Cửu Thiên Tuyệt

Vô Địch Sư Thúc Tổ

https://thuviensach.vn

VÔ ĐỊCH SƯ THÚC TỔ

Tác giả: Cửu Thứ Tuyệt

Thể loại: Vô Địch Lưu, Huyền Ảo, Dị Giới

Nguồn: truyenyy.vip

—★—

dtv-ebook.com

https://thuviensach.vn

Chương 1 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Huyền Ất Sơn

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1669 chữ

Linh Ương Giới, phía nam Huyền Ất Sơn.

“Cô nhạn bay đi hồng nhan đến tướng hứa .”

“Đợi cho rượu thanh tỉnh, nàng không ảnh, nguyên lai là trong mộng .”

“Ân oán tán đi, đao kiếm đã về ẩn .”

“Kính thuộc trên sông mưa, lạnh trong đò, ta độc uống …”

Nương theo tiếng ca là một thiếu niên mặc áo trắng với vẻ ngoài non nớt xuất hiện ở cuối tầm mắt, thiếu niên tay cầm bầu rượu,thế như rồng như phượng,giống như tiên nhân đi ra từ trong tranh.

“Bái kiến sư thúc tổ .”

“Sư thúc tổ .”

Người chung quanh thấy thế liền lập tức hướng thiếu niên hành lễ với thái độ cực kỳ cung kính.

“Ừ.”

Thiếu niên nhẹ gật đầu, hững hờ đi qua đám người, hướng về phía đại điện bước đi.

https://thuviensach.vn

Khi thiếu niên kia đi xa, mọi người mới dám mở miệng nói chuyện.

“Sư thúc tổ trở về!”

“Loại khí chất này giống như tiên nhân,rất đẹp!”

“Không hổ là sư thúc tổ, chúng ta theo không kịp .”

“...”

Tần Giác cũng không để ý những tranh luận ở phía sau,hiện tại hắn chỉ muốn tranh thủ thời gian giao phó sự tình hắn tham gia thịnh hội chém yêu lần này cho sư huynh hắn, sau đó thì ngủ một giấc ngon lành.

“A, sư thúc, người đã trở về?”

Lúc này,một thanh niên tuấn dật đột nhiên bước ra từ trong đại điện,hơi bất ngờ khi nhìn thấy Tần Giác.

“Thì ra là Kỷ Trần, ngươi đã mạnh lên không ít .”

Tần Giác nhìn thanh niên từ trên xuống dưới ý vị thâm trường nói.

“Sư thúc nói đùa,so với người còn kém xa .”

Người thanh niên tên Kỷ Trần thở dài.

“Đúng vậy còn kém rất xa .”

Tần Giác gật đầu không chút khiêm tốn nói.

Kỷ Trần: “...”

“Ta còn có việc muốn tìm sư phụ ngươi, ngươi hãy làm chuyện của ngươi đi.”

https://thuviensach.vn

Tần Giác phất phất tay,dáng vẻ rất sốt ruột.

“Vâng.”

Kỷ Trần vội vàng lui ra, nói chuyện với vị sư thúc này chỉ sợ sớm muộn sẽ bị tức chết, nghĩ tới đây, hắn không khỏi có chút đau lòng cho sư phụ mình.

Đại điện vô cùng rộng lớn, vừa vào cửa đã có thể nhìn thấy hai hàng cột ngọc điêu khắc giống như rồng,vô cùng tráng lệ, sàn nhà được lát bằng lưu ly, cơ hồ không khác gì Tiên cung.

“Sư huynh, ta đã trở về .”

Tần Giác uống một hớp rượu, cất giọng nói.

Chỉ thấy phía cuối đại điện một vị tiên phong đạo cốt đang ngồi xếp bằng, toàn thân tản ra ba động linh lực cường đại, hắn chính là sư huynh Tần Giác, cũng là chưởng môn của Huyền Ất Sơn tên là Bạch Nghiệp người mạnh nhất trong phạm vi ngàn dặm.

Nghe được thanh âm của thiếu niên, lão giả mở hai mắt ra, cười nói:

“Tốt quá, mau tới đây nói cho sư huynh biết những chuyện xảy ra ở thịnh hội chém yêu lần này .”

Nghe vậy, Tần Giác không nói nên lời, vị sư huynh này của hắn đã hơn tám mươi tuổi, nhưng đối với những thứ mới lạ lại luôn tràn ngập hiếu kỳ, nếu không phải bất đắc dĩ, lần thịnh hội chém yêu này không tới phiên hắn đi tham gia.

Tần Giác thở dài bước ra một bước, trong nháy mắt ngồi đối diện với lão giả và nói một cách chán nản:

“Có thể xảy ra chuyện gì, không phải là săn giết mấy con yêu thú sao,đã cử hành vài chục lần, sư huynh nhìn chưa đủ sao?”

https://thuviensach.vn

“À… Nói cũng đúng .”

Lão giả ngẩn người, không phản bác được, thế là đành phải đổi đề tài:

“Thứ tự bốn đại tông môn kia ra sao?”

“Cũng giống như năm ngoái, Thiên Cơ Tông thứ nhất, Huyền Hoàng Tông thứ hai, Kiếm Tông thứ ba, Phong Lôi Tông thứ tư .”

Tần Giác thuận miệng đáp.

“Nói như vậy, Thiên Cơ Tông đã năm năm liên tục là đệ nhất? Đây cũng không phải chuyện tốt .”

“Cho dù là tốt hay xấu, cũng không có quan hệ gì với chúng ta.”

Tần Giác không quan tâm nói.

So với bốn đại tông môn, Huyền Ất Sơn chỉ là một thế lực nhỏ không đáng chú ý, ngoại trừ thư mời nhận được trong thịnh hội chém yêu hàng năm, ngoài ra căn bản không ai nhớ tới nơi này.

“Ừ, hi vọng là như thế .”

Lão giả thở dài.

“Đúng rồi!”

Tần Giác giống như nhớ tới cái gì,đột nhiên mở to hai mắt.

“Có chuyện gì sao?”

Lão giả vội vàng hỏi.

“Có một cô gái rất xinh đẹp, hình như là thánh nữ của Phong Lôi Tông, chậc chậc, cái dáng người… .” Nói đến đây, Tần Giác nhịn không được lại uống

https://thuviensach.vn

một hớp rượu.

Lão giả: "..."

"Sư huynh, còn có chuyện gì không? Nếu không còn chuyện gì ta về ngủ đây ."

Tần Giác đứng lên nói.

"chờ một chút!"

Lão giả đáp.

"Còn có chuyện gì?"

Tần Giác quay đầu lại hỏi.

"Ít uống rượu một chút ."

Lão giả thản nhiên trả lời.

...

Đi ra khỏi đại điện, Tần Giác vươn vai một cái, cảm khái nói:

"Cuối cùng cũng thoát khỏi gia hoả đáng ghét kia."

"Ta kiếm, đi con đường nào, yêu cùng hận tình khó chú ý ."

"Ta đao, vạch phá bầu trời, là cùng không phải hiểu cũng không hiểu ."

"Ta say, hoàn toàn mông lung, ân cùng oán là huyễn là không ."

"..."

Tần Giác vừa ca hát vừa đi loạn choạn rời khỏi đại điện trở về lạc viện nơi mình ở.

https://thuviensach.vn

Là sư thúc tổ trẻ nhất Huyền Ất Sơn, thậm chí Linh Ương Giới, Tần Giác ngày bình thường thích nhất là uống rượu, ca hát ngắm phong cảnh.

Cho nên nơi hắn sống được xây dựng ở một bên sườn đồi, với lại là nơi vắng vẻ, hoàn toàn không cần lo lắng bị người khác quấy rầy.

“Ha ha ha, tiểu Thanh, đã lâu không gặp .”

Tần Giác cười to nói.

Tiểu Thanh không phải người, cũng không phải sủng vật, mà là một tảng đá xanh bên cạnh sườn đồi, mỗi lần Tần Giác uống say là nằm trên tảng đá ngủ,cho nên Tần Giác đã coi nó là bằng hữu.

Đá xanh không nói gì,vẫn như cũ lẳng lặng nằm im ở đó.

Tần Giác nhảy lên tảng đá, thản nhiên nói:

“Vẫn là nơi này tốt hơn, sau này bất kể như thế nào cũng không đáp ứng sư huynh đi tham gia mấy loại hoạt động nhàm chán kia nữa .”

Có lẽ là bởi vì thói quen sống ở nơi này nên Tần Giác cực kỳ không thích nơi nhiều người,dù là hội nghị nội bộ Huyền Ất Sơn hắn cũng thường xuyên vắng mặt.

Nghĩ như vậy, Tần Giác đem rượu trong bầu uống một hơi cạn sạch, sau đó nằm ngửa mặt lên trời, từ từ thiếp đi.

Kỳ thật Tần Giác có một bí mật chưa bao giờ đề cập với người khác, đó chính là hắn không thuộc về cái thế giới này.

Cùng với đại đa số người xuyên việt, Tần Giác cũng đến từ Địa Cầu, may mắn là chỉ một ngày sau khi xuyên qua thế giới này, hắn liền được chương môn trước của Huyền Ất Sơn nhìn trúng,thu làm quan môn đệ tử.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt mười năm trôi qua, sư phụ Tần Giác sớm đã qua đời, trải qua tuyển cử, cuối cùng sư huynh Tần Giác là Bạch Nghiệp đã đảm nhiệm chức chưởng môn, mà Tần Giác thì trở thành sư thúc tổ người người tôn kính.

Trong thời gian này, ngoại trừ chưởng môn trước cùng với Bạch Nghiệp thì không ai biết thực lực chính xác của Tần Giác, có thể nói Tần Giác chính mình cũng không biết.

Bởi vì hắn quá cường đại.

Dù là Tần Giác không hề làm gì, nhưng thực lực cũng theo tuổi tác không ngừng tăng lên, mấy năm trước Tần Giác còn biết đại khái mình cảnh giới gì, hiện tại thì đã hoàn toàn vượt qua nhận biết, cho dù là võ giả cường đại nhất Linh Ương Giới, hắn cũng có thể một quyền đấm chết.

Mặc dù Tần Giác có lực lượng vô địch, nhưng hắn cũng khôn muốn đi làm người hùng để giữ gìn hòa bình thế giới, mỗi ngày chỉ là uống rượu, ca hát ngắm phong cảnh, không quản chuyện ngoại giới phát sinh cái gì, dù kinh thiên động địa cũng không tạo thành ảnh hưởng đối với hắn Lần này nếu như không phải vì Bạch Nghiệp không thể rời đi, thì Tần Giác sẽ không đi tham gia cái gì là thịnh hội chém yêu.

Ai nói năng lực càng lớn, nhất định phải gánh chịu trách nhiệm càng lớn?

Ít nhất Tần Giác không có hứng thú gì.

Không ai có thể ép buộc hắn làm như vậy.

Không biết qua bao lâu, khi Tần Giác khi tỉnh lại, đã là đêm khuya, trăng tròn như một cái đĩa,treo lơ lửng trên không trung, lộng lẫy vô cùng, giờ phút này, Tần Giác lúc này như đang trên bầu trời đầy sao, thể xác và tinh thần vô cùng thoải mái “Ân? Đó là cái gì?”

https://thuviensach.vn

Tần Giác ngẩng đầu, chợt thấy một tia sáng hiện lên, hướng về phía hắn bay tới.

“Thiên thạch?”

Tần Giác nhíu mày, vung tay lên, đạo ánh sáng kia ở không trung lập tức vòng một cái bay về phía nơi khác.

Làm xong chuyện này, Tần Giác phủi tay, sau đó trở về phòng tiếp tục ngủ đi .

bookmark_add

Chương 2 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Sinh Hoạt Hằng Ngày Của Tần Giác

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1633 chữ

Ngày hôm sau, Tần Giác vừa từ trên giường bò dậy, còn chưa kịp rửa mặt đã nghe được tiếng cười truyền đến, ngay sau đó là lão giả Bạch Nghiệp đẩy cửa vào.

“Ha ha ha, sư đệ, sư đệ, có chuyện lớn xảy ra rồi .”

Lão giả vẫn như cũ một bộ tiên phong đạo cốt, bộ dáng không giận mà uy,biểu hiện đó lại cho người ta một loại cảm giác khó hiểu.

” Lần sau ngươi đến có thể gõ cửa trước hay không?”

Tần Giác im lặng liếc mắt, nếu lão giả không phải là sư huynh hắn thì hắn đã ném đối phương ra ngoài.

https://thuviensach.vn

“Ngươi đoán tối hôm qua xảy ra chuyện gì .”

Bạch Nghiệp dường như không nghe thấy những gì Tần Giác nói, thần bí nói.

“Chuyện gì thế?”

Tần Giác hững hờ hỏi.

“Tối hôm qua môn chủ Tinh môn đang thi triển Dẫn Tinh Đại Pháp đột nhiên bị một viên thiên thạch đập trúng, toàn bộ đại điện đều bị phá hủy,môn chủ Tinh môn thì bị trọng thương, xém chút vẫn lạc tại chỗ, ha ha ha Dẫn Tinh Đại Pháp, thế mà dẫn tới một viên thiên thạch, ha ha ha ha .”

Bạch Nghiệp cao hứng không ngậm miệng được, hận không thể đem chuyện này chiêu cáo thiên hạ.

Tinh môn là thế lực gần Huyền Ất Sơn nhất, vì tranh đoạt tài nguyên tu luyện, song phương thường xuyên trở mặt, cho nên lão giả đối với Tinh môn hoàn toàn không có cảm tình gì, bây giờ nghe được tin tức này,thì rất vui vẻ.

“Đáng tiếc, nếu như lão già môn chủ Tinh môn đó chết thì tốt biết bao, như thế sau này không còn người tranh đoạt tài nguyên tu luyện cùng chúng ta .”

Bạch Nghiệp nhịn không được thở dài.

“...”

Giờ phút này Tần Giác đang nghĩ,thiên thạch đập trúng môn chủ Tinh môn sẽ không phải là tối hôm qua hắn làm ra chứ?

Nhưng quả thật là vậy,hắn có chút lúng túng.

“Sao vậy?”

Phát giác được biểu hiện biến hóa của Tần Giác, lão giả cúi đầu hỏi thăm.

https://thuviensach.vn

“Không có gì .”

Tần Giác vội vàng lắc đầu, giả bộ như cái gì cũng không biết:

“Ha ha ha, thật thú vị, sư huynh, ngươi có thể đi được rồi đó?”

Bạch Nghiệp: “...”

Nếu không phải đánh không lại, Bạch Nghiệp thật rất muốn cho Tần Giác một quyền .

“Hừ, mặc kệ ngươi, ta sẽ đi nói với người khác.”

Nói xong, Bạch Nghiệp trực tiếp quay người rời đi, mang theo tin tức này bắt đầu tìm kiếm mục tiêu kế tiếp, rất khó tưởng tượng,một lão đầu còn là chưởng môn Huyền Ất Sơn, có đôi khi Tần Giác nghĩ, Bạch Nghiệp lại như thế nào mà trở thành sư phụ của bọn họ.

“Xem ra lần sau phải cẩn thận một chút .”

Sau khi đuổi Bạch Nghiệp đi, Tần Giác lâm vào trầm tư.

Tối hôm qua hắn cũng không có cố ý làm viên thiên thạch kia rơi chúng môn chủ Tinh Môn, chỉ là tiện tay đẩy ra,lại không nghĩ rằng vậy mà đập trúng môn chủ Tinh môn, may mà đập trúng môn chủ Tinh môn không có tạo thành thương vong, nếu là đập trúng địa phương khác, chỉ sợ đã sang bằng cả một thôn trang.

Chuyện này xem như nhắc nhở Tần Giác, có đôi khi hắn cảm thấy đồ vật này không quan trọng đối với hắn, nhưng có thể sẽ làm tổn thương đối với những người khác khó mà dự đoán được, cho nên vẫn là cẩn thận một chút thì hơn.

Sau khi đánh răng rửa mặt xong, Tần Giác tùy tiện ăn chút gì đó, sau đó lấy ra một bầu rượu rồi đi ra viện lạc đón ánh nắng.

https://thuviensach.vn

Kỳ thật lấy tu vi hiện của Tần Giác, căn bản vốn không cần ăn và nghỉ ngơi, nhưng hắn lại ưa thích loại cảm giác này, bởi vậy mỗi ngày đều giống người bình thường ăn cơm đi ngủ, thư giãn theo ý thích.

“Tiểu Thanh, buổi sáng tốt lành .”

Tần Giác cùng đá xanh lên tiếng chào hỏi, rồi ngồi xếp bằng bên cạnh trên bãi cỏ.

Khung cảnh Huyền Ất Sơn vào sáng sớm là đẹp nhất,nhất là sườn đồi chỗ Tần Giác, chỉ cần hướng về mặt trời thì có thể nhìn thấy toàn bộ quá trình mặt trời mọc, mà phía dưới sườn đồi là một khu rừng, Tần Giác cảm giác thấy chán nên nhảy xuống xem một chút nhưng nơi đó cũng không có gì lạ.

“Hôm nay khí trời tốt, cực kỳ thích hợp uống rượu .”

Tần Giác ngửa đầu uống một hớp rượu lớn, thoải mái nói.

Kiếp trước Tần Giác là một người say rượu, bây giờ tự nhiên cũng không ngoại lệ, so với Địa Cầu rượu ở thế giới này còn tinh tế hơn và nó đã có trên hàng chục hàng trăm năm,thơm ngọt ngon miệng.

Quan trọng hơn là rượu ở cái thế giới này rượu đều là dùng các loại thiên tài địa bảo ủ chế, ẩn chứa linh khí nồng nặc, đối với tu luyện có trợ giúp rất lớn, bởi vậy người giống Tần Giác xem rượu như mạng cũng không phải số ít.

Nhưng ở loại trình độ này linh khí đối với Tần Giác mà nói có cũng được mà không có cũng không sao, hắn chỉ là đơn thuần thích uống rượu thôi.

“Hả? Đây là …”

Tần Giác lông mày ngả ngớn, bỗng nhiên chú ý tới một gốc cỏ dại bên cạnh.

“Thật thú vị, vậy mà sinh ra linh trí .”

https://thuviensach.vn

Tần Giác quan sát một lát và tỏ ra thích thú:

“Nguyên nhân chẳng lẽ là bởi vì ta thường xuyên ở chỗ này ca hát?”

“...”

Thật không thể tin được rằng một gốc cỏ dại lại đột nhiên sinh ra linh trí, cho dù là Tần Giác cũng không khỏi có chút hiếu kỳ.

“Được rồi, mặc kệ,ngươi đã sinh ra linh trí, vậy ta sẽ giúp ngươi một chút.”

Nói xong, Tần Giác duỗi ngón tay ra đặt trên ngọn cỏ.

‘Ong…’

Nương theo ánh sáng màu vàng loé lên, cỏ dại khẽ run lên,mắt thường có thể thấy được nó cao thêm một đoạn.

“Đây là Thanh Hư Kinh công pháp tu luyện của Huyền Ất Sơn ta, nếu ngươi cố gắng tu luyện thì có thể hoá hình sau mấy chục năm hoặc mấy trăm năm.”

Tần Giác nghiêm túc dặn dò.

Giống như nghe hiểu lời nói Tần Giác, cỏ dại hướng về phía Tần Giác thân hình khom xuống,thể hiện lòng biết ơn đối với Tần Giác.

Thấy thế, Tần Giác hơi sững sờ,hắn chưa từng thấy cảnh tượng tương tự trước kia,trong lòng không khỏi sinh ra một chút tò mò, nếu có một ngày gốc cỏ dại này hóa hình và trở thành một tuyệt thế cường giả thì sẽ như thế nào?

Nghĩ tới đây, Tần Giác càng thêm hứng thú, thế là nhấc lên bầu rượu đổ ra mấy giọt rượu lên cỏ dại.

https://thuviensach.vn

Hấp thu linh khí bên trong rượu, cỏ dại lần nữa vươn cao, lá cũng trở nên cứng cáp hơn, sẽ không dễ dàng bị giẫm chết.

“Ha ha ha, xem ra ngươi rất có thiên phú.”

Tần Giác cười nói.

Có thể trong thời gian ngắn nắm giữ được Thanh Hư Kinh và dùng nó hấp thu linh khí, có thể thấy được gốc cỏ dại này thiên phú tu luyện so với tuyệt đại đa số nhân loại còn mạnh mẽ hơn.

“Tốt, từ hôm nay trở đi, ngươi chính tiểu đệ của ta .”

Suy nghĩ một chút, Tần Giác lại sửa lời nói: “Không đúng, hắn là đồ đệ .”

Bởi vì cái gọi là đạo không khinh truyền, Tần Giác đã đem công pháp tu luyện của Huyền Ất Sơn truyền cho cỏ dại,tương đương với việc hắn là sư phụ cỏ dại, phải biết rằng ở Linh Ương Giới,công pháp tu luyện là đồ vật rất quan trọng, nếu không cũng sẽ không có vô số người ép đầu mong muốn gia nhập thế lực võ đạo, học tập công pháp bí tịch cao cấp.

Nghĩ không ra mình cả ngày không có việc gì, vậy mà cũng có thể thu được một cái đồ đệ, hơn nữa còn là một đồ đệ hoàn toàn không cần hắn lo lắng.

Tần Giác có chút cảm khái.

“Ngươi bây giờ còn quá nhỏ yếu, không có thể hấp thu quá nhiều linh khí, nếu không rất dễ dàng ảnh hưởng căn cơ,nhưng yên tâm, từ hôm nay trở đi, ta mỗi ngày đều sẽ cho ngươi mấy giọt linh tửu, trợ giúp ngươi tu luyện .”

Vỗ vỗ cỏ dại, Tần Giác an ủi.

Lúc này, cỏ dại lần nữa đối với Tần Giác thân thể khom xuống, phảng phất giống như bái sư, liên tục đong đưa ba lần, rất khó tưởng tượng, đây là một gốc cỏ dại có thể có được linh trí.

https://thuviensach.vn

Sau đó mấy ngày, Tần Giác dựa theo ước định, mỗi ngày đều đổ ra mấy giọt linh tửu cho cỏ dại, mà hấp thu đại lượng linh khí cỏ dại cũng trở nên càng thêm cứng cỏi, thậm chí ẩn ẩn có dấu hiệu tấn thăng thành linh thảo.

Hôm nay, Tần Giác ăn xong điểm tâm, vừa mới chuẩn bị đi ra ngoài rót rượu cho cỏ dại, bỗng nhiên phát hiện trên tảng đá có một bóng dáng đang ngồi xếp bằng.

bookmark_add

Chương 3 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Thiếu Nữ Thần Bí

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1681 chữ

Bởi vì địa hình vắng vẻ, cộng thêm linh khí cũng không nồng đậm nên bình thường rất ít người đi đến bên này, ngoại trừ Bạch Nghiệp, đây là lần đầu tiên Tần Giác nhìn thấy người khác.

Người kia thân hình hơi gầy yếu, tóc dài xõa vai đang ngồi xếp bằng trên tảng đá tu luyện.

Tần Giác đôi mắt híp lại, phát hiện đối phương không phải là đang hấp thu linh khí, mà là hấp thu ánh nắng vừa mới dâng lên từ phía chân trời.

Đây không phải phương pháp tu luyện của Tinh môn? Nhưng Tinh môn hấp thu là tinh thần chi lực, mà người này hấp thu là thuần dương chi lực.

Nghĩ như vậy, Tần Giác nhíu mày, nhẹ nhàng đi tới gần tảng đá xanh, cho tới giờ khắc này, hắn mới phát hiện đối phương là nữ nhân, mà còn là một

https://thuviensach.vn

thiếu nữ.

Thiếu nữ tuy không đẹp khuynh quốc khuynh thành, nhưng ngũ quan lại tinh xảo diễm lệ,nếu nhìn kỹ sẽ thấy là một mỹ nhân xinh đẹp.

Dường như đã nhận ra ánh mắt Tần Giác, thiếu nữ đột nhiên mở to mắt, âm thanh lạnh lùng nói:

“Ai!”

Tần Giác hơi ngạc nhiên, nhưng rất nhanh đã bình tĩnh lại, không trả lời mà hỏi lại:

“Ngươi là ai .”

“Ta là ai liên quan gì tới ngươi!”

Thiếu nữ đứng dậy và nhìn chằm chằm Tần Giác, như thể chỉ cần Tần Giác di chuyển, nàng sẽ lập tức xuất thủ.

“Ta là ai liên quan gì tới ngươi?”

Tần Giác cười nói.

Thiếu nữ: “...”

Chẳng biết tại sao nàng có ý muốn xông lên hành hung gia hỏa này, may mà cuối cùng nàng cũng nhịn xuống được.

“Ta nhớ kỹ ngươi .”

Lạnh hừ một tiếng, thiếu nữ nói câu này thì từ trên tảng đá nhảy xuống, nhanh chóng biến mất ở cuối tầm mắt.

Tần Giác không nói thành lời, mình không có làm cái gì, tại sao phải nhớ kỹ mình.

https://thuviensach.vn

“Nói vậy, nàng sẽ không phải là nội ứng Tinh môn phái tới chứ?”

Tần Giác như có điều suy nghĩ.

Bởi vì Huyền Ất Sơn cùng Tinh môn từ trước đến nay không hợp nhau, thường xuyên vì tranh đoạt tài nguyên tu luyện mà ra tay đánh nhau, cho nên hai bên đều có nội ứng cho riêng mình, nếu như thiếu nữ đúng là nội ứng của Tinh môn, Tần Giác phải nhắc nhở vị sư huynh kia của hắn một chút.

Thiếu nữ tựa hồ chỉ là cấp bậc có Hoàng giai,cho dù là nội ứng, thì cũng không nhấc lên gió to sóng lớn gì, huống chi Tần Giác còn không thể khẳng định, dù sao hắn nhưng chưa từng nghe nói qua, Tinh môn có công pháp tu hấp thu thuần dương chi lực tu luyện Cái thế giới này võ giả tổng cộng chia làm chín cái cảnh giới: Hoàng giai, Huyền giai, Địa giai, Thiên giai, Chí tôn, Truyền kỳ, Thánh cảnh, Thánh Vương, Đại thánh.

Trong đó Hoàng giai thấp nhất, Đại thánh cao nhất.

Thế lực nhỏ và xa xôi như Huyền Ất Sơn với Tinh môn có thể có một vị Thiên giai thì đã phi thường mạnh mẽ, ví dụ như sư huynh của Tần Giác, chính là một vị võ giả Thiên giai đỉnh phong, dù là vậy nhưng Bạch Nghiệp là người mạnh nhất trong phạm vi ngàn dặm, đương nhiên ngoại trừ Tần Giác.

Về phần cường giả Chí Tôn cảnh thậm chí Truyền Kỳ cảnh trở lên,họ có thể phá hủy mọi thứ chỉ bằng một cái nhất tay, sánh ngang với những tiên nhân trong chuyện thần thoại của Tần Giác kiếp trước,chỉ có bốn đại tông môn thế lực đỉnh cao mới có thể có cường giả như thế.

Lại hướng lên, thì cơ bản đều tụ tập tại Trung Châu thánh địa, cực kỳ thần bí .

Với thực lực một thiếu nữ cấp bậc Hoàng giai, hoàn toàn không có khả năng tạo thành ủy hiếp đối với Huyền Ất Sơn.

https://thuviensach.vn

Vứt bỏ ý nghĩ nhàm chán này, Tần Giác lấy bầu rượu ra, đổ mấy giọt lên cỏ dại.

“Hắn là không sai biệt lắm.”

Tần Giác tự lẩm bẩm.

Quả nhiên, chỉ thấy cỏ dại khẽ run lên, lập tức sáng lên hào quang màu trắng đục, ngay sau đó cỏ lá dường như phủ lên một lớp ngọc lục bảo, xanh nhạt vô cùng, càng thần kỳ là, trên lá vậy mà xuất hiện một vài hoa văn màu vàng, nhìn qua cực kỳ tối nghĩa,biểu tượng của việc trở thành linh thảo!

Ngắn ngủi mấy ngày, cỏ dại liền hoàn thành tiến hóa, tấn thăng phẩm giai chí linh cỏ, mặc dù chỉ là linh thảo bình thường, nhưng đã phi thường không thể tưởng tượng nổi.

“Xem ra sau này ngươi có thể hấp thu càng nhiều linh tửu .”

Nói xong, Tần Giác lại đổ ra mấy giọt rượu lên “Cỏ dại” rồi lẳng lặng quan sát.

Sau khi tấn thăng làm linh thảo, tốc độ tu luyện của gốc “Cỏ dại” tăng lên rõ rệt,không bao lâu mấy giọt linh tửu toàn bộ đã bị hấp thu luyện hóa,hoa văn màu vàng cũng theo đó trở nên sáng hơn.

Tuy nhiên, Tần Giác cũng không có tiếp tục rót rượu, như trước đó nói, tu luyện không phải chuyện một sớm một chiều,dục tốc bất đạt, một khi “Cỏ dại” đối với linh tửu sinh ra ỷ lại, như vậy rất có thể sau khi không có linh tửu liền không cách nào tu luyện, đây là điều Tần Giác không muốn nhìn thấy.

“Tu luyện tốt.”

Duỗi lưng một cái, Tần Giác ngửa mặt lên trời nằm xuống, hắn tiếp tục thư giãn một ngày sau những ý thích sinh hoạt hằng ngày.

https://thuviensach.vn

Điều khiến Tần Giác phiền muộn là ngày hôm sau hắn thế mà lần nữa thấy được người thiếu nữ kia,vẫn như cũ ngồi xếp bằng ngồi trên tảng đá, nghiêm túc hấp thu thuần dương chi lực.

“Nàng sẽ không xem chỗ ta là nơi tu luyện chứ.”

Tần Giác im lặng liếc mắt, chợt nghĩ lại,dựa vào lời nói của thiếu nữ nếu như hấp thu thuần dương chi lực để tu luyện, thì đây thật sự là chỗ tốt để tu luyện, không chỉ không có người quấy rầy mà mỗi buổi sáng đều là thời điểm thuần dương chi lực nồng nặc nhất, thiếu nữ lại ở chỗ này tu luyện thì cũng rất bình thường.

Tần Giác thở dài chậm rãi đi đến cạnh đá xanh, lần này hắn không tạo nên bất kỳ lên gợn sóng gì, cho dù là võ giả Thiên giai cũng không phát hiện được, chớ đừng nói chi là thiếu nữ.

Ở trong mắt Tần Giác, mặt trời giống như là một nguồn năng lượng khổng lồ, vô cùng vô tận, mà thiếu nữ thì giống như là một cái vật chứa, đang không ngừng dẫn dắt thuần dương chi lực tiến vào trong cơ thể, luyện hóa thành linh lực.

Sau khi lặp đi lặp lại mấy trăm lần, thiếu nữ khí tức bắt đầu dần dần kéo lên, đạt đến Hoàng giai trung kỳ.

Mặc dù là Hoàng giai trung kỳ nhưng ở Huyền Ất Sơn thì không tính là cái gì, nhưng thiếu nữ có thể ở độ tuổi này đạt tới Hoàng giai trung kỳ thì cũng được xem là thiên tài, nếu không có gì ngoài ý muốn, sau này thành tựu thấp nhất là Thiên giai.

“Ngược lại là một hạt giống tốt có thể bồi dưỡng,có nên nói cho sư huynh hay không?”

Tần Giác lâm vào trầm tư.

https://thuviensach.vn

Nếu như Huyền Ất Sơn chuyên môn bồi dưỡng thiếu nữ, lấy thiên phú tu luyện của thiếu nữ, hắn là có thể tiến thêm một bước, thậm chí siêu việt Thiên giai, bước vào Chí Tôn cảnh.

Chỉ là thiếu nữ tu luyện không phải là Thanh Hư Kinh của Huyền Ất Sơn, không biết Bạch Nghiệp có thể tiếp nhận hay không.

Đang lúc Tần Giác nghiêm túc suy tư vấn đề này,thiếu nữ đã kết thúc tu luyện, mở to mắt.

Tần Giác vô ý thức ngẩng đầu, hướng mắt nhìn nhau, trong lúc nhất thời không khí như đông lại, hai người đều sửng sốt.

Sau một khắc, thiếu nữ từ trên tảng đá nhảy lên, phẫn nộ quát:

“Lại là ngươi!”

Tần Giác nháy nháy mắt, một mặt vô tội.

Ngoại trừ ta, còn có thể là ai?

“Ngươi đến cùng muốn làm cái gì?”

Thiếu nữ lạnh lùng nói.

“Ách … Câu nói này hẳn là ta hỏi ngươi mới đúng?”

Tần Giác ra vẻ mờ mịt nói:

“Ta luôn ở chỗ này.”

“Ngươi ở chỗ này?”

Thiếu nữ khẽ giật mình.

“Đúng vậy .”

https://thuviensach.vn

Tần Giác chỉ vào viện lạc cách đó không xa nói:

“Ta ở ngay đó .”

“Không có khả năng!”

Thiếu nữ thề thốt bác bỏ:

“Ta đến nơi này rất nhiều lần, nơi đó căn bản không có ai ở!”

“Chắc ngươi nói là trước kia, ta có việc tạm thời rời đi một đoạn thời gian, bây giờ trở về tới .”

Tần Giác thản nhiên nói.

Rất rõ ràng, thiếu nữ hẳn là tại lúc Tần Giác tham gia thịnh hội chém yêu đã trong khoảng thời gian này tiến vào Huyền Ất Sơn, nếu không không có khả năng không biết hắn ở chỗ này.

Nghe vậy, thiếu nữ nhất thời á khẩu không trả lời được, nhìn một chút toà viện lạc kia, lại nhìn một chút Tần Giác, cuối cùng lạnh hừ một tiếng, quay người rời đi.

“Khoang, đợi một chút.”

Tần Giác bỗng nhiên gọi lại thiếu nữ.

“Ngươi muốn như thế nào?”

Thiếu nữ dừng bước lại, cảnh giác nói.

“Ngươi tu luyện không phải Thanh Hư Kinh đúng không?”

bookmark_add

Chương 4 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

https://thuviensach.vn

Ngay lập tức, thiếu nữ tỏ ra sợ hãi như rơi vào một hầm băng, nhưng sau đó trên người liền bộc phát một sức mạnh mãnh liệt khóa chặt Tần Giác lại.

Thiếu nữ chưa bao giờ nói công pháp mình tu luyện cho người ngoài biết, nên khi Tần Giác nói rằng cô không phải tu luyện Thanh Hư Kinh, thiếu nữ đã nghĩ ngay đến việc giết người diệt khẩu.

Nếu không một khi công pháp tu luyện của cô bị bại lộ, sẽ ngay lập tức dẫn đến họa sát thân.

“Ha ha, trước khi động thủ, ngươi không tìm hiểu rõ ràng thực lực đối thủ sao?”

Tần Giác thu hai tay về sau, cười nói.

Cho tới lúc này, thiếu nữ mới nghiêm túc đánh giá người thiếu niên trước mặt.

Giờ phút này Tần Giác áo trắng như tuyết, tư thế phượng hoàng tựa như tiên nhân từ trong tranh đi ra bất kể dung mạo hay khí chất đều vô cùng xuất chúng, xem ra cũng không phải là người bình thường, nhất là giờ phút này Tần Giác cố ý tỏa ra khí tức cường hãn, đổi lại thiếu nữ khác chỉ sợ sớm đã nhịn không được sinh ra yêu mến.

Nhưng một vị thiếu niên như vậy lại sống tại sườn đồi, còn có một tòa viện lạc đơn độc, không cần nghĩ cũng biết địa vị nhất định không thấp.

https://thuviensach.vn

Thiếu nữ hiểu rất rõ, mình chắc chắn không phải đối thủ của thiếu niên trước mắt này, chỉ là cô không ngờ rằng sẽ có người sống ở nơi này, hơn nữa còn có thể liếc mắt đã biết cô tu luyện không phải Thanh Hư Kinh.

“Ngươi đến cùng là ai?”

Thiếu nữ trầm giọng chất vấn.

“Ngươi có thể gọi ta là Tần Giác.”

Tần Giác cười cười, cũng không nói thân phận thật của mình cho thiếu nữ.

“Tần Giác …”

Thiếu nữ khẽ cau mày, tựa hồ muốn từ trong trí nhớ tìm kiếm cái tên này.

“Ngươi còn chưa nói cho ta biết ngươi tên gì.”

Tần Giác lạnh nhạt nói.

Thiếu nữ do dự một chút, đáp:

“Lạc Vi Vi.”

Nàng biết rõ, muốn chạy trốn là không có khả năng, chỉ có thể tùy cơ mà ứng biến.

“Lạc Vi Vi đúng không.”

Tần Giác gật đầu nói:

“Tiếp theo ta hỏi cái gì ngươi đáp cái đó, nếu như ngươi biểu hiện trả lời tốt có lẽ ta có thể thả ngươi đi, như thế nào?”

Nhìn thiếu niên trước mắt sâu không lường được, Lạc Vi Vi trong lúc nhất thời không biết phải làm thế nào.

https://thuviensach.vn

“Ngươi tu luyện là công pháp gì?”

Tần Giác hỏi thẳng vào vấn đề.

“...”

Lạc Vi Vi trầm mặc.

“Yên tâm, bất kể ngươi tu luyện là công pháp gì, ta đều sẽ không cướp đoạt, càng sẽ không công khai.”

Dường như nhìn thấu suy nghĩ nội tâm thiếu nữ, Tần Giác nghiêm mặt nói.

“Thật không?”

Thiếu nữ hơi có vẻ hoài nghi.

“Đương nhiên là thật.”

Nghe vậy, thiếu nữ cắn răng nói:

“Thuần Dương Chân Quyết, ta tu luyện là Thuần Dương Chân Quyết.”

Tần Giác không nghĩ thiếu nữ thế mà tin tưởng lời hắn nói một cách đơn giản như vậy, quả nhiên nữ hài tử đều dễ lừa gạt, bất kể ở thế giới nào.

Chờ một chút!

Thuần Dương Chân Quyết?

Không phải đó là công pháp tu luyện trong truyền thuyết của Thuần Dương Thánh Giả sao?

Chẳng lẽ thiếu nữ này đạt được truyền thừa của Thuần Dương Thánh Giả?

https://thuviensach.vn

Thuần Dương Thánh Giả là một vị cường giả Thánh cảnh của mấy trăm năm trước, Tần Giác đã nhìn thấy hắn trong những cuốn sách cổ, nghe nói lúc ấy cả bốn đại tông môn đều bị hắn ép không ngóc đầu lên được, nhưng về sau chẳng biết tại sao lại đột nhiên mất tích, không còn ai gặp lại hắn.

Không có gì ngạc nhiên khi thiếu nữ khẩn trương như vậy, nếu như bị người ngoài biết công pháp cô tu luyện là Thuần Dương Chân Quyết đừng nói thế lực nhỏ như Huyền Ất Sơn và Tinh môn, chỉ sợ rằng ngay cả bốn đại tông môn đều có thể xuất thủ.

Không thể không nói thiếu nữ thực sự còn rất trẻ, thế mà lại tuỳ tiện nói với hắn bí mật này một cách dễ dàng, nếu như lời Tần Giác nói có ý khác thì thiếu nữ chắc chắn phải chết .

May mà Tần Giác không có hứng thú gì với Thuần Dương Chân Quyết, dù sao nếu hắn muốn anh thì hắn hoàn toàn có thể đạt được công pháp tu luyện cao hơn.

“Từ đâu ngươi có được Thuần Dương Chân Quyết? Vì sao muốn gia nhập Huyền Ất Sơn của chúng ta.”

Tần Giác suy nghĩ một chút, hỏi.

So với Thuần Dương Chân Quyết thì Tần Giác lại càng để ý hơn nguyên nhân vì sao thiếu nữ lại gia nhập Huyền Ất Sơn.

Thấy biểu hiện Tần Giác không thay đổi gì, thiếu nữ thở phào nhẹ nhõm, thực tế cô cũng chỉ nghe nói qua tên của Thuần Dương Thánh Giả mà thôi, về phần vị Thuần Dương Thánh Giả này mạnh đến cỡ nào, thiếu nữ cũng không biết.

Nếu không cô tuyệt đối sẽ không dám nói ra Thuần Dương Chân Quyết .

“Là mẫu thân của ta trước khi chết giao cho ta.”

https://thuviensach.vn

Thiếu nữ ngập ngừng nói:

“Huyền Ất Sơn là tông môn võ đạo duy nhất trong khu vực này, ta muốn trở nên mạnh hơn cho nên ta muốn gia nhập Huyền Ất Sơn.”

Sau khi nghe thiếu nữ miêu tả xong, Tần Giác đã suy nghĩ thấu đáo mặc dù thiếu nữ tận lực bỏ qua rất nhiều thứ, nhưng có thể khẳng định thiếu nữ không phải là nội ứng Tinh môn phái tới, như thế là đủ rồi .

Tần Giác cũng không lo lắng thiếu nữ nói dối, bởi vì nếu như thiếu nữ nói dối hắn có thể nhìn ra ngay lập tức.

Về phần mẫu thân thiếu nữ tại sao lại có Thuần Dương Chân Quyết, cùng Thuần Dương Thánh Giả là quan hệ như thế nào Tần Giác một chút cũng không muốn biết, với lại thiếu nữ nhìn qua tựa hồ rất có tiềm năng trở thành nhân vật chính.

“Tốt, ngươi trả lời ta rất hài lòng, ngươi có thể đi.”

Tần Giác uống một ngụm rượu, khua tay nói.

“Gì?”

Thiếu nữ khuôn mặt sững sờ, có chút không phản ứng kịp.

Đây có phải là kết thúc không?

“Nhân tiện ngươi đừng nói ai về việc tu luyện Thuần Dương Chân Quyết, đừng nói cho bất kỳ ai, mặt khác nếu như ngươi nguyện ý, có thể tiếp tục tới đây tu luyện.”

Tần Giác suy tư một lát, lại nói.

“Được … Cảm ơn … Tần … Sư huynh?”

https://thuviensach.vn

Nói xong thiếu nữ co cẳng chạy không chút do dự, tựa hồ sợ Tần Giác sẽ đuổi theo và ăn thịt nàng.

Đối với vấn đề này, Tần Giác có chút không nói nên lời, vậy mà gọi hắn là sư huynh, thiếu nữ kia chẳng phải cũng trở thành sư thúc của Huyền Ất Sơn sao?

Ngày hôm sau, Tần Giác nghĩ rằng thiếu nữ sẽ bị tâm lý vì chuyện ngày hôm qua không dám đến nữa.

Nhưng thật bất ngờ khi Tần Giác mang theo bầu rượu ra ngoài sân, thiếu nữ vẫn ngồi xếp bằng trên tảng đá tu luyện khiến Tần Giác trong một lúc cảm thấy dở khóc dở cười, không biết nên nói cô nương này là đơn thuần hay tâm đại.

Tần Giác không quấy rầy thiếu nữ mà là tìm một chỗ ngồi xuống, rót rượu cho "Cỏ dại".

Không lâu sau, thiếu nữ mở mắt nhìn thấy Tần Giác ngồi xổm bên cạnh "Cỏ dại" hiếu kỳ nói: "Ngươi đang làm gì vậy?"

Tần Giác quay đầu lại và nói với một nụ cười hì:

"Tại sao ngươi không sợ ta?"

Thiếu nữ xinh đẹp đỏ mặt, lấy hết dũng khí nói: "Ta cảm thấy ngươi không phải là người xấu."

Tần Giác: "???"

Lý do là gì?

Tuy nhiên ta xác thực không phải là người xấu.

https://thuviensach.vn

Mặc dù Tần Giác đã sống ở thế giới này được mười năm nhưng tính cách anh cũng không vì vậy mà thay đổi, nếu không làm thế nào anh lại có thể uống rượu ca hát mỗi ngày, ở lại Huyền Ất Sơn cũng không nguyện ý đi đâu?

Đổi thành bất cứ người nào, chỉ sợ đã sớm thống trị thế giới.

“Thật ra ta còn có một vấn đề không có hỏi ngày hôm qua, ngươi có thể trả lời ta không?”

Tần Giác thần bí nói.

“Vấn đề gì?”

Thiếu nữ nghi hoặc.

“Công pháp này của ngươi ban đêm còn có thể tu luyện sao?”

Lạc Vi Vi: “...”

“Có thể nhưng tốc độ tu luyện sẽ giảm đi rất nhiều, bình thường chỉ có buổi sáng mới là thời điểm thuần dương chi lực mạnh nhất, lúc này tu luyện có thể nhận được kết quả gấp đôi với một nửa nỗ lực.”

“Thì ra là thế.”

Tần Giác bừng tỉnh:

“Nói như vậy nếu ngươi tu luyện ở chỗ này mỗi buổi sáng thì tương đương với việc nằm trong ao Linh tủy, khó trách ngươi sẽ không cảm thấy ta là người xấu.”

“...”

Thiếu nữ há to miệng, không nói nên lời.

https://thuviensach.vn

bookmark_add

Chương 5 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Sư Huynh Không Đáng Tin Cậy

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1980 chữ

Sáng sớm,màn đêm tiêu tan,ánh nắng ấm áp dần lên, chiếu sáng cả Huyền Ất Sơn.

Lạc Vi Vi giống thường ngày thay quần áo rửa mặt, sau đó đi đến sườn đồi phía sau Huyền Ất Sơn.

Một tháng trước,mẫu thân Lạc Vi Vi vì nhiễm bệnh nặng nên đã qua đời, trước khi mất đã đem Thuần Dương Chân Quyết giao cho nàng và bảo nàng tuyệt đối không thể để cho người ngoài biết sự tồn tại của Thuần Dương Chân Quyết.

Sau khi mẫu thân qua đời, Lạc Vi Vi bị ức hiếp và đối xử lạnh nhạt,kể từ đó nàng mới hiểu rằng, muốn nhận được sự tôn trọng của người khác thì chỉ có trở thành võ giả trong truyền thuyết.

Vì vậy để trở nên mạnh mẽ hơn, Lạc Vi Vi không còn chỗ để đi nên đã lựa chọn gia nhập Huyền Ất Sơn.

Nhờ thiên phú tu luyện mạnh mẽ, Lạc Vi Vi thuận lợi thông qua được khảo hạch nhập môn của Huyền Ất Sơn.

Bởi vì Thuần Dương Chân Quyết có công năng bắt chước rất mạnh, cho nên dù là đạo sư Huyền Ất Sơn cũng nhìn không ra công pháp nàng tu luyện là

https://thuviensach.vn

gì .

Không bao lâu, Lạc Vi Vi đã tìm được một chỗ tu luyện tuyệt vời, đó là một sườn đồi.

Sườn đồi này đối diện với mặt trời vào mỗi buổi sáng, là nơi thuần dương chi lực nồng đậm nhất Huyền Ất Sơn,Lạc Vi Vi ở chỗ này tu luyện một buổi sáng sớm, tương đương với khổ tu nửa tháng!

Đây cũng là lý do tại sao Lạc Vi Vi có thể trong thời gian ngắn liên tiếp đột phá bước vào Hoàng giai trung kỳ, phải biết rằng nàng chỉ vẻn vẹn tu luyện một tháng mà thôi.

Để cho an toàn, Lạc Vi Vi cố tình quan sát cẩn thận xung quanh sườn đồi,bao gồm viện lạc,sau khi xác định không có bất luận người nào đến, Lạc Vi Vi mới an tâm tu luyện.

Tuy nhiên Lạc Vi Vi đã không đến đây vài ngày vì khoá học võ đạo do đạo sư Huyền Ất Sơn truyền dạy.

Không nghĩ tới đến lúc nàng lần nữa tới đây tu luyện, lại đột nhiên nhảy ra một cái thiếu niên.

Tuổi tác thiếu niên nhìn cũng không chênh lệch với nàng, lúc đầu Lạc Vi Vi còn tưởng rằng đối phương cũng là đệ tử Huyền Ất Sơn chỉ là trùng hợp qua đường.

Nhưng ngày hôm sau, thiếu niên lại lần nữa xuất hiện!

Điều còn bất ngờ hơn nữa là, thiếu niên chỉ liếc mắt đã nhìn thấu công pháp nàng tu luyện không phải Thanh Hư Kinh, điều này làm Lạc Vi Vi bị chấn kinh.

Bởi vậy phản ứng đầu tiên của Lạc Vi Vi là giết người diệt khẩu.

https://thuviensach.vn

Nhưng cực kỳ đáng tiếc, nàng hoàn toàn không phải đối thủ của thiếu niên.

Thiếu niên tên là Tần Giác,sống trong viện lạc bên cạnh sườn đồi, mặc dù có một chút không giải thích được, nhưng thiếu niên buông tha nàng, đồng thời cố ý căn dặn, không được nói chuyện tu luyện Thuần Dương Chân Quyết cho bất luận kẻ nào và cho phép nàng tiếp tục ở nơi đó tu luyện.

A, đồ ngốc mới tiếp tục ở nơi đó tu luyện!

Nhưng mà, trải qua một đêm đấu tranh tư tưởng, cuối cùng Lạc Vi Vi vẫn là quyết định tiếp tục tu luyện bên cạnh sườn đồi.

Một là bởi vì mỗi buổi sáng bênh cạnh sườn đồi thuần dương chi lực thực sự quá mức nồng đậm, không thua gì một ao Linh tủy thông thường, Lạc Vi Vi thực sự không nguyện ý dễ dàng buông tha.

Thứ hai là Lạc Vi Vi cảm thấy Tần Giác không phải là người xấu, nếu không sẽ không có khả năng thả nàng.

Với suy nghĩ này, Lạc Vi Vi tu luyện mấy ngày ở bên cạnh sườn đồi, mặc dù không biết thân phận thật Tần Giác, nhưng có thể khẳng định Tần Giác tuyệt đối không phải đệ tử thông thường.

Vì đệ tử thông thường thì làm sao có thể rãnh rỗi cả ngày không có việc gì?

Đi đến một bên đá xanh, mặt trời vừa mới dâng lên, Tần Giác còn chưa tỉnh lại, Lạc Vi Vi ngồi xếp bằng, bắt đầu tu luyện.

Tia sáng chói mắt chiếu lên trên người thiếu nữ,khiến thiếu nữ càng thêm thuần khiết,giống như cùng cảnh vật xung quanh hòa làm một thể.

Thuần Dương Chân Quyết được xưng là chí cương chí dương công pháp tu luyện đỉnh cấp, mặc dù Lạc Vi Vi là cô bé, nhưng lại rất hợp với nàng, mỗi thời mỗi khắc đều có đại lượng thuần dương chi lực tràn vào trong cơ thể thiếu nữ, sau đó hóa thành linh lực.

https://thuviensach.vn

Tại Linh Ương Giới ngoại trừ linh khí bên ngoài, còn có các loại công pháp tu luyện thiên kì bách quái,ví dụ như Dẫn Tinh Quyết của Tinh môn, có thể hấp thu tinh thần chi lực biến hoá để cho bản thân sử dụng,một ít công pháp hấp thu Thuần âm chi lực như tông môn ma đạo trong truyền thuyết.

Tóm lại, bất luận là phương thức tu luyện nào,mục đích cũng là vì mạnh lên

Theo mặt trời dần dần dâng lên,xung quanh thuần dương chi lực càng lúc càng nồng nặc,

Lạc Vi Vi mặt không có biểu hiện gì, tập trung vận chuyển công pháp giống như lão tăng nhập định không nhúc nhích tí nào.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, không biết qua bao lâu, Lạc Vi Vi phun ra một ngụm trọc khí, mở to mắt, phát hiện Tần Giác cũng giống mấy ngày trước nằm tại trên bãi cỏ, nhàn nhã uống rượu.

“Tu luyện đã kết thúc?”

Tần Giác cũng không ngẩng đầu lên hỏi.

Thiếu nữ nhẹ gật đầu, lại lo lắng Tần Giác nhìn không thấy, thế là “Ân” một tiếng.

“Hẹn ngày gặp lại .”

Tần Giác không chút khách khí hạ lệnh đuổi khách.

Lạc Vi Vi: “...”

“Ngươi không cần tu luyện sao?”

Thiếu nữ không hề rời đi, mà là cẩn thận từng li từng tí hỏi.

“Không cần .”

https://thuviensach.vn

Tần Giác hơi ngạc nhiên, lần trước, sau khi hắn bộ lộ suy nghĩ thật của thiếu nữ, đây là lần đầu tiên thiếu nữ chủ động nói chuyện với hắn .

“Tại sao?”

“Bởi vì ta rất mạnh .”

Tần Giác trả lời chân thật.

“Mạnh bao nhiêu?”

Thiếu nữ vẻ mặt tò mò.

“Không biết .”

Tần Giác nhún vai.

“Hừ, không muốn nói vậy thôi .”

Đối với chuyện này, Tần Giác rất bất lực, hắn đúng thật không biết mình mạnh đến mức nào.

“Ngày mai ta cùng đạo sư tiến về Hắc Sâm Lâm lịch luyện, mấy ngày tới ta sẽ không đến đây.”

Do dự thật lâu, thiếu nữ mở miệng nói ra.

“Hắc Sâm Lâm, nơi đó không phải rất nguy hiểm sao?”

Tần Giác nhíu mày.

Hắc Sâm Lâm là một mảnh sơn lâm to lớn, được xưng “Yêu thú sơn lâm”,là nơi sinh tồn của các loại yêu thú hình thù kỳ quái, thậm chí có một ít yêu thú đã đạt đến cấp bậc Thiên giai, vô cùng nguy hiểm.

https://thuviensach.vn

“Vâng, lần lịch lãm này rất quan trọng, tất cả đệ tử mới đều muốn tham gia,Võ trưởng lão tự mình dẫn đội, còn có mấy vị đạo sư .”

Thiếu nữ chân thành nói.

“Võ trưởng lão … ?”

Tần Giác nhíu mày suy tư, hồi lâu mới nhớ tới vị Võ trưởng lão này đến cùng là ai.

Võ trưởng lão Võ Anh,một trong những đồ đệ của Bạch Nghiệp,đã lâu Tần Giác không có gặp qua hắn.

“Ta biết rồi,hãy chú ý an toàn .”

Sau một hồi lâu, Tần Giác mới nói một câu.

Lạc Vi Vi: “...”

...

“Ta tay trái một thức Thái Cực quyền, tay phải một kiếm đâm trước người, quét chân chiêu này gọi Thanh Tuyết, phá khinh công phi yến …”

Tần Giác dựa vào tảng đá,vừa ca hát,vừa uống rượu,vô cùng thư giãn.

Nếu như có thể đặt tất cả người xuyên việt ở chung một chỗ, Tần Giác tin tưởng mình hắn là người thoải mái nhất trong số đó, không chỉ không cần tu luyện mà còn trở thành tồn tại cường đại nhất trên cái thế giới này.

So với những người động một tí là tu luyện hàng ngàn hàng vạn năm, người bị từ hôn, bị nhục nhã thì Tần Giác là người quá may mắn.

Ngay lúc Tần Giác nhắm mắt lại, chuẩn bị ngủ một giấc lúc thì trước mắt đột nhiên xuất hiện một bóng mờ..

https://thuviensach.vn

“Cái gì vậy?”

Tần Giác trong tiềm thức giơ nắm đấm lên.

“Chờ một chút! Sư đệ, là ta!”

“Bóng mờ” vội vàng kêu lên.

Nắm đấm Tần Giác trì trệ và đã nhìn rõ người trước mặt hắn là Bạch Nghiệp.

“Ngươi đến làm gì?”

Tần Giác bỗng nhiên có loại dự cảm không tốt.

“Ngươi nói gì vậy, ta thế nhưng là sư huynh của ngươi, đương nhiên phải thường xuyên tới nhìn ngươi một chút, lỡ không may ngày nào đó ngươi chết ở chỗ này thì không người nào biết .”

Bạch Nghiệp đặt mông ngồi bên cạnh Tần Giác thản nhiên nói.

Tần Giác: “...”

“Có chuyện gì thì nói thẳng đi!”

“Ách … Là như thế này .”

Bạch Nghiệp lập tức nhanh chóng nói ra:

“Ta có đồ đệ, bởi vì ăn nhầm đan dược ta luyện chế nên ngồi xổm trong nhà cầu ba ngày ba đêm, cả người đều đã mệt lả…”

“Chuyện này có liên quan gì tới ta?”

Tần Giác nhịn không được nên ngắt ngang,giống như nhớ tới cái gì, ngạc nhiên nói: “Ngươi nói tên đồ đệ này, sẽ không phải là Võ Anh chứ?”

https://thuviensach.vn

“Làm sao ngươi biết?”

Bạch Nghiệp kinh ngạc.

Tần Giác: “...”

Tần Giác biết trình độ luyện dược của Bạch Nghiêp, chỉ là không nghĩ tới lại luyện ra đồ vật có thể làm một vị võ giả Địa giai bị thê thảm.

Thấy Tần Giác trầm mặc, Bạch Nghiệp nói tiếp:

“Lúc đầu ta muốn cho hắn dẫn đầu đệ tử đi Hắc Sâm Lâm lịch luyện, kết quả bây giờ hắn đứng cũng không vững, những người khác lại không có thời gian, cho nên ta muốn nhờ sư đệ ngươi …”

“Không được!”

Tần Giác không chút do dự cự tuyệt.

“Sư đệ …”

“Không được là không được .”

Hắn cũng không muốn lần nữa lại tham gia loại hoạt động nhàm chán này.

“Tần Giác!”

Bạch Nghiệp cắn răng, dựng râu trừng mắt quát:

“Ta lấy thân phận chưởng môn Huyền Ất Sơn, ra lệnh ngươi nhất định phải dẫn đầu đệ tử tiến về Hắc Sâm Lâm lịch luyện, nếu không ta phạt ngươi diện bích ba năm!”

“Ha ha .”

https://thuviensach.vn

Tần Giác cười nhạt, căn bản không có để uy hiếp của Bạch Nghiệp ở trong lòng.

“Sư đệ, coi như ta cầu xin ngươi, được không?”

Bạch Nghiệp trong nháy mắt nhụt chí, khóc không ra nước mắt nói.

“Trương Kỷ Trần đâu?”

“Hắn cũng vậy, ăn đan dược ta luyện chế …”

Tần Giác: “? ? ?”

Không đợi Tần Giác mở miệng, Bạch Nghiệp vội nói:

“Còn lại mấy vị trưởng lão khác đều đang bế quan, không phải ta không đi được tuyệt đối sẽ không tới quấy rầy sư đệ ngươi, ngươi hãy giúp ta lần này .”

Tần Giác thở dài bất đắc dĩ gật đầu:

“Được .”

bookmark_add

Chương 6 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Ngươi Hãy Giữ Lại mà Dùng

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1694 chữ

https://thuviensach.vn

Bởi vì hai vị trưởng lão Võ Anh cùng Trương Kỷ Trần đã "vô tình" ăn đan dược được Bạch Nghiệp luyện chế, dẫn đến chuyện Tần Giác buộc phải trở thành người chịu trách nhiệm về việc này.

Thực tế, Tần Giác vốn không đồng ý, nhưng hắn chợt nhớ tới người thiếu nữ tên là Lạc Vi Vi, hai người mặc dù rất ít khi liên lạc, nhưng cũng coi như là có quen biết, nên Bạch Nghiệp mới cầu khẩn, rồi mới miễn cưỡng đồng ý.

"Tiểu gia hỏa, ngày mai ta có thể sẽ phải ra ngoài một lúc, ngươi phải tu luyện thật tốt ."

Tần Giác nói với "Cỏ dại".

Dường như nghe hiểu lời Tần Giác nói, "Cỏ dại" khéo léo nghiêng lá, tỏ ra đã hiểu rõ .

"Haizz, có một sư huynh không đáng tin như thế này, thật là khó khăn ."

Tần Giác thở dài bất đắc dĩ mở ra cuộn giấy mà Bạch Nghiệp cho hắn rồi nghiêm túc nhìn vào.

Mặc dù Tần Giác là sư thúc tổ trẻ tuổi nhất trong lịch sử của Huyền Ất Sơn, cũng là Phó chưởng môn trên danh nghĩa, nhưng Tần Giác cơ hồ chưa hề tham dự qua các cuộc họp nội bộ của Huyền Ất Sơn, chứ đừng nói đến việc truyền dạy võ đạo và đi ra ngoài lịch luyện .

Thậm chí từ khi Bạch Nghiệp lên làm chưởng môn, hắn đều ở trên sườn đồi không lúc nào rời đi.

Xem hết cuộn giấy, Tần Giác mới hiểu được tất cả những chuyện trong lần lịch luyện này.

Cách thứ võ đạo như là đi ngược dòng nước, nếu không tiến lên thì sẽ thụt lùi, ngoại trừ tu luyện ra, điều quan trọng nhất là thực chiến, chỉ có trải qua

https://thuviensach.vn

các trận chiến đấu sinh tử, mới có thể được xưng tụng là một vị võ giả có trình độ.

Hàng năm, Huyền Ất Sơn đều tổ chức cho các đệ tử mới của mình đi vào Hắc Sâm Lâm để trải nghiệm, đồng thời căn cứ theo số lượng yêu thú bị săn giết, ba người đứng đầu có thể lấy được sức mạnh linh lực và thực lực sẽ được tăng lên đáng kể.

Lịch luyện kéo dài trong vòng ba ngày, trong đó các đệ tử săn giết ít hơn ba yêu thú, có thể vào bằng cổng ngoài, nếu săn giết được ba yêu thú trở lên, thì được phép trực tiếp vào cổng trong, việc săn giết yêu thú dựa trên cấp bậc, cấp thấp nhất là Hoàng giai.

Tần Giác mặc dù thay thế Võ Anh trở thành người phụ trách chính cho việc trải nghiệm lần này, nhưng nhiệm vụ rất đơn giản, chỉ cần cam đoan đảm bảo an toàn cho các đệ tử đến Hắc Sâm Lâm luyện tập là được, về phần các chuyện khác, Tần Giác hoàn toàn không cần lo lắng, dù sao đồng hành cùng còn có mấy vị đạo sư nữa.

“Chỉ cần coi nó như là một chuyến du ngoạn.”

Thu hồi cuộn giấy, Tần Giác tự an ủi chính mình như vậy.

...

Hắc Sâm Lâm cách Huyền Ất Sơn chừng hơn ngàn dặm, nếu như đi bộ, chí ít cần thời gian là nửa tháng, bởi vậy nhất định phải cưỡi sư thứu đặc biệt được thuần hóa mới có thể nhanh chóng đến được nơi.

Đáng nhắc tới sư thứu, chúng không thuộc loại yêu thú, nhưng lại có hình thể to lớn, có thể chịu tải hơn mười người, ngày đi nghìn dặm, ở Huyền Ất Sơn cho tới nay đều sử dụng làm phương tiện phi hành, lúc trước Tần Giác đã đi tham gia thịnh hội Chém Yêu này, Bạch Nghiệp đã trang bị cho hắn một cái, nhưng cuối cùng bị Tần Giác cự tuyệt .

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau, khi Tần Giác đi vào địa điểm xuất phát, trên thân mấy con sư thứu đã có đầy đệ tử ngồi lên, cầm đầu là mấy mấy vị đạo sư cấp bậc Huyền giai, mà Bạch Nghiệp đang đứng ở đằng xa chờ hắn.

“Sư đệ, ngươi rốt cục đã tới rồi!”

Nhìn thấy Tần Giác xuất hiện, Bạch Nghiệp lập tức thở phào nhẹ nhóm, muốn xông lên ôm chặt lấy Tần Giác .

“Nhiều người như vậy?”

Tần Giác nhìn lướt qua, rất ngạc nhiên.

“Đây đều là các đệ tử mới được tuyển vào năm nay, họ là tương lai của Huyền Ất Sơn, sư đệ, giao cho ngươi đó!”

Bạch Nghiệp thần sắc trịnh trọng nói .

Tần Giác im lặng liếc mắt:

“Ta biết rồi, yên tâm đi .”

“Đúng rồi, cái này cho ngươi .”

Bạch Nghiệp lấy ra một cái bình ngọc, giao cho Tần Giác .

“Đây là cái gì?”

“Đan dược do ta luyện chế ra, nếu có một đệ tử bị thương, có thể cho bọn họ ăn cái này.”

“Được rồi, ngươi nên giữ lại tự mình dùng đi.”

“...”

https://thuviensach.vn

Nói xong câu đó, Tần Giác không để ý tới Bạch Nghiệp nữa, bay lên đầu một con sư thứu ở trong số đó.

“Sư thúc tổ .”

Một đạo sư đứng trên sư thứu vội vàng khom người hành lễ, gây nên một chút náo động.

“Nào đi thôi .”

Tần Giác ngồi khoanh chân xuống, ngửa đầu và uống một ly rượu .

“Được!”

Tên đạo sư kia lập tức cất giọng nói:

“Lên đường!”

Hô –

Khi những con sư thứu vỗ cánh thì cuồng phong nổi lên, rất nhanh liền bay lên không trung, bay về phía chân trời.

“Ngồi vững, trong một ngày chúng ta sẽ đến được địa điểm.”

Tên đạo sư kia nói tiếp .

Điều đáng nhắc tới là, lần này có tổng cộng có hơn hai trăm đệ tử tham gia lịch luyện, chia ra sáu con sư thứu để di chuyển, Lạc Vi Vi cũng không ngồi cùng với con sưu thứu mà Tần Giác đang cưỡi .

“Này, các ngươi nghe thấy không, vừa rồi Trần đạo sư gọi người kia là sư thúc tổ, chẳng lẽ hắn là sư đệ chưởng môn?”

Có người nhịn không được thấp giọng nói .

https://thuviensach.vn

“Ta cũng nghe thấy, nhưng nhìn qua hắn dường như bằng tuổi với chúng ta.”

Một người khác phụ hoạ theo.

“Ngươi hiểu cái gì, võ giả cũng có thể trẻ tuổi, nhưng có thể là bề ngoài của họ trông trẻ tuổi thì sao?”

“Ách … Ngươi nói đúng .”

Rất nhiều đệ tử mới ầm ĩ nói về điều đó, bọn họ đều vừa mới gia nhập vào Huyền Ất Sơn, cũng không biết Tần Giác là ai, bởi vậy nên tràn ngập hiếu kỳ .

Đối với điều này, Tần Giác không thèm để ý chút nào, dù sao cảnh tượng tương tự hắn cũng đã gặp qua vô số lần rồi, trước đó khi tham gia thịnh hội Chém Yêu, có một số người còn coi hắn là để tự của các môn phái khác.

Cùng lúc đó, Lạc Vi Vi, ngồi ở trên một con sư thứu khác đưa mắt nhìn sang hướng bên này, thấy Tần Giác xuất hiện trong nháy mắt nàng liền chú ý tới đối phương, nhưng lại không dám xác định, cộng với khoảng cách quá xa, không thể nghe rõ lời nói của tên đạo sư kia, cho nên có chút mờ mịt .

“Hắn tới đây làm gì?”

Lạc Vi Vi bối rối không có cách nào giải thích nổi.

Với thực lực Tần Giác đã thể hiện trước đó, hiển nhiên không thể nào là đệ tử mới, dù sao, nếu là người mới thì sao có thể mỗi ngày đều không có làm việc gì như vậy?

Đạo sư thì càng không có khả năng, đạo sư của Huyền Ất Sơn, Lạc Vi Vi cơ bản đều đã gặp qua, huống chi, nếu xem như là một đạo sư, thì cũng không thể nhìn thấu được các kỹ thuật tu luyện công pháp của nàng.

Lạc Vi Vi bỗng nhiên có một ý nghĩ lớn mật.

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ hắn là Võ trưởng lão, người phụ trách lãnh đạo đội?

Thế nhưng ngày hôm qua không phải nói là vị Võ trưởng lão kia bởi vì một số lý do, tạm thời không thể nào dẫn đội, nên thay người sao? Với lại một người họ Võ, một người họ Tần, đó là điều thực sự khác biệt .

Nghĩ tới đây, Lạc Vi Vi đột nhiên kịp phản ứng, đúng a, thay người, rất có thể là Tần Giác thay thế cho vị Võ trưởng lão kia.

Nói một cách khác, Tần Giác ít nhất cũng là cùng cấp bậc với vị trưởng lão!

Lạc Vi Vi có chút khó có thể tin, mới nhìn qua tuổi tác chắc cùng tuổi với nàng, chỉ biết rằng mỗi ngày hắn uống rượu rồi đi ngủ, nhưng lại thật sự là một vị cường giả Địa giai?

Cho dù cực kỳ không nguyện ý chấp nhận điều này, nhưng trước mắt dường như đây là cách duy nhất để giải thích cho chuyện này.

“Hắn rốt cuộc là ai …”

Thiếu nữ cắn môi một cái, biểu cảm cực kỳ phức tạp .

Ở phía bên kia, Tần Giác hoàn toàn không biết mình đã được một thiếu nữ để mắt tới, chỉ lạnh nhạt uống rượu.

Làn gió thổi tới làm lay động sợi tóc của hắn, bạch y tung bay, không nhiễm một chút khói lửa nhân gian, nhất là cặp mắt kia, trong veo thâm thúy, như bầu trời đầy sao mênh mông rộng lớn .

Rất nhiều đệ tử nữ ngồi phía sau nhìn thấy bức tranh này, đều lộ ra thần sắc say mê, cho dù không nhìn thấy dung mạo của Tần Giác, thì phần này khí chất này cũng đã quá mức phi thường, tựa như tiên nhân hạ phàm du thế.

Đây cũng là điểm khác biệt lớn nhất giữa Tần Giác với những người khác, ai nói vô địch bất khả chiến bại thì nhìn giống bình thường đâu?

https://thuviensach.vn

bookmark_add

Chương 7 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Hắc Sâm Lâm

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1632 chữ

“Phần mộ khói cổ xưa, xin hỏi chiều nay là vào năm nào.

Trong giấc mộng ta nguyện đi đến Nhạn Môn Quan.

Hỏi tội cung điện Sâm La, trách ta vì những cơn sóng điên cuồng, quân không thấy ta đạp phá ngọc chẳng chịt …”

Trên lưng sư thứu, Tần Giác lên tiếng hát vang, như thể những người chung quanh đều không tồn tại, có mấy vị đạo sư tựa hồ như đã quen với cảnh này từ lâu lắm rồi, điềm nhiên như không có chuyện gì xảy ra.

Tiếng hát của Tần Giác không phải là âm thanh của tự nhiên, nhưng lại cực kỳ dễ nghe, tăng thêm vài phần cuồng vọng không bị trói buộc tự do thoải mái, có thể nói là kết hợp với bài hát này thật sự hoàn mỹ, làm cho người khác nhịn không được vì đó mà say mê, vì vậy đã gây được sự chú ý của mấy đệ tử trên những con sư thứu khác.

“Đó là ai, hát thật hay.”

“Đây là bài hát nào, trước kia chưa từng nghe qua .”

“Các ngươi có phát hiện ra hay không, người kia không chỉ có tiếng hát êm tai, mà lại có dáng vóc rất đẹp trai nữa!”

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy, đúng vậy! Thật đẹp!”

“...”

Nghe được các nữ đệ tử xung quanh phấn khích lên tiếng, Lạc Vi Vi vẫn khá bình tĩnh, trước đó nàng đã từng nghe Tần Giác ca hát, bởi vậy cũng không có kinh ngạc gì nữa .

Nhưng bây giờ cũng có thể khẳng định rằng, người kia đúng là Tần Giác .

Sau khi hát xong, Tần Giác ngửa đầu uống cạn rượu trong bầu, sau đó chợt nằm xuống, ngủ thiếp đi .

Đám người: “...”

Các đệ tử được tuyển chọn vào Huyền Ất Sơn, cơ bản đều có tư chất cùng thiên phú, khi sư thứu không ngừng bay lên, rất nhiều đệ tử đã bắt đầu chuyển sang trạng thái tu luyện, mặc dù thời gian một ngày không có dài lắm, nhưng lại thực sự gian nan, đặc biệt là ở trên lưng này.

Lạc Vi Vi tất nhiên cũng không ngoại lệ, nàng cật lực bắt chước, Thuần Dương Chân Quyết gần giống với Thanh Hư Kinh, thậm chí đạo sư cũng nhìn không ra, đây cũng là lý do tại sao nàng lại dễ dàng trốn được trong Huyền Ất Sơn hơn một tháng.

Trong nháy mắt một ngày đã trôi qua, sư thứu rốt cục đã đến được Hắc Sâm Lâm, Tần Giác duỗi lưng một cái và tỉnh dậy.

Xa xa có thể nhìn thấy một khu rừng với những dãy núi vô tận ở cuối tầm mắt, có tiếng thú gào truyền tới, khiến mọi người sửng sốt.

Bởi vì hàng năm đều sẽ có những đệ tử mới đến luyện tập tại Hắc Sâm Lâm, cho nên Huyền Ất Sơn cố ý thiết lập một phân đường tại nơi đây, dưới sự điều khiển của đạo sư, sư thứu chậm rãi hạ cánh xuống bên ngoài phân

https://thuviensach.vn

đường, mấy tên võ giả đóng quân tại hội trường chi nhánh Huyền Ất Sơn lập tức tiến lên chào đón.

“Bá!”

Tần Giác ghét nhất là ứng phó với loại hoàn cảnh này, dứt khoát trực tiếp vọt qua mấy vị võ giả Huyền Ất Sơn này, tự mình bước vào bên trong phân đường, chỉ để lại một đám đệ tử cùng đạo sư đang trợn mắt há hốc mồm.

“Vừa rồi … có phải là thứ gì đó đi lướt qua?”

Một tên võ giả canh giữ phân đường nháy nháy mắt, mờ mịt nói.

“Không thấy rõ, hình như là người nào đó?”

Một tên võ giả phân đường khác không chắc chắn nói .

“Là sư thúc tổ.”

Trần đạo sư, người đã ngồi cùng Tần Giác trên một con sư thứu trước đó, nhảy xuống và nói ra.

Nghe vậy, mấy tên võ giả phân đường bừng tỉnh nhận ra:

“Thì ra là thế .”

Bọn họ đều là những võ giả bước ra từ Huyền Ất Sơn, tất nhiên là biết Tần Giác, lập tức không cần phải nhiều lời nữa.

“Đúng rồi, Võ trưởng lão đâu?”

Võ giả cầm đầu hội trường hỏi.

Hắn tên là Trương Nhạc, là người đứng đầu phân đường đóng giữ nơi đây, phụ trách tiếp đãi các đạo sư cùng đệ tử đến rèn luyện tại Huyền Ất Sơn.

https://thuviensach.vn

“Võ trưởng lão không có tới .”

Trần đạo sư cười khổ nói:

“Bởi vì một số lý do về thân thể, Võ trưởng lão không có cách nào tham gia lịch luyện lần này, chỉ có thể thay thành người khác .”

“Thay người khác, ai vậy?”

Trương Nhạc sững sờ .

“Ngươi vừa rồi cũng nhìn thấy .”

“Chẳng lẽ là … Sư thúc tổ?”

Trương Nhạc khóe mắt có chút run rẩy .

“Không sai .”

Trần đạo sư nhẹ gật đầu .

“...”

Không phải Trương Nhạc có thành kiến gì với Tần Giác, nhưng ở trong ấn tượng của hắn, Tần Giác từ trước đến nay cái gì cũng đều không quan tâm, hơn nữa còn thích uống rượu, một vị sư thúc tổ không đáng tin cậy như vậy, thật có thể đảm bảo an toàn cho các đệ tử của mình sao?

Trương Nhạc có chút đau đầu, xem ra hắn nhất định phải suy nghĩ để tâm nhiều hơn cho lần lịch luyện lần này.

“Trương đường chủ, trước hết hãy an bài sắp xếp tốt cho những đệ tử này đã.”

Thấy Trương Nhạc không nói gì một lúc, Trần đạo sư nhắc nhở .

https://thuviensach.vn

“Đúng đúng đúng!”

Trương Nhạc đột nhiên bừng tỉnh, vội vàng phân phó:

“Tranh thủ thời gian an bài tốt chỗ ở cho những đệ tử này, ngoài ra, mấy vị đạo sư xin mời đi theo ta .”

“Đa tạ Trương đường chủ .”

“Ha ha ha, thật khách khí, tất cả mọi người đều là huynh đệ đồng môn.”

Trương Nhạc xua tay, miễn cưỡng nở một nụ cười .

Phân đường được xây dựng ở bên ngoài Hắc Sâm Lâm, mặc dù phạm vi không lớn, nhưng cũng đủ cho một vài tên đạo sư cùng hơn hai trăm đệ tử mới ở lại, về phần Tần Giác, giờ phút này nhàm chán đang nằm trên mái nhà, từ trong chỗ chứa đồ lấy ra một bình rượu, uống từng ngụm từng ngụm.

“Từ nơi này nhìn ra, phong cảnh khá đẹp.”

Tần Giác có chút thích thú nói .

Hắc Sâm Lâm sở dĩ được gọi là Hắc Sâm Lâm, cũng không phải bởi vì nơi này cây cối có màu đen, mà ngược lại, nơi này cây cối đều xanh tươi vô cùng, tràn đầy sức sống.

Nhưng vào ban đêm, Hắc Sâm Lâm tựa như bị cắt đứt không liên quan gì tới thế giới bên ngoài, trở nên cực kỳ lạnh lẽo, người bình thường căn bản là không thể chịu đựng được.

Bởi vậy những sinh vật có thể tồn tại sinh sống trong Hắc Sâm Lâm một thời gian dài, nếu không phải là yêu thú, thì cũng rất mạnh mẽ, thậm chí ở sâu trong Hắc Sâm Lâm, một số yêu thú đã đạt đến cấp bậc Thiên giai.

https://thuviensach.vn

Các đệ tử mới của Huyền Ất Sơn đã luyện tập ở bên rìa ngoài của Hắc Sâm Lâm, trải qua chọn lọc, cơ bản chỉ có yêu thú cấp thấp như Hoàng giai hoạt động, nhưng để cho an toàn, họ vẫn cần các võ giả bảo hộ, đây cũng là việc của mấy vị đạo sư cùng Tần Giác.

“Này, ngươi là ai, xuống đây cho ta!”

Lúc này, một tên nam tử đứng phía dưới ho to với Tần Giác, ngữ khí rất là phẫn nộ .

“Vì sao?”

Tần Giác không hề bị lay động .

“Nơi này là chủ các của phân đường!”

Tên nam tử trách mắng .

“À.”

Tần Giác uống một hớp rượu, trực tiếp lựa chọn bỏ qua.

“Chết đi!”

Người nam tử giận dữ,chuẩn bị lao tới chỗ Tần Giác để ra tay đánh nhau nhưng Trương Nhạc bỗng nhiên dẫn mấy vị đạo sư đi tới .

“Nhược Thành,xảy ra huyện gì.”

Trương Nhạc khẽ nhíu mày .

“Đường chủ .”

Tên nam tử cố nén tức giận, chỉ vào Tần Giác trên mái nhà và nói:

https://thuviensach.vn

“Người này không biết là ai, lại nằm trên mái của chủ các phân đường để uống rượu, không đem Huyền Ất Sơn chúng ta để vào mắt!”

Trương Nhạc tập trung nhìn, lập tức nhận ra đó là Tần Giác, lập tức cười khổ nói:

“Được rồi, không cần quản hắn .”

Nghe vậy xong, tên nam tử này còn cho là mình nghe lầm, nhưng Trương Nhạc lại nói tiếp, làm cho nam tử trong nháy mắt sửng sốt:

“Hắn là sư đệ chưởng môn, dựa theo thân phận, chúng ta phải gọi hắn là sư thúc tổ .”

“Là … Là người trông chỉ có mười mấy tuổi mà đã làm sư thúc tổ? !”

Nam tử khó tin há to mồm .

“Ngoại trừ hắn ra, còn có thể là ai nữa?”

Nam tử: “...”

Cho dù chưa hề gặp qua Tần Giác, nhưng cũng đã sớm nghe qua chuyện vị sư đệ chưởng môn chỉ mới có mười mấy tuổi, chỉ là không nghĩ tới, đối phương lại thực sự trẻ như vậy!

“Không cần quản hắn, chúng ta đi vào đi .”

Trương Nhạc lạnh nhạt nói .

Còn lại mấy vị đạo sư nhìn nhau, tất cả đều giả bộ như không nhìn thấy bất cứ thứ gì, dù sao bọn hắn cũng đã quen với điều đó rồi.

bookmark_add

Chương 8 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

https://thuviensach.vn

Lịch Luyện Bắt Đầu

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1837 chữ

Tần Giác mặc dù đã gia nhập Huyền Ất Sơn được mười năm, nhưng hắn rất hiếm khi xuất hiện tại chỗ đông người, bởi vậy rất nhiều võ giả bị phái đi đóng giữ ở những địa phương khác đều chưa gặp qua hắn, như Triệu Nhược Thành .

Những tin đồn về Tần Giác, Triệu Nhược Thành cũng chỉ được nghe qua những đồng môn khác.

“Một tiểu tử mười mấy tuổi đầu đầy lông, tại sao có thể lên làm sư thúc tổ!”

Triệu Nhược Thành rất không hài lòng.

Hắn đã tu luyện từ năm sáu tuổi, chỉ mất hai mươi ba năm để đạt tới giai đoạn cuối của Huyền giai, sau này thậm chí còn có kỳ vọng sẽ bước vào Địa giai, trở thành trưởng lão của Huyền Ất Sơn, mà bây giờ phải kêu một thiếu niên mới mười mấy tuổi là sư thúc tổ, tại sao? Hắn có mạnh hơn ta không?

Nếu như Trương Nhạc không có ở chỗ này, Triệu Nhược Thành tuyệt đối sẽ nhịn không được trực tiếp khiêu chiến với Tần Giác .

Trương Nhạc cũng không biết Triệu Nhược Thành đang suy nghĩ cái gì, đang cùng mấy vị đạo sư thương nghị chuyện luyện tập lần này, bởi vì Võ trưởng lão không có tới, cho nên Trương Nhạc nhất định phải càng thêm cẩn thận, vì nhìn vị sư thúc nằm trên mái nhà kia chắc không có ý định xuất lực đóng góp gì.

https://thuviensach.vn

Dù sao hắn cũng là đường chủ của Hắc Sâm Lâm, một khi đệ tử xảy ra chuyện gì,Tần Giác là sư đệ chưởng môn có lẽ sẽ không sao, nhưng hắn sẽ gặp xui xẻo .

Sau một canh giờ thảo luận, cuối cùng quyết định thời gian luyện tập vào ngày mai, dù sao những người đệ tử mới vừa mới trải qua một chuyến đi dài cả ngày rồi, nếu như không nghỉ ngơi một chút, chắc chắn sẽ có ảnh hưởng .

Khi Trương Nhạc và những người khác từ chủ các bên trong đi ra, trên mái nhà Tần Giác đã sớm biến mất không thấy đâu nữa, không biết lại chạy đi nơi nào.

“Các vị đạo sư, các ngươi có biết sư thúc tổ hiện tại đang ở cảnh giới nào không?”

Trương Nhạc bỗng nhiên nảy ra một ý nghĩ hiếu kỳ, vị sư thúc tổ này mặc dù cực kỳ không đáng tin cậy, nhưng lại có thể được giao đảm nhiệm vị trí đệ tử đắc lực của chưởng môn, khẳng định thiên phú chắc chắn sẽ không tệ.

“Không biết .”

Mấy tên đạo sư nhìn nhau, đều lắc đầu .

“Nhưng sư thúc tổ có thể thay thế Võ trưởng lão, ta nghĩ rằng hắn là ít nhất cũng đạt đến Địa giai.”

Một tên đạo sư trong đó suy nghĩ nói .

“Đúng vậy, sư thúc tổ có khí chất bất phàm như thế, thoạt nhìn đã thấy là cao thủ thiên phú .” Một tên đạo sư khác phụ hoạ theo.

“Địa giai? ”

Trương Nhạc khó tin mở to hai mắt .

https://thuviensach.vn

Một vị võ giả mười mấy tuổi đã đạt tới Địa giai, làm sao có thể?

Nhưng nghĩ lại, nếu như Tần Giác không có đạt tới Địa giai, thì sao lại có thể thay thế Võ trưởng lão?

“Không thể nào!”

Triệu Nhược Thành bên cạnh đột nhiên hét lớn, làm thu hút tất cả sự chú ý của mọi người, thấy thế, Triệu Nhược Thành trong nháy mắt lập tức bối rối,mình vậy mà không cẩn thận hô lên!

“Làm sao không có khả năng, người trẻ tuổi, không cần ngồi đáy giếng nhìn trời, chỉ tỏ ra vẻ vô tri .”

Đạo sư đứng trước không vui nói .

“Đúng rồi đúng rồi.”

Một tên đạo sư khác lần nữa phụ họa theo.

“...”

“Ngươi …”

Triệu Nhược Thành giận không kìm được, vừa muốn mở miệng, lại bị Trương Nhạc ngắt lời:

“Câm miệng cho ta!”

Triệu Nhược Thành nghẹt thở, trong mắt tràn đầy lửa giận, nhưng vẫn phải ngậm miệng lại .

Ngay khi bầu không khí có vẻ hơi ngại ngùng, nơi xa bỗng nhiên truyền đến một âm thanh phá vỡ không khí này, Tần Giác lập tức nhẹ nhàng rơi xuống ở trước mặt mọi người, vẫn như cũ mặc một bộ áo trắng, tuấn mỹ vô cùng .

https://thuviensach.vn

“Thế nào rồi, thời gian luyện tập đã quyết định xong chưa?”

Tần Giác say khướt nói.

“Quyết … Quyết định, sáng sớm ngày mai bắt đầu .”

Cưỡng chế nội tâm đang bị chấn động, Trương Nhạc đáp .

Nếu như hắn không nhìn lầm, Tần Giác vừa rồi dường như bay tới, mà muốn bay trong không trung như vậy, nhất định phải đạt tới Địa giai mới làm được .

Nói một cách khác, Tần Giác đúng là một vị võ giả Địa giai!

Triệu Nhược Thành sớm đã trợn mắt há hốc mồm, cơ hồ không thể tin được vào mắt mình.

Mà trước đó hai tên đạo sư có nói Tần Giác là võ giả Địa giai một mặt đắc ý, đồng thời không quên dùng ánh mắt trào phúng chế giễu Triệu Nhược Thành .

“Ta biết rồi, có chỗ nào để ngủ được không?”

Tần Giác ngáp một cái,dáng vẻ rất buồn ngủ .

Mấy tên đạo sư không biết nói gì, hắn đã ngủ cả một ngày, còn chưa ngủ đủ sao?

“Có có có!”

Trương Nhạc liên tục gật đầu:

“Được rồi, nhanh chóng sắp xếp cho sư thúc tổ một cái phòng, chờ một chút, ta sẽ đích thân đi tìm!”

https://thuviensach.vn

Nói xong, Trương Nhạc lập tức cẩn thận từng li từng tí dẫn Tần Giác đến nơi nghỉ ngơi.

Ban đầu, Trương Nhạc nghĩ là Tần Giác chắc cao nhất cũng chỉ đạt được Huyền giai và hắn chỉ phụ trách về mặt kinh nghiệm, hoàn thành nhiệm vụ, sau đó trở về tông môn nhận ban thưởng, nhưng bây giờ lại phát hiện đối phương là một vị võ giả Địa giai hàng thật giá thật!

Mọi người đều biết, Địa giai cùng Huyền giai có sự khác biệt rất lớn giống như ngày và đêm,dù Tần Giác không làm gì, chỉ đứng ở nơi đó, cũng đều có tác dụng ngăn chặn, Trương Nhạc sao có thể không cao hứng?

Chẳng mấy chốc, Trương Nhạc liền an bài cho Tần Giác một tòa nhà đơn độc trong sân, nơi đó bình thường dùng để chiêu đãi trưởng lão .

Viện lạc gần một dòng sông, khá yên tĩnh, với lại linh khí tương đương nồng đậm, nhưng hiện tại Tần Giác không có tâm tình gì đi thưởng thức phong cảnh, sau khi đi vào viện lạc, Tần Giác thẳng tiến đến bên trong gian phòng, liền ngủ thiếp đi.

Một giấc ngủ, Tần Giác trực tiếp ngủ thẳng tới ngày hôm sau .

Hôm sau, sáng sớm .

Mặt trời mọc, vạn vật khôi phục .

Tần Giác mở hai mắt ra, duỗi lưng một cái, sau đó mở cửa một cách sảng khoái.

‘Cạch ‘

Tiếng chuông dễ chịu vang lên, truyền tới toàn bộ hội trường chi nhánh, từ từ vang vọng.

Tần Giác đưa mắt nhìn lại, hắn biết, lịch luyện sắp bắt đầu .

https://thuviensach.vn

...

Trên quảng trường rộng lớn, hơn hai trăm vị đệ tử mới lúc này đã đến toàn bộ đông đủ, lít nha lít nhít nhét chung một chỗ, có chút ồn ào .

“Hãy yên lặng!”

Trương Nhạc đứng ở phía trước, cất giọng nói:

“Các vị đệ tử của Huyền Ất Sơn thân mến, ta nghĩ các ngươi hẳn đều biết, lần luyện tập này sẽ quyết định địa vị của các ngươi ở Huyền Ất Sơn về sau là gì và quyết định tương lai của các ngươi.”

“Hãy nhớ kỹ, những đệ tử săn giết được dưới ba yêu thú, bất luận tư chất gì đều có thể trở thành đệ tử ngoại môn, nếu đệ tử nào săn giết được ba yêu thú trở lên, thì trực tiếp thăng cấp trở thành đệ tử nội môn, lấy yêu thú yêu tinh làm chứng, trong đó ba người ở vị trí đầu, còn được ban thưởng bằng linh lực quán đỉnh.”

“Nếu có người trốn đi, hoặc là không có săn giết được yêu thú, như vậy rất xin lỗi, các ngươi không có tư cách trở thành võ giả và bị đào thải .”

“Thời gian luyện tập là ba ngày, các đệ tử không được phép tạo đội, không cho phép đi ra ngoài phạm vi quy định, không thể làm thương tổn đồng môn, nếu không thì tự gánh lấy hậu quả! Mặt khác, nếu gặp phải một yêu thú có cấp cao hoặc là khi nguy hiểm đến tính mạng, hãy đưa sức mạnh linh lực vào thẻ ngọc bài mà các ngươi được phát trước đó, các đạo sư sau đó sẽ lập tức lao vào nghĩ cách cứu viện .”

Nói xong, Trương Nhạc nhìn chung quanh một lúc, hét lên:

“Nghe rõ chưa?”

“Đã rõ!”

https://thuviensach.vn

Các đệ tử vội vàng lớn tiếng đáp lại .

“Rất tốt, lịch luyện chính thức bắt đầu!”

Trương Nhạc vung tay lên, hơn hai trăm người đệ tử mới im lặng chốc lát, chợt toàn bộ chạy hướng phía về phía Hắc Sâm Lâm cách đó không xa, rất nhanh liền biến mất ở trong khu rừng rậm vô tận.

“Các vị đạo sư, xin nhờ.”

Chứng kiến nhìn tất cả đệ tử mới tiến vào Hắc Sâm Lâm, Trương Nhạc siết chặt nắm đấm nói với mấy tên đạo sư.

“Ha ha ha, yên tâm đi, Trương đường chủ .”

Mấy tên đạo sư cười cười, sau đó chia ra các phương hướng khác nhau chui vào Hắc Sâm Lâm, trong bóng tối bí mật bảo hộ những người đệ tử mới.

Cùng lúc đó, Tần Giác rốt cục mang theo bầu rượu khoan thai đi tới muộn.

“Lịch luyện đã bắt đầu?”

Tần Giác uống một hớp rượu, thuận miệng hỏi .

“Vâng.”

Trương Nhạc trịnh trọng nói:

“Mong rằng sư thúc tổ chú ý quan tâm nhiều hơn.”

Mặc dù trong khu vực này chỉ có yêu thú cấp thấp của Hoàng giai hoạt động, nhưng trong Hắc Sâm Lâm thực sự quá mức nguy hiểm, ai cũng không thể cam đoan đột nhiên có một quái vật Huyền giai bí mật nhảy ra, thậm chí là yêu thú cấp bậc Địa giai.

https://thuviensach.vn

Những người đệ tử mới này đều là dòng máu mới của Huyền Ất Sơn trong tương lai, nếu họ bị tấn công bởi một yêu thú cấp cao, đó sẽ là một mất mát lớn, tổn thất không nhỏ cho toàn bộ Huyền Ất Sơn.

“Không có vấn đề gì.”

Tần Giác nhẹ gật đầu, bay lên, ngồi khoanh chân trên trụ đá ở rìa quảng trường, tiếp tục nhàn nhã uống rượu.

Trương Nhạc: “? ? ?”

bookmark_add

Chương 9 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Biến Cố

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1762 chữ

Lạc Vi Vi vừa mới đi vào Hắc Sâm Lâm, liền có loại cảm giác kỳ dị, thuần dương chi lực nơi này dường như so với bên ngoài càng thêm nồng đậm.

Mặc dù không biết vì sao nhưng Lạc Vi Vi tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, lập tức tìm một chỗ an toàn ngồi xếp bằng tu luyện.

Về việc săn giết yêu thú, thiếu nữ cũng không vội vàng, dù sao cũng có ba ngày.

Điều duy nhất khiến thiếu nữ phiền muộn là sau khi đi vào phân đường nàng chưa bao giờ gặp lại Tần Giác, lúc đầu nàng muốn tìm Tần Giác hỏi một chút rốt cuộc đối phương có thân phận gì, đáng tiếc từ đầu đến cuối không có cơ hội.

https://thuviensach.vn

Nhung nghĩ lại, nếu như nàng hỏi, chỉ sợ Tần Giác có thể không nói cho nàng.

Thiếu nữ bên này đang cố gắng tu luyện, những người đệ tử mới còn lại thì bắt đầu tìm kiếm yêu thú khắp nơi, bởi vì không cho phép tổ đội cho nên mỗi người đều hành động đơn độc.

Chẳng mấy chốc, trong Hắc Sâm Lâm liền vang lên liên tiếp âm thanh chiến đấu cùng tiếng rống của yêu thú, vô cùng kịch liệt.

So với võ giả nhân loại,lực công kích và phòng ngự của yêu thú mạnh hơn, nhưng tương tự ngoại trừ một vài yêu thú đặc biệt, phần lớn các yêu thú đều có tốc độ tương đối chậm hơn với lại không biết võ thuật, bởi vậy cùng giai có rất ít yêu thú có thể chiến thắng võ giả nhân loại.

Đương nhiên, muốn đánh bại chút yêu thú này có lẽ không khó nhưng muốn giết chết bọn chúng lại rất khó khăn, rất nhiều yêu thú một khi không đấu lại lập tức chọn cách chạy trốn, nếu như chạy không thoát, chúng sẽ quay lại và liều mạng, kết quả cuối cùng có thể là yêu thú bị giết chết nhưng các võ giả nhân loại đã giết yêu thú cũng vì vậy mà bị trọng thương.

Bởi vậy, mong muốn trong vòng ba ngày săn giết ba Hoàng giai yêu thú trở lên đối với mấy người đệ tử mới này mà nói chính là khó như lên trời.

‘Phanh!’

Chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, một người đệ tử mới đâm vào trên cành cây, miệng phun máu tươi, sắc mặt lập tức trở nên tái nhợt.

“Đáng chết, con yêu thú này mạnh thật!”

Thấy yêu thú đối diện tiếp tục lao tới, đệ tử này cắn răng, đành phải lấy ngọc bài ra, kích hoạt nó.

https://thuviensach.vn

Không bao lâu, cảm nhận được linh lực ba động đạo sư đã đến và giải cứu người đệ tử mới này.

Không chỉ như vậy, cảnh tượng tương tự đang không ngừng phát sinh ở những nơi khác, ngày càng nhiều hơn.

Trên thực tế, trải qua sàng lọc, chỉ có các Hoàng giai yêu thú cấp thấp hoạt động ở khu vực này, ngay cả đệ tử mới yếu nhất cũng phải có sức mạnh để chiến đấu mới đúng, lý do hầu hết các đệ tử mới thất bại hoàn toàn là bởi vì họ không hiểu được cách vận dụng bàn tay sử dụng linh lực và võ thuật.

Lần lịch luyện này là để loại bỏ những đệ tử mới, những người không đủ hiểu biết.

Dù sao nếu muốn trở thành võ giả ngoại trừ tư chất bên ngoài, quan trọng nhất là năng lực chiến đấu thực sự.

Cứ như vậy, lịch luyện kéo dài trong hai ngày, trong đó hơn một phần ba đệ tử mới bởi vì thể lực chống đỡ hết nổi hoặc là không thể chiến thắng yêu thú mà kích hoạt ngọc bài, cuối cùng được đạo sư cứu ra ngoài.

Trong số đó có năm người thành công săn giết được một con yêu thú, mặc dù năm người này không thể kiên trì đến khi kết thúc lịch luyện nhưng cũng coi như đã chứng minh bản thân, theo quy tắc vẫn có thể gia nhập ngoại môn.

Điều đáng nhắc tới là đệ tử mới nổi danh nửa đường lại muốn đầu cơ trục lợi, cướp đoạt chiến lợi phẩm của những đồng môn khác, kết quả bị đạo sư phát hiện và trực tiếp loại bỏ.

Những đạo sư này đều là Huyền giai võ giả, đã tu thành linh thức, lại có phân đường võ giả hỗ trợ, dù là hai ngày liến tiếp không ngủ không nghỉ cũng sẽ không cảm thấy mệt mỏi, chỉ cần không có cao giai yêu thú xuất hiện, bảo vệ hơn hai trăm đệ tử mới hoàn toàn không thành vấn đề.

https://thuviensach.vn

“Còn một ngày cuối cùng.”

Nhìn Hắc Sâm Lâm bất tận trước mắt, Trương Nhạc nhẹ nhàng thở ra.

Nghĩ tới đây, Trương Nhạc không khỏi nhìn về phía Tần Giác đang ngồi xếp bằng trên trụ đá, Tần Giác hai ngày nay ban ngày thì ngồi đó uống rượu, ban đêm thì đi ngủ giống như người không có việc gì, như thể căn bản không để thanh lần lịch lãm này trong lòng.

Tuy nhiên người ta là sư đệ chưởng môn, tu vi đã đạt đến Địa giai, Trương Nhạc cũng không dám nói gì.

“Hửm?”

Bỗng nhiên, Tần Giác ngồi trên trụ đá mở mắt, nhìn về phía nơi xa.

Nhận thấy có gì đó không đúng Trương Nhạc vội vàng hỏi:

“Làm sao vậy, sư thúc tổ.”

Lời còn chưa dứt, Tần Giác đã bay ra ngoài.

Tốc độ vô cùng nhanh, thẳng đến Hắc Sâm Lâm!

Ngay lập tức, Trương Nhạc ý thức được sự nghiêm trọng của vấn đề!

...

Phốc.

Lăng lệ quyền phong đánh vào đầu con yêu thú, xen lẫn hơi thở nóng bỏng, con yêu thú lập tức bay rớt ra ngoài, đau đớn vùng vẫy trong giây lát, sau đó mất đi sức sống.

Lạc Vi Vi thu hồi nắm đấm, thân thể căng cứng cũng theo đó thả lỏng.

https://thuviensach.vn

Trước khi nàng tham gia lịch luyện đã là Hoàng giai trung kỳ, đối phó chút Hoàng giai yêu thú cấp thấp này có thể nói dễ như trở bàn tay, đây đã là yêu thú thứ sáu mà nàng giết chết, nếu không có gì ngoài ý muốn hẳn là có thể chen vào ba vị trí đầu lịch luyện lần này, thậm chí hạng nhất.

Sau khi sinh sống trong Hắc Sâm Lâm hai ngày hai đêm liên tục, Lạc Vi Vi cũng đại khái phát hiện quy luật nơi này, ban ngày thuần dương chi lực trong Hắc Sâm Lâm vô cùng nồng đậm, tương đương gấp ba lần so với bên ngoài.

Vào ban đêm, Hắc Sâm Lâm không chỉ cực lạnh mà thuần dương chi lực cũng hoàn toàn bị tiêu tan, thay vào đó là thuần âm chi lực đáng tiếc loại năng lượng này Lạc Vi Vi không cách nào hấp thu, chỉ có thể lực bất tòng tâm.

Lấy ra yêu thú yêu tinh, Lạc Vi Vi lau vết máu phía trên, sau đó bỏ vào túi áo mà cô mang theo.

Bởi vì chỉ có đệ tử nội môn mới có túi trữ vật, cho nên Lạc Vi Vi chỉ có thể sử dụng túi thông thường.

“Hả? Hơi thở này là …”

Lạc Vi Vi vừa mới chuẩn bị rời đi, đột nhiên chân khẽ cau mày nhìn về phía bụi cỏ cách đó không xa.

“Rống!”

Kèm theo một tiếng rống điếc tai nhức óc của con thú, một hình thể cự lang to lớn đột nhiên xông ra từ trong bụi cỏ, nhào về phía Lạc Vi Vi.

Trước khi tới gần, cự lang phun ra hai đạo phong nhận, như lưỡi đao sắc bén, nếu là chuẩn xác, thiếu nữ gần như chắc chắn phải chết!

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, linh lực trong cơ thể thiếu nữ vận chuyển tới cực hạn, cả người vội vàng lùi lại, lập tức nhảy lên thật cao, nhảy đến nhánh

https://thuviensach.vn

cây bên cạnh.

Phốc! Phốc!

Phong nhận dư thế mới thôi, hai vết nứt có thể thấy bằng mắt lưu lại trên tảng đá phía sau, suýt nữa bị chặt đứt.

“Linh lực được giải phóng … đây là Huyền giai yêu thú?!”

Lạc Vi Vi miệng nhỏ khẽ nhếch, lộ ra biểu tình ngạc nhiên.

Nơi này tại sao có thể có yêu thú cấp bậc Huyền giai?

Trước khi thiếu nữ nghĩ rõ ràng, cự lang đã lần nữa tấn công, chỉ thấy nó mở miệng to như chậu máu ra, như thể muốn trực tiếp nuốt thiếu nữ, làm cho người không rét mà run!

Mặc dù thiếu nữ có thể dễ dàng săn giết Hoàng giai yêu thú cấp thấp, nhưng đối mặt với yêu thú cấp bậc Huyền giai lại không có chút phần thắng nào, thậm chí không thể chạy trốn, lập tức đành phải lấy ngọc bài ra và kích hoạt nó.

May mắn thay tình cờ có một vị đạo sư gần đó, khi thiếu nữ kích hoạt ngọc bài trong nháy mắt liền chạy tới.

“Huyền giai yêu thú cấp thấp, Phong Lang!”

Nhìn thấy con cự lang trước mắt, đạo sư cũng sững sờ, lại có Huyền giai yêu thú xuất hiện!

Không kịp nghĩ nhiều, đạo sư một phát bắt được Lạc Vi Vi, mang theo nàng né tránh Phong Lang công kích.

“Đáng chết, sao lại có Huyền giai yêu thú!”

https://thuviensach.vn

Sắc mặt đạo sư khó coi, lòng bàn tay liên tiếp bắn ra ba đạo linh lực đánh vào cự lang, cự lang kêu rên một tiếng, lập tức rơi xuống từ giữa không trung.

Tuy nhiên cự lang không hổ là Huyền giai yêu thú, cho dù bị đánh trúng, nhưng không có ngã xuống, trái lại trở nên hung ác hơn.

“Lần này có chút phiền phức, nhất định phải thông báo cho mấy vị đạo sư khác và Trương đường chủ càng sớm càng tốt.”

Ông! Ông! Ông!

Đúng lúc này, máy cảm ứng trên cánh tay hắn đột nhiên chấn động.

“Hả?”

Đạo sư cúi đầu xem xét, thấy rằng có hơn mười đệ tử mới đồng thời kích hoạt ngọc bài!

Đột nhiên đạo sư có loại dự cảm không tốt.

Chẳng lẽ không chỉ có một con Huyền giai yêu thú?

bookmark_add

Chương 10 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Trong Tiểu Thuyết Đều Viết Như Vậy.

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1828 chữ

Chương 10: Trong tiểu thuyết đều viết như thế này

https://thuviensach.vn

“Cứu mạng! Nơi này có Huyền giai yêu thú!”

Tiếng kêu thê lương thảm thiết vang lên trong Hắc Sâm Lâm, xen lẫn sợ hãi nồng đậm.

“Có lầm hay không, tại sao có thể có Huyền giai yêu thú!”

Ở đằng xa, một đệ tử mới khác kinh ngạc kêu lên.

“Chết chắc rồi chết chắc rồi!”

“Mau trốn!”

“...”

Chỉ trong hai phút đồng hồ ngắn ngủi, mười mấy con Huyền giai yêu thú đột nhiên xuất hiện ở khu vực này và toàn bộ mục tiêu của chúng đều nhắm vào các đệ tử mới kia, như thể đang cố ý nhắm vào bọn hắn.

May mà đệ tử mới có thể chèo chống đến bây giờ cũng không tính là quá kém, gần như lúc Huyền giai yêu thú xuất hiện trong nháy mắt liền kích hoạt ngọc bài, triệu tập đạo sư.

Dù vậy, vẫn có không ít đệ tử mới bị tác động, bị trọng thương nặng nề.

“Đáng chết! Huyền giai yêu thú nơi nào đến nhiều như vậy!”

Sau khi một đạo sư cứu một đệ tử mới gần như bị yêu thú xé nát, nhịn không được mắng.

Theo lịch luyện trong quá khứ, không phải là không có sai lầm xuất hiện yêu thú cao giai, nhưng xuất hiện nhiều như vậy là lần đầu tiên chưa bao giờ xảy ra trong quá khứ.

Mặc dù các đạo sư đều là Huyền giai võ giả, thực lực thâm hậu, nhưng dưới loại tình huống này muốn giết chết một con Huyền giai yêu thú căn bản

https://thuviensach.vn

không có khả năng, huống chi có tới mười mấy con.

“Nhanh thông báo cho võ giả phân đường và Trương đường chủ!”

Việc đã đến nước này, đầu tiên phải đảm bảo sự an toàn của các đệ tử mới, về phần vì sao lại đột nhiên xuất hiện nhiều yêu thú Huyền giai như vậy chỉ có thể truy xét sau.

‘Bá!’

Vừa dứt lời, một âm thanh gào thét từ nơi xa bỗng nhiên truyền đến, ngay sau đó người đạo sư nhìn thấy yêu thú hung thần ác sát bị một chùm kim quang đánh trúng, sau đó toàn bộ thân thể nổ tung hóa thành tro tàn, thậm chí ngay cả yêu tinh cũng đều không còn lại.

Giết Huyền giai yêu thú trong một cú đánh!

“...”

Cả đạo sư lẫn đệ tử mới toàn bộ đều trợn mắt hốc mồm.

“Chẳng lẽ là … sư thúc tổ?”

Đạo sư há to miệng, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ phát hiện âm thanh xé gió kia đã sớm đã đi xa.

“Thật là phiền phức.”

Cùng lúc đó, Tần Giác nhếch miệng, dứt khoát ngừng lại trên không trung, vung ra mười mấy đạo kim quang, những kim quang này chia thành các hướng khác nhau rơi xuống, từ trên trời giáng xuống, trong nháy mắt đánh giết tất cả Huyền giai yêu thú.

So với những nhân vật chính thích cố ý che giấu tu vi, Tần Giác không quan tâm đến việc bộc lộ thực lực của mình, chỉ là trong quá khứ hắn luôn ở

https://thuviensach.vn

Huyền Ất Sơn, không cần thể hiện thực lực mà thôi.

“Đã giải quyết.”

Phủi tay, Tần Giác lấy bầu rượu ra, trực tiếp quay người rời đi.

Mà phía dưới nhiều đạo sư và đệ tử mới mắt thấy cảnh tượng này đều là kinh ngạc há to mồm, mất một lúc lâu mới phản ứng được.

Bởi vì trận này xảy ra biến cố bất ngờ, dẫn đến lịch luyện cuối cùng cũng buộc phải dừng lại.

Cho dù Tần Giác kịp thời hành động, diệt sát mười mấy con yêu thú Huyền giai, nhưng vẫn cũ có không ít đệ tử mới bị thương, nhất là bây giờ không biết những yêu thú Huyền giai có xuất hiện càng nhiều, nhất định phải chú ý cẩn thận hơn.

Không bao lâu, tất cả đệ tử mới dưới sự bảo vệ của đạo sư toàn bộ an toàn rời khỏi Hắc Sâm Lâm, bao gồm cả Lạc Vi Vi, trong đó các đệ tử bị thương được đưa đi chữa trị, còn các đệ tử còn lại tập trung tại quảng trường.

“Chuyện gì đã xảy ra?”

Trương Nhạc trầm giọng hỏi.

Sự xuất hiện đột ngột của nhiều yêu thú Huyền giai như vậy, là đường chủ Trương Nhạc không khỏi có cảm giác tội lỗi, cho nên tâm tình hắn hiện tại phi thường xấu.

Nếu như không phải Tần Giác sớm phát giác được điều đó, hậu quả khó mà lường được!

“Không biết, chúng ta mấy ngày trước vừa mới loại bỏ, nơi này căn bản không có yêu thú Hoàng giai cấp thấp trở lên hoạt động …”

https://thuviensach.vn

Võ giả phân đường bị hỏi thăm đầu đầy mồ hôi, trong lòng run sợ nói.

“Không có quan hệ gì với bọn họ.”

Tần Giác uống một hớp rượu, nói:

“Chút yêu thú kia là do có người cố tình đuổi chạy tới.”

“Cố tình đuổi tới?”

Trương Nhạc sững sờ, chợt sắc mặt đại biến:

“Chẳng lẽ có người trong bóng tối nhằm vào Huyền Ất Sơn ta?”

Phải biết, Huyền Ất Sơn hàng năm đều tổ chức chiêu mộ đệ tử mới đến Hắc Sâm Lâm lịch luyện, đối với một võ đạo tông môn mà nói, đệ tử mới không thể nghi ngờ là quan trọng nhất, nếu có người dùng chút đệ tử mới này để ra tay, như vậy đối với Huyền Ất Sơn sẽ gây ra một đả kích cực kỳ nặng nề, thậm chí xuất hiện tình huống xấu.

Chính vì vậy, lịch luyện lĩnh đội phụ trách đệ tử mới hàng năm đều là Địa giai cấp bậc trưởng lão, để tránh tình huống ngoài ý muốn xuất hiện.

“Trước mắt, đúng là như vậy.”

Tần Giác khẽ gật đầu.

“Vậy chúng ta nên làm gì tiếp theo?”

Một đạo sư bên cạnh nhịn không được hỏi.

Nơi này chỉ là một tòa phân đường, không phải sơn môn Huyền Ất Sơn, nếu như bị các thế lực khác công kích, chỉ sợ rất khó ngăn cản.

“Ha ha, chờ những kẻ trong bóng tối tự mình đi ra, vì bọn hắn chưa thành công, tuyệt đối sẽ không dễ dàng từ bỏ ý đồ.”

https://thuviensach.vn

Tần Giác bình chân như vại nói.

Mặc dù linh hồn Tần Giác đến từ Địa Cầu, nhưng hắn đã sống ở thế giới này mười năm, cùng với trạng thái tâm trí do sức mạnh bất khả chiến bại mang lại, khiến Tần Giác gặp bất cứ chuyện gì cũng đều rất bình tĩnh, lần này cũng không ngoại lệ.

Dù sao, trong tiểu thuyết đều viết như thế này.

“Muốn thông báo cho sơn môn không?”

Trương Nhạc thận trọng nói.

“Không cần.”

Tần Giác lạnh nhạt nói:

“Có ta ở đây là được rồi.”

Trương Nhạc còn muốn nói gì đó, nhưng nhớ tới cảnh Tần Giác vừa rồi dễ dàng diệt sát mười mấy con Huyền giai yêu thú, cuối cùng vẫn thức thời ngậm miệng.

Phân đường võ giả còn lại nghe vậy, liền bày ra tư thế chờ đợi, chuẩn bị nghênh đón.

‘Địch nhân’ trong miệng Tần Giác.

Đúng như Tần Giác dự đoán, không bao lâu trong Hắc Sâm Lâm quả nhiên xuất hiện mười mấy con Huyền giai yêu thú, với lại toàn bộ đều đạt đến Huyền giai trung cấp!

Đội hình này, dù cho trong võ đạo tông môn cũng là một lực lượng không thể khinh thường, nếu như rời khỏi Hắc Sâm Lâm, đủ để gây ra một thảm họa.

https://thuviensach.vn

“Rống!”

Đi cùng với tiếng thú gầm đinh tai nhức óc vang lên là một con yêu thú toàn thân trải rộng vảy giáp dẫn đầu xông ra từ Hắc Sâm Lâm, tựa như là có mục tiêu rõ ràng, đi thẳng đến phân đường, dọa rất nhiều người đệ tử mới toàn thân phát run, gần như nhịn không được quay người chạy trốn.

“Tìm chết!”

Một số người đóng giữ phân đường võ giả lập tức nghênh đón tiếp lấy, bọn họ đều là võ giả cấp bậc Huyền giai, lại thường xuyên cùng chiến đấu, phối hợp cực kỳ ăn ý, muốn giết một con Huyền giai yêu thú cấp trung cũng không khó.

“Rống!”

“Rống!”

“Rống!”

Nhưng mà đúng vào lúc này, trong Hắc Sâm Lâm lại liên tiếp xông ra mười mấy con Huyền giai yêu thú cấp trung, từng con đều hung thần ác sát, dữ tợn vô cùng.

“Toàn thể phân đường võ giả nghe lệnh, theo ta cùng nhau tiêu diệt chút yêu thú này!”

Trương Nhạc chợt quát một tiếng, ngữ khí không thể nghi ngờ.

“Vâng!”

Trong lúc nhất thời, cả đạo sư lẫn võ giả phân đường giữ nơi đây, toàn bộ đều cùng yêu thú đánh nhau, bộc phát tầng tầng linh lực kinh khủng.

https://thuviensach.vn

Sau khi được thăng cấp Huyền giai, vô luận là võ giả hay yêu thú, đều có thể giải phóng linh lực, giết người trên không, bởi vậy khi Huyền giai chiến đấu ở giữa ngay cả Hoàng giai căn bản cũng không có cách nhúng tay vào, chứ đừng nói đến những người đệ tử mới thiếu kinh nghiệm thực chiến này, lúc này chỉ có thể quan sát từ đằng xa.

Trương Nhạc không hổ là võ giả cấp bậc Huyền giai đỉnh phong, hắn cầm trong tay một cây đại đao, một mình ngăn chặn ba con yêu thú, hơn nữa nhìn rất thành thạo điêu luyện, vững vàng nắm chắc thế thượng phong.

Nói cho cùng,yêu thú chưa đạt tới cấp bậc Địa giai, cũng chỉ là đồ có sức mạnh mà thôi, so với những võ kỹ nhân loại nắm giữ các loại bí pháp, dù cho phòng ngự mạnh hơn, vẫn thua kém rất nhiều.

Huống chi, là đường chủ đóng giữ nơi đây Trương Nhạc thường xuyên đối phó với yêu thú, biết rõ nhược điểm chút yêu thú này thế nên biết cách giết chết bọn chúng như thế nào.

Chiến đấu vẻn vẹn kéo dài chừng ba mươi phút, với sự dẫn trước về số lượng và thực lực, mười mấy con Huyền giai yêu thú rất nhanh bị chém giết, chỉ là có mấy phân đường võ giả bị thương nhẹ, các võ giả còn lại tiêu hao không thấp, có chút suy yếu.

“Ha ha ha, không hổ là Trương đường chủ, quả nhiên lợi hại!”

Đột nhiên, tiếng cười quỷ dị truyền đến.

Mọi người giật mình, vội vàng nhìn theo tiếng kêu, chỉ thấy một nam tử hắc bào chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện bên ngoài Hắc Sâm Lâm, mĩm cười nhìn về phía này.

bookmark_add

Chương 11 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

https://thuviensach.vn

Gọi Ta Là Bá Bá

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1664 chữ

“Trương đường chủ,đã lâu không gặp.”

Nam tử hắc bào thu hai tay về sau, khẽ cười nói.

“Là ngươi!”

Trương Nhạc sắc mặt đại biến.

“Ha ha, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ.”

Nhìn kỹ mới phát hiện, trên quần áo nam tử hắc bào được điểm xuyết bằng mấy ngôi sao lấp lánh, đó chính là dấu hiệu của Tinh môn.

Với lại chỉ có võ giả trên Huyền giai mới có tư cách mặc loại trang phục này.

“Hắn là ai?”

Tần Giác có chút nghi hoặc.

Mặc dù Huyền Ất Sơn từ trước đến nay chưa bao giờ qua lại với Tinh môn, nhưng Tần Giác chưa hề tham dự vào cuộc tranh đấu giữa hai bên, bởi vậy cũng không nhận ra nam tử hắc bào trước mắt.

“Hồi bẩm sư thúc tổ, hắn là đường chủ của Tinh môn trong Hắc Sâm Lâm, Vương Thanh Phong!”

https://thuviensach.vn

Trương Nhạc nghiến răng nghiến lợi nói, có thể nhìn ra được hắn rất thù địch với vị đường chủ Tinh môn này.

Trên thực tế, võ đạo tông môn cho đệ tử mới lịch luyện trong Hắc Sâm Lâm không chỉ có mỗi Huyền Ất Sơn, Tinh môn cũng giống như thế, tuy nhiên bởi vì sợ hai môn phái trở mặt cho nên thiết lập phân đường cách nhau rất xa.

Vương Thanh Phong đột nhiên xuất hiện ở đây, rõ ràng người đến không có ý tốt.

Nghĩ tới đây, Trương Nhạc đột nhiên mở to mắt: "Chẳng lẽ vừa rồi chút yêu thú kia …"

"Không sai, đó là 'lễ vật' ta chuẩn bị cho Trương đường chủ, thế nào, thích không?"

Vương Thanh Phong không giấu giếm nói.

"Vương Thanh Phong, ngươi đây là đại diện Tinh môn khai chiến với Huyền Ất Sơn ta sao?"

Trương Nhạc lạnh lùng nói.

"Thật có lỗi, ngươi không cần hiểu lầm, ta không muốn khai chiến."

Vương Thanh Phong vội vàng lắc đầu, lời nói lập tức xoay chuyển, điềm nhiên nói:

"Ta tới là giết chết các ngươi!"

Sau khi nói xong, hàng trăm võ giả bước ra khỏi Hắc Sâm Lâm ở phía sau, từng người đều được trang bị võ trang đầy đủ, đồng thời mỗi người đều đạt đến cấp bậc Huyền giai, cùng rất nhiều võ giả Huyền Ất Sơn triển khai giằng co.

https://thuviensach.vn

Thấy thế, Trương Nhạc trầm giọng nói:

“Xem ra ngươi đã sớm chuẩn bị.”

“Ha ha, đó là đương nhiên.”

Vương Thanh Phong chuyện đương nhiên nói: “Hôm nay các ngươi đều phải chết ở chỗ này.”

“Ai thắng ai thua còn chưa biết được!”

Trương Nhạc hừ lạnh.

“Có đúng không?”

Lúc này, một con Bạch Hổ có cánh đột nhiên từ xa tiến đến gần, đáp xuống trước mặt mọi người, bụi bay đầy trời.

Mà trên lưng Bạch Hổ là một hình thể cao lớn, mặt mũi dữ tợn, cũng mặc áo bào đen có các ngôi sao, nhưng lại càng thêm tinh tế.

“Ngụy trưởng lão!”

Vương Thanh Phong lập tức cúi đầu hành lễ.

“Ừ.”

Nam nhân được gọi là Ngụy trưởng lão khoát tay áo, nói:

“Đây chính là tất cả võ giả phân đường Huyền Ất Sơn sao, nhìn cũng chả có gì đặc biệt.”

“Địa… Địa giai yêu thú, Thâm Uyên Bạch Hổ!”

Khoảnh khắc nhìn thấy Bạch Hổ trong nháy mắt con ngươi của Trương Nhạc bỗng nhiên co rút nhanh, người này có thể khống chế một con Địa giai

https://thuviensach.vn

yêu thú!

“Ồ? Không sai, thế mà nhận ra thú cưỡi của ta.”

Ngụy trưởng lão khá kinh ngạc:

“Ngươi chính là đường chủ đóng giữ nơi đây, Huyền giai đỉnh phong, miễn cưỡng cũng đủ nhìn.”

Đám người yên lặng, Huyền giai đỉnh phong chỉ là miễn cưỡng đủ nhìn?

Chỉ có Trương Nhạc biết, đối phương cũng không phải là đang hư trương thanh thế, có thể khống chế một con Địa giai yêu thú, sao có thể là người đơn giản?

Giờ phút này, Trương Nhạc rốt cuộc cũng hiểu vì sao những Huyền giai yêu thú đó lại chủ động công kích bọn hắn, nguyên lai là mệnh lệnh của con Thâm Uyên Bạch Hổ này.

Không giống như nhân loại, yêu thú có sự áp chế huyết mạch tuyệt đối, loại yêu thú cao giai như Thâm Uyên Bạch Hổ này, căn bản không cần công kích liền có thể dùng huyết mạch trấn áp những yêu thú đẳng cấp thấp hơn so với nó, để bọn chúng phải nghe lời.

Chỉ là Trương Nhạc chưa từng nghe nói Tinh môn có thêm một vị Ngụy trưởng lão có thể khống chế yêu thú Địa giai, không khỏi hơi nghi hoặc một chút.

“Các ngươi thực sự muốn toàn diện khai chiến với Huyền Ất Sơn ta sao?”

Nhìn Tần Giác hững hờ cách đó không xa, Trương Nhạc ngẩng đầu nói.

Trong quá khứ Tinh môn và Huyền Ất Sơn không phải là chưa từng chiến đấu qua, nhưng cũng là vì tranh đoạt tài nguyên tu luyện, có rất ít nhân vật

https://thuviensach.vn

cấp bậc trưởng lão tham chiến, nhưng đánh lén vào phân đường và giết chết tất cả võ giả như vậy lại chưa bao giờ xảy ra.

“Toàn diện khai chiến?”

Ngụy trưởng lão cười lạnh nói:

“Chỉ là một Huyền Ất Sơn, coi như bị phá hủy thì có sao?”

Dừng một chút, Ngụy trưởng lão nói tiếp:

“Yên tâm, các ngươi chỉ là mục tiêu thứ nhất mà thôi, rất nhanh toàn bộ Huyền Ất Sơn sẽ giống như các ngươi.”

“Ồ? Môn chủ Tinh môn thương thế đã xong chưa?”

Lúc này, Tần Giác một người thờ ơ lạnh nhạt bỗng nhiên có chút hăng hái nói.

Cho tới lúc này, mọi người mới chú ý tới vị thiếu niên vô cùng tuấn mỹ này.

Trước đó không có cảm giác Tần Giác tồn tại, nhưng khi bọn họ nhìn thấy Tần Giác lại phát hiện ở đây có một thiếu niên phi phàm như vậy, ngay cả Ngụy trưởng lão cao cao tại thượng cũng thất thần trong nháy mắt.

“Ngươi là ai?”

Vương Thanh Phong đầy cảnh giác, tin tức môn chủ Tinh môn trước đây bị thiên thạch đập trúng bị trọng thương sớm đã không còn là bí mật, Tần Giác biết cũng không có gì kỳ lạ.

Chỉ là thông tin mà Vương Thanh Phong đã được tình báo, người phụ trách an toàn của các đệ tử mới Huyền Ất Sơn lần này hắn là vị Võ trưởng lão kia mới đúng, mà hắn đã gặp qua Võ trưởng lão, tuyệt đối không phải thiếu niên trước mắt này.

https://thuviensach.vn

“Các ngươi có thể gọi ta bá bá.”

Tần Giác ý vị thâm trường nói.

“Bá bá?”

Vương Thanh Phong sững sờ, đây là tên gì?

Trương Nhạc cũng bị bất ngờ, sư thúc tổ lúc nào đổi tên thành bá bá?

“Không sai.”

Tần Giác gật đầu.

“Hừ, ta không quan tâm ngươi gọi là gì, hôm nay đều phải chết!”

Vương Thanh Phong luôn cảm thấy có chỗ nào không đúng, đành phải đổi chủ đề.

“Thật sao? Chỉ bằng các ngươi chút thối cá nát tôm này?”

Tần Giác uống một hớp rượu, xem thường.

Từ đầu đến cuối, Tần Giác đều không để bọn người Vương Thanh Phong vào mắt, bao gồm cả Ngụy trưởng lão và Thâm Uyên Bạch Hổ kia, thử nghĩ thần linh sẽ để ý đến uy hiếp của con sâu cái kiến sao?

“Tìm chết!”

Vương Thanh Phong giận dữ, vừa muốn xuất thủ, lại bị Ngụy trưởng lão đưa tay ngăn lại.

“Tiểu tử, ngươi không cảm thấy mình quá kiêu ngạo sao?”

Ngụy trưởng lão nheo mắt, nhìn chằm chằm Tần Giác.

https://thuviensach.vn

“Không cảm thấy.”

Tần Giác nhún vai.

“Rất tốt, đã như vậy, liền đi chết đi.”

Ngụy trưởng lão ánh mắt lạnh lùng, ra lệnh: “Giết sạch tất cả mọi người nơi này.”

“Vâng!”

Vương Thanh Phong không thể chờ đợi lập tức hô lớn:

“Động thủ!”

Lập tức, tất cả võ giả Tinh môn rút vũ khí ra, tiến hành tấn công.

Cho dù là Trương Nhạc hay võ giả và đạo sư phân đường Huyền Ất Sơn, trước đó đều đã chiến đấu với yêu thú tiêu hao rất nhiều linh lực, lúc này lại cùng võ giả Tinh môn được trang bị võ trang đầy đủ chiến đấu sao có thể là đối thủ.

Huống chi số lượng võ giả Tinh môn này muốn vượt xa số võ giả phân đường Huyền Ất Sơn đóng giữ nơi đây, chiến đấu gần như là tình thế nghiêng về một bên, rất nhiều đệ tử mới thấy thế liền co cẳng chạy trốn, đến lúc này nếu như bọn hắn vẫn không rõ chuyện gì đang xảy ra, thì bọn hắn là những kẻ ngu ngốc rồi.

Nhất là những người không có thông qua lịch luyện kia, còn quản hình tượng gì nữa trực tiếp chạy tứ tán, cho dù là một số đệ tử đã thông qua lịch luyện cũng bởi vì lo lắng không đảm bảo cho mạng nhỏ của mình mà do dự một chút sau đó cũng lựa chọn chạy trốn.

Trong nháy mắt, hơn hai trăm đệ tử chạy cũng chỉ còn lại có mấy chục người, mà võ giả Tinh môn cũng không có ý định đuổi theo mấy người chạy

https://thuviensach.vn

trốn kia, dù sao một đám đệ tử mới cấp bậc Hoàng giai căn bản không đáng để bọn hắn lãng phí thể lực.

Lạc Vi Vi đứng trên quảng trường cũng không có lựa chọn chạy trốn, mà là vô thức nhìn về phía Tần Giác, mặc dù tình huống bây giờ thập phần nguy cấp, nhưng chẳng biết tại sao nàng luôn cảm thấy thiếu niên này có thể tạo ra kỳ tích.

bookmark_add

Chương 12 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Giả ! Đều Là Giả

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1841 chữ

Keng!

Đi theo đó là một tiếng chói tai của kim thiếc sắt va chạm quyết liệt với nhau, Trương Nhạc cùng Vương Thanh Phong lần lượt rút lui, trong đó Trương Nhạc đã phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy .

Hai người đều là Huyền giai đỉnh phong, bất phân cao thấp, nhưng vừa rồi Trương Nhạc một mình chém giết ba yêu thú Huyền giai, tiêu hao rất nhiều linh lực, do đó, hắn không cách nào đấu lại được Vương Thanh Phong.

“Trương đường chủ, xem ra hôm nay ngươi nhất định phải chết .”

Vương Thanh Phong nhếch miệng cười, thâm trầm nói.

“Hừ! Ngươi quá phí lời rồi!”

https://thuviensach.vn

Trương Nhạc mặt không biểu cảm, một đao vung ra, lập tức tạo ra một luồng sức mạnh kinh khủng đáng sợ, trên thân đao xuất hiện một vòng ánh sáng màu lục lam, uyển chuyển như thực chất .

Keng!

Lại là một tiếng vang giòn giã khác, Vương Thanh Phong giơ lưỡi kiếm trong tay lên, nhẹ nhàng ngăn chặn lại đòn tấn công của Trương Nhạc rất thành thạo điêu luyện, cười nói: “Với thực lực của ngươi căn bản không cần phải tử chiến đến cùng, chỉ cần ngươi nguyện ý gia nhập Tinh môn, ta có thể bỏ qua chuyện cũ, thấy thế nào?”

“Vương Thanh Phong, ngươi quá coi thường Trương mỗ rồi,cho dù ta có chết, ta cũng tuyệt đối sẽ không phản bội Huyền Ất Sơn .”

Trương Nhạc lạnh lùng nói .

“Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!”

Nói xong, trong cơ thể Vương Thanh Phong đột nhiên bùng phát ra một cỗ linh lực cường hãn, mênh mông thâm thúy, giống như những ngôi sao đầy trời, đó chính là Dẫn Tinh Quyết công pháp tu luyện của Tinh môn.

“Chả lẽ ta lại sợ ngươi!”

Trương Nhạc cũng không hề nhượng bộ chút nào, trong cơ thể cũng bộc phát ra một cỗ linh lực, tỏa lan ra ánh sáng mờ nhạt đó là Thanh Hư Kinh.

Ngay tại khi hai người chuẩn bị phân thắng thua, từ phía sau đột nhiên truyền đến tiếng hét kinh hô, hai người nhìn nhau,sau đó mà cùng lựa chọn kéo dài khoảng cách nhau ra, quay đầu nhìn lại .

Chỉ thấy Tần Giác, người trước đó từ đầu đến cuối vẫn không có xuất thủ, không có chiêu thức hoa lệ, cũng không có kinh thiên động địa, Tần Giác chỉ chậm rãi đi đến phía Thâm Uyên Bạch Hổ cùng Ngụy trưởng lão, nhưng

https://thuviensach.vn

khi hắn không ngừng tiến về phía trước, tất cả võ giả Tinh môn ở suốt dọc đường giống như bị lửa đốt cháy, nổ tung tại chỗ mà không có bất kỳ cảnh giác nào, sau đó hóa thành sương máu rồi tiêu tán .

Trương Nhạc xác định mình không có nhìn lầm, tất cả các võ giả Tinh môn đều đã nổ tung!

Đây chính là võ giả cấp bậc Huyền giai!

Ngay cả Ngụy trưởng lão cũng chấn kinh, nhịn không được vuốt vuốt dụi mắt .

Đây là công pháp gì?

Người này có thật chỉ là một thiếu niên hay không?

Chỉ một thoáng, các võ giả Tinh môn còn lại đều hoảng sợ mà lui lại, né tránh để mình không phải trở thành người xui xẻo của vụ nổ kế tiếp.

“Ngươi rốt cuộc là ai?”

Không rõ nguyên nhân, Ngụy trưởng lão cảm thấy trái tim đập nhanh .

“Ta đã nói rồi, ngươi có thể gọi ta là bá bá .”

Tần Giác xem như vừa rồi không có chuyện gì xảy ra, tiếp tục tiến lên, như thể các võ giả Tinh môn chung quanh bị nổ tung hoàn toàn không có liên quan gì đến hắn.

“Rất tốt, bá bá, ngươi thật là cuồng vọng kiêu ngạo.”

Ngụy trưởng lão ngữ khí nghiêm trang nói .

Nghe được câu này, Tần Giác xém chút nữa nhịn không được bật cười, những kẻ đến từ dị giới khác thật đúng là dễ bị lừa .

https://thuviensach.vn

“Nhưng dừng ở đây thôi.”

Thấy Ngụy trưởng lão từ trên người Thâm Uyên Bạch Hổ nhảy xuống, chỉ vào Tần Giác nói:

” Tiểu Bạch, xử lý hắn .”

“Gầm!”

Nhận được mệnh lệnh Thâm Uyên Bạch Hổ lập tức ngửa mặt lên trời thét dài, hai cánh dang rộng, làm nổi lên một trận gió bão, thổi tóc Tần Giác hất về phía sau, các võ giả khác cơ hồ mắt khó có thể mở ra .

Đây cũng là yêu thú uy năng cấp Địa giai.

So với yêu thú cấp bậc Hoàng giai và Huyền giai thì yêu thú Địa giai có trí thông minh cao nhất, cho dù chúng không thể biểu diễn võ thuật giống con người, nhưng lại biết cách chiến đấu như thế nào, ngoài ra chúng còn có khả năng tấn công cùng phòng ngự mạnh mẽ, võ giả nếu như không có vũ khí, cơ bản rất khó địch nổi lại.

Nhưng khi Tần Giác tham gia Thịnh Hội Chém Yêu, ngay cả một ác thú Thiên giai thậm chí là yêu thú cấp bậc tối cao thì hắn cũng đều đã gặp qua, chứ đừng nói đến một yêu thú Địa giai?

“Hô!”

Sau một khắc, Thâm Uyên Bạch Hổ mở ra miệng to như trong bể máu, phun ra một dòng nước băng lạnh, bắn về phía Tần Giác .

Dòng nước này vừa tiếp xúc với không khí liền ngưng kết thành băng, làm cho nhiệt độ không khí xung quanh cũng bắt đầu nhanh chóng hạ xuống, một số võ giả có trình tu luyện hơi thấp, nhịn không được rùng mình một cái, không thể không sử dụng linh lực để chống cự lại.

https://thuviensach.vn

Đối mặt với sự công kích của Thâm Uyên Bạch Hổ, mặt Tần Giác không đổi sắc, thân hình liền trực tiếp tránh qua một bên.

“Xùy ”

Dòng nước lạnh rơi xuống ở phía xa trên mặt đất, lập tức dữ dội lan tràn, cho dù đó là thực vật hay là tảng đá, tất cả trong nháy mắt đều bị đông thành tượng băng, rõ ràng, con Thâm Uyên Bạch Hổ này là yêu thúc mang thuộc tính Băng.

“Gầm!”

Sau khi bỏ lỡ một chiêu, Thâm Uyên Bạch Hổ phẫn nộ gào thét, lại liên tiếp phun ra mấy dòng nước lạnh, ý đồ muốn biến Tần Giác thành một tác phẩm điêu khắc bằng băng, nhưng vô luận Thâm Uyên Bạch Hổ cố gắng như thế nào, Tần Giác cuối cùng đều dễ dàng tránh né được, giống như Thâm Uyên Bạch Hổ cố ý tránh hắn ra.

“Ngươi cũng chỉ biết tránh hay sao?”

Sắc mặt Ngụy trưởng lão âm trầm, cảm giác Tần Giác hoàn toàn đang đùa bỡn với Thâm Uyên Bạch Hổ .

Lời vừa nói ra, Tần Giác thật sự dừng lại, đứng tại chỗ, thuận tiện uống một hớp rượu, như thể không có để Thâm Uyên Bạch Hổ vào trong mắt.

“Hô!”

Bị khiêu khích, Thâm Uyên Bạch Hổ giận dữ, lập tức lại lần nữa phun ra một ngụm dòng nước lạnh, so với bất kỳ lần nào trước đó mạnh hơn, cho dù là võ giả Địa giai nếu khi bị đánh trúng vào không chết thì cũng tàn phế!

“Sư thúc tổ, cẩn thận!”

Trương Nhạc vội vàng hô .

https://thuviensach.vn

Nhưng mà Tần Giác vẫn như cũ đứng tại chỗ không nhúc nhích tí nào, dường như căn bản không nghe thấy lời Trương Nhạc nhắc nhở .

“Ngu xuẩn!”

Ngụy trưởng lão cười nhạt .

Mắt thấy dòng nước sắp rơi trên người Tần Giác, Tần Giác bỗng nhiên giơ cánh tay lên, nhẹ nhàng vung lên .

“Xoẹt xẹt!”

Đám người chỉ cảm thấy một trận gió lốc lớn thổi qua,dòng nước lạnh do Thâm Uyên Bạch Hổ phun ra liền biến mất tiêu tan trong không khí.

“Làm sao có thể?”

Ngụy trưởng lão tự lẩm bẩm, không thể tin nổi.

Chỉ có tiện tay vung lên, liền đánh tan dòng nước lạnh đủ để làm trọng thương võ giả Địa giai, đây là loại tu luyện gì? Thiên giai?

Trước khi Ngụy trưởng lão hiểu được, Tần Giác đã phản ra một quyền, trong chốc lát bầu trời hình như có sấm sét hiện lên, chiếu sáng sông núi mặt đất một cách khủng khiếp.

Khi “sấm sét” rơi xuống, nửa người trên của hung thần ác sát Thâm Uyên Bạch Hổ đã biến mất, máu tươi vẩy ra ra hơn mười mét, nhìn thấy mà giật mình .

“Chết … Chết?”

‘Bịch’.

Thâm Uyên Bạch Hổ còn sót lại bốn chân rơi thẳng ngã trên mặt đất, như thể nói cho người khác biết, nó xác thực đã tồn tại.

https://thuviensach.vn

Một cú đánh đã giết được yêu thú Địa giai!

Toàn khung cảnh trở nên tĩnh mịch!

Ai có thể nghĩ tới, mới vừa rồi còn không ai bì nổi với Thâm Uyên Bạch Hổ thế mà đã chết như vậy .

Cho dù Trương Nhạc biết Tần Giác rất lợi hại, nhưng lại không nghĩ rằng Tần Giác lợi hại đến mức trình độ này .

Trước đó Triệu Nhược Thành mong muốn được khiêu chiến với Tần Giác, trong lòng không ngừng thấy may mắn, loại tồn tại này chỗ nào hắn có thể trêu chọc?

Ở nơi xa, Lạc Vi Vi miệng nhỏ khẽ nhếch, cơ hồ không thể tin được vào con mắt mình.

Các đạo sư cùng võ giả của hội trường nhánh đồng thời trợn mắt há hốc mồm sững sờ, đây chính là sư thúc tổ sao? Khó trách có thể trở thành sư đệ chưởng môn!

Nếu như nói bọn người Trương Nhạc chỉ là đang sốc thuần túy, như vậy thì Vương Thanh Phong cùng các võ giả Tinh môn lại là đang sợ hãi kinh hoàng!

Nhất là Vương Thanh Phong, toàn thân khống chế không nổi run rẩy, giống như đứng cũng không vững, hắn nghĩ mãi mà không rõ, chuyện này làm sao có thể biến thành như thế.

Đương nhiên, giờ phút này người kinh hãi nhất, không phải Ngụy trưởng lão thì là ai nữa.

Làm chủ nhân của Thâm Uyên Bạch Hổ, không ai biết sức mạnh của Thâm Uyên Bạch Hổ rõ ràng hơn hắn, hắn được phép có thể cưỡi thú, cũng dựa vào sự hỗ trợ của gia tộc trưởng lão.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, bây giờ lại bị một thiếu niên trước mắt dùng một quyền đấm chết!

Đang nói đùa à?

“Không có khả năng! Tuyệt đối không khả năng!”

Nửa ngày, Ngụy trưởng lão đột nhiên ngửa mặt lên trời cười to:

“Giả, đều là giả, ha ha ha, tuyệt đối không thể.”

Đám người: “...”

Người này không phải bị điên rồi chứ?

“Tiếp đó, đến phiên ngươi .”

Tần Giác xoay người, nhìn về phía Ngụy trưởng lão .

Không khí trong nháy mắt bóng băng ngay lập tức.

bookmark_add

Chương 13 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Ta Đã Mời Ngươi Dùng Một Bữa

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1794 chữ

Bên ngoài Hắc Sâm Lâm, bầu không khí dường như vô cùng căng thẳng, tất cả mọi người đều nín thở, nhìn hai người trên cánh đồng.

Một chàng trai trẻ với dáng người mảnh khảnh tư thế như long phượng.

https://thuviensach.vn

Còn người kia là một người đàn ông cao lớn mạnh mẽ và khuôn mặt đầy đặn.

Ban đầu Ngụy trưởng lão ngửa mặt lên trời cười to rồi đột ngột im bặt mà dừng lại, trong lòng run sợ nói:

“Ngươi, ngươi muốn làm gì?”

Chính mắt thấy Tần Giác giết chết Thâm Uyên Bạch Hổ chỉ trong vài giây, ngay cả khi Ngụy trưởng lão là đồ ngớ ngẩn, thì hắn cũng biết mình không phải là đối thủ của Tần Giác.

Vì Tần Giác có thể tung ra một quyền đấm chết Thâm Uyên Bạch Hổ, như vậy không hề nghi ngờ gì hắn cũng có thể bị giết chết bởi một cú đấm!

Cho dù Ngụy trưởng lão cực kỳ không muốn thừa nhận điều đó, nhưng Tần Giác rất có thể là một vị cường giả cấp bậc Thiên giai!

“Đương nhiên là đưa ngươi đi gặp con thú súc sinh vừa nãy rồi.”

Tần Giác nói chuyện hiển nhiên.

Nói xong, chậm rãi giơ nắm đấm lên.

“Không! Ngươi không thể giết ta!”

Ngụy trưởng lão đột nhiên hét lớn, còn đâu bộ dáng cao cao tại thượng trước đó.

Đến lúc này, không có cái gì quan trọng hơn sinh mệnh, nhất là đối với những người xuất thân từ hoàn cảnh phi thường như Ngụy trưởng lão.

“A? Vì sao.”

Tần Giác có chút quan tâm hỏi .

https://thuviensach.vn

“Ta, ta đến từ Ngụy gia, nếu như ngươi giết ta, Ngụy gia tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Ngụy trưởng lão hít một hơi thật sâu, rời khỏi vị trí.

“Ngụy gia? Đó là cái gì?”

Tần Giác trông ngây người.

Ngoại trừ bốn đại tông môn cùng Tinh môn bên ngoài, thì Tần Giác đối với những thế lực võ đạo khác biết rất ít, càng không biết Ngụy gia là gì.

Tuy nhiên khi nghe giọng điệu của Ngụy trưởng lão, có vẻ hắn cũng không thuộc Tinh môn, điều này không khỏi làm Tần Giác nhớ tới kiếp trước trong tiểu thuyết kia những người nhỏ rồi tới lớn, đánh đại tới lão, cuối cùng cả nhà bị diệt vong, tùy thuộc vào nội dung cốt truyện, nhìn tình huống này Ngụy gia dường như có xu hướng phát triển xu thế theo phương diện này.

Lúc này, Vương Thanh Phong đang cùng giằng co với Trương Nhạc, dường như là đang nhớ tới cái gì, sắc mặt đại biến:

“Ngụy gia? Có phải Ngụy gia khống chế điều khiển được yêu thú?”

Liên tưởng đến hình ảnh Ngụy trưởng lão trước đó khống chế Thâm Uyên Bạch Hổ, Trương Nhạc vội vàng hô to:

“Sư thúc tổ, không thể giết hắn, hắn là người của Ngụy gia đến từ Diêu Quang thành!”

Trương Nhạc rốt cuộc đã hiểu, vì sao Tinh môn lại đột nhiên có thêm một trưởng lão có thể khống chế yêu thú, thì ra đến từ Ngụy gia của Diêu Quang thành!

“Diêu Quang thành? Ngụy gia?”

https://thuviensach.vn

Tần Giác nhíu mày, vẫn mờ mịt như cũ.

“Ha ha ha, nghe thấy chưa, ngươi không thể giết ta, nếu không toàn bộ Huyền Ất Sơn đều sẽ vì ta mà phải chôn cùng!”

Ngụy trưởng lão dương dương đắc ý cười nói, không biết còn tưởng rằng là hắn đang chiếm cứ thượng phong .

“Thế còn Ngụy gia thì như thế nào?”

Tần Giác nhếch miệng, không cần phải nhiều lời nữa, một quyền rơi xuống .

‘Bùm!’

Chỉ nghe thấy một tiếng sét nổ vang từ mặt đất, Ngụy trưởng lão còn chưa kịp phản ứng, quyền phong kinh khủng đã đem hắn nuốt chửng vào trong.

“Không!”

Lúc sắp chết, Ngụy trưởng lão hét lên tuyệt vọng, hắn cũng không nghĩ đến, Tần Giác lại thực có can đảm giết hắn!

Phốc phốc .

Quyền phong lưu lại một vết tích dài đến trăm mét hình cung trên mặt đất, kéo dài đến tận Hắc Sâm Lâm mới thôi, về phần Ngụy trưởng lão, sớm đã hóa thành xương máu phiêu tán, người chết không thể chết lại lần nữa.

Lại là một cú đấm khác!

“Chạy thôi!”

Không biết là ai hô một câu, tất cả võ giả Tinh môn lập tức co cẳng chạy đi, ngay cả Ngụy trưởng lão có cấp bậc Địa giai cùng Thâm Uyên Bạch Hổ còn đều bị giết, bọn hắn ở lại đây chẳng phải là tự tìm đường chết sao?

https://thuviensach.vn

“Tại sao có thể như vậy?”

Vương Thanh Phong thực sự khó mà chấp nhận nổi, bọn hắn đã chuẩn bị kế hoạch trong mấy tháng nay, thậm chí đã nhờ Ngụy gia hỗ trợ thực hiện một lần tấn công đánh lén, thế mà lại bị một người làm cho tan tành?

Bá!

Ánh mắt Trương Nhạc bên cạnh lóe lên, lập tức bắt lấy cơ hội bổ ra một đao, chém vào ngực của Vương Thanh Phong.

“A!”

Bất ngờ không đề phòng, Vương Thanh Phong trực tiếp bị đánh trúng, vết thương đẫm máu vỡ ra ở trên ngực, thiếu chút nữa là các cơ quan nội tạng rỉ hết ra .

“Ngươi!”

Vương Thanh Phong cố nén cơn đau nhức dữ dội, muốn trốn thoát, nhưng mà Trương Nhạc nào muốn thả hắn đi, không chút do dự thừa thắng xông lên, Vương Thanh Phong vốn là người bị thương, lại không có ý định ham chiến, rất nhanh liền bị Trương Nhạc đánh tới, ngã lăn trên mặt đất .

“Từ từ, từ từ đã, ngươi không nhớ gì à, ta thậm chí còn mời ngươi ăn cơm tối.”

Vương Thanh Phong vội vàng đưa tay nói ra.

Lời còn chưa dứt, ánh sáng thanh kiếm lóe lên, đầu Vương Thanh Phong đã bay lên cao và rơi xuống cách đó mấy mét.

Không chỉ Trương Nhạc, mà các võ giả phân đường còn lại cũng đang đuổi theo họ, Tần Giác trước đó đã giết không ít võ giả Tinh môn, khoảng cách

https://thuviensach.vn

chênh lệch đã cơ bản bị xóa sạch, hiện tại sĩ khí lại được tăng cường đáng kể, hắn sẽ được hạ thủ lưu tình ở đâu.

Cuối cùng, mười mấy tên võ giả Tinh môn chỉ có mười mấy người thành công đào thoát, kết quả này, đối với Tinh môn mà nói, đây là một tổn thất nặng nề .

Xử lý xong Thâm Uyên Bạch Hổ cùng Ngụy trưởng lão, Tần Giác tựa như không việc gì làm ngồi trong quảng trường tiếp tục uống rượu, những chuyện sau đó hắn không cần quan tâm.

Có vài đệ tử mới không lựa chọn cách chạy trốn, giờ phút này toàn bộ đều dùng ánh mắt sùng bái kính sợ nhìn về phía Tần Giác, có mấy người thậm chí còn muốn xông lên lao tới xin chữ kí hắn.

Không thể nào, dáng dấp đẹp trai lại lợi hại như thế, thậm chí là một nam nhân cũng không thể không động tâm.

“Lần này may mắn mà có sư thúc tổ, nếu không thì sợ là chúng ta chắc chắn sẽ chết .”

Trương Nhạc khom mình hành lễ, ngữ khí tràn ngập sự trôn trọng.

Nếu như trước đây Trương Nhạc tôn kính Tần Giác là vì thân phận của Tần Giác, nhưng hiện tại, thì hoàn toàn là xuất phát từ nội tâm .

Tại Linh Ương Giới, chỉ có cường giả mới xứng đáng để tôn kính .

“Nhưng …”

Trương Nhạc có vẻ hơi do dự .

“Nói .”

Tần Giác uống một hớp rượu, lạnh nhạt nói .

https://thuviensach.vn

“Ngụy gia rất có thể sẽ trả thù chúng ta .”

“A?”

Tần Giác lông mày ngả ngớn, ý vị thâm thúy nói:

“Ngụy gia này, rốt cuộc là cái quái gì?”

Chẳng bao lâu, Tần Giác liền từ qua miệng Trương Nhạc biết được, thì ra Ngụy gia là chủ nhân Diêu Quang thành cách đây vạn dặm, đó là một trong bảy đại gia tộc, thực lực hùng hậu, nghe đồn rằng có cường giả Chí Tôn trong thành, với lại bọn hắn tu tập công pháp cực kỳ đặc thù, có thể cùng yêu thú ký kết khế ước, bởi vậy, mỗi võ giả của Ngụy gia đều có yêu thú cưỡi riêng.

Bây giờ Tần Giác giết chết người của Ngụy gia, Ngụy gia tuyệt đối sẽ không dễ dàng bỏ qua, với lại thực lực trước mắt của Huyền Ất Sơn hầu như không có khả năng chống lại Ngụy gia.

“Thì ra là thế .”

Tần Giác nhẹ gật đầu, thờ ơ nói:

“Dù sao bọn hắn đã liên hiệp với Tinh môn để đối phó với Huyền Ất Sơn, có thù không trả thì làm gì?”

Căn cứ vào kinh nghiệm nhiều năm đọc tiểu thuyết của Tần Giác ở kiếp trước, Ngụy gia tất nhiên chắc chắn sẽ tham gia trận chiến lần tới, chỉ là hiện tại có thêm một cái lý do danh chính ngôn thuận mà thôi .

Nghe vậy, Trương Nhạc sững sờ, chợt giật mình .

Đúng vậy, vị Ngụy trưởng lão này đã liên hợp với Tinh môn muốn đánh lén phân của Huyền Ất Sơn, còn luôn miệng nói muốn hủy diệt Huyền Ất Sơn, chẳng lẽ không giết hắn, thì Ngụy gia có thể từ bỏ ý đồ đó sao?

https://thuviensach.vn

“Là ta suy nghĩ quá đơn giản .”

Trương Nhạc cười khổ nói, nội tâm không thể không thay đổi suy nghĩ lần nữa về thiếu niên trước mắt này.

Mặc dù Tần Giác luôn tỏ ra một bộ dáng nhìn qua trông đều hững hờ, nhưng dường như bất cứ chuyện gì đều nằm trong tầm kiểm soát của hắn, loại cảm giác này thật là đáng sợ .

“Truyền lệnh xuống, để tất cả võ giả của phân đường thu thập dọn dẹp một chút, hôm nay lên đường trở về Huyền Ất Sơn .”

Sau khi suy nghĩ một lúc, Tần Giác ra lệnh .

“Trở về Huyền Ất Sơn?”

Trương Nhạc lập tức sững sờ, có chút không hiểu lắm.

“Nếu không trở về Huyền Ất Sơn, chẳng lẽ chờ Tinh môn quay lại đây đánh nhau? Ta cũng không có thời gian ở lại chỗ này .”

Tần Giác im lặng liếc mắt .

“Ừm … Cũng đúng .”

Trương Nhạc lúng túng xoa xoa đôi bàn tay .

“Ngoài ra, những đệ tử mới không có chạy trốn, bất luận trình độ của họ là gì, toàn bộ đều trở thành đệ tử ngoại môn.”

bookmark_add

Chương 14 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Hắn Tên Là Bá Bá

https://thuviensach.vn

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1691 chữ

Theo mệnh lệnh của Tần Giác, các võ giả ở phân đường bắt đầu thu dọn đồ đạc, chuẩn bị sơ tán.

Việc đã đến nước này, Tinh môn cùng Huyền Ất Sơn khai chiến với nhau chỉ là vấn đề thời gian, nếu tiếp tục ở chỗ này thực sự quá nguy hiểm, chỉ có cách tạm thời trở về Huyền Ất Sơn, mới có thể bảo đảm được an toàn .

May mà trước đó có nhiều đệ tử mới đã lựa chọn chạy trốn để cứu mạng, sáu con sư thứu hoàn toàn có thể chở được tất cả mọi người còn lại.

Tần Giác ngược lại không lo lắng về một số đệ tử đã bỏ trốn kia sẽ tiết lộ công pháp tu luyện của Huyền Ất Sơn ra bên ngoài, dù sao bọn hắn chỉ tu luyện phần Hoàng giai, không có tác dụng gì .

Hô!

Sư thứu vỗ cánh, lao vào không trung, hướng về phía Huyền Ất Sơn bay đi.

Tần Giác như cũ ngồi trên đỉnh đầu một con sư thứu, khoan thai tự đắc hát ca:

” Tấu khúc đài cao huyền ca lặng chờ gió Đông thổi qua, nhấp một ngụm rượu đục vào cổ họng nhàn nhạt nhìn ngắm phong hỏa đầy trời.”

“Thành tựu và sự hủy diệt của nhân gian không thể phá vỡ, ai đã đạt được thành tựu, tất cả các ham muốn đều mơ tưởng trở thành một cái kén …”

Triệu Nhược Thành cùng Tần Giác cưỡi cùng trên một con sư thứu, giờ phút này nghe được Tần Giác ca hát, trong lúc nhất thời không thể không say mê

https://thuviensach.vn

một lúc,đối với các đệ tử lúc trước khinh thường cùng ghen ghét Tần Giác giờ đã sớm biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó là một loại cảm giác khó nói.

Trải qua chuyện khi trước, các đệ tử mới kia cũng đã biết Tần Giác là sư đệ chưởng môn, là sư thúc tổ của bọn họ, thế là càng thêm tôn kính .

Nhất là khi bọn họ biết được Tần Giác phá lệ để toàn bộ bọn hắn được thăng cấp vào bằng cửa trong, nên họ ngoại trừ sùng bái cùng tôn kính Tần Giác, còn vô cùng cảm kích biết ơn.

“Sưu thúc tổ hát hay quá!”

“Từ hôm nay trở đi,sư thúc tổ chính là nam thần của ta!”

“Nếu có thể gả cho sư thúc tổ thì tốt biết bao, ta muốn cho hắn một Hầu tử!”

“Chờ một chút! Ngươi, ngươi không phải là nam nhân hay sao?”

“...”

...

Bởi vì trước đó lọt vào kế đánh lén của Tinh môn, tâm tình mọi người đều có chút nặng nề, nhưng tiếng ca của Tần Giác lại vô hình ở giữa hóa giải làn khói mù mịt trong lòng mọi người, để bầu không khí dần dần náo động hơn.

“Sư thúc tổ như là tiên nhân trên trời, chúng ta theo không kịp .”

Thấy vậy, Trương Nhạc nhịn không được thở dài.

“Không hổ là sư thúc tổ!”

Trần đạo sư thở dài .

https://thuviensach.vn

Lời còn chưa dứt, tiếng ca đột ngột dừng lại, Tần Giác ngửa mặt lên trời nằm xuống, ngủ thật say.

Đám người: "..."

"..."

Một ngày trôi qua rất nhanh, khi tầm mắt thấy Huyền Ất Sơn xuất hiện, Tần Giác duỗi lưng một cái, mở to mắt .

"Hô, cuối cùng đã tới ."

Tần Giác chậm rãi đứng dậy, nói với Trương Nhạc cùng Trần đạo sư ngồi trên một sư thứu khác nói:

"Ta đi trước, chuyện còn lại giao cho các ngươi ."

Nói xong, Tần Giác bước ra một bước, thân hình trong nháy mắt biến mất trên không trung, không ai thấy rõ hắn rời đi như thế nào.

Điều này, Trương Nhạc sớm thành thói quen, chỉ có cười gượng gạo.

Một giây sau, Tần Giác đi đến sườn đồi bên cạnh Huyền Ất Sơn:

"Tiểu Thanh, ta đã trở về ."

"A, vâng, đã về rồi."

Tần Giác nhìn về phía 'Cỏ dại'ở bên cạnh đá xanh, khẽ cười nói .

Giờ phút này 'Cỏ dại' đã dài ra cao hơn một thước, phiến lá ngưng tụ ra nhiều đường vân vàng, tỏa ra linh khí nhàn nhạt, hoàn toàn khác biệt so với lúc trước.

Tần Giác không nghĩ tới "Cỏ dại" phát triển nhanh như vậy, như đã biết, chỗ sườn đồi này chung quanh linh khí cũng không mạnh lắm, "Cỏ dại" lại có

https://thuviensach.vn

thể phát triển nhanh như vậy, thật là không thể tưởng tượng nổi .

“Như là một sự đền bù cho mấy ngày qua, ta sẽ cho ngươi thêm mấy giọt linh tửu.”

Tần Giác từ trong chỗ chứa đồ lấy ra một bình linh tửu, cẩn thận từng li từng tí đổ lên trên ‘Cỏ dại’.

Nơi lưu trữ của người khác có thể đều là dùng để cất linh thạch cùng vũ khí, nhưng trong chỗ chứa đồ của Tần Giác chỉ có các loại linh tửu và tiên nhưỡng, không thua kém một hầm rượu di động.

Chẳng biết tại sao, Tần Giác đột nhiên cảm giác được mình đang chơi một trò chơi ‘nuôi trồng’, chỉ là những thứ hắn nuôi không phải sủng vật, cũng không phải Loli, mà là một gốc ‘Cỏ dại’.

Về phần cái gốc ‘Cỏ dại’ này có thể trưởng thành cường giả tuyệt thế hay không, Tần Giác cũng không chắc chắn được.

Hấp thu một lượng rượu lớn vào bên trong, ‘Cỏ dại’ lập tức biến hóa, trên phiến lá xanh biếc lại xuất hiện thêm một đường vân vàng, linh khí cũng càng thêm nồng đậm, thậm chí ẩn chứa một hương thơm tinh tế.

Sau đó ‘Cỏ dại’ huy động cỏ lá, cuốn lấy đùi của Tần Giác, hành động như thể một đứa trẻ đang nũng nịu.

“Ha ha ha, tiểu gia hỏa, tu luyện phát triển thật tốt.”

Tần Giác dựa vào trên tảng đá, ngửa đầu uống một hớp rượu, thư giãn.

Cùng lúc đó, phía xa cách ngàn dặm, những võ giả Tinh môn may mắn đào thoát cũng đã trở lại tông môn .

Tinh môn, như ý nghĩa của tên cho thấy, có liên quan tới các vì sao.

https://thuviensach.vn

Ngoại trừ việc tu luyện công pháp bên ngoài, nơi này rất nhiều kiến trúc đều được sắp xếp bố trí theo hình ngôi sao, tựa như một bầu trời đầy sao, biến hóa khó lường, chỉ tiếc trước đó không lâu chủ điện bị một viên thiên thạch đập trúng, biến thành đống đổ nát, phá hủy nét đẹp của tổng thể.

Giờ phút này, bên trong một tòa Thiên Điện, hàng chục võ giả Tinh môn vết thương chồng chất đang quỳ trên mặt đất, mồ hôi đầm đìa, thậm chí đầu cũng không dám ngẩng lên .

“Chuyện gì đã xảy ra?”

Đứng trước mặt hắn là một lão giả mặc áo bào đen, hốc mắt trũng sâu, một bộ râu, nhìn qua có chút âm hiểm mờ ám.

Hắn tên là Tôn Đình, là trưởng lão Chấp pháp Tinh môn, lần này đánh lén phân đường Huyền Ất Sơn chính là kế hoạch một tay hắn làm.

Hàng trăm vị võ giả Huyền giai được phái đi, còn mời được các cường giả của Ngụy gia hỗ trợ, nhưng mà chỉ có mười mấy người trở về, người ta cũng có thể tưởng tượng được tâm trạng của Tôn Đình lúc này là gì .

“Thưa … Trưởng lão, đối phương thực sự quá mạnh, chúng ta căn bản không phải là đối thủ …”

Trong đó một tên võ giả rất khó nói, ngữ khí tràn ngập sợ hãi .

“Ngụy trưởng lão đâu?”

Đôi mắt Tôn Đình nhắm lại, chất vấn hỏi.

So với những võ giả của Tinh môn, Tôn Đình quan tâm Ngụy trưởng lão nhất, dù sao, đối thủ đến từ Ngụy gia, một khi có cái gì không hay xảy ra, vậy thì hắn cũng sẽ không gặp may theo.

“Chết rồi.”

https://thuviensach.vn

Người võ giả kia khàn giọng nói .

“Cái gì?”

Tôn Đình đột nhiên mở to hai mắt, còn cho là mình nghe lầm .

“Ngụy trưởng lão chết rồi .”

Người võ giả kia đành phải kiên trì lặp lại một lần nữa.

“Ngươi nói dối!”

Tôn Đình gầm thét lên:

“Làm sao có thể, Ngụy trưởng lão làm sao có thể chết được!”

Căn cứ tin tức hắn nhận được, lần này đệ tử mới của Huyền Ất Sơn, chỉ có một vị cường giả Địa giai mạnh nhất dẫn dắt đội mà thôi, làm sao có thể giết chết Ngụy trưởng lão được?

Huống chi, Ngụy trưởng lão còn mang theo thú cưỡi của hắn là Thâm Uyên Bạch Hổ cùng đi .

“Phốc .”

Những võ giả này vốn đã có thương tích trong người, lại bị Tôn Đình linh áp trùng kích,lập tức miệng phun máu tươi, bay ra ngoài, có mấy người thực lực hơi yếu không chịu nổi trực tiếp ngất đi.

“Trưởng lão, chúng ta đã tận mắt nhìn thấy, Ngụy trưởng lão cùng thú cưỡi của hắn đều bị giết chết bởi một cú đấm.”

Người võ giả kia quệt vết máu lau miệng, cắn răng nói .

“Đúng vậy đúng vậy.”

https://thuviensach.vn

Mấy tên võ giả còn lại liên tục gật đầu .

“Ai! Là ai làm!”

Tôn Đình giận không kềm được, hồi lâu mới miễn cưỡng tiếp nhận sự thật này .

“Bá bá .”

“Bá bá?”

“Không sai, là một người gọi là bá bá, lại còn rất trẻ tuổi.”

“Ở Huyền Ất Sơn có nhân vật tên này sao?”

Tôn Đình rơi vào trầm tư, có thể dùng một quyền đấm chết Ngụy trưởng lão cùng Thâm Uyên Bạch Hổ, ít nhất hắn ta cũng là một vị cường giả cấp bậc Thiên giai, Tôn Đình không thể không biết .

Chẳng lẽ … Huyền Ất Sơn luôn ẩn giấu thực lực?

Nghĩ tới đây, Tôn Đình càng khẳng định, vì vậy lập tức xông ra Thiên Điện, bay tới chỗ môn chủ dưỡng thương.

bookmark_add

Chương 15 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Vũ Khí Có Thể Tự Động Bắn

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1813 chữ

https://thuviensach.vn

Nếu có chuyện gì phát sinh thì cũng không có ảnh hưởng tới Tần Giác, mà Tần Giác cũng không biết có người nào đó cách hàng ngàn dặm đang la gọi tên hắn.

Về việc Huyền Ất Sơn có cùng Tinh môn khai chiến hay không, Tần Giác cũng không thèm để ý, hắn vẫn như cũ, hằng ngày vẫn ăn cơm, ca hát, uống rượu và đi ngủ như bình thường, dường như không có chuyện gì xảy ra vậy.

Đương nhiên, nếu như về sau Tinh môn thật sự muốn tuyên chiến với Huyền Ất Sơn, thì Tần Giác không ngại tiện tay đi tiêu diệt.

Hắn không muốn tham dự vào các vấn đề ngoại giới, nhưng không có nghĩa là thế giới ngoài kia có thể tùy tiện khi dễ những người bên cạnh hắn, mặc dù các sư huynh của hắn cực kỳ không đáng tin cậy, nhưng từ nhỏ đến lớn đều một mực đối xử rất tốt với hắn,giống như huynh đệ bình thường .

Huống chi, đây là nơi hắn sinh sống mười năm nay, làm sao có thể dễ dàng chịu đựng được sự phá hoại của người khác?

“Kỳ lạ, ta đã ngủ thiếp đi từ lúc nào.”

Tần Giác mơ màng màng tỉnh lại, phát hiện mình đang nằm trên bàn đá trong sân, dưới chân bên trái bên phải hơn chục bầu rượu trống rỗng, với toàn thân đầy mùi rượu, dường như tối hôm qua đã uống không ít.

May mắn thay, ở cấp bậc này hắn không cần tắm rửa, bởi vì bụi đất căn bản không có cách tới gần được hắn, chỉ cần kích hoạt linh lực, là có thể loại bỏ bất cứ tạp chất nào trong cơ thể, nhưng trong cơ thể hắn chưa bao giờ có tạp chất gì.

Rất nhanh, Tần Giác liền thay quần áo khác, thần sắc sảng khoái đi ra khỏi sân, trong tay vẫn cầm theo một bầu rượu, bạch y tung bay, nếu như hắn lấy thêm một thanh kiếm, sẽ giống như trong phim điện ảnh hay trong phim

https://thuviensach.vn

truyền hình ở kiếp trước, như một vị Tửu Kiếm Tiên kia thoải mái tự do không bị trói buộc.

“Ừm?”

Đột nhiên, Tần Giác dừng bước lại, hắn phát hiện một thiếu nữ tên là Lạc Vi Vi lại tới .

Đáng tiếc là, hôm nay thời tiết không tốt, không có trời, cho nên thiếu nữ này cũng không có tu luyện.

“Ngươi đã tỉnh rồi .”

Do dự một chút, thiếu nữ nói thêm:

“Sư thúc tổ .”

Nghe vậy, Tần Giác liền giật mình, nghĩ lại, đúng là thiếu nữ này xác thực phải gọi hắn là sư thúc tổ .

Nhẹ gật đầu, Tần Giác thuận miệng hỏi:

“Hôm nay lại không có mặt trời, ngươi tới nơi này làm gì?”

“Ta … Ta tới đây để cảm ơn Tần … Sư thúc tổ .”

Thiếu nữ thấp giọng nói, ngữ khí rất khó xử.

“Cảm ơn ta?”

Tần Giác bối rối, hình như hắn không có giúp đỡ người thiếu nữ này gì đâu?

“Đúng, cảm ơn Sư thúc tổ đã để tất cả những người mới trở thành đệ tử ngoại môn.”

Thiếu nữ chân thành nói .

https://thuviensach.vn

Tần Giác lập tức giật mình, thờ ơ mà nói:

“Bọn họ đối mặt với nguy cơ tính mạng mà không có lựa chọn chạy trốn, đây đều là những gì họ xứng đáng được nhận thôi .”

Đối với một tông môn võ đạo mà nói, không có gì quan trọng hơn lòng trung thành, nếu không một khi gặp nguy hiểm toàn bộ đều chạy trốn hết, vậy thì còn gọi gì là chiến đấu?

Đó là lý do tại sao Tần Giác mới phá lệ để những đệ tử mới không có bỏ trốn trực tiếp thăng cấp vào nội môn, về phần những người lựa chọn chạy trốn, Tần Giác cũng không trách bọn họ, dù sao bọn họ cũng vừa mới gia nhập vào Huyền Ất Sơn còn chưa được một tháng, nhưng nếu còn muốn bước vào Huyền Ất Sơn, thì tuyệt đối không thể.

“Tu vi của ngươi hình như đã tăng lên.”

Tần Giác không muốn dây dưa với việc này nữa, thế là đổi chủ đề .

“Đúng vậy, bởi vì ta săn giết được sáu yêu thú cấp thấp Hoàng giai, cho nên đã giành được vị trí đầu tiên trong lịch luyện lần này, đồng thời nhận được linh lực quán đỉnh nên đã thành công đột phá đến Hoàng giai hậu kỳ.”

Thiếu nữ giải thích.

Đối với vấn đề này, Tần Giác cũng chẳng ngạc nhiên gì nữa, dựa vào thực lực của thiếu nữ đang ở trung kỳ của Hoàng giai, việc đứng trong ba hạng đầu trong lịch luyện là điều rất bình thường, nếu như không phải nửa đường phát sinh biến cố, chỉ sợ thiếu nữ này còn có thể săn giết được nhiều yêu thú hơn.

Nghe xong câu nói này, Tần Giác không chú ý tới thiếu nữ này nữa, mà đi tới tảng đá để rót rượu vào ‘Cỏ dại’.

“Ngươi đang làm gì vậy?”

https://thuviensach.vn

Sau một lúc lâu, thiếu nữ nhịn không được hiếu kỳ, phá vỡ trầm mặc .

Tần Giác liếc mắt:

“Ngươi không nhìn ra sao?”

“Đây không giống như một gốc cỏ dại bình thường.”

Thiếu nữ từ trên tảng đá nhảy xuống, ngồi xổm cùng Tần Giác bên cạnh ‘Cỏ dại’, cẩn thận từng li từng tí quan sát.

“Tất nhiên, đây là một gốc ‘Cỏ dại’ đã sinh ra linh trí , không đúng, bây giờ nó là linh thảo .”

Tần Giác hớn hở nói, tựa như đang giới thiệu con trai của mình cho người khác.

“Linh trí?”

“Nghĩa là biết suy nghĩ.”

“Ta hiểu rồi.”

Thiếu nữ như có điều suy nghĩ nhẹ gật đầu .

Trước đó nàng đã ở nơi này để tu luyện, vậy mà không có chú ý tới .

Tần Giác: “...”

Ngươi có thật sự hiểu?

“A, nó giống như có thể hấp thu được linh khí.”

Thiếu nữ kinh hô .

“Bởi vì ta đã truyền thụ ‘Thanh Hư Kinh’ cho nó .”

https://thuviensach.vn

“Vậy nó cũng có thể trở thành võ giả sao?”

“Ừm… Tùy tình hình.”

Tần Giác có chút chần chờ, dù sao hắn cũng chưa từng gặp qua tình huống tương tự .

“Được, từ hôm nay trở đi, ta sẽ tới chăm sóc cho nó!”

Thiếu nữ hít một hơi thật sâu, kiên định nói .

Tần Giác: “? ? ?”

Tình huống này là như thế nào?

Suy nghĩ của nữ nhân đều thích nhảy vọt như vậy sao?

Trước khi Tần Giác kịp phản ứng lại, thiếu nữ đã xòe bàn tay ra, cố gắng chạm vào ‘Cỏ dại’, nhưng mà đúng lúc này, ‘Cỏ dại’ bỗng nhiên né tránh,giống như không muốn tiếp xúc với thiếu nữ.

Thiếu nữ hơi có vẻ kinh ngạc:

“Hình như nó không thích ta .”

“Có vẻ như vậy.”

Tần Giác cũng đồng tình.

“Được thôi.”

Thiếu nữ ủy khuất rút bàn tay về, sau đó thề:

“Ta sẽ không từ bỏ đâu!”

Tần Giác: “...”

https://thuviensach.vn

Trong mấy ngày tiếp theo, thiếu nữ vẫn đến vách đá này tu luyện giống như trước, nhưng ‘Cỏ dại’ dường như không chào đón thiếu nữ này, nhất quyết không muốn để thiếu nữ đụng vào, thậm chí còn thực hiện các động tác công kích, khiến thiếu nữ này rất bực bội.

Vào ngày hôm nay, ánh nắng chói chang,bầu trời trong xanh gió nhẹ .

Sau khi thiếu nữ rời đi, Tần Giác đột nhiên cảm thấy có chút nhàm chán, thế là hắn đi đến kho binh khí cầm một đống vật liệu trở về, chuẩn bị chế tạo vũ khí .

Các nhân vật chính trong tiểu thuyết ở kiếp trước về cơ bản đều có một vũ khí của riêng họ, bởi vậy Tần Giác dự định cũng làm một cái cho riêng mình.

Tần Giác không thích những vũ khí thông thường, với lại hắn đối với vũ khí lạnh không có nghiên cứu nhiều về nó, ngay cả khi chế tạo ra chúng thì hắn cũng sẽ không sử dụng được.

Trải qua rất nhiều suy tính đắn đo, Tần Giác cuối cùng quyết định làm một khẩu súng, mà loại đó có thể bắn tự động.

May mà kiếp trước Tần Giác là một người ham mê các vũ khí cao cấp, nên rất quen thuộc với nhiều kết cấu vũ khí, muốn làm ra những linh kiện này cũng không khó, huống chi nơi này là thế giới võ đạo cao cấp, nếu như có nhiều thứ làm không được, thì cũng có thể dùng linh lực để bù đắp vào.

Mặc dù như thế, Tần Giác vẫn còn đánh giá thấp sự khó khăn trong việc chế tạo vũ khí, hắn dùng hơn nửa ngày để làm ra phần thân súng, nhưng lại không có cách nào để nổ súng, với lại nơi này chính là thế giới của cao võ, những viên đạn thông thường làm sao có thể đối phó làm gây hại tới các võ giả?

https://thuviensach.vn

Sau khi suy nghĩ lại, Tần Giác từ Luyện Khí Các tìm được rất nhiều cuốn sách liên quan tới luyện khí, nghiêm túc nhìn .

Thời gian trôi qua thật nhanh,bây giờ đã là đêm khuya.

“Thì ra là thế .”

Tần Giác khép cuốn sách lại,lộ vẻ kinh ngạc, hắn cầm lấy thân súng đã hoàn thành, bỏ đi các linh kiện dư thừa bên trong, sau đó bắt đầu vận dụng linh lực.

Vì để ngăn thân súng bị nổ, Tần Giác cẩn thận kiểm soát từng li từng tí khống chế linh lực của mình, để tránh vô tình san bằng toàn bộ Huyền Ất Sơn.

Theo ngón tay của Tần Giác phác hoạ, trên thân súng bắt đầu dần dần hiện ra rất nhiều đường vân màu bạc, đây là phù văn mà Tần Giác nhìn thấy trong cuốn sách luyện khí, dựa theo những gì trong cuốn sách nói, phù văn có thể phát huy sức mạnh tối đa của võ giả, nếu phù văn càng nhiều, thì uy lực càng lớn, đồng thời phù văn cũng có ưu điểm và nhược điểm.

Mắc dù Tần Giác đã vạch ra được phù văn nhưng nó chỉ ở mức cấp thấp nhất, nhưng chúng vượt trội về số lượng, gần như bao phủ toàn bộ thân súng.

Hừm!

Vào thời khắc nhất định, thân súng dường như đã đạt đến điểm quan trọng cuối cùng nên sinh ra chấn động, Tần Giác vội vàng dừng truyền linh lực vào, và thân súng đã được phù văn che kín bằng những đường vân màu bạc, nhìn rất đẹp.

bookmark_add

Chương 16 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

https://thuviensach.vn

Tuyên Chiến

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1813 chữ

Nhìn khẩu súng trong tay toàn thân trắng bạc, đường cong mịn màng, Tần Giác lâm vào trầm mặc .

Đây cũng là kiện vũ khí đầu tiên chân chính vượt thời đại.

Sự kết hợp giữa khoa học kỹ thuật và linh lực.

Thứ mà Tần Giác tạo ra là một khẩu AK- 47, nhưng so với trí nhớ kiếp trước thì AK- 47 này có một sự thay đổi rất lớn đó là không có băng đạn, cũng không có đạn, hoàn toàn chỉ là một bộ vỏ.

Tuy nhiên, sau khi Tần Giác phác thảo phù văn cho nó thì cái khẩu ‘AK- 47’ này đã hoàn toàn biến đổi, bước vào phạm trù Linh khí.

Bởi vì đây là lần đầu tiên phác thảo phù văn, cho nên Tần Giác dùng linh lực phác hoạ ra phù văn tương đối khá đơn giản, chỉ có sức mạnh thuần túy, nếu như là một luyện khí sư chuyên nghiệp thậm chí có thể thêm các thuộc tính khác nhau vào phù văn, để tăng cường uy lực, do đó trong Linh Ương Giới, địa vị của luyện khí sư thường rất cao .

“Thử trước một chút đi rồi nói .”

Tần Giác nâng ‘AK- 47′ lên nhắm ngay vào một khối đá dưới sườn đồi, cả hai mặc dù cách xa nhau hơn ngàn mét, nhưng cái khẩu ‘AK- 47′ này được điều khiển bởi linh lực, vì vậy không cần lo lắng về vấn đề tầm bắn.

https://thuviensach.vn

Ngay lúc ban đầu Tần Giác muốn thử xem giới hạn của khẩu súng này tới đâu, nhưng nghĩ lại, nếu uy lực của nó quá lớn, không cẩn thận sẽ vô tình làm nổ tung Huyền Ất Sơn, thế là đành phải hạ thấp linh lực của mình xuống.

Trên thân súng đường vân màu bạc nhanh chóng được thắp sáng lên, rực rỡ sáng chói mắt, nhưng chỉ khoảng một phần mười.

Phun.

Một quả cầu ánh sáng màu vàng được bắn ra, trong nháy mắt đập trúng vào hòn đá dưới sườn đồi.

Ầm ầm!

Với một tiếng ồn điếc tai nhức óc vang lên, cả khối đá biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó là một cái hố to với đường kính mười mét, hù dọa làm cho vô số loài chim bay đi.

Đây là trong tình huống cách xa nhau ngàn mét, nếu như trăm mét hoặc là gần hơn e là một kích toàn lực của cường giả Địa giai cũng không hơn cái này, đây chỉ là đang đốt sáng lên một phần mười của đường vân màu bạc, nếu toàn bộ được thắp sáng, chỉ sợ uy lực không thua cường giả Thiên giai thông thường, thậm chí còn siêu việt hơn Thiên giai .

“Uy lực được .”

Tần Giác có chút hài lòng .

Mặc dù so với bản thân hắn, điểm sức mạnh hủy diệt này căn bản không đáng nhắc tới, nhưng nó đủ để đối phó với võ giả cấp thấp, dù sao nơi này cũng không có võ giả lợi hại nào cả.

Ách … Không đúng, nghiêm ngặt trên ý nghĩa mà nói thì toàn bộ Linh Ương Giới cũng không có võ giả nào mạnh cả.

https://thuviensach.vn

Chí ít theo Tần Giác là như thế.

Điều quan trọng nhất là để chế tạo ra khẩu AK- 47 thì vật liệu rất phổ biến, nếu chúng được giao cho các luyện khí, bọn họ có thể phác hoạ ra các loại thuộc tính khác của phù văn, nhưng lại không bao giờ có được uy lực khổng lồ như thế.

“A, không sai biệt lắm đến giờ đi ngủ rồi.”

Duỗi lưng một cái, Tần Giác cất AK- 47 đi, rồi sau đó xoay người trở về phòng đi ngủ.

Phải mất hơn nửa ngày, lại đọc rất nhiều sách luyện khí cuối cùng mới chế tạo ra cái khẩu AK- 47 này, giờ phút này Tần Giác chỉ muốn tranh thủ thời gian đi ngủ, hắn không muốn bởi vì làm việc quá độ mà phải thức đêm dẫn đến rụng tóc .

Ngày hôm sau, Huyền Ất Sơn chấn động .

Trải qua mấy ngày yên lặng, Tinh môn rốt cục không thể cầm cự thêm được nữa, chính thức tuyên chiến với Huyền Ất Sơn!

Tin tức vừa ra, lập tức gây nên sóng to gió lớn .

‘Bùm’

Bạch Nghiệp một tay đập vào lan can, trên thành lan can lập tức hiện ra một dấu tay có thể thấy rõ ràng.

“Quá kiêu ngạo!”

Bạch Nghiệp tức miệng mắng to:

” Chuyện về Hắc Sâm Lâm ta còn chưa tìm bọn hắn tính sổ đâu, mà bọn hắn lại dám tuyên chiến với Huyền Ất Sơn của ta!”

https://thuviensach.vn

“Ách … Sư phụ, chúng ta sẽ chiến đấu chứ?”

Trương Kỷ Trần cẩn thận từng li từng tí dò hỏi .

Là một đại đệ tử của Bạch Nghiệp, Trương Kỷ Trần tu luyện sớm đã đạt tới Địa giai, thân đã là trưởng lão, loại trường hợp này đương nhiên sẽ không vắng mặt.

Tuy nhiên bởi vì thời gian trước hắn bị ép buộc ăn đan dược do Bạch Nghiệp luyện chế, dẫn đến hắn ngồi xổm trong nhà cầu liên tục hai ngày hai đêm, cho tới bây giờ vẫn không thấy nhẹ nhõm.

“Đúng vậy a, sư phụ, chúng ta sẽ ứng chiến ra sao?”

Võ Anh ở bên cạnh phụ hoạ theo.

So với Trương Kỷ Trần, giờ phút này Võ Anh càng thêm thê thảm, cả người trông như đang suy sụp, những ai không biết còn tưởng rằng hắn làm XX quá nhiều.

“Nói nhảm! Đương nhiên là phải chiến rồi!”

Bạch Nghiệp dựng râu trừng mắt hô to:

“Huyền Ất Sơn chúng ta đã khi nào sợ hãi người khác?”

“Thế nhưng …phía sau Tinh môn còn có Ngụy gia hỗ trợ .”

Lúc này, đại trưởng lão vẫn chưa có mở miệng nói .

Hắn là cường giả Thiên giai mạnh thứ hai ở Huyền Ất Sơn, thuộc thế hệ cùng với Bạch Nghiệp, có uy tín rất cao, chỉ đứng sau Bạch Nghiệp tại Huyền Ất Sơn.

“Ngụy gia? Ngụy gia ở Diêu Quang thành?”

https://thuviensach.vn

Bạch Nghiệp ngạc nhiên .

Đạo sư cùng Trương Nhạc vừa trở về từ phần đường Hắc Sâm Lâm đã báo cáo chi tiết về tình hình của Tinh môn để tấn công, bao gồm cả chuyện của Ngụy trưởng lão.

Nếu như chỉ là Tinh môn, Huyền Ất Sơn có lẽ không sợ, nhưng lại có thêm Ngụy gia tham gia vào, Huyền Ất Sơn về cơ bản không có cơ hội chiến thắng.

Dù sao, Ngụy gia là một trong bảy đại gia tộc, có cường giả cấp bậc Chí Tôn, Thiên giai đông đảo, muốn hủy diệt một lực lượng nhỏ như Huyền Ất Sơn thật đơn giản dễ như trở bàn tay .

“Tần Giác giết chết người của Ngụy gia tộc, Ngụy gia khẳng định sẽ không từ bỏ ý đồ.’

Đại trưởng lão trầm giọng nói.

“Chờ một chút!”

Bạch Nghiệp đột nhiên ngắt lời đại trưởng lão:

“Lão Vương, mặc dù ta ít đọc sách, nhưng ngươi không nên gạt ta, rõ ràng là tên ngớ ngẩn đó của Ngụy gia dẫn đầu võ giả Tinh môn đánh lén phân đường của Huyền Ất Sơn trước nên mới bị giết, chẳng lẽ Tần Giác chỉ khoanh tay đứng nhìn?”

“Với lại Ngụy gia đã trợ giúp Tinh môn đánh lén phân đường Huyền Ất Sơn của chúng ta, nếu như không giết tên ngu ngốc kia, chẳng lẽ Ngụy gia có thể sẽ bỏ qua cho chúng ta?”

“Chuyện này …”

Đại trưởng lão há to miệng, á khẩu không trả lời được .

https://thuviensach.vn

“Sư phụ nói không sai, Tinh môn hiển nhiên đã sớm cấu kết với Ngụy gia, muốn gây bất lợi cho chúng ta!”

Trương Kỷ Trần nói ngay.

Mặc dù người sư thúc kia tuổi còn rất trẻ, không đáng tin, nhưng hai người bọn họ đã cùng uống rượu, ăn thịt giao tình với nhau, lúc này hắn tự nhiên muốn giúp Tần Giác nói chuyện .

Hơn nữa, nếu như không có Tần Giác, chỉ sợ tất cả đệ tử mới cùng các võ giả ở phân đường đều đã chết tại Hắc Sâm Lâm, mà bọn họ còn không biết chút nào .

“Này.”

Đại trưởng lão thở dài, không cần phải nhiều lời nữa .

“Yên tâm đi, lão Vương,đó không phải chỉ là một Tinh môn sao, có gì mà phải sợ .”

Bạch Nghiệp an ủi .

Đại trưởng lão: “...”

Hắn đột nhiên cực kỳ hối hận vì lúc trước đề cử Bạch Nghiệp làm chưởng môn, nếu như trời cao có thể cho hắn một cơ hội nữa, hắn tuyệt đối tự đề cử chính mình!

Lúc trước hai người bọn họ vốn cạnh tranh vị trí chưởng môn, mà đại trưởng lão chỉ đề cử Bạch Nghiệp là phép lịch sự, kết quả lại không nghĩ rằng Bạch Nghiệp chẳng biết xấu hổ mà tiếp nhận!

Sau đó Bạch Nghiệp liền thuận lý trở thành chưởng môn!

https://thuviensach.vn

Thấy đại trưởng lão vẫn như cũ,mặt mài sầu bi nhăn nhó, Bạch Nghiệp dứt khoát lựa chọn cách phớt lờ, phân phó ra lệnh:

“Truyền hiệu lệnh, ứng chiến!”

“Vâng!”

Võ Anh lập tức dẫn đường, nhưng vừa mới đứng lên thì hai chân mềm nhũn,xém chút nữa thì té quỵ xuống dưới đất .

“Hừm, ta đã nói với ngươi bao nhiêu lần rồi phải cố gắng tu luyện, ngươi xem ngươi đi.Đi đường cũng không ổn .”

Bạch Nghiệp chỉ tiếc rèn sắt không thành thép thôi.

“...”

Giờ phút này Võ Anh rốt cuộc cũng hiểu rõ cái gì gọi là khóc không ra nước mắt, nếu như không phải ngươi cho ta ăn cái gì ‘Đại Lực Hoàn’kia, liệu ta có biến thành như vậy không?

Đáng tiếc, ai bảo Bạch Nghiệp là sư phụ của hắn? Võ Anh chỉ có thể giả bộ như không nghe thấy gì, thành thành thật thật rời khỏi đại điện .

Đưa mắt nhìn Võ Anh rời đi, Bạch Nghiệp quay đầu nhìn về phía sườn đồi, thì thầm:

“Sư đệ, lần này tất cả nhờ vào ngươi .”

Hắn biết rõ thực lực của Tần Giác, nếu như Ngụy gia thật lựa chọn cách nhúng tay vào, như vậy chỉ có Tần Giác mới có thể giải quyết nguy cơ này .

.

Huyền Ất Sơn cùng Tinh môn mặc dù chỉ là hai thế lực nhỏ không đáng chú ý ở Nam cảnh, nhưng dù sao cũng là tông môn võ đạo, nhất cử nhất động

https://thuviensach.vn

đều nhận được sự chú ý .

Ngay sau đó, trong phạm vi ngàn dặm tất cả mọi người đều biết tin tức Huyền Ất Sơn và Tinh môn khai chiến!

bookmark_add

Chương 17 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Xin Lỗi, Thời Thế Đã Thay Đổi

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1778 chữ

Đêm đó,bầu trời đầy sao, trăng trong như đĩa bạc.

Đã ba ngày trôi qua kể từ khi Tinh môn tuyên chiến với Huyền Ất Sơn, song phương tạm thời không có bất cứ cuộc giao phong đối đầu nào, mà Ngụy gia cũng không có đi ra khỏi hậu phương, hết thảy thật giống như không có chuyện gì xảy ra.

Rất nhiều người thậm chí bắt đầu hoài nghi tính xác thực của tin tức này.

Hô .

Một cơn gió thổi qua, dưới núi Huyền Ất Sơn lặng lẽ không một tiếng động đột nhiên xuất hiện ba bóng dáng màu đen, bọn họ ẩn nấp trong bóng tối, nếu như không nhìn kỹ thì cơ hồ rất khó phát hiện ra.

“Nơi này chính là Huyền Ất Sơn sao?”

Người áo đen cầm đầu thấp giọng nói .

https://thuviensach.vn

“Lão đại, chúng ta đi vào đi .”

Người áo đen bên trái vừa chuẩn bị khởi hành, lại bị ‘Lão đại’ đưa tay ngăn cản:

“Ngu xuẩn, chúng ta là sát thủ, không phải chiến sĩ, sao có thể đi cửa chính? Nếu có trận pháp ở đó, không phải sẽ chết chắc sao.”

“Vậy làm sao bây giờ?”

“Đi theo ta .”

Nói xong, người áo đen cầm đầu liền đi về hướng phía sau Huyền Ất Sơn, còn lại hai người kia thấy thế, lập tức theo sát đằng sau.

Ba người rất mau chóng tới phía sau Huyền Ất Sơn, nơi này là một sườn đồi, cao tới hơn ngàn mét, cơ hồ gần như không có bất kỳ chỗ nào để tựa vào leo lên, ngay cả một võ giả Huyền giai cũng không có cách leo lên được.

“Theo kinh nghiệm nhiều năm của ta, nơi này khẳng định là nơi phòng thủ lỏng lẻo nhất, chúng ta hãy đi từ nơi này.”

Người áo đen cầm đầu nói ra .

“Lão đại thực thông minh, nơi này dốc đứng như thế, người của Huyền Ất Sơn tuyệt đối không nghĩ ra chúng ta có thể đi từ nơi này để lẻn vào ám sát bọn chúng, ha ha ha .”

“Không hổ là lão đại!”

Được hai tiểu đệ tán dương, người áo đen cầm đầu rất hưởng thụ:

“Hãy cẩn thận một chút cho ta, làm xong chuyện này thì sẽ có được ngân phiếu chúng ta liền thu tay lại, rõ chưa?”

https://thuviensach.vn

“Đã rõ!” Hai người liên tục gật đầu .

Kỳ thật nhiệm vụ ám sát cao tầng Huyền Ất Sơn lần này Lưu Phong vốn không nguyện ý làm, bởi vì nó quá mạo hiểm, một khi thất bại sẽ cùng một lúc đắc tội với hai thế lực, nhưng Tinh môn thực sự đã cho quá nhiều.

Hắn đã nghĩ xong kế hoạch,sau khi giết hết các cao tầng của Huyền Ất Sơn sẽ lập tức chạy trốn đi nơi khác, bằng thực lực của ba huynh đệ bọn họ, nếu như không làm được sát thủ, thì cũng có thể tạo ra một phương thế giới.

“Rất tốt .”

Lưu Phong hài lòng nhẹ gật đầu, sau đó đặt tay ở trên vách đá, nhanh chóng trèo lên như là thạch sùng.

“Lão đại, chúng ta vì sao không bay thẳng lên?”

Một trong những tiểu đệ nhịn không được hỏi thẳng.

Cả ba người bọn hắn đều là võ giả Địa giai, mặc dù sườn đồi có cao hơn ngàn mét, nhưng muốn bay lên cũng không khó .

“Đồ ngốc! Chúng ta đến đây là để ám sát cao tầng của Huyền Ất Sơn,nếu tiêu hao quá nhiều linh lực thì làm sao có thể động thủ nữa?”

Một tiểu đệ khác lên tiếng mắng .

“Ách … Cũng đúng .”

Nếu như giờ phút này có người ngoài ở đây, nhất định sẽ bị phát hiện ra ba hắc y nhân, bởi vì bọn họ chính là bộ ba sát thủ nổi danh nhất trong những năm gần đây, lão đại Lưu Phong, lão nhị Tiêu Diễm, lão tam Lâm Động!

Ba người họ từ trước đến nay vẫn duy trì tính ổn định, chuẩn xác,nổi tiếng hung ác, ám sát qua vô số võ giả cấp cao, được khen ngợi rộng rãi trong

https://thuviensach.vn

ngành, có thể nói là như mặt trời giữa trưa, lần này nhiệm vụ của bọn họ là giúp Tinh môn ám sát cao thủ của Huyền Ất Sơn, chỉ cần thành công giết chết được ba vị võ giả Địa giai trở lên, thì có thể nhận được thù lao vô cùng phong phú.

Đương nhiên, Tinh môn làm như vậy là vì muốn trước khi khai chiến làm suy yếu thực lực Huyền Ất Sơn, giảm bớt thương vong, dù sao, mặc dù Ngụy gia giúp bọn họ, nhưng cũng sẽ không quan tâm tới những mất mát tổn thất đó.

Lưu Phong có thực lực cao nhất trong ba người, đã đạt tới hậu kỳ của Địa giai, bởi vậy nên có tốc độ nhanh nhất, không bao lâu đã leo lên đến đỉnh sườn đồi, nhưng Lưu Phong ngay lập tức chấn kinh, hắn vừa mới nhảy lên, liền thấy cách đó không xa trên tảng đá có một người ngồi đấy, dọa hắn xém chút rơi xuống!

Chết tiệt, tại sao chỗ này cũng có người ở đây? !

May mà Lưu Phong bình tĩnh lại, phát hiện người ngồi ở trên tảng đá chỉ là một thiếu niên, lập tức nhẹ nhàng thở ra .

Một thiếu niên, giống như là bắt đầu luyện tập trong bụng mẹ, cao nhất chắc cũng chỉ đạt tới Huyền giai, căn bản không đủ sợ .

Lúc này, Tiêu Diễm cùng Lâm Động lần lượt leo lên, nhìn thấy một bóng dáng trên tảng đá đều giật mình, nhưng rất nhanh cảm thấy nhẹ nhõm thở ra như Lưu Phong.

Bốn người không nói lên lời, bầu không khí có vẻ hơi khó xử.

“Các ngươi là ai, tới nơi này làm gì?”

Thiếu niên dẫn đầu phá vỡ sự im lặng, giọng nói không chút bối rối .

https://thuviensach.vn

Ba người Lưu Phong nhìn nhau, nhịn không được cười xùy, thật đúng là nghé con mới đẻ không sợ cọp.

“Tiểu tử, muốn trách thì trách ngươi xui xẻo, đêm canh ba không ngủ, chạy tới nơi này tìm cái chết .”

Nói xong, trong tay Lâm Động đột nhiên xuất hiện một ngân châm, tiện tay vung ra, trong nháy mắt hóa thành mũi sắc nhọn bắn về phía thiếu niên .

Nhưng mà thiếu niên giống như không nhìn thấy chiêu tấn công của Lâm Động, ngẩng đầu nhìn bầu trời, thở dài:

“Mây đen gió lớn, vừa vặn thích hợp để giết người .”

Ban đầu Tần Giác chỉ là do ngủ không được nên đi ra ngoài thư giãn một chút, kết quả không nghĩ tới hắn lại đụng phải ba vị khách không mời mà đến, hơn nữa nhìn tình huống này, ba người kia hiển nhiên là những kẻ không tốt, nói không chừng là sát thủ của Tinh môn phái tới.

Huh!

Một giây sau,ngân châm do Lâm Động vung ra lập tức biến mất trong không khí, thiếu niên vẫn bình yên vô sự ngồi tại chỗ .

“Chuyện gì đã xảy ra?”

Lâm Động hoảng sợ .

“Không đúng, chẳng lẽ cao nhân gần đây sao?”

Lưu Phong cảnh giác nói .

Lời vừa nói ra, Tiêu Diễm bên cạnh lập tức từ trong nhẫn chứa đồ lấy ra vũ khí, một cây thước đen như mực.

“Ai! Đi ra!”

https://thuviensach.vn

Tiêu Diễm phẫn nộ quát .

Bốp!

“Lão đại, sao ngươi đánh ta?”

Tiêu Diễm ôm đầu, buồn bực nói .

“Đồ ngốc! Nơi này chính là Huyền Ất Sơn, ngươi gọi lớn tiếng như vậy không muốn sống nữa à?” Lưu Phong lạnh lùng nói .

Tiêu Diễm khẽ giật mình, vội vàng ngậm miệng lại .

“Lão tam, ngươi bắn chệch hắn rồi có phải hay không?”

Xác định chung quanh không có bất kỳ linh lực nào, Lưu Phong nhịn không được cau mày nói .

“Không thể nào!”

Lâm Động kiên định lắc đầu, nhưng nghĩ lại, nếu như không phải bắn chệch, ngân châm làm sao có thể biến mất được?

“Nếu không phải, ta thử lại lần nữa?”

Lâm Động ngập ngừng hỏi.

“...”

“Yên tâm đi lão đại, lần này tuyệt đối sẽ không thất thủ nữa!”

Lâm Động quyết đoán nói.

Để cho an toàn, Lâm Động lần này trực tiếp vung ra mười mấy cái ngân châm, đồng thời chia ra làm các hướng khác nhau bắn về phía Tần Giác,

https://thuviensach.vn

phong kín tất cả đường lui, Lâm Động tin rằng võ giả Huyền giai này chắc chắn phải chết!

Quỷ dị thay, ngân châm lại bị biến mất khỏi không khí một lần nữa sau khi lại gần thiếu niên kia, ngay cả một thằng ngốc cũng có thể nhìn thấy vấn đề xảy ra xuất hiện từ trên người thiếu niên kia.

Cùng lúc đó, cánh tay phải thiếu niên khẽ nâng lên, trong tay đột nhiên có một vài binh khí kỳ lạ, nhắm ngay vào ba người họ.

“Đó là cái gì?”

Lưu Phong bỗng nhiên có một dự cảm chẳng lành .

“Phốc .”

Trước khi Lưu Phong có thể phản ứng lại, một tia sáng ánh vàng phóng tới, trong nháy mắt đánh trúng trên người Lâm Động!

Bùm!

Linh lực kinh khủng đã quét ra,nhấc lên cả bụi bặm cùng ánh lửa làm lóa cả mắt, ở trong màn đêm lộ ra trông đặc biệt lộng lẫy .

May mà Lưu Phong ở bên cạnh kịp thời chống cự bằng linh lực, nhưng vẫn bị sóng xung kích đẩy bay ra ngoài, mặt khác, Tiêu Diễm cũng giống như thế .

Khi ánh lửa cùng khói bụi tan đi, chỉ thấy quần áo Lâm Động tả tơi quỳ trên mặt đất, đầu tóc đã bị đốt thành tro bụi, ngực thì xuất hiện một vết máu cháy đen, to bằng nắm đấm, cơ hồ xuyên qua toàn bộ thân thể, đây là hắn đã dùng linh lực triệt tiêu phần lớn uy lực dưới tình huống này rồi đó.

“Phốc!”

https://thuviensach.vn

Phun ra một ngụm máu tươi, sau đó Lâm Động nằm trên mặt đất, trọng thương sắp chết!

“Đây là … Đây là vũ khí gì?”

Lưu Phong ngẩn ra, chỉ cảm thấy cổ họng vô cùng khô khan, nỗi sợ hãi mà lâu rồi hắn không cảm nhận được trong một thời gian dài dần dần xông lên đầu.

Trên tảng đá, Tần Giác chậm rãi đứng lên, lạnh nhạt nói:

“Thật xin lỗi, thời thế đã thay đổi rồi.”

bookmark_add

Chương 18 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Đại Vẫn Thạch Thuật

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1687 chữ

“Thật có lỗi, thời đại thay đổi .”

Tần Giác thay đổi họng súng, nhắm ngay Tiêu Diễm.

“Không! Không cần!”

Thấy thế, Tiêu Diễm quá sợ hãi, ngay cả Lâm Động cũng bị trọng thương, đổi thành hắn tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Ngoài dự liệu là, Tần Giác vậy mà không có nổ súng, mà là mở miệng nói:

https://thuviensach.vn

“Các ngươi tới làm gì?”

Nghe vậy, Tiêu Diễm vô ý thức nhìn về phía Lưu Phong cách đó không xa.

Lưu Phong sắc mặt biến hóa, cắn răng nhẹ gật đầu.

Được sự cho phép của Tiêu Diễm nên hắn lập tức đáp:

“Chúng ta đến để ám sát cao tầng của Huyền Ất Sơn .”

“Ai phái các ngươi đến?”

Tần Giác lại hỏi.

“Cái này … Ta không thể nói cho ngươi .”

Tiêu Diễm do dự lắc đầu.

Lời còn chưa dứt,một luồng ánh sáng màu vàng lại hiện ra,Tiêu Diễm cũng theo đó mà ngã xuống, hắc thước trong tay bị cắt thành hai đoạn, cắm trên mặt đất.

“Đến phiên ngươi .”

Tần Giác nhìn về phía Lưu Phong.

“Tinh môn! Là Tinh môn phái chúng ta tới!”

Lưu Phong vội vàng nói.

Tuy rằng trong giới sát thủ có quy định, tuyệt đối không được bại lộ thân phận của đối phương, nhưng bây giờ tính mạng là quan trọng, Lưu Phong đã không quản được nhiều như vậy, hắn không muốn chết ở chỗ này!

Lưu Phong thực sự khó mà tin được, một thiếu niên nhìn qua chỉ có mười mấy tuổi lại lợi hại như thế, còn có món vũ khí kia trong tay, vì sao chưa hề

https://thuviensach.vn

gặp qua?

“Phốc .”

Kim quang hiện lên, Lưu Phong miệng phun máu tươi và ngã trên mặt đất.

“Ta đã trả lời ngươi, vì sao …”

Lưu Phong hấp hối, thần sắc tràn ngập không cam lòng.

“Ta có đáp ứng ngươi không bắn súng sao?”

Tần Giác nhếch miệng.

Lưu Phong: “...”

Oanh!

Một tiếng súng cuối cùng vang lên, ba người hoàn toàn biến mất khỏi thế giới,ngay cả tro cốt cũng không còn.

Cho đến nay,ba người nổi danh trong giới sát thủ những năm gần đây đã bị xoá sổ, thậm chí bọn hắn còn chưa kịp chấp hành nhiệm vụ, còn chưa thấy được dáng dấp của cao tầng Huyền Ất Sơn ra sao.

“Tinh môn …”

Giải quyết xong ba tên sát thủ không may này, Tần Giác ánh mắt lấp lóe, sát ý nghiêm nghị.

Không ngờ Tinh môn ngoài mặt im lặng,mà bên trong lại âm thầm phái sát thủ ám sát cao tầng của Huyền Ất Sơn, may mà ba tên sát thủ này từ dưới sườn đồi bò lên, lại trùng hợp gặp hắn,nếu không đêm nay Huyền Ất Sơn đã chịu tổn thất nặng nề.

https://thuviensach.vn

Chính diện giao chiến, những sát thủ này có lẽ không phải đối thủ của cao tầng Huyền Ất Sơn, nhưng nếu là đánh lén có lẽ sẽ thành công, dù sao nơi này là sơn môn Huyền Ất Sơn, phần lớn mọi người đều buông lỏng cảnh giác, không khẩn trương như vậy.

“Haizz, quả nhiên là cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng.”

Tần Giác thở dài, có chút đau đầu.

Mặc dù hắn không thích tìm phiền toái, nhưng luôn có phiền phức tìm tới, chuyện này rất bất đắc dĩ.

“Bất quá cái đồ chơi này vẫn còn dùng rất tốt .”

Hắn vừa rồi chỉ đốt sáng lên hai phần mười phù văn đã có thể nhẹ nhàng làm bị thương giả Địa giai, nếu như đốt sáng toàn bộ, chỉ sợ dù cho có đối phó với cường giả Thiên giai cũng không có vấn đề gì, với lại chỉ cần linh lực hắn sung túc thì có thể phát xạ vô hạn,cho đến khi kẻ địch chết mới thôi .

“Được rồi, trước tiên đi ngủ đã.”

Ngáp một cái, Tần Giác thu hồi AK- 47, chuẩn bị trở về phòng đi ngủ, lúc đầu hắn còn có chút ngủ không được, nhưng khi hoạt động một chút thì đã buồn ngủ.

Về phần Tinh môn,trong lòng hắn đã kết án tử hình rồi, nếu như Tinh môn không có phái ra sát thủ ám sát cao tầng Huyền Ất Sơn thì có lẽ Tần Giác sẽ quan sát một đoạn thời gian, nhưng hiện tại đã hoàn toàn không cần thiết.

Hắn không thể chấp nhận người khác động thủ với người bên cạnh hắn.

Ngay lúc Tần Giác tiến vào viện lạc đột nhiên một luồng ánh sáng từ trên bầu trời chiếu xuống chói cả mắt.

...

https://thuviensach.vn

Tinh môn, Thiên Điện

Giờ phút này hình như toàn bộ cao tầng của Tinh môn đều tụ tập ở chỗ này,ngay cả những người ngồi ở ngoại vi ngoài cùng tu vi cũng đạt tới Địa giai, nhưng mà ngồi ở chủ vị thì là một ông lão với khí tức yếu ớt,sắc mặt nhợt nhạt.

Hắn chính là Tống Vân môn chủ của Tinh môn, so với nửa tháng trước, giờ phút này Tống Vân như già đi mấy chục tuổi.

Nửa tháng trước, Tống Vân ở chủ điện tu luyện Dẫn Tinh Đại Pháp, kết quả không nghĩ tới đột nhiên bị một viên thiên thạch không biết từ nơi nào bay tới đập trúng,ngay cả người có thực lực Thiên giai đỉnh phong như Tống Vân Thiên cũng bị thương nặng, cho tới bây giờ vẫn không có khỏi hẳn.

Lần này Tinh môn sở dĩ ra giá cao thuê sát thủ ám sát cao tầng Huyền Ất Sơn, chính là bởi vì thương thế Tống Vân quá nặng, trong thời gian ngắn không cách nào tham chiến, chỉ có thể làm suy yếu thực lực của Huyền Ất Sơn.

“Môn chủ, đã qua lâu như vậy,sao ba tên sát thủ kia vẫn chưa truyền tin tức đến?”

Chấp pháp trưởng lão Tôn Đình mắt nhìn về phía chân trời trắng xoá, nhịn không được mở miệng nói.

“Ta làm sao biết?”

Tống Vân lạnh hừ một tiếng.

Thực ra Tống Vân cũng rất khó hiểu, dựa vào thực lực của ba tên sát thủ kia, cho dù nhiệm vụ thất bại, cũng không có khả năng cả chạy trốn cũng không có, chẳng lẽ bọn hắn bởi vì sợ đắc tội Huyền Ất Sơn, trực tiếp bỏ chạy?

Hiện tại chỉ có thể giải thích như thế.

https://thuviensach.vn

“Kiệt kiệt kiệt, Tống môn chủ, làm gì phiền toái như vậy, ngài có thể suất lĩnh tất cả võ giả đánh lên sơn môn Huyền Ất Sơn, trực tiếp đem bọn hắn diệt đi .”

Người nói chuyện là một nam tử trẻ tuổi, hai đầu lông mày cùng Ngụy trưởng lão trước đó có ba phần tương tự, nhưng thân hình gầy yếu hơn nhiều,trông như bị cái gì đó khoét rỗng.

Nếu như Tần Giác ở chỗ này, nhất định sẽ hỏi hắn tại sao bọn phản diện đều cười như vậy, chỉ sợ những người không biết sẽ tưởng rằng là sinh vật biến dị .

“Ngụy công tử, không là ta không muốn, mà là hiện tại ta đang bị thương, tùy tiện tiến công ngược lại sẽ cho Huyền Ất Sơn cơ hội .”

Tống Vân cười khổ nói.

Đối với vị nam tử đến từ Ngụy gia này, Tống Vân có chút bất đắc dĩ,vì mình đắc tội không nổi.

“Tốt , vậy cũng chỉ có thể chờ Tống môn chủ khôi phục thương thế.”

Nam tử trẻ tuổi thờ ơ nhún vai:

“Đúng, chuyện Ngụy Bình bị giết ta đã báo cáo cho gia tộc, rất nhanh gia tộc sẽ phái cường giả đến giúp đỡ .”

“Ngụy công tử chuyện này là thật?”

Tôn Đình mừng rỡ, nói.

Các cao tầng của Tinh môn mặt cũng lộ vẻ vui mừng, mong mỏi cùng trông mong, dù sao Tinh môn cùng Huyền Ất Sơn tranh đấu nhiều năm và rất rõ ràng thực lực của mình, song phương cơ bản tương xứng, chân chính đánh nhau thì cũng lưỡng bại câu thương.

https://thuviensach.vn

Nhưng nếu là Ngụy gia nhúng tay, như vậy tình thế hoàn toàn thay đổi, nhất là bây giờ Huyền Ất Sơn rất có thể còn một vị cường giả Thiên giai đang ẩn nấp.

“Ha ha,Ngụy gia chúng ta đã đáp ứng giúp các ngươi tiêu diệt Huyền Ất Sơn và trở thành thế lực mạnh nhất của phiến khu vực này thì tuyệt đối sẽ không nuốt lời .”

Nam tử trẻ tuổi ngạo nghễ nói.

Thân là dòng chính của Ngụy gia,một trong bảy đại gia tộc,nên nam tử trẻ tuổi rất có phân lượng.

“Vậy thì đa tạ Ngụy công tử cùng Ngụy gia .”

Trên khuôn mặt già nua của Tống Vân lộ ra vẻ tươi cười, chỉ cần tiêu diệt hết Huyền Ất Sơn, như vậy phiến khu vực này không còn có người cùng bọn hắn tranh đoạt tài nguyên tu luyện, thậm chí về sau có thể lợi dụng tầng quan hệ này với Ngụy gia không ngừng lớn mạnh.

Đương nhiên, theo những gì nam tử trẻ tuổi nói trước đó, Ngụy gia cũng không phải là trợ giúp Tinh môn vô điều kiện, đại giới là Tinh môn nhất định phải trở thành thế lực phụ thuộc Ngụy gia, nhưng chuyện này đối với Tống Vân căn bản không thành vấn đề.

“Đã như vậy, Tống môn chủ, ta cáo từ trước .”

Nói xong câu nói này, nam tử trẻ tuổi đứng dậy đi ra khỏi Thiên Điện.

“Ân? Đó là cái gì?”

Vừa rời khỏi Thiên Điện không bao xa, nam tử trẻ tuổi liền vô ý thức ngẩng đầu, sau đó hắn liền thấy một tia sáng khổng lồ từ trên trời giáng xuống!

Không! Đó là một viên thiên thạch!

https://thuviensach.vn

Ầm ầm!

Trong chốc lát, thiên thạch rơi xuống, Thiên Điện kiên cố gần như tan rã trong nháy mắt, theo sau chính là sóng xung kích hủy thiên diệt địa!

bookmark_add

Chương 19 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Bàn Về Tống Vân

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1671 chữ

Này, các ngươi nghe được tin gì chưa?”

“Gì thế?”

“Tinh môn bị một viên thiên thạch đập trúng rồi.”

“Cắt… việc này qua nữa tháng rồi, có người nào không biết đâu.”

“Không phải nữa tháng trước, mà buổi sáng hôm nay, Tinh môn lại bị một viên thiên thạch lớn hơn đập trúng!”

“Thật hay giả thế?”

“Đương nhiên là thật, môn chủ của Tinh môn đã ngã xuống tại chỗ mà, hơn nữa cả ngọn núi đều bị sang bằng thành bình địa rồi, trên mặt đất, các môn khách cấp cao gần như bị diệt hết!”

“Cái gì? Nghiêm trọng tới như vậy sao?”

https://thuviensach.vn

"..."

Những cuộc nói chuyện kiểu như thế về nơi đó được phủ rộng ở những nơi khác, gây ra một cuộc sống to gió lớn.

Ban đầu, Tinh môn tuyên chiến với Huyền Ất Sơn, mọi người đang chuẩn bị xem kịch, thế mà kết cục lại phát sinh ra việc này, môn chủ cùng với các cao tầng của Tinh môn đã mất thế thì đánh làm sao với Huyền Ất Sơn đây?

"Trời phẫn nộ, đây chính là trời phẫn nộ!"

Một cụ già chống quải trượng nói.

Hai lần liên tục bị thiên thạch đập trúng, với lại mỗi lần đều đập trúng môn chủ Tinh môn, e là mọi người sẽ không nhịn được mà nghĩ theo hướng khác, chưa kể nơi đây là cái thế giới võ đạo vi tôn, vốn không tồn tại việc nói chuyện mê tín.

"Môn chủ của Tinh môn phải làm một việc gì táng tận lương tâm lắm đây!"

"Hừ! Tôi nói rồi, tại sao Tinh môn lại tuyên chiến với Huyền Ất Sơn, khẳng định trong đó có vấn đề!"

"Chết tốt! Chết thì tốt!hahaha!"

Trong lúc mọi người còn đang xúc động, bàn luận sôi nổi thì cũng rất nhiều người có thái độ cười trên nỗi đau của ngươi khác, hận không thể làm cho Tinh môn biến mất.

Dù sao Tinh Môn cùng Huyền Ất Sơn cũng là hai tông môn võ đạo nằm trong phạm vi mấy ngàn dặm trở lại lại đây, khó tránh khỏi sẽ bị lấy ra so sánh, trong đó Tinh môn có tiếng là đi khắp nơi cướp đoạt tài nguyên tu luyện, chèn ép võ giả bình thường, đã từng vô duyên vô cớ đi tiêu diệt mấy cái thế gia khác, gây nên không ít sự tức giận cho nhiều người.

https://thuviensach.vn

Không giống với Huyền Ất Sơn, Huyền Ất Sơn mặc dù không được cho là uy nghiêm hùng vĩ nhưng trước giờ không động thủ đối với các võ giả bình thường,lại còn thường xuyên còn giúp đỡ người dân xung quanh tiêu diệt yêu thú, vì thế được âm thầm gọi là "Thánh sơn."

Ngày thường, Tinh môn luôn cao cao tại thượng, những người này tất nhiên không dám nói gì, hiện tại Tinh môn nguyên khí đã tận, lại muốn tuyên chiến với Huyền Ất Sơn, bọn họ sao có thể không muốn giẫm một chân vào?

Thậm chí còn chưa tới một ngày, đã có người bắt đầu kể chuyện:

"Hôm nay ta sẽ kể về việc Tống Vân bị mười nam nhân vạm vỡ xx."

"Nói về tên Tống Vân này, một ngày nọ bị mười nam nhân cường tráng kéo tới bên trong vũng bùn nhão mà đánh, còn cho hắn ăn phân, hắn ăn rất ngon lành…."

Vào lúc này nếu môn chủ của Tinh môn 'Tống Vân' còn sống, hắn nhất định sẽ khóc lớn nói ta đây việc gì cũng không có làm.

Tóm lại bất luận là như thế nào đi nữa, bởi vì một viên thiên thạch này, làm nguyên khí của Tinh môn đã thương tổn, người mạnh nhất như Tống Vân cũng chết tại chỗ, phó chưởng môn thì trọng thương, chỉ còn sót lại mấy vị trưởng lão yếu tay yếu chân, mất đi sức chiến đấu, không khoa trương chút nào nếu như nói Tinh môn bây giờ không còn sức chống lại Huyền Ất Sơn.

Nhận được tin này, ban đầu Bạch Nghiệp có chút sững sờ, sau đó chợt ngửa mặt lên cười to tiếng:

"Dẫn Tinh Đại Pháp, hahaha, vì một cái Dẫn Tinh Đại Pháp, Tống lão quái, cuối cùng ngươi tự mình đùa tới chết rồi, hahahah!"

https://thuviensach.vn

Không chỉ có Bạch Nghiệp mà trên dưới Huyền Ất Sơn cũng vô cùng cao hứng không ngậm được mồm, đến cả mấy vị trưởng lão mày nhăn nhó nay cũng ý cười đầy mặt.

Ai mà ngờ tới được, đang lúc bọn họ bày trận địa sẵn sàng đón quân địch, chuẩn bị nghênh đón sự công kích của liên minh Tinh môn với Ngụy gia, thì đột nhiên Tinh môn xong đời.

Mà nay Tinh môn đã mất đi sức chiến đấu, thử hỏi Ngụy gia còn giúp bọn hắn nữa hay sao?

“Hahaha, để ăn mừng chuyện này, hôm nay ta phá lệ sẽ thưởng cho mỗi người các ngươi một viên đan dược do ta tự luyện.”

Tiếng cười đột ngột dừng lại.

“Nhân tiện, ta phải nhanh thông báo chuyện này cho sư đệ biết.”

Bạch Nghiệp vô cừng cao hứng chạy ra khỏi đại điện, chỉ còn lại đám cao tầng của Huyền Ất Sơn đứng đó.

Không bao lâu sao, Bạch Nghiệp đã tới sườn đồi nơi Tần Giác ở, từ xa hắn đã thấy Tần Giác đang ngồi trên tảng đá uống rượu.

“Sư đệ! Sư đệ!”

Bạch Nghiệp lớn tiếng gọi.

Nghe được tiếng gọi, Tần Giác nghi hoặc quay đầu lại, ngay lập tức đề cao cảnh giác:

“Huynh muốn làm gì?”

“Việc kia là do đệ làm sao?”

Bạch Nghiệp nói ngay vào chuyện chính.

https://thuviensach.vn

Người khác có lẽ không rõ ràng nhưng Bạch Nghiệp lại rõ hơn ai hết, trừ phi là Tần Giác trong bóng tối động tay động chân, nếu không sẽ không có khả năng trùng hợp như thế, đây cũng là lý do hắn tìm tới Tần Giác.

“Việc gì?”

Tần Giác mờ mịt hỏi.

“Thiên thạch.”

Bạch Nghiệp khẽ mỉm cười, không cần nói nhiều cũng biết.

Tần Giác lập tức giật mình:

“Đúng là ta làm.”

Tối qua trước khi đi ngủ, Tần Giác phát động thuật Đại Vẫn Thạch khóa chặt lấy môn chủ Tinh môn là Tống Vân, nhưng không ngờ tới lại quấn vào các cao tầng khác, kết quả là dẫn tới việc các cao tầng khác của Tinh môn bị tiêu diệt gần hết.

Tuy nhiên, Tần Giác không lấy làm áy náy về nó, vì dù sao cũng do Tinh môn muốn khiêu chiến với Huyền Ất Sơn, Tần Giác không trực tiếp san bằng Tinh môn đã xem như thủ hạ lưu tình rồi.

Sau khi suy nghĩ một chút, Tần Giác lại bổ sung:

“Đúng rồi, tối qua Tinh môn có phái sát thủ tới.”

“Cái gì? Sát thủ?”

Bạch Nghiệp kinh hãi, hắn hoàn toàn không biết việc này.

“Ba bọn địa giai sâu kiến bị ta sẵn tay giết rồi.”

Tần Giác thuận miệng nói, như thể chuyện đó chẳng ý nghĩa gì với hắn.

https://thuviensach.vn

“Địa giai?”

Bạch Nghiệp nhíu mày suy tư:

“Chẳng lẽ là ba người kia?”

“Sư huynh biết bọn hắn?”

Tần Giác kinh ngạc.

“Uh… Đã từng nghe đến, có phải trong số họ có người dùng vũ khí là thước không?”

Bạch Nghiệp ngập ngừng hỏi.

Tần Giác có chút trầm ngâm gì đó rồi đó: “Không sai, còn có một người dùng vật giống như ngân châm.”

“Quả nhiên là bọn hắn!”

Bạch Nghiệp nghiến răng nghiến lợi nói:

” Sát thủ nổi tiếng những năm gần đây chính là ba người họ, không nghĩ tới bọn hắn dám ám sát người của Huyền Ất Sơn ta, thật là không biết sống chết!”

Lưu Phong, Tiêu Diễm, Lâm Đông, là tổ hợp sát thủ nổi tiếng trong mấy năm gần đây, rất nhiều người chết trong tay họ mà không biết vì sao, cũng không thiếu những địa giai khác.

Ba người bọn họ chui vào Huyền Ất Sơn với mục tiêu rất rõ ràng, may là bị Tần Giác gặp được, nếu không hậu quả khó mà lường được.

“Sư đệ, lần này may mắn có đệ, nếu không huynh thật không biết nên làm thế nào.”

https://thuviensach.vn

Chuyển dời cuộc trò chuyện, Bạch Nghiệp cười híp mắt, thêm cái vẻ mặt ti tiện, nhất thời làm Tần Giác rùng mình.

“Dừng lại đi, nếu huynh ứng chiến, có phải sẽ lôi ta vào không?”

Tần Giác không biết nói gì, không ai biết rõ tính cách sư huynh hắn hơn hắn, không nắm chắc mục đích, từ trước tới nay hắn sẽ không tùy tiện xuất thủ.

“Haha, không hổ là sư đệ của ta, cái gì cũng không gạt được đệ.”

Bạch Nghiệp xấu hổ xoa đôi bàn tay, cười:

“Có thù lao là những bình rượu ủ trăm năm trong hầm rượu của ta, ngươi thấy sao?”

“Thật sao?”

Người hờ hững như Tần Giác đột nhiên sáng mắt lên, lôi ra cái biểu cảm hứng khởi.

Ngày thường, sư huynh của hắn ngoài việc tu luyện, còn có sở thích tự mình thu thập luyện chế linh tửu,linh tửu trong nhẫn trữ vật của Tần Giác đều do Bạch Nghiệp cho hắn, tuy nhiên với cái hầm rượu tư nhân kia thì Bạch Nghiệp chưa lần nào cho hắn đặc chân vào, Tần giác đã thèm muốn nó từ lâu, không ngờ lần này Bạch Nghiệp lại hào phóng như thế.

“Đương nhiên!”

Bạch Nghiệp gật đầu thề son sắt.

Lời còn chưa dứt, Tần Giác đã biến mất, thì ra là thẳng tới hầm rượu rồi.

Thấy thế, Bạch Nghiệp sửng sốt rồi chợt vội vàng hô to:

“Chờ một chút! Huynh còn chưa nói xong đâu! Đệ chỉ có thể ở bên trong một ngày thôi! Không phải! Là nửa ngày!”

https://thuviensach.vn

bookmark_add

Chương 20 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Ngụy Long Thao

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1846 chữ

So với sự vui vẻ hòa thuận của Huyền Ất Sơn, thì Tinh Môn giờ phút này có thể nói là một mảnh ảm đạm.

Nếu như nói thiên thạch rơi xuống lần trước chỉ phá hủy chủ điện, không ảnh hưởng tới những người khác.

Thì lần thiên thạch rơi xuống này có thể coi là hủy thiên diệt địa, hủy diệt cả trời đất, không chỉ toàn bộ núi non bị san bằng thành đất bằng mà sóng xung kích còn khuếch tán lan rộng phá hủy một số lượng lớn kiến trúc, khiến hàng chục người chết và hàng trăm người bị thương.

Ở trung tâm Tinh Môn, môn chủ Tống Vân chết tại chỗ, ngay cả thi thể cũng không còn. Phó chưởng môn Mục Thần thì trọng thương,cao tầng không còn được mấy người, còn lại toàn bộ đều thiếu tay thiếu chân.

Thậm chí viên thiên thạch kia đến nay còn nguyên tại chỗ, không hề di chuyển, nhìn rất tráng lệ và hùng vĩ.

Sự thật đủ để chứng minh rằng khi đối mặt với ‘thảm họa thiên nhiên’ thực sự, cho dù là võ giả nghịch thiên cũng không có chút lực phản kháng nào, ít nhất hàng ngũ Thiên giai cũng không có biện pháp.

https://thuviensach.vn

Bởi vì cái gọi là tường đổ thì mọi người cùng đẩy, võ giả trong Tinh Môn khi phát giác được gì đó không đúng đã lập tức trực tiếp cuốn gói rời đi, dù sao hiện tại họ đang trong trạng thái khai chiến cùng Huyền Ất Sơn, lưu lại ở đó cùng chờ chết cơ bản không có gì khác biệt.

Nhất là những đệ tử tài năng với thân phận bất phàm kia, đều được gia tộc phía sau nhặt đi, vì sợ rằng chậm một bước sẽ không cứu kịp.

Đương nhiên, những người này đã không uổng công vô ích. Họ đã mang đi tất cả những gì họ có thể lấy, công pháp bí tịch, linh khí đan dược, cơ hồ đã được lấy sạch không còn chút gì, thậm chí có người từ nơi chưởng môn bình thường chưởng môn hay ở đào được mấy quyển tên là 'Kim Lân há lại vật trong ao' Thần bí cầu sách.

Vốn dĩ lúc trước Tống Vân bị thương mọi người trong môn đều có chút lo lắng về việc tuyên chiến với Huyền Ất Sơn lần này. Bây giờ, Tống Vân chết rồi, phó chưởng môn lại trọng thương, toàn bộ cao tầng cơ hồ bị diệt hết, bọn họ biết đi nơi đâu tử thủ?

Một ngày ngắn ngủi, Tinh Môn đã từng có hơn vạn đệ tử, nay lại chỉ có không tới một ngàn người, hầu hết đều là những người già ốm yếu, tàn tật.

Ai có thể nghĩ tới, Tinh Môn với lực lượng cường hãn mạnh mẽ đã cố thủ khu vực này hàng trăm năm, mà chỉ bằng một viên thiên thạch liền sụp đổ.

"Phó chưởng môn, ngài tỉnh rồi."

Bên cạnh đống đổ nát, một tên võ giả Tinh Môn cung kính nói.

Từ khi bị thiên thạch đâm trúng, phó chưởng môn Mục Thần trọng thương liền hôn mê, cho tới bây giờ mới tỉnh lại.

Nhìn vào viên thiên thạch khổng lồ trước mặt, vị phó chưởng môn này có chút giật mình, phải hồi lâu sau mới phản ứng được, ngửa mặt lên trời mà

https://thuviensach.vn

gào thét lên:

“Vì sao? Vì sao? Vì sao lại có thể như vậy !?”

Mục Thần là cường giả mạnh nhất Tinh Môn, lúc thiên thạch rơi xuống, hắn là người ở gần nhất với Tống Vân, may mà hắn kịp thời phóng ra một đạo Linh Khí Hộ Thuẫn, miễn cưỡng mà chạy trốn, nhưng hắn lại không thể cứu con trai và các cao tầng của Tinh Môn, như thế có thể tưởng tượng ra tâm trạng của hắn lúc này như nào.

“Phốc.”

Tức thì cơn nóng giận ập vào trong lòng, Mục Thần phun ra một ngụm máu tươi, vốn khí tức đã suy yếu lại càng trở nên uể oải suy sụp, kém chút nữa là đã hôn mê.

“Phó chưởng môn!”

Các võ giả Tinh Môn võ giả lập tức vây lại xung quanh, lúc này Mục Thần là hi vọng duy nhất của bọn họ, nếu có chuyện gì xảy ra với Mục Thần, bọn họ liền xong đời.

“Ta không sao.”

Hít một hơi thật sâu, Mục Thần lau đi vết máu nơi khóe miệng, từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một viên thuốc ăn vào, bắt đầu khôi phục chấn thương.

Không lâu sau, Mục Thần mở mắt ra, mặc dù khuôn mặt vẫn nhợt nhạt như cũ nhưng khí tức cuối cùng cũng tăng lên.

“Chưởng môn đâu?”

Bởi vì Mục Thần đã hôn mê trước đó, nên hắn cũng không biết tình hình cụ thể trước mắt.

https://thuviensach.vn

“Chưởng môn…..đã chết.”

Một trong những vị trưởng lão cắn răng mà nói.

Hắn được coi là một trong những người có thương tích nhẹ nhất trong các đệ tử cao tầng của Tinh Môn, chỉ có cánh tay cùng ngực bị một chút vết thương ngoài da nên hắn vẫn có thể hoạt động bình thường.

“Cái gì?”

Nghe thấy điều này, Mục Thần như bị sét đánh, tâm trạng vừa mới bình tĩnh lại một lần nữa gần như bộc phát.

Tống Vân thực sự đã chết?

Giống như nhớ tới cái gì, Mục Thần từ từ đứng dậy, nhìn xung quanh một vòng, phát hiện toàn bộ Tinh Môn khắp nơi đều hoang tàn đổ nát, nơi nào còn có bộ dáng đã từng phồn hoa thịnh vượng? Đợi đã, tại sao ngay cả quả độc hắn trồng cũng bị nhổ đi, thứ đó cũng đâu thể ăn được!

“Xong….”

Bịch một tiếng, Mục Thần quỳ rạp trên đất, khuôn mặt tràn đầy tuyệt vọng.

“Hừ, ta đã sớm nói qua, chúng ta hẳn nên đánh trực tiếp lên Huyền Ất Sơn mới đúng, nếu là như vậy thì sẽ không bị hủy diệt bởi một viên thiên thạch như bây giờ.”

Nghe được câu này, Mục Thần nhìn lên theo hướng âm thanh vừa rồi, liền thấy một nam nhân toàn thân phủ đầy vải trắng giống như xác ướp ngồi trên xe lăn được người đẩy tới.

“Ngươi là….”

https://thuviensach.vn

Mục Thần nghi hoặc, luôn cảm thấy cái ‘xác ướp’ này có chút quen thuộc, như thể đã từng nhìn thấy ở đâu đó.

“Ta là Ngụy Lăng”

Ngụy Lăng nghiến răng mà nói.

“Ngụy công tử? Vậy mà ngươi không chết!”

Mục Thần đầu tiên chợt sững sờ, sau đó là vui mừng khôn xiết.

“Làm sao, ngươi rất muốn ta chết?”

Ngụy Lăng lạnh lùng nói.

Trên thực tế, với thực lực Địa giai sơ kỳ của Ngụy Lăng, nếu không phải hắn rời khỏi Thiên Điện đúng lúc lại còn nhìn thấy thiên thạch từ sớm thì sợ rằng hắn đã chết từ lâu. Mặc dù vậy, hắn vẫn bị sóng xung kích làm trọng thương mà biến thành bộ dạng này.

“Không, không, không! Ngụy công tử, ngươi là người hiền từ có thiên tướng, làm sao có thể chết được.”

Mục Thần lắc đầu liên tục. Mặc dù bây giờ Tinh Môn bị hao tổn gắt gao, cơ hồ như sụp đổ, nhưng chỉ cần ôm chặt cái bắp đùi Ngụy gia này, chưa hẳn là không còn cơ hội để Đông Sơn tái khởi.

Đặc biệt là khi Tống Vân đã chết, Tinh Môn chỉ còn duy nhất mình hắn xếp hạng cường giả Thiên giai, tình huống như vậy, nếu như Ngụy gia nguyện ý giúp đỡ Tinh Môn, thì Mục Thần hắn quyết sẽ đứng mũi chịu sào, gánh trách nhiệm để trở thành môn chủ tân nhiệm của Tinh Môn.

Nghĩ đến đây, nỗi tuyệt vọng bên trong nội tâm của Mục Thần lập tức bị quét sạch sành sanh, thậm chí ngay cả việc con trai hắn bị nghiền nát đến chết cũng hoàn toàn bị lãng quên.

https://thuviensach.vn

“Hừ, còn cần ngươi nói!”

Ngụy Lăng nhếch miệng buồn bực mà nói:

“Lúc đầu còn tưởng rằng là một việc tốt đẹp, không nghĩ tới vậy mà lại biến thành dạng như này.”

Trong mắt Ngụy Lăng, trợ giúp Tinh Môn tiêu diệt một thế lực xa xôi dễ như trở bàn tay, miễn là hoàn thành nhiệm vụ, địa vị của hắn trong gia tộc liền có thể tiến thêm một bước nhận được sự trọng dụng.

Kết quả không nghĩ tới, chỉ vì một viên thiên thạch, toàn bộ thế cục đã biến hóa nghiêng trời lệch đất, chính hắn cũng bị thương nặng, xém chút thì mất mạng.

Thở dài, Ngụy Lăng nghiêm mặt nói:

“Cường giả từ bên kia phái tới sẽ đến vào hôm nay, có thể khiến họ hài lòng hay không thì cần phải xem biểu hiện của Mục môn chủ rồi.”

Việc đã đến nước này, ngay cả Ngụy Lăng cũng không dám chắc việc gia tộc có tiếp tục kiên trì trợ giúp Tinh Môn hay không, dù sao với thực lực của Tinh Môn bây giờ, không đáng để hỗ trợ.

Lời nói chưa dứt, chân trời đột nhiên xuất hiện một điểm đen, từ xa đến gần, trong nháy mắt từ không trung đi vào Tinh Môn.

Mọi người kinh hãi, tập trung nhìn vào, đó là một chiếc thuyền buồm khổng lồ trên không trung.

“Là Xuyên Vân Linh Chu của gia tộc.”

Ngụy Lăng hoảng sợ nói.

https://thuviensach.vn

Xuyên Vân Linh Chu là một Linh khí phi hành một ngày có thể đi vạn dặm, lực sát thương cực lớn, gần như không thua kém một vị cường giả Thiên giai!

Ngay cả Ngụy Lăng cũng không nghĩ tới, vậy mà Xuyên Vân Linh Chu lại xuất hiện!

Ngay lúc mọi người còn đang chấn động thì có bốn đạo thân ảnh đã bay từ trên linh thuyền xuống, ai ai cũng khí tức thâm hậu, mênh mông thăm thẳm như vực sâu, khí tức đè ép khiến người ta không thể thở nổi.

“Linh áp thật cường hãn.”

Mục Thần âm thầm kinh hãi, loại linh áp này, hắn chỉ cảm nhận được ở Tống Vân vào thời hoàng kim.

Người cầm đầu trong bốn người vừa rồi là một thanh niên tuấn mỹ, mày kiếm mắt sáng, môi hồng răng trắng, mặc dù khí tức của hắn so với ba người còn lại là yếu nhất, nhưng ba người kia đối với hắn lại cực kỳ tôn kính.

Nhìn thấy thanh niên tuấn mỹ cầm đầu, con ngươi Ngụy Lăng bỗng co rút mạnh mẽ:

“Ca… sao ngươi lại tới đây?”

Giọng nói Ngụy Lăng khẽ run lên, thậm chí còn ẩn trong đó xen lẫn sự sợ hãi.

Bởi vì, chàng thanh niên tuấn mỹ trước mắt này, chính là người trẻ tuổi mạnh nhất trong Ngụy gia- Ngụy Long Thao!

bookmark_add

Chương 21 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

https://thuviensach.vn

Ca Ca,Ta Tự Mình Tới

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1619 chữ

Là một trong bảy đại gia tộc, Ngụy gia tự hào nhất về các công pháp tu luyện và có thể cùng yêu thú ký kết khế ước, bởi vậy, trên thực tế thực lực của Ngụy gia, bình thường so với bên ngoài mạnh hơn.

Trong thế hệ trẻ của Ngụy gia, Ngụy Long Thao là người duy nhất bước vào được Thiên giai trước bốn mươi tuổi, đồng thời ký kết khế ước với yêu thú Thiên giai.

Ngược lại, mặc dù Ngụy Lăng cũng là con trai trưởng của Ngụy gia, nhưng bởi vì đến nay hắn vẫn dừng ở Địa giai sơ kỳ và chưa bao giờ có khế ước yêu thú thuộc về riêng mình.

Đối với vị ca ca này, từ trước đến nay Ngụy Lăng vẫn cực kỳ sợ hãi, lần này xa xôi vạn dặm chạy tới nơi này, ngoại trừ việc chấp hành nhiệm vụ, còn vì một nguyên nhân lớn là để tránh né Ngụy Long Thao .

Kết quả không nghĩ tới Ngụy Long Thao cũng tới đây, bất quá chuyện này cũng chứng minh gia tộc đối với chuyện này rất xem trọng!

“Nơi này chính là Tinh môn sao? Làm sao lại biến thành bộ dáng này?”

Ngụy Long Thao ở trên cao nhìn xuống đám người, cau mày, không biết chỉ sợ còn tưởng rằng nơi này là bãi rác .

“Ca …”

Ngụy Lăng đẩy xe lăn, cẩn thận từng li từng tí tiến lên .

https://thuviensach.vn

“Ân? Ngươi là …”

Ngụy Long Thao kinh ngạc, từ nơi nào xuất hiện xác ướp .

“Là ta … Ta là Ngụy Lăng.”

Ngụy Lăng lúng túng nói .

“Ngụy Lăng? ! Là ai đã biến ngươi thành bộ dạng này!”

Ngụy Long Thao sắc mặt đại biến, tràn ngập sát khí .

“A, thì ra là tiểu thiểu gia, người không sao chứ?”

“Là ai,ai dám làm tổn thương thiếu gia Ngụy gia ta!”

“Tiểu thiếu gia,hãy nói là ai, chúng ta sẽ giúp người báo thù!”

Ba vị cường giả còn lại đi theo Ngụy Long Thao lập tức đứng ra nói, bọn họ đều là trưởng lão Ngụy gia, khí tức sâu không lường được, đạt đến cấp bậc Thiên giai cỗ lực lượng này đủ để hoành hành tại phiến khu vực này mà không cần cố kỵ .

“Là … Là viên thiên thạch kia.”

Do dự một chút, Ngụy Lăng chỉ về hướng thiên thạch to lớn cách đó không xa nói ra .

Đám người: “...”

Sau đó Ngụy Lăng đem hết thảy chuyện phát sinh kể lại rõ ràng cho bọn người Ngụy Long Thao,bao gồm chuyện Tống Vân môn chủ Tinh Môn bị nện chết cùng sự tình Tinh Môn sụp đổ.

Sau khi nghe xong Ngụy Lăng kể lại, Ngụy Long Thao mặt trầm như nước, nhanh chân đi đến bên cạnh thiên thạch, đấm ra một quyền!

https://thuviensach.vn

Ầm ầm!

Nương theo nấm đấm là một cỗ linh lực không gì sánh nổi khuếch tán ra,viên thiên thạch lập tức vỡ vụn.!

Nhìn thấy cảnh tượng này rất nhiều võ giả Tinh môn trợn mắt hốc mồm, mặc dù viên thiên thạch này đã không còn chuyển động, nhưng kích thước to lớn, với lại kiên cố dị thường,cho dù cường giả Địa giai cũng vô pháp rung chuyển dù là một chút, nhưng lại dễ dàng bị một quyền của Ngụy Long Thao đánh nát!

“Thật mạnh …”

Mục Thần mặt lộ ra vẻ hoảng sợ, mình cũng không phải đối thủ người thanh niên này.

“Hừ, dám đã thương đệ đệ ta .”

Ngụy Long Thao thu hồi nắm đấm, mặt không chút thay đổi nói .

Đám người: “...”

“...”

Người khác có lẽ không rõ ràng, nhưng người Ngụy gia lại biết, Ngụy Long Thao trên thực tế là một thiên tài chân chính!

Lần này Ngụy gia phái người đến giúp đỡ Tinh môn tiêu diệt cường giả Huyền Ất Sơn nhưng không có Ngụy Long Thao, nhưng Ngụy Long Thao lại kiên trì muốn đi, với thân phận địa vị của hắn trong gia tộc thì không người nào dám mở miệng nói gì, đây cũng nguyên nhân khiến ba vị trưởng lão còn lại đối Ngụy Lăng quan tâm như vậy.

“Ta đã nói ngươi bao nhiêu lần rồi, không nên tùy tiện rời khỏi gia tộc, bên ngoài rất nguy hiểm nhưng ngươi không nghe, kết quả trở thành như thế này,

https://thuviensach.vn

sau này có chuyện gì thì giao cho ta là được rồi .”

Sau khi đánh nát thiên thạch, Ngụy Long Thao từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một viên đan, ôn nhu nói:

“Mở miệng ra, đây là Đại Bồi Nguyên Đan, có thể giúp ngươi nhanh chóng khôi phục thương thế .”

Ba vị trưởng lão nhìn nhau, nội tâm có chút đau xót, đây chính là đan dược chữa thương tứ phẩm, cho dù là cường giả Thiên giai sử dụng cũng có thể cấp tốc khôi phục thương thế, vậy mà lại lãng phí ở trên người một tên võ giả Địa gia.

“Ca,để ta tự mình tới lấy .”

Ngụy Lăng sắc mặt hồng hồng, vội vàng đưa tay muốn tiếp nhận đan dược .

“Nghe lời”

Ngụy Long Thao ngữ khí chuyển sang lạnh lẽo .

Ngụy Lăng rùng mình một cái, đành phải ngoan ngoãn hé miệng .

Ngụy Long Thao bấm tay một cái, đan dược lập tức bắn vào trong miệng Ngụy Lăng,đan dược lập tức hóa thành một dòng nước nóng, tràn vào toàn thân .

Sau khi làm xong việc này, Ngụy Long Thao quay người nhìn về phía Mục Thần nói:

“Ngươi chính là phó môn chủ Tinh Môn?”

“Đúng vậy.”

Mục Thần vội vàng gật đầu, tên thanh niên này cho hắn cảm giác thật là đáng sợ .

https://thuviensach.vn

“Từ hôm nay trở đi, Tinh môn đã không cần phải tồn tại .”

Ngụy Long Thao âm thanh lạnh lùng nói .

Vốn dĩ nội tình Tinh môn cũng thâm hậu, có hai vị cường giả Thiên giai tọa trấn nên có thể miễn cưỡng lợi dụng,bây giờ thì đã hoàn toàn mất đi giá trị lợi dụng .

“? ? ?”

Không đợi Mục Thần mở miệng, Ngụy Long Thao nói tiếp:

“Nơi này sau này sẽ là phân đường Ngụy gia,tạm thời từ ngươi làm đường chủ, thấy thế nào?”

Nghe vậy, Mục Thần nhẹ nhàng thở ra:

“Mọi chuyện do Ngụy công tử làm chủ .”

Nếu là lúc trước, có lẽ Mục Thần còn có thể đề ra chút điều kiện, nhưng hiện tại hắn, hoặc là nói Tinh môn đã không có bất luận vốn liếng gì, chỉ cần có thể để hắn tiếp tục làm thổ hoàng đế, cho dù là trở thành phân đường Ngụy gia thì như thế nào?

“Rất tốt, kẻ thức thời mới là tuấn kiệt .”

Ngụy Long Thao hài lòng nói:

“Nhưng mà ta đề nghị trong tên phân đường tốt nhất đừng có chữ ‘Tinh’,vì không biết lúc nào lại bị thiên thạch đập trúng .”

Mục Thần: “...”

Suy nghĩ một chút, hắn lại không phản bác được .

https://thuviensach.vn

Ai bảo Tống Vân kia là người xui xẻo, liên tục bị thiên thạch đập trúng hai lần, Hơn nữa còn hại chết nhiều người như vậy .

Nghĩ tới đây, Mục Thần hận nghiến răng, dù sao con trai của hắn cũng bị thiên thạch đập chết .

“Trên người ngươi đa bị thương, trước hết hãy ở lại nơi này.”

Ngụy Long Thao không để ý suy nghĩ của Mục Thần, quay người phân phó nói .

“Xin hỏi Ngụy công tử muốn đi đâu?”

Mục Thần sững sờ, trong nháy mắt bắt được trọng điểm trong lời nói của Ngụy Long Thao.

“Ha ha, đương nhiên là đi tiêu diệt Huyền Ất Sơn .”

Ngụy Long Thao thản nhiên nói .

Nói xong, Ngụy Long Thao vung tay lên, cuốn Ngụy Lăng bên cạnh lên giống như diều gặp gió, cùng ba vị trưởng lão tiến vào Xuyên Vân Linh Chu, sau đó đổi phương hướng, cấp tốc đi xa .

Chuyến đi này bọn hắn ban đầu vốn chính là vì tiêu diệt Huyền Ất Sơn, thuận tiện phá hủy Tinh môn, tốt nhất là làm cho Tinh Môn cùng Huyền Ất Sơn lưỡng bại câu thương, nhưng bây giờ Tinh môn đã không còn cần thiết nữa, chỉ có thể để bọn hắn tự mình đi giải quyết .

Bốn vị cường giả Thiên giai, đủ để san bằng một cái Huyền Ất Sơn .

Đây là tự tin đến từ một trong bảy đại gia tộc.

...

“A .”

https://thuviensach.vn

Một bên sườn đồi, Tần Giác dựa vào tảng đá ngáp một cái,dáng vẻ lười biếng .

Thiếu nữ Lạc Vi Vi cũng đã tu luyện xong và đang tập luyện võ kỹ cách đó không xa, hai người mặc dù rất ít nói chuyện, nhưng lại dần dần bắt quen thuộc, mà thời gian thiếu nữ ở chỗ này ngày một dài hơn.

Tần Giác uống một hớp rượu, xoay người thưởng thức tư thế 'Võ' của thiếu nữ, sau một lúc lâu chợt nhớ tới một ca khúc, thế là hát:

"Dưới ánh mặt trời ấm áp đầu cầu bên cạnh, có dạng này một cô nương, nàng có thật dài đen nhánh tóc, một đôi mắt sáng tỏ …"

Phải nói bài hát này thật sự rất phù hợp với thiếu nữ, nhất là về khí chất phi thường tinh khiết,khác hoàn toàn với những cô nàng ngổ ngáo bên ngoài.

Chỉ tiếc là thiếu nữ tu luyện chính là 'Thuần Dương Chân Quyết', chí cương chí dương, không đủ ôn nhu, nếu không sẽ hấp dẫn rất nhiều người.

bookmark_add

Chương 22 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Quy Thuận Hoặc Chết

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1711 chữ

"Sư thúc tổ, người vừa rồi hát bài gì thế, thật là dễ nghe ."

Thiếu nữ dừng tay lại, lau giọt mồ hôi, dò hỏi .

https://thuviensach.vn

Trong quá khứ, Tần Giác đã hát nhiều ca khúc võ hiếp thú vị có chút khoái ý, thoải mái không bị trói buộc, người thiếu nữ đã sớm quen với điều đó, lần này đột nhiên lại đổi phong cách, nhưng nó đã thu hút sự chú ý của nàng.

“Nói ra ngươi cũng không biết .”

Tần Giác lắc đầu, không có trả lời .

Đối với điều này, thiếu nữ im lặng không nói lên lời.

Ngoài thực lực không thể đo đếm được, thì vị sư thúc tổ gần mười mấy tuổi này thường thường hay thực hiện một số hành động kỳ quái, làm cho người khác không thể tưởng tượng được, bao gồm cả những bài hát có chút kỳ kỳ quái quái kia, mà người thiếu nữ chưa bao giờ nghe qua .

“Sư thúc tổ, hôm nay ta còn có một khóa võ đạo, xin phép đi trước.”

Thiếu nữ không có ở đây tiếp tục tranh luận về cái đề tài này nữa, bây giờ nàng đã là đệ tử nội môn của Huyền Ất Sơn, cần học rất nhiều chương trình học, bởi vậy cũng không thể ở chỗ này mãi được.

“Ừm, đi đi.”

Tần Giác xua tay .

Kể từ khi sư phụ qua đời, sau này Bạch Nghiệp lên làm chưởng môn, hắn rất ít rời khỏi chỗ sườn đồi này và không thích tham gia bất cứ hoạt động gì cả, sự xuất hiện của thiếu nữ này, mang lại cho Tần Giác cảm giác rằng hắn chưa có già, mặc dù hắn chỉ mới có mười sáu tuổi .

Tần Giác đối với bất cứ chuyện gì cũng cực kỳ bình tĩnh, không có chút xáo trộn gợn sóng nào.

Chỉ cần không liên quan đến những người bên cạnh mình, Tần Giác cơ hồ sẽ không để ý tới.

https://thuviensach.vn

“Tiểu gia hỏa, hi vọng ngươi có thể nhanh chóng trưởng thành .”

Nghĩ tới đây, Tần Giác vỗ vỗ ‘Cỏ dại’ bên cạnh, khẽ cười nói .

Nếu như có thể nuôi dưỡng một gốc ‘Cỏ dại’ trưởng thành thì rất không tệ.

Cùng lúc đó, ‘Cỏ dại’ duỗi phiến lá và cuốn lấy ngón tay Tần Giác, giống như hành động của một đứa trẻ đang làm nũng.

“Tiểu gia hỏa, hôm nay ta đã rót linh tửu cho ngươi rồi, đừng quá tham lam .”

Tần Giác ra vẻ nghiêm khắc nói .

Có đôi khi hắn thật sự hoài nghi cái gốc ‘Cỏ dại’ này là một con người, bởi vì ngoại trừ việc không thể nói chuyện, thì các chỗ khác gần như không có chỗ nào không giống con người, thậm chí biết cách nịnh nọt và nũng nịu giống như một đứa bé.

Sau khi bị Tần Giác khiển trách một câu, ‘Cỏ dại’ lập tức ỉu xìu, thành thành thật thật thu hồi phiến lá, bắt đầu chuyên tâm hấp thu linh khí.

Cũng không phải Tần Giác không bỏ được rượu, mà là một khi ‘Cỏ dại’ quá phụ thuộc vào ngoại vật, rất có thể dẫn đến nó không thể nào tiến hóa được nữa, nếu không thì những các loại thiên tài địa bảo sẽ không được trân quý .

Thấy thế, Tần Giác rất vui mừng, ngửa đầu uống một hớp rượu, thốt lên:

“Không hổ là rượu trăm năm của sư huynh, những thứ ta uống trước đây không thể nào so sánh được .”

Bởi vì lần trước Bạch Nghiệp đã hứa với Tần Giác là cho bước vào hầm rượu của hắn, Tần Giác cơ hồ như đã quét sạch toàn bộ rượu ngon bên trong, khiến Bạch Nghiệp tức giận kém chút nữa liều mạng với hắn, đáng tiếc thay ai bảo Bạch Nghiệp không có nói rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Huống chi, Bạch Nghiệp lại không thể đánh lại được hắn .

“Lần sau sẽ tìm một lý do khác để được đi vào lần nữa vậy.”

Tần Giác vẫn chưa thỏa mãn nói .

“Hả? Đó là cái gì .”

Phát giác được có gì đó không đúng, Tần Giác ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, chỉ thấy một chiếc thuyền buồm lơ lửng giữa không trung chớp mắt đã tới, đi vào phía trên Huyền Ất Sơn.

Ngay sau đó từ trên thuyền buồm có bốn đạo thân ảnh bay xuống, đi thẳng đến đại điện Huyền Ất Sơn.

Không đúng, một người trong số đó trong tay còn cầm theo một cái xác ướp .

“Đi qua đó xem thử.”

Tần Giác luôn cảm thấy có điều gì đó không đơn giản như vậy, thế là đứng dậy đi về hướng đại điện, ở chỗ bốn người kia hắn cảm nhận được khí tức của cường giả Thiên giai, bốn vị Thiên giai, hiện tại lại xuất hiện ở Huyền Ất Sơn,là một cỗ lực lượng không cách nào chống lại được.

Đương nhiên, đó là tình huống khi mà Tần Giác không có nhúng tay vào.

...

Bên trong đại điện tráng lệ, Bạch Nghiệp đang xử lý chính sự ở sơn môn, bên cạnh là đại trưởng lão Vương Quyền, Trương Kỷ Trần cùng Võ Anh đứng cách đó không xa .

Ban đầu vào thời điểm này, bọn hắn hắn là phải khẩn trương chuẩn bị cho chuộc chiến tranh với Tinh môn, nhưng khi Tống Vân thất thủ, một số lượng

https://thuviensach.vn

lớn cao tầng của Tinh Môn đã hy sinh nên Tinh Môn đã hoàn toàn không còn bất cứ mối đe dọa nào cả.

Không khoa trương chút nào khi nói rằng, hiện tại chỉ cần một mình Bạch Nghiệp, là có thể dễ dàng hủy diệt nó.

Đúng lúc này, vẻ mặt Bạch Nghiệp đột nhiên biến sắc, ngẩng đầu nhìn trời:

“Khí tức thật mạnh!”

Đại trưởng lão bên cạnh khuôn mặt cũng lộ vẻ hoảng sợ:

“Với lại không phải chỉ có một .”

Lời còn chưa dứt, ngoài cửa đại điện đã xuất hiện bóng dáng của bốn nhân vật, hừm …không đúng, còn có một cái xác ướp trên xe lăn.

Mặc dù Ngụy Lăng đã ăn Đại Bồi Nguyên Đan, nhưng muốn triệt để khôi phục còn cần một khoảng thời gian, bởi vậy chỉ có thể tiếp tục duy trì tình trạng này .

“Ai là chưởng môn của Huyền Ất Sơn?”

Người thanh niên đứng đầu một bước tiến vào đại điện, hỏi.

“Ngươi là ai?”

Bạch Nghiệp nhìn lướt qua, không trả lời mà hỏi lại .

Bốn người, một người là Thiên giai đỉnh phong hai người là Thiên giai hậu kỳ, một người là Thiên giai trung kỳ,đội hình này hiển nhiên là những kẻ không tốt.

Và dường như người thanh niên có thực lực Thiên giai trung kỳ mới là người cầm đầu .

https://thuviensach.vn

“Ngụy gia, Ngụy Long Thao .”

Thanh niên ngạo nghễ nói .

“Ngụy Long Thao? !”

Đại trưởng lão đột nhiên mở to hai mắt, biểu cảm chấn kinh.

“Lão Vương, ngươi biết không?”

Bạch Nghiệp khẽ nhíu mày .

“Nếu ta nhớ không lầm, Ngụy Long Thao hẳn là người mạnh nhất trong thế hệ trẻ tuổi của Ngụy gia.”

Đại trưởng lão nuốt ngụm nước miếng, giải thích.

“Thì ra là thế .”

Bạch Nghiệp biểu hiện vẫn như cũ rất bình tĩnh:

“Tại hạ chính là Bạch Nghiệp chưởng môn của Huyền Ất Sơn, Ngụy công tử tìm ta có chuyện gì?”

Thấy Bạch Nghiệp mặt không biến sắc, Ngụy Long Thao có chút ngạc nhiên, bất quá hắn cũng không suy nghĩ nhiều, mà nói ngay vào vấn đề chính:

“Bạch chưởng môn, Ngụy Bình của Ngụy gia có phải bị người của Huyền Ất Sơn giết chết đúng không?”

“Không sai . ”

Bạch Nghiệp lạnh nhạt nói:

https://thuviensach.vn

“Hắn cấu kết với Tinh Môn, có ý đồ đánh lén phân đường Huyền Ất Sơn của ta, gieo gió thì gặt bão .”

Lúc này, Bạch Nghiệp cuối cùng cũng thể hiện ra phong phạm chưởng môn của mình.

“Ta không quan tâm là vì nguyên nhân gì, nhưng dám làm tổn hại tới người của Ngụy gia, đều phải trả giá thật lớn .”

Ánh mắt Ngụy Long Thao lạnh lùng, sát ý nghiêm nghị .

“Thật không?”

Bạch Nghiệp thở dài, xem ra rốt cuộc vẫn là tránh không khỏi .

“Tuy nhiên, ta có thể cho các ngươi một cơ hội .”

Ngụy Long Thao xoay chuyển tình hình, cao cao tại thượng nói:

“Miễn là các ngươi chịu quy thuận Ngụy gia, hàng năm dâng lễ đóng góp sáu phần tài nguyên tu luyện, đồng thời đem xác chết của Ngụy Bình giao ra đây, ta có thể bỏ qua chuyện cũ.”

“Ngươi đi chết đi!”

Trương Kỷ Trần lập tức nhịn không được chửi ầm lên, trở thành một cuồng nhân .

Ngay cả một thằng ngốc cũng có thể nghĩ ra, cái này căn bản không phải là cho cơ hội, mà là muốn trực tiếp chiếm lấy Huyền Ất Sơn!

“Ngươi là cái thá gì, nơi này có phần ngươi nói chuyện sao?”

Ngụy Long Thao lạnh hừ một tiếng, vung tay lên, một đạo linh lực trong nháy mắt bắn về phía Trương Kỷ Trần!

https://thuviensach.vn

Chỉ là khi cỗ linh lực này còn chưa tới gần được Trương Kỷ Trần, đã bị một đạo linh lực nhu hòa khác hóa giải, rồi sau đó tiêu tán.

“Ngụy công tử, nơi này là Huyền Ất Sơn, không phải Ngụy gia .”

Đôi mắt Bạch Nghiệp rũ xuống, trầm giọng nói .

“Ngụy công tử, yêu cầu của ngươi thật là quá đáng .”

Đại trưởng lão cũng lắc đầu, vẻ mặt phẫn nộ .

Nếu như đáp ứng theo yêu cầu của Ngụy Long Thao, không khác gì chắp tay giao Huyền Ất Sơn cho bọn họ, dù đại trưởng lão không muốn đắc tội với Ngụy gia, nhưng tuyệt đối cũng sẽ không đồng ý .

“Ha ha, ta đến đây để cho các ngươi một cơ hội, không phải đến cùng các ngươi bàn điều kiện .”

Ngụy Long Thao cười lạnh nói:

“Hoặc là quy thuận hoặc là chết!”

bookmark_add

Chương 23 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Ở Bên Cạnh Ta Mới An Toàn

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1757 chữ

“Hoặc là quy phục, hoặc là chết!”

https://thuviensach.vn

Ngụy Long Thao đứng trong đại điện, thần sắc bá đạo, không ai bì nổi .

Sau khi nói xong, ba vị trưởng lão của Ngụy gia lập tức tiến lên một bước, bộc phát ra khí tức kinh khủng, xông thẳng lên trời!

” Cường giả Thiên giai!”

Cả Trương Kỷ Trần cùng Võ Anh đều kinh hãi, cho dù là Huyền Ất Sơn, cũng chỉ có hai vị cường giả Thiên giai mà thôi, Ngụy gia cùng một lúc đã phái tới ba vị!

Không, cộng thêm Ngụy Long Thao, tất cả có bốn vị!

Cho tới giờ khắc này hai người mới hiểu rõ, cái gọi là bảy đại gia tộc đến tột cùng cường đại cỡ nào .

Không giống với Địa giai, Thiên giai sở dĩ được gọi là Thiên giai, là bởi vì cường giả Thiên giai không chỉ mạnh trong cực hạn thể chất, mà còn có thể điều khiển linh lực giữa thiên địa, Mục Thần có thể tránh được thiên thạch, chính là do kịp thời huy động được linh lực thiên địa, tạo nên một lá chắn linh lực hỗ trợ, nên mới có thể chạy thoát.

Nói một cách khác, khoảng cách chênh lệch giữa Địa giai và Thiên giai, căn bản là không thể dùng số lượng người để bù vào, nếu không thì Ngụy Long Thao làm sao có thể trắng trợn xông vào Huyền Ất Sơn?

“Có chắc không?”

Bạch Nghiệp bình tĩnh trấn định, nhìn không ra nửa điểm bối rối .

Trên thực tế, với thực lực hiện tại của Huyền Ất Sơn, không có cách nào chống lại được Ngụy gia, nhưng Huyền Ất Sơn lại có một con át chủ bài, chính là Tần Giác .

https://thuviensach.vn

Những người khác có lẽ không rõ, nhưng với tư cách là sư huynh của Tần Giác, Bạch Nghiệp biết chắc rằng, thực lực thực sự của Tần Giác tuyệt đối không đơn giản chỉ là Địa giai, Thiên giai.

Đây cũng là lý do chính khiến Bạch Nghiệp sau khi biết Tinh môn cùng Ngụy gia liên hợp với nhau, cũng không e ngại gì.

Đáng nhắc tới là, tính cách Bạch Nghiệp kỳ thật rất giống với Tần Giác, mặc dù hắn là chưởng môn Huyền Ất Sơn, nhưng từ trước đến giờ không có đi mở rộng quan hệ hay khuếch trương, hoặc là đi xâm lược các thế lực khác, chỉ an tâm canh giữ ở khu vực này, chỗ nào cũng không đi .

Chẳng qua nếu như có thế lực khác muốn xâm lấn Huyền Ất Sơn, Bạch Nghiệp tuyệt đối sẽ không lùi bước, dù đối phương có là Ngụy gia một trong bảy đại gia tộc .

“Ngụy Tranh!”

Thấy thế, Ngụy Long Thao sát ý nghiêm nghị, quát lạnh một tiếng .

“Có!”

Trong số ba vị trưởng lão, lão giả có khí tức mạnh nhất lập tức khom người đáp.

“Nếu bọn họ không muốn quy thuận, vậy hãy để bọn họ chết đi .”

“Đúng vậy!”

Ngụy Tranh nhếch miệng cười, nhìn về phía Bạch Nghiệp:

“Bạch chưởng môn, đã đắc tội rồi.”

Nói xong, thân hình Ngụy Tranh thay đổi từ thực sang ảo, trong nháy mắt biến mất tại chỗ!

https://thuviensach.vn

Bùm!

Trong đại điện đột nhiên có một cơn bão cuồng mãnh gió lốc mạnh dữ dội nổi lên, những người khác bị thổi cơ hồ mắt khó có thể mở ra, sàn nhà kiên cố vững chắc đã xuất hiện những vết nứt dày đặc, không ngừng lan tràn ra phía ngoài .

Một giây sau, Bạch Nghiệp cùng Ngụy Tranh đồng thời xuất hiện trong đại điện, đều lùi lại một bước .

“Thiên giai đỉnh phong?”

Ngụy Tranh hơi kinh ngạc, không nghĩ ra tại nơi xa xôi hẻo lánh này, vậy mà lại có một cao thủ như thế .

Bạch Nghiệp cười cười, trầm mặc không nói .

Dù nói thế nào đi nữa, hắn cũng là người mạnh nhất trong khu vực này, khoảng cách tới Chí tôn chỉ còn cách nửa bước, ngay cả khi Tống Vân vẫn còn sống thì hắn vẫn luôn bị Bạch Nghiệp áp đảo,nào có dễ dàng thua như vậy.

“Hấp dẫn.”

Ngụy Long Thao có chút hăng hái nói:

“Xem ra là ta đánh giá thấp ngươi, nhưng không thành vấn đề …”

“Ngụy Giáp, Ngụy Ất!”

“Có!”

Còn hai vị trưởng lão Ngụy gia lập tức vây quanh Bạch Nghiệp, rõ ràng là có ý định cậy nhiều bắt nạt ít.

“Hèn hạ!”

https://thuviensach.vn

Trương Kỷ Trần và Võ Anh nghiến răng nghiến lợi mắng, nhưng lại không thể làm gì được, dù sao không ai quy định lúc chiến đấu nhất định phải là một trọi một, nhất là khi đối phương có ưu thế tuyệt đối.

“Còn có ta đây!”

Đại trưởng lão nhún người nhảy lên, râu tóc đều dựng lên, nhẹ nhàng rơi xuống cạnh Bạch Nghiệp, cùng ba vị trưởng lão Ngụy gia bắt đầu giằng co.

“Lão Vương, chúng ta đã rất lâu không được hoạt động gân cốt.”

Bạch Nghiệp tự nhiên nói.

“Đây có thể là lần cuối cùng .”

Đại trưởng lão cay đắng cười .

“Yên tâm đi, sẽ không như vậy đâu.”

Bạch Nghiệp ý vị thâm trường nói .

“Hi vọng là như thế .”

Đại trưởng lão cảm thán .

“Đúng rồi, đây là đan dược do ta luyện chế có thể chữa thương, nếu như không cẩn thận bị thương, có thể sử dụng nó.”

Giống như là nhớ tới điều gì đó, Bạch Nghiệp từ trong nhẫn trữ vật lấy ra hai viên đan, ném cho đại trưởng lão .

Đại trưởng lão: “...”

Ngươi là cố ý muốn hại ta sao?

“Được rồi, ngươi vẫn nên giữ lại tự dùng đi.”

https://thuviensach.vn

Đại trưởng lão xạm mặt lại, vội vàng ném lại đan dược.

Đùa thôi, nếu thật sự uống đan dược này, chỉ sợ lúc chết cũng không biết đã chết như thế nào, nhưng đến nay hắn vẫn còn nhớ kỹ bộ dáng thê thảm của Võ Anh lúc trước.

“Cất đi, hảo tâm xem như là lòng lang dạ thú .”

Bạch Nghiệp nhếch miệng, một mặt khó chịu .

Đại trưởng lão: “...”

“Đủ rồi!”

Ngụy Tranh ngắt lời hai người, lạnh lùng nói:

“Chỉ dựa vào hai người các ngươi mà muốn chiến thắng chúng ta? !”

Với thực lực Thiên giai đỉnh phong của Ngụy Tranh, dù cho là ở Ngụy gia cũng có được địa vị cao thượng, lại bị người khác coi thường như vậy, sao có thể nhẫn nhịn nổi!

“Không thử làm sao biết được.”

Bạch Nghiệp xem thường .

Ngụy Tranh: “...”

“Được, vậy để ta đến lĩnh giáo một chút, Bạch chưởng môn đến cùng có sức mạnh thần công gì đây!”

Hít một hơi thật sâu, Ngụy Tranh huy động linh lực, khí tức không ngừng kéo lên, cho tới khi toàn bộ đại điện đều bị chấn động.

“Chờ một chút!”

https://thuviensach.vn

Bạch Nghiệp đột nhiên mở miệng .

“Còn chuyện gì nữa vậy?”

Ngụy Tranh nghẹt thở, sức mạnh linh lực vừa được huy động thì lại gần như bị ngăn chặn, tạo thành phản úng dữ dội.

“Nơi này là đại điện Huyền Ất Sơn, chúng ta có thể đi ra ngoài chiến đấu không?”

Bạch Nghiệp nghiêm mặt nói .

Những đồ trang trí ở nơi đây đều rất đắt, vạn nhất làm hỏng thì phải làm sao bây giờ .

Ngụy Tranh: “...”

“Dù sao từ hôm nay trở đi Huyền Ất Sơn sẽ không còn tồn tại, coi như phá hủy tòa đại điện này đi thấy như thế nào?”

Kìm nén lửa giận trong lòng, Ngụy Tranh không nhịn được nói ra.

“Thế nhưng …”

“Câm miệng cho ta!”

Ngụy Tranh rốt cục cũng không kiềm chế được nữa, một quyền đánh ra, mang theo sức mạnh linh lực cực lớn!

Bùm!

Các gợn sóng năng lượng kinh khủng bộc phát ra, tập trung ở đại điện, rồi nhanh chóng lan ra phía ngoài, hình thành một vòng khí lưu mắt trần có thể nhìn thấy được trong bán kính mười dặm.

https://thuviensach.vn

Cảm nhận được luồng khí lưu này, tất cả các thành viên của Huyền Ất Sơn đều cùng nhìn về phía đại điện trên đỉnh núi, thật là một làn sóng linh lực cường hãn, chuyện gì đang xảy ra ở nơi đó?

Bùm!

Lại là một tiếng vang thật lớn, góc nhìn quay trở lại bên trong đại điện, hai bên đã ra tay đánh nhau, trong đó Bạch Nghiệp một mình đối phó với hai người, đúng là miễn cưỡng có thể cùng Ngụy Tranh, Ngụy Giáp tương xứng, chỉ là có vẻ hơi khó khăn.

Ở một bên kia, đại trưởng lão cùng Ngụy Ất đánh nhau có vẻ nan giải, thậm chí còn hơi chiếm thế thượng phong .

Nhìn thấy cảnh tượng này, sắc mặt Ngụy Long Thao vẫn âm trầm như nước, đường đường là ba vị trưởng lão Ngụy gia, thế mà hai cái thế lực Thiên giai xa xôi này không đối phó được!

Hô .

Đúng lúc này, một làn sóng linh lực kéo dài đột nhiên thổi đến, Ngụy Long Thao đưa tay ngăn lại, nhưng Ngụy Lăng ở bên cạnh hắn đang ngồi trên xe lăn lại không có may mắn như thế, trực tiếp bị linh lực đánh bay ra ngoài, phun ra một ngụm máu tươi, gần như đã ngất đi .

“Đệ đệ!”

Ngụy Long Thao kinh hãi, hắn lại quên mất Ngụy Lăng!

“Đệ đệ, ngươi không sao chứ, đệ đệ!”

Ngụy Long Thao vội vàng tiến lên đỡ Ngụy Lăng dậy, lo lắng nói .

“...”

https://thuviensach.vn

Giờ phút này Ngụy Lăng có thể nói là khóc không ra nước mắt, lúc đầu ở lại Tinh môn đợi thì có phải tốt không, tại sao nhất định phải mang ta tới đây, nếu như tới đây thì coi như xong, không ai quản, nếu không phải trước đó đã sử dụng Đại Bồi Nguyên Đan, thương thế có chỗ đã được khôi phục rồi, chỉ sợ vừa rồi bị sức mạnh linh lực đánh chết!

“Không sao đâu …”

Cuối cùng, Ngụy Lăng lắc đầu, khó nhọc nói: “Ca ca, nếu không, hãy đưa ta trở về thuyền Xuyên Vân Linh Chu trước đi?”

“Không được!”

Ngụy Long Thao trực tiếp từ chối bác bỏ: “Như thế quá nguy hiểm, ở bên cạnh ta mới an toàn .”

Ngụy Lăng: “? ? ?”

bookmark_add

Chương 24 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Sủng Vật Các Ngươi Không Biết Lễ Phép

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1745 chữ

Ầm ầm!

Cung điện hoa lệ bị chấn động dữ dội, ngay lập tức trên đỉnh xuất hiện một lỗ hổng lớn. Bạch Nghiệp từ đó thoát ra lơ lửng trên không trung, theo sau là đại trưởng lão Vương Quyền và ba vị trưởng lão Ngụy gia.

https://thuviensach.vn

Trương Kỷ Trần và Võ Anh đứng ở phía dưới quan sát, vẫn không dám tới gần. Hai người bọn họ mặc dù đều đã bước vào Địa giai, nhưng lại không thể giúp đỡ bất luận trong lòng đã rất gấp rút, tùy tiện nhúng tay vào ngược lại trở thành gánh nặng, huống hồ bên cạnh còn có một Ngụy Long Thao.

” Làm sao bây giờ, cứ tiếp tục đánh như vậy sư phụ và đại trưởng lão chắc chắn không chống đỡ được”.

Võ Anh sốt ruột nói:

Mặc dù hiện tại năm người nhìn qua không sai biệt lắm cân sức ngang tài, thế nhưng bên cạnh còn có Ngụy Long Thao nhìn chằm chằm vào, với thực lực của hai người, nếu hắn ta muốn gia nhập trận chiến, căn bản là không có cách nào ngăn cản được.

” Nhanh! Nhanh đi thông báo cho sư thúc để người tới giúp một tay!”

Dưới tình thế cấp bách, Trương Kỷ Trần chợt nhớ đến vị sư thúc tuy còn trẻ tuổi nhưng lại có thể giết chết Địa giai võ giả, bây giờ cũng chỉ có thể đem hy vọng ký thác vào trên người hắn.

” A! Đúng rồi, ta thế nào lại quên đi sư thúc!”

Võ Anh vỗ đầu một cái, vội vàng hướng về sườn đồi phía sau Huyền Ất Sơn chạy đi.

Đối với chuyện này, Ngụy Long Thao cũng không để ý, chỉ cần giết được Bạch Nghiệp và đại trưởng lão, Huyền Ất Sơn cũng liền mất đi năng lực phản kháng, những người khác hoàn toàn không thể làm hắn sợ hãi.

Nghĩ tới đây, Ngụy Long Thao cất giọng nói:

” Ba vị trưởng lão, xin hãy tốc chiến tốc thắng”

https://thuviensach.vn

Đệ đệ của hắn vì chiến đấu mà bị thương, vì thế Nguỵ Long Thao tuyệt đối không dễ dàng bỏ qua.

Nghe vậy, ba vị trưởng lão nhìn nhau, vẻ mặt dần trở nên ngưng trọng.

Mặc dù trong bốn người Ngụy Long Thao có tu vi thấp nhất, nhưng hắn lại chính là nhân tài trăm năm mới có một của Ngụy gia, lại vừa là con trai của gia chủ Ngụy gia, sau này thậm chí có hy vọng đột phá cực hạn, bước vào võ đạo Chí tôn, vì thế ba người đều phải nghe theo mệnh lệnh của hắn.

” Bạch chưởng môn, ngươi quả thật rất mạnh, có thể lấy một địch hai, cùng chúng ta đánh lâu như vậy”

Ngụy Tranh nhìn Bạch Nghiệp thản nhiên như thường ở phía đối diện, trầm tĩnh nói:

” Bất quá, dừng ở đây thôi”’

Mạnh như Ngụy Tranh, cũng không thể không thừa nhận thực lực của Bạch Nghiệp, nhưng đáng tiếc, thắng lợi cũng chỉ có thể thuộc về bọn hắn!

Bạch Nghiệp nhíu mày, lập tức tràn ra linh thức, đề cao cảnh giác.

“Ha ha, Bạch chưởng môn lẽ nào đã quên Ngụy gia ta là dựa vào cái gì quật khởi sao?”

Nhìn thấy Bạch Nghiệp phản ứng, Ngụy Tranh cười nói:

“Yêu thú…”

Đôi đồng tử của Bạch Nghiệp đột nhiên siết chặt

Ngụy gia nổi tiếng nhất chính là bọn hắn có thể cùng yêu thú ký kết khế ước tu luyện công pháp, đến tận bây giờ vẫn không ai biết Ngụy gia rốt cuộc đã

https://thuviensach.vn

cùng bao nhiêu yêu thú ký kết khế ước, cũng chính vì cỗ lực lượng ẩn nấp này mới không có người nào dám tùy ý trêu chọc Ngụy gia.

Thử nghĩ xem, sau khi đắc tội với Ngụy gia lại phát hiện có hàng ngàn hàng vạn con yêu thú nhảy ra thì sẽ thành hình tượng gì?

“Để cho an toàn, nhiệm vụ lần này bọn ta cố ý đem theo khế ước ký kết với yêu thú, không nghĩ tới vậy mà thực sự cần dùng đến”

Thở dài, Ngụy Tranh sắc mặt có chút khó xử nhìn

Vốn cho là đối phó với một Huyền Ất Sơn nhỏ bé, có thể tùy ý hủy diệt, kết quả lại không nghĩ rằng ba người đánh hai người cũng không thắng nổi, cuối cùng còn phải sử dụng yêu thú, điều này đối với bọn chúng mà nói quả là sự sỉ nhục.

“Cho các ngươi thêm một cơ hội nữa, chỉ cần các ngươi quy thuận Ngụy gia ta, sẽ vẫn như cũ được hưởng địa vị rất cao, thậm chí ta có thể làm chủ, chỉ cần các ngươi dâng lên bốn phần tài nguyên tu luyện, thế nào?”

Ngụy Tranh thản nhiên nói

Bây giờ Tinh môn đã sụp đổ, nếu như có thể tiếp quản khu vực này từ tay Bạch Nghiệp thì không còn gì tốt hơn, Ngụy gia cần chẳng qua là nắm trong tay khu vực này, về phần chủ nhân là Tinh môn hay là Huyền Ât Sơn, cũng không quan trọng.

“Thật xin lỗi, không có khả năng”

Bạch Nghiệp kiên định cự tuyệt nói:

Chưa nói đến Bạch Nghiệp tuyệt đối sẽ không thuần phục Ngụy gia, dâng lên nguồn tài nguyên tu luyện, chỉ riêng việc giao ra kẻ giết chết Ngụy Bình đã không có khả năng, thế nhưng kẻ giết chết Ngụy Bình lại là Tần Giác.

https://thuviensach.vn

” Hồ đồ ngu xuẩn, đã như vậy, đừng trách chúng ta không khách khí!”

Ngụy Tranh hừ lạnh một tiếng. Trong miệng phát ra âm thanh kỳ quái giống như đang triệu hoán cái gì.

Giống như Ngụy Tranh, cường giả Thiên giai cho dù ký kết khế ước yêu thú thì cũng là cấp bậc thiên giai, hơn nữa còn có khế ước yêu thú của hai vị trưởng lão, tương đương với sáu vị cường giả Thiên giai, bây giờ số lượng vượt trội, Bạch Nghiệp dù có mạnh hơn nữa cũng đủ bị nghiền ép.

Ngụy Giáp, Ngụy Ất cũng đồng thời phát ra âm thanh kỳ quái tương tự triệu hoán khế ước yêu thú của bọn chúng.

Nhưng thời gian trôi qua, đừng nói là đáp lại ngay cả hình bóng của nửa con yêu thú cũng không thấy, nhất thời bầu không khí trở nên có chút lúng túng.

“Chuyện gì xảy ra?”

Ngụy Tranh nghi hoặc ngẩng đầu

Yêu thú của bọn hắn vẫn luôn đợi trên thuyền ở Xuyên Vân Linh, ở khoảng cách gần như vậy không thể nào không nghe được.

Đúng lúc này, một điểm đen từ trên thuyền ở Xuyên Vân Linh bắn ra trực tiếp rơi xuống!

“Rốt cuộc đã đến…”

Ngụy Tranh nhẹ nhàng thở ra.

Lời còn chưa dứt, cái điểm đen kia đã đập xuống đất, dấy lên bụi bặm đầy trời. Tất cả đều chăm chú nhìn vào phát hiện thứ kia đúng là con yêu thú nhưng đã chỉ còn lại nửa người, máu tươi đang không ngừng chảy ra bên ngoài, màu đỏ tươi gay mũi .

https://thuviensach.vn

“Tử Tinh Sư Vương! Là Tử Tinh Sư Vương của ta!”

Ngụy Ất hoảng sợ nói, vẻ mặt khó có thể tin

Mặc dù chỉ còn lại nửa người, nhưng vẫn có thể nhìn ra được là yêu thú Thiên giai cấp trung Tử Tinh Sư Vương

Không đợi Ngụy Ất kịp phản ứng, lại thêm hai chấm đen từ trên trời giáng xuống nện ở bên cạnh Tử Tinh Sư Vương

“Thiên giai yêu thú cấp trung Hỏa Linh Viên, Thiên giai yêu thú cấp cao Hắc Lân Mãng!”

Từng cái tên từ trong miệng Bạch Nghiệp nói ra khiến cho Ngụy Tranh và Ngụy Giáp thừ người ra.Giống như Tử Tinh Sư Vương, hai con yêu thú này cũng mất đi nửa người, ngay cả yêu tinh cũng đều tan nát, chết không thể chết lại.

“Lám sao có thể…”

Ngụy Tranh lẩm bẩm, không thể tin vào mắt mình.

Hắn đã chịu trăm cay ngàn đắng, thật vất vả mới thu phục được Hắc Lân Mãng, cư nhiên lại chết như vậy. Phải biết rằng, Hắc Lân Mãng nổi tiến là phòng ngự dù là hắn cũng giết không chết, lẽ nào ở đây ẩn núp một võ đạo Chí tôn?

Đùa gì thế?

Vừa chạy ra ngoài đại điện chưa được bao xa, Võ Anh nghe thấy tiếng động phía sau liền quay đầu dừng lại, vẻ mặt mờ mịt không biết chuyện gì đang xảy ra

“Ai? Là ai?”

https://thuviensach.vn

Ngụy Tranh ngửa mặt lên trời gào thét, âm thanh chấn động mười dặm, xuyên kim nứt đá!

” Uy uy uy, không cần kêu, ồn ào quá!”

Đột nhiên một cỗ âm thanh cắt ngang lời của Ngụy Tranh, tất cả dồn ánh mắt vào nơi âm thanh phát ra liền thấy một thiếu niên một thân bạch y phiêu dật, tuấn mỹ từ trên thuyền Xuyên Vân Linh bay xuống, một tay cầm bầu rượu một tay nhàm chán ngoáy lỗ tai.

” Ngươi là ai?”

Ngụy Tranh giận không thể kiềm chế được, nhìn chằm chằm vào Tần giác, trực giác nói cho hắn biết, vị thiếu niên này rất nguy hiểm .

” Ta chính là người giết chết Ngụy Bình”

Tần giác uống một hớp rượu, nói bổ sung:

” Mặt khác, các ngươi nuôi ba con sủng vật này cũng quá không lễ phép, vừa nãy ta chỉ đi trên thuyền nhìn qua một chút, kết quả bon chúng không nói hai lời liền công kích ta, không còn cách nào khác, ta đành giết tất cả chúng.

Ngụy Tranh: “...”

Đám người: “...”

Nghe được câu này, phản ứng đầu tiên của Ngụy Tranh là phẫn nộ, nhưng rất nhanh hắn liền ý thức được không đúng, nếu như cả ba yêu thú Thiên giai đều bị tên thiếu niên này giết chết, vậy hắn là cấp bậc gì?

“Ngươi nói … Cái này ba con yêu thú đều là ngươi giết?”

Ngụy Tranh giọng nói có chút run rẩy .

https://thuviensach.vn

“Không phải chứ?”

Tần Giác nhún vai, cười nói:

“Làm sao, ngươi muốn báo thù cho bọn chúng sao?”

Trong nháy mắt, Ngụy Tranh như rơi vào hầm băng, bất chợt rùng mình một cái.

bookmark_add

Chương 25 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Cầm Nhầm Kịch Bản

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1742 chữ

Ngụy Tranh không phải là đồ ngốc, thân là cường giả Thiên giai đỉnh phong, hắn vốn dĩ đã hơn chín mươi tuổi, bởi vậy hắn rất rõ cái đạo lý: trời cao còn có trời cao hơn, người tài còn có người tài hơn, nhất là mạnh thắng yếu thua ở thế giới này .

Cho dù điều ấy khó chấp nhận, nhưng sự thật bày ở trước mắt, ba cái yêu thú Thiên giai đã chết, thậm chí yêu tinh cũng không còn, mà hung thủ thì chỉ là thiếu niên mới mười mấy tuổi.

Quan trọng nhất là, từ đầu đến cuối bọn hắn đều không cảm nhận được một chút biến động linh lực, nói cách khác, ba cái yêu thú Thiên giai không có bất kỳ sức phản kháng nào mà trực tiếp bị giết ngay tức khắc.

Trong nhận thức của Ngụy Tranh, có thể làm được điều ấy, chỉ có cường giả Chí tôn!

https://thuviensach.vn

Bảy đại gia tộc sở dĩ có thể thống trị một phương, áp đảo thế lực khác, cũng không phải là bởi vì bọn hắn có rất nhiều cường giả Thiên giai, mà là bởi vì bọn hắn đều có cường giả Chí tôn tồn tại!

Ai có thể nghĩ tới, một ngọn núi nhỏ như Huyền Ất Sơn, vậy mà ẩn nấp một vị Chí tôn?

“Điều này là không thể, nhất định có chỗ không ổn…”

Ngụy Tranh tỏ vẻ mặt đờ đẫn, hắn lộ rõ vẻ hoài nghi về điều ấy.

Một vị cường giả không thể địch nổi lại trốn trong núi Huyền Ất không có tiếng tăm gì, hắn đang muốn âm mưu điều gì?

Không chỉ là Ngụy Tranh, đại trưởng lão cũng trợn mắt hốc mồm, hắn tận mắt chứng kiến Tần Giác lớn lên, từ khi chưởng môn trước thu nhận đến khi qua đời, Tần Giác rất ít tu luyện, hắn cả ngày chỉ có uống rượu hoặc ngủ, dạng này chỉ có thể xưng gọi là tên ‘phế vật’, có chỗ nào xứng đáng mang cái danh là cường giả Chí tôn cơ chứ?

Chỉ có Bạch Nghiệp vẫn bình tĩnh một cách khó ngờ, biểu cảm của hắn không chút thay đổi, thậm chí hắn còn muốn bật cười.

“Chuyện gì xảy ra, ba vị trưởng lão, tại sao yêu thú các ngươi khế ước đều đã chết.”

Lúc này, Ngụy Long Thao từ phía trong đại điện bay ra ngoài, trong tay mang theo Ngụy Lăng, tỏ vẻ phiền muộn vô cùng, nghiễm nhiên không biết chuyện gì đang diễn ra.

“Đại thiếu gia, người này … Rất có thể là một vị cường giả Chí tôn …”

Ngụy Tranh cũng không trả lời vấn đề Ngụy Long Thao đang đề cập đến, mà là chỉ tay vào Tần Giác, khàn giọng nói .

https://thuviensach.vn

“Cái gì?”

Ngụy Long Thao sững sờ, còn cho rằng mình nghe lầm:

“Cường giả Chí tôn? Ngụy Tranh trưởng lão, ngươi đùa với ta sao?”

Nói xong câu đó, Ngụy Long Thao phát hiện biểu hiện của Ngụy Tranh khác thường, ngay cạnh bên là Ngụy Giáp cùng Ngụy Ất cũng trầm mặc không nói, coi như Ngụy Long Thao có ngu đi nữa, cũng thấy rõ ràng rằng chuyện Ngụy Tranh đề cập đến không phải chuyện đùa.

Chỉ là, nơi này tại sao có thể có cường giả Chí tôn?

Nhìn vào Nam cảnh, cường giả Chí tôn nào không phải là tiếng tăm lừng lẫy, là sự tồn tại uy quyền?

Huống chi Ngụy Long Thao đã gặp qua cường giả Chí tôn, mặc dù võ giả cao giai có thể trẻ trung, nhưng lại cho người đối diện cảm giác hoàn toàn khác biệt. Bất kể nhìn từ phương diện nào, Tần Giác không hề giống một con quái vật đã tồn tại trăm năm.

Ngụy Long Thao tự nhận là tài năng thiên bẩm, chính là thiên tài xuất thế trăm năm của Ngụy gia, dù vậy, hắn đã không bước vào Thiên giai cho đến khi hắn ba mươi tuổi, khoảng cách Chí Tôn quả thực xa vời.

Bây giờ đột nhiên nói cho hắn biết, Huyền Ất Sơn có vị cường giả Chí Tôn cảnh, lại tầm tuổi thiếu niên? Ngụy Long Thao nào có thể chấp nhận sự thật ấy?

Đối với biểu hiện của Ngụy Long Thao, Ngụy Tranh cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, bởi vì hắn cũng có nghi ngờ như vậy, nhưng bây giờ chẳng phải lúc để bận tâm về nó.

“Tiền bối …”

https://thuviensach.vn

Do dự nửa ngày, Ngụy Tranh với thái độ khó chịu cũng đành mở miệng nói ra:

“Là chúng ta đường đột, mong rằng tiền bối đại nhân không bận tâm đến tiểu nhân, tha cho chúng ta .”

Ngụy Tranh vốn dĩ biết cường giả Chí tôn đáng sợ, cho nên hắn không chút do dự lựa chọn cúi đầu, chí ít thì hiện tại tuyệt đối không thể cậy mạnh .

Dù sao, ba Thiên giai yêu thú đều bị miễu sát trong vài giây, bọn hắn còn có thể làm gì được?

Tần Giác: “? ? ?”

Tại sao trong cùng một tiểu thuyết lại viết không giống nhau, nhân vật phản diện đều không nguyện ý chấp nhận sự thật, sau đó ra tay đánh nhau, cuối cùng bị hắn tát chết sao?

Tại sao lại trực tiếp thừa nhận?

Có phải cầm nhầm kịch bản hay không?

May mắn thay, phản ứng của Ngụy Long Thao khiến Tần Giác thở phào nhẹ nhõm .

“Chờ một chút!”

Ngụy Long Thao đột nhiên đánh gãy Ngụy Tranh, lạnh lùng nói:

“Không nói trước việc hắn có phải cường giả Chí tôn hay không,

Coi như phải thì như thế nào?”

“Đại thiếu gia …”

https://thuviensach.vn

Ngụy Tranh khẩn trương, muốn ngăn cản Ngụy Long Thao, nhưng mà Ngụy Long Thao căn bản không muốn cho hắn cơ hội để nói gì cả:

“Ngụy gia chúng ta cũng không chỉ có một vị cường giả Chí tôn, tại sao phải sợ hắn?”

“...”

Này này, ngươi không muốn kéo chúng ta chết theo đấy chứ!

Ngụy Tranh giờ phút này thật rất muốn mắng người, ngươi là heo sao? Nhìn không ra tình cảnh chúng ta bây giờ?

Nếu như không phải Ngụy Long Thao ở Ngụy gia địa vị cực cao, chỉ sợ Ngụy Tranh không nhịn được mà xông lên đem hắn hành hung một trận .

“Ha ha ha!”

Tần Giác ngửa mặt lên trời cười to nói:

“Cuối cùng cũng không khiến ta thất vọng .”

Nói xong, Tần Giác lấy ra AK- 47 từ trong nhẫn trữ vật, hắn đã sớm muốn dùng thử một chút cái đồ chơi này đánh Thiên giai võ giả, đáng tiếc từ đầu đến cuối không có mục tiêu, hiện tại há có thể bỏ lỡ cơ hội ngàn vàng?

“Các ngươi ai muốn thử trước?”

Thấy thế, mọi người đều là khẽ giật mình, đó là vũ khí gì? Làm sao mà trước nay chưa từng gặp qua .

“Hừ, ta ngược lại muốn xem xem ngươi lợi hại đến bao nhiêu.”

Ngụy Long Thao không hề sợ hãi, tiện tay đem Ngụy Lăng ném cho Ngụy Tranh bên cạnh, phân phó nói:

https://thuviensach.vn

“Bảo vệ tốt đệ đệ ta .”

“Đại thiếu gia …”

Ngụy Tranh thật là không có gì để nói, ba người chúng ta có khế ước với yêu thú cũng không phải là đối thủ của hắn, ngươi đi lên không phải muốn chết sao?

Lời còn chưa dứt, một chùm kim quang bỗng nhiên đánh tới, tốc độ nhanh đến mức khó mà tin nổi!

“Cẩn thận! Đại thiếu gia!”

Ngụy Tranh lo lắng hô to .

Phanh!

Chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, linh lực cường hãn quét ra, làm cho người ta chân tay bủn rủn khó mà nhìn thẳng .

Sau khi linh lực tiêu tán, may mắn thay, Ngụy Long Thao không hề bị thương, chỉ là quanh thân hồng quang mờ mịt, ẩn ẩn hình thành một rào cản chẳng thể phá hủy nổi

“Linh khí Chí tôn, Tuyệt Đối Phòng Ngự! ?”

Ngụy Tranh ngạc nhiên nói:

“Lão tổ đem Linh khí Chí tôn này giao cho ngươi .”

Còn lại hai vị trưởng lão, mặt mũi người nào người nấy tràn đầy kinh ngạc, Tuyệt Đối Phòng Ngự là kho báu của Ngụy gia, bất luận công kích gì cũng có thể hóa giải, cho dù là cường giả Chí tôn cũng vô pháp đánh tan, khó trách Ngụy Long Thao tự tin như vậy, có Tuyệt Đối Phòng Ngự gia trì, coi

https://thuviensach.vn

như Tần Giác thật là cường giả Chí tôn, vậy là không có cách nào để bắt hắn .

“A? Vậy mà ngăn lại?”

Tần Giác hơi có vẻ kinh ngạc, mặc dù hắn chỉ đốt sáng lên năm phần mười phù văn, nhưng uy lực này hắn là đủ để khiến cho võ giả Thiên giai phổ thông bị thương.

“Sư đệ, hắn mặc trên người một kiện Linh khí Chí tôn .”

Bạch Nghiệp nhắc nhở .

“Thì ra là thế .”

Tần Giác bừng tỉnh đại ngộ .

Giống như võ giả, Linh khí cũng được chi thành các cấp độ, mà một người cường giả Chí tôn có được Linh khí Chí tôn so với một cường giả Chí tôn không có Linh khí Chí tôn có thể gọi là ngày đêm khác biệt .

Ngụy Long Thao có thể đạt được Linh khí Chí tôn ở thời điểm thiên giai trung kỳ liền có thể thấy được Ngụy gia đối với hắn coi trọng cỡ nào .

“Đã như vậy, ta liền bật hết hỏa lực a .”

Tần Giác nhếch miệng cười, lộ ra hàm răng trắng khiết.

Phốc!

Lại là một chùm kim quang bắn ra, lần này Tần Giác đốt sáng lên toàn bộ phù văn!

Oanh!

https://thuviensach.vn

Ngọn lửa bùng lên rực rỡ giữa không trung, sinh ra bão táp linh lực dữ dội vô cùng, đám người Ngụy Tranh sắc mặt khẽ biến, vội vàng rút lui, vì sợ bị ảnh hưởng đến.

Ánh lửa tán đi rất nhanh, Ngụy Long Thao thân thể cũng chẳng tổn hại gì, đứng nhìn một cách ngạo nghễ, chỉ là hồng quang quanh thân hắn bỗng trở nên nồng đậm.

“Vô dụng, đòn công kích của ngươi căn bản đối với ta vô hiệu .”

bookmark_add

Chương 26 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Trò Chơi Kết Thúc

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1867 chữ

“Vô dụng, đòn công kích của ngươi căn bản đối với ta vô hiệu .”

Ngụy Long Thao cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

“Còn hiện tại, đến lượt ta.”

Hắn duỗi một ngón tay chỉ hướng Tần Giác,một tia sáng đen lập tức được thắp lên, rồi hóa thành một chùm sáng màu đen bắn về phía Tần Giác, trong đó có xen lẫn khí tức hủy diệt với sự khủng khiếp đến đáng sợ, thậm chí những nơi nó đi qua liền xuất hiện dấu hiệu vặn vẹo không rõ hình dáng.

Nếu như nhìn kỹ, sẽ phát hiện trên cánh tay Ngụy Long Thao có đeo một cái vòng màu đen, chùm sáng đen chính là từ bên trong vòng tay đó bắn ra.

“Đó là một kiện Linh khí Chí Tôn khác,Tử Linh Hoàn.”

Ngụy Tranh đã triệt để không còn giữ được bình tĩnh, phải biết rằng một kiện Linh khí Chí Tôn đầy đủ rất trân quý, là báu vật của các gia tộc, cường đại như Ngụy gia cũng chỉ có duy nhất ba kiện mà thôi, thế mà hai kiện trong đó đều nằm trên người Ngụy Long Thao.

Nếu như Ngụy Tranh nhớ không nhầm, thì hai kiện Linh khí Chí Tôn này trong quá khứ đều được tổ tiên bảo lưu, nhưng bây giờ chúng lại được trao lại cho Ngụy Long Thao, một thì công kích, một thì phòng thủ, đúng là sự kết hợp hoàn hảo, hơn nữa tu vi của Ngụy Long Thao là Thiên giai trung kỳ, đích xác có thể cùng cường giả Chí tôn cảnh đánh một trận.

Ngay khi Ngụy Tranh cùng đám người kia vẫn còn đang kinh ngạc lẫn cảm thán, thì chùm ánh sáng đen đã đến trước mặt Tần Giác, lực lượng ẩn chứa bên trong chùm ánh sáng này đã vượt xa phạm trù của Thiên giai, thậm chí đã đạt đến cấp độ Chí tôn cảnh , nếu người sử dụng nó ở cấp độ Chí tôn cảnh thì sẽ càng cường đại hơn.

Nhưng thật đáng tiếc, người hắn gặp lại là Tần Giác.

“Xoẹt xoẹt.”

https://thuviensach.vn

Không một chút dấu hiệu nào, cột sáng màu đen bỗng nhiên giống như bị người ta bổ từ giữa ra, hoàn toàn tránh xa Tần Giác, bay về phía hai bên, thậm chí ngay cả tóc Tần Giác cũng chưa gợn lên.

“Sao lại như vậy, vừa rồi hắn đã làm cái gì?”

Mọi người đều sững sờ.

“Năng lực cũng chỉ thế này thôi sao, hại ta mong đợi nó vô ích.”

Lắc đầu, Tần Giác ngừng nói chuyện vô nghĩa, giơ khẩu AK-47 lên, trực tiếp quay đến công suất lớn nhất của nó!

Thịch thịch thịch!

Ngay lập tức, hàng trăm kim quang được bắn ra từ họng súng, che trời lấp đất một mực phi về phía Ngụy Long Thao.

Nếu nói trước đây Tần Giác bắn tỉa từng viên, nhưng hiện tại đạn hoàn toàn tự động,hơn nữa còn là vô hạn!

Ầm ầm ầm.

Ngụy Long Thao căn bản né tránh không kịp, liền bị đoàn sáng vàng dày đặc tấn công đánh lên trên người. Mặc dù trên người có vòng phòng thủ hỗ trợ tuyệt đối, nhưng hắn vẫn bị lực đánh mãnh liệt đẩy bay ra va vào vách đã ở phía xa.

Tần Giác nhìn lướt qua, sau khi xác định trên Huyền Ất Sơn không có tòa kiến trúc nào, lập tức tiếp tục bắn điên cuồng. Cuối cùng, tất cả các chùm ánh sáng được kết nối thành một tia sáng vàng mạnh mẽ.

Ầm ầm ầm.

https://thuviensach.vn

Dưới lực lượng của tia sáng, ngọn núi phía trước sụp đổ trong nháy mắt, làm rung chuyển cả trời đất, đưa tới vô số ánh mắt chấn động.

“Không tốt, đại thiếu gia gặp nguy hiểm!”

Ngụy Tranh phản ứng muốn ra tay hỗ trợ, nhưng không dám lại gần. tia sáng vàng nhìn có vẻ mảnh khảnh, nhưng thực tế lại uy lực vô cùng. Nếu bị bắn trúng, chỉ sợ nó lập tức có thể giết chết hắn.

Giống như Trương Kỷ Trần cùng Võ Anh không thể can thiệp vào trận chiến của các cường giả Thiên giai. Ngụy Tranh cũng không có biện pháp can thiệp vào cuộc chiến của các cường giả này.

Cùng lúc đó, tia sáng đã bắn tới, Ngụy Long Thao nằm dưới mặt đất đang cố thúc giục Tử Linh Hoàn kháng cự, nhưng lại phát hiện ánh sáng màu đen mà Tử Linh Hoàn bắn ra không thể chống lại chùm sáng vàng kia.

Đáng sợ hơn nữa là Ngụy Long Thao nhìn thấy ánh sáng đỏ xung quanh người hắn đang khẽ run lên, tựa hồ bất cứ lúc nào cũng có thể vỡ vụn.

Sở dĩ Ngụy Long Thao dám đứng ra khiêu chiến Tần Giác, là do ỷ vào vòng phòng ngự tuyệt tối của Linh khí Chí Tôn Linh, bất quá ngay cả khi đánh không lại thì hắn cũng coi như là bất khả chiến bại.

Mà bây giờ xem ra, ngay cả vòng Phòng Ngự Tuyệt Đối cũng không thể ngăn cản được công kích của Tần Giác.

“Không, ta không thể chết ở chỗ này!”

Ngụy Long Thao khàn giọng gào thét, vừa muốn giải phóng hết tất cả linh lực buông tay đánh cược một lần của thì tia kim sắc bỗng nhiên tiêu tán.

“Chuyện gì vừa xảy ra?”

Ngụy Long Thao có chút mộng bức.

https://thuviensach.vn

Không đợi hắn hiểu chuyện gì xảy ra thì đã có một bàn tay to lớn vô hình đột nhiên bắt lấy hắn, buộc hắn phải rời khỏi mặt đất.

Ngọn núi khổng lồ ban đầu đã sớm biến thành đống đổ nát, còn tạo ra một cái hố sâu không thấy đáy.

“Chậc chậc, thế mà còn chưa chết.”

Tần Giác chậc lưỡi thở dài:

“Có vẻ như sát thương của khẩu súng này vẫn còn quá nhỏ.”

Không phải Tần Giác không muốn trực tiếp giết chết Ngụy Long Thao, mà là khẩu súng này đã đạt đến giới hạn, nếu còn tiếp tục sử dụng e là sẽ phát nổ.

Không có cách, ai bảo lúc trước Tần Giác chế thạo khẩu AK-47 này dùng vật liệu quá kém cơ chứ, không thể chịu được linh lực quá cường đại. Có thể đánh ra công kích mạnh như vậy là do Tần Giác phác họa số lượng phù văn rất nhiều, nếu không loại vật liệu cấp thấp này chỉ có thể chế tạo ra một Linh khí Hoàng giai.

“Bất quá hai kiện Linh khí Chí Tôn trên người ngươi ngược lại là đồ tốt.”

Tần Giác như suy nghĩ điều gì.

“Ngươi muốn làm gì?”

Ngụy Long Thao kinh hãi, trong nháy mắt tràn ngập sự cảnh giác.

Hai kiện Linh khí Chí Tôn này là báu vật của Ngụy gia bọn hắn, chỉ khi hắn ra ngoài lão tổ tông mới phá lệ cho hắn sử dụng, nếu như bị đoạt đi, coi như hắn là thiên tài trăm năm không xuất hiện của Ngụy gia cũng chắc chắn bị trừng phạt.

https://thuviensach.vn

“Tiền bối, mong ngài thủ hạ lưu tình, tha cho đại thiếu gia, Ngụy gia chúng ta sẽ vô cùng cảm kích.”

Thấy thế, Ngụy Tranh vội vàng tiến lên cầu xin tha thứ, thuận tiện đưa Ngụy gia ra mong muốn trấn áp Tần Giác.

Đến lúc này, ngay cả một tên ngớ ngẩn cũng có thể nhìn ra, dù Ngụy Long Thao có đến hai kiện Linh khí Chí Tôn cũng không phải đối thủ của Tần Giác, với lại nhìn dáng vẻ của Tần Giác rất thành thạo điêu luyện, nếu tiếp tục đánh xuống, Ngụy Long Thao nhất định phải chết.

“A, nếu như người thua là ta, ngươi còn đứng lên nói ra câu này sao?”

Tần Giác có chút thích thú hỏi.

“Chuyện này…”

Ngụy Tranh nghẹt thở, hoàn toàn không nghĩ tới Tần Giác lại hỏi vấn đề này.

Nếu người thua là Tần Giác, thì không còn nghi ngờ gì nữa, Huyền Ất Sơn chắc chắn sẽ bị xóa sổ, đây vốn là mục đích ban đầu của bọn họ.

“Ta hiểu được.”

Dường như nhìn thấu suy nghĩ của Ngụy Tranh, Tần Giác thu hồi khẩu AK-47, nhấp một hớp rượu nhỏ, hờ hững nói:

“Ta cũng đã chơi đủ, có lẽ bây giờ cũng nên kết thúc thôi.”

Kiểm tra uy lực của khẩu AK-47 đã hoàn tất, đối phó với Thiên giai võ giả hoàn toàn không vấn đề gì, cho nên, Tần Giác dự định kết thúc trò chơi này rồi.

https://thuviensach.vn

Khi nói xong lời cuối cùng, Ngụy Long Thao chỉ cảm thấy toàn thân mình mất khống chế, ngay cả linh lực trong cơ thể cũng khó có thể vận chuyển, phảng phất như không còn thuộc về mình.

Sau đó, Tử Linh Hoàn cùng Phòng Thủ Tuyệt Đối tự động tách ra khỏi người hắn, rơi vào trong tay Tần Giác.

“Đây chính là Linh khí Chí Tôn sao?”

Tần Giác khá tò mò, Huyền Ất Sơn bọn hắn cũng chỉ có mấy món Linh khí Thiên giai mà thôi, còn chưa từng nhìn thấy Linh khí Chí Tôn bao giờ. Trong đó, Tử Linh Hoàn là một chiếc vòng màu đen, trong suốt như pha lê, mà Phòng Ngự Tuyệt Đối là một kiện giáp mềm màu đỏ, toát ra nội lực nồng đậm, nhìn qua liền biết không phải vật phàm.

Ở trung tâm hai món đồ này đều có một đạo phù văn màu vàng, chính là biểu tượng của Linh khí Chí Tôn.

“Trả lại cho ta, đó là của ta!”

Ngụy Long Thao điên cuồng hét lớn, đâu còn bộ dạng cao cao tại thượng không ai bì nổi lúc trước, bây giờ hắn mới hiểu được khoảng cách chênh lệch của mình với Tần Giác lớn đến mức nào, căn bản thiếu niên trước mắt này chính là quái vật!

Còn có loại vũ khí kì quái kia, nó rõ ràng nhìn qua chẳng khác nào một cây gậy bình thường, nhưng khi bộc phát uy lực thì ngay cả Phòng Ngự Tuyệt Đối cũng không thể gánh được, thế giới này đến cùng là thế nào? có phải sai lầm chỗ nào hay không?

“Tiền bối, hai kiện Linh khí Chí Tôn này là báu vật gia truyền của Ngụy gia ta…”

Ngụy Tranh kiên trì nói ra.

https://thuviensach.vn

Tại lúc này, hắn hận không thể một tay bóp chết Ngụy Long Thao. Nếu không phải tại Ngụy Long Thao thì sự tình sẽ không tiến triển như thế này.

“Ồn ào!”

Tần Giác tiện tay vung lên, Ngụy Tranh lập tức như bị đánh một đòn nghiêm trọng, đột nhiên ngã bay ra ngoài phun ra một ngụm máu tươi.

Đối với những người muốn tiêu diệt Huyền Ất Sơn, Tần Giác không có bất kỳ hảo cảm nào, hắn không trực tiếp giết chết Ngụy Tranh là đã hạ thủ lưu tình.

Bất quá, Ngụy Long Thao lại không được may mắn như thế.

bookmark_add

Chương 27 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Tiến Về Ngụy Gia

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1770 chữ

“Sư huynh, hai món đồ này huynh cầm trước đi”

Tần Giác vừa nhấc cánh tay liền đem Tuyệt Đối Phòng Ngự và Tử Linh Hoàn ném cho Bạch Nghiệp

“Không thành vấn đề”

Bạch Nghiệp nhếch miệng cười, cười đến vô cùng cao hứng.

https://thuviensach.vn

Có hai kiện Chí tôn linh khí này trong tay thì cho dù hắn có đối mặt với cường giả Chí tôn cảnh cũng có thể chống lại chứ đừng nói là Thiên giai.

“Đưa linh khí trả lại cho ta, bằng không Ngụy gia sẽ không tha cho các ngươi!”

Mặc dù bị Tần Giác khống chế nhưng Ngụy Long Thao vẫn không chịu nhận thua, hắn luôn cho rằng mình là người mạnh nhất trong thế hệ trẻ tuổi của Ngụy gia một trong bảy đại gia tộc, dù cho Tần Giác đánh bại hắn thì cũng tuyệt đối không dám giết hắn, nếu không vừa rồi cũng sẽ không dừng mà tiếp tục tấn công hắn.

Không sai, chính là cảm giác này, tiểu thuyết mạng thường thấy nhất chính là diễn vai não tàn, kì thực đôi khi không có đầu óc cũng tốt, chí ít chứng minh bọn họ có thể tùy ý giết NPC...

Nghĩ tới đây, Tần Giác cong ngón tay khẽ búng, đầu Ngụy Long Thao ngay lập tức nổ tung hoá thành huyết nhục phiêu tán, đến lúc chết hắn vẫn không tin được Tần Giác thật sự giết hắn.

Bịch

Ngụy Long Thao mất đi sinh khí từ không trung rơi xuống, mất mạng ngay tại chỗ.

“Đại thiếu gia”

Ngụy Giáp và Ngụy Ất vừa kinh sợ vừa không thể tin được Tần Giác vậy mà dám ra tay giết chết Ngụy Long Thao. Thiên tài mạnh nhất Ngụy gia gần trăm năm nay cư nhiên lại chết như vậy. Đáng tiếc!!!

“Ca….”

Ngụy Lăng thảm thương gào thét, tuy rằng vì vận mệnh Ngụy Long Thao là một thiên tài, Ngụy Lăng luôn phải chịu đựng đủ sự hủy hoại nhưng đối

https://thuviensach.vn

phương dù sao cũng là ca ruột của hắn, Ngụy Lăng làm sao có thể bình tĩnh được đây?

“Ta liều mạng với ngươi”

Tức giận, Ngụy Lăng đột nhiên bộc phát ra một cỗ linh lực mạnh mẽ, bất chấp thương thế trên người, giãy giụa thoát khỏi Ngụy Tranh xông về phía Tần Giác, không hề sợ chết.

Đối với lần này, Tần Giác tỏ rõ ý khinh thường, vung tay lên, linh lực cuồn cuộn mở ra, trong nháy mắt đem Ngụy Lăng nuốt mất, mà khi linh lực tiêu tán Ngụy Lăng cũng theo đó biến mất hẳn.

“Tiểu thiếu gia”

Trong chớp mắt, hai người con trai trưởng của Ngụy gia toàn bộ đều bỏ mạng, hai mắt của Ngụy Giáp và Ngụy Ất đều muốn nứt ra, nhưng sự hoảng sợ tột độ đã khiến cho họ đứng yên tại chỗ không dám cử động, dẫu sao chênh lệch của hai bên thực sự rất lớn, dù cho bọn họ muốn báo thù thì cuối cùng cũng sẽ giống như Ngụy Long Thao mà thôi.

“Còn ai muốn liều mạng với ta không?”

Tần Giác đảo mắt qua Ngụy Giáp, Ngụy Ất, hai người bị dọa sợ vội vàng cúi đầu, run lẩy bẩy

“Qủa nhiên là không ngu ngốc như vậy”

Tần Giác thất vọng lắc đầu

Vốn Tần Giác cho rằng còn lại hai vị trưởng lão cũng sẽ liều mạng với hắn, kết quả không nghĩ tới hai vị kia lại nhát gan như vậy thậm chí còn bày ra bộ dạng cái gì cũng không thấy, người không biết có lẽ còn cho rằng bọn họ chỉ là người qua đường.

https://thuviensach.vn

Ngay cả Ngụy Tranh vừa rồi mới nhảy lên cũng đã bị Tần Giác đánh một cái trực tiếp rơi xuống phía sau.

Sự thật chứng minh nắm đấm lớn mới là đạo lí quyết định.

“Hắc hắc, lần này làm phiền sư đệ rồi, không biết nên làm thế nào mới tốt”

Lúc này, Bạch Nghiệp cười tủm tỉm bay tới nói.

Ban đầu, Huyền Ất Sơn vốn có nguy cơ bị hủy diệt, nhưng từ lúc Tần Giác ra tay sau đó cứ như vậy dễ dàng tiêu trừ được hiểm họa, nhân tiện còn thu hoạch được hai kiện Linh khí Chí tôn, có thể tưởng tượng được Bạch Nghiệp vui như thế nào.

Đại trưởng lão: “.....”

Khó trách từ đầu đến cuối Bạch Nghiệp đều có biểu hiện bình tĩnh như không có gì xảy ra, hóa ra là hắn vẫn luôn hiểu rõ thực lực thật sự của Tần Giác.

Bạch y tung bay,nhìn từ xa Tần Giác chẳng khác gì tiên nhân, ánh mắt đại trưởng lão có chút phức tạp, trong lòng nhịn không được cảm khái đây mới thật sự là thiên tài tuyệt thế !

Mười năm trước, Tần Giác mới gia nhập Huyền Ất Sơn lúc đó còn là một thiếu niên ngây ngô chưa hiểu chuyện. Mười năm sau, Tần Giác thế nhưng nhảy một cái liền trở thành cường giả Chí tôn, tốc độ tu luyện này cho dù trong truyền thuyết của thánh địa Trung Châu cũng có thể gọi là chưa từng có. Hơn nữa, đại trưởng lão căn bản là chưa từng nhìn thấy Tần Giác tu luyện.

Nếu để cho đại trưởng lão biết thật ra Tần Giác đã vượt xa Chí tôn cảnh không biết ông sẽ có cảm tưởng thế nào.

https://thuviensach.vn

“Tiền bối, chúng ta… cam đoan sẽ không tìm ngài báo thù, chỉ là mong tiền bối có thể buông tha cho chúng ta”

Do dự một chút, Ngụy Tranh cố nén đau nhức thương lượng.

Về phần hai kiện Linh khí Chí tôn kia, Ngụy Tranh chỉ có thể tạm thời lựa chọn bỏ đi bằng không người chết kế tiếp chính là hắn.

“Ngươi cảm thấy ta có tin hay không?”

Tần Giác chế nhạo

Mặc dù Ngụy Tranh lúc này đối với hắn vẫn vô cùng khép nép nhưng Tần giác rất rõ bởi vì đối phương sợ hãi thực lực của hắn, nhưng một khi Ngụy Tranh rời đi chắc chắn sẽ mời cường giả Chí tôn của Ngụy gia đến.

Nhất là dưới tình huống Ngụy Long Thao bị giết, hai kiện Linh khí Chí tôn cũng bị hắn cướp đi, Ngụy gia tuyệt đối không thể nào dễ dàng chịu để yên.

Tần giác không muốn những người đáng ghét này gây trở ngại cho cuộc sống sau này của hắn càng không muốn ở Huyền Ất Sơn chờ từng cường giả của Ngụy gia tìm đến cửa, đó là lí do mà hắn quyết định một lần giải quyết hết đám người Ngụy gia.

“Vậy… tiền bối muốn như thế nào?”

Không biết tại sao, Ngụy Tranh đột nhiên có một loại dự cảm không lành.

“Mang ta đi Ngụy gia”

Tần giác thản nhiên nói

“Cái… cái gì ?!!!”

Sắc mặt Ngụy Tranh biến hóa, chẳng lẽ Tần giác muốn trực tiếp đánh vào Ngụy gia, quá kiêu ngạo đi?

https://thuviensach.vn

“Thế nào, không được sao?”

Tần giác hỏi ngược lại

“Được, đương nhiên là được”

Ngụy Tranh cao hứng còn không kịp ấy chứ, làm gì có chuyện cự tuyệt, miễn là Tần giác đi vào phạm vi của Ngụy gia, như vậy Ngụy Tranh liền có lòng tin Tần giác sẽ chết không có chỗ chôn.

Mà sau khi giết được Tần giác, Huyền Ất Sơn liền mặc cho bọn hắn tùy ý chà đạp.

Tần giác có thể không rõ suy nghĩ trong lòng của Ngụy Tranh bất quá hắn cũng không muốn để ý, thần thánh sẽ biết sợ khi đi vào hang của kiến hôi sao?

“Sư đệ, ngươi muốn đi Ngụy gia?”

Bạch Nghiệp cau mày nói

“Đúng vậy”

Tần giác khẽ gật đầu cũng không giải thích gì thêm. Thấy vậy, Bạch Nghiệp suy nghĩ một chút, cũng không ngăn cản:

“Được rồi, trở về sớm một chút”

“Ừm”

“Quay về? Ha ha ha, nằm mơ giữa ban ngày sao?”

Trong lòng Ngụy Tranh cười ác độc

“Được rồi, vẫn còn một việc”

https://thuviensach.vn

Dường như nhớ tới cái gì đó, Tần giác dùng linh lực truyền âm nói với Bạch Nghiệp.

Bạch Nghiệp sững sờ một chút, chợt lộ ra biểu cảm quái dị:

“Yên tâm đi, cứ giao cho ta, sư huynh của đệ rất đáng tin đấy”

Tần Giác: “....”

“Tiền bối, chúng ta khi nào thì đi ?”

Ngụy tranh vội vàng thúc giục

Nghe vậy Tần giác cười như không cười liếc nhìn Ngụy Tranh.

Trong nháy mắt, Ngụy Tranh liền cảm thấy có một cỗ khí lạnh từ lòng bàn chân xông thẳng lên đỉnh đầu, toàn thân hắn đều run rẩy, không dám lắm lời thêm nữa

“Bây giờ liền đi”

Sau khi dạy dỗ Ngụy Tranh một chút, Tần giác sâu kín nói.

“Chờ một chút”

Bạch nghiệp bỗng nhiên gọi hắn lại:

“Có muốn mang theo đan dược chữa trị vết thương mà ta luyện chế không?”

Tần giác: “....”

Thấy Tần giác trầm mặc, Bạch Nghiệp rất thức thời nhìn về phía Ngụy Tranh:

“Vị bằng hữu này, ta thấy ngươi bị thương không nhẹ chi bằng hai viên đan dược này ta tặng cho ngươi”

https://thuviensach.vn

Vừa dứt lời, Bạch Nghiệp cong ngón tay khẽ búng, hai viên đan dược màu đen lập tức rơi vào trong tay Ngụy Tranh. Ngụy Tranh đầu tiên hơi sửng sốt nhưng vẫn vội vàng khom người cảm tạ, không ngờ vị Bạch chưởng môn này lại tốt bụng như thế, đối với kẻ địch hào phóng như vậy, Ngụy Tranh vô cùng xúc động.

Cáo từ Bạch Nghiệp, Tần giác cùng đám người Ngụy Tranh lên thuyền Xuyên Vân Linh Chu nhanh chóng biến mất ở chân trời.

Xuyên Vân Linh Chu chính là Linh khí Thiên giai dùng để phi hành có khả năng đi được vạn dặm trong một ngày, chỉ cần một ngày một đêm là đến được Ngụy gia. Đưa mắt nhìn Xuyên Vân Linh Chu đi xa, đại trưởng lão nhịn không được lo lắng nói: “Lão Bạch, một mình Tần giác đến Ngụy gia có nguy hiểm quá không?”

“Sẽ không”

Giọng điệu của Bạch Nghiệp vô cùng tự tin.

Tuy rằng hắn cũng không biết thực lực cụ thể của Tần giác nhưng có thể khẳng định bảy năm trước Tần giác đã vượt qua Thiên giai bây giờ đối phó với một Ngụy gia nhỏ bé liền dễ như trở bàn tay.

bookmark_add

Chương 28 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Ta Nói Đang Luyện Kiếm, Ngươi Tin Không

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1655 chữ

https://thuviensach.vn

Xuyên Vân Linh Chu không hổ là Linh khí cấp bậc Thiên giai, tốc độ nhanh hơn cả âm thanh, chỉ dùng nửa ngày đã rời xa Huyền Ất Sơn đi sâu vào khu vực phồn hoa.

Ngoài lần trước tham gia Thịnh Hội Chém Yêu Tần Giác gần như chưa từng rời khỏi Huyền Ất Sơn với lại lần trước hắn dùng thuần di thần thông nên giữa đường cái gì cũng không thấy, bây giờ nhìn phong cảnh xung quanh lướt qua nhanh chóng ngược lại có một phong vị khác.

Bên kia, Ngụy Giáp và Ngụy Ất đang buồn chán ngồi ở cách đó không xa lái Xuyên Vân Linh Chu. Về phần Ngụy Tranh từ lúc hắn ăn hai viên đan dược chữa thương của Bạch Nghiệp vào liền đau bụng không ngừng ngồi ở trong nhà cầu rất lâu vẫn chưa chịu đi ra.

“Ta từ quan ải chút rượu, thiên thu đều là vào cổ họng, càng có sôi tuyết rót cùng phong vân nào đó .”

“Ta là ngàn dặm cố nhân, núi xanh ứng người già, tuổi nhỏ còn mượn ngân thương sính phong lưu .”

“....”

Tần Giác nằm ở đầu Xuyên Vân Linh Chu vừa phơi nắng vừa uống rượu ca hát cùng khí chất ôn nhuận như ngọc, có thể nói hắn như trích tiên hạ phàm, tuyệt thế vô song.

Chỉ tiếc không bao lâu liền uống say bí tỉ, ngủ như chết.

“Đại ca, hắn hình như đang ngủ thiếp đi”

Quan sát một chút, Ngụy Ất hướng về phía Ngụy Giáp thấp giọng nói.

Hai người là huynh đệ ruột thịt, bởi vậy tướng mạo nhìn qua rất giống nhau ngay cả tên cũng chỉ kém có một chữ.

https://thuviensach.vn

“Nói thừa, tự ta cũng có thể thấy”

Ngụy Giáp trừng mắt nhìn Ngụy Ất, truyền âm nói:

“Ngươi muốn làm gì?”

“Đại ca, hay là chúng ta thừa dịp lúc hắn ngủ say giết chết hắn đi”

Ngụy Ất cũng truyền âm nói, giọng điệu vô cùng hung ác.

” Chờ một chút”

Ánh mắt Ngụy giáp lóe lên, kiên nhẫn nói:

“Hắn chính là một cường giả Chí tôn, làm sao có thể ngủ dễ dàng như vậy”

“Ách…. đại ca nói chí phải”

Ngụy Ất tràn đầy đồng cảm gật gù, ngộ nhỡ Tần Giác là cố ý thăm dò bọn họ, vậy coi như khổ cực.

Lời còn chưa dứt, rượu trong tay Tần Giác bỗng nhiên “ba” một tiếng rơi trên mặt đất, vỡ tan tành, dọa hai người sợ hết hồn.

Nhưng Tần Giác vẫn như cũ không có động tĩnh gì, vẫn một bộ dáng ngủ say như thế.

“Đại ca, có muốn động thủ không?”

Thấy vậy, Ngụy Ất lập tức không kịp chờ đợi mà thúc giục.

Cái mà bọn họ gọi là tận dụng thời cơ mất rồi sẽ không trở lại, lúc này hiển nhiên đánh lén Tần Giác là cơ hội tốt nhất, nếu như để lỡ mất e rằng sẽ không có cơ hội nữa.

https://thuviensach.vn

Mặc dù Tần Giác đúng là một cường giả Chí tôn chân chính nhưng hắn đang ở trong tình huống không có bất kỳ phòng bị nào, Ngụy Ất tin tưởng mình có đủ khả năng một kích khiến hắn bị thương nặng thậm chí giết chết cả đối phương.

“Ta vẫn cảm thấy quá mạo hiểm rồi”

Ngụy Giáp hơi lộ ra sự lưỡng lự, chẳng biết tại sao hắn vẫn luôn cảm thấy có chỗ kỳ lạ.

“Đại ca, không thể đợi thêm nữa!”

Ngụy Ất cắn răng, từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một thanh kiếm là một kiện Linh khí Thiên giai. Không đợi Ngụy giáp trả lời Ngụy Ất đã vung mũi kiếm, lóe ra tia sáng chói mắt đâm về phía Tần giác.

Mười thước, Tần giác không có dấu hiệu tỉnh lại.

Năm thước, Tần giác vẫn chưa tỉnh lại

Một thước, Tần giác vẫn không tỉnh

Mắt thấy mũi kiếm cách Tàn giác ngày càng gần, Ngụy Ất nhịn không được lộ ra nụ cười điên cuồng, bản thân sắp giết chết một cường Chí tôn, ha ha ha!!!

Cuối cùng mũi kiếm đâm vào ấn đường của Tần giác. Nhưng không có máu văng tung tóe giống như tình cảnh trong tưởng tượng, cũng không có tiếng kêu thảm thiết, Ngụy Ất chỉ cảm thấy giống như bản thân đâm kiếm vào trên thần thiết, cho dù hắn dùng lực thế nào cũng rất khó khăn để tiến thêm một chút, sau đó ánh mắt Ngụy Ất lập tức khiếp sợ, mũi kiếm răng rắc một tiếng gãy vụn Ngụy Ất: “???”

Ngụy Giáp: ”???”

https://thuviensach.vn

Chuyện gì vậy? Linh khí Thiên giai linh khí bị gãy?

Đùa gì thế?

Thân thể kẻ này là dùng huyền thạch đúc nên sao?

Cùng lúc đó, Tần giác chậm rãi mở hai mắt ra

“Ưm…m”

Nhìn Ngụy Ất ở trước mặt mình cầm đoạn kiếm gãy lơ lửng và xung quanh còn chưa tản hết linh khí, Tần giác liền hiểu chuyện gì vừa xảy ra.

‘‘Tiền….tiền bối”

Ngụy Ất nuốt nước bọt, run rẩy nói:

“Ta nói ta đang luyện kiếm, ngươi tin không?”

“Ngươi cảm thấy thế nào?”

Tần giác không đáp mà hỏi ngược lại

Ngụy Ất: ”...”

“Đã như vậy….”

Biết rõ Tần giác sẽ không tha cho mình, trên mặt Ngụy Ất lộ ra vẻ dữ tợn:

“Vậy chúng ta cùng chết đi”

Sau một khắc, linh lực trong trời đất bỗng nhiên tràn vào trong người Ngụy Ất mà cơ thể của hắn cũng bắt đầu nhanh chóng bành trướng, hắn là muốn tự bạo sao?

“Đừng..”

https://thuviensach.vn

Ngụy Giáp muốn ngăn cản nhưng đáng tiếc đã muộn rồi.

Ầm ầm!!!

Một vòng xoáy linh lực khủng bố lấy Ngụy Ất làm trung tâm nhanh chóng khuếch tán ra, những nơi nó đi qua đều xuất hiện dấu hiệu rạn nứt, một vị cường giả Thiên giai cường giả tự bạo đủ cho cường giả Chí tôn ở gần đó bị thương!

Nhưng ngay lúc này cả Tần giác và Xuyên Vân Linh Chu đều đột nhiên biến mất, sau đó lại xuất hiện ở cách đó mười dặm, vốn là bạo tạc kinh hoàng lại chỉ có thể nhìn thấy một đám lửa giống như lúc chạng vạng tối vậy, đối với Tần giác không hề gây ra chút tổn hại nào.

“Chuyện này…..”

Ngụy Giáp trợn mắt há miệng, chết lặng người ngay cả chuyện đệ đệ mình tự bạo cũng quên luôn.

Vừa mới xảy ra chuyện gì?

Dịch chuyển không gian?

Trong nháy mắt rời đi?

Trên thực tế, với thực lực của Tần giác có thể tránh được tự bạo, Ngụy Giáp cũng không lấy gì làm lạ, nhưng vấn đề ở chỗ Tần giác mang theo cả Xuyên Vân Linh Chu tránh đi.

Cái này chẳng lẽ là không gian thần thông trong truyền thuyết?

Ngụy Giáp vừa hoảng vừa sợ, với loại này Ngụy gia thật sự có thể đánh bại sao?

‘Ba’

https://thuviensach.vn

Lúc này, Ngụy Tranh mở của từ bên trong đi ra:

‘‘Chuyện gì xảy ra vậy, vừa rồi hình như ta nghe được tiếng nổ”.

Tần giác không trả lời câu hỏi của Ngụy Tranh mà tiếp tục nằm xuống ngủ, thân thể của hắn từ lâu đã bất tử, đừng nói là Ngụy Ất mà ngay cả cường giả cấp bậc Thánh nhân đánh lén hắn cũng sẽ có hậu quả như vậy.

Ngụy Giáp do dự một chút đem chuyện vừa rồi nói cho Ngụy Tranh.

“Hắn nhất định là đang thăm dò chúng ta”

Lời nói của Ngụy Giáp chắc như đinh đóng cột, bằng không cho dù là cường giả Chí tôn trong tình huống không phòng bị gì không thể nào chống đỡ được một kích toàn lực của cường giả Thiên giai.

“Vậy tại sao ngươi không ngăn cản Ngụy Ất”

Ngụy Tranh nổi giận mắng, hai đồng đội heo.

“Ta ngăn cản nhưng hắn không nghe”

Ngụy Giáp bất đắc dĩ nói

“Ngươi…”

Lời còn chưa dứt, Ngụy Tranh đột nhiên biến sắc, ôm bụng chạy trở về phòng:

‘‘Lát nữa hẵng nói”

Chết tiệt, đan dược trị thương Bạch chưởng môn cho ta đến cùng là cái gì, làm sao lại tiêu chảy không ngừng?

Ngụy Tranh vốn mang thương thế, nay lại bị đan dược hành hạ nửa ngày, thiếu chút nữa ngay cả mật dịch cũng bị lôi ra, bây giờ đi đường có chút

https://thuviensach.vn

loạng choạng

Ngụy Giáp: ’’....’’

Sau khi trải qua chuyện tự bạo của Ngụy Ất, Ngụy Giáp triệt để đi xuống không có suy nghĩ gì khác, mặc dù Ngụy Ất là đệ đệ ruột của hắn nhưng trước mắt dù cho hăn muốn báo thù kết quả cũng sẽ chỉ giống như Ngụy Ất mà thôi, chỉ có thể đem hy vọng ký thác lên người lão tổ Ngụy gia.

Bất tri bất giác một ngày một đêm trôi qua, Ngụy Tranh vẫn như cũ ở trong nhà cầu, Tần Giác tỉnh ngủ duỗi người nhìn về phía Ngụy Giáp:

‘‘Còn chưa tới sao?”

“Ở ngay phía trước rồi”

Ngụy Giáp thả chậm tốc độ của Xuyên Vân Linh Chu chỉ vào phía trước nói.

Tần Giác đưa mắt nhìn quả nhiên thấy một thành trì khổng lồ, rộng lớn, chỉ là tường thành cao trên trăm trượng, lúc nào cũng có một lượng lớn dòng người đi vào đi ra, cực kỳ phồn hoa. Mà ở chính giữa cửa thành có ba chữ lớn như rồng bay phượng múa: ‘Diêu Quang Thành’

Có thể trở thành chủ nhân của thành trì này có thể thấy nội tình bên trong Ngụy gia thâm sâu bao nhiêu, cũng khó trách có thể đứng trong bảy đại gia tộc.

“Cuối cùng cũng tới”

Tần Giác sâu kín nói

bookmark_add

Chương 29 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

https://thuviensach.vn

Ông Tổ Nhà Họ Ngụy

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1754 chữ

Bên ngoài thành Diêu Quang có rất nhiều võ giả cầm vũ khí trong tay, canh giữ vững chắc cửa thành, bất kỳ ai muốn đi vào thành Diêu Quang, đều phải nộp một khoản phí nhất định mới có thể đi qua, đây là quy tắc của thành Diêu Quang trong trăm ngàn năm qua.

Điều đáng nói là, mặc dù Ngụy gia là chủ nhân của thành Diêu Quang, nhưng bên trong thành Diêu Quang không chỉ có mỗi thế lực của Ngụy gia, nhưng những thế lực kia cơ bản đều phụ thuộc vào Ngụy gia và họ có thể bị điều khiển bởi Ngụy gia.

Bởi vì trên Xuyên Vân Linh Chu có ký hiệu của Ngụy gia, nên không ai dám ngăn cản, thuận lợi tiến vào trong thành Diêu Quang.

Ngụy Giáp cẩn thận từng chút một nhìn Tần Giác, sau đó điều khiển Xuyên Vân Linh Chu đỗ xuống một khoảng sân phía dưới.

“Ha ha ha, Thiên Đường có lối thì ngươi không đi, ngươi lại muốn xông tới Địa ngục!”

Đột nhiên, tiếng cười to của Ngụy Tranh hưng phấn vang lên, ngay sau đó chỉ thấy hắn xông phá tấm ván gỗ, từ trong bay ra ngoài.

“Ta sớm đã truyền tin đi hàng ngàn dặm, thông báo cho gia tộc, ngươi hôm nay chết chắc rồi!”

Ngụy Tranh ở trên cao nhìn xuống Tần Giác, thần sắc tràn ngập đắc ý .

https://thuviensach.vn

Mặc dù hắn phải chịu hai viên thuốc chữa thương phản tác dụng, nhưng cùng lúc đó, hắn lặng lẽ sử dụng bí thuật, để thông báo mọi chuyện xảy ra trên Huyền Ất Sơn cho gia tộc biết trước, giờ phút này trong thành Diêu Quang đã sớm bố trí thiên la địa võng, Tần Giác coi như có chắp cánh cũng không thể bay được!

Sau khi giết chết Tần Giác, Ngụy Tranh quyết định muốn đi tiêu diệt Huyền Ất Sơn càng sớm càng tốt, nhất là cái tên Bạch chưởng môn!

“Ngụy … Ngụy Tranh trưởng lão .”

Nhìn thấy Ngụy Tranh lơ lửng giữa không trung, Ngụy Giáp chầm chậm mở miệng, ngữ khí có vẻ hơi lạ.

“Có chuyện gì xảy ra?”

Ngụy Tranh nhíu mày .

“Ngươi … Ngươi quên kéo quần lên.”

Ngụy Giáp nhắc nhở .

Lời còn chưa dứt, Ngụy Tranh cảm thấy dưới hông mát lạnh, hai chân run lên, kém chút từ không trung rơi xuống .

Không kịp nghĩ nhiều, Ngụy Tranh vội vàng nhấc lên quần, mặt mo đỏ ửng, nghĩ rằng hắn đường đường là cường giả Thiên giai đỉnh phong, sớm đã không dính khói lửa hồng trần, kết quả thế mà sẽ có một ngày bởi vì tiêu chảy mà quên kéo quần lên!

Quả thực là vô cùng nhục nhã!

Hừm!

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, phía trên thành Diêu Quang bỗng nhiên xuất hiện một hàng rào linh lực dâng lên, trong nháy mắt liền bao phủ toàn bộ thành Diêu Quang, tạo thành một thành lũy không thể phá hủy.

Khi cái này xuất hiện liền tức khắc đưa tới những tiếng ồn ào sóng to gió lớn .

“Chuyện gì xảy ra vậy? Giống như có người vừa mở hộ thành đại trận .”

“Chẳng lẽ là có địch đánh tới đây?”

“Nói đùa cái gì vậy, nơi này chính là thành Diêu Quang, ngoại trừ bốn đại tông môn ra, làm sao có ai dám động thủ ở thành Diêu Quang này?”

Trong lúc nhất thời, những cuộc tranh luận ồn ào ở các ngõ ngách trong thành Diêu Quan vang lên, không nghi hoặc, thì là kinh ngạc .

Dù sao, thành Diêu Quang đã không có mở hộ thành đại trận mấy chục năm nay rồi, một khi mở ra, thì chắc chắn là có chuyện lớn đã phát sinh .

“Ha ha ha, ngươi nhất định phải chết!”

Thấy thế, Ngụy Tranh vội vàng cười nói, cố gắng quên đi sự xấu hổ của bản thân.

Tần Giác không để ý tới hắn, mà từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một bầu rượu, ngửa đầu uống một ngụm rồi nói:

“Đã tới đây rồi, cũng không cần trốn trốn tránh tránh .”

“...”

Sau một hồi im lặng, một giọng nói ẩn chứa sự uy nghiêm vô tận bỗng nhiên vang lên:

“Các hạ quả nhiên cũng là một vị cường giả Chí tôn .”

https://thuviensach.vn

Theo những lời nói này buông xuống, giữa sân thình lình xuất hiện thêm một vị lão giả mặc áo xám với khuôn mặt trẻ con kiêu kỳ.

Khí tức lão giả như có như không, lại mang đến cho người khác một loại cảm giác không thể địch nổi, như thể cả thế giới đều bò dưới chân hắn .

“Lão tổ!”

Khoảnh khắc mọi người nhìn thấy lão giả áo xám kia, Ngụy Tranh cùng Ngụy Giáp đều vui mừng khôn xiết.

Lão giả áo xám chính là người mạnh nhất Ngụy gia hiện giờ, hàng trăm năm trước đã bước vào cường giả võ đạo siêu cấp Chí tôn!

“Ngươi chính là ông tổ nhà họ Ngụy?”

Tần Giác liếc từ trên xuống dưới đánh giá lão giả áo xám một chút, tỏ vẻ đăm chiêu .

Chính xác mà nói, đây cũng không phải là lần đầu hắn nhìn thấy lão giả áo xám này, trước đó hắn tham gia Thịnh Hội Chém Yêu lão giả áo xám cũng đã từng ở đó, chỉ là lúc ấy Tần Giác đứng im ở trong góc nhỏ, nên lão giả áo xám kia không biết hắn thôi .

So với Huyền Ất Sơn, Ngụy gia là một thế lực tai to mặt lớn ở Nam cảnh, tại Thịnh Hội Chém Yêu cũng tự nhiên thu hút được nhiều sự chý ý hơn, huống chi lão giả áo xám còn là một vị cường giả Chí tôn thực sự.

“Ha ha, ta còn tưởng rằng là Ngụy Tranh gạt ta, không nghĩ tới chỉ là Huyền Ất Sơn, lại thật sự có cường giả Chí Tôn tồn tại .”

Lão giả áo xám cảm khái.

“Lão tổ, hai vị thiếu gia cùng trưởng lão Ngụy Ất đều chết ở trong tay hắn, hai vũ khí Linh khí Chí tôn cũng bị hắn cướp đi, ngài nhất định phải báo

https://thuviensach.vn

thù!”

Ngụy Tranh chỉ vào Tần Giác hô lớn, đâu còn vẻ ngoài đáng kính trước đây.

“Thưa lão tổ, xin hãy báo thù vì hai vị thiếu gia và đệ đệ của ta!”

Ngụy Giáp đứng bên cạnh lập tức phụ hoạ theo.

Lão giả áo xám trông bình tĩnh đến mức đáng kinh ngạc, nhìn không ra nửa điểm tức giận, nhưng lời nói lại sát ý nghiêm nghị:

“Yên tâm, hắn chạy không thoát đâu.”

Nói xong, chung quanh bỗng nhiên xuất hiện mấy chục vị võ giả Thiên giai, chia làm các hướng khác nhau bao vây Tần Giác.

Đây là nội tình của Ngụy gia, ở nơi khác cũng có thể tìm thấy được cường giả Thiên giai, ở Ngụy gia chẳng qua đây chỉ là một trưởng lão bình thường mà thôi.

“Mặc dù không biết ngươi vì sao có thể bước vào Chí Tôn ở độ tuổi trẻ như vậy, nhưng sau khi bắt được ngươi, ta sẽ từ từ hỏi thăm .”

Đôi mắt lão giả áo xám thật nóng bỏng, ý vị thâm trường .

Rõ ràng, hắn đã coi Tần Giác trở thành vật trong bàn tay của mình.

Không giống với Ngụy Tranh, lão giả áo xám giờ phút này càng để ý đến bản thân Tần Giác hơn, hắn có thể nhìn ra, Tần Giác không phải là lão quái vật ngụy trang thành một chàng thiếu niên.

Ban đầu khi nhận được tin tức của Ngụy Tranh truyền đến, lão giả áo xám giận không kiềm chế được, vô luận như thế nào cũng phải giết chết Tần Giác, nhưng khi hắn nhìn thấy Tần Giác, liền từ bỏ ý nghĩ này .

https://thuviensach.vn

Đây chính là một vị cường giả Chí tôn mười mấy tuổi! Nếu có thể lấy được bí mật của Tần Giác, không chừng hắn có thể đột phá qua Chí Tôn, trở thành Truyền kỳ, thậm chí Thánh giả!

Chuyện này so với sinh mạng của Ngụy Long Thao và hai kiện Linh khí Chí tôn không đáng để nhắc tới .

“Kết trận!”

Lão giả áo xám hít một hơi thật sâu, kìm nén niềm vui trong lòng, ra lệnh .

“Rõ!”

Mấy chục tên cường giả Thiên giai lập tức hai tay kết ấn, kích phát linh lực thiên địa xung quanh, trên đỉnh đầu Tần Giác nhanh chóng hình thành một phù văn to lớn.

“Đây là cái gì?”

Tần Giác rất tò mò, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy một loại thủ đoạn công kích như vậy, không phải tất cả phù văn đều được gắn vào Linh khí hay sao?

Trước khi Tần Giác hiểu rõ, cái phù văn khổng lồ kia đã rơi xuống .

Hô .

Không khí ngưng trệ, toàn bộ thiên địa vì đó mà yên tĩnh .

“Cái này?”

Tần Giác rất nhanh nhận ra được cái phù văn này có thể cưỡng ép áp chế linh lực trong cơ thể võ giả, nhưng đối với hắn mà nói không có tác dụng gì.

“Đây là Cấm Linh Phù Văn của Ngụy gia chúng ta, từ ba mươi hai vị cường giả Thiên giai ngưng kết lại, ngay cả khi ngươi là võ đạo Chí tôn, chỉ cần ở trong phạm vi của phù văn, thì cũng sẽ bị ảnh hưởng .”

https://thuviensach.vn

Lão giả áo xám cất giọng nói:

“Vân Ca, tới phiên ngươi, nhớ kỹ, không nên giết chết hắn .”

“Vâng, phụ thân!”

Ở đằng xa, một vòng kiếm ý dâng lên,chậm rãi tiến đến và khóa chặt Tần Giác lại, bá đạo tuyệt luân.

“Đó là …Linh khí Chí tôn Phệ Hồn Kiếm!”

Mọi người đều chấn kinh .

Trong số tam đại Linh khí Chí tôn của Ngụy gia, Phệ Hồn Kiếm có lực sát thương mạnh nhất, mỗi một người sử dụng đều cực kỳ cường hãn, rất ít địch thủ trong cùng một cấp bậc.

Mà người sử dụng này chính là đương kim Chí tôn thứ hai của Ngụy gia, Ngụy Vân Ca!

Vì để đấu với Tần Giác, hai cường giả Chí tôn của Ngụy gia đã không ngần ngại đồng thời xuất thủ!

“Lần này hắn chết chắc rồi!”

Ngụy Tranh vui sướng nói .

bookmark_add

Chương 30 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Nghiền Nát

Trước

Tiếp

https://thuviensach.vn

Phiên bản Dịch · 1740 chữ

Phệ Hồn Kiếm trong nháy mắt vượt qua mấy ngàn mét đến trước mặt Tần Giác, ngay sau đó, kiếm ý vô tận khuếch tán ra, cho dù là Ngụy Tranh cùng Ngụy Ất đang đứng ở phía ngoài cùng cũng cảm thấy ngột thở.

Thanh kiếm này, đủ để làm trọng thương bất cứ cường giả Chí Tôn nào!

Ngoài ra, Ngụy gia sớm đã thiết lập một thiên la địa võng ở trong thành Diêu Quang, thậm chí mở ra hộ thành đại trận, chính là vì để ngăn Tần Giác trốn thoát!

Tuy nhiên, điều khiến người ta kinh ngạc là, Tần Giác lại đứng yên tại chỗ không tránh không né, mặc cho Phệ Hồn Kiếm rơi ở trên người hắn .

“Đã bị dọa đến nỗi không biết làm sao rồi à?”

Lão giả áo xám lắc đầu, quả nhiên là thiếu niên, ngay cả khi đã bước vào Chí Tôn, nhưng kinh nghiệm thực chiến quá ít, đối mặt với cảnh tượng như thế này căn bản không biết nên làm sao bây giờ .

Nghĩ như vậy, lão giả áo xám càng thêm hưng phấn, bí mật này tuyệt đối không thể để cho bất cứ kẻ nào bên ngoài biết được!

Cùng lúc đó, Ngụy Vân Ca giữ nở nụ cười ở khóe miệng, âm trầm xấu xa.

Cảnh tượng tương tự hắn đã thấy qua vô số lần, nhưng chuyện đánh bại một vị Chí tôn lại chưa bao giờ thấy qua, nếu như chuyện này truyền ra, như vậy sẽ làm cho truyền kỳ trong đời của hắn lại lần nữa thêm vào một dấu mốc.

Khi nào!

Sau một khắc, những âm thanh chói tai nhức óc vang vọng mây xanh, giống như thiên băng địa liệt trong phạm vi mười dặm vì thế mà chấn động, rất nhiều võ giả cấp bậc thấp lúc này đều phun ra một ngụm máu tươi, ngã trên

https://thuviensach.vn

mặt đất, còn các cường giả Thiên giai sắc mặt trắng bệch, khí tức chớp mắt một cái là đã bất ổn .

Hô!

Cơn gió dữ dội thổi tung mái tóc của Tần Giác, bay về phía sau, cả quần áo cũng điên cuồng đong đưa, nhưng Tần Giác vẫn không nhúc nhích tí nào vẫn đứng tại chỗ.

Trái lại Phệ Hồn Kiếm trong tay Ngụy Vân Ca đứt thành từng khúc, cả người như viên đạn bay ra ngoài, đâm xuyên liên tục mấy chục cái vách tường mới dừng lại, toàn thân xương cốt nát thành bụi phấn, thất khiếu chảy máu, đã hôn mê một lúc, trong lòng Ngụy Vân Ca nhịn không được gào thét, hắn là cường giả Chí tôn sao? Cho dù là cường giả Truyền kỳ, không, là Thánh giả cũng không có mạnh như vậy?

Ai có thể tưởng tượng rằng, Linh khí Chí tôn Phệ Hồn Kiếm của Ngụy gia đời đời truyền lại từ thế hệ này sang thế hệ khác, vậy mà lại kết thúc theo cách này, mà người sử dụng nó, đã hít vào nhiều mà thở ra không bao nhiêu .

Lão giả áo xám: “? ? ?”

Ngụy Tranh: “? ? ?”

Ngụy Giáp: “? ? ?”

“? ? ?”

Chuyện gì đã xảy ra thế?

Linh khí Chí tôn, Phệ Hồn Kiếm đã gãy?

Lão giả áo xám dụi dụi con mắt, cảm giác như mình đang nằm mơ .

https://thuviensach.vn

Không sai, nhất định là đang mơ!

Đến cả lão giả áo xám cũng như thế thì đừng nói chi là những người khác, toàn bộ ba mươi hai vị cường giả Thiên giai đều bị sốc nói không ra lời, run lẩy bẩy, hận tìm không được một cái lỗ để chui vào.

Nhất là Ngụy Giáp, hắn chợt nhớ tới trước đó Ngụy Ất đã đánh lén Tần Giác, chẳng lẽ lúc ấy Tần Giác thật sự không có phòng bị gì?

Nếu không thì giải thích thế nào về chuyện Phệ Hồn Kiếm bị vỡ vụn như thế này?

Với lại Ngụy Vân Ca rõ ràng thảm hại hơn so với Ngụy Ất, trực tiếp bị đánh biến thành phế nhân, nhìn tình huống này hắn là chuyện cách cái chết cũng không xa .

Nhưng vấn đề là, đến tột cùng hắn thuộc cấp bậc gì, mới có một thân thể cường hãn mạnh mẽ như thế?

Giờ phút này, chỉ có Tần Giác vẫn như cũ bình thản ung dung, hắn vỗ vỗ ngực, một mặt vô tội, như thể hắn không làm gì cả, chẳng lẽ Ngụy Vân Ca không hiểu rõ lực tác dụng lẫn nhau sao?

Trước đó Ngụy Ất đánh lén hắn nhưng sở dĩ không chết, là bởi vì thực lực bản thân của Ngụy Ất quá yếu, tạo thành phản ứng dữ dội nhưng không cách nào tác động được đến hắn.

Nhưng Ngụy Vân Ca là một cường giả Chí tôn thực thụ, phản ứng chi lực càng thêm cường đại, nếu Tần Giác không đứng đấy bất động, thì chỉ sợ Ngụy Vân Ca đã sớm giống như Phệ Hồn Kiếm vỡ thành từng mảnh.

Dù vậy, Ngụy Vân Ca cũng đang bị trọng thương sắp chết .

“Được rồi, ngươi bắt đầu trước đi.”

https://thuviensach.vn

Tần Giác ngáp một cái, nhìn về phía Ngụy Tranh đang nghẹn họng trăn trối cách đó không xa.

Nếu như không phải giữ lại gia hỏa này có tác dụng, cố ý để hắn sớm thông báo cho Ngụy gia thì Tần Giác đã sớm giết hắn từ lâu rồi.

“Không!”

Gặp Tần Giác nhìn sang, Ngụy Tranh đột nhiên mở to hai mắt, không cần suy nghĩ liền quay người chạy trốn!

Tần Giác nhếch miệng,

Bấm tay gảy nhẹ, Ngụy Tranh vừa mới bay ra ngoài lập tức như mồi lửa, phát nổ thành một chùm pháo hoa sương máu lộng lẫy sáng rực.

Toàn bộ mọi người đều tĩnh mịch!

Giết chết đỉnh phong Thiên giai chỉ bằng một đòn!

“Ngươi đã làm gì với Vân Ca?”

Lão giả áo xám trầm giọng nói .

Hắn không tin Tần Giác chỉ dựa vào một thân thể đơn thuần để khiến Ngụy Vân Ca bị trọng thương .

Trừ khi Tần Giác là một vị Truyền kỳ, thậm chí là cường giả Thánh cảnh!

Nhưng theo lão giả áo xám, căn bản điều đó không có khả năng!

Một thanh niên Truyền kỳ mới có mười mấy tuổi? Thật là một câu chuyện cười!

Khẳng định là trên người Tần Giác có thủ đoạn bảo mệnh đặc biệt gì đó mới có thể như vậy!

https://thuviensach.vn

Tần Giác không có trả lời lão giả áo xám, mà nhẹ nhàng giậm chân một cái .

Răng rắc!

Lúc đầu Cấm Linh Phù Văn bao phủ lấy Tần Giác bây giờ đột nhiên ầm vang vỡ vụn, hóa thành những điểm sáng tiêu tán, cùng lúc đó, ba mươi hai vị cường giả Thiên giai nhao nhao phun ra một ngụm máu tươi, ngã trên mặt đất .

“Đáng chết!”

Lão giả áo xám giận dữ, nhưng do hắn thấy sức mạnh vừa rồi nên không dám tùy tiện tới gần Tần Giác, chỉ có thể đánh ra một đạo linh lực từ trong không khí, muốn thăm dò một chút.

Đáng tiếc là luồng linh lực này còn chưa tới gần được Tần Giác, thì đã biến mất khỏi không khí, giống như chưa từng tồn tại.

“? ? ?”

Ngay khi lão giả áo xám có chút bối rối, Tần Giác lại một lần nữa giết chết Ngụy Giáp, lúc này đây, toàn bộ thành viên của Ngụy gia ở trên Huyền Ất Sơn đều bị giết hết.

Như đã biết, Tần Giác xa xôi vạn dặm đi đến Ngụy gia chỉ sau một lúc đã giải quyết hết phiền phức, vì Ngụy gia không có ý định thu tay dừng lại, nên đương nhiên Tần Giác sẽ không hạ thủ lưu tình.

Từ hôm nay trở đi, bảy đại gia tộc chỉ còn lại sáu.

Làm xong chuyện này, Tần Giác chân đạp vào hư không, từng bước một đi đến chỗ lão giả áo xám cách đó không xa.

Chỉ cần hai vị Chí tôn bị giết,cùng các cường giả Thiên giai ở đây,cho cho Tần Giác không hề làm gì, thì tin rằng Ngụy gia cũng sẽ bị những kẻ thù

https://thuviensach.vn

trước kia xé thành mảnh nhỏ .

Ngụy gia đã mất đi cường giả Chí tôn và Linh khí Chí tôn thì chỉ là một gia thế võ đạo bình thường mà thôi .

Nhìn thấy Tần Giác không ngừng tới gần, lão giả áo xám cuối cùng cũng cảm thấy một chút hoảng loạn, hắn há to miệng, nghiệm nghị hô to:

“Dừng lại, ngươi không được qua đây!”

Nghe vậy, Tần Giác lại biểu cảm kỳ lạ, phản ứng của đối phương làm hắn nhớ tới một biểu hiện cảm xúc nào đó ở kiếp trước.

“Dừng lại! Dừng lại cho ta!”

Lão giả áo xám liên tục tung ra hơn mười đạo công kích, ý đồ muốn ngăn cản Tần Giác, nhưng mà những công kích này ở gần Tần Giác trong phạm vi hơn mười mét thì tất cả giống như trước đó đều biến mất bốc hơi khỏi không khí, không để lại bất cứ thứ gì.

“Tại sao có thể như vậy?”

Lão giả áo xám vẫn hoang mang không có cách giải thích, đây là thủ đoạn gì?

Trước khi lão giả áo xám nghĩ ra, thì Tần Giác đã đi tới trước mặt hắn, ở khoảng cách gần lão giả áo xám mới quan sát phát hiện ra, Tần Giác rất đẹp trai tuấn mỹ, toàn thân trên dưới tràn ngập một khí chất không thể miêu tả được, tựa như tiên nhân bước ra từ bức tranh.

“Chẳng lẽ ngươi là tiên nhân chuyển thế?”

Lão giả áo xám vô thức nói ra .

https://thuviensach.vn

Dường như chỉ có cách này, mới có thể giải thích nổi tại sao Tần Giác có gần mười mấy tuổi đã cường đại như thế .

Tần Giác sững sờ, không nghĩ tới lão giả áo xám lại đột nhiên thốt lên một câu nói như vậy .

“Cơ hội tốt!”

Ánh mắt lão già áo xám lấp lóe, lập tức tung ra một quyền mang theo thiên địa chi lực đánh vào ngực Tần Giác giống như đập vào một chiếc chuông vàng.

bookmark_add

Chương 31 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Biến Đổi Nhân Tính, Hay Là…

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1771 chữ

Lão giả áo xám một quyền vung ra, kinh thiên động địa, khí thế đường hoàng, lực đạo vô tận, có ý định quét sạch mọi thứ.

Từ bộ quyền pháp này, lão giả áo xám đã từng đánh giết một yêu thú cấp bậc Chí Tôn, có sức mạnh xuyên thấu cực kỳ mạnh mẽ, ngay cả khi trên thân Tần Giác thật sự có thủ đoạn bảo mệnh, vậy thì cũng không có khả năng không bị thương tích gì!

Bùm!

Cuối cùng, nắm đấm lão giả áo xám đánh vào ngực Tần Giác.

https://thuviensach.vn

Không có gió nổi mây phun, cũng không có linh lực tàn phá bừa bãi .

Sau một hồi ngắn ngủi yên tĩnh qua đi, lão giả áo xám gian nan ngẩng đầu lên, phun ra ba chữ:

“Không thể nào …”

Lời còn chưa dứt, nắm đấm của lão giả áo xám vỡ ra một vết nứt mắt trần có thể nhìn thấy, vết nứt này không ngừng lan rộng ra, nhanh chóng bao phủ toàn bộ cánh tay, cuối cùng trải rộng khắp toàn thân .

Cho tới giờ khắc này, lão giả áo xám mới hiểu được rằng bọn hắn đã sai ngay từ lúc bắt đầu, Tần Giác căn bản không phải là Chí tôn, mà là đã siêu việt Chí tôn, thậm chí là Truyền kỳ!

Lúc này, một trận gió mát thổi qua, lão giả áo xám lập tức hóa thành bột phấn, trôi đi theo gió.

“Ách … Ta còn chưa động thủ đâu .”

Tần Giác có chút chán nản.

Lão giả áo xám vừa rồi tung ra một quyền so Ngụy Vân Ca lúc sử dụng Phệ Hồn Kiếm còn cường hãn hơn, với lại Ngụy Vân Ca có Phệ Hồn Kiếm làm vật thế,còn lão giả áo xám lão lại không có cái gì, tự nhiên vô tình bị phản phệ trở thành mảnh vụn .

Nếu như Tần Giác động thủ, nói không chừng còn có thể lưu một nửa thi thể.

“Gần đến giời cần phải trở về .”

Duỗi lưng một cái, Tần Giác nhìn xung quanh một vòng, thân thể chậm rãi bay lên không trung, giơ cánh tay lên, một chưởng vỗ xuống .

https://thuviensach.vn

Ầm ầm!

Một luồng sóng xung kích vô hình khuếch tán ra, khiến bụi bặm bay đầy trời, trong phạm vị trăm dặm vì thế mà chấn động .

Khi Tần Giác giơ bàn tay lên, phía dưới đã xuất hiện một dấu tay có đường kính mấy trăm mét to lớn, cho dù là ba mươi hai vị cường giả Thiên giai của Ngụy gia, hay là Ngụy Vân Ca đang hấp hối, bằng một chưởng này thì hài cốt bên dưới cũng không còn .

Làm xong chuyện này, Tần Giác lại tung một quyền đánh nát hộ thành đại trận được cho là chịu được sự tấn công toàn lực của mấy vị cường giả Chí tôn sau đó thân hình hắn trong nháy mắt cũng biến mất .

Tại thời điểm này, các võ giả cao tầng của Ngụy gia đã bị xóa sổ.

Về phần kia, với những người còn lại của Ngụy gia sẽ như thế nào, Tần Giác không có hứng thú quan tâm.

Nếu như không phải là bởi vì Tần Giác đủ cường đại, chỉ sợ hiện tại chỗ bị hủy diệt hắn là Huyền Ất Sơn .

...

“Có chuyện gì vậy, hộ thành đại trận dường như bị phá vỡ!”

“Trời ạ! Không phải là cường giả Truyền Kỳ à!”

“Bên kia vừa rồi có một động tĩnh lớn .”

“Hả? Nơi đó không phải đã bị Ngụy gia phong tỏa sao?”

“Trước đó ta nhìn thấy một chiếc Xuyên Vân Linh của Ngụy gia dừng ở nơi đó, đến cùng đã xảy ra chuyện gì vậy?.”

“Chẳng lẽ là Ngụy gia đang cùng chiến đấu với võ giả cấp cao nào đó?”

https://thuviensach.vn

Một số võ giả có thực lực tương đối cao, cẩn thận đi đến chỗ thuyền Xuyên Vân Linh Chu, nhưng chỉ thấy một dấu bàn tay sâu to lớn không thấy đáy.

“Tê! Nơi này xảy ra chuyện gì thế?”

Lời còn chưa dứt, từ nơi xa bỗng nhiên truyền đến một tiếng gầm, réo rắt cao lên, qua những tảng đá, vang vọng khắp thành Diêu Quang.

Chợt đám người nhìn thấy một con yêu thú phóng lên tận trời, bay đến hướng chân trời, trong chớp mắt biến mất không thấy gì nữa .

“Nếu ta không nhìn lầm, vừa rồi giống như là một yêu thú được ký khế ước với ông tổ nhà họ Ngụy, Thôn Thiên Ly …”

“Với lại con yêu thú này đã ở Ngụy gia hơn năm mươi năm, chưa hề rời đi .”

Mọi người đều biết, Ngụy gia nổi tiếng nhất là có thể cùng yêu thú ký kết khế ước tu luyện công pháp, nhưng nếu như võ giả ký kết khế ước chết đi, vậy thì khế ước sẽ tự động bị giải trừ, Thôn Thiên Ly đã ở Ngụy gia hơn năm mươi năm, bây giờ lại đột nhiên rời đi …

Trong tâm mọi người bỗng nhiên hiện lên một ý nghĩ lớn mật.

“Gầm!”

Đúng lúc này, lại là một tiếng thét điếc tai nhức óc vang lên, ở nơi xa đó lần nữa xuất hiện một con yêu thú cùng Thôn Thiên Ly bay đi cùng một phương hướng.

Không đợi đám người kịp phản ứng, từng yêu thú bay lên, theo sát phía sau, ước chừng có hơn ba mươi con, mỗi con trong đó đều đạt đến cấp bậc Thiên giai .

“Điều này …”

https://thuviensach.vn

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, trợn mắt há hốc mồm, tình huống này là như thế nào?

“Hai yêu thú cấp bậc chí tôn, còn có hơn ba mươi con yêu thú Thiên giai, chẳng lẽ là…”

Đám người cúi đầu, mắt nhìn về phía dấu tay to lớn phía dưới sâu không thấy đáy, nuốt ngụm nước miếng .

...

Cùng lúc đó, Tần Giác là người khởi xướng cũng không biết chuyện gì đã xảy ra với thành Diêu Quang, đang trên đường chạy về Huyền Ất Sơn.

Cũng không phải hắn không muốn cắt cỏ triệt rễ xử lý những con yêu thú đã ký kết khế ước với Ngụy gia, mà là do hắn đã quên mất.

Tuy nhiên, những yêu thú kia vốn là bị ép ký kết khế ước, bây giờ chủ nhân đã chết, khế ước được giải trừ, bọn chúng cao hứng còn không kịp, làm sao có thể đi tìm Tần Giác báo thù .

Sở dĩ hắn không có trực tiếp dịch chuyển tức thời để trở về Huyền Ất Sơn, là bởi vì Tần Giác muốn nhìn ngắm phong cảnh ven đường đi, lần này đã hủy diệt được Ngụy gia, cho phép Tần Giác có thể tiếp xúc với một số thứ mới mà trước kia chưa từng gặp qua, chẳng hạn như thứ có thể hạn chế linh lực của võ giả, nhưng lại không cần bám vào Linh khí bên trong phù văn.

Biên giới Nam cảnh rộng lớn vô cùng, theo Tần Giác phỏng đoán, nó hẳn là phải có kích cỡ bằng năm sáu cái Địa Cầu lớn nhỏ, lúc trước Tần Giác có tham dự Thịnh Hội Chém Yêu đã sử dụng dịch chuyển tức thời để vượt qua nửa biên giới Nam cảnh và đi đến Thiên Cơ Tông .

Nếu như đổi lại là võ giả Thiên giai bình thường, dù cho nửa đường cưỡi truyền tống trận, trong vòng hai tháng cũng đừng hòng đến được nơi, trừ khi

https://thuviensach.vn

lái một Linh khí Thiên giai hoặc là đẳng cấp cao hơn.

Tần Giác mặc dù không có sử dụng dịch chuyển tức thời, nhưng tốc độ không chậm, dù sao hắn cũng là trạch nam, không muốn đợi ở bên ngoài quá lâu, ngoài trời cao rộng lớn, thì trên đường đi cũng không ai phát hiện ra hắn .

Buổi chiều ngày hôm sau, Tần Giác từ xa xa đã thấy Huyền Ất Sơn, thế là hắn đi chậm tốc độ lại, lấy ra một bầu rượu, ngân nga một bài hát và đáp xuống trên đỉnh núi .

Sau đó Tần Giác liền phát hiện bên ngoài đại điện chẳng biết từ lúc nào có xuất hiện nhiều hơn một tấm bia đá, trên đó viết:

“Chưởng môn sư tổ thần công cái thế, thiên hạ vô song .”

Cái quái gì thế này? Tần Giác một mặt sững sờ.

Kỳ thật đây hết thảy đều là những điều phải được nói từ cuộc chiến giữa Tần Giác cùng Ngụy Long Thao hai ngày trước đó.

Bởi vì cuộc chiến đấu kia dễ dàng phá hủy một đỉnh núi, có thể xưng hủy thiên diệt địa, bởi vậy đã kinh động đến tất cả võ giả Huyền Ất Sơn.

Mà khi bọn họ biết được là chưởng môn sư tổ đại phát thần uy, đánh bại quân địch xâm phạm, đều mừng rỡ như điên, cảm thấy rất tự hào, với một vị chưởng môn cường đại như vậy, còn có ai dám khiêu khích Huyền Ất Sơn?

Trong số đó, có một vị võ giả đã viết xuống bia đá mười hai chữ để tán tụng Bạch Nghiệp, Bạch Nghiệp rất vui mừng, dứt khoát đặt tấm bia đá này ở bên ngoài đại điện.

Không sai, vì để ngăn ai đó muốn ‘quấy rầy’ Tần Giác, Bạch Nghiệp cực kỳ xấu hổ khi lấy hết công lao về bản thân mình .

https://thuviensach.vn

“Ôi! Sư đệ, ngươi đã trở về rồi! Ta biết chắc chắn ngươi sẽ ổn thôi mà, ha ha ha .”

Nhìn thấy Tần Giác, Bạch Nghiệp lập tức cười mỉm từ trong đại điện đi tới .

“...”

Tần Giác im lặng liếc mắt:

“Chuyện Ngụy gia đã giải quyết xong, về sau hẳn là sẽ không còn có người đến gây phiền toái .”

“Ta biết ta biết!”

Bạch Nghiệp liên tục gật đầu, lấy ra một khối ngọc và nói:

“Ngươi nhìn xem, nó đã được báo cáo trên linh mạng.”

Tần Giác cúi đầu xem, quả nhiên thấy được một dòng màu đỏ ghi danh các nhân vật lớn:

“Chấn kinh! hai vị cường giả Chí tôn Ngụy gia và nhiều vị cường giả Thiên giai đều đột nhiên mất tích, những yêu thú cấp cao thi nhau trốn đi, đây là sự biến đổi nhân tính, hay là …”

Tần Giác: “? ? ?”

Thật không ngờ, ở dị giới lại có UC chấn kinh phân bộ?

bookmark_add

Chương 32 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Tần Giác Muốn Kết Hôn Rồi

Trước

https://thuviensach.vn

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1790 chữ

“Đây là cái gì?”

Tần Giác nghi hoặc, mặc dù không biết là thứ gì, nhưng mà càng xem thì lại càng cảm thấy giống với máy tính bảng ở kiếp trước.

“A, cái này gọi là Linh Cơ, là sản phẩm cao cấp của thánh địa Trung Châu làm ra, có thể kết nối Linh Mạng, cho dù không bước chân ra khỏi cửa, thì lúc nào cũng có thể xem biết được những chuyện xảy ra ở những chỗ khác của Nam cảnh, ta khó khắn lắm mới mua được đó.”

Bạch Nghiệp giải thích.

Tần Giác: “? ? ?”

Là máy tính bảng thật hả?

Hơn nữa còn có thể lên mạng?

Chẳng lẽ hắn không phải là người duy nhất xuyên đến thế giới này?

“Ngoài ra, có thể học được rất nhiều tri thức ở trên này.”

Nói xong, Bạch Nghiệp nhấn vào hai chữ “live stream*”, sau đó ấn xuống tìm kiếm.

*trong nguyên tác là hai chữ 直播 dịch ra là phát sóng trực tiếp, vì dịch là hai chữ nên để live stream cho hợp lý.

Tần Giác: “...”

Sao ngươi thuần thục quá vậy?

https://thuviensach.vn

Rất nhanh trên màn hình liền xuất hiện mười ô vuông nhỏ, mỗi ô chỉ dẫn đều khác biệt, nhưng có thể thấy được đều là mỹ nữ.

Bạch Nghiệp nhấn vào một ô chỉ dẫn, màn hình lập tức biến thành một nữ tử mặc hồng y đỏ như lửa, cho dù mang mạng che mặt, nhưng vẫn có thể thấy rõ là xinh đẹp vô cùng.

Nữ tử hồng y lông mày như tơ, nhảy múa uyển chuyển theo âm nhạc, khiến người khác rung động vô cùng, nhất là vòng eo uyển chuyển có thể nắm lấy kia, để người xem nhịn không được mà miệng đắng lưỡi khô .

“Thế nào, đẹp không?”

Bạch Nghiệp lộ ra nụ cười ý vị thâm trường: “Cái này gọi là phát live stream, có rất nhiều võ giả xem rồi đó, hơn nữa còn có thể tặng thưởng, chỉ tiếc là quà tặng quá mắc, những võ giả nho nhỏ như chúng ta căn bản mua không nổi.”

“...”

Tần Giác thế nào cũng không nghĩ tới, cho dù là tại dị giới, live stream vẫn được chào đón đến như vậy.

Nhưng mà … Rốt cuộc là ai làm ra thứ đồ chơi này?

“Có muốn một cái hay không hả, sư đệ?”

Thấy Tần Giác thật lâu cũng không nói gì, Bạch Nghiệp cười nói .

“Ta …”

Tần Giác vừa muốn mở miệng, Bạch Nghiệp liền thay đổi sắc mặt, chân thành nói:

https://thuviensach.vn

“Lần này ngươi đánh bại địch nhân xâm nhập, tiêu diệt Ngụy gia, cứu vớt Huyền Ất Sơn, công lao rất lớn, sư huynh làm chưởng môn Huyền Ất Sơn, từ trước đến nay đều thưởng phạt phân minh, Linh Cơ này liền ban thưởng cho ngươi đi.”

Không để cho Tần Giác phản bác, Bạch Nghiệp trực tiếp nhét máy tính bảng vào trong tay hắn .

Tần Giác: “? ? ?”

Ngươi từ khi nào mà trở nên hào phóng như vậy?

Không đúng, khẳng định có vấn đề!

Quả nhiên, một khắc sau Bạch Nghiệp nói tiếp: “Bất quá … Vì phòng ngừa sư đệ ngươi bị ngoại nhân quấy rầy, sự tình lần này ta quyết định không công bố ra với bên ngoài, coi như là ta làm đi!”

Bạch Nghiệp dõng dạc nói, ngôn từ chính nghĩa, có ý tứ là ta cũng là vì tốt cho ngươi.

Thì ra là thế!

Tần Giác trong nháy mắt liền hiểu ra tấm bia đá kia là xảy ra chuyện gì.

Đối với cái này, Tần Giác chỉ có thể cười khổ.

Bất quá Tần Giác vốn dĩ cũng không hứng thú gì với cái họi là công lao gì đó, có thể nhận được một chiếc “Máy tính bảng” đã là niềm vui ngoài ý muốn rồi.

“Được, vậy ta về trước đây.”

Nhận lấy Linh Cơ, Tần Giác bất đắc dĩ nói .

“Chờ một chút, ta có chuyện này muốn hỏi ngươi .”

https://thuviensach.vn

Bạch Nghiệp thần bí nói .

“Chuyện gì?”

“Cô gái rốt cuộc là có quan hệ gì với ngươi?”

“...”

Tần Giác bỗng nhiên rất hối hận trước lúc rời đi không đem chuyện này truyền âm nói cho Bạch Nghiệp .

Vốn dĩ hắn muốn cho nhờ Bạch Nghiệp giúp mình chăm sóc Lạc Vi Vi, đề phòng sau này có người phát hiện thiếu nữ tu luyện không phải là Thanh Hư Kinh, lại biến nó thành nội ứng.

Nhưng hắn lại không để ý đến lòng hiếu kỳ của Bạch Nghiệp.

“Không thể trả lời!”

Trừng Bạch Nghiệp một cái, Tần Giác nhanh chân rời đi .

“Dừng, không tính nói thật à.”

Bạch Nghiệp nhếch miệng .

“...”

Thấy Tần Giác đã đi xa, Bạch Nghiệp nở nụ cười, lại từ trong trữ vật lấy ra một chiếc máy tính bảng giống vậy, có thứ này rồi, về sau coi như có ở Huyền Ất Sơn thì cũng sẽ không cảm thấy nhàm chán .

“May mà ta mua hai cái .”

Lúc này, Trương Kỷ Trần cùng Võ Anh từ trong đại điện đi tới: “Sư phụ”

“Ngươi vừa rồi nói gì với sư thúc?”

https://thuviensach.vn

“Không có gì, sư thúc gần đây xuân tâm nhộn nhạo, thích một cô gái .”

Bạch Nghiệp thuận miệng đáp, quay người đi vào đại điện .

Trương Kỷ Trần: “? ? ?”

Võ Anh: “? ? ?”

Cái gì, sư thúc lại thích cô gái?

Hai người nhìn nhau, đều là thấy được sự kinh ngạc trong mắt đối phương, nhưng nghĩ lại, Tần Giác thế nhưng là ngay cả cường giả Thiên giai đều có thể miễu sát, thích cô gái nhất định có chỗ hơn người, thậm chí nói không chừng còn là Thánh nữ của đại tông môn nào đó!

Nghĩ tới đây, ngọn lửa nhiều chuyện trong lòng hai người bùng cháy dữ dội, chuyện liên quan tới Ngụy gia gì đó đều quăng lên chín tầng mây .

“Đây chính là một tin tức vô cùng lớn đó.”

Hai người không hẹn mà cùng nghĩ, sau đó ngầm hiểu mà đi về các hướng hướng khác nhau.

Không lâu sau, Trương Kỷ Trần đi vào một nơi tụ tập rất nhiều cao tầng của Huyền Ất Sơn.

“Này, các ngươi biết không, Tần sư thúc thích Thánh nữ của đại tông môn nào đó đó!”

Trương Kỷ Trần mới vừa vào đến, liền nói thẳng vào vấn đề.

Đám người đầu tiên là sững sờ, trong nháy mắt liền sôi trào!

“Cái gì? Thật giả?”

“Không thể nào, sư thúc hắn đã từng rời khỏi Huyền Ất Sơn sao?”

https://thuviensach.vn

“Làm sao có thể, Tần sư thúc cả ngày không phải uống rượu thì chính là ca hát, nửa năm rồi ta chưa gặp hắn, làm sao có thể đột nhiên thích Thánh nữ của đại tông môn chứ, ta không tin .”

“Đúng vậy, nhất định là giả .”

Những cao tầng Huyền Ất Sơn này phần lớn đều cùng thế hệ với Trương Kỷ Trần, dường như có thể nói là nhìn Tần Giác lớn lên, rất hiểu tác phong hành sự của Tần Giác, bởi vậy đối với lời nói của Trương Kỷ Trần nghi ngờ vô cùng.

Huống hồ Tần Giác vẫn luôn ở tại sườn đồi không đi ra, ngay cả mặt cũng không thấy đâu, làm sao lại có thể thích cái gì mà Thánh nữ đại tông môn chứ?

Đối mặt với lời chất vấn, Trương Kỷ Trần giữ vẻ mặt lạnh nhạt:

“Đây chính là sư phụ ta chính miệng nói cho ta biết, chẳng lẽ các ngươi đã quên, khoảng thời gian trước sư thúc vừa mới tham gia Thịnh Hội Chém Yêu sao?”

Lời vừa nói ra, mọi người nhất thời á khẩu không trả lời được, bắt đầu dần dần dao động:

“Cách nói này, quả thực.”

“Sư thúc rất ít khi rời khỏi Huyền Ất Sơn, nếu như lúc tham gia Thịnh Hội Chém Yêu thích Thánh nữ của những đại tông môn kia này cũng là bình thường mà.”

“Cũng đúng, dù sao cũng là người trẻ mà .”

“Khiến cho ta nhớ tới ngày đó chạy đi dưới trời chiều, đó cũng là lúc ta mất đi thanh xuân …”

https://thuviensach.vn

"..."

Rất nhiều cao tầng ở Huyền Ất Sơn lao nhao nghị luận, dù sao hiện tại cũng nhàn rỗi không có chuyện gì làm, còn không bằng hóng chuyện bát quái.

Sau mười phút, những cao tầng của Huyền Ất Sơn bởi vì có chuyện riêng mà chậm rãi rời đi, có người đi truyền thụ cho đệ tử chương trình học, có người về nhà nghỉ ngơi, có người đi tìm những bằng hữu khác nghiên cứu thảo luận sự huyền diệu của công pháp.

Cùng lúc đó, Võ Anh bên kia cũng như thế .

Mà nói ra cái tin tức "Kình bạo" này thì hai người cũng hài lòng nhẹ nhàng thở ra, loại chuyện này không thể giấu ở trong lòng, này chẳng phải sẽ nhịn tới hỏng sao!

Thế là rất nhanh từng thanh âm kinh ngạc vang lên không ngừng bên trong Huyền Ất Sơn.

"Ngươi nghe nói không, sư thúc tổ đang cùng Thánh nữ của đại tông môn nào đó yêu đương!"

"Không chỉ có như thế, với lại đại tông môn kia rất có thể là Phong Lôi Tông!"

"Cái gì? Sư thúc tổ đang cùng Thánh nữ Phong Lôi Tông yêu đương?"

"Phong Lôi Tông? Đây không phải là một trong bốn đại tông môn sao?"

"Ha ha, sư thúc tổ người thế nào, cho dù Thánh nữ Phong Lôi Tông lại là người như thế nào? Còn không phải dễ dàng đoạt tới sao, đây chính là lời do chính miệng chưởng môn nói!"

"Ghê gớm a, ghê gớm a, sư thúc tổ chẳng mấy chốc sẽ cùng Phong Lôi Tông Thánh nữ kết hôn rồi!"

https://thuviensach.vn

“Trời ạ, sư thúc tổ muốn kết hôn rồi! Đối phương là Thánh nữ của Phong Lôi Tông!”

“...”

Theo lời đồn không ngừng truyền ra, chuyện này cũng biến thành càng nói càng khoa trương, đến cuối cùng gần như đã truyền thành Tần Giác ngày mai sẽ phải kết hôn cùng Thánh nữ của Phong Lôi Tông.

Rất nhiều đệ tử mới đến tràn ngập tình ý với Tần Giác đều nhao nhao tan nát cõi lòng, mất đi động lực tu luyện, chỉ muốn làm cá ướp muối.

Mà Tần Giác ở phía sau Huyền Ất Sơn còn chưa có biết chuyện gì, đang nằm trên tảng đá nhàn nhã uống linh tửu .

bookmark_add

Chương 33 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Không Phải Ta

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1680 chữ

Huyền Ất Sơn, sườn núi.

Chân trời dần dần hiện lên màu vàng sáng, Tần Giác rời giường từ sớm, duỗi lưng một cái, sau đó tinh thần khoan khái đi đến bên cạnh đá xanh.

“Tiểu gia hỏa, phần linh tửu hôm nay, cất kỹ đi .”

Nói xong, Tần Giác lấy ra một bình linh tửu, đổ ra mấy giọt xối lên trên cỏ dại.

https://thuviensach.vn

Sau khi hấp thu linh khí bên trong linh tửu, cỏ dại lập tức trở nên có sức sống hơn, duỗi ra những phiến lá cọ xát lên người Tần Giác, nũng nịu vô cùng.

“Ha ha ha, nếu không đặt cho ngươi cái tên đi, thế nào?”

Bỗng nhiên Tần Giác tâm huyết dâng trào cười nói .

Cỏ dại mặc dù vẫn chưa hóa hình, nhưng dẫu sao đã có linh trí, cũng coi như là một nửa đồ đệ của Tần Giác, có tên ngược lại sẽ càng thêm thuận tiện .

Ngoài dự liệu là, cỏ dại vậy mà gật “Đầu” một cái, biểu thị đồng ý .

“Vậy … gọi là Tiểu Thảo nha?”

Tần Giác chần chờ nói .

Cỏ dại: “...”

“Không hài lòng sao? Đại Thảo?”

Cỏ dại: “...”

“Linh Diệp?”

Cỏ dại: “...”

“Thanh Thanh Thảo Nguyên?”

“...”

Cuối cùng, cỏ dại cũng nhịn không nổi nữa, huy động lá nhọn, viết lên trên mặt đất hai chữ: “Vân Tịch .”

“Vân Tịch … Tên rất hay!”

https://thuviensach.vn

Hai mắt Tần Giác sáng lên, nhịn không được cũng đồng ý, chỉ là … Cái tên này làm sao nghe có điểm giống tên của con gái?

Nhưng rất nhanh hắn liền ý thức được có gì đó không đúng:

“Chờ chút, ngươi vậy mà biết viết chữ?”

Cỏ dại: “...”

Một gốc cỏ dại vừa mới sinh ra linh trí không bao lâu thế mà biết viết chữ, quả thật không thể tưởng tượng nổi.

Phải biết, khi trước lúc Tần Giác truyền thụ công pháp tu luyện cho cỏ dại, là trực tiếp thông qua việc quán thâu linh lực đi vào, chỉ cần lĩnh ngộ là được, căn bản là không cần phải lật xem, như vậy cỏ dại làm sao mà biết viết chữ?

“Chẳng lẽ có người dạy ngươi?”

Tần Giác nhíu mày suy tư, không thể nào, là ai nhàm chán như vậy?

“Được rồi, mặc kệ, ngươi đã thích như vậy, thế sau này liền gọi ngươi là Vân Tịch a.”

Suy nghĩ nửa ngày cũng nghĩ không ra, cuối cùng Tần Giác dứt khoát lựa chọn từ bỏ, dù sao nơi này chính là thế giới huyền huyễn, chuyện gì cũng có thể xảy ra, lỡ như cỏ dại có thiên phú dị bẩm, vô sự tự thông thì sao?

Đương nhiên, còn có một khả năng nữa, chính là cỏ dại kia giống như hắn, là người xuyên qua, nhưng mà khả năng này tương đối thấp, ai sẽ xui xẻo như vậy, xuyên qua thành một gốc cỏ dại?

“Tu luyện cho tốt, Vân Tịch .”

https://thuviensach.vn

Để lại câu nói này, Tần Giác không có nghĩ nhiều, nghiêng người dựa vào tảng đá, nhàn nhã uống rượu .

Tính cách hắn xưa nay đã vậy, với chuyện không có hứng thú thường không quan tâm, giống như lúc trước đối đãi Lạc Vi Vi cũng như thế .

Nhưng mà cái tên Vân Tịch này vẫn rất có ý thơ .

Mặt trời nhanh chóng mọc lên, thiếu nữ đúng giờ tới, nhìn thấy Tần Giác dựa vào tảng đá, thiếu nữ lộ vẻ mặt hơi lạ.

“Tới rồi .”

Tần Giác khẽ nâng mắt.

“Ân .”

Thiếu nữ há miệng, nhịn không được hỏi:

“Nghe nói ngươi muốn kết hôn?”

“Phụt!”

Tần Giác vừa mới uống một hớp rượu, nghe được câu này liền trực tiếp phun ra.

“Ngươi nói cái gì?”

Tần Giác có chút mơ màng.

Thấy thế, thiếu nữ hơi có vẻ do dự, ánh mắt phức tạp nói:

“Bên ngoài đều đang nói ngươi muốn kết hôn a, với lại đối tượng là Thánh nữ Phong Lôi Tông.”

“Kết hôn? Thánh nữ Phong Lôi Tông?”

https://thuviensach.vn

Tần Giác ngạc nhiên, hắn chợt nhớ tới lúc tham gia Thịnh Hội chém Yêu nhìn thấy mỹ nữ xinh đẹp kia, mặc dù đối phương xinh đẹp thật đấy, nhưng mà hắn từ lúc nào nói qua mình muốn cùng Thánh nữ Phong Lôi Tông kết hôn?

“Rốt cuộc là do ai nói?”

Tần Giác trầm giọng hỏi.

“À … Hình như là chưởng môn?”

Thiếu nữ bị Tần Giác làm cho Tần Giác giật mình, chần chờ nói .

Nàng còn nhớ người tung tin kia nói như đinh đóng cột cho nàng hay, chuyện này là chưởng môn chính miệng nói .

“Bạch! Nghiệp!”

Chữ Nghiệp còn chưa rơi xuống, Tần Giác đã phóng lên trời, bay về phía đại điện Huyền Ất Sơn!

“Làm sao … vậy?”

Thiếu nữ khuôn mặt mờ mịt,

Không hiểu Tần Giác sao lại có phản ứng lớn như vậy.

...

“Các vị khán giả, tiếp theo ta vì mọi người biểu diễn một khúc vũ đạo – nghê thường vũ y.”

Trên màn hình, nữ tử mặc mát mẻ che miệng nhẹ cười, dáng vẻ thẹn thùng, tựa như hoa thủy liên tinh khiết .

https://thuviensach.vn

“Chậc chậc, không hổ là nữ đệ tử của Hàn Nguyệt Cung, một người bất kỳ thôi mà cũng xinh đẹp như vậy .”

Bạch Nghiệp chậc lưỡi, nhìn say sưa ngon lành .

Đúng lúc này, Bạch Nghiệp chợt nghe có người đang gọi tên hắn, lại vang dội cực kỳ, chấn động đến nỗi toàn bộ đại điện đều không ngừng lắc lư .

Ngay sau đó Bạch Nghiệp liền có cảm giác được một cỗ cường lực không gì sánh nổi đang nhanh chóng tới gần!

“Chuyện gì vậy?”

Bạch Nghiệp sợ hãi.

Không chờ hắn nghĩ kỹ càng, Tần Giác đã xuất hiện trong đại điện, tốc độ nhanh đến mức khó tin!

“Làm sao … Làm sao vậy, sư đệ?”

Bạch Nghiệp miễn cưỡng bày ra dáng vẻ tươi cười .

“Chuyện ta kết hôn, là ngươi nói bậy đúng không?”

Tần Giác hỏi .

“Kết hôn? Kết hôn gì? Ta không biết a .”

Bạch Nghiệp mờ mịt, hắn ngày hôm qua vẫn đợi ở trong đại điện, cũng không biết bên ngoài xảy ra chuyện gì.

“Hừ! Còn muốn gạt ta!”

Ngón tay Tần Giác vang lên tiếng kèn kẹt, đi đến phía Bạch Nghiệp.

https://thuviensach.vn

“Chờ một chút! Sư đệ, ngươi nghe ta giảo biện … Không đúng, ngươi nghe ta giải thích, ta thật sự không có nói gì a.”

Bạch Nghiệp liên tiếp lui về sau, thẳng đến lúc dán lên vách tường đại điện không lui lại được nữa mới thôi .

“Không phải ngươi thì còn có thể là ai?”

Tần Giác nghiến răng nghiến lợi nói .

“Sư đệ, ngươi phải tin tưởng ta, tuyệt đối không phải do ta làm!”

Bạch Nghiệp khóc không ra nước mắt, cho đến bây giờ, đang xảy ra chuyện gì hắn cũng không biết .

Ai! Là ai đang hãm hại ta!

“Ta tin tưởng ngươi vô cùng.”

Tần Giác nhếch miệng cười một cái, chậm rãi dơ nắm đấm lên.

Phanh!

Phanh!

Phanh!

Huyền Ất Sơn chấn động ba lần, giống như bị vật lớn va phải .

“Xảy ra chuyện gì vậy?”

Một vị cao tầng của Huyền Ất Sơn từ trong phòng chạy đến kinh ngạc hỏi.

“Xảy ra chuyện gì vậy?”

Một vị cao tầng khác cùng không rõ ràng cho lắm .

https://thuviensach.vn

“Chẳng lẽ lại có kẻ địch đến xâm phạm?”

“Nhanh qua xem một chút .”

Đám người nhao nhao tiến về đỉnh núi đại điện, Trương Kỷ Trần cùng Võ Anh vậy mà thình lình xuất hiện .

Hai phút sau, mọi người đi tới bên ngoài đại điện, trong lúc đó Huyền Ất Sơn lại chấn động thêm mấy lần, tựa hồ tình hình chiến đấu rất kịch liệt, nhưng để đám người nghi hoặc là, vì sao không có chút dao động linh lực gì?

Lúc mọi người ở đây chuẩn bị tiến vào đại điện, một bóng dáng đột nhiên từ trong đại điện đi ra, bạch y tung bay, dáng vẻ như long phượng, không dính khói lửa trần gian, ngoại trừ Tần Giác, còn có thể là ai?

Nhìn thấy rất nhiều cao tầng của Huyền Ất Sơn bên ngoài đại điện, Tần Giác nao nao:

“Các ngươi ở chỗ này làm gì?”

Đám người: “...”

Câu hỏi này không phải là câu chúng ta phải hỏi ngươi à?

Cuối cùng là Trương Kỷ Trần hiểu rõ Tần Giác nhất, tiến lên nói:

“Chúng ta nghe được động tĩnh nên mới tới, sư thúc, bên trong có chuyện gì vậy?”

Nghe vậy, Tần Giác giật mình, phất phất tay nói: “Yên tâm đi, không có việc gì .”

Nói xong, Tần Giác vượt qua đám người, biến mất ngay trước mắt mọi người.

https://thuviensach.vn

"..."

Không lâu sau, lại một bóng dáng đi từ trong đại điện ra, đến gần mọi người mới phát hiện, chính là Bạch Nghiệp!

Nhưng giờ phút này Bạch Nghiệp làm gì còn dáng vẻ tiên phong đạo cốt, không giận tự uy của thường ngày nữa, mặt mũi cả người đều bầm dập, nhìn qua cực kỳ chật vật .

"Chưởng môn, người đây là …"

Đám người trợn mắt hốc mồm .

"À, ta vừa rồi đang nghiên cứu tự mình sáng tạo công pháp, lúc vận hành linh lực không cẩn thận có sơ sót, làm mặt nghẹn đến sưng lên ."

Bạch Nghiệp ra vẻ cao thâm nói .

"Đó cũng không phải là chỉ có vành mắt đen đâu a?"

"Hừ, ngươi hiểu cái gì, tu vi thiên giai này của ta cũng không phải để không, trong đó tự nhiên có ảo diệu."

Nói xong câu đó, Bạch Nghiệp không cho đám người cơ hội hỏi han, quay đầu nói với Trương Kỷ Trần cùng Võ Anh:

"Hai người các ngươi, cùng ta vào trong."

Lời vừa nói ra, hai người đưa mắt nhìn nhau, lập tức có dự cảm không tốt .

bookmark_add

Chương 34 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Tinh Môn Giải Tán

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau, mặt mũi Trương Kỷ Trần cùng Võ Anh đều bầm dập xuất hiện trước mặt mọi người, nhất là hai mắt quầng thâm, giống như hai con gấu trúc bự, nhìn qua buồn cười vô cùng.

Lúc đầu Bạch Nghiệp cũng không rõ chuyện gì xảy ra, nhưng khi bị Tần Giác đánh cho tơi bời, Bạch Nghiệp chợt nhớ tới ngày hôm qua mình thuận miệng nói cho hai đồ đệ chuyện Tần Giác thích một cô gái, vấn đề rất rõ ràng xuất hiện ở trên thân hai người .

Thế là Bạch Nghiệp gọi Trương Kỷ Trần cùng Võ Anh vào đại điện thẩm vấn, quả nhiên, là hai người truyền chuyện này đi, với lại càng truyền càng không theo lẽ thường, đến cuối cùng thì biến thành Tần Giác muốn cùng Thánh nữ Phong Lôi Tông kết hôn .

Đương nhiên, cái này không phải là trọng điểm, trọng điểm là tất cả mọi người đều cho rằng chuyện này là do chính Bạch Nghiệp nói!

Khó trách sẽ không hiểu sao mà vừa đến thì Tần Giác liền chất vấn hắn .

Bạch Nghiệp khóc không ra nước mắt, mình chỉ là thuận miệng nói một câu nói, ai có thể nghĩ tới lời đồn lại thổi phồng đến mức độ như vậy?

Mà tất cả những chuyện này đều là do chính hai đồ đệ của mình làm!

Kết quả không cần nói cũng biết, lửa giận của Bạch Nghiệp đều rơi hết lên người Trương Kỷ Trần cùng Võ Anh, sau đó liền có được cảnh tượng hiện tại.

“Trương trưởng lão? Ngươi sao vậy?”

https://thuviensach.vn

Có người nhịn không được tò mò hỏi thăm .

“Không có gì, tối hôm qua nghiên cứu công pháp không cẩn thận xảy ra sơ sót, mặt bị nghẹn sưng lên .”

Trương Kỷ Trần viện lý do giống với Bạch Nghiệp.

“Võ trưởng lão thì sao?”

“Ta cũng là nghiên cứu công pháp không cẩn thận xảy ra sơ sót.”

Võ Anh xấu hổ cười nói .

“Hai người các ngươi, nghiên cứu cùng một bộ công pháp?”

Trương Kỷ Trần: “...”

Võ Anh: “...”

“...”

...

“Rất nhiều người đều không biết, cường giả Ngụy gia đi nơi nào .”

“Yêu thú trốn đi, đại trận hộ thành vỡ vụn, đến cùng là đã xảy ra chuyện gì?”

“Kẻ thù ngày xưa đánh lên Ngụy gia, làm ra loại chuyện này là ai!”

“Ngụy gia bị xoá tên, bảy đại gia tộc chỉ còn lại sáu nhà! Ngụy gia mất đi võ đạo Chí tôn có thể đặt chân tại Diêu Quang thành được nữa hay không?”

“Đêm nay giờ Tuất, để cho chúng ta lạc vào u mê khi cường giả Ngụy gia mất tích…”

https://thuviensach.vn

“Căn cứ vào hiện trường phỏng đoán, rất có thể là một vị cường giả bí ẩn nào đó tiêu diệt cao tầng Ngụy gia chứ không phải là mất tích, phán định sơ bộ, vị cường giả thần bí này ít nhất cũng là cảnh giới Truyền Kỳ cảnh!”

“Cường giả bí ẩn đến cùng là ai, vì sao lại muốn ra tay với Ngụy gia?”

“Phải chăng phía sau màn che là Bốn đại tông môn?”

“...”

Tần Giác nhìn tin tức có liên quan tới Ngụy gia trong Linh Cơ, có chút im lặng .

Những tin giật gân trên trình duyệt UC đó, cũng thua kém bao nhiêu so với cái ở trên Địa Cầu a .

Nhưng mà nhìn chung thì cũng để Tần Giác hiểu rõ cụ thể toàn bộ quá trình xảy ra chuyện đó.

Thì ra hôm đó sau khi Tần Giác diệt sát hai võ đạo Chí tôn cùng tất cả cao tầng của Ngụy gia, yêu thú cùng bọn hắn ký kết khế ước vậy mà đều rời khỏi Diêu Quang thành hết, gây nên oanh động .

Cho dù có người nảy sinh hoài nghi, nhưng vẫn như cũ không dám tùy ý khiêu chiến Ngụy gia .

Mãi cho đến khi có một cường giả từng trở mặt với Ngụy gia kìm nén không được mà dẫn đầu đánh lên, mọi người mới biết được rằng, Ngụy gia bây giờ đã không còn bất kì cường giả trên Thiên giai nào nữa!

Phải biết, Ngụy gia đã tọa trấn ở Diêu Quang thành hơn ngàn năm, tích góp được vô số thiên tài địa bảo cùng các loại bí tịch võ đạo, nhất là có thể tu luyện được bộ công pháp kỳ lạ có thể ký khế ước với yêu thú kia, không biết có bao nhiêu người thèm nhỏ dãi .

https://thuviensach.vn

Trong quá khứ nội tình của Ngụy gia thâm hậu, cường giả tụ tập, đương nhiên không ai dám đánh chủ ý lên những vật này.

Nhưng nếu như Ngụy gia ngay cả một cường giả Thiên giai trở lên cũng không có. E là cho dù chỉ dùng cái mông để nghĩ thì cũng biết sẽ ra sao.

Tiếp theo không có gì bất ngờ thì Ngụy gia bị xóa tên ra khỏi top bảy đại gia tộc, lọt vào điểm vây quét của thế lực khắp nơi, trong đó thậm chí có không ít thế lực đã từng nương nhờ Ngụy gia.

Trong vòng một đêm, Ngụy gia biến mất khỏi Diêu Quang thành, giống như chưa từng tồn tại, rất nhiều phân đường đều bị nhổ tận gốc .

Bất quá Ngụy gia dù sao cũng gần với một trong bốn đại tông môn cấp bậc quái vật ở Nam cảnh, nhiều đời đều có võ đạo Chí tôn xuất thế, nhất là thế hệ này,

Có hai vị võ đạo Chí tôn tọa trấn, có thể nói là như mặt trời ban trưa .

Bây giờ cao giai võ giả bao gồm luôn cả hai vị võ đạo Chí tôn cũng đột nhiên cùng nhau mất tích, ngay cả lúc Ngụy gia bị diệt cũng không đứng ra, đương nhiên sẽ có người cảm thấy kỳ quái.

Thế là trải qua sự điều tra của một vị cường giả nổi võ đạo nổi danh, suy đoán ra được cao tầng Ngụy gia rất có thể không phải là mất tích, mà là bị cường giả Truyền Kỳ cảnh thần bí nào đó giết hại, mà ở Nam cảnh, thế lực có được cường giả Truyền Kỳ cảnh trở lên, cũng chỉ có bốn đại tông môn .

Thế là không hiểu làm sao người phía sau màn lại biến thành bốn đại tông môn .

“Quả nhiên chuyên gia ở chỗ nào cũng đều không đáng tin cậy .”

Tần Giác cười nhạt.

https://thuviensach.vn

Không quá để ý về mặt ý nghĩa mà nói, chuyện này cũng không thể trách vị cường giả võ đạo kia được, dù sao lúc rời đi Tần Giác đã cố ý xóa hết tất cả vết tích, xem như bốn đại tông môn cùng truy xét, cũng sẽ không truy ra được bất kỳ dấu vết gì.

Tần Giác mặc dù không lo lắng mình sẽ bại lộ thực lực, nhưng cũng không muốn bị ngoại nhân quấy rầy, để hắn an tâm ở Huyền Ất Sơn làm trạch nam không tốt sao?

Đóng lại Linh Cơ, Tần Giác ngửa đầu uống một ngụm rượu, sau đó nằm trên bãi cỏ nhàn nhã phơi nắng, cho dù nhìn kiểu nào, cũng sẽ không có người nào cho rằng hắn và vị cường giả bí ẩn tuỳ tiện gạt bỏ cao tầng Ngụy gia kia là một.

Giờ phút này, nếu nói ai là người nản chí nhất thì ngoài Mục Thần ra thì không còn ai khác, vốn dĩ sau khi hắn nhìn thấy thực lực của bọn người Ngụy Long Thao, hắn nghĩ rằng Huyền Ất Sơn nhất định diệt vong, mà hắn không thể nghi ngờ gì sẽ trở thành tân chủ nhân của phiến khu vực này.

Kết quả vài ngày sau tin tức đến lại là Ngụy gia bị diệt, Huyền Ất Sơn bình yên vô sự .

Mặc dù không biết rốt cuộc đã xảy ra cái gì, nhưng trực giác nói cho Mục Thần biết, phải trốn! Trốn càng xa càng tốt .

Thế là Tinh môn bị giải tán trong đêm, hắn mang theo đồ vật trốn khỏi chỗ này, đồng thời dự định mai danh ẩn tích từ đây, cũng không trở về nữa!

Đương nhiên, chuyện này Tần Giác tạm thời còn chưa biết .

Tóm lại vô luận ra sao, Huyền Ất Sơn đã trở thành chúa tể tuyệt đối của khu vực này rồi, chí ít trong thời gian ngắn là như vậy .

Hô .

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, thuần dương chi lực giữa thiên địa bỗng nhiên bắt đầu tụ tập lại, hình thành mấy tia mà mắt thường có thể thấy được.

Tần Giác thần sắc hơi động, ngẩng đầu nhìn thiếu nữ đang nồi xếp bằng trên tảng đá ngồi, như có điều suy nghĩ .

Giờ phút này thiếu nữ chau mày, trong cơ thể bộc phát ra lực hấp dẫn mạnh mẽ, điên cuồng hấp thu chi lực thuần dương xung quanh, khí tức bắt đầu không ngừng tăng lên, giống như đang thử đột phá .

Một khắc này, thuần dương chi lực rốt cục cũng tiếp cận đến điểm cực hạn, không khí lâm vào giây phút yên tĩnh ngắn ngủi, chợt mờ hồ có thể nghe được một tiếng vỡ vụn của bình chướng, mà khí tức của thiếu nữ cũng theo đó mà tăng vọt, trong nháy mắt đạt tới Hoàng giai đỉnh phong .

Sau khi đột phá, thiếu nữ cũng không vội kết thúc tu luyện, kiểm nghiệm thành quả, mà tiếp tục vận chuyển công pháp, củng cố cảnh giới .

Nhất là bây giờ, càng không thể sốt ruột, thiếu nữ hiển nhiên vẫn luôn duy trì trạng thái bình thản .

Sau mười phút, thiếu nữ nhả ra một ngụm trọc khí, mở hai mắt ra, trong mắt như có thần quang sáng lên, chói mắt vô cùng .

“Chúc mừng .”

Tần Giác cười nói .

Nghe vậy, gương mặt xinh đẹp của thiếu nữ hồng lên:

“May mắn mà thôi .”

Không thể không nói, thiên phú tu luyện của thiếu nữ biến thái vô cùng, bây giờ cách lần quán đỉnh linh lực lần trước vẫn chưa tới nửa tháng, thế mà lại

https://thuviensach.vn

đột phá lần nữa, với lại không hề có dấu hiệu bất ổn chút nào, cơ hồ đã không thua gì những đệ tử chân truyền của những đại tông môn kia.

Nếu bồi dưỡng thật tốt, sau này thành tựu của nàng chắc hẳn sẽ không thấp hơn Chí tôn .

Nghĩ như vậy, Tần Giác bỗng nhiên có chút tò mò, nếu như Bạch Nghiệp biết thì sẽ thế nào?

Dù sao, hắn chỉ nói cho Bạch Nghiệp biết công pháp mà Lạc Vi Vi tu luyện mà thôi, lại không nói thiên phú tu luyện của nàng ra.

bookmark_add

Chương 35 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Tần Giác Luyện Khí

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1635 chữ

“Vân Tịch? Nó tên là Vân Tịch sao?”

Thiếu nữ ngồi xổm bên cạnh cỏ dại, nghi ngờ hỏi:

“Vì sao cái tên lại giống tên nữ hài vậy.”

Tần Giác: “...”

Quả nhiên, không chỉ có một mình hắn suy nghĩ như vậy .

“Không lẽ, nó vốn chính là nữ hài tử?”

https://thuviensach.vn

Thiếu nữ nghiêng đầu, cẩn thận quan sát, có ý nhìn ra mánh khóe từ đó.

Tần Giác: "..."

Ngươi chẳng lẽ không biết bình thường cỏ dại đều là loài lưỡng tính hay sao?

Ách … Nói vậy, nếu như sau này Vân Tịch thật sự hóa hình, vậy rốt cuộc là nam hay là nữ?

Nghĩ tới đây,Tần Giác cũng không khỏi cảm thấy có chút tò mò .

"Bá!"

Đột nhiên, 'Vân Tịch' chỉ huy cỏ lá, đâm về thiếu nữ, mang theo tiếng xé gió sắc bén, may mà thiếu nữ phản ứng cực nhanh, lập tức tránh khỏi .

Lấy cường độ thân thể bây giờ của Vân Tịch, công kích phát ra gần như không hề thua kém đao kiếm, người bình thường rất dễ đâm bị thương, nhưng mà thiếu nữ cũng không phải là người bình thường .

"Vì sao nó lại chán ghét ta như vậy?"

Thiếu nữ rất phiền muộn .

Trên thực tế, vấn đề này Tần Giác cũng thấy rất kỳ lạ, thiếu nữ hình như chưa từng gây thù chuốc oán với 'Vân Tịch' mà đúng không, nhưng 'Vân Tịch' giống như luôn tràn ngập địch ý với thiếu nữ.

"Không biết, có thể là do … Nó không thích nữ?"

Tần Giác suy đoán.

"? ? ?"

"Hừ, được rồi, ta vẫn nên chăm chỉ tu luyện."

https://thuviensach.vn

Thiếu nữ nhếch miệng, tiếp tục ngồi xếp bằng tu luyện, hôm nay nàng không có lên lớp, lại vừa mới đột phá, cùng cây cỏ dại phân cao thấp, còn không bằng tự mình tu luyện cho tốt.

Thấy thế, Tần Giác bất đắc dĩ nhún vai, dứt khoát lại lấy ra Linh Cơ xem tiếp.

Qua một ngày nghiên cứu, Tần Giác dường như đã hiểu rõ Linh Cơ như lòng bàn tay, thứ đồ chơi này quả thực không khác máy tính bảng ở kiếp trước cho lắm, khác ở chỗ, trong này không thể chơi game, nhưng có thể đăng nhập, tìm kiếm tin tức cùng live stream, ngoài ra còn có công năng trò chuyện .

Đương nhiên, trọng yếu nhất là, mỗi người dùng đều có thể đem đồ mình muốn mua hoặc là đồ mình muốn bán đăng ở trang chủ, để cho mọi người xem, giống như một cái siêu thị cỡ lớn trên mạng.

Cái này với võ giả mà nói, không thể nghi ngờ tăng thêm tính nhanh gọn.

Mặt khác, thế lực của bốn đại tông môn, càng sẽ có tài khoản chính thức thuộc về mình, Tần Giác đại khái xem qua một lượt, phát hiện bọn hắn tuyên bố phần lớn là tin tức về các hoạt động như ‘Thị sát’, ‘Dạ hội’, ‘Giao lưu’, cơ bản không khác gì lắm với mấy công ty trên Địa Cầu kia.

Về phần Huyền Ất Sơn, bởi vì là nơi vắng vẻ, thực lực khá thấp, Bạch Nghiệp lại là lần đầu tiên tiếp xúc với Linh Cơ, đương nhiên không có tài khoản chính thức gì.

Nhưng mà Ngụy gia cũng có một cái tài khoản chính thức, chẳng qua hiện nay cũng là chỉ tồn tại trên danh nghĩa mà thôi.

Một lát sau, Tần Giác cảm thấy có chút nhàm chán, thế là mở ra giao diện live stream .

https://thuviensach.vn

Kỳ thật live stream cũng không chỉ có nhảy múa, còn có rất nhiều kỹ thuật khác như luyện khí, luyện đan, đa dạng vô cùng.

Bởi vì trước đó Tần Giác luyện chế một khẩu AK- 47, cho nên hắn cảm thấy hứng thú vô cùng với luyện khí, trực tiếp nhấn vào một live stream luyện khí.

Liên quan tới luyện khí, thực ra Tần Giác biết rất ít, khi trước lúc luyện chế AK- 47 hoàn toàn là bù lại kiến thức căn bản ngay lúc đó, ngay cả phù văn luyện khí cũng sử dụng phù văn cấp thấp nhất, không có bất kỳ thuộc tính gia trì nào.

Bởi vì thực lực hắn quá mạnh, dù chỉ là tiện tay luyện chế một thanh 'Bán thành phẩm', uy lực vẫn to lớn vô cùng, có thể so với Linh khí Chí tôn bình thường, nếu như đổi thành vật liệu tốt một chút, nói không chừng sẽ còn mạnh hơn.

"Mọi người nhìn kỹ, tiếp theo, ta sẽ dùng tam nguyên chân hỏa để luyện khối Xích Thiết này."

Người trong màn hình nói ra .

Cái gọi là tam nguyên chân hỏa, trên thực tế là linh lực hệ hỏa của võ giả Địa giai, bởi vậy nếu muốn trở thành luyện khí sư, ít nhất phải là võ giả Địa giai trở lên, nếu không thì ngay cả cửa sổ cùng đừng hòng đụng vào .

Mà Xích Thiết là loại vật liệu luyện khí rất phổ thông, căn cứ vào giới thiệu của cuốn Kiến Thức Luyện Khí Cơ Bản, Xích Thiết mà hiện lên màu đỏ máu, nhiều nhất chỉ có thể luyện chế ra Linh khí Hoàng giai, trừ phi có thể giống Tần Giác một lần duy nhất chế tác ra được một số lượng lớn phù văn,cưỡng ép tăng lên phẩm cấp .

Nói một cách khác, tên đang nói này hắn là đang luyện chế Linh khí Hoàng giai, thuộc về cấp bậc nhập môn.

https://thuviensach.vn

Nếu như đổi thành người khác, căn bản sẽ khinh thường xem, dù sao trong mắt võ giả thì Linh khí Hoàng giai chính là rác rưởi, nhưng Tần Giác lại xem say sưa ngon lành .

Bởi vì có cái gọi là mơ tưởng xa vời, cho nên mặc dù Tần Giác đã luyện chế được một khẩu AK- 47 có thể đánh được võ giả Thiên giai, nhưng nghiêm túc suy nghĩ mà nói, kỳ nghệ của hắn ở phương diện luyện khí còn không bằng cả một luyện khí sư Hoàng giai.

Huống chi mỗi luyện khí sư đều có bí mật của riêng mình, lại làm sao có thể lấy bản lĩnh thật của mình trên live stream chứ, tên đang live trước mặt đương nhiên cũng như vậy, thủ pháp của hắn thuần thục vô cùng, không lâu sau liền luyện thành Xích Thiết.

“Tiếp theo ta sẽ vừa tạo hình, vừa phác hoạ phù văn, bộ phù văn này là Ngũ Hành trận bên trong cuốn Phù Văn Đạo, có thể tăng lên uy lực của Linh khí trên diện rộng, lại có năm loại thuộc tính kim, mộc, thủy, hỏa, thổ gia trì .”

Phù Văn Đạo là một trong những thư tịch luyện khí lưu hành phổ biến nhất Linh Ương Giới, trong đó ghi chép lại bí pháp phù văn của Ngũ Hành trận đầu tiên đã khai sáng ra năm loại thuộc tính gia trì, chỉ tiếc theo thời gian trôi qua, càng ngày càng nhiều phù văn cường đại xuất hiện, mà Ngũ Hành trận dần dần trở nên phổ thông, trở thành mặt hàng phổ biến.

Nửa giờ sau, nam tử trong máy tính bảng khẽ quát một tiếng, mang theo một trần ù ù gió thổi, một thanh trường kiếm toàn thân đỏ thẫm, tựa như bảo thạch trong suốt sáng long lanh được luyện thành, chỉ thấy trên thân kiếm có năm đường vân ngân sắc bao quanh, phức tạp lại tối nghĩa, chính là Ngũ Hành trận .

“Hô,Linh khí Hoàng giai, Xích Kiếm, hoàn thành!”

Nam tử nhẹ nhàng thở ra:

https://thuviensach.vn

“Thế nào, cũng không tệ lắm đúng không, có hứng thú thì có thể nhấn theo dõi nha .”

“...”

Xem hết toàn bộ quá trình nam tử luyện chế Xích Kpiếm, Tần Giác lâm vào trầm tư, thì ra … Luyện khí đơn giản như vậy à?

Tâm động không bằng hành động, Tần Giác lập tức đứng dậy tiến về Luyện Khí Các, đồng thời đã được như ý nguyện tìm ra Phù Văn Đạo, sau đó lại lấy thân phận Phó chưởng môn muốn đến lấy một đống vật liệu cao cấp, chuẩn bị tự mình ra tay luyện chế Linh khí .

Cũng giống như lần trước, Tần Giác vẫn quyết định luyện chế súng ống, có vật liệu cao cấp hơn, Tần Giác tin tưởng vũ khí luyện chế ra lần này khẳng định sẽ vượt qua khẩu AK- 47 kia.

“Ngũ Hành trận, là phù văn gia trì đầu tiên có được năm loại thuộc tính …”

Cẩn thận nghiên cứu Ngũ Hành trận một lát, Tần Giác tiện tay bày bố một đạo bình chướng, ngăn cách chỗ có âm thanh, phòng ngừa ảnh hưởng đến thiếu nữ đang tu luyện bên cạnh.

Cho dù những tài liệu này cứng rắn vô cùng, ngay cả cường giả Thiên giai cũng rất khó phá hủy, nhưng Tần Giác chỉ cần không đến một giây liền luyện hóa dễ dàng, lập tức theo trí nhớ dáng vẻ chậm rãi tạo hình cho vũ khí.

Trôi qua khoảng chừng hai phút, một thứ có tạo hình thô kệch, sáu nòng súng rơi vào trong tay Tần Giác, nặng đến mấy trăm ký, nếu có người Địa Cầu ở đây, nhất định sẽ nhận ra, thứ Tần Giác luyện chế chính là Hỏa Thần!

Đương nhiên, thứ Tần Giác luyện chế ra chỉ là cái vỏ thôi, dù sao phù văn mới quan trọng .

“Ngũ Hành trận …”

https://thuviensach.vn

Tần Giác khẽ nhúc nhích ngón tay, cẩn thận từng li từng tí khống chế linh lực, bắt đầu phác họa phù văn lên Hoả Thần.

bookmark_add

Chương 36 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Không Cẩn Thận Luyện Chế Được Thần Khí

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1749 chữ

Một võ giả dưới tình huống bình thường nếu muốn trở thành luyện khí sư, ngoại trừ nhất định phải có được thực lực Địa giai trở lên, thì còn phải có danh sư dạy bảo, học tập mấy năm kiến thức căn bản, sau đó chậm rãi lĩnh ngộ phù văn, nắm giữ ảo diệu trong đó đến thuần thục mới thôi .

Cho dù là kỳ tài ngút trời, cũng phải mất mấy tháng mới có thể miễn cưỡng nhập môn .

Bởi vậy bất luận là ở đâu, địa vị của luyện khí sư đều cực cao, một vị luyện khí sư cao giai, thậm chí có thể làm cho thực lực của một thế lực tăng lên mấy lần .

Ngoại trừ lần trước lúc luyện chế AK- 47, Tần Giác gần như chưa hề tiếp xúc qua luyện khí chớ đừng nói chi là học tập mấy năm, bởi vậy hắn chỉ có thể nhảy qua bước này, tiến hành bước khó khăn nhất phác họa phù văn.

Mặc dù Phù Văn Đạo đã biến thành hàng thông thường, nhưng dù sao Ngũ Hành trận cũng là cái phù văn đầu tiên khai sáng ra năm loại thuộc tính, so sánh với phù văn cấp thấp lúc Tần Giác luyện chế AK- 47 sử dụng thì phức tạp hơn không ít lần.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, Tần Giác cũng có được ưu thế thuộc về mình, chính là linh lực vô tận kia, không cần lo lắng thất bại, cho dù thất bại, hắn cũng có thể dùng thần thông cưỡng ép xóa đi, bắt đầu lại lần nữa.

Ôm cách nghĩ này, Tần Giác bắt đầu bắt tay phác hoạ Ngũ Hành trận .

Quả nhiên, lần thứ nhất là thất bại .

Cũng có lẽ là bởi cơ duyên của Tần Giác quá nhiều, cho dù thất bại, phù văn vẫn phủ kín thân thương, dát lên Hoả Thần một tầng ngân sắc, điều này khiến cho Tần Giác có cảm giác tự mình vượt qua tường lửa .

Nhưng ngược lại cũng không được tính là thất bại hoàn toàn, bởi vì Tần Giác đã phác họa xong Ngũ Hành trận, chỉ là thuộc tính Thổ và Mộc để gia trì phù văn vẫn không thể kích hoạt .

Nghiêm túc suy nghĩ một lát, Tần Giác xóa đi phù văn trên thân thương, làm lại từ đầu .

Lần thứ hai, Tần Giác vẫn thất bại, nhưng thuộc tính Thổ gia trì phù văn lại thành công kích hoạt, chỉ còn lại có Mộc .

Bởi vì cái gọi là mục tiêu cao, đạt được trung bình; mục tiêu trung bình, thì chỉ đạt được kết quả kém, lần này Tần Giác vứt bỏ đi ý nghĩ không cần thiết lúc trước, càng thêm tập trung nghiêm túc .

Không biết qua bao lâu, nghe được tiếng vang nhỏ, thân thương khẽ chấn động, lập tức tia sáng bắn ra chói mắt, Tần Giác cuối cùng cũng thành công kích hoạt được tất cả thuộc tính của phù văn!

Mà tại một khắc Tần Giác hoàn thành này, linh khí giữa thiên địa bỗng nhiên điên cuồng tụ về phía Hoả Thần, Tần Giác giật nảy mình .

Tình huống này là sao?

https://thuviensach.vn

Trên sách cũng không có nói sẽ xảy ra chuyện này.

May mà Tần Giác đã bố trí bình phong từ sớm, không thì đã ảnh hưởng đến thiếu nữ.

Trong lúc Tần Giác kinh ngạc, càng ngày càng nhiều linh khí tụ đến, tràn vào trong thân Hoả Thần, mà khi linh khí tràn vào thì những đường ngân sắc sáng chói kia dần dần biến thành kim sắc!

Chờ chút!

Không phải kim sắc phù văn là biểu tượng Linh khí cấp Chí tôn trở lên sao?

Linh khí cũng phân cao thấp, phù văn đương nhiên cũng không ngoại lệ, trong đó đường vân ngân sắc được xưng là 'Bạc phù', dù cho phù văn ngân sắc cao cấp nhất, cũng chỉ có thể luyện chế ra Linh khí Thiên giai.

Mà phù văn kim sắc thì được xưng là 'Kim phù', có thể luyện chế ra Linh khí cấp Chí tôn trở lên, không chỉ tăng cường thuộc tính đều trên phạm vi lớn, mà có thể ngưng tụ thiên địa chi lực*.

*Thiên địa chi lực: Lực lượng của trời đất

Giống như Tử Linh Hoàn cùng Tuyệt Đối Phòng Ngự mà Ngụy Long Thao sử dụng trước đó, rõ ràng là chỉ có Thiên giai trung kỳ, lại có thể vượt qua một đại cảnh giới, cùng cường giả Chí tôn ngang nhau, có thể thấy được kim phù mạnh mẽ bao nhiêu .

Nhưng mà phù văn kim sắc vô cùng hiếm, với lại đa số đều đã thất truyền, rất khó nắm giữ, chỉ có một số ít luyện khí sư cao giai mới biết, bởi vậy mỗi vị luyện khí sư có thể luyện chế ra Linh khí Chí tôn, địa vị đều không thua gì những cường giả Truyền Kỳ cảnh cả .

Tần Giác hơi mờ mịt, hắn vội vàng cầm lấy Phù Văn Đạo nhìn thử, không sai, Ngũ Hành trận thuộc về bạc phù, thậm chí bạc phù cũng không đạt được

https://thuviensach.vn

trình độ cao nhất.

Cho nên … Đây là chuyện gì?

Chẳng lẽ Ngũ Hành trận còn có thể tự động thăng cấp?

Vấn đề là, nếu như Ngũ Hành trận có thể tự động thăng cấp mà nói, thì làm sao lại biến thành hàng thông thường? Huống chi hắn vừa rồi nhìn hướng dẫn kia cũng không có xuất hiện tình huống tự động thăng cấp a .

Không để Tần Giác suy nghĩ rõ ràng, toàn bộ Hoả Thần đã biến thành màu vàng, nếu là để ở trong game, nhất định lại là một món đạo cụ mua bằng vàng.

Điều này không khỏi làm Tần Giác nhớ tới nỗi sợ hãi bị chi phối bởi một con chim cánh cụt trong kiếp trước.

Sau khi Hoả Thần hoàn toàn biến thành màu vàng, khí tức giữa thiên địa vậy mà dần dần khôi phục lại bình thường, Tần Giác nhìn khẩu Hoả Thần hoàng kim trước mắt, nhất thời không biết nên làm thế nào cho phải.

Cái này chỉ sợ là kim phù Linh khí xa hoa nhất từ trước tới nay ở Linh Ương Giới a?

Tần Giác thế mà nhớ rõ, vô luận là Tử Linh Hoàn hay Tuyệt Đối Phòng Ngự, thì cũng đều chỉ có một đạo kim phù mà thôi, so sánh với nhau, cả hai chính là khác biệt như ngày và đêm.

“Ách … Ta đây là không cẩn thận luyện chế được một thanh thần khí sao?”

Qua nửa ngày, Tần Giác lấy lại bình tĩnh, cầm lấy Hoả Thần hoàng kim, chuẩn bị thử uy lực một chút.

Nhưng nghĩ lại, nếu như uy lực quá lớn,sẽ trực tiếp san bằng Huyền Ất Sơn thì làm sao bây giờ?

https://thuviensach.vn

Rơi vào đường cùng, Tần Giác đành phải thi triển thuần di, chuyển sang nơi khác .

Một giây sau, Tần Giác xuất hiện ở một vùng hoang da mênh mông, nơi này linh khí khô kiệt, tài nguyên thiếu thốn, đừng nói thành thị, ngay cả nửa bóng người cũng không có .

Tần Giác nâng Hoả Thần hoàng kim lên, nhắm ngay một đỉnh núi phía xa, sau đó vận chuyển linh lực, thắp sáng phù văn .

Để cho an toàn, Tần Giác cũng không có kích hoạt gia trì năm loại thuộc tính, thậm chí cũng chỉ đốt sáng phù văn có một phần mười .

Cộc cộc cộc!

Sáu họng súng phun ra ánh sáng màu lam lóa mắt, chuyển động thần tốc, bắn đến ngọn núi phía xa.

Ầm ầm!

Trong chốc lát, vô số đá vụn nổ tung, linh lực kinh khủng như gió bão lấy ngọn núi làm trung tâm quét ra, đồng thời không ngừng khuếch tán ra ngoài, ở vào vị trí trung tâm ngọn núi gần như trong nháy mắt hóa thành tro tàn, giống như muốn nuốt chửng cả trời đất .

“Lợi hại như vậy?”

Tần Giác sững sờ, vội vàng ngừng bắn, lui về phía sau .

Bạo tạc kéo dài gần một phút đồng hồ, hình thành đám mây hình nấm to lớn, vạn dặm xung quanh cũng vì thế mà chấn động .

Khi khói bụi tiêu tán, đâu chỉ có một đỉnh núi, toàn bộ dãy núi đều đã bị san thành đất bằng, thậm chí còn lõm xuống phía dưới mấy mét.

https://thuviensach.vn

Uy lực kiểu này, dường như chẳng thua kém gì một kích toàn lực của cường giả Truyền Kỳ cảnh!

Đây chỉ là đốt sáng một phần mười phù văn mà thôi, nếu thắp sáng toàn bộ hoặc là kích hoạt năm loại thuộc tính, tổn hại kia quả thật không dám tưởng tượng .

May mà Tần Giác đã sớm đổi chỗ, nếu không chỉ sợ Huyền Ất Sơn đã biến mất .

“Quả nhiên không hổ là Hoả Thần bản hoàng kim.”

Tần Giác chậc lưỡi, hài lòng nói .

Không nghĩ tới mình tùy tiện luyện chế thôi vậy mà luyện được một kiện siêu việt Chí tôn, thậm chí là Thần khí Truyền Kỳ, nếu để cho mấy đại sư luyện khí nghiên cứu trên trăm năm nhiều nhất chỉ luyện ra được được Linh khí Địa giai, Thiên giai kia biết được, thì không biết sẽ có cảm tưởng thế nào .

Bất quá khẩu Hoả Thần hoàng kim này mặc dù uy lực cường hãn, nhưng lại chính là một lỗ đen hút linh lực, theo Tần Giác suy đoán, cho dù là cường giả Truyền Kỳ cảnh cũng không cách nào khởi động, trừ phi là giống như Tần Giác có linh lực vô tận.

“Đã không còn sớm nữa cần phải trở về .”

Kiểm tra uy lực của Hoả Thần hoàng kim xong, Tần Giác lần nữa thi triển thuấn di, biến mất khỏi mảnh hoang dã này .

Sau khi Tần Giác đi không bao lâu, phía dưới phế tích bỗng nhiên xông ra hai bóng người quần áo tả tơi, đầy bụi đất đầy người, khí tức suy yếu vô cùng .

Hai người nhìn nhau, lại nhìn chung quanh, mặt mũi tràn đầy mờ mịt .

https://thuviensach.vn

“Vừa rồi … Xảy ra cái gì?”

Một người trong đó khàn giọng nói .

“Không biết, nhưng mà … Chúng ta hình như được cứu .”

Một người khác như trút được gánh nặng .

bookmark_add

Chương 37 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Tử yêu

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1675 chữ

Triệu Thiết Trụ và Vương Nhị Hỉ chính là đệ tử chân truyền của một trong bốn đại tông môn của Nam cảnh Kiếm Tông, hai người đều là đạt đến cấp bậc Thiên giai, thuộc về thiên tài tuyệt đỉnh.

Lần này hai người ra ngoài lịch luyện, bởi vì nghe nói gần Tây cảnh hoang dã sắp có bí bảo xuất thế, cho nên từ vạn dặm xa xôi chạy tới nơi này .

Trải qua hai tháng chờ đợi, bí bảo rốt cục xuất hiện, lập tức các võ giả đến từ các nơi vì cướp đoạt bí bảo, không chút do dự xuất lực chém giết, cảnh tượng thảm thiết vô cùng.

Triệu Thiết Trụ cùng Vương Nhị Hỉ đương nhiên cũng không ngoại lệ .

Đúng lúc này, tai nạn giáng lâm.

https://thuviensach.vn

Không biết từ nơi nào đột nhiên xuất hiện một đám cường giả dị tộc, không nói hai lời trực tiếp động thủ với bọn họ, vốn dĩ bởi vì đoạt bảo đã tử thương vô số, còn lại một số võ giả hoặc là có thương tích trong người, hoặc là linh lực tiêu hao quá độ, làm sao có thể là đối thủ của cường giả dị tộc, chiến đấu dường như là nghiêng về một bên.

May mà Triệu Thiết Trụ cùng Vương Nhị Hỉ phản ứng nhanh, gấp rút thi triển độn thuật của tông môn trốn thoát .

Nhưng mà những cường giả dị tộc kia lại không có vì vậy mà từ bỏ, lại liên tục truy giết bọn họ ba ngày ba đêm, trên đường đi hai người vừa đánh vừa lui, thương thế càng thêm nặng.

Ngay lúc bọn hắn đi xuyên qua dãy núi này, sắp chống đỡ không nổi nữa bị đuổi kịp, dãy núi sau lưng đột nhiên nổ tung … Nổ …

Đúng vậy, Triệu Thiết Trụ tin chắc mình không có nhìn lầm, giống như tận thế đến, những cường giả truy sát bọn hắn kia trong nháy mắt bị ánh sáng hút vào, ngay cả xương cốt cũng không sót lại một chút cặn nào, nếu không phải Triệu Thiết Trụ cùng Vương Nhị Hỉ đã rời khỏi dãy núi, lại lấy tốc độ nhanh nhất tiến vào lòng đất, chỉ sợ sớm đã cùng những cường giả dị tộc kia quy thiên chung rồi.

Dù vậy, hai người nhưng vẫn bị lực phản chấn làm bị thương, suýt nữa mất mạng .

“Ngươi không sao chứ?”

Triệu Thiết Trụ nhìn về phía sư đệ đồng môn.

“Không có việc gì .”

Vương Nhị Hỉ lắc đầu, có thể giữ được tính mạng đã là may mắn, chút thương thế ấy thì coi là cái gì .

https://thuviensach.vn

Lập tức hai người không hẹn mà cùng nhìn về phía vết lõm to lớn trước mắt, nuốt ngụm nước miếng .

“Cái này …”

Triệu Thiết Trụ kinh ngạc nói không ra lời, đến tột cùng là nhân vật gì mới có thể tạo ra sức phá hủy kinh người như thế?

“Chẳng lẽ vừa rồi có vị võ đạo Chí tôn đi qua nơi này?”

“Không đúng, hắn là võ đạo Truyền kỳ .”

Vương Nhị Hỉ kiên định nói .

Lời vừa nói ra, không khí lâm vào yên tĩnh .

Phóng mắt hết Nam cảnh, cho dù là bốn đại tông môn, số lượng cường giả Truyền Kỳ cảnh không vượt qua mười ngón, hơn nữa mỗi một vị đều uy danh hiển hách, chấn nhiếp càn khôn .

Nơi này làm sao có thể đột nhiên xuất hiện một vị võ đạo Truyền kỳ? Với lại không hiểu làm sao mà phải hủy đi cả dãy núi này?

Hoặc là nói, đối phương vốn là muốn ra tay với những cường giả dị tộc, chỉ là không kịp dừng tay, không cẩn thận hủy luôn cả dãy núi?

“Không quản ra sao, vị Truyền kỳ này hẳn không phải là địch nhân .”

Triệu Thiết Trụ miễn cưỡng lộ ra dáng vẻ tươi cười .

“Ta cũng thấy vậy .”

Vương Nhị Hỉ đồng ý .

Hít một hơi thật sâu, Triệu Thiết Trụ giữ vững tinh thần nói:

https://thuviensach.vn

“Chúng ta vẫn là mau chóng thông tri cho tông môn, dị tộc đột nhiên xuất hiện, nhất định có âm mưu gì .”

Linh Ương Giới bao la vô biên, tràn ngập các loại sinh linh, đương nhiên không chỉ có nhân tộc, mà dị tộc truy sát bọn hắn trước đó, chính là một loại chủng tộc có làn da màu tím, được xưng là “Tử yêu”, bọn hắn từng tên đều có dáng người khôi ngô, lực lớn vô cùng, ngay cả nữ tử cũng không ngoại lệ .

Bởi vì tử yêu tính cách bạo ngược, rất thích chiến đấu, ba trăm năm trước đã bị bốn đại tông môn liên hợp trục xuất khỏi Nam cảnh, chỉ có thể ở chỗ giao nhau giữa Tây cảnh và Nam cảnh tham sống sợ chết, nơi đó hoàn cảnh ác liệt, tài nguyên thiếu thốn, thời gian lâu dài sớm muộn cũng sẽ diệt vong, bởi vậy bốn đại tông môn cũng không có tiếp tục truy kích, không nghĩ tới hôm nay lại ngóc đầu trở lại .

“Ừ, chúng ta rời khỏi nơi này trước, để tránh gặp lại những tên tử yêu khác.”

Vương Nhị Hỉ nói xong, vừa muốn xuất phát, bỗng nhiên sắc mặt trắng nhợt, phun ra một ngụm máu tươi .

“Sư đệ!”

Triệu Thiết Trụ kinh hãi, liền vội vàng tiến lên đỡ lấy Vương Nhị Hỉ

“Sư đệ, ngươi thương thế quá nặng, vẫn là để ta đến cõng ngươi đi .

Nghe vậy, sắc mặt Vương Nhị Hỉ hơi hồng, nhưng không có cự tuyệt: “Được.”

Triệu Thiết Trụ mừng thầm, trải qua lần sinh tử này, quan hệ của hai người bọn họ lại gần hơn một bước, thế là hắn lập tức cõng Vương Nhị Hỉ lên, bay đến thành thị gần nhất .

https://thuviensach.vn

Sau khi hai người rời đi, mảnh hoang dã này hoàn toàn khôi phục yên tĩnh, không biết qua bao lâu, nơi xa đột nhiên truyền đến tiếng xé gió chói tai, ngay lập tức mười tên lưng hùm vai gấu, tựa như cự nhân hình xuất hiện trong tầm mắt, quan trọng nhất là, da của tất cả bọn hắn đều là màu tím .

Mười tên tử yêu dường như đang tìm kiếm thứ gì đó, sau khi bọn hắn nhìn thấy phế tích của dãy núi, lập tức ngừng lại .

“Đại vương, khí tức của điện hạ là biến mất ở nơi này.”

Một tên tử yêu cung kính nói, giọng nói có chút run rẩy .

Ai cũng đều có thể nhìn ra, chỉ sợ vị điện hạ kia đã dữ nhiều lành ít .

“...”

Được xưng đại vương tử yêu là người cao hơn hai mét, hở ngực lộ ra vẻ tráng hán, chỉ thấy nó mặc lên người da lông của yêu thú, vết sẹo trải rộng khắp toàn thân, nhìn qua như hung thần ác sát .

“Không ngờ rằng nhân tộc lại có cường giả cấp bậc Truyền Kỳ cảnh xuất thủ!”

Tráng hán da tím trầm giọng nói .

“Cái gì?”

Tráng hán da tím cùng hơn mười tên tử yêu đi theo sắc mặt đại biến, lộ ra vẻ mặt sợ hãi.

“Hừ, sợ cái gì, cho dù là Truyền kỳ thì làm sao, Tử linh tộc chúng ta lần này ngóc đầu trở lại, chính là đến rửa sạch sỉ nhục ba trăm năm trước, để bốn đại tông môn biết, thống khổ của chúng ta trong ba trăm năm qua!”

Tráng hán lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

“Liên hệ những bộ lạc khác, chiến tranh giữa chúng ta và nhân tộc, có thể bắt đầu .”

“Vâng!”

“...”

...

Giờ phút này, Tần Giác còn không biết, trời xui đất khiến sao mà bản thân lại cứu hai tên đệ tử Kiếm Tông, càng không biết là, bởi vì hành động của hắn, trong lúc vô tình đã đẩy nhanh cuộc chiến giữa Tử linh tộc cùng nhân tộc.

Trở lại Huyền Ất Sơn, trời đã tối, Tần Giác thu hồi Hoả hoàng kim, thấy thiếu nữ vừa mới kết thúc tu luyện, đang đứng dậy chuẩn bị rời đi .

Nhìn thấy Tần Giác, thiếu nữ hơi kinh ngạc “Ta còn tưởng rằng ngươi đi ngủ rồi chứ.”

“...”

Ta là người thích ngủ vậy sao?

Ách … Hình như đúng là như vậy .

Thấy Tần Giác trầm mặc không nói, thiếu nữ phất phất tay nói:

“Ta đi đây, ngày mai gặp .”

“Ngày mai gặp .”

Nơi này nghiễm nhiên đã trở thành nơi để thiếu nữ tu luyện, chỉ cần không có chương trình học, cơ bản mỗi ngày đều sẽ tới .

https://thuviensach.vn

Ngay lúc Tần Giác dự định làm đồ ăn ngon, khao bản thân mình, chỗ đại điện đột nhiên vang lên một tiếng nổ mạnh đinh tai nhức óc, Tần Giác liền nhìn thấy một đoàn khói đen bốc lên không trung, ngưng tụ thành một cái đầu lâu đáng sợ, âm trầm.

“? ? ?”

Chẳng lẽ lại là thằng ngu nào đến tìm phiền toái nữa?

Không kịp nghĩ nhiều, Tần Giác cấp tốc đến bên ngoài đại điện, hắn còn chưa đi vào, một bóng người đen như mực đã từ bên trong chạy ra .

Tần Giác chăm chú nhìn, chính là chưởng môn Huyền Ất Sơn, Bạch Nghiệp!

“Sư huynh, ngươi đây là …”

Tần Giác khóe miệng run rẩy, không hiểu cho lắm .

“Khụ khụ khụ!”

Giờ phút này cả người Bạch Nghiệp đầy bụi đất, chật vật không chịu nổi, nơi nào còn dáng vẻ tiên phong đạo cốt bình thường nữa, bộ dáng không giận tự uy, hiển nhiên đã biến thành một người da đen .

Bị Tần Giác ngăn lại, Bạch Nghiệp xấu hổ xoa xoa đôi tay, nói: “Ha ha, không có gì, chỉ là lúc vừa mới luyện đan không giữ lửa cho tốt, không cẩn thận … Nổ lô .”

Tần Giác: “...”

bookmark_add

Chương 38 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Chưởng Môn Sư Tổ, Thần Uy Cái Thế

https://thuviensach.vn

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1665 chữ

Làm chưởng môn Huyền Ất Sơn, Bạch Nghiệp bình thường yêu thích nhất là Cất rượu và luyện đan .

Ở phương diện cất rượu, Bạch Nghiệp có thể nói là cấp bậc đại sư, rất nhiều thợ nấu rượu chuyên nghiệp đều kém hắn xa tít tắp, bởi vậy lần trước lúc Tần Giác tiến vào hầm rượu, rượu ngon bên trong cơ hồ đều bị hắn quét sạch không còn gì.

Về phần luyện đan, Bạch Nghiệp chính là tay mơ từ đầu đến đuôi, không, nói tay mơ chính là đề cao hắn, phải nói là rác rưởi .

Cho đến tận lúc này, Bạch Nghiệp luyện ra đan dược, không có một cái nào có thể ăn, đúng vậy, một cái cũng không có!

Quen biết Bạch Nghiệp đều biết, trước kia hắn nuôi rất nhiều sủng vật, có mấy con thậm chí đạt đến cấp bậc Huyền giai, dùng để làm tọa kỵ uy phong vô cùng,nhưng từ sau khi Bạch Nghiệp tự luyện chế đan dược đút cho những sủng vật kia, Tần Giác đã không còn gặp lại bọn chúng .

Nghe nói có một sủng vật trong đó sau khi ăn đan dược do Bạch Nghiệp luyện chế đột nhiên hóa thành ngựa giống, chiến đấu ba ngày ba đêm, đến chết mới thôi .

Lại có một con bị tiêu chảy nửa tháng, ruột cũng kéo ra ngoài, chết không nhắm mắt .

Còn có một con hơi may mắn, chỉ là lông điên cuông dài ra, lông mũi …

...

https://thuviensach.vn

Tóm lại, vì giữ mạng nhỏ của mình, những sủng vật còn lại toàn bộ đều trốn ra khoải Huyến Ất Sơn ngay trong đêm, nếu không có đại trưởng lão cực lực ngăn cản, thậm chí xém chút nữa đã cùng Bạch Nghiệp đánh nhau, chỉ sợ cả sư thứu được nuôi ở Huyền Ất Sơn cũng đã chạy trốn .

Trải qua chuyện này, Bạch Nghiệp rút kinh nghiệm xương máu, đem ma trảo đưa về phía hai đồ đệ của hắn…

May mà Trương Kỷ Trần cùng Võ Anh đều đã đạt tới cấp bậc Địa giai, lại có linh lực hộ thể, cho dù bị tra tấn khổ đến không thể tả, nhưng cuối cùng cũng không có nghẻo.

Kỳ thật Bạch Nghiệp vốn là muốn để Tần Giác thử đan giúp hắn, nhưng lại đổi lấy một trận bị Tần Giác đánh đập, cuối cùng chỉ có thể lựa chọn từ bỏ .

Từ trên tổng hợp lại, Bạch Nghiệp luyện chế không phải đan dược, mà là độc dược!

Không nói khoa trương đâu, đối với Trương Kỷ Trần cùng Võ Anh mà nói, Bạch Nghiệp mỗi lần luyện đan, đều là một trận đại nạn.

Lần này khoa trương hơn, vậy mà trực tiếp nổ lô!

“Ngươi tại luyện chế cái gì?”

Tần Giác im lặng .

“Không có gì, một đan dược tứ phẩm bình thường mà thôi .”

Bạch Nghiệp thả lỏng nói .

“Tứ phẩm?”

Tần Giác lập tức nhịn không được mà liếc hắn, nhất phẩm đan dược ngươi đều luyện không tốt, thế mà còn muốn luyện tứ phẩm? Khó trách sẽ nổ lô!

https://thuviensach.vn

Bất quá đổi góc độ mà suy nghĩ, Bạch Nghiệp luyện chế đan dược ngay cả cường giả Thiên giai cũng không thể miễn dịch được, ngược lại là đạt đến cấp bốn từ dưới đếm lên.

So ra thì Tần Giác mặc dù chưa hề luyện chế qua Linh khí, nhưng hai lần liên tục đều luyện chế thành công, lần thứ hai càng là luyện chế được một khẩu Hoả Thần hoàng kim, có lẽ đây chính là cái gọi là chênh lệch thiên phú.

“Ta chỉ là tùy tiện thử một chút mà thôi, không có nghĩ đến đan dược này lại phức tạp như vậy, may mà ta chạy nhanh, không có bị nổ thương, ngươi không cần lo lắng .”

Bạch Nghiệp vỗ vỗ ngực, không có vấn đề nói .

Tần Giác: “...”

Ta lo lắng cho ngươi lúc nào?

“Xảy ra chuyện gì .”

Lúc này đại trưởng lão nghe thấy tiếng động chạy đến, sắc mặt nghiêm túc, sau khi hắn nhìn thấy Tần Giác, sững sờ:

“Tần Giác sư đệ, ngươi ở đây à.”

Liên quan tới chuyện diệt sạch toàn bộ cao tầng Ngụy gia, đại trưởng lão đã biết từ sớm, không cần nghĩ cũng biết nhất định là Tần Giác làm, bởi vậy hiện tại lúc đối mặt với Tần Giác, đại trưởng lão luôn có loại cảm giác không chân thật.

Giống như bằng hữu chơi đùa từ nhỏ đến lớn đột nhiên có một ngày nói cho ngươi hắn là quốc vương của một quốc gia nào đó, tin rằng nếu đổi lại là ai, trong lúc nhất thời cũng có chút khó mà tiếp nhận .

https://thuviensach.vn

“Ừm.”

Tần Giác nhẹ gật đầu, không có nhiều lời, không phải có người đến tìm phiền toái, vậy thì hắn vậy cũng không cần phải tiếp tục ở chỗ này .

“...”

Đưa mắt nhìn Tần Giác đi xa, đại trưởng lão quay đầu hỏi:

“Đến cùng đã xảy ra chuyện gì?”

“Ta vừa rồi lúc luyện đan không cẩn thận nổ lô .”

“? ? ?”

“...”

...

Đêm đó, sao đầy trời, trăng bạc như lưỡi câu, Tần Giác nằm ở trên giường ngáy o o, bỗng nhiên bị một tiếng vang thật lớn làm cho bừng tỉnh .

“Tiếng gì vậy .”

Tần Giác không kiên nhẫn đi ra ngoài viện, sau đó liền thấy một đám khói đen đầu lâu dâng lên ở phía đại điện, không hề nghi ngờ, Bạch Nghiệp lại nổ lô .

Động tĩnh lớn như thế, lại là tại ban đêm, rất nhanh đã kinh động toàn bộ Huyền Ất Sơn, vô số ánh đèn sáng lên, giống như bầu trời bị treo ngược .

“Mọi người không cần phải sợ, ta là chưởng môn Bạch Nghiệp, vừa rồi chỉ là ta đang nghiên cứu tự sáng tạo võ kỹ mà thôi …”

Thanh âm của Bạch Nghiệp vang lên, truyền khắp Huyền Ất Sơn, cực kỳ vô sỉ mà lựa chọn giấu diếm sự thật .

https://thuviensach.vn

“Thì ra là chưởng môn sư tổ đang tự sáng tạo võ kỹ a, thật là khổ cực.”

“Chưởng môn sư tổ vì bảo hộ chúng ta mà đã trễ thế như vậy còn chưa đi nghỉ ngơi, không được, ta cũng phải nỗ lực tu luyện!”

“Ô ô ô, chưởng môn sư tổ thật tốt, này mới chính là võ giả mẫu mực mà chúng ta cần noi theo .”

“Chưởng môn sư tổ thần uy cái thế, thiên hạ vô song!”

“Chưởng môn sư tổ thần uy cái thế, thiên hạ vô song!”

“...”

Tiếng la lên kéo dài chừng mười phút mới dừng, chợt thần sắc của các đệ tử đều phấn khởi bắt đầu tu luyện, nghiễm nhiên coi Bạch Nghiệp là trở thành thần tượng.

Có lẽ cả bản thân Bạch Nghiệp đều không ngờ rằng, hắn chỉ thuận miệng bịa lý do, thế mà đã thúc đẩy rất nhiều đệ tử nâng cao tinh thần phấn đấu như vậy, quả nhiên lực lượng bổ não mới là đáng sợ nhất .

Mắt thấy cảnh tượng này, Tần Giác trợn mắt hốc mồm, còn có thể như vậy được sao?

Lắc đầu, Tần Giác tiện tay bày bố thêm bình phong, ngăn cách với thanh âm bên ngoài, sau đó tiếp tục trở về phòng đi ngủ, hắn cũng không muốn lại bị Bạch Nghiệp đánh thức .

Hôm sau, sáng sớm .

Tần Giác duỗi lưng một cái, mơ mơ màng màng tỉnh lại, sau đó cầm theo bầu rượu đi đến bên sườn đồi, chuẩn bị giống như thường ngày mà tưới cho Vân Tịch mấy giọt linh tửu … Chờ đã!

https://thuviensach.vn

Vân Tịch đâu?

Tần Giác khẽ giật mình, chỉ thấy trên bãi cỏ xanh nhạt, gốc cỏ dại sinh ra linh khí kia đã sớm đã biến mất không thấy đâu, giống như chưa từng tồn tại .

“Chẳng lẽ bị người ta nhổ đi?”

Tần Giác ngạc nhiên, nhưng rất nhanh hắn liền phủ định ý nghĩ này, không nói tới nơi này bình thường ngoại trừ hắn cùng Lạc Vi Vi căn bản không ai đến, coi như thực sự có người nhổ Vân Tịch đi, hắn cũng có thể nhìn ra được, nhưng mà ở đó cũng không có lưu lại khí tức của người khác .

Ngay khi Tần Giác dự định thi triển thần thông, nhìn xem rốt cục chuyện gì đã xảy ra thì bỗng nhiên có vật gì đó đụng một cái vào góc áo hắn .

Tần Giác vô ý thức cúi đầu, sau đó liền thấy bên chân mình vậy mà có một gốc cỏ dại cao hơn một thước đứng đấy, chính là Vân Tịch biến mất không thấy gì kia!

“Ngươi …”

Thấy thế, Tần Giác đầu tiên là sững sờ, lập tức kinh ngạc nói:

“Ngươi có thể thoát khỏi thổ nhưỡng?”

Cỏ dại tên là Vân Tịch gật “Đầu” một cái, biểu thị đúng vậy .

Tần Giác: “!”

Mặc dù hắn đã đi tới cái thế giới này mười năm, nhưng còn chưa hề gặp qua ‘Cỏ dại’ có thể hành tẩu, chẳng lẽ đây chính là sự khác nhau giữa có được linh trí và không có linh trí?

Cộc cộc cộc .

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, Vân Tịch nâng rễ cỏ lên, chạy tới phía đá xanh, thuần thục cắm mình vào thổ nhưỡng, khôi phục lại bộ dáng như trước.

Tần Giác như có điều suy nghĩ, xem ra Vân Tịch mặc dù đã có thể thoát ly thổ nhưỡng, nhưng lại có thời gian hạn chế, không thể ở bên ngoài quá lâu .

Nhưng mà phải biết, Vân Tịch hiện tại vẫn chỉ là linh thảo cấp một mà thôi, nếu như cấp hai, cấp ba thì sao?

Tần Giác nở nụ cười, linh tửu của mình cuối cùng cũng không lãng phí .

bookmark_add

Chương 39 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Sư Huynh Của Ta Không Đáng Tin Lắm

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1581 chữ

Bởi vì Ngụy gia bị diệt, Tinh môn giải tán nên sinh hoạt thường ngày của Tần Giác lại khôi phục như bình thường .

Thế là thường xuyên có thể nhìn thấy một thân ảnh ở bên sườn đồi Huyền Ất Sơn, thiếu niên bạch y tung bay, thư giãn thích ý nằm trên đất, bên cạnh là một gốc cỏ dại tản ra linh khí nhàn nhạt, mà ở cách đó không xa là một thiếu nữ đang ngồi xếp bằng, đắm chìm trong tu luyện .

Mặc dù tổ hợp này có hơi quái dị, nhưng mà không có chút nào không hài hòa cả ngược lại để cho người ta cảm thấy có chút ấm áp khó hiểu.

Trong nháy mắt nửa tháng trôi qua, sinh hoạt mỗi ngày của Tần Giác đều lặp đi lặp lại, nếu như đổi thành người khác, chỉ sợ sớm đã hỏng mất, nhưng mà

https://thuviensach.vn

Tần Giác đã quen rồi, dù sao chỉ cần có rượu uống là được .

Hôm nay, Tần Giác đang nằm ngủ trên bãi cỏ, bầu trời bỗng nhiên tối sầm, giống như muốn mưa .

Tần Giác ngẩng đầu nhìn thiếu nữ vẫn đang tu luyện, tiện tay vung ra một quyền.

Hô!

Không có bất kỳ thanh âm gì, như gió thu thổi lá rụng, mây đen đầy trời lấy mắt thường có thể thấy liền tức tốc tiêu tán, bầu trời vốn dĩ vẫn âm trầm vậy mà trong nháy mắt trở nên tràn ngập ánh nắng tươi sáng, thậm chí còn có chút nóng bức .

Làm xong chuyện này, Tần Giác thu hồi quyền, tựa như chẳng có chuyện gì xảy ra cả.

Lúc này, Lạc Vi Vi đang tu luyện lại rất nghi hoặc, nàng vừa nãy rõ ràng mới cảm giác được thuần dương chi lực chung quanh đột nhiên giảm xuống trên phạm vi lớn, nhưng lại không hiểu sao mà khôi phục?

Suy tư một lát, thiếu nữ không nghĩ ra, cuối cùng cũng lựa chọn từ bỏ, tiếp tục nghiêm túc tu luyện .

“Sư thúc … Sư thúc … Không hay rồi!”

Ngay lúc Tần Giác chuẩn bị ngủ tiếp, Trương Kỷ Trần bỗng nhiên vội vã chạy tới, mặt mũi tràn đầy khẩn trương .

“Làm sao?”

Tần Giác nhíu mày, chậm rãi đứng dậy .

https://thuviensach.vn

“Sư phụ … Sư phụ lão nhân gia ông ấy đã hôn mê hơn nửa ngày, đến nay không có tỉnh lại .”

Trương Kỷ Trần ngữ khí lo lắng nói .

“? ? ?”

“Đến cùng chuyện gì xảy ra?”

Tần Giác chất vấn nói, lấy tu vi Thiên giai đỉnh phong của Bạch Nghiệp, làm sao có thể vô duyên vô cớ hôn mê .

“Sư phụ ông ấy …”

Trương Kỷ Trần có hơi do dự, không biết nên giải thích thế nào .

https://thuviensach.vn

“Nói!”

Thở dài, Trương Kỷ Trần đành phải chi tiết nói tới:

“Sư phụ ông ấy … Tự mình ăn đan dược do mình luyện chế, sau đó vẫn hôn mê đến bây giờ .”

Tần Giác: “? ? ?”

Sau chuyện nổ lô lần trước, Bạch Nghiệp giống như mở ra ô cửa sổ ở tầng nhà nào đó rồi, cứ cách một đoạn thời gian liền nổ lô một lần .

Tần Giác tính toán đơn giản một chút, nửa tháng này Bạch Nghiệp nổ lô ít nhất là ba mươi lần, trung bình mỗi ngày hai lần .

Về sau, những đệ tử mới kia đều đã thành thói quen, mất đi kích động ban đầu.

Hiện tại thì hay rồi, vậy mà ngay cả đan dược do mình luyện chế cũng dám ăn!

“Dẫn ta đi.”

Tần Giác im lặng .

“Vâng.”

Trương Kỷ Trần nhẹ nhàng thở ra, vội vàng dẫn Tần Giác đi đến nơi Bạch Nghiệp hôn mê.

Giờ phút này Bạch Nghiệp đang nằm trên mặt đất ở đại điện, mặt không biểu tình, giống như đang ngủ thiếp đi, nhưng không có hô hấp gì cả.

Nếu như là người bình thường, nhất định đã có thể cử hành hậu sự rồi, nhưng mà Bạch Nghiệp không phải là người bình thường, chỉ cần khí tức

https://thuviensach.vn

vẫn còn, thì có nghĩa là chưa có chết .

“Sư thúc .”

Nhìn thấy Tần Giác tới, Võ Anh canh giữ ở bên cạnh Bạch Nghiệp vội vàng đứng lên nói .

“Ừm .”

Tần Giác nhẹ gật đầu, trong mắt hình như có kim quang lóe lên.

“Thì ra là thế .”

Tần Giác bừng tỉnh đại ngộ.

Nghe vậy, Trương Kỷ Trần và Võ Anh hai mặt nhìn nhau, vẻ mặt mơ màng .

“Viên đan dược kia chặn kinh mạch của hắn.”

Nói xong, Tần Giác đỡ dậy Bạch Nghiệp, một bàn tay đập lên bả vai hắn .

“Phốc!”

Bạch Nghiệp vốn dĩ đã hôn mê đột nhiên mở to hai mắt, phun ra một dòng chất lỏng màu đen sền sệt, trong nháy mắt tỉnh táo lại .

“Xùy – ”

Chất lỏng màu đen vừa tiếp xúc đến mặt đất, liền phát ra tiếng ăn mòn chói tai.

Đốt ra một cái hố ở trên sàn nhà, Trương Kỷ Trần cùng Võ Anh nhao nhao rùng mình một cái, vẫn còn may không phải là bọn hắn ăn viên đan dược kia, nếu không thì chỉ sợ đến chết cũng không biết đã chết như thế nào .

“Khụ khụ khụ!”

https://thuviensach.vn

Bạch Nghiệp liên tục ho khan vài tiếng, như trút được gánh nặng nói:

“Hô,dễ chịu thật, cuối cùng cũng sống lại .”

Tần Giác: “...”

Khôi phục khí huyết, Bạch Nghiệp ngại ngùng cười nói:

“Sư đệ, ngươi lại cứu ta một mạng .”

“Ngươi ăn đan dược gì?”

Tần Giác liếc mắt .

“Chí tôn đan, ta muốn thử xem có thể trùng kích Chí tôn hay không, xem ra đã thất bại rồi.”

Bạch Nghiệp lúng túng nói .

Tần Giác: “? ? ?”

Chí tôn đan? Đây không phải là Ngũ phẩm đan dược sao?

Cho dù luyện đan sư cấp cao nhất ở Nam cảnh cũng rất khó luyện chế ra đi, ngươi lại dám nếm thử, lại còn tự mình nuốt vào?

Trong lúc nhất thời, Tần Giác lại không biết làm thế nào để hình dung Bạch Nghiệp .

Ai, sư huynh của ta không đáng tin lắm!

“Phốc .”

“Hả? Tiếng gì?”

Trương Kỷ Trần nghi ngờ hỏi .

https://thuviensach.vn

Lời còn chưa dứt, lại là tiếng “Phốc”, tựa như sấm rền, còn vang dội hơn tiếng vừa rồi gấp mấy lần.

Ba người không hẹn mà cùng nhìn về phía Bạch Nghiệp .

“Hình như là từ sau lưng sư phụ truyền đến .”

Võ Anh chần chờ nói .

Không đợi bọn hắn hiểu rõ tình huống, một mùi thối nồng đậm tràn ra, quả thật so ao phân còn muốn nồng hơn .

” ... Mùi gì vậy, thối quá .”

Trương Kỷ Trần vội vàng che mũi .

Dường như ý thức được cái gì, Tần Giác trước tiên bố trí linh lực bình chướng xuống, đem mình cách ly .

“Sư phụ,không phải là người đã xì hơi chứ?”

Võ Anh nhịn không được hỏi thăm .

Đã từng là đối tượng bị tiêu chảy tàn phá, Võ Anh hiểu rất rõ Bạch Nghiệp luyện chế đan dược đáng sợ cỡ nào .

Mắt thấy không cách nào giấu diếm, Bạch Nghiệp đành phải nhắm mắt nói:

“Kinh mạch của ta vì bị chặn quá lâu, thêm tác dụng phụ của viên đan dược kia, cho nên vừa rồi không cẩn thận xuất ra một chút linh khí .”

Thứ tu luyện giả thải ra ngoài thân thể kia có thể gọi cái rắm không? Là linh khí! Linh khí!

“Phốc ~ ”

https://thuviensach.vn

Nhưng mà lúc này mới chỉ là bắt đầu thôi, ngay sau đó lại là một chuỗi tiếng vang kéo dài, thậm chí còn mang theo âm cuối, người không biết chỉ sợ còn tưởng rằng là ai đang diễn tấu âm nhạc .

“Không chịu nổi!”

Trương Kỷ Trần quát to một tiếng, lập tức co cẳng chạy ra ngoài.

Võ Anh thấy thế, vội vàng chạy theo sát phía sau, nếu như đợi tiếp nữa, chỉ sợ bọn hắn sẽ nhịn không được mà sùi bọt mép .

Phanh!

Đúng lúc này, một bóng dáng bỗng nhiên lướt qua họ, dẫn đầu bay ra ngoài .

Không đợi hai người kịp phản ứng, một mùi hôi thối khó mà hình dung được đột nhiên vây xung quanh bọn hắn, may mà hai người kịp thời vận chuyển linh lực chống cự, lúc này mới miễn cưỡng thoát khỏi một kiếp .

Chợt hai người tập trung nhìn, phát hiện bóng người vừa rồi lướt qua bọn họ lại là Bạch Nghiệp!

Nhưng mà Bạch Nghiệp cũng không phải là cố ý lao ra, mà là bị “Linh khí” cưỡng ép đẩy đi ra!

“Dừng lại cho ta …”

Bạch Nghiệp mặt mo trướng hồng, hắn chẳng thể nghĩ tới, tác dụng phụ của đan dược thế mà kinh khủng như vậy, này là đã bị ngăn cản ở kinh mạch, chỉ hấp thu được một phần nhỏ thôi, nếu như hấp thu toàn bộ thì sao?

Giờ phút này, hắn rốt cuộc hiểu rõ cảm thụ của hai cái đồ đệ.

“Không hay rồi!”

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, Bạch Nghiệp bỗng nhiên cảm thấy có dòng lực lượng khó mà hình dung được đang tụ ở phía dưới!

Phanh!

Huyền Ất Sơn chấn động, sau đó trong mắt của Trương Kỷ Trần cùng Võ Anh chấn kinh, Bạch Nghiệp một bước lên trời!

bookmark_add

Chương 40 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Dị Tộc Xâm Lấn

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1739 chữ

Người ở trên không trung, Bạch Nghiệp lập tức vận chuyển linh lực, cưỡng ép trấn áp dòng lực lượng trong cơ thể kia .

Có lực lượng mạnh mẽ, Bạch Nghiệp rất nhanh đã khống chế được, ngay lúc hắn đang âm thầm thở phào, thì lúc bắt đầu rơi từ trên trời xuống, một dòng lực lượng còn mạnh mẽ hơn đột nhiên xuất hiện trong cơ thể hắn!

“Chuyện gì xảy ra!”

Bạch Nghiệp mở to hai mắt, lộ ra vẻ đau khổ .

“... Ta …”

Hít , Bạch Nghiệp đầu đầy mồ hôi, giống như đang phải chịu đau khổ rất lớn .

https://thuviensach.vn

“Ta không nín được nữa rồi!”

Phanh!

Chỉ thấy Bạch Nghiệp còn chưa kịp rơi xuống lại đột nhiên bay cao lên lần nữa, tốc độ còn nhanh hơn lúc nãy, trong nháy mắt biến mất khỏi tầng mây.

“Sư phụ đâu?”

Trương Kỷ Trần ngửa đầu hỏi .

“Không biết .”

Võ Anh lắc đầu .

“...”

...

Bắt đầu từ hôm nay, Bạch Nghiệp liền biến thành một cái máy đánh rắm vô ý thức, bất kể làm chuyện gì, đều đang không ngừng phóng ra ‘Linh khí’ hơn nữa lại vừa thối vừa dài, quả thật so vũ khí sinh hóa còn kinh khủng hơn .

Sau đó thật lâu, không một người nào dám tới gần đại điện, đại trưởng lão mạnh mẽ như vậy cũng chỉ có thể lựa chọn đi đường vòng, đồng thời thỉnh thoảng có thể nhìn thấy bóng dáng Bạch Nghiệp bay lên không trung, có thể xưng là chuyện xưa nay chưa từng có, sau này cũng không có ai .

Tóm lại, vô luận Bạch Nghiệp sử dụng linh lực trấn áp ra sao, đều không có bất kỳ thay đổi nào, thậm chí Bạch Nghiệp trấn áp càng lâu, bộc phát càng thêm mãnh liệt, trong đó có lần sàn nhà bị đánh toác ra.

Đương nhiên, cái này không có ảnh hưởng chút nào đối với Tần Giác, hắn bố trí một đạo bình chướng bên ngoài suờn đồi, phòng ngừa ‘Khí độc’ bị gió

https://thuviensach.vn

thổi tới, sau đó liền tục sinh hoạt tẻ nhạt của mình.

Chớp mắt cái nửa tháng đã qua đi, Bạch Nghiệp rốt cục cũng hóa giải được tác dụng phụ của viên đan dược kia, khôi phục lại bình thường, dù vậy, mọi người vẫn không dám tùy tiện tới gần hắn, sợ Bạch Nghiệp đột nhiên lại thả một cái ‘Linh khí’ ra .

Sau khi đã trải qua chuyện này, Bạch Nghiệp chỉ cảm thấy xấu hổ vô cùng, thế là quyết định, không tiếp tục luyện chế đan dược nữa!

Nghe được tin tức này Trương Kỷ Trần cùng Võ Anh vui mừng hớn hở, nghe nói hôm đó hai người bọn họ uống say như chết, ôm nhau mà khóc, không phải bởi vì thương tâm, mà là bởi vì vui chết đi được!

Kỳ thật Tần Giác lại hơi tiếc, dù sao thiên phú luyện đan của Bạch Nghiệp phú vẫn là cực kỳ ‘xuất chúng’ chẳng qua là ở phương diện luyện chế ‘Độc đan.

Nếu như Bạch Nghiệp cân nhắc làm Độc Sư, nói không chừng có thể lấy được chút thành tựu .

...

“Sư thúc tổ,sư thúc tổ, tỉnh, mau tỉnh lại .”

Trong giấc mộng Tần Giác chợt nghe có người đang gọi hắn, thế là mơ mơ màng màng mở mắt ra, phát hiện thì ra là Lạc Vi Vi .

“Có chuyện gì?”

Tần Giác duỗi lưng một cái, đá bầu rượu bên chân, lúc này mới nhớ tới bản thân tối hôm qua nằm ở đây uống rượu, vậy mà vô thức ngủ thiếp đi .

“Vân Tịch không thấy .”

https://thuviensach.vn

Thiếu nữ sốt ruột nói .

“Vân Tịch?”

Tần Giác sững sờ, xoay qua nhìn, quả nhiên không thấy được gốc kia cỏ dại .

“Yên tâm, nó lát nữa sẽ trở về .”

Tần Giác như không có chuyện gì nói .

Từ sau khi Vân Tịch có thể thoát ly thổ nhưỡng, sẽ thường xuyên đi tìm những nơi có linh khí nồng đậm để tu luyện, dù sao nó tu luyện cũng không phải là Thuần Dương Chân Quyết, có thể hấp thu lực lượng thuần dương để tăng cao tu vi, đương nhiên muốn tìm nơi có linh khí dày đặc.

Đang nói, Vân Tịch đã từ đằng xa chạy tới, vài phiến cỏ lá đong đưa theo gió, nhìn qua buồn cười vô cùng .

Thấy thế, thiếu nữ giật nảy mình, khó có thể tin được nói:

“Không phải nói chỉ có linh thảo cấp năm mới có thể rời khỏi thổ nhưỡng sao?”

“Nó đã sinh ra linh trí từ lâu, đương nhiên không giống những loại linh thảo khác.”

Tần Giác ra vẻ đương nhiên nói .

Bình thường thì chỉ có linh thảo cấp năm trở lên mới có thể sinh ra linh trí, rời khỏi thổ nhưỡng tự do hoạt động, nếu không phải Vân Tịch sớm có được linh trí, tuyệt đối không có khả năng chạy loạn khắp nơi giống như hiện tại.

Lúc thiếu nữ đang nhìn Vân Tịch, Vân Tịch cũng đồng thời đang nhìn thiếu nữ, nó từ trước đến nay không có cảm tình gì với thiếu nữ này, thế là giả bộ

https://thuviensach.vn

như cái gì cũng không thấy, Đi lướt qua người thiếu nữ, sau đó cắm vào trong đất .

Thiếu nữ: "..."

Lại bị một gốc cỏ dại làm lơ!

"Hừ, không quản ngươi ."

Ba lần bốn lượt bị 'bơ', thiếu nữ cũng có chút tức giận, ai mà chẳng phải là bảo vật, dựa vào đâu mà muốn ta phải chú ý tới ngươi?

Nghĩ tới đây, thiếu nữ hướng Vân Tịch làm mặt quỷ, nhảy lên đá xanh, bắt đầu tu luyện .

Cái này thì Tần Giác chỉ im lặng, Vân Tịch giống như có thù với thiếu nữ, mỗi lần gặp mặt đều sẽ cố ý nhắm vào, Tần Giác thậm chí còn hoài nghi Vân Tịch cũng là nữ hài, bởi vì chỉ có nữ hài, mới có thể thù địch với nhau như vậy .

Ngay tại thời khắc Tần Giác phân tâm, Vân Tịch bỗng nhiên duỗi cỏ lá ra đụng đụng hắn, Tần Giác giật mình, lập tức ngầm hiểu trong lòng mà lấy ra một bình linh tửu .

Vân Tịch không ngừng mạnh lên, thì linh tửu phải hấp thu ngày càng nhiều, Tần Giác đang suy nghĩ có nên đi chỗ khác lấy chút rượu về không, không thì hàng tồn trong nhẫn sớm muộn gì cũng uống sạch .

Thấy Vân Tịch cùng Lạc Vi Vi đều tiến vào trạng thái tu luyện, Tần Giác cũng nhẹ nhàng thở ra, ngửa đầu uống cạn linh tửu còn thừa trong bầu rượu, mở ra Linh Cơ xem .

Bởi vì đã luyện chế ra một khẩu Hoả Thần kim, cho nên Tần Giác không cần thiết lại xem cái gì mà live stream luyện khí kia nữa, dứt khoát tìm kiếm chuyện lạ gần đây nhất.

https://thuviensach.vn

Cho dù cách thời gian Ngụy gia bị diệt đã qua hơn một tháng, nhưng Ngụy gia dù sao cũng đã từng là một trong bảy đại gia tộc, phản ứng dây chuyền nên vẫn đang kéo dài, mà Diêu Quang thành cũng đã trở thành mục tiêu cho sáu đại gia tộc khác tranh đoạt.

Phải biết, dưới sự kinh doanh hơn ngàn năm của Ngụy gia, Diêu Quang thành đã trở thành quái vật khổng lồ từ lâu, vô luận là thực lực võ đạo, hay là vị trí địa lý, đều cực kỳ quan trọng .

Nhất là tài nguyên tu luyện phụ cận Diêu Quang thành, có thể gọi một tiếng phong phú, sáu đại gia tộc có thể không thấy thèm hay sao?

Thậm chí ngay cả bốn đại tông môn cũng bắt đầu rục rịch .

Càng có rất nhiều võ giả nặc danh âm thầm vạch trần, Thiên Cơ Tông từ sớm đã xuất thủ cướp đi bộ công pháp truyền thừa có thể cùng yêu thú khế ước của Ngụy gia rồi, về phần có phải là thật hay không, Tần Giác không biết rồi .

Bây giờ Thiên Cơ Tông là tông môn đứng đầu trong số bốn đại tông môn, nội tình thâm hậu, cường giả quy tụ, cho dù thật sự cướp đi công pháp truyền thừa của Ngụy gia, tin chắc rằng cũng không ai dám nói cái gì .

Tóm lại, hiện tại toàn bộ thế lực đứng đầu ở Nam cảnh đều bởi vì Ngụy gia bị diệt mà trở nên náo loạn, giống như lúc nào cũng có thể sẽ vì tranh đoạt Diêu Quang thành ra tay đánh nhau .

Tần Giác tiếp tục lướt xuống dưới, bỗng nhiên nhìn thấy một tiêu đề trong góc: Dị tộc xâm lấn? Tử yêu ngóc đầu trở lại, nhiều thành trì lâm vào nguy hiểm, nguy cơ của Nam cảnh!

Mặc dù dòng tiêu đề này là màu đỏ, nhưng nhìn lại cũng chỉ có mười mấy dòng, với lại đại bộ phận đều cảm thấy là đang cố ý thu hút ánh mắt, cũng không phải là thật .

https://thuviensach.vn

“Tử yêu?”

Tần Giác ngạc nhiên, hắn sao chưa từng nghe nói qua vậy.

Ôm ý nghĩ này, Tần Giác đưa hai chữ tử yêu vào, nhấn tìm kiếm.

Rất nhanh, toàn bộ tin tức có liên quan đến ‘tử yêu’ liền xuất hiện .

Tử yêu, tên khác là Tử Linh tộc, là một chủng tộc sống ở Nam cảnh ba trăm năm, tính cách ngang ngược, khát máu hiếu chiến, thường xuyên phát động chiến tranh với nhân tộc, khiến sinh linh đồ thán, thây ngang đầy đồng .

Cuối cùng, bốn đại tông môn tạo thành liên quân, một lần liền đem Tử Linh tộc trục xuất khỏi Nam cảnh, Tử Linh tộc thất bại thảm hại chỉ có thể tham sống sợ chết trốn ở chỗ giao nhau giữa Nam cảnh và Tây cảnh, bây giờ đã qua ba trăm năm, căn cứ theo phỏng đoán của chuyên gia võ giả, Tử Linh tộc rất có thể đã bị diệt vong .

Nhìn đến đây, Tần Giác lâm vào trầm tư, hiển nhiên là Tử Linh tộc này vô cùng nguy hiểm, với lại có huyết hải thâm cừu với bốn đại tông môn, như vậy tin tức này, đến tột cùng là thật hay giả?

bookmark_add

Chương 41 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Sơn Môn Thi Đấu

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1779 chữ

Căn cứ theo sử sách ghi chép, Tử Linh tộc tổng cộng có ba bộ lạc lớn, mỗi thủ lĩnh của bộ lạc đều là cường giả Truyền Kỳ cảnh.

https://thuviensach.vn

Ba trăm năm trước, Tử Linh tộc cùng liên quân bốn đại tông môn triển khai quyết đấu, tổn thất nặng nề, trong đó hai vị thủ lĩnh vẫn lạc tại chỗ, chỉ còn lại một người đào thoát .

Về sau Tử Linh tộc bị ép rời khỏi Nam cảnh, trốn vào nơi giao nhau giữa Nam cảnh cùng Tây cảnh, nơi đó hoàn cảnh ác liệt, tài nguyên thiếu thốn, gần như không có bất kỳ linh khí gì, bất cứ chủng tộc nào sinh tồn ở nơi đó, kết quả cuối cùng đều là đi về hướng diệt vong .

Trong nháy mắt ba trăm năm qua đi, Tử Linh tộc coi như còn chưa diệt vong nhưng hẳn là không lớn bằng lúc trước mới đúng, nhưng làm sao lại có thể ngóc đầu trở lại, xâm phạm Nam cảnh?

Những bình luận đó đều cho rằng tiêu đề là thu hút ánh mắt của người khác, trong mắt đại đa số mọi người, cái gọi là Tử Linh tộc kỳ thật căn bản không đủ gây sợ, dù sao thì đã qua ba trăm năm .

Tần Giác tiếp tục xem, thấy có thật nhiều hình ảnh liên quan tới Tử Linh tộc, lập tức lộ ra dáng vẻ kỳ quái.

Tử yêu từng tên có hình thể cường tráng, lưng hùm vai gấu, tựa như cự nhân, cho dù là nữ nhân cũng không ngoại lệ, có thể gọi là nữ lực sĩ .

Quan trọng nhất là, da của bọn hắn là màu tím .

Phải biết rằng, ở địa cầu, màu tím không chỉ là màu sắc thôi đâu.

Điều này không khỏi làm Tần Giác nhớ tới một vị vương giả yêu thích đấu vật nào đó.

“Không biết cái tin tức này đến cùng là thật hay giả .”

Tần Giác rất là tò mò .

https://thuviensach.vn

Bốn đại tông môn bây giờ đã không phải là bốn đại tông môn của ba trăm năm trước nữa, hằng năm có vô số cường giả được sinh ra nhờ sử dụng đại lượng tài nguyên tu luyện của bọn hắn, cao thủ tụ tập, cho dù Tử Linh tộc đã khôi phục nguyên khí, vậy cũng không phải là đối thủ của họ được.

Trừ phi Tử Linh tộc đạt được một loại cơ duyên nào đó, thực lực tăng lên trên diện rộng, nếu không chính là tự tìm đường chết thôi .

“A, nghĩ những thứ này làm gì a, dù sao cũng không có liên quan gì với ta .”

Lắc đầu, Tần Giác bật cười nói .

Hắn cũng không muốn làm cái gì mà chúa cứu thế, huống chi, có bốn đại tông môn đứng ở phía trước, không tới phiên hắn .

Nửa ngày tiếp theo Tần Giác đều xem tới xem lui những thứ trong Linh Cơ, không thể không nói, ngoại trừ không thể chơi trò chơi ra, cái đồ chơi này cơ bản cũng không khác máy tính bảng là mấy, với lại không sạc pin, chỉ cần truyền linh lực vào là được, quả thật là rất thuận tiện .

Duy chỉ tiếc nuối là, Linh Cơ có khu vực hạn chế, chỉ có thể tìm đọc những thứ trong Nam cảnh, nếu không Tần Giác ngược lại muốn nhìn một chút những nơi khác có bộ dáng gì.

Kỳ thật lấy thực lực của Tần Giác, muốn đi nơi khác chỉ là một ý niệm trong đầu mà thôi, nhưng hắn quá lười, chỉ cần có thể nằm tuyệt đối sẽ không ngồi, chỉ cần có thể ngồi tuyệt đối sẽ không đứng, nếu không sao lại ở Huyền Ất Sơn đợi mười năm?

Nếu như đổi thành những người khác, chỉ sợ sớm đã trang bức ở khắp nơi, thống trị thế giới .

“Sư thúc tổ, ta ngày mai muốn tham gia sơn môn thi đấu, người có đến xem không?”

https://thuviensach.vn

Sau khi thiếu nữ kết thúc tu luyện, nói với Tần Giác, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra một chút chờ mong .

Nàng ở Huyền Ất Sơn không có bằng hữu gì, Tần Giác xem như là người duy nhất mà nàng quen biết .

“Sơn môn thi đấu?”

Tần Giác sững sờ, một lúc lâu sau mới nhớ tới thi đấu sơn môn là ngày hội cử hành thi đấu lôi đài hằng năm ở Huyền Ất Sơn, cho dù là nội môn hay ngoại môn, chỉ cần là là đệ tử chưa tới hai mươi lăm tuổi đều có thể tham gia, rất nhiều trưởng lão cùng chưởng môn đều đến xem chiến, từ đó chọn lựa người có thiên phú nổi bật, tiến hành bồi dưỡng .

Mặt khác, những người trong top mười có thể đạt được ban thưởng phong phú, cũng hơi giống với lịch luyện Hắc Sâm Lâm trước đó, khác nhau là, lịch luyện Hắc Sâm Lâm là săn giết yêu thú, mà sơn môn thi đấu là cùng tranh phong với những đề tử đồng môn.

Lúc Tần Giác năm sáu tuổi vừa được chưởng môn trước kia thu làm đệ tử cũng từng tham gia một lần, dễ dàng quét ngang tất cả mọi người đoạt được hạng nhất, về sau liền không tham gia nữa, dần dần, Bạch Nghiệp cũng không thông báo với hắn nữa.

Không nghĩ tới ngày mai lại là thời gian sơn môn thi đấu

Lạc Vi Vi vừa mới gia nhập Huyền Ất Sơn chưa tới ba tháng, là đệ tử mới, dưới tình huống bình thường vòng thứ nhất liền sẽ bị đào thải, nhưng thiếu nữ có thiên phú tuyệt đỉnh, ba tháng ngắn ngủi đã tiến vào Hoàng giai đỉnh phong, nếu không có gì ngoài ý muốn, tiến vào top mười thậm chí là top năm đều không có vấn đề gì .

Trầm ngâm một lát, Tần Giác hỏi:

https://thuviensach.vn

“Công pháp của ngươi sẽ không bị bại lộ chứ?”

“Chỉ cần ta không xuất thủ toàn lực thì sẽ không .”

Thiếu nữ tự tin nói .

“Được.”

Tần Giác nhẹ gật đầu .

Mặc dù hắn đã nói chuyện với Bạch Nghiệp, nhưng Bạch Nghiệp thực sự không đáng tin, để cho an toàn, hắn vẫn là tự mình đi xem một chút.

“Hì hì, ta liền biết sư thúc tổ nhất định sẽ đồng ý .”

Để lại câu nói này, thiếu nữ vô cùng vui vẻ chạy đi, để lại Tần Giác mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ.

Ngày hôm sau, tiếng chuông êm tai vang vọng khắp Huyền Ất Sơn, biểu thị sơn môn thi đấu sắp bắt đầu .

“Sư phụ, ngài tuyên bố đi.”

Trương Kỷ Trần cùng Võ Anh cúi đầu nói, thi đấu sơn môn hằng năm đều là do chưởng môn chủ trì, lần này đương nhiên cũng không ngoại lệ .

“Ừ, ta đã biết .”

Bạch Nghiệp mở to mắt, gật đầu nói .

“Nhưng mà trước đó, ta có một vấn đề muốn hỏi hai người các ngươi.”

“Sư phụ mời nói, chúng ta nhất định biết gì nói nấy .”

Hai người đồng thanh nói .

https://thuviensach.vn

“Các ngươi … Làm gì cách ta xa như vậy?”

“...”

Chỉ thấy Bạch Nghiệp ngồi xếp bằng trên đại điện, dáng vẻ tiên phong đạo cốt, mà Trương Kỷ Trần cùng Võ Anh thì đứng ở bên ngoài đại điện, cách chừng trăm mét.

“À … Cái này, là bởi vì chúng ta lo lắng ảnh hưởng đến sư phụ tu luyện .”

Trương Kỷ Trần vội vàng đáp .

“Ta cũng vậy.”

Võ Anh liên tục gật đầu .

“...”

“Hừ! Nghiệt đồ!”

Bạch Nghiệp lạnh hừ một tiếng:

“Đừng cho là ta không biết trong lòng các ngươi đang suy nghĩ cái gì!”

“...”

Hai người trầm mặc, không dám phản bác .

“Đi thôi .”

Bạch Nghiệp không tiếp tục truy cứu, từ sau khi thử qua uy lực của viên đan dược kia, hắn đã hiểu rõ nỗi khổ tâm của hai người đồ đệ này, hay nói đúng hơn, Trương Kỷ Trần cùng Võ Anh có thể sống đến bây giờ, đã là may mắn lắm rồi.

“Vâng.”

https://thuviensach.vn

Hai người nhìn nhau, nhẹ nhàng thở ra .

Nơi tổ chức sơn môn thi đấu là một quảng trường rồng, có thể chứa mấy ngàn người, tổng cộng có bốn lôi đài, có thể đồng thời cùng thi đấu.

Lúc Bạch Nghiệp cùng hai đồ đệ đi vào, trên quảng trường đã đứng đầy người, trên đài cao thì đã có rất nhiều cao tầng của Huyền Ất Sơn ngồi, đại trưởng lão Vương Quyền thình lình xuất hiện .

“Bái kiến chưởng môn .”

“Bái kiến chưởng môn .”

Đám người lập tức khom người hành lễ .

“Bái kiến chưởng môn sư tổ!”

“Bái kiến chưởng môn sư tổ!”

Đệ tử phía dưới la lớn .

Giờ phút này Bạch Nghiệp chân đạp hư không, thân hình núi cao sừng sững, cho người ta một loại cảm giác ngưỡng mộ, phối hợp khí chất tiên phong đạo cốt, bộ dạng không giận tự uy, có thể nói uy nghiêm vô cùng .

Chỉ là lúc Bạch Nghiệp ngồi xuống, mấy người ngồi gần hắn rõ ràng xê dịch cái mông, muốn cách xa hắn một chút .

Hết cách, nửa tháng này, bóng ma mà Bạch Nghiệp lưu cho bọn hắn thực sự quá lớn, trước đó có vị trưởng lão cũng bởi vì không xem rõ tình huống, xém chút nữa bị Bạch Nghiệp hung ngất, dù là hiện tại Bạch Nghiệp đã khôi phục bình thường, nhưng bọn hắn vẫn né tránh trong vô thức.

“Chưởng môn, rút thăm vòng thứ nhất đã kết thúc, có thể bắt đầu .”

Đại trưởng lão bẩm báo nói .

https://thuviensach.vn

“Ân .”

Bạch Nghiệp nhẹ gật đầu, cất giọng nói:

“Ta tuyên bố, lần sơn môn thi đấu này, chính thức bắt đầu ”

Lời còn chưa dứt, Bạch Nghiệp đột nhiên mở to hai mắt, nhìn về phía nơi xa, một mặt không thể tưởng tượng nổi .

Đám người nhận thấy được bất thường, ánh mắt nhìn theo hướng Bạch Nghiệp nhìn, chỉ thấy một thiếu niên mặc áo bào trắng tuyết, tuấn mỹ vô cùng không vội vã nhàn nhã đi tới, trong tay cầm theo một bầu rượu, tựa như Cửu Thiên Huyền Tiên hạ phàm, không nhiễm một chút khói lửa nhân gian .

Trong chốc lát, toàn bộ quảng trường an tĩnh lại, chợt không biết là ai hô một câu:

“Sư thúc tổ! Là sư thúc tổ!”

bookmark_add

Chương 42 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Phế Vật Bản Môn

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1610 chữ

“Rất đẹp trai a!”

“Nghe đồn sư thúc tổ là cường giả cấp bậc Thiên giai .”

https://thuviensach.vn

“Đúng, không phải nói là sư thúc tổ muốn cùng Thánh nữ Phong Lôi Tông kết hôn sao?”

“Cắt, Trương trưởng lão cùng Võ trưởng lão đã bác bỏ tin đồn, sư thúc tổ làm sao có thể coi trọng Thánh nữ .”

“Quá tốt rồi, ta muốn sinh hầu tử cho sư thúc tổ!”

“...”

Đám người lao nhao nghị luận, mặt mũi tràn đầy hưng phấn, hận không thể đi tìm Tần Giác xin chữ ký.

Những lời này căn bản đều là những đệ tử mới lúc trước trải qua chuyện ở Hắc Sâm Lâm , bởi vậy phi thường kích động, ngay cả Lạc Vi Vi đang đứng ở trong góc nhỏ cũng lộ ra dáng tươi cười, giống như mây mở sương tan, cực kỳ kinh diễm.

Về phần đệ tử mấy năm trước thì đối Tần Giác không có ấn tượng gì,bọn hắn chỉ biết là bọn hắn có một vị sư thúc tổ mười mấy tuổi, nhưng lại không biết dáng dấp ra sao, nhưng bây giờ sau khi thấy Tần Giác thì đều nhao nhao đi theo thét lên: “Đây chính là vị sư thúc tổ kia à, trời ạ,rất giống tiên nhân.”

“Khó trách có thể bị Thái sư tổ thu làm đệ tử, ngay cả đi đường cũng bất phàm như thế .”

“Bộ dáng hắn uống rượu rất đẹp trai a .”

“Trời ạ, hắn đang nhìn ta, a, ta chết đi!”

“...”

Cho dù Tần Giác cái gì cũng không làm, nhưng khí chất hắn đã làm cho người ta nhịn không được vì đó mà thán phục, có lẽ đây cũng là rắc rối của một người đẹp trai.

https://thuviensach.vn

Trong lúc nhất thời,tâm điểm của tất cả mọi người đều tập trung trên người Tần Giác, ngay cả những trưởng lão ngồi trên đài cao cũng không ngờ rằng Tần Giác người chưa từng tham gia hoạt động nào lại xuất hiện ở đây,, đây cũng là nguyên nhân Bạch Nghiệp kinh ngạc như thế.

Thời khắc mọi người thất thần, Tần Giác chạy tới đài cao bên cạnh, chỉ thấy hắn thả người nhảy lên, nhẹ nhàng ngồi bên tráii Bạch Nghiệp,bên phải thì là đại trưởng lão.

Ngay lập tức Tần Giác giống là nhớ tới cái gì,phất tay một cái tạo kết giới ngăn cản hắn và Bạch Nghiệp , phòng ngừa Bạch Nghiệp đột nhiên bài phóng 'Linh khí'.

"..."

Hít một hơi thật sâu, Bạch Nghiệp đành phải giả bộ như không nhìn thấy bất cứ thứ gì, nói tiếp:

"Ta tuyên bố, lần sơn môn thi đấu này, chính thức bắt đầu!"

Sau khi câu nói này rơi xuống, đám người cũng kịp phản ứng, trọng tài vội vàng hô lên tên các đệ tử tham gia vòng thứ nhất.

"Lôi đài số một, Phương Nhạn, Trần Dương ."

"Lôi đài số hai, La Tử Thành, Hoàng Đào ."

"Số ba lôi đài …"

Đối với mấy chuyện này, Tần Giác không có hứng thú gì,một mình uống rượu, hắn vốn là chỉ là đến xem Lạc Vi Vi, cái gọi là sơn môn thi đấu, trong mắt hắn cơ bản cùng con kiến đánh nhau không có gì khác biệt.

Nhưng khi Tần Giác nghe được tên hai người giao chiến trên lôi đài số bốn thì mãnh liệt sửng sốt.:

https://thuviensach.vn

“Số bốn lôi đài, Diệp Lương Thần, Triệu Hạo .”

“Tám vị đệ tử có tên, mời nhanh chóng vào sân .”

Tần Giác: “? ? ?”

Diệp Lương Thần, Triệu Hạo (Triệu Nhật Thiên)?

Danh tự này làm sao nghe quen tai như vậy?

Càng làm cho Tần Giác không biết nói gì là, lúc trọng tài tuyên bố tên Diệp Lương Thần, đám người phía dưới bên lập tức vang lên trận trận tiếng cười nhạo:

“Hắc hắc, Diệp Lương Thần cái phế vật này, thế mà còn dám tham gia sơn môn thi đấu, thật là tự rước lấy nhục .”

“Gia nhập Huyền Ất Sơn ba năm, lại một mực dừng lại tại Hoàng giai sơ kỳ, quả thực là sỉ nhục Huyền Ất Sơn .”

“So với Triệu Hạo thế nhưng là Hoàng giai hậu kỳ, với lại thích nhất tra tấn đối thủ, xem ra Diệp Lương Thần xui xẻo rồi .”

“Hừ, đạo sư nên sớm đem hắn đuổi ra khỏi sơn môn .”

“Có hắn hạng chót ta an tâm .”

“...”

Rất rõ ràng, tất cả mọi người cũng không coi trọng Diệp Lương Thần, cho là hắn khẳng định sẽ bị Triệu Hạo treo lên đánh.

Tần Giác lập tức hứng thú tăng nhiều, đây chẳng phải là mẫu thường thấy nhất nhân vật phế vật sau?

https://thuviensach.vn

Đã như vậy, vậy kế tiếp có phải hay không giờ đến phiên ‘Nhân vật chính’ đại phát thần uy, sau đó tranh thủ phương tâm, đi đến nhân sinh đỉnh phong?

Nghĩ tới đây, Tần Giác lập tức ngồi thẳng người, có chút hăng hái xem tiếp.

“Nghĩ ngờ là ta đã bị ngươi rút thăm vòng đầu tiên, vận khí thật tốt .”

Trên lôi đài số bốn, Triệu Hạo ma quyền sát chưởng, cười gằn nói.

Bằng vào thực lực Hoàng giai hậu kỳ, Triệu Hạo đủ sức chen chân vào Top một trăm đệ tử dưới hai mươi lăm tuổi, đối đầu chỉ có Hoàng giai sơ kỳ Diệp Lương Thần, chẳng khác gì là tự động tấn thăng vòng thứ hai, Triệu Hạo có thể nào không cao hứng?

“Ai thắng ai thua, còn chưa biết được .”

Diệp Lương Thần cười lạnh nói.

Đây là một thiếu niên dáng dấp phổ thông gầy gò, ánh mắt kiên nghị, hình như có hỏa diễm đang thiêu đốt, từ đầu đến cuối đều một bộ dạng bình tĩnh tự nhiên, phảng phất căn bản không đemTriệu Hạo để vào mắt.

“Yên tâm, ta sẽ không gấp gáp thắng nhanh như vậy, ta muốn đánh đến ngươi quỳ xuống đất cầu xin tha thứ mới thôi .”

Triệu Hạo liếm môi một cái:

“Ngớ ngẩn, đây là sơn môn thi đấu, người nào thua chỉ cần đầu hàng là được, ngươi cho rằng là sinh tử quyết đấu sao?”

Diệp Lương Thần châm chọc nói, nếu như không phải chế độ thi đấu quy định không cho phép hạ tử thủ,thì hắn đã sớm xử lý tên ngu ngốc này.

Nghe vậy, Triệu Hạo đầu tiên là sững sờ, chợt nổi giận nói:

“Bớt nói nhiều lời, tiếp chiêu!”

https://thuviensach.vn

Lời còn chưa dứt, Triệu Hạo dựng thẳng chưởng hướng đầu của Diệp Lương Thần bổ tới, lực đạo đủ để khai bia đá vụn!

Đối mặt Triệu Hạo khí thế hung hung, Diệp Lương Thần mặt không biểu tình, thân hình hơi nghiêng, chợt giơ cánh tay lên, một quyền đánh vào ngực Triệu Hạo!

Phanh!

Triệu Hạo chỉ cảm thấy hoa mắt, ngay sau đó giống như diều đứt dây thẳng tắp bay ra khỏi lôi đài, quẳng xuống đất đã hôn mê.

Toàn trường tĩnh mịch!

Đám người không thể tưởng tượng nổi mở to hai mắt, trợn mắt hốc mồm, nhất là người nhận biết Diệp Lương Thần, còn cho là mình xuất hiện ảo giác.

“Lôi đài số bốn, bên thắng – Diệp Lương Thần .”

Trọng tài tuyên bố.

Hoa!

“Làm sao có thể? Ta không nhìn lầm chứ, Diệp

Lương Thần thế mà đánh bại Triệu Hạo?”

“Với lại chỉ dùng một quyền!”

“Vậy hắn chẳng phải là đã bước vào Hoàng giai đỉnh phong?”

“Chẳng lẽ Diệp Lương Thần một mực ẩn giấu thực lực?”

“Không có khả năng! Tuyệt đối không khả năng! Khẳng định là giả … Tê! Ngươi bóp ta làm gì?”

https://thuviensach.vn

“Đau không?”

“Nói nhảm!”

“Vậy là tốt rồi, không phải đang nằm mơ .”

“...”

...

Bởi vì Diệp Lương Thần cho thấy khả năng càng quét ngang Triệu Hạo,thái độ của đám người đối với hắn có biến hóa, phải biết, Diệp Lương Thần chỉ có hai mươi tuổi mà thôi, nếu như hắn thật đã bước vào Hoàng giai đỉnh phong, như vậy rất có thể trước hai mươi lăm tuổi sẽ tiến vào Huyền giai, mà trong mắt đệ tử phổ thông Huyền giai đã là cực kỳ cường đại tồn tại.

Ngay cả mấy vị trưởng lão trên đài cao cũng khẽ gật đầu, biểu lộ thưởng thức.

“Hừ, một lũ phế vật .”

Diệp Lương Thần nội tâm khinh thường, khóe mắt liếc qua trong lúc lơ đãng nhìn thấy thiếu nữ đứng trong góc, thấy thiếu nữ nhìn cũng chưa từng nhìn bên này một chút,hắn có chút thất vọng.

“Thật thú vị, xem ra gia hỏa này rất có thể là’Nhân vật chính’ .”

Một bên khác, Tần Giác nhịn không được cười nói.

Trước mắt, Diệp Lương Thần cơ bản cùng nhân vật chính phế vật cũng giống lắm, nếu như lại có cái lão gia gia thì càng hoàn mỹ hơn.

Rất nhanh, còn lại ba cái lôi đài kia đã quyết ra thắng bại, trọng tài lại kêu tám đệ tử lên, tiếp tục tỷ thí.

https://thuviensach.vn

Có tổng cộng hơn năm trăm đệ tử tham gia sơn môn thi đấu, bất quá vòng thứ nhất chiến đấu rất nhanh, có thể cấp tốc đào thải rơi một nửa người dự thi, nhất là người mới gia nhập Huyền Ất Sơn, cơ hồ không hề có lực hoàn thủ.

“Lôi đài số một, Vương Sâm, Lạc Vi Vi!”

Rốt cục, đến phiên thiếu nữ!

bookmark_add

Chương 43 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Lạc Vi Vi Mạnh Mẽ

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1631 chữ

“Vòng thứ nhất, Vương Sâm, Lạc Vi Vi!”

“Vòng thứ hai …”

“...”

” Tám vị đệ tử đã báo cáo danh ở trên, mời nhanh chóng vào sân .”

Theo lời trọng tài vang lên, một thiếu nữ từ trong góc đi tới, lập tức thu hút được vô số ánh nhìn.

“Một cô nương xinh đẹp!”

“Nàng là ai, mà sao chưa hề gặp qua .”

https://thuviensach.vn

“Hình như là đệ tử mới đến trong năm nay, nghe nói ở đợt luyện tập vừa rồi giành được hạng nhất .”

“Oa, chắc hẳn là một thiên tài .”

“Thật không may, lại gặp phải Vương Sâm .”

“...”

Bởi vì Lạc Vi Vi ngoại trừ thường ngày vẫn theo học các khóa võ đạo bên ngoài, phần lớn thời gian đều ở sườn đồi để tu luyện, cho nên có rất ít người biết nàng, cho tới giờ khắc này bọn hắn mới để ý tới, bên trong sơn môn lại có một cô gái xinh đẹp như vậy.

Không giống với những nữ nhi khác, mặc dù Lạc Vi Vi có dung mạo trông rất tinh tế và xinh đẹp, nhưng dáng người lại cao gầy, khí chất hào hùng, thế là lúc này có không ít nam sinh huýt sáo, ý đồ muốn gây sự chú ý của thiếu nữ.

“Ha ha, cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga .”

Diệp Lương Thần cười nhạt, một thiếu nữ sao có thể để ý tới đám người phế vật này .

Không lâu sau, Lạc Vi Vi cùng tên đệ tử Vương Sâm đi vào lôi đài số một, đứng đối mặt nhau .

Nhìn thấy đối thủ mình là một nữ nhi, Vương Sâm lắc đầu, nói:

“Ngươi tự mình đi xuống đi, ta không đánh nữ nhân.”

Vương Sâm có tiếng tăm lừng lẫy ở nội môn, nửa năm trước đã bước vào Hoàng giai đỉnh phong, bây giờ cách Huyền giai chỉ còn nửa bước nữa, chắc chắn thuộc hàng đầu.

https://thuviensach.vn

“Hừ .”

Bị coi thường, khuôn mặt nhỏ của thiếu nữ lạnh lùng, không nói hai lời trực tiếp xông tới .

“Bướng bỉnh mất khôn.”

Vương Sâm thở dài, linh lực trong cơ thể đang chạy đến cực hạn, dự định trực tiếp hạ gục thiếu nữ kia.

Nhưng mà rất nhanh, Vương Sâm chợt nhận ra điều đó là sai lầm.

“Xoẹt xẹt!”

Không khí gào thét, mang theo những tàn ảnh, trong nháy mắt người thiếu nữ đi đến trước mặt Vương Sâm!

“Thật là nhanh!”

Vương Sâm giật mình, vội vàng né tránh, nhưng thiếu nữ cũng không có ý định thả hắn đi lập tức thừa thắng xông lên, một quyền đánh ra!

Trong thân thể mảnh mai của thiếu nữ kia hình như lại ẩn chứa một sức mạnh không gì so sánh nổi, Vương Sâm không thể không nhíu mày, đây có thật sự chỉ là một đệ tử mới không?

Không kịp nghĩ nhiều, Vương Sâm lập tức hét lên một tiếng, hai tay giao nhau, cưỡng ép đón lấy nắm đấm thiếu nữ.

Bùm!

Dưới sự tác động của linh lực, Vương Sâm cảm thấy mình như bị ngọn lửa thiêu đốt, nhe răng nhếch miệng, không đợi hắn hóa giải sức mạnh này, thiếu nữ lại tung ra một quyền!

https://thuviensach.vn

Đối mặt với sự tấn công của thiếu nữ, Vương Sâm bỗng nhiên phát hiện ra tất cả các môn võ thuật vốn làm hắn tự hào nhưng vào lúc này toàn bộ đã mất hết tác dụng, bây giờ chỉ có đón đỡ!

Phương pháp công kích của thiếu nữ kỳ thật rất đơn giản, chỉ là một nắm đấm bình thường, không có biến hóa chút nào, nhưng lại rất nhanh, đủ chuẩn, đủ mạnh!

Đứng trước sức mạnh tuyệt đối, bất cứ kỹ xảo nào cũng chỉ loè loẹt.

Mắt thấy nắm đấm của thiếu nữ càng ngày càng gần, Vương Sâm lại xuất hiện một loại ảo giác rằng mình không có cách nào thắng được, chỉ có thể vô thức lựa chọn lui lại .

Thật khó để tưởng tượng rằng một cô gái xinh đẹp như thế, lại có phương thức chiến đấu bá đạo như vậy!

Hô .

Thiếu nữ liên tục vung ra vài cú đấm liên tiếp, nhưng cuối cùng Vương Sâm đều né tránh được, ngay khi lúc hắn chuẩn bị lùi lại lần nữa, thì đột nhiên dưới chân không còn chỗ đứng, kém chút nữa từ trên lôi đài ngã xuống, hóa ra trong lúc vô tình, hắn không ngờ đã lui đến rìa lôi đài!

“Chết tiệt!”

Vương Sâm chưa bao giờ nghĩ rằng mình sẽ bị một người đệ tử mới làm cho chật vật như thế này, không có cách nào để rút lui, Vương Sâm cắn răng, đành phải cưỡng ép huy động linh lực, giơ nắm đấm lên chiến đấu với thiếu nữ!

Bùm!

Một cảm giác bỏng rát quen thuộc truyền đến, sắc mặt Vương Sâm thay đổi, cơ thể giống như là bị một bàn tay lớn vô hình nắm lấy, mạnh mẽ lướt ngang

https://thuviensach.vn

qua mấy mét, miễn cưỡng trốn thoát.

“Đây … nàng thật sự là một đệ tử mới sao?”

Vương Sâm nội tâm không ngừng kêu khổ, đánh giá thực lực mà thiếu nữ biểu hiện ra, tối thiểu cũng chỉ là Hoàng giai đỉnh phong mới đúng,với lại linh lực cực kỳ quỷ dị, khiến người ta khó mà phòng bị .

Một đệ tử vừa mới gia nhập Huyền Ất Sơn không đến ba tháng đã đạt tới Hoàng giai đỉnh phong đó là khái niệm gì? Vương Sâm không dám tưởng tượng, chí ít hắn đã gia nhập Huyền Ất Sơn gần bảy năm, cũng không dễ dàng mới đạt tới Hoàng giai đỉnh phong.

Ngay thời khắc Vương Sâm đang thất thần, thiếu nữ công kích như mưa giông gió bão lần nữa xông tới, căn bản vốn không cho hắn cơ hội để thở.

Cuối cùng, sau năm phút đồng hồ tận lực chống cự, Vương Sâm nhịn không được nữa, phun ra một ngụm máu tươi, quay người và từ trên lôi đài nhảy xuống!

“Không đánh! Không đánh nữa! Ta đầu hàng!”

Vương Sâm lớn tiếng kêu lên, giống như sợ thiếu nữ đuổi theo.

Nếu như tiếp tục chiến đấu, Vương Sâm cảm thấy chắc chắn hắn sẽ bị nổ tung, thay vì bị đánh ngã mất mặt trước mắt mọi người, còn không bằng tự mình nhận thua .

Chỉ là Vương Sâm không ngờ rằng hắn sẽ bị loại ngay từ vòng đầu tiên, mục tiêu của hắn là thuộc mười vị trí đầu tiên!

“Vòng số một, người chiến thắng Lạc Vi Vi .”

Trọng tài tuyên bố .

https://thuviensach.vn

Đám người: “...”

Vương Sâm vậy mà thua?

Với lại bại trận bởi một đệ tử mới?

Đang nói đùa à?

Cho dù có chút khó mà chấp nhận được, nhưng sự thật nằm ngay ở trước mắt họ, toàn bộ cuộc chiến bọn họ đều thấy, cả cuộc chiến Vương Sâm đều bị tấn công, bị đánh tới tấp và không có cách nào đánh trả.

Đầu tiên là Diệp Lương Thần, hiện tại lại là Lạc Vi Vi, chẳng lẽ năm nay có nhiều hắc mã như vậy sao?

“Nghĩ không ra cô gái này lại lợi hại như vậy, Vương Sâm là Hoàng giai đỉnh phong cũng bị bại dưới tay nàng!”

“Đệ tử mới của năm nay thật là đáng sợ!”

“Hi vọng vòng tiếp theo ta không gặp nàng ấy.”

“Chắc chỉ có hai vị kia mới có thể thắng được nàng …”

“...”

Sau khi chiến thắng, Lạc Vi Vi mặt không biểu cảm gì, chẳng qua là lúc nàng ngẩng đầu lên, nở một nụ cười đáng kinh diễm, thiên địa cũng vì đó mà thất sắc, hướng lên bên trên, chỗ Tần Giác đang ngồi.

Tần Giác cười mỉm gật đầu, xem như đáp lại .

Trong số tất cả mọi người ở đây, chỉ sợ là có mỗi Tần Giác mới biết rõ nhất thực lực của thiếu nữ kia, bởi vậy thiếu nữ có thể đánh bại Vương Sâm làm Tần Giác cũng chẳng suy nghĩ gì thêm nữa .

https://thuviensach.vn

Sau khi chứng kiến cảnh tượng này, Diệp Lương Thần nhìn chằm chằm thiếu nữ kia, khẽ nhíu mày, luôn cảm thấy giữa hai người đó tựa hồ có mối quan hệ gì đó khó nói rõ.

“Chậc chậc, khó trách hôm nay là lần đầu tiên ngươi đến xem chiến đấu, hóa ra là bởi vì cô bé này.”

Bạch Nghiệp ý vị thâm trường lên tiếng nói .

Tần Giác: “...”

“Nhưng vì sao ta không nhìn ra được nàng ấy tu luyện Thuần Dương Chân Quyết?”

Bạch Nghiệp hơi có vẻ nghi hoặc .

“Ngươi chắc chắn?”

Tần Giác kinh ngạc .

“Đương nhiên, nếu như không phải ngươi trước đó nói cho ta biết, ta còn tưởng rằng nàng đang tu luyện Thanh Hư Kinh.”

Bạch Nghiệp nghiêm túc nói:

“Không tin ta thì ngươi hãy nhìn vào lão Vương, cho đến tận bây giờ hắn cũng không nhận ra điều đó.”

Tần Giác hơi sững sờ, xác thực, chuyện này hắn cũng không có nói cho đại trưởng lão, nếu như đại trưởng lão phát hiện có điều gì đó bất thường, tuyệt đối không có khả năng im lặng không nói gì.

Không có gì ngạc nhiên khi thiếu nữ này ngày hôm qua đã tự tin như vậy, xem ra khẳng định nàng ấy đã học được phương pháp che giấu bản thân.

https://thuviensach.vn

“Đáng tiếc,nếu không phải là vì ngươi, ta muốn thu nhận nàng ấy làm đệ tử quan môn.”

Bạch Nghiệp thở dài .

Tần Giác: “...”

bookmark_add

Chương 44 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Tuyệt Đối Sẽ Không Đầu Hàng

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1735 chữ

Trời đã khuya, vòng đấu đầu tiên cuối cùng đã kết thúc, chỉ còn lại hơn hai trăm người và cứ thế, ba ngày sau trận chung kết sẽ diễn ra.

Trước mắt bao nhiêu người, Lạc Vi Vi cũng không tiện đi tìm Tần Giác, chỉ có thể đi theo dòng người cùng rời khỏi quảng trường .

“Năm nay ngược lại có mấy người kết quả không tồi.”

Đại trưởng lão vuốt râu cười nói:

“Nếu như cô gái kia có thể lọt vào vị trí của năm mươi người đứng đầu của cuộc thi đấu sơn môn lần này, ta cũng có thể sẽ cân nhắc thu nhận nàng làm đệ tử .”

“Lão Vương, ngươi đừng nghĩ nhiều, nữ nhân kia không liên quan gì với ngươi đâu.”

https://thuviensach.vn

Bạch Nghiệp ở bên cạnh vung tay làm đại trưởng lão bối rối.

Nghe vậy, đại trưởng lão ngạc nhiên:

“Tại sao, ngươi cũng muốn thu nhận nàng làm đệ tử?”

“Không phải ta, mà là sư đệ của ta.”

Bạch Nghiệp chỉ chỉ Tần Giác, ý vị thâm trường nói .

“Cái gì? Tần sư đệ muốn thu nhận đệ tử?”

Đại trưởng lão giật mình .

Từ khi biết sức mạnh của Tần Giác chỉ trong nháy mắt đã hủy diệt cường giả Thiên giai Ngụy gia, đại trưởng lão đã hiểu rõ chàng thiếu niên này đến cùng mạnh mẽ bao nhiêu, nhất là khi biết được Ngụy gia bị tiêu diệt, càng chấn kinh tột đỉnh.

Một người như vậy lại muốn thu nạp đệ tử, ai lại không động tâm? Nếu không phải có thân phận ở đây, chỉ sợ đại trưởng lão cũng muốn bái sư .

“Cứ cho là vậy đi .”

Bạch Nghiệp nhún vai .

“Vì Tần sư đệ coi trọng, nên ta coi như quên nó đi vậy.”

Đại trưởng lão cay đắng cười .

“Này, kỳ thật người đệ tử tên Diệp Lương Thần kia cũng không tệ, ngươi có thể suy tính một chút .”

“...”

https://thuviensach.vn

Tần Giác tự nhiên nghe được cuộc trò chuyện của hai người kia, nhưng hắn cũng không quan tâm, chỉ cần không có gì bất ngờ xảy ra với thực lực của thiếu nữ ấy, chắc chắn sẽ lọt vào trong mười vị trí đầu tiên, thậm chí là năm vị trí đầu đều cũng không thành vấn đề, Bạch Nghiệp hiện đang nhắc nhở đại trưởng lão, chẳng khác gì sớm cho hắn một phát súng cảnh cáo.

Cáo biệt Bạch Nghiệp và những người khác, Tần Giác trở lại viện lạc của mình, tùy tiện làm ít đồ ăn, rồi ngồi ở trên tảng đá nhàn nhã uống rượu.

“Sư thúc, chuyện ngài giao ta đã làm xong, ngài xem một chút đi.”

Lúc này, Trương Kỷ Trần vội vã chạy tới, lấy ra một phần tư liệu đưa cho Tần Giác .

Thông tin trong tư liệu không ai khác, chính là Diệp Lương Thần .

“Đa tạ .”

Tần Giác vỗ vỗ bả vai Trương Kỷ Trần.

“Sư thúc khách khí rồi, chỉ cần ngài nói một câu, lên núi xuống sông, ta đều không chối từ!”

Trương Kỷ Trần dõng dạc nói .

Tần Giác: “...”

“Nhưng …”

Do dự một chút, Trương Kỷ Trần vẫn không nhịn được rồi hỏi:

“Sư thúc, tại sao phải điều tra đệ tử ngoại môn này vậy?”

“Ha ha, ngươi sẽ biết sớm thôi.”

Tần Giác nói với giọng điệu bí ẩn.

https://thuviensach.vn

“Vâng.”

Thấy Tần Giác không muốn trả lời, Trương Kỷ Trần cực kỳ tò mò nhưng cũng không có muốn tiếp tục truy hỏi, hai người lại hàn huyên hai câu, sau đó Trương Kỷ Trần quay người rời đi .

“Diệp Lương Thần …”

Tần Giác tự lẩm bẩm, mở tư liệu trong tay ra.

Diệp Lương Thần, hai mươi tuổi, ba năm trước đây cùng thanh mai trúc mã gia nhập vào Huyền Ất Sơn, bởi vì ba năm qua vẫn dậm chân tại chỗ, cuối cùng hắn cũng bị bỏ rơi và thanh mai trúc mã của hắn cũng bị người khác ôm ấp, về sau Diệp Lương Thần thường có những hành vi kỳ quái, cho đến khi thi đấu ở sơn môn mới tạo ra một tiếng vang kinh người .

Xem hết cái này, khóe mắt Tần Giác có chút run rẩy, nội dung của cốt truyện này không phải là giống hệt với nhân vật chính phế thải kia hay sao?

Nói không chừng trên người Diệp Lương Thần còn cất giấu một vị lão gia gia nào đó.

“Hấp dẫn.”

Ngón tay Tần Giác gõ lên phiến đá xanh, như có điều đang suy nghĩ .

Cũng không biết Diệp Lương Thần này có giống như trong tiểu thuyết kiếp trước, sẽ tu luyện như một hỏa tiễn, ba năm Thiên giai, năm năm Truyền kỳ, mười năm Đại thánh, cuối cùng sẽ thống trị vạn giới, bất tử bất diệt .

Nếu như những người khác biết Diệp Lương Thần rất có thể là nhân vật chính của thế giới này, chỉ sợ đã sớm chạy tới kết giao, hoặc là cưỡng ép thành trợ thủ.

https://thuviensach.vn

Nhưng Tần Giác lại không suy nghĩ như thế, coi như Diệp Lương Thần có thể như vậy, nhưng chẳng lẽ còn có thể vượt qua cả hắn sao?

Ngay từ ban đầu Tần Giác là một người tự hành bản thân, ngay cả khi Diệp Lương Thần có tốc độ tu luyện có thể xưng là khoáng cổ tuyệt kim, thiên hạ vô song, nhưng chỉ cần Tần Giác nguyện ý, thì vẫn có thể giết chết hắn ta bất cứ lúc nào.

Sở dĩ sẽ để cho Trương Kỷ Trần điều tra Diệp Lương Thần, là bởi vì Tần Giác muốn biết, người gọi là Diệp Lương Thần, đến cùng có phải 'Nhân vật chính' hay không.

Chí ít cho đến bây giờ, Diệp Lương Thần đáp ứng đầy đủ các điều kiện để trở thành nhân vật chính phế vật, thanh mai trúc mã của ba năm cũng đều chuẩn xác không sai, nếu hắn ta có thể giành được vị trí đầu tiên ở cuộc thi đấu sơn môn lần này …

Chờ một chút! Không đúng,nếu gặp tình huống sắp chiến thắng lại bị một vị trưởng lão nào đó nhằm vào, sau đó cùng tông môn quyết chiến dẫn đến Huyền Ất Sơn bị truy sát ngàn dặm.

Mấy năm sau, Diệp Lương Thần không chỉ không chết, ngược lại mang theo số lớn cường giả trở về, với tư thế ngang nhiên, để hủy diệt Huyền Ất Sơn .

Theo sau chuyện Huyền Ất Sơn bị hủy diệt, là một thế lực to lớn hơn đã tham gia …

Nghĩ như vậy, Tần Giác biểu cảm hơi kỳ lạ, nếu như dựa vào cái nội dung cốt truyện phát triển theo cách đó, thì hắn có nên xử lý Diệp Lương Thần ngay bây giờ hay không?

"Ngày mai kiểm tra lại."

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, Tần Giác không thể giết ngay Diệp Lương Thần chỉ vì lý do này, dù sao đối với hắn mà nói, Diệp Lương Thần này không phải là mối đe dọa với hắn.

Tuy nhiên, về sau Diệp Lương Thần thật sự muốn đứng đối mặt với Huyền Ất Sơn, thì Tần Giác tuyệt đối không chút do dự đi giết hắn, cho dù hắn không sợ bất cứ nhân vật chính nào, nhưng không có nghĩa là hắn có thể tùy ý để đối phương trưởng thành.

Một đêm trôi qua rất nhanh, ngày hôm sau cuộc thi đấu ở sơn môn chính thức bắt đầu, bởi vì hôm qua đã xong vòng thứ nhất, cho nên cần rút thăm lần nữa, để quyết định đối thủ ở vòng thứ hai.

Ánh nắng ấm áp chiếu xuống, chiếu sáng cả Huyền Ất Sơn, Tần Giác vẫn ngồi bên trái Bạch Nghiệp giống như hôm qua, đôi mắt nhắm lại, như thể hắn đã ngủ.

Có thể vượt qua vòng thứ nhất cơ bản đều là các đệ tử nội môn, phần lớn đều Hoàng giai trung kỳ trở lên, cho nên vòng đấu thứ hai thường xuất hiện tình huống bất phân thắng bại, tốc độ so với ngày hôm qua chậm hơn mấy lần .

“Vòng đấu thứ hai – Lạc Vi Vi, Hứa Lãng .”

Đã chạng vạng vào tối, thiếu nữ leo lên vòng thi thứ hai, đối thủ là một nam tử có đôi mắt tam giác, người này giống như Vương Sâm đều là Hoàng giai đỉnh phong, có thực lực tương đương.

Cùng lúc đó, Tần Giác mở hai mắt ra .

“Mặc dù không biết ngươi làm thế nào để đánh bại được Vương Sâm, nhưng ta không dễ dàng đối phó như vậy đâu, với lại ta tuyệt đối sẽ không đầu hàng .”

https://thuviensach.vn

Hứa Lãng ngạo nghễ nói .

Lời còn chưa dứt, thiếu nữ đã tập hợp linh lực, một quyền đánh ngay vào ngực, giống ngày hôm qua không có bất kỳ thay đổi nào .

Tuy nhiên khi nắm đấm được tung ra, trong không khí có một âm thanh mờ nhạt, sấm sét vang lên!

Hứa Lãng giật nảy cả mình, vội vàng giơ cánh tay lên đón đỡ .

“Ngu xuẩn .”

Dưới khán đài, Vương Sâm châm chọc nói .

Hứa Lãng cũng phạm sai lầm giống hắn, chính là lựa chọn đối đầu với thiếu nữ này.

Quả nhiên, chỉ nghe thấy một tiếng ‘bùm’ vang lên, hai tay Hứa Lãng mất đi tri giác trong vài giây, truyền đến cảm giác như bị thiêu đốt, cả người phải rút lui mấy mét mới miễn cưỡng ổn định được thân thể.

“Cái quái gì vậy? Nàng ấy thật sự chỉ là một nữ nhi sao? !”

Hứa Lãng hoảng sợ, trong đầu trống rỗng, cho tới giờ khắc này hắn mới hiểu được, vì sao Vương Sâm bị thiếu nữ này đánh đập như thế!

Thật là đáng sợ!

Thế là sau đó đám người thấy cảnh tượng này gần giống như ngày hôm qua, dù cho Hứa Lãng tung ra loại công pháp gì, thì kết quả cuối cùng vẫn bị thiếu nữ này một quyền đánh tan, giống như ngọn núi lớn đàn áp đỉnh, làm người khác tuyệt vọng.

“Không đánh nữa! Ta đầu hàng!”

Sau một lúc lâu, Hứa Lãng đã khóc lóc kêu lên thê thảm.

https://thuviensach.vn

bookmark_add

Chương 45 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Không Ai Mãi Mãi Hèn

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1608 chữ

“Không đánh! Không đánh nữa! Ta đầu hàng!”

Bùm!

“A!”

Hứa Lãng thốt lên một tiếng thét, từ trên lôi đài rơi xuống, ngã mạnh quẳng xuống đất .

“Ô ô ô, ta cũng đã nói đầu hàng rồi, tại sao còn muốn đánh ta .”

Hứa Lãng quệt vết máu trên khóe miệng, ủy khuất kêu lên .

Rốt cuộc bây giờ hắn đã cảm nhận được cảm giác của Vương Sâm ngày hôm qua,khốn kiếp đây mà là một nữ nhi sao, rõ ràng là một con quái vật!

Ở đâu chui ra có một nữ nhi chiến đấu như vậy, còn cái linh lực kỳ quái kia, đốt cháy tê cả da đầu của hắn, đây là loại công pháp gì, sao chưa từng thấy qua?

“Ách … Thật xin lỗi, ta không nghĩ tới ngươi sẽ đầu hàng, cho nên trong lúc nhất thời có chút không kiểm soát được sức mạnh.”

Thiếu nữ gãi đầu, có chút chán nản.

https://thuviensach.vn

Ngươi vừa rồi rõ ràng nói là tuyệt đối không đầu hàng, chỉ ba phút trôi qua, còn không chống cự lâu bằng Vương Sâm.

Hứa Lãng: "..."

"Vòng đấu thứ hai, bên thắng Lạc Vi Vi!"

Liên tục đánh bại hai vị Hoàng giai đỉnh phong cũng chứng minh rằng thiếu nữ này sẽ lọt vào mười vị trí đầu tiên của cuộc thi đấu sơn môn lần này, chỉ cần không đụng tới hai vị kia!

Một vị đệ tử mới lần đầu tham gia cuộc thi lại có thể lọt vào mười vị trí đầu tiên, ngoại trừ Tần Giác của mười năm trước, thì đây là lần đầu điều này xảy ra!

"Thành tích của nữ nhân này trong tương lai không thể đoán trước được."

Một vị trưởng lão thở dài nói.

"Đúng vậy, thật là đáng gờm!"

Một vị trưởng lão khác phụ hoạ theo.

"Không hổ danh là hạng nhất trong lần luyện tập năm nay."

"..."

Rất nhiều tầng lớp cấp cao của Huyền Ất Sơn không nhịn được tán thưởng khen ngợi, như thể họ không thể chờ đợi muốn thu nhận nhanh thiếu nữ này làm đệ tử, nhưng bọn họ biết rất rõ là không giữ được thiếu nữ, ở đây những người có tư cách làm sư phụ của thiếu nữ này, chắc chỉ có chưởng môn và Đại trưởng lão .

"Vòng đấu thứ hai, Diệp Lương Thần, Tiêu Trì Huân ."

https://thuviensach.vn

Bởi vì ba vòng đấu khác còn chưa phân thắng bại, trọng tài chỉ có thể đặt trận đấu tiếp theo vào vòng hai.

Sau khi nghe thấy, Diệp Lương Thần từ trong đám người đi tới, mặt không biểu tình trèo lên lôi đài, mà đối diện với hắn, là một nữ nhân dung mạo quyến rũ, mặc dù so với Lạc Vi Vi còn chênh lệch rất xa, nhưng cũng thuộc về thượng thừa .

Những người khác có lẽ không biết, nhưng Diệp Lương Thần lại rất rõ ràng, nữ tử trước mắt này đã từng là thanh mai trúc mã của, chỉ bất quá bây giờ đã không phải .

“Không nghĩ tới ngươi có thể bước vào vòng thứ hai .”

Nữ tử biểu cảm lạnh lùng, lạnh giọng nói .

“May mắn thôi .”

Diệp Lương Thần trông có vẻ tự mãn.

“Vì đã quen biết nhau nhiều năm, ta không muốn ra tay với ngươi, tự ngươi nhận thua đi .”

Nữ nhân tên là Tiêu Trì Huân nói.

“Ha ha, chỉ bằng ngươi sao?”

Diệp Lương Thần cười nhạt:

“Vẫn là người nam nhân ngươi vẫn luôn bám lấy?”

“Diệp Lương Thần!”

Tiêu Trì Huân giận dữ:

“Đừng tưởng rằng đánh bại được Triệu Hạo thì đã vô địch thiên hạ!”

https://thuviensach.vn

“Có đúng không?”

Diệp Lương Thần xem thường:

“Ta muốn đánh bại ngươi hẳn là cũng không có vấn đề gì .”

“Được thôi, đây là ngươi ép ta!”

Ngực Tiêu Trì Huân thở hổn hển, mũi chân điểm nhẹ mặt đất, mãnh liệt lao ra .

Thấy thế, trong mắt Diệp Lương Thần hiện lên một sự khinh miệt, không lùi mà tiến tới, nắm đấm tung ra trước!

Bùm!

Trước sự tấn công của Diệp Lương Thần, Tiêu Trì Huân tựa như một chiếc thuyền lá nhỏ bên trong làn sóng lớn, không có chút lực phản kháng nào, trực tiếp bị Diệp Lương Thần một quyền đánh trúng, bay ngược ra lôi đài!

Lại dùng một quyền để thắng!

“Tiêu Trì Huân, ba mươi năm ở Hà Đông, ba mươi năm ở Hà Tây, ta sớm đã không còn giống như lúc trước, không ai mãi mãi hèn!”

Diệp Lương Thần đứng trên lôi đài, từ trên cao nhìn xuống nhìn xuống nữ tử, với giọng điệu lạnh lùng.

“Ngươi … Làm sao có thể …”

Sắc mặt Tiêu Trì Huân tái nhợt, khó có thể tin được, đồ phế vật này làm sao có thể đột nhiên trở nên lợi hại như vậy?

Đúng lúc này, một nam nhân có dung mạo đẹp trai, mặt mũi như ngọc vượt qua đám người đi ra, tới bên người Tiêu Trì Huân.

https://thuviensach.vn

“Huân Nhi, ngươi không sao chứ?”

Thanh niên một mặt lo lắng .

“Không sao đâu, Lâm Tu ca ca .”

Sắc mặt Tiêu Trì Huân đỏ lên, vội vàng lắc đầu .

Hai người có thái độ thân mật với nhau, mối quan hệ rõ ràng là đặc biệt.

Người thanh niên tên Lâm Tu đỡ Tiêu Trì Huân dậy, hướng lên trên lôi đài chỗ Diệp Lương Thần nói:

“Diệp Lương Thần, đừng để ta gặp được ngươi ở vòng đấu sau.”

“Ha ha, câu nói này hẳn là ta nên nói với ngươi mới đúng .”

Diệp Lương Thần không hề nhượng bộ chút nào, bầu không khí trong lúc nhất thời trở nên căng thẳng, giống như một trận đánh nhau có thể xảy ra bất cứ lúc nào.

“Vòng đấu thứ hai, bên thắng Diệp Lương Thần, vị đệ tử này, nếu như không có việc gì thì xin ngươi hãy rời đi, để trận tỷ thí tiếp theo được bắt đầu .”

Trọng tài đúng lúc chen miệng ngắt lời.

Diệp Lương Thần: “...”

“...”

Trong hai ngày tiếp theo, số lượng người tham gia thi đấu ở sơn môn không ngừng giảm đi, Lạc Vi Vi cùng Diệp Lương Thần lần lượt lọt vào hai mươi vị trí đầu tiên, trở thành hai đệ tử sáng giá nhất trong cuộc thi đấu ở sơn môn lần này.

https://thuviensach.vn

Trong đó Lạc Vi Vi với phương thức chiến đấu mạnh mẽ làm cho người khác thấy run lẩy bẩy, tựa như một nữ chiến thần, còn Diệp Lương Thần cho dù đối thủ là ai, thì sẽ đều giết chết bằng một quyền, dù là Hoàng giai đỉnh phong cũng không ngoại lệ .

Thế là có một người nào đó trong âm thầm không khỏi suy đoán rằng Diệp Lương Thần đã là võ giả Huyền giai, nếu không làm sao có thể dùng một quyền giết chết được Hoàng giai đỉnh phong?

“Hôm nay là trận chung kết, các ngươi đoán xem ai sẽ là quán quân?”

“Ha ha, đương nhiên là Lâm Tu sư huynh, hắn đã bước vào cấp bậc Huyền giai, muốn giành chiến thắng không phải dễ như trở bàn tay hay sao.”

“Điều đó không hẳn đúng, sư huynh Giang Dạ cũng đã bước vào Huyền giai, quán quân hẳn là một trong hai người bọn họ.”

“Các ngươi đừng quên Diệp Lương Thần, hắn rất có thể cũng là cấp bậc Huyền giai…”

“...”

Các cuộc bàn tán diễn ra ở khắp các ngõ ngách vang lên, cuộc thi sơn môn là một trong những sự kiện quan trọng nhất của Huyền Ất Sơn hàng năm, có thể bước vào mười vị trí đầu tiên, không chỉ sẽ được nhận ban thưởng vô cùng hào phóng, mà còn được sơn môn nhận để trau dồi tiềm lực, thậm chí còn có hi vọng trở thành trưởng lão trong tương lai.

Bởi vậy trước khi trời sáng, trên quảng trường tập trung đầy người, kiên nhẫn chờ đợi cuộc đấu tay đôi của hai mươi người còn lại.

Có thể đi đến bước này, các đệ tử cơ bản đều là Hoàng giai đỉnh phong, Lâm Tu và Giang Dạ là hai Huyền giai duy nhất được công nhận, vì vậy cuộc thi hôm nay sẽ là vòng đấu đặc sắc nhất.

https://thuviensach.vn

Tần Giác ngáp một cái ngồi tại trên đài cao, rốt cục nhanh phải kết thúc .

“Vòng đấu số một, Lâm Tu, Nhiếp Ưng .”

“Vòng đấu số hai …”

“Vòng đấu số ba …”

“Vòng đấu số bốn, Lạc Vi Vi, Lộ Nhân .”

“...”

Không bao lâu sau, một nam nhân cầm quạt giấy trong tay, tựa như một nam sinh, thấy Lạc Vi Vi đi vào vòng đấu thứ tư, có chút hăng hái đánh giá thiếu nữ này.

Ngay khi thiếu nữ chuẩn bị động thủ, nam tử bỗng nhiên ngắt lời nàng:

“Chờ một chút, ta chỉ là người qua đường, tuyệt đối không nên đánh ta .”

Thiếu nữ ngạc nhiên, có chút không rõ ràng cho lắm .

“Ta cũng không cho rằng mình có thể đánh bại được Vương Sâm cùng Hứa Lãng, ta đi lên chỉ là muốn nhìn mỹ nữ ở khoảng cách gần mà thôi .”

Nói xong, nam tử nhún vai, trực tiếp từ trên lôi đài nhảy xuống:

“Ta thua, ta đầu hàng .”

Lạc Vi Vi: “...”

Trọng tài: “...”

Đám người: “...”

Còn có điều như vậy xảy ra sao?

https://thuviensach.vn

bookmark_add

Chương 46 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Buff Nhân Vật Chính

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1665 chữ

Thế là cứ như vậy, Lạc Vi Vi không hiểu tại sao lại được vào vòng tiếp theo mà không cần tốn nhiều sức.

Trận chiến tiếp theo kéo dài đến giữa trưa mới kết thúc, Diệp Lương Thần vẫn như cũ dùng một quyền đánh bại đối thủ của mình, nhìn rất thành thạo điêu luyện, tạo nên vô số sợ hãi thán phục.

“Không nghĩ tới Diệp Lương Thần vậy mà lại che giấu thực lực của mình!”

“Có vẻ như hắn đã đạt tới Huyền giai!”

“Chậc chậc, ba năm đạt tới Huyền giai, đây mới thực sự là thiên tài!”

“Nói như vậy không phải nữ đệ tử mới tên Lạc Vi Vi càng kinh khủng hơn sao?”

“...”

Sau một thời gian nghỉ ngơi ngắn ngủi, mười người còn lại cũng bắt đầu rút thăm để quyết định đối thủ.

Lạc Vi Vi tương đối may mắn chọn trúng người yếu nhất trong mười người, mà đệ tử bị nàng rút trúng kia mặt lộ vẻ sầu khổ, mấy ngày qua ấn tượng thiếu nữ để lại cho mọi người thực sự quá sâu sắc, giống như Chiến thần

https://thuviensach.vn

phiên bản nữ, toàn bộ quá trình đè ép người không thở nổi, với lại chỉ cần không đầu hàng Lạc Vi Vi tuyệt đối sẽ không dừng tay lại, sau Hứa Lãng từng có hai người đệ tử không tin, kết quả cuối cùng bị thiếu nữ mạnh mẽ đánh ngất.

Đệ tử này lúc đầu cũng nghĩ muốn phản kháng, nhưng khi hắn thấy thiếu nữ xông lên, hai chân nhất thời mềm nhũn, gần như ngồi bệt xuống đất: "Đầu hàng, ta đầu hàng!"

Hô!

Linh lực dâng trào, nắm đấm của thiếu nữ khó khăn lắm mới ngừng lại trước mặt đệ tử này, chỉ còn cách đầu hắn một khoảng cách rất nhỏ.

Mặc dù vậy quyền phong vẫn thổi tới làm tóc hắn ngã về phía sau, hầu như không thể mở mắt.

"Lộc cộc."

Mồ hôi lạnh chảy xuống trán đệ tử này, hắn nuốt một ngụm nước bọt, bịch một tiếng ngồi bệt xuống đất, bị dọa đến sắc mặt tái nhợt.

"Này, tại sao lại đầu hàng."

Thiếu nữ thở dài hơi thất vọng.

"..."

Nói nhảm, nếu không đầu hàng chỉ sợ sẽ bị ngươi đánh đến chết!

"Lôi đài số ba, bên thắng, Lạc Vi Vi!"

Sau khi hai lần liên tiếp gặp một đối thủ đầu hàng, thiếu nữ lập tức trở thành tiêu điểm của toàn trường, nhưng mỗi lần thiếu nữ giành thắng lợi đều sẽ

https://thuviensach.vn

mỉm cười với đài cao, khiến mọi người không khỏi cảm thấy có chút kỳ quái.

Cuối cùng, ngoại trừ Lạc Vi Vi bốn người chiến thắng còn lại theo thứ tự là: Diệp Lương Thần, Lâm Tu, Giang Dạ và một đệ tử tên Tiền Hư Côn.

Tiền Hư Côn này cũng là một nhân vật phong vân ở bên trong nội môn, gần với Lâm Tu và Giang Dạ, nghe nói vũ khí của hắn là một thiết cầu có thể tùy ý điều khiển, rất lợi hại.

Bởi vì năm người không thể cùng chiến đấu một lúc, cho nên sẽ có một người được đặc cách, mà sau khi rút thăm Lạc Vi Vi lần nữa may mắn trở thành người được đặc cách.

Còn lại bốn người thì Lâm Tu đấu với Giang Dạ, Diệp Lương Thần đấu với Tiền Hư Côn.

Mọi người đều nghĩ rằng trận chiến quyết định sẽ là Lâm Tu và Giang Dạ, nhưng hiện tại hiển nhiên là không thể.

“Hi vọng ngươi sẽ không bị loại.”

Liếc nhìn Diệp Lương Thần, Lâm Tu lạnh lùng nói.

“Ha ha, yên tâm, ta sẽ đợi ngươi ở vòng tiếp theo, nhưng cũng không biết ngươi có tư cách gặp ta không.”

Diệp Lương Thần khinh miệt nói.

Hai người đối chọi nhau gay gắt, giương cung bạt kiếm, nếu không phải đang tranh tài, chỉ sợ sớm đã ra tay đánh nhau.

“Hừ, chỉ biết nói bằng miệng, rất nhanh ta sẽ cho ngươi biết lựa chọn của Huân Nhi là đúng.”

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, sát ý trong mắt Diệp Lương Thần lóe lên rồi biến mất, nội tâm đã phán quyết sẽ giết chết Lâm Tu.

"..."

Là hai người mạnh nhất trong cuộc thi sơn môn trên danh nghĩa lần này, Lâm Tu và Giang Dạ chiến đấu đương nhiên sẽ thu hút sự chú ý nhất, ngay cả tất cả trưởng lão trên đài cao cũng tràn ngập mong đợi.

Hai người có thể bước vào Huyền giai trước hai mươi lăm tuổi, thiên phú cũng cao nhất Huyền Ất Sơn, thậm chí còn có hi vọng trở thành trưởng lão trong tương lai, sao có thể không gây chú ý?

"Lâm huynh, không nghĩ tới hai chúng ta sẽ gặp nhau sớm như vậy."

Thanh niên tên Giang Dạ cảm thán nói.

Với thực lực hai người bọn họ, hẳn là nên cùng tiến vào trận chung kết mới đúng.

"Giang huynh, ra tay đi."

Lâm Tu ôm quyền nói.

"Nếu đã thế vậy ta cung kính không bằng tuân mệnh."

Giang Dạ cười cười, không cần phải nhiều lời nữa, ngay lập tức đánh nhau với Lâm Tu.

Một bên khác, Diệp Lương Thần cũng đã đánh nhau với Tiền Hư Côn, mặc dù đều là đỉnh phong của Hoàng giai, nhưng Tiền Hư Côn rõ ràng là mạnh hơn rất nhiều so với hai đối thủ mà Diệp Lương Thần đã gặp trước đó, thậm chí chỉ cách Huyền giai nửa bước.

https://thuviensach.vn

Đặc biệt là viên thiết cầu trong tay hắn biến hóa khó lường khiến người ta không thể đoán trước.

Đáng tiếc, đối thủ hắn gặp lại là Diệp Lương Thần người có mô bản nhân vật chính.

Đây cũng là lần đầu tiên Diệp Lương Thần sử dụng hai quyền mới đánh bại đối thủ từ khi bắt đầu thi đấu đến nay.

Quyền thứ nhất, Diệp Lương Thần đánh bay thiết cầu của Tiền Hư Côn.

Quyền thứ hai, Diệp Lương Thần đánh bay Tiền Hư Côn.

“Bên thắng, Diệp Lương Thần!”

Ồ!

“Trời ạ, ngay cả Tiền Hư Côn cũng bị hai quyền đánh bại!”

“Hắn tuyệt đối đã là Huyền giai!”

“Lần này thật thú vị, Lâm Tu và Giang Dạ bất kể người nào thắng, đều sẽ phải đối mặt với một Huyền giai, ha ha ha.”

“...”

Mọi người nghị luận ầm ĩ, thần sắc khác nhau, những đệ tử đã từng cười nhạo Diệp Lương Thần giờ phút này chỉ hận không thể vùi đầu xuống đất.

Cùng lúc đó, mấy vị trưởng lão trên đài cao cũng bắt đầu lớn tiếng tán thưởng:

“Kẻ này thế mà có thể ẩn nhẫn ba năm, trong tương lai rất có thể sẽ trở thành đại khí.”

“Loại tâm tính này đã vượt xa so với các đệ tử khác.”

https://thuviensach.vn

“Ngược lại, Lâm Tu và Giang Dạ hơi quá mức phong mang tất lộ.”

“Có vẻ như Huyền Ất Sơn ta rất có thể lại sinh ra một vị Thiên giai cường giả.”

“...”

Nghe cuộc trò chuyện của những trưởng lão chung quanh, Tần Giác nhịn không được liếc mắt, lúc này những trưởng lão này như trở thành những NPC trong trò chơi, nhao nhao trở thành “liếm chó” của Diệp Lương Thần, quả nhiên không hổ là BUFF nhân vật chính, chỉ cần trong phạm vi mười dặm của hắn, trí thông minh của tất cả mọi người đều sẽ bị giảm đi một nửa.

“Hả? Công pháp tiểu tử này tu luyện không phải là Thanh Hư Kinh ?”

Lúc này, Bạch Nghiệp bỗng nhiên nhíu mày, chần chờ nói.

“Ta cũng đã nhận ra.”

Đại trưởng lão bên cạnh gật đầu nhẹ.

“Thực sự không phải.”

Tần Giác khẳng định nói.

Từ lúc Diệp Lương Thần xuất hiện trên sân, hắn cũng biết đối phương không phải tu luyện Thanh Hư Kinh , không nói đến việc Diệp Lương Thần có lão gia gia hay không, ngay cả khi có cũng không thể che giấu Tần Giác.

Về phần Diệp Lương Thần tu luyện là gì, Tần Giác cũng không biết, dù sao hắn cũng không phải toàn trí toàn năng, tất cả mọi chuyện đều rõ như lòng bàn tay.

Tuy nhiên có thể thấy rằng công pháp Diệp Lương Thần tu luyện có sức mạnh bùng nổ mạnh mẽ, bởi vì mỗi lần Diệp Lương Thần xuất thủ sức

https://thuviensach.vn

mạnh đều tăng lên gấp bội, đây cũng là lý do vì sao hắn luôn có thể giết chết đối thủ trong vài giây, trên thực tế hắn cũng không có đạt tới Huyền giai, chỉ là đỉnh phong của Hoàng giai mà thôi.

“Đây cũng là người của ngươi à?”

Bạch Nghiệp hiếu kỳ.

“Không phải.”

Tần Giác im lặng, cái gì gọi là người của ta? Ta cũng không có hứng thú với nam nhân!

“Đã không phải người của ngươi, vậy đừng trách ta không khách khí.”

Bất kể là tông môn nào, từ trước đến nay luôn chú ý đến chính thống, Diệp Lương Thần thân là đệ tử Huyền Ất Sơn, lại không phải tu luyện Thanh Hư Kinh , ai biết hắn có phải là nội ứng thế lực khác phái tới hay không, hay là có ý khác?

Cho dù hắn có thiên phú cao đến đâu, vẫn là một quả bom hẹn giờ sẽ phát nổ bất cứ lúc nào, tràn ngập nguy hiểm.

Bạch Nghiệp có lẽ sẽ không làm gì Diệp Lương Thần, nhưng ít nhất phải hiểu rõ động cơ của hắn.

“Đừng gấp, chờ thi đấu kết thúc lại nói.”

Tần Giác trầm lặng nói.

“Nói cũng đúng, ta cũng muốn xem, tiểu tử này còn có át chủ bài gì khác.”

Bạch Nghiệp suy nghĩ một chút cũng đồng ý.

bookmark_add

https://thuviensach.vn

Chương 47 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Thao Tác Cơ Bản

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1689 chữ

Trận chiến giữa Lâm Tu và Giang Dạ kéo dài gần hai canh giờ, luôn bất phân cao thấp, khi thấy còn muốn lâu hơn, Lâm Tu đột nhiên sử dụng một chiêu cưỡng ép chặt đứt linh lực của Giang Dạ, một quyền đánh vào ngực hắn!

“Phốc!”

Giang Dạ phun ra một ngụm máu, liên tục rút lui sau đó từ trên lôi đài rơi xuống.

“Thần Cơ Bá Quyền! Ngươi vậy mà lại học Thần Cơ Bá Quyền!”

Giang Dạ không để ý thương thế trên người, kinh ngạc kêu lên.

“Không sai.”

Vẻ mặt Lâm Tu lạnh nhạt, như thể cũng chẳng ngạc nhiên gì trước phản ứng của Giang Dạ.

Thần Cơ Bá Quyền là võ kỹ Huyền giai cao cấp, có thể sử dụng để tăng tốc độ, cưỡng ép chặt đứt linh lực đối thủ tạo thành tổn thương, nhưng muốn nắm giữ cũng rất khó khăn, bởi vậy có rất ít võ giả Huyền giai tu luyện bộ quyền pháp này.

Lâm Tu cũng rất vất vả mới có thể miễn cưỡng học được, nếu không phải Giang Dạ thực sự quá mạnh, hắn cũng sẽ không dùng lá bài tẩy này.

https://thuviensach.vn

“Là ta thua.”

Vẻ mặt Giang Dạ liên tục thay đổi, cuối cùng thở dài.

“Bên thắng, Lâm Tu!”

Trọng tài cất giọng nói.

“Quá đặc sắc! Không hổ là hai vị võ giả Huyền giai!”

“Lâm Tu thế mà nắm giữ Thần Cơ Bá Quyền, xem ra lần này quán quân cuộc thi của sơn môn không thể là ai khác ngoài hắn.”

“Đúng vậy, Thần Cơ Bá Quyền thế nhưng là một trong những quyền pháp bá đạo nhất trong võ kỹ Huyền giai, một khi Lâm Tu thi triển, sợ rằng ngay cả võ giả Huyền giai trung kỳ cũng không tiếp nổi.”

“Cho dù Diệp Lương Thần mạnh đến đâu cũng không có khả năng đã đạt tới Huyền giai hậu kỳ đúng không?”

“...”

Thấy Lâm Tu đánh bại Giang Dạ, mọi người đều vô cùng kinh ngạc, ngay cả những đạo sư vây xem chung quanh cũng nhịn không được líu lưỡi, hầu hết những đạo sư này đều là võ giả Huyền giai, bởi vậy biết rất rõ khó khăn khi học Thần Cơ Bá Quyền, Lâm Tu có thể nắm giữ Thần Cơ Bá Quyền vậy chẳng khác gì ở phương diện nào đó đã siêu việt hơn bọn hắn.

Sau khi Lâm Tu giành chiến thắng, cũng không có lập tức bắt đầu vòng chiến đấu tiếp theo, mà là nghỉ ngơi nửa giờ, cho đến khi linh lực được khôi phục hoàn toàn.

“Phía dưới tiến hành rút thăm vòng cuối cùng.”

https://thuviensach.vn

Bởi vì còn lại ba người, cho nên nhất định phải rút lại một lần quyết định đối thủ, vẫn như cũ sẽ có một người được đặc cách.

Không có gì bất ngờ xảy ra, sau khi rút thăm, Lạc Vi Vi vẫn như cũ được đặc cách trong khi Lâm Tu chiến đấu với Diệp Lương Thần.

Thấy thế, khuôn mặt nhỏ của thiếu nữ có chút chán nản, lúc đầu nàng còn muốn thử giao thủ với võ giả Huyền giai một chút, nhân tiện thể hiện mình một chút trước mặt Tần Giác, kết quả không nghĩ tới mình thế mà liên tục hai vòng được đặc cách, trực tiếp tiến vào trận chung kết.

“Diệp Lương Thần, ta sẽ đánh bại ngươi ngay trước mặt các đệ tử, để ngươi biết lựa chọn của Huân Nhi là đúng!”

Lâm Tu dứt khoát nói.

So với Diệp Lương Thần, Lâm Tu thực sự là một thiếu niên anh tuấn, với lại mới gần hai mươi ba tuổi đã bước vào Huyền giai sơ kỳ, chính là sự tồn tại cao cấp nhất trong số các đệ tử nội môn của Huyền Ất Sơn, lúc trước lý do khiến Tiêu Trì Huân vứt bỏ Diệp Lương Thần là để đến bên Lâm Tu.

Trên đài cao, Tần Giác lắc đầu, đứa nhỏ ngốc, đứng đối diện ngươi là nhân vật chính, coi như dùng cái mông nghĩ cũng biết ngươi chắc chắn sẽ thua.

Nhất là ngươi còn cướp đi thanh mai trúc mã của nhân vật chính, đơn giản đã vi phạm điều cấm kỵ lớn nhất của nhân vật phản diện.

Nhưng đối với Lâm Tu này Tần Giác ngược lại không cảm thấy phản cảm chút nào, một là Lâm Tu không đưa ra bất kỳ nhận xét thái quá nào từ đầu đến cuối, không giống như trong tiểu thuyết huyền huyễn động một chút lại muốn phế nhân vật chính.

Hai là nơi này là thế giới võ đạo vi tôn, không ai quy định thanh mai trúc mã nhất định phải luôn đi theo nhân vật chính, nhất là khi Diệp Lương Thần ba

https://thuviensach.vn

năm luôn dậm chân tại chỗ, Tiêu Trì Huân cũng không ngu ngốc, vì sao không thể theo đuổi người ưu tú hơn?

Đúng lúc này, Diệp Lương Thần trên sân chậm rãi mở miệng, ngữ khí tràn ngập khinh thường:

“Ha ha, loại hàng nát kia cũng chỉ có ngươi xem nàng như bảo bối mà đối đãi, không quan tâm nàng lựa chọn ai, chẳng qua chỉ là hàng nát mà thôi, cùng ta chẳng có quan hệ gì.”

Nói đến đây, Diệp Lương Thần vô thức liếc nhìn Lạc Vi Vi trong góc của đám đông, chỉ có nữ nhân như vậy mới xứng với ta.

Nghe vậy, Lâm Tu giận dữ:

“Không cho phép ngươi vũ nhục Huân Nhi!”

“Hàng nát, hàng nát, hàng nát!”

Dường như bắt được điểm yếu của Lâm Tu, Diệp Lương Thần cười to nói:

“Ha ha ha, quả nhiên người nát phù hợp với hàng nát.”

“Tìm chết!”

Lâm Tu phẫn nộ cuối cùng cũng không nhịn được nữa, một ánh sáng màu xanh nhạt đột nhiên sáng lên trên thân, chỉ một ngón tay về phía Diệp Lương Thần.

Động tác này nhìn nhu hòa, nhưng ánh sáng xanh trên đầu ngón tay hắn sau đó phun ra như đạn, bắn về phía Diệp Lương Thần!

Võ giả Huyền giai đã có thể giải phóng linh lực, nếu bị đánh trúng, không khác gì bị đâm bởi một lưỡi dao sắc bén.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên Diệp Lương Thần cũng không lùi lại mà nâng lên nắm đấm lựa chọn phản công!

Phanh!

Ánh sáng xanh đánh vào trên nắm tay Diệp Lương Thần,sau đó hóa thành một chút linh lực rồi tiêu tan, trái lại Diệp Lương Thần lại không bị thương.

“Hóa ra ngươi vốn chưa đạt đến Huyền giai.”

Công kích bị đối phương hóa giải, Lâm Tu không những không tức giận mà ngược lại còn mỉm cười:

“Mặc dù không biết ngươi đã đánh bại Tiền Hư Côn như thế nào, nhưng khoảng cách chênh lệch giữa Hoàng giai và Huyền giai cho dù ngươi thi triển thủ đoạn gì cũng đều khó có thể bù lại.”

Ban đầu Lâm Tu cho rằng Diệp Lương Thần đã bước vào Huyền giai, bởi vậy rất cẩn thận, nhưng vừa rồi giao phong đã cho hắn biết, đối phương cũng chưa đạt đến Huyền giai, nhiều nhất chỉ là Hoàng giai đỉnh phong mà thôi.

“Đối phó ngươi, Hoàng giai đã đủ rồi.”

Diệp Lương Thần xem thường.

“Hừ, nói khoác không biết ngượng.”

Sắc mặt Lâm Tu âm trầm, linh lực ngay lập tức vận chuyển tới cực hạn, mãnh liệt xông lên.

Trong điện quang hỏa thạch hai người đã giao thủ mấy lần, mặc dù Diệp Lương Thần miễn cưỡng đón lấy, nhưng có thể thấy hắn luôn ở thế yếu, gần như toàn bộ thời gian đều bị đánh.

https://thuviensach.vn

Mà Lâm Tu hiển nhiên không có ý định tiếp tục trì hoãn, tìm được cơ hội trực tiếp sử dụng Thần Cơ Bá Quyền, chặt đứt linh lực của Diệp Lương Thần, mong muốn giành chiến thắng bằng một quyền.

Tuy nhiên ngay lúc này, Lâm Tu thấy khóe miệng Diệp Lương Thần nở một nụ cười.

“Không tốt!”

Đột nhiên, Diệp Lương Thần tránh nắm đấm của Lâm Tu ở một góc độ không thể tưởng tượng nổi, thân hình nhẹ nhàng năm ngón tay đánh vào cổ họng của Lâm Tu!

Cho dù Lâm Tu đã phản ứng rất nhanh, nhưng vẫn bị đánh trúng, nếu hắn không kịp thời rút lui, chỉ sợ lần này có thể đã giết hắn.

“Hắn vậy mà đã phá giải Thần Cơ Bá Quyền!”

Có người dưới đài nghẹn ngào kêu lên.

Nếu như vừa rồi Lâm Tu không nói sai, vậy có nghĩa là Diệp Lương Thần lấy tu vi Hoàng giai phá giải võ kỹ Huyền giai cao cấp!

“Làm sao có thể?”

Giang Dạ không thể tưởng tượng nổi mở to mắt, tự lẩm bẩm.

Là một người từng trải qua, Giang Dạ biết rất rõ sự đáng sợ của Thần Cơ Bá Quyền, ngay cả khi hắn toàn lực phòng bị cũng đã rất khó đón lấy, hiện tại lại bị một võ giả Hoàng giai dễ dàng phá giải?

Nói đùa cái gì?

Giờ phút này, chỉ có Tần Giác trên đài cao luôn bình tĩnh tự nhiên, dù sao đây chỉ là thao tác của nhân vật chính thôi.

https://thuviensach.vn

“Khụ khụ.”

Lâm Tu ho khan hai tiếng, phát hiện có máu phun ra, yết hầu vô cùng đau đớn, trong lúc nhất thời không có cách nào nói tiếp!

Cùng lúc đó, Diệp Lương Thần lấn người mà lên!

Lâm Tu vừa muốn đưa tay phản kích, chỗ yết hầu đột nhiên có linh lực khuếch tán ra, làm động tác hắn bị trì trệ.

Sau một khắc, nắm đấm của Diệp Lương Thần rơi mạnh vào Lâm Tu.

Ầm!

“A…!”

Lâm Tu kêu lên một tiếng đau đớn, cả người như búp bê vải bay ra ngoài, hắn không ngờ rằng, Diệp Lương Thần vậy mà thần không biết quỷ không hay để lại một đạo ám kình trong yết hầu hắn!

bookmark_add

Chương 48 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Át Chủ Bài Của Diệp Lương Thần

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1667 chữ

Bị đánh trúng hai lần liên tục, mạnh như Lâm Tu cũng bị trọng thương, hắn phun ra một ngụm máu, đứng dậy khỏi mặt đất một cách khó khăn, gần như không thể đứng vững.

https://thuviensach.vn

Nhưng Diệp Lương Thần cũng không có ý định dừng lại, tiếp tục đi về phía hắn.

“Ta …”

Lúc này, Lâm Tu biết rất rõ mình không có khả năng đánh bại Diệp Lương Thần, đạo ám kình ở yết hầu hắn phá hủy hoàn toàn năng lực phản kháng của hắn.

Đạo ám kình có lẽ không gây nguy hiểm đến tính mạng, nhưng lại khiến hắn vô cùng khó chịu, luôn phải sử dụng linh lực để chống cự, nếu không sẽ lại giống như vừa rồi, động tác đột nhiên trở nên chậm, trở thành bia ngắm của Diệp Lương Thần.

Đáng chết, rốt cuộc đây là thủ đoạn gì!

Ngay khi Lâm Tu cực kỳ không cam tâm muốn đầu hàng, lại kinh ngạc phát hiện, mình vốn không thể nói chuyện!

“Ha ha, muốn đầu hàng sao?”

Diệp Lương Thần nhếch miệng cười một tiếng, thâm trầm nói:

“Ta cũng không đồng ý.”

“A … Khụ khụ!”

Lâm Tu muốn nói chuyện, nhưng cơn đau nhức ở yết hầu lại làm hắn không ngừng ho khan, không thể nói gì.

Lúc này, đệ tử dưới đài cũng nhận ra được có điều gì đó không đúng, rõ ràng Diệp Lương Thần không có ý định bỏ qua cho Lâm Tu.

Ầm!

https://thuviensach.vn

Không đợi mọi người có thể phản ứng, Diệp Lương Thần lại vung một quyền ra, trực tiếp đánh Lâm Tu ngã xuống đất, sau đó giẫm một cước lên mặt hắn.

“Không phải ngươi rất tỏ vẻ sao?”

Diệp Lương Thần châm chọc nói:

“Đáng tiếc, hiện tại ta đã đánh bại ngươi trước mặt các đệ tử, điều này chứng minh lựa chọn của hàng nát Tiêu Trì Huân kia là sai.”

Nói xong, Diệp Lương Thần cúi người nâng nắm đấm đánh vào bụng Lâm Tu, hắn thực sự muốn phế đan điền của Lâm Tu!

“Không! Ngươi muốn làm gì?!”

Lâm Tu gầm lên trong nội tâm, cuối cùng lộ ra biểu lộ hoảng sợ, đối với một võ giả mà nói, mất đi đan điền tương đương sẽ trở thành phế nhân!

Điều này tuyệt đối không thể chấp nhận được với Lâm Tu!

Thấy nắm đấm Diệp Lương Thần sắp rơi xuống, một cánh tay bỗng nhiên bắt lấy nắm đấm của Diệp Lương Thần, cho dù hắn dùng lực như thế nào cũng khó mà tiến thêm.

“Ai!”

Sắc mặt Diệp Lương Thần biến hóa, ngẩng đầu nhìn lên, đúng là trọng tài.

“Có chừng có mực đi, ngươi đã phạm quy.”

Trọng tài thản nhiên nói.

“Nếu như ta nói không thì sao?”

Diệp Lương Thần thần sắc lạnh lùng.

https://thuviensach.vn

Hắn tin tưởng với thiên phú mình thể hiện ra, trọng tài không có khả năng làm gì hắn.

Bị một tên đệ tử khiêu khích, trọng tài nheo mắt, lớn tiếng tuyên bố:

“Bên thắng, Lâm Tu!”

Ngay khi tuyên bố này được đưa ra, toàn trường xôn xao!

“Chuyện gì xảy ra vậy? Không phải Diệp Lương Thần thắng sao?”

“Ha ha, ngươi không biết sơn môn thi đấu tuyệt đối không cho phép phạm quy, một khi phạm quy tất cả chiến tích lập tức bị hủy bỏ, đây là quy củ từ trước đến nay của Huyền Ất Sơn.”

Có người giải thích nói.

“Thật hả?”

“Nói nhảm, đương nhiên là thật.”

“A, vậy xem ra Diệp Lương Thần đã đấu một trận vô ích.”

“Đáng đời, ai bảo hắn được một tấc lại muốn tiến một thước.”

“...”

Một bên khác, Diệp Lương Thần nghe được câu này cũng sững sờ, chất vấn:

“Tại sao?”

“Ta đã nhắc nhở ngươi, ngươi đã phạm quy.”

Trọng tài trầm lặng nói.

“Ngươi đây là đang nhắm vào ta!”

https://thuviensach.vn

Diệp Lương Thần trầm giọng nói:

“Tại sao ngươi không đứng ra khi hắn mới động thủ, bây giờ lại muốn bảo vệ hắn!”

Trọng tài: “???”

Cái gì và cái gì, không phải hai người các ngươi vừa thi đấu bình thường sao? Nếu như không phải ngươi phạm quy, ta cũng sẽ không đứng ra.

“Quả nhiên, cao trào đến rồi.”

Tần Giác mỉm cười, như hắn đã đoán, chuyện giống nội dung cốt truyện cuối cùng cũng phát sinh, kế tiếp hắn là đoạn tuyệt với Huyền Ất Sơn, sau đó chạy trốn ngàn dặm, cuối cùng dẫn theo một số lượng lớn cường giả mạnh mẽ trở lại?

Hít một hơi thật sâu, trọng tài gằn từng chữ:

“Bởi vì ngươi đã phạm quy, cho nên dù kết quả tranh tài như thế nào, đều tự động thua.”

“Đánh rắm! Ngươi rõ ràng đang nhắm vào ta!” Diệp Lương Thần nghiến răng nghiến lợi nói.

Trọng tài: “...”

Thiếu niên này ngớ ngẩn à, chẳng lẽ nghe không hiểu ta đang nói gì?

“Chờ một chút, ngươi …”

“Ta không nghe, ta không nghe!”

Diệp Lương Thần lắc đầu liên tục.

https://thuviensach.vn

Chẳng biết tại sao, trọng tài đột nhiên rất muốn đánh chết thiếu niên trước mắt, nhân tiện ngay cả tro cốt cũng được nâng lên.

Đúng lúc này, ánh mắt Diệp Lương Thần lóe lên, nhanh chóng vượt qua trọng tài, một quyền đánh về phía Lâm Tu vừa mới đứng lên.

“Làm càn!”

Trên đài cao, một làn sóng linh lực cuốn tới, đánh lên người Diệp Lương Thần, trực tiếp đẩy hắn ra khỏi lôi đài.

“Trời ạ, là đại trưởng lão.”

Toàn trường tĩnh mịch, không còn ai dám nói gì.

“Hừ, tuổi còn nhỏ, tâm địa đã ác độc như thế.”

Đại trưởng lão đạp vào hư không, từng bước một đi tới trên lôi đài, nói với Lâm Tu:

“Ngươi không sao chứ?”

Lâm Tu muốn trả lời, nhưng há to miệng, lại không có bất kỳ thanh âm gì.

Thấy thế, đại trưởng lão tiện tay vung lên, một màn sương lập tức xuất hiện trong không trung, hóa thành những giọt mưa hòa vào trong cơ thể của Lâm Tu, rất nhanh Lâm Tu cảm giác được cơn đau nhức ở yết hầu đang biến mất nhanh chóng.

“Đa tạ đại trưởng lão, đệ tử không có việc gì.”

Lâm Tu vui mừng nói.

Ban đầu thương thế trên người hắn phải cần ít nhất nửa tháng mới có thể khỏi hẳn, nhưng khi được linh lực của đại trưởng lão tẩm bổ trong nháy mắt lại khôi phục hơn phân nửa, Lâm Tu sao có thể không cao hứng?

https://thuviensach.vn

“Ừm.”

Đại trưởng lão nhẹ gật đầu, nhìn về phía Diệp Lương Thần cách đó không xa:

“Diệp Lương Thần, ngươi có biết tội của ngươi không.”

Đối mặt với chất vấn của đại trưởng lão, Diệp Lương Thần không kiêu ngạo cũng không tự ti:

“Trò cười, ta thì có gì tội?”

“Rõ ràng đã chiến thắng, nhưng lại muốn phế bỏ tu vi đồng môn, ngươi có biết hay không, ngươi đã vi phạm quy tắc của tông môn!”

“Ha ha, mạnh thắng yếu thua, kẻ mạnh hơn mới có thể sinh tồn, nếu hắn đã có thể nhục nhã ta, vì sao ta không thể phế bỏ hắn?”

Diệp Lương Thần không quan tâm.

Hắn thấy, mình không có ý định giết chết Lâm Tu đã là hạ thủ lưu tình.

“Hoang đường!”

Đại trưởng lão phẫn nộ quát:

“Ban đầu ngươi có thiên phú cũng không tệ lắm, chỉ cần ngươi chịu nhận sai liền không tri cứu, nhưng ngươi thực sự quá phận!”

“Muốn gán tội cho người khác mà không có lý do, đây chính là phương pháp Huyền Ất Sơn đối đãi với đệ tử sao!?”

Diệp Lương Thần không hề sợ hãi, bắt đầu giằng co với đại trưởng lão.

“Dám chất vấn đại trưởng lão, gia hỏa này điên rồi sao?”

https://thuviensach.vn

“Ngu xuẩn, lần này không ai có thể cứu được hắn.”

“Đại trưởng lão có tiếng nghiêm khắc, lần trước có người xúc phạm môn quy, đến nay vẫn làm tạp dịch ở ngoại môn, đã được ba mươi năm!”

“...”

Đám người thấp giọng bàn tán, hoặc kinh ngạc, hoặc là cười trên nỗi đau của người khác, đều đang đợi đại trưởng lão sẽ làm gì tiếp theo.

“Tốt, rất tốt!”

Đại trưởng lão giận dữ cười nói:

“Diệp Lương Thần, ngươi có ý định tổn thương đệ tử đồng môn của mình, dụng tâm hiểm ác, đã vi phạm quy tắc thứ một trăm ba mươi hai của Huyền Ất Sơn, người tới bắt hắn lại cho ta, đưa đến sơn động diện bích ba tháng!”

“Ha ha, đã như vậy, ta cũng không cần tiếp tục ở lại nữa, không bằng trực tiếp trục xuất ta khỏi Huyền Ất Sơn!”

Nói xong câu đó, Diệp Lương Thần không chút do dự quay người bước ra ngoài sân rộng.

Hắn vốn chỉ xem nơi này như một bàn đạp mà thôi, không có một chút lưu luyến nào.

“Dừng lại! Ngươi cho rằng nơi này là nơi nào, ngươi muốn tới thì tới, muốn đi thì đi sao?”

Hai đạo sư lập tức chặn đường đi của Diệp Lương Thần, chia làm trái và phải, chuẩn bị bắt hắn lại.

“Ta muốn đi, không ai có thể ngăn được ta!”

https://thuviensach.vn

Diệp Lương Thần quát một tiếng, khí tức đột ngột dâng lên, trong nháy mắt đột phá Hoàng giai!

Cùng lúc đó, Tần Giác ngáp một cái, rốt cuộc thiếu niên này cũng muốn lộ át chủ bài sao?

PS: Về cái tên Lâm Tu này, kỳ thật ban đầu vốn là tên của một nhân vật chính khác, đáng tiếc phía trước bởi vì một ít tên bị phun, cố ý đổi, không nghĩ tới vẫn là tên của một nhân vật chính, điều này thật không nghĩ tới. . .

bookmark_add

Chương 49 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Chuyện Hôm Nay, Sau Này Đòi Lại Gấp Mười Lần

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1622 chữ

“Không nghĩ tới cuối cùng còn có kiểu này .”

Thở dài, Tần Giác bất đắc dĩ .

Vốn dĩ hắn muốn nhìn thử rốt cuộc Diệp Lương Thần là kẻ thế nào, kết quả lại giống y như suy đoán lúc trước của hắn .

Nếu để cho Diệp Lương Thần chạy thoát mà nói, chỉ sợ mấy năm sau nhất định sẽ có một tên Chí Tôn cảnh quay lại, thậm chí còn mạnh hơn.

Ngay khi Tần Giác nhịn không được mà cảm thán, Diệp Lương Thần đã liên tiếp đột phá Hoàng giai, Huyền giai, Địa giai, bước vào Thiên giai, hai tên đạo sư còn chưa kịp phản ứng, liền bị chấn bay ra xa .

https://thuviensach.vn

Nhưng mà giờ phút này khí tức của Diệp Lương Thần mênh mông cuồn cuộn, ngay cả đầu tóc cũng đều biến thành ngân sắc, rõ ràng là lực lượng này không thuộc về chính hắn .

“Hừ, bản tọa ngược lại muốn nhìn thử, ai có thể ngăn cản bản tọa!”

Diệp Lương Thần ngữ khí ngạo nghễ, không ai bì nổi, có ý tứ duy ngã độc tôn.

“Các hạ rốt cục cũng chịu lộ ra diện mạo thật .”

Đại trưởng lão mặt không đổi sắc, giống như đã sớm đoán được .

“A? Thiên giai hậu kỳ, được lắm, ở loại địa phương nhỏ này cũng coi như là cường giả tuyệt đỉnh, nhưng mà ở trong mắt bản tọa vẫn như cũ là một lũ sâu bọ.”

Diệp Lương Thần liếc nhìn đại trưởng lão, khinh thường nói:

“Làm sao, ngươi muốn ngăn cản đệ tử của bản tọa rời đi?”

Nhìn xem xưng hô này, cái khí chất này, còn cái dáng vẻ trang bức thuần thục này, Tần Giác không cần nghĩ cũng biết, khẳng định là lão gia gia của Diệp Lương Thần đang ẩn tàng trên người hắn.

Chỉ là, vì sao đãi ngộ của nhân vật chính chỉ có một chút như vậy, rồi cảm giác bị Diệp Lương Thần mạnh mẽ biến thành nhân vật phản diện đâu?

“Người này đã là đệ tử của các hạ, vì sao còn muốn gia nhập Huyền Ất Sơn .”

Đại trưởng lão vẫn định thần, không chút bối rồi gì .

Nếu là lúc trước, đại trưởng lão có lẽ sẽ có chỗ cố kỵ, nhưng bây giờ sau lưng của hắn vậy mà là một siêu cấp cường giả có thể diệt được Ngụy gia

https://thuviensach.vn

tọa trấn, sao lại sợ cái tên Diệp Lương Thần trước mặt này.

“Bản tọa tại sao phải nói cho ngươi biết?”

Diệp Lương Thần cười nhạo nói:

“Có thể để cho đệ tử của bản tọa gia nhập, là vinh hạnh của Huyền Ất Sơn các ngươi.”

Đại trưởng lão sắc mặt hơi trầm xuống:

“Các hạ cũng quá cuồng vọng rồi?”

“Cuồng vọng? Lúc bản tọa tung hoành khắp Linh Ương Giới, ngươi còn chưa sinh ra đâu .”

Đôi mắt Diệp Lương Thần thâm thúy, giống như đang nhớ lại cái gì.

“Phải vậy không, thế sao ngươi chết vậy?”

Đại trưởng lão cười lạnh nói .

“...”

“Hừ! Bớt nói nhiều lời, bản tọa không có thời gian cùng ngươi dây dưa ở đây, chuyện hôm nay ta ghi nhớ, ngày sau đương nhiên đòi lại gấp mười lần!”

Lời vừa nói ra, chẳng khác gì là muốn không chết không thôi, đại trưởng lão làm sao có thể tuỳ tiện thả hắn rời đi .

“Đã như thế, vậy liền để ta lãnh giáo thử thủ đoạn của các hạ ra sao a .”

Nói xong, đại trưởng lão dẫn đầu phát động công kích, linh lực như dải lục trường hà che trời lấp đất cuốn về phía Diệp Lương Thần, không có chút ý tứ muốn lưu thủ nào .

https://thuviensach.vn

“Điêu Trùng Tiểu Kỹ .”

Diệp Lương Thần nhếch miệng, trong cơ thể đột nhiên bắn ra bạch quang loá mắt, chiếu sáng một khoảng quảng trường, cùng lúc đó, năm ngón tay của Diệp Lương Thần nắm lấy hư không, thiên địa giống như đều bị hắn bắt vào trong lòng bàn tay, đại trưởng lão lúc này phát ra công kích liền bị hóa giải, cái gì cũng đều không sót lại.

“Ta không nhìn lầm đi, Diệp Lương Thần vậy mà có thể tiếp được công kích của đại trưởng lão!”

“Làm sao có thể? Chẳng lẽ hắn cũng là Thiên giai? !”

“Ta nhất định là đang nằm mơ!”

“...”

Cho dù rất nhiều cao tầng Huyền Ất Sơn đã nhìn ra cỗ lực lượng này không thuộc về Diệp Lương Thần, nhưng những đệ tử kia lại nhìn không ra, giờ phút này bọn hắn chỉ biết là Diệp Lương Thần đứng lơ lửng trên không, mạnh mẽ đón lấy công kích của đại trưởng lão!

“Thiên giai đỉnh phong .”

Đại trưởng lão vẻ mặt ngưng trọng, giao thủ một phen, giờ phút này hắn nhìn ra Diệp Lương Thần bỗng chốc đã đạt đến cấp bậc Thiên giai đỉnh phong.

“Hiện tại, ngươi còn cho rằng mình có thể ngăn cản ta sao?”

Diệp Lương Thần chắp hai tay ra sau lưng, khinh thường nói .

Lời còn chưa dứt, trên đài cao đột nhiên truyền đến tràn cười dài:

“Nếu như lại thêm ta đây?”

https://thuviensach.vn

Sau một khắc, Bạch Nghiệp đi ra sân,

Khí tức cao thâm mạt trắc, lại ẩn ẩn ngăn chặn Diệp Lương Thần .

“Thiên giai đỉnh phong?”

Diệp Lương Thần biến sắc .

“Ta không quản các hạ trước kia là ai, đã lén lút lẻn vào Huyền Ất Sơn của ta, lại cố ý đả thương đệ tử của Huyền Ất Sơn ta, nên cho ta lời giải thích .”

Thần sắc Bạch Nghiệp tự nhiên, không chút nghi ngờ nói .

Cũng chỉ có ngay tại lúc này, Bạch Nghiệp mới thể hiện ra uy thế chưởng môn Huyền Ất Sơn của hắn.

“Các ngươi muốn như thế nào?”

Diệp Lương Thần từ đầu tới cuối vẫn duy trì cảnh giác .

“Rất đơn giản, phế bỏ tu vi, ở trong sơn động diện bích ba tháng .”

Bạch Nghiệp nói như chuyện hiển nhiên .

Nếu đối phương đã định không chết không thôi, Bạch Nghiệp làm sao có thể nhân từ nương tay .

“Nếu như bản tọa không đồng ý?”

“Vậy cũng đừng trách hai chúng ta lấy nhiều khi* ít .”

(*Khi dễ)

“Ha ha, chỉ sợ các ngươi không có năng lực này .”

Diệp Lương Thần biểu lộ âm lãnh, trầm giọng nói .

https://thuviensach.vn

Lấy thực lực của hai người Bạch Nghiệp, muốn đánh bại hắn có lẽ không khó, nhưng muốn lưu hắn lại thì tuyệt đối không thể .

Bạch Nghiệp không có tiếp tục nói nhảm với Diệp Lương Thần, mà là trực tiếp điều động thiên địa chi lực, trấn áp Diệp Lương Thần.

Phải biết, Bạch Nghiệp thế nhưng đã từng lấy một địch hai, chiến cùng một vị Thiên giai đỉnh phong cùng Thiên giai hậu kỳ đều không rơi xuống hạ phong, huống chi hắn hiện tại có Linh khí Chí tôn gia trì, coi như Diệp Lương Thần mạnh hơn, chẳng lẽ còn có thể siêu việt cảnh giới Chí Tôn cảnh sao?

Nhưng mà Diệp Lương Thần căn bản không hề động tĩnh, giống như lúc Bạch Nghiệp động thủ trong nháy mắt liền xông thẳng lên trời, bay về phương xa.

Hắn không phải là đồ ngốc, đương nhiên sẽ không cùng Bạch Nghiệp đấu nhau ở Huyền Ất Sơn .

“Ngược lại chạy rất nhanh đấy.”

Bạch Nghiệp lạnh hừ một tiếng, vừa muốn truy kích nhưng Diệp Lương Thần vốn dĩ đã biến mất lại đột nhiên lại xuất hiện trên quảng trường .

Đám người:

“? ? ?”

Tình huống gì đây?

Lúc đó, Diệp Lương Thần cũng là mù mờ, chuyện gì đã xảy ra vậy, mình rõ ràng đã thi triển bí thuật, trong nháy mắt bay ra hơn mười dặm, sao lại trở về rồi?

“Không có khả năng!”

https://thuviensach.vn

Diệp Lương Thần cắn răng, lần nữa thi triển bí thuật, trong nháy mắt biến mất tại chỗ .

Nhưng mà hai giây sau, mọi thứ đều giống như vừa rồi, Diệp Lương Thần lại lần nữa xuất hiện ở trên quảng trường .

Lần này tất cả mọi người đều mờ mịt, tên này đến là để chọc cười hả?

“Đáng chết! Sao có thể như vậy!”

Diệp Lương Thần khó có thể tin được gầm thét lên, chợt điên cuồng thi triển bí thuật, chạy đến tám phương mười hướng, nhưng kết quả cuối cùng đều trở về chỗ cũ .

“Hô hô hô, sao có thể như vậy …”

Diệp Lương Thần thở hổn hển, linh lực đã tiêu hao hơn phân nửa,nếu bình thường mà nói, hắn hiện tại đã ở chỗ cách nơi này mười dặm mới đúng, nhưng mà bây giờ hắn ngay cả quảng trường cũng không thoát ra được.

Chẳng lẽ nơi này có trận pháp không gian?

Diệp Lương Thần cảm thấy có chút hoang đường, loại thế lực nhỏ xa xôi này, làm sao có thể có trận pháp không gian?

Mắt thấy cảnh tượng này, Bạch Nghiệp cùng đại trưởng lão đầu tiên là sững sờ, sau đó không hẹn mà cùng nhìn về phía Tần Giác ở trên đài cao kia, mặc dù giờ phút này Tần Giác đang nhàn nhã uống linh tửu, giống như không có chuyện gì cả, nhưng hai người đều biết, nhất định là Tần Giác đã động tay nên Diệp Lương Thần mới chạy quanh chỗ này không thoát ra được .

“Xem ra ngươi nơi nào cũng không đi được .”

Bạch Nghiệp vuốt râu cười nói .

https://thuviensach.vn

bookmark_add

Chương 50 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Luyện Võ Sao Có Thể Đánh Lại Tu Tiên

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1634 chữ

“Các ngươi đến cùng là muốn làm cái gì?”

Diệp Lương Thần nghiến răng nghiến lợi nói .

Cho dù là thần thông không gian, hay là trận pháp không gian, đều phải là cường giả Thánh cảnh trở lên mới có thể sử dụng được mới đúng, Huyền Ất Sơn làm sao có thể sẽ có cường giả cấp bậc Thánh cảnh ?

Trừ phi thế giới này điên rồi!

Phải biết rằng, cho dù là Diệp Lương Thần, khi còn sống cũng chỉ có cảnh giới Truyền Kỳ cảnh mà thôi .

“Ta sao phải nói cho ngươi biết?”

Bạch Nghiệp châm chọc nói .

“...”

“Hừ, đệ tử của bản tọa bất quá chỉ là đả thương một phế vật mà thôi, các ngươi làm gì mà phải đuổi cùng giết tận như vậy .”

Hít một hơi thật sâu, Diệp Lương Thần có ý muốn đổi chủ đề, hóa giải trận chiến đấu này .

https://thuviensach.vn

Hết cách rồi, vừa nãy thi triển bí pháp đã tiêu hao hơn phân nửa linh lực, nếu lại chiến đấu với hai cường giả Thiên giai, vậy thì hắn không có phần thắng nào rồi.

Vốn dĩ Diệp Lương Thần nghĩ là chỉ cần mình nhượng bộ, Bạch Nghiệp khẳng định sẽ cho lối thoát, sau đó thuận lý thành chương ngồi xuống bắt tay giảng hòa .

Dù sao Lâm Tu cũng là đệ tử Huyền giai, không cần thiết vì hắn mà đắc tội với một cường giả Thiên giai.

Nhưng nằm ngoài dự tính là Bạch Nghiệp lại hung dữ nói:

“Phế vật? Ta thấy ngươi mới chính là phế vật!”

Diệp Lương Thần ngạc nhiên, trong lúc nhất thời quên mất phải phản bác, hắn không ngờ rằng, Bạch Nghiệp sẽ nói ra câu này .

“Đã vào Huyền Ất Sơn của ta, chính là đệ tử của Huyền Ất Sơn ta, cho dù là ai đả thương đệ tử Huyền Ất Sơn ta thì cũng đều phải trả giá lớn, Thiên Vương lão tử cũng không ngoại lệ!”

Giọng nói của Bạch Nghiệp tiếng như sấm, xuyên nứt cả đá, truyền khắp quảng trường, ầm ầm vang dội .

Nghe được câu này, các đệ tử đều cảm động vô cùng, nhao nhao đứng thẳng, cảm thấy tự hào vì bản thân là đệ tử của Huyền Ất Sơn, Lâm Tu cảm động muốn khóc, la lớn:

“Đa tạ chưởng môn sư tổ chủ trì công đạo cho đệ tử!”

“Đa tạ chưởng môn sư tổ!”

Đám người đồng thanh hô:

https://thuviensach.vn

“Chưởng môn sư tổ thần uy cái thế, thiên hạ vô song!”

“Chưởng môn sư tổ thần uy cái thế, thiên hạ vô song!”

“...”

Thấy thế, Tần Giác nhịn không được cảm khái, Bạch Nghiệp quả nhiên thích hợp làm chưởng môn hơn so với hắn, nếu như là hắn, nhiều nhất cũng chỉ một tay chụp chết Diệp Lương Thần mà thôi .

Nhìn như vậy, Bạch Nghiệp ngược lại càng giống nhân vật chính, chỉ tiếc thực lực hơi kém xíu .

Kỳ thật Bạch Nghiệp nghĩ rất đơn giản, mặc dù Diệp Lương Thần là cường giả Thiên giai, nhưng vừa rồi xem thái độ đó cũng không khó để thấy, hắn chỉ lấy Huyền Ất Sơn là làm đá kê chân mà thôi, hơn nữa còn tuyên bố chuyện hôm nay sau này đòi lại gấp mười lần, Bạch Nghiệp cho dù ngốc cũng biết nếu như thả Diệp Lương Thần đi sẽ có kết quả gì .

Huống chi trước kia Bạch Nghiệp biết được một số chuyện kỳ quái từ chỗ Tần Giác, trong đó cũng có chuyện giống như bây giờ .

Trừng phạt Diệp Lương Thần bất quá cũng chỉ là cái lý do, coi như Diệp Lương Thần thật sự đồng ý tự phế tu vi, ở trong sơn động Diện Bích ba tháng, Bạch Nghiệp cũng sẽ để cho hắn lặng yên không một tiếng động nào biết mất khỏi thế giới này.

Bạch Nghiệp cũng không cho rằng bản thân là Thánh nhân gì cả, hắn là chưởng môn của Huyền Ất Sơn, điều đầu tiên là phải bảo đảm an toàn cho Huyền Ất Sơn, đối với loại nguy hiểm tiềm ẩn này, đương nhiên tốt nhất là phải tiêu diệt sớm rồi.

“Đừng tưởng rằng ta thật sợ các ngươi!”

https://thuviensach.vn

Diệp Lương Thần hừ lạnh một tiếng lấy một viên đan từ trong nhẫn trữ vật nuốt vào, đúng là đan cưỡng ép tăng lên linh lực, chuẩn bị buông tay đánh cược một lần .

Thấy thế, Bạch Nghiệp biểu lộ có chút ngưng trọng, nếu như Diệp Lương Thần thật sự muốn liều mạng mà nói, chỉ sợ không con là phiền phức nhỏ nữa.

Ngay lúc Bạch Nghiệp sơ tán đệ tử phía dưới, cùng Diệp Lương Thần đánh một trận, một dòng lực lượng không gì sánh nổi đột nhiên xuất hiện trên đỉnh đầu của bọn hắn!

Chỉ trong thoáng chốc, trăm dặm quanh phương viên gió nổi mây kéo đến, linh lực dâng trào .

Đám người ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một thủ ấn linh lực to lớn từ trên trời giáng xuống, lúc này Tần Giác vẫn hờ hững ngồi trên đài cao.

Ngay lúc thủ ấn linh lực xuất hiện, Diệp Lương Thần sắc mặt đại biến, nhưng mà không để hắn kịp phản ứng, thủ ấn linh lực đã rơi xuống!

Không có kinh thiên động địa,cũng không có kịch liệt phản kháng, không khí giống như ngưng đọng lại, thủ ấn linh lực lặng yên không một tiếng động xuyên qua Diệp Lương Thần, rồi giống như tinh quang chậm rãi tiêu tán .

“Cái này … Không thể nào …”

Diệp Lương Thần tự lẩm bẩm, ánh mắt ảm đạm dần, cho đến mất đi ánh sáng.

Phốc .

Sau một khắc, Diệp Lương Thần giống như thủ ấn linh lực, hóa thành điểm sáng theo gió mà bay đi .

https://thuviensach.vn

Toàn trường hoảng sợ!

Đáng thương cho Diệp Lương Thần, chỉ sợ đến chết cũng không rõ chuyện gì đã xảy ra, dù sao vừa rồi quyền khống chế thân thể cũng không nằm trên tay hắn .

“Chết …?”

Lúc lâu sau, có tên đệ tử khàn giọng nói .

Đây chính là võ giả Thiên giai, cứ như vậy mà bị miễu sát?

“Thì ra sư thúc tổ lợi hại như vậy .”

Một đệ tử khác sợ hãi thán phục .

Trước đó trải qua chuyện ở Hắc Sâm Lâm, những đệ tử mới càng thêm sùng bái Tần Giác, ngay cả võ giả Thiên giai cũng có thể miễu sát? Đây rốt cuộc là cảnh giới gì

“Ai, thật là, sư huynh ta còn chưa có vận công đâu, ngươi nhúng tay vào làm gì.”

Bạch Nghiệp bất mãn nói:

“Nếu để ta vận công, khẳng định trong vòng ba chiêu sẽ giải quyết được hắn .”

Tần Giác: “...”

Diệp Lương Thần trà trộn vào bản môn ba năm, dụng tâm hiểm ác, lúc thi đấu sơn môn tổn thương đệ tử của bổn môn, cự tuyệt bị phạt, tội không thể tha, đã bị tru sát ngay tại chỗ.”

Đại trưởng lão cất giọng nói, tuyên bố chuyện này kết quả .

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, bàn tay Tần Giác đột nhiên vồ một cái, vốn dĩ nơi Diệp Lương Thần bỏ mình bỗng nhiên lóe lên một điểm sáng, trong nháy mắt rơi vào trong tay Tần Giác.

“Xém chút nữa là để cho ngươi trốn thoát rồi .”

Tần Giác hung hăng nói .

“A a a! Thả ta ra!”

Điểm sáng liều mạng giãy dụa, nhưng lại không hề có tác dụng, mà bên trong điểm sáng, ẩn hiện một bóng dáng nhỏ già nua, chính là “Lão gia gia” trong cơ thể của Diệp Lương Thần.

Vừa rồi trong nháy mắt khi thủ ấn linh lực giáng xuống, hắn vậy mà lựa chọn vứt bỏ thân xác Diệp Lương Thần, trốn vào trong hư không, nếu không phải Tần Giác kịp thời phát giác ra, chỉ sợ đã để hắn chạy mất .

“Xem ra là ta đánh giá cao các ngươi .”

Tần Giác lắc đầu thở dài nói .

Hắn vốn dĩ cho rằng chính mình gặp được nhân vật chính phế vật trong thoại bản, kết quả không nghĩ tới thế mà biến thành nhân vật phản diện .

Trên thực tế, nếu như không có Tần Giác, Diệp Lương Thần hơn phân nửa có thể chạy thoát, đồng thời nhiều năm sau rất có thể sẽ huy động rất nhiều cường giả quay lại, hủy diệt Huyền Ất Sơn, đáng tiếc hắn gặp phải Tần Giác, một hình người chân chính biết đi trang bức .

Mà chuyện ai cũng biết chính là, luyện võ làm sao có thể đánh thắng tu tiên?

“Thả ta ra! Cái gì ta cũng đều có thể cho ngươi, khi còn sống ta chính là cường giả Truyền Kỳ cảnh…”

https://thuviensach.vn

Bóng dáng già nua bên trong điểm sáng đau khổ cầu khẩn nói, làm gì còn dáng vẻ không ai bì lai của trước đó nữa, nhưng mà còn chưa dứt lời, Tần Giác nắm tay một cái, đem bóp nát!

“Chờ đã!”

Lúc này, tiếng của Bạch Nghiệp vọng đến, giống như muốn ngăn cản Tần Giác .

Thấy điểm sáng bị bóp nát, Bạch Nghiệp một mặt tiếc nuối:

“Đây chính là nguyên hồn của cường giả Truyền Kỳ cảnh, nếu dùng đến luyện chế đan dược, nhất định là làm ít mà lời ta .”

Tần Giác: “? ? ?”

“Ngươi không phải đã nói không luyện chế đan dược nữa sao?”

“Có sao? Ta nói ra lúc nào?”

Bạch Nghiệp ra vẻ mờ mịt .

Cách đó không xa, Trương Kỷ Trần cùng Võ Anh nhao nhao rùng mình một cái, biểu tình hoảng sợ.

bookmark_add

Chương 51 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Nhân Vật Chính Chân Chính

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1677 chữ

https://thuviensach.vn

Bởi vì chuyện của Diệp Lương Thần, thi đấu sơn môn phải kết thúc sớm.

Đáng nói là, bởi vì Diệp Lương Thần bỏ mình, mà thương thế của Lâm Tu còn chưa khỏi hẳn, Lạc Vi Vi thuận lý thành chương trở thành quán quân của thi đấu sơn môn lần này.

Cho tới giờ phút này, Tần Giác mới bừng tỉnh, so với thiếu nữ, Diệp Lương Thần tính là nhân vật chính cái quần gì?

Không chỉ tu luyện công pháp là Thuần Dương Chân Quyết, có chỗ dựa là thái sư thúc tổ, không hiểu sao còn lấy được cả quán quân của thi đấu sơn môn, quả thực là Long Ngạo Thiên phiên bản nữ, một đường hát vang biến cường, không có bất kỳ trắc trở gì .

Đây mới thực sự là ý nghĩa của nhân vật chính à?

“Không ngờ rằng quán quân của thi đấu sơn môn năm nay lại là đệ tử mới.”

“Còn là mỹ nữ, nếu không nhất định có người không phục .”

Tên Diệp Lương Thần kia ta từ lâu đã thấy hắn không được binh thường rồi, quả nhiên là nội ứng ẩn núp trong tông môn của chúng ta.”

“Mà sư thúc tổ rốt cuộc là cảnh giới gì, ngay cả cường giả Thiên giai cũng có thể miểu sát .”

“Chẳng lẽ sư thúc tổ đã là võ đạo Chí tôn?”

“...”

Đối với những đàm tiếu trên quảng trường, Tần Giác cũng không biết, hắn giờ phút này đã trở lại chỗ bên sườn đồi nhàn nhã nằm trên tảng đá uống linh tửu .

https://thuviensach.vn

Lúc đầu hắn không có chút hứng thú nào mà tham gia loại hoạt động này, nếu như không phải có lời mời của thiếu nữ, hắn tuyệt đối sẽ không đi xem thi đấu, bây giờ chuyện đã xong, hắn đương nhiên sẽ không ở lại.

Nhưng mà nếu như không xem thì hắn làm sao biết được ở Huyền Ất Sơn vậy mà ẩn giấu một lão gia gia phế vật muốn làm nhân vật chính, mặc dù nhân vật chính này còn chưa quật khởi đã bị hắn một tay đập chết, nhưng cuối cùng tận mắt chứng kiến "Không ai mãi mãi hèn" trong truyền thuyết kia, chỉ tiếc "Thiếu niên" này mãi cũng chẳng còn cơ hội để trưởng thành nữa.

Lắc đầu, Tần Giác lấy Linh Cơ ra, chuẩn bị nhìn xem những chuyện xảy ra gần đây ở Nam cảnh.

Không nghĩ tới vừa mở ra giao diện tìm kiếm, liền thấy mấy tiêu đề bắt mắt hiện ra:

"Cấp báo! Đại quân Tử Linh tộc đánh tới, đã phá liên tiếp mười sáu tòa thành trì, cũng tuyên chiến với bốn đại tông môn!"

"Đã qua ba trăm năm, vì sao Tử Linh tộc lại ngóc đầu trở lại?"

"Gặp phải vây công của Tử Linh tộc, Vân Hải Các thất bại thảm bại, Các chủ bỏ mình ."

"..."

Không nhìn cũng biết, ngay mấy ngày Huyền Ất Sơn tổ chức thi đấu sơn môn này, Tử Linh tộc đã suất lĩnh đại quân đánh vào Nam cảnh, ở khu vực gần Tây cảnh chiếm được một vùng lãnh thổ rộng lớn, thậm chí có tất cả mười thế lực lớn nhỏ bị bọn hắn san bằng .

Tiêu đề không đáng chú ý trước đó, trong nháy mắt trở thành hiện thực .

https://thuviensach.vn

Mọi người đều biết, khu vực giao nhau giữa Nam cảnh và Tây cảnh linh khí vốn đã khô kiệt, tài nguyên thiếu thốn, bởi vậy có rất ít võ giả cao giai, những thế lực võ đạo ở nơi đó cơ bản đều là những võ đạo nằm ở tầng dưới chót, thậm chí ngay cả Huyền Ất Sơn cũng không bằng, làm gì có thể là đối thủ của đại quân Tử Linh tộc được.

Ngay cả Vân Hải Các này có thế lực gần với sáu đại gia tộc, lại bị đại quân Tử Linh tộc vây công đến không hoàn thủ được, hủy diệt thảm hại.

Còn có người nói, Tử Linh tộc ba trăm năm trước từ ba bộ lạc lớn biến thành năm bộ lạc lớn, có được năm vị cường giả Truyền Kỳ cảnh, đánh đâu thắng đó, thực lực ngang với bốn đại tông môn!

Nhất thời, lòng người bàng hoàng, hoảng sợ vô cùng.

Ai cũng biết Tử Linh tộc sẽ một đường xuôi nam, đem trọn Nam cảnh chiếm đoạt .

Chuyện đã đến nước này, bốn đại tông môn hiển nhiên không có khả năng lại ngồi yên không quan tâm đến, dù sao ba trăm năm trước chính là bọn hắn liên hợp trục xuất Tử Linh tộc ra khỏi Nam cảnh, lần này Tử Linh tộc ngóc đầu trở lại, tuyên chiến với bọn hắn, bọn hắn sao có thể lùi bước?

Về chuyện tranh đoạt Diêu Quang thành, chỉ có thể tạm thời buông xuống trước.

Căn cứ tin tức báo đến, bốn đại tông môn đã phái cường giả tiến về chỗ giao nhau giữ hai cảnh để nghênh chiến, trong đó Phong Lôi Tông bởi vì khoảng cách tương đối gần nên đã dẫn đầu.

Mà Phong Lôi Tông quả không hổ là một trong bốn đại tông môn, cho dù những năm gần đây có chút suy sụp, nhưng vẫn có thể đánh Tử Linh tộc bại lui, thậm chí thành công chém giết một tên cường giả Tử linh tộc cấp bậc Chí Tôn cảnh.

https://thuviensach.vn

Tin tức được truyền ra, sĩ khí võ giả của Nam cảnh chấn động lớn, mà thanh thế của Phong Lôi Tông bởi vậy mà tăng vọt,

Dường như siêu việt cả Thiên Cơ Tông .

Ba đại tông môn còn lại thấy thế, liền biết rõ đây là cơ hội tốt để tăng lên uy thế, lập tức tăng tốc độ, không thể chờ đợi được mà muốn cùng đại quân Tử Linh tộc triển khai chiến đấu .

Thời gian ba trăm năm qua đi, bốn đại tông môn lại lần nữa liên thủ đối kháng Tử Linh tộc, trở thành chủ đề hot nhất mấy chục năm qua, mỗi ngày đều có vô số võ giả theo dõi, dường như khiến cho Linh Mạng muốn nghẽn..

Cũng có một ít võ giả có thực lực không tầm thường tự nguyện gia nhập liên quân, lao tới hoang dã, chống lại Tử Linh tộc .

Chỉ sợ Tử Linh tộc sao cũng không thể ngờ được, lúc bọn hắn tiến công vậy mà để võ giả nhân tộc vốn dĩ tan rã như vụn cát trong nháy mắt tập hợp lại, trở nên đoàn kết hơn.

Đây cũng là chỗ mị lực của nhân tộc.

Cho dù Tử Linh tộc đã từ ba bộ lạc lớn biến thành năm bộ lạc lớn, nhưng bốn đại tông môn bây giờ cũng không còn là bốn đại tông môn của ba trăm năm trước, cho dù là Phong Lôi Tông đang suy sụp, cũng chỉ là tướng đối với ba tông khác, nhưng so với ba trăm năm trước chỉ có mạnh hơn chứ không hề yếu .

Thời đại tại tiến bộ, võ đạo cũng là như thế, loại kia cổ cường nay yếu tình huống chỉ hội xuất hiện tại trong tiểu thuyết, trừ phi nửa đường có đại biến gì đó, dẫn đến đoạn tuyệt truyền thừa, nếu không cơ bản không có loại chuyện này xảy ra .

https://thuviensach.vn

Tần Giác nhìn tin tức mới nhất, quả nhiên, Tử Linh tộc bị bốn đại tông môn cùng rất nhiều võ giả đánh vào rất nhanh liền tan đàn xẻ nghé, vừa mới chiếm được lãnh thổ không bao lâu lại cấp tốc rút lại .

Tin chắc không lâu nữa thì có thể trục xuất Tử Linh tộc ra khỏi Nam cảnh một lần nữa, hơn nữa vì để phòng ngừa ngộ nhỡ, lần này bốn đại tông môn rất có thể sẽ trực tiếp tiêu diệt hết.

“Xem ra không cần ta xuất thủ rồi .”

Ngửa đầu uống một hớp rượu, Tần Giác vui mừng nói, lại có thể an tâm nằm ở trong nhà không cần phải đi đâu hết .

Kỳ thật loại chuyện này Tần Giác vốn cũng không muốn quản nhiều, hắn cũng không phải là siêu nhân, nhất định phải đi cứu vớt thế giới .

Nhưng nếu như Tử Linh tộc thật sự thống trị Nam cảnh, như vậy Huyền Ất Sơn khẳng định cũng trốn không thoát .

May mà có bốn đại tông môn đứng ở phía trước, đã giảm bớt không ít phiền phức cho Tần Giác.

“Phong Lôi Tông …”

Nhắc đến Phong Lôi Tông, Tần Giác nghĩ đến trước tiên là Thánh nữ dung mạo tuyệt mỹ, vóc người nóng bỏng kia, nghe nói nàng chỉ còn nữa bước nữa sẽ đạt được Chí Tôn cảnh, lần này hắn là sẽ theo cường giả của Phong Lôi Tông cùng đi tới nơi hoang dã đối kháng với Tử Linh tộc.

Nghĩ tới đây, Tần Giác cầm bầu rượu lên, phát hiện bên trong đã rỗng tuếch, lại nhìn nhẫn trữ vật, bên trong rượu còn lại cũng không nhiều, thế là quyết định đi hầm rượu của Bạch Nghiệp lấy thêm ra .

Duỗi lưng một cái, Tần Giác đứng lên tảng đá xanh, đi về phía hầm rượu .

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, một con chim bay qua đỉnh đầu Tần Giác cướp đi .

Phốc chít chít .

Tần Giác khẽ động thân ảnh, nguy hiểm mà tránh thoát khỏi phân từ trên trời rớt xuống.

Phốc chít chít .

Phốc chít chít .

Con chim đi đường rất xa, giống như không khống chế được mông của mình, không ngừng thả phân xuống dưới, cho đến khi biến mất ở chân trời .

Tần Giác trợn mắt hốc mồm, đây là giống loài gì?

Tần Giác không khỏi nhớ tới Bạch Nghiệp, chẳng lẽ là do hắn giở trò quỷ?

Hắn vậy mà muốn hạ thủ với những động vật nhỏ?

bookmark_add

Chương 52 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Ếch Xanh Biết Nói Chuyện

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1556 chữ

Không để cho Tần Giác nghĩ rõ ràng, lại một con chim đối diện bay tới, nhưng mà lần này không phải thả phân, mà là … Xoay tròn?

https://thuviensach.vn

Tần Giác tin chắc rằng mình không có nhìn lầm, con chim này giống như ngồi trên gió lốc, không ngừng xoay tròn, cho dù không cần vỗ cánh, cũng có thể ở trên không trung bay lượn, hơn nữa … Tốc độ còn rất nhanh .

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Tần Giác mù mờ .

Trầm ngâm một lát, Tần Giác lắc đầu:

“Khẳng định là sư huynh lại giở trò quỷ .”

Nghĩ như vậy, Tần Giác có chút bất đắc dĩ, tiếp tục đi đến hầm rượu.

“Hửm? Khóa lại?”

Nhìn thấy cánh cửa trước mắt được đúc thành huyền thiết, trên cửa còn vẽ khóa những đường vân Linh khí ngân sắc, Tần Giác bộ dáng phiền muộn, tại sao có thể như vậy? Giữa người và người tín nhiệm cơ bản nhất chạy đâu mất rồi?

Tần Giác ta sẽ là loại người lén lút kia sao?

https://thuviensach.vn

Ầm ầm!

Theo tiếng bạo liệt vang lên cửa huyền thiết vang lên,một góc của cửa đã nát.

Ta từ trước đến giờ đều quang minh chính đại!

Sau khi cửa huyền thiết bị hủy, mùi rượu nồng đậm lập tức tản ra, xen lẫn linh khí nhàn nhạt, nếu là đệ tử bình thường tu luyện một ngày ở trong hầm rượu, chỉ sợ không thua kém gì việc tu luyện ở bên ngoài nửa tháng .

Sau khi tiến vào hầm rượu, Tần Giác lập tức hai mắt tỏa ánh sáng, lần trước lúc hắn đến rượu ngon bên trong gần như bị quét hết sạch, chỉ còn lại một ít rượu có niên kỷ ngắn, nhưng bây giờ lại được lấp đầy toàn bộ, với lại phần lớn đều rượu có niên kỷ hơn mấy chục năm thậm chỉ trên trăm năm, cũng không biết Bạch Nghiệp làm từ lúc nào .

Bất quá đây cũng không phải là điều mà Tần Giác quan tâm, chỉ gặp hắn vung tay lên, hơn một nửa rượu trong hầm rượu rượu lập tức bị hắn thu vào nhẫn trữ vật, hắn thuận tay cầm lấy một bình, lúc này mới nhàn nhã rời đi .

“Ha ha ha, sảng khoái.”

Ngửa đầu uống một ngụm lớn, Tần Giác thoải mái cười nói .

Kỳ thật Tần Giác thích rượu như mạng, là bởi vì kiếp trước hắn chính là tên tửu quỷ chính cống, nếu không như vậy sao sẽ vô thức mà xuyên qua đến nơi đây .

So sánh Địa Cầu, nơi này linh tửu uống ngon hơn bao nhiêu lần, Tần Giác sao có thể không thèm chứ?

“Ha ha, ta thành công rồi!”

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, một giọng nói kỳ quái truyền đến, làm Tần Giác chú ý, hắn liền thấy một con ếch xanh từ đằng xa chạy tới, quan trọng nhất là, con ếch xanh này đi bằng hai chân sau!

“Ha ha, ta thành công rồi!”

Ếch xanh kêu to lần nữa, vừa rồi đúng là nó đang nói chuyện .

Tần Giác: “? ? ?”

Tình huống gì đây?

Một con ếch xanh có thể đứng thẳng đi, đồng thời còn biết nói chuyện?

“Ha ha, ta thành công rồi!”

Ếch xanh tiếp tục hô .

“Này, ngươi từ đâu tới đây .”

Tần Giác nghĩ đến việc con ếch xanh này có thể nói, vậy hắn là có thể nói chuyện cùng nhau đi.

Sau khi nghe thấy lời Tần Giác nói, ếch xanh dừng một chút, cũng nói ra:

“Này, ngươi từ đâu tới đây .”

Tần Giác: “...”

“Này, ngươi từ đâu tới đây .”

“Này, ngươi từ đâu tới đây .”

Ếch xanh cứ như vậy nói đi nói lại câu nói này rồi chầm chậm đi xa .

“...”

https://thuviensach.vn

Thở dài, Tần Giác bất đắc dĩ:

“Sư huynh hắn đến cùng lại luyện ra đan dược gì nữa vậy, thế mà có thể biến ếch xanh thành cái máy nhái giọng .”

“Đi đại điện xem một chút đi, miễn cho nó lại làm ra chuyện thiêu thân gì nữa .”

“...”

...

Cùng lúc đó,ếch xanh đã đi tới khu vực cao tầng của Huyền Ất Sơn, đi ngay qua cái sân .

“Này, ta có chuyện này nói cho các ngươi biết, các ngươi tuyệt đối không được nói ra với người ngoài .”

“Ngày hôm qua lúc ta nhìn lén Chu trưởng lão tắm rửa, phát hiện hắn vậy mà mặc yếm của nữ nhân, ha ha ha .”

Lời còn chưa dứt, bên ngoài lập tức vang lên một tiếng kỳ quái:

“Ngày hôm qua ta lúc nhìn lén Chu trưởng lão tắm rửa, phát hiện hắn vậy mà mặc yếm của nữ nhân, ha ha ha .”

Nghe được câu này, mấy người trong sân thất kinh, vội vàng đi ra ngoài, lại chỉ thấy một con ếch xanh đi bằng hai chân biến mất ở khúc cua.

Miệng không ngừng tái diễn:

“Ngày hôm qua lúc ta nhìn lén Chu trưởng lão tắm rửa, phát hiện hắn vậy mà mặc yếm của nữ nhân, ha ha ha .”

“A a a! Nhanh bắt hắn lại, không thì Chu trưởng lão sẽ giết ta!”

https://thuviensach.vn

Người nói chuyện trước đó hô lớn .

“...”

“Hì hì, Nghiêm lão tuyệt đối sẽ không nghĩ ra, là ta trộm linh đan của hắn, Trần Tú ta thật sự quá thông minh .”

Trong phòng là một tên nam tử tên Trần Tú trộm cười nói .

Đột nhiên, ngoài cửa có Người lập lại:

“Hì hì, Nghiêm lão tuyệt đối sẽ không nghĩ ra, là ta trộm linh đan của hắn, Trần Tú ta thật sự quá thông minh .”

“Ai!”

Trần Tú hoảng sợ, chờ lúc hắn lao ra, âm thanh kia đã đi xa, đồng thời vẫn đang không ngừng lặp lại mấy lời hắn vừa nói .

“Đứng lại cho ta!”

Trần Tú toàn thân phát run, vội vàng đuổi theo .

...

“Mục sư huynh, đừng như vậy, ...”

“Ngươi kêu đi, cho dù ngươi gọi rách cả cổ họng cũng sẽ không có ai để ý đến ngươi .”

“Gần đây dạy học quá mệt, xem ra phải tìm thời gian đến Vạn Phượng lâu dưới núi thả lỏng một chút .”

“Ngươi nhất định không ngờ được, thực ra Thạch trưởng lão thích nam nhân!”

https://thuviensach.vn

“Ai, sư phụ dường như lại luyện chế đan dược, lần này chúng ta chết chắc rồi .”

“...”

Ếch xanh vốn dĩ chỉ có thể lặp lại một câu, nhưng theo thời gian trôi qua, lời có thể lặp lại lời càng ngày càng nhiều, cũng càng ngày càng dài, nghiễm nhiên hóa thân thành một cái máy nhái giọng di động, sau cùng thậm chí còn bị hơn một nửa cao tầng Huyền Ất Sơn truy sát .

Ngoài dự liệu là, ếch xanh kia rõ ràng là chỉ đi đứng bằng hai chân, nhưng lại giống như có tám cái chân, tốc độ mau vô cùng, nhanh như chớp liền biến mất không thấy nữa, cho dù là những trưởng lão này đều đã là cường giả Địa giai, lại chỉ có thể bó tay chịu trói.

“Nhìn xem bên kia có hay không .”

“Đáng chết, đến cùng chạy đi nơi nào .”

“Hừ, đến tột cùng là sủng vật của ai!”

“Tuyệt đối đừng để cho ta bắt được nó, nếu không tuyệt đối sẽ luộc nó lên rồi ăn .”

“Thêm ta một phần!”

Trong nhất thời, mọi người phẫn nộ, nghiến răng nghiến lợi, hận không thể đem con ếch xanh tiết lộ bí mật của bọn hắn ra kia phân thây .

“A, Chu trưởng lão, sao ngươi lại tới đây, Chu trưởng lão ngươi muốn làm cái gì? Hai chúng ta tốt xấu là đồng môn sư huynh đệ … A!”

“Nghiêm lão, Nghiêm lão ngươi nghe ta nói, đây đều là hiểu lầm, ếch xanh kia phỉ báng ta, nó phỉ báng ta đó!”

https://thuviensach.vn

“...”

Ngay khi rất nhiều trưởng lão của Huyền Ất Sơn bởi vì bị ếch xanh tiết lộ bí mật ra ngoài mà ra tay đánh nhau, ếch xanh đã đi qua khu vực cao tầng, đến chỗ của đệ tử nội môn.

Ngay sau đó cũng giống với khu vực cao tầng, nơi này cũng lần lượt vang lên từng tiếng kỳ quái:

“Liễu sư huynh, ngươi phải tin tưởng ta, Lâm Nguyệt Nhi ta đời này kiếp này chỉ thích ngươi.”

“Đừng nói nữa, ta tin ngươi .”

“...”

“Ai, Nguyệt nhi sư muội đã mấy ngày rồi không có tới tìm ta, chẳng lẽ nàng có nỗi khổ gì sao?”

“Hắc hắc, nói cho ngươi biết, ngày hôm qua ta bỏ thêm thuốc sổ trong chén trà của đạo sư, mà lại là cái loại siêu cấp phá hoại kia .”

“Bộ này nữ trang thật xinh đẹp, còn có bộ này, bộ này …”

“...”

Gây họa cho nội môn đệ tử xong, ếch xanh lại tới khu vực ngoại môn đệ tử…

Chỉ một thoáng, toàn bộ Huyền Ất Sơn gà bay chó chạy, hỗn loạn không chịu nổi, lập tức vô số đệ tử, trưởng lão cầm vũ khí lên, điên cuồng đuổi giết một con ếch xanh .

bookmark_add

Chương 53 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

https://thuviensach.vn

Khổ Cho Trương Kỷ Trần

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1621 chữ

“Sư huynh, ngươi lại luyện chế đan dược gì nữa?”

Tần Giác đi vào đại điện, không biết nói gì hơn.

“Sư đệ ngươi tới rồi, ha ha ha, ta cuối cùng cũng thành công rồi!”

Bạch Nghiệp phấn khởi reo lên.

“Thành công? Cái gì thành công?”

Tần Giác sững sờ, hắn chợt nhớ đến, con ếch xanh kia lúc đầu hình như đã nói câu này .

”

Ta rốt cục cũng luyện thành công một viên đan rồi!”

Bạch Nghiệp khoa tay múa chân, dáng vẻ kích động nói .

Tần Giác: “...”

“Oa oa oa!”

“Chíu chíu chíu .”

“Chi chi chi .”

Đột nhiên, tiếng kêu của các loại động vật truyền đến .

https://thuviensach.vn

Tần Giác nghe thấy tiếng nhìn lại, lúc này mới thấy cách đó không xa vậy mà để mấy cái lồng sắt, bên trong có đầy các loại động vật, trong đó có ếch xanh cùng chim nhỏ .

“Những thứ này là …”

Tần Giác ngạc nhiên .

“A, đây đều là những động vật ta bắt được ở bên ngoài về làm vật thí nghiệm, vì rửa nhục cho lần trước, nên lần này ta cố ý thay đổi cách luyện đan, mấy lô luyện đan dược trước sau khi đút cho những động vật này, vậy mà không chết con nào .”

“...”

Ngươi hình như còn rất kiêu ngạo?

“Đúng, vừa nãy có con ếch xanh sau khi uống đan dược của ta không chỉ có thể đi bằng hai chân, còn biết nói chuyện, nhưng mà thứ ta muốn lại không có, thế là liền đem nó thả .”

Tần Giác: “...”

Xem ra Bạch Nghiệp trong miệng ếch xanh, chính là câu mà hắn vừa mới nghe thấy kia .

“Không nói những cái này, tới đây, ngươi mau nhìn, viên đan dược thứ nhất ta luyện chế thành công.”

Bạch Nghiệp không thể chờ đợi được kéo Tần Giác đi qua, chỉ vào hộp ngọc trên bàn đá nói .

Tần Giác tập trung nhìn, chỉ thấy trong hộp ngọc có một viên đan dược trong suốt sáng long lanh, nhìn qua tựa như lưu ly, thậm chí còn tản ra mùi hương của đan dược, quả thực không khác với những linh đan khác cho lắm.

https://thuviensach.vn

Trước kia Bạch Nghiệp mặc dù cũng có thể luyện chế ra, nhưng phần lớn đen thui như đống mực,đến tận bây giờ cái này đã được xem như bình thường nhất rồi.

Nhưng mà không biết làm sao mà Tần Giác luôn cảm thấy là lạ chỗ nào đó.

“Đây là đan dược gì?”

“Tứ phẩm đan dược, Trùng Thiên Đan!”

Tứ phẩm đan dược?

Tần Giác nhịn không được liếc mắt, nếu như hắn nhớ không lầm, Trùng Thiên Đan hình như là để cho võ giả Địa giai trùng kích Thiên giai, có thể nâng cao xác xuất thành công hơn bảy phần, trân quý vô cùng.

Hắn rốt cuộc cũng biết không đúng ở chỗ nào, một tên ngay cả nhất phẩm đan dược cũng không luyện ra, làm sao có thể luyện chế ra tứ phẩm đan dược?

Cho nên viên đan dược kia nhất định có vấn đề!

“Sao vậy, ngươi không tin?”

Thấy dáng vẻ này của Tần Giác bộ, Bạch Nghiệp có hơi khó chịu .

“Ta tin, ta tin .”

Tần Giác liên tục gật đầu, thật bất đắc dĩ với người sư huynh này, thực sự không đáng tin mà!

Nhanh như vậy đã quên mình chuyện vài ngày trước rồi!

“Nếu ngươi tin tưởng, thì uống nó đi .”

Bạch Nghiệp lời lẽ hừng hồn nói.

https://thuviensach.vn

Tần Giác: “? ? ?”

Cái quỷ gì?

“Ta cũng không phải là võ giả Địa giai, uống nó làm gì a?”

Cố kìm xúc động muốn đánh Bạch Nghiệp tơi bời, Tần Giác phản bác .

Không nói đến trước đây Bạch Nghiệp luyện chế đan dược căn bản không thể nuốt, coi như thật sự là Trùng Thiên Đan, cũng chỉ hữu dụng với võ giả Địa giai mà thôi .

“Ách … Nói cũng đúng .”

Bạch Nghiệp sững sờ, trầm ngâm một lát, thở dài:

“Hết cách, đành phải gọi Trương Kỷ Trần tới .”

“...”

Tần Giác khóe mắt có chút run rẩy, ở trong lòng mặc niệm thay Trương Kỷ Trần.

Không lâu sau, Bạch Nghiệp liền dùng linh lực truyền âm gọi Trương Kỷ Trần qua, mà Trương Kỷ Trần dường như đã đoán trước từ lâu, lúc đi vào hai chân đều đang run rẩy .

“Bên ngoài làm sao ồn ào như vậy, xảy ra chuyện gì?”

Bạch Nghiệp cau mày nói .

“Không có … Không có gì .”

Trương Kỷ Trần miễn cưỡng tươi cười, cũng không có đem chuyện liên quan tới ếch xanh nói ra .

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, Bạch Nghiệp cũng không có truy hỏi,

Cười tủm tỉm nói:

“Kỷ Trần a, ta bình thường đối ngươi tốt lắm đúng không?”

Nghe được câu này, Trương Kỷ Trần nước mắt đều rưng rưng ở khóe mắt, nhưng vẫn là nhắm mắt nói:

“Là, sư phụ tốt với ta nhất rồi .”

“Ha ha, quả nhiên không có uổng công sư phụ thương ngươi .”

Bạch Nghiệp tay áo vung lên, đưa hộp ngọc đến tay Trương Kỷ Trần:

“Nếu thế ngươi uống viên đan dược này đi .”

“Cái này … Đây là đan dược gì?”

Nhìn viên đan dược nằm trong hộp ngọc, Trương Kỷ Trần nhịn không được rùng mình một cái .

“Đây là Trùng Thiên Đan, có thể giúp ngươi bước vào Thiên giai, từ đó cá chép hóa rồng, thoát thai hoán cốt, vi sư chỉ có một viên, cho nên quyết định đem nó cho ngươi, nhưng ngươi tuyệt đối không nên nói cho Võ Anh .”

Bạch Nghiệp nghiêm mặt nói, giọng nói kia, tư thái kia, xém chút nữa chính hắn cũng tin là thật.

“Vâng … Đa tạ sư phụ .”

Trương Kỷ Trần khóc không ra nước mắt, yếu ớt nói:

“Nhưng mà bây giờ đệ tử vẫn chưa có ý định đột phá, có thể không ăn được không?”

https://thuviensach.vn

“Không được!”

Bạch Nghiệp không chút do dự cự tuyệt .

Trương Kỷ Trần: “...”

Ta rốt cuộc đã làm sai cái gì, tại sao phải đối với ta như vậy?

“Yên tâm đi, viên đan dược kia tuyệt đối không có vấn đề .”

Dừng một chút, Bạch Nghiệp nói tiếp:

“Huống chi sư thúc của ngươi cũng ở đây, cho dù thật sự vấn đề, hắn cũng có thể cứu ngươi .”

“...”

Hít một hơi thật sâu, Trương Kỷ Trần lấy dũng khí nói:

“Vâng!”

Nói xong, Trương Kỷ Trần cầm lấy viên Trùng Thiên Đan bỏ vào trong miệng, dáng vẻ khẳng khái chịu chết.

Ngoài dự liệu là, đan dược vừa vào miệng,lập tức hóa thành dòng linh khí cuồn cuộn tràn vào khắp người Trương Kỷ Trần, cho dù dòng linh khí này vẫn không đủ để giúp hắn đột phá, nhưng ít ra chứng minh, đây đúng là đan dược!

“Sư phụ! Ngài thành công rồi!”

Trương Kỷ Trần mở to hai mắt, vui vẻ hô lên, mình rốt cục cũng không cần ăn những thứ kỳ quái nữa rồi!

“Ha ha ha, ta biết lần này sẽ không thất bại mà.”

https://thuviensach.vn

Bạch Nghiệp cũng vui sướng nói, mình si mê luyện đan mấy năm, rốt cục cũng thành công được một lần!

Nhưng mà đã nhìn thấy qua chim nhỏ không ngừng thả phân cùng con ếch xanh biết nói chuyện kia Tần Giác lại hoài nghi, vậy mà không có gì xảy ra, không đúng a .

“Chờ đã!”

Đúng lúc này, Trương Kỷ Trần bỗng nhiên lộ ra dáng vẻ kì quái .

“Sao vậy?”

Bạch Nghiệp không thể chờ được mà dò hỏi, coi thử viên đan dược kia còn có những công hiệu khác hay không.

“Ta … Ta cảm giác ngực thật ngứa, giống như có thứ gì đó muốn xông ra .”

Lời còn chưa dứt, bộ ngực của Trương Kỷ Trần lấy mắt thường có thể thấy nó to lên nhanh chóng, lúc Bạch Nghiệp và Tần Giác đang kinh ngạc, bộ y phục bị ép căng rách ra, bị lộ ra ngoài .

Chết lặng .

“A! !”

Đột nhiên, Trương Kỷ Trần hét thảm lên một tiếng, truyền khắp Huyền Ất Sơn .

“Sao có thể như vậy!”

...

“A, hình như là tiếng của Trương trưởng lão.”

“Trương trưởng lão không phải bị chưởng môn gọi đi rồi sao .”

https://thuviensach.vn

“Mặc kệ, tiếp tục tìm con ếch xanh kia!”

“Đúng!”

“...”

...

“Sư phụ, sư phụ, sao lại như vậy!”

Trương Kỷ Trần giống như sụp đổ, căn bản không dám cúi đầu nhìn nơi đó của mình, không phải đã nói Trùng Thiên Đan sao? Làm sao có thể biến thành dạng này? Ô ô ô .

“Ách … Cái này, cái này …”

Ánh mắt Bạch Nghiệp né tránh, nhất thời không biết trả lời thế nào, hắn làm sao sẽ ngờ được đan dược mình luyện chế vậy mà còn có công năng này, sớm biết thì đã tìm nữ trưởng lão tới rồi .

“Ô ô ô, sư phụ, ngươi làm thế này khiến đệ tử làm sao có thể ra ngoài gặp người đây a .”

Trương Kỷ Trần cũng không nhớ mình đã bao lâu rồi chưa khóc, nhưng hiện tại hắn rất muốn khóc!

“Sư đệ, ngươi xem… Này có biện pháp gì không?”

Bạch Nghiệp bất đắc dĩ, đành phải đưa ánh mắt nhìn về phía Tần Giác .

Tần Giác bên cạnh đã trợn mắt hốc mồm từ sớm, một lúc lâu sau mới có phản ứng, liền vội vàng lắc đầu nói:

“Không có, ta cũng không còn cách nào khác.”

bookmark_add

https://thuviensach.vn

Chương 54 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Huyền Ất Sơn Hỗn Loạn

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1581 chữ

Tần Giác quả thật không có cách, nếu như Trương Kỷ Trần sau khi ăn đan dược mà hôn mê giống Bạch Nghiệp lúc trước, hoặc là bị thương gì đó, Tần Giác có lẽ có thể thông qua cưỡng ép linh lực mà chữa trị .

Nhưng bây giờ Trương Kỷ Trần mọc ra thứ đồ kỳ quái, giống như đang đỡ hai trái bóng rổ ở trước ngực, cũng không thể cắt đứt được a?

Nhưng mà nói đi cũng phải nói lại, hình như vẫn rất trắng trẻo.

Nghe được câu này, Trương Kỷ Trần tràn đầy tuyệt vọng, hắn vận chuyển linh lực ý nhằm ép lại hai cục thịt trước ngực, nhưng mà lại đang làm chuyện không nên làm, thậm chí còn có chút … Thoải mái?

“Sư phụ … Sư phụ … Đồ đệ phải làm sao bây giờ a, ô ô ô!”

Trương Kỷ Trần nước mắt nước mũi tràn trề, nhìn qua thê thảm vô cùng, nhất là hai cục thịt trước ngực hắn theo động tác mà không ngừng đong đưa, làm cho người dở khóc dở cười .

“Ai, Kỷ Trần à, vi sư cũng không ngờ tới sẽ xảy ra chuyện này, xem ra khẳng định là luyện đan giữa chừng có chỗ nào đó sai sót rồi.”

Thở dài, Bạch Nghiệp kiên nhẫn an ủi:

“Nếu không thì như này đi, ta lại luyện chế một lò đan dược khác, thử xem có thể hay không chữa được cho… Cơ ngực của ngươi không?”

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, Trương Kỷ Trần sắc mặt đại biến:

“Không cần, không cần, vẫn là để tự con nghĩ biện pháp a .”

Nói xong, Trương Kỷ Trần lập tức vọt như bay ra khỏi đại điện, sợ Bạch Nghiệp sẽ đuổi kịp hắn .

Lỡ như đan dược Bạch Nghiệp luyện chế lại như vậy nữa, hoặc là làm cho chỗ khác của hắn lớn lên,chẳng phải là càng thảm hơn sao?

Lấy hai cục thịt trước ngực này làm ví dụ, như vậy tuyệt đối không thể lại tiếp tục ăn đan dược sư phụ luyện chế nữa!

“Kỷ Trần a, nhớ lấy đồ vật che nơi nào đó đi, không thì bị người khác thấy được sẽ dễ hiểu lầm .”

Thấy thế, Bạch Nghiệp không quên nhắc nhở .

Trương Kỷ Trần: “...”

Tần Giác: “...”

Ngươi còn không biết xấu hổ nói ra!

“...”

“Đến cùng là có vấn đề ở đâu chứ, sao có thể như vậy .”

Bạch Nghiệp nghĩ mãi mà vẫn không lý giải được .

“Ta cảm thấy … Sư huynh ngươi không thích hợp để luyện chế những đan dược này .”

Không đợi Bạch Nghiệp phản bác, Tần Giác lại nói:

https://thuviensach.vn

“Ngươi càng thích hợp luyện chế Độc đan hơn, nếu như sư huynh chịu bỏ thời gian, sớm muộn có một ngày có thể trở thành Độc sư danh chấn Linh Ương Giới.”

“...”

“Nói bậy!”

Bạch Nghiệp thề thốt bác bỏ:

“Ta chỉ là không có năng khiếu nắm giữ mà thôi, lại cho ta thêm mấy tháng, không, mấy ngày, ta có thể nắm giữ hoàn toàn!”

Tần Giác: “...”

Câu nói này sao mà nghe quen tai quá vậy?

A, nhớ rồi, năm năm trước Bạch Nghiệp cũng đã nói như vậy .

Đối với vị sư huynh này, Tần Giác cũng bất đắc dĩ, đành phải nhún vai một cái nói:

“Được, tùy ngươi .”

Rời khỏi đại điện, Tần Giác chuẩn bị về viện của mình, nhưng mà vừa đi không xa, liền phát hiện toàn bộ Huyền Ất Sơn chẳng biết từ lúc nào đã loạn thành một đoàn, lít nha lít nhít bóng người đi tới đi lui ở khắp nơi, giống như đang tìm kiếm cái gì đó, đồng thời còn hô to muốn nấu chín ếch xanh, trong đó thậm chí còn có không ít cao tầng trưởng lão.

“Chẳng lẽ là bởi vì con ếch xanh kia?”

Tần Giác chợt nhớ tới con ếch xanh đi bằng hai chân, giống như cái máy nhái giọng kia, nó đã làm cái gì vậy, sao lại trêu chọc nhiều người đến truy sát như vậy?

https://thuviensach.vn

Đang nghĩ ngợi, con ếch xanh đi bằng hai chân kia bỗng nhiên từ bên cạnh nhảy ra, trong miệng hô to:

“Ngày hôm qua lúc ta nhìn lén Chu trưởng lão tắm rửa, phát hiện hắn vậy mà mặc yếm của nữ nhân, ha ha ha .”

“Hì hì, lão Nghiêm tuyệt đối sẽ không ngờ được, là ta ăn trộm linh đan của hắn, Trần Tú ta thật thông minh .”

“...”

Trong thoáng chốc, Tần Giác đã hiểu chuyện gì đang xảy ra, tên này vậy mà hô lớn bí mật của nhiều người như vậy, khó trách sẽ như thế .

Nhưng mà… Chu trưởng lão mặc yếm của nữ nhân là cái quỷ gì? Còn có Thạch trưởng lão thế mà thích nam nhân?

Quan trọng nhất là, lại có người nhìn lén Chu trưởng lão tắm rửa?

Nè nè nè, nơi này còn người bình thường không vậy? Hắn trước kia vậy mà vẫn không phát hiện điểm ấy .

“Tìm được rồi! Nó ở chỗ này!”

Đột nhiên, một tên đệ tử chỉ vào bên này hô lớn .

“Cái gì? Nó ở nơi nào?”

“Nhanh bắt nó! Nhất định không thể để cho nó chạy mất!”

“Nhìn ta, Huyền Ất Kiếm Pháp!”

“Thần Cơ Bá Quyền!”

“Phá Ma Chỉ!”

https://thuviensach.vn

“...”

Ngay khi tên đệ tử kia vừa dứt lời liền vô số chiêu thức võ kỹ xuất tới, che trời lấp đất đánh tới ếch xanh.

“Cái gì? Nó ở nơi nào? Nhanh bắt nó! Nhất định không thể lại để cho nó chạy mất!”

Ếch xanh một bên nhại theo lời nói của những người này, một bên nhẹ nhõm tránh thoát tất cả công kích, sau đó nhanh chóng biến mất ngay trước mắt,

Cái này thật sự chỉ là một con ếch xanh thôi sao?

Tần Giác trợn mắt hốc mồm, sư huynh rốt cuộc đã cho nó ăn cái gì? Có thể đùa giỡn nhiều võ giả như vậy, không biết còn tưởng là yêu thú cao giai nào đó .

“Đáng ghét ! Mau đuổi theo!”

“Rầm rập!”

“Tuyệt đối không được để cho nó chạy mất!”

“...”

Theo những tiếng hò hét đinh tai nhức óc, tất cả trưởng lão, đệ tử đều chạy lướt qua người Tần Giác, tiếp tục đuổi giết con ếch xanh kia.

Tần Giác: “...”

Nếu để cho bọn hắn biết con ếch xanh này là thành quả mà Bạch Nghiệp làm ra, không biết sẽ có cảm tưởng thế nào?

Lắc đầu, Tần Giác lười quản, quay người về tới chỗ sườn đồi, về phần những người này cuối cùng có bắt được ếch xanh hay không, Tần Giác không biết được .

https://thuviensach.vn

Một đêm này, Huyền Ất Sơn cực kỳ náo nhiệt, vô số đệ tử ở bên ngoài tìm kiếm ếch xanh, giống như rơi vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu, ngay cả trưởng lão cũng không ngoại lệ, tuần tra khắp nơi.

Mà người khởi xướng ếch xanh này, hiện tại đã không biết chạy đến cái nơi hẻo lánh nào đó ngủ rồi .

Sáng sớm hôm sau, trời tờ mờ sáng, Tần Giác mơ mơ màng màng tỉnh lại ở trên tảng đá, toàn thân tỏa ra mùi rượu nồng gắt.

Bởi vì hôm qua uống say mèm, cho nên không cẩn thận ngủ thiếp đi trên tảng đá.

Vẩy rớt hạt sương trên người, Tần Giác duỗi lưng một cái, quyết định trước tiên sẽ làm ít đồ ăn .

“Phốc chít chít .”

Đúng lúc này, một đống phân chim từ trên trời rớt xuống, may mà Tần Giác phản ứng nhanh, kịp thời tránh khỏi .

“Cái con chim kia lại bay về?”

Rất nhanh, Tần Giác liền phủ định ý nghĩ này, bởi vì khi hắn ngẩng đầu lên, thấy được một đám chim bay quang đỉnh đầu hắn!

“!”

“Phốc chít chít .”

“Phốc chít chít .”

“Phốc chít chít .”

Trong chốc lát, vô số phân chim rơi xuống, rớt như màn mưa!

https://thuviensach.vn

Mắt thấy phân chim sắp rơi xuống người Tần Giác, bỗng một bình chướng linh lực vô hình hiện lên, cản lại tất cả phân chim ở bên ngoài .

Nhưng mà mấy con chim này chỉ lượn ở trên đỉnh đầu Tần Giác mười mấy giây rồi rời đi, phân tán khắp Huyền Ất Sơn, ven đường những nơi nó đi qua, phân chim rơi xuống, có thể nói là cái máy tạo phân hàng thật giá thật, không cần nghĩ cũng biết, nhất định lại là Bạch Nghiệp giở trò quỷ .

Không bao lâu, Huyền Ất Sơn lại hỗn loạn thêm lần nữa…

Thanh niên ngồi ở trong sân uống trà, vừa nâng chung trà lên, một đống phân chim "Phốc" một tiếng rơi vào trong chén trà, hôi thối vô cùng .

Một bên khác, một trưởng lão khí chính hô to tìm kiếm tung tích ếch xanh, đột nhiên bị một trận phân chim như đạn lạc từ trên trời rớt xuống, trong nháy mắt biến hắn thành "Phân người".

Còn có một đệ tử tu luyện xong, ngửa mặt lên trời ngáp một cái, sau đó mấy đống phân chim rơi ngay miệng hắn…

"A a a, rốt cuộc là do ai làm, ta muốn giết hắn!"

"Trời ạ, hoa của ta …"

"Quần áo của ta!"

bookmark_add

Chương 55 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Không Thể Để Cho Bọn Hắn Biết

Trước

Tiếp

https://thuviensach.vn

Phiên bản Dịch · 1585 chữ

Không đến nửa giờ, đám chim này đã bay hết một vòng lớn ở Huyền Ất Sơn, khắp nơi chỗ nào cũng đều có phân chim, mùi thối bốc lên khắp trời .

“Ai! Đến cùng là ai làm, ta muốn giết hắn!”

“Con ếch xanh kia với đám chim bay này khẳng định đều là do cùng một người giở trò quỷ, đã bắt không được con ếch xanh kia, vậy liền đem bọn chim này nướng đi!”

“Nói đúng, nhất định không được cho ta biết là ai!”

“...”

Mặc dù lũ chim này vẫn luôn ở trên trời, nhưng Huyền Ất Sơn thế nhưng là tông môn võ đạo, cho dù là ngoại môn đệ tử bình thường thì cũng là Hoàng giai sơ kỳ, muốn đối phó với lũ chim này còn không phải quá đơn giản sao?

Rất nhanh, tất cả chim bay đều bị bắt lại, so với con ếch xanh kia thì lũ chim này chỉ là cái máy phun phân mà thôi, căn bản là không có cách nào tránh khỏi đuổi bắt của võ giả.

Đám người vốn dĩ dự định nướng toàn bộ lũ chim này, nhưng ngại là khi vừa đến gần sẽ bị bắn. Cả mặt đều là phân chim, vạn bất đắc dĩ chỉ đành có thể tìm chiếc lồng nhốt bọn nó lại .

“Hừ, đến cùng là ai đang giở trò, hại chúng ta thật thê thảm .”

“Quả thật quá ghê tởm, chúng ta đi báo với chưởng môn a .”

“Đúng vậy, chưởng môn thần uy cái thế, thiên hạ vô song, nhất định có thể bắt cái tên giở trò quỷ này lại.”

“...”

https://thuviensach.vn

Thế là sau khi trải qua một phen thảo luận, mấy tên trưởng lão quyết định đi mời chưởng môn xuất thủ .

Mà lúc này Bạch Nghiệp còn không biết đã xảy ra chuyện, ngồi xếp bằng ở trước lò luyện đan điều khiển hỏa diễm, tiếp tục luyện chế đan dược .

Về phần những động vật đã ăn đan dược của hắn kia, sau khi xác nhận không có chết, liền được hắn phóng sinh, nhưng chính hắn cũng không ngờ được rằng một con ếch xanh cùng một đám chim có thể náo loạn ồn ào đến như vậy.

“Chưởng môn, chúng ta có chuyện quan trọng muốn bẩm báo .”

Lúc này, mấy tên trưởng lão đến đến bên ngoài đại điện, khom người nói .

“Ừ, vào đi .”

Bạch Nghiệp hững hờ nhẹ gật đầu, hai tay vẫn đang thao túng hỏa diễm, nhìn qua thì rất chuyên tâm .

Được cho phép, mấy tên trưởng lão nhìn nhau, lập tức tiến lên phía trước nói:

“Chưởng môn, ngày hôm qua không biết từ nơi nào xuất hiện một con ếch tinh biết nói chuyện, khắp nơi yêu ngôn hoặc chúng, hại cho chúng ta khổ không thể tả .”

“Đúng vậy đúng vậy, buổi sáng hôm nay không biết lại từ đâu bay đến một đàn chim, tiêu chảy khắp nơi, toàn bộ Huyền Ất Sơn đều sắp biến thành núi phân chim.”

“Chúng ta hoài nghi là bên trong sơn môn có người đang cố ý giở trò quỷ, hi vọng chưởng môn có thể bắt hắn .”

“Mong chưởng môn làm chủ!”

https://thuviensach.vn

Nghe xong trưởng lão bẩm báo, Bạch Nghiệp sững sờ, con ếch yêu quái biết nói chuyện? Chim rớt phân ở khắp nơi? Sẽ không phải là những động vật ta đã phóng sinh đó chứ?

Nghĩ tới đây, ngón tay Bạch Nghiệp run lên, linh lực bỗng nhiên mất đi không chế .

“Không hay rồi!”

Nhận ra được nhiệt độ trong lò đan tăng lên nhanh chóng, Bạch Nghiệp vội vàng hô to:

“Chạy mau!”

Nói xong, thân hình Bạch Nghiệp lóe lên, biến mất tại chỗ .

Ầm ầm!

Một trận chấn động kịch liệt mang theo khói đặc cuồn cuộn từ trong đại điện tản ra ngoài, hình thành một cái đầu lâu âm trầm đáng sợ, Bạch Nghiệp đứng bên ngoài đại điện nhẹ nhàng thở ra: “Hô, may mà ta chạy nhanh .”

Nhìn bộ dạng đó, hiển nhiên là quen thuộc từ lâu.

Nửa ngày sau, mấy bóng người quần áo tả tơi, toàn thân đen thui từ bên trong đi ra.

Bạch Nghiệp giật nảy mình:

“Các ngươi là ai?”

“Chưởng môn, là ta , Thạch Nghiêu .”

Một người trong đó mở miệng, lộ ra hàm trắng trắng bóc.

“A, thì ra là Thạch trưởng lão a .”

https://thuviensach.vn

Bạch Nghiệp khóe miệng cong cong, xém chút nữa đã quên mất mấy người này.

May mà bọn họ đều là võ giả Địa giai, mặc dù chưa kịp chạy trốn, nhưng cũng không có bị thương .

“Khụ khụ, chuyện mà các ngươi vừa nói ta đều biết, các ngươi về trước đi, ta sẽ điều tra .”

Vì để không phải xấu hổ, Bạch Nghiệp đành phải đổi chủ đề .

Về chuyện của ếch xanh với lũ chim, Bạch Nghiệp tất nhiên không thể nào nói sự thật cho bọn hắn biết được.

“Đa tạ chưởng môn .”

Cho dù có chút buồn bực, nhưng Bạch Nghiệp đã hứa rồi thì bọn hắn cũng không nói gì được nữa.

Chỉ có thể rời đi .

“Ai, tuyệt đối không thể để cho bọn hắn biết con ếch xanh kia với lũ chim đều là do chưởng môn ta làm ra, nếu không thì sẽ bị đánh hội đồng đến chết.”

Nói xong câu đó, Bạch Nghiệp vừa muốn quét dọn mãnh vỡ đan lô trong địa điện một chút, bên cạnh bỗng nhiên truyền đến một tiếng kỳ quái:

“Ai, tuyệt đối không thể để cho bọn hắn biết con ếch xanh kia với lũ chim đều là do chưởng môn ta làm ra, nếu không sẽ bị đánh hội đồng đến chết .”

“? ? ?”

Bạch Nghiệp nhìn theo tiếng kêu, quả nhiên thấy được con ếch xanh ngày hôm qua hắn phóng sinh kia .

https://thuviensach.vn

Không để cho Bạch Nghiệp phản ứng, con ếch xanh kia đã biến mất trong bụi cỏ không thấy tăm hơi, còn có thể nghe được lời nói thì thầm mà nó đang không ngừng lặp lại lời Bạch Nghiệp nói .

“A a a! Đứng lại cho ta!”

Bạch Nghiệp đột nhiên bừng tỉnh, cũng gia nhập hàng ngũ người đuổi bắt ếch xanh.

...

Giờ phút này, nói yên tĩnh nhất chỉ có thể là sườn đồi chứ không còn nơi nào khác nữa, vì đề phòng đám chim kia lần nữa xông tới, Tần Giác cố ý bố trí một đạo bình phong cấm bay ở xung quanh, một khi đám chim kia vừa bay tới gần, lập tức sẽ rơi trên mặt đất .

Có lẽ là bởi vì ngày hôm qua vừa mới đạt được quán quân của thi đấu sơn môn, cho nên hôm nay thiếu nữ cũng không có tới, Tần Giác ngồi trên tảng đá vừa uống linh tửu, vừa ca hát, phối hợp thêm khí chất tiên nhân, đẹp trai khỏi phải nói luôn .

“Hửm? Đó là cái gì?”

Bỗng nhiên, Tần Giác ngẩng đầu, nhìn thấy chấm đen từ xa đến gần, bay về hướng bên này.

Hình như … Là người?

Cái điểm đen kia tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt đã bay tới đỉnh đầu của Tần Giác, đang lúc hắn muốn bay qua không trung Huyền Ất Sơn…

Bịch!

Không có bất kỳ cái gì dấu hiệu, bóng dáng đó dừng lại, từ không trung rơi xuống, nện ở tảng đá gần cạnh đó.

https://thuviensach.vn

Tần Giác: “...”

“Tê, đau quá, xảy ra chuyện gì vậy .”

Chỉ thấy một thanh niên mặc áo đen từ dưới đất bò dậy, nhe răng toét miệng nói:

“Kỳ quái, làm sao đột nhiên lại rớt xuống .”

Tần Giác trầm mặc, nơi này có bình chướng cấm bay, ngươi đương nhiên sẽ bị rơi xuống .

Cùng lúc đó, thanh niên mặc áo đen cũng nhìn thấy Tần Giác, lúng túng nói:

“Thật ngại quá, ta không phải cố ý mạo phạm, ta liền rời đi đây .”

Nói xong, thanh niên mặc áo đen trong tíc tắc, mạnh mẽ nhảy một cái, cao chừng năm sáu mét, nhưng rất nhanh lại rớt xuống, bầu không khí càng thêm xấu hổ .

“...”

“Không đúng ha .”

Thanh niên mặc áo đen trăm mối nghi vấn vẫn không lý giải được, liên tục đổi mười tư thế nhảy lên tại chỗ, có ý muốn bay lên, nhưng đều không có bất kỳ tác dụng gì, ngược lại càng ngày càng xấu hổ .

Đang lúc Tần Giác dự định giải trừ bình chướng cấm bay để cái tên không biết từ nơi nào bay đến này mau chóng rời đi, thanh niên mặc áo đen bỗng nhiên vỗ đầu một cái, vẻ mặt như bừng tỉnh đại ngộ: “Ta hiểu rồi!”

Nói xong, thanh niên mặc áo đen nhanh chóng đi đến một bên của sườn đồi, lời nói tràn đầy lý lẽ:

https://thuviensach.vn

“Nhất định là bởi vì nơi này hoàn cảnh đặc thù, độ cao tăng thêm không đủ, cho nên mới như vậy, nếu như từ nơi này bay lên nhất định sẽ được.”

“? ? ?”

“Chờ đã …”

Lời còn chưa dứt, thanh niên mặc áo đen đã thả người nhảy lên, thật đáng tiếc, vẫn không có bay lên .

Vài giây sau, phía dưới truyền đến một tiếng vang điếc tai nhức óc.

Tần Giác: “...”

bookmark_add

Chương 56 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Bên Trong Hai Thanh Niên

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1782 chữ

Phía dưới sườn đồi cao tới ngàn mét, vô số vết nứt giống như mạng nhện lan tràn ra phía ngoài, mà ở vùng trung tâm, chính là một cái hố hình người sâu chừng mười mấy mét.

Thanh niên mặc áo đen nằm trong hố thất khiếu chảy máu, bất tỉnh nhân sự, may mà thân thể hắn đủ mạnh mẽ, không có ngã chết ngay tại chỗ, mặc dù như thế, nhưng bản thân vẫn bị trọng thương, không biết đã gãy mất bao nhiêu cái xương .

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy cảnh tượng này, Tần Giác im lặng, tên này bị ngáo sao? Chẳng lẽ không nhìn ra vấn đề?

Lắc đầu, Tần Giác vung khẽ cánh tay, thanh niên mặc đồ đen nằm trong hố lập tức bị một bàn tay lớn vô hình nắm lấy, nhẹ nhàng rơi lên trên sườn đồi .

Nói thế nào thì tên này cũng là do hắn mới ngã trọng thương như vậy, Tần Giác đương nhiên không thể ngồi xem mặc kệ được .

Nghĩ như vậy, lòng bàn tay Tần Giác lập tức sáng lên một tia kim quang, kim quang này không ngừng bành trướng, chiếu lên người thanh niên mặc áo đen, bao phủ lại.

Dưới sự gột rửa của kim quang, thương thế trên người của thanh niên mặc áo đen bắt đầu nhanh chóng khỏi hẳn, ngay cả xương cốt bị đứt gãy cũng khôi phục như ban đầu, chỉ hai phút ngắn ngủi, thanh niên mặc áo đen mở to hai mắt giống như không có việc gì, bộ dạng mê mang, mà kim quang cũng tiêu tán.

“Ta là ai? Ta ở đâu? Ta đang làm gì?”

Thanh niên mặc áo đen cả mặt ngu ngơ, nửa ngày mới hoàn hồn:

“Đúng rồi, ta không phải nhảy xuống từ nơi này sao? Chẳng lẽ là ảo giác?”

Thanh niên mặc áo đen chỉ nhớ rõ mình hình như nhảy xuống từ sườn đồi, sau đó liền mất đi tri giác, cái gì cũng không biết .

Theo lý thuyết mình bây giờ không phải đang trong trại thái trọng thương sắp chết à? Sao lại bình yên vô sự vậy?

Cho dù thân thể hắn từng rèn luyện qua, nhưng nhảy xuống từ chỗ cao như vậy, không thể nào không có chuyện gì được.

“Ngươi tên gì?”

https://thuviensach.vn

Tần Giác uống một ngụm rượu, hỏi .

Từ sau khi Tinh môn giải tán, khu vực này trừ hắn ra thì chỉ còn lại có hai cường giả cấp bậc Thiên giai là Bạch Nghiệp cùng đại trưởng lão, mà thanh niên mặc áo đen trước mắt này cũng là Thiên giai, hiển nhiên không phải người nơi đây .

“A? Ta?”

Thanh niên mặc áo đen sững sờ, lúc này mới nhớ tới bên cạnh còn có một người, thế là vội nói:

“Ta gọi Thẩm Chí Văn .”

Dừng một chút, lại nói:

“Thật có lỗi, vừa rồi ta chỉ đi ngang qua mà thôi, kết quả không biết vì sao lại đột nhiên từ trên trời rớt xuống …”

Tần Giác: “...”

Rất khó tưởng tượng được đây là một vị cường giả Thiên giai, nếu như đổi thành Ngụy Long Thao hoặc là Diệp Lương Thần, chỉ sợ cũng không thèm nhìn hắn một cái, dù sao giờ phút này Tần Giác đã cố ý che giấu khí tức, toàn thân không có chút dao động linh lực nào .

“Ta là đệ tử Huyền Hoàng Tông, bởi vì lúc đi lịch luyện thì nhận được tin tức tông môn đang khai chiến cùng Tử Linh tộc, cho nên quyết định đến trợ giúp .”

Thanh niên mặc áo đen tên là Thẩm Chí Văn dường như cũng không kiêng kỵ thân phận của mình, giống như mở máy hát, nói liền một mạch không ngừng.

https://thuviensach.vn

Rất nhanh Tần Giác liền biết, người này thì ra là đệ tử của Huền Hoàng Tông một trong bốn đại tông môn, tu vi đã đạt tới Thiên giai đỉnh phong, cách Chí tôn cảnh chỉ còn lại nửa bước, bởi vậy vẫn luôn lịch luyện ở bên ngoài, tìm kiếm cơ hội đột phá .

Lần này Tử Linh tộc ngóc đầu trở lại, đã qua ba trăm năm bốn đại tông môn lại lần nữa liên thủ, kinh động Nam cảnh, Thẩm Chí Văn tự nhiên cũng đã nhận được tin tức, thế là quyết định đến trợ giúp, vận khí tốt mà nói, có lẽ có thể đột phá trong cuộc chiến này.

Nhưng mà bởi vì trước đó hắn đang lịch luyện ở khu vực gần Đông cảnh, cho nên cần một khoảng thời gian mới có thể đuổi tới, quảng đường đó vừa hay đi qua Huyền Ất Sơn, đồng thời đi vào bình chướng cấm bay của Tần Giác, thế là mới có được một màn trước mắt.

“Gia sư đã nói, máu của cường giả là chảy vì kẻ yếu, bảo hộ Nam cảnh là trách nhiệm của võ giả chúng ta, chỉ cần ta còn sống, tuyệt đối sẽ không để cho Tử Linh tộc chiếm lĩnh Nam cảnh!”

Thẩm Chí Văn nắm chặt hai tay, dõng dạc, rất có khí thế của một người giữ ải vạn người không thể qua, đáng tiếc hiện tại đứng đối diện với hắn không phải là Tử Linh tộc, mà là Tần Giác .

“...”

Máu của cường giả chảy vì kẻ yếu à?

Tần Giác như có điều suy nghĩ, với suy nghĩ này, Tần Giác chưa nói tới việc tán đồng, nhưng lại có chút kính trọng .

Giống như những quân nhân ở kiếp trước.

Nguyện ý vì bảo hộ kẻ yếu mà hy sinh tính mạng, tiến lên phía trước.

https://thuviensach.vn

Nhưng nơi này không phải là Địa Cầu, quốc gia vẫn chưa hoàn chỉnh, cho nên Tần Giác cũng không có giác ngộ tư tưởng cao thượng như vậy, hắn chỉ muốn canh giữ ở Huyền Ất Sơn làm trạch nam, trừ phi bốn đại tông môn bị Tử Linh tộc đánh bại, nếu không Tần Giác tuyệt đối sẽ không nhúng tay .

“Đúng rồi, ngươi tên gì?”

Thẩm Chí Văn bỗng nhiên phản ứng lại, mình còn chưa biết tên của thiếu niên này đâu .

“Tần Giác .”

Tần Giác nói .

“Thì ra là Tần Giác huynh.”

Thẩm Chí Văn giống như rất quen thuộc nhếch miệng cười, lập tức do dự nói:

“Cái kia … Ngươi vừa rồi có nhìn thấy ta từ nơi này nhảy xuống không?”

“Không có .”

Tần Giác lắc đầu, cũng không thật nói cho Thẩm Chí Văn biết.

“Thật à?”

Thẩm Chí Văn ngạc nhiên, chẳng lẽ mình bị ảo giác thật sao?

“Thật .”

“Kỳ quái, ta nhớ mình rõ ràng nhảy xuống mà.”

Thẩm Chí Văn khẽ cau mày .

https://thuviensach.vn

“Ta nghĩ rằng ngươi nhớ lầm đấy, ngươi sau khi rơi xuống liền hôn mê đi, đến vừa rồi mới tỉnh lại, cái gì cũng không có làm .”

Tần Giác vẻ mặt như thường, nhìn không ra được chút lừa gạt nào.

“Cũng đúng, nếu quả thật từ nơi này nhảy xuống mà nói, ta hiện tại hẳn là chỉ còn nửa cái mạng mới đúng, làm sao có thể bình yên vô sự được .”

Suy tư thật lâu, Thẩm Chí Văn cuối cùng cũng không thể không tiếp nhận “Hiện thực” này.

“Nhất định là mấy ngày này ta suốt đêm đi đường, tiêu hao quá nhiều linh lực, dẫn đến thần trí không rõ, xuất hiện ảo giác .”

Tần Giác: “...”

Suy nghĩ một chút, Thẩm Chí Văn ngượng ngùng nói:

“Tần Giác huynh, ta có thể ở chỗ này nghỉ ngơi một lát được không?”

“Có thể .”

Tần Giác không quan tâm nhún nhún vai .

“Đa tạ!”

Thẩm Chí Văn vui vẻ, lập tức không quan tâm gì ngồi xếp bằng xuống bắt đầu tu luyện .

Tần Giác im lặng, tên này thật sự là đệ tử của Huyền Hoàng Tông sao? Cũng gan dạ quá đi .

Lúc Thẩm Chí Văn tiến vào trạng thái tu luyện, linh khí giữa thiên địa bắt đầu không ngừng tụ lại phía bên này, vòng xoáy linh khí tụ lại trên đầu Thẩm Chí Văn dựa vào mắt thường cũng có thể thấy được .

https://thuviensach.vn

Không lâu sau, Thẩm Chí Văn kết thúc tu luyện đứng lên, linh lực trong cơ thể đã khôi phục hơn phân nửa, thần thái sáng lạng .

“Đa tạ Tần Giác huynh, gia sư có nói qua, tích thủy chi ân khi dũng tuyền tương báo, đây là công pháp tu luyện lúc ta lịch luyện đạt được, hiện tại tặng cho huynh, hi vọng Tần Giác huynh có thể sớm ngày trở thành võ giả .”

Nói xong, Thẩm Chí Văn lấy ra một quyển sách giao cho Tần Giác .

Tần Giác: “? ? ?”

Ủa chuyện gì vậy hả?

Ta hình như vẫn chưa làm cái gì mà .

Ách … Không đúng, coi như cứu hắn một mạng, nhưng Thẩm Chí Văn cũng không biết chuyện này mà, chẳng lẽ bởi vì mình cho phép hắn nghỉ ngơi ở chỗ này?

“Có duyên sẽ gặp lại Tần Giác huynh, ta muốn đi chém giết dị tộc, cứu vớt Nam cảnh .”

Bỏ lại câu nói này, Thẩm Chí Văn phóng lên trời, Tần Giác đã thu hồi bình chướng cấm bay từ lâu, bởi vậy lần này Thẩm Chí Văn rốt cục cũng thành công bay lên .

Tần Giác: “...”

Mặc dù không hiểu gì hết, nhưng tên này dường như cũng thú vị đó, chính là hơi tự kỷ một chút .

...

“Ai, không biết có thể đuổi kịp trước khi cuộc chiến kết thúc không nữa.”

https://thuviensach.vn

Trên bầu trời, Thẩm Chí Văn thở dài, hơi lo lắng, gần đây tin chiến thắng ở tiền tuyến truyền đến liên tục, đánh quân lính của Tử Linh tộc tan rã, với tốc độ hiện tại của hắn, chỉ sợ còn chưa đuổi tới, trận chiến đã kết thúc .

Đang lúc Thẩm Chí Văn dự định cưỡng ép tăng tốc, bỗng nhiên phát hiện không đúng .

“Hả? Thương của ta đâu?”

Thẩm Chí Văn sững sờ, liền đưa tay sờ sờ ngực, phát hiện vết sẹo dữ tợn kia chẳng biết đã biến mất từ lúc nào!

Đoạn thời gian trước lúc hắn đang lịch luyện thì bị thương, trên ngực để lại một vết sẹo, đến nay vẫn chưa lành, mỗi lần khi vận chuyển linh lực đều sẽ cảm thấy đau đớn, nhưng bây giờ thì lại không .

“Chẳng lẽ …”

Thẩm Chí Văn mãnh liệt quay đầu lại, lộ ra biểu tình không thể tưởng tượng nổi.

bookmark_add

Chương 57 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Truyền Kỳ Vẫn Lạc

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1672 chữ

Gió mát thổi qua, cỏ lá đong đưa nhẹ, Vân Tịch duỗi người ra, hấp thu linh khí chung quanh, hôm nay thời tiết rất tốt, nhưng tâm tình của Vân Tịch lại không tốt, bởi vì nữ nhân kia lại tới .

https://thuviensach.vn

“Gần đây có con ếch xanh biết nói chuyện chạy loạn khắp nơi, đã chọc giận rất nhiều đạo sư cùng trưởng lão, ha ha ha .”

Thiếu nữ ngồi ở trên tảng đá, cười tủm tỉm nói .

“Nhưng mà nghe nói con ếch xanh này dường như là do chưởng môn sư tổ làm ra, cho nên các trưởng lão đều tuyên bố muốn cùng chưởng môn sư tổ liều mạng .”

Một bên khác, Tần Giác dựa vào tảng đá, nhìn có chút hả hê nói:

“Hắn cũng có ngày hôm nay .”

Theo hành động mà Bạch Nghiệp làm ra, nếu như hắn không phải chưởng môn của Huyền Ất Sơn, chỉ sợ sớm đã bị đánh chết .

“Sư thúc tổ, người vì sao lại thích uống rượu như vậy.”

Thiếu nữ bỗng nhiên đổi chủ đề, nghi ngờ hỏi.

Từ khi nàng biết Tần Giác cho đến nay, hầu như mỗi ngày Tần Giác đều uống rượu, đồng thời phần lớn thời gian đều đang trong bộ dạng say khướt.

Tần Giác trầm mặc, cũng không thể nói bởi vì kiếp trước hắn chính là cái quỷ tửu a?

Sau một lúc lâu, Tần Giác đáp:

“Ta thích loại cảm giác này .”

Đúng vậy, Tần Giác quả thực thích loại cảm giác này .

Kỳ thật lấy tu vi của Tần Giác, rượu căn bản không thể nào làm ảnh hưởng đến hắn được, nhưng hắn thích loại cảm giác này, cho nên mỗi lần lúc uống rượu đều sẽ không dùng linh lực để giải rượu, bởi vậy người ngoài nhìn vào, hắn chính là một tên tửu quỷ chân chính, nếu như không phải ở trước mặt

https://thuviensach.vn

mọi người đánh chết Ngụy Long Thao thì chỉ sợ ngay cả đại trưởng lão cũng cho rằng hắn là người như vậy.

“Được ha .”

Không có nhận được đáp án mà mình muốn, thiếu nữ có vẻ hơi thất vọng .

“Ngươi muốn biết cái gì?”

Dường như xem thấu ý nghĩ nội tâm của thiếu nữ, Tần Giác cười hỏi.

“Không có … Không có gì .”

Gương mặt xinh đẹp của thiếu nữ hơi hồng, liền vội vàng lắc đầu .

Nàng vốn dĩ cho rằng Tần Giác bởi vì gặp phải chuyện thương tâm gì, cho nên mới thích rượu như mạng, nhưng hiện tại xem ra hiển nhiên là không phải .

“Ha ha ha, chăm chỉ tu luyện đi, không cần lo lắng cho ta .”

Uống một hớp rượu, Tần Giác cười to nói .

Có người là vì mượn rượu tiêu sầu, có người là bởi vì tâm trạng không tốt, cũng có người có lẽ là muốn tê liệt mình, nhưng Tần Giác thì khác, hắn chỉ đơn thuần là thích uống rượu mà thôi, với lại hắn tin rằng, trên thế giới này không chỉ có một là mình hắn là như vậy .

“Ừm.”

Nhẹ gật đầu, đôi mắt thiếu nữ khép hờ, dần tiến vào trạng thái tu luyện .

Hiện tại chính là thời điểm thuần dương chi lực nồng đậm nhất, thiếu nữ tu luyện có thể nói làm ít công to, mặt khác, bởi vì đạt được quán quân thi đấu sơn môn, thiếu nữ lúc trùng kích Huyền giai có thể phá lệ tiến vào Linh tủy

https://thuviensach.vn

ao, điều này với võ giả cấp bậc Hoàng giai mà nói, không khác gì như ăn mười viên phá Huyền đan .

Thấy thế, Tần Giác hài lòng cười cười, lập tức lấy ra Linh Cơ mở phần tin tức .

Cách thời gian Thẩm Chí Văn rơi xuống ở chỗ này đã qua ba ngày, cũng không biết hắn có đuổi tới chiến trường hay không, nhưng mà trong khoảng thời gian này bốn đại tông môn không ngừng truyền đến tin tức chiến thắng, tin chắc rằng không bao lâu nữa liền có thể tiêu diệt Tử Linh tộc.

Nhưng lúc Tần Giác mở ra giao diện tìm kiếm, lại nhìn thấy bốn chữ lớn đẫm máu: 'Truyền kỳ vẫn lạc!'

Tin tức này dường như oanh tạc bảng tin tức, lượt xem cao tới hơn triệu, thậm chí phía dưới tất cả tin đều có liên quan đến bốn chữ này.

Tần Giác nhíu mày, tiếp tục xem tiếp, rốt cuộc cũng hiểu rõ chuyện gì đang xảy ra .

Phong Lôi Tông lão tổ chết.

Đúng vậy, Tần Giác quả thật không nhìn lầm, lão tổ của Phong Lôi Tông,cường giả Phong Lôi Tử là Truyền Kỳ cảnh vẫn lạc .

Bốn trăm năm trước sau khi Phong Lôi Tử bước vào Truyền Kỳ cảnh, Phong Lôi Tông liền không còn sinh ra bất kỳ cường giả Truyền Kỳ cảnh nào nữa, đây cũng là nguyên nhân chủ yếu làm cho Phong Lôi Tông dần dần suy sụp.

Tần Giác lúc tham gia thịnh hội Trảm Yêu, từng gặp Phong Lôi Tông lão tổ một lần, là một lão nhân nhìn qua tương đối hòa ái dễ gần, bốn trăm năm này, Phong Lôi Tông sở dĩ không có bị đào thải khỏi bốn đại tông môn, hầu như toàn bộ đều nhờ vào một mình hắn chèo chống .

https://thuviensach.vn

Lần này Tử Linh tộc ngóc đầu trở lại, Phong Lôi Tông đứng mũi chịu sào, ngay cả Phong Lôi Tông lão tổ, Phong Lôi Tử đương nhiên cũng không ngoại lệ .

Dưới sự dẫn đầu của hắn.

Phong Lôi Tông đánh đâu thắng đó, đánh Tử Linh tộc chạy trối chết, bại lui, theo lý thuyết, với thực lực Truyền Kỳ cảnh của hắn, căn bản không có khả năng vẫn lạc trong cuộc chiến tranh này mới đúng .

Nhưng ai ngờ rằng, Tử Linh tộc vậy mà liên hợp với yêu thú.

Trong một lần truy kích đại quân Tử Linh tộc, Phong Lôi Tử lọt vào mai phục của hai cường giả yêu thú cùng Tử Linh tộc, vì yểm hộ những người khác rút lui, Phong Lôi Tử không thể không lựa chọn hy sinh chính mình .

Nghe nói ngày đó phong lôi phun trào, linh lực tàn phá bừa bãi, phạm vi ngàn dặm đều có thể nhìn thấy bóng dáng Phong Lôi Tử chiến đấu, mà thời khắc khi Phong Lôi Tử vẫn lạc, trời đất tối đen như mực, mưa to mưa như trút nước, có thể nói thiên địa cùng tiếc thương.

“Vì Phong Lôi lão tổ báo thù!”

“Đáng giận, yêu thú lại cùng Tử Linh tộc liên thủ, lần này nhất định phải giết sạch bọn hắn!”

“Giết!”

“...”

Tất cả bình luận đều đang phát tiết nội tâm phẫn nộ của mình, giống như hận không thể xé nát hết sinh linh yêu thú cùng Tử Linh tộc, khoảng thời gian Phong Lôi lão tổ đột nhiên vẫn lạc này, không khác gì nhóm lửa dẫn dây nổ, trong nháy mắt dẫn bạo toàn bộ Nam cảnh .

https://thuviensach.vn

Đối với những cường giả khác mà nói, Phong Lôi lão tổ là nhân vật truyền kỳ chân chính, ba trăm năm trước, chính hắn là người dẫn đầu phát động hiệu lệnh, liên hợp ba đại tông môn khác đem Tử Linh tộc trục xuất khỏi Nam cảnh .

Mà tại bên trong cường giả Truyền Kỳ cảnh, Phong Lôi lão tổ cũng được xem như là người có thân phận bối cảnh cùng tư cách cao nhất, thậm chí rất nhiều võ giả coi hắn như là thành thần tượng.

Cho dù là Thiên Cơ Tông, Huyền Hoàng Tông hay là Kiếm Tông, ngay lúc này đều lộ rõ thái độ, muốn báo thù cho Phong Lôi lão tổ, đồng thời cùng phái ra thêm nhiều cường giả gia nhập chiến trường .

Nhìn đến đây, Tần Giác khẽ nhíu mày, Tử Linh tộc thế mà sẽ liên thủ cùng yêu thú, sự tình dường như cũng không có đơn giản như hắn tưởng tượng vậy.

Muốn không mau đến xem?

Trầm ngâm một lát, Tần Giác quyết định lại nhìn thêm mấy ngày, hắn nghĩ rất đơn giản, nếu như ba đại tông môn còn lại có thể chống lại được, hắn liền giả bộ như không có chuyện gì xảy ra, nếu như ba đại tông môn không thể chống đỡ, vậy hắn liền xuất thủ .

Dù sao, linh hồn hắn cũng không thuộc về thế giới này, đối với sự vẫn lạc của Phong Lôi lão tổ cho dù có tiếc nuối, nhưng cũng không có dao động gì quá lớn .

Trong nháy mắt qua năm ngày, không chờ Tần Giác xem tin tức mới nhất, Bạch Nghiệp bỗng nhiên gọi hắn vào đại điện .

Giờ phút này Bạch Nghiệp thần sắc ngưng trọng, biểu lộ nghiêm túc, chỉ là khóe mắt cùng trên mặt đều ứ đọng máu nhìn hơi buồn cười .

https://thuviensach.vn

Bởi vì con ếch xanh kia vô ý “Tiết lộ” “Bí mật” của hắn, khiến cho Bạch Nghiệp lọt vào vây công của tất cả trưởng lão, mà Bạch Nghiệp lại không có ý hoàn thủ, thế là liền biến thành như bây giờ .

“Chuyện gì vậy, sư huynh .”

Tần Giác cố nén ý cười ngồi đối diện Bạch Nghiệp, suy nghĩ một chút, lại bố trí một bình chướng nữa ở giữa hai người.

“...”

Hít một hơi thật sâu, Bạch Nghiệp ngưng trọng nói:

“Ta nhận được lời mời của bốn đại tông môn, bọn hắn hi vọng Huyền Ất Sơn có thể tham gia lần chiến đấu này, cùng nhau chống lại Tử Linh tộc cùng yêu thú .”

“Cái gì?”

Tần Giác khẽ giật mình, bốn đại tông môn vậy mà sẽ mời những thế lực nhỏ lẻ như bọn hắn tham gia chiến đấu?

“Nam cảnh lần này … Đã lâm vào nguy cơ thật sự rồi.”

Bạch Nghiệp thở dài .

bookmark_add

https://thuviensach.vn

Phiên bản Dịch · 1901 chữ

Linh Ương Giới bao la vô biên, ngoại trừ Nam cảnh, cũng còn năm sáu Địa Cầu lớn nhỏ khác nữa.

Bốn đại tông môn có thể trở thành bốn thế lực võ đạo cường đại nhất ở Nam cảnh, ngoại trừ việc có cường giả Truyền Kỳ cảnh tọa trấn ra thì điều quan trọng nhất chính là bọn hắn có nội tình thâm hậu, chỉ riêng đệ tử đã có một trăm ngàn người .

So sánh ra thì Huyền Ất Sơn chẳng qua là một thế lực nhỏ không đáng chú ý đến ở Nam cảnh mà thôi, nếu như không phải có sự tồn tại của Tần Giác, chỉ sợ đã bị Ngụy gia thuận tay tiêu diệt từ lâu.

Hiện tại bốn đại tông môn lại mời Huyền Ất Sơn tham gia chiến tranh, có thể thấy được tình thế đã nghiêm trọng đến trình độ nào .

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy?”

Tần Giác khẽ nhíu mày, đã mấy ngày rồi hắn không xem Linh Cơ, bởi vậy cũng không biết tình huống cụ thể .

Vốn dĩ hắn cho rằng bốn đại tông môn có thể nắm chắc chiến thắng, kết quả không nghĩ tới lại trở nên như vậy .

“Tử Linh tộc cùng yêu thú liên hợp, phát động thú triều có quy mô lớn từ phía đằng sau, đánh tan cường giả Truyền Kỳ cảnh của Phong Lôi Tông, bởi vì Phong Lôi Tông bị tan tác, bốn đại tông môn cũng bị xé mở ra một lỗ hổng lớn.”

Bạch Nghiệp chậm rãi giải thích:

“Kiếm Tông đứng mũi chịu sào, tử thương nghiêm trọng, hai vị cường giả Truyền Kỳ cảnh cũng bị vây công, toàn bộ đều bị thương, tiếp đến là Huyền Hoàng Tông, Thiên Cơ Tông …”

https://thuviensach.vn

Bởi vì có yêu thú gia nhập, trận chiến này lập tức xoay chuyển, bốn đại tông môn tổn thất nặng nề, võ giả cao giai vẫn lạc vô số, không thể không tạm thời rút khỏi hoang dã .

Sự tình phát triển đến nước này, với lực lượng của bốn đại tông môn hiển nhiên không thể nào ngăn cản, chỉ có thể cầu cứu những thế lực khác, sáu đại gia tộc đã sớm bị triệu tập, hiện tại chính là những thế lực nhỏ lẻ không danh tiếng như Huyền Ất Sơn này đều được mời đến.

Trên thực tế tất cả mọi người đều biết, nếu như ngay cả bốn đại tông môn cũng không thể ngăn cản được, như vậy lại thêm nhiều võ giả gia nhập, cuối cùng bất quá cũng chỉ là chống đỡ nhiều thêm mấy ngày mà thôi .

Cho nên Bạch Nghiệp mới có thể nói, lần này Nam cảnh đã lâm vào nguy cơ thật sự.

Mặc dù như thế, bốn đại tông môn lại không có khả năng lui lại, nếu không Nam cảnh nhất định sẽ bị công chiếm .

“Sư đệ, ta biết ngươi không thích xen vào việc của người khác, cũng bởi vậy nên ta chưa bao giờ mời ngươi xuất thủ, nhưng lần này, ta hi vọng ngươi có thể cứu vãn Nam cảnh .”

Nói đến đây, Bạch Nghiệp dáng vẻ ngưng trọng.

Không giống với Tần Giác là xuyên qua, Bạch Nghiệp sinh ra ở Linh Ương Giới, có tình cảm khác với Nam cảnh, nếu như không phải vạn bất đắc dĩ, hắn cũng sẽ không phiền đến Tần Giác .

Nghe vậy, Tần Giác yên lặng, lúc đầu hắn định nếu như bốn đại tông môn ở thời không này không cách nào chống lại hắn liền xuất thủ, hiện tại Bạch Nghiệp đã thỉnh cầu, hắn có thể cự tuyệt được sao?

“Yên tâm đi sư huynh, cứ giao cho ta .”

https://thuviensach.vn

Tần Giác nghiêm túc gật đầu .

“Hắc hắc, ta biết sư đệ nhất định sẽ không cự tuyệt .”

Lời vừa nói ra, Bạch Nghiệp lập tức hưng phấn ôm lấy Tần Giác, hận không thể trực tiếp hôn hai cái.

Phanh!

“A!”

Theo tiếng hét thảm thì cả người Bạch Nghiệp đã bị dính lên vách tường, mặt mũi tràn đầy đau khổ .

“Làm gì tức giận dữ vậy, khi ngươi còn bé ta vẫn hay thường ôm ngươi .”

Bạch Nghiệp vẻ mặt ủy khuất, buồn bực nói .

“...”

Tần Giác mặt không đổi sắc, chậm rãi giơ nắm đấm lên.

“Chờ đã! Chờ đã! Ta sai rồi, ta sau này cũng không ôm ngươi nữa.”

Bạch Nghiệp kinh hãi, vội vàng thét to .

Một phút sau, Bạch Nghiệp rút mình ra khỏi vách tường, cười tủm tỉm hỏi:

“Sư đệ, ngươi định lúc nào đi vậy .”

“Bây giờ .”

Trước đó bởi vì không muốn nhúng tay, cho nên vẫn luôn đứng quan sát, hiện tại đã quyết định, vậy thì tuyệt đối sẽ không kéo dài .

“A?”

https://thuviensach.vn

Bạch Nghiệp sững sờ, không để hắn kịp phản ứng, Tần Giác đã biến mất ngay tại chỗ.

...

Cùng lúc đó, ở phía xa cách bình nguyên mười mấy vạn dặm, bốn đại tông môn đang khí thế hừng hực đánh nhau với Tử Linh tộc và yêu thú, vạn dặm xung quanh đều có thể cảm nhận được linh lực bạo động kịch liệt, các loại pháp bảo Linh khí va chạm vào nhau, kinh thiên động địa, giống như muốn xé rách bầu trời.

Mặc dù bốn đại tông môn bị Tử Linh tộc cùng yêu thú vây công tổn thất nặng nề, liên tục có mấy vị cường giả Truyền Kỳ cảnh thân chịu trọng thương,

Nhưng bọn hắn dù sao cũng là thế lực võ đạo có nội tình thâm hậu ở Nam cảnh, lại có nhiều võ giả đến từ các nơi hỗ trợ, cho dù bại lui, nhưng cũng không đến nổi không hề có lực hoàn thủ.

Chỉ là ai cũng đều không nghĩ tới, Tử Linh tộc và yêu thú vậy mà sẽ thừa thắng xông lên, có ý nương theo thế thắng xông lên tiêu diệt bọn hắn.

“Đáng chết! Cái đám yêu thú này quả thật vô cùng vô tận, giết thế nào cũng giết không hết!”

Một tên đệ tử mặc đồ Kiếm Tông điều khiển kiếm bay không ngừng xông lên chém giết yêu thú, nhưng đãm yêu thú giống như không sợ chết, mặc kệ đã giết chết bao nhiêu, ngay lập tức sẽ lại xông lên nhiều hơn .

“Không ngờ rằng Tử Linh tộc vậy mà sẽ liên hợp với yêu thú!”

Triệu Thiết Trụ nghiến răng nghiến lợi mắng, ngày đó sau khi hắn cùng Vương Nhị Hỉ chạy ra khỏi hoang dã, không đến mấy ngày liền trở lại Kiếm Tông đem những chuyện xảy ra trong này báo lên, nhưng lại không ai tin

https://thuviensach.vn

tưởng, cho đến lúc đại quân của Tử Linh tộc liên tục công phá mười sáu tòa thành trì, bốn đại tông môn mới phản ứng lại được.

Vốn cho rằng với lực lượng của bốn đại tông môn có thể dễ dàng đánh bại Tử Linh tộc, kết quả hiện tại lại bị yêu thú vây công, có thể thấy được nội tâm của Triệu Thiết Trụ có bao nhiêu phiền muộn .

Hắn còn chưa cùng sư đệ giao lưu, sao có thể chết ở chỗ này .

“Cứ tiếp tục như vậy chúng ta sớm muộn gì cũng xong đời .”

Một tên đệ tử khác của Thiên Cơ Tông toàn thân đẫm máu, sầu thảm nói .

Phóng tầm mắt nhìn tới, nhìn thấy khắp nơi đều là yêu thú cùng Tử Linh tộc, giống như muốn nuốt trọn bọn hắn.

Mà lúc này đây cao tầng của bốn đại tông môn đang bị cao giai yêu thú cùng cường giả Tử Linh tộc vây công, tự thân khó bảo toàn, đôi lúc sẽ có một hai bóng dáng từ không trung rơi xuống, thân tử đạo tiêu .

Đúng lúc này, một vòng ánh sáng tử vong đột nhiên bắn về phía đệ tử Thiên Cơ Tông, góc độ cực kỳ xảo trá, nhắm thẳng đến nơi yếu hại!

“Không hay rồi!”

Mắt thấy tên đệ tử Thiên Cơ Tông này sắp bị trọng thương, một tia sáng từ nơi xa bay tới, triệt tiêu khí tức tử vong.

Tên đệ tử Thiên Cơ Tông này lập tức vui mừng, ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện người giúp hắn có vóc dáng cao lớn, dung mạo tuấn lang mặc áo đen .

“Đa tạ Huyền Hoàng Tông Đại sư huynh!”

Đệ tử Thiên Cơ Tông vội vàng nói cám ơn .

https://thuviensach.vn

Thanh niên mặc áo đen được xưng là Huyền Hoàng Tông Đại sư huynh nhìn cũng chưa từng nhìn bên này một cái, hai tay xuất ra tàn ảnh, không chỉ chém giết tất cả những yêu thú cùng chiến sĩ Tử Linh tộc tới gần hắn, thậm chí còn có thể đi trợ giúp những võ giả khác .

Người này chính là người mới vừa đến chiến trường không bao lâu Thẩm Chí Văn .

“Đại sư huynh, ngươi chiến đấu kiểu này tiêu hao quá nhiều linh lực.”

Đệ tử Huyền Hoàng Tông bên cạnh nhịn không được nhắc nhở .

Nơi này là chiến trường, không phải lịch luyện, tiêu hao linh lực quá độ chỉ có một con đường chết .

“Gia sư đã từng nói, máu của cường giả là vì kẻ yếu mà chảy, nếu thấy chết mà không cứu, cho dù có nhiều linh lực thì thế nào chứ?”

Thẩm Chí Văn mặt không biểu tình, thản nhiên nói .

Lời còn chưa dứt, ánh mắt liền đột nhiên sáng lên, nhìn thấy từng đợt từng đợt linh lực như gió lốc quét đến, lập tức vang lên một tiếng hô:

“Sư tỷ, ngươi không sao chứ?”

Thẩm Chí Văn đưa mắt nhìn lại, thì ra là một tên đệ tử Phong Lôi Tông, mà trước người tên đệ tử Phong Lôi Tông kia có một vị tuyệt mỹ nữ tử đứng lên cản, cho dù thân chịu trọng thương, lại không thối lui chút nào, có thể xưng phong hoa tuyệt đại .

“Là Thánh nữ Phong Lôi Tông Tô Ngạn .”

Thẩm Chí Văn lập tức nhận ra đối phương .

https://thuviensach.vn

Chiến đấu lần này Phong Lôi Tông tổn thất thảm trọng nhất, chắc chắn rằng cho dù nhân tộc cuối cùng có thể chiến thắng Tử Linh tộc, Phong Lôi Tông sẽ bị đào thải khỏi danh sách bốn đại tông môn.

Với lại bởi vì Phong Lôi lão tổ vẫn lạc, toàn bộ Phong Lôi Tông cơ hồ đều ôm ý chí hung hãn không sợ chết, một mực xông lên phía trước, thậm chí ngay cả Thánh nữ cũng không ngoại lệ, không biết bao nhiêu cường giả đã chết trận.

Ầm ầm!

Giờ phút này, tuyệt mỹ nữ tử đang cùng một tên cường giả Tử Linh tộc chiến đấu, có lẽ là vì có thương tích trong người, rất nhanh liền thổ huyết rút lui, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy .

Thấy thế, Thẩm Chí Văn không hề nghĩ ngợi, tung người vọt tới .

Hô!

Ven đường những nơi đi qua, cho dù là chiến sĩ Tử Linh tộc hay là yêu thú, tất cả đều bị Thẩm Chí Văn đụng đổ, ở trên thân lại lộ ra một cỗ khí thế nhàn nhạt của riêng hắn!

bookmark_add

Chương 59 Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Núi Xanh Khó Ngăn Hồng Hoang Tuôn Ra

Trước

Tiếp

Phiên bản Dịch · 1786 chữ

Bang bang bang!

https://thuviensach.vn

Trên người Thẩm Chí Văn sáng lên một tia loá mắt, lao tới mạnh mẽ tựa như dã thú Hồng Hoang, trong nháy mắt đã đến trước mặt Thánh nữ Phong Lôi Tông.

“Ngươi không sao chứ?”

Thẩm Chí Văn phất tay đẩy lui tên cường giả Tử Linh tộc kia, dò hỏi .

“Ngươi là … Đại sư huynh Thẩm Chí Văn của Huyền Hoàng Tông?”

Nữ tử sững sờ trong giây lát, lập tức kinh ngạc nói .

Huyền Hoàng Tông chưa từng lập nên Thánh nữ, chỉ có một vị Đại sư huynh, Tô Ngạn từng gặp thanh niên trước mắt này một lần, bởi vậy rất nhanh liền nhận ra được .

“Ha ha, không sai .”

Thẩm Chí Văn cười to nói, sau đó lại hỏi: “Ngươi không sao chứ?”

“Không sao đâu.”

Tô Ngạn lắc đầu, sắc mặt biến hóa:

“Hãy cẩn thận!”

Thẩm Chí Văn không quay đầu lại, lòng bàn tay trong nháy mắt bộc phát ra tia sáng, đem nuốt chửng yêu thú sau lưng.

Là một Đại sư huynh đương đại của Huyền Hoàng Tông, tu vi của Thẩm Chí Văn chỉ còn cách Chí Tôn nửa bước, do không có cường giả Chí tôn cùng Truyền kỳ, hắn chính là một trong những tồn tại mạnh nhất trên chiến trường.

Về phần cường giả Chí tôn cùng cường giả Truyền kỳ, bởi vì lực phá hoại quá mạnh, giờ phút này toàn bộ đều đang chiến đấu ở trên không, để ngăn

https://thuviensach.vn

cản quân đội bên dưới.

Trên thực tế, sức mạnh của Tô Ngạn cũng ngang bằng với Thẩm Chí Văn, nhưng song quyền khó đấu với tứ thủ, liên tục mấy ngày chiến đấu đã khiến thân thể nàng bị trọng thương, lúc này mới bị cường giả Tử Linh tộc tùy tiện đánh bại một lần.

“Thương thế của ngươi quá nặng, trước tiên vẫn nên lui ra đằng sau đi.”

Thẩm Chí Văn nghiêm túc nói .

“Không, ta muốn báo thù cho sư tổ!”

Cắn răng nghiến lợi, Tô Ngạn dứt khoát nói .

Đánh nhau đến bây giờ, hai bên cơ bản đều thấy chướng mắt, hận không thể đem đối phương xé nát, nhất là lão tổ của Phong Lôi Tông đã thất thủ, Tô Ngạn làm sao có thể rút lui.

Đúng lúc này, một tên đệ tử của Phong Lôi Tông giống như thiêu thân lao đầu vào lửa phóng tới chỗ đại quân yêu thú, đang lúc bị dìm ngập, trên thân đột nhiên phát sáng lên một tia sáng chói mắt, tạo thành một trận bão táp cuồng phong kinh thiên động địa kinh khủng!

Tên đệ tử này thực sự đã chọn cách tự nổ tung vào giây phút cuối cùng của cuộc đời mình!

Ngay sau đó, giống như là dây dẫn nhóm lửa, từng đệ tử của Phong Lôi Tông cũng tự nổ tung, chết cùng với đại quân yêu thú.

“Ha ha ha, tạp toái môn, chết đi!”

“Để ngươi lãnh giáo một chút lợi hại của bổn thiếu gia ta tuyệt như thế nào!”

“Giết!”

https://thuviensach.vn

Khi thấy vậy, những đệ tử của tông môn khác cũng nhao nhao gia nhập vào hàng ngũ tự nổ tung, làm dấy lên cơn cuồng phong linh lực lớn trên đồng bằng, cùng chết với đại quân yêu thú và tử yêu đồng quy vu tận.

“Dừng tay! Các ngươi đang làm gì vậy?”

Vành mắt Thẩm Chí Văn như muốn nứt ra, muốn ngăn cản hành động này lại.

“Đại sư huynh, tương lai của Huyền Hoàng Tông sẽ giao cho ngươi!”

Nói xong, một tên đệ tử Huyền Hoàng Tông đột nhiên vượt qua Thẩm Chí Văn, xông vào bên trong đại quân yêu thú, như là đạn pháo nổ tung lên .

“Không!”

Thẩm Chí Văn biểu cảm dữ tợn, chợt nhớ tới một bài thơ sư phụ từng đọc qua: Núi xanh khó ngăn Hồng Hoang tuôn, lấy huyết nhục đúc trường đê; ba tôn tọa hạ khó phục mệnh, thương sinh đến độ an ủi ta thân thể; thà thủ quốc nhà một tấc thổ, không nhìn giặc Oa trăm dặm kim …

Trước kia Thẩm Chí Văn không hiểu rõ ý nghĩa của bài thơ này, hiện tại hắn rốt cuộc đã hiểu.

Ngay khi Thẩm Chí Văn chuẩn bị phóng thích tất cả linh lực, để tiến vào giết đại quân yêu thú, trên bầu trời bỗng nhiên có một tiếng hét hùng hồn đột nhiên vang lên chói tai: Rút lui!

Mặc dù chỉ có một chữ, nhưng Thẩm Chí Văn vẫn nghe được chủ nhân của giọng nói này, chính là lão tổ của Thiên Cơ Tông, Thiên Cơ Tử, bây giờ được công nhận là người mạnh nhất Nam cảnh.

Ầm ầm!

https://thuviensach.vn

Khoảnh khắc tiếp theo, trên bầu trời rơi xuống một chùm tia sáng linh lực to lớn, cả không gian đều như bị bóp méo và vỡ vụn, tình cờ đánh trúng vào quân địch trong doanh trại, lập tức ăn tươi nuốt sống vô số yêu thú cùng chiến sĩ Tử Linh tộc.

Loại uy năng này, e rằng chỉ có cường giả từ Truyền Kỳ cảnh trở lên mới có thể làm được.

“Đi mau!”

Không đợi Thẩm Chí Văn kịp phản ứng, đột nhiên có người bắt lấy bả vai hắn lại, bay về phía sau.

“Sư thúc?”

Thấy rõ dung mạo của người tới, Thẩm Chí Văn sửng sốt.

“Sư thúc, rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?”

“Không có thời gian giải thích, mau chóng rời khỏi nơi này .”

Khóe môi rỉ máu tươi, mặt không chút thay đổi nói .

“Thế nhưng Thánh nữ Phong Lôi Tông vẫn còn ở…”

Thẩm Chí Văn quay đầu lại, không thấy bóng dáng Tô Ngạn đâu.

“Ha ha, nàng ấy là hi vọng tương lai của Phong Lôi Tông, không cần ngươi phải lo lắng .”

Sau khi nói xong, người mới tới chỉ chỉ về phía trước, Thẩm Chí Văn lúc này mới phát hiện ra Tô Ngạn đã được một vị cao tầng Phong Lôi Tông cứu đi .

Một số chiến binh phản ứng nhanh đã quay đầu bỏ đi ngay khi nghe thấy từ ‘Rút lui’ mà không chút do dự, còn một số người phản ứng chậm cũng

https://thuviensach.vn

nhanh chóng lùi lại dưới sự nhắc nhở của đồng đội.

Trận chiến cực kỳ khốc liệt nhưng khi hai từ này rơi xuống, lập tức bày biện ra nghiêng về một bên, không ai nghĩ tới, lão tổ Thiên Cơ Tông lại hạ lệnh rút lui ở thời điểm này.

Yêu thú cùng Tử Linh tộc tất nhiên là không có ý định bỏ qua cơ hội này thừa thắng xông lên, theo sát truy đuổi bốn đại tông môn đằng sau, may mà bởi vì lúc trước, yêu thú cùng đội quân Tử Linh tộc xuất hiện một khoảng thời gian hỗn loạn ngắn ngủi, động tác bị chậm một nhịp, dù vậy, có không ít võ giả bị đuổi kịp, lọt vào vòng vây.

“Sư thúc, nếu tiếp tục như vậy toàn quân ta sẽ bị tiêu diệt .”

Mắt thấy cảnh tượng này, Thẩm Chí Văn nghiến răng nghiến lợi nói, không rõ tại sao lại phải rút lui, một khi bọn hắn lui về phía sau, chẳng khác nào Nam cảnh sẽ thất thủ!

“Nếu ở lại thì toàn quân mới bị diệt .”

Sư thúc Thẩm Chí Văn có dáng người thẳng tắp của một nam nhân trung niên, mặc dù đã có tuổi, nhưng có thể thấy được, khi tuổi còn trẻ xác thực là một mỹ nam.

“Cuối cùng thì chuyện gì đã xảy ra?”

Thẩm Chí Văn nhịn không được hỏi lần nữa.

“Còn quá nhiều yêu thú và cường giả cao tầng của Tử Linh tộc, tiếp tục chiến đấu, tất cả mọi người đều phải chết ở chỗ này, nếu không có mấy vị Truyền kỳ cưỡng ép kéo dài, không ai trong chúng ta có thể chạy thoát được .”

Nam tử trung niên lau vết máu trên khóe miệng, thở dài .

https://thuviensach.vn

“Gầm!”

Đột nhiên, một tiếng gầm thét chói tai nhức óc truyền đến, tất cả võ giả Thiên giai phía dưới đều bị sét đánh, toàn thân run rẩy không ngớt.

Chỉ thấy tầng mây tản ra, một con rồng khổng lồ toàn thân như Hắc Diệu Thạch từ trên không trung bay xuống, hai cánh nó dang rộng, che phủ bầu trời, tạo nên lên một trận cuồng phong .

“Chân thân của Thái Hư Cự Long?”

Thấy thế, Thẩm Chí Văn kinh hãi, cuối cùng cũng hiểu tại sao lão tổ Thiên Cơ Tông lại hạ lệnh rút lui .

Đây chính là siêu cấp yêu thú mang trong mình huyết mạch của thần thú, cho dù ở Truyền Kỳ cũng hiếm có địch thủ, nghe nói ngàn năm qua vẫn sống tại Tử Linh Cốc, nó là yêu thú cường đại nhất Nam cảnh, không nghĩ tới nó lại tham gia trận chiến này!

“Hô!”

Thái Hư Cự Long mở ra miệng to như chậu máu, phun ra hỏa diễm đen kịt, cuốn về phía võ giả nhân tộc, đồng thời, trên bầu trời lại rơi xuống một chùm sáng linh lực, khó khăn lắm mới cản được hỏa diễm đen kịt kia, mới không có gây thương vong cho võ giả nhân tộc.

“Là Thái Hư Cự Long, chạy mau!”

Tất cả mọi người đều kinh hãi chấn động, đối mặt với yêu thú cấp bậc Truyền Kỳ, cho dù nhiều người như vậy cũng chịu chết thôi, chỉ Truyền kỳ mới có thể đối kháng được với Truyền kỳ .

“Chẳng lẽ lần này Nam cảnh thật sự kết thúc rồi sao?”

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt Thẩm Chí Văn lộ vẻ tuyệt vọng, lần đầu tiên cảm thấy mình thật là yếu đuối.

Bỗng nhiên, Thẩm Chí Văn nhìn thấy bóng dáng nghịch hành đi ngược lại.

Cái quái gì thế?

Dụi dụi con mắt, Thẩm Chí Văn tin chắc mình không có nhìn lầm, ở đồng bằng phía dưới, một bóng người bạch y tung bay phấp phới, dáng người có vẻ hơi gầy gò đang chậm rãi đi về phía yêu thú cùng đại quân Tử Linh tộc, đứng chung quanh là các võ giả nhân tộc rút lui về phía sau, trông có vẻ lạc lõng.

“Này! Chạy mau, đừng đi qua đó!”

Thẩm Chí Văn lớn tiếng la lên, nhưng người kia giống như không nghe thấy, tiếp tục tiến lên .

Trong thoáng chốc, Thẩm Chí Văn bàng hoàng cảm thấy bóng dáng này hình như đã từng thấy qua ở đâu đó.

bookmark_add Chương 60: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Vạn Quân Lui Tránh

Phiên bản Dịch · 1718 chữ

“Chậc chậc, có nhiều yêu thú như vậy, khó trách bốn đại tông môn đều bại trận.”

Chậc lưỡi, Tần Giác cảm thán nói:

“Còn có con cự long kia, thoạt nhìn cũng không phải là loài bình thường.”

“Này! Chạy mau, đừng có đi qua!”

https://thuviensach.vn

Tần Giác nghe được câu nói này nhưng hắn cũng không hề để ý, mục đích hắn tới đây là

muốn giải quyết cuộc chiến tranh lần này, làm sao có thể chạy trốn .

Trong số hàng ngàn hàng vạn võ giả nhân tộc, Tần Giác có vẻ lạc lõng, lại cực kỳ nhỏ bé, tất

cả võ giả đều đang liều mạng lui lại, bởi vậy ngoại trừ Thẩm Chí Văn ở bên ngoài, cơ hồ

không ai chú ý tới hắn .

“Chờ một chút, sao bóng dáng này lại quen thuộc như thế?”

Đột nhiên, Thẩm Chí Văn cảm thấy bóng dáng này có chút quen mắt, tựa hồ như đã gặp qua

ở chỗ nào đấy.

Cùng lúc đó, Tần Giác đã đi tới khu vực trống trải giữa hai quân, phía trước là đám yêu thú

áp đảo che trời lấp đất cùng đại quân tộc Tử Linh, phía sau là bốn đại tông môn đang rút lui,

từ xa nhìn lại, tạo thành một bức tranh bị chia cắt.

“Người kia là ai? Không muốn sống nữa sao?”

“Đến Lúc này còn cậy mạnh!”

“Giống như là một người bình thường, thật làkhông biết sống chết .”

menu

https://thuviensach.vn

Trước Tiếp

“Lần này không ai cứu được hắn .”

“...”

Rất nhanh chẳng mấy chốc, những người khác cũng dần dần chú ý tới tình huống bên này,

cũng không có cách nào, giờ phút này Tần Giác thực sự quá mức làm người khác phải chú ý

đến, chỉ cần không phải mắt bị mù đều có thể nhìn thấy được.

Từ xa, yêu thú cùng quân đoàn tộc Tử Linh cuồn cuộn mà xông đến, yêu thú cấp thấp trong

nháy mắt liền lao tới trước mặt Tần Giác, vung móng nhọn, muốn xé nát.

Nhìn thấy móng vuốt sắc bén của yêu thú sắp rơi xuống trên người Tần Giác, một tia kim

quang bỗng nhiên chợt hiện lên, chỉ trong một thoáng, thế giới tràn ngập kim quang, cảnh

tượng kinh người dị tượng xuất hiện.

Cho dù ở đây là võ giả nhân tộc, hay là yêu thú và đại quân Tử Linh tộc, con ngươi đều bị kim

quang vô tận thay thế!

Sau một khắc,kim quang hóa thành dòng lũ lửa vàng, Tần Giác là đầu nguồn, lập tức nuốt

https://thuviensach.vn

chửng con yêu thú trước mặt, đồng thời bắn vào đại quân dày đặc lít nhít phía trước.

Ầm ầm! !

Toàn bộ đồng bằng vì thế mà rung chuyển, phảng phất như sắp tan vỡ, ngay cả khi cường giả

Truyền Kỳ ở trên không trung chiến đấu thì cũng không khỏi cảm giác tim đập nhanh .

“Chuyện gì đã xảy ra?”

Khi kim quang dần dần tắt đi, phía trước Tần Giác thình lình xuất hiện một khe nước hình

vòng cung, xuyên qua toàn bộ yêu thú cùng đại quân Tử Linh tộc,bất cứ nơi nào nó đi qua,

vô luận là cấp bậc gì, toàn bộ yêu thú cùng tử yêu không sót lại một chút cặn bã nào, mạnh

mẽ mở ra một con đường khang trang rộng lớn!

Mọi chuyện không chỉ dừng lại ở đó, khe nước kéo dài đến cuối tầm nhìn, những ngọn núi ở

giữa giống như bị chiếc thìa đào đi, hoặc là bị đứt rời, hoặc là chỉ còn một nửa, nhìn qua

trông cực kỳ quỷ dị .

Chỉ với một cú đấm, mấy vạn yêu thú, tử yêu cũng đều mất mạng, thậm chí trong đó có

https://thuviensach.vn

không ít đã đạt tới cấp bậc Thiên giai.

Tĩnh lặng.

Cho dù là võ giả nhân tộc, hay là yêu thú và Tử Linh tộc, tại thời khắc này tất cả đều ngừng

thở, há to mồm, rơi vào trạng thái yên tĩnh chết lặng.

Ai da, đây là loại sức mạnh hủy diệt gì?

Truyền kỳ?

Không phải, ngay cả một Truyền kỳ cũng không làm được, đúng không?

Chẳng lẽ lại là … Thánh cảnh?

Đám người vô thức nảy ra ý nghĩ này.

“Hóa ra không phải hắn cậy mạnh …”

Một tên võ giả nhân tộc nuốt ngụm nước miếng, trợn mắt há hốc mồm .

“Người này là ai, sao lại mạnh như thế .”

Ngay cả sư thúc Thẩm Chí Văn cũng dừng lại và nói, vẻ mặt đầy kinh ngạc.

“Chẳng lẽ …”

Cho dù thấy không rõ dung mạo của bóng dáng đó, nhưng không hiểu tại sao, Thẩm Chí Văn

bỗng nhiên liên tưởng tới người thanh niên đã gặp vài ngày trước khi hắn không cẩn thận từ

không trung rơi xuống.

https://thuviensach.vn

Vốn dĩ Thẩm Chí Văn chỉ cho rằng đối phương là một người bình thường không có tu luyện,

nhưng khi hắn phát hiện vết sẹo trên ngực mình đã biến mất không thấy gì nữa, thì hắn mới

biết sự tình không có đơn giản như vậy, nhưng vì vội vã chạy tới chiến trường, cho nên Th ẩm

Chí Văn cũng không trở về xác nhận lại suy đoán của mình, mà bóng dáng trước mắt này

đang dần dần dung hợp với người thiếu niên đó.

“Gầm!”

Trong sự im lặng này, Thái Hư Cự Long gầm thét vang lên, những âm thanh làm rung chuyển

hàng trăm dặm, xuyên qua nứt đá vàng.

“Con người kia, ngươi nhất định phải chết .”

Thái Hư Cự Long miệng nói tiếng người, dũng mãnh, ẩn chứa sự uy nghiêm vô tận.

Là một siêu cấp yêu thú có huyết mạch thần thú, Thái Hư Cự Long có thể đơn độc đối chiến

với hai vị cường giả Truyền Kỳ trở lên, đây cũng là nguyên nhân chính nó xuất hiện trên

chiến trường, hai vị cường giả Truyền Kỳ vốn có thương tích trong người mà nó từng đối đầu

https://thuviensach.vn

đều có ở đó, đã bị thương và không còn sức chiến đấu nữa, nếu không Thiên Cơ Tử đã không

ra lệnh rút lui nhanh như vậy.

“Thật là to lớn.”

Tần Giác líu lưỡi nói:

“Trông có chút giống thằn lằn .”

So sánh với rồng phương Tây, Tần Giác thích loại rồng này vì nó có cảm giác thiêng liêng

thần thánh của rồng phương Đông, trong mắt Tần Giác, con rồng này chỉ là một con thằn

lằn khổng lồ có mọc cánh đằng sau mà thôi .

“Hô!”

Thái Hư Cự Long há miệng to, lần nữa phun ra một ngọn lửa màu đen, lần này, trên bầu trời

không tiếp tục rơi xuống tia sáng linh lực nữa, hiển nhiên là mấy vị cường giả Truyền kỳ kia

khó có thể tự bảo vệ mình.

Tất nhiên Tần Giác sẽ không muốn để cho các cường giả Truyền Kỳ của bốn đại tông môn

xuất thủ, chỉ thấy hắn chậm rãi giơ cánh tay lên, lại vung ra một quyền .

https://thuviensach.vn

Một quyền này không có bất kỳ thay đổi nào, thậm chí cũng không có ánh sáng chói mắt

như vừa rồi, chẳng qua là khi vung nắm đấm ra, trong mắt tất cả mọi người đều chỉ thấy nắm

đấm kia, không còn thấy gì khác!

Bùm!

Ngọn gió vô hình xuyên qua ngọn lửa màu đen, xông thẳng đến chỗ Thái Hư Cự Long, không

thể đỡ được!

Tần Giác ý tứ rất đơn giản, chỉ là muốn để cho nó hiểu được nó khó có thể tránh né!

Bang bang.

Cuối cùng, trong ánh mắt khó có thể tin được của Thái Hư Cự Long, quyền phong trong

nháy mắt đánh vào trong miệng nó, vỡ tất cả răng, sau đó đâm xuyên qua đầu, lao thẳng vào

không trung, chỉ một tích tắc, trong những đám mây phạm vi ngàn dặm nhanh chóng tiêu

tan, và bầu trời đã trở nên sáng rõ .

Cùng lúc đó, dòng màu đỏ tươi từ đỉnh đầu Thái Hư Cự Long phun ra, rơi xuống như mưa,

nhưng ‘nước mưa’ này có tính ăn mòn, và nóng vô cùng .

https://thuviensach.vn

Bịch .

Thân hình khổng lồ của Thái Hư Cự Long từ không trung rơi xuống, đập ầm ầm trên mặt đất,

một số yêu thú không may cùng tử yêu chưa kịp chạy trốn liền bị nghiền ép thành thịt nát .

“...”

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, nghẹn ngào yên lặng.

Thái Hư Cự Long, danh xưng là có huyết mạch của thần thú, có thể đối đầu với hai vị cường

giả Truyền Kỳ, thế mà lại bị một quyền đấm chết như vậy?

“Làm sao có thể?”

Một vị cường giả của Tử Linh tộc cổ họng khô chát chát tự lẩm bẩm, trên mặt đầy vẻ đờ đẫn.

Đối với những yêu thú sinh ra đã có linh trí thì tứ chi run rẩy, không thể không chạy trốn, đối

với nhân tộc mà nói, Thái Hư Cự Long là ‘hung thần’ của các quái thú, là một tồn tại bất khả

chiến bại, bây giờ lại bị người ta dùng một quyền đấm chết, có thể tưởng tượng rằng bọn

chúng sợ hãi nhường nào.

“Ngươi rốt cuộc là ai? !”

https://thuviensach.vn

Thái Hư Cự Long dù sao cũng là một yêu thú cấp bậc Truyền Kỳ, cho dù thân thể đã mất đi

sức sống, nhưng linh hồn vẫn chưa có tiêu tán, chỉ gặp một hình bóng linh hồn cao hơn ba

mét từ trong thi thể Thái Hư Cự Long chui ra ngoài, vừa sợ vừa tức giận .

Yêu thú từ Chí Tôn trở lên đã có thể hóa hình, Thái Hư Cự Long tất nhiên cũng không ngoại

lệ, vừa rồi bởi vì chiến đấu cùng hai vị cường giả Truyền Kỳ, cho nên mới xuất hiện chân

thân, nhưng hắn chẳng thể nghĩ tới, ở nhân loại lại tồn tại một cường giả kinh thế hãi tục

như thế!

Tần Giác cũng không có thời gian giải thích với một con thằn lằn, một quyền không có đánh

chết được nó, vậy nên tạo ra một quyền khác.

C61

Ngay khi Tần Giác chuẩn bị tung ra một quyền nữa, tính muốn tiêu diệt sạch thân thể và linh

hồn của Thái Hư Cự Long, chợt nhớ tới mình còn có một vũ khí chưa dùng qua, nếu như sử

dụng vào lúc này, hắn là sẽ cực kỳ phấn khích đúng không?

Nghĩ tới đây, Tần Giác lập tức lấy ra Hoả Thần Hoàng Kim, nhắm ngay vào linh hồn Thái Hư

https://thuviensach.vn

Cự Long.

“Đó là thứ gì vậy?”

Linh hồn Thái Hư Cự Long vẫn còn hơi sững sờ, nó chưa từng gặp qua loại vũ khí này.

Võ giả nhân tộc ở phía xa cũng đầy vẻ nghi hoặc, nhưng ngay sau đó rất nhanh liền có võ giả

kêu lên:

“Trời ạ, đó là một linh khí được phủ kín kim phù!”

Mặc dù tên võ giả này không biết Hoả Thần Hoàng Kim, nhưng lại có thể nhìn thấy bên trên

Hoả Thần này có những đường vân kim sắc, chính xác đó là kim phù có thể luyện chế linh

khí Chí tôn!

Như đã biết, một kiện linh khí Chí tôn cũng chỉ có một kim phù mà thôi,cái vũ khí này lại dày

đặc kim phù đây linh khí cấp bậc gì?

Chẳng lẽ là Thánh khí trong truyền thuyết?

“Nam Mô A Di Đà Phật .”

Tần Giác đặt một tay ở trước ngực, thúc giục Hoả Thần hoàng kim.

Cộc cộc cộc!

https://thuviensach.vn

Sáu nòng súng chuyển động nhanh chóng, phát ra kim quang loá mắt, mà trên thân súng có

chữ phù văn trong nháy mắt sáng lên hai phần mười .

Không đợi linh hồn Thái Hư Cự Long kịp phản ứng, một vụ nổ kinh khủng đã đem cả nó và

thi thể phía dưới nuốt hết vào, đến lúc chết nó vẫn chưa hiểu rõ được, trong thế giới loài

người tại sao có một sự tồn tại mạnh mẽ như vậy.

Ầm ầm!

Nếu như nói đòn tấn công của Tần Giác trước đó là một đường thẳng, đầy lực xuyên thấu,

thì bây giờ nó là một cuộc đả kích tầm xa, một đám mây hình nấm to lớn dâng lên, phảng

phất như muốn xuyên phá bầu trời, từ vạn dặm đều có thể nhìn thấy, hủy thiên diệt địa .

Nhìn thấy cảnh tượng này, tất cả vỏ giả Nhân tộc đều kinh hãi, vội vàng lui lại, sợ bị ảnh

hưởng đến, nhưng ngay sau đó bọn hắn liền phát hiện vụ nổ đã bị ngăn lại trước người Tần

Giác, giống như có một lớp vô hình chắn đằng trước, khiến mọi người nhất thời nhẹ nhàng

thở ra .

“Cộc cộc cộc!”

https://thuviensach.vn

Sau khi giết chết Thái Hư Cự Long, Tần Giác cũng không có ý muốn dừng lại, thay đổi họng

súng, quét về phía yêu thú cùng tử yêu còn sót lại.

Để đối phó với đội quân có quy mô lớn như vậy, dùng loại vũ khí này không gì có thể tốt hơn

.

“Chạy mau!”

Thấy thế, ngay cả một tên ngốc cũng biết vũ khí kia khủng bố đến mức nào, huống chi đến

Thái Hư Cự Long cũng bị giết trong nháy mắt, bọn chúng làm sao có thể là đối thủ của con

người này.

Trong phút chốc, tính thế xoay chuyển, biến thành yêu thú cùng tử yêu chạy trốn.

Ai có thể nghĩ tới, chỉ vì một con người, liên minh do hai chủng tộc của bọn họ thành lập đã

bị triệt để tan tác, không còn bất kỳ sức lực nào để đánh trả.

Rầm rầm rầm!

Trên đồng bằng bao la rộng lớn bên trên, từng đám mây hình nấm bay lên, nhìn từ xa, tựa

https://thuviensach.vn

như pháo hoa lộng lẫy rực rỡ, bất luận là Địa giai, Thiên giai, hoặc là cường giả từ Chí Tôn

vừa mới bay xuống, toàn bộ đều biến thành tro tàn bên trong pháo hoa.

Ban đầu, các võ giả gia tộc của bốn đại tông môn vẫn còn đang bị chấn động vô cùng, không

khỏi rùng mình, nhưng cuối cùng, lại có chút hơi choáng .

Vụ nổ kéo dài khoảng chừng năm phút, khi ánh lửa tan biến, đồng bằng bên trên cơ hồ

không còn một chỗ hoàn chỉnh, khắp nơi đều là những cái hố lớn nhỏ, tựa như bề mặt của

mặt trăng.

Về phần yêu thú cùng đại quân tộc Tử Linh, sớm đã biến mất không thấy gì nữa, như chưa

từng tồn tại.

Một đại quân hàng triệu người, đã bị Tần Giác tiêu diệt một cách dễ dàng.

“Quá … mạnh .”

Một tên võ giả cổ họng khô khốc nói .

“Ta không phải đang nằm mơ chứ?”

“Hắn là không phải.”

“Nói như vậy, chúng ta … được cứu rồi sao?”

“Không, là Nam cảnh được cứu .”

https://thuviensach.vn

“...”

Tất cả võ giả đều đứng tại chỗ, nhìn bạch y từ phía xa phấp phới tung bay với vẻ mặt phức

tạp, dáng người hơi gầy gò.

Giờ phút này trong mắt bọn họ, cái bóng dáng kia có thể so sánh với thiên thần hạ phàm,

dùng sức một mình thay đổi cục diện trận chiến, cứu vớt lấy Nam cảnh.

“Tiếp đó, giờ đến phiên những tên phía trên.”

Thu hồi Hoả Thần hoàng kim, Tần Giác lười biếng nói .

Mặc dù hắn đã tiêu diệt toàn bộ đại quân yêu thú cùng tử yêu, nhưng quan trọng nhất vẫn là

các cường giả cao tầng, chỉ cần xử lý được các cường giả cao tầng, thì coi như những binh

lính tạp nham còn lại không đủ sợ.

Nghĩ đến đây, thân thể Tần Giác chậm rãi bay lên, tiếp cận phía trên vòng chiến.

Bởi vì sức mạnh hủy diệt của các cường giả Chí Tôn phía trên thực sự quá mạnh, cho nên

chọn không trung làm nơi chiến đấu, trước đó Thiên Cơ Tử hạ lệnh rút lui về sau, tất cả

https://thuviensach.vn

cường giả Chí Tôn đã rút khỏi vòng chiến, chỉ còn lại có mấy vị cường giả Truyền Kỳ đang

chật vật chống đỡ.

...

“Kỳ quái, phía dưới đã xảy ra chuyện gì, dao đọng linh lực kịch liệt như vậy, khí tức Thái Hư

sao lại biến mất được.”

Trên bầu trời cao, một người nam nhân cao hơn hai mét, lưng hùm vai gấu da tím cau mày

nói :

Hắn chính là một trong những vị vương giả xuất hiện ở trong vùng hoang dã của tộc Tử Linh

ngày đó.

“Yên tâm đi, Thái Hư là một tồn tại mạnh nhất trong chúng ta, chỉ là không cẩn thận đang

chơi ở nơi này mà thôi, sợ rằng lúc này tất cả các võ giả nhân tộc đều bị xóa sổ.”

Một vương giả khác của tộc Tử Linh không có vấn đề nói .

Trong ba trăm năm qua, tộc Tử Linh không có bị hạn chế ở giao giới của Nam cảnh và Tây

cảnh, thay vào đó, bốn vị võ đạo Truyền kỳ lần lượt ra đời, giờ phút này toàn bộ đều quy tụ ở

https://thuviensach.vn

đây, chỉnh chỉnh tề tề .

Bổ sung thêm ba yêu thú Truyền Kỳ, Thái Hư Cự Long có thể một địch hai, tương đương với

sức mạnh của mười vị cường giả Truyền Kỳ.

Đây cũng là vốn liếng mà tộc Tử Linh dám ngóc đầu trở lại, bọn họ ngay từ đầu đã cùng yêu

thú thống nhất với nhau, đoạn thời gian trước sở dĩ rút lui, thật ra là vì để bốn đại tông môn

thả lỏng cảnh giác .

Chính vì vậy, bọn họ mới có thể thành công mai phục lão tổ Phong Lôi và giết chết lão ấy.

Bốn đại tông môn mất đi lão tổ Phong Lôi, chỉ còn lại có sáu vị Truyền Kỳ, trong đó có hai vị

Truyền Kỳ đến từ Kiếm Tông đã bị thương do bị bao vây trước đó, lại vừa mới trọng thương

do Thái Hư Cự Long tấn công, cơ bản đã mất đi sức chiến đấu, nếu không thì Thiên Cơ Tử sẽ

không đột nhiên hạ lệnh rút lui .

Tuy nhiên, cho dù hai vị Truyền kỳ Kiếm Tông không có bị thương, thì kết quả cuối cùng

cũng vẫn vậy, dù sao thực lực hai bên chênh lệch thực sự quá lớn, chẳng qua là chỉ chống đỡ

https://thuviensach.vn

được một lát mà thôi .

Nói một cách khác, có thể tồn tại đến bây giờ, đã là một kỳ tích .

“Thiên Cơ Tử, không ngờ ngươi lại có ngày hôm nay .”

Thủ lĩnh cầm đầu tộc Tử Linh nhếch miệng cười nói, ngữ khí lành lạnh:

“Chẳng bao lâu nữa, ta sẽ đưa ngươi xuống dưới đoàn tụ với tên Phong Lôi Tử kia.”

Hắn chính là vị cường giả Truyền Kỳ duy nhất còn sống sót của tộc Tử Linh cách đây ba trăm

năm trước, đồng thời dẫn dắt bộ lạc chạy đến chỗ giao giới.

Được xưng là Thiên Cơ Tử, là một lão nhân tóc trắng xoá, khuôn mặt vàng khô gầy, trên

người có không ít vết thương, nhìn qua mà thấy giật mình .

Kỳ thật, căn cứ vào tu vi của Thiên Cơ Tử, vốn dĩ hắn không già nua như thế, nhưng vừa rồi

vì yểm hộ phía dưới cho các võ giả nhân tộc rút lui, hắn liên tục thi triển hai lần bí thuật, nên

hiện tại hắn đang trong tình trạng đèn cạn dầu.

“Thật bất ngờ, không nghĩ tới các ngươi sẽ cùng yêu thú liên hợp .”

Vẻ mặt Thiên Cơ Tử lạnh lùng, nhìn không ra nửa điểm e ngại .

https://thuviensach.vn

“Ha ha ha, nếu như không phải là do cái Thịnh Hội Chém Yêu của các ngươi tổ chức hàng

năm, khắp nơi săn giết yêu thú, có lẽ chúng ta đã không thể dễ dàng đạt được sự đồng thuận

như vậy.

Thủ lĩnh tộc Tử Linh cười to nói:

“Chỉ trách các ngươi quá ngu ngốc, năm đó không có tiêu diệt hết chúng ta, hiện tại, ta

muốn các ngươi trả lại gấp mười lần, gấp trăm lần!”

c62

“Lão tổ, làm sao bây giờ?”

Một người trung niên bên cạnh Thiên Cơ Tử hỏi.

Người trung niên này không chỉ có vết thương đầy người mà còn có hơi thở uể oải, nếu có

người ngoài đang nói nhất định có thể nhận ra, hắn chính là đương kim tông chủ của Thiên

Cơ Tông – Diệp Thanh.

“Ta sẽ cầm chân bọn hắn, các ngươi tranh thủ thời gian này dẫn những người khác chạy

trốn.”

Hít một hơi thật sâu, Thiên Cơ Tử trầm giọng nói.

https://thuviensach.vn

“Cái gì? Lão tổ, tuyệt đối không thể!”

Diệp Thanh kinh hãi, lo lắng.

“Không thể? Nếu tất cả chúng ta đều chết ở đây, Nam cảnh sẽ thật sự kết thúc.”

Ánh mắt Thiên Cơ Tử kiên nghị, lạnh nhạt nói:

“Ta đã già rồi, sống cũng không tốt hơn, nhưng các ngươi vẫn còn trẻ, nếu lần này Nam cảnh

thật sự luân hãm, nhân loại sẽ dựa vào các ngươi.”

“Lão tổ …”

Vẻ mặt Diệp Thanh hơi do dự.

“Còn không mau đi!”

Thiên Cơ Tử lạnh lùng nói.

“Là …”

Cho dù cực kỳ không tình nguyện, nhưng Diệp Thanh hiểu được lúc này nhất định phải

quyết đoán, nếu không rất có thể không ai có thể chạy thoát.

“Cổ lão ca, ta đến giúp ngươi.”

Sau khi nói xong, Thiên Cơ Tử thu hai tay lại, đối mặt với tám vị cường giả Truyền Kỳ cảnh ở

phía đối diện.

https://thuviensach.vn

Cổ lão ca trong miệng hắn chính là Phong Lôi Tử – lão tổ của Phong Lôi Tông người đã ngã

xuống một thời gian trước.

Khi những vị nhân tộc Truyền kỳ còn lại thấy thế, thần sắc trang nghiêm, tất cả đều cúi đầu

Thiên Cơ Tử một cách nghiêm túc:

“Lão tổ Thiên Cơ đại nghĩa.”

“Muốn chạy? Không dễ dàng như vậy.”

Thủ lĩnh vương giả tộc Tử Linh cười lạnh nói:

“Ngăn bọn hắn lại cho ta!”

“Vâng!”

Mặt khác bốn vị vương giả tộc Tử Linh nhìn nhau, lập tức chia thành nhiều hướng khác nhau,

ý đồ chặt đứt đường lui của bọn hắn, ba con yêu thú Truyền Kỳ cảnh biến thành hình người

cũng nhìn chằm chằm bọn hắn, sẵn sàng động thủ bất cứ lúc nào.

Chỉ muốn giết chết những vị nhân tộc Truyền kỳ này, chính là đại biểu cho toàn bộ Nam

cảnh không còn lực phản kháng.

Tuy nhiên Thiên Cơ Tử dường như không thấy được động tác của bọn hắn, nhìn thẳng vào

https://thuviensach.vn

thủ lĩnh vương giả tộc Tử Linh ở đối diện, chậm rãi nói:

“Ta có một chiêu tuyệt sát, tu luyện trăm năm, chưa từng sử dụng, hôm nay ta sẽ tặng cho

ngươi.”

Khi nói xong câu nói này, một cỗ linh lực không gì sánh được bộc phát từ cơ thể của Thiên

Cơ Tử, ngay lập tức quán thông thiên địa!

Giờ phút này, linh khí của Thiên Cơ Tử trực tiếp kéo lên đến đỉnh phong, linh lực toàn thân

lưu chuyển, khí thế vô cùng!

Vốn không cho đối phương cơ hội suy nghĩ, Thiên Cơ Tử bước đến trước mặt thủ lĩnh vương

giả tộc Tử Linh, sau đó một quyền mang theo sức mạnh nghiền nát bộc phát ra!

“Không tốt!”

Thấy thế, thủ lĩnh vương giả tộc Tử Linh lập tức nhận ra được có điều gì đó không đúng,

nhưng lại phát hiện mình không né tránh kịp nữa, đành phải đỡ lấy nó.

Vào lúc này, Thiên Cơ Tử vốn không thể đỡ đột nhiên dừng lại tại chỗ, giống như toàn bộ

thời gian và không gian đều rơi vào im lặng, linh lực bộc phát nhanh chóng thu lại cho đến

https://thuviensach.vn

biến mất.

Khi mọi người kịp phản ứng, Thiên Cơ Tử đã trở lại chỗ đứng trước đó, linh lực sôi trào cũng

bình tĩnh lại, giống như không có chuyện gì xảy ra.

“Chuyện gì đã xảy ra?”

Thiên Cơ Tử hơi bối rối, hắn rõ ràng đã thiêu đốt tuổi thọ của mình, sẵn sàng buông tay cho

nó đi, tại sao có thể như vậy?

Chẳng lẽ vừa rồi đều là ảo giác của hắn?

“Một chiêu này, ngươi vẫn nên giữ lại để dùng sau này.”

Lời nói còn chưa dứt, một bóng dáng đột nhiên xuất hiện giữa sân, thiếu niên tay cầm bầu

rượu, khí chất phi phàm, uyên đình núi cao sừng sững, như là tiên hạ phàm.

“Ngươi là ai?”

Thiên Cơ Tử sững sờ.

Tần Giác không trả lời câu hỏi của Thiên Cơ Tử, mà nhìn năm vị vương giả tộc Tử Linh và ba

con yêu thú hình người phía đối diện:

“Tất cả đều ở đây đúng không?”

https://thuviensach.vn

“Hừ, không ngờ rằng bên trong nhân tộc các ngươi vẫn còn giấu một vị Truyền kỳ cường giả.”

Thủ lĩnh vương giả tộc Tử Linh khẽ nhíu mày, tràn đầy cảnh giác.

Tần Giác cũng lười nói nhảm, bây giờ hắn đã xác định đối thủ của mình là ai không cần phải

nói nhảm nữa, dù sao rất nhanh thôi bọn hắn sẽ biến thành người chết.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, dáng dấp mấy tên này thật sự trông giống khoai lang tím tinh

nào đó, nếu như mang găng tay vào thì lại càng giống hơn.

Nghĩ đến đây, Tần Giác không chần chờ nữa, đánh ra một quyền.

So với một quyền kinh thiên động địa của Thiên Cơ Tử vừa rồi, một quyền này của Tần Giác

như đang gãi ngứa cho mọi người, thậm chí khi Tần Giác nâng nắm đấm lên, tất cả mọi người

đều nghĩ hắn chỉ đang gây hấn với đối phương mà thôi.

“Ngươi …”

Thủ lĩnh vương giả tộc Tử Linh vừa muốn mở miệng, một cảm giác ngột ngạt khó tả đột

nhiên ập vào mặt, khiến hắn gần như không thở nổi, ngay sau đó toàn bộ thân thể nổ tung

thành một đám huyết vụ, thậm chí ngay cả linh hồn cũng bị xé nát.

https://thuviensach.vn

Không khí ngưng trệ, tất cả mọi người cũng ngẩn ra như bị thi triển thuật Định Thân.

Đặc biệt là Thiên Cơ Tử, hắn tự nhận cho dù hắn thiêu đốt tuổi thọ một chiêu tuyệt sát, chỉ

sợ cũng kém xa so với một quyền này của Tần Giác.

"..."

Trái lại Tần Giác giống như đã làm một chuyện không có ý nghĩa, mặt không biểu cảm.

"Diệp Thanh, ngươi qua đây."

Thiên Cơ Tử nuốt ngụm nước miếng, kêu lên.

Trong lúc khiếp sợ Diệp Thanh nghe lão tổ gọi, lập tức bay tới:

"Lão tổ, có chuyện gì sao?"

Ba!

"Lão tổ, ngươi đánh ta làm gì?"

Diệp Thanh ôm mặt ủy khuất nói.

Ba ba ba!

"Đau không?"

Thiên Cơ Tử hỏi.

"Đau."

https://thuviensach.vn

Diệp Thanh nhẹ gật đầu.

“Nói cách khác, ta không phải đang nằm mơ sao?”

Thiên Cơ Tử có vẻ khó tin nói.

Diệp Thanh: “...”

“...”

“Các ngươi có thấy rõ không?”

Sau một hồi im lặng, một vị vương giả tộc Tử Linh cuối cùng cũng tỉnh táo lại, khàn giọng

nói.

“Không có.”

Một vương giả tộc Tử Linh khác lắc đầu.

“Khí tức của lão đại thực sự biến mất.”

“...”

Đúng vậy, vị vương giả mạnh nhất trong số năm đại bộ tộc Tử Linh đã chết.

Dù là thể xác, linh hồn hay khí tức, tất cả đều biến mất sạch sẽ, không còn một sợi lông nào.

Làm sao lại thế được?

Đó chính là một vị cường giả Truyền Kỳ cảnh!

“Nhanh! Nhanh đi nhờ Thái Hư đến giúp đỡ!”

https://thuviensach.vn

“Đúng đúng đúng, Thái Hư nhất định có thể ngăn cản hắn. ”

“Nhưng … Thái Hư đâu?”

Mấy vị vương giả tộc Tử Linh hốt hoảng kêu lên, chỉ có thể đặt hi vọng vào Thái Hư Cự Long,

nhưng rất nhanh sau đó bọn hắn phát hiện, căn bản không tìm thấy bóng dáng Thái Hư Cự

Long, thậm chí ba con yêu thú Truyền kỳ cũng không ngoại lệ.

Càng đáng sợ hơn là bọn hắn phát hiện đội quân bên dưới đủ sức để chiếm đoạt cả Nam

cảnh cũng không thấy!

“Không cần tìm, nó đã chết rồi.”

Tần Giác uống một hớp rượu, lại tung ra một quyền.

Phốc phốc.

Vương giả tộc Tử Linh bị đánh trúng nổ tung, giống như trước đó ngay cả tiếng kêu gào cũng

không kịp hô đã hóa thành huyết vụ rồi tiêu tan.

“Thánh … Thánh cảnh, người này là cường giả Thánh cảnh …”

Phốc phốc.

Lại một vị Truyền kỳ nổ tung, như cũ vẫn chỉ là một quyền.

https://thuviensach.vn

“...”

Trong nháy mắt, đã có ba cường giả Truyền Kỳ cảnh ngã xuống, Tần Giác tung một quyền

vốn không còn đạo lý gì cả.

Còn lại hai vương giả tộc Tử Linh và ba con yêu thú hóa hình đã dám ở lại trong một thời

gian dài, lập tức muốn thi triển thuật độn thổ để chạy trốn, nhưng không gian này đã sớm bị

phong tỏa, dù thi triển thuật độn thổ gì cuối cùng cũng đều trở về vị trí ban đầu.

“Làm sao có thể …”

Hai vương giả tộc Tử Linh lập tức vô cùng tuyệt vọng.

Bọn hắn tính kế hàng trăm năm thậm chí không tiếc liên hợp yêu thú ngóc đầu trở lại, lúc đã

sắp thành công lại bị một người cứ như vậy làm sụp đổ?

Ba con yêu thú Truyền kỳ càng thêm nản lòng,đã nói nhất định có thể đánh bại bốn đại tông

môn, chiếm lĩnh Nam cảnh? Quái vật này từ đâu nhảy ra!

“Tộc Tử Linh, ngươi lại dám gạt chúng ta!”

Một trong những con yêu thú Truyền kỳ nghiến răng nghiến lợi nói.

“...”

https://thuviensach.vn

Tần Giác cũng không muốn nghe bọn hắn xé nát ở đây, liên tiếp tung ra năm quyền, mặc cho

bọn hắn giãy giụa phản kháng như thế nào, cuối cùng cũng đều bị kết thúc bằng một quyền,

hóa thành huyết vụ rồi tiêu tan.

63

Phù.

Cơn gió lạnh lẽo thổi qua tay áo của Tần Giác, khi hắn thu nắm đấm lại, năm vương giả tộc

Tử Linh và ba con yêu thú Truyền kỳ trên bầu trời đều đã ngã xuống, chết không thể chết lại.

Về phần sáu vị Truyền kỳ đến từ bốn đại tông môn, lúc này đã hóa đá từ lâu, trong lòng có

loại cảm giác không chân thực.

Bọn hắn khổ chiến mấy ngày gần như mất mạng, nhưng thiếu niên trước mắt này cứ hời hợt

giải quyết như vậy?

Đó chính là tám vị cường giả Truyền Kỳ cảnh!

Không kịp nghĩ nhiều, Thiên Cơ Tử vội vàng tiến lên nói:

“Đa tạ tiền bối!”

Bởi vì cái gọi là học không có thứ tự, người thành đạt là vi sư, võ đạo tự nhiên cũng không

https://thuviensach.vn

ngoại lệ, mặc dù Tần Giác nhìn qua chỉ có mười mấy tuổi, nhưng người ta có thể giết chết

tồn tại của Truyền Kỳ cảnh, bởi vậy tiếng gọi tiền bối này của Thiên Cơ Tử gọi vô cùng chân

thành, dù sao nếu không phải là Tần Giác, chỉ sợ hắn đã thiêu đốt tuổi thọ của mình sau đó

chết đi.

Thậm chí nghiêm trọng hơn, toàn bộ Nam cảnh cũng có thể thất thủ.

Lúc này Tần Giác cũng không có giấu diếm cái gì, cho nên mọi người có mặt đều có thể nhìn

thấy dung mạo hắn, nhưng Tần Giác cũng không quan tâm, hiện tại hắn đang cứu vớt thế

giới, cũng không phải trộm đồ, tại sao phải trốn tránh?

Thật ra mấy vị đại lão tông môn này Tần Giác đều đã gặp qua khi tham gia Thịnh Hội Chém

Yêu, chỉ là bọn hắn không biết Tần Giác mà thôi.

Đương nhiên, vì để tránh những phiền phức không đáng có, vẫn cần nhắc nhở một số điều.

“Ừ, chuyện còn lại sẽ giao cho các ngươi, nhưng đừng quấy rầy ta.”

Tần Giác mặc dù không sợ bại lộ thực lực, nhưng cũng không muốn bị người khác dây dưa,

nhất là những lão quái vật đã sống mấy trăm năm này, lỡ như có người liếm mặt muốn tìm

https://thuviensach.vn

hắn bái sư thì làm sao bây giờ?

Tần Giác chỉ muốn đợi ở Huyền Ất Sơn một cách im lặng không đi đâu cả, càng không muốn

thu nhận đệ tử, cho đến nay chỉ có Vân Tịch tính nửa đồ đệ mà thôi, vẫn là kiểu người không

quan tâm chút nào.

Tần Giác nhớ tới kiếp trước bị một cái đầu trọc quấn lấy bái sư, đổi thành Tần Giác tuyệt đối

không thể chịu đựng được.

Về phần những võ giả bên dưới bởi vì không ai chú ý tới hắn trong lúc rút lui và Hoả Thần

hoàng kim uy lực quá lớn, không ai dám tới gần, cho nên chỉ có thể thấy được bóng lưng hắn,

Tần Giác cực kỳ yên tâm.

“Vâng.”

Thiên Cơ Tử lúc đầu cũng khẽ giật mình, sau đó lập tức hiểu ý tứ của Tần Giác, cung kính

đáp.

Các vị cường giả Truyền Kỳ cảnh ở đây đều là những đại nhân vật tiếng tăm lừng lẫy ở Nam

cảnh, bình quân tuổi tác đã vượt qua hai trăm tuổi, ngay cả những trưởng giả như Thiên Cơ

https://thuviensach.vn

Tử đã gần sáu trăm tuổi, sao có thể nghe không hiểu lời nói của Tần Giác, cho nên lập tức

nhẹ gật đầu.

Đối phương đã có thể dùng một quyền giết chết một vương giả tộc Tử Linh, vậy cũng có thể

dùng một quyền giết chết bọn hắn, hơn nữa đối phương còn trẻ tuổi như vậy, nói không

chừng là một vị tuyệt thế thiên kiêu nào đó đến từ thánh địa Trung Châu, tin rằng chỉ cần

không ngu ngốc đều sẽ không đi đắc tội hắn.

Thấy thế, Tần Giác không cần phải nhiều lời nữa, bóng dáng lóe một cái, biến mất vào trong

không gian này, giống như chưa từng đến đây.

Mãi cho đến khi Tần Giác rời đi mười phút, Thiên Cơ Tử mới dám ngẩng đầu nói:

“Thật đáng sợ.”

Nói xong câu đó, thân thể căng cứng của Thiên Cơ Tử chậm rãi thả lỏng như trút được gánh

nặng.

Cho dù vừa rồi Tần Giác không tận lực sử dụng linh áp, nhưng Thiên Cơ Tử vẫn cảm thấy

https://thuviensach.vn

mình như bị một ngọn núi đè ở trên người, suýt chút nữa thở không nổi.

Thực lực của Tần Giác biểu hiện ra ngoài thực sự quá mức cường đại, đến nỗi Thiên Cơ Tử

cũng nhịn không được run rẩy.

“Người này đến cùng là ai, lại lợi hại như thế.”

Ngữ khí Diệp Thanh kinh ngạc nói, cho tới bây giờ cũng chưa tỉnh táo lại.

Mặc dù hắn là tông chủ Thiên Cơ Tông, thậm chí từng đi qua thánh địa Trung Châu không

chỉ một lần, nhưng chưa từng thấy loại chuyện kinh thế hãi tục như vậy.

“Muốn điều tra một chút không?”

Lão giả cách đó không xa đề nghị, cho rằng hắn chính là một vị cường giả Truyền Kỳ cảnh

Huyền Hoàng Tông.

Bằng lực lượng bốn đại tông môn bọn hắn, chỉ cần người này còn ở Nam cảnh, bọn hắn nhất

định có thể tra ra một chút manh mối.

“Lão tổ, chẳng lẽ ngươi không nghe thấy hắn mới vừa nói chúng ta đừng quấy rầy hắn à, lỡ

như chọc giận hắn, sợ rằng Huyền Hoàng Tông chúng ta đều sẽ bị san bằng.”

https://thuviensach.vn

Nam tử tuấn tú đứng bên cạnh lão giả bất đắc dĩ mỉm cười bất lực nói, hắn chính là tông chủ

Huyền Hoàng Tông, cũng là sư phụ Thẩm Chí Văn.

“Tóm lại, chúng ta tốt nhất làm chuyện gì cũng không biết, vị tiền bối này đã không muốn ở

lâu, chính là đại biểu hắn không muốn tiết lộ thân phận của mình, mong rằng các vị tuyệt

đối không nên truy cứu, nếu không tự gánh lấy hậu quả.”

Thiên Cơ Tử suy nghĩ một lúc, nói ra.

“Vâng.”

Sau khi trải qua chuyện vừa rồi, mọi người đều đã coi Thiên Cơ Tử là trung tâm, đương nhiên

sẽ không ngỗ nghịch.

“Ngoài ra còn có …”

Thiên Cơ Tử nhắm mắt lại, buồn bã nói:

“Lão Cổ là bằng hữu của ta, mặc dù lần này không may ngã xuống bởi vì bị trục xuất khỏi tộc

Tử Linh, nhưng nếu có người muốn lợi dụng khoảng thời gian này động thủ với Phong Lôi

Tông, sẽ là kẻ thù với Thiên Cơ Tông ta.”

Thần sắc mọi người hơi khó xử, vẫn không rõ ý của Thiên Cơ Tử, tuấn lang nam tử dẫn đầu

https://thuviensach.vn

tỏ thái độ nói:

“Lão tiền bối Phong Lôi Tử chính là một trong những người ta tôn kính nhất, ai động thủ với

Phong Lôi Tông, sẽ là kẻ thù với Huyền Hoàng Tông ta!”

“Kiếm Tông cũng vậy!”

“...”

Phong Lôi Tử có uy vọng rất cao ở Nam cảnh, lại vì bảo vệ Nam cảnh mới hi sinh, sao có thể

động thủ với Phong Lôi Tông vào lúc này?

Nếu Phong Lôi Tông toàn bộ biến mất trong một đêm giống Ngụy gia, còn lại ba tông có lẽ

cũng không có ý kiến gì, nhưng bây giờ, cho dù Phong Lôi Tông suy sụp như thế nào, đều

tuyệt đối không thể có bất kỳ ý kiến gì.

Đây là ranh giới cuối cùng của võ giả, bọn hắn đều đã bước vào Truyền Kỳ cảnh, hoàn toàn

không cần chỉ vì một ít tài nguyên tu luyện và công pháp bí tịch mà phá hư đạo tâm của

mình.

Ngoại trừ ba đại tông môn bên ngoài, ngay cả khi Phong Lôi Tông đã mất đi trụ cột của

https://thuviensach.vn

Phong Lôi Tử, vẫn như cũ không thể so sánh với thế lực khác.

“Trước tiên đi xử lý những chuyện sau.”

Thiên Cơ Tử không tiếp tục nhiều lời, thả người bay xuống phía dưới.

Mặc dù vương giả tộc Tử Linh và mấy con yêu thú Truyền kỳ đã bị giết chết, nhưng lần này

chiến tranh thảm thiết vô cùng, không biết bao nhiêu cường giả đã bỏ mình, còn rất nhiều

chuyện phải xử lý.

Tuy nhiên khi bọn hắn nhìn thấy cảnh tượng bên dưới, đều nhịn không được hít vào một

ngụm khí lạnh.

“Đã xảy ra chuyện gì ở đây?”

Diệp Thanh sợ hãi nói.

Chỉ thấy bình nguyên to lớn dường như bị một đường thẳng mở ra, đứng một bên là bốn đại

tông môn và các võ giả đến từ khắp nơi, bình yên vô sự, một bên khác thì là nhấp nhô, gần

như không có nơi nào hoàn chỉnh, khắp nơi đều là những chỗ lõm to lớn, nhìn qua phá lệ

rung động.

Về phần yêu thú và đại quân tộc Tử Linh, đã biến mất không thấy gì nữa từ lâu, bao gồm cả

https://thuviensach.vn

Thái Hư Cự Long khiến bọn hắn run sợ trong lòng kia.

“Xem ra vị tiền bối kia không chỉ giết chết Thái Hư Cự Long, mà còn giải quyết đại quân cả

hai tộc.”

Thiên Cơ Tử thở dài, ánh mắt lộ ra một chút khao khát.

Đối với một võ giả cấp bậc như hắn mà nói, nguyện vọng lớn nhất cả đời chính là đột phá

Truyền kỳ, tiến đến Thánh cảnh, trở thành tồn tại đỉnh phong ở Linh Ương Giới.

Mà với thực lực vừa rồi Tần Giác thể hiện, tuyệt đối đã đạt tới Thánh cảnh, cũng không biết

cụ thể là cảnh giới gì, Thiên Cơ Tử sao có thể không khao khát được.

64

Chương 64: Thẩm Chí Văn Nghi Ngờ

“Bái kiến các vị lão tổ, tông chủ.”

Lúc này, các cường giả Chí Tôn cảnh của ba đại tông môn tiến lên đón, khom người nói.

Những cường giả Chí Tôn cảnh này cơ bản đều là tông môn cao cấp, quyền cao chức trọng,

bình thường tùy tiện một câu có thể quyết định sinh tử tồn vong của thế lực, nhưng lúc này

quần áo lại đều tả tơi, uể oải suy sụp, mỗi người đều bị thương.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên nếu so sánh, mấy vị đại lão đứng đối diện bọn họ không thể nghi ngờ càng thê

thảm hơn, nhất là hai vị Truyền kỳ của Kiếm Tông, Linh khí trong tay đều đã bị bẻ gãy mất đi

rực rỡ, phải biết đây chính là trấn tông chí bảo của Kiếm Tông.

“Lão tổ, vừa rồi có một người thần bí đột nhiên xuất hiện, ngăn cơn sóng dữ, một quyền giết

chết Thái Hư Cự Long, sau đó lại dùng một vũ khí kỳ quái tiêu diệt toàn bộ đại quân yêu thú

và đại quân tộc Tử Linh, đã cứu chúng ta.”

Một vị cường giả Thiên Cơ Tông nhanh chóng nói ra.

“Ừ, chúng ta đã biết.”

Thiên Cơ Tử khua tay nói:

“Yêu thú và cường giả Truyền Kỳ cảnh tộc Tử Linh cũng đã bị vị tiền bối kia giết chết, lần này

tộc Tử Linh triệt để xong đời.”

Nghe vậy, cường giả Thiên Cơ Tông hơi sững sờ, lập tức vui mừng nói:

” Vậy là chúng ta đã thắng lợi trong trận chiến này?”

Không chỉ là vị cường giả Thiên Cơ Tông này, sau khi nghe được câu này, tất cả tông môn

cao cấp đều vui mừng, cuộc chiến này liên quan đến sinh tử tồn vong của nhân tộc Nam

https://thuviensach.vn

cảnh rốt cục cũng đã kết thúc?

“Vâng.”

Thiên Cơ Tử nhẹ gật đầu.

Mọi người có mặt đều có loại cảm giác không thực tế, dù sao bọn hắn cũng đã từng chiến

đấu với yêu thú và tử yêu trong khoảng thời gian này, biết rất rõ đối phương mạnh đến mức

nào, thậm chí bọn hắn đều đã sẵn sàng chết bất cứ lúc nào.

Kết quả hiện tại đột nhiên nói với bọn họ, yêu thú và tộc Tử Linh đã xong đời, lại còn dựa vào

một người thay đổi thế cục, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, chỉ sợ sẽ không có ai tin

tưởng.

“Vị tiền bối kia chẳng lẽ là tồn tại cấp bậc Thánh cảnh?”

Có người nhịn không được hỏi.

Mặc dù Tần Giác trước đó đã tiêu diệt Thái Hư Cự Long và hai đại quân ngay trước mặt bọn

hắn, nhưng cũng không có người thấy rõ dung mạo Tần Giác, cho nên đối với vị cường giả

siêu cấp trong nháy mắt cứu vớt Nam cảnh này tràn ngập tò mò.

“Ha ha, liên quan tới chuyện này, các ngươi vẫn còn không biết rõ.”

https://thuviensach.vn

Dừng một chút, Thiên Cơ Tử lại nói:

“Hơn nữa tin tức bị phong tỏa, tuyệt đối không thể để cho bất kỳ kẻ nào truy tìm vị tiền bối

này.”

Làm lão tổ Thiên Cơ Tông, lời nói Thiên Cơ Tử có thể nói hết sức quan trọng, nghe hắn đều

nói như vậy, những người khác sao còn dám hỏi nhiều, lập tức đều gật đầu đồng ý.

Đương nhiên, quan trọng nhất chính là trước đó ảnh hưởng mà Tần Giác mang cho bọn hắn

thực sự quá lớn, thế giới này nơi coi trọng cường giả, sẽ không có ai đi trêu chọc một tồn tại

cường đại như thế.

“Phân phó toàn thể nghỉ ngơi tại chỗ một ngày, sau đó có thể trở về.”

Thiên Cơ Tử ra lệnh:

“Về phần tàn dư của Tử Linh tộc còn sót lại, ta sẽ đích thân đi giải quyết.”

Sau khi trải qua sự kiện lần này, Thiên Cơ Tử hiểu rất rõ một đạo lý, chính là cắt cỏ mà chưa

diệt trừ rễ, gió xuân thổi lại mọc trở lại.

Ba trăm năm trước, bốn đại tông môn trục xuất tộc Tử Linh khỏi Nam cảnh, vốn cho rằng

https://thuviensach.vn

tộc Tử Linh sẽ cứ như vậy mà tiêu vong, không nghĩ tới ba trăm năm sau không chỉ không

tiêu vong, mà ngược lại còn trở nên mạnh hơn, thậm chí liên hợp với yêu thú, suýt chút nữa

chiếm lĩnh Nam cảnh.

Cho nên Thiên Cơ Tử quyết định, lần này cho dù như thế nào đều sẽ triệt để tiêu diệt hết cái

chủng tộc này, cũng coi như là báo thù cho lão bằng hữu.

Đã mất đi năm vị Truyền Kỳ cảnh và rất nhiều cường giả Chí Tôn cảnh, còn lại tàn dư của Tử

Linh tộc chỉ cần một mình Thiên Cơ Tử cũng có thể san bằng, cho nên hắn dự định nghỉ

ngơi một ngày, đợi cho thương thế khôi phục, trực tiếp tiến đến chỗ ranh giới giữa Nam

cảnh và Tây cảnh, san bằng chỗ khu vực tộc Tử Linh.

Chỉ sợ giờ phút này những tàn dư của tộc Tử Linh còn không biết quân đội bọn hắn đã bị

diệt toàn quân, còn đang cao hứng chờ đợi tin tức thắng lợi.

“Lão tổ, thương thế ngươi quá nặng, vẫn là giao cho ta đi.”

Diệp Thanh lo lắng nói.

Trong sáu người bọn hắn ngoại trừ hai vị Truyền kỳ Kiếm Tông bên ngoài, bị thương nặng

https://thuviensach.vn

nhất hắn là Thiên Cơ Tử, dù sao hắn cũng đã ở phía trước lại liên tục thi triển bí pháp, suýt

chút nữa đã kiệt sức, nếu Tần Giác không kịp thời xuất hiện, có lẽ hắn đã ngã xuống.

“Làm sao, ngươi không có lòng tin với ta sao?”

Thiên Cơ Tử cười như không cười nói.

“Không dám.”

Diệp Thanh nhanh chóng cúi đầu.

Thiên Cơ Tử từ trước đến nay vẫn luôn vô cùng kiêu ngạo, nếu Diệp Thanh dám nói không

có lòng tin, khẳng định tránh không được một trận đánh tơi bời.

“Yên tâm, trong lòng ta biết rõ.”

Thiên Cơ Tử không tiếp tục dây dưa đề tài này, ngược lại nói ra:

“Còn tổn thất của sáu đại gia tộc thế nào.”

“Vân gia, Vương gia và Hồ gia mỗi gia tộc đều mất đi một vị Chí tôn, ba gia tộc khác đều tổn

thất nặng nề, nhưng ngược lại không có một vị cường giả cấp bậc Chí Tôn cảnh nào ngã

xuống.”

Vị cường giả Thiên Cơ Tông bẩm báo nói.

https://thuviensach.vn

“Chờ sau khi xử lý xong chuyện này, cho bọn hắn một chút bồi thường.”

Sáu đại gia tộc nguyện ý buông xuống ân oán lúc này, cùng nhau đứng lên chống lại ngoại

địch, tự nhiên cũng không thể để bọn hắn mất một cách vô ích.

“Vâng.”

“Tốt, trước cứ thế này đi, mời các vị.”

Câu Thiên Cơ Tử nói này là nói cho mấy vị cường giả Truyền Kỳ cảnh còn lại nghe, dù sao ở

đây cũng không chỉ có Thiên Cơ Tông cấp cao.

Nghe vậy, hai vị Truyền kỳ Huyền Hoàng Tông và Kiếm Tông lập tức dẫn theo cường giả của

tông môn mình rời đi, rơi vào đại quân nhân tộc bên dưới.

Đến bây giờ, chuyện tử yêu xem như triệt để kết thúc, chỉ còn lại kết cục, các thế lực khắp

nơi cũng bắt đầu tính tổn thất nội bộ, tính thương vong.

Mặc dù trước sau trận chiến tranh này không quá nửa tháng, nhưng quy mô khổng lồ và tình

hình chiến đấu khốc liệt đã vượt xa ba trăm năm trước, thậm chí Phong Lôi Tông rất có thể

bởi vậy mà lọt khỏi liệt kê bốn đại tông môn.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên với sự bảo hộ của ba đại tông môn còn lại, chí ít Phong Lôi Tông sẽ không gặp

nguy hiểm gì trong vòng trăm năm, nếu một vị cường giả Truyền Kỳ cảnh có thể sinh ra

trong vòng trăm năm, vậy thì việc trở lại của bốn đại tông môn cũng không phải là không

thể.

Lúc này, không ai có tâm tình phức tạp hơn Thẩm Chí Văn, cho dù không nhìn thấy dung

mạo Tần Giác, nhưng Thẩm Chí Văn vẫn tin rằng bóng dáng vừa rồi giết chết Thái Hư Cự

Long, chính là thiếu niên tên Tần Giác kia!

“Vì sao lúc đầu ta không cảm nhận được sự dao động linh lực dù là nhỏ nhất từ người hắn?”

Thẩm Chí Văn lâm vào trầm tư, nhưng nghĩ lại người ta ngay cả sự tồn tại của Thái Hư Cự

Long cũng có thể giết chết, muốn che giấu khí tức còn không phải đơn giản sao? Hắn một

Thiên giai đỉnh phong nho nhỏ làm sao có thể phát giác ra được.

Thế nhưng tại sao một vị tồn tại cường đại như thế lại trẻ tuổi như vậy, với lại còn muốn

không có tiếng tăm gì đợi ở trên một ngọn núi nhỏ, chẳng lẽ là muốn ẩn cư?

https://thuviensach.vn

Ngay khi Thẩm Chí Văn đang khó hiểu, tông chủ Huyền Hoàng Tông bay tới:

“Tiểu Văn Tử, ngươi không sao chứ.”

“...”

“Sư phụ, có thể đừng gọi ta là Tiểu Văn Tử không.”

“Được thôi, Văn Tử.”

“...”

“Quên đi, người vẫn nên gọi ta là Tiểu Văn Tử.”

“Tốt, Tiểu Văn Tử, Tiểu Văn Tử, ngươi không sao chứ?”

“...”

Hít một hơi thật sâu, Thẩm Chí Văn chống lại ý muốn quyết đấu với sư phụ, lắc đầu nói:

“Không sao.”

“Không sao thì tốt, vi sư đang suy nghĩ nếu ngươi chết, ta lại thu nhận một đồ đệ hắn là còn

kịp.”

Thẩm Chí Văn: “...”

Ngươi nghe, cái này còn là tiếng người sao?

https://thuviensach.vn

Huyền Ất Sơn

Bạch Nghiệp ngồi xếp bằng trong đại sảnh, vẻ mặt có chút lo lắng, sư đệ đã đi mười phút

đồng hồ, sẽ không có chuyện gì chứ?

Mặc dù Bạch Nghiệp biết Tần Giác rất mạnh, nhưng lại không biết cụ thể hắn mạnh đến mức

nào, lần này chiến tranh thế nhưng có bậc cường giả cấp Truyền Kỳ tham dự, ngay cả sư đệ

cũng không phải là đối thủ thì sao?

Sư đệ, ngươi tuyệt đối đừng xảy ra chuyện gì a .

Hắn đang nghĩ ngợi thì không gian trước mặt xảy ra một cơn chấn động, bất chợt Tần Giác

lặng lẽ xuất hiện không một tiếng động trong đại sảnh, trên người vẫn mặc bộ áo trắng

thường ngày, đẹp trai tuấn tú vô cùng. Trông hắn không giống dáng vẻ vừa đánh nhau xong

chút nào, chỉ sợ ai không biết còn tưởng rằng hắn chỉ ra ngoài đi dạo một vòng .

“Tốt, mọi chuyện đã được giải quyết ổn thỏa .”

Ngửa đầu uống một hớp rượu, Tần Giác say khướt nói .

“Cái gì? Đã giải quyết xong mọi chuyện rồi ư?”

https://thuviensach.vn

Bạch Nghiệp có chút sững sờ, hắn còn đang lo lắng cho an nguy của Tần Giác, đâu ngờ rằng

kết quả lại là xong việc như dạng này?

“Đúng vậy a, nếu ta đoán không sai thì cũng lắm ngày mai sẽ có báo cáo trên Linh Cơ, nhưng

sẽ không có tin tức liên quan tới ta.”

Tần Giác hời hợt nói .

Đối người khác mà nói, đây có lẽ là thảm họa đủ để quét sạch Nam cảnh, nhưng đối Tần Giác

mà nói, không khác gì lúc trước xử lý trưởng lão Tinh môn, dù sao cũng chỉ là cùng một cú

đấm .

Chuyện này cũng làm cho Tần Giác hiểu được sức mạnh của Hoả Thần Hoàng Kim, hắn chỉ

đốt sáng lên hai phần mười phù văn mà đã mạnh như thế, thậm chí hắn còn chưa kích hoạt

năm loại thuộc tính, nếu kích hoạt hết hỏa lực, chỉ sợ cóthểđạt đến mức tiêu diệt hết cấp

bậc .

“Vậy thì … Ngươi không bị thương chứ?”

Bạch Nghiệp hỏi .

“Không có .”

https://thuviensach.vn

Tần Giác hờ hững lắc đầu:

“Không có chuyện gì nữa, ta về trước đây .”

Nói xong, Tần Giác quay người rời đi .

Khó có thể tưởng tượng nổi, thiếu niên này nhìn qua có vẻ gầy gò, thế mà hắn lại vừa mới

cứu vớt Nam cảnh trong khi chỉ dùng không đến mười phút đồng hồ .

“Khoan, đợi một chút.”

“Còn có chuyện gì?”

Tần Giác quay đầu lại .

“Đa tạ .”

Bạch Nghiệp trịnh trọng nói .

“Cắt, nếu quả thật muốn cảm tạ ta, chỉ cần cho ta một chút rượu ngon.”

“Ngươi có thể uống rượu ít một chút hay không ?”

“Trừ phi ngươi cũng không tiếp tục luyện đan nữa .”

Bạch Nghiệp suy nghĩ một chút, nói:

“Chuyện kia vẫn là thôi đi .”

“...”

...

Chính như Tần Giác nói, ngày hôm sau, các tiêu đề lớn trên Linh Cơ đều đưa tin bốn đại tông

https://thuviensach.vn

môn chiến thắng Tử Linh tộc cùng yêu thú, ngay cả những phòng phát sóng trực tiếp cũng

không ngoại lệ, bởi vậy mà tiếng tăm của bốn đại tông môn đạt đến mức chưa từng có trước

đó, có thể nói là tăng nhanh như mặt trời giữa trưa .

Nhưng quả thực, trong lúc này quả nhiên không có bóng dáng của Tần Giác xuất hiện, tất cả

bài báo đều chỉ nói đến bốn đại tông môn chiến đấu ròng rã mấy ngày phân chia thắng bại,

nhưng chính xác thì việc họ thắng như thế nào, là ai đánh thắng, lại không có bất kỳ cái gì

miêu tả .

Không cần nghĩ cũng biết, chắc chắn là bốn đại tông môn đang cố ý phong tỏa tin tức, đối

với việc này, Tần Giác có chút hài lòng, hắn cũng không muốn bị xem như vị chúa cứu thế,

có nghĩa là về sau, một khi Nam cảnh gặp phải khủng hoảng, người khác liền nghĩ đến hắn

trước tiên, đây cũng không phải là điều Tần Giác muốn nhìn thấy .

Đương nhiên, cho dù bốn đại tông môn đã phong tỏa mạnh mẽ, những vẫn có không ít tin

tức lan truyền, ví dụ như tiêu đề về cường giả bí ẩn càn quét yêu thú cùng quân đoàn Tử

https://thuviensach.vn

Linh tộc, hiển nhiên là có người trong cuộc đã âm thầm vạch trần, dù sao thì số lượng võ giả

cao tầng tham gia trận này tới hơn triệu. Nhiều người nhiều miệng, làm sao có thể triệt để

phong tỏa, ngăn cản .

Nhưng Tần Giác cũng không thèm để ý tới, ngoại trừ mấy vị cường giả Truyền Kỳ bên ngoài

kia thì những người khác căn bản vốn không hề biết dáng dấp hắn ra sao, tối đa cũng chỉ là

nói đến hắn một vài câu thôi, có người tin hay không thì đó mới là vấn đề .

Về phần công việc tiếp theo cần phải hoàn thiện, Tần Giác hoàn toàn không có hứng thú chú

ý, đó là chuyện của bốn đại tông môn.

“A, năm nay thật là xiu xẻo, liên tiếp gặp nhiều việc phiền toái như vậy .”

Đóng lại Linh Cơ, Tần Giác duỗi lưng một cái, thở dài nói .

Đầu tiên là tham gia Thịnh Hội Chém Yêu , sau đó lên lịch luyện tập. Tinh môn, Ngụy gia,

từng người từng người một đã liên kết với nhau, dường như không có điểm dừng. Ban đầu,

hắn còn vốn cho là lần này bốn đại tông môn có thể giải quyết ổn thỏa.

Không ngờ rằng đến cuối cùng vẫn là đến tay hắn giải quyết.

https://thuviensach.vn

“Buổi sáng tốt lành, sư thúc tổ .”

Lúc này, Lạc Vi Vi vẫy vẫy tay, từ đằng xa đi tới .

Bởi vì nàng có thể phá lệ tiến vào Linh tủy ao khi đột phá Hoàng giai, trong khoảng thời gian

này, nàng một mực ở lại cố gắng tu luyện, muốn tiến về Linh tủy ao càng nhanh càng tốt để

tấn thăng Huyền giai.

Không thể không nói, tài năng tu luyện của nàng ta thật đáng kinh ngạc, không những không

chậm lại mà đẳng cấp còn tăng lên, ngược lại vẫn còn có phần hơn .

Trong lịch sử của Huyền Ất Sơn suốt mấy trăm năm qua, ngoại trừ Tần Giác ra, nàng ta rất

có thể sẽ trở thành đệ tử thứ hai bước vào Huyền giai trong vòng chưa đầy nửa năm.

Hơn nữa, bởi vì nàng đã tu luyện “Thuần Dương Chân Quyết” nên linh lực thuần túy không

thể so sánh với công pháp bình thường, trên người nàng ta tỏa ra một làn hơi nóng hổi, lúc

chiến đấu có thể tăng phúc hội rất lớn. Nếu tùy tiện cùng giao thủ thì hơn phân nửa ăn thiệt

thòi, tựa như trước đó, Vương Sâm giống như Hứa Lãng .

https://thuviensach.vn

Không bao lâu, thiếu nữ ngồi xếp bằng trên tảng đá, tiến vào trạng thái tu luyện, Tần Giác thì

lấy ra một bầu rượu cho Vân Tịch ngã xuống, gần đây thời gian Vân Tịch hoạt động ở bên

ngoài càng ngày càng dài, chắc hẳn không bao lâu nữa liền có thể đột phá, tiến vào linh thảo

cấp hai..

Nghĩ tới đây, Tần Giác không khỏi có chút mong đợi Vân Tịch biến hóa.

Mang theo khẩu vị "mặn mà" như thế, Tần Giác đứng dậy trở lại viện lạc, tùy tiện làm ít đồ

ăn, sau đó nằm lên sườn đồi bên cạnh ngắm phong cảnh như thường lệ.

Hai ngày đã trôi qua, trong lúc đó lại có người đưa tin, Thiên Cơ Tông lão tổ Thiên Cơ Tử tự

mình tiến về chỗ giao giới của Nam cảnh và Tây cảnh nhằm tiêu diệt toàn bộ tàn dư của Tử

Linh tộc, chấm dứt ảnh hưởng xấu trong tương lai, cái này không thể nghi ngờ để võ giả Nam

cảnh yên tâm. Dù sao thì cùng lắm ba trăm năm sau, Tử Linh tộc lại lần nữa ngóc đầu trở lại,

chẳng phải là lại phải đánh một lần nữa sao?

Hôm nay, trời xanh trong lành, mây trôi nước chảy, thiếu nữ ngồi trên tảng đá tu luyện, Tần

Giác thì nằm ở bên cạnh uống rượu, cảnh tượng yên bình vô cùng .

https://thuviensach.vn

Ngay lúc Tần Giác mơ mơ màng màng sắp ngủ, đột nhiên nghe được có người gọi, hắn mở to

mắt, thì ra đúng là Trương Kỷ Trần .

Nhưng mà Trương Kỷ Trần giờ phút này thực sự khiến cho người ta có chút dở khóc dở cười,

hắn chỉ nhìn thấy trên ngực có hai đống thịt viên cầm cao cao chống lên trên bộ quần áo,

tựa như hai cái bóng rổ, cùng với gương mặt tuấn tú của hắn, đơn giản là tràn ngập cảm giác

không hài hòa.

Cố nén ý cười, Tần Giác hỏi:

“Có chuyện gì không?”

“Sư thúc, bên ngoài có người tìm người .”

Trương Kỷ Trần đáp .

Kể từ khi ăn viên đan dược của tên Bạch Nghiệp kia, về sau, Trương Kỷ Trần gần như sụp đổ,

hắn dùng mọi phương pháp với mong muốn tiêu trừ sạch hai tên này, nhưng mà cuối cùng

đều thất bại, tới hiện tại đã bỏ cuộc .

Vì không có cách nào cải biến, nên hắn liền yên lặng tiếp nhận a .

https://thuviensach.vn

“Tìm ta?”

Tần Giác sững sờ, còn cho là mình nghe lầm .

“Vâng.”

Trương Kỷ Trần chân thành nói .

“Hắn tên là gì?”

Tần Giác nhíu mày, hắn không nhớ rõ mình có bằng hữu nào bên ngoài Huyền Ất Sơn .

“Ách … Quên hỏi .”

Trương Kỷ Trần có chút xấu hổ:

“Nếu không bây giờ ta đi hỏi một chút?”

“Được rồi, đem hắn đến a .”

Tần Giác im lặng .

“Được rồi .”

Trương Kỷ Trần lĩnh mệnh đi dẫn đường, thoáng chốc liền dẫn tới một người trẻ tuổi.

“Là ngươi?”

Nhìn thấy bóng người trước mắt, Tần Giác ngạc nhiên .

66

Người vừa tới không phải là ai khác mà chính là Đại sư huynh của Huyền Hoàng Tông – Thẩm

https://thuviensach.vn

Chí Văn!

“Tần Giác … Tiền bối .”

Thẩm Chí Văn lúc đầu muốn gọi huynh đệ, nhưng suy nghĩ một chút, đối phương có thể giết

chết sự tồn tại của một cường giả trong Truyền Kỳ cảnh, thế là hắn vội vàng đổi cách xưng

hô trở thành tiền bối .

Kỳ thật, với tu vi của Thẩm Chí Văn , hắn hoàn toàn có thể bay thẳng tới, nhưng lại sợ điều

đó sẽ chọc giận Tần Giác, cho nên mới chọn đi cửa chính .

Nghe vậy, Tần Giác lập tức phát giác có điều gì đó không đúng, tên này thế mà lại gọi mình

là tiền bối, chẳng lẽ hắn phát hiện ra điều gì?

Cho tới giờ khắc này, Tần Giác mới nhớ tới, lúc ấy cái tên kia hô hào trên bình nguyên kêu

hắn đừng đi qua hình như người đó là Thẩm Chí Văn .

“Khụ khụ .”

Tần Giác đột nhiên ho khan hai lần .

Thấy thế, Trương Kỷ Trần hiểu ý lập tức lui ra .

Tần Giác tiện tay bố trí thiết lập một kết giới, phòng ngừa quấy rầy đến thiếu nữ, sau đó cười

https://thuviensach.vn

nói ngoài mặt:

“Ngươi không phải định đi chém giết dị tộc sao?”

“...”

“Cái kia … Tiền bối nói đùa, với thực lực của ta, chẳng qua là đi làm xì dầu mà thôi .”

Thẩm Chí Văn lúng túng nói .

“Ngươi tìm đến ta làm gì a?”

Đôi mắt của Tần Giác buông xuống, hắn uống lấy một hớp rượu .

“Đa tạ tiền bối đã xuất thủ cứu vớt Nam cảnh .”

“A, làm sao ngươi biết là ta?”

Tần Giác không phản bác, vậy cũng không cần thiết .

Thẩm Chí Văn thở phào nhẹ nhõm, hắn quả nhiên đoán không có sai.

“Ngày đó ta ngã ở chỗ này, sau khi rời đi thì phát hiện vết thương ở ngực đã biến mất, với lại

... Lúc tiền bối tru sát Thái Hư Cự Long, ta liền đứng ở phía sau .”

Trầm ngâm một hồi, Thẩm Chí Văn đáp lại một cách chi tiết .

“Thì ra là thế .”

Tần Giác như có điều suy nghĩ, lúc trước chính hắn chữa trị cho vết thương của Thẩm Chí

https://thuviensach.vn

Văn, thế mà lúc ấy lại không chú ý tới rằng hắn vốn đã có thương tích trong người, lại nhìn

thấy bóng lưng hắn ở đồng bằng , việc sinh ra hoài nghi cũng không có gì là kỳ quái .

“Chuyện này ta không có nói qua cho bất kì kẻ nào và tuyệt đối sẽ không nói cho người khác,

xin tiền bối yên tâm .”

Thẩm Chí Văn cân nhắc lời nói bổ sung thêm .

“Ha ha, nói như vậy ta còn muốn cảm tạ ngươi nữa là?”

“Ách …”

“Ngươi tìm đến ta, không phải là vì nói chuyện này a?”

Tần Giác lười nói nhảm, dứt khoát trực tiếp thẳng thắn nói .

“Ta muốn …”

Do dự một hồi lâu, Thẩm Chí Văn cắn răng nói:

“Ta muốn bái tiền bối làm thầy!”

Tần Giác có thể giết chết Thái Hư Cự Long, tất nhiên là siêu việt Truyền kỳ, thậm chí tồn tại

ở cấp bậc Thánh cảnh, nếu có thể bái làm thầy, hắn nhất định có thể tiến thêm một bước .

“? ? ?”

https://thuviensach.vn

Quả nhiên vẫn là tới rồi sao?

Chẳng lẽ tên này muốn trở thành bất khả chiến bại trong truyền thuyết?

“Ngươi không phải là đã có sư phụ rồi sao?”

Hít một hơi thật sâu, Tần Giác có chút bất đắc dĩ .

“Sư phụ ta từng nói không nhất thiết chỉ có một người thầy, cái quan trọng là sự tôn kính đối

với mỗi người sư phụ.”

Thẩm Chí Văn giải thích .

“...”

Xem ra người sư phụ này vẫn rất cởi mở đó a .

“Sau khi trải qua trận chiến kinh hoàng này, ta cảm thấy mình quá yếu đuối, quá vô dụng, chỉ

có thể trơ mắt nhìn sư huynh, sư đệ đồng môn bên cạnh mất mạng, lại chẳng thể làm gì, tiền

bối, ta muốn trở nên mạnh mẽ hơn!”

Câu nói này Thẩm Chí Văn toát lên khí thế hùng mạnh, vững vàng và kiên định vô cùng,

chính như cái lúc hắn chiến đấu, có loại ngoài ta còn ai khí thế .

“...”

https://thuviensach.vn

Tần Giác im lặng, ngươi muốn mạnh lên thì liên quan gì đến ta?

“Ta không thu đồ đệ, ngươi đi đi .”

Tần Giác nói thẳng .

Không đợi Thẩm Chí Văn mở miệng, Tần Giác lại nói:

“Sư phụ ngươi nói quả thật không tệ, mỗi người không nhất định chỉ bái một sư phụ, nhưng

sư phụ ngươi có nói qua cho ngươi hay không, muốn trở nên mạnh hơn thì nhất định phải

dựa vào chính mình?”

Thẩm Chí Văn sững sờ, lộ ra vẻ mặt bàng hoàng.

“Coi như ta thu ngươi làm đồ đệ, chẳng lẽ ngươi liền có thể lập tức mạnh lên, không gì không

làm được sao? Nếu như gặp phải tình huống tương tự, ngươi cũng chỉ có thể nhìn sư huynh,

sư đệ bên cạnh mất mạng như ban đầu .”

Lời vừa nói ra, vẻ mặt Thẩm Chí Văn lập tức càng thêm mờ mịt,

Đúng vậy a, coi như Tần Giác thu hắn làm đồ đệ thì sao, chẳng lẽ điều đó sẽ khiến hắn có thể

trực tiếp đột phá Thiên giai, trở thành cường giả tối đỉnh đứng đầu Linh Ương Giới sao?

Bởi vì cái lí do cho rằng sư phụ là người dẫn đường, còn việc tu hành, tu luyện là việc của cá

https://thuviensach.vn

nhân mà không phải là trách nhiệm của sư phụ. Thay đổi sư phụ vẫn sẽ không cải biến được

tình trạng ban đầu, tối đa cũng chỉ là thay đổi công pháp mà thôi .

Tần Giác chậm rãi tiếp tục nói:

“Đường ba người đi tất nhiên phải có sư phụ của ta ở chốn này. Câu nói này nói cho ta biết

bên cạnh ngươi có nhiều người địa phương với sự nổi trội về phương diện nào đó đều có thể

giúp ngươi học tập, nhưng không có nghĩa là mỗi khi nhìn thấy sự tồn tại của cái lợi hại hơn,

ngươi liền muốn bái hắn làm thầy. Chỉ có kiên trì đi theo con đường mình theo đuổi, mới có

thể trở thành cường giả chân chính .”

“Đường ba người đi tất nhiên có sư phụ ta ở chốn này … Chỉ có kiên trì mình đi theo con

đường mình theo đuổi, mới có thể trở thành cường giả chân chính …”

Thẩm Chí Văn không ngừng lặp lại lấy câu nói này, lâm vào trạng thái trầm tư .

Bởi vì chịu sự ảnh hưởng của sự phụ, từ trước tới nay, Thẩm Chí Văn đều cố gắng tu luyện

một cách phi thường, mong muốn trở nên mạnh mẽ như sư phụ, trở thành người có thể bảo

https://thuviensach.vn

vệ sự tồn tại của Nam cảnh, thậm chí vì muốn mạnh lên, hắn cam nguyện rời khỏi Huyền

Hoàng Tông, từ bỏ tài nguyên tu luyện to lớn và chăm chỉ luyện tập ở bên ngoài.

Nhưng bây giờ hắn bỗng nhiên lại thấy khác .

Công pháp mà sư phụ truyền thụ cho hắn không thể nghi ngờ được,đó chắc chắn là những

bài dạy phù hợp nhất, nhưng vì sao hắn còn muốn bái người khác làm sư phụ của mình?

Trên thực tế, câu nói này của Tần Giác hoàn toàn là thuận miệng mà bịa chuyện ra, chỉ là

muốn tìm cái lý do cự tuyệt Thẩm Chí Văn thôi, lại không nghĩ rằng Thẩm Chí Văn sẽ vì thế

mà lộ ra vẻ trầm tư .

Có lẽ đây chính là sức hấp dẫn của luận ngữ, dù đặt ở bất cứ đâu đều có thể khiến người

khác tỉnh ngộ .

Cứ như vậy không biết thời gian đã trôi qua bao lâu, Thẩm Chí Văn đột nhiên nhắm mắt lại,

chậm rãi trút ra mọi gánh nặng, khi hắn mở mắt ra lần nữa thì không còn một chút băn

khoăn .

“Đa tạ tiền bối chỉ dạy, vẫn là tiền bối hiểu biết tinh thông!”

https://thuviensach.vn

Thẩm Chí Văn chắp tay, cung kính nói .

“...”

Ngươi hiểu được điều gì sao?

“Tiền bối có thể mạnh mẽ như thế, cũng là bởi vì một mực kiên trì theo đuổi con đường mình

chọn, chấp nhận sự nhàm chán của việc tu luyện, một mình đối mặt với tất cả những trắc

trở, vãn bối nhất định lĩnh hội học tập tiền bối, cố gắng tu luyện cho đến khi trở thành cường

giả tuyệt thế!”

“? ? ?”

Tần Giác có chút hoang mang, hắn không nghĩ tới Thẩm Chí Văn thế mà lại nghĩ mọi chuyện

phức tạp như vậy, rõ ràng mỗi ngày chỉ cần ta nằm xuống liền trở nên mạnh hơn a .

“Ừm, hiểu rõ là tốt .”

Sau một hồi bình tâm lại, Tần Giác ra vẻ cao thâm nói:

“Đã như vậy, ngươi nên tu luyện tốt đi thôi, hơn nữa, không cần tới tìm ta nữa đâu, nếu

không ta liền xóa sạch đi linh trí của ngươi, để ngươi biến thành kẻ ngu đần .”

https://thuviensach.vn

Lời vừa nói ra, Thẩm Chí Văn lập tức rùng mình một cái, vội vàng nói:

“Tiền bối yên tâm, chỉ cần không có biến cố phát sinh, ta tuyệt đối sẽ không tới làm phiền

tiền bối .”

“Có việc lớn cũng không được .”

Tần Giác lạnh lùng nói .

Nếu như không phải nhìn tên này còn biết ý tứ mà xưng hô chuẩn mực, Tần Giác sớm đã

biến hắn thành đồ ngốc rồi .

“Là …”

Thẩm Chí Văn không dám ngỗ nghịch, chỉ cẩn thận từng li từng tí gật đầu, sau đó vội vàng

rời đi, ngay cả khi Tần Giác đột nhiên tức giận liền đem hắn biến thành kẻ ngớ ngẩn thì biết

làm sao bây giờ?

Mặc dù Thẩm Chí Văn vốn được biết đến với tính cách phi thường ngay thẳng, nhưng không

có nghĩa hắn thật sự là kẻ ngớ ngẩn, hắn hiểu được ý nghĩa bên trong lời nói của Tần

Giác,cho nên hắn quyết định, về sau cũng không tiếp tục đến nơi này nữa!

https://thuviensach.vn

“...”

Khi Thẩm Chí Văn rời đi, chỗ sườn đồi lần nữa lại khôi phục lại trạng thái thanh tĩnh, Tần

Giác thiết lập rào cản, nằm trên bãi cỏ tự lẩm bẩm:

“Không nghĩ tới việc lại bị một tên đệ tử của Huyền Hoàng Tông nhìn thấu, thật là thất bại

nhục nhã .”

Tần Giác cũng không lo lắng về việc thực lực của hắn bại lộ, bằng không hắn sẽ không xử lý

tất cả Tử Linh tộc cùng mấy mấy con yêu thú kia ngay trước mặt cường giả và bọn người

Thiên Cơ Tử, hắn chỉ là không muốn bị người ngoài quấy rầy mà thôi, chỉ cần Thẩm Chí Văn

không đến làm phiền hắn nữa, hắn sẽ không xử lý Thẩm Chí Văn .

67

” Tử Linh tộc đã bị hủy diệt, nguyên khí của yêu thú bị hao tổn khá lớn. Chuyên gia khẳng

định, trong vòng một trăm năm, thảm họa lớn sẽ không còn phát sinh ở Nam cảnh nữa .”

“Thiên Cơ Tông tổ chức tiệc ăn mừng, toàn bộ cao giai võ giả đều có mặt, đội hình trông xa

hoa ngút trời.”

https://thuviensach.vn

“Phong Lôi Tông tổn thất nặng nề,có thể rơi ra khỏi tứ đại tông môn .”

“...”

Mặc dù đã trải qua hơn nửa tháng, nhưng lần này ảnh hưởng mà chiến tranh mang đến vẫn

còn kéo dài, may mà chiến trường diễn ra ở bình nguyên, nếu không, tổn thất còn lớn hơn

gấp bội lần .

Mặt khác, Phong Lôi Tông cuối cùng cũng ra khỏi hàng ngũ của tứ đại tông môn mà không

ngoài dự liệu.

Nhưng cho dù như thế, Phong Lôi Tông vẫn là thế lực đứng đầu áp đảo sáu đại gia tộc, chỉ

cần ba đại tông môn còn lại không động tới Phong Lôi Tông, như vậy thì không ai cóthể làm

gì được hắn .

Mà ba đại tông môn cũng đã tỏ thái độ rõ ràng, ở thời điểm này, nếu ai tận dụng thời cơ khi

Phong Lôi Tông gặp khó khăn , bọn hắn liền coi là kẻ thù không đội trời chung .

Ngay cả ba đại tông môn đều đã lên tiếng, những kẻ khác nào còn dám suy nghĩ lung tung?

Huống chi Phong Lôi lão tổ vừa mới ra đi không được bao lâu, lại là vì bảo vệ Nam cảnh mới

https://thuviensach.vn

hi sinh, lúc này bất cứ ai dám nhảy ra đối phó với Phong Lôi Tông không khác nào là tự tìm

menu

Trước Tiếp

đến cái chết.

Cho dù ba đại tông môn không nhúng tay vào, chỉ sợ cũng sẽ bị hàng ngàn hàng vạn võ giả

Nam cảnh mắng chết.

Đối với chuyện này, Tần Giác cũng không quan tâm lắm, dù sao cũng chẳng liên quan gì tới

hắn, giờ phút này, chính hắn đang chìm thật sâu vào trong nỗi ưu sầu, bởi vì linh tửu của hắn

đã gần hết!

“Này, trong nhẫn trữ vật hàng tồn cũng không còn bao nhiêu.”

Tần Giác thở dài, hắn thấy hơi đau đầu .

Hầm rượu của Bạch Nghiệp đã bị hắn vơ vét mấy lượt,bây giờ đừng nói tới linh tửu, bên trong

không có lấy một bình rượu, nếu tiếp diễn như vậy, chỉ sợ không cần đến mấy ngày, hắn liền

hết sạch rượu .

https://thuviensach.vn

“Tại sao ta lại không đi tới những đại thế lực kia lấy một chút linh tửu?”

Tần Giác trầm ngâm suy nghĩ.

Dựa vào tu vi của Tần Giác, âm mưu cướp đoạt đi linh tửu của những đại thế lực kia diễn ra

lúc nào ngay cả thần cũng không biết quỷ cũng chẳng hay, đơn giản dễ như trở bàn tay.

“Quyết định như vậy đi .”

Hạ quyết tâm, Tần Giác lấy ra Linh Cơ lục soát Thiên Cơ Tông, phía dưới lập tức xuất hiện

một thông báo:

tài khoản chính thức của Thiên Cơ Tông, địa chỉ tại núi Thiên Vân ở trung tâm Nam cảnh.

Tần Giác mở cửa hàng bên cạnh Thiên Cơ Tông, phát hiện ra bên trong quả nhiên có phân

loại linh tửu. Những thế lực hàng đầu như Thiên Cơ Tông cơ bản đều có tài khoản chính thức

của riêng mình, đồng thời họ cũng mở cửa hàng và bán ra đồ vật. Với nội tình thâm hậu, lại

còn có thêm lớp bảo vệ an toàn nên lượng tiêu thụ cực cao.

Tần Giác tùy tiện mở ra, phần lớn linh tửu là dùng các loại bảo vật tự nhiên sản xuất mà

https://thuviensach.vn

thành, thậm chí còn có nhiều bảo vật tồn tại trên hàng trăm năm, ngay cả Tần Giác cũng

không nhịn được mà chảy nước miếng .

Đóng lại linh cơ, Tần Giác phán đoán phương hướng, bóng dáng của hắn biến mất tại chỗ chỉ

trong nháy mắt.

Ngoài vạn dặm, bóng dáng Tần Giác đột nhiên xuất hiện, đứng lơ lửng trên không .

“Ta làm như vậy hình như là không tốt lắm thì phải?”

Tần Giác khẽ nhíu mày:

“Nhìn thế thôi nhưng ta thật sự là công dân tuân thủ tốt luật pháp, sao có thể đi trộm đồ của

người khác được.”

“Không, hắn là nên tìm thứ gì đó để trao đổi cùng bọn hắn.”

Nghĩ như vậy, Tần Giác phân tán ý thức tinh thần, cho nó không ngừng lan tràn ra phía

ngoài. Không bao lâu sau, tất cả khung cảnh trong vòng bán kính vạn dặm liền bị hắn thu hết

vào tầm mắt .

Sau một khắc, bóng dáng Tần Giác lại biến mất thêm lần nữa và xuất hiện ở trên không, tại

một mảnh sơn lâm ngoài ngàn dặm.

https://thuviensach.vn

“Không hề nghĩ tới đó lại là Hắc Sâm Lâm .”

Lời còn chưa dứt, một bóng đen đột nhiên xông ra từ khu rừng rậm phía dưới, tốc độ nhanh

vô cùng .

Bành!

Đáng tiếc thay, bóng đen này còn chưa kịp tới gần Tần Giác liền nổ thành một đám máu, vẩy

vào những chiếc lá cây gần đó.

Tần Giác không để ý tới khí tức cường bạo đang dâng lên ở phía xa, năm ngón tay nắm lại

hướng phía dưới tung một quyền.

Tạch tạch tạch!

Mặt đất vỡ ra, giống như bị bạo lực xé nát, toàn bộ mặt đất đều bay lên, hướng về hai phía.

“Rầm!”

Yêu thú cường đại phát giác được bên này có động tĩnh, lập tức ngửa mặt lên trời cao thét

dài cảnh cáo Tần Giác.

Bởi vì trước đó không lâu, Thái Hư Cự Long cùng ba con yêu thú Truyền kỳ đều bị nhân loại

https://thuviensach.vn

giết chết,

Chính vì thế nên bây giờ, những con yêu thú đều đều trở nên cực kỳ cẩn trọng, không dám

hành động thiếu suy nghĩ, chỉ đứng quan sát từ đằng xa .

Nhưng Tần Giác dường như không nghe thấy sự cảnh cáo từ đám yêu thú này, lại tiếp tục đi

vào sâu hơn như đang cố gắng tìm kiếm vật gì đó .

“Nhân loại, ngươi đang làm gì a .”

Rốt cục, một yêu thú cấp bậc Thiên giai không thể ngồi yên, từ trong núi rừng bay lên, gầm

thét dữ dội .

Tần Giác liếc mắt, hóa ra đó chỉ là phiên bản phóng to của Hầu tử .

“Nhân loại, ngươi đang làm gì a .”

Thấy đối phương không để ý tới mình, Hầu tử lại tiếp tục hỏi, trực giác nói cho nó biết rằng

tên nhân loại này vô cùng nguy hiểm .

Đúng lúc này, một vòng quang mang bỗng nhiên sáng lên từ dưới mặt đất, một cỗ linh khí

nồng nặc lập tức khuếch tán ra .

“Xoẹt xẹt!”

https://thuviensach.vn

Nương theo khói bụi đang lấp đầy trời là một khối linh thạch trong suốt sáng long lanh tản

ra linh khí nồng nặc bị Tần Giác lấy ra từ trong lòng đất.

“Lớn như vậy hẳn là đã đủ rồi chứ?”

Nhìn lên linh thạch uyển như một ngọn núi nhỏ trước mặt, Tần Giác trầm ngâm nói .

Một khối linh thạch lớn như vậy, e là ngay cả một võ giả có tư chất bình thường cũng có thể

tu luyện từ Hoàng giai tới Thiên giai, thậm chí còn thừa rất nhiều .

Phải biết rằng, khối linh thạch này cũng không đơn giản chỉ to lớn như vậy, bởi vì nó được

hình thành dưới lòng đất của Hắc Sâm Lâm, cho nên khối linh thạch này ẩn chứa đặc thù của

thuần âm chi lực và thuần dương chi lực, đã vượt qua thượng phẩm. Dù là Thiên giai cường

giả dùng đến để tiến giai Chí Tôn cảnh cũng không phải là không thể. Nếu may mắn, nói

không chừng còn có thể tu luyện thành Âm Dương Chi Lực .

“Linh thạch?”

Hầu tử khẽ giật mình, nó sinh sống ở chốn này đã trên trăm năm, vậy mà không biết phía

dưới có một khối linh thạch khổng lồ như thế, lại còn ẩn chứa thuần âm thuần dương chi lực

https://thuviensach.vn

.

“Đem nó cho ta!”

Hầu tử hưng phấn hét lớn, có khối linh thạch này, nó liền có thể đột phá Thiên giai, bước vào

Chí Tôn cảnh, trở thành yêu thú có cấp bậc biến hóa!

“Rống”

Những con yêu thú còn lại đều chứng kiến điều này, chúng cũng từ trong núi bay ra, vây

quanh Tần Giác, ánh mắt chúng nảy lửa, nhìn chằm chằm linh thạch một cách thèm muốn.

“Nhân loại, bỏ khối linh thạch này xuống, bọn ta có thể tha cho ngươi không chết .”

Một con yêu thú mạnh nhất nói ra, ngoại hình có hơi giống trâu, nhưng lại có hai cái đầu,

phía sau được bao trùm bởi một lớp áo giáp, nhìn qua trông đặc biệt hung hãn .

Tần Giác liếc mắt, thứ này hắn tìm ra để đổi rượu, làm sao có thể buông xuống .

Xoảng

Chỉ một thoáng, kim quang nở rộ, chiếu sáng cả núi rừng, khi kim quang tán đi, Tần Giác

https://thuviensach.vn

cùng linh thạch đã biến mất không thấy gì nữa, ngay cả mấy con Thiên giai yêu thú cũng

cùng nhau biến mất .

...

Nam cảnh, trung bộ, Thiên Vân sơn mạch, Thiên Cơ Tông

Thiên Vân sơn mạch kéo dài trăm dặm, núi non chập trùng, chính là vịtrí linh mạch hội tụ,

cảnh sắc nổi tiếng khắp thiên hạ, gần như không thua kém gì tiên cảnh .

Là người đứng đầu bốn đại tông môn,vài năm gần đây, Thiên Cơ Tông phát triển một cách

chóng mặt, cao thủ dưới môn phái nhiều như mây. Mặc dù trước đây, nhiều cường giả đã sa

sút vì chiến tranh, nhưng cũng không ảnh hưởng xấu đến nền tảng. Lại còn có Thiên Cơ Tử ,

vị này là người mạnh nhất trong tộc người Nam cảnh. Hắn tin tưởng không ai có thể lay

chuyển được địa vị của Thiên Cơ Tông..

Lúc trước, Tần Giác từng đến đây một lần khi tham gia Thịnh Hội Chém Yêu, cho nên đối với

nơi này cũng coi là có quen biết .

Tuỳ tiện xuyên qua rào cản được thiết lập để bảo vệ ngọn núi, Tần Giác đi vào nơi cất giữ

https://thuviensach.vn

linh tửu của Thiên Cơ Tông như đi vào chỗ không người.

68

ầm rượu của Thiên Cơ Tông rất lớn, gần như không thua kém một nửa Huyền Ất Sơn, có lẽ

đây cũng là chênh lệch giữa thế lực cấp đỉnh và thế lực cấp thấp a .

Thế nhưng, có một đại trận phù văn hình thành bên ngoài hầm rượu, một khi cường giả của

Chí Tôn cảnh bị mắc kẹt cũng xem như là khó thoát thân .

“Xem ra linh tửu ở đây đều vô cùng quý giá .”

Nuốt ngụm nước miếng, Tần Giác bước ra một bước, tiến vào đại trận phù văn.

Ha!

Không đợi đại trận phù văn bị kích động mà phát nổ, kim quang mờ mịt bao phủ cả bán kính

mấy chục mét,chỉ trong nháy mắt đại trận phù văn vừa mới sáng lên lại nhanh chóng mờ

dần, Tần Giác cũng thành công xuyên qua đại trận phù văn, tiến vào bên trong hầm rượu.

“Ha ha”

Tần Giác hít một hơi thật sâu, lộ ra vẻ say mê thích thú.

“Thơm quá .”

https://thuviensach.vn

Hắn thấy trong hầm rượu khổng lồ chứa đầy các loại dụng cụ và còn có nhiều bầu rượu rực

rỡ muôn màu, toát ra mùi thơm cùng linh khí nồng nặc.

So với linh tửu mà Tần Giác uống trước đó đơn giản là không đáng nhắc tới .

Cũng không phải là do trình độ nấu rượu của Bạch Nghiệp không tốt, thực chất là do sự

chênh lệch quá lớn từ nguyên liệu được sử dụng. Phải biết rằng, linh thực mà Thiên Cơ Tông

sử dụng đều là từ cấp ba trở lên, khẩu vị tự nhiên cũng có sự khác biệt rõ ràng.

Kể từ khi xuyên không đến thế giới này, đây là lần đầu tiên Tần Giác được chiêm ngưỡng một

hầm rượu lớn như vậy, nếu như linh tửu được dự trữ đủ thì có lẽ hắn không cần phải tìm đến

nơi này.

“Mười năm, hai mươi năm, ba mươi năm …”

Tần Giác nhìn xung quanh một lượt, phát hiện bình rượu ngâm lâu nhất cũng đã đạt tới hơn

hai trăm năm, thế là hắn lập tức nhấc một bình linh tửu hai trăm năm lên rồi mở ra, ngửa

đầu uống.

https://thuviensach.vn

Linh rượu sau khi được đưa vào miệng liền hóa thành linh lực cuồn cuộn tràn vào toàn thân,

mặc dù đối với Tần Giác linh lực ấy không có tác dụng gì, nhưng thứ cảm giác đang tràn

ngập khắp cơ thể quả thực rất sung sướng .

“Ha ha ha, sảng khoái quá đi.”

Tần Giác cười vui vẻ rồi nói to.

Sau khi uống xong một bầu rượu, lúc này, Tần Giác mới hài lòng lau miệng.

Linh tửu có tuổi đời từ hai trăm năm trở lên đã có thể gọi là cực phẩm, bất kể là cảm giác

hay mùi thơm đều để lại dư vị vô tận. Mặc dù Tần Giác đã uống qua vô số loại rượu nhưng

vẫn bị kinh ngạc.

“Khối linh thạch kia chắc là cũng đủ để ta mua một nửa linh tửu trong này?”

Tần Giác ước lượng sơ bộ, sau khi cảm thấy không có vấn đề gì, hắn trực tiếp vung tay lên

đem một nửa linh tửu trong hầm rượu vào trong nhẫn trữ vật. Không chỉ thế, hắn còn đặc

biệt chọn những bình có tuổi đời lớn hơn, rồi bất chợt lấy ra khối linh thạch trông như ngọn

núi, đặt ở trong hầm rượu .

https://thuviensach.vn

May mà hầm rượu này đủ lớn, nếu không chỉ sợ không chứa được một khối linh thạch khổng

lồ như vậy.

Xong việc, Tần Giác từ trong hầm rượu lặng lẽ biến mất không một tiếng động.

...

“Lục sư huynh, huynh tới rồi .”

“À, có mấy người đặt linh tửu loại năm mươi năm tuổi, ta tới lấy .”

“Được rồi .”

Người đang nói chuyện là một râu dê, chỉ cao hơn một thước. Người được gọi là Lục sư

huynh tuy còn trẻ tuổi, nhưng hơi thở của hắn ta còn thâm hậu hơn nhiều so với tên râu dê.

Cũng nhờ râu dê dẫn đường mà hai người nhanh chóng đến được bên ngoài hầm rượu.

“Mở ra.”

Râu dê vung ra một đạo linh lực, rơi vào đại trận phù văn.

Ùm

Hai phút sau, đại trận phù văn từ từ mở ra, lộ ra hầm rượu ở phía sau.

“Kỳ quái, sao hôm nay đại trận phù văn phản ứng chậm như vậy .”

https://thuviensach.vn

Râu dê lộ rõ vẻ nghi ngờ.

Lời còn chưa dứt, Lục sư huynh đã tiến vào hầm rượu .

“A!”

“Làm sao vậy, Lục sư huynh?”

Râu dê kinh hãi, vội vàng đi theo .

“Rượu đâu?”

Râu dê sững sờ, lúc này mới phát hiện toàn bộ hầm rượu bị quét sạch từ lúc nào chẳng hay,

chỉ còn lại chút linh tửu mười năm, hai mươi năm, chứ đừng nói tới năm mươi năm, thậm chí

linh tửu ba mươi năm cũng không còn.

“Chuyện quái gì đang xảy ra thế này?”

Râu dê đột nhiên sửng sốt, từ trước tới nay, hầm rượu đều do hắn quản lý chặt chẽ, ngay lúc

này đây, hắn bối rối không hiểu tại sao nhiều linh tửu lại biến mất kì quái như thế. Nếu để

cho cấp trên biết, hắn nhất định sẽ không bỏ qua.

“Ninh Hiệp, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Ngươi nhất định phải giải thích rõ ràng cho ta!”

Lục sư huynh lạnh lùng nói .

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, râu dê khóc không ra nước mắt, rõ ràng buổi sáng hôm nay, hắn sang đây kiểm tra

mọi thứ vẫn tốt, ai có thể nghĩ tới mới qua nửa ngày mà mọi chuyện lại trở nên tồi tệ như

vậy.

Cái quan trọng nhất là,ngoại trừ mấy vị thủ lĩnh cao tầng và hắn, ngay cả cường giả Chí tôn

cũng không thể mở đại trận phù văn, hắn mạnh tới cỡ nào mà có thể vượt qua đại trận phù

văn, tiến vào hầm rượu?

Ngay lúc râu dê gần như sụp đổ, hắn chợt thấy khối linh thạch khổng lồ được đặt ở phía đối

diện, râu dê lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc.

Lục sư huynh nhận ra có điều gì đó không ổn, nhìn theo ánh mắt của râu dê, hắn sững sờ:

“Đó là cái gì?”

“Hình như … Là một khối linh thạch?”

“Lớn như vậy?”

Mặc dù trong lòng đã xác định rõ, nhưng Lục sư huynh vẫn cảm thấy khó tin. Hắn chưa bao

giờ nhìn thấy một khối linh thạch lớn như vậy, với lại … ở phía trên dường như có hai luồng

https://thuviensach.vn

khí kì quái, một âm một dương, biến ảo khó lường.

“Chẳng lẽ là của kẻ đã ăn trộm … À không, sau khi đã lấy đi linh tửu, hắn cố ý lưu lại?”

Râu dê ngập ngừng nói .

Lời vừa nói ra, hai người đều chìm vào trạng thái suy tư, nếu như khối linh thạch này thật sự

là do hắn cố ý lưu lại, như vậy là thua lỗ hay là kiếm lời?

Một hồi lâu sau, hai người đưa mắt nhìn nhau rồi đồng thanh nói:

“Tại sao lại như vậy… Trước hết phải báo cho cấp trên?”

Đối phương có thể quét sạch linh tửu trong hầm rượu mà không khai mở đại trận phù văn và

còn lưu lại một khối linh thạch lớn như vậy, nên hắn chắc chắn là cường giả siêu mạnh, thậm

chí là đạt đến cấp bậc Truyền Kỳ. Hai người bọn họ đinh ninh sẽ không có khả năng điều tra

ra điều gì, chỉ còn cách là báo cáo cho cấp trên những gì mà hai người tìm thấy.

...

“Ha ha ha, rượu ngon .”

Tần Giác dựa vào tảng đá, uống linh tửu một cách đắc ý.

https://thuviensach.vn

Không hổ là linh tửu do Thiên Cơ Tông sản xuất, cho dù trải qua mấy chục năm cũng vẫn giữ

được mùi vị ban đầu, nếu là võ giả bình thường uống một ngụm, chỉ e là không thua kém gì

so với việc uống một viên linh đan để tu luyện.

Rầm rầm .

Đột nhiên, Vân Tịch bên cạnh đong đưa ngọn cỏ gây sự chú ý của Tần Giác .

“Sao? Chuyện gì?”

Tần Giác cúi đầu nói .

Vân Tịch duỗi ngọn cỏ ra, chỉ hướng bầu rượu trong tay Tần Giác.

“Ngươi cũng muốn uống?”

Tần Giác ngạc nhiên .

Vân Tịch lập tức gật đầu tỏ vẻ ưng ý.

“Thôi được rồi a, hôm nay tâm trạng của ta không tệ, có thể phá lệ mà cho ngươi thêm một

chút.”

Tần Giác cười nói.

Vân Tịch lập tức vâng lời co người lại đứng dậy, mong chờ được thưởng thức loại linh tửu

https://thuviensach.vn

này.

Khi linh tửu rơi xuống, cô ta có thể cảm nhận được rõ linh khí còn mạnh hơn gấp nhiều lần

so với tất cả những loại linh tửu mà Tần Giác uống qua trước đó. Dù sao cũng là do Thiên Cơ

Tông sử dụng bảo vật quý báu mà sản xuất thành, so với linh tửu ở Huyền Ất Sơn quả thực là

cách xa một trời một vực.

Không chỉ như vậy, linh tửu còn có chức năng hấp thụ và chữa thương nhanh chóng, đây

cũng là nguyên nhân vì sao linh tửu của Thiên Cơ Tông có lượng tiêu thụ cực cao. Đối với

những kẻ yêu thích linh tửu mà nói, đó quả thực là đồ tốt. Còn với những người không thích

uống rượu, nó có thể sử dụng cho việc tu luyện hoặc chữa thương .

Ngay cả Tần Giác cũng không khỏi thở dài, nếu hắn sớm nghĩ đến lời nói của những đại tông

môn kia dù chỉ là một chút thì cũng chẳng đến nỗi mỗi ngày đều phải vơ vét hầm rượu của

Bạch Nghiệp.

Giờ phút này, trên lá cây Vân Tịch đã xuất hiện thật nhiều đường nét hoa văn màu vàng

https://thuviensach.vn

trông cực kì lộng lẫy. Sau khi hấp thu linh tửu, cỏ lá khẽ chấn động, bắt đầu điên cuồng hấp

thu linh khí chung quanh, không ngờ lại có dấu hiệu đột phá.

“Không phải là người cùng Lạc Vi Vi đột phát a?”

Tần Giác nhớ tới bởi vì cô ta muốn đi tới Linh tủy ao đột phá, mà hôm nay lại chẳng tới,

không ngờ Vân Tịch thế mà cũng muốn đột phá .

69

Chương 69: Tại Sao Ngươi Lại Tới

Không giống như linh thảo thông thường, Vân Tịch vốn đã sinh ra linh trí, tu luyện lại là công

pháp của nhân tộc ‘Thanh Hư Kinh’,cho nên tiến giai nhanh Tần Giác cũng không ngạc

nhiên, chỉ là không ngờ lại nhanh như vậy.

Phải biết, Lạc Vi Vi chỉ là tu luyện mấy tháng hơn nữa lại có linh lực quán đỉnh, mới có thể

trùng kích Huyền giai trong khoảng thời gian này, trái lại Vân Tịch mỗi ngày ngoại trừ mấy

giọt linh tửu do Tần Giác rót, hầu như không có bất kỳ sự trợ giúp nào khác.

Nói cách khác, thiên phú tu luyện của Vân Tịch so với Lạc Vi Vi còn kinh khủng hơn, đây thật

sự là cỏ dại sao?

https://thuviensach.vn

Đúng lúc Tần Giác đang suy nghĩ, trên người Vân Tịch đột nhiên sáng lên một vòng sáng

xanh, chính là biểu tượng của ‘Thanh Hư Kinh’, sau đó khí tức bắt đầu không ngừng bay lên,

đường vân màu vàng trên lá cây cũng trở nên sáng hơn, lộ ra phá lệ lộng lẫy.

Lúc này, Vân Tịch khẽ run lên, như thể có thứ gì đó bị vỡ vụn ra, mà đường vân màu vàng

trên lá cây cũng theo đó biến thành màu vàng sẫm, khí tức tăng vọt, nhiều dấu hiệu khác

nhau cho thấy Vân Tịch đã thành công tiến giai linh thảo cấp hai.

“Đơn giản như vậy?”

Tần Giác ngạc nhiên.

Trong tình huống bình thường không phải là trải qua một ngày một đêm trùng kích, thậm

chí thất bại mấy lần, cuối cùng mới gian nan đột phá sao? Tại sao không có gì khác biệt so

với tu luyện bình thường?

Mặc dù tu vi của Tần Giác là vô địch, nhưng hắn căn bản không có khái niệm gì về việc đột

https://thuviensach.vn

phá, dù sao hắn ăn cơm đi ngủ cũng có thể trở nên mạnh hơn, cho nên hiểu biết về phương

diện này như cũ vẫn dừng lại ở lúc Bạch Nghiệp đột phá tràng cảnh trước đây.

Sau khi đột phá, Vân Tịch duỗi ra ngọn cỏ, đụng vào Tần Giác một cái, ý tứ rất rõ ràng, như

muốn nói: Ta còn muốn nhiều hơn nữa.

“Không được, ngươi vừa mới đột phá, trước tiên vẫn là nên ổn định cảnh giới.”

Tần Giác lập tức lắc đầu cự tuyệt.

Nghe vậy, Vân Tịch lập tức thất vọng ỉu xìu, nhưng không tiếp tục dây dưa quấy rầy Tần Giác,

mà là thành thật tiến vào trạng thái tu luyện, ổn định cảnh giới.

Sau đó mấy ngày, Tần Giác hoặc là nằm trên tảng đá đi ngủ, hoặc là uống rượu ca hát, chưa

kể cảm giác có bao nhiêu nhẹ nhõm thư thái.

Chút linh tửu kia đổi từ Thiên Cơ Tông đủ cho hắn uống ít nhất nửa năm, cho nên hoàn toàn

không cần lo lắng vấn đề linh tửu trong thời gian ngắn.

Mặt khác Tần Giác cũng đã nghĩ kỹ, ngay cả linh tửu của Thiên Cơ Tông cũng đều cực phẩm

như vậy, nếu là thế lực đứng đầu Linh Ương Giới ở thánh địa Trung Châu thì sao?

https://thuviensach.vn

Bởi vậy sau khi Tần Giác quyết định uống sạch hết chút linh tửu này, liền đi tới thánh địa

Trung Châu, nói không chừng có thể lấy được linh tửu hơn ngàn năm, cùng lắm thì lại tìm

một khối linh thạch để đổi lấy là được, dù sao Linh Ương Giới lớn như vậy, chỉ cần Tần Giác

muốn, có thể tìm một khối linh thạch lớn hơn hoặc những thứ tốt khác để thay thế bất cứ lúc

nào.

Hôm nay, thiếu nữ đến đón tia nắng ban mai, quả nhiên đã đột phá đến Huyền giai, cả người

phảng phất như được tái sinh, ngay cả dung mạo cũng trở nên xinh đẹp hơn.

Không khoa trương chút nào khi nói giờ phút này Huyền Ất Sơn bất luận là ngoại môn hay

nội môn, đều không có đệ tử nào là đối thủ của nàng, thậm chí một vài đạo sư cũng rất có

thể không đánh được nàng.

Dựa theo tốc độ này, chỉ sợ thiếu nữ sẽ ba năm Thiên giai, năm năm Truyền kỳ, mười năm

Đại thánh, cuối cùng thống ngự vạn giới, tồn tại bất tử bất diệt.

“Sư thúc tổ, dưới núi gần đây thật náo nhiệt, rất nhiều võ giả từ địa phương khác tới.”

https://thuviensach.vn

Thiếu nữ thuận miệng nói.

Bình thường thế lực võ đạo phụ cận đều dựa vào một tòa thành thị, Huyền Ất Sơn tự nhiên

cũng không ngoại lệ, mặc dù thành thị không lớn nhưng lại khá phồn hoa, một số đạo sư và

trưởng lão truyền thụ chương trình học mệt mỏi, thường sẽ tới Vạn Phượng lâu dưới núi thư

giãn một chút.

Tuy nhiên bởi vì Huyền Ất Sơn chỉ là một thế lực nhỏ không được nhiều người biết đến, nên

thành thị dưới núi cơ bản đều là người bình thường, không có võ giả tồn tại, trừ phi là thế lực

đứng đầu như sáu đại gia tộc, chẳng hạn như thành Diêu Quang trước đây bị Ngụy gia chiếm

cứ, không biết ẩn giấu đi bao nhiêu cao giai võ giả.

Cho nên khi nghe được câu này, điều đầu tiên Tần Giác nghĩ đến là chẳng lẽ thân phận của

mình bị bại lộ?

Nhưng rất nhanh hắn đã phủ định ý nghĩ này, nếu như thân phận của hắn bại lộ, bốn đại

tông môn không thể không có hành động, dù sao bọn người Thiên Cơ Tử chỉ biết hắn trông

ra sao, nhưng lại không biết hắn ở đâu.

https://thuviensach.vn

Nếu không phải thân phận của hắn bị bại lộ, vậy thì là vì cái gì?

“Ngươi biết những võ giả này đến từ đâu sao?”

“Không biết.”

Thiếu nữ lắc đầu, nàng cũng chỉ là lần trước trong lúc xuống núi vô tình chú ý tới, nhưng

cũng không nghĩ sâu.

“Tốt.”

Tần Giác bất đắc dĩ.

Theo kinh nghiệm mà hắn rút ra được từ cuốn tiểu thuyết, tình huống này hoặc là có người

đang cử hành thịnh hội hoành tráng gần đó, hoặc là có một bảo vật bí mật sắp xuất thế.

Trước đó không lâu bốn đại tông môn mới vừa đại chiến một trận với tộc Tử Linh và yêu thú,

đều đã khôi phục nguyên khí, hiển nhiên không thể cử hành thịnh hội, thậm chí nếu cử hành

thịnh hội cũng không thể ở đây, trong phạm vi ngàn dặm chỉ có một thế lực võ đạo Huyền Ất

Sơn, như vậy đáp án rất rõ ràng, có một bảo vật bí mật sắp xuất thế.

Cũng không biết là bảo vật bí mật gì, vị trí ở đâu.

Trước khi Tần Giác nghĩ rõràng, lúc này Trương Kỷ Trần đã đi tới, như cũ hai cái viên thịt

https://thuviensach.vn

trên dưới vẫn đong đưa.

“Sư thúc, người đó lại tới tìm ngươi.”

Tần Giác ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện Thẩm Chí Văn quả nhiên đang đứng cách đó không

xa nhìn qua bên này, nhưng cũng không dám tới gần.

“Không phải đã nói hắn đừng tới tìm ta nữa sao?”

Sắc mặt Tần Giác trầm xuống, chẳng lẽ đối phương cho là hắn đang nói giỡn?

Nhìn thấy Tần Giác đi tới, Thẩm Chí Văn lập tức nhịn không được rùng mình một cái, vội

vàng hô to:

“Tiền bối, ta chỉ là vừa rồi tình cờ đi ngang qua, muốn đến xem ngài, ta còn mang theo lễ vật

cho người.”

Nói xong, Thẩm Chí Văn giơ cánh tay lên, đúng là mang theo hai ấm linh tửu.

Tần Giác vốn đang định xóa sạch linh trí của Thẩm Chí Văn, nhưng khi hắn nhìn thấy trong

tay Thẩm Chí Văn mang theo hai ấm linh tửu thì động tác trở nên trì trệ, nói:

“Đến đây.”

https://thuviensach.vn

Mặc dù mấy ngày trước Tần Giác vừa mới quét sạch hầm rượu của Thiên Cơ Tông, nhưng hai

ấm linh tửu Thẩm Chí Văn mang đến này đều đã hơn hai trăm năm, vốn là một kẻ yêu thích

linh tửu Tần Giác sao có thể ngại có quá nhiều?

Hơn nữa Thẩm Chí Văn xuất thân Huyền Hoàng Tông, hương vị linh tửu được sản xuất có lẽ

khác nhau rất lớn so với Thiên Cơ Tông.

“Vâng.”

Nghe thấy Tần Giác để hắn tới, Thẩm Chí Văn vui mừng khôn xiết, lập tức chạy chậm tiến

lên phía trước nói:

“Ta thấy tiền bối thích uống rượu, nên lấy hai ấm trân phẩm hai trăm bảy mươi năm tặng cho

tiền bối, hi vọng tiền bối thích.”

Tần Giác mặt không biểu tình nhận lấy hai bầu rượu, hít một hơi thật sâu, thật thơm!

“Tiền bối, ta thật sự không phải cố ý quấy rầy người, mà là vừa đi ngang qua, cho nên mới

thuận đường tới đây.”

“Bởi vì có tin tức truyền ra, Vô Cực bí cảnh sắp xuất thế, thế lực khắp nơi đều rục rịch chuẩn

https://thuviensach.vn

bị động thủ, sư phụ cảm thấy đây là cơ hội lịch luyện tốt, nên phái ta tới.”

Thẩm Chí Văn cẩn thận từng li từng tí giải thích nói, sợ Tần Giác xóa đi linh trí của hắn, biến

hắn thành một tên ngớ ngẩn.

“Vô Cực bí cảnh?”

Tần Giác đang ôm bầu rượu hơi sững sờ một chút, rất nghi hoặc hỏi:

” Vô Cực bí cảnh gì?”

“Tiền bối không biết?”

Thẩm Chí Văn cũng sững sờ.

Tần Giác thật sự không biết gần đây hắn không nhìn Linh Cơ nhiều, cho nên ngoại giới đang

xảy ra chuyện gì cũng không rõ, nhưng nghe ngữ khí Thẩm Chí Văn, chỉ sợ Vô Cực bí cảnh

này chính là đầu nguồn cho sự xuất hiện đột ngột của đông đảo võ giả dưới núi?

70

Chương 70: Vô Cực Bí Cảnh

Từ trong miệng Thẩm Chí Văn, Tần Giác rất nhanh đã biết Vô Cực bí cảnh đến cùng là thứ gì.

https://thuviensach.vn

Thì ra rất lâu trước đây, có một vị cường giả cấp bậc Thánh cảnh ở Nam cảnh, danh xưng là

Vô Cực, thực lực thông thiên triệt địa, ép toàn bộ Nam cảnh không ngóc đầu lên được.

Có thể làm được điều này ngoại trừ Vô Cực Thánh Giả, cũng chỉ có vị Thuần Dương Thánh

Giả kia đột nhiên sống lại năm trăm năm trước, lại đột nhiên mất tích.

Tuy nhiên so với Thuần Dương Thánh Giả, Vô Cực Thánh Giả cũng không phải là đột nhiên

mất tích, mà là thuộc về thọ hết chết già, nghe đồn hắn trước khi chết đã dùng không gian

thần thông để phong ấn tất cả tài phú cả đời của mình ở một góc nào đó của Nam cảnh, ai

cũng không biết ở đâu, bởi vậy được xưng là Vô Cực bí cảnh.

Mười ngày trước, một tin tức lan truyền nhanh chóng, bởi vì phong ấn nới lỏng, Vô Cực bí

cảnh sắp xuất thế, mà địa điểm là ở trên một ngọn núi cách Huyền Ất Sơn không xa.

Chỉ trong hai ngày, tin tức này đã truyền khắp Nam cảnh, khiến cho vô số người nghe được

tin lập tức hành động, bao gồm cả những thế lực hàng đầu kia.

Dù sao, đây chính là sự tài phú cả đời của một cường giả Thánh cảnh!

Ngay cả cường giả Truyền Kỳ cảnh cũng cực kỳ ghen tị.

https://thuviensach.vn

Gần đến ngày thứ ba khi tin tức truyền ra,tông chủ ba đại tông môn đã gián lâm dãy núi kia,

sau khi bọn hắn thăm dò, quả thực nơi đây có dao động không gian cực kỳ kịch liệt, bọn hắn

cũng từ đó nhìn thấy bóng dáng của một tiểu thế giới.

Nhưng ngoại tầng của Vô Cực bí cảnh lại có một đạo cấm chế, không có võ giả cấp bậc Thiên

giai nào có thể tiến vào, dù là Truyền kỳ cũng không ngoại lệ.

Cuối cùng, ba tông chủ quyết định thông báo chuyện này cho thiên hạ biết, để tất cả võ giả

bên dưới Chí Tôn cảnh có thể tiến vào Vô Cực bí cảnh, tranh đoạt cơ hội lần này, mà bọn hắn

cũng muốn nhân cơ hội này lịch luyện đệ tử của mình.

Thế là mới có chuyện Thẩm Chí Văn “qua mặt” Huyền Ất Sơn.

“Vô Cực bí cảnh …”

Tần Giác tự lẩm bẩm, cuối cùng cũng hiểu được nguyên nhân đột nhiên xuất hiện nhiều võ

giả dưới núi như vậy, nhưng những võ giả này rất có thể đã suy nghĩ quá nhiều, mặc dù bất

kỳ võ giả nào bên dưới Chí Tôn cảnh đều có thể tiến vào Vô Cực bí cảnh, nhưng thực sự có

thể thu được cơ hội chỉ sợ cũng chỉ có Thẩm Chí Văn là một đệ tử thiên tài đến từ thế lực lớn

https://thuviensach.vn

hoặc là một ít tán tu Thiên giai.

Về phần võ giả bên dưới Thiên giai, Địa giai có lẽ vẫn có thể miễn cưỡng đi theo uống ngụm

canh, nhưng những người tụ tập dưới núi này cơ bản đều là Hoàng giai, Huyền giai, hơn phân

nửa ngay cả tư cách uống canh cũng không có, thậm chí hơi không cẩn thận sẽ có thể chết ở

bên trong.

“Đệ tử của Thiên Cơ Tông, Kiếm Tông, Phong Lôi Tông đều đã tới, còn có sáu đại gia tộc,

đừng nói là cướp đoạt cơ duyên, mà phải nói là thế hệ tuổi trẻ tranh phong.”

Thẩm Chí Văn cười khổ nói.

Vốn dĩ sau khi Tần Giác chỉ điểm, Thẩm Chí Văn đã có xu hướng đột phá, một khi bước vào

Chí Tôn cảnh, hắn chính là người mạnh nhất trong thế hệ tuổi trẻ ở Nam cảnh.

Nhưng bởi vì Vô Cực bí cảnh, hắn phải tạm thời từ bỏ đột phá trước.

Đối với cái này, Tần Giác không thèm để ý chút nào, hắn căn bản không hề có hứng thú đối

với cái gọi là Vô Cực bí cảnh.

https://thuviensach.vn

“Đúng, ta nhớ trong sách cổ đã nhìn thấy qua, Vô Cực Thánh Giả và tiền bối đều giống nhau

thích uống rượu, với lại nghe nói hắn còn cất chứa rất nhiều linh tửu hơn ngàn năm, hiện tại

hắn là đều bị phong ấn ở Vô Cực bí cảnh.”

Giống như nhớ tới cái gì, Thẩm Chí Văn thuận miệng nói.

“Cái gì? Linh tửu hơn ngàn năm?”

Nghe được câu này, Tần Giác hai mắt sáng lên:

“Ngươi chắc chắn?”

Thẩm Chí Văn ngạc nhiên, không nghĩ tới Tần Giác lại phản ứng lớn như vậy, lập tức chần

chờ nói:

“Ta cũng không chắc, bởi vì đã nhìn thấy trong cổ tịch.”

“Vô Cực bí cảnh kia ở nơi nào?”

Tần Giác lập tức truy hỏi.

Linh tửu hơn ngàn năm, cho dù là thật hay giả, đều đáng giá để hắn tự mình đi một chuyến.

“À … Trên một ngọn núi ngoài vài trăm dặm.”

“Mang ta đi.”

“Hả?”

https://thuviensach.vn

Thẩm Chí Văn sững sờ, có chút mộng bức.

“Ta nói, mang ta đi.”

Tần Giác lại lặp lại một lần.

“Nhưng… Vô Cực bí cảnh chỉ cho phép võ giả bên dưới Chí Tôn cảnh…”

Lời còn chưa dứt, Thẩm Chí Văn bỗng nhiên dừng lại,

Hắn suýt nữa quên mất, Tần Giác có thể giết chết tồn tại của Thái Hư Cự Long, thực lực

khẳng định đã đạt tới cấp bậc Thánh cảnh, muốn đi vào Vô Cực bí cảnh không khó.

“Tốt.”

Thẩm Chí Văn nhẹ gật đầu nói:

“Khi nào chúng ta xuất phát?”

Có thể cùng Tần Giác tiếp xúc càng lâu, Thẩm Chí Văn cao hứng còn không kịp, sao có thể

cự tuyệt.

“Bây giờ.”

Thẩm Chí Văn: “...”

“...”

Thẩm Chí Văn không hổ là Đại sư huynh của Huyền Hoàng Tông, cưỡi một chiếc phi hành

https://thuviensach.vn

Thiên giai Linh khí thượng phẩm, tốc độ còn nhanh hơn Xuyên Vân Linh Chu của Ngụy gia,

nhìn qua rất khí phái, hơn nữa phía trên có khắc tiêu chí Huyền Hoàng Tông, võ giả bình

thường căn bản đều không dám tới gần.

Đáng nhắc tới là khi rời khỏi Huyền Ất Sơn, Tần Giác cố ý bố trí xung quanh Huyền Ất Sơn

một đạo cấm chế, có chút giống với Vô Cực bí cảnh, nhưng càng lợi hại hơn, chỉ cần là võ giả

trên Thiên giai đều không thể tiến vào.

Dù sao bởi vì Vô Cực bí cảnh, trong phạm vi ngàn dặm đã tụ tập một số lượng lớn các võ giả,

trong đó không thiếu các thiên giai, trong khoảng thời gian hắn rời đi này, bảo vệ một điểm

luôn luôn không sai.

Mặt khác, bởi vì Thẩm Chí Văn, Tần Giác lần này cố ý thi triển một đạo Dịch Dung thuật,

phòng ngừa lần nữa có người tới tìm hắn bái sư, nhưng vẫn như cũ rất đẹp trai.

“Đại sư huynh.”

“Đại sư huynh.”

“Đại sư huynh ngươi vừa rồi sao lại đi.”

https://thuviensach.vn

Trên Phi hành Linh khí, vài đệ tử Huyền Hoàng Tông chào đón nói.

“Hả? Người này là ai?”

Rất nhanh liền có người chú ý tới Tần Giác đứng bên cạnh Thẩm Chí Văn.

“Vị này trước đây … là bằng hữu của ta, lần này sẽ cùng chúng ta tiến vào Vô Cực bí cảnh.”

Thẩm Chí Văn lúc đầu muốn nói tiền bối, nhưng để tránh gây nên hoài nghi, cuối cùng đổi

thành bằng hữu.

“Hóa ra là bằng hữu của Đại sư huynh. ”

“Vậy chính là bằng hữu của chúng ta.”

“Vị bằng hữu này tên gọi là gì?”

“...”

Đám người lao nhao, cực kỳ nhiệt tình.

Nhất là hai nữ đệ tử, ánh mắt nhìn về phía Tần Giác như hai si hán, hận không thể xông lên.

Ai, quá đẹp cũng là một loại phiền não, coi như muốn điệu thấp cũng không được.

Tần Giác nhìn lướt qua, ba nam hai nữ, toàn bộ đều đã đạt đến cấp bậc Thiên giai, có lẽ đây

chính là khoảng cách giữa thế lực hàng đầu và thế lực bình thường, nếu đặt ở địa phương

https://thuviensach.vn

khác, những đệ tử này đã đủ để khai tông lập phái, nhưng ở Huyền Hoàng Tông nhiều nhất

chỉ là đệ tử.

“Đi đi đi, đều tránh ra cho ta.”

Thẩm Chí Văn vội vàng đuổi bọn hắn đi, sợ không cẩn thận chọc giận Tần Giác.

“Thật có lỗi tiền bối, bọn họ đều là đệ tử chân truyền của Huyền Hoàng Tông ta, lần này đi

cùng ta đến đây, mong tiền bối thứ lỗi.”

“Không sao.”

Tần Giác không quan trọng lắc đầu.

Với tốc độ của phi hành Linh khí thượng phẩm, mọi người rất nhanh đã tới phiến sơn lâm mà

Thẩm Chí Văn nói tới, xa xa có thể nhìn thấy một ngọn núi đen kịt thẳng vào mây xanh,

giống như một cự trụ khổng lồ giữa trời.

Mà bên cạnh ngọn núi lại có một trấn nhỏ, lúc này các loại phi hành Linh khí đang đậu đầy

gần trấn nhỏ, từng đạo khí tức cường hãn dâng lên không che giấu chút nào, hiển nhiên đã

có không ít võ giả dẫn đầu tới trước.

https://thuviensach.vn

Thẩm Chí Văn điều khiển phi hành Linh khí đáp xuống bên ngoài trấn nhỏ, truyền âm nói:

“Tiền bối, chúng ta trước vào xem một chút, nói không chừng có thể nghe ngóng được nhiều

tin tức liên quan tới Vô Cực bí cảnh.”

Thế là dưới sự dẫn đầu của Thẩm Chí Văn, mọi người đều đi về phía trấn nhỏ.

71 Thật Có Lỗi,Ta Không Phải Có Ý Đó

Trấn nhỏ vì gần với ngọn núi màu đen nên gọi là trấn Hắc Sơn, trong trấn cơ bản chỉ có

người bình thường, bởi vì lần này Vô Cực bí cảnh tụ tập số lượng lớn võ giả, rất nhiều dân

bản địa bị dọa đến không dám ra ngoài, chỉ có một ít khách sạn và quán rượu bị ép buôn bán,

bên trong ngồi đầy võ giả đến từ khắp nơi.

Bọn người Tần Giác đi qua đường, vào một tửu lâu.

“Mấy vị khách quan muốn ăn cái gì?”

Tiểu nhị trong quán lập tức tiến lên hỏi, hai ngày nay hắn tiếp đãi không dưới trăm võ giả, đã

không còn sợ hãi như lúc bắt đầu.

Dù vậy, khi hắn nhìn thấy Tần Giác, vẫn là trong nháy mắt bị kinh diễm.

Quá đẹp!

https://thuviensach.vn

Quan trọng nhất là so với những võ giả gặp được trước đây, khí chất của Tần Giác không

khác gì tiên nhân, dù tiểu nhị này là nam nhân cũng không nhịn được say mê.

“Tiền bối, người muốn ăn không?”

Thẩm Chí Văn nói.

Đến cấp bậc này của bọn hắn, đã không cần đến ăn, nhiều nhất chỉ là thỏa mãn cơn thèm ăn

mà thôi.

“Tùy ý.”

Uống một hớp rượu, Tần Giác không nói gì.

Nghe vậy, Thẩm Chí Văn đành phải tượng trưng nói:

“Lấy một số món ăn đặc trưng nơi này của các ngươi.”

“Được.”

Tiểu nhị gật đầu liên tục, lại nhịn không được liếc nhìn Tần Giác, lúc này mới lui ra.

Quán rượu được chia thành ba tầng, mọi người tới một vị trí cạnh cửa sổ tầng thứ ba ngồi

xuống, nhìn ra ngoài.

Chỉ thấy ngọn núi màu đen đâm thẳng vào mây xanh, tựa như một cột trụ khổng lồ đang giơ

https://thuviensach.vn

cao chỉ vào bầu trời, dốc đứng, căn bản không có điểm tựa gì cả, mà tại vị trí bên trên giữa

sườn núi, không gian mờ mịt có dấu hiệu vặn vẹo, hẳn là cửa vào Vô Cực bí cảnh.

Chỉ cần điểm này, ngay cả khi phong ấn được giải trừ, võ giả dưới Địa giai cũng không thể đi

vào.

“Sư phụ nói hiện tại phong ấn chỉ hơi buông lỏng, chờ lối vào hoàn toàn mở ra phải cần ít

nhất nửa tháng.”

“Nửa tháng?”

Tần Giác nhíu mày, hắn không thể đợi lâu như vậy.

“Đại sư huynh, ngươi vẫn chưa nói cho chúng ta biết vị bằng hữu này của ngươi tên gì.”

Lúc này, một nữ đệ tử cười hỏi.

Nữ đệ tử này gọi là Lâm Nguyệt, lông mày khá thanh tú rất đẹp mắt, nhưng nói thật từ khi

xuyên qua thế giới này, Tần Giác chưa từng thấy võ giả cao giai nào là xấu cả, ngoại trừ mấy

lão gia hỏa trên trăm tuổi kia, còn lại phần lớn đều là tuấn nam mỹ nữ.

“Tần Giác.”

Không đợi Thẩm Chí Văn mở miệng, Tần Giác đáp.

https://thuviensach.vn

” Hóa ra là Tần Giác sư huynh.”

Nữ đệ tử cười nói.

“Tần Giác sư huynh là thuộc môn phái nào?”

Một nữ đệ tử khác đi theo hỏi.

Không có cách, ai bảo Tần Giác quá đẹp trai?

“Tán tu.”

Tất nhiên Tần Giác không thể nói ra là Huyền Ất Sơn.

Mọi người cũng không hoài nghi, dù sao nếu như là đệ tử đại tông môn, bọn hắn không thể

không nghe nói qua.

“Tần Giác sư huynh có hứng thú gia nhập Huyền Hoàng Tông chúng ta không?”

Trong bốn đại tông môn, không đúng, hiện tại hắn là ba đại tông môn mà Huyền Hoàng

Tông lại đứng thứ hai, Lâm Nguyệt tin tưởng, trên thế giới này không có tán tu nào sẽ cự

tuyệt.

“Không hứng thú.”

Lâm Nguyệt: “...”

https://thuviensach.vn

Thẩm Chí Văn bên cạnh vội vàng xen vào:

“Được rồi, đừng nói nữa, trước … Tần huynh sẽ không gia nhập Huyền Hoàng Tông chúng ta

đâu.”

Lâm Nguyệt nhếch miệng, đành phải lựa chọn từ bỏ, nhưng nàng không ngờ Tần Giác lại cự

tuyệt.

Ba nam đệ tử còn lại nhìn nhau, cũng hơi kinh ngạc, bọn hắn nhìn Tần Giác từ trên xuống

dưới, hoàn toàn nhìn không ra tu vi của Tần Giác, thậm chí một chút linh lực cũng đều

không có.

Điều này chứng minh có hai khả năng, một là Tần Giác mạnh hơn bọn hắn rất nhiều, căn bản

không có cách nào nhìn trộm, hai là Tần Giác dùng phương pháp đặc thù để che giấu tu vi.

Ba người không hẹn mà cùng cho rằng Tần Giác nhất định đã dùng phương pháp đặc thù để

che giấu tu vi, dù sao bọn họ cũng là Thiên giai hậu kỳ, nếu như Tần Giác mạnh hơn bọn hắn

nữa, vậy không phải đã là Chí tôn sao?

Không bao lâu, thức ăn được đem lên, mùi thơm tràn ngập, những đệ tử Huyền Hoàng Tông

https://thuviensach.vn

cũng không động đũa, chỉ có Tần Giác bắt đầu ăn giống như một người bình thường, thuận

tiện uống linh tửu Thẩm Chí Văn đưa cho hắn.

Không giống với linh tửu của Thiên Cơ Tông, linh tửu do Huyền Hoàng Tông sản xuất càng

dữ dội hơn, mạnh hơn một chút, cực kỳ sảng khoái.

“Hả? Đây không phải Nộ Hồng chưởng môn thích uống nhất sao?”

Nhìn thấy linh tửu trong tay Tần Giác, Lâm Nguyệt kinh ngạc nói.

Nộ Hồng?

Tần Giác trầm ngâm, hóa ra nó gọi là Nộ Hồng.

“Là ta đưa cho Tần huynh.”

Thẩm Chí Văn lập tức giải thích.

Trên thực tế, hai ấm linh tửu này là Thẩm Chí Văn trộm từ trong hầm rượu của sư phụ,

nhưng hắn chắc chắn sẽ không nói ra.

“Thì ra là thế.”

Mọi người cũng không nghĩ nhiều, dù sao ở đây chỉ có Thẩm Chí Văn mới là đệ tử chưởng

môn, là thật hay giả, bọn hắn cũng không rõ.

“Thẩm sư huynh, thì ra ngươi ở chỗ này.”

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, một giọng nói kinh hỉ vang lên, tràn ngập vui sướng.

Thẩm Chí Văn theo tiếng kêu nhìn lại, lập tức thấy một thanh niên áo bào đen vội vàng đi tới,

đầu tóc chải chuốt cẩn thận tỉ mỉ, nhìn qua rất có sức sống.

“Ngươi là …”

Thẩm Chí Văn có chút mờ mịt.

“Ta là Chu Nguyên, Chu gia Chu Nguyên.”

Thanh niên áo bào đen trên mặt hiện lên vẻ lúng túng.

“Chu Nguyên?”

Thẩm Chí Văn nhíu mày, chợt giống như là nhớ tới cái gì, giật mình nói:

“Ngươi chính là Chu Nguyên bị Diệp Vô Song hành hung?”

“? ? ?”

Còn có thể tán gẫu thật tốt hay không?

Thẩm Chí Văn cũng ý thức được mình nói sai, thế là vội nói:

“Thật có lỗi, ta không phải có ý đó …”

“Ha ha, không sao, ta quả thực bại bởi Diệp Vô Song.”

Chu Nguyên khóe mắt hơi run rẩy, điềm nhiên như không có việc gì nói.

Chu Nguyên xuất thân từ Chu gia một trong sáu đại gia tộc, cũng là người đứng đầu thế hệ

https://thuviensach.vn

tuổi trẻ Chu gia hiện tại, nghe nói ngày hắn sinh ra trời có hiện tượng kỳ lạ truyền đến tiếng

long ngâm.

Bởi vậy Chu Nguyên được coi là niềm hi vọng phục hưng của Chu gia, mà Chu Nguyên cũng

không phụ sự mong đợi của mọi người, mới ngoài ba mươi tuổi đã bước vào Thiên giai hậu

kỳ, dù cho đặt ở trong bốn đại tông môn, cũng có thể đứng hàng đệ tử chân truyền, nhưng

so với Thẩm Chí Văn thì lại có chút kém xa.

Sau lưng Chu Nguyên còn đi theo mấy vị lão giả, nghĩ đến hắn là trưởng lão của Chu gia phụ

trách bảo hộ Chu Nguyên, những vị trưởng lão này cũng đối với Thẩm Chí Văn rất là cung

kính, trong lời nói có phần nịnh nọt.

Chu gia từ trước vẫn luôn giao hảo với Huyền Hoàng Tông, Thẩm Chí Văn lại là Đại sư huynh

của Huyền Hoàng Tông, tương lai rất có thể tiến giai tồn tại Truyền Kỳ cảnh, lúc này đương

nhiên muốn tận lực kết giao.

“Ha ha, Chu huynh hiểu thì tốt.”

Thẩm Chí Văn cười nói.

https://thuviensach.vn

Cũng không phải Thẩm Chí Văn cố ý chế nhạo Chu Nguyên, mà là liên quan tới Chu Nguyên,

hắn thực sự chỉ nhớ rõ chuyện này, mặc dù Chu Nguyên được coi là niềm hi vọng phục hưng

của Chu gia, nhưng trong mắt Thẩm Chí Văn căn bản không đáng giá nhắc tới, phải biết theo

hắn cùng đến đây năm đệ tử chân truyền này tất cả đều là Thiên giai hậu kỳ, so ra Chu

Nguyên thì tính là cái gì?

Chu Nguyên: "..."

Ta hiểu cái rắm!

"Thẩm sư huynh, lần này Vô Cực bí cảnh mở ra, ai cũng không biết bên trong rốt cuộc có cái

gì, nếu không chúng ta hợp thành một đội thì sao?"

Hít một hơi thật sâu, Chu Nguyên miễn cưỡng gượng cười đề nghị.

Nghe vậy, Thẩm Chí Văn vô thức liếc nhìn Tần Giác bên cạnh, lắc đầu nói:

"Không cần, chúng tôi tạm thời không có kế hoạch thành lập đội."

72

Bị cự tuyệt, Chu Nguyên có chút phiền muộn, mình dù sao cũng là người đứng đầu thế hệ

https://thuviensach.vn

trẻ tuổi của Chu gia, tương lai là chủ nhà họ Chu, chẳng lẽ cũng không thể cho ta chút mặt

mũi sao?

“Tránh ra, tránh ra, các ngươi đừng cản đường.”

Lúc này, một giọng nói từ phía sau bọn người Chu Nguyên truyền đến, có chút không kiên

nhẫn.

Chu Nguyên đã có chút buồn bực, nghe được câu này lập tức giống như bị pháo nổ, giận dữ

hét:

“Cút cho ta!”

“Ô ô u, đây không phải tiểu đệ đệ Chu Nguyên sao? Sao lại tức giận như vậy, là ai trêu chọc

ngươi.”

Chu Nguyên sững sờ, lúc này mới phát hiện sau lưng cách đó không xa có một nữ tử áo vàng

dung mạo vũ mị đang đứng, trêu tức nhìn hắn.

Sau lưng nữ tử cũng có mấy lão giả đi theo, hiển nhiên thân phận phi thường.

“Yến Nhược Hi? Tại sao ngươi lại ở chỗ này.”

Chu Nguyên sầm mặt.

https://thuviensach.vn

Yến Nhược Hi, người đứng đầu thế hệ trẻ tuổi Yến gia một trong sáu đại gia tộc, nghe đồn

nàng tu luyện chính là huyễn thuật, cực kỳ khó đối phó, thêm nữa hai nhà lại là quan hệ thù

địch, bởi vậy Chu Nguyên từ trước đến nay chưa từng có cảm tình gì với nàng.

menu

Trước Tiếp

“Tại sao ta không thể xuất hiện ở đây?”

Yến Nhược Hi che miệng khẽ cười nói:

“Chẳng lẽ nơi này là địa bàn của Chu gia các ngươi?”

“Ngươi!”

Chu Nguyên cứng lại, bị nói á khẩu không trả lời được.

Đang lúc Yến Nhược Hi dự định lại cười nhạo Chu Nguyên vài câu nữa, chợt thấy Thẩm Chí

Văn ngồi bên cửa sổ, lập tức gương mặt xinh đẹp hơi thay đổi, khom người tiến lên phía

trước nói:

“Bái kiến Thẩm sư huynh.”

“Ừ.”

https://thuviensach.vn

Thẩm Chí Văn nhẹ gật đầu, xem như đáp lại.

Yến Nhược Hi cuối cùng cũng hiểu Chu Nguyên vì sao lại giống như một kẻ ngốc đứng tại

chỗ, hóa ra là Đại sư huynh Huyền Hoàng Tông ở chỗ này, đừng nói là hắn, cho dù là chủ nhà

họ Chu tới, sợ rằng cũng phải đối với Thẩm Chí Văn cung kính có thừa.

Thấy Thẩm Chí Văn không có ý ra mặt thay Chu Nguyên, Yến Nhược Hi nhẹ nhàng thở ra,

nhưng khi nàng ngẩng đầu lên, trong lúc vô tình thấy được Tần Giác ngồi bên cạnh Thẩm

Chí Văn.

“Đẹp trai quá!”

Đây là ý nghĩ đầu tiên của Yến Nhược Hi.

Yến Nhược Hi tự nhận đã nhìn thấy vô số nam nhân, thấy qua tất cả loại hình tuấn nam suất

ca, nhưng thiếu niên giống như Tần Giác ba trăm sáu mươi độ không có góc chết khí chất lại

xuất chúng như thế vẫn chưa bao giờ gặp qua.

“Này, ngươi đang nhìn cái gì?”

Nhận ra được ánh mắt của Yến Nhược Hi, Lâm Nguyệt lên tiếng.

https://thuviensach.vn

“Hả? Không có gì.”

Yến Nhược Hi giật mình, vội vàng thu hồi ánh mắt.

Nếu như là người khác, Yến Nhược Hi có lẽ sẽ mở miệng phản bác lại, nhưng đối phương lại

là đệ tử chân truyền của Huyền Hoàng Tông, thực lực có thể so sánh với nàng, cho dù nội

tâm nàng khó chịu, cũng chỉ có thể nhịn.

Bầu không khí nhất thời trở nên có chút xấu hổ, chỉ có Tần Giác vẫn như cũ thản nhiên uống

rượu dùng bữa, như thể xem những người khác không tồn tại.

May mà lúc này bên ngoài truyền đến một tràng âm thanh, thu hút sự chú ý mọi người.

“Mau nhìn kìa! Đó là Thánh nữ của Phong Lôi Tông!”

“Thật xinh đẹp!”

“Có người trên linh mạng đã xếp hạng mỹ nữ của Nam cảnh, Thánh nữ của Phong Lôi Tông

thế nhưng là đứng hàng thứ nhất.”

“Chậc chậc, nếu có thể cưới được lão bà xinh đẹp như vậy, cho dù chết cũng đáng giá.”

“Cắt, chỉ bằng ngươi?”

“...”

https://thuviensach.vn

Hai bên đường phố, rất nhiều võ giả nói chuyện ồn ào, nhìn không chớp mắt mỹ nữ từ xa

chậm rãi đi tới, thèm nhỏ dãi.

Nữ tử thân mặc đồ trắng, mộc mạc ưu nhã, không nhiễm một chút bụi trần, ngũ quan đẹp vô

cùng, chỉ là thần sắc hơi băng lãnh, cho người ta một loại cảm giác lạnh lùng khó mà tới gần.

So sánh với nhau, Yến Nhược Hi và Lâm Nguyệt gần như bị miếu sát ngay cả cặn cũng không

còn.

Có lẽ là do Phong Lôi Tông chịu tổn thất quá lớn từ cuộc chiến tranh trước đó, bên người nữ

tử không có bất kỳ đệ tử nào đi theo, nhưng mọi người ở đây đều biết, cho dù chỉ có một

mình nàng, nhưng tuyệt đối không thể khinh thường.

” Có vẻ như người của sáu đại gia tộc và ba đại tông môn còn lại cũng đều đã đến.”

Sau khi cân nhắc một chút, Thẩm Chí Văn hô to với mỹ nữ phía dưới:

“Tô Ngạn sư muội, bên này.”

Nghe được âm thanh, mỹ nữ ngẩng đầu nhìn sang, thấy thế mấy nam đệ tử lập tức ngừng

thở, suýt nữa trợn tròn mắt.

https://thuviensach.vn

“Thẩm sư huynh?”

Mỹ nữ lắc mình một cái, sau một khắc lập tức xuất hiện trong tửu lâu, cách càng gần, mọi

người không khỏi cảm thấy càng thêm kinh diễm, thậm chí ngay cả Yến Nhược Hi và Lâm

Nguyệt nội tâm ghen ghét đều cũng dập tắt ngay lập tức.

Bởi vì sự chênh lệch thật sự quá lớn.

Tần Giác ngước mắt nhìn nữ tử, gần giống như hắn lúc tham gia Thịnh Hội Chém Yêu, cho

dù là dung mạo hay dáng người đều không gì sánh kịp, chỉ là giữa lông mày lại có chút lạnh

nhạt, nghĩ đến hắn là lão tổ Phong Lôi sa ngã đã tạo thành ảnh hưởng rất lớn cho nàng.

“Ha ha, Tô Ngạn sư muội, đã lâu không gặp.”

Thẩm Chí Văn cười nói.

“Lần trước Thẩm sư huynh xuất thủ cứu giúp còn chưa kịp cảm tạ, hôm nay cuối cùng cũng

gặp được Thẩm sư huynh, cảm ơn Thẩm sư huynh.”

Tô Ngạn thành khẩn nói.

Ngày đó nếu như không phải Thẩm Chí Văn ra tay giúp nàng ngăn lại cái cường giả tộc Tử

https://thuviensach.vn

Linh kia, chỉ sợ nàng súy chút nữa đã ngã xuống trên bình nguyên, vậy nên Tô Ngạn rất là

cảm kích.

“Tiện tay mà thôi, không cần phải nói.”

Thẩm Chí Văn không quan tâm nói, võ đạo của hắn vốn là như thế, cho dù đối phương chỉ là

một đệ tử bình thường, hắn ũng tuyệt đối sẽ không bao giờ ngồi yên.

“Chỉ có một mình Tô Ngạn sư muội sao?”

Thẩm Chí Văn không muốn dây dưa tiếp đề tài này, thế là hỏi ngược lại.

“Vâng.”

Nữ tử khẽ gật đầu.

Mọi người đều biết, trong cuộc chiến lần này tổn thất của Phong Lôi Tông là nặng nề nhất,

không chỉ có cường giả Truyền Kỳ cảnh duy nhất trong tông môn ngã xuống, mà đệ tử chân

truyền thế hệ trẻ tuổi cũng gần như bị tiêu diệt hoàn toàn, chỉ còn lại có một Thánh nữ Tô

Ngạn, nếu không với thân phận nàng, sao có thể đi một mình.

“Đã như vậy, hay Tô Ngạn sư muội thành lập một đội với chúng ta đi, thế cũng tốt có thể

https://thuviensach.vn

giúp đỡ lẫn nhau.”

Thẩm Chí Văn nói tiếp.

Chu Nguyên: “? ? ?”

Tình huống gì đây?

Không phải ngươi mới vừa nói không định thành lập đội sao?

Sao vừa mới đổi qua nữ nhân ngươi lại chủ động mời?

Ngươi đây là muốn thành lập đội sao?

Ngươi rõ ràng là tham lam thân thể nàng!

Ngươi đúng là thấp hèn!

Thật ra Chu Nguyên đã hiểu lầm Thẩm Chí Văn, hắn không đáp ứng Chu Nguyên ngoài việc

Chu Nguyên là nam nhân, quan trọng nhất là hắn không muốn dính líu đến Chu gia, Thẩm

Chí Văn sao có thể không rõ mục đích Chu Nguyên kết giao với hắn?

“Cái này …”

Tô Ngạn do dự một chút, gật đầu nói:

“Được.”

Đối với Thẩm Chí Văn, Tô Ngạn vẫn cực kỳ tin tưởng, với nếu như hai người bọn họ Thiên

https://thuviensach.vn

giai đỉnh phong liên thủ, sau khi tiến vào Vô Cực bí cảnh cho dù gặp phải tình huống như thế

nào đều có thể ứng phó, huống chi còn có năm đệ tử chân truyền Thiên giai hậu kỳ.

Chờ một chút …

Tô Ngạn bỗng nhiên chú ý tới Tần Giác đang ngồi ăn uống bên cạnh Thẩm Chí Văn, tuy nói

lúc này Tần Giác cực kỳ không để ý hình tượng, nhưng cái này cũng … Quá đẹp rồi đúng

không?

Nhất là động tác lúc uống rượu của hắn, càng cho người ta một loại cảm giác thoải mái khó

mà nói rõ được.

Là đệ tử của Huyền Hoàng Tông sao?

Không đúng, rõ ràng là không phải.

Dường như nhìn thấy sự nghi hoặc của nữ tử, Thẩm Chí Văn giới thiệu:

“Vị này là… bằng hữu của ta, Tần Giác.”

Cùng lúc đó, Tần Giác uống một hớp rượu nói:

“Xin chào.”

“À… Xin chào.”

Tô Ngạn hơi có vẻ kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

Tần Giác cũng không nghĩ nhiều, hài lòng ợ một cái, nói với Thẩm Chí Văn:

“Ta ăn no rồi, chúng ta tiến vào Vô Cực bí cảnh đi.”

“Hả?”

Thẩm Chí Văn sững sờ

73

“Làm sao vào được?”

Thẩm Chí Văn có chút bối rối.

Dựa theo lời sư phụ hắn nói, trước mắt phong ấn Vô Cực bí cảnh chỉ là hơi buông lỏng mà

thôi, hoàn toàn mở ra ít nhất cũng phải mất nửa tháng, đây cũng là lý do tại sao trong tiểu

trấn tụ tập nhiều võ giả như vậy, nếu hiện tại có thể tiến vào Vô Cực bí cảnh, chỉ sợ bọn hắn

đã sớm tiến vào rồi.

“Yên tâm, ta có cách.”

Tần Giác lạnh nhạt nói.

Thẩm Chí Văn vốn còn muốn nói gì đó, nhưng nhớ tới Tần Giác vốn là cường giả cấp bậc

Thánh cảnh, nếu có cách tiến vào Vô Cực bí cảnh cũng không có gì kỳ quái, vì vậy gật đầu

https://thuviensach.vn

nói:

“Được.”

“Các vị, xin lỗi không thể tiếp được.”

Việc này không nên chậm trễ, sau khi Thẩm Chí Văn, Yến Nhược Hi và Chu Nguyên lên tiếng

chào hỏi, trực tiếp đứng lên nói:

“Đi thôi, chúng ta đến lối vào Vô Cực bí cảnh nhìn xem.”

Năm đệ tử chân truyền nhìn nhau, không rõ Đại sư huynh muốn làm gì, nhưng Thẩm Chí Văn

đã lên tiếng, bọn hắn cũng chỉ có thể nghe theo.

“Thẩm sư huynh, khoảng thời gian này chưa thể tiến vào Vô Cực bí cảnh?”

Tô Ngạn hơi có vẻ nghi hoặc.

“Tô Ngạn sư muội yên tâm, ta có những cách khác có thể tiến vào Vô Cực bí cảnh trước.”

Thẩm Chí Văn không trả lời thẳng, mà là nói.

“Vậy nghe theo Thẩm sư huynh.”

Mặc dù không biết Thẩm Chí Văn có cách gì, nhưng trực giác nói cho Tô Ngạn biết, Thẩm

Chí Văn cũng không phải đang gạt nàng.

Với ý nghĩ này, Tô Ngạn đi theo bọn người Thẩm Chí Văn rời khỏi tửu lâu, bay về phía Hắc

https://thuviensach.vn

Sơn.

“Hả? Đây không phải là Đại sư huynh Huyền Hoàng Tông Thẩm Chí Văn và Thánh nữ Phong

Lôi Tông Tô Ngạn sao? Bọn hắn muốn làm gì?”

Trên các lầu cách đó không xa, một đệ tử mặc trang phục Thiên Cơ Tông nói.

“Tô Ngạn? Chỗ nào? Ở nơi nào?”

Mấy đệ tử còn lại lập tức vây quanh, lộ ra vẻ mặt si mê ngây ngốc.

“Thật xinh đẹp!”

“Chờ một chút, mục tiêu của bọn hắn hình như là lối vào của Vô Cực bí cảnh.”

“Thẩm Chí Văn sao có thể đi cùng với Tô Ngạn?”

“Nhanh đi gọi Thanh Diệp sư huynh!”

“Diệp sư huynh nào?”

“Cả hai đều gọi tới!”

“...”

Không lâu sau, hai người trẻ tuổi mày kiếm mắt sáng, khí vũ hiên ngang từ bên trong đi ra,

tướng mạo giống nhau đến bảy phần, nếu không nhìn kỹ sẽ rất khó phân biệt được.

https://thuviensach.vn

Nếu có người ngoài ở đây nhất định có thể nhận ra, hai người trẻ tuổi này chính là Song Tử

Tinh tiếng tăm lừng lẫy của Thiên Cơ Tông: Diệp Vô Song và Diệp Vô Nguyên.

Mà Diệp Vô Song chính là người đã đánh Chu Nguyên trong miệng Thẩm Chí Văn trước đó.

“Có chuyện gì?”

“Diệp sư huynh, không tốt rồi, Tô Ngạn hiện tại đang đi cùng với Thẩm Chí Văn.”

“Cái gì?”

Sắc mặt hai người trẻ tuổi đại biến, ngẩng đầu nhìn lên quả nhiên thấy Thẩm Chí Văn và Tô

Ngạn, về phần những người khác đã bị bọn hắn tự động xem nhẹ.

“Hai người bọn họ sao có thể đi cùng nhau?”

Hai người cau mày nói.

Một bên khác, đệ tử Kiếm Tông cũng đang yên lặng quan sát.

“Kỳ quái, bọn hắn đi vào Vô Cực bí cảnh làm gì?”

“Ha ha ha, không phải là muốn đi vào sớm chứ?”

“Nói đùa gì vậy, trừ khi Thẩm Chí Văn điên rồi.”

“Các ngươi mau nhìn đi, hắn thật sự động thủ.”

“Ha ha ha ha.”

https://thuviensach.vn

“...”

Kiếm Tông Thánh Tử là một thanh niên gánh vác trên lưng trọng kiếm, toàn thân tỏa ra một

cỗ kiếm khí mãnh liệt làm cho người không dám nhìn thẳng, ngón tay hắn gõ lan can lắc đầu

nói:

“Thẩm Chí Văn này, càng ngày càng không đáng tin cậy.”

Không chỉ như vậy, thế lực khắp nơi đều tỏ vẻ im lặng trước hành động của nhóm người

Thẩm Chí Văn, phong ấn kia mặc dù có chỗ buông lỏng, nhưng cho dù ba vị cường giả

Truyền Kỳ cảnh liên thủ cũng không thể cùng nhau mở ra, Thẩm Chí Văn dù có lợi hại đến

đâu, nhưng chẳng qua cũng chỉ là Thiên giai mà thôi, sao có thể cưỡng ép mở ra Vô Cực bí

cảnh.

Phanh! Phanh! Phanh!

Thẩm Chí Văn liên tục tung ra mấy đạo linh lực đánh vào trên không gian đang vặn vẹo,

nhưng không có một chút gợn sóng gì cả, nếu cứ tiếp tục như vậy thì cho dù Thẩm Chí Văn

mệt mỏi chết ở chỗ này, chỉ sợ cửa vào cũng sẽ không có bất kỳ thay đổi nào.

https://thuviensach.vn

“Đại sư huynh, phong ấn này ngay cả chưởng môn cũng không mở ra được, chúng ta vẫn nên

chờ nửa tháng sau phong ấn tự động giải trừ đi.”

Lâm Nguyệt mặt đầy hắc tuyến nói thầm.

Đối với chuyện này, Thẩm Chí Văn xem thường, hắn vốn chỉ muốn thử xem mà thôi, nhưng

không ngờ lại kiên cố như vậy, khó trách ngay cả ba vị cường giả Truyền Kỳ cảnh cũng bất

lực.

Lúc này, Tần Giác đột nhiên bước ra một bước, đi tới trước người Thẩm Chí Văn.

“Tần Giác sư huynh …”

Tất cả mọi người đều khẽ giật mình, không rõ Tần Giác muốn làm gì.

Tô Ngạn lông mày khẽ cau lại, luôn cảm thấy bóng lưng này hình như đã gặp qua ở nơi nào

rồi.

Tần Giác không nói nhảm, trực tiếp vươn tay cách không kéo một cái.

“Xoẹt xẹt!”

Đột nhiên, gió mạnh nổi lên tàn phá bừa bãi, linh lực phun trào, cả ngọn núi màu đen đều

chấn động kịch liệt vào lúc này, sinh ra tầng tầng gợn sóng không gian có thể nhìn thấy bằng

https://thuviensach.vn

mắt thường, thổi đến tóc Tần Giác đều dựng ngược, tay áo bay lên, khiến mọi người đều

chấn kinh, không gian vặn vẹo ban đầu như thể bị hai bàn tay lớn vô hình xé mở, một vết nứt

đột ngột xuất hiện, sau đó vết nứt này tiếp tục không ngừng mở rộng, cho đến khi có thể

vượt qua mười mấy người mới thôi!

“! ! !”

“Vậy mà ... Thật sự mở ra?”

Mọi người nhìn nhau, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Không phải nói cho dù là ba vị cường giả Truyền Kỳ cảnh liên thủ cũng không thể mở ra sao?

Tình huống này là như thế nào?

“Hắn sao lại làm được?”

Lâm Nguyệt nuốt nước miếng, khó có thể tin nói.

Ngay cả Tô Ngạn cũng kinh ngạc đầy mặt, người này có thể cưỡng ép xé mở phong ấn do

cường giả Thánh cảnh đặt ra!

“...”

“Được rồi, chúng ta vào đi.”

https://thuviensach.vn

Tần Giác mặt không biểu tình, như thể vừa làm một chuyện không có ý nghĩa.

Nói giỡn, để hắn chờ nửa tháng thì tuyệt đối không có khả năng.

Mọi người còn chưa kịp phản ứng, Tần Giác đã dẫn đầu tiến vào trong không gian, về phần

cấm chế, có thể chặn đường cường giả siêu việt Thiên giai căn bản đối với hắn không có bất

kỳ tác dụng gì.

“Còn thất thần làm gì, vào đi.”

Thẩm Chí Văn không chút do dự, lập tức theo sát phía sau.

Tô Ngạn hơi chút chần chờ, cũng đi theo vào, sau đó là năm đệ tử chân truyền khác.

...

Cùng lúc đó, phía dưới trấn Hắc Sơn sớm đã sôi trào.

“Ta không nhìn lầm đúng chứ ? Lối vào Vô Cực bí cảnh giống như đã thật sự mở ra.”

“Trời ạ, bọn hắn tiến vào kìa!”

“Không phải nói còn phải đợi ít nhất nửa tháng sao?”

Lúc này, cho dù là đệ tử Thiên Cơ Tông, đệ tử Kiếm Tông hay những võ giả đến từ phe thế

https://thuviensach.vn

lực khác, toàn bộ lúc này đều trợn mắt hốc mồm, không phải đã nói còn phải đợi nửa tháng

à, sao bọn hắn cứ như vậy mà tiến vào?

“Chẳng lẽ Thẩm Chí Văn có cách mở ra Vô Cực bí cảnh?”

“Không có khả năng, ngay cả ba vị cường giả Truyền Kỳ cảnh cũng không có cách, trừ khi

Thẩm Chí Văn là cường giả cấp bậc Thánh cảnh.”

“Chắc chắn là lối vào Vô Cực bí cảnh mở ra sớm!”

“...”

Bá bá bá!

Tiếp theo, vô số bóng dáng bay lên trời, bay về phía lối vào của Vô Cực bí cảnh, tốc độ nhanh

vô cùng, sợ chậm một bước sẽ bị người khác vượt lên trước.

Mục đích chuyến đi này của bọn hắn vốn chính là vì Vô Cực bí cảnh, bây giờ Vô Cực bí cảnh

đã mở ra, bọn hắn sao có thể tiếp tục ở phía dưới chờ đợi?

Những người xông lên phía trước cơ bản đều là võ giả Thiên giai, bao gồm Song Tử Tinh

Thiên Cơ Tông, Thánh tử Kiếm Tông và cả thủ lĩnh sáu đại gia tộc, ngay sau đó là một ít tán

tu Địa giai, nhìn tới đã có hơn mấy ngàn người.

https://thuviensach.vn

Về phần những Huyền giai và Hoàng giai, giờ phút này chỉ có thể ở tại chỗ bất lực, dù sao …

bọn hắn cũng không biết bay.

74

Sau khi tiến vào Vô Cực bí cảnh, đầu tiên đập vào mắt là từng cây từng cây cổ thụ cao chót

vót, gần như không nhìn thấy, còn có rất nhiều ngọn núi và kiến trúc có hình thù kỳ quái, rất

khó có thể tưởng tượng được lại có người có thể phong ấn một không gian khổng lồ như vậy.

Tần Giác tỏa ra linh thức, rất nhanh đã tìm được nơi cất giữ linh tửu, bên trong quả nhiên có

lưu trữ linh tửu hơn ngàn năm, có cái thậm chí đã đạt tới hai ngàn năm!

Điều này Tần Giác có thể biết được dựa vào linh khí linh tửu phát ra.

“Linh tửu ngàn năm, ta tới đây!”

Liếm môi một cái, Tần Giác trực tiếp thi triển thuần di thần thông biến mất tại chỗ.

Thấy thế, mọi người đều sững sờ.

“Tần Giác sư huynh đâu?”

Lâm Nguyệt ngạc nhiên, một mặt choáng váng, giống như còn chưa tỉnh táo lại.

https://thuviensach.vn

Dù sao ngạc nhiên mà Tần Giác mang cho bọn hắn vừa rồi thực sự quá lớn, thậm chí dùng

tay không xé mở lối vào Vô Cực bí cảnh, thật không thể tưởng tượng được.

Phải biết đây chính là phong ấn do cường giả Thánh cảnh đặt ra!

Chỉ có biểu hiện của Thẩm Chí Văn khá bình tĩnh, nhưng trong lòng cũng rất kinh ngạc, mặc

dù trước đó Tần Giác đã nói với hắn là có cách, nhưng không ngờ lại là cưỡng ép xé mở.

“Tần huynh có chuyện khác nên tạm thời rời đi.”

Thẩm Chí Văn giải thích:

Ta “Chúng ta đi đến tòa nhà phía trước xem một chút đi.”

Đối với việc Tần Giác đột nhiên rời đi, Thẩm Chí Văn cũng chẳng suy nghĩ gì, Tần Giác vốn là

vì linh tửu nên mới đến, làm sao có thể ở lại với bọn họ?

Nghe vậy, mọi người đưa mắt nhìn nhau, mặc dù nội tâm tràn đầy nghi hoặc, nhưng không

gian mà bọn hắn đang ở bây giờ thế nhưng lại chứa đựng tài phú suốt đời của một cường giả

Thánh cảnh, sao bọn họ còn có tâm trạng suy nghĩ lung tung?

Thế là mọi người lập tức bay về khu kiến trúc phía trước, việc cấp bách là tận lực thu thập

https://thuviensach.vn

càng nhiều đồ vật thật tốt trước khi các võ giả khác xuất hiện, nếu vận khí tốt không chừng

còn có thể thu được truyền thừa Vô Cực Thánh Giả.

Mà không lâu sau khi nhóm Thẩm Chí Văn rời đi, lần lượt từng võ giả xuyên qua thông đạo

không gian tiến vào Vô Cực bí cảnh.

“Nơi này chính là Vô Cực bí cảnh sao? Thật là lớn.”

“Linh khí thật là nồng nặc, ít nhất so với bên ngoài nồng đậm hơn gấp mười lần!”

“Mau nhìn kìa, Thẩm Chí Văn ở nơi đó!”

“...”

Chỉ một lúc, võ giả Thiên giai từ các thế lực đến từ khắp nơi giống như bị điên cuồng, tất cả

đều bay về khu kiến trúc phía xa, đối với tài phú suốt đời của cường giả Thánh cảnh, không

người nào nguyện ý tụt lại ở phía sau ăn canh.

Nhất là Song Tử Tinh của Thiên Cơ Tông và Thánh tử của Kiếm Tông, bọn hắn thân là những

người đứng đầu tông môn của mình, từ trước vẫn luôn cạnh tranh nhau, lần này Vô Cực bí

cảnh chỉ cho phép võ giả bên dưới Chí Tôn cảnh tiến vào, nếu nói tranh đoạt tùy cơ duyên

https://thuviensach.vn

chẳng bằng nói thế hệ trẻ tuổi giao phong, ai có thể sau khi chuyện này kết thúc dẫn đầu

tiến giai Chí Tôn cảnh, người đó là người mạnh nhất trong thế hệ trẻ tuổi ở Nam cảnh.

Bởi vậy, ba người đều xông lên phía trước, bỏ xa những võ giả Thiên giai khác.

“Chậm một chút, sư huynh, chúng ta không theo kịp!”

“Sư huynh, ngươi nhanh quá rồi!”

Các đệ tử theo ở phía sau hô lớn.

“Không hổ là Song Tử Tinh của Thiên Cơ Tông, khí tức thật là cường hãn.”

“Còn có Thánh tử của Kiếm Tông, lại dùng kiếm mà đi.”

“Bọn hắn đều là cường giả cấp bậc Thiên giai đỉnh phong …”

“Ta nghĩ chúng ta vẫn nên chuyển sang nơi khác đi.”

Chứng kiến thực lực kinh khủng của Song Tử Tinh của Thiên Cơ Tông và Thánh tử của Kiếm

Tông, mọi người nhất thời tỉnh táo lại, bọn hắn cho dù có đuổi tới khu kiến trúc kia, chỉ sợ

cũng chỉ có ăn canh.

“Đi! Qua bên kia.”

https://thuviensach.vn

Vô Cực bí cảnh cực kỳ rộng lớn, không thua gì một tiểu thế giới, cho nên sau khi trải qua một

hồi tự hỏi, toàn bộ võ giả sáu đại gia tộc đều thức thời đổi hướng, lựa chọn tiến về khu vực

khác.

Một số võ giả thế lực cấp thấp và tán tu thấy thế, cũng nhanh chóng tản ra, dù sao Vô Cực bí

cảnh lớn như vậy, ai có thể đảm bảo nơi đó nhất định sẽ có đồ tốt?

Chẳng bao lâu, Vô Cực bí cảnh yên lặng mấy trăm năm náo nhiệt lên hẳn, mà khi các võ giả

không ngừng tới tìm bảo vật, các địa phương khác cũng bắt đầu lần lượt nổ ra các trận chiến,

nhấc lên tầng tầng gợn sóng linh lực, kinh thiên động địa.

Về phần những võ giả Địa giai đó, bởi vì thực lực yếu kém, chỉ có thể di chuyển ở bên ngoài,

để tránh không cẩn thận trêu chọc đến vị cường giả, trực tiếp bị giết chết.

Đương nhiên, cũng có một số gia hỏa không sợ chết kiên trì đi vào trong, nhưng cuối cùng

đều cực kỳ thảm hại.

Vào lúc này e rằng cũng chỉ có một ít nhân vật đặc thù có vầng sáng của nhân vật chính, mới

https://thuviensach.vn

có thể dựa vào tu vi Địa giai xông vào khu vực của võ giả cao giai đồng thời cũng thuận lợi

chạy trốn.

Hai mươi phút sau, một vài bóng người xuất hiện ở trước một ngọn núi.

“Thiếu chủ, mau nhìn kìa!”

Lão giả chỉ vào nơi xa kêu lên.

Doãn Lung đưa mắt nhìn lên, thì thấy một sơn động to lớn lộ ra ở trước mắt, mà phía trên

hang núi thì khắc một chữ lớn rồng bay phượng múa:’ Tửu’.

“Là nơi cất giữ linh tửu.”

Mặt Doãn Lung lộ vẻ vui mừng, không thể chờ đợi được nói:

“Nhanh đi qua nhìn một chút.”

Nơi đây đã bị phong ấn mấy trăm năm, nói cách khác, ngay cả linh tửu phổ thông cũng đã có

lịch sử mấy trăm năm, huống chi, linh tửu Vô Cực Thánh Giả thu thập sao có thể là phổ

thông được?

Đối với võ giả mà nói, gần như không thua kém đan dược tu luyện thượng phẩm.

“Vâng!”

Vài trưởng lão theo sau Doãn Lung bay về phía sơn động.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên khi bọn hắn đến bên ngoài sơn động, lại phát hiện có rất nhiều mảnh vỡ huyền

thiết trên mặt đất, hiển nhiên đã có người tiến vào trước bọn hắn.

Doãn Lung sầm mặt lại, ra lệnh:

“Hai người các ngươi canh giữ cửa hang, những người khác tiến vào cùng ta.”

Nghe vậy, hai vị trưởng lão được gọi lập tức đứng ở hai bên cửa hang, cả trận chờ đợi, trong

khi Doãn Lung mang theo các trưởng lão khác vào sơn động.

Còn chưa thấy được người, đã mơ hồ nghe được giọng hát truyền đến, đặc biệt êm tai:

“Cười ngươi ta uổng tiêu hết tâm kế, yêu thích tranh giành cảnh hoa mỹ lệ kia, sợ may mắn

sẽ qua đi trong nháy mắt, vì tham hoan hỉ giận dữ ác giận mê …”

“Đây là bài hát gì?”

Doãn Lung rất là tò mò.

Đúng lúc này, một bóng dáng từ bên trong bước ra.

Áo trắng thắng tuyết, tuấn mỹ vô cùng.

“Hả? Các ngươi là …”

https://thuviensach.vn

Tần Giác đang đắc ý uống linh tửu, hơi giật mình khi nhìn thấy đám người Doãn Lung.

Doãn Lung cũng sửng sốt, vẻ mặt có chút quái dị.

Thiếu niên này… Quá đẹp rồi!

Doãn Lung tự nhận mình cũng là một người tuấn tú trong vạn người, nhưng vào lúc này lại

có cảm giác tự ti mặc cảm.

Thấy đối phương không trả lời, Tần Giác cũng lười nói nhảm, ngửa đầu uống một hớp rượu,

tiếp tục đi ra ngoài sơn động.

Cho tới lúc này, Tần Giác mới hiểu được cái gì gọi là cực phẩm, vốn dĩ Tần Giác nghĩ linh tửu

Thiên Cơ Tông sản xuất đã đứng đầu rồi, nhưng so với cái ấm linh tửu hơn ngàn năm này

cũng chẳng là gì.

Nếu có người để ý kỹ sẽ phát hiện rượu trong bầu rượu của Tần Giác không chỉ đã có chút

sền sệt mà màu sắc cũng thâm trầm, võ giả dưới Địa giai nếu uống trên một ngụm, rất có thể

sẽ trực tiếp không chịu nổi mà chết.

“Dừng lại!”

Doãn Lung đột nhiên thức tỉnh, đưa tay ngăn cản Tần Giác, lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

“Để lại linh tửu.”

“Ngươi muốn linh tửu?”

Tần Giác nhíu mày.

“Ta là Doãn gia Doãn Lung, chỉ cần ngươi để lại linh tửu, ta có thể bồi thường cho ngươi

những hứ khác.”

Doãn gia? Một trong sáu đại gia tộc Doãn gia?

“Không hứng thú.”

Tần Giác nhếch miệng.

“Tìm chết!”

Doãn Lung giận dữ, trực tiếp đánh một chưởng.

Không nói tới nơi này là Vô Cực bí cảnh, giết người đoạt bảo là chuyện cực kỳ bình thường,

cho dù là ở bên ngoài, Doãn Lung muốn giết một võ giả cũng sẽ không chút lưu tình.

75

Đối mặt với công kích của Doãn Lung, Tần Giác mặt không biểu tình, thậm chí tránh cũng

chẳng muốn tránh.

https://thuviensach.vn

Thân là nhân vật thủ lĩnh thế hệ trẻ tuổi của Doãn gia, Doãn Lung bây giờ đã là Thiên giai

trung kỳ, một chưởng này hắn cơ hồ dùng hết toàn lực, làm cho cả sơn động đều nghe được

tiếng linh lực gào thét, đinh tai nhức óc.

Phanh!

Sau một khắc,bàn tay Doãn Lung rơi trên người Tần Giác, mang theo cuồng phong thê

lương, thổi tóc Tần Giác ngã về phía sau, quần áo cũng không ngừng lắc lư.

Răng rắc.

Giống như trứng gà va vào trên tảng đá, vang lên tiếng vỡ vụn giòn tan.

Doãn Lung phảng phất cảm thấy mình một quyền đánh vào cửu thiên Thần thạch, mãnh liệt

phản phệ khiến xương tay hắn trong nháy mắt vỡ nát, ngay sau đó lan đến toàn thân, cho

đến khi tất cả xương cốt vỡ thành cặn bã mới thôi, không chỉ như vậy, ngay cả nội tạng cũng

bị trọng thương, dẫn đến tê tâm liệt phế kịch liệt đau nhức.

“Phốc!”

Doãn Lung phun ra một ngụm máu tươi sau đó bay ngược ra giống như búp bê giẻ rách và

nặng nề rơi xuống đất, không rõ sống chết.

https://thuviensach.vn

Trái lại Tần Giác, lại nhìn không ra vết tích.

“Thiếu chủ!”

menu

Trước Tiếp

Mấy vị trưởng lão kinh hãi, vội vàng xông lên xem xét, phát hiện Doãn Lung không ngờ là thở

ra thì nhiều, hít vào thì ít, hiển nhiên không sống nổi.

“Thiếu chủ! Ngươi vậy mà giết Thiếu chủ!”

“Chờ một chút!”

Tần Giác trực tiếp ngắt lời đối phương, vô tội nói:

“Ngươi đừng vu khống, ta vừa rồi rõ ràng đứng ở chỗ này động cũng không động .”

“...”

Ách … Có vẻ là như vậy?

“Hừ, không quản như thế nào, Thiếu chủ cũng là bởi vì ngươi mà chết, chúng ta muốn báo

thù cho Thiếu chủ!”

“Đúng! Báo thù cho Thiếu chủ!”

Doãn Lung: “...”

https://thuviensach.vn

Các ngươi trước đừng đánh được không?

Ta cảm thấy ta còn có thể cứu giúp hắn …

“Báo thù cho Thiếu chủ!”

Trong đó một tên trưởng lão bộc phát ra linh lực cường đại, thình lình đã đạt tới Thiên giai

hậu kỳ!

Phanh!

Lại là một chưởng đánh trên người Tần Giác,ngay lập tức chỉ thấy người trưởng lão này

quăng ra ngoài với tốc độ rất nhanh, giống như Doãn Lung rơi xuống đất không rõ sống

chết.

“...”

Trầm mặc.

Lần này bọn hắn rốt cục thấy rõ, Tần Giác xác thực đứng tại chỗ không nhúc nhích, vô luận

là Doãn Lung hay người trưởng lão vừa rồi, đều là bởi vì bị phản phệ mới có kết cục thảm hại

như vậy.

Nói một cách khác, Tần Giác coi như không động thủ, cũng có thể bằng vào lực lượng cơ thể

https://thuviensach.vn

đem hai vị Thiên giai cường giả phản phệ thành trọng thương.

Đùa gì vậy?

“Trên người hắn khẳng định mặc một kiện Chí tôn Linh khí!”

Mọi người đều biết, Vô Cực bí cảnh là không cho phép cường giả cấp bậc Thiên giai tiến vào,

nói một cách khác, Tần Giác không thể nào là cường giả Chí tôn.

Cho nên bọn hắn nhất trí cho rằng, Tần Giác khẳng định mặc một kiện phòng ngự loại Chí

tôn Linh khí!

“Được rồi, ta hôm nay tâm tình tốt, tha các ngươi một mạng .”

Uống một hớp rượu, Tần Giác mặc kệ bọn hắn, một bước ra khỏi sơn động, biến mất ở cuối

tầm mắt.

Về phần Doãn Lung cùng người trưởng lão kia, nếu như bây giờ có cường giả cấp bậc Truyền

Kỳ cảnh nguyện ý hao tổn linh lực vì bọn hắn chữa thương mà nói, có lẽ còn có thể cứu giúp

bọn hắn, bất quá điều đó không có khả năng.

...

“Là Huyết Linh quả, với lại đã trưởng thành .”

https://thuviensach.vn

Trên đỉnh núi dường như đã bị sang phẳng, bốn tên võ giả đứng đối mặt nhau, ánh mắt nóng

bỏng.

“Huyết Linh quả ở ngoại giới sớm đã tuyệt tích,không ngờ lại xuất hiện một cây lớn ở nơi

này.”

Huyết Linh quả chính là linh quả cấp bốn,dù cho đối với võ giả Thiên giai tu luyện cũng có

trợ giúp rất lớn, đủ để khiến võ giả tán tu như bọn hắn điên cuồng.

“Thân cây lớn này là ta nhìn thấy trước, ta lấy đi một nửa, còn lại là các ngươi tự chia,như thế

nào?”

Người đàn ông mày rậm mắt to cường tráng đề nghị.

“Đánh rắm! Rõ ràng là ta nhìn thấy trước!”

Một võ giả khác lập tức mở miệng phản bác.

“Ha ha, ngươi nhìn thấy thì lấy đi một nửa, ngươi cho rằng chúng ta là đứa trẻ sao ba tuổi?”

“Đã như vậy, xem ra chúng ta chỉ có thể đánh một trận để quyết định Huyết Linh quả thuộc

về ai.”

https://thuviensach.vn

Lời vừa nói ra, bốn tên võ giả nhao nhao mặt lộ vẻ cảnh giác, âm thầm vận chuyển linh lực,

tùy thời chuẩn bị động thủ.

“Chư vị,đừng ồn ào nữa .”

Đột nhiên, một thanh âm vang lên, lập tức bọn hắn liền thấy một thanh niên nho nhã từ

đằng xa bay tới, rơi vào giữa bốn người.

“Ngươi là ai?”

Người đàn ông cường tráng chất vấn nói.

“Hồ gia, Hồ Hồn .”

Nghe được cái tên này, bốn người đều là giật mình,một trong sáu đại gia tộc Hồ gia Hồ Hồn?

“Làm sao, ngươi cũng muốn phân một phần Huyết Linh quả sao?”

“Không không không .”

Hồ Hồn lắc đầu, nói:

“Ta muốn đem khỏa Huyết Linh quả này mang đi, vừa lúc tránh cho các ngươi liều sống liều

chết .”

“Cái gì? Ngươi muốn nuốt một mình?”

Tên cường tráng giận dữ.

https://thuviensach.vn

“Tốt, các ngươi có thể đi .”

Hồ Hồn chấp hai tay sau lưng, căn bản không có đem bốn người để vào mắt.

“Mọi người đừng sợ, hắn không có mang theo người trợ giúp, bốn người chúng ta liên thủ

chưa hắn thất bại .”

“Không sai, nơi này là Vô Cực bí cảnh, cho dù giết hắn vậy cũng không ai biết!”

Nói xong, bốn người nhìn nhau,nhất thời tiến lại gần Hồ Hồn, dự định trước liên thủ giải

quyết tên thiên tài Hồ gia này.

“Ha ha, không biết tự lượng sức mình .”

Hồ Hồn cười lạnh một tiếng, lòng bàn tay bỗng nhiên xuất hiện một đoàn ngân mang, sau

một khắc, ngân mang hóa thành bốn đạo lưu quang bắn ra!

Phốc phốc phốc phốc!

Linh lực hộ thể của bốn tên võ giả lập tức vỡ vụn, lưu quang trong nháy mắt xuyên qua ngực

bọn hắn.

“Tê!”

Tên cường tráng hít sâu một hơi, cố nén đau nhức kịch liệt, trực tiếp thi triển bí pháp bỏ

https://thuviensach.vn

chạy!

Ba người còn lại thấy thế, sao còn dám ở lâu, lập tức quay người chạy trốn, đối phương đã có

thể chỉ trong một chiêu phá hủy linh lực hộ thể bọn hắn, như vậy muốn giết bọn hắn thì dễ

như trở bàn tay thôi.

Hồ Hồn cũng không có truy kích, mà là hài lòng đi đến trước cây Huyết Linh quả, chuẩn bị

đem thu vào nhẫn trữ vật.

Đúng lúc này, một đạo bóng dáng bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống, nhìn cây Huyết Linh

quả trước mặt, tán thán nói:

“Thật là xinh đẹp .”

Nói xong, người đó đưa tay lấy xuống một quả giống như hồng ngọc và cắn một miếng.

“Mùi vị không tệ, có thể mang về trồng ở bên cạnh tiểu Thanh.”

Hồ Hồn: “? ? ?”

Ngươi cho ta không tồn tại sao?

“Dừng tay cho ta!”

Hồ Hồn quát to.

“Ân? Ngươi là ai?”

https://thuviensach.vn

Người tới chính là vừa vặn qua đường Tần Giác, nguyên bản hắn dự định sau khí lấy linh tửu

sẽ trực tiếp rời đi, nhưng suy nghĩ một chút, dù sao cũng là Thẩm Chí Văn dẫn hắn đến, cũng

không thể cứ như vậy không quản đối phương, dù sao hắn hiện tại có Dịch Dung thuật hơn

nữa cũng không sợ bị truy xét, thế là quyết định đi theo Thẩm Chí Văn nhìn xem, trùng hợp

nhìn thấy một thân cây lớn trên đường.

“...”

“Thân cây này là của ta .”

Hồ Hồn lạnh lùng nói.

“Ngươi? Phía trên có tên ngươi sao?”

Hồ Hồn: “...”

“Nếu không ta liền mang đi .”

Nói xong, Tần Giác vung tay lên, Huyết Linh quả lập tức bị một tầng kim quang bao phủ rồi

lập tức biến mất ngay chỗ đó.

“? ? ?”

“Ngươi đem cây Huyết Linh quả này đi nơi nào? !”

https://thuviensach.vn

Hồ Hồn giận không kềm được.

“Huyết Linh quả … Thì ra thứ này gọi là Huyết Linh quả sao?”

Tần Giác chân thành nói:

“Được rồi, người gặp có phần, ầy, cho ngươi một viên a .”

Tiện tay ném cho Hồ Hồn một quả Huyết Linh vừa mới cắn, Tần Giác trong nháy mắt biến

mất tại chỗ, chỉ còn lại Hồ Hồn với vẻ mặt đờ đẫn.

Ta là ai? Ta ở đâu? Ta đang làm gì a?

Thân cây lớn của ta đâu?

Chẳng lẽ vừa rồi đều là ảo giác?

Nhìn quả Huyết Linh quả trong tay, Hồ Hồn lâm vào trầm tư.

76

Bởi vì Vô Cực bí cảnh đã bị phong ấn mấy trăm năm,có rất nhiều thiên tài địa bảo đã tuyệt

tích ở bên ngoài từ lâu, dẫn tới một số lượng lớn võ giả tranh đoạt, chuyện giết người đoạt

bảo phát sinh không ngừng.

Có một ít võ giả sau khi vào Vô Cực bí cảnh liền trốn vào trong những bụi cỏ, che giấu khí

tức, đợi có người đi qua thì nhảy ra đánh lén, giết chết đối phương, cướp đi nhẫn trữ vật.

https://thuviensach.vn

Còn có một số người vận khí tốt nhặt được trang bị cao giai sau đó chiến lực tăng lên một

mảng lớn, thậm chí có thể vượt cấp khiêu chiến.

Linh thạch cùng linh thực thì không cần tiền mua,khắp nơi đều có thể thấy được, Linh khí

cao giai thì có rất nhiều, cho dù là ba đại tông môn cũng không giàu có như vậy.

Bất quá loại Linh khí Chí Tôn loại đỉnh cao này cũng chỉ có võ giả cấp bậc Thiên giai đỉnh

phong mới có tư cách tranh đoạt, trong đó Thẩm Chí Văn cùng Tô Ngạn đều đạt được một

kiện.

Giờ phút này, ở một nơi trong rừng khu vực biên giới của Vô Cực bí cảnh, một vị võ giả Địa

giai đang cẩn thận từng li từng tí quan sát chung quanh, sợ có một tên nào đó đột nhiên

nhảy ra giết chết hắn.

“Ân? Linh thực cấp ba, Huỳnh Quang Thảo?”

Nhìn thấy cách đó không xa có một gốc linh thảo tản ra quang mang nhàn nhạt, tên võ giả

Địa giai này lập tức lộ ra thần sắc kinh hỉ.

Nhưng mà hắn cũng không có lập tức tiến lên, mà là vận chuyển linh lực, cảnh giác lưu ý

https://thuviensach.vn

chung quanh, chờ đến khi xác định không có bất kỳ nguy hiểm gì mới chậm rãi đi tới.

“Gốc Huỳnh Quang Thảo này hẳn là có thể giúp ta đột phá Địa giai trung kỳ .”

“Ân? Đây là cái gì?”

Đột nhiên, tên võ giả Địa giai này phát hiện phía trước xuất hiện một mảnh sương mù màu

lục dày đặc, đồng thời cấp tốc tràn ngập ra.

Không đợi hắn kịp phản ứng, phiến sương mù màu lục dày đặc đã đem hắn bao phủ.

“Cái này …”

Tên võ giả Địa giai đầu tiên là sững sờ, nhưng rất nhanh liền phát hiện toàn thân chính mình

kịch liệt đau nhức!

“Chuyện gì xảy ra …”

“Chẳng lẽ trong sương mù này có độc …”

Lời còn chưa dứt, võ giả Địa giai chỉ cảm thấy hai mắt mắt tối sầm lại rồi ngã trên mặt đất,

lập tức lục khí chung quanh giống như cũng có sinh mệnh bình thường, điên cuồng tiến vào

trong cơ thể hắn, không bao lâu, thân thể tên võ giả Địa giai liền bị thôn phệ đến không còn

https://thuviensach.vn

gì.

Ngay lập tức sương mù màu lục xuất hiện ngày càng dày đặc, từ bốn phương tám hướng

dâng lên,có vào với tốc độ không nhanh không chậm, hướng phía trung tâm Vô Cực bí cảnh

tụ lại.

Lúc đầu không ai để ý, chỉ cho rằng là dị tượng đặc thù nào đó, nhưng theo thời gian trôi

qua,phạm vi sương mù dày đặc khuếch tán càng lúc càng lớn,võ giả bị thôn phệ càng ngày

càng nhiều, rốt cục cuối cùng cũng có người ý thức được, cái này có độc!

Hơn nữa cho dù là võ giả là Địa giai hay là võ giả Thiên giai, một khi tiến vào bên trong sương

mù, thì toàn thân kịch liệt đau nhức, ngay cả linh lực cũng mất đi tác dụng, rất nhanh liền bị

thôn phệ.

Quang trọng là, cửa vào Vô Cực bí cảnh đã bị sương mù dày đặc bao phủ, trong lúc đó có vị

Thiên giai tán tu muốn cưỡng ép tiến lên, kết quả bay ra chưa được một trăm mét đã bị thôn

phệ, có thể thấy được khủng bố đến mức nào.

https://thuviensach.vn

Ngay cả Thiên giai cũng như thế, thì đừng nói chi là những võ giả khác.

“Đáng chết, đây rốt cuộc là cái đồ vật gì!”

“Các ngươi có phát hiện không, sương mù này thu vào tốc độ càng lúc càng nhanh!”

“Muốn đi qua!”

“Chạy mau !”

Vô số tiếng thét vang lên,không ít võ giả đang tranh đoạt báo vật giờ phút này không còn có

tâm tình tiếp tục chiến đấu, toàn bộ bỏ vũ khí xuống, hướng về chỗ sâu của Vô Cực bí cảnh

bay đi.

Một số võ giả chạy chậm chỉ có thể trơ mắt nhìn mình bị sương mù thôn phệ, ngay cả tiếng

kêu thảm cũng không kịp phát ra đã thân tử đạo tiêu.

...

Ầm ầm!

Nương theo lấy tiếng vang, Thẩm Chí Văn nhẹ nhàng rút lui, biểu cảm có vẻ âm trầm.

“Phong huynh, ngươi đây là ý gì?”

“Ha ha, Thẩm huynh, ngươi đã đạt được một kiện linh khí Chí tôn,hãy cho ta đi .”

https://thuviensach.vn

Người được xưng Phong huynh chính là Thánh tử Kiếm Tông Thánh cười nói.

Không xa trước mặt hai người bọn họ, tám thanh đao sắc bén như kiếm nhưng không phải

kiếm lơ lửng giữa không trung,toả ra ánh sáng sắc bén lạnh lùng, mơ hồ có thể nhìn thấy phù

văn phía trên kim sắc,đó rõ ràng là một kiện Linh khí Chí tôn.

Vừa rồi Thẩm Chí Văn chính là muốn tiến lên lấy cái Linh khí này, nhưng lại bị Thánh tử Kiếm

Tông Phong Trạch cản lại.

“Nếu ta nói không thì sao?”

Thẩm Chí Văn lạnh nhạt nói:

“Ngươi cảm thấy ngươi có thể lấy một địch hai sao?”

Nghe vậy, Phong Trạch mắt nhìn cách đó không xa nhìn chằm chằm Tô Ngạn, cắn răng nói:

“Không thử một chút làm sao biết .”

Sau khi tiến vào Vô Cực bí cảnh, Thẩm Chí Văn một mực liên thủ với Tô Ngạn, đây cũng là

nguyên nhân hai người đều có thể đạt được một kiện Linh khí Chí tôn, bằng vào thực lực của

hai người, ngoại trừ hai vị Song Tử Tinh của Thiên Cơ Tông kia, cơ hồ không ai có thể cùng

https://thuviensach.vn

bọn hắn chống lại.

Nhưng mà đối mặt một kiện Linh khí Chí tôn, Phong Trạch há có thể dễ dàng buông tha,cho

dù kiên trì cũng phải lên.

“Không tốt rồi! Đại sư huynh!”

Đúng lúc này, một đệ tử Huyền Hoàng Tông từ đằng xa bay tới, biểu cảm có chút bối rối.

Cùng với một đệ tử của Huyền Hoàng Tông chạy tới, còn có một đệ tử của Kiếm Tông:

“Sư huynh, chạy mau!”

“Chuyện gì xảy ra?”

Thẩm Chí Văn có chút bối rối.

“Độc … Khí độc khuếch tán đến đây .”

“Độc khí gì?”

“Là cái kia .”

Đệ tử Huyền Hoàng Tông chỉ vào nơi xa nói ra.

Thẩm Chí Văn đưa mắt nhìn lại, quả nhiên thấy cuối tầm mắt có một tầng sương mù màu lục

dày đặc đang hướng về phía bên này, như thể muốn thôn phệ cả thiên địa.

https://thuviensach.vn

“Tầng sương mù màu lục này ẩn chứa kịch độc, ngay cả võ giả Thiên giai bất quá chỉ có thể

chống đỡ mười hơi, chúng ta chạy mau .”

Tên đệ tử kia nuốt ngụm nước miếng, trong lòng run sợ nói.

Rất nhanh, mấy tên đệ tử Huyền Hoàng Tông còn lại bay tới, trên mặt tràn ngập lo lắng:

“Đại sư huynh, làm sao bây giờ?”

Mặc dù có chút bối rối, nhưng Thẩm Chí Văn dù sao cũng là Đại sư huynh Huyền Hoàng

Tông Đại, hắn trầm ngâm mấy giây, phân phó nói:

“Rút lui trước, mặt khác, các ngươi biết tầng khí độc này từ đâu tới không?”

“Không biết .”

Mấy tên đệ tử nhìn nhau, nhao nhao lắc đầu.

Một bên khác, Phong Trạch cũng đã nghe xong đệ tử Kiếm Tông giải thích, cau mày nói:

“Tại sao có thể như vậy?”

“Sư huynh, chúng ta chạy mau đi, bằng không không còn kịp rồi .”

“Triệu Thiết Trụ cùng Vương Nhị Hỉ đâu?”

“Bọn hắn đã sớm hướng vị trí trung tâm chạy, ta tới là cố ý nhắc nhở sư huynh .”

“...”

https://thuviensach.vn

“Hừ, ta không tin cái lục khí này lợi hại như vậy .”

Phong Trạch ánh mắt băng lãnh, trực tiếp thôi động linh lực cách không vung ra một kiếm.

“Xoẹt xẹt!”

Chỉ thấy một đạo kiếm mang dài mấy trượng xé rách không khí, vượt qua khoảng ngàn mét,

bổ vào sương mù dày đặc.

Một kiếm này, đủ để phá hủy một tòa núi nhỏ!

Nhưng khi kiếm mang tiến vào sương mù dày đặc, lại không có nhấc lên một chút gợn

sóng,giống như một cục đá lọt vào mặt biển, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

“Làm sao có thể?”

Con ngươi Phong Trạch bỗng nhiên co rút nhanh, rốt cục ý thức được sự tình không có đơn

giản như hắn tưởng tượng.

“Độc tới, chạy mau !”

“Cứu mạng!”

Mắt thấy khí độc càng ngày càng gần, hàng ngàn võ giả từ đằng xa bay tới,kể cả bọn người

https://thuviensach.vn

Thẩm Chí Văn, che trời lấp đất hướng phía trước bay đi, sợ chậm một chút sẽ bị khí độc thôn

phệ.

“Tô Ngạn sư muội, lấy món Linh khí Chí tôn kia đi rồi chúng ta lui.”

Thẩm Chí Văn quyết định rất nhanh.

“Tốt .”

Tô Ngạn không có nửa điểm do dự, lập tức tiến lên cầm món Linh khí Chí tôn kia.

Thấy thế, Phong Trạch sắc mặt biến hóa, vừa muốn ngăn cản, Thẩm Chí Văn đã cản ở trước

mặt hắn.

“Thẩm Chí Văn!”

Phong Trạch giận không kềm được, nhưng vẫn không thể làm gì,tạm thời lựa chọn từ bỏ.

“Ta nhớ kỹ ngươi!”

Nói xong, Phong Trạch bắt tên đệ tử Kiếm Tông bên cạnh Kiếm Tông, thả người hướng về

trung tâm Vô Cực bí cảnh bay đi.

Đối với Phong Trạch, Thẩm Chí Văn xem thường và khoảng cách giữa hai người bọn họ chỉ

càng kéo càng lớn.

https://thuviensach.vn

Phanh!

Tô Ngạn đánh vỡ cấm chế tầng ngoài của Linh khí Chí tôn,lấy Linh khí Chí tôn ra, sau đó

cùng bọn người Thẩm Chí Văn hướng về trung tâm Vô Cực bí cảnh.

Lúc này, ai cũng không có chú ý đến, hậu phương sương mù dày đặc này đột nhiên ngưng tụ

ra một khuôn mặt người, cười quái dị nói:

“Chạy đi, chạy đi, dù sao đều phải chết, ha ha ha ha .”

77

“Đáng chết, tại sao có thể như vậy .”

“Tiếp tục như vậy chúng ta chắc chắn phải chết .”

“Vô Cực bí cảnh tại sao có thể có loại vật này?”

“Chẳng lẽ là bởi vì sớm mở ra cơ duyên?”

“Nhị Hỉ sư đệ, cho dù chết, ta cũng phải cùng ngươi chết cùng một chỗ .”

“Thiết Trụ sư huynh …”

“...”

Giờ phút này, ở trung tâm Vô Cực bí cảnh, hơn ngàn tên võ giả tụ tập ở chỗ này, nghị luận

ầm ĩ, ngữ khí tràn ngập sợ hãi,không còn bộ dáng hung ác động tí giết người cướp của trước

https://thuviensach.vn

đó.

Đến giờ, cho dù ngớ ngẩn cũng có thể nhìn ra, Vô Cực bí cảnh khẳng định có vấn đề, những

võ giả bị thôn phệ giống như bị bốc hơi giữa không khí,không còn chút gì. Nếu tiếp tục như

thế,lục khí dày đặc sớm muộn gì cũng bao phủ toàn bộ Vô Cực bí cảnh, đến lúc đó bọn hắn

ai cũng trốn không thoát.

Cho dù là thiên kiêu đến từ ba đại tông môn, lúc này cũng phải bất lực, khổ sở suy nghĩ làm

thế nào để chống cự tầng khí độc này.

Điều đáng nói là,trung tâm của Vô Cực bí cảnh là một cung điện đổ nát, khắp nơi đều là

tường đổ vách xiêu,thỉnh thoảng có thể nhìn thấy mấy đạo phù văn kỳ quái, không tương

thích với cảnh vật xung quanh, nhưng lại to lớn dị thường, cho dù hơn nghìn người tụ tập ở

chỗ này cũng không lộ vẻ chen chúc.

“Đại sư huynh, hay là chúng ta thông tri cho tông môn .”

Lâm Nguyệt thấp giọng nói.

“Vô dụng, chờ cường giả tông môn chạy đến thì chúng ta đã sớm chết .”

Thẩm Chí Văn lắc đầu, có chút bất đắc dĩ.

https://thuviensach.vn

Ai có thể nghĩ tới, Vô Cực bí cảnh lại đột nhiên xuất hiện khí độc đáng sợ như thế,cho dù bây

giờ thông tri cho tông môn thì cũng đã muộn.

Huống chi,võ giả siêu việt cấp bậc Thiên giai căn bản không có cách tiến vào bên trong Vô

Cực bí cảnh, làm sao cứu bọn hắn?

“Nếu không chúng ta liên thủ dùng linh lực tạo thành một vòng bảo hộ, cưỡng ép lao ra?”

Tô Ngạn đề nghị.

“Không được, ta vừa rồi đã thử qua, linh lực đối với khí độc căn bản vô dụng .”

Thẩm Chí Văn lần nữa lắc đầu.

Đám người lâm vào trầm mặc, chẳng lẽ bọn hắn thật phải chết ở chỗ này sao?

“Thẩm sư huynh, ta liền biết ngươi khẳng định không có việc gì .”

Lúc này, Chu Nguyên từ trong đám người đi tới, cao hứng nói.

“Ân? Sao chỉ còn lại có một mình ngươi?”

Thẩm Chí Văn liếc mắt Chu Nguyên, hơi có vẻ kinh ngạc.

“Ách … Mấy vị trưởng lão còn lại, toàn bộ vẫn lạc bên trong khí độc.”

Chu Nguyên hơi có vẻ xấu hổ.

“...”

https://thuviensach.vn

Thẩm Chí Văn nếu nhớ không lầm, mấy vị trưởng lão đi theo Chu Nguyên hắn là tất cả đều là

cấp bậc Thiên giai, trong đó thậm chí có hai vị Thiên giai hậu kỳ, thế mà toàn bộ chết bên

trong lục khí.

“Bọn hắn muốn liên thủ dùng linh lực tạo một vòng bảo hộ, cưỡng ép tiến lên, kết quả linh

lực vô dụng …”

Chần chờ một lát, Chu Nguyên giải thích nói.

Trên thực tế phương pháp này là Chu Nguyên nghĩ ra được, mấy vị trưởng lão cũng là vì bảo

hộ hắn mới vẫn lạc, bất quá hắn đương nhiên không có khả năng nói ra.

Nghe vậy, Tô Ngạn trầm mặc, cũng may vừa rồi Thẩm Chí Văn bác bỏ ý nghĩ của nàng,nếu

không chỉ sợ bọn hắn đã chết.

“Thẩm sư huynh, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Chu Nguyên một mặt lo lắng, hắn là nhân vật thủ lĩnh thế hệ trẻ tuổi của Chu gia, tương lai

rất có thể tiến giai võ đạo Chí tôn, trở thành chủ nhà họ Chu, tại sao có thể chết ở chỗ này.

“Ngươi hỏi ta, ta hỏi ai?”

https://thuviensach.vn

Thẩm Chí Văn nhịn không được liếc mắt,nếu hắn biết chuyện gì xảy ra,thì còn bị vây ở chỗ

này sao?

Chuyện cho tới bây giờ, Thẩm Chí Văn cũng chỉ có thể đem hi vọng ký thác vào trên người

Tần Giác, cũng không biết Tần Giác có rời khỏi Vô Cực bí cảnh hay không, nếu như đã rời

khỏi Vô Cực bí cảnh, như vậy bọn hắn thật sự xong đời.

...

“Ân? Khí thể có chút màu lục này là cái đồ vật gì?”

Giữa không trung, Tần Giác khẽ nhíu mày, không rõ ràng cho lắm.

Từ vừa mới bắt đầu, xung quanh liền bỗng nhiên xuất hiện một mảng lớn khí thể màu lục, với

lại một mực quấn quanh lấy hắn, tựa hồ mong muốn tiến vào trong cơ thể hắn, đáng tiếc Tần

Giác nhục thể sớm đã vạn pháp bất xâm,lục khí này căn bản là không có cách tới gần.

“Kỳ quái, người đâu?”

Tần Giác uống một hớp rượu,có chút nghi hoặc, hắn chỉ là nửa đường lấy mấy cây ăn quả mà

thôi, làm sao tất cả mọi người đều không thấy.

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ một chút, Tần Giác tràn ra thức, rất nhanh liền

tìm được vị trí của Thẩm Chí Văn.

“Sao tất cả mọi người đều tụ tập tại một chỗ?”

Tần Giác hơi nghi hoặc một chút, bất quá hắn cũng không có suy nghĩ nhiều, trực tiếp thi

triển thần thông đi đến bên người Thẩm Chí Văn.

Trong lúc mọi người đang nghĩ ngợi làm thế nào để rời khỏi thì thấy Tần Giác đột nhiên xuất

hiện,tất cả đều giật mình, Lâm Nguyệt dẫn đầu hỏi:

“Tần Giác sư huynh, ngươi vừa rồi đi nơi nào?”

“Tùy tiện dạo chơi .”

Tần Giác phất phất tay, nhìn về phía Thẩm Chí Văn:

“Các ngươi đều ở nơi này làm gì?”

Không đợi Thẩm Chí Văn trả lời, lục khí sương mù dày đặc đã từ đằng xa tràn ngập tới,võ giả

đứng phía trước quá sợ hãi, vội vàng lui lại, chỉ một thoáng, cả đám người hỗn loạn lên.

Giờ phút này lục khí màu càng đậm, hoàn toàn thấy không rõ bên trong là cái gì, nhưng tất

cả mọi người đều biết, tuyệt đối không thể bị thôn phệ!

https://thuviensach.vn

“Liều mạng!”

Có một vị võ giả Thiên giai cắn răng, lấy ra một kiện linh khí phòng ngự cấp bậc Thiên giai

lấy được từ bên trong Vô Cực bí cảnh mặc vào, sau đó thôi động linh lực, thả người xông vào

lục khí sương mù dày đặc.

Thấy thế, tất cả mọi người đều ngừng thở, nhìn về phía vị võ giả Thiên giai kia.

Phanh.

Không lâu sau, một vật từ bên trong lục khí bắn ra, rơi trên mặt đất.

Đám người tập trung nhìn vào, đúng là linh khí phòng ngự vừa rồi vị võ giả Thiên giai kia sử

dụng!

“Cái này …”

Tất cả mọi người đều giống như bị giữ lại yết hầu, mặt mũi tràn đầy sợ hãi.

Bọn hắn chỉ là đến Vô Cực bí cảnh tranh đoạt cơ duyên mà thôi, làm sao có thể biến thành

dạng này?

“Chờ một chút, các ngươi mau nhìn, sương độc giống như đình chỉ khuếch tán!”

Đột nhiên, có người chỉ vào lục khí sương mù dày đặc hét lớn.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy lục khí sương mù dày đặc khuếch tán tốc độ càng ngày càng chậm lại, cuối cùng

dứt khoát dừng lại bên ngoài đại điện.

“Ân? Đúng vậy.”

“Nói như vậy chúng ta được cứu?”

“Quá tốt rồi!”

Cuối cùng,lục khí bên ngoài đại điện hình thành một vòng bình chướng không thể vượt qua,

không còn tiến lên, mọi người đều là nhẹ nhàng thở ra, nhưng rất nhanh liền có người ý thức

được, bọn hắn làm sao ra ngoài?

Cũng không thể một mực đợi trong này ?

“Mọi người không nên gấp gáp, tầng sương độc này rất có thể sẽ tự động tán đi . ”

Lúc này, Diệp Vô Song một trong Song Tử Tinh của Thiên Cơ Tông đứng ra nói, làm cho mọi

người có chút an ủi.

“Xác thực,lúc chúng ta đi vào cũng không có tầng sương độc này, nói không chừng nó là mỗi

ngày xuất hiện một lần,đến giờ sẽ tự tiêu tán.”

“Có lý, chúng ta chờ đợi xem .”

https://thuviensach.vn

“...”

Đã có hi vọng sống sót,trong nội tâm mọi người một lần nữa phấn chấn, Hồ Hồn cũng giống

như thế, hắn vừa mới chuẩn bị ngồi xếp bằng xuống, khóe mắt trong lúc vô tình lại liếc về

Tần Giác ở nơi xa.

“Là hắn!”

Hồ Hồn đột nhiên mở to hai mắt, lộ ra biểu lộ phẫn nộ, không nói hai lời trực tiếp bay đi!

Người này thừa dịp lúc hắn chủ quan, cướp đi Huyết Linh quả, tuyệt đối không thể tha thứ!

“Tiểu tử! Rốt cục ngươi cũng bị ta tìm được!”

Nói xong, Hồ Hồn trong tay đột nhiên xuất ra một thanh trường kiếm, hướng phía Tần Giác

đâm tới, tốc độ nhanh vô cùng, phảng phất muốn đem không khí xé nát .

Nhưng mà trường kiếm còn chưa tới gần Tần Giác, liền bị một cái tay bắt lấy.

“Làm càn!”

Thẩm Chí Văn giận quát một tiếng,linh lực mênh mông trong nháy mắt thấu qua trường

kiếm đánh vào người Hồ Hồn, đáng thương Hồ Hồn còn chưa kịp phản ứng thì đã cảm thấy

https://thuviensach.vn

yết hầu ngòn ngọt, lập tức thổ huyết rút lui.

Động tĩnh bên này lập tức hấp dẫn những võ giả khác chú ý, khi bọn họ nhìn thấy song

phương chiến đấu là Thẩm Chí Văn và Hồ Hồn thì lập tức bị dọa đến cấp tốc tản ra, nói giỡn

chứ hai tên này đều là nhân vật hung ác.

“Đại sư huynh Huyền Hoàng Tông – Thẩm Chí Văn?”

Quệt vết máu khóe miệng, Hồ Hồn mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, hắn vừa rồi trong mắt chỉ có

Tần Giác, lại không có chú ý tới Thẩm Chí Văn bên cạnh.

“Hồ Hồn, ngươi muốn chết sao?”

Thẩm Chí Văn lạnh lùng nói.

78

“Là ngươi a .”

Tần Giác nhận ra Hồ Hồn, cau mày nói:

“Ta không phải đã cho ngươi một quả sao? Làm gì còn quấn ta .”

Hồ Hồn:

“? ? ?”

Ta muốn là cả cây,chứ không phải là một quả!

Với lại quả kia đã bị ngươi cắn qua!

https://thuviensach.vn

“Tần huynh là bằng hữu ta, ngươi tốt nhất đừng tìm hắn để gây sự, nếu không đừng trách ta

không khách khí .”

Thẩm Chí Văn ném trường kiếm đi, lạnh lùng nói.

Đứng trước mặt là Thẩm Chí Văn một vị Thiên giai đỉnh phong này, Hồ Hồn giống như đứa

bé không hề có lực hoàn thủ.

Trên thực tế, Thẩm Chí Văn nhìn như hung ác, nhưng là đang cứu Hồ Hồn, nếu như vừa rồi

một kiếm kia đâm trúng Tần Giác mà nói, hiện tại hắn đã chết.

Nhưng mà Hồ Hồn lại không biết một chút gì, hắn hung hăng nhìn mắt Tần Giác, sau đó

nhặt trường kiếm trên mặt đất lên xám xịt rời đi, có Thẩm Chí Văn ở đây, hắn hiển nhiên

không thể làm gì Tần Giác.

Ở nơi xa, mấy tên trưởng lão Doãn gia đứng ở trong đám người, biểu lộ cực kỳ phức tạp,

đúng ra sau khi bọn hắn phát hiện Tần Giác dự định cùng một chỗ động thủ, dù sao Tần

Giác cũng hại chết thiếu chủ bọn hắn.

Nhưng sau khi thấy tràng cảnh vừa rồi,bọ họ lại cưỡng ép nhịn xuống.

https://thuviensach.vn

Người này đúng là bằng hữu Đại sư huynh Huyền Hoàng Tông, khó trách mặc trên người một

kiện Chí tôn Linh khí!

Cho tới bây giờ, mấy vị trưởng lão Doãn gia này vẫn như cũ cho rằng Tần Giác mặc một kiện

phòng ngự Chí tôn Linh khí, mới dẫn đến Doãn Lung cùng một vị trưởng lão khác bị phản

phệ trọng thương, bất trị bỏ mình.

“Tiền bối, có tầng này khí độc cản trở, chúng ta bây giờ căn bản không có cách nào ra ngoài

.”

Sau khi giải quyết chuyện Hồ Hồn, Thẩm Chí Văn quay người nói ra.

“Ngươi nói khí độc là tầng lục khí này sao? Thứ này có thể giết người sao?”

Tần Giác chỉ chỉ vào lục khí, rất là không hiểu.

Thẩm Chí Văn: “...”

Ầm ầm!

Đúng lúc này, toàn bộ Vô Cực bí cảnh bỗng nhiên bắt đầu chấn động kịch liệt, nương theo là

một cỗ khí tức không gì sánh nổi dâng lên, tựa hồ có ý chí nào đó dần dần thức tỉnh,tất cả võ

giả có mặt đều thở không nổi.

https://thuviensach.vn

“Lại xảy ra chuyện gì?”

“Khí tức thật cường hãn!”

“Chẳng lẽ bên trong Vô Cực bí cảnh có cường giả Chí tôn?”

“...”

Cảm nhận được cỗ khí tức này, đám người nhao nhao kinh hãi, cỗ khí tức này đã xa xa siêu

việt phạm trù Thiên giai, cường đại đến mức bọn hắn không thể tưởng tượng nổi!

Cùng lúc đó,lục khí dày đặc bên ngoài phế tích sinh ra từng trận ba động,sau đó một khuôn

mặt to lớn ngưng tụ trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người.

“Chuyện gì đã xảy ra?”

“Chờ một chút,cái này ta đã nhìn thấy qua bên trong cổ tịch… Hình như là Vô Cực Thánh

Giả!”

Có người thét to.

“Vô Cực Thánh Giả? Hắn không phải đã chết rồi sao?”

“Nói đùa sao!”

Nghe được câu này, tất cả võ giả trong nháy mắt sôi trào, Vô Cực Thánh Giả rõ ràng đã vẫn

https://thuviensach.vn

lạc mấy trăm năm, làm sao có thể xuất hiện ở đây?

“Gương mặt này … Đúng là Vô Cực Thánh Giả trong cổ tịch.”

Thẩm Chí Văn trầm giọng nói.

“Cái gì? Đại sư huynh, ngươi không nhìn lầm chứ?”

Không đợi Thẩm Chí Văn trả lời, gương mặt trong lục khí bỗng nhiên mở to mắt, lóe ra

quang mang quỷ dị.

“Ha ha ha,không nghĩ tới có nhiều người như vậy, lần này hẳn là đã đủ để ta sống lại .”

Vô Cực Thánh Giả hé miệng, truyền ra tiếng cười nhức óc..

“Ngươi là ai?”

Diệp Vô Song tiến lên chất vấn nói.

“A?”

Vô Cực Thánh Giả có chút cúi đầu, ở trên cao nhìn xuống về phía Diệp Vô Song:

“Đại Diễn Thiên Cơ Quyết? Ngươi là đệ tử Thiên Cơ Tông?”

Nghe vậy, Diệp Vô Song biểu lộ khẽ biến:

“Làm sao ngươi biết Đại Diễn Thiên Cơ Quyết?”

https://thuviensach.vn

Đại Diễn Thiên Cơ Quyết chính là công pháp hạch tâm của Thiên Cơ Tông bây, chỉ có đệ tử

chân truyền mới có tư cách tu luyện.

“Ha ha,gia hỏa Thiên Diễn Tử kia đâu?”

Vô Cực Thánh Giả không trả lời mà hỏi lại.

Diệp Vô Song nghiêm mặt nói:

“Thiên Diễn Tử chính là chưởng môn đời thứ nhất của Thiên Cơ Tông ta,sáu trăm năm trước

đã đi về cõi tiên .”

“Không nghĩ đến tiểu gia hỏa kia đến chết cũng không có đột phá Truyền Kỳ cảnh, ha ha ha

.”

“Chẳng lẽ tiền bối quen biết chưởng môn đời thứ nhất của Thiên Cơ Tông ta?”

“Đâu chỉ quen biết, nếu như không phải bản tọa chỉ điểm, hắn không có khả năng tiến giai

Truyền kỳ .”

Vô Cực Thánh Giả ngạo nghễ nói.

“Ngài thật đúng là Vô Cực Thánh Giả?”

Diệp Vô Song khó có thể tin nói.

“Đương nhiên .”

https://thuviensach.vn

“Tiền bối có thể giúp chúng ta rời khỏi nơi này sao?”

Diệp Vô Song mặt lộ vẻ vui mừng.

“Giúp các ngươi rời đi? Ha ha ha ha .”

Vô Cực Thánh Giả ngửa mặt lên trời cười to, phảng phất nghe được trò cười của thế gian, lập

tức lời nói xoay chuyển, thâm trầm nói:

“Ta mưu đồ ngàn năm, thiết lập toà bí cảnh này, chính là vì dẫn các bọn ngớ ngẩn các ngươi

tiến đến, làm sao có thể để cho các ngươi rời đi .”

“Chỉ tiếc, không biết vì sao phong ấn thế mà giải trừ sớm nửa tháng,nên không thể viên mãn,

nhưng mà cũng không sao, chỉ cần thôn phệ các ngươi, ta y nguyên vẫn có thể phục sinh .”

“Chậc chậc, nhiều Thiên giai trẻ tuổi như thế, chí ít có thể giúp ta tăng lên ba trăm năm thọ

nguyên .”

“Cái gì?”

Lời vừa nói ra, mọi người thất sắc kinh hãi,thì ra từ vừa mới bắt đầu, bọn hắn đã bị vị Vô Cực

Thánh Giả này dùng làm chất dinh dưỡng để phục sinh!

https://thuviensach.vn

Mà cái gọi là Vô Cực bí cảnh, đúng là một cái bẫy!

“Ngươi tại sao có thể làm như vậy?”

Diệp Vô Song trợn mắt hốc mồm.

“Ngu xuẩn, mạnh được yếu thua, kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn, ngươi là đệ tử Thiên Cơ

Tông,là chỗ quen biết vậy thì bắt đầu từ ngươi vậy.”

Nói xong, Vô Cực Thánh Giả phun ra một ngụm lục khí, quét về hướng Diệp Vô Song.

Diệp Vô Song không hổ là một trong Song Tử Tinh của Thiên Cơ Tông, với sự công kích của

Vô Cực Thánh Giả chớp mắt đã cấp tốc lui lại, lục khí trong nháy mắt phóng đến chỗ hắn

đứng vừa rồi,cũng may là hắn lui lại kịp.

“Thú vị, lại bị ngươi tránh né.”

Vô Cực Thánh Giả có chút hăng hái nói:

“Bất quá lần sau ngươi không có may mắn như thế .”

Lời còn chưa dứt,xung quanh cung điện phế tích bỗng nhiên hiện ra điểm điểm kim quang,

chìm chìm nổi nổi, như là tinh hà treo ngược, cực kỳ lộng lẫy, sau đó kim quang này cấp tốc

https://thuviensach.vn

dâng lên, hình thành một màn ánh sáng, cùng lục khí dày đặc triển khai giằng co.

“Ân?”

Trên gương mặt Vô Cực Thánh Giả hiện lên vẻ kinh ngạc,lúc kim quang này xuất hiện, hắn

không cách nào công kích vào cung điện phế tích!

“Ai!”

“Không cần tìm, ta ở chỗ này .”

Giờ phút này Tần Giác người khoác kim quang, chậm rãi bay lên không, sau lưng có hào

quang xuất hiện, giống như tiên nhân lâm thế.

“Ngươi là ai?”

Vô Cực Thánh Giả cảnh giác nói:

“Ta rõ ràng ở bên ngoài bố trí xuống cấm chế,võ giả siêu việt cấp bậc Thiên giai vốn căn bản

không thể đi vào .”

“Thứ đó vô dụng đối với ta .”

Tần Giác nhún vai, liền đưa tay một quyền, hắn không hứng thú cùng một người đã chết mấy

trăm năm nói nhảm.

Oanh!

https://thuviensach.vn

Kim quang phun trào, chợt hóa thành cột sáng chói mắt, trong nháy mắt đem Vô Cực Thánh

Giả bao phủ, ven đường những nơi đi qua, không gian không ngừng vỡ vụn, hình thành

những vết nứt đen kịt,thậm chí Vô Cực bí cảnh cũng kém chút nữa không chịu mà nổi sụp

đổ.

Trong chốc lát, thiên địa trở thành một mảnh kim sắc, vạn vật huy hoàng, chúng sinh mất

tiếng.

Khi kim quang tiêu tán, Vô Cực Thánh Giả đã biến mất không thấy gì nữa,lục khí cũng tách

ra,kéo dài đến cuối tầm mắt, khiến mọi người kinh ngạc.

“Chết?”

Mặc dù đã nhìn thấy cảnh Tần Giác diệt vạn quân, nhưng Thẩm Chí Văn vẫn như cũ cảm

thấy có chút khó tin.

Ngay cả Thẩm Chí Văn cũng như thế, chớ đừng nói chi là những người khác.

Nhất là Hồ Hồn và mấy vị trưởng lão Doãn gia trước đó muốn tìm Tần Giác gây phiền phức

https://thuviensach.vn

đều trợn tròn mắt.

“Thật mạnh!”

Diệp Vô Song trợn mắt hốc mồm.

“Bộ dáng này dường như có phần giống với cường giả bí ẩn xuất hiện trên bình nguyên.”

Tô Ngạn tự lẩm bẩm.

Hô.

Ngoài dự liệu là, Vô Cực Thánh Giả cũng chưa chết, chỉ thấy lục khí lần nữa hội tụ, rất nhanh

lại ngưng kết ra một mặt người to lớn:

“Ta sớm đã cùng bí cảnh này hòa làm một thể, ngươi không thể giết được ta.”

“Tiếp theo, đến lượt ta .”

79

“Tiếp theo đến phiên ta .”

Chỉ thấy lục khí lăn lộn, cấp tốc ngưng tụ thành một đầu cự long, gầm thét phóng tới Tần

Giác.

“Tiền bối cẩn thận!”

Thẩm Chí Văn nhịn không được nhắc nhở.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà Tần Giác vẫn đứng ở tại chỗ động cũng không động, mặc cho cự long đem hắn

thôn phệ.

“Ha ha ha, ngu xuẩn, đây là độc chướng tuyệt vực có thể thôn phệ luyện hóa bất luận linh lực

gì, ngươi nhất định phải chết!”

“Có đúng không?”

Sau một khắc, đạo đạo kim quang từ trong cơ thể cự long nở rộ, giống như mặt trời chói

chang, trong nháy mắt đem cự long hòa tan,sau đó toàn bộ cung điện phế tích đều biến

thành biển vàng, khí tượng ngàn vạn!

“Làm sao có thể?”

Vô Cực Thánh Giả khó có thể tin kêu lên.

Độc chướng tuyệt vực của hắn chính là kịch độc chi vật, có thể bỏ qua bất kỳ phòng ngự

gì,cho dù là cường giả Thánh cảnh cũng phải cực kỳ kiêng kị, thế mà bị hòa tan?

Cùng lúc đó, Tần Giác chân đạp kim sắc, người khoác vạn trượng hào quang, ở trên cao nhìn

xuống Vô Cực Thánh Giả, phảng phất như thể thiên địa đều ở dưới chân hắn.

https://thuviensach.vn

“Ngươi đến cùng là ai!”

Trong ấn tượng của Vô Cực Thánh Giả, Nam cảnh hắn không có cường giả cường đại như thế

tồn tại mới đúng, chẳng lẽ trong thời gian hắn phong ấn bản thân, Nam cảnh lại xuất hiện

một vị cường giả Thánh cảnh?

Tần Giác không nói gì, những nhân vật phản diện tại sao lại ưa thích hỏi vấn đề này, coi như

biết thì sao? Còn không phải cũng chết.

Nghĩ như vậy, Tần Giác đưa tay ra lại là một quyền.

Ầm ầm!

Thiên địa lắc lư, Vô Cực Thánh Giả mặt to lần nữa tiêu tán, một quyền này so vừa rồi còn còn

đáng sợ hơn, trực tiếp xuyên thủng một lỗ trong Vô Cực bí cảnh, trên mặt đất xuất hiện một

đạo khe rãnh dài vạn mét , nhìn thấy mà giật mình.

“Ngu xuẩn, ta nói rồi, ngươi không giết chết được ta .”

Xung quanh lục khí rất nhanh lại ngưng tụ ra một Vô Cực Thánh Giả,linh hồn của hắn sớm

đã cùng Vô Cực bí cảnh dung hợp, nói một cách khác, chỉ cần ở bên trong Vô Cực bí cảnh,

thì không có người nào cóthể giết chết hắn!

https://thuviensach.vn

“Vậy nếu như ta đem Vô Cực bí cảnh này hủy đi?”

Tần Giác cười như không cười nói.

Liên tục hai quyền không có đánh chết đối phương, Tần Giác đã rõ ràng đối phương căn bản

không phải thực thể, chỉ có phá hủy Vô Cực bí cảnh, mới có thể triệt để tiêu diệt.

Nghe vậy, Vô Cực Thánh Giả rốt cục cũng lộ ra một chút sợ hãi.

“Ngươi muốn làm gì?”

Tần Giác không có trả lời, chỉ là vẫy tay,kim quang vốn bao trùm cung điện đột nhiên vặn

vẹo, sau đó mang theo tất cả võ giả ở đây trốn vào hư không, biến mất không thấy gì nữa.

“Không gian thần thông? Ngươi là cường giả Thánh cảnh?”

Vô Cực Thánh Giả thét to.

Tần Giác lơ đễnh, giơ tay lên một quyền đấm xuống đất.

Hắn tới đây vốn là chỉ là vì linh tửu mà thôi, hiện tại linh tửu đã có, còn thuận tiện có được

Huyết Linh Quả, Tần Giác đã vừa lòng thỏa ý, về phần những vật khác bên trong Vô Cực bí

cảnh, hắn căn bản không hứng thú,nếu phá hủy thì sẽ bị phá hủy.

https://thuviensach.vn

Răng rắc!

Một quyền này rơi xuống, trên mặt đất lập tức xuất hiện lít nha lít nhít vết nứt, lấy Tần Giác

làm trung tâm không ngừng lan tràn ra phía ngoài, cấp tốc trải rộng toàn bộ Vô Cực bí cảnh,

chợt từ trong cái khe bắn ra đạo đạo kim quang, phóng lên tận trời.

“Không!”

Vô Cực Thánh Giả phát ra tuyệt vọng hò hét, hắn mưu đồ ngàn năm, sắp thành công phục

sinh, tại sao có thể chết trong tay một tên tiểu tử!

Ầm ầm! !

...

Bên ngoài Hắc Sơn trấn,khi kim quang hiện lên, hơn nghìn người đột nhiên xuất hiện tại đây

mà không có dấu hiệu báo trước, những võ giả này chính là những người trước kia bị vây

trong cung điện phế tích.

“Chuyện gì xảy ra? Chúng ta đang ở đâu?”

“Đó không phải là Hắc Sơn trấn sao? chúng ta đã đi ra?”

“Hình như là vừa rồi người kia đã cứu chúng ta .”

“...”

https://thuviensach.vn

Nửa ngày qua đi, những võ giả này rốt cục tỉnh táo lại, nhớ lại chuyện phát sinh bên trong Vô

Cực bí cảnh.

“Chết tiệt, thì ra Vô Cực bí cảnh là một cái bẫy!”

“Cũng may là người kia đã cứu chúng ta ra ngoài,nếu không chỉ sợ chúng ta đã chết ở bên

trong.”

“Thật không ngờ Vô Cực Thánh Giả là loại người này,ta thất vọng khi trước kia còn coi hắn là

thần tượng .”

“? ? ?”

Ầm ầm!

Trên Hắc Sơn đột nhiên truyền đến tiếng động chói tai, đám người nhìn lại, liền thấy cửa vào

Vô Cực bí cảnh đang điên cuồng co vào,không gian xung quanh nhanh chóng đổ sụp.

Thời khắc mọi người đang thất thần, một bóng người đang bay ra từ trong không gian sắp

đóng lại, ngoại trừ Tần Giác ra thì còn có thể là ai?

“Cái này … Chẳng lẽ Vô Cực Thánh Giả bị hắn xử lý?”

“Ta nghĩ là hắn …”

https://thuviensach.vn

“Thật kinh khủng!”

Đám người vô ý thức nuốt ngụm nước miếng, cảm thấy yết hầu hơi khô chát.

Tần Giác mắt nhìn võ giả phía dưới miệng không nói gì, thân hình trực tiếp biến mất tại chỗ,

việc đã đến nước này, hắn đã không cần thiết lưu lại.

“...”

“Các ngươi có cảm thấy vừa rồi bóng lưng người kia giống cường giả bí ẩn lúc trước đã tiêu

diệt Tử Linh tộc cùng yêu thú hay không?”

Một lúc sau,một vị võ giả đã từng tham gia trận chiến Tử Linh tộc và yêu thú thấp giọng nói.

“Ngươi nói như vậy, quả thật cũng có chút giống .”

“Đúng vậy, ngay cả khí chất cũng giống như đúc.”

Nếu như đối phương đúng là vị cường giả bí ẩn lúc trước tiêu diệt Tử Linh tộc cùng yêu thú,

như vậy có thể giết chết Vô Cực Thánh Giả tựa hồ cũng không có gì kỳ quái.

Tóm lại vô luận như thế nào, bọn hắn xem như đã nhặt về một cái mạng.

“...”

https://thuviensach.vn

“...”

“Đại sư huynh, người này đúng là bằng hữu ngươi?”

Lâm Nguyệt nháy nháy mắt, biểu lộ ngốc trệ hỏi.

“Ách …”

Thẩm Chí Văn yên lặng, trong lúc nhất thời không biết trả lời như thế nào, may mà hắn phản

ứng nhanh, vội vàng tìm cái lý do:

“Hắn là bằng hữu mà ta quen biết trong một lần lịch luyện, ta không nghĩ tới hắn thế mà lợi

hại như vậy .”

Nếu như hắn thừa nhận mình biết Tần Giác rất lợi hại, khẳng định sẽ dẫn tới vô số phiền

phức, cho nên Thẩm Chí Văn cũng không có nói thật.

“Thì ra là thế .”

Lâm Nguyệt giật mình.

“May mà có hắn, nếu không chúng ta cũng phải chết ở Vô Cực bí cảnh .”

“Đúng vậy, đúng vậy.”

Đệ tử còn lại nhao nhao cảm khái.

“...”

https://thuviensach.vn

Thẩm Chí Văn lặng lẽ nhẹ nhàng thở ra, cuối cùng lừa gạt thành công.

Chỉ có Tô Ngạn ánh mắt phức tạp, luôn cảm thấy Thẩm Chí Văn đang nói láo.

Một bên khác, Tần Giác đã dùng dịch dung thuật, hướng phía Huyền Ất Sơn bay đi, trong tay

nắm lấy một đoàn lục quang.

“A a a! Thả ta ra!”

Bên trong lục quang truyền ra tiếng phẫn nộ gào thét, mơ hồ có thể nhìn thấy bóng dáng

của Vô Cực Thánh Giả.

“Ha ha, xém chút đã để ngươi trốn thoát.”

Tần Giác cười nhạt.

Lúc đầu hắn dự định trực tiếp bóp tan đoàn lục quang này, để Vô Cực Thánh Giả triệt để

biến mất, nhưng suy nghĩ một chút, nếu như đem đoàn lục quang này giao cho Bạch Nghiệp,

để hắn cầm lấy đi luyện đan,nói không chừng sẽ tốt hơn.

Một nguyên hồn cường giả Thánh cảnh,cho dù trình độ luyện đan của Bạch Nghiệp là rác

rưởi, cũng hắn là cóthểluyện chế ra dáng đan dược?

“Ngươi muốn mang ta đi đâu?”

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Tần Giác nhếch miệng lên dáng tươi cười, Vô Cực Thánh Giả không khỏi rùng

mình một cái, nội tâm dâng lên một cỗ dự cảm chẳng lành.

“Hắc hắc, yên tâm, rất nhanh ngươi sẽ biết .”

80

Huyền Ất Sơn, Nam cảnh.

“Hô, rốt cục cũng bắt được ngươi .”

Nhìn con ếch xanh trước mắt bị linh lực bao phủ, Bạch Nghiệp nhẹ nhàng thở ra .

Một tháng qua, bởi vì con ếch xanh này, Bạch Nghiệp đã bị không ít trưởng lão vây công, nếu

không phải vì có tu vi thâm hậu, chỉ sợ đã bị đánh chết từ lâu.

“Ngày hôm qua lúc ta nhìn lén Chu trưởng lão, phát hiện hắn vậy mà mặc yếm của nữ nhân,

ha ha ha .”

“Gần đây dạy học quá mệt mỏi, xem ra phải tìm thời gian xuống Vạn Phượng Lâu ở dưới núi

thả lỏng một chút .”

Ếch xanh hình như không biết chính mình đang đứng giữa hiểm cảm, vẫn không ngừng lặp

lại những câu nói đã nghe được trước đó, chính là hóa thân của một cái máy ghi âm.

https://thuviensach.vn

“...”

Nếu như không phải vì con ếch xanh này, Bạch Nghiệp chỉ sợ cũng còn không biết trong sơn

môn lại có nhiều thứ đặc sắc như vậy!

“Cái tông môn này sợ rằng cũng chỉ có một mình ta là người bình thường .”

Bạch Nghiệp thở dài .

“Ai, tuyệt đối không thể để cho bọn hắn biết con ếch xanh kia cùng chim bay đều là do người

chưởng môn là ta đây làm ra, nếu không chẳng phải sẽ bị đánh hội đồng chết sao.”

Bạch Nghiệp: “...”

Con ếch xanh đáng chết này, tuyệt đối không thể giữ lại, nhất định phải triệt sản nó!

Ngay lúc Bạch Nghiệp chuẩn bị trực tiếp giết ếch xanh, Tần Giác bỗng nhiên từ bên ngoài đi

vào .

“Sư huynh, ngươi nhìn thử đây là cái gì?

Bạch Nghiệp quay đầu nhìn lại, lập tức sững sờ:

“Nguyên hồn?”

“Đúng vậy .”

Tần Giác cười nói .

https://thuviensach.vn

“Nguyên hồn của ai?”

Bạch Nghiệp nhíu mày, gần đây hắn là không có võ giả cao giai nào tìm chết mà nhỉ.

“Hình như gọi là cái gì mà Vô Cực Thánh Giả .”

Bạch Nghiệp: “? ? ?”

“Ngươi nói là Vô Cực Thánh Giả xôn xao gần đây kia hả?”

“Thì ra sư huynh cũng biết a .”

“Nói nhảm, mười ngày trước trên linh mạng đã có đăng rồi .”

Bạch Nghiệp nhếch miệng:

“Nói vậy, ngươi đã đi Vô Cực bí cảnh?”

Tin tức liên quan tới Vô Cực bí cảnh, thực ra Bạch Nghiệp đã biết từ lâu, nhưng mà hắn cũng

không có ý định tham gia, mặc dù hắn là Thiên giai đỉnh phong, cũng hiếu kỳ với những thứ

mới lạ, nhưng vì có thể sống lâu hơn chút, vẫn là ngoan ngoãn ở Huyền Ất Sơn là tốt nhất .

Cũng là theo ý nghĩ này, từ trước đến nay Huyền Ất Sơn mới không có mở rộng tông môn.

“Ừ, ta đi lấy thêm linh tửu .”

Tần Giác lấy ra một bình linh tửu, không che giấu chút nào nói .

https://thuviensach.vn

“Vậy nguyên hồn này là chuyện gì hả? Vô Cực Thánh Giả không phải đã chết từ lâu rồi sao?”

“Không, Vô Cực Thánh Giả còn chưa chết, chỉ là nguyên hồn cùng Vô Cực bí cảnh hòa lại với

nhau mà thôi .”

Tần Giác giải thích:

“Hắn muốn nuốt chửng những võ giả đi vào Vô Cực bí cảnh, nhờ đó mà phục sinh, cho nên ta

liền đến Vô Cực bí cảnh phá hủy, không nghĩ tới hắn lại cưỡng ép rút nguyên hồn ra khỏi Vô

Cực bí cảnh, thế là ta bắt hắn về .”

“Thú vị như vậy à?”

Bạch Nghiệp nghe say sưa ngon lành:

“Nhưng mà ngươi bắt hắn về đây làm gì?”

“Không phải lần trước ngươi muốn dùng nguyên hồn để luyện chế đan dược sao? Đây chính

là nguyên hồn của cường giả Thánh cảnh .”

Tần Giác cười nói .

Nghe vậy, Bạch Nghiệp lập tức hai mắt tỏa sáng:

“Ngươi bắt hắn cho ta luyện đan sao?”

“Ta đã phong ấn linh lực của hắn, lúc nào cũng có thể dùng.”

https://thuviensach.vn

“Ha ha ha, đa tạ sư đệ .”

Bạch Nghiệp vui mừng, vừa muốn nhào lên ôm lấy Tần Giác, nhìn thấy Tần Giác giơ nắm

đấm lên, lập tức xấu hổ dừng lại nói:

“Yên tâm đi sư đệ, ta nhất định sẽ không để cho ngươi thất vọng, cho ta một ngày, sau một

ngày ta nhất định sẽ luyện chế ra được đan dược tuyệt thế!”

Câu nói này Bạch Nghiệp âm vang hữu lực, tràn ngập tự tin, người không biết còn tưởng rằng

hắn thật sự là đại sư luyện đan.

“...”

Tần Giác im lặng liếc mắt, lời nói giống như vậy hắn không biết đã nghe qua bao nhiêu lần,

nhưng mà cho đến nay, Bạch Nghiệp vẫn không luyện chế ra được bất kỳ một viên đan dược

bình thường nào cả.

“Cái gì? Các ngươi muốn đem ta luyện chế đan dược? !”

Nghe xong đối thoại của hai người, Vô Cực Thánh Giả bên trong lục quang sắc mặt đại biến,

lập tức điên cuồng giãy dụa muốn chạy trốn, nhưng mà linh lực của hắn đã bị Tần Giác

https://thuviensach.vn

phong ấn.

Đừng nói Thiên giai, ngay cả võ giả Hoàng giai cũng đều đánh không lại, lại làm sao có thể

đào tẩu khỏi tay Bạch Nghiệp.

“Ngươi kêu đi, cho dù ngươi gọi rách cả cổ họng cũng sẽ không có người tới cứu ngươi .”

Nhận lấy lục quang trong tay Tần Giác, Bạch Nghiệp lộ ra nụ cười cực kỳ tà ác, hai ngày

trước lúc hắn lật xem thư tịch luyện đan, vừa hay học được một loại thủ pháp luyện đan mới,

có thể thử trên nguyên hồn này một chút .

Nguyên hồn của cường giả Thánh cảnh, Bạch Nghiệp ngẫm lại đều có chút kích động .

Sau khi giao Vô Cực Thánh Giả cho Bạch Nghiệp, Tần Giác liền trở lại sườn đồi của mình, về

phần Thẩm Chí Văn bên kia, Tần Giác căn bản không để trong lòng .

Hắn cùng Thẩm Chí Văn lại không quen, mà sau khi trải qua chuyện này, chỉ cần Thẩm Chí

Văn đủ thông minh, sẽ không tới tìm hắn nữa, nếu không Tần Giác không ngại trực tiếp xóa

đi linh trí của Thẩm Chí Văn.

https://thuviensach.vn

Khi Tần Giác trở lại viện, thiếu nữ đã rời đi, sắc trời đã tối .

Lấy ra Huyết Linh Quả có được ở Vô Cực bí cảnh, Tần Giác đem một gốc trồng ở bên cạnh

đá xanh, còn lại mấy cây thì trồng ở trong sân, mấy cây Huyết Linh Quả này đều là linh thực

cấp bốn trở lên, vừa trồng xuống đất liền đâm rễ bám đất, đồng thời tản mát ra linh khí nhàn

nhạt.

Có mấy cây linh thực này, tin chắc không lâu sau linh khí chung quanh sẽ càng thêm nồng

đậm .

Chờ Tần Giác làm xong cái này, màn đêm đã đến, trăng bạc cong như lưỡi câu, treo ở chân

trời, hết thảy đều lộ ra trạng thái tĩnh lặng .

Lúc đầu Tần Giác còn định cho Vân Tịch vài giọt linh tửu ngàn năm, nhưng nghĩ một chút,

với tu vi hiện tại của Vân Tịch, căn bản là không có cách tiếp nhận linh khí ngàn năm ẩn chứa

bên trong linh tửu, thế là chỉ đành từ bỏ .

“Tiểu Thanh, đã lâu không cùng ngươi tán gẫu .”

Tần Giác dựa vào tảng đá uống một hớp rượu, buồn bã nói .

Đá xanh: “...”

https://thuviensach.vn

“Ách … Hình như cũng không có gì có thể nói, được rồi, tiếp tục uống rượu.”

Đá xanh:”...”

Ngay lúc Tần Giác uống say mèm, sắp ngủ, nơi xa bỗng nhiên truyền đến một tiếng vang

đinh tai nhức óc, toàn bộ Huyền Ất Sơn đều lắc lư kịch liệt.

Tần Giác mở to mắt, liền thấy phía đại điện bốc lên một đám khói đen, không cần nghĩ cũng

biết, khẳng định là Bạch Nghiệp lại nổ lô, bất quá lần này khói đen lại không hề biến thành

đầu lâu .

Bất đắc dĩ thở dài, Tần Giác đứng dậy đi đến đại điện, muốn nhìn thử Bạch Nghiệp lại làm ra

cái chuyện thiêu thân gì.

Chỉ thấy bên ngoài đại điện, Bạch Nghiệp sạch sẽ đứng ở nơi đó, toàn thân không dính chút

bụi nào, hiển nhiên trước khi nổ lô hắn đã chạy ra ngoài rồi .

Thấy Tần Giác tới, Bạch Nghiệp sắc mặt hơi xấu hổ .

“Ngươi đừng nói với ta, cái lô vừa nổ kia, là nguyên hồn của Vô Cực Thánh Giả.”

“Ách … Đúng vậy.”

https://thuviensach.vn

Tần Giác: “...”

Đã nói là cho ngươi thời gian một ngày thì tuyệt đối cóthể luyện chế ra tuyệt thế đan dược

mà? Lúc này còn chưa tới nửa ngày nữa mà?

“Nhưng mà trước khi nổ lô ta đã thành công ngưng đan, đồng thời lấy nó ra .”

Bạch Nghiệp mở bàn tay ra, bên trong quả nhiên là một viên đan dược màu xanh thẫm .

“Cái thứ này có thể ăn được sao?”

Tần Giác xạm mặt lại .

“Không biết .”

Bạch Nghiệp lắc đầu .

“...”

“Nhưng mà ta đã tìm được đối tượng thí nghiệm .”

Nói xong, Bạch Nghiệp mở bàn tay khác ra, phía trên đột nhiên có một con ếch xanh đang

nằm sấp .

81

“Ngươi muốn bắt con ếch xanh này làm thí nghiệm?”

Tần Giác im lặng .

https://thuviensach.vn

Đây chính là lấy nguyên hồn của một vị cường giả Thánh cảnh để luyện chế đan dược, quả

thật là phung phí của trời .

“Nếu không ngươi thử đi?”

“Ngươi vẫn nên dùng con ếch xanh này làm thí nghiệm đi .”

“...”

Hít một hơi thật sâu, Bạch Nghiệp chân thành nói:

“Hừ, nhìn xem, lần này tuyệt đối sẽ không thất bại .”

Nói xong, Bạch Nghiệp bún tay, đan dược màu xanh thẫm lập tức bắn vào trong miệng ếch

xanh, Bạch Nghiệp vội vàng vứt ếch xanh lên mặt đất, nhanh chóng lui lại .

Tần Giác: “...”

Ngươi khẩn trương như vậy làm gì?

Qua một nén nhang…

“Hình như không có gì thay đổi cả.”

Tần Giác cau mày nói .

“Chờ chút .”

Bạch Nghiệp gắt gao nhìn chằm chằm ếch xanh, nội tâm không ngừng hô to:

“Biến cho ta!”

Lại là qua một nén nhang, ếch xanh vẫn không có bất kỳ biến hóa nào .

https://thuviensach.vn

“Ngươi có phải quên cho nguyên hồn vào luyện hay không?”

Tần Giác hoài nghi .

“Không thể nào, ta rõ ràng đã dung nhập nguyên hồn vào đan dược thành công rồi mà .”

Bạch Nghiệp thề thốt bác bỏ .

“Thôi ta vẫn nên về đi ngủ .”

Nhún vai, Tần Giác chuẩn bị tiếp tục về ngủ .

Đúng lúc này, chỉ nghe “Bành” một tiếng .

“Ha ha ha, thay đổi, thay đổi .”

Bạch Nghiệp hưng phấn hét lớn .

Tần Giác vội vàng quay đầu, liền thấy một tầng lục khí khuếch tán ra .

Rất nhanh,lục khí dần tiêu tán, lộ ra bóng dáng bên trong.

“Cái này …”

Tần Giác sửng sốt .

Giờ phút này ếch xanh trở nên cao hơn hai mét, đầu lưỡi rất dài, miệng đầy răng nhọn, dáng

người cồng kềnh, nhìn qua buồn cười vô cùng.

Chỉ là … Sao quen quá vậy?

Đây không phải Tahm Kench trong trò chơi nào đó ở kiếp trước sao?

https://thuviensach.vn

Mặc dù nguyên hình của Tahm Kench là cá nheo, nhưng này thì cũng quá giống đi!

Không cho Tần Giác kịp phản ứng, ếch xanh bỗng nhiên lè lưỡi, lè lưỡi nhanh chóng phóng

tới Bạch Nghiệp ở bên cạnh, hình thành đạo tàn ảnh .

“Dừng lại, dừng lại!”

Trong nháy mắt, Bạch Nghiệp liền bị liếm đến nước bọt đầy người, chật vật không chịu nổi,

nào còn bộ dáng tiên phong đạo cốt vừa rồi.

Nhưng mà ếch xanh cũng không có dừng lại, nhìn về phía Tần Giác .

Thấy thế, Tần Giác kinh hãi, vội vàng dùng linh lực giam nó lại .

“Sư huynh, ngươi luyện chế rốt cuộc là đan dược gì? Sao lại biến nó thành dạng này chứ.”

Tần Giác khóe mắt run rẩy .

“Ta cũng không biết .”

Bạch Nghiệp lắc đầu .

Hắn chỉ dựa theo kỹ thuật trong thư tịch luyện đan luyện chế mà thôi, về phần luyện chế

thành cái gì, đều là thiên ý cả .

“...”

“Đáng chết, đống nước bọt này thật buồn nôn .”

https://thuviensach.vn

Bạch Nghiệp thôi động linh lực, sau khi thanh tẩy sạch nước bọt dính trên người, đánh giá

con ếch xanh trước mắt này:

“Mặc dù ngoại hình có chút kỳ quái, nhưng mà hình như nó đã đạt đến cấp bậc Thiên giai.”

Nghe vậy, Tần Giác lúc này mới để ý tới, con ếch xanh cực giống Tahm Kench này không ngờ

đã là Thiên giai sơ kỳ .

Chỉ uống một viên thuốc, liền từ một con ếch xanh bình thường biến thành yêu thú Thiên

giai, nên nói là do nguyên hồn của Vô Cực Thánh Giả quá lợi hại, hay là do trình độ luyện

đan của Bạch Nghiệp quá lợi hại?

Quan trọng nhất là con ếch xanh này vậy mà không có bị no đến bạo thể!

“Chủ ... nhân .”

Đúng lúc này, ếch xanh chậm rãi mở miệng, không còn giống trước đó chỉ có thể học theo

lời nói của người khác.

“Chủ nhân? Ngươi gọi ta sao?”

Bạch Nghiệp sững sờ .

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy, chủ nhân .”

xanh nhẹ gật đầu .

“Ha ha ha, ta thành công rồi!”

Bạch Nghiệp vui mừng quá chừng, rốt cục mình cũng đã luyện chế thành công một viên đan

dược bình thường, chỉ là nguyên hồn của cường giả Thánh cảnh có chút phế .

“Chờ đã, ngươi rốt cuộc là ai?”

Tần Giác cảnh giác nói.

Mọi người đều biết, yêu thú từ Địa giai trở lên.

Linh trí sẽ không khác với nhân loại lắm, nhưng con ếch xanh này lại khiến Tần Giác có cảm

giác khác thường, bởi vậy Tần Giác không khỏi hoài nghi .

Dù sao viên đan dược mà nó ăn kia, thế nhưng là luyện chế từ nguyên hồn của Vô Cực Thánh

Giả.

“Ta … Ta không biết .”

Ếch xanh lộ ra vẻ mặt mờ mịt, cho dù là ngữ khí hay là thần thái, đều không khác gì nhân

loại.

“Đã như vậy, để ta đến thử đi .”

https://thuviensach.vn

Tần Giác không nhiều lời, trực tiếp sử dụng linh thức tiến vào trong đầu ếch xanh.

Quả nhiên, Tần Giác thấy trong đầu ếch xanh có lượng lớn mảnh vỡ kí ức, nhưng mà những

mảnh võ ký ức này đều rất mơ hồ, nhưng có thể khẳng định là những mảnh vỡ ký ức này đến

từ Vô Cực Thánh Giả .

Xem ra lúc Bạch Nghiệp luyện đan cũng không có xóa sạch ý thức của Vô Cực Thánh Giả,

nếu không cũng không có khả năng như vậy .

Mặc dù những ký ức này đã mơ hồ vô cùng, nhưng để cho an toàn, Tần Giác vẫn xóa sạch

toàn bộ thân phận liên quan đến Vô Cực Thánh, để phòng một ngày nào đó ếch xanh đột

nhiên thức tỉnh, biến thành Vô Cực Thánh Giả tiếp theo.

Làm một độc giả có thâm niên của tiểu thuyết mạng, nội dung cốt truyện Tần Giác đã đọc

không biết bao nhiêu, cẩn thận ngẫm lại vẫn không sai .

Lấy thực lực của Tần Giác, cho dù xóa đi ký ức, cũng sẽ không ảnh hưởng gì với ếch xanh.

“Làm sao vậy, sư đệ?”

Bạch Nghiệp khẩn trương hỏi .

https://thuviensach.vn

“Không có gì, ta đã xóa đi những ký ước liên quan tới Vô Cực Thánh Giả trong đầu của nó,

hiện tại nó chỉ là một con ếch xanh mới có linh trí mà thôi .”

Tần Giác thản nhiên nói:

“Đặt tên cho nó đi .”

“Tên? Đúng, hẳn là phải cho nó cái tên, nhưng mà nên gọi cái gì cho hay đây, tiểu Thanh?

Ếch lớn?”

Bạch Nghiệp xoắn xuýt .

“Ta có cái tên cũng được, cực kỳ thích hợp nó .”

“Tên là gì?”

Bạch Nghiệp không thể chờ đợi được mà dò hỏi .

”

Tahm .”

“Tahm? Này có ý nghĩa gì?”

“Không có ý gì, chỉ thấy cực kỳ thích hợp với nó thôi .”

“Được, vậy sau này liền gọi nó là Tahm .”

Bạch Nghiệp cũng không suy nghĩ nhiều, dù sao hắn là đặt tên cũng tệ lắm, với lại Tahm

https://thuviensach.vn

nghe cũng được .

“Tahm … Ta có tên rồi, cám ơn chủ nhân .”

Ếch xanh vui vẻ nói, chỉ là bề ngoài thực sự quá khó để cho người ta cảm thấy đáng yêu .

“Tahm, nghe đây, về sau không cho phép tùy tiện liếm người khác.”

Suy nghĩ một chút, Bạch Nghiệp ra lệnh .

“Vì sao?”

Tahm không hiểu.

“Không được là không được, nếu không ta sẽ luộc ngươi lên rồi ăn đó.”

Dường như nghe hiểu lời nói của Bạch Nghiệp, Tahm rùng mình một cái:

“Dạ, chủ nhân .”

Thấy Tahm không có ý phản bác, Tần Giác nhẹ nhàng thở ra, sau đó giải trừ linh lực giam

cầm .

“Ha ha ha, không ngờ được Bạch Nghiệp ta cũng có thể có một yêu thú sủng vật cấp bậc

Thiên giai, đáng tiếc, có hơi xấu xí .”

Bạch Nghiệp cười to nói .

Tahm: “...”

https://thuviensach.vn

Không thèm để ý tên sư huynh không đáng tin này, Tần Giác xoay người lại tiếp tục ngủ, về

phần con ếch xanh này, chỉ có Thiên giai sơ kỳ mà thôi, ở trước mặt Bạch Nghiệp căn bản

không hề có lực hoàn thủ, hoàn toàn không cần lo lắng .

Bất quá chuyện này ngược lại để Tần Giác nảy sinh ý nghĩ thu thú sủng, nhưng cẩn thận nghĩ

lại thì cảm thấy phiền phức, thế là từ bỏ .

Ngày hôm sau, Tần Giác tỉnh lại trên tảng đá, có lẽ là bên cạnh trồng linh thụ, nên không khí

đều trở nên mát mẻ hơn nhiều, Tần Giác đầu tiên là rót cho Vân Tịch mấy giọt linh tửu, lại

tùy tiện làm ít đồ ăn nhét đầy cái bao tử, sau đó nằm trên đá xanh uống rượu .

Không bao lâu, Lạc Vi Vi đã đến, nhìn thấy linh thụ được trồng ở bên cạnh đá xanh liền kinh

ngạc:

“Đây là … Huyết Linh Quả?”

“Hả? Ngươi biết .”

Tần Giác có chút kinh ngạc .

“Đúng vậy, ta thấy trong cổ tịch, thế nhưng … Huyết Linh quả đã tuyệt tích rồi thì phải .”

https://thuviensach.vn

Thiếu nữ chần chờ nói .

“Tuyệt tích?”

Tần Giác ngạc nhiên, hắn trước nay ở phương diện linh thực này không có nghiên cứu gì cả,

cũng không biết cây Huyết Linh quả có giá trị, khó trách trước đó tên kia lại bởi vì cây này

xém chút nữa liều mạng với hắn

Chương 82: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Cả Hai Sư Đồ Đều Đáng Ghét Như Nhau.

“Sư thúc từ nơi nào có được cây Huyết Linh quả này?”

Thiếu nữ tràn ngập hiếu kỳ .

“Ách … Nhặt được, đúng rồi, ngươi gần đây tu luyện sao rồi .”

Tần Giác không muốn nói đến chuyện này nữa, nếu không lại phải giải thích thật lâu, thôi thì

không nói nữa .

“Ta đã ổn định ở Huyền giai sơ kỳ .”

Thiếu nữ cười nhẹ.

Chính nàng cũng không nghĩ tới, tốc độ tu luyện của mình lại nhanh đến vậy, nếu như không

có gì ngoài ý muốn, nàng thậm chí có thể ngay lúc còn sống mà chạm đến Truyền kỳ .

https://thuviensach.vn

Nhưng mà Tần Giác lại không nghĩ như vậy, thiếu nữ chính là Long Ngạo Thiên phiên bản nữ,

đừng nói Truyền kỳ, ngay cả Đại thánh chỉ sợ cũng không có vấn đề gì .

“Ngươi tu luyện vẫn luôn là hấp thu thuần dương chi lực, linh khí vẫn hữu dụng với ngươi

chứ?”

“Đương nhiên hữu dụng, bất quá hấp thu thuần dương chi lực sẽ nhanh hơn mà thôi .”

Gương mặt xinh đẹp của Lạc Vi Vi hơi hồng, nói tiếp:

“Cái này còn phải đa tạ sư thúc, nếu không ta cũng không có khả năng tiến lên Huyền giai

nhanh như vậy.”

menu

Trước Tiếp

Nếu như không phải Tần Giác cho phép nàng ở chỗ này tu luyện, chỉ sợ nàng hiện tại cao

lắm chỉ là Hoàng giai hậu kỳ, dù sao, nơi này là nơi mỗi ngày hội tụ thuần dương chi lực

nhiều nhất ở Huyền Ất Sơn, ở chỗ này tu luyện một ngày, không khác gì ở chỗ khác tu luyện

nửa tháng .

https://thuviensach.vn

Cộng thêm công pháp thiếu nữ tu luyện rất bá đạo, bây giờ mới chưa tới nửa năm đã bước

vào Huyền giai .

“Thì ra là thế .”

Tần Giác như có điều suy nghĩ,bấm nhẹ tay một cái, trên cây Huyết Linh quả lập tức rớt

xuống một quả, rơi vào trong tay của thiếu nữ.

“Trái này hẳn là có thể giúp ngươi tu luyện .”

“Cái này …”

Thiếu nữ khẽ nhếch miệng, đây chính là linh quả cấp bốn, dù là võ giả Thiên giai cũng sẽ

trông thấy mà thèm, Tần Giác cứ vậy mà cho nàng?

Tần Giác sau đó lại hái một quả cho mình, nhét vào trong miệng.

“Chậc chậc, hương vị cũng hơi giống quả táo, nhưng mà hình như ngọt hơn .”

Tần Giác chậc lưỡi, đánh giá .

Thấy thế, thiếu nữ yên lặng thu hồi Huyết Linh quả, bắt đầu tu luyện .

Với tu vi hiện tại của nàng, cũng không có cách nào trong một lần duy nhất đã luyện hóa

được Huyết Linh quả, chỉ đành tạm thời bỏ vào trong túi trữ vật .

https://thuviensach.vn

“Hắn là đưa cho sư huynh hai quả, nói không chừng có thể giúp hắn đột phá, vừa hay giảm

bớt cho ta không ít phiền phức .”

Hạ quyết tâm, Tần Giác quyết định lát nữa hái mấy trái Huyết Linh quả đưa cho Bạch

Nghiệp, nếu như Bạch Nghiệp có thể thành công tiến giai Chí tôn, như vậy về sau coi như

Huyền Ất Sơn có phiền toái gì cũng không cần hắn xuất thủ .

Dù sao, khu vực này Thiên giai đã là đỉnh phong, mà Chí tôn dù cho đặt ở Nam cảnh cũng

được xưng tụng là cường giả, chỉ cần ba đại tông môn không nhúng tay vào, thì không có ai

có thể làm gì được Huyền Ất Sơn .

Huống chi Bạch Nghiệp hiện tại có hai kiện Linh khí Chí tôn, đã có thể miễn cưỡng chống lại

cường giả Chí tôn, chớ đừng nói chi là sau khi tiến giai Chí tôn .

...

Trấn Hắc Sơn

Bởi vì chuyện ngày hôm qua ở Vô Cực bí cảnh, nơi này vẫn cực kỳ náo nhiệt, rất nhiều võ giả

https://thuviensach.vn

còn chưa rời đi, lại có thêm nhiều võ giả đến đây, dù sao tin tức vốn dĩ là Vô Cực bí cảnh nửa

tháng sau mới mở ra, hiện tại sớm hơn một tháng, rất nhiều người vẫn còn chưa biết chuyện

gì xảy ra .

Thiên kiêu đến từ ba đại tông môn rời khỏi Vô Cực bí cảnh trước tiên là thông tri đến tông

môn, mà giờ khắc này, ba vị tông chủ nhận được tin tức này đã đuổi tới, đứng lơ lửng trên

không, quan sát đến ngọn núi màu đen trước mắt.

Phía dưới võ giả đứng lít nha lít nhít, đối với những tán tu như bọn họ mà nói, tông chủ ba

đại tông môn chính là nhân vật trong truyền thuyết, thậm chí có không ít võ giả lấy bọn họ

làm thần tượng .

“Không gian bạo động ở nơi này đã biến mất, Vô Cực bí cảnh vậy mà bị phá hủy, rốt cuộc đã

xảy ra chuyện gì vậy chứ?”

Tông chủ Thiên Cơ Tông cau mày nói .

Diệp Vô Song lập tức tiến lên một bước, miêu tả kỹ càng những gì mà bọn hắn đã trải qua ở

Vô Cực bí cảnh.

https://thuviensach.vn

“Cái gì? Vô Cực Thánh Giả vậy mà chưa chết?”

Diệp Thanh vẻ mặt đại biến, nhìn hai vị tông chủ khác, sắc mặt đều có chút khó coi .

Trước đó lúc bọn hắn đến đây thăm dò lại hoàn toàn không phát hiện điểm ấy, may mà đám

người Diệp Vô Song không có việc gì, nếu không hậu quả khó mà lường được .

“Đúng vậy phụ thân, Vô Cực Thánh Giả muốn thôn phệ chúng ta, sau đó phục sinh, nếu như

không phải có vị bằng hữu của Thẩm Chí Văn kia xuất thủ, chỉ sợ là chúng ta đều phải chết

trong Vô Cực bí cảnh .”

Diệp Thanh cung kính nói .

“Bằng hữu của Thẩm Chí Văn?”

Diệp Thanh sững sờ, nhìn về tông chủ Huyền Hoàng Tông ở bên cạnh:

“Nếu ta nhớ không lầm thì Thẩm Chí Văn hắn là đồ đệ của ngươi đi?”

Tông chủ Huyền Hoàng Tông là một nam tử trung niên ngũ quan tuấn lãng, sau khi nghe

được lời Diệp Thanh nói thì khẽ gật đầu:

“Đúng vậy, quả thật là đồ đệ của ta .”

https://thuviensach.vn

Lúc này, cách đó không xa Thẩm Chí Văn trong lòng đã mắng hết mười tám đời tổ tông của

Diệp Vô Song, nếu không phải có những người khác ở đây, chỉ sợ hắn đã xông đi lên đánh

nhau với Diệp Vô Song từ lâu rồi .

Hít một hơi thật sâu, Thẩm Chí Văn tiến lên phía trước nói:

“Ta chính là Thẩm Chí Văn .”

“A? Quả nhiên là một nhân tài, không hổ là Đại sư huynh của Huyền Hoàng Tông.”

Diệp Thanh tán thưởng .

Với tuổi tác cùng tu vi hiện tại của Thẩm Chí Văn, không hề nghi ngờ chính là thiên tài đỉnh

cấp ở Nam cảnh, cho dù so với Song Tử Tinh của Thiên Cơ Tông, thì cũng chỉ có hơn chứ

không kém, thậm chí lần trước sau khi được Tần Giác chỉ điểm qua, Thẩm Chí Văn rất có thể

sẽ trở thành người đầu tiên tiến giai Chí tôn trong thế hệ tuổi trẻ.

“Tiểu Văn Tử, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy Người kia thật sự là bằng hữu của ngươi sao?”

Nam tử tuấn lãng hỏi .

“...”

https://thuviensach.vn

Ngươi có thể đừng gọi ta là Tiểu Văn Tử trước mặt nhiều người như vậy được không!

“Vâng.”

Hít một hơi thật sâu, Thẩm Chí Văn cố nén xúc động muốn liều mạng với sư phụ nói:

“Hắn là ta một người bạn mà ta quen biết trong lần lịch luyện trước đó, nhưng ta cũng không

biết hắn lại lợi hại như vậy .”

“Vậy ngươi biết hắn ở đâu sao?”

Trầm ngâm một lát, nam tử tuấn lãng lại hỏi .

“Không biết .”

Thẩm Chí Văn lắc đầu, thần sắc như thường:

“Nhưng mà ta hoài nghi hắn rất có thể là vị cường giả bí ẩn lúc đầu tiêu diệt Tử Linh tộc

cùng yêu thú ở bình nguyên kia .”

Lời vừa nói ra, ba vị tông chủ đều là sửng sốt, nếu quả thật là vị cường giả bí ẩn kia, như vậy

cũng không cần hỏi tới .

Dù sao, người ta đã đặc biệt nói qua, tuyệt đối không nên quấy rầy hắn .

Nghĩ như vậy, tựa hồ cũng chỉ có vị cường giả bí ẩn kia mới có thể phá hủy Vô Cực bí cảnh,

https://thuviensach.vn

giết chết Vô Cực Thánh Giả.

“Xem ra vị tiền bối này đã cứu chúng ta hai lần . ”

Diệp Thanh cảm khái .

Lần trước, Tần Giác ngăn cơn sóng dữ, tiêu diệt Tử Linh tộc cùng đại quân yêu thú, cứu vớt

Nam cảnh, lần này là cứu vớt thế hệ võ giả trẻ tuổi của Nam cảnh.

Nếu những võ gải trẻ tuổi này toàn bộ vẫn lạc tại Vô Cực bí cảnh, như vậy đối với ba đại tông

môn mà nói, chính là đả kích trầm trọng, thậm chí trăm năm sau đó, Nam cảnh sẽ xuất hiện

tình huống đứt gãy, rất nhiều thế lực rất có thể bởi vì thế mà dần dần xuống dốc .

“Nghĩ không ra Vô Cực Thánh Giả lại là loại người này .”

Nam tử tuấn lãng thở dài:

“Lần sau lại gặp phải loại chuyện này, ta nghĩ chúng ta vẫn nên cẩn thận hơn nữa .”

“Đúng vậy, là do chúng ta chủ quan .”

May mà lần này không có tạo thành thương vong quá lớn, nếu không hậu quả khó mà lường

được .

“Các ngươi ở trong Vô Cực bí cảnh thu hoạch thế nào?”

https://thuviensach.vn

Đây là chuyện mà Diệp Thanh để ý nhất .

“Phụ thân, ta với Vô Nguyên mỗi người đạt được một kiện Linh khí Chí tôn.”

Nói xong, Diệp Vô Song từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một kiện linh khí, là cự phủ có ngoại

hình thô kệch, nhìn qua dữ tợn vô cùng, tản ra sát khí .

Diệp Vô Nguyên cũng lấy ra một kiện linh khí, là thanh trường kiếm .

Thấy thế, Thẩm Chí Văn cũng lấy ra một kiện Linh khí Chí tôn, chỉ có Phong Trạch xấu hổ

đứng ở nơi đó, cuối cùng hung hăng trừng Thẩm Chí Văn một cái.

Bất quá hắn cũng không có nói ra chuyện Tô Ngạn đạt được hai kiện Linh khí Chí tôn.

“Ha ha ha, lão Sở, xem ra chỉ có đồ đệ của ngươi không có đạt được thứ gì hết.”

Nam tử tuấn lãng tử cười to nói .

Phong Trạch: “...”

Quả nhiên có đồ đệ bại hoại thì có sư phụ bẩn bựa!

Cả hai sư đồ đều đáng ghét như nhau!

bookmark_add Chương 83: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Ta Muốn Cùng Nó Quyết Đấu

https://thuviensach.vn

Cách chuyện ở Vô Cực bí cảnh đã qua nửa tháng, võ giả tụ tập ở phụ cận đã dần dần tán đi,

Tần Giác thu hồi bình chướng có thể ngăn cản võ giả Thiên giai trở lên tới gần.

Chuyến Vô Cực bí cảnh lần này mặc dù không có tạo thành thương vong quá lớn, nhưng đối

với Doãn gia cùng Chu gia mà nói, lại chính là tổn thất nặng nề .

Nhất là Doãn gia, thế hệ trẻ tuổi cùng thủ lĩnh vẫn lạc, về sau có thể lại sinh ra cường giả Chí

tôn cũng là vấn đề .

So ra thì Chu gia mặc dù đã vẫn lạc mấy vị trưởng lão cao giai, nhưng cũng không có dao

động căn cơ, chỉ cần Chu Nguyên trưởng thành, vẫn có thể ổn định địa vị của mình trong

sáu đại gia tộc .

Đáng nhắc tới là, bởi vì ba đại tông môn cùng Phong Lôi Tông không có nhúng tay, nửa

tháng này sáu đại gia tộc đã đạt thành hiệp nghị, chia Diêu Quang thành.

Tài nguyên tu luyện xung quanh Diêu Quang thành cực kỳ phong phú, lại có Ngụy gia kinh

doanh mấy trăm năm, dù là bị sáu đại gia tộc chia chát, vẫn màu mỡ vô cùng .

https://thuviensach.vn

Nhưng mà Tần Giác cũng không hề để ý, dù sao cũng không có liên quan gì tới Huyền Ất

Sơn.

Huyền Ất Sơn, đại điện

“Sư huynh, ngươi làm sao còn chưa đột phá?”

Nửa tháng nay, Bạch Nghiệp đã ăn năm quả Huyết Linh, nhưng vẫn không có dấu hiệu muốn

đột phá, khiến Tần Giác cũng nghẹn họng.

menu

Trước Tiếp

“Ngươi hiểu cái gì, ta mặc dù đã đạt tới Thiên giai đỉnh phong, nhưng còn chưa tới viên mãn,

nhưng mà yên tâm, hai tháng sau ta nhất định đột phá, với lại tuyệt đối sẽ không thất bại .”

Bạch Nghiệp nhếch miệng, ngôn từ chuẩn xác nói .

Tần Giác: “...”

Câu nói này sao nghe quen quá vậy?

Hình như là câu mà mỗi lần luyện đan Bạch Nghiệp đều nói.

Trên thực tế, lần này Bạch Nghiệp quả thực không có nói bậy, hắn đã dừng lại ở thiên giai

https://thuviensach.vn

đỉnh phong nhiều năm, sở dĩ vẫn chưa có đột phá, là bởi vì vẫn luôn áp chế .

Mọi người đều biết, ngoại trừ kiếm tu thì lúc mới bắt đầu nhất định phải đánh bóng tốt cơ sở

bên ngoài, còn với một võ giả mà nói, trọng yếu nhất chính là tiến giai Chí tôn cảnh.

Chỉ có bước vào Chí tôn cảnh, mới có thể xem như một vị cường giả chân chính, nếu không

thì sáu đại gia tộc cũng không có khả năng có thế lực khổng lồ như thế.

Cho nên trước khi tiến giai Chí tôn cảnh, Bạch Nghiệp muốn mình tu luyện tới viên mãn mới

thôi, như thế một khi đột phá, cho dù chỉ là Chí Tôn cảnh sơ kỳ, trong cùng một cảnh giới,

cũng chính là tồn tại không thể khinh thường được.

Rất nhiều võ giả bởi vì lúc tiến giai Chí tôn cảnh quá nôn nóng, dẫn đến linh lực không đầy

đủ, ảnh hưởng tới căn cơ .

Như thế có lẽ sẽ trở thành cường giả Chí tôn, nhưng Truyền kỳ cảnh thì cũng không cần

nghĩ tới nữa.

Mục tiêu của Bạch Nghiệp cũng không chỉ là Chí tôn cảnh, cho nên hắn đương nhiên sẽ

không tùy tiện đột phá .

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy, mấy ngày nữa ta phải đi tham gia tiệc rượu ở Diêu Quang thành, có thể phải rời đi

một đoạn thời gian .”

Suy nghĩ một chút, Bạch Nghiệp vẫn nói chuyện này cho Tần Giác, mặc dù Tần Giác có thể

vốn dĩ chẳng quan tâm .

“Tiệc rượu? Tiệc rượu gì?”

Tần Giác nhao nhao .

“Sáu đại gia tộc tiếp quản Diêu Quang thành ngươi hẳn đã phải biết đi .”

Tần Giác nhẹ gật đầu, điều này hắn biết .

“Bọn hắn hiện tại mời tất cả các thể lực ở vạn dặm xung quanh Diêu Quang thành đến tham

gia tiệc rượu, bao gồm cả Huyền Ất Sơn .”

Bạch Nghiệp thở dài .

“Có nguy hiểm gì hay không?”

Tần Giác nhíu mày .

“Chỉ là gặp mặt nhau một cái, biết nhau một lần mà thôi, cóthể có nguy hiểm gì chứ.”

Bạch Nghiệp không sao nói:

https://thuviensach.vn

“Đến lúc đó ta sẽ cầm theo Linh khí Chí tôn còn có Tahm cùng đi, coi như sáu đại gia tộc

thật sự có ý nghĩ gì kia, ta cũng có thể trốn thoát .”

Thân là chưởng môn Huyền Ất Sơn, Bạch Nghiệp đã sớm quen thuộc với những loại hoạt

động này rồi, huống chi sáu đại gia tộc vừa mới tiếp quản Diêu Quang thành, cái gọi là tiệc

rượu bất quá chỉ là hình thức thôi .

“Được thôi.”

Tần Giác bất đắc dĩ .

Với thực lực bây giờ của Bạch Nghiệp, lại thêm hai kiện Linh khí Chí tôn, chỉ cần không phải

bị ba vị cường giả cấp bậc Chí tôn trở lên vây công, quả thực không có ai có thể làm gì hắn

được.

“Cứu mạng a!”

Đúng lúc này, bên ngoài đột nhiên truyền đến tiếng kêu thảm tê tâm phế liệt, làm cho người

ta không rét mà run .

“Chuyện gì đang xảy ra vậy?”

https://thuviensach.vn

Tần Giác: “...”

Này là chuyện gì vậy?

“Dừng tay cho ta!”

Bạch Nghiệp lập tức lên tiếng ngăn lại .

“Chủ nhân …”

Nhìn thấy Bạch Nghiệp, Tahm vội vàng thu lại đầu lưỡi, lộ ra dáng vẻ e ngại.

“Không phải nói không cho ngươi tùy tiện liếm người sao? Nếu có lần sau ta liền luộc ngươi

rồi ăn đó!”

Bạch Nghiệp lạnh lùng nói .

Tahm chột dạ cúi đầu xuống, không dám nói lời nào .

“Sư phụ, trong nửa tháng này đây là lần thứ mười người nói vậy rồi đó.”

Trương Kỷ Trần khóc không ra nước mắt, hu hu hu, nhìn khắp Huyền Ất Sơn, hắn là không ai

xui xẻo hơn hắn đi .

Bạch Nghiệp: “...”

Bầu không khí trong lúc nhất thời trở nên xấu đi.

“Kỷ Trần , ngươi gần đây tu luyện có vấn đề gì không, vi sư có thể chỉ dẫn giúp ngươi.”

https://thuviensach.vn

Này này này, ngươi có thể đừng đổi chủ đề có được hay không!

“Không có!”

Trương Kỷ Trần lau nước bọt ở ngực, chỉ vào

Tahm gầm thét lên:

“Ta muốn cùng nó quyết đấu!”

“...”

“Ngươi xác định?”

Bạch Nghiệp lộ vẻ quái dị .

“Xác định!”

Trương Kỷ Trần chắc chắn nói .

“Được, ta đồng ý .”

Bạch Nghiệp nhếch miệng cười một tiếng .

Hắn đang định thử một chút năng lực thực chiến của Tahm, không ngờ lập tức người liền

đưa tới cửa, đáng tiếc Trương Kỷ Trần chỉ là Địa giai, nếu không thì hắn là sẽ tốt hơn .

Nếu để cho Trương Kỷ Trần biết nội tâm của Bạch Nghiệp giờ phút này đang nghĩ gì, không

biết sẽ có cảm tưởng thế nào .

https://thuviensach.vn

“Tahm, nhớ hạ thủ nhẹ chút .”

Bạch Nghiệp dùng linh lực truyền âm nói .

Dù thế nào đi nữa thì Trương Kỷ Trần cũng là đồ đệ của hắn, vẫn phải chiếu cố một chút .

Tần Giác xạm mặt lại, không nghĩ tới Trương Kỷ Trần thế mà sẽ khiêu chiến Tahm, một tên

là Thiên giai, một tên là Địa giai, không cần nghĩ cũng biết lát nữa Trương Kỷ Trần sẽ có kết

cục gì .

“Vâng, chủ nhân .”

Trong miệng Tahm còn lưu lại nước bọt sền sệt, dáng vẻ không thể chờ đợi được.

“Bắt đầu đi .”

Bạch Nghiệp cánh tay vung lên, tuyên bố bắt đầu .

“Chờ đã!”

Trương Kỷ Trần bỗng nhiên đánh gãy lời của Bạch Nghiệp .

“Còn chuyện gì nữa?”

“Có thể bảo nó đừng công kích chỗ đó được không?”

“Chỗ đó là chỗ nào?”

https://thuviensach.vn

“Chính là chỗ đó đó!”

Trương Kỷ Trần sắc mặt trướng đến đỏ rực.

“Ừm, ta hiểu được .”

Bạch Nghiệp bừng tỉnh đại ngộ:

“Tahm, lát nữa không được liếm ngực hắn.”

“Sao vậy, chủ nhân?”

Tahm rất phiền muộn .

“Bảo ngươi không được liếm thì không được liếm .

“Vâng, chủ nhân .”

Tahm không dám trái lệnh.

Lời còn chưa dứt, Trương Kỷ Trần đột nhiên vọt lên, quả thật là dẫn đầu làm khó dễ!

“Đại Thần Cơ Bá Quyền!”

Trương Kỷ Trần trực tiếp sử dụng tuyệt chiêu, đây là Thần Cơ Bá Quyền bản thăng cấp,

thuộc về võ kỹ Địa giai, linh lực của người sử dụng có thể trong nháy mắt tăng lên gấp ba lần,

đánh ra bạo kích!

https://thuviensach.vn

Đối mặt với công kích của Trương Kỷ Trần, Tahm không tránh né, đầu lưỡi cuốn một cái, dễ

dàng hoá giải một quyền này .

“Sao có thể được chứ?”

Không để cho Trương Kỷ Trần kịp phản ứng, chỉ thấy cúc hoa bỗng nhiên truyền đến cảm

giác ấm áp, Tahm đúng là đang liếm mông của hắn!

Có lầm hay không!

Chỗ này còn không tha nữa hả!

“A a a! Ta muốn giết ngươi!”

bookmark_add Chương 84: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Hôm Nay Cả Gió Cũng Rất Ồn Ào Náo Nhiệt Ha

Phiên bản Dịch · 1600 chữ

” Ta muốn giết ngươi!”

Trương Kỷ Trần giống như điên lên, trong nháy mắt bộc phát ra tất cả linh lực, muốn phải

bắt cho được đầu lưỡi của Tahm.

Nhưng mà đầu lưỡi của Tahm linh hoạt vô cùng, cho dù Trương Kỷ Trần giãy giụa thế nào,

cuối cùng cũng bị liếm đến mông, căn bản không hề có lực hoàn thủ .

https://thuviensach.vn

Trong chớp mắt, cả cái quần của Trương Kỷ Trần đều bị liếm ướt, nhìn qua cay mắt vô cùng.

Trương Kỷ Trần sắp sụp đổ, sư phụ rốt cuộc là từ chỗ nào có được con ếch xanh biến thái

này chứ, vì sao lại thích liếm người khác như vậy? Với lại chuyên chọn nơi kỳ quái?

“Ta liều mạng với ngươi!”

Phẫn nộ Trương Kỷ Trần đem tất cả linh lực đều tụ tập tại hạ thể, sau đó ngay lúc đầu lưỡi

của Tahm sắp liếm đến mông hắn, liền chuyển hóa thành hỏa diễm phun ra ngoài!

Phốc !

Chỉ thấy một đoàn hỏa diễm từ trong mông Trương Kỷ Trần lập tức phun ra ngoài, trong

nháy mắt đẩy hắn bay về phía trước!

Đáng thương là Trương Kỷ Trần căn bản không nghĩ tới dòng linh lực này lại có lực trùng

kích lớn như vậy, không thể khống chế ,cả người liền từ không trung rơi xuống, đầu cắm

xuống đất, giống như một cây thương .

menu

Trước Tiếp

https://thuviensach.vn

May mà hắn cố gắng không có uổng phí, mặc dù phương pháp này nhìn buồn cười, nhưng lại

thành công đối phó với đầu lưỡi của Tahm, thấy Tahm trên nhảy dưới tránh, phát ra tiếng

kêu thảm thiết.

Mắt thấy cảnh tượng này, Bạch Nghiệp cùng Tần Giác đều trợn mắt hốc mồm, còn có thể

như vậy được à?

Rất nhanh, Trương Kỷ Trần rút mình ra khỏi lòng đất, đầy bụi đất cười to nói:

“Ha ha ha, đáng đời!”

Tahm giận dữ, phóng về phía Trương Kỷ Trần, thấy thế, Bạch Nghiệp liền vội vươn tay ngăn

cản:

“Được rồi, chiến đấu đến đây là kết thúc .”

Trương Kỷ Trần rõ ràng không phải là đối thủ của Tahm, dù sao chênh lệch ở cả hai vẫn bày

ra kia, tiếp tục đánh cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì .

Cho dù Tahm cực kỳ tức giận, nhưng lại không dám làm trái ý Bạch Nghiệp, chỉ có thể ngoan

ngoãn dừng lại .

https://thuviensach.vn

“Đây là lần cuối cùng, về sau tuyệt đối không thể tùy tiện liếm người khác, rõ chưa?”

Bạch Nghiệp nghiêm túc nói .

“Dạ, chủ nhân .” Tahm không tình nguyện nhẹ gật đầu .

Cùng lúc đó, Trương Kỷ Trần cũng đã ý thức được, con ếch xanh biến thái này vậy mà là yêu

thú Thiên giai!

“Ngay cả một con ếch xanh còn mạnh hơn cả ta, không được, ta phải cố gắng tu luyện!”

Trương Kỷ Trần trong mắt dấy lên liệt hỏa hừng hực, rồi sẽ có một ngày, hắn muốn những

khuất nhục đã nhận được hôm nay, về sau phải trả lại cho con ếch xanh này gấp mười gấp

trăm lần!

Nghĩ tới đây, Trương Kỷ Trần trực tiếp quay người rời đi, chuẩn bị đi trở về bế quan tu luyện .

“Ai, xem ra chuyện này đả kích hắn rất nặng .”

Bạch Nghiệp thở dài .

Tần Giác: “...”

Nói nhảm, đả kích không lớn mới là lạ, nếu đổi lại là ngươi thì sao!

https://thuviensach.vn

“Được rồi, mặc kệ, ta đi luyện chế đan dược, qua hai ngày nữa lúc tham gia tiệc rượu ở Diêu

Quang thành, có thể làm thành lễ vật đưa cho thủ lĩnh của những môn phái khác.”

Tần Giác: “? ? ?”

Ngươi xác định làm vậy sẽ không bị đánh chết?

Bạch Nghiệp đương nhiên không tự mình hiểu lấy được, từ sau khi dùng nguyên hồn của Vô

Cực Thánh Giả luyện chế ra một viên thuốc, lòng tin của Bạch Nghiệp liền tăng lên rất

nhiều, nghiễm nhiên đã đem mình trở thành luyện đan đại sư .

“Sư đệ, ngươi có rảnh cũng nên học một ít thuật luyện đan, chỉ có luyện đan, mới là thứ lãng

mạn ở nam nhân.”

Bạch Nghiệp tình ý sâu xa nói:

“Có ta dạy cho ngươi, tin tưởng không bao lâu, ngươi cũng sẽ lợi hại giống sư huynh vậy.”

Tần Giác: “...”

Nếu như lợi hại giống cái kia thì bỏ đi …

Đêm hôm ấy, Tần Giác lần nữa bị tiếng bạo tạc đinh tai nhức óc đánh thức, bất quá hắn đã

https://thuviensach.vn

thành thói quen, trực tiếp bày bố thêm bình chướng ở bên ngoài đại điện, sau đó ngủ tiếp .

Ngày hôm sau, trời còn chưa sáng, liền vang lên tiếng đập cửa kịch liệt.

“Ai vậy?”

Tần Giác duỗi lưng một cái, mơ mơ màng màng mở mắt, đi vào trong sân mở cửa .

“Sư thúc, việc lớn không hay rồi!”

Võ Anh vẻ mặt lo lắng nói .

Trước khi có chuyện gì cơ bản cũng đều là Trương Kỷ Trần đến thông tri cho Tần Giác,

nhưng bây giờ bởi vì Trương Kỷ Trần đang bế quan tu luyện, cho nên đổi thành Võ Anh .

“Sao vậy?”

Tần Giác khẽ nhíu mày .

“Sư phụ bị bạo tạc trọng thương, bị vây khốn ở trong đại điện ra không được!”

“Cái gì?”

Tần Giác sững sờ, còn cho là mình nghe lầm, nhưng lập tức liền nhớ tới bản thân tối hôm

qua hình như bố trí bình phong bên ngoài đại điện.

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ là bởi vì thứ này?

Không kịp nghĩ nhiều, hai người rất nhanh đã tới bên ngoài đại điện, chỉ thấy đại điện vốn dĩ

rất to lớn giờ phút này đã sụp đổ hơn phân nửa, khói đen cuồn cuộn, nơi nào còn bộ dáng

Tiên cung trước đó .

Càng quỷ dị hơn là, đám khói đen này tựa hồ không bay ra được phạm vi đại điện, chỉ có thể

ở lơ lững ở gần đó, hình thành một cái đầu lâu đáng sợ.

Mà Bạch Nghiệp quần áo tả tơi ngồi dưới đất, mặt không biểu tình, giống như mới từ mỏ

than chạy đến, khí tức uể oải suy sụp, cực kỳ thê thảm .

Nhìn thấy Tần Giác, Bạch Nghiệp vốn dĩ trong mắt có u quang đột nhiên bắn ra ánh sáng

mãnh liệt, phối hợp thêm gương mặt đen kịt của hắn, vẻ mặt buồn cười vô cùng.

“Sư đệ! Ngươi rốt cuộc đã đến!”

Bạch Nghiệp hưng phấn hét lớn, lập tức đứng dậy muốn xông tới, kết quả đụng đầu vào vách

tường vô hình, đau răng nhếch miệng .

“Sư huynh, ngươi sao rồi?”

Tần Giác phất tay thu hồi bình chướng, vẻ mặt mờ mịt nói .

https://thuviensach.vn

“...”

“Nói! Có phải là ngươi giở trò quỷ hay không?”

Nhận thấy bình chướng trước mặt biến mất, Bạch Nghiệp cắn răng chất vấn .

Hắn không phải là đồ ngốc, làm sao có thể nghĩ hoài mà không rõ chuyện gì đã xảy ra chứ,

huống chi toàn bộ Huyền Ất Sơn cũng chỉ có Tần Giác mới có thể làm được điều này .

“Hả? Sư huynh ngươi đang nói cái gì vậy, ta nghe không hiểu .”

Tần Giác vẫn một mặt vô tội như cũ.

Bạch Nghiệp: “...”

Lúc này hắn rốt cục cảm nhận được tâm tình của Trương Kỳ Trần tối hôm qua, nếu như

không phải đánh không lại, chỉ sợ hắn đã xông lên liều mạng với Tần Giác từ lâu .

“Ai .”

Thở dài, Bạch Nghiệp ngẩng đầu nhìn trời, lộ ra vẻ mặt u buồn.

Hôm nay cả gió cũng rất ồn ào náo nhiệt a…

“Sư huynh, ngươi sao vậy?”

Tần Giác lại hỏi một lần nữa .

“...”

https://thuviensach.vn

Trầm mặc nửa ngày, Bạch Nghiệp buồn bã nói:

“Tối hôm qua lúc ta đang luyện đan, linh lực đột nhiên mất khống chế, bởi vì nguyên nhân

dược tài đặc thù, một khi bị bạo tạc, sẽ sinh ra lực trùng kích lớn vô cùng, cho nên ta dự định

trước thời khắc nổ lô, đem nó ném ra khỏi Huyền Ất Sơn .”

“Thế là ta ôm đan lô chuẩn bị ra ngoài .”

Nói đến đây, ngón tay Bạch Nghiệp run nhè nhẹ:

“Sau đó ta phát hiện, ta không ra được …”

Tần Giác: “...”

“Ta thử đủ loại phương pháp, nhưng đều không được …”

“Bởi vì không gian nhỏ hẹp, cho nên lúc nổ lô linh khí chung quang bị dao động, với lại khi

bạo tạc còn bị bình chướng ngăn chặn không cách nào tản ra, chỉ có thể oang tạc liên tục

nơi này .”

“Hiện tại, ngươi hiểu rồi chứ?”

“...”

Nghe xong lời giải thích của Bạch Nghiệp, Tần Giác không biết trả lời ra sao, hắn không nghĩ

https://thuviensach.vn

tới mình chỉ thuận tay bố thêm bình chướng, thế mà sẽ xảy ra nhiều phản ứng dây chuyền

như vậy, có thể nghĩ thử tối hôm qua Bạch Nghiệp lúc phát hiện chính mình không ra được

thì tuyệt vọng cỡ nào.

May mà Bạch Nghiệp tu vi thâm hậu, đã đạt tới Thiên giai đỉnh phong, nếu không chỉ sợ ngay

cả cặn cũng không còn.

Phốc !

Phun ra một ngụm máu tươi, Bạch Nghiệp sắc mặt trở nên trắng bệch như tờ giấy, sau đó lần

nữa ngẩng đầu nhìn trời, tràn ngập u buồn .

Không biết là đang tự hỏi nhân sinh, hay là đang hoài nghi nhân sinh .

bookmark_add Chương 85: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Sư Tỷ, Người Này Rất Đẹp Trai

Phiên bản Dịch · 1651 chữ

Bởi vì Bạch Nghiệp bị trọng thương, dẫn đến không có cách nào có thể tham gia tiệc rượu ở

Diêu Quang thành vào hai ngày sau, cuối cùng chỉ có thể nhờ Tần Giác thay hắn tham gia .

Cho dù rất không tình nguyện, nhưng Tần Giác cũng không còn cách nào khác .

https://thuviensach.vn

Ai bảo chuyện này là do hắn khởi xướng.

Trước khi đi, Tần Giác cố ý chào hỏi Lạc Vi Vi cùng Vân Tịch, nhất là Vân Tịch,bây giờ đã trở

thành linh thảo cấp hai, dù là võ giả Địa giai thấy cũng phải thèm .

Để cho an toàn, Tần Giác thiết kế một đạo cấm chế ở sườn đồi, phòng ngừa có người nhân

lúc hắn rời đi mà gây bất lợi cho Vân Tịch .

Đạo cấm chế này cho dù là Đại thánh, cũng không phá được.

“Đây là thẻ bài mà bọn hắn cho ta, cầm cái này đi vào Diêu Quang thành, sẽ có người dẫn

ngươi đến nơi chỉ định, nhớ kỹ, tuyệt đối không thể để cho Huyền Ất Sơn chúng ta mất mặt

.”

Bạch Nghiệp sắc mặt tái nhợt, từ trong ngực lấy ra ngọc bài, giao cho Tần Giác .

Kỳ thật với tu vi của Tần Giác, hoàn toàn có thể làm cho thương thế của Bạch Nghiệp trong

nháy mắt khỏi hẳn, nhưng Bạch Nghiệp lại sống chết không đồng ý, tuyên bố đây là thời cơ

để hắn đột phá sớm, nhất định phải nắm chắc .

Tần Giác bất đắc dĩ, chỉ có thể từ bỏ .

Nhận lấy ngọc bài, Tần Giác thở dài:

https://thuviensach.vn

“Ta có thể đồng ý thay ngươi đi tham gia tiệc rượu ở Diêu Quang thành, nhưng là tại sao phải

mang nó theo?”

‘Nó’ trong miệng Tần Giác chính là Tahm đang đứng bên cạnh le đầu lưỡi,giống như kẻ ngốc.

“Ta muốn cho nó thấy việc đời .”

Bạch Nghiệp lời lẽ khảng khái nói:

“Huống chi nó hiện tại là yêu thú, ở chỗ này lâu sẽ điên mất, ngẫu nhiên ra ngoài thư giãn

một chút cũng tốt.”

Tần Giác: “...”

Đây là lý do gì?

“Ai, sớm biết thì đã thiết kế phạm vi bao phủ của bình chướng nhỏ đi chút .”

“Ngươi nói cái gì?”

“Không, không có gì, chúng ta đi .”

Nói xong, Tần Giác trực tiếp thi triển thần thông thuần di, cùng Tahm biến mất tại chỗ .

https://thuviensach.vn

“Làm gì gấp gáp như vậy, đan dược ta luyện chế còn chưa mang theo mà .”

...

Nam cảnh, Diêu Quang thành

Đã từng là một trong bảy đại gia tộc, tổng bộ của Ngụy gia, Diêu Quang thành cực kỳ phồn

hoa, với lại tụ tập rất nhiều võ giả.

Ở cái thế giới mạnh được yếu thua này, thường thì nơi tập trung nhiều võ giả là đại biểu cho

nơi đó có nhiều tài nguyên tu luyện cùng cơ duyên, Diêu Quang thành đương nhiên cũng

không ngoại lệ .

Nhất là sau khi Ngụy gia bị hủy diệt, không biết có bao nhiêu thế lực chạy đến như vịt, chèn

phá cúi đầu muốn kiếm một chén canh, có thể nói là gió nổi mây phun, thẳng đến đoạn thời

gian trước khi sáu đại gia tộc nhúng tay vào, mới dần dần lắng lại .

Mọi người đều biết, bởi vì trước đó không lâu là chiến tranh ở bình nguyên, sáu đại gia tộc

tổn thất nặng nề, trong đó Vân gia, Vương gia cùng Hồ gia riêng phần mình đã mất đi một vị

https://thuviensach.vn

cường giả Chí tôn, cho dù Thiên Cơ Tông đã bồi thường cho bọn hắn không ít, nhưng vẫn chỉ

là là hạt cát trong sa mạc .

Cho nên bây giờ đối với bọn họ mà nói, quan trọng nhất là tài nguyên tu luyện, đây cũng là

nguyên nhân mà sáu đại gia tộc từ phía sau màn, trực tiếp đi lên đài.

Ai có thể tranh đoạt càng nhiều tài nguyên của Diêu Quang thành, người đó liền có thể trở

thành tổn hại lớn nhất.

Trải qua một phen tranh đấu kịch liệt, cuối cùng sáu đại gia tộc đạt thành hiệp nghị, Doãn

gia, Yến gia, Chu gia phân ra chiếm giữ hai thành, mà Vân gia, Vương gia cùng Hồ gia chiếm

giữ một thành .

Về phần một thành còn lại kia, thì để lại cho các thế lực khác ở Diêu Quang thành, dù sao ở

Diêu Quang thành ngoại trừ Ngụy gia trước đó, còn có rất nhiều thế lực võ đạo khác.

Mặc dù cũng nằm trong sáu đại gia tộc, nhưng Vân gia, Vương gia cùng Hồ gia bởi vì mất đi

một vị cường giả Chí tôn, cũng chỉ có thể bị ép mà lựa chọn đồng ý .

Về phần tiệc rượu lần này, kỳ thật chỉ để cho cường giả của sáu đại gia tộc đóng quân ở Diêu

https://thuviensach.vn

Quang thành nhận thức ít nhiều về các thế lực vạn dặm xung quang mà thôi, sau đó cùng

tạo ra một xã hội võ đạo thịnh vượng, dân chủ, văn minh, hài hòa ….

Ở trước mặt sáu đại gia tộc, những thế lực võ đạo này chỉ là tọa trấn một phương bình

thường thôi, giống như thổ hoàng đế của thế lực nhỏ tự nhiên không dám vi phạm, sau khi

được mời liền trước tiên chạy tới, so ra thì, Tần Giác hắn là người cuối cùng .

Nhìn lên tường thành cao trăm trượng ở trước mắt, Tần Giác cảm khái nói:

“Lần trước tới đây vậy màkhông chú ý tới, toà thành lớn ghê.”

Lần trước Tần Giác tới đây hoàn toàn chỉ là vì tiêu diệt Ngụy gia, cho nên cũng không hề để

ý hoàn cảnh xung quanh, hiện tại nhìn kỹ, lập tức nhịn không được mà tán thưởng .

“Diêu … Quang … Thành .”

Tahm đứng bên cạnh Tần Giác chậm rãi đọc tên Diêu Quang thành, mặc dù ký ức liên quan

tới Vô Cực Thánh Giả đã bị Tần Giác xóa đi, nhưng Tahm dù sao cũng kế thừa một bộ phận

linh trí cùng tu vi của Vô Cực Thánh Giả, bởi vậy sẽ nhận biết văn tự của nhân loại, nếu

https://thuviensach.vn

không sẽ không trong nháy mắt bước vào Thiên giai .

“Được rồi, chúng ta vào đi.”

“Dừng lại, muốn vào thành nhất định phải giao một lượng bạc .”

Võ giả ngoài cửa thành đưa tay ngăn Tần Giác lại.

Tần Giác không nói gì, trực tiếp lấy ngọc bài trong nhẫn trữ vật.

Nhìn thấy ngọc bài, võ giả đứng đầu sắc mặt biến hóa, lập tức mở đường:

“Thật có lỗi, ngài có thể tiến vào .”

“Nó là sủng vật của ta.”

Tần Giác chỉ Tahm đứng sau lưng mình .

“Nó cũng có thể đi vào .”

Võ giả đứng đầu vội vàng nói .

Mặc dù những thế lực hội tụ lại tham gia này không tính là gì với sáu đại gia tộc, nhưng

muốn đối phó những thủ vệ này của bọn hắn quả thật dễ như trở bàn tay, chỉ cần không phải

kẻ ngốc, đều sẽ không nhảy ra làm khó đối phương tìm đường chết .

“Hai vị, đi theo ta .”

Vừa bước vào Diêu Quang thành, liền có người tiến lên đón .

Tần Giác quan sát một chút, đúng là võ giả Địa giai.

https://thuviensach.vn

Dưới sự dẫn dắt của vị võ giả Địa giai này, Tần Giác cùng Tahm rất nhanh đã đến phía trước

một tòa viện trong thành, từ xa Tần Giác đã có thể cảm nhận được khí tức của rất nhiều võ

giả.

Toà viện lạc này có mười gian phòng, không chỉ rộng rãi vô cùng, mà linh khí cũng rất nồng

đậm, nghĩ rằng hắn là nơi chuyên dùng để tiếp đãi thủ lĩnh của các thế lực khác.

“Các hạ đến từ thế lực nào?”

Võ giả Địa giai thấp giọng hỏi thăm .

“Huyền Ất Sơn .”

Tần Giác thuận miệng đáp .

Nghe được cái tên này, võ giả Địa giai hơi kinh ngạc, hắn nhớ kỹ chưởng môn của Huyền Ất

Sơn không phải là một lão nhân tiên phong đạo cốt sao? Làm sao lại là thiếu niên .

Dường như nhìn ra nghi hoặc của đối phương, Tần Giác giải thích:

“Sư huynh của ta bởi vì có việc tạm thời không cách nào rời khỏi, cho nên để ta thay hắn tới

tham gia tiệc rượu lần này.”

“Thì ra là thế .”

https://thuviensach.vn

Võ giả Địa giai nhẹ gật đầu, đưa tay chỉ một phòng trong góc viện lạc nói:

“Các ngươi trước ở tạm nơi này.”

Nghe được đối phương không phải chưởng môn Huyền Ất Sơn, thái độ của võ giả Địa giai lập

tức lãnh đạm không ít, chỉ phái một tiểu tử tới, quả thật không đem bọn hắn để vào mắt .

Đối với việc này, Tần Giác chỉ lơ đễnh, hắn vốn là chỉ là đến để xem vui, lại cần gì phải quản

một tên kiến nhỏ Địa giai nghĩ cái gì.

Két .

Đúng lúc này, cửa phòng bên cạnh đột nhiên mở ra, hai thiếu nữ dung mạo tinh xảo buộc tóc

đuôi ngựa từ bên trong đi ra.

Sau khi nhìn thấy Tần Giác, thiếu nữ hơi sững sờ, nội tâm không tự chủ được hiện lên một ý

nghĩ:

Rất đẹp trai!

“Tiểu Vũ, ngươi đứng ở cửa làm gì, còn không mau đi vào.”

Thiếu nữ ở phía sau truyền đến một tiếng không kiên nhẫn .

“Sư tỷ, ngươi mau nhìn, người này rất đẹp trai.”

https://thuviensach.vn

Thiếu nữ được gọi là tiểu Vũ hai mắt tràn đầy sao, hét lớn .

Tần Giác: "..."

Ai, vốn không có ý định khác người thường, tiếc là không thể thay đổi được khí chất xuất

chúng.

bookmark_add Chương 86: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Liếm Hắn

Phiên bản Dịch · 1582 chữ

"Sư tỷ, ngươi mau nhìn, người này rất đẹp trai a!"

Thiếu nữ buộc tóc hai sừng hưng phấn hét lớn, trong mắt sáng tràn đầy sao trời .

"Tiểu Vũ, ngươi lại hoa si nữa rồi."

Đầu thiếu nữ bị gõ nhẹ một cái, lập tức một nữ tử mái tóc dài từ phía sau đi tới, dáng người

cao gầy, không có vẻ đơn thuần đáng yêu của thiếu nữ tóc hai sừng, nữ tử mới tới kia cũng

không quá kinh diễm, nhưng lại có hương vị khó mà nói rõ.

Nhất là cặp chân dài kia, tinh tế mượt mà, gợi cảm vô cùng.

Nữ tử vốn dĩ còn đang trách cứ thiếu nữ, nhưng sau khi nàng nhìn thấy Tần Giác, cũng nhịn

không được mà sững sờ:

https://thuviensach.vn

“Rất đẹp trai!”

Gặp nữ tử ngơ ngẩn, thiếu nữ hếch lên cái miệng nhỏ nhắn nói:

“Hừ, sư tỷ còn không phải cũng vậy sao .”

“...”

Cảnh tượng tương tự Tần Giác đã quen rồi, bởi vậy cũng không để ý gì.

Nào có thể ngờ được lúc này thiếu nữ buộc tóc hai sừng thế mà chạy tới:

“Ca ca, ngươi là ăn gì mà lớn lên đẹp trai quá vậy?”

Tần Giác: “...”

Ủa sao câu này nghe giống đang mắng người quá vậy?

menu

Trước Tiếp

Nữ tử đứng cách đó không xa giật nảy mình, vội vàng nghiêm nghị nói:

“Mộc Tiểu Vũ, có tin lúc về ta bảo sư phụ cấm túc ngươi hay không!”

Nghe vậy, Mộc Tiểu Vũ lập tức dừng bước, đứng chỗ phồng má, rất là phiền muộn .

“Thật có lỗi, vị huynh đài này, là ta không quản nàng cho tốt.”

Nữ tử tiến lên giữ chặt thiếu nữ, lúng túng nói .

Liễu Bình không nghĩ tới bản thân lại có sư muội to gan như vậy, trực tiếp vọt tới .

https://thuviensach.vn

“Không có gì .”

Tần Giác không để tâm lắc đầu .

“Ha ha, bất quá cũng chỉ là tên công tử bột mà thôi.”

Đúng lúc này, một tiếng nói không đúng lúc vang lên, xen lẫn khinh thường .

“Trương Dương? Ngươi cũng tới?”

Liễu Bình hơi kinh ngạc .

Thanh niên nói chuyện đang mặc y phục của luyện đan sư, phía trên thêu một sao, đại biểu

cho hắn là nhất phẩm luyện đan sư .

Thanh niên người cũng như tên, còn thiếu hai chữ Trương Dương viết lên mặt .

“Tiệc rượu lần này vô cùng quan trọng, nói không chừng có thể kết giao với cường giả của

sáu đại gia tộc, sư phụ đương nhiên sẽ dẫn ta theo .”

Mọi người đều biết, luyện đan sư cùng luyện khí sư là hai chức nghiệp nổi tiếng nhất ở Linh

Ương Giới, thanh niên có thể ở độ tuổi này trở thành nhất phẩm luyện đan sư, đủ để được

xưng tụng là thiên tài, bởi vậy trong ngôn ngữ tràn ngập ngạo mạn .

Bất quá lúc thanh niên nhìn về phía Mộc Tiểu Vũ, lại lộ ra dáng vẻ tươi cười ôn hòa:

https://thuviensach.vn

“Tiểu Vũ, nhiều ngày không thấy, có nhớ ta hay không .”

“Phi phi phi, ta không nhớ ngươi đâu, người quái dị .”

Mộc Tiểu Vũ làm mặt quỷ, lập tức quay đầu đi, không muốn thấy thanh niên .

Trương Dương: “...”

Khốn kiếp, ta có chỗ nào xấu đâu!

Không biết có bao nhiêu thiếu nữ truy cầu ta đâu !

Nghĩ tới đây, Trương Dương lập tức bốc lên lửa giận, nhanh chóng quy kết nguyên nhân lên

người Tần Giác.

“Ngươi …”

Lời còn chưa dứt, Trương Dương rốt cục cũng thấy được dung mạo của Tần Giác:

“Khốn kiếp thật, đẹp trai vậy!”

Cho tới giờ khắc này, Trương Dương mới hiểu được, cái gì gọi là hoàn mỹ, quả thật giống như

tiên nhân bước ra từ trong tranh!

Không có khả năng, trên cái thế giới này làm sao có nam nhân còn đẹp trai hơn ta!

Giả! Nhất định đều là giả!

https://thuviensach.vn

Tần Giác: “...”

Tên này bị lú rồi sao?

Nửa ngày qua đi, Trương Dương rốt cục cũng nói ra một câu:

“Ta tên là Trương Dương, chính là đệ tử của tông chủ Thảo Đan Tông!”

Thảo Đan Tông?

Đây là tông môn kỳ quái nào? Với lại quan hệ gì với ta?

Tần Giác im lặng .

Không thèm để ý đến cái tên ngu ngốc này, Tần Giác tiếp tục đi về phía gian phòng của

mình.

Trương Dương không nghĩ tới đối phương sẽ lơ mình, lập tức cảm thấy nhục nhã vô cùng,

phẫn nộ quát:

“Đứng lại cho ta!”

Nói xong, Trương Dương đưa tay chụp đến chỗ Tần Giác.

Tần Giác căn bản không có ý định so đo với tên này, nhưng cái tên Trương Dương này thực

sự thật không có có tính tự giác, lập tức đành phải mở miệng nói:

“Tahm, liếm hắn .”

https://thuviensach.vn

Vốn dĩ dưới sự đe dọa của Bạch Nghiệp, Tahm đã không còn dám tùy tiện liếm người, nhưng

lúc rời khỏi Huyền Ất Sơn, Bạch Nghiệp cố ý dặn qua, để nó nhất định phải nghe lời của Tần

Giác.

Cho nên sau khi nghe mệnh lệnh của Tần Giác, Tahm không chút do dự mà lè lưỡi, phóng về

phía Trương Dương .

Đáng thương cho Trương Dương là còn chưa phản ứng kịp, chỉ cảm thấy cái mông nóng lên,

chợt thấy trời đất trước mắt quay cuồng, cả người mất đi trọng lực, bị Tahm dùng đầu lưỡi

cuốn lại .

“A a a! Không cần, nơi đó không được!”

“...”

Nhìn thấy cảnh tượng này, Liễu Bình cùng Mộc Tiểu Vũ đều trợn mắt hốc mồm .

Đây là yêu thú gì? Sao chưa từng gặp qua? Mà lại còn cường đại như thế .

Phải biết, Trương Dương cũng không chỉ là một luyện đan sư nhất phẩm, cũng là một võ giả

Huyền giai sơ kỳ, mà ở trước mặt con ếch xanh kia lại giống như không hề có lực phản kháng

https://thuviensach.vn

chút nào.

Không thèm nhìn Trương Dương ở phía sau kêu thảm một cái, Tần Giác đưa tay đẩy cửa gỗ

của gian phòng mình ra .

Gian phòng rất lớn, có ba bốn người ở trong, trang trí khá xa hoa, xem ra sáu đại gia tộc đối

với tiệc rượu lần này phi thường coi trọng .

“Vị bằng hữu này, ngươi nên bảo con ếch xanh kia mau dừng lại đi.”

Liễu Bình lo lắng nói:

“Sư phụ của Trương Dương là tông chủ Thảo Đan Tông Ngô Chân Kiếm, nếu để cho sư phụ

hắn biết, nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi .”

“Đúng vậy, người quái dị này thích nhất ỷ thế hiếp người.”

Mộc Tiểu Vũ vậy mà ở bên cạnh phụ hoạ theo .

“? ? ?”

Ngô Chân Kiếm?

Ta thật tiện?

Đây là cái tên quái đản gì nữa vậy?

https://thuviensach.vn

Tần Giác rốt cuộc cũng hiểu rõ vì sao tông môn này gọi là Thảo Đan Tông, bởi vì không có

người nào bình thường cả .

“Vậy để sư phụ hắn cũng tới đi .”

Ngay cả Ngụy gia đều bị Tần Giác diệt, huống chi chỉ là một cái Thảo Đan Tông?

“Ngươi là thế lực nào, chưởng môn cũng cùng đi sao?”

Thấy Tần Giác bình tĩnh như thế, Liễu Bình còn tưởng rằng có người phía sau làm chỗ dựa .

“Không, chỉ có ta … Ách … Và con ếch xanh kia.”

“Chỉ có một mình ngươi?”

Liễu Bình im lặng, về phần con ếch xanh kia, bị nàng tự động bỏ qua.

Tiệc rượu lần này ở Diêu Quang thành, sáu đại gia tộc dường như mời tất cả các thủ lĩnh của

thế lực ở vạn dặm xung quanh, nữ đệ tử trẻ tuổi giống như đệ tử trẻ tuổi Trương Dương này,

cơ bản đều là phải được chưởng môn dẫn theo mới có thể đến đây .

Mà Tần Giác nhìn kiểu nào cũng đều không giống nhân vật có cấp bậc chưởng môn.

Đối với sự kinh ngạc của Liễu Bình, Tần Giác cũng không để trong lòng, hắn uống một ngụm

https://thuviensach.vn

rượu, cất giọng nói:

“Có thể, Tahm .”

Nghe vậy, Tahm lập tức giãn đầu lưỡi, đem Trương Dương vứt trên mặt đất .

Lúc này cả người Trương Dương đều bị liếm, nhất là cái mông, cơ hồ đã mất đi tri giác, hắn

gian nan từ dưới đất bò dậy, trong mắt lóe ra ánh sáng oán hận:

“Ngươi chờ đó cho ta, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

“Ha ha, tiếp tục liếm .”

Tần Giác mặt không đổi sắc nói .

“Cái gì? Không cần a!”

Trương Dương quá sợ hãi, vừa muốn co cẳng chạy trốn, nhưng trong nháy mắt bị đầu lưỡi

ướt sũng cuốn lên, ngay sau đó một cảm giác ấm áp quen thuộc truyền đến …

“Cứu mạng … Ngô …”

“...”

Liễu Bình: “...”

Mộc Tiểu Vũ: “...”

https://thuviensach.vn

Hai người đưa mắt nhìn nhau, nhịn không được rùng mình một cái, con ếch xanh này đáng

sợ quá!

Không biết qua bao lâu, khi Tahm lần nữa vứt Trương Dương lên mặt đất, hai mặt Trương

Dương trắng dã, dáng vẻ giống như bị chơi hỏng, cứ như vậy nằm trên mặt đất, không ngừng

run rẩy .

Lập tức Tần Giác như không việc gì đi vào phòng, chỉ để lại Liễu Bình cùng Mộc Tiểu Vũ mặt

mũi ngốc trệ.

bookmark_add Chương 87: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Dạ Dao

Phiên bản Dịch · 1684 chữ

Ngô Chân Kiếm hôm nay tâm tình rất tốt, thân là luyện đan sư tứ phẩm, sau khi hắn đi vào

Diêu Quang thành có thể nói là nhận được sự coi trọng rất lớn, mỗi người rất cung kính với

hắn, vừa tức thì được một vị trưởng lão Doãn gia mời đi uống trà, mong muốn hắn nhận lấy

thân phận cung phụng gia nhập Doãn gia, với lại thù lao cũng cực kỳ phong phú .

https://thuviensach.vn

Đối với chuyện này, Ngô Chân Kiếm cao hứng vô cùng, chỉ có thể nắm chắc tốt cơ hội lần

này, nói không chừng Thảo Đan Tông bọn hắn có thể trực tiếp vào Diêu Quang thành, trở

thành tay sai của sáu đại gia tộc.

Với địa vị luyện đan sư tứ phẩm của Ngô Chân Kiếm, chỉ cần đầy đủ tài nguyên, tương lai

không phải không khả năng tiến giai Chí tôn.

Mà một khi tiến giai Chí tôn, Thảo Đan Tông cũng trở thành tồn tại có thể đánh đồng với sáu

đại gia tộc.

Ngô Chân Kiếm có dã tâm rất lớn, cho nên hắn chưa từng nói cho người khác biết nội tâm

hắn đang nghĩ gì, hắn đã từng muốn thay thế Ngụy gia!

Ý nghĩ này từ sau khi tiến vào Diêu Quang thành càng ngày càng mãnh liệt, thậm chí hắn đã

nghĩ xong quá trình, leo lên sáu đại gia tộc, tiến giai Chí tôn, đi đến đỉnh nhân sinh!

Vận khí tốt mà nói, có lẽ tên đồ đệ kia của hắn còn có thể được nữ nhân của gia tộc nào đó

coi trọng, coi như là người mấy chục tuổi cũng không sao, chỉ cần có thể kết hợp là được .

https://thuviensach.vn

Ôm ý nghĩ này, Ngô Chân Kiếm đi vào trong sân, để đồ đệ của mình chuẩn bị tốt tư tưởng

mà làm việc .

menu

Trước Tiếp

Sau đó hắn liền thấy Trương Dương trợn trắng mắt nằm trên mặt đất, thân thể không ngừng

run rẩy, giống như vừa mới trải qua cao trào.

“Đồ nhi, ngươi sao vậy? Ngươi không sao chứ?”

Ngô Chân Kiếm kinh hãi, liền vội vàng tiến lên hỏi .

“...”

Ngươi thấy ta giống người không sao lắm hả?

“Thật buồn nôn, đây là thứ gì?”

Nhìn thấy lớp nước bọt sền sệt trên người Trương Dương, Ngô Chân Kiếm vẻ mặt ghét bỏ .

Trương Dương: “...”

Ngô Chân Kiếm dù sao cũng là võ giả Thiên giai, chỉ thấy hắn vung tay lên, linh lực phun

trào, lập tức thanh tẩy toàn bộ nước bọt trên thân Trương Dương, sau đó cau mày nói:

https://thuviensach.vn

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Trương Dương toàn thân run rẩy từ dưới đất bò dậy, chỉ vào gian phòng của Tần Giác nói:

“Sư phụ, người phải báo thùcho ta, vừa rồi người trong phòng đã nhục nhã lão nhân gia ngài,

ta động thủ với hắn, lại không nghĩ tới hắn có con yêu thú lợi hại vô cùng, ta căn bản không

phải đối thủ của nó .”

“Làm càn, người nào lại dám khi dễ người của Thảo Đan Tông ta!”

Ngô Chân Kiếm giận dữ, đi về phía gian phòng của Tần Giác.

“Ngô tông chủ, sao lại tức giận như vậy .”

Lúc này, cửa phòng bên cạnh mở ra, một nữ tử từ bên trong đi ra, ngăn lại trước người Ngô

Chân Kiếm.

Nữ tử tóc dài, mỹ lệ rung động lòng người, nhìn qua như hoa quý ung dung, tràn ngập mị lực

thành thục của thục nữ, làm cho người nhịn không được mà suy nghĩ lung tung .

“Dạ Dao?”

Ngô Chân Kiếm con ngươi hơi co lại, lộ ra vẻ kinh ngạc:

https://thuviensach.vn

“Là Thiên Âm Môn các người khi dễ đệ tử của ta?”

Nữ tử này, Ngô Chân Kiếm rất kiêng kị, dù sao đối phương cũng là âm tu hiếm thấy.

Cái gọi là âm tu, kỳ thật chính là dùng âm luật công kích địch nhân, cũng cực kỳ khó chơi

như huyễn thuật, thậm chí ở một số phương diện còn mạnh hơn huyễn thuật.

Bởi vậy không đến lúc bất đắc dĩ, Ngô Chân Kiếm sẽ không muốn động thủ với nữ nhân này.

“Không phải .”

Dạ Dao lắc đầu .

“Ngươi có ý gì?” Ngô Chân Kiếm nhíu mày .

“Ngô tông chủ thân là tông chủ một tông, cũng sẽ không động thủ với một người trẻ tuổi

đi?”

Dạ Dao cười nói:

“Huống chi, theo ta được biết, là đệ tử của ngươi động thủ trước .”

“Ta có thể làm chứng!”

Mộc Tiểu Vũ từ sau lưng Dạ Dao bước ra ngoài, ngôn từ chính khí nói .

“Ta cũng có thể làm chứng .”

Liễu Bình nói theo .

https://thuviensach.vn

Đối với hai đồ đệ này, Dạ Dao cũng có chút bất đắc dĩ, nếu như không phải do các nàng thỉnh

cầu, Dạ Dao là tuyệt đối sẽ không xen vào việc của người khác .

Dù sao Ngô Chân Kiếm cũng chính là một vị luyện đan sư tứ phẩm.

“Sư phụ, ngươi đừng nghe các nàng hồ ngôn …”

Trương Dương không nghĩ tới chưởng môn của Thiên Âm Môn thế mà đứng ra thay Tần Giác

nói chuyện, liền vội mở miệng giải thích .

Nhưng mà lời còn chưa dứt,

Ngô Chân Kiếm trực tiếp cho hắn một bạt tai, lạnh lùng nói:

“Lần sau đừng lại gạt ta .”

Đáng thương Trương Dương còn chưa phản ứng kịp, liền bị tát một bạt tai ngã xuống đất,

đau đến nhe răng nhếch miệng cũng không dám thêm mắm thêm muối .

“Dạ chưởng môn, đồ đệ của ta, ta đã giáo huấn, hiện tại ngươi có thể ngăn cản được sao.”

Dạ Dao ngạc nhiên, hoàn toàn không nghĩ tới Ngô Chân Kiếm sẽ thi triển loại thủ đoạn này,

lần này cho dù nàng muốn xen vào việc của người khác, vậy cũng không có lý do gì .

https://thuviensach.vn

Không để cho Dạ Dao mở miệng, cửa phòng đột nhiên mở ra, Tần Giác tay cầm bầu rượu, từ

bên trong đi ra, nhìn Ngô Chân Kiếm nói:

“Ngươi chính là tông chủ Thảo Đan Tông?”

“Đúng vậy!”

Ngô Chân Kiếm vẻ mặt ngạo nghễ .

Thảo Đan Tông mặc dù thành lập chưa tới trăm năm, nhưng là tông môn Luyện Đan duy

nhất ở vạn dặm quanh đây, chỉ là luyện đan sư tam phẩm đã có hơn mười vị, lại có luyện đan

sư tứ phẩm Ngô Chân Kiếm tọa trấn, thế lực cùng cấp bậc căn bản không ai dám đắc tội với

hắn .

“Làm sao, ngươi muốn báo thù cho đồ đệ của ngươi?”

Tần Giác có chút hăng hái nói .

“Hừ, ngươi là đệ tử của môn phái nào, lại dám khi dễ Thảo Đan Tông ta .”

Ngô Chân Kiếm tràn ra linh thức, chất vấn nói .

Thoát khỏi ý nghĩ, Ngô Chân Kiếm cũng không cảm nhận được bất kỳ dao động linh lực nào

https://thuviensach.vn

từ trên người Tần Giác cả, trong phòng ngược lại phát hiện một yêu thú Thiên giai sơ kỳ.

Chờ đã … Con yêu thú này là chủng loại gì?

Sao chưa từng thấy qua?

“Huyền Ất Sơn, Tần Giác .”

Tần Giác uống một ngụm rượu nói .

“Huyền Ất Sơn? Chẳng lẽ là chỗ Huyền Ất Sơn của Bạch Nghiệp kia?”

Mặc dù Thảo Đan Tông cùng Huyền Ất Sơn chưa từng gặp nhau, nhưng Ngô Chân Kiếm đã

từng nghe qua danh hào của Bạch Nghiệp, dù sao bọn hắn trước đây đều là thế lực nằm

trong phạm vi của Ngụy gia.

Tần Giác kinh ngạc, không nghĩ tới vị sư huynh không đáng tin cậy kia của mình vẫn rất nổi

tiếng .

“Thì ra ngươi là đệ tử của Bạch Nghiệp , ta trước kia cũng gặp qua sư phụ ngươi mấy lần .”

Dạ Dao cười nói .

“Không, ta không phải là đệ tử của hắn .”

Tần Giác lắc đầu:

“Ta là sư đệ của hắn.”

https://thuviensach.vn

“Sư đệ?”

Đám người sững sờ .

Bạch Nghiệp lại có sư đệ trẻ tuổi như vậy .

“Sư huynh của ta đang bế quan tu luyện, tạm thời không cách nào rời khỏi Huyền Ất Sơn,

cho nên để ta thay hắn tới tham gia tiệc rượu lần này.”

Nhún vai, Tần Giác bất đắc dĩ .

“Ngươi thật là sư đệ của Bạch Nghiệp?”

Dạ Dao khó có thể tin .

“Ha ha, ta mặc kệ ngươi với Bạch Nghiệp có quan hệ thế nào, dám khi dễ đệ tử của Thảo Đan

Tông ta thì phải trả giá đắt .”

Ngô Chân Kiếm hừ lạnh nói .

Nếu Bạch Nghiệp không tới, Ngô Chân Kiếm cũng không có gì để cố kỵ, một thiếu niên mười

mấy tuổi, cho dù là sư đệ của Bạch Nghiệp thì như thế nào, còn không phải mặc hắn nhào

nặn hay sao?

“Ngô tông chủ, ngươi thân là tông chủ Thảo Đan Tông, đã là tứ phẩm luyện đan sư, tự hạ

https://thuviensach.vn

thân phận đối phó một người trẻ tuổi, chỉ sợ không ổn đâu .”

Dạ Dao châm chọc nói .

Nếu như Tần Giác chỉ là đệ tử bình thường mà nói, Dạ Dao có lẽ sẽ không xen vào việc của

người khác, nhưng nếu đã biết người này là sư đệ của Bạch Nghiệp, Dạ Dao liền không thể

ngồi yên không quan tâm đến .

“Buồn cười, hắn ỷ vào con yêu thú kia khi dễ đệ tử của ta, chẳng lẽ muốn ta làm như chuyện

gì cũng chưa xảy ra hay sao?”

Theo Ngô Chân Kiếm thấy, Trương Dương sở dĩ thê thảm như thế, hoàn toàn là bởi vì yêu

thú Thiên giai yêu thú kia.

“Vậy ngươi muốn thế nào?”

Dạ Dao không hề nhượng bộ chút nào .

Động tĩnh bên này rất nhanh đã khiến cho những võ giả khác trong sân chú ý tới, thấy hai vị

cường giả Thiên giai đang đối đầu, lập tức bày làm ra bộ dáng xem náo nhiệt.

bookmark_add Chương 88: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Tỉ Thí Luyện Đan

https://thuviensach.vn

Phiên bản Dịch · 1637 chữ

“Dạ Dao, chuyện này không có liên quan gì với ngươi, ta khuyên ngươi tốt nhất đừng xen vào

việc của người khác .”

Ngô Chân Kiếm đôi mắt nhắm lại, lóe ra ánh sáng nguy hiểm.

“Nếu như ta nhất định phải quản đấy thì sao .”

Dạ Dao lạnh lùng nói .

Tần Giác mù mịt, hắn vốn dĩ có quen biết với nữ nhân đâu, tại sao phải bảo vệ hắn như vậy?

Nghĩ kỹ một chút, hình như từ sau khi hắn nói mình là sư đệ của Bạch Nghiệp, thái độ của Dạ

Dao đối với hắn liền âm thầm phát sinh biến hóa .

Chẳng lẽ hắn sư huynh cùng nữ nhân này có bí mật gì đó không thể cho ai biết?

“Ngươi!”

Ngô Chân Kiếm trong lòng giận dữ, lại không thể làm được gì .

Bàn về thực lực, hai người tương xứng, nếu thật sự đánh nhau, nói không chừng sẽ lưỡng bại

câu thương, chỉ là sẽ tạo thành thương tổn phá hủy đi đoạn đường này, đến lúc đó sáu đại gia

tộc nhất định sẽ không ngồi nhìn mà mặc kệ được .

https://thuviensach.vn

Đây là điều Ngô Chân Kiếm không muốn nhìn thấy nhất .

Hít một hơi thật sâu, Ngô Chân Kiếm trầm giọng nói:

“Nếu Dạ chưởng môn vẫn cứ khăng khăng muốn nhúng tay, không bằng như vầy, để đồ đệ

của ta cùng người trẻ tuổi này tỷ thí một trận, đồng thời cũng không cho phép nhờ bất cứ

menu

Trước Tiếp

ngoại lực gì, người nào thua liền để cho người đó đến dập đầu xin lỗi!”

Dạ Dao cau mày lại:

“So cái gì?”

https://thuviensach.vn

“Luyện đan!”

“Ha ha, Ngô tông chủ nói chuyện quá buồn cười đi, ngươi bảo đệ tử của Tông môn Luyện

Đan cùng người khác so luyện đan? Quả thật vô sỉ .”

Dạ Dao cười lạnh nói .

“Sao, không dám sao?”

Ngô Chân Kiếm căn bản vốn mặc kệ Dạ Dao trào phúng, quay đầu nhìn về phía Tần Giác .

Lúc đầu Tần Giác đang chuẩn bị để Tahm đến xoa bóp toàn thân cho cái tên tông chủ Thảo

Đan Tông này, nhưng đề nghị của Ngô Chân Kiếm lại khiến Tần Giác cảm thấyhứng thú .

Hắn còn chưa từng luyện chế đan dược, có lẽ có thể nhân dịp này mà thử một chút?

“Được, ta đồng ý .”

Tần Giác gật đầu đồng ý .

“Tần Giác, ngươi …”

Dạ Dao khẩn trương .

“Yên tâm đi, ta sẽ không thua .”

Tần Giác tự tin nói .

https://thuviensach.vn

Với tu vi của hắn, coi như luyện chế thất bại, cũng có thể dùng linh lực cưỡng ép ngưng tụ ra

một viên, với lại phẩm cấp cũng tuyệt đối không thấp, căn bản không cần lo sẽ thất bại .

“Người trẻ tuổi, không biết trời cao đất rộng .”

Ngô Chân Kiếm nhịn không được xùy cười:

“Trương Dương, để hắn kiến thức một chút sự lợi hại của Thảo Đan Tông chúng ta.”

“Vâng, sư phụ!”

Trương Dương ngẩng đầu ưỡn ngực, lỗ mũi hướng lên trời, dường như đang tưởng tượng đến

cảnh tượng lát nữa Tần Giác quỳ trước mặt hắn dập đầu xin lỗi.

Thân làm nhất phẩm luyện đan sư, Trương Dương có năng lực này .

“Tiểu tử, chờ để dập đầu nói xin lỗi đi .”

Trừng Tần Giác một cái, Trương Dương từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một lò luyện đan màu đỏ

để dưới đất, sau đó lại lấy ra mấy loại dược liệu, cất giọng nói:

“Đan dược mà ta muốn luyện chế là đan dược nhất phẩm cao cấp, Tiểu Nguyên Đan!”

Lúc này Trương Dương có thể nói là tinh thần phấn chấn, nghiễm nhiên đã quên chuyện vừa

https://thuviensach.vn

rồi mình bị Tahm đánh bại .

“Ách … Dạ chưởng môn, người có lò luyện đan không? Có thể cho ta mượn dùng một lát .”

Tần Giác lúng túng nói .

Dạ Dao: “? ? ?”

“Ha ha ha, ngay cả lò luyện đan cũng không có, ngươi xác định bản thân mình biết luyện

đan?”

Trương Dương cười to .

Ngô Chân Kiếm cũng nhịn không được mà mỉm cười, người trẻ tuổi chính là ưa cậy mạnh .

“Ta quả thật có một cái, nhưng mà ngươi biết luyện đan thật sao? Nếu như không được mà

nói, cho dù bây giờ ngươi từ bỏ, ta cũng có thể bảo đảm ngươi bình yên vô sự .”

Dạ Dao lo lắng nói .

Liễu Bình cùng Mộc Tiểu Vũ đứng bên cạnh hai mắt nhìn nhau, đây là người sư phụ trước đó

không muốn xen vào việc của người khác, bị hai người bọn họ cầu xin rất lâu mới đồng ý

xuất thủ đây sao?

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ sư phụ vậy nhìn trúng thân hình của thiếu niên?

“Tin ta đi .”

Tần Giác uống một ngụm rượu, chân thành nói .

“Được .”

Dạ Dao bất đắc dĩ, đành phải lấy lò luyện đan đã để lâu không dùng trong nhẫn trữ vật ra cho

Tần Giác .

Nàng đã nghĩ kỹ, nếu như sau khi Tần Giác thua không nguyện ý dập đầu xin lỗi, coi như

cùng Ngô Chân Kiếm trở mặt, cũng phải bảo vệ hắn.

“Ách …Còn nữa, Dạ chưởng môn, còn có một việc, người có thư tịch luyện đan không?”

“? ? ?”

Lần này không chỉ là Dạ Dao mà toàn bộ người ở đây trên đầu đều là dấu chấm hỏi.

Có lầm không vậy, bây giờ mới xem thư tịch luyện đan?

Nói cách khác, trước đó, căn bản chưa từng luyện đan?

“Ta ở đây chỉ có Luyện Đan Bản Chép Tay căn bản nhất thôi …”

“Không sao, chỉ cần có

liên quan tới luyện đan là được .”

https://thuviensach.vn

Tần Giác cao hứng nói, hắn hiện cần nhất chính là loại tri thức căn bản này, với lại càng căn

bản càng tốt .

Tần Giác tùy tiện lật vài trang nhìn Luyện Đan Bản Chép Tay, ghi chép trong này quả nhiên

đều là tri thức luyện đan căn bản nhất.

“Tiểu tử, ngươi nhất định phải thua .”

Trương Dương không nghĩ tới Tần Giác vậy mà chưa từng luyện đan, nội tâm lập tức càng

thêm khinh miệt .

Hỏa diễm dần dần ổn định, Trương Dương lần lượt cho dược tài luyện đan vào, bắt đầu chậm

rãi luyện hóa chiết xuất .

Một bên khác, Tần Giác còn tại say sưa lật xem Luyện Đan Bản Chép Tay.

Quần chúng ăn dưa xung quanh nhao nhao lắc đầu, cạn lời với Tần Giác.

Kết quả lát nữa không cần nghĩ cũng biết, một người chưa từng luyện chế đan dược, thậm

chí ngay cả kiến thức luyện đan cơ bản cũng không hiểu, làm sao có thể thắng được?

“Ai, người trẻ tuổi quá vọng động rồi, lại tùy tiện đáp ứng trận đấu này, Trương Dương chính

https://thuviensach.vn

là luyện đan sư nhất phẩm đó.”

“Ta thấy không phải vọng động mà là ngu xuẩn .”

“Nếu đổi lại là ta, nhất định sẽ không đồng ý .”

“...”

Đám người thấp giọng thảo luận, dường như không có người nào nghĩ rằng Tần Giác có thể

thắng, ngay cả Dạ Dao cũng không ngoại lệ .

Ngay lúc Trương Dương vất vả lắm mới luyện hóa xong dược liệu,lúc chuẩn bị ngưng đan,

Tần Giác rốt cục cũng xem xong Luyện Đan Bản Chép Tay.

“Ta hiểu rồi, thì ra luyện đan lại đơn giản như vậy .”

Khép lại quyển Luyện Đan Bản Chép Tay, Tần Giác nhẹ nhàng nói .

“Ha ha, ngớ ngẩn .”

Trương Dương cười nhạt .

Dưới tình huống bình thường, một người muốn trở thành luyện đan sư, nhất định phải học

tập kiến thức căn bản mấy năm, khổ tâm nghiên cứu .

Sau đó dưới sự chỉ dẫn của danh sư, trải qua hơn nghìn lần thất bại, lại thêm sự cố gắng

https://thuviensach.vn

không ngừng, mới có thể trở thành một luyện đan sư nhất phẩm.

Lúc trước Trương Dương xem hết kiến thức căn bản của việc luyện đan, lúc coi thì thấy rất

đơn giản, kết quả chờ hắn tự mình động thủ, mới phát hiện khó khăn cỡ nào.

Đầu tiên là làm sao để nắm giữ hỏa hầu, hắn cũng mất ròng rã hai tháng .

Tần Giác mới nhìn kiến thức căn bản chưa đến một nén nhang, coi như là kỳ tài ngút trời,

vậy nhiều nhất chỉ có thể đảm bảo không bị nổ lô mà thôi .

Nghĩ như vậy, Trương Dương vô ý thức xê dịch cái mông về sau, để tránh chút nữa Tần Giác

không cẩn thận nổ lô lan đến chỗ hắn .

Xem hết quyển Luyện Đan Bản Chép Tay, Tần Giác bắt đầu suy nghĩ nên luyện chế đan dược

gì, dù sao hắn cũng không có đan phương, chỉ có thể tưởng tượng không không.

Nửa ngày qua đi, Tần Giác đột nhiên vỗ đầu một cái, từ trong nhẫn trữ vật lấy ra hơn một

nửa bình linh tửu ngàn năm cùng mấy khỏa linh quả, sau đó nhét thẳng vào trong lò luyện

đan .

“Ta không nhìn lầm đi, cái kia hình như là … Huyết Linh quả?”

“Còn có Ngọc Nguyên Yêu quả, Nguyệt Quất …

https://thuviensach.vn

Trời ạ, những linh quả này không phải đều đã tuyệt tích rồi sao?”

Nhìn thấy Tần Giác lấy ra linh quả, đám người xôn xao, thậm chí có không ít ánh mắt nóng

bỏng của võ giả, xém chút nữa nhịn không được mà xông lên cướp đoạt .

Phải biết, những quả này đều là linh quả cấp bốn, theo suy nghĩ của bọn hắn, bị một tên

không hiểu luyện đan lấy ra luyện, chính là phung phí của trời .

bookmark_add Chương 89: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Đan Hương Mười Dặm

Phiên bản Dịch · 1703 chữ

Đây quả thật là lần đầu tiên Tần Giác luyện đan .

Trước đó, đừng nói luyện đan, thậm chí cả thư tịch luyện đan Tần Giác còn chưa từng nhìn

qua .

Tối đa cũng chỉ thấy Bạch Nghiệp luyện đan, bất quá với cái trình độ luyện đan của Bạch

Nghiệp kia, khả năng còn không bằng Trương Dương .

Đương nhiên, nếu như là đảo ngược lại mà nói, Tần Giác tin chắc rằng không ai có thể đưa ra

phản bác .

https://thuviensach.vn

Sau khi bỏ linh tửu cùng linh quả vào lò luyện đan, Tần Giác trực tiếp dùng linh lực luyện

hóa .

Dựa theo Luyện Đan Bản Chép Tay miêu tả, luyện hóa dược liệu là một trong những quá

trình khó khăn nhất của việc luyện đan, cũng là bước quan trọng, với lại dược liệu càng cao

cấp càng khó luyện hóa .

Cho dù là luyện đan sư cao cấp của Linh Ương Giới, cũng chỉ có thể chiết xuất chín thành

dược lực bên trong vật liệu, dược lực còn lại thì sẽ tiêu tán.

Cùng nhất phẩm luyện đan sư Trương Dương này, có thể chiết xuất ra năm thành dược lực

đã cực kỳ không dễ, đây là dưới tính huống hắn nắm giữ thuật luyện đan cao cấp.

Bởi vì rất nhiều dược liệu dược lực bên trong căn bản là không thể hấp thu đơn độc, chỉ có

thể thông qua luyện hóa chiết xuất, cùng mấy loại dược liệu khác dung hợp lại mới được, cho

nên luyện đan sư cực kỳ quan trọng .

menu

Trước Tiếp

https://thuviensach.vn

Một thế lực nếu có một vị luyện đan sư cao phẩm tọa trấn, như vậy thực lực sẽ tăng lên rõ

rệt trong một khoảng thời gian ngắn, đây cũng là nguyên nhân mà Ngô Chân Kiếm được sáu

đại gia tộc coi trọng.

Mà giờ khắc này, Tần Giác lại đem tất cả linh khí bên trong linh quả toàn bộ chiết xuất ra,

không có chút dư thừa, nếu là để ngoại nhân biết được, chỉ sợ sẽ chấn kinh một vùng.

“Ngươi muốn luyện chế đan dược gì?”

Dạ Dao nhịn không được hỏi, nàng còn chưa thấy qua người dùng linh tửu cùng linh quả

luyện chế đan dược .

Trầm ngâm một lát, Tần Giác thuận miệng đáp:

“Tửu Tâm Đan .”

“Tửu Tâm Đan? Đó là đan dược gì?”

Dạ Dao không hiểu .

“Chính một loại đan dược do ta sáng tạo.”

Nói xong, Tần Giác vung tay lên, linh khí giữa thiên địa lập tức điên cuồng tụ về phía này,

https://thuviensach.vn

hình thành gợn sóng năng lượng mà mắt thường có thể thấy, giống như rồng lượn .

“Cái này …”

Dạ Dao kinh ngạc, cho dù luyện chế đan dược tứ phẩm, vậy cũng sẽ không có động tĩnh lớn

như vậy?

“Sóng linh khí thật khủng khiếp!”

Quần chúng ăn dưa xung quanh nhao nhao lộ ra vẻ khó tin, thậm chí những võ giả gần đó

cảm nhận được sóng linh khí này, cũng đưa mắt nhìn lại .

Giờ phút này, kinh hãi nhất không ai khác chính là Ngô Chân Kiếm, thân là luyện đan sư tứ

phẩm, không ai ở đây hiểu rõ luyện đan hơn so với hắn.

Sóng linh khí khổng lồ như thế, cho dù là lúc hắn luyện chế đan dược tứ phẩm trung cấp,

cũng kém xa tít tắp, chẳng lẽ đan dược Tần Giác luyện chế là đan dược tứ phẩm cao cấp?

Đùa cái quần gì vậy, trừ phi thế giới này điên rồi!

Quan trọng nhất là, dòng linh khí này hình như cũng không phải là bị thuật Luyện Đan cao

https://thuviensach.vn

cấp nào đó hấp dẫn tới, mà là bị người ta cưỡng ép rút ra khỏi thiên địa, quả thật không thể

tưởng tượng được.

Ngô Chân Kiếm lần nữa sử dụng linh thức nhìn trộm Tần Giác, nhưng mà vẫn không có phát

giác được bất kỳ linh lực dao động gì, trong chốc lát, trong nội tâm Ngô Chân Kiếm toát ra

một ý nghĩ đáng sợ.

Chẳng lẽ thiếu niên này căn bản nhìn qua không đơn giản như vậy?

Có thể được xưng là võ giả Thiên giai, cũng chỉ có tuổi thọ là hai trăm năm mà thôi, tu vi của

thiếu niên ngay cả hắn cũng nhìn không thấu, chẳng lẽ là cường giả Chí tôn sao?

Không đợi Ngô Chân Kiếm nghĩ thấu đáo, toàn bộ viện lạc bỗng nhiên chấn động ba lần, hiện

ra từng vệt kim quang, giống như tinh hà treo ngược, sáng chói mắt .

“Đây là cái gì?”

Kim quang lại hiện ra, trong lòng mọi người đều có loại cảm giác khó mà nói rõ, trong lúc

nhất thời lại thở không nổi .

Kim quang còn chưa tiêu tán, càng nhiều dị tượng xuất hiện, chỉ một thoáng, trong sân

https://thuviensach.vn

giống như biến thành một thế giới nhỏ, các loại cảnh sắc từng cái sinh ra rồi bị diệt, chợt

giống như nước thủy triều tràn vào trong đan lô của Tần Giác.

Không dừng lại ở đó, những dị tượng kia sau khi tràn vào lò luyện đan, một mùi thơm ngào

ngạt tràn ngập ra, nhanh chóng khuếch tán toàn bộ viện lạc, lại theo gió phiêu tán, làm cho

người ta sau khi ngửi có cảm giác bình tĩnh vô cùng.

Thấy thế, Tần Giác vẻ mặt mờ mịt, ngay cả chính hắn cũng không nghĩ tới lại trở thành như

vậy .

Quyển Luyện Đan Bản Chép Tay chỉ miêu tả kiến thức luyện đan căn bản, cũng không có nói

cho hắn biết sẽ xuất hiện những thứ kỳ quái này .

Giống như không cẩn thận chơi lớn rồi .

“Cái này … Cái này …”

Ngô Chân Kiếm trợn mắt hốc mồm, không thể tin vào mắt mình.

“Thụy tướng xuất hiện, đan hương mười dặm, đây không phải dị tượng chỉ có lúc luyện chế

đan dược tứ phẩm viên mãn mới có sao?”

Lời còn chưa dứt, chỉ nghe một tiếng ‘Bành’, Trương Dương luyện chế đan dược bị nổ lô!

https://thuviensach.vn

“Phốc!”

Phun ra một ngụm máu tươi, Trương Dương bay ngược ra, nếu hắn không phản ứng nhanh,

kịp thời thối lui, chỉ sợ đã bị oanh tạc đến trọng thương .

Dù vậy, thương thế cũng không hề nhẹ, không phải mười ngày nửa tháng thì đừng hòng khôi

phục .

Đáng thương Trương Dương, mắt thấy sắp muốn ngưng đan thành công, kết quả bởi vì Tần

Giác gây nên dị tượng, dẫn đến linh khí chung quanh đều bị hút vào trong lò đan của Tần

Giác, bên này Trương Dương lập tức mất đi khống chế, cuối cùng nổ lô .

“Sư phụ …”

Trương Dương nằm trên mặt đất kêu thảm, nhưng mà Ngô Chân Kiếm ngay cả nhìn cũng

không thèm nhìn hắn một cái, con mắt nhìn chằm chằm đan lô của Tần Giác, giống như nơi

đó có trân bảo gì đó hiếm thấy.

Trên thực tế, một viên đan dược tứ phẩm viên mãn quả thực xem như đã là trân bảo hiếm

thấy.

https://thuviensach.vn

Nhìn khắp Nam cảnh, luyện đan sư có thể luyện chế ra đan dược tứ phẩm viên mãn, số lượng

không vượt qua năm ngón tay, còn đều là cung phụng của ba đại tông môn, có thể nghĩ đoán

được tâm tình hiện giờ của Ngô Chân Kiếm là gì .

Có một số luyện đan đại sư có thểluyện chế ra linh đan Chí tôn, nhưng lại luyện chế không

ra đan dược tứ phẩm viên mãn.

Cái này không phải là vấn đề đẳng cấp mà là muốn luyện chế ra được đan dược viên mãn,

nhất định phải chiết xuất dược lực ra được hơn chín thành, mặt khác còn phải phối hợp với

các loại thiên thời địa lợi, mới chỉ được một khả năng nhỏ nhoi .

“Trời ạ, đan dược tứ phẩm viên mãn! Là đan dược tứ phẩm viên mãn! Với lại đã tiếp cận đến

linh đan Chí tôn!”

“Hắn vậy mà luyện chế được đan dược tứ phẩm viên mãn!”

“Làm sao có thể?”

Rất nhanh liền có nhiều võ giả khác nhận ra dị tượng này, lớn tiếng kêu lên .

Người này thật sự là lần đầu tiên luyện đan sao?

Thụy tướng xuất hiện, đan hương mười dặm .

https://thuviensach.vn

Đây là dị tượng chỉ có lúc luyện chế ra linh đan Chí tôn mới xuất hiện, cho dù bọn họ chưa

thấy qua, nhưng đều đã nghe nói qua .

Hiện tại, lại xuất hiện ngay tại trước mắt bọn hắn.

Đúng lúc này, Tần Giác xòe bàn tay ra, bắt đầu ngưng đan .

“? ? ?”

“Đây là thủ pháp luyện đan gì?”

Đám người mơ màng, bọn hắn xác định mình không có nhìn lầm, Tần Giác đem bàn tay bỏ

vào bên trong lò, không để ý nhiệt độ cao của hỏa diễm, sau đó giống ôm cái túi, cô đọng

linh khí thành một dòng, đổ linh tửu vào.

Trong chớp mắt mười hai viên đan dược ngoại hình bất quy tắc liền lộ ra ở trước mặt mọi

người, linh khí quấn quanh, hiển nhiên không phải là vật phàm.

“Đây chính là đan dược viên mãn trong truyền thuyết?”

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, cảm thấy mình giống như đang nằm mơ .

Mọi người đều biết, đan dược càng cao cấp thường càng khó luyện chế, nếu như là một vị

https://thuviensach.vn

luyện đan sư tứ phẩm luyện chế đan dược nhất phẩm mà nói, như vậy một lò có thể luyện

chế ra mười mấy viên .

Nhưng nếu là đan dược tứ phẩm, thì nhiều nhất chỉ có thể luyện chế ra một viên .

Càng là loại đan dược tứ phẩm viên mãn này, cho dù là luyện đan sư Chí tôn, dưới tình huống

đặc biệt, trong một lần cũng chỉ có thể luyện chế ra một viên mà thôi, mà Tần Giác lại trong

một lần luyện chế được mười hai viên.

Cho dù là luyện đan sư Truyền Kỳ của Trung Châu thánh địa vậy có thể làm được không hả?

bookmark_add Chương 90: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Ám U Cốc

Phiên bản Dịch · 1707 chữ

Tần Giác hoàn toàn không nghĩ tới, mình lần đầu tiên luyện chế đan dược, vậy mà sẽ có

động tĩnh lớn như vậy.

Vốn dĩ hắn cho rằng, đến lúc đó cho dù thất bại, tùy tiện dùng linh lực ngưng tụ ra một viên,

hắn là cũng có thể vượt qua đan dược nhất phẩm.

https://thuviensach.vn

Kết quả hiện tại hắn không chỉ luyện chế thành công, mà hình như còn trực tiếp luyện chế

được đan dược tứ phẩm viên mãn?

Luyện đan sư tứ phẩm thông thường chỉ có thể luyện chế ra đan dược tứ phẩm cao cấp, lên

nữa chính là linh đan Chí tôn.

Về phần viên mãn, thì chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu .

Cho dù là đan dược nhất phẩm viên mãn, cũng đắt đỏ hơn vô số lần so với đan dược nhất

phẩm phổ thông.

Bởi vì cực phẩm đan dược đại biểu cho dược lực được chiết xuất đạt hơn chín thành, với lại

còn phải phối hợp với các loại thiên thời địa lợi, mới có một phần khả năng nhỏ nhoi luyện

chế thành công .

Luyện đan sư có thể luyện chế ra đan dược viên mãn, ở trong giới luyện đan cũng là tồn tại

có tiếng tăm lừng lẫy.

Quan trọng nhất là, đan dược viên mãn không có tích độc .

Mọi người đều biết, phàm là đan dược, cho dù ở đẳng cấp nào, đều sẽ tích một lượng độc

https://thuviensach.vn

nhất định, độc này sẽ tích lũy theo lượng đan dược được ăn, dần dần tích lũy, mãi đến cuối

menu

Trước Tiếp

cùng khống chế không được sẽ bộc phát .

Cho nên võ giả mà thường xuyên ăn đan dược đều sẽ nghĩ biện pháp dùng các loại thiên tài

địa bảo để loại trừ độc được tích trong cơ thể.

Mà đan dược viên mãn thì hoàn toàn không cần phải lo lắng về vấn đề này, cho nên, mỗi viên

đan dược viên mãn đều cực kỳ trân quý, có tiền cũng mua không được .

Đừng nhìn Ngô Chân Kiếm đã là luyện đan sư tứ phẩm, nhưng trên thực tế, hắn ngay cả một

viên đan dược nhất phẩm viên mãn cũng luyện chế không ra .

Nhớ tới sư huynh ngoại trừ nguyên hồn của vị Vô Cực Thánh Giả kia ra thì đến nay chưa

từng luyện chế ra một viên đan dược bình thường nào, Tần Giác nhịn không được lắc đầu

thở dài, có lẽ đây chính là sự chênh lệch của thiên phú.

Thấy mọi người đều là nhìn chằm chằm đan dược trong tay mình, Tần Giác trở tay thu vào

https://thuviensach.vn

trong nhẫn trữ vật, hớn hở nói:

“Ta thắng .”

Sự tình phát triển đến nước này, kết quả đã rõ ràng .

Trương Dương đã nổ lô, cho dù Tần Giác luyện chế ra là rác rưởi, cũng tính là hắn thắng,

huống chi luyện chế ra được đan dược tứ phẩm cực phẩm?

“Sư phụ, sư phụ, nếu như không phải hắn hấp thu linh khí chung quanh, ảnh hưởng tâm cảnh

của ta, ta tuyệt đối sẽ không nổ lô, người phải làm chủ cho ta!”

Trương Dương hiển nhiên không có ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề, lộn nhào

chạy đến bênh cạnh Ngô Chân Kiếm, ý đồ để Ngô Chân Kiếm giúp hắn ra mặt .

Ngô Chân Kiếm: “...”

Nói thật giống như ngươi mà không có nổ lô thì có thể thắng vậy .

“Sao, ngươi muốn đổi ý à?”

Tần Giác nhắm mắt lại .

“Sư phụ …”

Ba!

https://thuviensach.vn

Ngô Chân Kiếm tát một bạt tai lên mặt Trương Dương, lạnh lùng nói:

“Phế vật, có làm có chịu, còn không mau dập đầu xin lỗi!”

Ngô Chân Kiếm sao cũng không nghĩ tới Tần Giác lại có thể luyện chế ra đan dược tứ phẩm

viên mãn, cho dù hắn muốn chơi xấu, trước mắt nhiều người như vậy cũng không có cách

nào, lập tức chỉ có thể đẩy Trương Dương ra .

Phốc!

Trương Dương vốn trong người đã có thương tích, lập tức bị đánh thổ huyết, sắc mặt tái

nhợt .

”

Sư phụ …”

Thấy mặt Ngô Chân Kiếm không đổi sắc, Trương Dương biết mình đã không còn lựa chọn

nào khác, chỉ có thể bịch một tiếng quỳ gối trước mặt Tần Giác:

“Thật xin lỗi, ta sai rồi!”

“Cút đi .”

Tần Giác không kiên nhẫn phất tay .

“…”

https://thuviensach.vn

Nghe được câu này, Trương Dương giống như mất đi linh hồn vậy, ngơ ngơ ngác ngác đứng

lên, từ đầu đến cuối, cũng giống như một cái máy móc không có sinh mệnh.

Thân là đệ tử chân truyền của Ngô Chân Kiếm, Trương Dương mấy năm gần đây có thể nói là

đều thuận buồm xuôi gió, nhất là sau khi hắn trở thành luyện đan sư nhất phẩm, quay quanh

hắn vĩnh viễn đều là những lời tán dương cùng nịnh nọt, có khi nào từng thê thảm như vậy?

Võ giả ở đây nhao nhao lắc đầu thở dài, nếu như Trương Dương không thể vượt qua chuyện

hôm nay mà nói, chỉ sợ sau này rất khó có thể đột phá .

Thậm chí sẽ sinh ra tâm ma, đã không tiến ngược lại còn thụt lùi .

Đồ đệ như thế, trên mặt Ngô Chân Kiếm cũng không thấy ánh sáng, hắn lạnh lùng trừng mắt

liếc nhìn Dạ Dao, nếu như không phải nữ nhân này, cũng sẽ không phiền toái nhiều như vậy .

“Ngô tông chủ còn muốn tiếp tục động thủ sao?”

Dạ Dao không giận mà cười nói .

Tần Giác có thể thắng trong trận tỷ thí luyện đan, hoàn toàn vượt ra khỏi sự suy đoán của

https://thuviensach.vn

nàng, nàng hiện tại thật vui vẻ, căn bản không quan tâm vẻ căm thù của Ngô Chân Kiếm.

“Hừ!”

Chân Kiếm hất tay áo, chỉ có thể cố nén lửa giận quay người rời đi .

Trước không nói đến Dạ Dao cùng giai với hắn, lại là âm tu, Tần Giác có thể luyện chế ra đan

dược tứ phẩm cực phẩm, rõ ràng có thể thấy là không đơn giản như vậy, nói không chừng

cũng là một vị võ giả Thiên giai, Ngô Chân Kiếm lại không có lòng tin cóthểlấy một địch hai

.

Huống chi Tần Giác luyện chế được đan dược tứ phẩm viên mãn, không biết có bao nhiêu

người muốn kết giao, Ngô Chân Kiếm nếu như tùy tiện động thủ, hơn phân nửa sẽ bị những

võ giả khác ngăn cản .

“Sư phụ … Chờ ta một chút …”

Dương hai mắt vô thần đi theo đằng sau Ngô Chân Kiếm, vẫn một bộ dáng ngơ ngơ ngác

ngác.

Thấy thế, Tần Giác trả lò luyện đan lại cho Dạ Dao, chuẩn bị trở về phòng đi ngủ .

https://thuviensach.vn

“Vị đại sư này, ngài vừa rồi là luyện chế đan dược gì vậy?”

Một tên võ giả vây xem nhịn không được tiến lên dò hỏi, trực tiếp xưng hô Tần Giác vị đại sư

.

“Tửu Tâm Đan .”

Tần Giác thuận miệng đáp .

“Tửu Tâm Đan? Sao mà chưa từng nghe qua vậy.”

Tên võ giả kia có chút mơ màng .

Nói nhảm, ngươi đương nhiên là chưa từng nghe qua .

Tửu Tâm Đan là Tần Giác lấy rượu vị chocolate nguyên mẫu để luyện chế ra đan dược, thế

giới này đương nhiên không có .

Đáng nhắc tới là, bởi vì dùng linh quả luyện chế, cho nên mười hai viên Tửu Tâm Đan cũng

chia làm mấy loại khẩu vị khác biệt, Tần Giác vừa hay có thể đem ra làm đồ ăn vặt .

“Cái kia … Tửu Tâm Đan có công hiệu đặc thù gì vậy?”

Chần chờ một lát, người võ giả kia lại hỏi tiếp .

“À … Hắn là có thể dùng để nâng cao tu vi .”

https://thuviensach.vn

Tần Giác không chắc chắn nói, bởi vì chính hắn cũng không biết thứ này đến cùng là có công

hiệu gì .

Nghe được có thể tăng cao tu vi, võ giả kia hai mắt sáng lên, vội nói:

“Đại sư, ta nguyện ý ra giá mười linh thạch thượng phẩm, mua một viên Tửu Tâm Đan!”

Lời vừa nói ra, giống như đốt lên dây dẫn nổ, rất nhiều võ giả nhao nhao hét lớn:

“Ta cũng nguyện ý ra mười linh thạch thượng phẩm mua một viên Tửu Tâm Đan!”

“Ta ra giá hai mươi linh thạch thượng phẩm!”

“Ta ra giá ba mươi!”

“Năm mươi!”

“Tám mươi!”

Trong chốc lát, rất nhiều võ giả tranh nhau ra giá, liên tiếp, trong sân nhanh chóng biến

thành sàn bán đấu giá .

“Xin lỗi, ta không bán .”

“Cái gì?”

https://thuviensach.vn

Đám người sững sờ, bọn hắn thế mà quên mất vấn đề mấu chốt, Tần Giác căn bản chưa có

đồng ý bán Tửu Tâm Đan .

“Ta ra hai trăm linh thạch thượng phẩm mua một viên Tửu Tâm Đan, như thế nào?”

Lúc này, một tên võ giả Thiên giai mặc áo đen trên mặt có sẹo đứng ra nói ra .

“Là cốc chủ Ám U Cốc, Đường Thiên!”

Những võ giả còn lại hít sâu một hơi, vội vàng kéo dãn khoảng cách với nam tử mặt sẹo.

Ám U Cốc, một thế lực võ đạo từ sát thủ mà thành, mà bất luận là ở đâu, sát thủ cũng là tồn

tại khiến người ta kiêng kị nhất.

Bởi vậy dường như không có ai dám đắc tội với Ám U Cốc, nếu không thì chết lúc nào cũng

không hay biết.

“Đứng bên cạnh Đường Thiên hắn là con trai thứ ba của hắn, nghe nói tam nhi tử của Đường

Thiên thiên tư thông minh, lại am hiểu luyện chế ám khí, đã từng dựa vào tu vi Huyền giai,

thành công ám sát một vị võ giả Địa giai.”

“Đúng vậy đúng vậy, tốt nhất cách xa hắn một chút .”

https://thuviensach.vn

“...”

Đối với nghị luận chung quanh, Đường Thiên giống như không nghe thấy, nhìn thẳng Tần

Giác, chờ đợi trả lời .

“Không bán .”

Đáp án của Tần Giác vẫn chỉ có hai chữ .

bookmark_add Chương 91: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Người Cùng Sư Huynh Ta Có Quan Hệ Như Nào ?

Phiên bản Dịch · 1669 chữ

“Hai trăm linh thạch thượng phẩm cũng không ít .”

Đường Thiên sầm mặt lại .

“Nhiều hơn cũng không bán .”

Tần Giác không thèm để ý đối phương, trực tiếp quay người trở về phòng đi ngủ.

Với hắn mà nói, linh thạch căn bản không có tác dụng gì, chỉ cần hắn nguyện ý, tùy thời đều

có thể tìm được nhiều linh thạch hơn nữa .

Thấy thế, Đường Thiên sắc mặt càng thêm khó coi, vừa muốn nói thêm cái gì, thanh niên

bên cạnh bỗng nhiên giật góc áo hắn, khẽ lắc đầu .

https://thuviensach.vn

Đường Thiên lập tức thức thời ngậm miệng lại .

Đưa mắt nhìn Tần Giác đi vào phòng, thanh niên lâm vào trầm tư .

Đã Tần Giác không muốn bán, những võ giả này cũng hết cách, nơi này là Diêu Quang thành,

bọn hắn đương nhiên không có khả năng ăn cướp trắng trợn, huống chi người có thểluyện

chế ra đan dược tứ phẩm viên mãn, làm sao có thể là quả hồng mềm được?

Nhưng mà liên quan tới việc Tần Giác luyện chế ra đan dược tứ phẩm viên mãn, tin chắc

rằng hôm nay sẽ truyền khắp Diêu Quang thành.

Đông đông đông!

Tần Giác vừa mới nằm xuống, còn chưa kịp nhắm mắt lại, đột nhiên có người gõ cửa .

“Ai vậy .”

menu

Trước Tiếp

Tần Giác không kiên nhẫn đứng lên nói .

“Tần Giác sư đệ, là ta .”

Bên ngoài truyền đến giọng nói cố ý hạ thấp của nữ tử.

https://thuviensach.vn

Tần Giác sững sờ, chưởng môn Thiên Âm Môn Dạ Dao?

Tần Giác mở cửa, đứng ở bên ngoài quả nhiên là Dạ Dao .

“Dạ chưởng môn, mười người vào ngồi .”

Tần Giác lấy ra một bình linh tửu.

Mặc dù hắn không sợ Ngô Chân Kiếm, nhưng hai người vốn không quen biết, Dạ Dao lại

nguyện ý đứng ra giúp hắn, Tần Giác vẫn rất cảm kích .

Mặt khác, Tần Giác cũng rất muốn biết, Dạ Dao cùng sư huynh của hắn đến cùng là có quan

hệ thế nào .

“Cảm ơn .”

Dạ Dao nhẹ gật đầu, đi vào gian phòng, nhìn thấy Tahm đứng ở bên trong liền giật nảy mình .

“Đây là yêu thú gì?”

“A, đây là sủng vật của sư huynh.”

Tần Giác từ tốn nói .

“Sủng vật của hắn sao …”

Dạ Dao tự lẩm bẩm, ngay cả sủng cũng đạt Thiên giai, xem ra hắn vẫn ưu tú giống như trước

kia.

https://thuviensach.vn

“Dạ chưởng môn đến đây có chuyện gì không?”

Tần Giác ngửa đầu uống một hớp rượu, hỏi .

“Cái kia …”

Dạ Dao cúi đầu xuống, một mặt do dự, động tác này lập tức khiến nàng lộ ra không sót xíu

nào vẻ mị lực thục nữ, so ra thì kiểu đáng yêu phong cách thiếu nữ của Mộc Tiểu Vũ quả

thực không đáng nhắc tới .

“Bạch…Bạch Nghiệp hiện tại thế nào?”

“? ? ?”

Quả nhiên, giữa hai người khẳng định có bí mật gì đó không thể cho ai biết!

Tần Giác hít một hơi thật sâu nói:

“Sư huynh gần đây đang bế quan tu luyện, chuẩn bị tiến giai Chí tôn cảnh, cho nên để ta tới

thay hắn tham gia tiệc rượu lần này.”

Tần Giác đương nhiên không có khả năng nói ra chuyện Bạch Nghiệp bị chấn thương, huống

chi Bạch Nghiệp cũng đã nói, đây là thời cơ hắn đột phá, nói không chừng sau khi Tần Giác

trở về, Bạch Nghiệp đã thành công tiến giai Chí tôn cảnh .

https://thuviensach.vn

“Thì ra là như vậy a .”

Dạ Dao lộ ra vẻ mặt thất vọng, nhưng nghĩ lại, Bạch Nghiệp lại đang trùng kích Chí tôn, lập

tức vừa vui vừa thẹn .

Bởi vì Bạch Nghiệp từng nói qua, chờ sau khi hắn tiến giai Chí tôn, liền sẽ tìm đến nàng .

“...”

“Ách … Ta có một vấn đề không biết có nên nói hay không .”

Thấy đối phương cúi đầu không nói, Tần Giác chần chờ nói .

“Vấn đề gì?”

“Người cùng sư huynh ta là có quan hệ thế nào vậy?”

Nghe vậy, khuôn mặt Dạ Dao trong nháy mắt trở nên đỏ rực, xấu hổ nói:

“Cái này … Ngươi vẫn là hỏi sư huynh của ngươi a .”

Tần Giác: “...”

Sư huynh, ngươi đến cùng đã làm gì người ta? Vậy mà để một vị cường giả Thiên giai thẹn

thùng như thế!

Không chờ Tần Giác nghĩ xong, Dạ Dao bỗng nhiên lấy ra một bức họa đặt lên bàn:

https://thuviensach.vn

“Tần Giác sư đệ, xin ngươi giúp ta giao bức họa này cho Bạch Nghiệp, nói cho hắn biết, ta

vĩnh viễn sẽ chờ hắn .”

Nói xong, Dạ Dao cấp tốc chạy ra khỏi phòng, lưu lại Tần Giác vẻ mặt ngốc lặng.

Tình huống gì vậy?

Tần Giác ngón tay khẽ nhúc nhích, chân dung lập tức bay vào trong tay hắn, chầm chậm mở

ra .

“Đây là sư huynh?”

Chỉ gặp chân dung nam tử mày kiếm mắt sáng, dáng vẻ phượng long, tóc đen dài buộc ở sau

ót, thoải mái không bị trói buộc, nhất là cặp mắt kia, giống như biết nói, dường như có thể so

với Tần Giác.

Đây là lão già sư huynh kia của hắn?

Đùa cái lông mao gì vậy?

Tần Giác nhớ kỹ từ khi hắn gia nhập Huyền Ất Sơn mười lăm năm trước đây, Bạch Nghiệp

vẫn là bộ dáng hiện tại, chân dung nam tử trong này thật làBạch Nghiệp hả?

“Được rồi, chờ về đi rồi lại hỏi thử .”

https://thuviensach.vn

Thu hồi chân dung, Tần Giác lại uống một ngụm rượu lớn, ngửa đầu nằm ở trên giường bắt

đầu ngáy o o.

Cùng lúc đó, liên quan tới chuyện Tần Giác luyện chế ra đan dược tứ phẩm viên mãn đã

nhanh chóng truyền ra, nhấc lên một trận sóng gió ở Diêu Quang thành.

“Ngươi có nghe nói không, có người luyện chế được đan dược tứ phẩm viên mãn!”

“Cái gì? Thật hay giả?”

“Đương nhiên là thật! Thụy tướng xuất hiện, đan hương mười dặm, ta tận mắt nhìn thấy,

tuyệt đối không sai!”

“Cái người luyện chế ra đan dược kia là ai?”

“Hình như là sư đệ của chưởng môn Huyền Ất Sơn.”

“Ta cho ngươi biết, nghe nói chưởng môn Huyền Ất Sơn luyện chế được một viên đan dược

tứ phẩm viên mãn!”

“Ha ha, không phải một viên, là mười hai viên!”

“Cái gì? Bốn mươi hai viên?”

https://thuviensach.vn

“Ghê gớm a, có người luyện chế được tám mươi viên đan dược tứ phẩm viên mãn!”

“Đặc biệt hơn nữa là một lò luyện ra một trăm linh bảy viên đan dược tứ phẩm viên mãn, có

một không hai ở Linh Ương Giới!”

“...”

Cho dù ở đâu thì việc có thể luyện chế ra đan dược tứ phẩm viên mãn, đều kinh hãi thế tục,

chớ đừng nói chi là Diêu Quang thành hiện tại.

Chỉ một thoáng, thế lực khắp nơi nghe tin lập tức hành động, muốn biết đến cùng là ai có

thể chỉ một lò luyện chế được một trăm linh bảy viên đan dược tứ phẩm viên mãn, ngay cả

sáu đại gia tộc cũng không ngoại lệ .

Không bao lâu, tất cả tư liệu có liên quan đến Huyền Ất Sơn đều bày trước mặt bọn hắn,

nhưng lại không có bất kỳ tin tức gì về luyện đan sư tứ phẩm, thậm chí ngay cả tên Tần Giác

này cũng không tìm ra .

Duy nhất có thể khẳng định là, Tần Giác quả thực đến từ Huyền Ất Sơn, bởi vì vì mấy tháng

trước hắn từng tham gia Thịnh Hội Trảm Yêu, nhưng mà khi đó tên của Tần Giác không có

https://thuviensach.vn

lưu lại, cho nên cũng không có ai chú ý tới hắn .

Phân bộ của Hồ gia.

“Ngươi xác định đan dược hắn luyện chế ra là đan dược tứ phẩm viên mãn?”

Trở thành đường chủ đóng giữ ở Diêu Quang Hồ gia, Hồ Yểu giờ phút này mặt mũi tràn đầy

chấn kinh, dường như không dám tin tưởng vào tai mình .

“Tuyệt đối không sai, lúc đó có rất nhiều võ giả tận mắt nhìn thấy, bao gồm cả tông chủ Thảo

Đan Tông Ngô Chân Kiếm .”

Võ giả Hồ gia phía dưới nói ra .

Bọn họ đều là nhân viên tình báo chuyên nghiệp, mỗi sự kiện đều sẽ trải qua việc xác nhận

nhiều lần rồi mới báo lên, bởi vậy cũng không có khoa trương giống như bên ngoài.

Nếu không chỉ sợ giờ phút này đan dược mà Tần Giác luyện chế ra đã không phải là đan

dược tứ phẩm viên mãn nữa, mà là linh đan Chí tôn.

“Đối phương là ai?”

Hồ Yểu truy hỏi .

“Sư đệ của chưởng môn Huyền Ất Sơn, hôm nay trong những thế lực tới đây tham gia tiệc

https://thuviensach.vn

rượu, chỉ có chưởng môn Huyền Ất Sơn là không có tới .”

Hồ Yểu nhíu mày suy tư, một lúc lâu sau nghiêm túc nói:

“Bất kể thế nào, nhất định phải lôi kéo được vị luyện đan đại sư này vào Hồ gia ta, nhanh, dẫn

ta đi tìm vị luyện đan đại sư kia!”

“Vâng!”

Không chỉ có Hồ Yểu, người phụ trách của ngũ đại gia tộc còn lại đóng tại Diêu Quang thành

cũng giống như thế .

Một luyện đan sư có thể luyện chế ra đan dược tứ phẩm viên mãn, đại biểu cho việc về sau

rất có thể có hi vọng tấn thăng thành luyện đan sư Chí tôn, cho dù là ba đại tông môn ở chỗ

này, chắc chắn sẽ cực lực lôi kéo .

Rất nhanh, toàn bộ người phụ trách của sáu đại gia tộc đến bên ngoài viện của Tần Giác, sợ

mình chậm một bước sẽ bị người khác vượt lên trước .

bookmark_add Chương 92: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Một Đám Ngớ Ngẩn

Phiên bản Dịch · 1597 chữ

“Hồ Yểu? Sao ngươi cũng ở đây!”

https://thuviensach.vn

“Đây không phải là Doãn huynh sao?”

“Vương Huynh Quý, là ngươi!”

“Yến Bí, ngươi không phải đang bế quan tu luyện sao?”

“...”

Sáu vị cường giả Thiên giai đứng đối mặt với nhau, ồn ào trò chuyện, nhìn qua thấy nhiệt

tình vô cùng, không biết chỉ sợ còn nghĩ bọn hắn chính là bạn bè tốt lâu năm không gặp.

“Vân huynh, ngươi tới đây làm gì?”

“Ha ha ha, Chu huynh, hai chúng ta cũng không cần phải giao lưu quyền pháp vậy đâu, ta nói

này, vị luyện đan đại sư này Vân gia chúng ta chắc chắn phải có được .”

“Ha ha, Vân gia các ngươi có bản lãnh này sao?”

“...”

“Chư vị không nên tranh cãi, nếu không thì để cho vị luyện đan đại sư này tự mình quyết

định đi .”

Cười khổ lắc đầu, Hồ Yểu đề nghị .

Hồ Yểu vốn dĩ cho rằng nhờ vào lực lượng nằm vùng của Hồ gia bọn hắn ở Diêu Quang

https://thuviensach.vn

thành, hắn là sẽ là người đầu tiên đến, kết quả không nghĩ tới ngũ đại gia tộc khác đúng là

chẳng thua kém bao nhiêu, nhanh như vậy đã cùng nhau xuất hiện ở nơi này rồi.

menu

Trước Tiếp

Rơi vào đường cùng, Hồ Yểu cũng chỉ có thể lùi lại mà cầu việc khác, đưa ra kiến nghị như

vậy .

“Hồ huynh nói không sai, để vị luyện đan đại sư này tự mình quyết định đi!”

Cường giả Vương gia tên là Vương Huynh Quý tán thành nói .

“Đúng vậy, chúng ta ở chỗ này tranh chấp, chi bằng để cho vị luyện đan đại sư kia tự mình

tới lựa chọn .”

“Được, đến lúc đó nếu như luyện đan đại sư chọn Chu gia ta, các ngươi cũng không được đổi

ý đâu đó.”

“...”

Đám người nghênh ngang tiến vào viện lạc,vị võ giả Địa giai tiếp đón Tần Giác trước đó chỉ

https://thuviensach.vn

vào gian phòng trong góc nói:

“Vị luyện đan đại sư ở chỗ đó.”

Động tĩnh bên này rất nhanh đã hấp dẫn những võ giả khác trong sân, có thể tiến vào toà

viện lạc này, cơ bản đều là thủ lĩnh đến từ thế lực khắp nơi, thấy người phụ trách của sáu đại

gia tộc xuất hiện ở đây thì đều nhao nhao lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Doãn trưởng lão, ngài sao lại tới đây?”

Ngô Chân Kiếm vẻ mặt đắc ý, nghĩ là đối phương tới tìm hắn .

“Hửm? Thì ra là Ngô tông chủ, phiền nhường một chút, nơi này không liên quan đến ngươi .”

Phất tay, Doãn trưởng lão nhịn không được nói .

Ngô Chân Kiếm: “...”

Đây là Doãn trưởng lão mà sáng hôm nay mời hắn uống trà, đối với hắn lễ ngộ vô cùng, đồng

thời muốn lôi kéo hắn gia nhập Doãn gia sao?

Ngô Chân Kiếm không phải là đồ ngốc, khi hắn nhìn thấy Doãn trưởng lão cùng trưởng lão

của năm đại gia tộc còn lại đi đến gian phòng của Tần Giác, trong nháy mắt liền hiểu ngay

chuyện gì đang xảy ra .

https://thuviensach.vn

Cho dù nội tâm cực kỳ phẫn nộ, nhưng lại không thể làm gì .

“Chờ đã, chúng ta tùy tiện tới cửa hình như không tốt cho lắm .”

Trưởng lão Yến gia Bí mở miệng nói:

“Lỡ như đại sư đang nghỉ ngơi thì làm sao bây giờ?”

Đám người sững sờ, quả thực nếu như người ta đang nghỉ ngơi mà nói, bọn hắn tùy tiện tới

cửa, nói không chừng sẽ khiến cho đối phương bất mãn .

“Nếu không … Chúng ta ngày mai lại đến?”

“Có lý .”

“Đã như vậy, chúng ta ngày mai lại đến.”

Nói như vậy, sáu vị trưởng lão rất nhanh đã đạt được nhận thức chung, có nói có cười rời đi,

nhanh chóng biến mất tại chỗ, giống như chưa có chuyện gì xảy ra .

“Cái này …”

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, có chút mờ mịt .

Tình huống gì vậy?

Đi hết?

Nửa ngày qua đi, viện lạc lần nữa khôi phục lại yên tĩnh, đúng lúc này, một bóng dáng đột

https://thuviensach.vn

nhiên lặng yên không một tiếng động xuất ở bên trong viện lạc, nếu là có người ngoài ở đây,

tất nhiên có thể nhận ra, chính là trưởng lão Yến gia Yến Bí vừa mới rời đi không bao lâu.

“Ha ha, một đám ngu xuẩn, thế mà dễ dàng bị lừa như vậy.”

Cười lạnh một tiếng, Yến Bí nhấc chân đi vào viện lạc .

“A!”

Nhưng mà Yến Bí chân vừa dứt, liền truyền đến một tiếng kêu đau .

“Thứ quỷ gì?”

Yến Bí giật nảy mình .

Không đợi Yến Bí kịp phản ứng, trên mặt đất đột nhiên nhô lên một bóng người, nhìn kỹ vào

thì đúng là trưởng lão Vương gia Vương Huynh Quý!

Giờ phút này Vương Huynh Quý nằm trên mặt đất, dáng vẻ vô cùng đau khổ, mà chân của

Yến Bí vừa vặn giẫm ở nơi đó của hắn .

“Ngươi đây là …”

Yến Bí vội vàng dịch chuyển chân to, vẻ mặt kinh ngạc .

‘Tê!’

Vương Huynh Quý hít một hơi thật sâu, đau đến nhe răng nhếch miệng .

https://thuviensach.vn

“Khốn kiếp, lão tửbiết ngươi nhất định không có khả năng ngoan ngoãn rời đi mà.”

Vương Huynh Quý kẹp hai chân đứng lên, hùng hùng hổ hổ nói, nếu không phải mình đuối

lý, chỉ sợ hắn đã sớm xông lên liều mạng với Yến Bí rồi .

Vốn dĩ hắn nghĩ thông qua độn thuật lặng yên không một tiếng động lẻn về, kết quả không

nghĩ tới Yến Bí vậy mà cũng quay lại, với lại còn vừa vặn một cước giẫm lên nơi đó của hắn,

nếu hắn không phải là cường giả Thiên giai, nhục thân cường hãn, chỉ sợ đã bị một cước này

giẫm bạo .

Xui chết đi được!

Nghĩ tới đây, Vương Huynh Quý phẫn nộ đánh một quyền lên vách tường bên cạnh .

“A!”

Ngoài dự liệu là, vách tường không có chấn động, ngược lại truyền đến một tiếng hét thảm .

“Khốn kiếp!”

Vương Huynh Quý kinh hãi, chuyện gì nữa vậy, vách tường thành tinh?

“Ha ha, hai người các ngươi cũng ở đây à .”

https://thuviensach.vn

Mắt thấy trốn không thoát, vách tường vặn vẹo, chợt thấy Hồ Yểu che ngực từ bên trong đi

tới .

Vương Huynh Quý: “...”

Yến Bí: “...”

“Các ngươi quả nhiên không có rời đi, may mà ta lại quay lại nhìn thử .”

Cùng lúc đó, cảnh sắc bên cạnh biến ảo,trưởng lão Vân gia vậy mà từ trong bóng tối đi ra .

Hắn cũng không muốn lát nữa cũng bị ngộ thương giống như Vương Huynh Quý cùng Hồ

Yểu đâu .

“A? Các ngươi đều trở lại sao?”

“Ta nói mà không thể tin tưởng mấy lão già các ngươi được.”

“...”

Trong nháy mắt, sáu vị trưởng lão toàn bộ đã đến đông đủ, có người thi triển độn thuật, có

người sử dụng bí pháp, đúng là không có một người nào chân chính rời đi .

Sáu người nhìn nhau, lập tức không hẹn mà cùng nhau đi đến bên ngoài gian phòng của Tần

Giác, việc đã đến nước này, cũng không cần thiết phải giả bộ tiếp nữa .

Đông đông đông .

https://thuviensach.vn

“Đại sư, chúng ta là tới bái phỏng ngài .”

‘Két .’

Cửa phòng mở ra, sáu vị trưởng lão nhịn không được toát ra thần sắc kích động.

Nhưng mà một khắc sau, xuất hiện trước mặt bọn hắn lại là đầu lưỡi thật dài, dáng người

cồng kềnh, con ếch xanh cực kỳ xấu xí.

“Đây chính là vị đan dược đại sư luyện chế ra đan dược tứ phẩm viên mãn kia?”

Hồ Yểu trợn mắt hốc mồm .

“Không thể nào, yêu thú còn biết luyện đan?”

Yến Bí nuốt ngụm nước miếng .

“Có phải sai chỗ nào đó rồi không?”

“...”

“Các ngươi là ai?”

Tahm mở miệng dò hỏi .

“Xin hỏi … Ngươi là sư đệ của chương môn Huyền Ất Sơn sao?”

“Không phải .”

Tahm lắc đầu:

“Tần sư thúc đã ngủ rồi .”

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, sáu người nhất thời nhẹ nhàng thở ra, chỉ cần không phải là con ếch xanh này là

được .

“Thì ra đại sư đã ngủ rồi, vậy chúng ta sẽ không quấy rầy .”

Hồ Yểu lễ phép nói .

“Đúng vậy đúng vậy, đại sư đã ngủ rồi, vậy chúng ta ngày mai lại đến vậy.”

“Đúng vậy .”

Sáu người vừa nói, vừa rời khỏi viện lạc, cũng giống như trước đó nhanh chóng biến mất tại

chỗ, bất quá lần này lại không có trở lại .

Bọn họ đều là những lão quái vật sống trên trăm năm, làm sao lại không hiểu đạo lý không

thể quấy rầy người ta vào thời điểm này chứ, nếu không nhất định sẽ phản ngược lại .

Tahm: “...”

Đám người kia là đến tấu hài à?

“Sao vậy?”

Tần Giác mơ mơ màng màng mở mắt, thuận miệng hỏi .

“Không có gì, vừa rồi có một đám ngớ ngẩn nói muốn tới bái phỏng sư thúc, nhưng lại đi rồi

.”

https://thuviensach.vn

Tahm tiện tay đóng cửa lại, ngôn ngữ cử chỉ cũng không khác gì nhân loại.

“Vậy À .”

Tần Giác không để ý, cầm lấy bầu rượu bên giường hung hăng uống một ngụm, sau đó lại

tiếp tục nằm xuống ngủ .

bookmark_add Chương 93: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Ngươi Biết Lam Ngân Thảo Không

Phiên bản Dịch · 1828 chữ

Sáng sớm hôm sau.

Ánh sáng ấm áp chiếu xuống, chiếu sáng cả Diêu Quang thành, các loại Linh khí phi hành ở

trên bầu trời bay qua bay lại, giống như thế giới khoa huyễn.

Tần Giác duỗi lưng một cái đứng lên .

Không thể không nói, ở chỗ này cực kỳ dễ chịu, đáng tiếc là, nơi này không có bất kỳ cái gì

để ăn .

Tần Giác mặc dù đã không cần ăn cơm nữa, nhưng hắn mỗi sáng khi tỉnh giấc, trong miệng

luôn thích ăn chút gì đó .

Nhưng mà ngẫm lại cũng đúng, có thể tới tham gia tiệc rượu cũng là thủ lĩnh của một

https://thuviensach.vn

phương thế lực, làm gì cần phải có đồ ăn vặt?

Nghĩ tới đây, Tần Giác dứt khoát lấy một viên Tửu Tâm Đan nhét vào miệng.

Mùi rượu nồng đậm lập tức tản ra, còn kèm theo vị Huyết Linh quả nhàn nhạt .

Mặc dù mùi vị không tệ, nhưng ăn vào trong bụng lại không có cảm giác gì, giống như ăn

không khí .

Lại liên tục ăn hai viên Tửu Tâm Đan, Tần Giác lúc này mới miễn cưỡng hài lòng, mở cửa đi

ra ngoài, Tahm lập tức theo ở phía sau .

Viện lạc cực kỳ rộng rãi, không chỉ có linh khí nồng đậm, hơn nữa còn có một tòa đình viện

được xây trên ao nước, có lẽ là bởi vì đều đang tu luyện, cho nên trong sân không có nửa

bóng người .

menu

Trước Tiếp

Tần Giác đi vào đình viện ngồi xuống, bỗng nhiên phát hiện phía dưới ao lại có cá!

https://thuviensach.vn

Mấy con cá này sống ở nơi có linh khí nồng đậm lâu dài, đã dần dần sinh ra tiến hóa, trở nên

‘Màu mỡ’ vô cùng.

Tần Giác liếm môi một cái, lộ ra dáng vẻ thèm nhỏ dãi.

Nói đến đây, hắn đã thật lâu rồi chưa có ăn cá .

Thấy chung quanh không có ai, bàn tay lớn của Tần Giác vồ một cái, hai con cá lập tức bay

khỏi mặt nước, lơ lửng ở trước mặt hắn .

“Cái thứ này nướng lên mà nói, hắn là mùi vị không tệ đâu.”

Hạ quyết tâm, Tần Giác lập tức bỏ nội tạng của hai con cá, sau đó bắt đầu dùng hỏa diễm để

nướng .

Đúng lúc này, một thanh niên đẩy cửa ra, đi thẳng đến đình viện.

“Tiền bối, buổi sáng tốt lành .”

Thanh niên cười đi vào đình viện, ngồi đối diện với Tần Giác.

Tần Giác lườm thanh niên một cái, đúng là người trẻ tuổi ngày hôm qua đứng bên cạnh cốc

chủ Ám U Cốc Đường Thiên.

“Ta tên là Đường Tiêu .”

Gặp Tần Giác lộ ra vẻ nghi hoặc, thanh niên lập tức tự giới thiệu .

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ một chút, lại bổ sung:

“Ta là tam nhi tử của cốc chủ Ám U Cốc, người khác đều thích gọi ta là Đường Tam .”

“À.”

Tần Giác hững hờ nhẹ gật đầu, giống như căn bản không nghe thấy thanh niên nói gì .

Đường Tiêu:

“...”

Không bao lâu, hai đầu cá rốt cục cũng nướng chín, tản ra mùi hương ngây ngất, Tần Giác

cho thêm đồ gia vị, sau đó bắt đầu ăn từng miếng từng miếng .

“Cô .”

Đường Tiêu ngồi bên cạnh nuốt ngụm nước miếng, đúng là nhìn thấy đói bụng .

“Ngươi cũng muốn ăn?”

Tần Giác quệt miệng, hỏi .

Đường Tiêu đầu tiên là lắc đầu, sau đó lại gật đầu một cái .

“Vậy ngươi cứ nghĩ đi ha .”

Nói xong, Tần Giác tiếp tục ôm cá nướng ăn ngấu nghiến .

https://thuviensach.vn

“...”

Rất nhanh, Tần Giác đã ăn xong đầu cá nướng, sau đó lấy ra một bình linh tửu ngửa đầu nâng

ly:

“Thoải mái!”

“...”

“Tiền bối, ta muốn mua một viên Tửu Tâm Đan .”

Trầm mặc một lát, Đường Tiêu thận trọng nói .

“Không bán .”

Tần Giác không chút do dự cự tuyệt .

“Ta có thể dùng những vật khác trao đổi .”

Đường Tiêu nói tiếp .

“Đồ vật gì?”

Tần Giác rốt cục nổi lên một chút hứng thú, hắn luôn cảm thấy người thanh niên này dường

như có chút khác biệt so vớ những người khác, dù sao cái ngoại hiệu Đường Tam này vốn

cũng không bình thường .

https://thuviensach.vn

Thấy Tần Giác động tâm, Đường Tiêu đại hỉ, nhìn xung quanh một chút, sau khi xác định

không ai, từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một gốc linh dược có dáng vẻ hơi giống nhân sâm:

“Đây là một gốc linh dược cấp năm, với lại đã trưởng thành .”

“Linh dược cấp năm?”

Tần Giác có chút kinh ngạc:

“Ngươi dùng linh dược cấp năm đổi một viên đan dược tứ phẩm?”

Mọi người đều biết, linh dược đạt tới cấp năm đã sinh ra chất biến, thậm chí có một số ít linh

dược sẽ sinh ra linh trí, tu luyện thành tinh .

Một gốc linh dược cấp năm trưởng thành có thể đổi lấy mười mấy viên thậm chí nhiều hơn

nữa linh đan tứ phẩm cao cấp, coi như dùng để đổi một viên đan dược tứ phẩm viên mãn,

cũng chính là bị thua thiệt.

“Hi vọng tiền bối có thể đồng ý .”

Đường Tiêu thành khẩn nói .

“Được, ta có thể trao đổi với ngươi, nhưng mà ta có một vấn đề muốn hỏi ngươi .”

Tần Giác uống một ngụm rượu, ý vị thâm trường nói .

https://thuviensach.vn

“Vấn đề gì?”

Đường Tiêu nhíu mày .

“Ngươi biết Lam Ngân Thảo không?”

Tần Giác vẻ mặt nghiêm túc.

“Lam Ngân Thảo? Đó là cái gì?”

Đường Tiêu mờ mịt .

“Lam Ngân Hoàng thì sao?”

“...”

Đường Tiêu càng thêm mù mịt, không hiểu Tần Giác đang nói cái gì .

“Được, không biết thì thôi.”

Tần Giác lộ ra vẻ thất vọng.

Đường Tiêu: “...”

“Viên Tửu Tâm Đan này là của ngươi .”

Nếu như đã đáp ứng đối phương, Tần Giác liền sẽ không nuốt lời, chỉ thấy hắn bấm nhẹ ngón

tay một cái, một viên Tửu Tâm Đan rơi vào trong tay Đường Tiêu, mà linh dược cấp năm

trong tay Đường Tiêu cũng bị Tần Giác thu vào nhẫn trữ vật .

“Đa tạ tiền bối!”

Đường Tiêu liền vội vàng khom người cảm tạ .

https://thuviensach.vn

Mặc dù không biết Tần Giác hỏi những vấn đề kia rốt cuộc là có ý gì, nhưng có thể đạt được

viên đan dược tứ phẩm viên mãn này, Đường Tiêu đã vừa lòng thỏa ý .

Có viên đan dược kia, phụ thân hắn liền có thể trùng kích Chí tôn cảnh càng nhanh .

Một viên đan dược tứ phẩm viên mãn, đối với võ giả Thiên giai đỉnh phong mà nói, gần như

không thua kém gì một viên Ngũ phẩm Chí tôn đan, có thể tăng xác suất đột phá lên rất

nhiều.

bookmark_add Chương 94: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Nam Nhân

Phiên bản Dịch · 1612 chữ

Chỉ thấy một gian phòng không lớn cũng không nhỏ, khắc một chữ ‘Huyễn’ cong cong vẹo

vẹo, nhìn qua khó chịu vô cùng .

Với lại bởi vì có màn cửa, căn bản thấy không rõ bên trong có cái gì .

Khác với những của hàng khác ở trên đường, cửa hàng này trang trí hơi đơn sơ .

Âm thanh phát ra vừa rồi, chính là tượng gỗ đặt bên ngoài cửa hàng.

“Tiểu soái ca, mau tới chơi a .”

https://thuviensach.vn

Con rối lần nữa kêu lên .

Tần Giác: “...”

“Hô, sảng khoái .”

Ngay lúc Tần Giác dự định vào xem, bỗng nhiên có người vén rèm cửa từ trong đi ra, vẻ mặt

thỏa mãn.

Nhìn thấy Tần Giác, người kia cũng sững sờ, lập tức vội vàng cúi đầu xuống tăng tốc bước

chân, nhanh chóng biến mất tại chỗ.

“Vị khách này, ngươi muốn thử xem không?”

Chỉ thấy một người mập mạp tai to mặt lớn, híp mắt từ bên trong thò đầu ra, ý vị thâm

trường nói .

Tần Giác sững sờ, dung mạo của tên mập mạp này nhìn qua không có gì nổi bật, chỉ là võ giả

Thiên giai hậu kỳ .

menu

Trước Tiếp

“Ngươi trong này bán gì vậy?”

https://thuviensach.vn

Tần Giác nhíu mày, trực tiếp lách mình tiến vào cửa hàng .

Thấy thế, mập mạp hơi kinh hãi, hắn không thấy rõ động tác của Tần Giác!

Lúc này, Tahm cũng theo vào, mập mạp vừa muốn mở miệng, Tần Giác thuận miệng nói:

“Nó là sủng vật của ta.”

Nghe vậy, mập mạp quan sát con ếch xanh từ trên xuống dưới, lập tức càng thêm kinh ngạc,

bởi vì hắn phát hiện đây là yêu thú Thiên giai!

Đến lúc này, cho dù mập mạp ngớ ngẩn, cũng biết thiếu niên trước mắt này khẳng định

không đơn giản .

Sau khi tiến vào cửa hàng, Tần Giác tùy ý nhìn lướt qua, phát hiện bên cạnh còn có mấy gian

phòng đơn độc, bên trong mơ hồ có thể nghe được thở dốc truyền ra ngoài .

Tần Giác khẽ nhíu mày, chẳng lẽ nơi này là tiệm uống tóc nhỏ ở dị giới?

Dường như nhìn ra Tần Giác nghi hoặc, mập mạp vội nói:

“Vị khách này, ngài yên tâm, chúng ta nơi này tuyệt đối chính quy, hợp cách, không phải loại

địa phương kia!”

Dừng một chút, mập mạp lại nói:

“Nhưng mà chúng ta có phục vụ càng cao cấp hơn so với chỗ đó.”

https://thuviensach.vn

Nói đến đây, mập mạp lộ ra dáng tươi cười như hiểu được.

Tần Giác: "..."

Mập mạp giải thích xong, Tần Giác rất nhanh đã hiểu chuyện gì xảy ra, thì ra mập mạp là võ

giả huyễn thuật, không chỉ tinh thông các loại huyễn thuật, với lại có thể phóng xuất ra các

loại huyễn thuật đặc thù, làm cho người khác rơi vào ảo cảnh, giống như điện ảnh 3D trên

Địa Cầu kiếp trước của Tần Giác.

"Đây chính là Linh khí ta dùng để cất giữ huyễn thuật, chỉ cần đeo cái bịt mắt này lên, liền có

thể tiến vào thế giới huyễn cảnh."

Mập mạp lấy ra một đồ vật có vẻ ngoài khá giống mắt kính VR, hạ giọng nói:

"Thứ đồ này là ta khó khăn lắm mới nhờ được một vị luyện khí sư Thiên giai luyện chế ra, ta

gọi nó là Huyễn thời, toàn bộ chỉ có mười cái, ngài có muốn thử một chút không?"

"..."

Không thể không nói, tên này quả thật một kỳ tài thương nghiệp, lại tạo được kỹ thuật 'VR' ở

https://thuviensach.vn

dị giới, còn mở được ‘Rạp chiếu phim’ tại nhà.

“Nơi này của ngươi đều có đủ loại thế giới huyễn cảnh sao?”

Tần Giác trầm ngâm nói .

“Cái gì cũng có, Thiếu Niên A Thành, Kim Lân, Yêu Cha, Thế Giới Yêu Thú đều đã là những

huyễn cảnh do ta phác hoạ ra, chỉ cần ngươi đồng ý, lúc nào cũng có thể trải nghiệm .”

Mập mạp chậm rãi nói, lập tức xoay chuyển lời nói, cười tủm tỉm nói:

“Đương nhiên, còn có một số huyễn cảnh tương đối đặc thù, có thể tập trung vào ngũ quan,

thân thể, không biết ngài có hứng thú không?”

“...”

Tần Giác rốt cuộc hiểu trong phòng kế bên truyền ra tiếng thở dốc là đã xảy ra chuyện gì,

hắn bọn hắn hiện đang trải nghiệm huyễn cảnh tương đối đặc thù ha.

“Để ta thử thử Thế Giới Yêu Thú trước đi.”

“Được rồi .”

Mập mạp hơi có vẻ thất vọng, nhưng mà cũng không có biểu hiện ra ngoài .

Thế Giới Yêu Thú cũng giống với Thiếu Niên A Thành, cũng là câu chuyện gặp khó khăn rồi

https://thuviensach.vn

nổ lực đi lên, nhưng mà phần cuối cũng không có bị chặt đầu thê thảm như vậy .

Đeo lên Huyễn thời, cảnh quang xung quanh Tần Giác lập tức xảy ra biến hóa, đi vào một thế

giới tràn đầy bụi gai, khắp nơi xung quanh đều là yêu thú hung thần ác sát, tốp tốp bao vây

hắn .

Bên mắt trái của Tần Giác, có các loại võ kỹ cùng điểm linh lực, khá giống với cửa sổ của trò

chơi.

Nhưng mà bởi vì mập mạp chỉ có Thiên giai hậu kỳ, vẫn có thể thấy được ảo cảnh của thế

giới này có chút đơn sơ, rất nhiều yêu thú giống như khúc gỗ, căn bản không biết cái gì,

nhưng dùng để giết thời gian thì đủ rồi.

Sau một nén nhang, Tần Giác gỡ Huyễn Thời xuống:

“Cũng được phết .”

“Nhanh vậy?”

Mập mạp khó có thể tin được nói:

“Ngươi qua rồi?”

https://thuviensach.vn

“Ừ.”

“Sao mà được chứ?”

Mập mạp ngạc nhiên, một nén nhang đã qua ải, quá mạnh rồi đi?

Lúc trước hắn phải mất ròng rã năm ngày!

“Rất đơn giản mà .”

Làm một trạch nam, kiếp trước Tần Giác không biết chơi qua bao nhiêu trò chơi, cửa ải trình

độ kiểu này, cho dù hắn nhắm mắt lại cũng có thể qua .

“...”

“À đúng rồi, ngươi tên gì?”

Tần Giác hỏi .

“Ách … Ta hả? Ta tên Mã Hoa Đằng .”

Tần Giác: “? ? ?”

“Ngươi xác định?”

Mập mạp bị phản ứng của Tần Giác làm cho giật nảy mình:

“Đương nhiên xác định, cái tên này ta đã dùng hơn năm mươi năm .”

“...”

“Ngươi có muốn đem những huyễn cảnh này truyền lên linh mạng không?”

https://thuviensach.vn

Tần Giác đột nhiên nảy ra một ý nghĩ lớn.

“Truyền lên linh mạng?”

Mập mạp đầu tiên là khẽ giật mình, sau đó lại lắc đầu nói:

“Không được, Huyễn Thời chỉ có mười cái, cho dù truyền lên linh mạng cũng không có tác

dụng gì .”

Này … Cũng đúng, Tần Giác vậy mà quên chuyện này .

“Vậy cái Huyễn Thời này ngươi muốn bán ra sao?”

Tần Giác muốn mua cái Huyễn Thời này mang về giết thời gian, thuận tiện nghiên cứu

huyễn thuật, nhìn xem có thể làm ra càng nhiều cái chơi hay không .

“Không, ta tuyệt đối sẽ không bán .”

Mập mạp lập tức lắc đầu cự tuyệt .

“Ta có thể dùng một viên đan dược tứ phẩm viên mãn ra trao đổi . ”

“Cái gì? Đan dược tứ phẩm viên mãn?”

Mập mạp đột nhiên mở to hai mắt, cho là mình nghe lầm .

Tần Giác không nói nhảm, trực tiếp lấy ra một viên Tửu Tâm Đan nói:

“Chỉ cần ngươi bán cho ta một cái Huyễn Thời, viên đan dược kia liền là của ngươi .”

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt nhìn thấy Tửu Tâm Đan, mập mạp liền biết Tần Giác không có lừa hắn, hắn

tốt xấu gì cũng là cường giả Thiên giai, làm sao có thể không nhận ra được đan dược tứ

phẩm viên mãn chứ .

“Được, ta đồng ý! Ngươi tùy ý chọn đi!”

Mập mạp lấy mấy cái Huyễn Thời còn lại ra khỏi nhẫn trữ vật, không thể chờ đợi được nói .

Mặc dù luyện chế Huyễn Thời hao tốn rất nhiều vật liệu của hắn, nhưng so với đan dược tứ

phẩm viên mãn quả thật không đáng giá nhắc tới .

Với lại bây giờ mập mạp cách Thiên giai đỉnh phong chỉ còn lại nửa bước, có viên đan dược

tứ phẩm viên mãn này, không tới nửa tháng thì hắn có thể đột phá .

Đã cho đối phương tùy ý chọn, Tần Giác đương nhiên sẽ không khách khí, hắn cầm lấy một

cái có chất liệu tốt nhất trong đó, sau đó đặt Tửu Tâm Đan vào trong tay mập mạp.

Trao đổi xong, Tần Giác cũng không ở lâu, liền cùng Tahm rời đi .

Mập mạp cầm lấy Tửu Tâm Đan kích động thật lâu mới phản ứng lại được:

“Đúng rồi, nghe nói Diêu Quang thành gần đây có người luyện chế được đan dược tứ phẩm

https://thuviensach.vn

viên mãn, chẳng lẽ là hắn?”

Chờ lúc hắn đuổi theo, Tần Giác đã biến mất không thấy đâu nữa từ lâu .

“Truyền huyễn cảnh lên linh mạng…”

Lúc này mập mạp lại nghĩ tới đề nghị của Tần Giác.

“Chờ một chút, có lẽ đổi phương pháp khác thì có thể …”

Tần Giác sao cũng không nghĩ tới, tâm huyết của mình đề nghị lên, sẽ lấy loại phương thức

khác để thực hiện ở mười mấy năm sau, đồng thời quét sạch toàn bộ Linh Ương Giới, sáng

tạo ra một thần thoại thương nghiệp, đạt tới độ cao khó mà với được

bookmark_add Chương 95: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Tiệc Rượu Bắt Đầu

Phiên bản Dịch · 1697 chữ

Trở lại ở lại địa phương đang ở, Tần Giác lười biếng nằm xuống, đêm nay tiệc rượu chuẩn bị

bắt đầu, trước đó, hắn muốn ngủ tiếp một hồi, như thế mới có tinh thần .

Về phần Đường Tiêu còn có ba sư đồ Dạ Dao, Tần Giác cũng không thấy, hắn là đang tu

luyện, bọn hắn cũng không nhàn nhã giống như Tần Giác .

“Tần sư thúc, ta muốn …”

https://thuviensach.vn

“Không, ngươi không được .”

Tần Giác vung Tahm ra, nhắm mắt lại ngủ thật say .

Tahm: “...”

Không biết qua bao lâu, Tahm thực sự kìm nén không được nữa, một con ếch có mong muốn

được ra ngoài dạo chơi, nhưng mà nó vừa đi đến bên cửa, liền phát hiện có tầng cấm chế

ngăn cản nó, hiển nhiên Tần Giác đã có chuẩn bị từ lâu .

Tahm thích liếm người như vậy, lại có thực lực Thiên giai sơ kỳ, ngoại trừ mấy gia tộc lớn

cùng thủ lĩnh của thế lực khắp nơi, dường như không ai có thể đánh bại nó, nếu thả nó ra

ngoài, không chừng sẽ chọc đến nhiều phiền toái, cho nên Tần Giác đương nhiên không có

khả năng sẽ thả nó ra ngoài .

Cho dù nội tâm cực kỳ khó chịu, nhưng Tahm cũng không dám có ý nghĩ khác, dù sao nó kế

thừa lực lượng cùng linh trí của Vô Cực Thánh Giả, mặc dù Tần Giác đã xóa đi những ký ức

liên quan tới Vô Cực Thánh Giả, nhưng đối với Tần Giác, Tahm lại có loại sợ hãi bẩm sinh,

giống như nhân loại đối mặt thần linh.

https://thuviensach.vn

menu

Trước Tiếp

Thời gian nhanh chóng trôi qua, rất nhanh đã tới ban đêm, mặt trời lăn xuống, tinh quang lại

hiện ra, từ Diêu Quang thành có thể nhìn thấy rõ ràng mặt trăng lớn trên bầu trời.

Đông đông đông –

Gió đêm hơi rét, tiếng chuông nhu hòa vang lên, cho thấy tiệc rượu sắp bắt đầu .

Tần Giác giống như đã sớm biết, trong nháy mắt mở mắt .

“Đi thôi .”

Tần Giác duỗi lưng một cái, đẩy cửa đi ra ngoài .

Cùng lúc đó, những võ giả khác ở trong sân những cũng đi ra, cơ bản đều là những thủ lĩnh

của các thế lực ở vạn dặm xung quanh .

Tần Giác xuất hiện ở trong sân đưa tới rất nhiều ánh mắt quan tâm, dù sao ngày hôm qua

Tần Giác thế nhưng đã luyện chế ra được đan dược tứ phẩm viên mãn, ngay cả sáu đại gia

tộc cũng đều cực lực lôi kéo, huống chi bọn hắn .

https://thuviensach.vn

“Tần sư thúc!”

Mộc Tiểu Vũ cao hứng kêu lên .

Bởi vì biết Tần Giác là sư đệ của Bạch Nghiệp, cho nên Dạ Dao để cho hai đồ đệ của mình

đều gọi Tần Giác là sư thúc .

“Ừm .”

Tần Giác nhẹ gật đầu, thuận miệng hỏi:

“Tiệc rượu tổ chức ở đâu vậy .”

“Ha ha, tới ngươi giống sư huynh của ngươi như vậy .”

Dạ Dao che miệng cười nói .

Tần Giác: “...”

“Chúng ta cùng đi vậy .”

Nói xong, Dạ Dao đi đầu đi ra khỏi viện lạc .

Tần Giác bất đắc dĩ, đành phải theo ở phía sau .

Những võ giả còn lại thấy thế, cũng nhao nhao đi đến chỗ tổ chức tiệc rượu, cho đến lúc này,

Tần Giác mới phát hiện, thì ra sáu đại gia tộc mời thế lực đầy cả sân này, nhìn đến khoảng

chừng mấy trăm người .

https://thuviensach.vn

Khiến Tần Giác kinh ngạc là, nơi tổ chức tiệc rượu là một chiếc Linh khí phi hành!

Linh khí phi hành to lớn vô cùng, có thể so với một tòa cung điện di động, bạch ngọc trải

trên nền đất, đèn đuốc sáng trưng, thậm chí còn có núi giả, thác nước, tựa như tiên cảnh .

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, chỉ sợ không ai sẽ tin tưởng đây là một chiếc Linh khí phi

hành.

Đáng nhắc tới là, chiếc Linh khí phi hành này vốn là tài sản của Ngụy gia, bất quá bây giờ đã

biến thành của Yến gia .

Mấy trăm tên võ giả được một vị cường giả Yến gia dẫn leo lên Linh khí phi hành, phía trên

đã chuẩn bị xong linh tửu mỹ thực từ lâu, tản ra hương khí nồng đậm, còn có thật nhiều thị

nữ xinh đẹp.

Nếu là lúc trước, Tần Giác có thể sẽ không thể chờ đợi được mà tiến lên cầm bầu rượu lên

nâng ly, nhưng bây giờ hắn đã uống qua linh tửu hai ngàn năm, nào thèm để ý linh tửu có

mấy chục năm này .

“Chư vị chưởng môn, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ .”

https://thuviensach.vn

Trên đài cao, trưởng lão của sáu đại gia tộc cao cao tại thượng, thanh âm truyền đến mỗi

góc của Linh khí phi hành:

“Hôm nay sáu đại gia tộc chúng ta mời chư vị trước là tới đây tham gia tiệc rượu, cũng không

phải muốn chư vị quy thuận, mà là muốn cùng chư vị thành lập một xã hội võ đạo phú

cường, hài hòa, văn minh.”

“Hi vọng chư vị có thể phối hợp, không làm khó bọn ta .”

Nghe vậy, mọi người đưa mắt nhìn nhau,

Lập tức cùng hô lên:

“Trưởng lão yên tâm, chúng ta nhất định tích cực phối hợp!”

Tần Giác: “...”

Đây là tiệc rượu sao?

Sao luôn cảm thấy có chỗ nào đó không đúng lắm .

Sao luôn có cảm giác lãnh đạo đang đi thị sát dân chúng vậy?

“Rất tốt .”

Sáu vị trưởng lão hài lòng nhẹ gật đầu:

https://thuviensach.vn

“Nơi này có rất nhiều mỹ thực linh tửu, chư vị có thể tùy ý hưởng dụng, hễ là thế lực tới tham

gia tiệc rượu lần này, đều là bằng hữu của chúng ta .”

Nói bóng gió là, những thế lực không tới tham gia tiệc rượu thì đều là địch nhân .

Nhưng mà ngoại trừ những thế lực có cấp bậc quá thấp, không có nhận thiệp mời, những thế

lực tông môn khá có tên tuổi hầu như đều toàn bộ có mặt.

Lời dạo đầu kết thúc, sáu vị trưởng lão từ trên đài cao bay xuống, bọn hắn vừa mới vào ở

Diêu Quang thành, tổ chức tiệc rượu vốn là chỉ là muốn quen biết với thủ lĩnh của các thế

lực phụ cận mà thôi, đương nhiên không có yêu cầu kỳ quái gì .

Giờ phút này, Tần Giác ở trong góc nhỏ nhàn nhã uống linh tửu, bên cạnh là Liễu Bình cùng

Mộc Tiểu Vũ, về phần Dạ Dao, thì đang cùng thủ lĩnh của những thế lực khác nói chuyện.

Đây cũng là nguyên nhân Tần Giác không nguyện ý tham gia loại hoạt động này, thậm chí

ngay cả hội nghị nội bộ ở Huyền Ất Sơn hắn cũng chẳng muốn đi, bởi vì một khi lộ diện

nhiều, liền không thể thiếu các loại hàn huyên tâm sự.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, Tần Giác chợt thấy một võ giả chỉ hướng bên này, sau đó trước đó đứng tại

trên đài cao sáu đại gia tộc trưởng lão liền thẳng tắp hướng phía hắn đi tới, tốc độ nhanh vô

cùng, sợ bị người khác đoạt trước một bước .

Trong chốc lát, Tần Giác nhớ tới chuyện ngày hôm qua mình luyện chế đan dược tứ phẩm

viên mãn.

“Ai, vậy màquên mất chuyện này .”

Thở dài, Tần Giác bất đắc dĩ .

Hắn vốn dĩ chỉ muốn thử nghiệm luyện một viên đan thôi, kết quả lại không nghĩ đến sẽ gây

ra động tĩnh lớn đến vậy, hiện tại xem ra rất có thể sẽ phải bị sáu đại gia tộc dây dưa, ngẫm

lại đều thấy đau đầu .

Hết cách, xem ra chỉ có thể sử dụng chiêu kia .

Nghĩ tới đây, Tần Giác nhấp một ngụm linh tửu, lúc trưởng lão của sáu đại gia tộc sắp tới

gần, chậm rãi giơ bàn tay lên .

Hoa!

Một giây sau, kim quang nở rộ, ở trong màn đêm giống như mặt trời chói lóa, chiếu sáng

https://thuviensach.vn

thiên địa như ban ngày, lập tức khuếch tán nhanh chóng, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ

Diêu Quang thành .

Chỉ một thoáng, tất cả mọi người giống như bị dính thuật Định Thân, đứng im tại chỗ, thời

gian ngay lúc này dừng lại, ngay sau đó đầu ngón tay của Tần Giác hiện ra từng điểm sáng

linh lực kỳ dị, quét sạch toàn bộ Diêu Quang thành .

Ông!

Khi kim quang tiêu tán, hết thảy đều khôi phục như ban đầu, giống như chưa xảy ra chuyện

gì .

“Hửm? Ta đang muốn làm gì vậy?”

Hồ Yểu nháy mắt, lộ ra thần sắc mờ mịt.

Còn lại mấy vị trưởng lão cũng có vẻ mặt mơ màng, đột nhiên quên mình muốn làm gì, dáng

vẻ ta là ai, ta ở đâu .

Không sai, Tần Giác vừa mới động tay động chân với ký ức của bọn hắn, nói đúng hơn là xóa

đi toàn bộ ký ức liên quan tới việc hắn luyện chế ra đan dược tứ phẩm viên mãn.

https://thuviensach.vn

Không chỉ là bọn hắn, tất cả võ giả ở đây, bao gồm cả những người khác ở Diêu Quang thành,

đều không ngoại lệ .

Nói cách khác, hiện tại đã không ai biết hắn là người luyện chế ra đan dược tứ phẩm viên

mãn nữa, nhưng mà Tần Giác cũng không có xóa đi tất cả ký ức, chí ít người khác vẫn nhớ kỹ

hắn là ai .

Nếu như không phải chuyện này rất có thể sẽ ảnh hưởng đến sinh hoạt sau này của hắn, Tần

Giác cũng sẽ không thi triển loại thần thông này, cưỡng ép sửa chữa tất cả ký ức của mọi

người.

Bởi vì loại thần thông này thi triển nhiều lần, người bị xóa đi ký ức rất có thể sẽ biến thành

ngớ ngẩn …

bookmark_add Chương 96: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Ngươi Bất Nhân Đừng Trách Ta Bất Nghĩa

Phiên bản Dịch · 1684 chữ

“Kỳ quái, luôn cảm thấy giống như đã quên mất chuyện gì rồi .”

“Ta cũng vậy.”

https://thuviensach.vn

“Chẳng lẽ ta ngày hôm qua lúc đi vệ sinh quên lau mông? Không đúng, ta đã nhiều năm rồi

không đi vệ sinh .”

“Ai, già rồi già rồi, chuyện gì cũng đều không nhớ được .”

“...”

Sáu tên trưởng lão nhao nhao cảm khái, lắc đầu rời đi, không có thân phận luyện đan sư tứ

phẩm viên mãn, bọn hắn căn bản sẽ không để ý Tần Giác ở trong góc.

“Hồ trưởng lão, chúng ta lại gặp mặt .”

“Vương trưởng lão, đây là lễ vật ta tặng ngài .”

“Doãn trưởng lão …”

Rất nhanh, sáu tên trưởng lão liền bị thủ lĩnh của rất nhiều thế lực vây quanh .

Bọn hắn là người phụ trách của sáu đại gia tộc sau này sẽ tọa trấn ở Diêu Quang thành,

không chỉ có thực lực cường hãn, mà lại có quyền cao chức trọng, tùy tiện nói một câu liền

có thể quyết định sự tồn vong sinh tử của một thế lực, cái này còn không khiến cho các tông

chủ của tông môn đến kéo quan hệ trước hay sao?

Thấy thế, Tần Giác cũng nhẹ nhàng thở ra, cuối cùng có thể không cần lo lắng bị quấy rầy

https://thuviensach.vn

nữa.

menu

Trước Tiếp

Tần Giác quả thực không sợ bại lộ thực lực, nhưng lại không muốn bị mấy con ruồi bọ này

quấn lấy không tha .

Uống một ngụm rượu, Tần Giác cầm lấy một miếng thịt nướng ở bên cạnh bỏ vào trong

miệng.

Miếng thịt nướng này còn mềm hơn so với món cá mà buổi sáng hắn nướng kia, hiển nhiên

không phải là loại thịt bình thường, nói không chừng là thịt của yêu thú nào đó .

“Tần sư thúc, người uống rượu gì vậy, thơm quá .”

Mộc Tiểu Vũ lộ ra vẻ mặt thèm nhỏ dãi.

Bởi vì Tần Giác chỉ xóa đi ký ức liên quan tới luyện đan, cho nên thiếu nữ vẫn biết hắn .

“Ngươi cũng muốn uống sao?”

Tần Giác không trả lời mà hỏi lại .

https://thuviensach.vn

Mộc Tiểu Vũ cẩn thận từng li từng tí mắt nhìn Liễu Bình cách đó không xa, thấp giọng nói:

“Sư tỷ ta không thích ta uống rượu .”

“Đã như vậy thì đừng uống .”

Tần Giác nhún vai .

Phải biết rằng,hắn uống chính là linh tửu ngàn năm, thiếu nữ chỉ có tu vi Hoàng giai đỉnh

phong, căn bản là không có cách nào nhận được .

“...”

Nhưng mà Mộc Tiểu Vũ lại không biết chuyện này, chỉ thấy nàng bất mãn cong miệng, có

chút phiền muộn .

Nếu không phải dáng vẻ của Tần Giác đẹp trai, nàng đã sớm không thèm để ý tới Tần Giác .

“Cái kia … Xin hỏi, ngươi là sư đệ của Bạch Nghiệp sao?”

Đúng lúc này, một nữ tử mặc váy đen đi tới, tràn ngập mong đợi nhìn Tần Giác.

“Đúng vậy .”

Tần Giác sững sờ, không biết đối phương muốn gì .

Khí tức của nữ tử mặc váy đen nữ tử phiêu lãng, ngưng tụ không tan, hiển nhiên là võ giả

https://thuviensach.vn

Thiên giai, thậm chí rất có thể là thủ lĩnh của thế lực nào đó, Tần Giác cũng không nhớ rõ

mình có biết đối phương hay không .

Với lại trên người của nữ tử mặc váy đen có loại hương khí khó mà nói rõ được, vì thế mà

xinh đẹp hơn chút.

Nhưng mà đối phương vừa lên tiếng liền hỏi hắn có phải sư đệ của Bạch Nghiệp hay không,

chẳng lẽ có quan hệ gì đó với sư huynh?

“Quá tốt rồi!”

Nữ tử váy đen lập tức lộ ra vẻ mặt cao hứng.

” Bạch Nghiệp sư huynh của ngươi đâu? Hắn sao lại không tới?”

Nữ tử váy đen không thể chờ được dò hỏi .

“Sư huynh ta đang bế quan tu luyện, trùng kích Chí tôn cảnh.”

Tần Giác xám mặt lại, quả nhiên có liên quan đến sư huynh của hắn, khó trách lão già kia

không đồng ý để hắn chữa thương!

“Thật?”

Ngoài dự liệu là, nữ tử váy đen không chỉ không có thất vọng, ngược lại lộ ra vẻ kinh hỉ.

“? ? ?”

https://thuviensach.vn

Không chờ cho Tần Giác kịp phản ứng, nữ tử mặc váy đen lấy một cây trâm cài bạch ngọc từ

trên đầu xuống, đưa tới tay của Tần Giác nói:

“Giúp ta giao cây trâm cài tóc này cho sư huynh của ngươi, nói là Nhan Tịch sẽ vĩnh viễn chờ

hắn!”

Người ngoài có lẽ không biết, nhưng nữ tử váy đen này lại nhớ kỹ, Bạch Nghiệp từng hứa hẹn

với nàng, chờ sau khi tiến giai Chí tôn cảnh, liền sẽ tìm đến nàng .

Tần Giác: “...”

Nhìn tình huống, sư huynh mình hình như, đang đồng thời bắt cá hai tay?

“Đây không phải tông chủ Yêu Hoa Tông Nhan Tịch à, ngươi tới nơi này làm gì?”

Đột nhiên, một đạo thanh âm không vui truyền đến, xen lẫn khinh miệt .

Ngoại trừ Dạ Dao, thì còn có thể là ai?

Tần Giác: “...”

“Ha ha, Dạ Dao, ngươi không cảm thấy ngươi quản nhiều lắm sao?”

Nữ tử váy đen được gọi là Nhan Tịch không hề nhượng bộ chút nào .

“Ta khuyên ngươi tốt nhất cách xa sư đệ ta một chút .”

Dạ Dao nhắm mắt lại, khiến cho người ta cảm nhận được một loại cảm giác băng lãnh lành

https://thuviensach.vn

lạnh, cùng với Dạ Dao mà Bạch Nghiệp nhận biết trước kia quả thật giống như hai người .

“Sư đệ của ngươi? Dạ chưởng môn, ngươi từ khi nào mà học được nói không thành có vậy?”

Nhan Tịch cười lạnh nói .

“Bạch Nghiệp căn bản vốn không thích ngươi, ngươi tốt nhất đừng dây dưa với hắn nữa .”

Cắn răng, Dạ Dao dứt khoát không che giấu, nói ngay vào trọng điểm .

“Hừ, câu này hắn là nói chính ngươi.”

Hai người đối chọi gay gắt, giương cung bạt kiếm, nếu không phải đang ở trên yến hội, chỉ sợ

đã không nhịn được mà ra tay đánh nhau .

Tần Giác: “...”

Hắn cảm thấy mình hình như đang lạc vào bộ phim đô thị dài bảy chục tập, nếu như có Bạch

Nghiệp ở chỗ này mà nói hắn là sẽ càng đặc sắc hơn nữa.

Nghĩ tới đây, Tần Giác nghiêm mặt nói:

“Hai vị sư tỷ, các ngươi ở chỗ này cãi nhau cũng vô dụng, chi bằng như vầy đi, chờ sau khi

tiệc rượu kết thúc, các ngươi cùng đi với ta tới Huyền Ất Sơn, để sư huynh của ta lựa chọn,

https://thuviensach.vn

thấy sao?”

Sư huynh, ngươi đã bất nhân, thì cũng đừng trách ta bất nghĩa .

Nghe vậy, mắt hai người sáng lên, đúng vậy, các nàng sao lại không nghĩ tới chứ, với lại có

người sư đệ Tần Giác này dẫn đường, có thể nói là danh chính ngôn thuận .

“Tốt, quyết định như vậy!”

“Bạch Nghiệp nhất định chọn ta, đến lúc đó ngươi cũng đừng dây dưa không rõ .”

“Chọn ngươi? Ngực ngươi bự hơn ta à?”

Nói xong, Nhan Tịch ưỡn ngực, nhìn qua quả thực lớn hơn một chút .

“...”

“...”

Tiếp đó, Tần Giác đem chân dung cùng ngọc trâm trả lại cho Dạ Dao cùng Nhan Tịch, dù sao

các nàng cũng muốn cùng đến Huyền Ất Sơn, vậy không cần hắn chuyển giao hai món đồ

này .

“Thì ra sư phụ ta thích sư huynh của ngươi, dọa ta một hồi .”

Mộc Tiểu Vũ bên cạnh nhẹ nhàng thở ra .

Tần Giác: “...”

https://thuviensach.vn

Bởi vì xóa đi ký ức của người khác về việc hắn luyện đan, cho nên thời gian tiếp theo Tần

Giác vẫn ở trong góc, ngoại trừ Mộc Tiểu Vũ cùng Liễu Bình, hầu như không ai chú ý tới hắn

.

Yến hội kéo dài khoảng chừng hai canh giờ, trong lúc đó trưởng lão của sáu đại gia tộc lại nói

nhảm rất nhiều.

Nhưng mà Tần Giác cũng không để ở trong lòng, sau khi hắn ăn uống no say liền đi thẳng về

ngủ, dù sao ngày mai còn phải lên đường về Huyền Ất Sơn .

Giờ phút này, mù mờ nhất thì không ai bằng được Đường Tiêu cùng Mã Hoa Đẳng, bởi vì bị

xóa đi một bộ phận ký ức, dẫn đến bọn hắn căn bản không biết viên đan dược tứ phẩm viên

mãn trong nhẫn trữ vật của mình là từ đâu mà đến .

Nhất là Đường Tiêu, linh dược cấp năm của ta đâu rồi?

Cho dù hoang mang cực độ, nhưng mà nhiều thêm viên đan dược tứ phẩm viên mãn, cũng

coi như là có thể tiếp nhận được.

Về phần Mã Hoa Đẳng, hắn mặc dù quên đi chuyện dùng Huyễn Thời để trao đổi đan dược,

https://thuviensach.vn

nhưng lại vẫn nhớ kỹ đề nghị kia, bởi vậy cũng sẽ không ảnh hưởng gì tới tương lai.

Ngày hôm sau, khi Tần Giác tỉnh lại, Dạ Dao cùng Nhan Tịch đã ở ngoài cửa chờ hắn, với lại

riêng phần đồ đệ mình dẫn theo, trợn mắt nhìn, giằng co với nhau.

Tần Giác cạn lời, đều nói ba người đàn bà hợp lại sẽ thành cái chợ, hai nữ nhân bọn họ đã

không thua gì mười cái chợ rồi .

“Tần Giác sư đệ, ngươi lên Linh khí phi hành của chúng ta đi, như vậy có thể nhanh hơn một

chút.”

Thấy Tần Giác đi ra, Dạ Dao mời nói .

“Tần Giác sư đệ, Linh khí phi hành của chúng ta càng thoải mái hơn, lên bên này của chúng

ta đi .”

Nhan Tịch cũng mời nói .

“...”

Trầm mặc thật lâu, Tần Giác nói:

“Được rồi, ta vẫn là tự mình bay đi .”

https://thuviensach.vn

Nói xong, linh lực dưới chân Tần Giác hóa hình ngựa, chở đi hắn cùng Tahm bay lên không

trung .

bookmark_add Chương 97: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Chí Tôn Cảnh

Phiên bản Dịch · 1676 chữ

Trên bầu trời rộng lớn, một con ngựa sinh động như thật đang tự do bay lượn, tốc độ nhanh

vô cùng .

Tần Giác nằm trên người con ngựa, nhàn nhã uống linh tửu, Tahm thì đứng ở phía sau nhìn

xung quanh, đối với phía dưới tràn ngập hiếu kỳ .

Con ngựa này là Tần Giác dùng linh lực biến hóa mà thành, lớn nhỏ không khác gì chiếc

thuyền, với lại có thể tùy ý thay đổi tốc độ .

Không nói quá thì tốc độ nhanh nhất thì ngay cả cường giả Đại thánh cũng chưa chắc đuổi

kịp.

Hai bên con ngựa là hai chiếc Linh khí phi hành có tạo hình đặc biệt, một cái tiên khí mịt mờ,

làm cho người tinh thần khoan khoái .

https://thuviensach.vn

Một cái khác là cánh hoa phất phới, tản mát ra hương khí nồng đậm.

Hai chiếc Linh khí phi hành này đến từ Thiên Âm Môn cùng Yêu Hoa Tông, tọa giá cũng là

Dạ Dao cùng Nhan Tịch.

Kỳ thật đối với hai tông môn này, Tần Giác cũng không quen, thậm chí còn chưa nghe thấy

qua.

Bởi vậy Tần Giác cực kỳ nghi hoặc, Bạch Nghiệp làm sao mà lừa gạt được hai nữ nhân này

chứ, hơn nữa nhìn kỹ thì chính là dáng vẻ khăng khăng giữ lấy.

Đương nhiên,điều Tần Giác hiện tại mong đợi nhất là sau khi Bạch Nghiệp nhìn thấy hai nữ

nhân này sẽ có biểu tình gì .

menu

Trước Tiếp

Bởi vì muốn dẫn Dạ Dao cùng Nhan Tịch đi Huyền Ất Sơn, cho nên Tần Giác cũng không có

thi triển thần thông thuần di, với tốc độ hiện tại của bọn hắn, chậm nhất phải mất một ngày

mới có thể đến Huyền Ất Sơn .

https://thuviensach.vn

Nếu như Bạch Nghiệp thật sự đang bế quan tu luyện mà nói, có lẽ có thể tránh qua một kiếp,

nếu như không có thì…

Hắc hắc hắc.

“Tần sư thúc thật lợi hại, lại có thể bay lâu như vậy .”

Mộc Tiểu Vũ đứng trên Linh khí phi hành hâm mộ nói .

Mặc dù võ giả Địa giai đã có thể bay lại, nhưng lại có thời gian hạn chế, chỉ có sau khi đạt tới

Thiên giai, mới có thể phi hành ở thời gian dài.

Mà Tần Giác dùng linh lực biến hóa ra một con ngựa lớn như vậy phi hành mấy ngàn dặm

đều không nghỉ ngơi, có thể thấy được linh lực thâm hậu cỡ nào.

Bất quá đây chỉ là từ góc độ của Mộc Tiểu Vũ, trên thực tế trong mắt của Dạ Dao cùng Nhan

Tịch, Tần Giác căn bản chính là quái vật.

Phải biết, các nàng cưỡi chính là Linh khí phi hành Thiên giai, bay với tốc độ nhanh nhất thì

cho dù là cường giả Thiên giai đỉnh phong cũng còn kém xa.

Mà Tần Giác không chỉ từ đầu tới cuối duy trì tốc độ của Linh khí phi hành giống với bọ họ,

với lại vẫn không nghỉ ngơi, quả thật không thể tưởng tượng .

https://thuviensach.vn

“Không hổ là sư đệ của Bạch Nghiệp.”

Hai người đồng thời cảm khái .

Theo các nàng, Tần Giác sở dĩ lợi hại như vậy, khẳng định là không thoát khỏi liên quan tới

Bạch Nghiệp.

“...”

Trong nháy mắt một ngày đi qua, đám người vượt qua vạn dặm, tiến vào phạm vi thế lực của

Huyền Ất Sơn, Linh khí phi hành cũng dần dần giảm tốc độ lại .

Xa xa đã có thể nhìn thấy hình dáng của Huyền Ất Sơn, Dạ Dao cùng Nhan Tịch đều lộ ra vẻ

mặt vui mừng, nếu không phải có đệ tử đi theo, chỉ sợ các nàng đã kìm không được mà dẫn

đầu vọt tới .

Đôm đốp!

Đúng lúc này, phía trên Huyền Ất Sơn đột nhiên lâm vào hắc ám, bầu trời đều tối đen, sấm

sét đánh xuống, tựa như hư không treo ngược, kinh thiên động địa .

“Chuyện gì vậy?”

Đám người nhao nhao sửng sốt .

https://thuviensach.vn

Sau một khắc, đỉnh Huyền Ất Sơn dâng lên một vòng sáng, xông thẳng lên trời!

Mới đầu vòng sáng chỉ lớn nhỏ có một trượng, cũng không loá mắt, nhưng theo thời gian dần

trôi qua, vòng sáng này trở nên càng lớn, thậm chí biến hóa ra rất nhiều dị tượng, làm cho

người hoa mắt .

Đó là biểu hiện khi tu luyện Thanh Hư Kinh tới cực hạn.

Cùng lúc đó, một dòng khí tức cường đại đang đang dần dần thức tỉnh,làm cho toàn bộ sinh

linh xung quanh trăm dặm có cảm giác không thở nổi.

“Cái này … Cái này hình như là dấu hiệu của tiến giai Chí tôn cảnh.”

Dạ Dao đôi mắt đẹp trừng, thét to .

Kết hợp với lời nói trước đó của Tần Giác, người tiến giai Chí tôn cảnh không cần nghĩ cũng

biết là ai .

“Nhanh như vậy?”

Tần Giác cũng rất kinh ngạc, hắn đi Diêu Quang thành mới qua ba ngày mà thôi, Bạch

Nghiệp lại thật sự đang trùng kích Chí tôn cảnh.

Dưới tình huống bình thường không phải thương thế đều chưa khôi phục sao?

https://thuviensach.vn

Trên thực tế, Bạch Nghiệp đã áp chế ở Thiên giai đỉnh phong nhiều năm lâu rồi, có thể xưng

là trong ngoài thông suốt, mềm mượt không vấp, mượn nhờ thương thế lần này, Bạch Nghiệp

cưỡng ép đột phá gông cùm xiềng xích, giờ phút này trùng kích Chí tôn cảnh bất quá chỉ là

nước chảy thành sông thôi .

Không bao lâu, vòng sáng nối liền thiên địa đột nhiên thay đổi, vòng ngược trở về, rơi lên

đỉnh Huyền Ất Sơn, lập tức một bóng dáng đón vòng sáng phóng lên tận trời, điên cuồng hấp

thu linh khí xung quanh, hình thành gợn sóng năng lượng mà mắt thường có thể thấy, giống

như áp đảo cả thiên địa.

Răng rắc!

Nửa ngày, giống như có cái gì đó muốn vỡ vụn, bầu trời vốn dĩ âm u trong nháy mắt trở

thành vạn dặm không mây, khí tức mạnh mẽ chậm rãi thu liễm .

Hiển nhiên, Bạch Nghiệp đã thành công tiến giai Chí tôn cảnh.

Mắt thấy cảnh tượng này, nội tâm của tất cả võ giả ở Huyền Ất Sơn từ trên xuống dưới lập

tức bành trướng, lớn tiếng cùng hô nói:

https://thuviensach.vn

“Chưởng môn sư tổ thần uy cái thế, thiên hạ vô song!”

“Chưởng môn sư tổ thần uy cái thế, thiên hạ vô song!”

“...”

Lúc trước mặc dù Bạch Nghiệp cách Chí tôn cảnh chỉ còn lại nửa bước, nhưng dù sao cũng là

Thiên giai, cho dù trong tay cầm hai kiện Linh khí Chí tôn, vẫn cách biệt rất lớn so với Chí

tôn chân chính.

Mà bây giờ, Bạch Nghiệp thành công tiến giai Chí tôn cảnh, với thực lực này của hắn, về sau

cho dù là sáu đại gia tộc lúc thấy hắn, cũng phải nhường ba phần .

Cho dù Bạch Nghiệp không hề làm gì, chờ tin tức hắn tiến giai Chí tôn cảnh được truyền ra,

địa vị của Huyền Ất Sơn sẽ lên như diều gặp gió.

Bởi vì không có ai sẽ coi nhẹ sự tồn tại của một vị cường giả Chí tôn.

“Hô, đây chính là Chí Tôn cảnh sao?”

Năm ngón tay của Bạch Nghiệp nắm lại, chỉ cảm thấy thiên địa giống như nằm trong tầm

khống chế của hắn, khó trách ở Nam cảnh vẫn luôn lưu truyền chỉ có bước vào võ đạo Chí

tôn, mới được xem như cường giả chân chính.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này dáng vẻ của Bạch Nghiệp nào còn có bộ tóc trắng xoá trước đó, thay vào đó là

một mái tóc đen dài, mày kiếm mắt sáng, dáng vẻ hiên ngang, đặc biệt là cặp mắt kia, thâm

thúy vô cùng, làm cho người nhịn không được mà muốn hãm sâu vào .

Một bên khác, Tần Giác trợn mắt hốc mồm, đây là lão già sư huynh mà hắn quen biết kia

sao?

“Hửm?”

Dường như phát hiện được cái gì, Bạch Nghiệp nhíu mày, nhìn về phía bên này của Tần Giác.

Nhưng khi hắn nhìn thấy hai chiếc Linh khí phi hành bên cạnh Tần Giác, lúc nhìn thấy bên

trên chính là Dạ Dao cùng Nhan Tịch, vẻ mặt đột nhiên ngưng trọng .

“Sư huynh, chúc mừng ngươi thành công tiến giai Chí tôn cảnh .”

Tần Giác bay người lên trước, cười tủm tỉm nói .

“...”

Bạch Nghiệp khóe mắt có chút run rẩy, nếu như không phải đánh không lại, hắn hiện tại thật

rất muốn đánh cho Tần Giác một trận tơi bời .

https://thuviensach.vn

“Hai nữ nhân kia là ngươi mang đến?”

Hít một hơi thật sâu, Bạch Nghiệp dùng linh lực truyền âm nói .

“Không phải đâu?”

Tần Giác nhún vai, nói:

“Hai người bọn họ giằng co, ta cảm thấy quá phiền, liền dứt khoát để cho các nàng tự mình

đến tìm ngươi.”

“...”

“Bạch Nghiệp, đã lâu không gặp .”

Dạ Dao nhẹ nhàng bay tới, vẻ mặt ngượng ngùng .

“Bạch Nghiệp, ngươi còn nhớ rõ ngươi đã đồng ý hứa hẹn với ta ra sao không.”

Nhan Tịch theo sát phía sau, tựa như oán phụ khuê phòng.

Bầu không khí trong lúc nhất thời trở nên xấu hổ .

“Sư đệ! Ngươi lần này hại chết ta thật rồi!”

Bạch Nghiệp nghiến răng nghiến lợi nói .

Đối với cái này, Tần Giác lơ đễnh, đây chính là để ngươi trả giá cho việc người để cho ta đi

tham gia tiệc rượu ở Diêu Quang thành.

“Hai vị sư tỷ, sư huynh liền giao cho các ngươi .”

https://thuviensach.vn

Để lại câu nói này, Tần Giác quay người bay về phía sườn đồi, thuận thay Bạch Nghiệp mặc

niệm trong lòng .

Lấy thực lực bây giờ của Bạch Nghiệp, hắn là không cần lo lắng bị Dạ Dao cùng Nhan Tịch

phanh thây?

bookmark_add Chương 98: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Các Ngươi Đừng Đánh Nữa

Phiên bản Dịch · 1653 chữ

“Hồi nhỏ đục vách tường trộm nhà ai ánh sáng, túc xưa kia không chải một đắng mười năm

gian khổ học tập .”

“Bây giờ dưới đèn nhàn đọc hồng tụ thiêm hương, nửa đời hư danh chỉ là hư ảo …”

Tần Giác nằm bên sườn đồi, mở xem linh cơ, trong miệng ngâm nga ca khúc, rất có hương vị

của cao nhân lánh đời.

Đây đã là ngày thứ năm hắn trở lại Huyền Ất Sơn, mọi chuyện đều bình thường giống như

chưa có chuyện gì xảy ra, khôi phục lại yên ả .

Đáng nhắc tới là, bởi vì Bạch Nghiệp thành công tiến giai Chí tôn cảnh, thế lực ở vạn dặm

https://thuviensach.vn

xung quanh đều nhao nhao đến đây chúc mừng, ngay cả sáu đại gia tộc cũng không ngoại lệ

.

Mặc dù Bạch Nghiệp chỉ vừa mới đột phá, nhưng dù sao cũng là một vị cường Chí tôn chân

chính, không ai dám khinh thường .

Nhất là bây giờ sáu đại gia tộc vừa mới trải qua chiến tranh bình nguyên, tổn thất nặng nề,

lúc này không ai sẽ vô duyên vô cớ nhảy ra gây thù hắn cả.

May mà Bạch Nghiệp cũng không có ý gì với Diêu Quang thành, điều này cũng khiến cho sáu

đại gia tộc đều nhẹ nhàng thở ra, chỉ cần không đụng tới lợi ích của bọn hắn, như vậy mọi

người liền đều là bạn bè .

Kỳ thật sáu đại gia tộc đã nghĩ kỹ, nếu như Bạch Nghiệp thật sự có ý gì đó với Diêu Quang

thành, bọn hắn cũng không ngại phân ra một phần tài nguyên của mình.

menu

Trước Tiếp

Dù sao Huyền Ất Sơn cách Diêu Quang thành gần nhất, nếu như để Bạch Nghiệp tiếp quản,

https://thuviensach.vn

tài nguyên của bọn hắn có lẽ sẽ ít đi, nhưng như vậy sẽ càng thêm an toàn .

Về phần Tần Giác, trong khoảng thời gian này hắn vẫn sầu não lật xem thư tịch có liên quan

tới khu vực Linh Ương Giới, bởi vì hắn dự định rời khỏi Nam cảnh, đi nơi khác dạo chơi.

Ý nghĩ này kỳ thật đã có từ lâu rồi, nhưng tại Tần Giác thực sự quá lười, vẫn luôn không có

hành động gì.

Lần này sau khi trở về từ Diêu Quang thành, ý nghĩ này phát ra càng mãnh liệt, cho nên Tần

Giác quyết định, lần này cho dù thế nào cũng phải hành động .

Cũng giống với đại đa số võ giả trên thế giới, Linh Ương Giới đại khái chia làm năm khu vực:

Đông cảnh, Tây cảnh, Nam cảnh, Bắc cảnh cùng Trung Châu thánh địa .

Căn cứ vào miêu tả của thư tịch, Nam cảnh trước đó hưng thịnh vô cùng, khá là giống với

Trung Châu thánh địa, ngay cả cường giả Thánh cảnh cũng nhiều vô kể.

Nhưng hơn ngàn năm trước, Nam cảnh xảy ra một trận đại biến, dẫn đến tất cả các thế lực

đứng đầu đều bị hủy diệt, vô số truyền thừa bị đoạn tuyệt .

Cũng là cách không lâu từ sau sự kiện kia, bốn đại tông môn lần lượt quật khởi, chỉ là rất ít

https://thuviensach.vn

khi có cường giả Thánh cảnh xuất hiện .

Bởi vậy, bây giờ Nam cảnh là khu vực yếu nhất trong năm cái.

“Trung Châu thánh địa …”

Tần Giác lẩm bẩm, lâm vào trầm tư .

Không hề nghi ngờ, Trung Châu thánh địa là nơi phồn hoa nhất ở Linh Ương Giới, nơi đó

không chỉ có nhân tộc, còn có rất nhiều chủng tộc khác, ngay cả võ giả Truyền Kỳ cảnh, bất

quá cũng chỉ là sâu kiến mà thôi .

Linh cơ mặc dù không cách nào kết nối với Trung Châu thánh địa, nhưng lại cóthể tìm được

rất nhiều tin tức liên quan tới Trung Châu thánh địa, trong đó có mấy từ mấu chốt: Tám đại

thánh địa, mười hai Thánh tộc .

“Quyết định, sẽ đi Trung Châu thánh địa!”

Suy tư một lát, Tần Giác ra quyết định .

Hắn đã ở Huyền Ất Sơn mười năm, sao thì cũng phải ra ngoài du lịch .

Với lại Bạch Nghiệp đã thành công tiến giai Chí tôn, lại có hai kiện Linh khí Chí tôn, cho dù

hắn rời đi, vậy cũng không cần lo lắng cho an nguy của Huyền Ất Sơn.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, Vân Tịch ở bên cạnh đột nhiên duỗi ra lá nhọn, chỉ vào Tần Giác, lại chỉ vào

mình .

Thấy thế, Tần Giác hơi sững sờ, dường như đã hiểu ra gì đó, ngạc nhiên nói:

“Ngươi muốn ta mang ngươi đi cùng?”

Vân Tịch lập tức dùng sức gật ‘Đầu’ một cái.

Sau khi trở thành linh thảo cấp hai, Vân Tịch đã có thể dùng linh khí tự nuôi mình, dù cho rời

khỏi đất trong thời gian dài, vậy cũng sẽ không bị khô héo .

” Ngươi xác định?”

Tần Giác dở khóc dở cười .

Vân Tịch lần nữa gật ‘Đầu’ một cái nữa, biểu thị sự quyết tâm của mình .

“Được, ta có thể dẫn ngươi đi, nhưng mà nơi đó cũng không giống như Huyền Ất Sơn, ngươi

tuyệt đối không thể chạy loạn .”

Tần Giác nghiêm mặt nói .

Hoa!

Vân Tịch lập tức cao hứng nhảy ra khỏi mặt đất, điên cuồng quấn lấy Tần Giác ‘Nũng nịu’.

https://thuviensach.vn

“...”

Đi với cái này, Tần Giác cũng không biết nên nói cái gì. .

Vân Tịch sao có thể quên mình bây giờ đã là linh thảo cấp hai, cực kỳ cứng cỏi chứ, nếu như

đổi thành một người bình thường, chỉ sợ đã bị nó ghìm chết tươi .

Ầm ầm!

Vang lên một tiếng thật lớn, Huyền Ất Sơn đột nhiên rung lắc mạnh một cái .

Không cần nghĩ cũng biết, khẳng định là Bạch Nghiệp lúc luyện đan lại nổ lô.

Nhưng khi Tần Giác quay đầu, lại không nhìn thấy đám khói đen quen thuộc, mà là hai dòng

linh lực đang giao phong .

Chỉ thấy hai dòng linh lực này đang không ngừng dây dưa, va chạm, từng trận cuồng phong

nổi lên, thổi mạnh đến mắt cũng mở không ra, thỉnh thoảng sẽ truyền ra âm luật quỷ dị cùng

hương hoa .

Đúng là Dạ Dao cùng Nhan Tịch đang đánh nhau .

Hai người bọn họ đều là Thiên giai đỉnh phong, thực lực tương xứng, trong thời gian ngắn

hiển nhiên rất khó phân thắng bại .

https://thuviensach.vn

“Dừng tay, dừng tay, các ngươi đừng đánh nữa, đừng đánh nữa!”

Bạch Nghiệp lo lắng hô to, nhưng mà hai nữ nhân giống như không nghe thấy lời hắn nói,

không có chút ý tứ nào muốn dừng tay.

“Nhan Tịch, ngươi là đồ hồ ly tinh, về sau tốt nhất cách Bạch Nghiệp xa một chút!”

“Phi! Ngươi mới là hồ ly tinh!”

“...”

“Sư huynh, đây là sao vậy?”

Tần Giác xuất hiện tại bên cạnh Bạch Nghiệp, không rõ cho lắm .

“Ta làm sao mà biết .”

Bạch Nghiệp vẻ mặt ủy khuất .

“Vậy ngươi làm sao lừa các nàng vậy?” Tần Giác hỏi .

“Nói bậy, chuyện tình cảm của võ giả chúng ta sao có thể gọi lừa gạt được, đó là mị lực! Mị

lực!”

Dừng một chút, Bạch Nghiệp lại nói:

“Đó là một đêm gió táp mưa sa…”

Lời còn chưa dứt, dao động linh lực đột nhiên rơi xuống, đánh lên đầu hắn.

https://thuviensach.vn

“...”

“Sư huynh, ngươi không sao chứ?”

Giờ phút này Bạch Nghiệp phảng phất bị thần lôi bổ trúng, toàn bộ đầu tóc đều dựng đứng

cả lên, nhìn qua giống như một cái ô lớn .

“A .”

Bạch Nghiệp phun ra một ngụm sương trắng, mặt không chút đổi sắc nói:

“Không có việc gì, ta hiện tại đã là Chí tôn, làm sao có thể bị chút dao động linh lực ấy làm bị

thương được.”

“Sư huynh, ta có một vấn đề muốn hỏi ngươi .”

“Vấn đề gì?”

“Chỉ có hai người bọn họ thôi sao?”

“Hả? Ngươi đang nói cái gì?”

Bạch Nghiệp vẻ mặt mờ mịt .

“Ta nói, chỉ có hai người bọn họ thôi sao?”

Tần Giác lại lặp lại một lần nữa .

“Ai, đều là lúc trẻ đi tụ

nghiệp .”

https://thuviensach.vn

Thở dài, Bạch Nghiệp buồn bã nói:

“Năm đó ta đi theo sư phụ đến thăm thế lực khắp nơi, bởi vì quá đẹp trai, không biết đã mê

hoặc bao nhiêu sư muội, mà ta khi đó lại tương đối trẻ tuổi, không cẩn thận phạm vào mấy…

mười cái sai lầm …”

“Cái này khiến ta khắc sâu được, quá đẹp cũng là loại phiền não, thế là chỉ có thể thay hình

đổi dạng, biến thành bộ dáng lão đầu .”

Tần Giác: “? ? ?”

Mười cái?

Ngươi đây là gặp một cái thu một cái sao?

Còn may Tần Giác chỉ đụng phải hai trong số đó, nếu không chỉ sợ hiện tại đánh nhau cũng

không phải là hai người, mà là mười người!

“Mặt khác, ta còn hứa hẹn với các nàng, chờ sau khi ta tiến giai Chí tôn cảnh, liền đi tìm các

nàng …”

“...”

Tần Giác rốt cuộc cũng hiểu rõ Bạch Nghiệp vì sao vẫn luôn áp chế tu vi ở Thiên giai đỉnh

https://thuviensach.vn

phong, thì ra không chỉ là vì viên mãn mà thôi!

Chờ đã!

Hiện tại tin tức Bạch Nghiệp đã tiến giai Chí tôn cảnh đã truyền gần như nửa Nam cảnh rồi,

nếu như mấy nữ nhân khác đợi không được Bạch Nghiệp, có phải sẽ tự mình tìm tới cửa

không?

Tần Giác cóthểnghĩ đến điểm này, Bạch Nghiệp sao lại không nghĩ tới chứ?

Hoặc có lẽ hắn là võ giả thứ nhất sau khi tiến giai Chí Tôn cảnh không buồn không lo .

bookmark_add Chương 99: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Song Đầu Giao

Phiên bản Dịch · 1627 chữ

Cuối cùng, Bạch Nghiệp xuất thủ ngăn cản Dạ Dao cùng Nhan Tịch đánh nhau .

Nếu tiếp tục đánh nữa, chỉ sợ toàn bộ Huyền Ất Sơn sẽ bị hai người hủy đi .

Nhưng mà Dạ Dao cùng Nhan Tịch lại không chịu bỏ qua như vậy, vẫn đối chọi gay gắt ở

khắp nơi, có ý tứ nếu Bạch Nghiệp không đưa ra lựa chọn, thì sẽ không rời đi .

https://thuviensach.vn

Trên thực tế, nếu không phải thực lực của Bạch Nghiệp quá mạnh, chỉ sợ các nàng đã sớm

chém Bạch Nghiệp thành hai khúc, mỗi người ôm một nửa về nhà .

Đây chỉ mới có hai người thôi, chờ mấy ngày nữa sẽ càng ngày càng nhiều thì không biết sẽ

ra sao?

Đối với chuyện này, Tần Giác cũng chỉ có thể mặc niệm ở trong lòng thay Bạch Nghiệp, dù

sao hắn đã nói với Bạch Nghiệp, hai ngày nữa hắn sẽ đi du lịch ở Trung Châu thánh địa, về

phần chuyện bên này, có liên quan gì tới hắn à?

...

“Cái gì, sư thúc muốn đi Trung Châu thánh địa?”

Lạc Vi Vi miệng nhỏ khẽ cong lên, lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

“Đúng vậy, ở Huyền Ất Sơn lâu, muốn đi ra ngoài nhìn thử.”

Tần Giác uống một hớp rượu, thản nhiên nói:

“Nhưng mà nhiều nhất hai tháng hắn là sẽ trở về, ngươi có muốn thứ gì không, đến lúc đó ta

có thể mua giúp ngươi.”

menu

Trước Tiếp

https://thuviensach.vn

Đối với võ giả mà nói, hai tháng bất quá chỉ là trong nháy mắt thôi, thậm chí rất nhiều võ giả

tùy tiện bế quan một lần thì mất một hai năm, tỷ như Trương Kỷ Trần, đến nay vẫn chưa

từng đi ra .

Nghe vậy, thiếu nữ nghiêm túc trầm tư một lát, lắc đầu:

“Không có .”

Nàng hiện tại muốn làm nhất chính là chăm chỉ tu luyện, cố gắng mạnh lên, không có hứng

thú gì với những thứ đồ khác.

“Được .”

Tần Giác bất đắc dĩ, sau đó nói ra:

“Nếu như lúc tu luyện không đủ thuần dương chi lực, linh quả nơi này ngươi có thể tùy tiện

ăn .”

“Đa tạ sư thúc .”

Trên thực tế Tần Giác chính là nghĩ nhiều, với tu vi hiện tại của thiếu nữ, một tháng có thể

chuyển hóa một trái Huyết Linh quả đã phi thường gian nan rồi, chớ đừng nói chi là tùy tiện

https://thuviensach.vn

ăn .

Dù sao, Huyết Linh quả cũng là linh quả cấp bốn.

“Sư thúc tổ dự định khi nào thì đi?”

Thiếu nữ chần chờ hỏi .

“À… Ngày mai.”

Tần Giác suy nghĩ một chút, bổ sung:

“Đúng rồi, đến lúc đó ta sẽ dẫn theo Vân Tịch.”

“Vân Tịch cũng đi?”

Thiếu nữ sửng sốt .

“Đúng vậy?”

Tần Giác không nghĩ tới thiếu nữ thế mà có phản ứng lớn như vậy.

“Không, không có gì .”

Thiếu nữ lắc đầu liên tục .

Thấy thiếu nữ biểu lộ quẫn bách, Tần Giác có chút mờ mịt, đến cùng là thế nào vậy?

“Nghe nói Trung Châu thánh địa không chỉ có cường giả tụ tập, với lại rất nguy hiểm,sư thúc

nhất định phải chú ý an toàn .”

Vì làm dịu lại không khí xấu hổ, thiếu nữ chỉ có thể lựa chọn đổi chủ đề .

https://thuviensach.vn

Mặc dù thiếu nữ biết Tần Giác rất lợi hại, nhưng lại không biết cụ thể là lợi hại cỡ nào, cho

nên nói câu này nói cực kỳ chân thành.

“Ừm, yên tâm đi .”

Tần Giác không để tâm phất phất tay, không thèm để ý chút nào .

Một ngày trôi qua rất nhanh, sáng sớm hôm sau, Tần Giác chuẩn bị kỹ càng những vật dụng

thường ngày, sau đó dẫn theo Vân Tịch chuẩn bị xuất phát .

Hắn từ trước tới nay ở Huyền Ất Sơn không có bất kì cảm xúc gì ngoại trừ Bạch Nghiệp cùng

Lạc Vi Vi, Tần Giác cơ hồ không có nói chuyện này nói cho bất kỳ người nào, đương nhiên

cũng sẽ không có ai đến đưa tiễn hắn .

Bởi vì là đi du lịch, cho nên Tần Giác cũng không tính sử dụng thần thông thuần di, vừa hay

có thể thưởng thức phong cảnh ven đường.

Vân Tịch ghé vào bờ vai của Tần Giác, vẫn luôn quấn lấy hắn, sợ không cẩn thận liền bị vứt

bỏ .

“Chờ đã, sư đệ!”

https://thuviensach.vn

Ngay lúc Tần Giác sắp bay khỏi phạm vi của Huyền Ất Sơn, tiếng của Bạch Nghiệp đột nhiên

vang lên .

“Làm sao vậy, sư huynh?”

Tần Giác ngạc nhiên, chỉ thấy Bạch Nghiệp từ đằng xa bay tới .

“Ngươi muốn đi Trung Châu thánh địa đúng không, có thể dẫn ta theo được không?”

Bạch Nghiệp khẩn trương nói .

Tần Giác: “? ? ?”

Cái quái gì đây?

Không đợi Tần Giác trả lời, Dạ Dao cùng Nhan Tịch cũng từ phía sau bay tới:

“Bạch Nghiệp, ngươi muốn đi đâu!”

“Bạch Nghiệp, ngươi còn chưa nói cho chúng ta biết ngươi muốn chọn ai đó.”

Hai người vừa nói, vừa giữ chặt Bạch Nghiệp, hiển nhiên không có ý định để cho hắn đi .

“Khụ khụ, sư huynh, ngươi vẫn là tự mình cầu phúc đi.”

Tần Giác lập tức giả bộ làm như cái gì cũng không thấy, quay người biến mất.

“Sư đệ, sư đệ! Đừng mà! Cứu mạng a!”

https://thuviensach.vn

Ở xa vẫn có thể nghe được tiếng Bạch Nghiệp kêu thảm .

Có lẽ đây chính là kết cục của cặn bã.

“...”

...

Hai ngày sau, Tần Giác xuất hiện ở chỗ giao nhau giữa Nam cảnh với Trung Châu thánh địa,

vẫn áo trắng như tuyết, không nhiễm một chút bụi trần .

Dọc theo con đường này, Tần Giác cũng không phải là đi thẳng về phía trước, mà hơn phân

nửa là đều dạo quanh Nam cảnh một vòng, bao gồn cả thành thị chỗ sáu đại gia tộc.

Trong lúc đó cũng mua thật nhiều đồ, nhưng đều là những món đồ nhỏ kỳ quái.

“Nơi này chính là Tử Linh Cốc sao?”

Chỉ thấy một khe núi khổng lồ lộ ra ở trước mặt Tần Giác, kéo dài mấy ngàn dặm, không

nhìn thấy điểm cuối cùng .

Mà bên cạnh khe núi, khắp nơi đều là rừng cây, mênh mông rộng lớn, phóng tầm mắt nhìn

tới, làm cho người ta tinh thần sảng khoái .

Cho dù nhìn qua rất yên tĩnh, nhưng những người ở đây đều biết, đây chính là cấm khu: Tử

https://thuviensach.vn

Linh Cốc .

Nơi đáng sợ nhất ở Nam cảnh không phải là Hắc Sâm Lâm, bởi vì nơi đó yêu thú mạnh nhất

cũng chỉ mới Thiên giai mà thôi .

Nhưng Tử Linh Cốc thì khác, nơi này có yêu thú siêu việt Thiên giai!

Trước đó ở trong chiến tranh bình nguyên, yêu thú Truyền kỳ Thái Hư Cự Long lấy một địch

hai, chính là đến từ Tử Linh Cốc .

Thái Hư Cự Long cùng ba con yêu thú Truyền kỳ vẫn lạc, Tử Linh Cốc còn lâu mới có được

sự đáng sợ như đã từng như vậy, nhưng vẫn tồn tại rất nhiều yêu thú Chí tôn, võ giả tầm

thường căn bản không dám tới gần .

Tần Giác vốn định trực tiếp bay qua Tử Linh Cốc, nhưng cách đó không xa truyền đến dao

động của linh lực hấp dẫn sự chú ý của hắn .

“Linh lực này… Rất quen thuộc .”

Tần Giác khẽ nhíu mày, hơi chút trầm ngâm, cuối cùng vẫn bay đi .

Ầm ầm!

https://thuviensach.vn

Linh lực cồng bạo như bão táp quét ra, những nơi nó đi qua, cây cối vỡ nát, núi đá đứt gãy,

hình thành một cái to lớn cái hố, nhìn thấy mà giật mình .

“Nhân loại, ngươi nhất định phải chết!”

Giữa không trung, một yêu thú có hình thể to lớn hé miệng, miệng nói tiếng người, hung

thần ác sát.

“Đúng vậy, nhân loại, ngươi nhất định phải chết!”

Một cái đầu khác lặp lại .

Đây là một con song đầu giao toàn thân màu xám trắng, mọc cánh, con ngươi nhìn chằm

chằm bóng dáng đối diện, hận không thể xé nát nó .

Tần Giác lúc nhìn đến bóng dáng kia trong nháy mắt liền nhận ra đối phương, Thánh nữ

Phong Lôi Tông, Tô Ngạn!

Nàng sao có thể xuất hiện ở đây?

Giờ phút này Tô Ngạn cho dù nhìn qua trấn định tự nhiên, nhưng khí tức cũng đã rất suy

yếu, khóe miệng vẫn còn đọng lại dòng máu, hiển nhiên là có thương tích trong người .

Mà quanh thân Tô Ngạn, lơ lửng tám phi dao, lưỡi dao tự phi hành, xoay chầm chậm, sát ý vô

https://thuviensach.vn

cùng nhiều .

Chính là món Linh khí Chí tôn mà lúc trước nàng đạt được ở Vô Cực bí cảnh.

Với thương thế hiện tại của nàng, nếu như không phải có Linh khí Chí tôn này hộ thân, chỉ sợ

sớm đã bị con Song Đầu Giao trước mắt này giết chết rồi.

Sau khi ra khỏi Vô Cực bí cảnh, Tô Ngạn liền rời khỏi Phong Lôi Tông, tiến về Tử Linh Cốc

lịch luyện, tìm kiếm thời cơ đột phá.

Lúc mới bắt đầu còn thuận lợi vô cùng, không có nguy hiểm gì .

Nhưng ngày hôm qua, nàng đột nhiên lọt vào tập kích của một con Song Đầu Giao nhỏ, sau

khi chém giết, liền đưa tới con Song Đầu Giao Chí tôn trưởng thành này.

Cho dù Tô Ngạn vừa đánh vừa lui, nhưng Song Đầu Giao vẫn đuổi theo không bỏ, cho nên

mới có cảnh tượng như bây giờ .

bookmark_add Chương 100: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Quả Nhiên Là Ngươi

Phiên bản Dịch · 1658 chữ

“Hắc hắc hắc, lát nữa ta muốn ăn trái tim của nàng, trái tim của một nhân loại Thiên giai hắn

https://thuviensach.vn

là rất mỹ vị .”

Cái đầu bên trái của Song Đầu Giao cười nói .

“Ha ha, trái tim là của ta, ngươi không cần nghĩ tới nữa .”

Cái đầu bên phải phản bác .

“Dựa vào cái gì chứ?”

“Làm sao, ngươi muốn đánh nhau sao?”

“Đánh thì đánh, chả lẽ lại sợ ngươi!”

Dưới cái nhìn kinh ngạc của Tô Ngạn, hai đầu của Song Đầu Giao lại vì tranh đoạt trái tim

của nàng mà xảy ra tranh chấp, cuối cùng con ra tay đánh nhau .

Ách … Không đúng, bọn chúng không có tay .

Bởi vì có hai cái đầu, cho nên Song Đầu Giao thuộc về loài lưỡng tính, cũng không phải bị

một cái đầu điều khiển, bởi vậy thường xuyên sẽ xuất hiện tình huống tương tự .

Không nghĩ nhiều, Tô Ngạn vội vàng thôi động linh lực, thừa dịp Song Đầu Giao nội chiến,

thả người bay ra khỏi Tử Linh Cốc.

“Không được, nàng muốn chạy!”

“Đáng chết, đều tại ngươi cái tên ngu ngốc này!”

https://thuviensach.vn

“Ngươi mới là ngu ngốc !”

menu

Trước Tiếp

Phát hiện động tác của Tô Ngạn, Song Đầu Giao không thể không ngừng tranh đấu mà truy

đuổi Tô Ngạn .

“Nhân loại, ngươi chạy không thoát đâu!”

Song Đầu Giao lớn tiếng gào thét, một cái đầu phun ra hỏa diễm bạch sắc, trong nháy mắt

ngăn lại trước người Tô Ngạn, muốn cản nàng lại.

Thấy thế, Tô Ngạn cắn răng, uống một viên thuốc, khí tức tăng vọt, tám lưỡi đao xoay tròn

quanh thân, cưỡng ép xông ra khỏi hỏa diễm.

“Tuyệt đối không thể để cho nàng chạy mất!”

Mắt thấy đồ ăn đến miệng sắp đào thoát, Song Đầu Giao điên cuồng vỗ cánh, nổi lên từng

trận cuồng phong .

Bá!

Song Đầu Giao không hổ là yêu thú cấp Chítôn, phi hành hết tốc lực, trong nháy mắt liền

https://thuviensach.vn

vượt qua Tô Ngạn, lập tức tản ra lĩnh vực che trời lấp đất ép lên người Tô Ngạn .

Mọi người đều biết, sau khi tiến giai Chí Tôn cảnh, cho dù là võ giả nhân loại hay là yêu thú,

đều có thể ngưng tụ linh lực, hóa thành lĩnh vực .

Mà trong lĩnh vực, chỉ cần đối phương chưa đạt tới Chí Tôn cảnh, sẽ phải chịu rất nhiều hạn

chế, thậm chí tu vi thấp hơn Thiên giai muốn cử động cũng không được.

Tô Ngạn đã là Thiên giai đỉnh phong từ lâu, cách Chí tôn cảnh chỉ còn lại nửa bước, bởi vậy

cho dù ở trong lĩnh vực của Song Đầu Giao, vẫn có thể cử động, chỉ là tốc độ sẽ chậm hơn

rất nhiều .

Nhưng mà trong chiến đấu, từng phút từng giây đều có thể phân định thắng thua, huống chi

Song Đầu Giao còn mạnh hơn nàng rất nhiều?

Sau một khắc, Song Đầu Giao chi huy cái đuôi, mang theo tiếng xé gió quét tới, còn chưa tới

gần, Tô Ngạn đã bị uy áp của gió thổi tay áo bay lên .

Nếu là bị đánh trúng, chắc chắn phải chết .

https://thuviensach.vn

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Tô Ngạn thôi động linh lực, mặt ngoài của tám lưỡi dao lập

tức hiện ra một vòng phù văn kim sắc!

Kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, phong, lôi, băng .

Chỉ một thoáng, tám loại linh lực thuộc tính bắn ra từ lưỡi dao, xen lẫn quấn quanh, đụng

vào đuôi của Song Đầu Giao!

Ầm ầm!

Tầng tầng gợn sóng năng lượng khuếch tán ra, không gian đều xuất hiện dấu hiệu vặn vẹo,

chỉ là dao động của một sóng linh lực, liền có thể xé mở một vết nứt ở trong rừng.

Mượn nhờ lực trùng kích này, Tô Ngạn bay ngược ra ngoài, tránh thoát khỏi lĩnh vực của

Song Đầu Giao, đổi hướng tiếp tục chạy trốn .

Hết cách rồi, con Song Đầu Giao này quá mạnh, tiếp tục đánh có khả năng ngay cả chạy trốn

cũng không trốn thoát được.

“Hả?”

Tô Ngạn vừa bay ra không bao xa, liền vô ý thức dụi con mắt, cho là mình xuất hiện ảo giác .

Bởi vì ở phía trước nàng, lại có một người bay tới!

https://thuviensach.vn

“...”

Tần Giác vốn dĩ còn dự định quan sát một hồi, kết quả không nghĩ tới Tô Ngạn thế mà chạy

về phía hắn.

“Chạy mau! Đây là Song Đầu Giao cấp bậc Chí tôn!”

Tô Ngạn lo lắng hô to .

Bởi vì lúc ở Vô Cực bí cảnh Tần Giác đã thay đổi dung mạo, cho nên Tô Ngạn cũng không

nhận ra Tần Giác .

“Ai .”

Thở dài, Tần Giác chậm rãi nâng lên nắm đấm, bất kể nói thế nào, hắn dù sao cũng có quen

biết chút ít với Tô Ngạn, cũng không thể thấy chết không cứu .

“Nhân loại! Chạy đi đâu!”

Dựa vào nhục thể có năng lực phòng ngự cường hãn, Song Đầu Giao không để tâm tới bạo

tạc, lấy cứng đối cứng dùng tám loại thuộc tính linh lực đuổi theo, có ý định không giết chết

Tô Ngạn tuyệt không bỏ qua.

“Còn thất thần làm gì, chạy mau đi!”

https://thuviensach.vn

Thấy Tần Giác không nhúc nhích đứng tại chỗ, Tô Ngạn lại lặp lại.

Tần Giác trầm mặc không nói, nhanh chóng vung ra nắm đấm .

Hô!

Trong chốc lát, Tô Ngạn chỉ cảm thấy quyền phong xẹt qua người, nhanh đến mức khó tin,

nàng chưa kịp phản ứng, quyền phong kia đã đánh vào đầu bên trái của song đầu giao.

Bành!

Không có bất kỳ chuyện ngoài ý muốn gì, một đầu của Song Đầu Giao bạo liệt, phun ra huyết

dịch màu lam.

Tô Ngạn lập tức trợn mắt hốc mồm, xảy ra chuyện gì vậy?

Bành!

Lại là một đạo quyền phong phá qua, một cái đầu khác của Song Đầu Giao bị nổ thành một

bãi máu, ngay cả nguyên hồn cũng bị ép nát .

Đến lúc chết, Song Đầu Giao cũng không biết chuyện gì đã xảy ra .

“Cái này …”

Tô Ngạn dụi dụi mắt lần nữa, có cảm giác không thực tế.

https://thuviensach.vn

Một yêu thú cấp Chí tôn, lại còn là Song Đầu Giao nổi danh phòng ngự, thế mà cứ như vậy bị

đánh chết?

Đùa cái gì vậy chứ?

Cho dù là cường giả Truyền Kỳ cảnh cũng không có nhẹ nhàng như vậy?

“Ngươi không sao chứ?”

Tần Giác thuận miệng hỏi .

“Không, không sao .”

Tô Ngạn khàn giọng nói .

Tần Giác cũng không quản Tô Ngạn nghĩ thế nào, hắn phi thân xuống, đến bên cạnh thi thể

của Song Đầu Giao.

Tô Ngạn vốn dĩ cho rằng Tần Giác sẽ lấy tinh hạch của Song Đầu Giao, dù sao tinh hạch của

một yêu thú Chí tôn, cũng không thua kém linh dược cấm năm bình thường là bao .

Nhưng mà Tần Giác lại chỉ là lột ra lân phiến của Song Đầu Giao, cắt xuống một miếng thịt,

sau đó dùng lửa bắt đầu nướng .

“...”

Do dự nửa ngày, Tô Ngạn cũng bay xuống, vẻ mặt chần chờ .

https://thuviensach.vn

“Muốn ăn thì tự mình nướng .”

Liếc mắt nhìn nữ tử, Tần Giác thản nhiên nói .

Hai ngày nay hắn vẫn chưa ăn gì, hiện tại có thịt giao để ăn, đương nhiên sẽ không khách khí

.

Tô Ngạn: “...”

Người này vừa rồi thật sự dùng hai quyền đánh chết Song Đầu Giao kia sao?

Mọi người đều biết, sau khi luyện qua cấp bậc Địa giai, liền có thể thông qua linh lực để duy

trì hoạt động của thân thể, không cần ăn, Tần Giác nhìn kiểu nào cũng đều không giống

những võ giả dưới Địa giai?

Không khỏi khiến cho Tô Ngạn nhớ tới người bạn kia của Thẩm Chí Văn ở Hắc Sơn trấn

trước đó.

Mặc dù dung mạo khác nhau rất lớn, nhưng đều suất khí vô cùng, với lại rất có hứng thú với

đồ ăn.

Nghĩ tới đây, Tô Ngạn thử thăm dò hỏi:

“Đa tạ tiền bối xuất thủ cứu giúp, không biết tôn tính đại danh của tiền bối.”

https://thuviensach.vn

“Tần Giác .”

“Quả nhiên là ngươi!”

Tô Ngạn kinh hô .

Nghe vậy, Tần Giác sững sờ:

“Chuyện gì?”

“Ngươi chính là người bạn kia của Thẩm Chí Văn?”

Tô Ngạn giống như phát hiện ra bí mật động trời gì đó, chắc chắn nói .

“!”

Khốn kiếp, thế mà quên chuyện này!

Tần Giác lúc trước khi đi Vô Cực bí cảnh mặc dù có thay đổi dung mạo, nhưng không có đổi

tên, nữ tử khẳng định là kết hợp với điểm ấy, đoán được thân phận của hắn .

Thấy Tần Giác trầm mặc, Tô Ngạn liền biết nàng đoán không sai, mình vậy mà có thể gặp

được vì cường giả tuyệt thế diệt sát Vô Cực Thánh Giả kia ở nơi này!

“Chuyện kia… Lần ở trên bình nguyên kia, cũng là tiền bối sao?”

“Không sai .”

Tần Giác lần này không trầm mặc, nhẹ gật đầu, kỳ thật hắn cũng không muốn chính mình sẽ

https://thuviensach.vn

bại lộ thực lực, chỉ là không muốn bị ngoại giới quấy rầy mà thôi.

“Đa tạ tiền bối ân cứu mạng ba lần.”

Hít một hơi thật sâu, Tô Ngạn trịnh trọng nói .

Về mặt ý nghĩa mà nói, Tần Giác quả thực đã cứu Tô Ngạn ba lần, lần đầu tiên là lúc chiến

tranh trên bình nguyên, lần thứ hai là lúc ở Vô Cực bí cảnh, lần thứ ba chính là chỗ này .

Không biết nên nói là Tô Ngạn quá xui, luôn gặp phải nguy cơ sinh tử, hay là nên nói là quá

may mắn, mỗi lần đều có thể gặp được Tần Giác .

bookmark_add Chương 101: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Hôm Nay Ăn Gì

Phiên bản Dịch · 1700 chữ

Linh Ương Giới, Nam cảnh, Tử Linh Cốc .

Giờ phút này, rừng rậm rạp, không khí trong lành, hương thơm hoa cỏ, ánh nắng xuyên qua

khe hở lá cây chiếu trên mặt đất, bị cắt thành nhiều phiến, lốm đốm lấm tấm .

Tần Giác nhàn nhã nằm trong hồ nước, thư giãn thích ý .

Đây là một cái hồ nhỏ được ngưng từ linh khí, đối với võ giả mà nói, công hiệu gần như

https://thuviensach.vn

không thua kém gì Linh tủy ao .

Cho dù chỉ là đứng ở cạnh hồ, tu luyện cũng là làm ít công to, chớ đừng nói chi là nằm ở bên

trong .

Vốn dĩ yêu thú cao giai xung quanh có rất nhiều, nhưng mà bây giờ đều đã bị Tần Giác tiêu

diệt, mấy chục dặm quang đây đều rất khó lại tìm ra được một con yêu thú Thiên giai trở

lên.

Mà bên cạnh Tần Giác là một gốc cỏ dại tung bay trên mặt nước, điên cuồng hấp thu linh

khí, ngoại trừ Vân Tịch kia ra thì còn có thể là ai nữa?

“Hoàn cảnh nơi này rất được đó, về sau có thể cân nhắc chuyển Huyền Ất Sơn đến nơi đây .”

Tần Giác uống một hớp rượu, chân thành nói .

Nếu để cho ngoại nhân nghe được câu này, chỉ sợ sẽ nhịn không được mà thổ huyết .

Phải biết rằng, Tử Linh Cốc chính là nơi tụ tập yêu thú cao giai nhiều nhất, với lại còn kết nối

với Trung Châu thánh địa, ngay cả Thiên Cơ Tông cũng không dám có ý gì .

menu

Trước Tiếp

https://thuviensach.vn

Nếu không, nơi có tài nguyên tu luyện phong phú như vậy từ lâu đã bị phân chia bởi ba đại

tông môn.

Dù bây giờ Thái Hư Cự Long cùng ba con yêu thú Truyền kỳ đã vẫn lạc, ba đại tông môn vẫn

không dám tùy tiện xuất thủ .

Ngâm trong suối nước gần nửa canh giờ, Tần Giác mặc quần áo, mang theo Vân Tịch đi về

phía sâu trong Tử Linh Cốc: “Lại đến lúc mỗi ngày nghĩ nên ăn cái gì…”

Lúc đầu Tần Giác là dự định trực tiếp rời khỏi Tử Linh Cốc, nhưng sau khi ăn xong thịt của

Song Đầu Giao, Tần Giác liền quyết định tạm thời ở lại nơi này .

Hết cách rồi, thịt của những yêu thú cao giai này thực sự ăn quá ngon, bên trong ẩn chứa

linh khí và khí huyết, quan trọng nhất hương vị có thể xưng là tuyệt mỹ, đến Tần Giác cũng

không nỡ đi .

...

“Này, các ngươi biết không, gần đây bên ngoài có đến một tên võ giả nhân loại, lợi hại vô

cùng, ngay cả Song Đầu Giao cùng Quỷ Hổ đều chết trong tay hắn .”

https://thuviensach.vn

Chỗ sâu trong Tử Linh Cốc, một đám yêu thú vây lại một chỗ, hạ giọng nói .

“Ai, đừng nói nữa, linh quả trên trăm năm bị ta trông coi cũng bị nhân loại kia cướp đi .”

Một con chim lớn trong đó phàn nàn nói .

“Tên nhân loại này thật đáng sợ .”

“Đúng vậy, nếu không phải ta chạy nhanh, ta cũng đã chết rồi.”

Gấu to bên cạnh cảm thán .

“Ta dám đánh cược, nhân loại kia nhất định là Truyền Kỳ cảnh .”

Hầu tử khẳng định nói .

“Còn may là hắn chỉ ở hoạt động ở bên ngoài, nếu không chúng ta muốn chạy cũng chạy

không thoát .”

Nhện tóc trắng nằm sấp trên tàng cây nhẹ nhàng thở ra .

Mấy con yêu thú này hầu như đều là cấp bậc Thiên giai, trước đó, riêng phần mình đã bá

chiếm lãnh thổ một phương, cao cao tại thượng .

Nhưng từ sau khi Tần Giác đến, bọn chúng mới hiểu được cái gì gọi là sợ hãi, mặc kệ là yêu

thú cường đại cỡ nào, nhân loại kia vĩnh viễn cũng chỉ dùng một quyền, ngay cả Quỷ Hổ cấp

bậc Chí Tôn cũng không ngoại lệ .

https://thuviensach.vn

Mắt thấy từng đồng loại bỏ mình, yêu thú sao còn dám ở lâu, nhao nhao trốn vào sâu trong

Tử Linh Cốc.

“Hi vọng hắn mau chóng rời đi .”

Từ trong đất chui ra một con chuột đồng nói .

Đúng lúc này, nơi xa bỗng nhiên truyền đến từng trận tiếng thú rống, hù dọa vô số chim bay,

bay qua đỉnh đầu bọn nó .

“Chuyện gì đã xảy ra vậy?”

Nhện tóc trắng nghi hoặc .

“Ta đi xem một chút .”

Chuột đồng tiến vào bùn đất, biến mất không thấy tăm hơi .

Một lúc lâu sau, thanh âm hoảng sợ của chuột đồng vang lên:

“Chạy mau! Nhân loại kia tới!”

“Cái gì?”

Nghe được câu này, tất cả yêu thú ở đây đều dựng đứng lông tơ, dọa đến thiếu chút nữa

không kiềm được mà bài tiết đại tiện tiểu tiện gì đó.

“Đào mệnh!”

https://thuviensach.vn

Không chút do dự, tất cả yêu thú lập tức co cẳng phi nước đại, thậm chí ngay cả xông vào

lãnh địa của yêu thú Chí tôn cũng không quan tâm, sợ hơi chậm một chút sẽ bị nhân loại kia

nghiền chết .

“Kỳ quái, sao mà cả một con yêu thú cũng không có .”

Một bên khác, Tần Giác khẽ nhíu mày, không rõ cho lắm .

Hắn đã đi sâu vào hơn mười dặm, theo lý thuyết hắn là phải có rất nhiều yêu thú mới đúng,

nhưng cho đến bây giờ ngay cả một con cũng không thấy .

Nghĩ như vậy, Tần Giác tản ra linh thức, trong nháy mắt bao trùm ở toàn bộ Tử Linh Cốc, lúc

này mới phát hiện thì ra tất cả yêu thú đều đang chạy trốn vào chỗ rất sâu, khó trách tìm

không thấy .

Chờ đã!

Còn một con.

“Rống! Nhân loại, cút ra đây cho ta!”

Trên bầu trời, một đôi cánh mở ra, che khuất bầu trời, long uy kinh khủng toát ra quét sạch,

khiến cho tất cả yêu thú run lẩy bẩy .

https://thuviensach.vn

Tần Giác đưa mắt nhìn lại, đúng là một con Thái Hư Cự Long .

Nhưng mà so với con Thái Hư Cự Long xuất hiện trong cuộc chiến ở bình nguyên kia, con

này không thể nghi ngờ nhỏ hơn rất nhiều, với lại chỉ có cấp bậc Chí tôn.

“Chẳng lẽ là hậu nhân của con thằn lằn kia?”

Tần Giác lộ ra vẻ suy tư:

“Đáng tiếc, huyết dịch của Thái Hư Cự Long hình như có tính ăn mòn, cũng không có thể ăn

.”

Mặc dù Tần Giác cũng không sợ ăn mòn, nhưng huyết dịch có tính ăn mòn, nghĩ đến thịt vậy

thì ăn cũng không thế nào ăn ngon được.

“Nhân loại, ta biết ngươi ở đó, cút ra đây cho ta!”

Thái Hư Cự Long lần nữa gào thét, thanh âm trùng trùng điệp điệp truyền ra, kinh thiên

động địa .

“Là Thái Hư Cự Long!”

“Thái Hư Cự Long rốt cục cũng xuất thủ, lần này chúng ta có thể được cứu rồi!”

https://thuviensach.vn

“Ha ha ha, với thực lực của Thái Hư Cự Long, cho dù nhân loại kia là cường giả Truyền Kỳ

cảnh cũng có thể lấy cứng đối cứng!”

Thấy thế, đám yêu thú đang đang chạy trốn đại hỉ .

Thái Hư Cự Long có huyết mạch thần thú, cùng cảnh giới có thể xưng là vô địch, từ sau khi

Thái Hư Cự Long cấp bậc Truyền kỳ kia vẫn lạc, con tiểu Thái Hư Cự Long này chính là tồn

tại mạnh nhất Tử Linh Cốc, chúng thú cũng chỉ có thể đem hi vọng ký thác lên người nó .

Đối mặt với phẫn nộ của Thái Hư Cự Long, thân mình Tần Giác chậm rãi bay lên không, cùng

đứng đối mặt với nhau .

Mặc dù con Thái Hư Cự Long này nhỏ hơn nhiều so với con trong chiến tranh bình nguyên

kia, nhưng cũng vẫn là quái vật to như ngọn núi nhỏ so với Tần Giác.

“Nhân loại, nơi này không phải nơi ngươi nên đến.”

Thái Hư Cự Long mắt lớn nhìn chằm chằm Tần Giác, tràn ngập miệt thị .

Long tộc cao ngạo từ trước đến nay, Thái Hư Cự Long lại có huyết mạch thần thú, từ trước

tới giờ dường như không để những yêu thú khác vào mắt, nhân loại trong mắt bọn chúng

https://thuviensach.vn

cũng chỉ là sinh vật cấp thấp .

Nếu không phải Tần Giác cho nó loại cảm giác nguy cơ mãnh liệt, nó căn bản sẽ không nói

nhảm .

Phốc .

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy một vệt kim quang hiện lên, đầu Thái Hư Cự Long lập tức bị kim

quang nuốt trọn, cả nguyên hồn cũng biến mất theo.

“...”

Trầm mặc .

Chết đến không thể chết hơn được nữa .

Yêu thú phía dưới ngây ra .

Xảy ra chuyện gì?

Là ảo giác sao?

Thẳng đến khi thân hình khổng lồ của Thái Hư Cự Long từ không trung rơi xuống, nện trên

mặt đất, đám yêu thú này mới phản ứng lại, Thái Hư Cự Long chết thật rồi!

Bọn chúng không phải là chưa từng nghĩ qua là Thái Hư Cự Long sẽ thất bại, nhưng làm sao

https://thuviensach.vn

cũng không nghĩ tới lại thất bại nhanh đến vậy!

Thậm chí động tác của Tần Giác bọn chúng cũng không thấy rõ, Thái Hư Cự Long liền chết

rồi.

Miễu sát!

“Mau trốn !”

Sau một khắc, tất cả yêu thú phản ứng được, cũng không quay đầu lại mà chạy vào sâu trong

Tử Linh Cốc, mấy con yêu thú cấp Chí tôn cũng không ngoại lệ .

Giống như Thái Hư Cự Long còn bị miễu sát, bọn chúng ở lại có thể làm được cái giống gì ?

Cái này cũng không chỉ là một cộng một bằng hai đơn giản như vậy, coi như chúng nó gộp

lại, e là Tần Giác chỉ vung nhiều thêm mấy quyền nữa mà thôi .

Nhìn phía yêu thú phía xa điên cuồng chạy trốn, Tần Giác lần nữa lâm vào trầm tư .

“Hôm nay nên ăn gì đây ta?”

bookmark_add Chương 102: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Long Huyết Tẩy Rửa

Phiên bản Dịch · 1662 chữ

https://thuviensach.vn

Trong sơn động sáng tỏ, linh khí nồng nặc hội tụ tới, hình thành một vòng xoáy mà mắt

thường có thể thấy được, lơ lửng ở trên đỉnh đầu của nữ tử.

Nữ tử đôi mắt khép hờ, hô hấp cực kỳ ổn định, không ngừng có linh khí bị hấp thu luyện hóa,

sau đó tụ hợp ở đan điền .

Không biết qua bao lâu, nữ tử đột nhiên mở hai mắt ra, chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí,

chính là Thánh nữ Phong Lôi Tông Tô Ngạn .

Trải qua ba ngày tu luyện, thương thế của nàng đã khôi phục từ lâu, với lại mấy ngày này vẫn

luôn ăn thịt của yêu thú cấp Chí tôn, thực lực cách Chí tôn cảnh đã càng ngày càng gần,

nàng có dự cảm, mình rất có thể sẽ đột phá trong hai ngày tới.

Toàn thân yêu thú cấp Chí tôn trở lên hầu như đều là bảo, không chỉ có mỗi yêu tinh trân

quý .

Dù là máu thịt bình thường đối với võ giả bình thường mà nói, cũng không thua gì đan dược

tứ phẩm, nhất là siêu cấp yêu thú có huyết mạch thần thú.

Nếu để cho Tô Ngạn biết, Tần Giác bởi vì cảm giác ăn không được ngon, liền không thèm

https://thuviensach.vn

huyết nhục của Thái Hư Cự Long thì không biết sẽ có cảm tưởng thế nào .

Mặc dù huyết dịch của Thái Hư Cự Long có tính ăn mòn, nhưng tương tự, nếu như có thể

tiếp nhận được sư ăn mòn này, tắm rửa long huyết, như vậy cho dù là nhục thể hay là linh

lực, đều cũng sẽ được tăng lên trên diện rộng, thậm chí có thể thông qua tu luyện, thức tỉnh

một chút huyết mạch Thần thú.

menu

Trước Tiếp

Với lại ngoài trừ long huyết, nhục thể của Thái Hư Cự Long cũng có thể dùng để luyện chế

đan dược, còn kinh mạch, xương cốt cũng có thể dùng để luyện chế Linh khí, quả thật không

gì làm không được .

Nếu như lúc trước không phải do Tần Giác dùng Hoả Thần phá hủy thi thể của Thái Hư Cự

Long, chỉ sợ bốn đại tông môn rất có thể sẽ vì tranh đoạt thi thể của Thái Hư Cự Long mà

sinh ra tranh đấu .

https://thuviensach.vn

Bình phục linh lực, Tô Ngạn dự định đi ra xem thử, nhưng mà nàng mới vừa đi tới cửa hang,

một bóng mờ liền đột nhiên từ trên trời giáng xuống, đập xuống đất .

Tô Ngạn tập trung nhìn vào, đúng là con heo rừng khổng lồ, nhưng mà giờ phút này con lợn

rừng còn sót lại nữa thân, nữa thân khác thì không cánh mà bay .

Mặc dù như thế, Tô Ngạn vẫn nhận ra con lợn rừng này .

“Cửu U Trư Hoàng?”

Nếu như Tô Ngạn nhớ không lầm, Cửu U Trư Hoàng hẳn là yêu thú cấp Chí tôn đi, với lại có

rất có thể tiến giai Truyền Kỳ cảnh, mà giờ khắc này bị chặt nửa người, chết đến không thể

chết lại .

“Hôm nay liền ăn cái này .”

Tần Giác phi thân mà xuống, nói ra .

Trải qua suy tư thật lâu, Tần Giác cuối cùng lựa chọn hôm nay ăn đồ Nhị sư huynh làm.

“...”

Cho dù chỉ tiếp xúc trong ba ngày này, nhưng Tô Ngạn đã khắc sâu được sự cường đại của

thiếu niên trước mắt này.

https://thuviensach.vn

Mặc kệ yêu thú cấp bậc gì, dường như đều không tiếp nổi một quyền của hắn, chỉ là Tô Ngạn

biết, đây đã yêu thú Chí tôn thứ ba bị Tần Giác giết rồi .

Về phần hai cái trước đó, đã ở trong bụng nàng rồi .

Kỳ thật với tu vi của Tô Ngạn căn bản không cần ăn gì, nhưng mà yêu thú Chí tôn có sức hấp

dẫn thực sự quá lớn, nếu không nàng không thể nào nhanh như vậy liền có dự cảm đột phá.

Không sai, từ sau khi cứu Tô Ngạn vào ba ngày trước, Tần Giác liền cùng Tô Ngạn ở trong

sơn động này .

Chỉ bất quá trừ ăn cơm đi ngủ ra, Tần Giác cơ hồ rất ít khi ở trong sơn động, Tô Ngạn cũng

chưa từng thấy Tần Giác tu luyện lần nào.

Cho nên đối với thiếu niên vô cùng cường đại này, Tô Ngạn tràn ngập hiếu kỳ .

Phất tay cắt một miếng thịt trên thân Cửu U Trư Hoàng, Tần Giác đầu tiên là dùng linh lực

thanh tẩy một thoáng, rồi ngưng tụ hỏa diễm, ngồi ở bên cạnh bắt đầu nướng .

“Tiền bối …”

https://thuviensach.vn

Tô Ngạn yếu ớt mở miệng .

“Muốn ăn thì tự mình nướng .”

Tần Giác cũng không ngẩng đầu lên nói .

“...”

“Không phải, tiền bối, ta dự cảm hai ngày này ta có thể sẽ đột phá …”

Xoắn xuýt một lát, Tô Ngạn nói tiếp .

“Thì ra là vậy, chúc mừng .”

“...”

“Đúng rồi…”

Giống là nhớ tới cái gì, bàn tay Tần Giác nắm một cái, một gốc linh thảo xuất hiện trong lòng

bàn tay hắn.

“Không biết Vân Tịch sao rồi .”

Tần Giác nhíu mày .

Giờ phút này toàn bộ thân thể của Vân Tịch co vào một chỗ, giống như bị đốt cháy khét,

ngay cả đường vân kim sắc cũng nhạt đi rất nhiều, giống như lúc sẽ biến mất bất cứ lúc nào .

Nhưng quỷ dị là, Vân Tịch vẫn tản ra sinh cơ mãnh liệt, không có dấu hiệu khô héo gì cả .

https://thuviensach.vn

“Nó thế nào rồi?”

Thấy thế, Tô Ngạn rất kinh ngạc .

Trải qua ba ngày tiếp xúc, Tô Ngạn cũng coi như là có chút quen biết với Vân Tịch .

Dù sao một cây linh thảo sinh ra linh trí, còn một mực đi theo bên cạnh Tần Giác, muốn

không chú ý cũng khó.

Mặc dù linh thảo cấp hai sinh ra linh trí là chuyện không thể tưởng tượng nổi, nhưng Tần

Giác vốn cũng không phải là người bình thường .

“Nó vừa rồi đột nhiên nhảy vào trong máu của Thái Hư Cự Long, sau đó liền biến thành dạng

này .”

Tần Giác nói .

Lúc đầu Tần Giác chỉ là muốn lấy đi yêu tinh của Thái Hư Cự Long mà thôi, kết quả không

nghĩ tới Vân Tịch đột nhiên nhảy vào trong long huyết, nếu không có Tần Giác kịp thời vớt

nó ra, chỉ sợ giờ phút này Vân Tịch đã bị hòa tan .

Nhưng mà ngay lúc Tần Giác muốn cứu chữa cho Vân Tịch, Vân Tịch lại dùng linh thức

truyền đến một tin tức, ngăn cản Tần Giác .

https://thuviensach.vn

Mặc dù không rõ Vân Tịch rốt cuộc muốn làm gì, nhưng Tần Giác vẫn tôn trọng sự lựa chọn

của Vân Tịch, dù sao chỉ cần Vân Tịch còn một tia sinh cơ thì hắn có thể cứu sống .

“Long huyết của Thái Hư Cự Long?”

Tô Ngạn càng thêm kinh ngạc:

“Tiền bối … Ngài giết chết một con Thái Hư Cự Long?”

Nhưng nghĩ lại thì Tần Giác trong chiến tranh bình nguyên thế mà dùng một quyền đấm

chết Thái Hư Cự Long cấp bậc Truyền Kỳ cảnh, hiện tại giết chết một con Thái Hư Cự Long

cấp Chí tôn hình như cũng không có có gì phải ngạc nhiên cả .

“Đúng vậy, chính là ở đằng kia .”

Tần Giác tiện tay chỉ, hững hờ nói .

Tô Ngạn: “...”

Đây chính là thi thể của Thái Hư Cự Long, có phải không khí đâu?

Không có chút do dự, Tô Ngạn bay thẳng đến chỗ mà Tần Giác chỉ, để lại Tần Giác với vẻ

mặt ngơ ngác.

https://thuviensach.vn

Sau một lúc lâu, Tô Ngạn vẻ mặt đầy ý cười bay trở về, mà thi thể của Thái Hư Cự Long đã bị

nàng thu vào nhẫn trữ vật .

Có thi thể của Thái Hư Cự Long này, về sau coi như nàng tiến giai Chí tôn cảnh, trong thời

gian ngắn cũng không cần lo lắng về vấn đề tài nguyên tu luyện.

Đối với chuyện này, Tần Giác cũng không thèm để ý, dù sao thi thể của Thái Hư Cự Long

cũng không có tác dụng gì với hắn .

“Thơm quá .”

Hít một hơi thật sâu, Tần Giác lộ ra vẻ mặt say mê.

Riêng mỹ thực cùng linh tửu là không thể cô phụ!

Nghĩ tới đây, Tần Giác lấy ra một bình linh tửu ngàn năm, ngửa đầu nâng ly .

Phối hợp ăn xong thịt nướng, Tần Giác lại nhìn Vân Tịch một lát, thẳng đến khi sắc trời dần

tối, lúc này mới quay người vào sơn động, chuẩn bị đi ngủ .

Trước đó, Tần Giác cố ý đặt Vân Tịch ở trong ngực, dùng linh lực bao trùm lại, để tránh Vân

Tịch vào lúc hắn không để ý mà chết không rõ nguyên do.

https://thuviensach.vn

Một bên khác, Tô Ngạn thu hoạch thi thể Thái Hư Cự Long xong thì vui vẻ vô cùng, ngay cả

thịt thú cũng chưa ăn vội mà liền hào hứng vào sơn động, ngồi xếp bằng xuống tu luyện .

Sơn động cực kỳ bao la, chia làm mấy hang động nữa, bởi vì hai người cũng không phải ở

luôn một chỗ .

Có lẽ là do hôm nay Tần Giác vừa mới càn quét qua Tử Linh Cốc một lần, nên ban đêm Tử

Linh Cốc yên tĩnh vô cùng, những yêu thú đã từng không ai bì nổi bây giờ toàn bộ trốn ở sâu

trong Tử Linh Cốc run lẩy bẩy, thậm chí có mấy con đã chạy ra khỏi Tử Linh Cốc, sợ trở

thành mục tiêu kế tiếp của Tần Giác .

Cùng lúc đó, Vân Tịch sau khi được Long huyết tẩy rửa vậy mà đang âm thầm phát sinh biến

hóa …

bookmark_add Chương 103: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Hóa Hình

Phiên bản Dịch · 1532 chữ

Tần Giác khi tỉnh lại, cảm thấy ngực có chút ấm áp, giống như có đồ gì đó đè ở trên người .

https://thuviensach.vn

Hắn từ từ mở mắt, phát hiện trên ngực mình chẳng biết lúc nào thế mà có một bóng dáng

nho nhỏ cỡ lòng bàn tay đang nằm sấp .

Tần Giác sững sờ, chuyện gì vậy?

“Sư phụ, người tỉnh rồi .”

Bóng dáng kia ngẩng đầu, cao hứng nói .

Nhìn kỹ, là một cô gái .

“? ? ?”

Xảy ra chuyện gì vậy?

Tần Giác có chút mờ mịt .

Chờ chút, nàng gọi ta là sư phụ?

Chẳng lẽ là … Vân Tịch?

Quả nhiên, câu kế tiếp của cô gái xác nhận ý nghĩ của Tần Giác .

“Sư phụ không nhận ra ta sao, ta là Vân Tịch .”

Cô gái mở to hai mắt, vẻ mặt ủy khuất .

Khuôn mặt phấn nhào của cô gái có chút mủm mỉm, phấn điêu ngọc trác, cực kỳ đáng yêu,

nhất là đôi mắt trong veo như nước kia, trong sáng hoàn mỹ, làm cho người không nhịn được

mà muốn nựng nàng .

https://thuviensach.vn

“Ngươi thật là Vân Tịch?”

Tần Giác khó có thể tin được hỏi, Vân Tịch không phải chỉ mới có cấp hai thôi sao? Sao có

thể hóa hình được chứ?

Dường như nhìn ra được nghi hoặc của Tần Giác, cô gái giải thích nói:

“Là long huyết của Thái Hư Cự Long long khiến ta hóa hình sớm hơn .”

Nói xong, cô gái động đậy thân thể, ngồi xếp bằng trên ngực Tần Giác .

Long huyết của Thái Hư Cự Long không chỉ có tính ăn mòn cực mạnh, còn ẩn chứa khí huyết

cùng sinh cơ cường đại.

Vân Tịch sau khi trải qua tắm rửa long huyết, các phương diện đều tăng trưởng, cộng thêm

mấy ngày nay thường xuyên ngâm mình ở trong linh tuyền, đúng là hóa hình như kỳ tích.

Điểm này ngay cả Vân Tịch cũng không ngờ tới .

Cho tới giờ khắc này Tần Giác mới hiểu được ngày hôm qua vì sao Vân Tịch lại nhảy vào

trong long huyết, thì ra là như vậy .

https://thuviensach.vn

Mặt khác, hắn chú ý tới trên đầu Vân Tịch có một cọng tóc ngố, nói đúng hơn thì đó là lá cỏ,

con gái mỗi lần suy nghĩ chuyện gì, cái lá cỏ kia dường như cũng đong đưa .

Bất quá … Ngươi vì sao lại trần truồng vậy!

Không kịp nghĩ nhiều, Tần Giác lập tức ngưng tụ linh lực, làm cho Vân Tịch một bộ y phục

mặc vào .

“Oa, thật xinh đẹp, cảm ơn sư phụ .”

Vân Tịch đứng trên ngực của Tần Giác dạo quanh một vòng, rất hài lòng với bộ quần áo đầu

tiên của mình .

“...”

Thật lòng mà nói, năng lực mà Vân Tịch biểu hiện ra không giống như cỏ dại tự sinh ra linh

trí.

Nhưng mà cỏ dại bình thường cũng không thể tự sinh ra linh trí .

Được rồi, mặc kệ, dù sao cũng là đồ đệ của mình.

Nếu như đổi thành những người khác, sẽ truy hỏi căn nguyên của vấn đề, nhưng năng lực

tiếp nhận của Tần Giác từ trước đến nay tương đối mạnh .

https://thuviensach.vn

Huống chi trước đó, Tần Giác vẫn luôn muốn biết hình dáng sau khi Vân Tịch hoá hình sẽ ra

sao .

Tần Giác vuốt đầu Vân Tịch, thả nàng ở trên vai, sau đó đi ra ngoài sơn động.

Thi thể của Cửu U Trư Hoàng vẫn nằm trên mặt đất cách đó không xa, bởi vì có linh lực bao

trùm, cho nên không có bất kỳ dấu hiệu bốc mùi gì .

Tần Giác lại cắt một miếng thịt, ngồi ở bên cạnh nướng .

Chỉ chốc lát sau, mùi hương ngào ngạt tràn ngập, Vân Tịch lập tức lộ ra vẻ mặt thèm nhỏ dãi.

Lúc trước nàng chỉ là một cây cỏ dại, không có cách nào ăn gì được, nhưng bây giờ thì khác

rồi, nàng đã hóa hình, hoàn toàn có thể ăn được.

“Ngươi cũng muốn ăn?”

Phát giác được ánh mắt của Vân Tịch, Tần Giác cười nhạt nói .

Vân Tịch vội vàng dùng sức gật đầu .

“Cho ngươi .”

Tần Giác cắt một miếng thịt thú đưa cho Vân Tịch .

“Cảm ơn sư phụ .”

https://thuviensach.vn

Vân Tịch cao hứng nhận thịt, bỏ vào trong miệng, chợt hai mắt tỏa ánh sáng:

“Rất ngon .”

Vân Tịch phồng má, miệng nói không rõ chữ.

Tần Giác lập tức dở khóc dở cười, đúng là có loại cảm giác làm phụ thân.

“Ta còn muốn!”

Nhai xong đồ ăn trong miệng, Vân Tịch lập tức không thể chờ đợi được nói .

Tần Giác bất đắc dĩ, đành phải cắt miếng thịt thú còn lại thành hai nửa, phân cho Vân Tịch

một nửa .

Nhưng lần này Vân Tịch cũng không có vội vã đoạt thịt thú, mà là đưa tay chỉ bầu rượu bên

cạnh Tần Giác, ý tứ rất rõ ràng, nàng cũng muốn uống .

Hiển nhiên Tần Giác trước đó mỗi ngày đều có thói quen rót rượu cho nó, đã tạo Vân Tịch

thành quỷ tửu.

Cuối cùng Tần Giác cũng lấy một bình linh tửu mấy chục năm nhỏ từ trong nhẫn trữ vật đưa

cho Vân Tịch, hết cách, với tu vi hiện tại của Vân Tịch, cũng chỉ có thể uống linh tửu mấy

chục năm, nếu không căn bản không có cách tiếp nhận .

https://thuviensach.vn

Thế là trước sơn động xuất hiện một màn cực kỳ ấm áp, Tần Giác ngồi trên tảng đá, vừa

uống rượu, vừa ăn thịt, mà Vân Tịch thì từ trên vai Tần Giác chạy lên đầu, cũng vừa uống

rượu, vừa ăn thịt, tựa như một cặp cha con .

Lúc Tô Ngạn từ trong sơn động đi ra, Tần Giác cùng Vân Tịch đã ăn uống no đủ, đang ngồi ở

trên tảng đá tiêu hóa .

“Hửm? Đó là cái gì?”

Tô Ngạn rất nhanh liền chú ý đến Vân Tịnh ở trên đầu của Tần Giác.

Bởi vì Vân Tịch chỉ có lớn bằng bàn tay, lại đáng yêu vô cùng, Tô Ngạn chỉ nhìn thoáng qua,

liền nhịn không được mà say mê .

“Thật đáng yêu !”

Trên mặt tuyệt mỹ của Tô Ngạn lộ ra nụ cười tươi, nếu như không phải ngại thân phận của

Tần Giác, chỉ sợ nàng đã xông lên ôm lấy Vân Tịch từ lâu .

“Tiền bối, đây là con gái của người sao?”

Tô Ngạn cẩn thận hỏi .

Tần Giác: “...”

https://thuviensach.vn

Ngươi thấy qua con gái nào nhỏ như vậy chưa?

“Nàng là Vân Tịch .”

Nói xong, Tần Giác nhấc Vân Tịch đang say khướt lên, chỉ chỉ cọng tóc ngố trên đầu nàng.

“Vân Tịch? Làm sao có thể, nàng hóa hình?”

Tô Ngạn khó có thể tin nói .

Một linh thảo cấp hai có thể sinh ra linh trí đã là chuyện khó tin lắm rồi, hiện tại vậy mà còn

hóa hình?

Nhưng Tô Ngạn lập tức nhớ tới chuyện ngày hôm qua Vân Tịch tắm long huyết, nếu như là

thế, thì cũng không phải không giải thích được .

“Tiền bối, ta có thể sờ nàng không?”

Do dự nửa ngày, Tô Ngạn tràn ngập mong đợi nói .

“Có thể .”

Tần Giác nhẹ gật đầu .

Được cho phép, Tô Ngạn lập tức đưa tay đi vò đầu Vân Tịch, giờ phút này Vân Tịch đã say

như chết rồi, đầu choáng váng hoa mắt, căn bản là không thể phản kháng, chỉ có thể mặc

cho Tô Ngạn nhào nặn .

https://thuviensach.vn

“Thật đáng yêu.”

Tô Ngạn nựng nựng khuôn mặt của Vân Tịch, phát hiện nó mềm mại vô cùng, với lại bóng

loáng vô cùng, chỗ nào giống với linh thảo chứ.

“Nếu ta cũng có thì tốt quá.”

Tô Ngạn có chút hâm mộ .

Rất khó tưởng tượng, Thánh nữ Phong Lôi Tông cao lãnh bậc này, thế mà cũng sẽ có một

mặt khác này .

Từ sau khi Phong Lôi Tử vẫn lạc, Tô Ngạn liền trở thành hy vọng của toàn bộ Phong Lôi

Tông.

Chính vì vậy Tô Ngạn mới chạy tới Tử Linh Cốc lịch luyện, tìm kiếm cơ hội đột phá.

Mà sinh hoạt ba ngày này khiến nàng buông lỏng, gần như sắp quên đi hy vọng cùng áp lực

mà nàng đang gánh vác ở trên người.

Mắt thấy cảnh này, Tần Giác có chút thở dài, đứng lên nói:

“Được rồi, ở chỗ này đã ba ngày, ta cũng nên rời đi rồi .”

“Tiền bối định đi đâu?”

https://thuviensach.vn

Tô Ngạn ngạc nhiên, không nghĩ tới Tần Giác lại đột nhiên muốn rời khỏi .

“Trung Châu thánh địa .”

Tần Giác nhìn về phía sâu trong Tử Linh Cốc, lần ra ngoài này hắn vốn dĩ là muốn đi dạo chơi

ở Trung Châu thánh địa, vận khí tốt mà nói, có lẽ có thểcó được rất nhiều linh tửu ngàn

năm, cho dù vận khí không tốt, cũng có thể đi cái thánh địa kia vơ vét một hồi .

Tóm lại, kiểu gì cũng không lỗ được .

bookmark_add Chương 104: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Đột Phá

Phiên bản Dịch · 1652 chữ

“Đi Trung Châu thánh địa làm gì?”

Tô Ngạn vô thức hỏi, nhưng lập tức nàng liền ý thức được mình có chút lắm miệng .

Mặc dù Tần Giác đã cứu nàng ba lần, nhưng nghiêm túc suy nghĩ mà nói, hai người cũng

không có quen, nhiều nhất chỉ có thể coi như là có chút nhận biết thôi, thậm chí ngay cả

thân phận của Tần Giác thân phận là gì, nàng cũng không biết .

Chỉ là không biết tại sao, nghe được Tần Giác muốn rời khỏi, Tô Ngạn lại có loại cảm giác

https://thuviensach.vn

thất vọng mất mát.

“Du lịch .”

Tần Giác thuận miệng đáp .

“Ta có thể đi cùng tiền bối không?”

Ngay lập tức Tô Ngạn nói ra .

“Hả?”

Tần Giác sững sờ, còn cho là mình nghe lầm .

Thấy thế, gương mặt xinh đẹp của Tô Ngạn hơi đỏ, vừa muốn đổi giọng, Tần Giác lại nói:

“Đi thì cũng được, nhưng mà Phong Lôi Tông các ngươi cho phép sao?”

Nói đến đây, Tô Ngạn hẳn là nữ nhân xinh đẹp nhất mà cho đến nay Tần Giác gặp qua, dùng

từ khuynh quốc khuynh thành để hình dung cũng không nói quá chút nào .

menu

Trước Tiếp

Một nữ nhân như vậy, nếu không phải tự mình tìm đường chết, tin chắc rằng không có ai sẽ

chán ghét .

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, nếu như đổi thành nam tử mà nói, Tần Giác nhất định sẽ cảm thấy phiền phức,

ví dụ như Thẩm Chí Văn .

“Đương nhiên?”

Tô Ngạn không nghĩ tới Tần Giác vậy mà đồng ý, liền vội vàng gật đầu nói:

“Ta lần này đến đây rèn luyện vốn là vì tìm kiếm thời cơ đột phá, các trưởng lão nhất định sẽ

đồng ý .”

Hiện nay hi vọng của toàn bộ Phong Lôi Tông đều ở kí thác ở trên người nàng, bởi vậy Tô

Ngạn mới bức thiết mong muốn mạnh lên .

Duy nhất đáng được ăn mừng là có ba đại tông môn còn lại che chở, Phong Lôi Tông trong

vòng trăm năm sẽ không có nguy hiểm gì, cho nên Tô Ngạn nhất định phải bước vào Truyền

Kỳ cảnh trong vòng trăm năm này, mà đi theo bên cạnh Tần Giác không thể nghi ngờ chính

là sự chọn lựa tốt nhất .

“...”

“Được .”

Trầm ngâm một lát, Tần Giác gật đầu nói .

https://thuviensach.vn

“Đa tạ tiền bối!”

Tô Ngạn vui mừng.

Kỳ thật nàng đã muốn đi Trung Châu thánh địa từ lâu, dù sao Trung Châu thánh địa cũng

được mệnh danh là Thánh địa của võ đạo, không biết có bao nhiêu võ giả tràn ngập chờ

mong với nơi đó đâu.

“Tiền bối, chúng ta lúc nào xuất phát?”

Tô Ngạn nhịn không được hỏi .

“Ngày mai a .”

Lúc đầu Tần Giác dự định hôm nay sẽ đi, nhưng bây giờ có thêm Tô Ngạn, thế là quyết định

ngày mai .

“Vâng.”

Lại nhéo khuôn mặt nhỏ của Vân Tịch, Tô Ngạn lúc này mới buông tay, sau đó cắt một miếng

thịt từ trên người Cửu U Trư Hoàng xuống, cũng bắt đầu nướng .

Thịt của Cửu U Trư Hoàng mặc dù không có quý như thịt của Thái Hư Cự Long, nhưng cũng

https://thuviensach.vn

là yêu thú cấp Chí tôn, giúp ích rất lớn trong việc tu luyện, nhất là hiện tại Tô Ngạn lúc nào

cũng có thể đột phá .

Về phần Vân Tịch, giờ phút này đã ghé vào trên đầu Tần Giác ngủ say .

“Ngô …”

Vừa ăn hai miếng thịt thú, Tô Ngạn bỗng nhiên biến sắc .

“Sao vậy?”

Nhận thấy được nữ tử xảy ra dị thường, Tần Giác cau mày hỏi.

“Ta … Ta hình như muốn đột phá .”

Không kịp nghĩ nhiều, Tô Ngạn lập tức ngồi xếp bằng xuống, tiến vào trạng thái tu luyện .

“Ách …”

Tần Giác ngạc nhiên, không nghĩ tới Tô Ngạn sẽ đột phá ở thời điểm này .

Chẳng qua nếu như Tô Ngạn có thể thành công tiến giai Chí tôn cảnh, cũng có thể giảm bớt

rất nhiều phiền phức .

Tô Ngạn không hổ là Thánh nữ của Phong Lôi Tông, vừa ngồi xuống chưa được bao lâu,

trong cơ thể liền bộc phát ra lực hút mãnh liệt, điên cuồng hấp thu linh khí giữa thiên địa,

https://thuviensach.vn

tạo thành một vòng xoáy to lớn trên đỉnh đầu .

Phóng mắt hết Nam cảnh, có thể giống như Tô Ngạn có thiên phú ở phương diện tu luyện,

gần như không vượt qua mười ngón tay, trong đó đa số đều là Thánh tử của ba đại tông môn

còn lại .

Đoạn thời gian trước, Thẩm Chí Văn vừa mới đột phá gông cùm xiềng xích, trở thành tồn tại

đầu tiên trong thế hệ trẻ tuổi tiến giai Chí tôn cảnh, danh chấn Nam cảnh, ép Song Tử Tinh

Thiên Cơ Tông cùng Thánh Tử Kiếm Tông không ngóc đầu lên được .

Mà Tô Ngạn sẽ là người thứ hai .

Ông!

Một khắc sau, bầu trời bỗng nhiên tối xầm, trong tầng mây còn ẩn ẩn lôi điện, cuồng phong

không ngừng cuốn lấy phiến khu vực này, giống như muốn lật tung mặt đất lên .

Đây là dấu hiệu Phong Lôi Quyết sắp đột phá.

Đôm đốp!

Đột nhiên, một đạo lôi quang rơi xuống, hung hăng bổ lên người Tô Ngạn .

Quỷ dị là, Tô Ngạn cũng không có bị thương, ngược lại khí tức tiếp tục kéo lên .

https://thuviensach.vn

Tần Giác mặt không biểu tình, phất tay bày thêm một đạo kết giới, ngăn cách giữa mình và

https://thuviensach.vn

Vân Tịch, để tránh ảnh hưởng đến Tô Ngạn .

Đôm đốp!

Lại thêm một đạo lôi quang rơi xuống, lần nữa bao phủ Tô Ngạn.

Ngay sau đó càng ngày càng nhiều lôi quang đánh xuống, giống như muốn bao phủ Tô Ngạn,

nhưng Tần Giác lại chú ý tới những lôi quang này không chỉ là lôi điện đơn giản, mà là linh

khí từ hư không ngưng tụ mà thành!

Ầm ầm!

Theo thời gian trôi qua, khí tức của Tô Ngạn càng mạnh hơn, rất nhiều dị tượng bắt đầu

không ngừng hiện ra, linh lực phun trào, khí tức tuôn ra, hình như cũng không khác lắm với

lúc Tần Giác luyện chế ra đan dược tứ phẩm viên mãn, thậm chí còn hơn một bậc .

Rất nhiều yêu thú trốn ở sâu trong Tử Linh Cốc nhìn thấy cảnh tượng này, còn tưởng rằng là

Tần Giác lại tới, dọa đến nhao nhao chạy trốn, trốn ở trong góc run lẩy bẩy .

“Đây chính là chênh lệch giữa Thanh Hư Kinh cùng Phong Lôi Quyết sao?”

Tần Giác như có điều suy nghĩ .

https://thuviensach.vn

So sánh lúc Bạch Nghiệp đột phá, dị tượng mà Tô Ngạn tạo ra không thể nghi ngờ còn mạnh

hơn, đây là dưới tình huống Bạch Nghiệp đã áp chế nhiều năm.

Mặc dù thiên phú tu luyện của Tô Ngạn hơn Bạch Nghiệp, nhưng ở thiên giai, Bạch Nghiệp

tuyệt đối sẽ là tồn tại cao nhất, hai người vốn dĩ sẽ không có chênh lệch lớn như vậy mới

đúng .

Như vậy vấn đề rất rõ ràng ra nằm ở công pháp tu luyện.

Kỳ thật Tần Giác đối với công pháp tu luyện vẫn không có khái niệm gì, ban đầu hắn tu luyện

cũng là Thanh Hư Kinh, nhưng chưa tới ba năm liền siêu việt Thiên giai, về sau chẳng hề làm

gì cả vậy mà vẫn mạnh lên, cho nên liền không để ý chút nào.

Nhưng trước đó chuyện của Lạc Vi Vi lại làm cho Tần Giác ý thức được, võ giả tu luyện công

pháp cao cấp chính là mạnh hơn rất nhiều so với võ giả tu luyện công pháp cấp thấp, điểm

này từ lúc Lạc Vi Vi nghiền ép đối thủ cùng cảnh giới trong sơn môn thi đấu liền có thể nhìn

ra .

Mà Phong Lôi Tông đã từng nằm trong bốn đại tông môn, tu luyện công pháp Phong Lôi

https://thuviensach.vn

Quyết cũng không thua Thuần Dương Chân Quyết chút nào, nhìn như vậy mà nói hình như

cũng không có gì lạ .

Ầm ầm .

Không biết qua bao lâu, khí tức của Tô Ngạn rốt cục đạt đến cực hạn, sau đó thân thể chậm

rãi bay lên không .

Chỉ một thoáng, cuồng phong gào thét, lôi điện vờn quanh, lấy Tô Ngạn làm trung tâm

khuếch tán ra xung quanh, kinh thiên động địa .

Răng rắc!

Tô Ngạn đột nhiên mở to mắt, một vệt thần quang bắn ra, khí tức cấp tốc thu liễm, giống

như chưa từng tồn tại, nhưng cũng làm cho người khác khó mà coi nhẹ được.

Nàng đã thành công tiến giai Chí tôn cảnh .

“Chúc mừng ngươi .”

Tần Giác uống một ngụm rượu, cất giọng nói .

Tô Ngạn phun ra một ngụm trọc khí, lại vận chuyển công pháp một lát, lúc này mới rơi

https://thuviensach.vn

xuống từ trên không:

“Cũng nhờ tiền bối, nếu không thì sẽ không có khả năng đột phá nhanh như vậy .”

Nếu không có ăn thịt của ba con yêu thú cấp Chí tôn mà Tần Giác giết chết, Tô Ngạn quả

thực không có khả năng sẽ đột phá nhanh như vậy .

Quan trọng nhất là, sau khi gặp được Tần Giác, khiến cho tâm cảnh của nàng sản sinh biến

hóa, không còn căng cứng giống trước đó.

Sau khi tiến giai Chí tôn cảnh, Tô Ngạn rõ ràng tự tin hơn rất nhiều, dù sao hiện tại trong thế

hệ trẻ tuổi ở Nam cảnh, chỉ có nàng và Thẩm Chí Văn dẫn đầu đột phá, cho thấy hai người

bọn họ đã kéo dài khoảng cách chênh lệch với những thiên tài khác.

Với lại cái chênh lệch này sẽ càng lúc càng lớn .

bookmark_add Chương 105: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Có Người Sẽ Cảm Thấy Hứng Thú Với Nam Nhân Sao

Phiên bản Dịch · 1622 chữ

Sâu trong Tử Linh Cốc, một đám yêu thú cũng tụ tập lại một chỗ .

“Kỳ quái, nhân loại kia hôm nay vậy mà không tới .”

Nhện tóc trắng kinh ngạc nói .

https://thuviensach.vn

“Ngớ ngẩn, không đến không phải rất tốt hay sao .”

Đại Điểu bên cạnh trừng mắt liếc nhện tóc trắng .

“Các ngươi có phát hiện hay không, yêu thú mà nhân loại kia săn giết đều là cấp Chí tôn, chỉ

cần chúng ta không trêu chọc hắn thì sẽ không sao .”

Gấu to lộ ra ánh mắt cơ trí.

“Hình như là vậy .”

Hầu tử suy tư nói:

“Ngày hôm qua hắn bay qua đỉnh đầu ta ngay cả nhìn cũng chẳng thèm nhìn ta một cái .”

“Nói vậy chúng ta được an toàn?”

Đại điểu cao hứng nói .

Lời còn chưa dứt, tiếng của chuột đồng truyền đến:

“Không hay rồi, nhân loại kia lại tới!”

Hoa!

Trong chốc lát, tất cả yêu thú đều biến mất tại chỗ .

menu

Trước Tiếp

https://thuviensach.vn

Ngày hôm qua sau khi nhìn thấy tràng cảnh Tần Giác miễu sát Thái Hư Cự Long, không còn

bất kỳ con yêu thú nào dám lấy tính mạng mình đi cược hết cả.

Nhưng lần này Tần Giác lại không có săn giết bất kì con yêu thú nào, chỉ là nhẹ nhàng bay

trên không, bên cạnh còn có một mỹ nữ tuyệt thế mặc áo trắng đi theo, như thần tiên quyến

lữ .

Nửa ngày sau, đông đảo yêu thú mới từ các ngõ ngách chui ra ngoài, trong lòng run sợ nói:

“Hắn hình như đã đi rồi.”

“Không biết còn trở lại nữa không?”

Lời vừa nói ra, tất cả yêu thú đều là khẽ giật mình, chợt biến mất lần nữa, sợ Tần Giác đột

nhiên giết đến .

Tần Giác đương nhiên không có khả năng quay lại, hắn ở Tử Linh Cốc chậm trễ bốn ngày,

cũng nên rời đi rồi.

Mặc dù thịt của yêu thú nơi này ăn thật ngon, nhưng cũng không thể cứ đợi ở chỗ này, Với

lại yêu thú Chí tôn cũng đã không nhiều lắm .

“Xuyên qua Tử Linh Cốc, chính là Trung Châu thánh địa rồi.”

https://thuviensach.vn

Tô Ngạn nói ra .

Cho dù không đi qua Trung Châu thánh địa, nhưng liên quan tới Trung Châu thánh địa, Tô

Ngạn vẫn có chút hiểu biết, chí ít hiểu nhiều hơn Tần Giác.

Tử Linh Cốc giống như tấm chắn thiên nhiên giữa Nam cảnh với Trung Châu thánh địa,

trước khi Thái Hư Cự Long cùng ba con yêu thú Truyền kỳ vẫn lạc, ngoại trừ võ giả Truyền

Kỳ cảnh, có rất ít người có thể vượt qua .

Phong Lôi Tông lão tổ đã từng đi qua Trung Châu thánh địa, mà chuyện liên quan tới Trung

Châu thánh địa, Tô Ngạn cũng là nghe được từ chỗ Phong Lôi Tử.

“Ừm.”

Tần Giác nhẹ gật đầu, nói:

“Tăng tốc .”

Nói xong, chỉ thấy linh lực dưới chân Tần Giác hóa hình ngựa, đưa hai người biến mất trong

nháy mắt.

“Oa, thật nhanh .”

https://thuviensach.vn

Vân Tịch ghé vào trên đầu Tần Giác, nắm thật chặt tóc của Tần Giác, lắc lắc cái đầu, như đứa

bé bình thường .

Trong phút chốc, Tử Linh Cốc đã bị bỏ lại đằng sau, mà phía trước hiện ra bóng dáng của

một tòa thành thị.

Tần Giác thả chậm tốc độ, trầm ngâm nói:

“Vào thành xem thử đi.”

Từ trên ngựa nhảy xuống, hai người rất nhanh đã đến cửa thành .

“Ám Nguyệt thành .”

Tần Giác ngẩng đầu nhìn, là thành thị có tên là Ám Nguyệt thành, chỉ là chẳng biết tại sao,

cả tòa thành thị khiến người ta có một loại cảm giác âm trầm quỷ dị.

“Nơi này … Giống như bị cỗ lực lượng lỳ dị trong bóng tối điều khiển .”

Tô Ngạn chân mày cau lại, phát giác được điều khác lạ .

Tần Giác cũng không suy nghĩ nhiều, đi vào trước .

Cho dù từ bên ngoài nhìn qua có chút âm trầm quỷ dị, nhưng trong thành thị cũng tạm

được, lối kiến trúc có vẻ hơi nặng nề, với lại võ giả khắp nơi có thể thấy được, mạnh hơn so

với thành thị phổ thông khác ở Nam cảnh.

https://thuviensach.vn

Sự xuất hiện của Tần Giác cùng Tô Ngạn lập tức hấp dẫn ánh mắt của tất cả mọi người, cũng

hết cách, một người có dáng vẻ long phượng, tuấn mỹ vô cùng, một người là băng lãnh điệt

lệ, khuynh quốc khuynh thành, tổ hợp một đôi trai tài gái sắc dạng này, quả thật giống như

ánh lửa trong đêm tối, sáng đến chói mắt, không muốn hấp dẫn người khác cũng khó .

“Ặc .”

Tần Giác nội tâm lộp bộp một tiếng .

“Sao vậy?”

Tô Ngạn không hiểu .

“Ngươi hẳn là nên mang mặt nạ, hoặc là dịch dung gì đó .”

“Vì sao?”

Tô Ngạn càng thêm nghi hoặc .

“Ngươi lớn lên xinh đẹp như vậy, đợi lát nữa khẳng định sẽ có người ham mê sắc đẹp của

ngươi, sau đó kéo ra một đống phiền phức lớn.”

Chuyện này ở nhiều nơi đã xảy ra không biết bao nhiêu lần, Tần Giác thế mà quên điểm ấy .

“Không phải tiền bối cũng vẫn rất đẹp đó sao.”

https://thuviensach.vn

“Ta là nam, có thể giống sao? Có người sẽ hứng thú với nam nhân sao?”

Đang nói,đột nhiên hai tên nam tử cười tủm tỉm đi tới .

Tần Giác thở dài:

“Ngươi nhìn, quả nhiên là tới rồi kìa .”

Nhưng mà hai tên nam tử không nhìn Tô Ngạn một cái, mà là hướng về phía Tần Giác nói:

“Tiểu soái ca, muốn uống một chén hay không, chúng ta mời .”

Hai tên nam tử vừa nói, vừa nhìn Tần Giác từ trên xuống dưới, vừa có bộ dáng như hận

không thể ăn tươi nuốt sống Tần Giác.

Hai tên nam tử này đều là võ giả Huyền giai, trong thành nhỏ như thế này đã được xem như

là cường giả rồi, bởi vậy ý tứ trong lời nói cũng không thèm che giấu chút nào .

Tần Giác: “...”

Tô Ngạn ở đối diện nháy nháy mắt, vẻ mặt vô tội, giống như muốn nói ngươi xem đi, không

có liên quan tới ta đâu .

Hít một hơi thật sâu, Tần Giác vừa muốn giáo huấn hai tên này, thì một cỗ linh lực đột nhiên

https://thuviensach.vn

bao trùm tới, đánh trên người bọn hắn .

Phanh phanh!

Hai tên nam tử còn chưa phản ứng kịp, liền bị linh lực ép trên mặt đất .

“Ai! Là tên nào dám đánh lén gia gia ngươi!”

Một tên từ dưới đất bò dậy, cả giận nói .

Vừa dứt lời, lại là một đạo linh lực đánh lên thân, lần này tráng hán giãy dụa nửa ngày, cũng

không đứng lên được.

Một tên nam tử khác thì quá sợ hãi, khi hắn nhìn thấy lúc nam tử áo đen xuất thủ, lập tức

nhịn không được mà run nhè nhẹ:

“Nghiêm, Nghiêm đội trưởng …”

“Còn không mau cút đi .”

Nam tử áo đen lạnh lùng nói .

Nghe vậy, tên kia vội vàng đỡ đồng bạn dậy, xám xịt biến mất.

“Các ngươi không sao chứ?”

Sau khi đuổi hai tên kia đi, nam tử áo đen xoay người hỏi.

Đây là một nam tử chừng ba mươi tuổi, trên trán có một vết sẹo, dung mạo hung thần ác sát,

xem chừng cũng không phải là người tốt lành gì .

https://thuviensach.vn

“Không có việc gì .”

Tần Giác lắc đầu, không nghĩ tới mới đến sẽ có người hỗ trợ .

“Hắc hắc, mấy ngày gần đây Ám Nguyệt thành hơi loạn, ta là đội trưởng đội chấp pháp

chuyên môn phụ trách giữ gìn trật tự, các ngươi có thể gọi ta là Nghiêm Hưu .”

Nam tử nhếch miệng cười hào sảng nói:

“Tiểu huynh đệ, ta thấy các ngươi lạ mặt, hẳn là mới tới? Vừa hay ta đang rảnh, có muốn đi

uống một chén không .”

Nghe được câu này, Tần Giác lập tức cảnh giác, dù sao vừa rồi hai tên kia cũng mời hắn uống

rượu .

Thấy thế, nam tử sững sờ, chợt cười to nói:

“Yên tâm đi tiểu huynh đệ, ta không hứng thú với nam nhân.”

“Vậy là tốt rồi .”

Tần Giác nhẹ nhàng thở ra .

Hắn còn tưởng rằng ở cái thành này nam nhân đều có ham mê đặc thù ở phương diện kia.

Dưới sự mời mọc không ngừng của nam tử, ba người cuối cùng đi vào một quán rượu,

https://thuviensach.vn

Nghiêm Hưu gọi mấy món chiêu bài, sau đó lại gọi hai bầu rượu hỏi:

“Tiểu huynh đệ uống rượu không?”

“Vẫn là uống của ta đi .”

Tần Giác từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một bình linh tửu mấy chục năm ra .

Cũng không phải Tần Giác không chịu lấy ra linh tửu trăm năm, ngàn năm mà tu vi của

Nghiêm Hưu chỉ là Địa giai hậu kỳ, cũng chỉ có thể uống linh tửu ít năm này.

“Thơm quá, bầu rượu này ít nhất cũng là năm mươi năm đúng không?”

Nghiêm Hưu trừng to mắt, thèm nhỏ dãi, hiển nhiên cũng là quỷ tửu .

“Sáu mươi năm .”

Tần Giác cười nói .

Cái ấm linh tửu này là hắn lúc trước đến Thiên Cơ Tông đổi lấy, cho dù không thể nào so

sánh với linh tửu ngàn năm được, nhưng hương vị cũng coi như thuần khiết, đối với những võ

giả dưới Thiên giai, không khác gì đan dược tam phẩm.

bookmark_add Chương 106: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Ta Chán Ghét Ngươi

https://thuviensach.vn

Phiên bản Dịch · 1617 chữ

“Sáu mươi năm?”

Nghiêm Hưu liếm môi một cái, không thể chờ đợi được nói:

“Tiểu huynh đệ, ta có thểnếm thử không?”

“Đương nhiên có thể .”

Tần Giác không sao cả nói .

Mặc dù dáng vẻ của Nghiêm Hưu có chút hung ác, nhưng từ chuyện vừa rồi không khó để

thấy, tính cách đối phương rất nóng.

Hơn nữa nhìn tình huống Ám Nguyệt thành loạn vô cùng, Tần Giác mới đến, nói không

chừng đã bị một ít tên không có ý tốt để mắt tới, Nghiêm Hưu sở dĩ mời hắn ăn cơm, hơn

phân nửa là làm cho những người kia nhìn .

Với thân phận đội trưởng đội chấp pháp của Nghiêm Hưu, lại có thực lực là Địa giai hậu kỳ,

tin chắc rằng không có mấy người dám trêu chọc hắn .

“Thật sao?”

Nghiêm Hưu vậy không khách khí, cầm bầu rượu lên rót một chén, ngửa đầu uống cạn .

“Ha ha, rượu ngon!”

https://thuviensach.vn

Quệt miệng, Nghiêm Hưu vẫn chưa thỏa mãn nói .

“Nghiêm đội trưởng tiếp tục uống đi, ta chỗ này còn có rất nhiều.”

Nói xong, Tần Giác lại lấy ra hai bình linh tửu sáu mươi năm đặt lên bàn .

menu

Trước Tiếp

Nghiêm Hưu sắc mặt biến hóa, vội nói:

“Tiểu huynh đệ, mau thu lại!”

Cho dù không rõ Nghiêm Hưu vì sao lại đột nhiên nghiêm túc như vậy, nhưng Tần Giác vẫn

làm theo lời hắn thu hồi linh tửu .

“Gần đây không hiểu sao Ám Nguyệt thành chết rất nhiều người, rất nhiều tên khốn đều

muốn nhân cơ hội đục nước béo cò, vẫn là cẩn thận mới là tốt .”

Nghiêm Hưu trái phải nhìn xuống, sau khi xác định không ai, nhẹ nhàng thở ra .

Linh tửu sáu mươi năm không thua gì đan dược tam phẩm bình thường, một bình còn được,

nhiều nữa khó tránh khỏi sẽ khiến người khác ngấp nghé .

“Vì sao vậy?”

https://thuviensach.vn

Tần Giác nhíu mày .

Trước khi tiến vào Ám Nguyệt thành, hắn với Tô Ngạn liền đã nhận ra điều không đúng lắm,

nhưng mà cũng không để ở trong lòng, hiện tại Nghiêm Hưu vừa hay giải đáp vấn đề này .

“Ai, ai biết được, từ nửa tháng trước đã bắt đầu, cũng không hiểu ra sao liên tiếp có người tử

vong, trong đó thậm chí có mấy võ giả Địa giai, ngay cả thành chủ cũng thúc thủ vô sách .”

Thở dài, Nghiêm Hưu bất đắc dĩ nói .

Vì là đội trưởng đội chấp pháp của thành này, Nghiêm Hưu từ trước đến nay đều đặt an nguy

của Ám Nguyệt thành ở vị trí thứ nhất, nhưng nửa tháng nay phát sinh chuyện này, lại làm

cho hắn có loại cảm giác bất lực .

Mặc cho hắn truy xét thế nào, cũng đều không có chút manh mối nào.

Quan trọng là, trên người những võ giả tử vong này không có vết thương nào,tại sao chết

cũng không biết .

Mà theo thời gian trôi qua, nhân số tử vong cũng dần dần tăng lên, thế là bắt đầu có không ít

võ giả muốn thừa cơ đục nước béo cò, giết người đoạt bảo .

https://thuviensach.vn

Lại tiếp tục như thế, chỉ sợ Ám Nguyệt thành sớm muộn gì cũng xong đời .

Nghiêm Hưu thậm chí cảm thấy coi như hắn tra được manh mối thì cũng không có cách, đối

phương đã có thể lặng yên không một tiếng động giết chết những võ giả Địa giai kia, như vậy

cũng có thể dễ dàng giết chết hắn .

“Các ngươi vẫn là nên rời khỏi nơi này sớm một chút, miễn cho gặp phải tai bay vạ gió .”

Nghiêm Hưu thở dài .

Nghe xong miêu tả của Nghiêm Hưu, Tần Giác cuối cùng hiểu chuyện gì xảy ra, nghĩ tới lúc ở

ngoại thành bọn hắn cũng cảm nhận được khí tức âm trầm quỷ dị, thì ra là do duyên cớ này .

“Được rồi, không nói những thứ này, còn không biết tiểu huynh đệ cùng vị cô nương này tên

gọi là gì .”

Cười khổ lắc đầu, Nghiêm Hưu đổi chủ đề .

“Ta gọi Tần Giác, nàng là bằng hữu ta Tô Ngạn .”

Tần Giác đáp .

“Tần huynh đệ, Tô cô nương .”

Nghiêm Hưu ý vị thâm trường nói:

https://thuviensach.vn

“Hai người các ngươi hẳn là từ cùng một nơi tới, thật là trai tài gái sắc .”

Lần đầu tiên khi nhìn thấy Tần Giác cùng Tô Ngạn, Nghiêm Hưu liền biết hai người nhất định

không đơn giản, dù sao người bình thường làm sao có thể dáng vẻ đẹp trai cùng xinh đẹp

như vậy được?

Huống chi ngàn dặm quanh đây chỉ có tòa thành này, nguy cơ tứ phía, hai người bình yên vô

sự xuất hiện ở đây, sao có thể là người bình thường được?

Theo suy đoán của Nghiêm Hưu, hai người hẳn là thiên tài đệ tử đến từ một gia tộc lớn nào

đó.

Chỉ tiếc Nghiêm Hưu nhìn không thấu tu vi của hai người, không cách nào phán định thực

lực hai người đến cùng ra sao.

Đối với chuyện này, Tần Giác thực sự lười nhác giải thích, thế là dứt khoát ngầm thừa nhận .

Thấy Tần Giác không nói gì,

Tô Ngạn đương nhiên cũng sẽ không nhiều chuyện.

Đúng lúc này, Vân Tịnh vẫn ghé vào đầu của Tần Giác đột nhiên nhảy đến trên mặt bàn,

https://thuviensach.vn

không nói hai lời, trực tiếp ôm lấy bầu rượu uống từng ngụm từng ngụm .

Ôm bình rượu còn lớn hơn cả mình, Vân Tịch không lộ ra vẻ cố sức chút nào, lá trên đầu

đong đưa, quả thật làm cho người ta nhịn không được mà hòa tan .

“Cái này …”

Nghiêm Hưu sững sờ, vừa rồi hắn cũng không có chú ý tới Vân Tịch, bởi vậy có chút mơ

màng .

“Nàng là đồ đệ của ta .”

Tần Giác có chút bất đắc dĩ, xem ra chính mình đã nuôi nhóc con này thành tửu quỷ rồi, mỗi

lần chỉ cần thấy linh tửu liền đi không kìm được .

“Đồ đệ?”

Nghiêm Hưu vẻ mặt hồ nghi, nhưng không có hỏi nhiều, dù sao thì hắn cùng Tần Giác cũng

chỉ mới quen mà thôi, cái gì nên hỏi, cái gì không nên hỏi, trong lòng của hắn rất rõ.

Với lại Tần Giác cố ý xóa đi khí tức linh thảo trên người Vân Tịch, coi như Đại thánh ở đây,

cũng không nhìn ra Vân Tịch là linh thảo hóa hình, chớ đừng nói chi là Nghiêm Hưu .

https://thuviensach.vn

Không bao lâu, đồ ăn lên, Tần Giác đoạt bầu rượu trong ngực của Vân Tịch, cũng cho

Nghiêm Hưu một nửa, sau đó hai người thoải mái uống .

Bởi vì cái gọi là uống rượu gặp tri kỷ ngàn chén ít lời, không hợp ý không hơn nửa câu,

phương pháp tốt nhất để tăng tiến hữu nghĩ của nam nhân chính là uống rượu .

Nhưng Nghiêm Hưu rất nhanh liền phát hiện, Tần Giác uống rượu hình như không biết say,

bất luận uống bao nhiêu linh tửu đều thần sắc như thường .

Mắt thấy mình sắp không chịu nổi, Nghiêm Hưu chỉ có thể vận chuyển linh lực đến hóa giải

linh tửu, nếu không hôm nay hắn khẳng định sẽ nằm ở chỗ này .

Từ đầu đến cuối Tô Ngạn đều ngồi ở bên cạnh không nói gì, như không liên quan, nàng cơ

bản sẽ không ăn.

“Vân Tịch …”

Buồn bực ngán ngẩm Tô Ngạn muốn đưa tay sờ Vân Tịch, kết quả lại bị Vân Tịch lách mình

né tránh .

“Hừ, ta không thích ngươi .”

Vân Tịch phồng miệng lên, thở phì phò nói .

https://thuviensach.vn

Tô Ngạn ngạc nhiên, mình hình như không có đắc tội với Vân Tịch.

“Ngươi muốn uống rượu sao? Ta chỗ này có .”

Giống như là nhớ tới cái gì, Tô Ngạn từ trong nhẫn chứa đồ lấy ra một bình linh tửu, dụ dỗ

nói .

“Linh tửu?”

Vốn dĩ vẫn cảnh giác nhưng Vân Tịch sau khi nhìn thấy bầu rượu trong tay Tô Ngạn, lập tức

hai mắt tỏa ánh sáng, không chút do dự nhào tới .

”

Ừ… Ừ, đợi một chút.”

Tô Ngạn giơ tay lên, để Vân Tịch vồ hụt .

“Cho ta .”

Lá trên đầu Vân Tịch điên cuồng đong đưa, hiển nhiên là rất sốt ruột .

“Ta có thể cho ngươi linh tửu, nhưng mà … Ngươi phải để ta xoa hai lần .”

Tô Ngạn khóe miệng cong lên, giảo hoạt nói .

“Không được!”

Vân Tịch lập tức lắc đầu cự tuyệt:

“Ta chán ghét ngươi!”

https://thuviensach.vn

“A? Thật sao?”

Tô Ngạn không ép buộc Vân Tịch mà mở ra bầu rượu, uống một ngụm, lộ ra vẻ say mê, nhìn

Vân Tịch chảy nước miếng .

“Xác định không cần?”

Tô Ngạn lại hỏi một câu .

“Không!”

Vân Tịch hút nước bọt, kiên định nói:

“Ta cho dù không uống rượu, cũng tuyệt đối không cho ngươi chạm vào!”

“...”

Sau một lúc lâu, Vân Tịch ôm bầu rượu nằm trong tay Tô Ngạn, tùy ý Tô Ngạn “Chà đạp”,

nghiễm nhiên đã quên đi chuyện mình mới vừa nói.

“Không được, không được, uống hết thì đêm nay ta liền không có cách nào tuần tra .”

Cho dù cực lực dùng linh lực hóa giải, nhưng cái này dù sao cũng là linh tửu sáu mươi năm,

Nghiêm Hưu rất nhanh đã thua trận, liên tục cầu xin tha thứ .

Ở phương diện uống rượu này, Tần Giác tự nhận là không có đối thủ .

bookmark_add Chương 107: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

https://thuviensach.vn

Đẹp Nhất Người Trong Gương

Phiên bản Dịch · 3183 chữ

“Hai vị đêm nay xác định phải ở lại chỗ này?”

Sau khi ăn uống no nê, Nghiêm Hưu nghiêm mặt nói .

“Các ngươi nơi này có đồ gì chơi vui không?”

Tần Giác không trả lời mà hỏi lại .

“Đồ chơi vui?”

Nghiêm Hưu sững sờ, lập tức nhíu mày suy tư nói:

“Trong thành ngược lại là có không ít đồ vật đặc biệt, hai vị muốn đi, ta có thể dẫn đường .”

“Vậy làm phiền Nghiêm đội trưởng .”

Nghiêm Hưu thực lực có lẽ không mạnh, nhưng lại tuyệt đối có thể tôn kính .

“Ha ha, đã uống linh tửu của ngươi, còn gọi đội trưởng cái gì, hãy gọi ta là lão Nghiêm đi.”

Nghiêm Hưu vỗ vỗ ngực, sảng khoái nói .

Thanh toán xong, ba người ra khỏi quán rượu, mà giờ khắc này Vân Tịch đã uống say mèm từ

lâu, nằm trong ngực Tô Ngạn ngủ thật say .

“Đợi… Đợi, đợi một chút.”

https://thuviensach.vn

Tần Giác bỗng nhiên dừng bước lại .

“Thế nào?”

Nghiêm Hưu nghi hoặc .

menu

Trước Tiếp

Tần Giác quay đầu nhìn về phía Tô Ngạn:

“Ngươi có mặt nạ không?”

Dựa theo kịch bản, lát nữa Tô Ngạn hơn phân nửa sẽ bị tên hoàn khố thiếu gia nào đó coi

trọng, sau đó đánh tới đánh lui, đánh lên đánh xuống, vì để tránh cho loại tình huống này

xảy ra, vẫn là ngụy trang sẽ đỡ hơn chút, Tần Giác cũng không muốn đến tên nào giết tên đó

đâu .

“Có .”

Tô Ngạn gật đầu .

“Đeo lên .”

“Ừm .”

https://thuviensach.vn

Tô Ngạn không có phản bác, lập tức từ trong nhẫn trữ vật lấy mặt nạ ra đeo lên, quỷ dị là,

sau khi đeo mặt nạ lên, dung mạo của Tô Ngạn quả thật cũng biến hóa theo, trở nên bình

thường .

Hiển nhiên tấm mặt nạ kia cũng không đơn giản, thậm chí có thể là Linh khí cao giai.

Mắt thấy cảnh tượng này, Nghiêm Hưu càng thêm khẳng định thân phận của hai người

không đơn giản, nhưng mà cũng không nói gì .

“Nghiêm đội trưởng .”

“Chào Nghiêm đội trưởng .”

“Lão Nghiêm, hai vị này là ai vậy.”

“...”

Nghiêm Hưu không hổ là đội trưởng của đội chấp pháp ở Ám Nguyệt thành, cơ hồ đi tới chỗ

nào cũng đều có người chào hỏi, nhưng đại bộ phận ánh mắt đều tập trung trên người Tần

Giác, hết cách, thực sự quá đẹp rồi, muốn không hấp dẫn người khác cũng khó khăn .

May mà không tiếp tục gặp phải ai giống trước hai tên trước đó, không thì Tần Giác cũng

https://thuviensach.vn

ngại lắm .

Chính là giống như Nghiêm Hưu nói, bởi vì nửa tháng này thường xuyên có người chết bất

đắc kỳ tử, có thể cảm thấy rõ ràng được có nhiều chỗ hỗn loạn hơn.

Trong lúc đó Nghiêm Hưu ngăn trở mấy tên võ giả tranh đấu, những tên võ giả kia thấy

Nghiêm Hưu, toàn bộ thức thời ngậm miệng lại, xám xịt đào tẩu .

Nghiêm Hưu không chỉ đơn giản là đội trưởng đội chấp pháp mà sau lưng hắn còn có thành

chủ của Ám Nguyệt thành, cũng là cường giả Thiên giai duy nhất của Ám Nguyệt thành, tự

nhiên không ai dám đắc tội với hắn .

Không bao lâu, ba người đi vào trong thành, nơi này hắn là nơi phồn hoa nhất Ám Nguyệt

thành, mặc dù đã chạng vạng tối nhưng vẫn có tiếng người huyên náo, ngựa xe như nước, có

cảm giác của phố xá sầm uất.

“Đây là thứ đồ gì?”

Tần Giác chỉ vào một tảng đá bày trước mặt một tiểu thương hỏi .

Tảng đá kia có hình dáng khá đặc thù, giống như đá cuội, nhưng lại tản ra linh khí nhàn nhạt.

https://thuviensach.vn

“A, đây là tuyết thạch đã được luyện chế, có thể khảo thí tu vi của võ giả dưới Huyền giai.”

Nghiêm Hưu giải thích nói .

“Nghiêm đội trưởng, ngài hôm nay làm sao có thời gian mà tới đây vậy .”

Nhìn thấy Nghiêm Hưu, tiểu thương đứng bên cạnh cười nói .

“Dẫn bằng hữu tới xem một chút .”

Nghiêm Hưu chỉ vào Tần Giác cùng Tô Ngạn .

Tên tiểu thương kia lập tức giật mình, cười nói với Tần Giác:

“Công tử muốn mua cái gì, nếu thấy có hứng thú với đồ gì, có thể trực tiếp lấy đi .”

Nghe vậy, Tần Giác lại nhìn những vật khác một chút, nhưng đều là đá, linh thực các loại,

điều này không khỏi làm Tần Giác có hơi xúc động, hắn sao lại không giống mấy nhân vật

chính trong tiểu thuyết kia chứ, tùy tiện liền có thể nhặt được tuyệt thế trân bảo.

Đang lúc Tần Giác chuẩn bị rời đi, khóe mắt bỗng nhiên trong lúc vô tình liếc thấy một cái

gương đồng, cái này khiến hắn nhớ tới câu thơ tình nào đó ở kiếp trước, thế là tiện tay ném

xuống một miếng linh thạch,

https://thuviensach.vn

Cầm lấy gương đồng nói:

“Cái gương đồng này ta mua .”

Mặc dù tiểu thương nói có thể trực tiếp lấy đi, nhưng Tần Giác đương nhiên không có khả

năng làm như vậy thật .

Thấy thế, tiểu thương có chút kinh ngạc, đây chẳng qua là chiếc gương đồng bình thường mà

thôi, thế mà lại dùng một khối linh thạch để mua, có lầm hay không vậy?

Tần Giác cũng không quản nhiều như vậy, trực tiếp quay người đem gương đồng giao cho Tô

Ngạn nói:

“Gương đồng này cho ngươi .”

“A?”

Tô Ngạn đang nựng Vân Tịch sửng sốt vô cùng, bị động tác bất ngờ của Tần Giác làm cho

giật nảy mình .

“Tiền bối …”

“Gương đồng này tặng cho ngươi .”

Tần Giác lại lặp lại một lần.

“Cảm ơn .”

https://thuviensach.vn

Tô Ngạn vội vàng nhận lấy gương đồng, nhìn xung quanh, hình như chỉ là chiếc gương đồng

bình thường mà, nhưng mà câu kế tiếp của Tần Giác lại làm cho Tô Ngạn trong nháy mắt đỏ

hết cả mặt:

“Giang sơn nhìn không hết, đẹp nhất là người trong gương .”

Tô Ngạn làm gì đã nghe qua loại lời tâm tình này, trong nháy mắt mặt đỏ tới mang tai, đỉnh

đầu càng là bốc lên một tầng khói trắng, giống như máy hơi nước .

Làm sao bây giờ?

Đây là tiền bối đang tỏ tình với nàng sao?

Có nên tiếp nhận hay không?

Nếu như tiếp nhận, các trưởng lão sẽ đồng ý hay không?

Không đúng, tiền bối lợi hại như vậy, trưởng lão nhất định sẽ đồng ý .

Thế nhưng là … Sau này khi ở bên nhau lỡ như tiền bối ghét bỏ ta đần thì làm sao bây giờ?

Đúng rồi, về sau có nên sinh mấy đứa bé nữa không?

Ngắn ngủi trong phút chốc, Tô Ngạn ngay cả tên con cũng nghĩ xong rồi.

Một bên khác Tần Giác cũng hơi mờ mịt, hắn không nghĩ tới Tô Ngạn vậy mà phản ứng lớn

như vậy .

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, cách đó không xa bỗng nhiên truyền đến một trận ồn ào, hóa giải xấu hổ giữa

hai người.

“Cút ngay cho ta!”

Thanh niên đá bay võ giả ngăn tại trước mặt ra xa, lạnh lùng nói .

Tên võ giả bị đá trúng kia trực tiếp bay ra xa mười mấy mét, ngã trên mặt đất hôn mê bất

tỉnh .

“Hừ, một đám rác rưởi, đều tránh ra cho ta, nếu không đừng trách bản thiếu gia không khách

khí!”

Thanh niên ở trên cao nhìn xuống đám người, trong lời nói tràn đầy khinh thường .

“Tìm chết .”

Bằng hữu của võ giả bị đá bay ra ngoài giận dữ, vừa muốn nâng quyền phản kích, trên người

thanh niên đột nhiên bộc phát ra một dòng linh lực, đem đối phương đánh ngã lên mặt đất .

“Nếu ngươi đã muốn tìm chết, vậy bản thiếu gia liền thành toàn cho ngươi .”

Thanh niên nhếch miệng cười, một cước giẫm ở trên đầu của võ giả kia.

“Dừng tay!”

https://thuviensach.vn

Nghiêm Hưu không chút do dự lao ra chặn lại nói:

“Ngươi muốn làm cái gì!”

“Làm gì? Rất rõ ràng.”

Thanh niên cười nhạt nói, giống như căn bản không để Nghiêm Hưu vào trong mắt .

“Ta là đội trưởng đội chấp pháp ở thành này, ta hiện tại lệnh ngươi, lấy chân ra!”

Nghiêm Hưu gầm thét .

“Một tên đội trưởng đội chấp pháp nho nhỏ cũng dám ở trước mặt ta kêu gào, ngươi có biết

ta là khách quý do thành chủ của các ngươi mời đến hay không?”

Thanh niên đôi mắt nhắm lại, sát ý bùng cháy nói:

“Hay là, ngươi muốn chết cùng hắn?”

“Làm càn!”

Nghiêm Hưu giận không kiềm được, lập tức thúc đẩy linh lực, định giáo huấn tên thanh niên

cao ngạo không ai bì nổi trước mắt này, nhưng mà đúng vào lúc này, một tiếng kêu trùng

trùng điệp điệp vang lên:

“Dừng tay cho ta!”

https://thuviensach.vn

Câu nói này rơi xuống, một dòng khí tức cường đại dâng lên, thình lình đạt đến cấp bậc

Thiên giai, ngắn ngủi mấy giây, liền đến trước mặt mọi người .

Người đến là nam tử trung niên có dáng người thẳng tắp, khuôn mặt chính khí, hơi có vẻ âm

nhu, nhưng chẳng biết tại sao, lại khiến người ta có một loại cảm giác ngoan lệ, không hợp

nhau với dung mạo .

“Thành chủ!”

Nghiêm Hưu lập tức khom mình hành lễ .

“Ừm.”

Người tới nhẹ gật đầu, trầm giọng nói:

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy?”

“Thành chủ, người này hành hung ở trong thành, quả thật là coi trời bằng vung, còn tuyên bố

là khách quý của ngài .”

Nghiêm Hưu lời nói khí khái .

“Hắn đúng là khách của ta .”

Nam tử trung niên được xưng là thành chủ mặt không biểu tình, thản nhiên nói .

“Cái gì?”

https://thuviensach.vn

Nghiêm Hưu vẻ mặt kinh ngạc, sao cũng không nghĩ tới lại là thật .

“Hắc hắc hắc, nghe thấy rồi chứ, tiểu đội trưởng .”

Thanh niên đắc ý nói:

“Ta chỉ cần động ngón tay, liền có thể nghiền chết ngươi .”

“Linh công tử, mong rằng ngài nể mặt ta, không nên gây chuyện ở chỗ này .”

Nam tử trung niên khẽ nhíu mày .

“Ha ha, được, nể mặt của Lữ thành chủ, ta tạm thời tha các ngươi một mạng .”

Ngoài dự liệu là, thanh niên mới vừa rồi còn cao ngạo không ai bì nổi kia lại không có tiếp

tục ép bức, mà là nhấc chân buông võ giả kia ra .

“Đa tạ Linh công tử .”

Nam tử trung niên ôm quyền nói .

“Lữ thành chủ, ta còn có việc đi trước, nhưng mà đừng quên giao ước giữa chúng ta.”

Trước khi đi, thanh niên không quên hướng Nghiêm Hưu ý vị thâm trường nói:

“Ta nhớ kỹ ngươi .”

Đám người nhao nhao tản ra, nhường cho thanh niên một con đường .

https://thuviensach.vn

Đưa mắt nhìn thanh niên đi xa, nam tử trung niên thở dài:

“Nhớ kỹ, về sau mặc kệ xảy ra chuyện gì, cũng đừng chọc đến hắn .”

“Vì sao?”

Nghiêm Hưu không hiểu, mình rõ ràng không làm sai, vì sao phải sợ hãi .

“Hắn đến từ Linh tộc .”

Cho dù chỉ có năm chữ ngắn ngủi, nhưng lại như sấm bên tai .

Trung Châu thánh địa tổng cộng có hai mươi thế lực đỉnh phong, theo thứ tự là tám đại

thánh địa cùng mười hai Thánh tộc .

Trong đó Linh tộc chính là một trong mười hai Thánh tộc, mà lại là Thánh tộc quỷ dị nhất, so

sới loại quái vật khổng lồ như Linh tộc này, Ám Nguyệt thành tựa như một hạt cát trong sa

mạc, căn bản không đáng nhắc tới .

“Nếu như không phải ta kịp thời đuổi tới, ngươi đã chết .”

Nam tử trung niên nói tiếp .

Nghiêm Hưu trầm mặc, dù là hắn vẫn luôn ở tại Ám Nguyệt thành, cũng biết mười hai Thánh

tộc cường đại cỡ nào, đó chính là tồn tại đứng đầu Linh Ương Giới, ngoại trừ tám đại thánh

https://thuviensach.vn

địa, không ai dám đến khiêu chiến .

“Được rồi, chuyện này dừng lại ở đây .”

Vỗ vỗ bả vai của Nghiêm Hưu, nam tử trung niên không nhiều lời, lần nữa phi thân rời đi .

Quần chúng còn lại vây xem hai mặt nhìn nhau, không biết xảy ra chuyện gì, bởi vì nam tử

trung niên vừa rồi là dùng linh lực truyền âm, cho nên bọn hắn cũng không nghe thấy .

“Lão Nghiêm, ngươi không sao chứ?”

Tần Giác tiến lên hỏi .

Người khác có lẽ không nghe thấy nam tử trung niên nói gì, nhưng Tần Giác lại nghe được,

cũng biết người thanh niên kia là đến từ Linh tộc, chẳng qua trong mắt Tần Giác chẳng có

khái niệm gì về mười hai Thánh tộc cả .

“Không có việc gì, không có việc gì .”

Nghiêm Hưu lắc đầu liên tục, lập tức nhanh chóng điều chỉnh tâm tình nói:

“Tần huynh đệ, chúng ta đến phía trước xem một chút đi .”

Tần Giác cũng không có nói ra chuyện của Linh tộc, mà là nhỏ giọng hỏi:

“Vừa rồi người kia là thành chủ của Ám Nguyệt thành sao?”

“Đúng vậy.”

https://thuviensach.vn

Đối với nam tử trung niên, Nghiêm Hưu khá tôn trọng:

“Lúc trước nếu như không phải thành chủ đã cứu ta, ta cũng không sống tới hiện tại .”

Nói đến đây, Nghiêm Hưu thành thật nói:

“Thành chủ kỳ thật là người rất tốt, chỉ là người trẻ tuổi kia quá mạnh, hắn cũng không có

cách nào .”

“Ừm .”

Tần Giác như có điều suy nghĩ .

Mặc dù Nghiêm Hưu nói như vậy, nhưng Tần Giác lại cảm nhận được khí tức âm lãnh trên

người nam tử trung niên kia, giống như người chết vậy, loại khí tức này, tuyệt không thể xuất

hiện trên người của một võ giả Thiên giai bình thường được.

Tiếp đó, ba người đều giả bộ như không có chuyện gì xảy ra, đi dạo khắp con đường, cho đến

lúc mặt trời lặn về phía tây, tinh quang lại hiện ra .

“Chưởng quỹ, nơi này còn gian phòng nào không?”

Nghiêm Hưu đi vào một khách sạn, lớn tiếng nói .

https://thuviensach.vn

Bởi vì sắc trời đã tối xuống, cho nên Tần Giác quyết định đêm nay tạm thời ở lại Ám Nguyệt

thành .

“Có có có, Nghiêm đội trưởng, ngài muốn phòng nào cũng được .”

Chưởng quỹ cười tủm tỉm nói .

“Sắp xếp cho hai vị này bằng hữu một bộ gian phòng .”

Nghiêm Hưu chỉ Tần Giác cùng Tô Ngạn ở sau lưng .

Hắn thấy, hai người hắn là quan hệ tình lữ, cho nên chỉ cần một gian .

“Hai gian .”

Tần Giác đánh gãy Nghiêm Hưu .

“Không thành vấn đề .”

Chưởng quỹ hưng phấn nói .

Bởi vì gần đây Ám Nguyệt thành khá loạn, đã có rất ít người ở trọ, thật vất vả mới có hai vị

khách tới, lại còn là bằng hữu của đội trưởng đội chấp pháp, hắn lại sao có thể lơ là .

“Tần huynh đệ, ta đi trước, ngày mai lại tới tìm ngươi, đến lúc đó mang bình rượu ngon cho

ngươi .”

https://thuviensach.vn

Nghiêm Hưu phất tay, quay người rời đi .

Dưới sự chỉ dẫn của chưởng quỹ, Tần Giác cùng Tô Ngạn tiến vào gian phòng của riêng

mình, về phần Vân Tịch, thì lại nằm trên đầu Tần Giác.

“Nhóc con, lần sau đừng uống rượu nhiều như vậy .”

Vuốt đầu Vân Tịch Tần Giác bất đắc dĩ .

“Ngô …”

Vân Tịch lật mình, vẫn không có tỉnh lại .

“...”

“Ở đây cũng chẳng có thứ gì hay ho, ngày mai liền rời đi thôi .”

Nghĩ như vậy, Tần Giác lấy ra một bình linh tửu, sau đó đeo lên Huyễn Thời mua ở chỗ của

Mã Hoa Đằng, tiến vào thế giới huyễn cảnh của Thiếu Niên A Thành.

Một bên khác, Tô Ngạn ngồi xếp bằng ở trên giường, muốn tiến vào trạng thái tu luyện,

nhưng làm sao cũng không tĩnh tâm được, trong đầu đều là câu thơ tình kia của Tần Giác.

Cuối cùng Tô Ngạn dứt khoát không tu luyện nữa, lấy chiếc gương đồng Tần Giác đưa cho

nàng kia ra, cầm trong tay .

https://thuviensach.vn

Mặt của gương đồng này nhìn rất bình thường, thậm chí chế tác còn có chút thô sơ, nhưng

nhìn thấy trong gương đồng phản chiếu khuôn mặt tuyệt mỹ, Tô Ngạn lại có loại cảm giác

nói không nên lời.

Nàng thuở nhỏ được tông chủ Phong Lôi Tông chọn trúng, trở thành Thánh nữ của Phong

Lôi Tông, danh chấn Nam cảnh, hiện tại lại gánh vác toàn bộ hy vọng của Phong Lôi Tông,

chuyện này khiến nàng bức thiết mong muốn mạnh lên, nhưng lại cũng tràn ngập mê mang .

“Giang sơn nhìn không hết, đẹp nhất là người trong gương …”

Tô Ngạn tự lẩm bẩm, hai con ngươi khép hờ .

Một đêm không có chuyện gì xảy ra .

Ngày hôm sau, Tần Giác lấy Huyễn Thời xuống, phát hiện Vân Tịch đang ngồi ở trên bả vai

hắn tu luyện, mái tóc trên đầu đung đưa trái phải, giống cây anten .

Phát giác được Tần Giác động tĩnh, Vân Tịch cũng tỉnh lại từ trong tu luyện:

“Sư phụ, ta sắp thăng cấp ba rồi, hì hì .”

“Nhanh vậy sao?”

https://thuviensach.vn

Tần Giác sững sờ, bất quá ngẫm lại cũng đúng, Vân Tịch đã hóa hình, còn có gì không thể

chứ?

Uống một ngụm rượu, Tần Giác đứng lên nói:

“Không biết nơi này có bán bản đồ hay không, ngày hôm qua thế mà quên mất chuyện này .”

Hắn căn bản hoàn toàn không biết gì về Thánh địa Trung Châu, bây giờ đang ở nơi nào cũng

không biết, nếu như không có bản đồ, chỉ sợ rất dễ lạc đường .

Duỗi lưng một cái, Tần Giác quyết định đi ra xem một chút, nói không chừng có thể mua

được một tấm bản đồ .

Tô Ngạn vẫn luôn chú ý đến bên này, thấy Tần Giác từ trong phòng đi ra, lập tức đẩy cửa đi

ra ngoài .

“Mua bản đồ trước, sau đó nói với lão Nghiêm một tiếng, chúng ta liền đi thôi .”

Tần Giác nói.

“Vâng.”

Tô Ngạn gật nhẹ đầu, không có bất cứ dị nghị gì.

https://thuviensach.vn

Rời khỏi khách sạn, hai người đi đến phụ cận, chợt thấy nơi xa bu đầy người, cực kỳ ồn ào .

Tần Giác tâm huyết dâng trào, dự định đi qua xem náo nhiệt, nhưng khi hắn thấy người bị

vây ở giữa là ai, lập tức sầm mặt lại .

bookmark_add Chương 108: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Nợ Máu Phải Trả Bằng Máu

Phiên bản Dịch · 3428 chữ

Chỉ thấy Nghiêm Hưu ngã trên mặt đất, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, không có bất kỳ khí tức

sinh mệnh gì, giống như đã bỏ mình .

Quỷ dị là, trên dưới toàn thân Nghiêm Hưu đều tìm không thấy bất kỳ vết thương nào, tựa

như ngủ thiếp đi.

“Không nghĩ tới Nghiêm đội trưởng đã chết rồi, chúng ta vẫn là nhanh chóng rời khỏi nơi

này.”

“Đúng vậy,đúng vậy, Nghiêm đội trưởng chính là võ giả Địa giai đó .”

“Tòa thành này nhất định là bị nguyền rủa .”

“Ai, Nghiêm đội trưởng là người tốt như vậy.”

“...”

https://thuviensach.vn

Đám người nghị luận ầm ĩ, có người sợ hãi, cũng có người tiếc hận cho Nghiêm Hưu.

Dù sao, thân là đội trưởng của đội chấp pháp ở Ám Nguyệt thành, Nghiêm Hưu từng giúp rất

nhiều người, ai có thể ngờ được sẽ chết một cách khó hiểu ở chỗ này chứ, thực sự để cho

người ta khó mà tiếp nhận .

“Tại sao có thể như vậy .”

Tô Ngạn che miệng, lộ ra vẻ mặt kinh ngạc .

Tần Giác không nói gì, trực tiếp giao Vân Tịch cho Tô Ngạn, đẩy đám người ra ngồi xổm ở

bên cạnh Nghiêm Hưu.

menu

Trước Tiếp

Giờ phút này Nghiêm Hưu tựa như ngủ thiếp đi, nhưng trong tay lại nắm thật chặt một bình

linh tửu, không chịu buông ra .

Tần Giác quét mắt, bình linh tửu này đúng là đã đạt đến sáu mươi năm, hẳn là món đồ

Nghiêm Hưu cất giữ dưới đáy tủ, tuy nói không cách nào so sánh với linh tửu của Thiên Cơ

https://thuviensach.vn

Tông, nhưng Nghiêm Hưu nguyện ý lấy ra, đủ để thấy thái độ của hắn.

Trong thoáng chốc, Tần Giác giống như nghe được thanh âm hào sảng của Nghiêm Hưu:

“Tần huynh đệ, ngày mai ta mang bình rượu ngon cho ngươi!”

Hít một hơi thật sâu, Tần Giác chỉ cảm thấy trong lồng ngực khí huyết cuồn cuộn, hắn duỗi

tay nắm lấy bầu rượu, thấp giọng nói:

“Lão Nghiêm, nâng cốc với ta đi .”

Nói xong câu này, giống như có kỳ tích Nghiêm Hưu vậy mà buông lỏng ngón tay ra.

Tần Giác mở bầu rượu, trực tiếp ngửa đầu uống cạn, buồn bã nói:

“Đã uống rượu của ngươi, như vậy ta có nghĩa vụ giúp ngươi báo thù .”

Nói xong, Tần Giác vươn người đứng dậy, tản ra sát ý mãnh liệt!

Nợ máu trả bằng máu!

“Tiền bối …”

Tô Ngạn há to miệng, cuối cùng không nói gì, nàng biết, Tần Giác thật sự đang rất tức giận .

“Tránh ra, tránh ra .”

Lúc này, mấy tên võ giả lao đến, nhìn thấy Nghiêm Hưu nằm trên mặt đất, sắc mặt đại biến:

“Đội trưởng!”

https://thuviensach.vn

Những võ giả này hình như là thành viên của đội chấp pháp, thấy Nghiêm Hưu bỏ mình, liền

cực kỳ bi thương, trong đó hai người nhịn không được khóc khàn cả giọng .

“Tại sao có thể như vậy .”

“Rốt cuộc là ai làm!”

“Nghiêm đội trưởng …”

“...”

Nhìn thấy cảnh tượng này, Tần Giác mặt không đổi sắc nói: “Các ngươi cũng đều là thành

viên của đội chấp pháp.”

“Ngươi là ai?”

Một tên võ giả trong đó nhíu mày .

“Hắn hình như là thiếu niên ngày hôm qua đi theo bên cạnh Nghiêm đội trưởng.”

Một tên võ giả khác nhận ra Tần Giác .

“Người có quan hệ như thế nào với đội trưởng?”

“Ta là bằng hữu của đội trưởng các ngươi, hiện tại muốn đưa thi thể của hắn đi.”

Tần Giác chậm rãi nói ra .

https://thuviensach.vn

Đám người giận dữ:

“Ngươi đây là có ý gì?”

“Rất đơn giản, báo thù cho hắn .”

Tần Giác không tiếp tục nói nhảm, đầu ngón tay trong nháy mắt bắn ra một vệt kim quang,

đánh vào trong cơ thể Nghiêm Hưu, lập tức giống như phát giác được cái gì, nhìn về phía

phương xa .

“Ngươi đã làm gì Nghiêm đội trưởng? !”

Nếu không phải do động tác của Tần Giác quá mức quỷ dị, chỉ sợ đám người cũng sớm đã ra

tay đánh nhau .

Nhưng mà Tần Giác không để ý bọn hắn tí nào, vung tay lên, cuốn theo thi thể của Nghiêm

Hưu, bay về phía phủ thành chủ ở phương xa.

“Dừng lại!”

Đám người vừa muốn truy kích, lại phát hiện chính mình vậy màkhông cách nào động đậy

được, giống như bị cái gì đó níu lại.

Tô Ngạn thở dài, nói:

https://thuviensach.vn

“Yên tâm đi, tiền bối sẽ báo thù cho Nghiêm đội trưởng.”

Nói xong, Tô Ngạn theo sát phía sau, bay theo Tần Giác bay về phía phủ thành chủ .

Cùng lúc đó, trong phủ thành chủ.

“Linh công tử, ngươi vì sao lại động thủ với Nghiêm Hưu!”

Nam tử trung niên đứng đối diện với thanh niên chất vấn .

“Lữ thành chủ, Lữ Thanh Hầu, ngươi đã quên ước định giữa chúng ta sao?”

Thanh niên thần sắc tự nhiên, cười lạnh nói:

“Trong cái thành này tất cả mọi người đều là chất dinh dưỡng của Linh tộc chúng ta, ta

muốn giết ai thì giết!”

“Ngươi thật quá đáng!”

Lữ Thanh Hầu gầm thét .

Nghiêm Hưu là thủ hạ đắc lực nhất của hắn, trung thành tuyệt đối, hắn chẳng thể ngờ, thanh

niên thế mà sẽ vì chuyện nhỏ ngày hôm qua mà trực tiếp giết chết Nghiêm Hưu .

“Làm sao, Lữ thành chủ, ngươi muốn chết cùng hắn sao?”

Thanh niên nhắm mắt lại, không che giấu chút nào nói .

Lời vừa nói ra, yết hầu Lữ Thanh Hầu giống như bị nghẹn, lập tức tịt ngòi .

https://thuviensach.vn

“Hừ, nếu như không phải có Linh tộc chúng ta giúp ngươi, ngươi đã chết từ ba năm trước.”

Linh Lang Thiên lạnh lùng nói:

“Mười ngày sau, tất cả mọi người trong thành đều phải chết, ngay lúc này ta khuyên ngươi

tốt nhất đừng có nghĩ gì, nếu không ta không ngại tiễn ngươi đi trước đâu .”

Thuộc dòng dõi Linh tộc, Linh Lang Thiên quả thật có lực lượng này, có lẽ ở Linh tộc hắn

không được tính là cái thiên tài gì, nhưng ở loại địa phương nhỏ như Ám Nguyệt này, là tồn

tại không thể địch nổi!

“Ta đã biết.”

Lữ Thanh Hầu sắc mặt biến hóa không chừng, cuối cùng cúi đầu nói .

Ba năm trước, thọ nguyên của hắn gần hết, lại không cách nào đột phá Thiên giai, mắt thấy

chắc chắn phải chết, Linh tộc bỗng nhiên tìm tới hắn, dùng bí thuật giúp hắn kéo dài tính

mạng, nhưng phải trả giá chính là sinh mạng của tất cả mọi người ở Ám Nguyệt thành.

Lữ Thanh Hầu lúc sắp chết không chút nghĩ ngợi liền lựa chọn đáp ứng, kéo dài hơi tàn sống

https://thuviensach.vn

đến bây giờ .

Đây cũng là nguyên do Tần Giác vì sao cảm nhận được trên người hắn có khí tức tử vong .

Nói một cách khác, chỉ cần thanh niên nguyện ý, lúc nào cũng có thể lấy đi sinh mệnh của Lữ

Thanh Hầu.

“Nếu không phải Hồn Châu cần ba năm mới thức tỉnh, ta đã sớm giết chết tên phế vật ngươi

.”

Khinh thường nhếch miệng, Linh Lang Thiên ở trên cao nhìn xuống phân phó nói:

“Đêm nay tìm cho ta mười nữ nhân, càng xinh đẹp càng tốt .”

“Vâng.”

Lữ Thanh Hầu không dám phản bác, chỉ đành đáp ứng .

“Không cần tìm .”

Ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến âm thanh lạnh như băng của Tần Giác.

“Ai!”

Hai người đều là kinh hãi, bọn hắn vậy mà không phát hiện có người tới gần .

Phanh!

https://thuviensach.vn

Âm thanh cửa gỗ vỡ vụn, hóa thành bột phấn, một bóng dáng xuất hiện ngoài cửa .

“Rất đẹp trai!”

Thấy rõ dung mạo người tới, hai người không hẹn mà cùng thầm nghĩ, nhưng lập tức phản

ứng lại, hiện tại không phải thời điểm nghĩ

những thứ này .

“Ngươi là ai!”

Linh Lang Thiên sắc mặt âm trầm, cơ hồ cóthểchảy ra nước, với tu vi Thiên giai hậu kỳ của

hắn lại không phát giác được sự có mặt của đối phương .

Tần Giác không nhìn thẳng Linh Lang Thiên mà nhìn về phía Lữ Thanh Hầu:

“Ha ha, ngươi quả nhiên có vấn đề .”

Lữ Thanh Hầu thần sắc trì trệ, giống như là nhớ tới cái gì, chỉ vào Tần Giác nói:

“Ngươi là người ngày hôm qua …”

Lúc ấy Tần Giác cũng không có đứng ra, cho nên Lữ Thanh Hầu không để ý, nhưng dáng vẻ

của Tần Giác quả thực quá đẹp rồi, bởi vậy Lữ Thanh Hầu có chút ấn tượng đôi chút.

“Không sai, ta là bằng hữu của Nghiêm Hưu.”

https://thuviensach.vn

Tần Giác nhếch miệng một cười, điềm nhiên nói:

“Ta là tới báo thù cho hắn .”

Nghiêm túc mà nói, thời gian mà Tần Giác quen biết với Nghiêm Hưu còn chưa tới một ngày,

nói là bằng hữu thì có hơi miễn cưỡng, nhưng bây giờ trong đầu Tần Giác chỉ có một suy

nghĩ, đó là báo thùcho Nghiêm Hưu .

“Bằng hữu của Nghiêm Hưu?”

Lữ Thanh Hầu ngạc nhiên, cho dù giờ phút này trên người Tần Giác không có bất kỳ dao

động linh lực gì, nhưng lại cho hắn có một loại cảm giác nguy cơ mãnh liệt, Nghiêm Hưu từ

lúc nào mà có loại bằng hữu này?

“Những lời vừa rồi đã nghe được hết rồi sao?”

Linh Lang Thiên sắc mặt càng thêm âm trầm .

“Mệnh của Nghiêm Hưu vốn chính là do ta cứu, ta hiện tại chẳng qua là thu hồi lại mà thôi,

ngươi tốt nhất đừng xen vào việc của người khác!”

Cắn răng, Lữ Thanh Hầu âm trầm nói .

https://thuviensach.vn

Mặc dù Nghiêm Hưu là thủ hạ đắc lực nhất của hắn nhưng so với mạng của mình thì là thá gì

chứ?

“Rất tốt, hiện tại ngươi cũng có thể chết rồi.”

Tần Giác lười nói nhảm, đưa tay liền đánh ra một quyền .

Trong chốc lát, thiên địa tại thời khắc này đều vặn vẹo!

Đáng thương Lữ Thanh Hầu còn chưa phản ứng kịp chuyện gì đang xảy ra, liền bị quyền

phong mạnh mẽ bao phủ, dù cho hắn đã Thiên giai trung kỳ, cũng trong nháy mắt bị xé nát .

Sức ép kinh khủng của quyền phong không ngưng, còn như sóng lớn ép qua, những nơi đi

qua, kiến trúc từng dãy liên tục sụp đổ, nổi lên bụi bặm đầy trời.

Khi khói bụi tán đi, lấy Tần Giác làm trung tâm một vết rạch hình cung hiện lên khuếch tán

ra ngoài, xuyên qua cả thành chủ phủ .

Về phần Lữ Thanh Hầu, ngay cả cặn cũng không còn .

Đến lúc chết Lữ Thanh Hầu cũng không biết đã xảy ra chuyện gì .

“Cái này …”

https://thuviensach.vn

Vốn dĩ bởi vì bị bọn họ ngó lơ mà lên cơn giận dữ Linh Lang Thiên lập tức trợn mắt hốc

mồm, cơ hồ không thể tin vào mắt mình.

Mặc dù hắn cũng có thể đánh bại Lữ Thanh Hầu, nhưng đánh thế này thì cũng quá kinh

khủng đi?

Một quyền miễu sát?

“Làm sao có thể … Nơi này làm sao có thể xuất hiện cường giả Chí Tôn cảnh.”

Linh Lang Thiên nuốt ngụm nước miếng, khó có thể tin được nói.

Có thểđạt tới loại trình độ này, chỉ có cường giả Chí Tôn cảnh!

Hơn nữa nhìn tình huống, đối phương hình như còn trẻ hơn hắn .

“Tiếp theo, đến phiên ngươi .”

Tần Giác hờ hững nói, giống như đang làm một chuyện không có thú vị.

“Ngươi ngươi ngươi, ngươi muốn làm gì!”

Linh Lang Thiên trong nháy mắt bị dọa đến hồn phi phách tán, không ngừng lui về sau,

trong mắt tràn đây sợ hãi .

“Khung lão, Khung lão, nhanh mau cứu ta!”

Lời còn chưa dứt, giữa sân bỗng nhiên xuất hiện một vị lão giả trẻ tuổi, vẻ mặt ngưng trọng,

https://thuviensach.vn

nhìn chằm chằm Tần Giác .

Lão giả khí tức âm lãnh, biến hóa khôn lường, rõ ràng là cường giả Chí tôn .

“Các hạ là muốn trở thành kẻ thù của Linh tộc sao .”

Lão giả trầm giọng nói .

Từ thực lực mà vừa rồi Tần Giác biểu hiện ra, ít nhất cũng là cường giả Chí Tôn cảnh, một

cao thủ như vậy, làm sao có thể xuất hiện ở loại địa phương nhỏ như Ám Nguyệt thành này?

Thấy lão giả xuất hiện, Linh Lang Thiên lập tức nhẹ nhàng thở ra, kêu gào nói:

“Khung lão, hắn biết bí mật của Linh tộc chúng ta, mau giết hắn!”

“Ẩn nấp lâu như vậy, cuối cùng cũng chịu đi ra .”

Tần Giác dường như không thấy bất ngờ trước sự xuất hiện của lão giả, thản nhiên nói .

Không nghĩ tới đến cuối cùng vẫn là đánh tới lão, nhưng mà hiện tại hắn cũng không quản

được nhiều như vậy, mặc kệ người thanh niên này bối cảnh lớn cỡ nào, hắn cũng sẽ tuyệt đối

không bỏ qua .

“Cái gì? Ngươi biết ta?”

https://thuviensach.vn

Lão giả hoảng sợ, hắn một mực núp trong bóng tối phụ trách bảo hộ Linh Lang Thiên, cho

dù là cường giả Chí Tôn cảnh cũng rất khó phát hiện, nhưng Tần Giác giống như từ lúc bắt

đầu đã biết hắn trốn ở bên cạnh .

“Cảm thấy kỳ quái sao?”

Tần Giác không trả lời mà hỏi lại .

“Tại hạ Linh Khung, đến từ Linh tộc trong mười hai Thánh tộc, các hạ tuổi còn trẻ như thế,

làm gì vì một con kiến hôi mà kết thù với Linh tộc ta, đến lúc đó gặp nạn, chỉ sợ hối hận

không kịp!”

Lão giả chắp hai tay sau lưng, ý đồ dùng gia tộc chấn nhiếp Tần Giác .

Ở Trung Châu thánh địa, mười hai Thánh tộc là tồn tại như thần, cho dù là cường giả Thánh

cảnh cũng không dám trêu chọc, huống chi chỉ là một cường giả Chí tôn cảnh?

Lão cho rằng, cho dù Tần Giác là kỳ tài ngút trời, ở độ tuổi này tối đa cũng chỉ là Chí Tôn

cảnh thôi .

Dù sao ngay cả thiên tài cấp cao nhất của Linh tộc bọn hắn bất quá cũng chỉ tới Chí Tôn

https://thuviensach.vn

cảnh đỉnh phong mà thôi, chẳng lẽ lTần Giác còn cường đại hơn so với nhân vật thủ lĩnh trẻ

tuổi của Linh tộc hay sao?

Đùa cái quỷ gì vậy?

Trừ phi là Thánh tử của tám đại thánh địa!

Nhưng mà Thánh tử của tám đại thánh địa lão giả cơ bản đều gặp qua, căn bản không có một

ai lớn lên đẹp trai như Tần Giác!

“Ngươi quá phí lời .”

Tần Giác mặt không biểu tình, đưa tay lại đánh ra một quyền .

Hắn là đến báo thù cho Nghiêm Hưu, không phải tới nghe đối phương nói nhảm, đừng nói

cái gì mà Linh tộc, ngay cả Đại thánh có tới, hắn cũng sẽ giết không tha .

Ầm ầm!

Phủ thành chủ lần nữa bị phá vỡ một lỗ thủng, kinh thiên động địa .

Vô số người đưa mắt nhìn về bên này, lộ ra thần sắc nghi hoặc, không rõ đã xảy ra chuyện gì.

Giống như Lữ Thanh Hầu, huyết nhục, xương cốt thậm chí nguyên hồn của lão, đều triệt để

biến mất khỏi thế giới này, chết đến không thể chết lại .

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, bên cạnh Linh Lang Thiên đã không thể dùng từ chấn kinh để hình dung nữa,

mà là sợ hãi!

Linh Khung thế nhưng là cường giả cấp bậc Chí Tôn cảnh hậu kỳ, vậy mà cũng bị một quyền

đấm chết!

Nói đùa cái gì vậy?

Chẳng lẽ thiếu niên này là cường giả Truyền kỳ cảnh?

“Không có khả năng! Tuyệt đối không khả năng!”

Linh Lang Thiên hai mắt vô thần, ngồi bệt dưới đất, hai chân run rẩy không ngừng, nơi nào

còn bộ dáng cao cao tại thượng trước đó nữa.

Cho dù giờ phút này Tần Giác mặc một bộ áo trắng, tuấn mỹ vô cùng, nhưng ở trong mắt

Linh Lang Thiên, lại không thua gì ma quỷ đến từ Địa ngục:

“Ngươi, ngươi không thể giết ta, ta là người của Linh tộc, ngươi nếu như giết ta, Linh tộc

khẳng định sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Nhưng mà Tần Giác thật giống như không nghe thấy lời nói của Linh Lang Thiên, chậm rãi đi

https://thuviensach.vn

tới dơ nấm đấm lên .

Ngay trước khi nắm đấm của Tần Giác sắp rơi xuống, Linh Lang Thiên giống là nhớ tới cái gì

đó, đột nhiên hét lớn:

“Nghiêm Hưu còn chưa chết!”

Hô!

Cuồng phong quét sạch, thổi cả khuôn mặt run rẩy của Linh Lang Thiên, mắt mở không ra .

Tần Giác thu hồi nắm đấm, ở trên cao nhìn xuống Linh Lang Thiên:

“Nói .”

Thấy tránh được một kiếp, Linh Lang Thiên nuốt ngụm nước miếng, trong lòng run sợ nói:

“Ta, ta chỉ là dùng Hồn Châu hút đi nguyên hồn của hắn, nếu có thể tìm lại nguyên hồn của

hắn, nói không chừng có thể cứu sống hắn .”

“Hồn Châu? Đó là cái gì?”

Tần Giác nhíu mày, vừa rồi ở bên ngoài hắn nghe thấy cái danh từ này, nhưng lại không biết

nó có ý nghĩa gì .

“Cái này … Cái này …”

https://thuviensach.vn

Linh Lang Thiên sắc mặt biến hóa, giống như ý thức được mình không cẩn thận lỡ miệng,

không nguyện ý nói tiếp .

“Nếu như ngươi không nói, ta không ngại sưu hồn .”

Tần Giác lạnh lùng nói .

Nghe vậy, Linh Lang Thiên lập tức nhịn không được rùng mình một cái, đành phải nhắm mắt

nói:

“Hồn Châu là linh khí do Linh tộc chúng ta luyện chế ra, có thể thu thập nguyên hồn …”

Từ trong miệng của Linh Lang Thiên, Tần Giác rất nhanh đã hiểu chuyện gì xảy ra, thì ra

những người chết không rõ nguyên nhân ở Ám Nguyệt thành kia tất cả đều là bị Hồn Châu

hút đi nguyên hồn, khó trách toàn thân đều không có vết thương gì.

Về phần Hồn Châu, chính là một loại Linh khí Chí tôn mà Linh tộc luyện chế, bất quá kỳ thức

tỉnh là ba năm, trước đó, nhất định phải không ngừng dùng linh lực tẩm bổ .

Mà kỳ thức tỉnh vừa đến, Hồn Châu phóng xuất ra uy lực, có thể trong nháy mắt thôn phệ

nguyên hồn của mấy chục vạn người!

https://thuviensach.vn

Điều kiện tiên quyết là những người này nhất định phải từ thiên giai trở xuống, cái này cũng

là mục tiêu mà Linh tộc chọn Ám Nguyệt thành.

Hồn Châu trong tay Linh Lang Thiên kia khoảng cách tới kỳ thức tỉnh chỉ còn mười ngày, thì

hắn sẽ thao túng Hồn Châu hấp thu Linh Lang Thiên nguyên hồn .

“Hồn Châu đâu?”

Tần Giác mặt không đổi sắc nói .

“Hồn Châu là của Linh tộc ta…”

Phanh!

Linh Lang Thiên bay ra ngoài, đụng xuyên mười mấy bức tường, phun ra một ngụm máu

tươi, khí tức liền hạ xuống, không để hắn ngẩng đầu, Tần Giác đã xuất hiện ở trước mặt hắn .

“Một cơ hội cuối cùng, Hồn Châu đâu .”

Lần này Linh Lang Thiên cũng không dám lại lắm miệng, cố nén đau nhức kịch liệt từ trong

nhẫn trữ vật lấy Hồn Châu ra.

Đây là một viên giống như hạt châu thủy tinh, tản ra tử khí nồng đậm, khiến cho người ta

https://thuviensach.vn

không rét mà run .

Tần Giác đưa tay tiếp nhận Hồn Châu, linh thức thăm dò vào trong, nhưng cũng không có

tìm thấy nguyên hồn của Nghiêm Hưu.

Thấy thế, Linh Lang Thiên vội vàng giải thích nói:

“Hồn Châu chỉ là dùng để thu thập nguyên hồn, tất cả nguyên hồn sau khi tiến vào Hồn

Châu, đều sẽ bị truyền tống đến bên trong hồn tháp Linh tộc.”

Linh Lang Thiên rất rõ ràng, nếu muốn tìm nguyên hồn của Nghiêm Hưu, nhất định phải đến

Linh tộc .

“Xem ra, phải đến Linh tộc một chuyến.”

Tần Giác như có điều suy nghĩ

bookmark_add Chương 109: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Linh Tộc

Phiên bản Dịch · 1608 chữ

Trung Châu thánh địa bao la vô biên, so với Nam cảnh còn to lớn hơn gấp mấy lần, ẩn giấu vô

số cường giả .

Trong đó tám đại thánh địa cùng mười hai Thánh tộc càng là tồn tại cao nhất.

https://thuviensach.vn

Tám đại thánh địa theo thứ tự là Thuần Dương thánh địa, Thiên Nguyên thánh địa, Xích

Thanh thánh địa, Yêu Ly thánh địa, Vô Song thánh địa, Tàng Kiếm thánh địa, Hỗn Nguyên

thánh địa cùng Bất Hủ thánh địa .

Mà mười hai Thánh tộc thì theo thứ tự là Hỏa tộc, Băng tộc, Huyết tộc, Thạch tộc, Long tộc,

Dược tộc, Linh tộc, Huyễn tộc, Nguyên tộc, Âm tộc, Hồn tộc cùng Phong tộc .

Cho dù là tám đại thánh địa, hay là mười hai Thánh tộc, đều có rất nhiều cường giả Thánh

cảnh tọa trấn, uy hiếp Trung Châu, không thể địch nổi .

Nghiêm túc mà nói, Linh tộc ở trong mười hai Thánh tộc không tính là cường đại, nhưng là

Thánh tộc quỷ dị nhất.

Với lại bởi vì bọn hắn giao hảo với Hồn tộc, các thế lực còn lại căn bản không dám trêu chọc .

Dựa theo Linh Lang Thiên nói, Hồn Châu tổng cộng có ba mươi sáu khỏa, mang trên người

ba mươi sáu người thuộc dòng dõi Linh tộc, tìm kiếm những thành nhỏ yếu giống Ám Nguyệt

thành vậy để thu thập nguyên hồn .

Về phần cụ thể có tác dụng gì, Linh Lang Thiên cũng không rõ .

https://thuviensach.vn

Theo ý Linh Lang Thiên mà nói nhiệm vụ này vốn sẽ rất nhẹ nhàng, chỉ cần thu được nguyên

hồn của tất cả người ở Ám Nguyệt thành, liền có thể mang theo Hồn Châu trở về, thu hoạch

menu

Trước Tiếp

được đại lượng tài nguyên tu luyện .

Nhưng hắn không thể ngờ được rằng lại đột nhiên nhảy ra một tên Tần Giác, trực tiếp giết

chết Lữ Thanh Hầu cùng Linh Khung, mà lại là không giảng bất kỳ đạo lý gì .

Linh Khung thế nhưng chính là cường giả Chí Tôn cảnh, lại xuất thân từ Linh tộc, cường đại

hơn rất hiều so với Chí Tôn cảnh bình thường, cho dù Chí Tôn cảnh đỉnh phong, muốn đánh

bại Linh Khung cũng phải trả giá đắt, nhưng Tần Giác lại giống như đánh chết một con kiến,

nhẹ nhõm miễu sát Linh Khung .

Ngoại trừ Truyền kỳ cảnh Linh Lang Thiên nghĩ không ra khả năng nào khác .

Giờ phút này, Linh Lang Thiên run lẩy bẩy ngồi dưới đất, cũng không dám nhìn Tần Giác,

https://thuviensach.vn

nếu như không phải bản thân có tu vi Thiên giai hậu kỳ, nếu không đã sợ tè ra quần từ lâu.

“Ta, ta chỉ biết có nhiêu đây…”

Linh Lang Thiên lo sợ bất an nói, sợ Tần Giác đột nhiên đánh hắn một quyền .

Dù sao, hắn nói cái này cũng không khác gì nói nhảm cả, ai sẽ vì nguyên hồn của một võ giả

Địa giai mà xông vào Linh tộc tìm chết đâu?

Nghe miêu tả Linh Lang Thiên xong, Tần Giác tay cầm Hồn Châu, dùng chút sức .

Răng rắc!

Tiếng Hồn Châu vỡ vụn, hóa thành bột phấn rơi xuống .

“Ngươi, ngươi vậy màhủy Hồn Châu .”

Mặc dù biết Tần Giác rất cường đại, Linh Lang Thiên vẫn có chút khó có thể tin .

Mặc dù Hồn Châu không có lực sát thương gì, nhưng dù sao nó cũng là Linh khí Chí tôn, thế

mà cứ như vậy bị Tần Giác bóp nát?

“Mang ta đi Linh tộc .”

Tần Giác thản nhiên nói .

https://thuviensach.vn

“Cái gì?”

Linh Lang Thiên sững sờ, còn cho là mình nghe lầm .

“Mang ta đi Linh tộc .”

Tần Giác lại lặp lại một lần .

“Ngươi điên rồi?”

Linh Lang Thiên kinh hãi, nhưng bình tĩnh suy nghĩ lại, cái này không phải là chuyện tốt đối

với mình sao?

Nếu như Tần Giác thực có can đảm xông vào Linh tộc, vậy nghênh đón hắn tất nhiên là tử

vong!

Coi như Tần Giác là cường giả Truyền kỳ cảnh, không, cho dù là võ thánh, vậy cũng không có

khả năng còn sống mà ra khỏi Linh tộc!

Nghĩ tới đây, Linh Lang Thiên liên tục gật đầu:

“Chỉ cần ngươi không giết ta, bảo ta làm gì cũng được .”

Đối với chút kế vặt vãnh của Linh Lang Thiên kia, Tần Giác há có thể không rõ, nhưng mà

hắn cũng không thèm để ý, nếu như Linh tộc dám ngăn cản hắn phục sinh Nghiêm Hưu, Tần

Giác cũng không ngại tiện tay diệt hết đâu .

https://thuviensach.vn

Linh tộc đã có thể làm ra loại chuyện thu thập nguyên hồn ở khắp nơi này, như vậy phải làm

tốt chuẩn bị lúc nào cũng có thể phải trả giá đắt.

“Tiền bối .”

Lúc này Tô Ngạn vậy mà ôm Vân Tịch bay tới .

“Chúng ta đi thôi .”

Tần Giác vung tay lên, linh lực dưới chân hóa hình ngựa, trong nháy mắt chở ba người bay

lên không trung, tốc độ không thể tưởng tượng nổi biến mất ở chân trời .

“Tiền bối, chúng ta đi đâu?”

“Linh tộc .”

“...”

...

Trung Châu thánh địa,

Linh vực, Linh tộc .

Một trong mười hai Thánh tộc, Linh tộc không chỉ có được giới vực thuộc về mình mà còn

chiếm được tài nguyên tu luyện cực kỳ phong phú.

https://thuviensach.vn

Mặt khác, bên ngoài Linh vực, có một tầng kết giới không thể phá vỡ, ngoại trừ cường giả

Linh tộc, không cho phép bất luận kẻ nào tới gần .

Cái này cũng là nguyên nhân khiến Linh tộc quỷ dị nhất, bởi vì không ai biết nội bộ bọn họ

rốt cuộc ra sao .

Giờ phút này,bên trong Linh tộc là một mảnh tường hòa, núi xanh thác nước, cầu vồng nổi

lên bốn phía, các loại cung điện cơ hồ đều là từ thiên tài địa bảo chế tạo ra, kéo dài vạn dặm,

không nhìn thấy điểm cuối cùng, thỉnh thoảng có mấy chiếc Linh khí phi hành xuyên qua,

mang theo đạo đạo lưu quang, tựa như tiên cảnh .

Nếu như không cố ý tìm kiếm, chỉ sợ rất khó có người phát hiện ở biên giới Linh tộc thế mà

có một toà bảo tháp sừng sững, không thua gì một tòa núi lớn .

Không đúng, nói là bảo tháp, chi bằng nói là tà tháp, bởi vì thân tháp tản ra tử khí nồng đậm,

mười dặm xung quanh không có một ngọn cỏ, khiến người ta nhìn mà phát khiếp .

Răng rắc!

Theo tiếng giòn vang lên,mấy lão giả áo bào đen ngồi xếp bằng trong tháp đột nhiên mở to

https://thuviensach.vn

mắt, vẻ mặt kinh ngạc.

“Xảy ra chuyện gì?”

“Giống như có một viên Hồn Châu bị nát .”

“Cái gì! Sao có thể như vậy?”

“Hình như là viên Hồn Châu bị nát là viên ở trên người Linh Lang Thiên.”

“Cái tên phế vật này!”

Lão giả cầm đầu mặc áo bào đen hừ lạnh một tiếng, nói:

“Linh Lang Thiên không phải đi Ám Nguyệt thành sao? Ta nhớ không lầm thì nơi đó hắn là

chỉ có một tên Thiên giai mà thôi .”

Dừng một chút, giống như là nhớ tới cái gì, lại nói:

“Linh Khung có bên cạnh hắn hay không?”

“Tất nhiên.”

Một tên lão giả khác thấp thỏm nói:

“Lục trưởng lão, có phải kế hoạch của chúng ta bị Thánh tộc phát hiện hay không?”

“Không thể nào!”

Lục trưởng lão nói chắc chắn:

https://thuviensach.vn

“Những Thánh địa Thánh tộc kia cả ngày lo nội đấu, làm sao có thể sẽ để ý đến sinh tử của

võ giả bình thường, huống hồ coi như bị phát hiện, bọn hắn cũng sẽ không có khả năng biết

chúng ta đang làm gì .”

“Nhưng mà để cho an toàn, cho dù là ai hủy Hồn Châu, đều phải tra ra cho ta, tuyệt đối

không thể có bất kỳ sai lầm nào!”

“Vâng!”

...

Bên ngoài Linh vực, Tần Giác chắp hai tay sau lưng, lơ lửng giữa không trung, đánh giá tầng

kết giới trước mắt, bên cạnh là Tô Ngạn cùng Linh Lang Thiên đang run lẩy bẩy.

Cho tới giờ phút này, Linh Lang Thiên mới ý thức được sự cường đại của Tần Giác, mới bắt

đầu Tần Giác vẫn chỉ là đem linh lực hóa hình ngựa .

Nhưng sau khi Linh Lang Thiên nói ra vị trí cụ thể của Linh tộc, chỉ thấy mắt tối sầm lại,

ngay sau đó liền xuất hiện ở bên ngoài Linh vực, đây là thủ đoạn gì?

https://thuviensach.vn

Phải biết, khoảng cách giữa Ám Nguyệt thành và Linh vực cách xa nhau mấy chục vạn dặm,

cho dù là Thánh cảnh, không đúng, Thánh Vương cũng không thể trong nháy mắt vượt qua

mấy chục vạn dặm.

Hồn Châu sở dĩ có thể thu thập được nguyên hồn chuyển dời đến hồn tháp là bởi vì nội bộ

có truyền tống trận cỡ nhỏ, kết nối với hồn tháp .

Mà Tần Giác hiển nhiên không có dùng truyền tống trận .

Chẳng lẽ hắn là Đại thánh trong truyền thuyết?

Mặc dù không biết Linh tộc thu thập nhiều nguyên hồn như vậy để làm gì, nhưng sau khi

biết Nghiêm Hưu chưa chết, Tần Giác liền biết mình tuyệt đối không thể kéo dài, nếu không

dù là ai cũng không cách nào xác định được nguyên hồn của Nghiêm Hưu có bị biến mất sau

một giây nữa hay không.

bookmark_add Chương 110: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Hồn Tháp

Phiên bản Dịch · 1686 chữ

“Nơi này chính là Linh tộc sao …”

https://thuviensach.vn

Tần Giác tự lẩm bẩm, ở bên trong linh thức của hắn, phiến khu vực này chí ít có hai mươi vị

cường giả Thánh cảnh trở lên, với lại hình như có mấy người đã đạt tới cấp bậc Thánh Vương,

khó trách có thể đứng hàng mười hai Thánh tộc.

Nếu như nói bước vào Chí Tôn cảnh là lần cải biến đầu tiên của võ giả thì Thánh cảnh chính

là lần cải biến thứ hai.

Tại Trung Châu thánh địa một mực lưu truyền một câu nói : phía dưới Thánh cảnh đều là sâu

kiến.

Một vị cường giả Thánh cảnh chân chính, đủ để thay đổi cục diện của một phương.

Ví dụ như Vô Cực Thánh Giả cùng Thuần Dương Thánh Giả, mặc dù bọn hắn chỉ có một

người, nhưng lại ép toàn bộ Nam cảnh không ngóc đầu lên được.

Thậm chí Vô Cực Thánh Giả còn sót lại mấy trăm năm nguyên hồn, cũng có thể tạo thành

tính hủy diệt đối với Nam cảnh.

Quan trọng là cường giả Thánh cảnh có thể ảnh hưởng huyết mạch và mang lại lợi ích vô

cùng to lớn cho con cái.

https://thuviensach.vn

Mà Linh tộc lại có hơn hai mươi vị cường Thánh cảnh, có thể thấy được khủng bố đến mức

nào.

Linh Lang Thiên chính là hậu duệ của một trong những cường giả Thánh cảnh đó, nhưng

huyết mạch đến hắn thì đã có chút mờ nhạt, nếu không tu vi cũng sẽ không dừng lại ở Thiên

menu

Trước Tiếp

giai hậu kỳ.

Tuy nhiên ở trong mắt Tần Giác thì cùng võ giả Thiên giai phổ thông không có gì khác biệt,

dù sao đều là một quyền.

Bá!

Đúng lúc này, Linh Lang Thiên bỗng nhiên thả người bay ra, xông vào bên trong Linh vực,

sau đó đắc ý cười to nói:

“Ha ha ha,kết giới này là một trong những pháp trận kiên cố nhất của Linh tộc ta, coi như

ngươi là cường giả Thánh cảnh cũng không thể đánh vỡ .”

https://thuviensach.vn

Linh tộc sở dĩ quỷ dị nhất, cũng là bởi vì tầng kết giới này, ngoại trừ người có được huyết

mạch Linh tộc ra thì ai cũng không thể tiến vào.

Linh Lang Thiên đã suy nghĩ kỹ, Tần Giác khẳng định là dùng thủ đoạn đặc thù gì đó, mới có

thể trong nháy mắt vượt qua mấy chục vạn dặm, đi đến bên ngoài Linh vực.

Dù sao toàn bộ Linh Ương Giới trước mắt cũng chỉ có tám vị Đại thánh, cũng là Thánh chủ

của tám đại thánh địa, Tần Giác nhìn thế nào cũng không giống một vị Thánh chủ thánh địa

nào đó.

Nói không chừng Tần Giác đã sớm muốn gây bất lợi cho Linh tộc nên sớm đã bố trí thông

đạo bên ngoài Linh vực, một khi kích hoạt, có thể trong nháy mắt xuyên qua.

Nếu không tại sao Tần Giác lại có thể vì một tên võ giả Địa giai mà đắc tội Linh tộc?

“Có đúng không?”

Tần Giác mặt không biểu tình, thân thể nhẹ nhàng hướng phía kết giới bay đi .

Thấy thế, Linh Lang Thiên trái tim lập tức như muốn dâng lên cổ họng, vô ý thức rút lui về

https://thuviensach.vn

sau hai bước, nhưng hắn rất nhanh liền ý thức được, mình đang ở bên trong kết giới làm gì

sợ hãi vậy?

Với lại nơi này là Linh vực, một khi Tần Giác công kích kết giới trận pháp, lập tức sẽ kinh

động cường giả Linh tộc, đến lúc đó Tần Giác rất có thể ngay cả chạy trốn cũng trốn không

thoát.

“Ngu xuẩn, tầng kết giới này kết nối với trung tâm của trận pháp,nếu như ngươi công kích

kết giới,sẽ dẫn động cường giả của tộc ta đến .”

Hít một hơi thật sâu, Linh Lang Thiên nhắm mắt nói.

Nhưng mà Tần Giác giống như không nghe thấy lời nói của Linh Lang Thiên,tiếp tục hướng

phía trước, thẳng đến khi mắc vào kết giới mới thôi.

Ông!

Kim quang nở rộ,kết giới kiên cố nổi lên tầng tầng gợn sóng, uyển chuyển như mặt nước

bình thường,sau đó trước sự kinh ngạc của Linh Lang Thiên, Tần Giác hời hợt xuyên qua kết

giới, đứng ở trước mặt hắn.

“Chuyện này … Làm sao có thể?”

https://thuviensach.vn

Linh Lang Thiên giống không thể tin được vào mắt mình,ai nói ngoại trừ người có được

huyết mạch Linh tộc mới vào được?

Chẳng lẽ lại Tần Giác cũng là tộc nhân hắn?

Đùa sao!!

“Ngươi không cần phải tồn tại nữa .”

Tần Giác giơ bàn tay lên,búng nhẹ tay một cái.

“Không!”

Linh Lang Thiên tuyệt vọng hò hét.

Bành!

Không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn, Linh Lang Thiên trực tiếp nổ thành một đoàn huyết vụ,

giống như pháo hoa lộng lẫy tiêu tán theo gió.

Tần Giác nhìn cũng chưa từng nhìn một chút, trực tiếp tràn ra linh thức, bao trùm ở toàn bộ

Linh vực, tìm kiếm hồn tháp.

Chỉ sợ Linh tộc làm sao cũng không nghĩ tới bọn hắn trêu chọc một tên võ giả Địa giai tồn

tại như thế nào.

“Tiền bối .”

https://thuviensach.vn

Tô Ngạn ôm Vân Tịch đứng bên ngoài kết giới, một mặt lo lắng.

Cho dù nàng là lần đầu tiên đến Trung Châu thánh địa,nhưng đã sớm nghe qua mười hai

Thánh tộc từ Phong Lôi Tử.

So sánh lại, cái gọi là bốn đại tông môn đơn giản không đáng nhắc tới, mặc dù nàng biết Tần

Giác rất cường đại, nhưng có thể địch nổi Linh tộc hay không thì vẫn là ẩn số.

Vân Tịch nhận ra tâm tình Tần Giác không tốt, bởi vậy một mực ngoan ngoãn nằm trong tay

Tô Ngạn, không phải không có linh tửu nàng tuyệt đối sẽ không để cho Tô Ngạn đụng vào.

“Ngươi cùng Vân Tịch đợi ở chỗ này đừng nhúc nhích, ta đi một chút sẽ trở lại .”

Tần Giác lấy ra một bình linh tửu, ngửa đầu nhấp một hớp sau đó nói ra.

Suy nghĩ một chút, lại vung ra một đạo linh lực, đem Tô Ngạn cùng Vân Tịch bao trùm, lúc

này mới yên tâm rời đi.

Vừa hay thừa dịp này, mang về cho Bạch Nghiệp mấy quyển công pháp tu luyện cao cấp.

...

“Lục trưởng lão, trước khi viên Hồn Châu của Linh Lang Thiên vỡ nát đã truyền tống tới một

https://thuviensach.vn

cái nguyên hồn .”

Bên trong hồn tháp, nghiễm nhiên không có phát giác được nguy hiểm tiến đến, lão giả áo

bào đen bẩm báo nói.

“Là nguyên hồn gì?”

Lục trưởng lão nhíu mày.

“Một cái nguyên hồn võ giả Địa giai .”

Tên lão giả áo bào đen nói tiếp.

“Địa giai?”

Lục trưởng lão lâm vào suy tư, chẳng biết tại sao hắn lại có loại dự cảm không tốt.

“Đem nguyên hồn kia mang đến, ta muốn sưu hồn, nhìn xem Ám Nguyệt thành đến cùng

phát sinh cái gì .”

Trầm ngâm một lát, Lục trưởng lão ra lệnh.

“Vâng!”

Tên lão giả áo bào đen chuẩn bị rời đi, hồn tháp đột nhiên chấn động kịch liệt,tu vi cấp bậc

Truyền Kỳ cảnh như hắn cũng thiếu chút không khống chế nổi thân hình.

“Chuyện gì xảy ra?”

https://thuviensach.vn

Lục trưởng lão nội tâm càng bất an.

“Có người công kích hồn tháp!”

Lời còn chưa dứt, một bàn tay lớn mãnh liệt bắt lấy lão giả áo bào đen và kéo hắn ra khỏi chỗ

đó.

Tần Giác tiện tay vứt bỏ lão giả, thân hình thoắt một cái, trực tiếp tiến vào hồn tháp tầng

dưới chót.

Từ bên trong nguyên hồn của lão giả, Tần Giác đã tìm được ký ức liên quan tới Nghiêm Hưu,

chí ít có thể xác định nguyên hồn Nghiêm Hưu tạm thời không sao.

“Ai!”

Khi thấy Tần Giác xuất hiện trước mặt, mọi người kinh hãi, vừa muốn xông lên, lại phát hiện

bị giam cầm tại chỗ, không thể động đậy.

Tần Giác có chút nghiêng người, quả nhiên thấy một đoàn hào quang màu đỏ như máu mà

bên trong,thì có một người giống Nghiêm Hưu như đúc, chỉ là có chút trong suốt, giống như

có thể tiêu tán bất cứ lúc nào, đó là nguyên hồn Nghiêm Hưu.

https://thuviensach.vn

Bên trong gian phòng còn có vô số hồng sắc quang đoàn, mỗi một cái quang đoàn đều đại

biểu cho một cái nguyên hồn,nhìn sơ qua thì không dưới mười vạn ngàn, rất khó tưởng

tượng, Linh tộc đến cùng sát hại bao nhiêu sinh mệnh.

Những nguyên hồn này phần lớn là võ giả dưới Thiên giai,kết nối lấy hồn tháp giống như

năng lượng dùng để duy trì hoạt động của Hồn Tháp.

Thở dài, Tần Giác duỗi tay nắm lấy nguyên hồn Nghiêm Hưu, dự định đem những nguyên

hồn còn lại tiến hành siêu độ.

Không còn cách nào khác, những nguyên hồn này quá mức suy yếu,cho dù Tần Giác thả bọn

hắn đi,bất quá chỉ là một con đường chết.

“Dừng tay! Ngươi muốn làm gì!”

Một tên cường giả Linh tộc bên cạnh giận dữ hét.

Tần Giác lắc đầu, đám sâu kiến này vẫn không hiểu tình cảnh của mình, Tần Giác thực sự

quá lười nói nhảm, vì vậy linh lực của hắn tràn ra, trực tiếp quét sạch tất cả các cường giả

của Linh tộc.

Hoa!

https://thuviensach.vn

Một giây sau, kim quang bao phủ lại tất cả huyết sắc quang đoàn, kéo dài mấy hơi mới tiêu

tán, mà huyết sắc quang đoàn cũng theo đó biến mất.

Cùng lúc đó, Lục trưởng lão đã từ thượng tầng hồn tháp chạy đến, sau lưng còn đi theo mấy

vị cường giả Truyền Kỳ cảnh.

Nhìn thấy cảnh tượng này, Lục trưởng lão đầu tiên là sững sờ, lập tức giận dữ:

“Tìm chết!”

bookmark_add Chương 111: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Hồn Tháp Sụp Đổ

Phiên bản Dịch · 1639 chữ

“Muốn chết!”

Lục trưởng lão con ngươi toé máu, lửa giận ngút trời.

Hắn chẳng thể nghĩ tới, trong chốc lát, lại có người đem tất cả nguyên hồn trong Hồn tháp

siêu độ.

Phải biết, cả tòa Hồn tháp dựa vào những nguyên hồn này duy trì, một khi nguyên hồn biến

mất, Hồn tháp cũng sẽ ngừng vận chuyển.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, vừa dứt lời, Hồn tháp đột nhiên chấn động mạnh ba lần, phát ra tiếng nổ chói tai,

dường như lúc nào cũng có thể sụp đổ.

Tần Giác khẽ ngẩng đầu, trong tầm mắt của hắn, Hồn tháp tựa hồ kết nối tới một thế giới

khác, nhưng sau khi nguyên hồn bị hắn siêu độ, kết nối này liền ngay lập tức đứt gãy.

Linh tộc rốt cục mưu tính chuyện gì?

Ba mươi sáu khỏa Hồn Châu, mỗi khỏa Hồn Châu thu thập mấy chục vạn nguyên hồn, tổng

cộng là hơn ngàn vạn nguyên hồn. Linh tộc hiển nhiên muốn dùng những nguyên hồn này

làm chuyện gì đó không thể lộ ra ngoài.

Một bên khác, Lục trưởng lão khí tức toàn thân bộc phát, lĩnh vực của lão phô thiên cái địa

ép hướng Tần Giác, đúng là vị cường giả Thánh cảnh chân chính!

Tạch tạch tạch!

menu

Trước Tiếp

Ngoài dự liệu chính là, Lục trưởng lão nhìn lĩnh vực kinh khủng của mình rơi trên người Tần

https://thuviensach.vn

Giác tựa như trứng đụng vào đá,trong nháy mắt vỡ nát!

Lực phản phệ mãnh liệt khiến Lục trưởng lão thổ huyết rút lui, sắc mặt trắng bệch như tờ

giấy.

Trái lại Tần Giái, hắn đứng tại chỗ, không chỉ không chút tổn hại, thậm chí dường như còn

không để ý chuyện vừa xảy ra.

“Làm sao có thể. . .”

Đây là ý nghĩ cuối cùng của Lục trưởng lão trước khi hôn mê.

“Mặc kệ bọn hắn muốn làm gì, Hồn tháp này đã không còn đáng ngại.”

Tần Giác thân hình thoắt một cái, xuất hiện trên bầu trời, bàn tay nhẹ nhàng rơi xuống phía

Hồn tháp.

Ầm ầm!

Mặt đất chấn động, vô số đá vụn bay ra, giống như tận thế.

Sau một lúc lâu, một chưởng ấn to lớn xuất hiện phía dưới Tần Giác, về phần Hồn tháp, bao

gồm cả cường giả Linh tộc bên trong, đều hóa thành bột phấn.

Đối với những kẻ dám thu thập nguyên hồn võ giả để làm chuyện ác, Tần Giác tuyệt đối sẽ

không nhân từ nương tay.

https://thuviensach.vn

Đây không phải Tần Giác rảnh rỗi xen vào việc của người khác, thích nhiều chuyện, mà đổi

lại bất cứ ai nhìn thấy cảnh này, chắc chắn cũng không thể khoanh tay đứng nhìn, huống chi

Tần Giác vì cứu Nghiêm Hưu mà đến.

Cùng lúc Hồn tháp bị phá huỷ, ba mươi lăm khỏa Hồn Châu rải rác khắp nơi ở Trung Châu

thánh địa cũng theo đó nổ tung.

Về cơ bản, Hồn Châu và Hồn tháp cùng chung một thể, hiện tại Hồn tháp bị hủy, Hồn Châu

cũng không thể tồn tại, chỉ còn lại những dòng dõi Linh tộc ngơ ngác không rõ chuyện gì đã

xảy ra.

Động tĩnh xảy ra rất nhanh kinh động đến các cường giả Linh tộc khác, chỉ một thoáng, vô

số đạo thân ảnh từ cung điện, trong lầu các bay ra, rất khó tưởng tượng, một địa phương như

tiên cảnh thế này lại cất giấu nhiều cường giả Linh tộc đến vậy.

“Xảy ra chuyện gì?”

“Hình như Hồn tháp bên kia có chuyện.”

“Chẳng lẽ Hồn tháp xảy ra vấn đề ?”

https://thuviensach.vn

“Không có khả năng, Lục trưởng lão một mực canh giữ ở nơi đó mà.”

Đám người nghị luận ầm ĩ, tràn ngập nghi hoặc.

Những võ giả này tất cả đều mặc áo giáp, là Linh tộc thủ vệ, đồng thời tu vi mỗi người đều

đạt tới Thiên Giai trở lên.

Nhưng khi bọn hắn nhìn thấy trên mặt đất chưởng ấn khổng lồ mấy vạn mét, lại không thấy

Hồn tháp đâu, đều nhao nhao sửng sốt.

Chuyện gì thế này?

Cầm đầu là một nam tử che mặt, sắc mặt hắn, khó có thể tin nói:

“Hồn tháp đâu?”

Phải biết, Hồn tháp là từ Ô Kim Huyền Thiết chế tạo ra, không thể phá vỡ, đủ để ngăn chặn

một kích toàn lực của cường giả Thánh Cảnh, lại có Lục trưởng lão tọa trấn, làm sao có thể

có chuyện gì?

Nhưng bây giờ. . . Một cái Hồn tháp lớn như vậy đã đi đâu?

Đây chính là mưu đồ mấy ngàn năm của Linh tộc bọn hắn, thật vất vả mới bày ra được, một

khi bị hủy, chính là thất bại trong gang tấc!

“Mau nhìn, nơi đó có người!”

https://thuviensach.vn

Một cường giả Linh tộc đột nhiên chỉ vào không trung kêu lên.

Vừa rồi lực chú ý của bọn hắn đều đặt trên Hồn tháp, hoàn toàn không phát hiện trên đỉnh

đầu có người.

“Ai!”

Nam tử che mặt kinh hãi, hắn lại không chút nào phát giác được sự tồn tại của Tần Giác.

Tần Giác không thèm để ý, hướng phía bên trong Linh tộc bay đi, chuẩn bị vơ vét mấy quyển

công pháp tu luyện cao cấp.

“Dừng lại! Ngươi là ai, đã làm gì Hồn tháp?”

Nam tử che mặt ngăn trước mặt Tần Giác, sát ý tản ra nồng đậm.

Cường giả Linh tộc còn lại cũng nhanh chóng áp sát, đem Tần Giác vây quanh, lấy vũ khí sẵn

sàng chiến đấu.

Nghe vậy, Tần Giác im lặng trợn mắt, mấy con hàng này ngớ ngẩn sao? Chẳng lẽ không thấy

Hồn tháp đã sớm bị huỷ rồi à?

Đối phương đã nhất định muốn chết, Tần Giác cũng không còn cách nào, đành phải tác

thành cho bọn chúng.

https://thuviensach.vn

Xoạt!

Kim quang nở rộ, giống như ánh nến trong đêm tối, mới đầu chỉ lớn chừng quả đấm, rất khó

thấy được, nhưng rất nhanh lợi dụng tốc độ, biến lớn tới không thể tưởng tượng, nhìn từ

đằng xa tựa như một vầng mặt trời thiêu đốt!

Nam tử che mặt cùng rất nhiều cường giả Linh tộc còn không kịp phản ứng, liền bị kim

quang nuốt chửng.

. . .

Ầm ầm!

Linh Chiến đang tu luyện bên trong bị tiếng động làm cho bừng tỉnh, hắn kinh ngạc mở to

mắt, từ bên trong mật thất xông ra, nhìn về phía có tiếng động.

Nơi đó, một tầng kim quang dâng lên, khiến vạn vật huy hoàng, chúng sinh chết lặng.

Không chỉ là Linh Chiến, giờ phút này Linh tộc phàm là cường giả Chí Tôn cảnh trở lên, dù

bế quan, hay đang tu luyện, tất cả đều bị kinh động. Nếu như chuyện vừa rồi chỉ dẫn tới một

đám thủ vệ, vậy thì hiện tại tất cả nhân vật cấp bậc trưởng lão đều chạy ra.

https://thuviensach.vn

Kim quang đến nhanh, đi cũng nhanh, ngắn ngủi mấy hơi thở, liền nhanh chóng co lại, cho

đến khi biến mất không thấy gì nữa.

“Chuyện gì xảy ra?”

“Linh Kiệt không phải đã dẫn người qua sao.”

“Linh lực dao động thật mạnh mẽ.”

“Không đúng! Khí tức của Linh Kiệt đã biến mất.”

“Địch tập kích! Địch tập kích!”

Có lẽ nguyên nhân do Linh tộc chưa bao giờ có địch nhân tập kích, nên những cường giả

Linh tộc này rất lâu mới phản ứng được, đúng lúc này, một lão giả tóc trắng đi đầu bay ra

ngoài, tốc độ cực nhanh.

“Đại trưởng lão!”

Nhìn thấy lão giả tóc trắng, tất cả mọi người sắc mặt đại biến, không nghĩ tới cả đại trưởng

lão cũng bị kinh động.

Lúc Linh Chiến đi đến khu vực kim quang, chỉ thấy một cái hố sâu trăm mét hình nửa vòng

tròn, thậm chí chưởng ấn trước đó đều bị che kín.

https://thuviensach.vn

“Đại trưởng lão.”

Một cao tầng Linh tộc khác theo sát phía sau, xuất hiện bên người đại trưởng lão.

“Cái này. . . Nơi này xảy ra chuyện gì? Hồn tháp đâu?”

Các cao tầng Linh tộc khác cũng nhao nhao đuổi tới, mặt ngạc nhiên kèm sợ hãi.

“Lục trưởng lão khí tức đã biến mất.”

Linh Chiến mặt không biểu tình, trầm giọng nói.

Lời vừa nói ra, tất cả yên lặng, Lục trưởng lão không phải là cường giả Thánh Cảnh sao? Ngay

cả hắn sao lại chết rồi?

Làm sao có thể?

Nhưng mà mặc cho bọn hắn dùng linh thức lục soát, cũng không tìm thấy thân ảnh Lục

trưởng lão, hiển nhiên, Lục trưởng lão đã chết rồi.

“Chẳng lẽ chúng ta bị thánh địa để mắt tới rồi?”

Một tên trưởng lão khàn giọng nói.

Nhìn khắp Linh Ương giới, trong thời gian ngắn như vậy có thể giết chết một vị cường giả

Thánh Cảnh, đồng thời làm bọn hắn không chút nào phát giác, trừ thánh chủ tám đại thánh

https://thuviensach.vn

địa ra, không ai có thể làm được.

“Rất có thể.”

Linh chiến thở dài, nghiêm túc phân tích:

“Xem ra kế hoạch của chúng ta đã bị một vị thánh chủ nào đó phát giác, bất quá hắn hẳn

cũng không biết tình huống cụ thể, cho nên đây chỉ là cảnh cáo, nếu như chúng ta tiếp tục,

lần sau bị hủy diệt có thể không chỉ là Hồn tháp.”

“Vậy chúng ta nên làm gì?”

Các trưởng lão còn lại khẩn trương.

Không ai rõ ràng tác dụng của Hồn tháp hơn bọn hắn, bây giờ Hồn tháp bị hủy, tất cả đều

không biết phải làm sao.

Đột nhiên, một thanh âm trầm lặng truyền đến:

“Đều ở nơi này sao?”

bookmark_add Chương 112: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Sưu Hồn

Phiên bản Dịch · 1746 chữ

“Đều ở đây sao?”

https://thuviensach.vn

Một thanh âm băng lãnh vang lên, tựa như đang dò xét người chết.

Bất kể là Linh Chiến hay những Linh tộc cao tầng còn lại đều chỉ cảm thấy một cỗ khí lạnh từ

lòng bàn chân thẳng lên đỉnh đầu!

Cho đến lúc này, bọn hắn mới phát hiện ở hố to đối diện có một người thiếu niên áo trắng

đang đứng, tay cầm bầu rượu, khí chất phi phàm, nhìn có chút hăng hái đánh giá bọn hắn.

“Ngươi là ai?”

Linh Chiến vô ý thức mà hỏi.

Tần Giác: “. . .”

Đây là lần thứ mấy trong hôm nay hắn nghe được câu này rồi?

Nhân vật phản diện như các ngươi có thể có chút ý tưởng mới hay không, tối thiểu là thay

cái vấn đề đi.

Thấy Tần Giác trầm mặc không nói, Linh Chiến hỏi lần nữa:

“Ngươi là ai, tại sao lại xuất hiện tại Linh tộc!”

Linh Chiến ngữ khí hơi có vẻ quái dị, bởi vì hắn đột nhiên toát ra một cái ý nghĩ to gan.

Bên kia, mấy vị Linh tộc cao tầng nhìn nhau, lặng yên thôi động linh lực, chuẩn bị tùy thời có

https://thuviensach.vn

thể động thủ.

“Ai.”

menu

Trước Tiếp

Thở dài, Tần Giác không trả lời mà hỏi lại:

“Cái Hồn tháp kia các ngươi lấy làm gì?”

Đây là điều Tần Giác nghi ngờ nhất, bởi vì hắn cảm nhận được từ trên Hồn tháp khí tức của

thế giới khác, chẳng lẽ Linh tộc là muốn mở ra cánh cửa thông hướng dị giới?

Nếu như có thể mở ra cánh cửa thông hướng dị giới,liệu mục tiêu được chọn có phải Trái

Đất?

Mặc dù hắn đã xuyên qua đến Linh Ương giới hơn mười năm, nhưng nếu như có thể trở về, ai

lại cự tuyệt đâu?

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là nhất định phải dùng một nguồn năng lượng khác thay

thế nguyên hồn.

“Hồn tháp là do ngươi hủy?”

https://thuviensach.vn

Ý nghĩ trong nội tâm Linh Chiến càng thêm mãnh liệt.

“Nếu không phải?”

Tần Giác nhún vai.

“. . .”

Mọi người tại đây không có ai mà không phải là nhân vật có tiếng tăm lừng lẫy tại Trung

Châu thánh địa, cho dù cùng tám đại Thánh chủ chưa quen thuộc, cũng tuyệt đối có nhận

biết, mà Tần Giác hiển nhiên không phải Thánh chủ.

Làm cách nào Tần Giác lại phá hủy Hồn tháp trong thời gian ngắn như vậy, đồng thời giết

chết Lục trưởng lão?

Đám người cảm thấy có chút khó có thể tin.

Bởi vì bọn hắn có thể thấy được, Tần Giác cũng không phải là một lão quái vật sống trên vạn

năm, mà là một thiếu niên hai mươi mấy tuổi, thậm chí mười mấy tuổi.

Hiện tại nói cho bọn hắn, một người trẻ tuổi như thế, rất có thể là cường giả cấp bậc Đại

Thánh.

Nói đùa cái gì?

https://thuviensach.vn

Trừ khi thế giới này điên!

“Các hạ là hóa thân của vị Thánh chủ nào.”

Trầm mặc một lát, Linh Chiến cung kính mở miệng.

Hắn thấy, Tần Giác tuyệt đối không thể nào là Đại Thánh.

Dù sao mỗi khi sinh ra một vị cường giả Đại Thánh thì thiên địa sẽ xuất hiện dị tượng, oanh

động Linh Ương giới, chỉ cần là cường giả Thánh cảnh trở lên đều có thể cảm ứng được, căn

bản là không có cách nào giấu diếm.

Mà gần trăm năm nay, cũng không có dấu hiệu cường giả Đại Thánh sinh ra.

Ngược lại, hóa thân có được một phần mười lực lượng của bản thể, nếu là công pháp đặc thù

thì đạt tới hai phần mười cũng không phải là không thể.

Cũng không nên xem thường một, hai phần mười lực lượng này, không khoa trương chút nào

khi nói đã xa xa siêu việt Thánh Vương, đây cũng là nguyên nhân tám đại thánh địa có thể áp

đảo mười hai Thánh tộc.

Mặt khác, hóa thân có thể tùy ý tạo nên, khí chất Tần Giác như thế, trừ do hóa thân ra thì

Linh Chiến nghĩ không ra loại khả năng thứ hai.

https://thuviensach.vn

Tiếc là, Linh Chiến không chỉ có đoán sai, mà lại sai không hợp thói thường.

“Hóa thân?”

Tần Giác như có điều suy nghĩ, mình làm sao lại quên khả năng này.

Có lẽ hắn cũng có thể thử nghiệm tu luyện một cái hóa thân, đến lúc đó chẳng phải là coi

như nằm tại Huyền Ất Sơn thì cũng có thể giải quyết rất nhiều phiền phức.

Bất quá…công pháp tu luyện hóa thân chắc là chỉ có tám đại thánh địa mới có ?

Thấy Tần Giác lộ ra vẻ suy tư, Linh Chiến cũng có chút mờ mịt, chẳng lẽ Tần Giác không

phải hóa thân?

Hoặc là…Tần Giác căn bản không phải cường giả Đại Thánh?Lợi dụng thủ đoạn đặc thù

xuyên qua kết giới sau đó đánh lén Lục trưởng lão, nhất kích tất sát, sau đó phá hủy Hồn

tháp.

Nếu như là thế này, tựa hồ có thể giải thích được.

Trong nháy mắt, trong đầu Linh Chiến đã nghĩ ra tất cả kịch bản.

Đã không phải hóa thân của Đại Thánh, hắn có cái gì phải sợ?

https://thuviensach.vn

Nghĩ như vậy, Linh Chiến lập tức tăng lên lòng tin,trong cơ thể đột nhiên bộc phát ra linh lực

mênh mông, hóa thành một thân thể cao vạn trượng đứng thẳng, chính là Thánh thể do

cường giả Thánh Cảnh mới có thể ngưng tụ ra.

Nhưng Linh Chiến lại không phải Thánh cảnh, mà là một vị Thánh Vương thật sự.

“Đại trưởng lão muốn xuất thủ!”

“Lấy thực lực của đại trưởng lão, chỉ cần đối phương không phải Đại Thánh liền có thể chống

lại!”

“Linh áp thật là khủng khiếp, không hổ là đại trưởng lão.”

Rất nhiều Linh tộc cao tầng hưng phấn kêu lên.

Linh Chiến bước vào Thánh Vương đã mấy ngàn năm, chân chính là tồn tại cao nhất, toàn bộ

Linh Ương giới trừ tám Đại Thánh chủ ra, người có thể chiến thắng hắn có thể đếm được

trên đầu ngón tay.

“Ừm? Muốn động thủ sao?”

Tần Giác ngẩng đầu, nhìn về phía Thánh thể Linh Chiến.

https://thuviensach.vn

Vừa rồi không phải đối với hắn rất cung kính sao?

Làm sao đột nhiên liền trở mặt.

Nói đi cũng phải nói lại, đây là lần thứ nhất hắn nhìn thấy có người sử dụng thủ đoạn tấn

công như thế này.

Cường giả Thánh Cảnh sở dĩ có thể bễ nghễ thiên hạ, trừ linh lực ra chính là Thánh thể.

Ở trước mặt Thánh thể, cường giả Truyền Kỳ cảnh so với sâu kiến không có gì khác biệt.

“Người phạm Linh tộc ta, tất sát!”

Hô!

Sau một khắc, Thánh thể đánh tới nắm đấm khổng lồ, mang theo thiên địa chi lực, hướng

phía Tần Giác mà hội tụ.

Nhưng mà Tần Giác giống như không thấy được những nắm đấm tựa như thiên thạch rơi

xuống, thậm chí còn hững hờ uống một hớp rượu.

Ngay tại khi nắm đấm cách Tần Giác còn lại mười mét thì đột nhiên dừng lại, giống như đánh

hết vào một bức tường vô hình, truyền đến âm thanh trầm muộn.

Ầm!

https://thuviensach.vn

Một cổ linh lực kinh khủng càn quét ra, hình thành đạo đạo gợn sóng năng lượng hướng bên

ngoài khuếch tán ra, nhưng mà mặc cho Linh Chiến dùng lực như thế nào, nắm đấm đều

không tiến thêm được!

Tần Giác ngoái ngoái lỗ tai,sau đó gãy nhẹ một cái.

Ba!

Giống như một quả đạn pháo, Thánh thể của Linh Chiến nháy mắt bay ra ngoài, nện ở trên

ngọn núi phía xa, chỉ một thoáng, không biết có bao nhiêu cung điện, lầu các bị phá hủy, có

một số cường giả Linh tộc xấu số ngay cả chuyện gì xảy ra cũng chưa rõ đã bị đè chết.

Ầm ầm!

Dư thế Thánh thể vẫn còn, lại liên tục đụng nát mấy chục tòa sơn phong mới dừng lại, trên

mặt đất lưu lại một khe rãnh nhìn thấy mà giật mình, Thánh thể lập tức nổ tung từng mảnh,

hóa thành một đốm sáng rồi tiêu tán.

Về phần Linh Chiến, giờ phút này sớm đã hôn mê nằm bên trong phế tích, khí tức suy sụp uể

https://thuviensach.vn

oải, toàn thân xương cốt không biết gãy mất bao nhiêu cái, ngay cả đứng dậy cũng không

nổi.

Thấy thế, tất cả Linh tộc cao tầng đều lâm vào yên lặng, trợn mắt hốc mồm.

Chuyện gì đây?

Đại trưởng lão trong Linh tộc bọn hắn tồn tại gần giống như tộc trưởng, kết quả người ta chỉ

là giật giật ngón tay liền trọng thương hôn mê, chẳng lẽ Tần Giác thật sự là cường giả Đại

Thánh?

“Ta có phải đang nằm mơ hay không?”

“Ảo giác! Nhất định là ảo giác!”

“Mau mời tộc trưởng đến!”

“Thế nhưng là. . . Tộc trưởng đến có thể làm được cái gì?”

“. . .”

Trong chốc lát, tất cả Linh tộc cao tầng loạn thành một đoàn, bọn hắn không phải là không

có nghĩ tới Linh Chiến sẽ thua, nhưng làm sao cũng không nghĩ tới, sẽ thua triệt để như vậy!

Ngay cả Linh Chiến cũng như vậy,cho dù mời tộc trưởng có cấp bậc như hắn thì phải làm thế

https://thuviensach.vn

nào đây?

“Nếu các ngươi đã không nói cho ta biết, vậy ta liền tự mình làm.”

Bàn tay Tần Giác vồ một cái, Linh Chiến đang nằm bên trong phế tích lập tức bay về phía

bên này, tựa như bùn nhão lơ lửng ở trước mặt hắn.

Người này nếu là đại trưởng lão, vậy những gì hắn biết đến hắn là rất nhiều đây?

Không chút do dự, Tần Giác hướng Linh Chiến thi triển sưu hồn thuật.

“A!”

Vừa mới hôn mê Linh Chiến đột nhiên mở to mắt, phát ra thống khổ kêu thảm, nhưng hắn

căn bản là không có cách động đậy, chỉ có thể mặc cho Tần Giác sưu hồn, rất nhanh vì đau

đã hôn mê.

“Thì ra là thế.”

Sau một lúc lâu, Tần Giác bừng tỉnh đại ngộ, cuối cùng đã hiểu chuyện gì xảy ra.

bookmark_add Chương 113: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Tu La Giới

Phiên bản Dịch · 1608 chữ

Thật ra, linh tộc cũng không phải là chủng tộc bản địa của Linh Ương giới,

https://thuviensach.vn

mà đến từ một nơi gọi là Tu La giới!

Bởi vì tài nguyên dần dần cạn kiệt, Tu La giới không thể không dựa vào xâm lược thế giới

khác để thu hoạch tài nguyên.

Cái này giống như các phim khoa học viễn tưởng mà Tần Giác từng thấy trong kiếp trước

của mình.

Hàng ngàn năm trước, Tu La giới đã phát hiện ra vị trí của Linh Ương giới, nên đã cử một đội

quân đi tìm cách cướp bóc các nguồn tài nguyên ở đây.

Nhưng đột nhiên trên đường đi bất ngờ xuất hiện một không gian hỗn loạn,dẫn đến thương

vong nặng nề của đội quân này.Mà hiện tại tộc trưởng và trưởng lão hiện tại của linh tộc là

nhóm cường giả đầu tiên của Tu La giới đi vào Linh Ương giới.

Đã mất đi một lượng lớn cường giả đội quân tất nhiên không có khả năng hướng Linh Ương

Giới phát động chiến tranh. Quan trọng nhất là họ đã bị mất liên hệ với Tu La giới tứ cố vô

thân. Nếu phát động chiến tranh không khác gì tìm cái chết.

May mà những người sống sót đều là những người cường giả cao giai, trải qua hàng nghìn

https://thuviensach.vn

năm cố gắng, họ đã không ngừng lớn mạnh và trở thành một trong những thế lực hàng đầu

của Linh Ương giới.

Về lý do tại sao Tu La giới không cử đội quan khác đến, Linh Chiến cũng không rõ.

menu

Trước Tiếp

Để liên lạc được với Tu La giới, Linh tộc đã cố tình kết giao với Hồn tộc, và cố gắng hết sức

để tạo hồn tháp sau đó dùng phương pháp học được từ hồn tộc lấy nguyên hồn làm nguồn

năng lượng để vượt qua khoảng trống và kết

nối với Tu La giới.

Một khi đã thu thập đủ ba mươi sáu hồn châu, thì có thể ổn định lại kết nối và cuối cùng mở

ra một thông đạo không gian!

Đến lúc đó, quân đội của Tu La Giới sẽ trấn áp cảnh giới, bọn họ lại từ Thánh Địa Trung

Châu xuất hiện, nhất định có thể nhanh chóng quét sạch toàn bộ Linh Ương Giới, ngay cả

tám đại Thánh Địa cũng không thể ngăn cản!

https://thuviensach.vn

Ký ức này được giấu ở nơi sâu nhất trong tâm trí của Linh Chiến, nếu không phải Tần Giác

cưỡng ép tìm kiếm, chỉ sợ rất khó để tìm thấy.

Tất nhiên, cái giá phải trả của Linh Chiến sau khi bị sưu hồn sẽ biến thành kẻ ngốc và trở

nên vô dụng.

Mà Tần Giác đã nắm bắt được một tin tức quan trọng từ ký ức của Linh Chiến, đó là Đại

thánh không phải là điểm cuối của võ đạo.

Thật tiếc là không biết cảnh giới cụ thể của Linh Chiến ở đâu, nếu không Tần Giác có thể

đoán được vị trí của hắn ở đâu.

“Tu La giới…”

Tần Giác tự lẩm bẩm.

Không hề nghi ngờ, đây là một chủng tộc rất mạnh mẽ và nguy hiểm.

Chỉ cần một đội quân được gửi đến cũng có thể gây ra mối đe dọa lớn cho Linh Ương giới,

nếu như không gian giữa hai thế giới được mở ra, hậu quả sẽ rất khó lường.

Nhưng hiện tại hồn tháp đã bị Tần Giác phá hủy, liên kết giữa hai thế giới cũng hoàn toàn bị

https://thuviensach.vn

phá vỡ, trừ phi Linh tộc xây dựng một hồn tháp khác, nếu không sẽ không thể mở ra không

gian.

Thật không may, Tần Giác sẽ không cho họ một cơ hội khác.

Tuy rằng Tần Giác cũng không sợ Tu La giới, nhưng nếu như Tu La giới thực sự trấn áp, e

rằng hắn sẽ phải ra mặt xử lý, hiện tại cũng muốn giải quyết sớm.

Bịch!

Linh Chiến từ trên không rơi xuống, hai mắt trợn trắng, nước miếng không ngừng chảy ra,

giống như bị chơi xấu, không còn bộ dáng uy nghiêm của trước đây.

"..."

"Ngươi, ngươi đã làm gì đại trưởng lão?"

Thấy Tần Giác nhìn sang, mọi người trong tiềm thức lui về phía sau, run rẩy nói.

Dù đã chuẩn bị tâm lý, nhưng họ vẫn có chút không chấp nhận được.

Đúng lúc này, một luồng khí tức cường đại đột nhiên ở đằng xa dâng lên,ngay cả thiên địa

cũng chịu không nổi, lộ ra vẻ vặn vẹo, thực lực so với Linh Chiến vừa rồi còn mạnh hơn một

phần.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, không ai trong số các trưởng lão của Linh tộc mỉm cười, bởi vì đến cấp bậc của

họ, họ rất rõ ràng chênh lệch giữa các võ giả cao giai, đặc biệt là sau khi đạt đến Thánh

cảnh.

Mặc dù không muốn tin vào điều đó, nhưng thực tế ngay trước mắt họ,vị thiếu niên này, có

thể là một vị cường giả Đại Thánh!

Hô!

Đạo khí tức kia dường như không nhận ra sự nghiêm trọng của vấn đề và bay thẳng về phía

này. Sau đó một nam tử ngũ quan tuấn tú, cao lớn xuất hiện trước mặt mọi người.

“Tộc, tộc trưởng…”

Mọi người nuốt nước bọt và run rẩy hét lên, nhưng không ai dám bước tới.

“Đại trưởng lão đâu?”

Nam tử khẽ nhíu mày, có chút không rõ ràng.

“Đại trưởng lão bên kia.”

Một Linh tộc cao tầng thu hết can đảm chỉ vào Linh Chiến đang co giật nằm

bên dưới.

https://thuviensach.vn

“...”

“Đây là đại trưởng lão?”

Nam tử cảm thấy có chút không thể tin.

“Ngươi là tộc trưởng của Linh tộc, Linh Đế đúng không?”

Tần Giác nhấp một ngụm rượu, nhẹ nói.

Từ trong trí nhớ của Linh Chiến, Tần Giác đã biết được đối phương chính là tộc trưởng của

Linh tộc hiện nay, là tồn tại cường đại nhất Linh tộc Thánh Vương đỉnh phong.

Lúc trước, hắn dẫn quân đội Tu La tộc tiến đến Linh Ương giới, nếu không phải nửa đường

xuất hiện nhiễu động không gian, e rằng vị Linh Đế

này đã mở ra cổng không gian giữa hai thế giới và phát động chiến tranh ở Linh Ương giới.

“Ngươi…”

Không biết tại sao, Linh Đế cảm thấy một mối đe dọa mạnh mẽ từ người thanh niên này.

“Lần này hắn là đều ở nơi này.”

Tần Giác không có trả lời câu hỏi của Linh Đế, mà trầm lặng nói.

https://thuviensach.vn

Nghĩ như vậy, Tần Giác trực tiếp lấy ra Hoả Thần sau đó phong ấn mảnh không gian này.

Hắn đã rất lâu không sử dụng thứ này, thay vì để những trưởng lão Linh tộc

phái từng người một, tốt hơn là nên giải quyết tất cả cùng một lúc.

Vì đã xác định bên kia không thuộc về Linh Ương giới, nên Tần Giác cũng không cần nương

tay.

“Đây là vũ khí gì?”

Linh Đế sửng sốt.

Hừ!

Sau một lúc, Hoả Thần chuyển động, trước đó trong chiến tranh tại bình nguyên Tần Giác

chỉ đốt sáng lên một phần mười phù văn đã không thua gì công kích của cường giả Truyền

Kỳ cảnh, lần này Tần Giác không chỉ thắp sáng tất cả phù văn,mà còn thúc giục năm loại

thuộc tính gia trì, bật hết hỏa lực!

Cộc cộc cộc ầm!

Trong phút chốc, hàng ngàn viên linh lực đạn bay ra, bắn ngang bầu trời thẳng tới Linh Đế

cùng rất nhiều Linh tộc cao tầng, giống như mưa!

https://thuviensach.vn

“Không ổn!”

Linh Đế chấn động, vội vàng thiết lập kết giới linh lực, cố gắng ngăn cản, nhưng kết giới linh

lực đã bị phá vỡ chưa đầy ba giây!

“Không thể như thế được…”

Linh Đế không thể tin được há to mồm,sau đó lập tức bị bạo tạc kinh khủng thôn phệ.

Ầm ầm!

...

Răng rắc!

Vách tường phát ra âm thanh bạo liệt, Tần Giác bước vào mang theo bình rượu nhìn xung

quanh, đây hẳn là nơi cất giữ công pháp tu luyện, đúng không?

Có câu nói nhổ cỏ phải nhổ tận gốc, gió xuân thổi lại tái sinh, Tử Linh tộc trước kia là một ví

dụ điển hình.

Cho nên hiện tại, ngoài Tần Giác ra, toàn bộ Linh tộc không còn người

sống, kể cả hậu duệ của Linh tộc rải rác khắp Trung Châu, cũng đã bị xóa sổ

bằng phương thức đặc biệt.

https://thuviensach.vn

Nói cách khác, một trong mười hai thánh tộc, đã hoàn toàn biến mất khỏi

thế giới này.

” ‘Phần Quyết’,công pháp Hoả hệ, có thể thôn phệ dị hỏa, cái đồ chơi này làm được cái gì?”

” ‘Vô Dương Công’, muốn tu luyện kỹ năng này, trước tiên tự cung?”

” ‘Chuyển Âm thần pháp’, sau khi tu luyện có thể giả làm nữ nhi,khiến người khó mà phân

biệt được … Đây là loại đồ lộn xộn gì, v.v., nếu

đem về cho Trương Kỷ Trần xem ra cũng tốt.”

“ ‘ Lưu ngân ma chỉ’, cuối cùng cũng có một cái bình thường.”

“...”

Tần Giác đã xem hết một lượt, phát hiện nơi này tuy có rất nhiều công pháp, nhưng đều là

những thứ bình thường, không có gì đặc biệt, nói chi là công pháp cao cấp có thể tu luyện

hóa thân.

Khi Tần Giác cảm thấy bất lực, hắn đột nhiên tìm thấy một căn phòng bí mật gần đó.

bookmark_add Chương 114: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Khởi Tử Hồi Sinh

Phiên bản Dịch · 1536 chữ

https://thuviensach.vn

Ầm ầm!

Cánh cửa của căn phòng bí mật bị sập và rơi xuống sàn.

Tần Giác nhấp một ngụm rượu, đi vào mật thất.

Hừ!

Dường như có một trận pháp nào đó đã được kích hoạt sau đó kim quang chói lọi đột nhiên

sáng lên xung quanh Tần Giác.

Rắc rắc!

Những kim quang này ẩn chứa sức công phá vô cùng đáng sợ, ngay cả cường giả cấp bậc Chí

tôn cảnh cũng không thể chống chọi nổi, nhưng Tần Giác chỉ liếc mắt, ngay cả y phục cũng

không bị xé rách.

“Người đã chết rồi, lại còn làm nhiều chuyện viển vông như vậy.”

Tần Giác nhếch miệng, trên thân hắn đột nhiên bùng lên một tia kim quang chói mắt hơn,

lập tức phá tan trận pháp.

Không giống như giá sách dài bên ngoài,trong mật thất công pháp được đặt bên trong lưới

ngọc còn có rất nhiều Linh khí cao giai và đan dược cao cấp.

https://thuviensach.vn

Linh Đế trước khi chết đã hy sinh một kiện linh khí, nhưng đáng tiếc là nó đã bị xé nát thành

từng mảnh sau khi bị Hoả Thần bắn phá chỉ trong vài chục giây.

menu

Trước Tiếp

Nói một cách chính xác,Hoả Thần đã đạt đến cấp độ thánh khí, mà lại ở trong tay Tần Giác

uy lực sẽ tăng lên gấp mấy lần, nếu không sẽ không thể giết được Linh Đế.

“Thiên tượng Trấn Ngục Kình, cái này nhìn cũng không tệ.

“Truyền kỳ Linh khí, Huyền Trọng Xích.”

“ Nguyên Chi Không, đây là công pháp gì?”

“. . .”

Tần Giác hơi nhìn xuống, Linh tộc không hổ là một trong mười hai Thánh tộc, tuy rằng bọn

họ chỉ mới đến Linh Ương giới mấy ngàn năm trước, nhưng lai lịch rất sâu xa.

Các loại công pháp cần có đều có, tất cả linh khí cũng đều là cấp Chí tôn trở lên, với hàng

trăm loại.

Ngược lại, bí cảnh Vô Cực trước đó không khác gì bãi rác.

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc duy nhất chính là, Tần Giác cũng không tìm thấy những gì liên quan đến công

pháp hoá thân, xem ra chỉ có thể đi tới tám đại thánh địa.

Nghĩ tới đây, Tần Giác vung tay lên, trực tiếp đem tất cả mọi thứ đều thu vào nhẫn trữ vật,

dù sao bây giờ Linh tộc đã biến mất, tốt hơn hết là nên đem tất cả linh khí trở về núi Huyền

Ất.

Vốn dĩ Tần Giác chỉ muốn đi du lịch ở Trung Châu thánh địa, ai ngờ lại có bí mật kinh thiên

động địa như vậy, nếu không tình cờ Tần Giác phát hiện ra, e rằng trong mười ngày nữa, Tu

La giới sẽ hội quân mở ra một cuộc đàn áp, đồng thời dựa lấy Linh tộc làm căn cơ giáng một

đòn kinh thiên động địa vào Trung Châu thánh địa.

Một khi Trung Châu thánh địa thất thủ, bốn nơi còn lại chỉ là những con cừu non đợi bị làm

thịt và chúng có thể bị quét sạch bằng cách cử một vài Thánh cảnh hoặc Thánh Vương.

Làm xong việc này, Tần Giác lại tìm kiếm những nơi khác của Linh tộc, trước đây hắn chưa

từng có thói quen giết người và liếm hộp, nhưng lần này lại thay đổi chú ý.

https://thuviensach.vn

Không ngờ Linh tộc lại có một hầm rượu khổng lồ khác thường, không chỉ cất giữ nhiều loại

rượu trăm năm, thậm chí còn có không ít loại rượu thần ngàn năm.

Đối với Tần Giác, đây chắc chắn là khoản thu lớn nhất.

Sau đó, Tần Giác chạy qua mọi ngóc ngách của Linh tộc cho đến khi chắc chắn rằng không

còn gì tốt, rồi dùng một cú đấm đẩy tất cả kiến trúc bằng phẳng, chỉ để lại một khe nước

khổng lồ.

.....

“Sao sư phụ còn chưa đi ra.”

Vân Tịch ghé vào trong tay Tô Ngạn, mái tóc không ngừng đong đưa, mặt mũi tràn đầy lo

lắng.

“Yên tâm, tiền bối sẽ không sao đâu.”

Tô Ngạn mở miệng an ủi, cũng coi là đang an ủi chính mình.

Hai người họ ở đây đợi gần hết ngày, nhưng vẫn không thấy Tần Giác đi ra, trong lòng không

tránh khỏi có chút lo lắng.

Nhất là trước đó nhìn thấy kim quang rực rỡ bên trong, truyền đến linh lực ba động, nhưng

https://thuviensach.vn

hiện tại lại vô cùng bình tĩnh, chỉ sợ cho dù là ai cũng sẽ nhịn không được suy nghĩ lung

tung.

Đúng lúc này, phía trước đột nhiên xuất hiện một bóng người bay về phía bên này, ngoài Tần

Giác còn có thể là ai?

“Sư phụ!”

“Tiền bối!”

Vân Tịch vui vẻ nhảy ra khỏi tay Tô Ngạn, định nhào vào vòng tay của Tần Giác, nhưng ngay

sau đó cô nhận ra mình còn chưa bay được, may mà Tô Ngạn phản ứng nhanh, nhanh chóng

đỡ lấy cô.

Tần Giác vượt qua kết giới, đến bên cạnh hai người, ôn tồn nói:

“Được rồi, đi thôi.”

“A, Linh tộc đâu?”

Tô Ngạn hỏi theo bản năng.

“Linh tộc? Trên thế giới này đã không còn Linh tộc.”

Tần Giác nhún vai.

https://thuviensach.vn

Ai có thể nghĩ rằng Linh tộc, một trong mười hai thánh tộc, lại là một kẻ xâm lược từ thế giới

khác?

Sở dĩ kết giới bên ngoài này không bị phá hủy, là bởi vì Tần Giác không muốn thế giới bên

ngoài biết tin tức Linh tộc đã bị tiêu diệt. Nếu không nhất định sẽ khiến Trung Châu chấn

động, thậm chí còn khiến cho các Thánh tộc khác tranh giành tài nguyên.

Tần Giác không muốn nhìn thấy cảnh tượng này, ít nhất là trong chuyến du lịch.

Linh tộc từ trước đến nay đều rất kỳ quái, chỉ cần kết giới này không bị phá vỡ thì không ai

dám tùy tiện thăm dò, khi các thánh tộc khác phát hiện có chuyện không hay, Tần Giác đã

rời khỏi Trung Châu thánh địa rồi.

"..."

Nghe vậy, Tô Ngạn há hốc mồm, không nói nên lời.

Cho đến giờ phút này, cô mới thực sự nhận ra sức mạnh của Tần Giác.

Đây chính là một trong mười hai Thánh tộc!

Cứ như vậy không còn?

"Chúng ta về Ám Nguyệt Thành trước."

https://thuviensach.vn

Tần Giác không giải thích mà trực tiếp dùng thần thông thuấn di đưa Tô Ngạn và Vân Tịch

trở lại Ám Nguyệt thành.

Bây giờ nguyên hồn của Nghiêm Hưu đã được cứu, bước tiếp theo là tìm cách để hắn sống

lại.

Dù sao, Tần Giác mới đầu cũng chỉ là vì cứu Nghiêm Hưu mà thôi.

“Trực tiếp nhét nó vào miệng của hắn là được nhỉ?”

Tần Giác cau mày nói.

“Không được, điều đó sẽ dễ dàng dẫn đến mất nguyên hồn và trở thành một tên ngốc.”

Tô Ngạn nhắc nhở.

“Vậy thì phải làm sao.”

Tần Giác bất lực, hắn chưa từng gặp phải tình huống như vậy.

“Dùng linh lực dung hợp từ từ là được rồi.”

Tô Ngạn cân nhắc một chút rồi nói.

“Chính là nó.”

Tần Giác gật đầu, tìm một nơi tương đối hẻo lánh, lấy nguyên hồn và nhục thể của Nghiêm

Hưu ra, kích hoạt linh lực, bắt đầu dung hợp cả hai.

https://thuviensach.vn

Bởi vì là lần đầu tiên, Tần Giác có vẻ hơi thận trọng, cũng may nguyên hồn của Nghiêm Hưu

cách nhục thể chưa đến một ngày, tuy rằng hơi yếu, nhưng sẽ nhanh chóng khôi phục lại

như lúc đầu dưới sự nuôi dưỡng từ linh lực của Tần Giác.

Ong!

Một tia kim quang mờ nhạt bao phủ Nghiêm Hưu, hóa thành linh lực vô hạn tiến vào nguyên

hồn và nhục thể, không biết đã qua bao lâu, kèm theo một âm thanh nhẹ nhàng, cuối cùng

hợp nhất thành công!

Khi Nghiêm Hưu mở mắt ra,kim quang đã tan biến, hắn chớp mắt vô hồn, biểu lộ tôi là ai và

tôi đang ở đâu.

“Kỳ quái, ta không phải chết rồi sao?”

Nghiêm Hưu nhéo bắp đùi của mình, đau đến nhe răng nhếch miệng.

“Chẳng lẽ ta chưa chết?”

Nghiêm Hưu có chút sững sờ, hắn nhớ rõ chính mình bị cái gì hút vào, liền bất tỉnh, chẳng lẽ

là đang nằm mơ?

https://thuviensach.vn

“Hả? Đây là … Linh tửu?”

Nghiêm Hưu đột nhiên nhìn thấy trước mặt có một bình linh tửu, ít nhất cũng phải hơn sáu

mươi năm!

“Không đúng, đây không phải là Linh tửu của ta.”

Nghiêm Hưu lập tức nhận ra mặc dù Linh tửu của mình đã đạt sáu mươi năm, nhưng không

thể so sánh cùng Linh tửu này, trong thời gian ngắn, Nghiêm Hưu nghĩ đến Tần Giác.

“Là hắn đã cứu ta sao?”

“...”

Trên bầu trời Ám Nguyệt Thành, Tần Giác nhẹ nhàng thở ra:

“Chúng ta đi thôi.”

Vì cứu một tên Địa giai ở một cái thành nhỏ mà dẫn đến một thánh tộc bị diệt, chuyện này

nếu để người ngoài biết, sợ sẽ bị chấn động?

bookmark_add Chương 115: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Bất Hủ Thánh Chủ

Phiên bản Dịch · 1737 chữ

Mặt trăng bạc như một cái đĩa và dải ngân hà lộng lẫy vắt ngang bầu trời đêm như dải lụa,

https://thuviensach.vn

tỏa ra ánh sáng nhẹ nhàng.

Ở Cuối tầm mắt,trên một ngọn núi sừng sững có ánh lửa đang thấp thoáng mờ ảo.

Đôm đốp.

Ngọn lửa bùng cháy, Tần Giác đang cầm một thanh sắt trong tay,trên thanh sắt đang xuyên

hai con thỏ bụ bẩm, tỏa ra mùi thơm nồng nặc.

Thanh sắt này không phải là thanh sắt bình thường, mà là Chí tôn linh khí được vơ vét từ

Linh tộc. Nặng đến vạn cân, còn có các loại phù văn gia trì, cực kỳ mạnh mẽ, nhưng bây giờ

nó chỉ là một cây gậy lửa thôi.

“Ô ô ô, sư phụ thật đáng ghét, thỏ con đáng yêu như vậy, sao có thể ăn thịt nó…”

Vân Tịch một bên giữ lại nước miếng, một bên thương tâm nói, mái tóc không ngừng đong

đưa, vẻ mặt rất bối rối.

“ …”

Tần Giác im lặng liếc mắt, tiện tay xé một miếng thịt thỏ, đặt trước mặt Vân Tịch.

“Ta không muốn ăn thịt nó!”

Vân Tịch quay sang hướng khác và nói một cách dứt khoát.

https://thuviensach.vn

“Đây là chính miệng ngươi nói đó.”

Tần Giác cười như không cười cho miếng thịt vô miệng, lộ ra vẻ hài lòng.

menu

Trước Tiếp

“Ăn ngon không?”

Vân Tịch cẩn thận từng li từng tí quay lại, không nhịn được hỏi.

“Rất ngon.”

Tần Giác nhẹ gật đầu.

“A.”

Vân Tịch lại lần nữa nuốt nước miếng, mắt gần như nhìn thẳng.

“Cho ngươi.”

Tần Giác bất đắc dĩ lắc đầu, hắn lấy một con thỏ nướng xuống và đưa cho Vân Tịch.

“Cảm ơn sư phụ!”

Giờ phút này, Vân Tịch không quan tâm đến những gì mình nói vừa nãy, ngay lập tức cầm

con thỏ nướng còn to hơn mình ăn ngấu nghiến, cứ như thể biến thành một kẻ ăn hàng.

https://thuviensach.vn

Một lúc lâu sau, Vân Tịch nằm xuống với cái bụng căng tròn, gần như không thể đứng dậy

nổi, thật khó có thể tưởng tượng thân hình nhỏ bé như vậy sao lại chứa đựng được một con

thỏ nướng chứ.

Bên cạnh đó, Tần Giác cũng đã ăn xong thịt nướng, vừa dựa vào phiến đá phía sau vừa uống

rượu, về phần Tô Ngạn thì đang luyện tập cách đó không xa.

“Tiếp theo phải đi đâu…”

Tần Giác chìm trong suy nghĩ.

Hắn lần này đến Trung Châu thánh địa, gần như không có kế hoạch gì cả, bởi vậy hiện tại có

chút rắc rối.

Nửa ngày trôi qua, Tần Giác lấy ra linh cơ mà mình đã lấy từ Linh tộc và lật nó ra xem.

Khác với Linh cơ mà Bạch Nghiệp cho hắn, Linh cơ này không thể nghi ngờ tiên tiến hơn

nhiều, thậm chí có thể chiếu hình ảnh.

Tần Giác cố tình tìm kiếm thêm chút thông tin liên quan tới Linh cơ, dù sao thứ đồ chơi này

thấy thế nào cũng không giống sản phẩm của thế giới cao võ.

https://thuviensach.vn

Căn cứ theo tư liệu, Linh cơ là do đương kim Thánh chủ của Bất Hủ thánh địa đứng đầu tám

đại thánh địa phát minh ra, mà vị thánh chủ này có thể nói là một nhân vật truyền kỳ trong

toàn bộ Linh Ương giới.

Nghe nói vị thánh chủ này xuất thân trong thế gia võ đạo, khi còn trẻ là một người tu luyện

phế vật, bị người khác từ hôn nhục nhã và biến thành trò cười.

Nhưng về sau, vị Thánh chủ này đột nhiên hóa thân một thiên tài vô song, một đường thăng

tiến vạn giới,danh chấn Trung Châu thánh địa, chỉ mất chưa đầy một trăm năm liền thăng

cấp Đại thánh, trở thành sử thượng trẻ tuổi nhất Linh Ương giới,cũng là cường giả Đại Thánh

cường đại nhất.

Khi trước, lúc bọn người Linh Đế giáng lâm tới Linh Ương giới, khi hay tin Thánh chủ Bất Hủ

vừa đột phá họ sợ hãi đến mức không bao giờ dám tiết lộ danh tính của mình.

Tất nhiên, vị Bất Hủ thánh chủ này không chỉ đứng đầu thế giới về tu luyện,mà còn là vị Đan

thánh, Khí thánh, thậm chí cả về phương diện Âm vực và Huyễn vực. Hắn không gì là không

https://thuviensach.vn

làm được, Linh cơ cũng là do hắn phát minh ba trăm năm trước.

Lúc đầu, Linh cơ chỉ có thể truyền thông tin bằng linh lực và có hạn chế về khoảng cách.

Nhưng với sự cập nhật thay đổi không ngừng qua mọi thời đại, bây giờ có thể đăng bài thảo

luận với nhau, quan sát trực tiếp, mua đồ cũng quá tiện lợi.

Sau khi xem xong, Tần Giác trợn mắt há mồm, đây không phải là tiêu chuẩn mẫu nhân vật

chính sao?

Ngược lại, Diệp Lương Thần trước đó thật quá yếu!

Mặt khác, chẳng lẽ vị Bất Hủ thánh chủ này cũng giống như hắn, đều từ địa cầu xuyên qua

sao?

Vấn đề là…

“Nếu hắn cũng từ địa cầu xuyên tới đây, tại sao hắn lại tới sớm hơn mình mấy ngàn năm?”

Tần Giác vẫn không thể hiểu được.

“Thôi quên đi, trực tiếp tới chỗ hắn hỏi một chút là được.”

Cuối cùng, Tần Giác đã đưa ra quyết định.

https://thuviensach.vn

Không cần biết vị Thánh chủ Bất Hủ này có phải đến từ Địa Cầu hay không, Tần Giác đi hỏi

một chút cũng không sai.

Cho dù không phải, Tần Giác có thể xóa trí nhớ của người kia, coi như không có chuyện gì

xảy ra.

Sau khi hạ quyết tâm, Tần Giác ấn vào chức năng bản đồ bên cạnh, bắt đầu tìm kiếm vị trí

của Bất Hủ thánh địa.

Những thế lực đỉnh phong như tám đại thánh địa, đều có thể tìm thấy trên bản đồ.

“Nơi này là… Thần Võ đế quốc.”

Tần Giác phán đoán một chút phương hướng, rồi tự lẩm bẩm:

“Hướng đông ba mươi vạn dặm không sai biệt lắm chính là Bất Hủ thánh địa.”

Sau khi rời khỏi Ám Nguyệt Thành, Tần Giác và Tô Ngạn tiến vào phạm vi là Thần Võ đế

quốc, dự theo tốc độ này, họ có thể đến Bất Hủ thánh địa trong khoảng mười ngày.

Mặc dù Tần Giác có thể sử dụng thần thông thuấn di, nhưng hiện tại hắn đang đi du lịch, sẽ

không còn thú vị nếu hắn trực tiếp dùng thần thông thuấn di?

https://thuviensach.vn

Dù sao hắn cũng không vội.

Ngoài ra, Tần Giác thực sự rất hứng thú với Thuần Dương thánh địa, dù sao Lạc Vi Vi tu

luyện công pháp gọi là ‘Thuần Dương Chân Quyết’ lại đến từ Thuần Dương thánh giả, nói

không chừng cùng Thuần Dương thánh địa có quan hệ gì đó.

“Ngày mai, chúng ta đi đến phụ cận thành xem trước.”

Nơi này đã coi như là nơi xâm nhập vào khu vực Trung Châu thánh địa, cũng không đơn điệu

như Ám Nguyệt Thành.

Duỗi lưng một cái, Tần Giác thu hồi Linh cơ, chậm rãi nhắm mắt lại, sau đó chìm vào giấc

ngủ.

Ngày hôm sau, ngay khi chân trời vừa nổi lên ngân bạch sắc, Tần Giác bị một âm thanh ồn ào

đánh thức.

“Có chuyện gì xảy ra vậy?”

Tần Giác mơ mơ màng màng mở to mắt, có chút không vui.

“Tiền bối, dưới chân núi có người đang đánh nhau.”

Tô Ngạn tu luyện xong, giờ phút này đang đứng trên một phiến đá quan sát.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, Tần Giác cũng cảm nhận được linh lực dao động nhàn nhạt, nhưng cũng không

mạnh lắm.

Lấy ra một bình linh tửu, Tần Giác đi đến mép vách núi nhìn xuống dưới.

Quả nhiên, dưới chân núi có mấy chục tên võ giả đang chiến đấu, trong đó có ba tên Thiên

giai, bên kia chỉ có một tên Thiên giai.

Đáng nhắc tới chính là, tên Thiên giai đơn độc kia là nữ nhân, đầu đầy tóc đen tùy ý quấn sau

ót. Trường kiếm trong tay múa ra đạo đạo tàn ảnh, đúng là có thể miễn cưỡng chống lại ba

tên Thiên giai đang vây công kia.

Nhưng cuối cùng chỉ còn lại một mình nàng.

Bá!

Đao quang hiện lên, giống như sấm sét từ phía chân trời, trong chốc lát bay tới!

Nữ tử đã cố hết sức né tránh nhưng vẫn bị đánh trúng, trên đùi xuất hiện một vết thương

sâu đủ thấy xương, để lại vết máu đỏ tươi.

“Ha ha ha, Lý Nhược Vân, ngươi xong đời rồi.”

https://thuviensach.vn

Người đứng đầu cười toe toét và nói.

“Các ngươi là bọn phản đồ, sư huynh ta sẽ không bỏ qua cho các ngươi!”

Nữ tử hít một hơi thật sâu, cố nén cơn đau dữ dội, cắn răng nói.

“Ha ha, giết ngươi xong rồi, chúng ta lập tức chạy ra khỏi Thần Võ đế quốc, coi như hắn

mạnh nhưng không tìm thấy bọn ta thì có ích lợi gì?”

Tên cầm đầu nhếch miệng, tràn ngập khinh thường.

“Ngươi!”

Lý Nhược Vân cứng họng, không thể trả lời được.

“Đáng tiếc, một cơ thể tốt như vậy, lại không thể được hưởng thụ.”

Bên cạnh, một võ giả liếm môi một cái, rất là tiếc nuối.

“Hừ, lão nhị, ta khuyên ngươi tốt nhất đừng có ngông cuồng. Bằng không đợi sư huynh ả

đuổi tới, chúng ta đừng hòng chạy trốn được.”

Tên cầm đầu lạnh lùng nói.

“Yên tâm đi lão đại, ta hiểu rồi.”

Nhưng mà câu nói này còn chưa rơi xuống, một đạo linh lực ánh sáng đột nhiên xuyên qua

lồng ngực của hắn, lưu lại một lỗ máu to bằng nắm đấm.

“Làm sao có thể…”

https://thuviensach.vn

Lão nhị kinh ngạc cúi đầu xuống, biểu lộ không thể tin nổi.

“Ta ngược lại muốn xem xem, ai dám động đến muội muội ta.”

Thanh niên lặng yên không tiếng động xuất hiện ở trong sân, ngữ khí lạnh lùng.

“Ca, huynh tới rồi!”

Nữ tử vui mừng.

“Lý Thất Diệp!”

Nhìn thấy thanh niên trong nháy mắt, sắc mặt tên cầm đầu trở nên trắng bệch như tờ giấy.

bookmark_add Chương 116: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Thần Võ Đế Quốc

Phiên bản Dịch · 1718 chữ

“Lý Thất Diệp?!” Tại sao ngươi lại ở chỗ này!”

Tên cầm đầu trong nháy mắt sắc mặt lập tức trắng bệch như tờ giấy, không có chút máu nào.

“Ha ha, Trần Khuê, ngươi thật to gan, dám động thủ với muội muội của ta.”

Người thanh niên tên là Lý Thất Diệp mặt không biểu cảm, cười lạnh nói.

Không biết vì sao, hắn chỉ đứng ở nơi đó, đã khiến cho người ta cảm thấy một loại khí thế

https://thuviensach.vn

mãnh liệt, khiến người khác không nhịn được muốn bái phục.

Bịch!

Lão nhị mới vừa rồi bị đâm xuyên ngực bỗng từ trên không rơi xuống, cơ thể như một khối

đất nứt nẻ, bốc cháy ngùn ngụt, trông rất quái dị.

“Chạy mau!”

Trần Khuê không cần suy nghĩ, trực tiếp quay người bỏ chạy, nhưng Lý Thất Diệp chính là

một cường giả cấp Chí tôn cảnh. Đừng nói lão tam đã chết, coi như bọn họ có ba mươi vị võ

giả Thiên giai, chỉ sợ cũng không phải là đối thủ của hắn!

Hô!

Sau một canh giờ,chân Lý Thất Diệp khẽ giậm nhẹ,lĩnh vực trong nháy mắt khuếch tán ra

bao phủ tất cả mọi người đang ở đây.

Trong tình huống bình thường, lĩnh vực nhiều nhất chỉ có thể hạn chế tối đa tốc độ của

cường giả Thiên giai mà thôi. Nhưng lĩnh vực của Lý Thất Diệp như một ngọn núi, ép tất cả

menu

Trước Tiếp

https://thuviensach.vn

mọi người ở đây không thể động đậy được!

Thậm chí những võ giả Địa giai ở dưới kia, ngay cả đứng cũng không thể đứng vững, họ chỉ

có thể quỳ trên mặt đất.

“A … Sao có thể…”

Trần Khuê điên cuồng thúc giục linh lực và cố gắng thoát khỏi trói buộc trên người. Nhưng

dù cho hắn có vùng vẫy như thế nào, thì từ đầu đến cuối đều không thể nhúc nhích được tí

nào.

Cho đến thời điểm này, Trần Khuê mới ý thức được, vị đệ nhất thiên tài Thần Võ đế quốc này

đáng sợ như thế nào.

“Trần Khuê, ngươi thân là hộ vệ của Thần Võ đế quốc. Nhưng ngươi lại thông đồng với địch

phản quốc, ám sát công chúa, quả thật tội không thể tha. Dựa theo luật lệ của đế quốc, ngươi

bị xử tử ngay tại chỗ!”

Sau đó, Lý Thất Diệp một chưởng bắn ra, che khuất bầu trời!

“Không!”

https://thuviensach.vn

Trần Khuê kêu lên một tiếng tuyệt vọng, chỉ có thể trơ mắt nhìn linh lực to lớn rơi xuống,

nện hắn xuống đất đến thịt nát xương tan!

Một chưởng này bao phủ rất rộng, tất cả những võ giả còn lại đều bị chụp chết, chỉ để lại

một hố sâu tới mười mét, thấy mà giật mình.

Đây chính là chênh lệch giữa Chí tôn và Thiên giai, trừ phi có linh khí Chí tôn gia trì. Nếu

không dù cho Thiên giai có cường đại hơn nữa, cũng không thể đọ sức với Chí tôn cảnh

được.

Huống chi, Lý Thất Diệp còn thuộc dạng người nổi bật bên trong Chí Tôn cảnh.

Làm xong những việc này, Lý Thất Diệp quay người lại và hỏi:

“Nhược Vân, muội không sao chứ?”

“Không sao, chỉ là bị vết thương ngoài da một chút thôi.”

Lý Nhược Vân lắc đầu, thờ ơ nói.

Đối với võ giả Thiên giai mà nói, vết thương này chỉ có thể coi là vết thương ngoài da.Nếu

không có sự can thiệp từ bên ngoài, nhiều nhất một ngày là có thể hồi phục.

https://thuviensach.vn

“Hừ, không ngờ rằng Tinh Đấu đế quốc đã thâm sâu đến mức này. Ngay cả những thủ vệ bên

trong cũng bị họ sắp xếp làm nội ứng, là ta sơ suất.”

“Không, do muội đã tự mình chạy ra ngoài, khiến sư huynh lo lắng như vậy.”

Lý Nhược Vân cúi đầu xuống, vẻ mặt tội lỗi.

Nếu nàng không tự mình chạy đến, thì bọn người Trần Khuê sẽ không tìm được cơ hội. Cũng

may Lý Thất Diệp đến kịp thời, nếu không hôm nay nàng nhất định sẽ chết.

“Chúng ta vẫn nên về trước đi.”

Lý Thất Diệp không muốn tiếp tục dây dưa với chủ đề này, dự định mang theo nữ tử rời đi.

“Vân… vân, chờ một chút.”

Lý Nhược Vân đột nhiên phi thân xuống, chôn cất những võ giả chiến tử đã hy sinh vì nàng,

nàng buồn bã nói:

“Đều tại ta không tốt, nếu không bọn họ cũng sẽ không chết.”

Nàng nói xong, trên khóe mắt còn đọng lại những giọt nước mắt.

“Yên tâm, huynh sẽ an bài ổn thỏa cho người nhà của bọn họ.”

Lý Thất Diệp an ủi.

.....

https://thuviensach.vn

Đưa mắt nhìn hai người đi xa, Tần Giác hơi nhíu mày, Lý Thất Diệp? Cái tên này đã nghe thấy

ở đâu đó? Có phải là ảo giác không?

“Tiền bối, hai người kia hẳn là thái tử và công chúa của Thần Võ đế quốc.”

Tô Ngạn thấp giọng nói.

Từ cuộc trò chuyện vừa rồi, không khó để nhận ra thân phận của nữ tử kia là công chúa. Vì lý

do tự ý ra ngoài, nên bị nội ứng địch quốc ngầm ám sát.

Như vậy, Lý Thất Diệp không cần nghĩ cũng biết, hắn ta nhất định là thái tử.

Thần Võ đế quốc ở Trung Châu thánh địa cũng không tính là thế lực cường đại, cùng lắm

người mạnh nhất cũng chỉ là Truyền kỳ cảnh. Nhưng võ đạo thế gia sau lưng những đế quốc

này lại cực kỳ cường đại.

Ví dụ như Thần Võ đế quốc, đứng phía sau là một Thánh giả gia tộc. Mặc dù không thể so với

mười hai thánh tộc, nhưng tuyệt đối không thể coi thường.

Về phần Tinh Đấu đế quốc kia, nó cũng thuộc về một Thánh giả gia tộc khác và đã trở mặt

với Thần Võ đế quốc đã rất lâu và hình như chưa bao giờ dừng lại.

https://thuviensach.vn

Đây là những gì Tần Giác nhìn thấy trên linh cơ, thuộc về thông tin công khai.

“Ừm, nhưng không liên quan gì đến chúng ta.”

Tần Giác xua tay nói:

“Phía trước chính là hoàng đô Thần Võ đế quốc.Chúng ta đi xem một chút.”

Một hoàng đô đế quốc, hẳn là sẽ thịnh vượng hơn so với Diêu Quang thành.

“Ừm.”

Nhẹ gật đầu, Tô Ngạn ngoan ngoãn đi theo sau lưng Tần Giác, bay về phía hoàng đô Thần Võ

đế quốc.

“Chờ đã, chúng ta có quên đem theo cái gì không?”

Tần Giác bỗng nhiên dừng lại, lộ ra vẻ suy tư.

Không đợi Tô Ngạn trả lời, Tần Giác bỗng nhiên vỗ đầu một cái:

“Không xong, Vân Tịch!”

Nói xong, Tần Giác trong nháy mắt biến mất ngay tại chỗ.

Tô Ngạn: “...”

.....

.....

https://thuviensach.vn

Là hoàng đô của Thần Võ đế quốc, Thần Võ thành tổng cộng được chia làm sáu khu vực và

tám cửa thành. Tụ tập một số lượng lớn các võ giả cao giai, canh giữ các phương, có thể nói

là kiên cố như thành đồng.

Nhìn từ đằng xa, Thần Võ thành giống như một Hồng Hoang cự thú, nhiếp nhân tâm phách.

Nội thành không chỉ có những kiến trúc lạ thường, mà còn có núi non sông ngòi, phù không

thành bảo, tựa như một thế giới nhỏ.

Nếu đặt ở Nam cảnh, nó thậm chí có thể tồn tại cùng ba đại tông môn.

Với lại bởi vì Trung Châu thánh địa có tài nguyên tu luyện phong phú, vô luận là luyện đan

hay là luyện khí, Thần Võ đế quốc đều xa xa dẫn trước ba đại tông môn.

Chưa kể là phía sau Thần Võ đế quốc còn có Thánh giả gia tộc ủng hộ.

Tuy nhiên, vì đây là hoàng đô của Thần Vũ đế quốc, cho nên nghiêm cấm không ai được

phép bay. Chỉ có những cấm quân tuần tra mới được dùng linh khí thỉnh thoảng bay trên bầu

trời để tuần tra.

Đúng lúc này, hai bóng người từ đằng xa bay tới, mà không hề có ý định dừng lại.

https://thuviensach.vn

Cấm quân phụ trách tuần tra vừa định ngăn cản, nhưng lại bị đội trưởng bên cạnh ngăn lại:

“Đồ ngốc, ngươi không nhìn ra đó là thái tử và công chúa điện hạ sao?”

Nghe vậy, người cấm quân kia sắc mặt hơi thay đổi, hắn nhanh chóng cúi đầu, coi như không

có chuyện gì xảy ra.

Ở Thần Võ đế quốc, Lý Thất Diệp có thể nói là rất nổi tiếng.

Bởi vì ngoài thân phận thái tử, Lý Thất Diệp vẫn là đương kim đệ nhất thiên tài của Thần Võ

đế quốc. Thậm chí nếu so sánh với những Thánh tử Thánh tộc khác, hắn cũng không hề bị

lép vế một chút nào!

Hơn nữa, Lý Thất Diệp đã có một tiên đoán rằng Tinh Đấu đế quốc sẽ đánh lén vào phía nam

của bọn họ. Hắn cũng ra sức dẹp yên nghị luận của mọi người và dẫn đầu một đội tinh anh đi

nhanh vạn dặm, tiến đến trợ giúp.

Ban đầu, tất cả mọi người đều nghĩ rằng Lý Thất Diệp bị điên, vì tranh công không từ thủ

đoạn.

https://thuviensach.vn

Nhưng ai biết rằng Lý Thất Diệp lại thực sự đã chặn được đại quân của Tinh Đấu đế quốc,

sau đó tấn công từ hướng đánh lén và giành chiến thắng

Cũng chính vì việc này, mà Lý Thất Diệp hoàn toàn đảm bảo được ngôi vị thái tử.Một khi hắn

tấn thăng Truyền kỳ, như vậy có thể kế thừa đế vị, trở thành tồn tại chí cao vô thượng ở

Thần Võ đế quốc.

Một lúc sau, lại có thêm hai bóng người bay tới, người cấm quân trước đó trong tiềm thức

lựa chọn thối lui theo bản năng khi nhìn thấy hai người. Nhưng sau đó hắn lập tức sửng sốt,

chờ đã, thái tử điện hạ không phải đã đi qua rồi sao?

Chờ khi hắn phản ứng lại, hai bóng người kia sớm đã biến mất không thấy nữa.

bookmark_add Chương 117: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Quỷ Ốc

Phiên bản Dịch · 1426 chữ

“Sư phụ, ta muốn ăn cái này.”

“Sư phụ, ta muốn ăn cái kia.”

“Sư phụ, cái này nhìn ngon quá.”

https://thuviensach.vn

“…”

Trên đường phố náo nhiệt, Vân Tịch gần như nhìn thấy cái gì cũng muốn ăn, hoàn toàn

không giống một gốc Linh thảo hóa hình, rõ ràng giống một con heo nhỏ.

Ăn đến khi đứng cũng không nổi, mới một mặt thỏa mãn ưỡn bụng nằm trên đầu Tần Giác.

So với Diêu Quang thành,Thần Võ thành rõ ràng phồn hoa hơn nhiều, trên đường có thể thấy

võ giả ở khắp nơi, thậm chí một lão bản quầy hàng ven đường cũng có thể là võ giả Thiên

Giai.

Nói thật, đây mới là Trung Châu thánh địa mà Tần Giác muốn nhìn, không phải là thành nhỏ

như Ám Nguyệt thành trước đây, quả thực quá nhàm chán.

“Tiểu soái ca, mau tới đây chơi.”

Tần Giác: “???”

Chuyện gì vậy, chẳng lẽ Mã Hoa Đằng chạy tới Trung Châu rồi?

Ngay sau đó Tần Giác liền biết mình đã nhầm, chỉ thấy trên lầu các hoa lệ kia, mấy nữ tử

trang điểm diễm lệ đang ném mị nhãn với hắn, ánh mắt như sài lang, không cần nghĩ cũng

biết đây là chỗ nào.

https://thuviensach.vn

menu

Trước Tiếp

“Vị công tử này, muốn lên uống một ngụm trà, thưởng thức chút phong cảnh không?”

“Công tử, ta rất rẻ nha…”

“Tiểu soái ca….”

“…”

Những cô nương này đã bao giờ gặp được thiếu niên đẹp trai như vậy, lập tức hai mắt tỏa

sáng, nhao nhao mở miệng đùa giỡn, hận không thể trực tiếp xông đến.

“Hừ.”

Gương mặt xinh đẹp của Tô Ngạn đỏ bừng, hừ một tiếng.

“…”

Tần Giác đương nhiên không muốn đi thưởng thức phong cảnh.

“Chúng ta qua bên kia đi.”

Tần Giác phảng phất không nghe thấy tiếng nữ tử gọi, chỉ vào nơi xa nói.

“Ừm.”

Tô Ngạn liên tục gật đầu, không cự tuyệt.

https://thuviensach.vn

Không bao lâu, hai người tới một ngôi nhà, ngoài dự liệu chính là, trên tấm bia đá phía ngoài

khắc hai chữ to ‘Quỷ Ốc’!

Tần Giác tin chắc mình không nhìn nhầm, hắn có hơi im lặng, nơi này chính là thế giới cao

võ, chẳng lẽ có người sẽ sợ ma quỷ sao?

Nghiêm túc mà nói, cái gọi là quỷ, thật ra chỉ là một nguyên hồn có chút xấu xí mà thôi.

Bất quá Tần Giác cũng muốn biết nhà ma ở thế giới này rốt cuộc là gì, vì vậy nói với Tô Ngạn:

“Đi, vào xem!”

“A?”

Tô Ngạn sững sờ, lộ ra vẻ do dự.

“Sao thế?”

Tần Giác nghi hoặc, Tô Ngạn là cường giả Chí tôn cảnh, không thể nào lại sợ thứ này chứ?

Mà hắn lại nhớ, ban đầu khi ở Vô Cực bí cảnh, Tô Ngạn vô cùng trấn định, không phải kiểu

tính cách nhát gan.

“Không, không có gì.”

https://thuviensach.vn

Tô Ngạn lắc đầu, miễn cưỡng nở một nụ cười.

Thấy thế, Tần Giác cũng không nghĩ nhiều, trả một ít linh thạch, sau đó cùng Tô Ngạn vào

Quỷ Ốc.

Sau khi vào Quỷ Ốc, Tần Giác mới hiểu. Thì ra nơi này không phải dùng đạo cụ hoặc nhân

viên hóa trang, mà là dùng huyễn thuật tạo ra, giống với ảo cảnh mà Mã Hoa Đằng tạo ra,

nhưng nhẹ nhàng hơn chút thôi.

Cạch.

Ánh đèn vụt tắt, mọi thứ chìm vào màu đen bất tận, đồng thời có một cỗ khí tức âm lãnh

tràn ra, cho dù không có bất kỳ vật gì xuất hiện, cũng vẫn khiến người ta có một loại cảm

giác sợ hãi khó nói rõ.

“Rống!”

Trong bóng tối đột nhiên vang lên một tiếng kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, không

ngừng quanh quẩn bên tai, khiến người ta không rét mà run.

Nếu là người bình thường, rất có thể sẽ bị hù dọa, nhưng Tần Giác cũng không phải người

bình thường.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, Tô Ngạn bên cạnh bỗng nhiên nắm cánh tay hắn, run nhè nhẹ.

Ngược lại Vân Tịch nằm trên đầu Tần Giác không hề sợ hãi, thậm chí tràn ngập chờ mong.

“Ngươi chưa từng thấy nguyên hồn sao?”

Tần Giác muốn kéo tay ra, lại phát hiện năm ngón tay Tô Ngạn bấu chặt, căn bản không

muốn buông ra.

“Từng thấy.”

Tô Ngạn yếu ớt nói:

“Thế nhưng nguyên hồn không có đáng sợ như vậy.”

“…”

Tần Giác cười khổ nói:

“Yên tâm, những thứ này đều là do huyễn thuật tạo ra, không cần sợ.”

Mặc dù vậy, Tô Ngạn vẫn không chịu buông tay. Tần Giác bất đắc dĩ, đành phải để cho nàng

tùy ý nắm tay, đi thẳng về phía trước.

“Rống!”

Đột nhiên bên cạnh có một bóng áo trắng nhảy ra, mở to chiếc mồm đầy máu về phía hai

https://thuviensach.vn

người, thậm chí có thể thấy đám giòi bọ lúc nhúc trong miệng, sinh động như thật.

“A!”

Tô Ngạn hét lên một tiếng, theo phản xạ đánh một quyền về phía bóng áo trắng.

Phải biết, Tô Ngạn bây giờ là cường giả Chí Tôn cảnh, cho dù chỉ tiện tay đánh một quyền, uy

lực vẫn là không thể xem thường.

Quả nhiên, một giây sau, bóng áo trắng bị linh lực khủng bố làm cho vỡ nát, lại liên tục bị

đánh xuyên qua mười mấy bức tường, mãi cho đến khi từ trong Quỷ Ốc thấy được cả con

đường phía trước thì mới từ từ tiêu tan.

“Không được đến đây!”

Tô Ngạn hoàn toàn không ý thức được mình làm gì, nắm đấm liên tiếp vung ra, từng đạo linh

lực từ trong Quỷ Ốc bắn ra, trong chớp mắt đã biến Quỷ Ốc được xây dựng bằng Huyền

Thiết thành tổ ong vò vẽ, nếu không phải Tần Giác ra tay ngăn cản, chỉ sợ sẽ còn thảm hại

hơn.

“Này này này, mau dừng lại, ngươi muốn phá cả con đường này sao?”

https://thuviensach.vn

Tần Giác cưỡng ép kìm hãm nữ tử, im lặng nói.

“A?”

Tô Ngạn sững sờ, bây giờ mới kịp phản ứng, nhìn thấy tình cảnh xung quanh, sắc mặt nháy

mắt đỏ bừng lên.

“Thật xin lỗi, ta, ta không cố ý.”

Tần Giác: “…”

Ta đương nhiên biết ngươi không cố ý, nếu cố ý, chỉ sợ con đường này sớm đã bị hủy đi.

Ai mà nghĩ tới, đường đường Thánh nữ Phong Lôi tông , cường giả Chí tôn cảnh, vậy mà lại bị

một hình ảnh huyễn thuật làm cho sợ đến như vậy, quả thực khiến người ta dở khóc dở cười.

May mà nơi này quỷ hồn chỉ là huyễn thuật, nếu không vừa rồi không biết có bao nhiêu

người vô tội mất mạng.

“Cửa hàng của ta!”

Lúc này, lão bản cũng chạy ra, khóc không ra nước mắt hét lớn.

“Các ngươi làm gì, bồi thường cửa hàng cho ta!”

Lão bản liếc mắt liền thấy Tần Giác và Tô Ngạn, không có cách, hiện tại toàn bộ Quỷ Ốc bốn

https://thuviensach.vn

phía gió thổi, không muốn nhìn thấy cũng khó.

Đừng nhìn Quỷ Ốc này cấu tạo đơn giản, trên thực tế lại vô cùng đắt đỏ, dù sao không phải

ai cũng biết kỹ thuật kia của Mã Hoa Đằng, huống chi có thể tạo ra huyễn cảnh, cũng nhất

định phải là luyện khí sư Thiên giai mới có thể luyện chế ra được.

Có thể hiểu được tâm tình hiện tại của lão bản.

“Sao vậy, xảy ra chuyện gì?”

Linh lực lớn như vậy kéo cấm quân hộ thành đến, nhanh chóng vây quanh Quỷ Ốc.

“Nhạc thống lĩnh, ngươi cần phải làm chủ cho ta, hai người này phá hủy cửa hàng của ta.”

Thấy cấm quân đến, lão bản liền vội vàng chạy đến, chảy nước mắt nước mũi nói.

Nghe vậy, Nhạc thống lĩnh khẽ nhíu mày, quay người nhìn hai người Tần Giác:

“Phải không?”

“Thật có lỗi, chúng ta không cố ý, chúng ta sẽ bồi thường.”

Tần Giác giải thích.

“Ngươi biết Quỷ ốc này có…”

https://thuviensach.vn

Lời còn chưa dứt, mấy trăm viên linh thạch thượng phẩm óng ánh ném ra trước mặt lão bản,

tản mát ra linh khí nồng nặc.

“Bằng này đủ chưa?”

Tần Giác thản nhiên nói.

“Đủ… Đủ.”

Vốn lão bản còn muốn nói tiếp đôi câu, nhưng Tần Giác thật sự đã trả ra rất nhiều.

bookmark_add Chương 118: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Lại Làm Chuyện Tốt

Phiên bản Dịch · 1607 chữ

Cuối cùng nhờ một chút linh thạch, song phương đạt thành hoà giải, bất quá Nhạc thống

lĩnh nhìn về phía Tần Giác vẻ mặt có chút quái dị, dù sao một lần xuất ra mấy trăm viên linh

thạch thượng phẩm, cho dù là võ giả Thiên Giai cũng làm không được.

Mà với tuổi tác của Tần Giác, nhìn kiểu nào cũng đều không giống một cường giả Chí Tôn.

Tới đây, Tần Giác không thèm để ý chút nào, những linh thạch thượng phẩm kia đều là hắn

vơ vét từ Linh tộc, muốn bao nhiêu có bấy nhiêu, làm gì có chuyện đau lòng.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà phần còn lại hắn chuẩn bị mang về giao cho Bạch Nghiệp, nói không chừng có thể

trong thời gian ngắn tăng chiến lực của Huyền Ất Sơn lên một đẳng cấp.

“Hắc hắc, công tử đi thong thả, có rảnh rỗi lần sau lại đến a.”

Lão bản cười híp mắt nói, chỗ nào còn dáng vẻ tức giận chứ.

Một gian Quỷ Ốc đổi mấy trăm viên linh thạch thượng phẩm, có thể nói là kiếm được bộn,

lão bản mừng còn không kịp, sao sẽ tức giận được chứ?

“. . .”

“Tiền bối, đều là ta không tốt, hại người tốn nhiều linh thạch như vậy.”

Tô Ngạn cúi đầu, vẻ mặt áy náy, này cùng Thánh nữ đã từng kiêu ngạo của Phong Lôi tông

quả thực tưởng như hai người.

Nàng bây giờ hoàn toàn chính là thứ vướng tay vướng chân, không chỉ không giúp được cái

mà, còn luôn cản trở, ngay cả chính nàng cũng cảm thấy xấu hổ.

menu

Trước Tiếp

“. . .”

https://thuviensach.vn

Tần Giác bất đắc dĩ cười khổ, nhớ lần đầu lúc hắn nhìn thấy Tô Ngạn, đối phương chính là

mỹ nữ cao lãnh, mang đến cho người ta một loại cảm giác khó gần, bộ dáng hiện tại này

giống như bé gái nhỏ làm sai chuyện, có chút đáng yêu.

Chỉ tiếc là mang theo mặt nạ, không cách nào xem được gương mặt tuyệt mỹ phía sau.

Nghĩ như vậy, Tần Giác trêu ghẹo nói:

“Đã như vậy, thì bồi thường bằng cách lấy thân báo đáp đi.”

“A?”

Tô Ngạn đầu tiên là sững sờ, nháy mắt sắc mặt đỏ đến mang tai, đỉnh đầu toát ra một luồng

khói trắng, giống như máy hơi nước.

“Ta, ta, ta còn chưa chuẩn bị. . .”

Tô Ngạn nói năng lộn xộn, thanh âm nhỏ đến cơ hồ không nghe được.

“Sư phụ, ta lại đói.”

Đúng lúc này, Vân Tịch đột nhiên kéo tóc Tần Giác, đánh gãy lời nói của hai người.

“Ây. . . Ngươi là heo sao?”

Tần Giác nhịn không được trợn mắt, gia hỏa này hình như từ sau khi hoá hình, không phải

https://thuviensach.vn

đang ăn, thì chính là đang uống, quả thực là cái hang không đáy, không biết còn tưởng rằng

nàng là Trư yêu hoá hình.

“Đáng ghét, người ta mới không phải là heo!”

Miệng nhỏ của Vân Tịch hơi nhếch, bất mãn giẫm lên đầu Tần Giác hai cước, nàng hẳn là

sinh linh đầu tiên cũng như duy nhất trên thế giới này có thể giẫm trên đầu Tần Giác.

“Được được được, ngươi không phải heo.”

Tần Giác im lặng, đành phải lại dẫn Vân Tịch đi mua đồ ăn.

Cùng lúc đó, Tô Ngạn cũng nhẹ nhàng thở ra, nhưng mà khuôn mặt vẫn đỏ bừng, nếu không

phải có mặt nạ, chỉ sợ nàng ngay cả đầu cũng không dám ngẩng lên.

Nửa ngày sau đó, hai người một ‘Cỏ” đi dạo hết toàn bộ khu vực phồn hoa nhất Thần Võ

thành, đồng thời cũng nhìn thấy hoàng cung to lớn nằm ở giữa.

So với Địa Cầu, hoàng cung nơi này cũng không khác Tiên cung là bao, chỉ là tường thành

cao mấy trăm trượng, với lại dùng vật liệu đá đặc thù luyện chế, thêm các loại phù văn gia

trì, ngay cả cường giả Chí Tôn cảnh cũng rất khó công phá.

https://thuviensach.vn

Không chỉ như vậy, bốn phía còn có rất nhiều kiến trúc lơ lửng trên không trung, nối liền

cùng một chỗ, hình thành trận pháp, không thể phá vỡ.

Trong mắt của Tần Giác, trong toà hoàng cung này có ít nhất ba vị cường giả Truyền Kỳ

cảnh trở lên, lực lượng dạng này, nếu như đặt ở Nam Cảnh, đủ để giẫm Thiên Cơ tông ở dưới

chân!

Thời gian trôi qua như cún chạy ngoài đồng, đảo mắt đã tới chạng vạng tối, Vân Tịch đứng

trên đầu Tần Giác, Tô Ngạn đi theo bên cạnh, thân ảnh bị ráng chiều kéo dài vô tận, cứ như

vậy thảnh thơi đi dạo trên phố, nhìn qua ấm áp vô cùng.

Chẳng biết tại sao, Tô Ngạn lại có loại ý nghĩ nếu như có thể luôn như vậy, thì tốt biết bao.

Rầm rầm!

Bỗng nhiên, một trận tiếng bước chân ồn ào phá vỡ yên tĩnh, xuất hiện ở góc cuối đường, là

một đám cấm quân mặc áo giáp, người cầm đầu chính là Nhạc thống lĩnh mà Tần Giác đã

gặp hôm qua.

Trước mắt bọn họ, một người áo đen chạy với tốc độ cao nhất, tốc độ nhanh vô cùng, chỉ có

https://thuviensach.vn

thể nhìn thấy tàn ảnh mơ hồ, ngay cả là nam hay là nữ đều không phân biệt được.

“Hỗn trướng, dừng lại!”

“Đứng lại cho ta!”

“Ngươi trốn không thoát đâu!”

Nhạc thống lĩnh vừavận dụng tốc độ cao nhất truy kích, vừa phẫn nộ quát, bộ dáng kia, tựa

hồ hận không thể đem người áo đen xé nát.

Chung quanh người đi đường thấy thế, nhao nhao tản ra, sợ bị đụng đến.

“Ha ha ha ha, ngu xuẩn, bắt không được thì ta đi, hết cách rồi ta chính là cường đại như vậy.”

Người áo đen cười đắc ý nói.

“Muốn chết!”

Nhạc thống lĩnh giận không kềm được, thao túng linh kiếm đâm về người áo đen, nhưng mà

người áo đen chỉ tránh qua một bên, liền nhẹ nhõm thoát, lập tức không quên châm chọc

nói:

“Ngu xuẩn, chỉ bằng ngươi cũng muốn từ phía sau công kích ta, quả thực là nằm mơ giữa ban

https://thuviensach.vn

ngày.”

Nói xong, tốc độ của người áo đen lần nữa tăng lên, đúng là vẫn đang đang trêu đùa vị Nhạc

thống lĩnh này.

“Hửm?”

Đột nhiên, người áo đen phát hiện phía trước mình hình như có hai bóng người, trong đó

một cái hình như là nữ nhân.

“Ha ha, là bị dọa đến không dám chạy nữa sao?”

Người áo đen không thèm để ý, dự định trực tiếp xông qua, với tốc độ cùng cường độ nhục

thể bây giờ của hắn, dù phía trước có là ngọn núi cũng ngăn không được, chớ đừng nói chi là

hai người.

bookmark_add Chương 119: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Yến Hội

Phiên bản Dịch · 1595 chữ

Trong phòng khách được trang trí xa hoa, Tần Giác cùng Tô Ngạn ngồi ở một bên, tò mò

đánh giá chung quanh.

https://thuviensach.vn

Nói thật, Tần Giác cũng không ngờ rằng, tên xui xẻo đụng phải hắn kia thế mà là nội ứng của

Tinh Đấu đế quốc phái tới Thần Vũ đế quốc.

Thì ra vị thái tử Lý Thất Diệp sau khi trở về, liền hạ lệnh loại bỏ tất cả những nội ứng tiềm ẩn

tại Thần Võ thành, mà người áo đen chính là một trong số đó.

Về sau Nhạc thống lĩnh dẫn hắn đến nơi này, nói là có người muốn gặp hắn.

Nhưng mà mãi cho tới bây giờ, vẫn không có bóng người nào xuất hiện.

Ngay lúc Tần Giác hơi mất kiên nhẫn, dự định trực tiếp rời đi, một thân ảnh bỗng nhiên tiến

vào phòng khách.

“Tại hạ Lý Thất Diệp, người chính là vị tiên sinh đã giúp Nhạc thống lĩnh bắt tên nội ứng kia,

đa tạ.”

Người tới chủ trì yến hội nói, ngữ khí có chút thành khẩn.

https://thuviensach.vn

Tần Giác tập trung nhìn vào, mắt kiếm mày sáng, buộc tóc kim quan, toàn thân có khí tức

khó mà nói rõ, giống như một giây sau liền sẽ trang bức, trừ Lý Thất Diệp ra thì còn có thể là

ai?

Không nghĩ tới hắn thế mà lại tự mình ra mặt.

Quan trọng nhất chính là, Lý Thất Diệp hình như. . . Đột phá rồi?

menu

Trước Tiếp

Tần Giác chắc chắn mình không nhìn lầm, cứ cho là Lý Thất Diệp rất cẩn thận che giấu khí

tức, nhưng lại căn bản không thể gạt được Tần Giác.

Rõ ràng buổi sáng vẫn là Chí Tôn cảnh đỉnh phong, bây giờ đã là Truyền Kỳ cảnh, mà Thần

Võ thành cũng chưa từng xuất hiện dị tượng đột phá, nói cách khác, Lý Thất Diệp dùng bí

pháp nào đó để che giấu chuyện hắn đột phá.

Nhưng mà những đều này không có liên quan gì tới Tần Giác, hắn mặt không cảm xúc nói:

“Tiện tay mà thôi.”

https://thuviensach.vn

Trên thực tế, hắn căn bản không có động thủ, là người áo đen kia đụng vào mình, nếu như

người áo đen đổi phương hướng mà nói, khả năng sẽ không có nhiều chuyện như vậy.

Thấy Tần Giác sau khi nghe tới tên của mình không có chút kinh ngạc nào, Lý Thất Diệp

ngạc nhiên.

Phải biết, trước đây có người sau khi biết thân phận của hắn, phần lớn đều ước gì có thể quỳ

bái, thái độ của Tần Giác nhất thời làm hắn có chút lau mắt mà nhìn, thế là nói tiếp:

“Người này đánh cắp rất nhiều cơ mật, nếu không phải tiên sinh xuất thủ, chỉ sợ hắn đã đào

tẩu.”

Tần Giác: “. . .”

“Nhìn dáng vẻ của tiên sinh, hắn không phải là người nơi này a?”

Lý Thất Diệp lại nói.

“? ? ?”

Nhìn ra? Ngươi nhìn ra kiểu gì?

Hắn là còn có công năng tự phân biệt?

“À. . . Đúng thế.”

https://thuviensach.vn

Tần Giác nhẹ gật đầu.

“Còn không biết tiên sinh tên gọi là gì.”

“Tần Giác, vị này là bằng hữu của ta, Tô Ngạn.”

Tần Giác giới thiệu.

“À tiên sinh có hứng thú tham gia yến hội đêm nay không?”

Lý Thất Diệp dò hỏi, không có tỏ ra mình thân phận thái tử.

“Yến hội?”

Tần Giác vẻ mặt mờ mịt.

Thấy Tần Giác lộ ra vẻ mặt nghi ngờ, Lý Thất Diệp vội vàng giải thích nói:

“Đêm nay ta dự định mở tiệc chiêu đãi vài vị bằng hữu tại Bách Linh đảo, nếu như tiên sinh

cũng có thể đến tham gia, tại hạ vinh hạnh vô cùng.”

Rất khó tưởng tượng, một vị thái tử lại cam nguyện hạ thấp tư thái như thế, quả thực cùng võ

giả sáng nay tru sát Trần Khuê tưởng như hai người.

“Có đồ ăn ngon không?”

Vân Tịch ghé vào trên đầu Tần Giác nhịn không được hỏi.

“Hửm?”

https://thuviensach.vn

Lý Thất Diệp sững sờ, lúc này mới chú ý tới Vân Tịch ở trên đỉnh đầu của Tần Giác, trong

mắt lóe lên một tia hoài nghi, lập tức cười nói:

“Tất nhiên, với lại tất cả đều là những món đến từ những đầu bếp nổi danh.”

“Được đó, sư phụ, chúng ta đi đi.”

Tần Giác: “. . .”

Ngươi cái đồ ăn hàng này!

Thở dài, Tần Giác bất đắc dĩ nói:

“Được rồi.”

Nghe vậy, Lý Thất Diệp lại lần nữa ôm quyền:

“Đã như vậy, thỉnh tiên sinh tạm thời chờ ở đây, đến lúc đó ta sẽ phái người đến đây nghênh

đón các vị.”

. . .

Rời khỏi phòng khách, Lý Thất Diệp lâm vào trầm tư.

Người này là ai?

Vì sao chưa bao giờ thấy qua?

Từ lần trước dẫn đầu đội quân vạn dặm tập kích,sau khi đánh tan đại quân của Tinh Đấu đế

https://thuviensach.vn

quốc, Lý Thất Diệp liền phát giác được cái thế giới này phát sinh biến hóa.

Nhưng mà theo Lý Thất Diệp thấy, đại khái vẫn còn trong phạm vi mà hắn điều khiển được.

Nhưng mà lúc Tần Giác xuất hiện, lại làm cho Lý Thất Diệp hoàn toàn thay đổi suy nghĩ này.

Còn có tiểu cô nương chỉ lớn cỡ lòng bàn tay kia, đến cùng là sinh linh gì? Mà ngay cả hắn

cũng không thể xem thấu.

Mặt khác, trên người Tần Giác rõ ràng không có bất kỳ dao động linh lực gì, làm thế nào

đánh bại được người áo đen?

Ngược lại nữ hài có dung mạo bình thường bên cạnh kia, chính là một võ giả Chí Tôn cảnh sơ

kỳ.

Tóm lại, tổ hợp này quá quái dị.

“May mà ta hiện tại đã tiến giai Truyền Kỳ, cho dù có biến cố gì, cũng hoàn toàn có thể ứng

đối!”

Lý Thất Diệp nắm chặt hai tay, ánh mắt vô cùng kiên định.

Lần này, ta nhất định phải thay đổi vận mệnh!

bookmark_add Chương 120: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

https://thuviensach.vn

Có Gian Tế

Phiên bản Dịch · 1665 chữ

Thần Vũ thành, Bách Linh đảo.

Là nơi tiếp đãi khách quý của hoàng thất đế quốc, Bách Linh đảo giờ phút này có thể nói đèn

đuốc sáng trưng, náo nhiệt vô cùng.

“Cảm tạ các vị có thể đến đây tham gia yến hội của tại hạ, Lý mỗ vinh hạnh vô cùng.”

Lý Thất Diệp đứng ở giữa cung điện, tay nâng chén rượu, hào sảng nói.

Nói xong, uống một hơi cạn sạch.

Võ giả còn lại thấy thế, cũng nâng chén uống cạn.

Dù sao, đối phương thế nhưng là thái tử của Thần Vũ đế quốc, sao có thể không nể mặt

được.

“Cạn ly.”

Lúc này, một thanh âm non nớt vang lên, lập tức đám người liền thấy một thân ảnh lớn

chừng bàn tay đứng trên mặt bàn, ôm lấy một bình linh tửu, ừng ực ừng ực uống, trên đầu

một cọng cỏ ngốc manh.

“Thật đáng yêu.”

https://thuviensach.vn

Một nữ võ giả hai mắt tỏa sáng, xém chút nữa nhịn không được trực tiếp xông lên đến ôm

lấy Vân Tịch.

“Đây là sinh linh gì, sao vẫn chưa bao giờ thấy qua.”

“Hình như là Di Tinh tộc?”

menu

Trước Tiếp

“Không thể nào, Di Tinh tộc có đôi cánh ở phía sau.”

“Ây. . . Trên đầu nàng giống như là cây. . . Cỏ?”

“. . .”

Các võ giả nghị luận ầm ĩ, hiếu kì vô cùng về Vân Tịch, mà với kiến thức của bọn hắn, cũng

hoàn toàn không phân biệt được Vân Tịch rốt cuộc là cái gì.

Tới đây, Lý Thất Diệp lơ đễnh, ngay cả hắn cũng nhìn không ra chân thân của Vân Tịch,

những người Chí Tôn này làm sao có thể làm được.

Trên thực tế, dưới sự ẩn tàng của Tần Giác, đừng nói Chí Tôn, Truyền Kỳ, cho dù là Đại

Thánh cũng nhìn không ra là cái gì.

https://thuviensach.vn

“Thái tử điện hạ, ngài còn chưa giới thiệu hai vị này.”

Đột nhiên, có vị võ giả tóc dài nói.

Ở đây võ giả cơ bản đều biết nhau, cũng rất quen thuộc, chỉ có Tần Giác cùng Tô Ngạn có vẻ

xa lạ.

“Thật có lỗi, xém chút nữa là quên.”

Lý Thất Diệp vội vàng đáp:

“Vị này là Tần Giác tiên sinh, hôm nay chính là hắn đã hỗ trợ Tinh Đấu đế quốc bắt nội ứng,

vị này là Tô Ngạn cô nương, còn vị này. . .”

“Nàng là đồ đệ của ta.”

Tần Giác cười cười, cũng không có nói ra tên của Vân Tịch.

Thấy thế, võ giả còn lại cũng không hỏi nhiều nữa, tất cả mọi người là cao thủ Chí Tôn cảnh,

sao sẽ vì chút chuyện nhỏ này mà tức giận.

Lý Thất Diệp cũng rất thức thời đổi chủ đề:

“Hôm nay mời chư vị đến đây tham gia lần yến hội này kỳ thật cũng không có ý gì đặc biệt

cả, chỉ là lâu rồi không gặp, nghĩ tụ họp một chút, hi vọng mọi người không say không về!”

“Không say không về!”

https://thuviensach.vn

Đám người đồng thanh hô, nhìn ra được quan hệ của bọn hắn phải cùng Lý Thất Diệp rất

được.

Sau đó, liên tiếp truyền ra những tiếng cười vui vẻ từ trong cung điện, bầu không khí cũng

càng ngày càng sôi nổi, hơn mười vị cường giả Chí Tôn cảnh cứ thế mà rượu vào lời ra.

“Tiểu huynh đệ, muốn uống một chén không.”

Võ giả trẻ tuổi ngồi đối diện Tần Giác giơ ly rượu lên, ra hiệu nói.

Từ khi tiến vào cho đến giờ, trừ mới vừa rồi cùng tất cả mọi người uống một chén ra, Tần

Giác cũng không động tới chén rượu, cho nên võ giả trẻ tuổi muốn thăm dò thử.

Đây là một thanh niên nhìn qua mới hơn hai mươi tuổi, tu vi đạt tới Chí Tôn cảnh trung kỳ,

về phần số tuổi thật sự, chỉ sợ chỉ có chính hắn mới biết.

Thấy Tần Giác nhìn sang, võ giả trẻ tuổi lập tức tự giới thiệu mình”Chào ngươi, ta gọi là

Phương Vận.”

“Chào ngươi.”

Tần Giác nhẹ gật đầu, cầm lấy ly rượu trước mặt trực tiếp uống một hơi cạn sạch.

https://thuviensach.vn

“? ? ?”

Phương Vận có chút mờ mịt, nhưng mà Tần Giác đã uống, hắn cũng không tiện để xuống,

chỉ có thể ngửa đầu uống xong.

“Còn muốn tiếp tục không?”

Tần Giác hỏi.

“? ? ?”

Đây là ý gì?

Khiêu khích ta sao?

Phương Vận tự nhận coi như không vận chuyển linh lực để hóa giải, tửu lượng của mình cũng

vượt qua quần hùng, giờ phút này nào có thể khoan nhượng, lập tức hào khí vượt mây mà

nói:

“Đương nhiên!”

Nhưng mà rất nhanh, Phương Vận liền hối hận với quyết định này, bởi vì mặc kệ Tần Giác

uống bao nhiêu cũng giống như chẳng có việc gì, thần sắc như thường.

Trái lại chính hắn, giờ phút này đầu đã hoa mắt choáng váng, sắp không phân rõ đông tây

https://thuviensach.vn

nam bắc.

“Ha ha ha, Phương Vận, ngươi không phải tự xưng Chí Tôn trong tửu lượng sao, sao uống tới

như vậy.”

Lúc này, bên cạnh đi tới hai thân ảnh, một nam một nữ, trong đó nữ chính là võ giả trước đó

khen Vân Tịch đáng yêu kia.

“Bớt nói nhảm, có bản lĩnh ngươi thử đi.”

Phương Vận trợn mắt, nghiến răng nghiến lợi nói.

“Thôi đi, có cái gì mà dám với không dám.”

Nam tử lòng tin tràn đầy nói:

“Tần huynh đệ đúng không, ta gọi Diệp Thanh Minh, đây là biểu muội ta, Diệp Hà Đồ.”

Thanh Minh? Hà Đồ?

Tần Giác lộ ra vẻ mặt quỷ dị.

“Tần huynh đệ, ta cũng không muốn chiếm tiện nghi của ngươi.”

Nói xong, nam tử tên là Diệp Thanh Minh uống liền ba chén linh tửu, sau đó nghiêm mặt nói:

“Chúng ta bắt đầu đi.”

https://thuviensach.vn

Tần Giác: “. . .”

Đây là muốn so với hắn hay sao?

Nhưng mà trên phương diện uống rượu, Tần Giác chưa từng nghĩ mình sẽ thua.

Dù sao linh tửu bình thường mà hắn uống đều là trăm năm, ngàn năm, những linh tửu mấy

chục năm này bây giờ trong mắt của hắn cơ bản không khác gì với nước suối cho lắm.

Quả nhiên, sau một lúc lâu, Diệp Thanh Minh say khướt ngã trên trên mặt bàn, ánh mắt mê

ly.

Mà Tần Giác vẫn mặt không biểu tình, nhìn không ra được thay đổi gì.

Động tĩnh bên này rất nhanh đã dẫn tới sự chú ý của những võ giả khác, giữa bọn họ với

nhau đều là bằng hữu, bởi vậy rất rõ tửu lượng của Phương Vận và Diệp Thanh Minh, Tần

Giác liên tục hạ gục hai người, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

“Không ngờ rằng vị tiểu huynh đệ này uống rượu lại lợi hại như thế.”

“Đúng vậy đúng vậy, người thật sự không thể xem bề ngoài.”

“Tránh ra, để ta đến.”

“. . .”

https://thuviensach.vn

Không biết đã qua bao lâu, cũng không biết đã uống bao nhiêu linh tửu.

Cuối cùng toàn bộ cung điện chỉ còn lại Tần Giác cùng Tô Ngạn vẫn còn đứng, đến cuối

cùng, ngay cả Lý Thất Diệp cũng tự thân lên trận, kết quả vẫn là không địch lại Tần Giác,

thua trận.

“Thái tử điện hạ, vị Tần huynh đệ này là Tửu Thần sao?”

Lý Thất Diệp: “. . .”

“. . .”

Nói thật, Tần Giác cũng không nghĩ tới mình thế mà không cẩn thận hạ gục nhiều người như

vậy, ngay lúc hắn chuẩn bị rời đi, tìm một chỗ để ngủ, bỗng nhiên có người xông vào.

“Thất Diệp, không tốt!”

Người tới toàn thân đẫm máu, xông vào cung điện, giống như vừa mới trải qua một trận đại

chiến, khí tức uể oải suy sụp.

Thấy thế, Lý Thất Diệp đầu tiên là sững sờ, chợt lập tức vận chuyển linh lực hóa giải chếnh

choáng, đứng lên nói:

https://thuviensach.vn

“Đại ca, ngươi làm sao.”

“Thất Diệp, cường giả Tinh Đấu đế quốc giết tới!”

Người tới quệt vết máu trên khóe miệng sầu thảm nói.

“Cái gì? Làm sao có thể?”

Lý Thất Diệp kinh hãi, với phòng ngự của Thần Vũ thành, cho dù là đại quân Tinh Đấu đế

quốc, không tới ba ngày cũng đừng nghĩ công phá.

Huống chi đại quân của Tinh Đấu đế quốc làm sao có thể vượt qua khoảng cách vạn dặm,

xuất hiện bên ngoài Thần Vũ thành.

“Có gian tế. . .”

Nói xong câu đó,mọi người tới trùng điệp ngã trên mặt đất, đã hôn mê.

“Ha ha ha, Lý Thất Diệp, chúng ta lại gặp mặt.”

Theo âm thanh cười lạnh, lão giả áo bào đen chậm rãi đi vào cung điện, trên tay còn chảy

máu tươi.

Chỉ một thoáng, tất cả võ giả ở đây đều tỉnh táo lại, bởi vì bọn hắn cảm nhận được khí tức uy

hiếp mãnh liệt từ trên người lão giả áo bào đen.

“Cố Thừa? Ngươi tại sao lại ở chỗ này?”

https://thuviensach.vn

Lý Thất Diệp khiếp sợ nói.

Võ giả còn lại không rõ ràng, nhưng Lý Thất Diệp lại biết, Cố Thừa cũng không thuộc về Tinh

Đấu đế quốc, mà là đến từ gia tộc Thánh giả phía sau Tinh Đấu đế quốc!

“Ha ha, Lý Vân Phi không phải đã nói cho ngươi sao?”

Lão giả áo bào đen nhếch miệng cười một tiếng:

“Có gian tế .”

“Thái tử điện hạ, cẩn thận!”

Phương Vận kinh hô.

Phốc phốc.

Cùng lúc đó, một thanh trường kiếm đột nhiên xuyên qua ngực của Lý Thất Diệp, rút ra

dòng máu đỏ tươi.

“Ngươi. . .”

Lý Thất Diệp chật vật quay đầu lại, dường như không dám tin vào hai mắt của mình.

bookmark_add Chương 121: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Chí Tôn,Ta Từ Lâu Đã Không Phải Nữa

Phiên bản Dịch · 1632 chữ

https://thuviensach.vn

Bên trong cung điện hoa lệ, tất cả võ giả đều sửng sốt, biểu lộ chấn kinh.

“Ngươi. . .”

Lý Thất Diệp khó có thể tin nói:

“Vì sao?”

“Hắc hắc, Thất Diệp, ta không phải đã nhắc nhở ngươi rồi sao, có gian tế a.”

Lý Vân Phi vốn đã hôn mê giờ phút này đang đứng sau lưng Lý Thất Diệp, khóe miệng nở

một nụ cười tà, trường kiếm trong tay xuyên qua ngực của Lý Thất Diệp, máu me đầm đìa.

“Vì sao?”

Lý Thất Diệp lại hỏi một lần.

“Vì sao?”

Câu nói này dường như đốt lên ngọn lửa giận của Lý Vân Phi, chỉ thấy vẻ mặt hắn nháy mắt

trở nên dữ tợn vô cùng:

“Là ngươi cướp đi thứ vốn nên thuộc về ta, ngươi lại hỏi ta vì sao?”

“Rõ ràng ta mới là Đại hoàng tử của Thần Vũ đế quốc!”

“Nếu như không phải ngươi, danh hiệu đệ nhất thiên tài của Thần Vũ đế quốc chính là ta!”

“Nếu như không phải ngươi, vị trí thái tử cũng là của ta!”

https://thuviensach.vn

“Nếu như không phải ngươi, gia tộc Thánh giả hắn là coi trọng ta hơn!”

menu

Trước Tiếp

“Không! Gia tộc Thánh giả vốn coi trọng ta hơn!”

“Dựa vào cái gì đều là ngươi? Dựa vào cái gì? !”

Lý Vân Phi cuồng loạn hét lớn, thần sắc điên cuồng, bộ dáng kia giống như hận không thể ăn

tươi nuốt sống Lý Thất Diệp.

Nghe vậy, Lý Thất Diệp đầu tiên là kinh ngạc, lập tức không hiểu, cuối cùng trầm mặc một

lát, thở dài:

“Thì ra là thế, ta đã hiểu.”

Không ngờ trời cao cho mình một cơ hội làm lại, lại khiến cho người thân cận nhất của mình

phản bội mình, hắn chưa từng nghĩ tới, trong mắt Lý Vân Phi mình chính là dạng này.

“Ngươi căn bản không hiểu!”

Lý Vân Phi gầm thét lên:

“Ngươi cướp đi hết thảy, hiện tại, ta muốn cướp tất cả trở về!”

https://thuviensach.vn

“Chậc chậc, bức tranh này, thật đúng là mỹ diệu.”

Lão giả áo bào đen thâm trầm cười nói, khiến người ta không rét mà run.

“Ha ha, khó trách Cố Thừa xuất hiện ở đây.”

Lý Thất Diệp cười khổ, thân là Đại hoàng tử của Thần Vũ đế quốc Lý Vân Phi lại biến thành

gian tế, chỉ sợ cho dù là ai cũng không ngờ đến đi.

Nói một cách khác, có Lý Vân Phi hỗ trợ, cường giả Cố gia muốn tiến vào Thần Vũ thành quả

thực giống như ăn cơm uống nước.

“Ngươi cấu kết với Cố gia, không sợ La gia tức giận sao.”

Lý Thất Diệp trầm lặng nói, đối với thương thế ở ngực xem như không nhìn thấy.

Cố gia là gia tộc Thánh giả phía sau Tinh Đấu đế quốc, mà La gia thì là gia tộc Thánh giả phía

sau Thần Vũ đế quốc, song phương từ trước đến nay như nước với lửa, không đội trời chung,

Lý Vân Phi cấu kết với Cố gia, không thể nghi ngờ là đang chọc giận La gia.

“Điểm này ngươi có thể không cần lo lắng, có Cố gia chúng ta làm chỗ dựa, La gia còn có thể

làm gì?”

https://thuviensach.vn

Lão giả áo bào đen ý vị thâm trường mà nói:

“Chỉ cần chiếm được Thần Vũ thành, Thần Vũ đế quốc về sau nên đổi sang họ Cố, ha ha ha.”

Lý Thất Diệp cũng không có phản ứng với lão giả áo bào đen, mà là hỏi tiếp:

“Ngươi làm sao giải thích với phụ hoàng.”

“Giải thích? Giải thích cái gì? Hừ, rõ ràng ta mới là Đại hoàng tử của Thần Vũ đế quốc, lão

đầu tử kia lại truyền vị trí thái tử cho ngươi, quả thực đáng chết!”

“Mặt khác, ngươi đừng nghĩ đến việc sẽ có người tới cứu ngươi, ta đã phong tỏa Bách Linh

đảo, cho dù giết ngươi cũng không ai biết, ngày mai ta sẽ thay Cố gia tới tiếp quản Thần Vũ

thành, mà ta chính là tân đế của Thần Vũ đế quốc, nếu như lão đầu tử kia dám cản trở, ta

cũng sẽ giết chết hắn!”

Lúc nói câu này, Lý Vân Phi đã khôi phục lại bình tĩnh, hiển nhiên nội tâm đã chuẩn bị từ lâu.

“Đây chính là điều kiện mà Cố gia đưa ra cho ngươi? Chỉ bằng tu vi Chí Tôn cảnh hậu kỳ của

ngươi?”

Lý Thất Diệp hít một hơi thật sâu, trong mắt lóe lên thất vọng:

https://thuviensach.vn

“Vốn dĩ vì phân thượng ở kiếp trước tha cho ngươi một mạng, nhưng không nghĩ tới, ngươi

đã đi xa như vậy.”

Nghe vậy, Lý Vân Phi sững sờ, mạnh miệng nói:

“Cho dù ngươi là Chí Tôn cảnh đỉnh phong, công kích khoảng cách gần như vậy, lại bị ta đâm

trúng điểm yếu, chỉ sợ cũng đã trọng thương rồi? Ta ngược lại muốn xem thử, ngươi sẽ giết

ta ra sao !”

“Chí Tôn cảnh?”

Lý Thất Diệp lắc đầu, ánh mắt dần dần trở nên kiên định:

“Ta từ lâu đã không phải nữa rồi!”

Trong chốc lát, dao động linh lực kinh khủng từ trong người Lý Thất Diệp bộc phát ra, nhanh

chóng càn quét toàn bộ cung điện.

Lý Vân Phi còn không kịp phản ứng chuyện gì xảy ra, liền bị linh lực mãnh liệt cùng trường

kiếm trong tay đánh bay ra ngoài, mà thương thế trên ngực của Lý Thất Diệp thì lấy tốc độ

mà mắt thường cũng có thể thấy được đang khép lại, cho đến khi biến mất không thấy gì

https://thuviensach.vn

nữa.

“Truyền Kỳ cảnh! Ngươi đã tiến giai Truyền Kỳ, làm sao có thể ?”

Lý Vân Phi không thể tin kêu lên.

Giờ phút này, cả người Lý Thất Diệp tản ra khí tức trấn áp, xông thẳng lên trời, nếu không

phải Bách Linh đảo bị thủ đoạn đặc thù phong tỏa, chỉ sợ toàn bộ Thần Vũ thành đều có thể

cảm nhận được.

Lý Thất Diệp từ trên cao nhìn xuống Lý Vân Phi, lạnh lùng nói:

“Đại ca, đây là tiếng đại ca ta gọi ngươi lần cuối cùng, tạm biệt.”

Nói xong, Lý Thất Diệp một phát bắt được đầu của Lý Vân Phi, linh lực bùng nổ!

“Không! Cố trưởng lão, nhanh mau cứu ta!”

Lý Vân Phi mặt mũi tràn đầy sợ hãi, tuyệt vọng hò hét.

Nhưng mà lão giả áo bào đen nhưng đứng ở chỗ đó không nhúc nhích, giống như căn bản

không nghe thấy lời cầu cứu của Lý Vân Phi.

“Thất Diệp, Thất Diệp, đừng có giết ta, ta là bị buộc. . .”

Bành!

Một đóa mỹ huyết hoa nở rộ, chỉ thấy đầu của Lý Vân Phi bạo liệt, rớt trên mặt đất, triệt để

https://thuviensach.vn

mất đi sinh tức.

Tần Giác tận mắt nhìn thấy toàn bộ quá trình khóe mắt có chút run rẩy.

Đây là tình huống thế nào?

Mình hình như lại bị cuốn vào bên trọng chuyện kỳ quái.

“Tiếp theo, đến phiên ngươi.”

Lý Thất Diệp rũ bỏ huyết dịch trên tay, nhìn về phía lão giả áo bào đen, giống như người vừa

rồi giết chết Lý Vân Phi không phải hắn.

Trên thực tế, hắn có tình cảm rất sâu đậm với Lý Vân Phi , dù sao ở kiếp trước Lý Vân Phi vẫn

luôn là người chiếu cố hắn, nhưng hắn không nghĩ tới, đây hết thảy đều là bởi vì chính mình

vẫn chưa chạm tới lợi ích của Lý Vân Phi mà thôi.

Từ lúc Lý Vân Phi nói ra câu muốn giết chết phụ thân của bọn hắn, Lý Thất Diệp liền biết,

người đại ca này của mình đã đi xa, cho nên hắn không chút do dự nào giết chết hắn.

Ba ba ba.

Ngoài dự liệu chính là, lão giả áo bào đen lại vỗ tay:

“Được được được, không hổ là đệ nhất thiên tài của Thần Vũ đế quốc, không chỉ có thiên

https://thuviensach.vn

phú tuyệt đỉnh, ngay cả tâm cảnh cũng quả quyết như thế, đợi một thời gian, cho dù là thành

tựu Thánh Cảnh cũng không phải là không thể.”

“Chỉ có dạng thiên tài như ngươi mới có tư cách hợp tác cùng Cố gia chúng ta.”

Lão giả áo bào đen chậm rãi mà nói:

“Chỉ cần thái tử điện hạ đáp ứng giúp chúng ta đối phó La gia, chúng ta lập tức rút khỏi Thần

Vũ thành, như thế nào?”

Lý Thất Diệp không trả lời lão giả áo bào đen mà là hỏi ngược lại:

“Ta muốn biết, là các ngươi tìm tới Lý Vân Phi, hay là Lý Vân Phi tìm tới các ngươi.”

Lão giả áo bào đen khẽ nhíu mày, cười lạnh nói:

“Hừ, Lý Vân Phi loại phế vật này cũng xứng để chúng ta tìm hắn sao, đương nhiên là hắn tìm

tới chúng ta.”

Nói đến đây, lão giả áo bào đen ý vị sâu xa mà nói:

“Chỉ là không nghĩ tới hắn hận ngươi như vậy, vì giết ngươi, lại nguyện ý trả bất cứ giá nào,

không thì Tinh Đấu đế quốc làm sao có thể xếp nhiều tai mắt và nội ứng vào Thần Vũ thành

https://thuviensach.vn

như vậy.”

“Đáng tiếc là hắn quá vô dụng, từ phía sau lưng đánh lén cũng không thể trọng thương

ngươi.”

“Bất quá không sao, dù sao hắn hiện tại đã chết rồi.”

Nghe xong lão giả áo bào đen nói, Lý Thất Diệp không những không giận mà còn cười:

“Đã như vậy, ngươi cũng chết chung với hắn đi.”

bookmark_add Chương 122: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Hào Quang Nhân Vật Chính

Phiên bản Dịch · 1637 chữ

“Đã như vậy, ngươi cùng hắn chết chung đi.”

Lý Thất Diệp biểu lộ sâm nhiên, giống như ác ma đến từ Địa Ngục, khí tràng trang bức quen

thuộc cũng theo đó tràn ra.

“Ngươi muốn giết ta?”

Lão giả áo bào đen khẽ giật mình, giống như nghe được chuyện buồn cười nhất trên thế giới:

“Mặc dù ngươi đã thăng cấp Truyền Kỳ cảnh, nhưng chỉ e là cảnh giới còn chưa vững chắc

a?”

https://thuviensach.vn

“Thì tính sao?”

Lý Thất Diệp thần sắc tự nhiên, nhìn không ra chút bối rồi nào.

“Ngươi có phải hay không đã quên, ta đã là Truyền Kỳ cảnh trung kỳ từ lâu.”

Lão giả áo bào đen híp mắt lại, lóe ra ánh sáng nguy hiểm.

Nói xong câu này, trên người lão giả áo bào đen phóng ra một luồng khí tức mênh mông

thâm thúy, lại ép lên người Lý Thất Diệp.

Không hề nghi ngờ, về mặt tu vi, lão giả áo bào đen có ưu thế tuyệt đối.

“Ha ha, một lão già sống mấy trăm năm cũng xứng đánh đồng với ta?”

Lý Thất Diệp bĩu môi khinh thường, tựa hồ căn bản không đem lão giả áo bào đen để vào

mắt.

menu

Trước Tiếp

“Rất tốt, đã ngươi ngu xuẩn như vậy, thì sẽ tiễn ngươi lên đường, cái chết của một thiên tài,

cũng liền mất đi giá trị, nhưng mà yên tâm, thân nhân của ngươi cũng sẽ xuống dưới theo

ngươi nhanh thôi.”

https://thuviensach.vn

Bạch!

Sau một khắc, lão giả áo bào đen giống như như u linh biến mất tại chỗ, nháy mắt xuất hiện

trước mặt Lý Thất Diệp.

“Thật nhanh!”

Đám người kinh hãi, bọn hắn đều là võ giả Chí Tôn cảnh, có một số thậm chí đã đạt tới Chí

Tôn cảnh đỉnh phong, cách Truyền Kỳ cảnh chỉ còn lại nửa bước, mà giờ khắc này bọn hắn

lại hoàn toàn thấy không rõ động tác của lão giả áo bào đen!

Lão giả áo bào đen đánh ra một quyền, muốn từ chính diện đánh tan Lý Thất Diệp, triệt để

phá hủy lòng tự tin của thiên tài này.

Nào cóthể đoán được Lý Thất Diệp trở tay lại, vững vàng bắt lấy nắm đấm của hắn.

Tạch tạch tạch!

Sàn nhà dưới chân Lý Thất Diệp nổ tung, ngay cả hai chân cũng chìm vào mặt đất nửa thước,

nhưng không có lui ra phía sau.

“Chỉ có như vậy sao?”

Lý Thất Diệp nhếch miệng cười một tiếng, châm chọc nói.

https://thuviensach.vn

“Làm sao có thể!

Con ngươi của lão giả áo bào đen bỗng nhiên co rút, tràn ngập chấn kinh.

Đúng lúc này, hắn chợt nhớ tới tương truyền Lý Thất Diệp là vô địch cùng giai!

Chẳng lẽ lời đồn là thật?

Không đợi áo bào đen lão giả nghĩ rõ ràng, một cái tay khác của Lý Thất Diệp đột nhiên

xuyên qua khe hở, đâm thẳng đến trái tim của lão giả áo bào đen.

“Muốn chết!”

Lão giả áo bào đen giận dữ, vội vàng phất tay ngăn cản.

Bành!

Dưới sự giao phong của linh lực, vẻ mặt của lão giả áo bào đen lộ vẻ kinh hãi, chỉ cảm thấy

khí huyết toàn thân cuộn, khó chịu vô cùng.

Đối phương thật là chỉ vừa bước vào Truyền Kỳ cảnh sao?

Ầm ầm!

Lấy Lý Thất Diệp cùng lão giả áo bào đen làm trung tâm, sàn nhà không ngừng vỡ vụn tràn

ra, toàn bộ cung điện chấn động kịch liệt, giống như lúc nào cũng có thể sẽ sụp đổ.

Đám người thấy thế, vội vàng rời khỏi cung điện để tránh bị tác động đến.

https://thuviensach.vn

Dù sao, đây chính là hai vị cường giả Truyền Kỳ cảnh đang chiến đấu, một khi xuất ra toàn

lực, gần như có thể thuấn sát bọn hắn.

Tần Giác cùng Tô Ngạn cũng rời khỏi cung điện, về phần Vân Tịch say như chết thì được Tần

Giác giao cho Tô Ngạn.

Ầm ầm!

Rốt cục cung điện cũng không chịu nổi linh lực của hai người, ầm ầm sụp đổ, hóa thành vô

số mảnh vỡ.

Nhưng mà Lý Thất Diệp cùng áo bào đen lão giả vẫn đứng ở trung tâm không nhúc nhích tí

nào, phạm vi mười trượng xung quanh đã hình thành cái hố khổng lồ.

“Ngu xuẩn, cứng đối cứng như vậy, còn chưa tới nửa nén hương, linh lực của ngươi liền sẽ

khô kiệt, chết trong tay ta.”

Lão giả áo bào đen lạnh giọng nói.

Hắn chẳng thể nghĩ tới, Lý Thất Diệp dám lựa chọn cùng hắn cứng đối cứng, nhưng mà như

vậy cũng hay, giảm bớt rất nhiều phiền phức.

https://thuviensach.vn

“Thật sao?”

Lý Thất Diệp khóe miệng cong lên một nụ cười giễu cợt, chợt linh lực bỗng nhiên tăng lên,

như là ánh lửa nở rộ trong đêm tối!

Oanh!

Bất ngờ không đề phòng, lão giả áo bào đen như bị sét đánh, bay ngược ra, mạnh mẽ nện ở

trên ngọn núi phía xa, khoét một cái động lớn.

Nhưng mà rất nhanh lão giả áo bào đen lại bay trở về, chỉ là ngoại hình có hơi chật vật.

“Tiểu tử thúi, ta ngược lại muốn xem thử ngươi còn bao nhiêu linh lực.”

Lão giả áo bào đen lạnh lùng nói.

Mặc dù cường giả Chí Tôn cảnh trở lên đã có thể câu thông với linh lực của thiên địa, có thể

xưng là vô địch, nhưng đó là đối với võ giả cấp thấp mà thôi.

Hai cường giả cấp bậc Truyền Kỳ cảnh giao thủ, thường thì một bên linh lực thâm hậu hơn

thì mới có thể thắng, lão giả áo bào đen tự nhận cao hơn Lý Thất Diệp một bậc, bởi vậy lòng

tin tràn đầy.

Lý Thất Diệp không nói gì, chỉ là khí tức càng ngày càng mạnh, không có dấu hiệu giảm bớt

https://thuviensach.vn

nào.

bookmark_add Chương 123: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Chết…. Chết Rồi!

Phiên bản Dịch · 1593 chữ

Ai cũng không nghĩ tới, Lý Thất Diệp đúng là dựa vào sức một mình, khiến cho hai vị cường

giả Truyền Kỳ cảnh thúc thủ vô sách.

Cho tới giờ khắc này, mọi người mới ý thức được, bọn hắn đã đánh giá thấp Lý Thất Diệp.

Thiên phú bực này, nếu là đợi trưởng thành thêm một thời gian nữa, đừng nói là Thánh

Cảnh, chính là Thánh Vương cũng có thể!

Phải biết, ở Linh Ương giới, trừ tám đại thánh địa ra, vô luận ở nơi đâu, Thánh Vương cũng

đều là tồn tại đứng đầu.

Thậm chí một ngón tay liền có thể nghiền chết gia tộc Thánh giả như Cố gia dạng này.

Lão giả áo bào đen ánh mắt trầm thấp, dường như có thểchảy ra nước.

Kẻ này phải chết!

Một bên khác, mắt thấy cảnh tượng này, Tần Giác xạm mặt lại.

Được rồi, chuyện này không có liên quan gì tới hắn, vẫn là đi nhanh thôi.

https://thuviensach.vn

Dù sao mỗi nhân vật chính đều có hào quang bất tử, gặp dữ hóa lành, không cần hắn lo lắng.

Nghĩ như vậy, Tần Giác thấp giọng nói với Tô Ngạn:

“Chúng ta đi thôi.”

“A?”

Tô Ngạn sững sờ, không nghĩ tới Tần Giác thế mà muốn rời khỏi vào thời điểm này, nhưng

mà nàng rất nhanh liền phản ứng, nhẹ gật đầu.

menu

Trước Tiếp

Thế là trong không khí giương cung bạt kiếm này, Tần Giác cùng Tô Ngạn không coi ai ra gì

cứ như vậy mà chậm rãi bay lên không, bay ra khỏi Bách Linh đảo.

“Muốn đi? Không dễ như vậy.”

Đúng lúc này,một tiếng cười lạnh bỗng nhiên được truyền ra.

Xoẹt xẹt!

Linh lực hiện lên, giống như lưỡi đao, bổ về phía Tần Giác cùng Tô Ngạn.

“Cẩn thận!”

Lý Thất Diệp ánh mắt ngưng lại, thả người phóng về phía Tần Giác.

https://thuviensach.vn

“Cơ hội tốt!”

Lão giả áo bào đen vui mừng, lập tức ngưng tụ linh lực, cách không đánh ra.

Ngoài dự liệu chính là, Lý Thất Diệp lại không có lựa chọn né tránh, mà là ngạnh kháng

chống đỡ!

“A…!”

Phun ra một ngụm máu tươi, Lý Thất Diệp không thèm nhìn lão giả áo bào đen một cái, nháy

mắt ngăn trước người Tần Giác.

“Phá cho ta!”

Lý Thất Diệp quát như sấm, kinh thiên động địa, Cửu U Minh Hỏa nháy mắt hóa thành tiếng

gào thét của cự long, đem linh lực thôn phệ, biến mất không thấy gì nữa.

Phốc!

Lý Thất Diệp lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, khí tức nhanh chóng hạ xuống, hiển nhiên

đã bị thương không nhẹ.

“Tần tiên sinh, ngươi không sao chứ?”

Lý Thất Diệp cố nén đau nhức mãnh liệt, quay đầu lại nói.

Tần Giác: “...”

https://thuviensach.vn

Gia hỏa này đang làm gì?

Anh hùng cứu mỹ nhân?

Ách… Không đúng, ta là nam nhân.

Chẳng lẽ gia hỏa này cảm thấy hứng thú với nam nhân?

“Không có gì.”

Trầm mặc nửa ngày, Tần Giác thở dài.

Nói thật, Lý Thất Diệp không màng trọng thương cũng phải giúp hắn ngăn lại công kích này,

Tần Giác vẫn rất cảm động, chỉ là… Hoàn toàn không cần thiết rồi!

“Không có việc gì là được.”

Lý Thất Diệp nhẹ nhàng thở ra:

“Thật có lỗi, Tần tiên sinh, là ta không tốt, liên lụy các ngươi đến chuyện này.”

Câu nói này Lý Thất Diệp nói cực kì thành khẩn, tràn ngập áy náy.

Tần Giác: “...”

Đối mặt với Lý Thất Diệp ‘thuần chân’ như thế, Tần Giác trong lúc nhất thời cảm giác hơi xấu

hổ.

So ra thì Diệp Lương Thần trước đó xuất hiện tại Huyền Ất Sơn nơi nào có nửa điểm giống

https://thuviensach.vn

dáng vẻ vốn có của nhân vật chính chứ.

“Ha ha ha, Lý Thất Diệp, ngươi chết chắc!”

Lão giả áo bào đen tùy ý cười to nói, có chút đắc ý.

Hắn chẳng thể nghĩ tới, Lý Thất Diệp sẽ vì cứu hai gia hỏa kia, tình nguyện chính diện chịu

một kích của hắn.

Cho dù Lý Thất Diệp mạnh hơn, bị thương kiểu này, tin tưởng tiếp theo cũng không có khả

năng cùng hai vị cường giả Truyền Kỳ cảnh bọn họ chống lại.

Hô.

Trên bầu trời, lưu quang tiêu tán, lộ ra thân ảnh bên trong, nhìn qua tuổi tác không khác với

lão giả áo bào đen cho lắm, nhưng tu vi lại thâm hậu hơn lão giả áo bào đen.

“Lý Thất Diệp, ta cho ngươi thêm một cơ hội, quy thuận Cố gia ta, nếu không tất sát.”

Lão giả tên là Cố Yểu cắn răng nói, ngữ khí không hề khoan nhượng.

“Ha ha, si tâm vọng tưởng.”

Lý Thất Diệp cười nhạo nói:

“Đừng tưởng rằng như thế này thì các ngươi liền ăn chắc ta.”

Lời còn chưa dứt, Lý Thất Diệp khí tức vốn dĩ suy yếu liền liên tục tăng lên, lại lần nữa đạt tới

https://thuviensach.vn

đỉnh phong, hiển nhiên vận dụng bí pháp nào đó.

“Ngu xuẩn mất khôn.”

Cố Yểu hừ lạnh một tiếng, vừa muốn động thủ, Tần Giác bỗng nhiên đưa tay ngăn Lý Thất

Diệp lại, trầm lặng nói:

“Được rồi, hai gia hỏa này liền giao cho ta đi.

“Tần tiên sinh. . .”

Lý Thất Diệp vẻ mặt kinh ngạc.

“Ai, coi như ta không may.”

Tần Giác thở dài, có chút phiền muộn.

Lúc đầu Tần Giác không muốn quan tâm, dù sao hiện tại Lý Thất Diệp không chỉ vì hắn mà

khiến bản thân bị trọng thương, còn cưỡng ép vận dụng bí pháp, nếu như hắn lại nhìn như

không thấy, liền không thể nào nói nổi.

Lý Thất Diệp há to miệng, muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng vẫn là thức thời ngậm miệng lại,

trực giác nói cho hắn biết, Tần Giác rất mạnh.

Điểm này từ lần thứ nhất nhìn thấy Tần Giác liền có thể khẳng định, nếu không Lý Thất Diệp

cũng sẽ không mời hắn tham gia yến hội.

https://thuviensach.vn

Về phần rốt cuộc mạnh cỡ nào, Lý Thất Diệp cũng không rõ.

Sở dĩ vừa rồi giúp Tần Giác ngăn lại công kích, hoàn toàn là hành động vô ý thức, đây cũng là

phong cách hành sự từ trước đến nay của Lý Thất Diệp, nếu không cũng không thể kết giao

nhiều bằng hữu như vậy.

“Ngươi là ai?”

Cố Yểu nhíu mày, lạnh lùng nói:

“Ta khuyên ngươi tốt nhất đừng xen vào việc của người khác.”

“Xen vào việc của người khác?”

Tần Giác im lặng trợn mắt, còn tưởng rằng mình nghe lầm:

“Ngươi vừa rồi còn công kích ta, hiện tại lại nói ta xen vào việc của người khác?”

Cố Yểu: “...”

“Được, nhanh kết thúc đi, ta còn đi ngủ đó.”

Tần Giác ngáp một cái, nhàm chán nói.

Nếu không phải do Vân Tịch, hắn cũng sẽ không đến tham gia yến hội này.

“Ngươi đã thành tâm muốn chết, vậy ta liền thành toàn cho ngươi.”

Cố Yểu không tiếp tục nói nhảm, đưa tay trực tiếp vung ra linh lực, cuốn về phía Tần Giác.

https://thuviensach.vn

Răng rắc.

Quỷ dị chính là, linh lực còn chưa tới gần Tần Giác, liền đâm vào bức tường vô hình lấp kín

bên trên, trống rỗng tiêu tán, không còn lại gì cả.

“Chuyện gì đã xảy ra.”

Cố Yểu lộ ra vẻ mặt không hiểu gì.

Sau một khắc, nắm đấm của Tần Giác cũng đã rơi xuống.

Một quyền này nhìn thì bình thường không có gì khác lạ, thậm chí không có nổi lên tý gợn

sóng nào, nhưng giờ phút này trong mắt Cố Yểu lại chỉ còn lại xương cốt của nắm đấm trắng

nõn không tì vết kia, giống như được triệu hoán từ Địa Ngục!

Chết.

Ầm ầm!

Trong chốc lát, chân trời giống như có kinh lôi, chiếu sáng cả Bách Linh đảo, ngay cả không

gian cũng có dấu hiệu vặn vẹo hư hỏng.

Phốc.

Dưới quyền phong kinh khủng, Cố Yểu giống như chiếc thuyền nhỏ trong bão tố, không có

lực phản kháng, trong khoảnh khắc liền bị dìm ngập.

https://thuviensach.vn

Không biết qua bao lâu, có lẽ là một giây, có lẽ là một khắc, mọi người tại đây rốt cục cũng

lấy lại tinh thần, chỉ là Cố Yểu đã biến mất không thấy gì nữa từ lâu.

Trầm mặc.

"..."

"Vị cường giả Truyền Kỳ cảnh Cố gia kia đâu?"

Nửa ngày, có người dụi dụi con mắt, kinh ngạc nói.

"Hình như. . . Chết rồi?"

Một người khác nuốt ngụm nước miếng, khàn giọng nói.

Lời vừa nói ra, tất cả võ giả ở đây đều là vô ý thức tản ra linh thức, muốn tìm kiếm khí tức

của Cố Yểu.

Nhưng mà… Không có.

Cái gì cũng không có.

Đừng nói khí tức, ngay cả cọng lông cũng không có.

"..."

Không khí lần nữa rơi vào trầm mặc.

Việc đã đến nước này, cho dù ngớ ngẩn cũng biết, Cố Yểu chết rồi.

Vấn đề là, chết như thế nào?

Cũng bởi vì một quyền bình thường vừa rồi kia?

https://thuviensach.vn

Nói đùa cái gì?

“Cố Yểu?”

Lão giả áo bào đen gọi một tiếng, nhưng không có bất kỳ lời đáp lại nào.

Sau đó trong ánh mắt hoảng sợ của lão giả áo bào đen, Tần Giác đánh cho hắn một quyền.

bookmark_add Chương 124: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Thành Viên Gia Tộc Táng Yêu

Phiên bản Dịch · 1634 chữ

“Không!”

Lão giả áo bào đen không chút do dự hét lớn:

“Ta đầu hàng, đừng có giết ta!”

Tần Giác: “? ? ?”

Không có cốt khí như vậy sao?

Đáng tiếc, đã muộn.

Ầm ầm!

Đại địa rung động, toàn bộ Bách Linh đảo đều không chịu nổi cỗ lực lượng này.

Chỗ mà lão giả áo bào đen vốn dĩ đang đứng thì chỉ còn lại một quyền ấn to lớn, sâu không

thấy đáy, cơ hồ muốn đánh xuyên qua Bách Linh đảo.

https://thuviensach.vn

Về phần lão giả áo bào đen, đã giống như Cố Yểu, đã biến mất khỏi thế giới này hoàn toàn.

“Thật mạnh.”

Phương Vận vẻ mặt đờ đẫn tự lẩm bẩm.

Diệp Thanh Minh cùng Diệp Hà Đồ nhìn nhau, không dám tin vào mắt mình, bọn hắn mới

vừa rồi còn cùng cường giả uống rượu đó?

Võ giả còn lại cùng trợn mắt hốc mồm, khiếp sợ nói không ra lời.

Hai quyền đánh chết hai võ đạo Truyền Kỳ, e là cũng chỉ có cường giả Thánh Cảnh mới có

thể làm được a?

menu

Trước Tiếp

Lý Thất Diệp từ khi nào có bằng hữu mạnh như vậy?

Trên thực tế, Lý Thất Diệp cũng rất ngỡ ngàng.

Mặc dù hắn biết Tần Giác rất mạnh, nhưng lại không nghĩ tới mạnh đến đến trình độ này.

Có thể trong tức khắc, miểu sát hai vị cường giả Truyền Kỳ cảnh, quả thực không thể tưởng

tượng nổi.

https://thuviensach.vn

Ngay khi Lý Thất Diệp cho là trận này nhằm vào việc ám sát hắn cuối cùng cũng kết thúc,

Tần Giác bỗng nhiên nhàn nhạt mở miệng, tiếng như kinh lôi:

“Này, ngươi muốn ẩn tới khi nào.”

Còn có người?

Lý Thất Diệp sửng sốt, linh khí lập tức tản ra, bao phủ lại toàn bộ Bách Linh đảo, nhưng mà

không có bất kỳ phát hiện nào.

Với tu vi của hắn, cho dù là Truyền Kỳ cảnh đỉnh phong hắn là cóthể thăm dò ra được mới

đúng, vì sao cái gì cũng không có?

Không chỉ có Lý Thất Diệp, mọi người cũng đều mờ mịt.

“Ha ha, tiểu hữu quả nhiên lợi hại, thế mà ngay cả bí pháp Ẩn Thần Quyết của ta cũng có thể

nhìn thấu.”

Chỉ thấy không gian vặn vẹo, sau đó từ bên trong đi ra một nam trung niên có vóc dáng

thẳng tắp, đầu tóc đỏ.

Nam tử trung niên khí thế ngập trời, thâm thúy ngưng trọng, không có chút cảm giác dần

dần già đi giống với lão giả áo bào đen lão giả cùng Cố Yểu kia.

https://thuviensach.vn

Với lại từ lúc trung niên nam tử xuất hiện, thì phiến thiên địa này đã rơi vào trong lòng bàn

tay của hắn, cho dù là Lý Thất Diệp, hay là đám người Phương Vận, giờ phút này cũng không

thể động đậy, thậm chí ngay cả hít thở cũng khó khăn.

“Thánh Cảnh.”

Đám người hít sâu một hơi, nội tâm sợ hãi.

Cũng chỉ có cường giả Thánh Cảnh mới có thể có được linh áp cường đại như thế!

“Thái Thượng trưởng lão của Cố gia. . . Cố Viên, nghĩ không ra vì giết ta, ngay cả ngươi cũng

xuất động.”

Lý Thất Diệp há to miệng, khàn giọng nói.

Thân là gia tộc Thánh giả phía sau Tinh Đấu đế quốc, Cố gia tổng cộng có hai vị cường giả

Thánh Cảnh, một vị là đương kim gia chủ Cố gia, danh xưng ‘Thanh Dương Thánh giả’, một vị

khác chính là nam tử trung niên trước mắt này,

“Tạo Nguyên Thánh Giả” .

Nghe nói, Cố Viên hai trăm năm trước đã bước vào Thánh Cảnh, tu vi thâm bất khả trắc, rất

https://thuviensach.vn

ít khi lộ diện, không nghĩ tới vậy mà tối nay lại vào Thần Vũ thành.

“Thú vị đấy, thế mà còn có thể nói chuyện, khó trách hai tên phế vật Cố Thừa cùng Cố Yểu

kia lâu như vậy cũng không giết được ngươi.”

Nam tử trung niên hăng hái nói.

“Nhưng mà ngươi không nên hiểu lầm, ta không phải đến để giết ngươi, mà là đến giải quyết

cường giả Truyền Kỳ cảnh khác của Thần Vũ đế quốc các ngươi.”

Lời vừa nói ra, Lý Thất Diệp sắc mặt đại biến, vừa muốn thôi động linh lực, câu kế tiếp của

Cố Viên lại làm cho hắn nhẹ nhàng thở ra:

“Đáng tiếc, còn chưa kịp động thủ, liền bị động tĩnh bên này hấp dẫn đi qua.”

Nói đến đây, Cố Viên nhìn về phía Tần Giác:

“Tuổi còn nhỏ lại có tu vi như thế, chỉ sợ ngươi mới thật sự là đệ nhất thiên tài của Thần Vũ

đế quốc đi.”

“Đáng tiếc là ngươi không nên giết chết Cố Thừa cùng Cố Yểu, mặc dù hai tên phế vật này từ

trước đến nay không có tác dụng gì, nhưng bọn hắn dù sao cũng là người của Cố gia trưởng

https://thuviensach.vn

lão ta, cho nên, ta sẽ để cho ngươi biết được, đại giới mà địch của Cố gia ta phải trả là gì."

"Đương nhiên, nếu như ngươi nguyện ý quy thuận Cố gia, có lẽ ta có thể cân nhắc thay đổi

chủ ý."

Tần Giác: ". . ."

Gia hỏa này với một đầu tóc đỏ, là thành viên của gia tộc Táng Yêu, từ khi ra sân bắt đầu vẫn

líu lo không ngừng, với lại tràn ngập tự tin, quả thực như tên ngớ ngẩn.

Thở dài, Tần Giác lười nhác nói nhảm, đưa tay quạt tới một cái, nếu gia hỏa này đã thích nói

nhiều như thế, vậy liền đập nát miệng của hắn trước đã.

Ba!

Cố Viên còn không có kịp phản ứng chuyện gì xảy ra, chỉ cảm thấy trên mặt đột nhiên

truyền đến đau nhức kịch liệt, sau đó cả người mất khống chế mà phi ra ngoài, răng trong

miệng rớt ra, đồng thời lăn xuống yết hầu.

Thật kìa, đánh nát răng rồi nuốt xuống bụng.

Khi Cố Viên thật vất vả mới ổn định thân hình, cả khuôn mặt vặn vẹo biến hình, sưng đến mẹ

hắn cũng không nhận ra được.

https://thuviensach.vn

“Mẽ quyết loại. . .”

Lời còn chưa dứt, Cố Viên bỗng nhiên ý thức được mình đã không còn răng, thế là chỉ có thể

dùng linh lực ngưng âm nói:

“Ngươi làm cái gì đó?”

Hắn lại hoàn toàn không thấy rõ động tác của Tần Giác!

Hô!

Đúng lúc này, cảm giác nguy hiểm mãnh liệt tràn tới, Cố Viên kinh ngạc ngẩng đầu, liền thấy

trong bầu trời đêm một chưởng ấn kim sắc to lớn từ trên trời giáng xuống, nháy mắt khóa

hắn lại!

“? ? ?”

Phốc.

Không có bất kỳ điều ngoài ý muốn gì, chưởng ấn kim sắc trực tiếp đè bẹp Cố Viên trên mặt

đất, một trận chấn động kịch liệt, Bách Linh đảo lần nữa rơi xuống mấy chục mét, nổi lên bụi

bặm đầy trời.

“Đi thôi.”

https://thuviensach.vn

Tần Giác nhìn cũng không thèm nhìn một cái, quay người bay ra khỏi Bách Linh đảo.

Tô Ngạn sững sờ một lát, vội vàng đuổi theo, nàng biết thực lực của Tần Giác, bởi vậy mới có

thể trấn định.

Răng rắc!

Một quyền đánh nát kết giới phong tỏa Bách Linh đảo, Tần Giác cùng Tô Ngạn cứ như vậy

mà nhẹ lướt đi, chỉ để lại một đám võ giả còn chưa lấy lại tinh thần, mặt mũi tràn đầy khẩn

trương nhìn chằm chằm nơi chưởng ấn kim sắc rơi xuống, trái tim không ngừng nhảy lên.

Lâu sau, Lý Thất Diệp rốt cục nhịn không được phất tay thổi tan bụi mù, sau đó liền thấy

một chưởng ấn to lớn xuất hiện ở phía dưới, cũng giống hai người trước đó, Cố Viên cũng

không còn lại gì cả, chết đến không thể chết lại.

Với lại một chưởng này, trực tiếp đánh xuyên qua Bách Linh đảo!

Đến đây, Cố gia không tiếc xuất ra một vị cường giả Thánh Cảnh, hai vị cường giả Truyền Kỳ

cảnh để tập kích ban đêm, đã triệt để tuyên cáo thất bại!

“Ặc.”

https://thuviensach.vn

Lý Thất Diệp vẻ mặt chấn kinh, hắn chẳng thể nghĩ tới, mình thuận tiện mời một thiếu niên,

thế mà ngăn được cơn sóng dữ, cứu vớt tính mệnh của hắn.

Chỉ là khi hắn lấy lại tinh thần, Tần Giác cùng Tô Ngạn đã rời khỏi Bách Linh đảo từ lâu, biến

mất trong bóng đêm mịt mùng.

. . .

“Tiền bối, tiếp theo chúng ta đi đâu a?”

Giờ phút này, trong sơn lâm cách

Thần Vũ thành vài trăm dặm, Tô Ngạn do dự, nhịn không được hỏi.

“Bất Hủ thánh địa.”

Tần Giác thuận miệng đáp.

“Ta đi tìm người.”

Tô Ngạn nhẹ gật đầu, không tiếp tục tiếp tục hỏi nữa.

Chuyện trên Bách Linh đảo hai người đều không để trong lòng, dù sao Tần Giác ngay cả Linh

tộc một trong mười hai Thánh tộc cũng bị diệt, xử lý hai tên Truyền Kỳ cùng một tên Thánh

Cảnh lại đáng gì?

Duy nhất để Tần Giác cảm thấy hứng thú chính là, Lý Thất Diệp kia hình như rất

https://thuviensach.vn

có tiềm chất đương chủ, nói không chừng qua mấy chục năm nữa, Lý Thất Diệp sẽ trở thành

cường giả Đại Thánh cảnh kế tiếp của Linh Ương giới.

“Ngủ đi ngủ đi, ngày mai còn phải lên đường.”

Tần Giác ngửa mặt lên trời nằm xuống, rất nhanh liền ngủ thật say.

Thấy thế, Tô Ngạn cũng đặt Vân Tịch ở bên cạnh, sau đó ngồi xếp bằng xuống, tiến vào trạng

thái tu luyện.

bookmark_add Chương 125: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Tiến Vào Thân Thể Của Ta

Phiên bản Dịch · 1656 chữ

Ta tên Lôi Lang, năm nay ba trăm sáu mươi bảy tuổi, là yêu thú mạnh mẽ nhất trong phạm vi

ngàn dặm, bởi vì thực lực của ta quá mạnh mẽ, cho nên những yêu thú khác đều rất tôn kính

ta.

Gió thổi loạn tóc của ta, bởi vì nó cũng đang đố kị vẻ tuấn mỹ của ta.

Hôm nay ánh nắng sáng rực, cả bầu trời không mây, chính là ngày tốt lành để đột phá, đúng

vậy, trải qua ba trăm sáu mươi bảy năm tu luyện, ta muốn trở thành một yêu thú Truyền Kỳ.

https://thuviensach.vn

Hắc hắc, đến lúc đó ta liền có thể có được quyền cùng con mẫu thú kia giao phối, từ đây đi

đến đỉnh cao của nhân sinh!

Nghĩ như vậy, Lôi Lang chuẩn bị tìm một chỗ để tiến hành đột phá.

Đúng lúc này, bên trong linh thức của nó bỗng nhiên xuất hiện hai thân ảnh nhỏ bé.

“Hửm? Nơi này sao lại có nhân loại?”

Lôi Lang ngồi thẳng lên, trên mặt lộ ra chán ghét.

Nó không thích nhân loại, dưới cái nhìn của nó, nhân loại đều là sinh vật cấp thấp, cho nên

dù hiện tại nó đã là cấp bậc Chí Tôn, cũng chưa từng hoá hình.

“Hừ, không cần biết chuyện gì xảy ra, đã đến rồi vậy trở thành đồ ăn trong bụng ta đi.”

Lôi Lang nhếch miệng cười nói.

Nơi này đã là trung tâm của yêu thú sơn mạch, bình thường có rất ít nhân loại dám tới, hai

gia hỏa này nhất định là lú đầu rồi mới có thể xuất hiện ở đây.

menu

Trước Tiếp

Rống!

https://thuviensach.vn

Không đợi Lôi Lang hành động, một con tam đầu khuyển toàn thân tản ra sát khí đã vượt lên

trước ngăn trước hai nhân loại kia.

“Đáng chết, lại là con chó thối này.”

Lôi Lang sững sờ, nghiến răng nghiến lợi nói.

Mặc dù nó là yêu thú mạnh nhất trong phạm vi ngàn dặm, nhưng không có nghĩa là không

có yêu thú nào không dám khiêu chiến nó, tỷ như cái con tam đầu khuyển đáng ghét này,

thường xuyên đến khiêu chiến với nó.

Lôi Lang vẫn luôn đứng đầu một phương, nhưng Lôi Lang cũng không có cách nào giết chết

đối phương, dù sao tam đầu khuyển cũng là một con yêu thú cấp Chí Tôn, với lại tốc độ rất

nhanh.

“Chờ ta sau khi đột phá, sẽ lấy ngươi làm hạ lễ tiến giai của ta!”

Nhếch miệng, Lôi Lang vừa muốn quay người rời đi, trong linh thức của tam đầu khuyển đột

nhiên bạo tạc.

Oanh!

.

https://thuviensach.vn

. . .

“? ? ?”

Xảy ra chuyện gì?

Lôi Lang vẻ mặt mờ mịt, con tam đầu khuyển dây dưa với nó hơn trăm năm, thế mà cứ như

vậy mà chết rồi?

Lôi Lang không ngừng dùng linh thức quét qua mảnh vỡ hài cốt còn xót lại của tam đầu

khuyển, nhiều lần xác nhận, trong lúc nhất thời lại hoang mang.

Có lẽ là linh thức của nó không che giấu,hai nhân loại kia nhao nhao nhìn về phía bên này.

Chỉ một thoáng, Lôi Lang như rơi vào hầm băng, thậm chí nhịn không được mà rùng mình

một cái.

Không hề nghi ngờ, đối phương đã có thể đánh nổ tam đầu khuyển, như vậy cũng có thể

đánh nổ nó giống như vậy!

Thật đáng sợ!

Không chờ cho Lôi Lang thức tỉnh khỏi sợ hãi để tránh thoát, hai nhân loại kia đột nhiên

https://thuviensach.vn

biến mất tại chỗ, xuất hiện ở trước mặt nó.

“Sư phụ, tên to lớn này xem ra ăn rất ngon.”

Vân Tịch tựa lên đầu của Tần Giác chỉ vào Lôi Lang nói.

“Ừm, ta cũng thấy vậy.”

Tần Giác tán đồng nhẹ gật đầu.

Ngay tại lúc Tần Giác chuẩn bị nhấc quyền, Lôi Lang bỗng nhiên bừng tỉnh, bốn chân bịch

một tiếng quỳ trên mặt đất, than thở khóc lóc hô lớn:

“Đừng có giết ta mà, ta trên có mẹ già, dưới có con nhỏ, với lại ta thích nhân loại nhất, ta là

bằng hữu của các ngươi!”

Tần Giác: “. . .”

Gia hỏa này thật là yêu thú sao?

Sao cầu xin tha mà thuần thục vậy chớ!

Thấy Tần Giác trầm mặc, Lôi Lang vội vàng tiếp lấy nói:

“Còn có, ta ăn không ngon đâu, ta bình thường đều là ăn phân và nước tiểu của những yêu

thú khác mà lớn lên, với lại còn có kịch độc, không tin các ngươi hỏi tam đầu khuyển.”

“Tam đầu khuyển là ai?”

https://thuviensach.vn

“Cái tên mới vừa rồi bị các ngươi đánh chết kia.”

Tần Giác: “. . .”

Đây coi như là không có chứng cứ rồi đi?

“Thật buồn nôn a sư phụ, ta không muốn ăn cái này.”

Vân Tịch ghét bỏ nói.

“Được rồi.”

Tần Giác bất đắc dĩ, mặc dù hắn biết Lôi Lang hơn phân nửa là đang nói phét, nhưng ai mà

biết được chữ ngờ chứ?

Ai biết những yêu thú này có sở thích đặt biệt gì thì sao.

Tần Giác cũng không muốn ăn ‘Bọ phân’ .

Nghe vậy, Lôi Lang lập tức nhẹ nhàng thở ra:

“Các vị nhân loại bằng hữu, ta biết nơi này có rất nhiều linh quả, nếu như các ngươi không

ngại, ta có thể mang các ngươi đi ăn những cái kia.”

Để cho an toàn, Lôi Lang vẫn biểu thị một chút thành ý của mình.

“Ừm, được rồi.”

Tần Giác thản nhiên nói.

https://thuviensach.vn

Lôi Lang liền vội vàng đứng lên uốn éo cái mông, đi đến khu vực bình thường nó chiếm

đóng.

Yêu thú sơn mạch đã ngăn cách với đời từ rất lâu, sinh trưởng rất nhiều linh dược, linh quả

mà ngoại giới không có, nhất là yêu thú nơi này tung hoành, cơ hồ không người dám bắt lấy,

thế nên cho dù là linh dược, hay là linh quả, lúc này đều đã trưởng thành từ lâu, tản ra mùi

thơm mê người.

Tần Giác cùng Tô Ngạn sở dĩ tiến vào yêu thú sơn mạch, là bởi vì đường tiến về Bất Hủ thánh

địa, nhất định phải xuyên qua yêu thú sơn mạch, tương đương với kết giới của thiên nhiên.

Nếu như đổi thành những người khác, rất có thể sẽ lách qua khu vực trung tâm, lựa chọn từ

biên giới đi vào, mà Tần Giác thì là đi thẳng vào luôn, dù sao những yêu thú này chẳng tạo

thành uy hiếp gì đối với hắn cả.

“Các vị bằng hữu, chính là chỗ này, các ngươi thích, có thể tùy ý ăn.”

Lôi Lang cười tủm tỉm nói, làm gì còn bộ dáng chán ghét nhân loại nữa chứ.

Chỉ thấy một vùng rừng quả khổng lồ hiện lên trước mắt, bên cạnh còn mọc ra các loại thiên

https://thuviensach.vn

tài địa bảo, phóng tầm mắt nhìn tới, cơ hồ không thua gì nội tình của một thế lực tông môn

cao cấp.

Khó trách yêu thú sơn mạch lại được xưng là Linh Dược Sơn Mạch, đây chỉ là lãnh địa của

một con yêu thú Chí Tôn mà thôi, rất khó tưởng tượng được lãnh địa của yêu thú cao cấp

hơn thì sẽ ra sao.

“Ngươi rất được đấy.”

Nói thật, đây là lần đầu tiên Tần Giác nhìn thấy yêu thú sợ chết như vậy, lại có thể thông

minh như thế, quả thực không khác nhân loại cho lắm.

Lôi Lang cúi đầu, không dám đáp lại, bản năng cảm ứng nguy hiểm của yêu thú nói cho nó

biết, thiếu niên này chính là nhân loại vừa rồi giết chết tam đầu khuyển kia.

“Nhưng mà chỉ có linh quả không có thịt ăn, khó tránh khỏi có chút nhạt nhẽo.”

Tần Giác ý vị thâm trường nói.

Lôi Lang bỗng nhiên ngẩng đầu, sau đó nó liền phát hiện mình càng không có cách nào động

đậy, ngay lúc nó cho rằng Tần Giác muốn động thủ với nó, Tần Giác bỗng nhiên phi thân lên,

https://thuviensach.vn

biến mất ngay trước mắt.

Sau một lúc lâu, Tần Giác lại bay trở về, trong tay mang theo một con yêu thú có hình thể

khổng lồ, ngoại hình có chút giống với Lôi Lang.

Trong nháy mắt khi nhìn thấy con yêu thú này, Lôi Lang xém chút nữa đã khóc, bởi vì con

yêu thú này, chính là con mẫu thú mà nó nhớ thương hơn trăm năm kia!

Cùng lúc đó, giam cầm trên người Lôi Lang cũng theo đó được giải trừ, khôi phục năng lực

hành động.

“Con yêu thú này hẳn là đồng loại của ngươi đi, ta hỏi thử, nó hình như không thích ăn phân

và nước tiểu.”

Tần Giác cười nói.

Lôi Lang: “. . .”

“Yên tâm đi, ta sẽ không giết ngươi.”

Một khắc sau, Tần Giác xử lý sạch sẽ cả con yêu thú, dùng linh hỏa nướng chín, sau đó cắt

một cái đùi ném cho Lôi Lang:

“Miếng này thưởng cho ngươi.”

“. . .”

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy thịt yêu thú trước mặt tản ra mùi thơm nồng nàng, Lôi Lang nhịn không được

nuốt ngụm nước miếng, nội tâm không ngừng nói với mình, đây là đồng loại của mình, tuyệt

đối không thể ăn.

Nhưng. . . Đây chính là thịt yêu thú cấp Chí Tôn a!

Không chỉ có trợ giúp cực lớn cho tu luyện, với lại có thể tăng sinh cơ cùng khí huyết.

Nó là yêu thú, làm gì lo lắng nhiều như vậy?

Do dự thật lâu, Lôi Lang rốt cục quyết định, cắn một miếng thịt thú, nếu lúc còn sống không

cách nào tiến vào thân thể của ngươi, vậy để ngươi sau khi chết tiến vào thân thể của ta đi!

bookmark_add Chương 126: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Thạch Thôn

Phiên bản Dịch · 1580 chữ

“Sư phụ, sao nó khóc vậy?”

Vân Tịch nghiêng cái đầu nhỏ, không rõ Lôi Lang sao lại rơi lệ.

Ăn không phải là chuyện rất vui vẻ hay sao?

“...”

https://thuviensach.vn

“Có thể là do ăn ngon đến khóc đi.”

Tần Giác nghiêm túc giải thích nói.

“Thì ra là vậy.”

Vân Tịch nhíu mày, sau đó cắn miếng thịt thú, lập tức càng thêm không hiểu:

“Vì sao ta không khóc?”

Tần Giác: “...”

Hắn trước kia sao lại không phát hiện, Vân Tịch thế mà có được năng lực hỏi người sắc bén

như thế.

“Bởi vì… Ngươi ăn đồ ngon nhiều rồi, cho nên cảm thấy bình thường.”

Tần Giác chỉ có thể tiếp tục tự bào chữa.

“A, ta hiểu rồi.”

Vân Tịch bừng tỉnh đại ngộ.

Tần Giác: “...”

menu

Trước Tiếp

Ngươi hiểu con khỉ gì chớ?

“Ô ô ô, ta sẽ vĩnh viễn nhớ tới ngươi.”

https://thuviensach.vn

Lôi Lang vừa ăn thịt, vừa rơi lệ lã chã, nhìn qua buồn cười vô cùng.

Không bao lâu, đám người Tần Giác ăn uống no đủ, nằm trên mặt đất cách đó không xa thích

ý thư giãn.

Lôi Lang thấy thế, vốn là muốn thừa cơ đánh lén, nhưng xoắn xuýt thật lâu, cuối cùng vẫn

lựa chọn từ bỏ.

Trực giác nói cho nó biết, coi như đánh lén cũng vô dụng, mà lại rất có thể sẽ chôn theo tính

mạng của mình nữa.

Lôi Lang từ trước đến nay rất cẩn thận, cho nên nó cũng không muốn mạo hiểm.

“Lệ!”

Đúng lúc này, một con chim lớn từ trên không bay qua, nổi lên trận gió lốc, sợ người khác

không nhìn thấy nó.

“Ừm? Gia hỏa này sao lại ra rồi?”

Lôi Lang sắc mặt đại biến, thân thể run nhè nhẹ.

Làm Lôi thú, Lôi Lang có được lực phòng ngự cùng công kích cực kì cường hãn, trong đám

yêu thúc đồng cấp hiếm khi có địch thủ, nhưng lại trời sinh e ngại Thương Loan Địa Ngục,

https://thuviensach.vn

cũng chính là con đại điểu trên đỉnh đầu này.

Bởi vì số lượng Thương Loan Địa Ngục không nhiều là Thần thú di chủng có thể không thèm

để tâm bất cứ nhục thể phòng ngự gì, tạo thành đả kích mang tính hủy diệt cho mục tiêu.

Theo một ý nghĩa nào đó mà nói, Thương Loan Địa Ngục thậm chí còn có thể nuốt sống Lôi

thú!

Cho dù là đồng cấp, Lôi Lang cũng còn lâu mới là đối thủ, chớ đừng nói chi đây là Thương

Loan Địa Ngục cấp bậc Truyền Kỳ cảnh.

“Lệ.”

Lúc Lôi Lang phát hiện Địa Ngục thương loan, thì Địa Ngục thương loan cũng phát hiện Lôi

Lang, chỉ thấy con ngươi màu hổ phách của nó nhìn về phía Lôi Lang, giống như thợ săn

khóa chặt con mồi, nháy mắt khiến Lôi Lang dừng lại tại chỗ.

“Không được. . .”

Lôi Lang vẻ mặt tuyệt vọng, mình thật vất vả mới sống sót từ trong tay hai nhân loại kia,

chẳng lẽ phải chết không biết nguyên do như vậy sao.

https://thuviensach.vn

“Lệ!”

Thương Loan Địa Ngục phát ra hét dài, âm thanh vang trăm dặm, chấn động núi non, sau đó

bay về phía Lôi Lang.

“Thật ồn ào .”

Tần Giác đang ngủ nhíu nhíu mày, không kiên nhẫn vung ra một quyền, thậm chí ngay cả

con mắt cũng không mở ra.

Phốc!

Kim sắc như dòng lũ như sóng biển ép qua, nháy mắt bao phủ Địa Ngục Thương Loan, thời

khắc này thiên địa dần ảm đạm xuống.

Đáng thương Địa Ngục Thương Loan thậm chí còn chưa kịp giãy dụa, liền triệt để biến mất

khỏi thế giới này.

“? ? ?”

Lôi Lang đầu đầy dấu chấm hỏi.

Xảy ra chuyện gì vậy?

Tần Giác vậy màtiện tay một quyền đã xử lý Thương Loan Địa Ngục cấp bậc Truyền Kỳ

https://thuviensach.vn

cảnh?

Là ta đang nằm mơ sao?

Nhìn thấy lông vũ từ không trung rơi xuống, Lôi Lang nâng lên móng vuốt dụi dụi mắt, rốt

cục cũng tin mình không có nằm mơ.

“Quá mạnh.”

Lôi Lang lần nữa nhịn không được rùng mình một cái, nội tâm không ngừng nói may mắn

mình không có thừa dịp Tần Giác lúc ngủ đánh lén, nếu không chỉ sợ chết như thế nào cũng

không biết.

“Nhân loại này khẳng định là cường giả cấp bậc Thánh Cảnh .”

Lôi Lang run lẩy bẩy, nằm ở nơi hẻo lánh cũng không dám lại có thêm bất kỳ ý nghĩ gì.

Đối với Lôi Lang loại yêu thú sống ở trung tâm dãy núi mà nói, Thánh Cảnh quả thực là tồn

tại không thể địch nổi.

Nhất là giữa yêu thú bọn chúng từ trước đến nay đều có áp chế huyết mạch, mà Thánh Cảnh

đã có thể cải biến huyết mạch, căn bản không cần động thủ, chỉ cần thôi động huyết mạch

áp chế, liền có thể miểu sát yêu thú thấp giai.

https://thuviensach.vn

Không biết qua bao lâu, Tần Giác yếu ớt tỉnh lại, giờ phút này đã là chạng vạng tối, ánh mặt

trời lặn xuyên qua vạn lý rơi trên người Tần Giác, chiếu rọi vị sư thúc tuấn mỹ vô cùng này

tựa như tiên nhân, trong lúc nhất thời, ngay cả Lôi Lang cũng ngây ngốc nhìn.

“Ha ha, cũng nên đi rồi.”

Tần Giác lấy ra một bình linh tửu, lười biếng nói.

Tô Ngạn cũng đã kết thúc tu luyện, chậm rãi đứng dậy.

Ầm ầm!

Nơi xa bỗng nhiên truyền đến một tiếng vang thật lớn, toàn bộ đại địa đều lắc lư.

“Chuyện gì xảy ra?”

Tần Giác khẽ nhíu mày, nhấc Vân Tịch ở bên cạnh đặt lên đầu, sau đó bay về hương truyền

ra tiếng vang, Tô Ngạn thì theo sát phía sau.

Lôi Lang do dự nửa ngày, không biết có nên đi theo hay không, nhưng để cho an toàn, cuối

cùng vẫn cẩn thận từng li từng tí đi theo sau.

Chỉ thấy trên mặt đất trống trải, thiếu niên thuần thục dùng sợi dây đằng trói yêu thú đã

https://thuviensach.vn

chết lại, sau đó gánh trên vai, từng bước một đi thẳng về phía trước.

Thiếu niên tốc độ cũng không nhanh, lại trầm ổn vô cùng, lúc nào cũng phòng bị chung

quanh có yêu thú đánh lén.

Nếu như nhìn kỹ sẽ phát hiện, yêu thú bị thiếu niên gánh trên vai, đúng là một con yêu thú

Thiên giai.

Nơi xa, Tần Giác lơ lửng giữa không trung, ngạc nhiên nói:

“Nơi này cũng có những nhân loại khác?”

Yêu Thú Sơn Mạch cơ bản có thể nói là địa bàn của yêu thú, so với Nam Cảnh Tử Linh Cốc

còn đáng sợ hơn vô số lần, thiếu niên này mới nhìn qua chỉ có Thiên Giai làm thế nào chạy

đến nơi đây?

Nghe vậy, Lôi Lang biết mình có cơ hội, liền vội vàng tiến lên giải thích:

“Hắn hắn là võ giả của Thạch thôn.”

“Thạch thôn?”

Tần Giác nghi hoặc.

“Ừm, Thạch thôn là thôn trang của nhân loại duy nhất bên trong dãy núi yêu thú, thôn bọn

https://thuviensach.vn

họ bên ngoài có một tấm bia đá, có thể khiến cao giai yêu thú không cách nào tới gần, ngay

cả ta cũng không ngoại lệ.”

Lôi Lang ân cần nói:

“Nhân loại kia ta trước đây đã gặp qua mấy lần, giảo hoạt vô cùng, trộm rất nhiều linh quả

của ta, mỗi lần hắn đều may mắn đào thoát.”

Nghe Lôi Lang miêu tả xong, Tần Giác lâm vào trầm tư, cái kịch bản này. . . Hình như rất

quen thuộc !

Vừa thoát khỏi một cái, lại tới một cái?

Liên minh báo thù?

Bất quá đối với Thạch thôn này, Tần Giác vẫn rất tò mò.

“Được rồi, ngươi có thể trở về.”

Tần Giác phất phất tay, nói.

Lôi Lang sững sờ, không dám ngỗ nghịch, chỉ có thể lặng lẽ thối lui, đồng thời trong nội tâm

đã đưa ra quyết định kỹ càng, về sau mặc kệ xảy ra cái gì, đều tuyệt đối không thể đi đụng

https://thuviensach.vn

vào Thạch thôn kia, lỡ như Tần Giác cũng ở đó, hoặc là bởi vậy mà trêu chọc đến Tần Giác,

đây chẳng phải là đi tìm chết sao.

Đợi đến khi Lôi Lang đi xa, Tần Giác lúc này mới nhẹ nhàng rơi trên mặt đất, vừa vặn ngăn

trở đường đi của thiếu niên.

“Ngươi là ai?”

Đối mặt Tần Giác đột nhiên xuất hiện, thiếu niên đầu tiên là khẽ giật mình, lập tức bắp thịt

toàn thân căng cứng, giống như lúc nào cũng có thể triển khai công kích với Tần Giác.

Lời còn chưa dứt, Tô Ngạn cũng bay tới, thiếu niên lập tức càng thêm cảnh giác.

“Vị bằng hữu này, chúng ta không cẩn thận lạc đường, không biết có chỗ nào để dừng chân,

có thể mượn nghỉ ngơi một đêm hay không.”

Tần Giác uống một hớp rượu, lạnh nhạt nói.

“Thì ra là vậy!”

Thiếu niên nhẹ gật đầu, nhưng không có lập tức buông lỏng cảnh giác, mà là chần chờ nói:

“Vậy các ngươi đi theo ta.”

https://thuviensach.vn

“Đa tạ.”

Tần Giác lời nói xoay chuyển, dò hỏi:

“Đúng rồi, còn không biết bằng hữu tên gọi là gì.”

“Thạch Thiên.”

bookmark_add Chương 127: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Đẹp Trai Khẳng Định Không Phải Bại Hoại

Phiên bản Dịch · 1598 chữ

Dưới sự dẫn dắt của thiếu niên tên là Thạch Thiên, Tần Giác cùng Tô Ngạn rất nhanh đã tới

bên ngoài một thôn xóm.

Trên đường đi, Thạch Thiên từ đầu đến cuối vẫn duy trì cảnh giác với Tần Giác và Tô Ngạn,

với lại cách nhau rất xa, bộ dáng kia, hoàn toàn không giống như là thiếu niên mười mấy tuổi.

Trên thực tế, nếu như Tần Giác muốn gây bất lợi cho hắn, nơi nào còn cần phải phiền phức

như vậy, trực tiếp một bàn tay liền chụp chết.

Để Tần Giác nghi ngờ là, Thạch Thiên đã phòng bị bọn hắn như vậy, vì sao còn đồng ý dẫn

bọn hắn đi Thạch thôn?

Nhưng mà một lát sau, Tần Giác liền hiểu chuyện gì đã xảy ra.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy giữa sơn mạch cùng cây cối che trời, một cái thôn xóm nhỏ bé lộ ra, tựa như là

cưỡng ép xuất hiện ở đó.

Trong thôn đại khái chỉ có mấy chục gia đình, nhà cửa hơi có vẻ thô ráp, nhưng lại yên tĩnh

hài hòa, giống như ngăn cách với ngoại giới.

Theo lý thuyết thì chỗ như vậy, hẳn là đã bị yêu thú hủy đi từ lâu mới đúng, nhưng quỷ dị

chính là, trong vòng mười dặm xung quanh, không nhìn thấy thân ảnh của yêu thú nào cả.

“Mau nhìn, Thạch Thiên ca ca trở về !”

“Thạch Thiên ca ca lại săn giết một con yêu thú Thiên giai, hôm nay có thịt ăn!”

“Thạch Thiên ca ca.”

menu

Trước Tiếp

Lúc này, trong thôn làng chạy đến mười đứa trẻ, có nam có nữ, nhưng phần lớn đều mặc đơn

sơ, bọc lấy da thú, trên mặt mang nụ cười vui vẻ.

“Dừng lại, đều ở nơi đó đừng nhúc nhích.”

https://thuviensach.vn

Thạch Thiên đột nhiên hét lớn một tiếng, lập tức dọa sợ mấy đứa trẻ, đứng tại chỗ không

dám động đậy.

“Làm sao vậy, Thạch Thiên?”

Một lão nhân tóc trắng xóa chống quải trượng đi tới, nhíu mày hỏi.

“Tộc trưởng, có hai võ giả ngoại giới lạc đường, muốn tá túc một đêm trong làng của chúng

ta.”

Thấy lão nhân, Thạch Thiên lập tức thái độ cung kính giải thích.

Nghe vậy, lão nhân ngước lên con mắt vẩn đục, nhìn về phía Tần Giác cùng Tô Ngạn, lập tức

nhịn không được tán thưởng:

“Thật tuấn mỹ.”

Thạch Thiên: “. . .”

Tần Giác: “. . .”

“Được rồi, trở lại chuyện chính, hai vị làm sao lại chạy tới loại địa phương nguy hiểm này.”

Lão nhân ho khan hai tiếng, mở miệng hỏi.

Phải biết, nơi này chính là trung tâm Yêu Thú Sơn Mạch, cho dù là võ giả Thiên Giai hơi

https://thuviensach.vn

không cẩn thận cũng sẽ vẫn lạc, Tần Giác cùng Tô Ngạn không hiểu sao lại xuất hiện ởđây,

không thể không khiến cho lão nhân nghi ngờ.

Thạch Thiên sở dĩ từ đầu đến cuối vẫn bảo trì cảnh giác đối với hai người, cũng là bởi vì lão

nhân từng nói với hắn, không nên tùy tiện tin tưởng người bên ngoài.

“Chúng ta vốn dĩ ở bên ngoài dãy núi yêu thú lịch luyện, kết quả không cẩn thận lạc đường,

chạy đến nơi này.”

Tần Giác thuận miệng bịa chuyện nói.

“Thì ra là thế.”

Lão nhân như có điều suy nghĩ:

“Thạch Thiên, ngươi đi trước đi.”

“Vâng.”

Thạch Thiên lập tức vượt qua bia đá ngoài thôn, vứt yêu thú lên mặt đất, phun ra một ngụm

trọc khí.

Con yêu thú này không chỉ có hình thể khổng lồ, với lại chừng nặng mấy trăm cân, cho dù

Thạch Thiên là võ giả Thiên Giai, một bên khiêng con yêu thú này, một bên đề phòng hai

https://thuviensach.vn

người Tần Giác, cũng tiêu hao sức lực không nhỏ.

“Hai vị, không phải ta không muốn giúp các ngươi, chỉ cần các ngươi có thể bình yên vô sự đi

qua bia đá nơi đó, ta liền đồng ý cho các ngươi nghỉ ngơi ở đây một đêm.”

Lão nhân chỉ vào bia đá cách đó không xa, trịnh trọng nói.

Trong tầm mắt của Tần Giác, tấm bia đá này tản ra lực lượng kỳ dị, bao phủ toàn bộ Thạch

thôn, khiến hết thảy sinh linh tràn ngập ác ý đều không thể tới gần.

“Vậy mà không phải cây liễu.”

Tần Giác có chút kinh ngạc.

“Tiền bối, tấm bia đá này có gì đó quái lạ.”

Tô Ngạn cũng phát hiện bia đá dị thường, bất quá với tu vi của nàng, cũng không cách nào

xem thấu bí mật của bia đá.

“Ừm, ta biết.”

Tần Giác không có nhiều lời, không chút do dự đi đến Thạch thôn.

Mặc kệ như thế nào, tấm bia đá này chỉ bài xích sinh linh có địch ý với Thạch thôn, Tần Giác

nhưng không có bất kỳ địch ý nào, huống chi, coi như thật sự có địch ý, tấm bia đá này cũng

https://thuviensach.vn

không ngăn hắn được.

Ông!

Khi Tần Giác bước vào Thạch thôn, một tầng ô quang đột nhiên bao phủ hắn lại, cùng Vân

Tịch trên đầu hắn.

Lão nhân híp mắt lại, chăm chú nhìn vầng sáng kia, chờ đợi biến hóa.

Nhưng mà vầng sáng rất nhanh liền tiêu tán, Tần Giác bình yên vô sự tiến vào Thạch thôn.

“Không có việc gì?”

Lão nhân đầu tiên là sững sờ, lập tức nhẹ nhàng thở ra.

Tấm bia đá này thủ hộ Thạch thôn bọn hắn trên trăm năm, phàm là sinh linh có địch ý đối

với bọn hắn, vô luận cường đại cỡ nào, đều sẽ bị ngăn cản ở bên ngoài, chưa bao giờ có sai

lầm.

Thậm chí lão nhân từng thấy tận mắt thấy một con yêu thú Truyền Kỳ Cảnh bị bia đá bức lui,

bởi vậy trong mắt lão nhân, bia đá giống như tồn tại của thần linh.

Tần Giác có thể tiến đến, liền chứng minh bia đá đã tán thành hắn.

Cùng lúc đó, Tô Ngạn cũng xuyên qua bia đá, tiến vào Thạch thôn, vầng sáng cũng không có

https://thuviensach.vn

bài xích nàng.

“Xem ra hai vị đều là người tâm địa thuần phác, đã như vậy, các ngươi đêm nay có thể ở lại

đây.”

Lão nhân lộ ra vẻ tươi cười.

“Đa tạ.”

Tần Giác ôm quyền cảm tạ.

Thấy thế, bên cạnh Thạch Thiên cũng là cười nói:

“Ta biết ngươi khẳng định là người tốt, bại hoại không có khả năng đẹp trai như vậy.”

Tần Giác: “. . .”

Đây là cái lý do củ chuối gì?

“A, Thạch Thiên, ngươi săn giết một con Quỳ Lộc?”

Cho đến lúc này, lão nhân mới chú ý tới yêu thú mà Thạch Thiên săn giết.

Quỳ Lộc là yêu thú cấp cao Thiên Giai, song giác trên trán có thể phóng ra linh lực cường

đại, ngay cả võ giả Thiên giai đỉnh phong cũng rất khó chiến thắng, thiếu niên chỉ có Thiên

Giai sơ kỳ mà thôi, vậy mà săn giết một con Quỳ Lộc, thực tế không thể tưởng tượng.

https://thuviensach.vn

Quan trọng nhất chính là Quỳ Lộc toàn thân đều là bảo, đối với võ giả mà nói, so với đan

dược tứ phẩm còn trân quý hơn.

“Ừm, con Quỳ Lộc này bị thương, ta từ bên cạnh đánh lén, phí hết khí lực lớn mới có thể giết

chết nó.”

Thạch Thiên cười tủm tỉm nói.

Cho dù thiếu niên nói rất nhẹ nhàng, nhưng lão nhân lại biết giết chết một con Quỳ Lộc có

bao nhiêu khó khăn, hắn nhìn Tần Giác, lại nói với Thạch Thiên:

“Ngươi đi gọi những người khác đến, đêm nay chúng ta tổ chức một bửa tiệc tối bên lửa,

hoan nghênh hai vị khách từ ngoại giới đến.”

“Vâng.”

Thạch Thiên lập tức lĩnh mệnh đi.

Những đứa trẻ kia sau khi nghe tới tiệc tối bên lửa, lập tức vui mừng nhảy nhót tưng bừng,

bởi vì cái kia đại biểu là có rất nhiều đồ ăn ngon để ăn.

Tại Thạch thôn, tiệc tối bên lửa không thua gì một ngày hội.

https://thuviensach.vn

Không bao lâu, tất cả thôn dân Thạch thôn đều đi tới đất trống, mặc dù chỉ có mấy chục gia

đình, nhưng lão nhân, thanh niên,mấy đứa nhỏ đều rất tương đồng.

Mà lại có lẽ là bởi vì nguyên nhân ở trong Yêu Thú Sơn Mạch, những người này trên thân đều

có loại khí chất hung hãn khó mà nói rõ .

Tần Giác nhìn một chút, trừ lão nhân cùng Thạch Thiên ra, còn có mấy võ giả Địa Giai cùng

võ giả Huyền Giai, về phần những thiếu niên có tuổi tác không khác Thạch Thiên là bao kia,

cơ bản đều là Hoàng Giai.

Nếu như không có tấm bia đá này, chỉ sợ bọn họ đã sớm chết.

Lão nhân giải thích lai lịch của Tần Giác cùng Tô Ngạn, sau đó nói:

“Để ăn mừng Thạch Thiên săn giết được một con Quỳ Lộc, thuận tiện chiêu đãi hai vị khách

nhân đến từ ngoại giới này, ta quyết định, đêm nay tổ chức một buổi tiệc tối bên lửa.”

Lời vừa nói ra, mọi người đều xôn xao.

“Khách nhân ngoại giới? Thật giả.”

“Mau nhìn, thiếu niên kia thật đẹp trai.”

“Ta còn chưa từng rời khỏi Yêu Thú Sơn Mạch, không biết ngoại giới thế nào

https://thuviensach.vn

bookmark_add Chương 128: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Tìm Và Giết Chết Hắn

Phiên bản Dịch · 1584 chữ

Màn đêm buông xuống, mặt trăng cong như lưỡi liềm.

So với những địa phương khác, Yêu Thú Sơn Mạch ban đêm lộ ra sự hàn lãnh khác với ban

ngày.

Thỉnh thoảng có tiếng yêu thú gầm gừ vang lên, từ đằng xa truyền đến, chấn nhiếp lòng

người.

Mà giờ khắc này, Thạch thôn lại phi thường náo nhiệt, Quỳ Lộc khổng lồ đã bị phân giải

thành vô số miếng từ lâu, trong đó một nửa được cất giữ, một nửa khác thì lấy ra nướng

cùng nấu canh, tản ra mùi thơm mê người.

Đừng nhìn thôn trang này ngăn cách với đời, nhưng ở phương diện xử lý đồ ăn, lại không

thua kém những đầu bếp bên ngoài chút nào.

Dù sao, sinh hoạt tại một chỗ như vậy, ngoại trừ đối với ăn có yêu cầu ra thì không có những

vật gì khác.

https://thuviensach.vn

Đối mặt với khoản đãi nhiệt tình của Thạch thôn, Tần Giác đương nhiên cũng không tiện ăn

uống chùa, hắn từ trong nhẫn trữ vật lấy ra linh quả cùng linh tửu, để mọi người cùng nhau

ăn uống.

Những này linh quả phần lớn chỉ có cấp một cấp hai, linh tửu cũng chỉ là mấy chục năm,

hoàn toàn không cần lo lắng tu vi quá thấp, không thể dùng.

“Thật là lợi hại, hắn thế mà có thể trống rỗng biến ra nhiều đồ như vậy.”

“Đúng vậy đúng vậy, quá mạnh.”

menu

Trước Tiếp

“Tộc trưởng không phải nói chỉ có cường giả Thánh Cảnh trong truyền thuyết mới cóthể mở

ra không gian sao? Chẳng lẽ hắn là cường giả Thánh Cảnh?”

“Các ngươi hiểu cái gì, không thấy được những vật kia đều là từ trong giới chỉ bay ra sao, cái

này gọi là nhẫn trữ vật, ở ngoại giới có rất nhiều, có thể dùng để cất giữ đồ vật.”

“Làm sao ngươi biết?”

https://thuviensach.vn

“Đương nhiên là tộc trưởng nói cho ta.”

Bởi vì có bia đá bảo hộ, những thôn dân này trừ săn giết yêu thú ra, cơ hồ chưa hề rời khỏi

Thạch thôn, bởi vậy đối với chuyện của ngoại giới không biết chút nào.

Tất cả những tin tức liên quan tới ngoại giới, cơ bản đều là từ chỗ lão nhân nghe được, mà

lão nhân cũng là một người duy nhất đã từng rời khỏi Thạch thôn.

Bất quá kia đã là chuyện của vài thập niên trước.

“Ha ha, tiểu huynh đệ, linh tửu này của ngươi là dùng cái gì làm, còn dễ uống hơn của chúng

ta làm ra không biết bao nhiêu lần.”

“Đúng vậy đúng vậy, hơn nữa còn có thểtăng cao tu vi.”

“Hình như có mùi vị của linh quả.”

“. . .”

Mấy tên thanh niên trong thôn sau khi uống linh tửu, dần dần buông ra, vây quanh Tần Giác,

cởi mở nói.

Nói thật, bị một đám đại nam nhân vây quanh, Tần Giác vẫn là không tự nhiên, dù sao hắn

chính là một nam chính hiệu a.

https://thuviensach.vn

Với lại, những linh tửu này đều là hắn cuỗm từ nơi khác tới, sao biết làm ra kiểu gì?

May mà lúc này Thạch Thiên bưng một miếng thịt thú lớn chạy tới, đánh tan xấu hổ.

“Cái kia. . . Còn không biết ngươi tên là gì.”

Tần Giác nhẹ nhàng thở ra, nói:

“Tần Giác.”

“Nha.”

Thạch Thiên nhẹ gật đầu, nghiêm túc nói:

“Ngươi có thể nói cho ta nghe về thế giới bên ngoài không?”

Nói xong câu đó, Thạch Thiên vẻ mặt chờ mong, như đứa trẻ khát khao học hỏi.

“Đương nhiên có thể.”

Tần Giác không chút do dự đáp ứng, một là vì tránh né những thanh niên kia,hai là tình cảnh

này, cho dù ngớ ngẩn cũng có thể nhìn ra, Thạch Thiên khẳng định không đơn giản a?

“Ngươi muốn biết cái gì?”

Tần Giác thản nhiên nói.

“Ta muốn biết tất cả chuyện bên ngoài.”

https://thuviensach.vn

Thạch Thiên cắn miếng thịt thú, miệng đầy mỡ nói.

“. . .”

Cười khổ lắc đầu, Tần Giác thở dài:

“Ta đến từ Nam Cảnh, cho nên ta chỉ có thể nói với ngươi những chuyện liên quan tới Nam

Cảnh.”

Mặc dù nửa tháng này, Tần Giác đi ngang qua Trung Châu thánh địa, tiếp xúc với rất nhiều

thế lực, thành thị.

Nhưng phần lớn thì hắn cũng chỉ tùy tiện nhìn xem mà thôi, hiểu rõ nhất vẫn là Nam Cảnh.

Sau đó, Tần Giác chậm rãi nói, nói toàn bộ chuyện mình biết cho thiếu niên, trên thực tế,

chuyện liên quan tới Linh Ương giới, Tần Giác cũng biết rất ít, ai bảo hắn trạch ở Huyền Ất

Sơn mười năm chi?

Ngoài dự liệu chính là, Tần Giác miêu tả không chỉ có khiến Thạch Thiên nghe say sưa ngon

lành, thậm chí ngay cả thiếu niên khác cũng vây quanh, bao gồm những thanh niên uống say

https://thuviensach.vn

trước đó, cũng ngồi xuống, kiên nhẫn nghe, ngay cả lão nhân cũng không ngoại lệ.

Bọn hắn ở Yêu Thú Sơn Mạch sinh sống mấy chục năm, từ lão nhân cho đến hài đồng, tất cả

đều tràn ngạp tò mò về ngoại giới, hiện tại thật vất vả gặp được một người từ ngoại giới tới,

nào cóthể bỏ lỡ.

Trong lúc nhất thời, Tần Giác có loại cảm giác mình đang giảng bài cho đệ tử.

“Thì ra ngoại giới là như vậy sao? Hình như cũng không thể an toàn hơn so với Yêu Thú Sơn

Mạch của chúng ta là bao nhiêu cả.”

Một võ giả trưởng thành cảm thán nói.

“Đúng vậy đúng vậy, vẫn là ở chỗ này an toàn hơn.”

Một người khác phụ hoạ theo.

“. . .”

Tần Giác: “. . .”

Cho dù có chút im lặng, nhưng tỉ mỉ nghĩ lại, hình như cũng đúng, mặc dù ở đây phải thường

xuyên phòng bị yêu thú, nhưng chỉ cần tiến vào Thạch thôn, là tuyệt đối an toàn.

https://thuviensach.vn

Mà ở ngoại giới, hơi không cẩn thận liền sẽ bị thế lực khác tiêu diệt, thân tử đạo tiêu, với lại

không có chỗ ẩn thân.

“Ta muốn đi ngoại giới nhìn xem.”

Đúng lúc này, thanh âm kiên định của thiếu niên vang lên, giống như mở ra cảnh cửa thế giới

mới, tràn ngập chờ mong.

Chỉ một thoáng, mọi người đều là nhìn về phía Thạch Thiên, kinh ngạc bất định mà nói:

“Tiểu Thiên, ngươi muốn đi ngoại giới? Nơi đó thế nhưng rất nguy hiểm.”

“Đúng thế, vị tiểu huynh đệ này cũng nói, ngoại giới khắp nơi đều là người xấu.”

“Theo ta thấy, tiểu Thiên chỉ mới mười lăm tuổi, đã là võ giả mạnh nhất trong làng của chúng

ta, ra ngoài xông xáo cũng chưa chắc không phải là chuyện tốt.”

“Đúng vậy, với thiên phú của tiểu Thiên, cho dù ở ngoại giới, cũng hẳn là siêu cấp thiên tài

a?”

Đám người nghị luận ầm ĩ, vì Thạch Thiên tranh luận một câu.

Người dân sinh sống ở trong Thạch thôn phần lớn rất thuần phác, bọn hắn một phần trong

https://thuviensach.vn

đó sở dĩ không muốn để Thạch Thiên ra ngoài, là sợ Thạch Thiên ở bên ngoài gặp phải nguy

hiểm.

Một bộ phận khác ủng hộ Thạch Thiên đi ra, lại cho rằng với thiên phú bị bẩm của Thạch

Thiên không có nguy hiểm gì đâu.

Trên thực tế, một vị võ giả Thiên Giai mười lăm tuổi, cho dù để ở đâu, đều là thiên tài đứng

đầu, bao gồm cả tám đại thánh địa.

Giờ phút này, đám người còn không ý thức được, bởi vì một lời nói của Tần Giác, đã tạo

thành ảnh hưởng như thế nào với thiếu niên, càng không biết, thiếu niên sau này sẽ sáng lập

truyền thuyết như thế nào.

“Yên lặng!”

Lão nhân gõ gõ quải trượng trong tay, nghiêm túc nói:

“Thạch Thiên, ngươi xác định muốn ra ngoại giới sao?”

Nghe vậy, Thạch Thiên không chút do dự, nhẹ gật đầu:

“Ừm!”

“Ngươi không sợ ngoại giới nguy hiểm?”

https://thuviensach.vn

“Không sợ!”

“Ha ha ha, tốt! Không hổ là nam nhi của Thạch thôn ta, nên như thế!”

Lão nhân cao hứng nói, ai có thể nghĩ tới, hắn chờ câu nói này đã mấy năm!

Lúc trước hắn cùng mấy tên cường giả trong thôn tiến ra ngoại giới, kết quả cuối cùng tử

thương thảm trọng, chỉ có một mình hắn trở về, còn lưu lại mầm bệnh.

Mấy chục năm qua, lão nhân mỗi ngày đều nghĩ tới báo thù, hiện tại hắn rốt cục cũng nhìn

thấy hi vọng!

“Thạch Thiên, ta có thể đồng ý ngươi rời làng, tiến ra ngoại giới, nhưng ta yêu cầu ngươi đáp

ứng ta một chuyện.”

Hít một hơi thật sâu, lão nhân trịnh trọng nói.

Chuyện này lão nhân chôn ở đáy lòng mấy chục năm, chưa hề nói cho người ngoài biết, hiện

tại hắn muốn ngay trước toàn thôn dân nói ra!

“Chuyện gì?”

Thạch Thiên nghi ngờ nói.

“Tìm tới một người gọi là Trần Bắc Huyền, sau đó giết chết hắn!”

Lão nhân hai mắt đỏ như máu, cắn răng nói.

https://thuviensach.vn

Tần Giác: “? ? ?”

Tình huống gì vậy?

Làm sao cùng kịch bản mà hắn biết có chút không giống?

Là nơi nào xảy ra vấn đề?

bookmark_add Chương 129: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Thánh Khí

Phiên bản Dịch · 1642 chữ

Đêm khuya, đống lửa dập tắt, cư dân Thạch thôn hoặc là đã trở về đi ngủ, hoặc là nhắm mắt

ngưng thần, bắt đầu tu luyện.

Đối với cuộc sống ở bên trong Yêu Thú Sơn Mạch của bọn hắn mà nói, thực lực không thể

nghi ngờ là quan trọng nhất, nếu không thì chỉ có thể bị chết đói.

Mặc dù võ giả Địa Giai trở lên đã không cần ăn, nhưng cũng không phải mỗi người đều có

thể tu luyện, đồng thời đạt tới cấp bậc Địa Giai.

Huống chi, bên trong thịt yêu thú ẩn chứa vô số linh khí, có thể tăng cường tu vi võ giả.

Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu bọn hắn có khí chất hung hãn, bởi vì thời gian dài ăn thịt

https://thuviensach.vn

yêu thú, cho dù không phải người tu luyện, lực lượng cơ thể cũng sẽ vượt xa nhân loại bình

thường, có thể nhẹ nhõm nhấc lên đồ nặng mấy trăm cân.

Nếu như ở Nam Cảnh, lực lượng dạng này đã không thua gì một thế lực nhỏ, chớ đừng nói

chi Thạch Thiên cùng lão nhân là hai cường giả Thiên Giai tọa trấn.

Hô.

Gió lạnh thổi qua, bia đá lẳng lặng đứng lặng ngoài thôn, không nhúc nhích tí nào, giống như

không có bất kỳ chỗ kỳ lạ gì.

Nhưng mà bởi vì có nó tồn tại, yêu thú gần đấy dường như cũng không dám tới gần Thạch

thôn.

Tần Giác cùng Tô Ngạn ở trong một gian nhà đá đơn độc, Vân Tịch vẫn ghé vào bên người

Tần Giác, tiệc tối này Vân Tịch ăn rất vui vẻ, giờ phút này chăm chú quấn lấy ngón tay của

menu

Trước Tiếp

Tần Giác, ngọt ngào ngủ thiếp đi.

https://thuviensach.vn

Từ sau khi đi theo Tần Giác, Vân Tịch dường như rất ít tu luyện, nhưng vài ngày trước, nàng

lại thành công đột phá, thăng cấp lên Linh thảo cấp ba.

Loại tốc độ tu luyện này, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Bất quá dựa theo cách nói của Tô Ngạn, đây là bởi vì Vân Tịch sau khi tắm rửa long huyết cải

biến thể chất.

Dù sao, Thái Hư Cự Long thế nhưng là có được huyết mạch của siêu cấp Thần thú, mặc dù

Vân Tịch tắm qua long huyết chỉ là một con Thái Hư Cự Long cấp Chí Tôn, nhưng vẫn cải

biến thể chất của nàng, nếu không cũng không có khả năng chỉ có cấp hai liền hoá hình.

Không chút khoa trương nào, hiện tại Vân Tịch ở phương diện lực lượng, đã không kém với

võ giả Địa Giai chút nào, thậm chí còn hơn, cộng thêm nàng hình thể nhỏ, tốc độ nhanh, dù

là chưa hề học qua võ kỹ, cũng không thể khinh thường.

Đợi một thời gian, Vân Tịch nếu có thể thức tỉnh ra một tia Thần thú huyết mạch, sẽ còn

mạnh hơn nữa.

“A…. Ăn ngon quá.”

https://thuviensach.vn

Trong lúc ngủ mơ, Vân Tịch hít mũi một cái, giống như đang ăn cái gì đó.

Tần Giác: ". . ."

Ngay cả nằm mơ cũng không quên ăn, thật là khiến người cạn lời.

"Sư phụ, đây là của người, đây là của ta."

Vân Tịch lại lầu bầu một câu.

Nghe vậy, Tần Giác có chút cảm động, không nghĩ tới Vân Tịch thế mà còn nhớ tới hắn.

"Hắc hắc, cho sư phụ cái phao câu, ta thật thông minh."

Tần Giác: ". . ."

Hắn hiện tại đột nhiên rất muốn bóp chết Vân Tịch.

"Ai, ta cũng ngủ thôi."

Lắc đầu, Tần Giác chậm rãi nằm xuống, lập tức lại nghĩ tới trước đó lão nhân nói với Thạch

Thiên: Tìm tới một người gọi là Trần Bắc Huyền, sau đó giết chết hắn!

Thạch Thiên giết Trần Bắc Huyền?

Cái này kịch bản cũng không khỏi quá ba chấm đi.

Thì ra lúc trước khi lão nhân cùng mấy vị cường giả trong làng đi ra ngoại giới du ngoạn, bởi

vì tranh đoạt một món đồ, đã chiến đấu với Trần Bắc Huyền.

https://thuviensach.vn

Kết quả không ngạc nhiên chút nào, Trần Bắc Huyền toàn thắng, cũng giết chết tất cả võ giả

khác.

Cuối cùng dưới sự yểm hộ của đồng bạn, chỉ có lão nhân một mình chạy trốn.

Cũng bắt đầu từ đó lão nhân rơi xuống ám thương, thân thể càng ngày càng tệ, cho dù tu vi

bản thân là Thiên Giai nhưng cũng không dám tùy ý sử dụng, nếu không nhẹ thì thổ huyết

phản phệ, nặng thì trực tiếp vẫn lạc!

May mà lão nhân liều mạng mang về đồ vật mà bọn họ đã tranh đoạt, cũng là một trong

những bí mật khiến cho Thạch Thiên có thể trẻ tuổi như vậy bước vào Thiên Giai.

Một gốc Linh thảo cấp năm có thể tẩy tủy, cải biến thể chất, cũng có công dụng giống với

lúc tắm rửa long huyết.

Khác biệt chính là, dược tính của Linh thảo càng ôn hòa hơn.

Sau khi lão nhân trở lại, liền trồng Linh thảo ở trong sân nhà mình, thẳng đến khi hoàn toàn

trưởng thành.

Lúc đầu lão nhân muốn dùng Linh thảo trên người mình, trị liệu ám thương, nhưng với tu vi

https://thuviensach.vn

của hắn, rất có thể không còn cách nào để báo thù.

Lúc này,võ giả trong thôn ra ngoài đi săn đột nhiên tìm thấy một đứa bé sau đó đem nó thu

dưỡng.

Hài nhi này dần dần trưởng thành, đúng là lộ ra thiên phú võ đạo kinh người, lão nhân cuối

cùng từ trên người đứa bé này nhìn thấy hy vọng báo thù, thế là đặt tên là Thạch Thiên, đỉnh

thiên lập địa, cũng dùng Linh thảo trên người hắn, dốc sức bồi dưỡng.

Nghe xong những lời này, kinh hãi nhất không ai qua được Thạch Thiên, dù sao thì lão nhân

chưa hề nói cho hắn, hắn thì ra là được nhặt từ bên ngoài.

Nhưng mà chuyện liên quan đến Linh thảo, Thạch Thiên lại rất có ấn tượng, bởi vì năm đó

lúc hắn sáu tuổi, lão nhân thường xuyên lôi kéo hắn đi ngâm thuốc.

Mà Thạch Thiên cũng cóthể rõ ràng cảm giác được, thể chất của mình xuất hiện biến hóa,

cho dù là lực lượng, hay là tốc độ tu luyện, đều tăng lên.

“Tộc trưởng gia gia yên tâm, vô luận là người đó ở nơi nào, ta đều sẽ tìm hắn, sau đó giết

chết hắn!”

https://thuviensach.vn

Thạch Thiên nói chắc chắn, đáp ứng thỉnh cầu của lão nhân.

. . .

Nghĩ tới đây, Tần Giác thở dài, nói thật, hắn thật đúng là muốn nhìn thử hai người kia đánh

nhau sẽ như thế nào.

“Hửm?”

Tần Giác nhíu mày, linh thức cấp tốc tản ra, nhận thấy được một tia dị thường.

Trong bóng tối, lão nhân chống quải trượng đi ra khỏi thạch ốc, đi tới trước tấm bia đá, bịch

một tiếng quỳ xuống.

“Thạch Thần đại nhân, vô luận như thế nào, xin phù hộ tiểu Thiên an toàn.”

Lão nhân chắp tay trước ngực, thành khẩn nói:

“Ta vốn không nên để tiểu Thiên đi làm loại chuyện này, nhưng ta thực tế. . . Không cam tâm.

. .”

Lão nhân rất rõ ràng Trần Bắc Huyền kia mạnh tới cỡ nào, hiện tại qua mấy thập niên, đối

phương thậm chí rất có thể đã bước vào Chí Tôn cảnh.

https://thuviensach.vn

Nhưng báo thù sớm đã trở thành chấp niệm của lão, mỗi khi rảnh rỗi, hắn liền sẽ nghĩ đến

đồng bạn chết thảm, hận không thể ăn tươi nuốt sống Trần Bắc Huyền.

Đừng nói tu vi của hắn, hiện tại thân thể còn mang thương tích, coi như không có bị thương

gì, cũng hoàn toàn thúc thủ vô sách.

Chính vì vậy, lão nhân mới chỉ có thể ký thác hy vọng lên người Thạch Thiên.

Nhưng mà trải qua mười mấy năm tiếp xúc, lão nhân đã đối đãi với thiếu niên thuần chân vô

hạ này như con cháu của mình rồi, cho dù vẫn không chịu từ bỏ báo thù, nhưng cũng không

muốn nhìn thấy Thạch Thiên bởi vậy mà bị thương hoặc là mất mạng.

“Ông.”

Sau khi nói ra câu này, bia đá đúng là sáng lên một vầng sáng, dường như đang đáp lại lão

nhân.

Thấy thế, lão nhân đại hỉ, vội vàng bái nói:

“Đa tạ Thạch Thần đại nhân! Đa tạ Thạch Thần đại nhân.”

Lại liên tục bái vài chục cái, lão nhân lúc này mới vô cùng vui vẻ đứng lên, trở lại gian phòng

của mình.

https://thuviensach.vn

Mắt thấy cảnh tượng này, Tần Giác hơi trầm ngâm, thân hình lóe lên, dẫn theo Vân Tịch đi

tới bên cạnh bia đá.

Ông!

Phát giác được Tần Giác, bia đá vừa muốn phóng thích ô quang, bàn tay Tần Giác bỗng

nhiên nhẹ nhàng rơi lên phía trên, chỉ một thoáng, bia đá khôi phục lại bình tĩnh, ô quang

cũng theo đó dập tắt.

“Thú vị, ngươi hẳn là Thánh khí a?”

Tần Giác ý vị thâm trường nói.

Kỳ thật Tần Giác đối với Thánh khí cũng không hiểu rõ cho lắm, thậm chí có thể nói là hoàn

toàn không biết gì.

Nhưng trong nhẫn trữ vật của hắn hiện tại còn một cái Thánh khí vơ vét từ Linh tộc, chẳng

qua là nửa thành phẩm, không có khí linh thuộc về chuẩn Thánh khí.

Mà tấm bia đá này rất giống Thánh khí sinh ra khí linh.

“. . .”

https://thuviensach.vn

Bia đá trầm mặc, nhìn qua giống như không có gì khác lạ, rất khó tưởng tượng, đây sẽ là

Thánh khí.

bookmark_add Chương 130: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Ngươi Vẫn Nên Biến Trở Lại Đi

Phiên bản Dịch · 1604 chữ

“Nếu ngươi đã không nói lời nào, vậy ta cũng chỉ đành phải tự mình vào xem.”

Tần Giác thở dài.

“Không, đừng!”

Bia đá vốn dĩ yên lặng đột nhiên mở miệng nói tiếng người, phát ra thanh âm non nớt, như

hài tử.

Tần Giác: “...”

Là ta hiểu sai sao?

Vì sao luôn thấy lạ lùng chỗ nào đó vậy kìa?

“Ngươi, ngươi là ai, tại sao lại muốn tới làng.”

Bia đá ngữ khí hơi có vẻ bối rối, tràn ngập sợ hãi.

Hết cách rồi, Tần Giác mang đến cho nó cảm giác áp bách quá mạnh, mà lúc chiều nó rõ

https://thuviensach.vn

ràng đã dùng năng lực dò xét Tần Giác, không có bất kỳ dao động linh lực gì, vì sao bây giờ

lại mạnh đến thế.

“Ta chỉ là đến tá túc một đêm mà thôi.”

Tần Giác nói chuyện đương nhiên.

Trên thực tế, nếu như không phải là bởi vì gặp được Thạch Thiên, làm Tần Giác hứng thú,

hắn cũng sẽ không cố ý chạy tới nơi này.

menu

Trước Tiếp

Chỉ tiếc, Thạch thôn này không giống như trong tưởng tượng của hắn lắm, nhưng mà cũng

có thể miễn cưỡng chấp nhận được.

“Nói bậy, ngươi cường đại như vậy, căn bản không cần ở đây nghỉ ngơi.”

Bia đá phản bác.

“Ta cường đại có quan hệ gì với việc ta muốn ở chỗ này nghỉ ngơi?”

Tần Giác im lặng trợn mắt.

“...”

https://thuviensach.vn

Bia đá lập tức á khẩu không trả lời được, không đúng, nó cũng không có miệng mà.

“Yên tâm, ta sẽ không làm gì làng này, nếu như ta muốn, làng này đã biến mất khỏi thế giới

này từ lâu.”

Tần Giác thản nhiên nói.

“...”

Bia đá lần nữa trầm mặc.

Quả thật, Tần Giác đã có thể nhẹ nhõm trấn áp nó, như vậy liền chứng minh thực lực vượt

qua xa nó.

Ngay cả nó đều không thể ngăn cản thì những võ giả thấp giai bên trong Thạch thôn làm sao

có khả năng chống lại?

“Ngươi hẳn là Thánh khí a?”

Tần Giác lại hỏi một lần.

Lần này bia đá không có lựa chọn trầm mặc, mà là đáp:

“Đúng thế.”

Không hề nghi ngờ, đây là Thánh khí đã ngưng tụ ra khí linh, cũng chỉ có Thánh khí mới có

https://thuviensach.vn

thể sinh ra khí linh.

Nếu là đặt ở ngoại giới , bất kỳ Thánh khí sinh ra khí linh nào, cũng đủ để khiến cho vô số võ

giả điên cuồng, thậm chí ngay cả tám đại thánh địa cùng mười hai Thánh tộc cũng không

ngoại lệ.

Phải biết, cho dù là mười hai Thánh tộc, Thánh khí nắm giữ cũng chỉ có mấy món chuẩn

Thánh khí thôi, tỷ như Linh tộc.

Mà Thánh khí có linh khí, các phương diện thuộc tính cùng uy lực đều sẽ tăng lên với biên

độ lớn, có thể xưng hủy thiên diệt địa.

Quan trọng nhất chính là, nó không còn là một món vĩ khí đơn thuần nữa, giống như với Vân

Tịch sinh ra linh trí, trở thành một cá thể có sinh mệnh.

Nói một cách khác, dù không có người điều khiển, nó cũng có thể một mình chiến đấu, với

lại thực lực không thua gì cường giả Thánh Cảnh bình thường, thậm chí một số Thánh khí

cao cấp ngay cả Thánh Vương đều có thể chống lại.

Thạch thôn có thể an ổn ở chỗ này tồn tại mấy trăm năm, chính là dựa vào bia đá che chở,

https://thuviensach.vn

nếu không chỉ sợ đã bị yêu thú hủy diệt từ lâu.

“Ta phụng mệnh chủ nhân thủ hộ nơi này, trước khi hắn trở lại, nơi nào cũng không thể đi.”

Dừng một chút, bia đá tiếp lấy nói ra:

“Hi vọng ngươi không nên mang ta đi.”

Dưới tình huống bình thường, ngay cả cường giả Đại Thánh nhìn thấy Thánh khí có được khí

linh cũng trông mà thèm, bởi vậy bia đá rất lo lắng Tần Giác sẽ cưỡng ép mang nó đi.

“Chủ nhân? Chủ nhân của ngươi là ai?”

Tần Giác nghi hoặc, tấm bia đá này thế mà đã có chủ nhân.

“Ây. . . Quên rồi.”

Tần Giác: “...”

“Nhưng mà ta nhớ được hắn nói sẽ trở về tìm ta.”

“...”

“Được rồi.”

Tần Giác cười khổ, dù sao hắn cũng không có hứng thú gì với tấm bia đá này.

Với lại một khi hắn mang bia đá đi, chẳng khác gì là phán tử hình cho toàn bộ cư dân Thạch

https://thuviensach.vn

thôn, Tần Giác đương nhiên sẽ không làm như thế.

“Đúng rồi, ngươi có thể biến thành bộ dáng của nhân loại không?”

Tần Giác hiếu kì dò hỏi.

Theo lý thuyết, một món Thánh khí có linh khí, hắn là có thể giống yêu thú, hóa thành hình

người mới đúng, bởi vậy Tần Giác rất muốn biết bia đá sau khi biến hóa sẽ có bộ dạng gì.

“Có thể, nhưng mà trước tiên ngươi lấy tay ra đã.”

Chần chờ một lát, bia đá thấp giọng nói.

Từ lúc Tần Giác bắt đầu xuất hiện, liền triệt để trấn áp linh lực của nó, đừng nói hoá hình,

ngay cả động cũng không động được.

Nghe vậy, Tần Giác lập tức giơ cánh tay lên.

Ông!

Sau một khắc, chỉ thấy vầng quang sáng lên, bao phủ lại bia đá, sinh ra từng đợt gợn sóng,

chợt một nam hài thân thể trần truồng, tóc bạc trắng xuất hiện ở trước mắt Tần Giác, giống

như nhân vật bước ra từ trong Anime.

Nhất là cặp mắt to kia, thanh tịnh thâm thúy, tựa như sao trời.

Chỉ là, dáng vẻ này… Không phải quá tà ác đi!

https://thuviensach.vn

“Đây chính là bộ dáng sau khi ta hoá hình.”

Bia đá ngẩng đầu nhìn Tần Giác, thân thể chỉ tới nửa người Tần Giác.

“...”

“Ngươi vẫn nên biến trở lại đi.”

Tần Giác xạm mặt lại.

Bọn gia hỏa này sao mà sau khi hoá hình đều không mặc quần áo? Với lại hình như bản thân

mình còn không ý thức được vấn đề này.

“...”

Bia đá gãi đầu một cái, không rõ lắm, đành phải lại biến trở lại.

“Ha ha, ngươi thủ hộ nơi này thật tốt đi, ta phải đi ngủ.”

Duỗi lưng một cái, Tần Giác lười tiếp tục nói nhảm, thân hình thoắt một cái, biến mất tại

chỗ.

Thấy thế, bia đá ngạc nhiên, không nghĩ tới Tần Giác thế mà cứ đi như vậy.

“Nhân loại này… Thật kỳ quái.”

Liên quan tới ký ức về chủ nhân lúc trước, bia đá đã không nhớ rõ từ lâu, chỉ là yên lặng thủ

hộ thôn trang này, Tần Giác hẳn là nhân loại đầu tiên mạnh hơn nó.

https://thuviensach.vn

Nhưng nhìn dáng vẻ của Tần Giác, giống như hoàn toàn không có để tâm đến nó, chẳng lẽ

hiện tại ngoại giới có rất nhiều Thánh khí sao?

Bia đá trăm mối nghi vấn nhưng vẫn không có cách giải.

Ngày hôm sau, ánh nắng xuyên qua tầng mây chiếu xuống, vạn vật trở lại như cũ.

Tần Giác cùng Tô Ngạn tỉnh lại, chuẩn bị rời đi, mục tiêu của bọn hắn chính là Bất Hủ thánh

địa, đương nhiên không thể ở đây trì hoãn quá lâu được.

Huống chi, Tần Giác vốn chỉ là muốn nhìn thử Thạch thôn có dáng vẻ ra sao mà thôi, bây giờ

mục đích đã đạt được, lưu lại cũng không có tác dụng gì.

Giờ phút này, tất cả mọi người của Thạch thôn đi tới đất trống phía bên ngoài, tiễn hai người

Tần Giác.

Người dân nơi này đều rất chất phác, cứ nghĩ đến việc bọn họ chỉ cùng Tần Giác ở chung

nửa ngày, nhưng rất nhiệt tình đối xử với Tần Giác, tựa như người nhà của mình.

“Tần Giác, ngươi ở Nam Cảnh thật sao? Về sau ta sẽ đi tìm ngươi.”

Thạch Thiên vẻ mặt kiên nghị, nói chắc chắn.

https://thuviensach.vn

Từ sau tối hôm qua lão nhân nói sự kiện kia cho hắn biết, Thạch Thiên liền quyết định muốn

ra ngoại giới xông xáo, ngoại trừ việc báo thù cho lão nhân ra thì hắn cũng muốn trở nên

mạnh hơn.

Tần Giác: "..."

Câu nói này làm sao nghe ra giống như muốn đánh hắn vậy?

"Được, ta chờ ngươi."

"Tạm biệt."

"Tạm biệt."

Nói xong, Tần Giác liếc mắt nhìn bia đá cách đó không xa, lập tức cùng Tô Ngạn phi thân lên,

bay về nơi phía xa.

Đúng lúc này một con yêu thú trong khu rừng bên cạnh đột nhiên xông ra, mở ra miệng lớn

như chậu máu cắn về phía Tần Giác!

"Cẩn thận!"

Thạch Thiên kinh hô.

Bành!

https://thuviensach.vn

Chỉ nghe một tiếng vang trầm, vừa mới hé miệng yêu thú nháy mắt giống như pháo bông nổ

tung, sau đó hóa thành huyết vụ đầy trời phiêu tán.

“? ? ?”

Không chỉ có Thạch Thiên, tất cả mọi người ở đây đều sửng sốt, nếu như bọn hắn không

nhìn lầm, con yêu thú vừa mới xuất hiện kia hắn là Thiên Giai, làm sao đột nhiên lại không

còn nữa rồi?

Tần Giác cũng mặc kệ bọn hắn sẽ nghĩ như thế nào, linh lực dưới chân hóa ngựa, chở hắn

cùng Tô Ngạn nhanh chóng biến mất ở chân trời.

Chỉ để lại một đám cư dân Thạch thôn trợn mắt hốc mồm

bookmark_add Chương 131: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Sư Đồ Ăn Hàng

Phiên bản Dịch · 1660 chữ

Đối với Tần Giác và Tô Ngạn mà nói, chuyện ở Thạch thôn bất quá cũng chỉ là nhạc đệm,

cũng không để trong lòng, với lại đây hết thảy đều chỉ là bởi vì Tần Giác đột nhiên tâm huyết

dâng trào mà thôi.

https://thuviensach.vn

Về phần Thạch Thiên có thể trưởng thành hay không trở thành "Nhân vật chính" trong ký ức

của Tần Giác kia thì phải xem tạo hóa của chính Thạch Thiên rồi.

"Đáng tiếc, thế giới này hình như cũng không tồn tại loại thể chất Chí Tôn Cốt."

Tần Giác thở dài, có chút tiếc nuối.

Nhưng mà cho dù thật sự có, nghĩ đến cũng không được tính là thiên tư tuyệt thế gì.

Dù sao, Chí Tôn ở loại địa phương như Nam Cảnh kia có lẽ được coi là cường giả đỉnh cao,

nhưng ở Trung Châu thánh địa, dường như khắp nơi đều có.

Trừ loại thành nhỏ như Ám Nguyệt thành kia, cơ bản tùy tiện chỉ cần là thành chủ của một

thành, đều có cấp bậc Chí Tôn cảnh.

Mấy ngày sau đó, hai người đi thẳng vào trong Yêu Thú Sơn Mạch, nhìn thấy được rất nhiều

vật ly kỳ cổ quái, có sơn cốc phong cảnh xinh đẹp, kỳ hoa dị thảo có thể thấy được ở khắp

nơi, tựa như tiên cảnh.

Cũng có hiểm cảnh âm trầm đáng sợ, các loại độc trùng rắn kiến trong rừng rậm, yêu thú

tung hoành, khiến người ta không rét mà run.

https://thuviensach.vn

Mà đi vào càng sâu, đẳng cấp của yêu thú cũng không ngừng đề cao, đến cuối cùng, thậm chí

có yêu thú cấp bậc Thánh Cảnh ẩn hiện, chỉ cần gầm lên giận dữ liền có thể chấn khiến cho

menu

Trước Tiếp

can đảm của võ giả thấp giai vỡ vụn, bỏ mình.

Tần Giác lần này đến Trung Châu thánh địa vốn là ôm tâm tình ngao du, bởi vậy trên đường

đi chơi đến quên cả trời đất, không biết thu thập bao nhiêu linh quả, linh thực, đến mức

không thể không ngay lập tức mở rộng không gian của nhẫn trữ vật.

Tuy nói Tần Giác trước nay không thèm để tâm đến tài nguyên tu luyện, nhưng linh quả

chính là cóthể trực tiếp làm đồ ăn vặt, về phần linh thực, Tần Giác dự định mang về cho

Bạch Nghiệp luyện đan.

Nói đi nói lại thì chờ lúc hắn trở về, Bạch Nghiệp còn sống à? Có thể đã bị ngũ mã phanh

thây rồi cũng nên đi?

Rống!

https://thuviensach.vn

Đang nghĩ ngợi vấn đề này, một dòng khí tức mênh mông đột nhiên dâng lên ở nơi xa, xen

lẫn lửa giận vô tận, ngay cả không gian cũng vặn vẹo.

Chỉ một thoáng, thiên địa đều màu đỏ, hiện ra thương khung rộng vô tận, có thể nói là muôn

hình vạn trạng.

Dị tượng như thế, không cần nghĩ cũng biết, chỉ có yêu thú Thánh Cảnh mới có thể dẫn

động.

“Nhân loại! Ngươi dám xâm nhập lãnh thổ của ta. . .”

Lời còn chưa dứt, Tần Giác nhìn cũng chưa từng nhìn, bún nhẹ tay một cái.

Phốc!

Kim quang nháy mắt xuyên thấu hàm dưới của con yêu thú này, sau đó bắn ra từ não sau, xé

nát nguyên hồn.

Hô –

Dị tượng giữa thiên địa im bặt lại, chậm rãi tiêu tán, giống như cái gì cũng chưa từng xảy ra.

Ầm ầm!

https://thuviensach.vn

Thân thể cao lớn của yêu thú rơi xuống từ không trung, như là thiên thạch, va lên nền đất

làm rung chuyển.

Yêu thú ẩn nấp ở phía xa thấy thế, lập tức bị dọa đến tèra quần, không chút do dự xoay

người chạy trốn.

Nhân loại này thật đáng sợ!

Trên thực tế, đây đã là yêu thú Thánh cảnh thứ ba bị Tần Giác giết chết, hai con trước đó

một con bị đánh nát nửa người, một con khác thì cái gì cũng không còn nữa.

Cái này hẳn là con còn hoàn chỉnh nhất.

“Không biết hương vị của yêu thú Thánh Cảnh thế nào.”

Tần Giác dùng tay vồ một cái, thi thể của yêu thú Thánh Cảnh lập tức xuyên qua không gian

xuất hiện trước mặt hắn, giống như một tòa núi nhỏ.

Hai con trước đó bởi vì ngoại hình khó coi, Tần Giác đều không có đụng vào, con này nhìn

qua cũng rất được đấy.

“Tiền bối , theo tốc độ bây giờ của chúng ta, hai ngày sau liền có thể rời khỏi Yêu Thú Sơn

mạch.”

https://thuviensach.vn

Lúc này, Tô Ngạn từ bên cạnh đi tới, khẽ cười nói.

Khoảnh khắc này Tô Ngạn đã gỡ mặt nạ ra, lộ gương mặt tuyệt mỹ, mắt ngọc mày ngài,

khuôn mặt như tranh vẽ, có thể xưng ba trăm sáu mươi độ không góc chết, đủ để khiến bất

kỳ nam nhân nào vì đó mà mê muội.

Khoảng thời gian này đi theo Tần Giác, Tô Ngạn cũng thu hoạch được vô số linh quả cùng tài

nguyên tu luyện, một ít linh dược cấp cao mà lúc bình thường nàng căn bản không dám

tưởng tượng, nhưng lúc ở trong Yêu Thú Sơn Mạch, lại dường như cũng không cần tiền.

Ngẫu nhiên gặp được một ít thiên tài địa bảo có yêu thú thủ hộ gần đó, cũng đều bị Tần Giác

tiện tay đánh chết, biến thành chiến lợi phẩm.

“Ừm.”

Tần Giác nhẹ gật đầu, nhanh chóng cắt xuống một miếng thịt thú, sau đó xử lý sạch sẽ, bắt

đầu nướng.

“Ngao ô, ngao ô ~ ”

Trên bầu trời, Vân Tịch phát ra tiếng gào thét ‘hung ác’, ngửi thấy mùi thơm bay tới, cực kì

https://thuviensach.vn

đáng yêu.

Bởi vì đã thăng lên cấp ba, cho nên hiện tại Vân Tịch có thể phi hành trong thời gian ngắn,

tốc độ có hơi chậm.

“Không phải đã nói với ngươi là không được chạy loạn hay sao?”

Tần Giác trách mắng.

“A…, người ta vừa học bay, muốn hoạt động một chút mà.”

Vân Tịch nắm lấy hai cái tai, rơi trên vai Tần Giác, chột dạ nói.

Tần Giác im lặng trợn mắt, với tu vi của Vân Tịch ở loại địa phương này chạy loạn quả thực

cùng tìm chết cũng không có gì khác biệt, cho nên vừa rồi linh thức của hắn không thể

không một mực đi theo trên người Vân Tịch.

“Sư phụ, lại có thứ ngon lành nào vậy?”

Vân Tịch lắc lắc mái tóc ngốc manh, không kịp chờ đợi mà hỏi.

Thấy Vân Tịch đổi chủ đề, Tần Giác có chút bất đắc dĩ:

“Đây là thịt của yêu thú Thánh Cảnh, ngươi không thể ăn.”

“Vì sao chứ?”

Nghe vậy, Vân Tịch nháy mắt đứng thẳng kéo xệ khuôn mặt xuống, tràn ngập ủy khuất.

https://thuviensach.vn

“Chờ khi nào ngươi tấn cấp lên đến cấp năm rồi nói sau.”

Tần Giác bình tĩnh nói.

Nếu như chỉ là thịt yêu thú cấp Chí Tôn, với tu vi của Vân Tịch còn có thể hấp thu luyện hóa.

Nhưng yêu thú Thánh Cảnh đã thoát thai hoán cốt, cho dù là huyết nhục, hay là gân cốt, đều

tràn ngập linh khí cùng sinh cơ khổng lồ, dù là sau khi chết cũng có thể còn tồn tại trăm

năm, ngàn năm.

Đừng nói Vân Tịch chỉ là cấp ba, cho dù là cấp bốn cũng rất khó tiếp nhận, không cẩn thận

liền sẽ bị no bạo.

Dù cho thể chất của Vân Tịch đã được long huyết cải tạo qua, nhưng long huyết của một con

Thái Hư Cự Long cấp Chí Tôn, ở trước mặt yêu thú Thánh Cảnh chẳng là thá gì cả?

“Cấp năm?”

Vân Tịch ngồi trên vai của Tần Giác, đếm đầu ngón tay:

“Một, hai, ba, bốn, năm, vậy chẳng phải là cần rất lâu nữa sao?”

Tần Giác: “. . .”

Nói nhảm, nếu không lâu, chỉ sợ khắp nơi đều là Linh thảo cấp năm.

https://thuviensach.vn

Không đúng, lấy tốc độ của ngươi bây giờ, hình như cũng không mất bao lâu nữa đi?

Ngắn ngủi nửa năm, Vân Tịch liền từ một Tạp thảo vừa mới sinh ra linh trí tấn thăng lên

thành Linh thảo cấp ba.

So ra thì, Thạch Thiên, Lý Thất Diệp là cái thứ gì chứ?

“Sư phụ, còn có món khác hay không?”

Vân Tịch vẫn không chịu từ bỏ, tiếp tục quấn lấy Tần Giác.

“Ai, có tên đồ đệ như người này, thật sự là bất hạnh.”

Tần Giác im lặng, chỉ có thể lấy ra một viên linh quả đuổi Vân Tịch.

“Hắc hắc, sư phụ tốt với ta nhất.”

Vân Tịch ôm linh quả còn lớn hơn cả mình, đắc ý gặm.

Không bao lâu, thịt thú được nướng chín, Tần Giác lần đầu tiên phân một nửa cho Tô Ngạn,

khiến Tô Ngạn rất ngạc nhiên.

“Đa tạ tiền bối.”

Tô Ngạn nhận thịt nướng, cẩn thận từng li từng tí ăn.

Chính như Tần Giác nói, thịt của yêu thú Thánh Cảnh không phải yêu thú bình thường có

https://thuviensach.vn

thể so sánh được, cho dù nàng đã là cường giả Chí Tôn cảnh, cũng nhất định phải chú ý cẩn

thận.

Một bên khác, Tần Giác nhưng là không lo nhiều như vậy, tất cả thịt của yêu thú trong mắt

hắn chỉ có hai loại là ăn ngon và không thể ăn thôi, về phần linh khí, căn bản sẽ không tạo ra

bất kỳ ảnh hưởng gì cho hắn.

Cứ như vậy lại qua hai ngày, Tần Giác với Tô Ngạn rốt cục cũng bay ra khỏi Yêu Thú Sơn

Mạch, đi tới một vùng bình nguyên rộng lớn.

Lại bay mấy vạn dặm nữa, chính là phạm vi lãnh thổ của Bất Hủ thánh địa.

bookmark_add Chương 132: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Hai Bất Hủ Thánh Chủ

Phiên bản Dịch · 1662 chữ

Tám đại thánh địa cùng mười hai Thánh tộc trong Linh Ương giới, trừ Linh tộc đã bị Tần

Giác tiêu diệt ra thì Bất Hủ thánh địa hắn là được thành lập trong thời gian ngắn nhất, cũng

mạnh nhất.

Linh Ương giới tổng cộng có tám vị cường giả Đại Thánh, chưởng quản tám thánh địa, tọa

https://thuviensach.vn

trấn bát phương.

Mà thành chủ của Bất Hủ thánh địa thì được công nhận là người mạnh nhất!

Vị Bất Hủ thánh chủ này lúc trước chỉ dùng chưa đến một trăm năm liền tấn thăng lên Đại

Thánh, đưa tới dị tượng làm cả Linh Ương giới chấn động, đồng thời lúc vừa mới đột phá, liền

khởi xướng khiêu chiến với Vô Song thánh chủ.

Ngay lúc đó Vô Song thánh chủ cũng giống như Bất Hủ thánh chủ hiện tại, là người được

công nhận là mạnh nhất ở Linh Ương giới.

Hai người trải qua đại chiến ba ngày ba đêm, không biết phá hủy bao nhiêu núi non sông

ngòi, dẫn đến không gian vỡ vụn, thiên băng địa liệt, ngay cả Thánh Vương cũng không thể

tới gần, chỉ có thể quan sát từ xa.

Cuối cùng Bất Hủ thánh chủ gian nan chiến thắng, trở thành tân nhiệm người mạnh nhất ở

Linh Ương giới.

Về sau vị Bất Hủ thánh chủ này liền sáng lập Bất Hủ Thần Vực, triệu tập cường giả thiên hạ.

Bởi vì thực lực cường đại cùng với thuật luyện đan luyện khí vô song, dẫn đến có vô số võ giả

https://thuviensach.vn

cao giai gia nhập, Bất Hủ Thần Vực cũng nhanh chóng được liệt vào danh sách những thế lực

menu

Trước Tiếp

mạnh nhất, trở thành đại thánh địa thứ tám.

Nháy mắt mấy ngàn năm đi qua, bây giờ Bất Hủ thánh chủ rốt cuộc mạnh đến mức nào

không ai biết, thậm chí có rất ít người có thể nhìn thấy chân thân của hắn.

Chỉ là thỉnh thoảng sẽ phát minh một ít vật ly kỳ

cổ quái, công bố thiên hạ, trở thành chủ đề lôi cuốn.

Thời gian còn lại, mặc kệ tham gia hoạt động gì, cơ bản đều dịch dung.

Nhưng mà cho dù là dịch dung, cũng không khác những thành chủ thánh địa khác chút nào,

bởi vậy có người suy đoán, Bất Hủ thánh chủ rất có thể đã đột phá Đại Thánh, siêu thoát

Linh Ương giới.

Nhưng mà đây chỉ là suy đoán mà thôi, dù sao cũng không ai biết trên Đại Thánh rốt cuộc là

cảnh giới gì.

https://thuviensach.vn

Không giống với Linh tộc, trong phạm vi lãnh thổ của Bất Hủ thánh địa có rất nhiều thế lực

phụ thuộc, giống như có thị vệ vây quanh vậy.

Nói cách khác, muốn tiến công Bất Hủ thánh địa, đầu tiên nhất định phải vượt qua ‘Phòng

ngự’ thứ nhất này mới được.

Cũng không thể xem thường những thế lực phụ thuộc này, dường như giữa mỗi thế lực đều

có truyền tống trận, lúc nào cũng cóthể chi viện cho nhau.

Với lại tọa trấn vô số là cường giả Chí tôn, Truyền kỳ, thậm chí là cường giả Thánh cảnh cũng

có mấy vị.

Có thể ôm vào bắp đùi Bất Hủ thánh địa cái này, ai sẽ cự tuyệt đâu?

Giờ phút này, Tần Giác cùng Tô Ngạn đang đứng ở bên ngoài một toà thành tên là Thông

Thiên thành, hiếu kì đánh giá tòa thành trì này.

Không thể không nói, đúng như kỳ danh, chỉ riêng tường thành đã cao mấy trượng, xuyên

thẳng chân trời, dường như không nhìn thấy điểm cuối.

Tần Giác rất nghi hoặc, đóng tường thành cao như vậy làm được cái gì? Còn không phải một

https://thuviensach.vn

quyền liền sập.

Nếu để cho ngoại nhân biết ý nghĩ này của Tần Giác, sợ rằng sẽ tức giận thổ huyết.

Phải biết, Thông Thiên thành này thế nhưng là dùng vật liệu đá đặc thù kiến tạo, trên mỗi

tảng đá đều khắc phù văn, sau khi thông qua linh lực thôi động, có thể cấp tốc hình thành

một trận pháp phòng ngự, không thể phá vỡ, ngay cả cường giả Truyền Kỳ Cảnh cũng thúc

thủ vô sách, bởi vậy Thông Thiên thành lại có thanh danh tốt đẹp, làm sao có thể tùy tiện

một quyền liền đổ sụp?

Ngươi cho rằng ai ai cũng biến thái giống ngươi vậy à!

“Uy, các ngươi nghe nói không, Thánh tử của Bất Hủ thánh địa thời gian trước đây khi xuất

quan, đã thành công tiến giai Thánh Cảnh!”

Lúc này, mấy tên võ giả đi lướt qua bên cạnh hai người Tần Giác, thấp giọng thảo luận.

“Nghe đồn hắn chỉ mới hơn năm mươi tuổi, quả thực quá mạnh.”

“A, hắn chính là con trai của thánh chủ đại nhân, thiên phú tuyệt đỉnh, nói không chừng qua

mấy chục năm nữa, Linh Ương giới chúng ta sẽ sinh ra vị cường giả Đại thánh thứ chín!”

https://thuviensach.vn

“Chậc chậc, một Bất Hủ thánh địa lại xuất hiện hai vị cường giả Đại Thánh, Linh Ương giới

còn có thế lực nào có thể chống lại được chứ?”

“Thôi đi, hình như hiện tại cũng không có thế lực nào có thể chống lại Bất Hủ thánh địa á.”

“. . .”

Một Thánh Cảnh hơn năm mươi tuổi?

Tô Ngạn không thể tưởng tượng nổi, nàng đau khổ tu luyện mấy chục năm, bất quá cũng chỉ

mới vừa vặn tấn thăng lên Chí Tôn cảnh mà thôi, còn người ta thì đã bước vào Thánh Cảnh,

đùa cái gì vậy?

Nhưng nghĩ lại, bên cạnh mình thế nhưng có tồn tại càng đáng sợ hơn, thế là cũng chẳng

kinh ngạc nữa.

Lần ngao du ở Trung Châu thánh địa này, cuối cùng để cho Tô Ngạn hiểu rõ cái gì gọi là

thiên tài chân chính.

So ra thì, cái danh xưng Thánh nữ Phong Lôi tông này của nàng, quả thực không đáng nhắc

https://thuviensach.vn

tới, Truyền Kỳ Cảnh mà nàng đang theo đuổi, đặt ở Trung Châu thánh địa, cũng bình thường

mà thôi.

Bất quá cái này ngược lại kích thích ý chí chiến đấu của Tô Ngạn, mình có lẽ không có thiên

phú kinh thế hãi tục, cũng không có huyết mạch Đại Thánh.

Nhưng con đường võ đạo, vốn là như đi ngược dòng, không tiến tất lùi, ai có thể cam đoan

nàng về sau sẽ không trở thành cường giả đỉnh phong chứ?

“Tiền bối, chúng ta tiếp theo nên làm gì đây?”

Chần chờ một lát, Tô Ngạn nhịn không được hỏi, bọn hắn đã đứng ở chỗ này hồi lâu rồi

nhưng Tần Giác vẫn không có ý tứ mở miệng nói chuyện.

Trên thực tế Tần Giác đang dùng linh thức xuyên thấu tầng tầng trận pháp, cấm chế, thăm

dò Bất Hủ thánh địa ở xa xa.

Trong tầm mắt của hắn, Bất Hủ thánh địa ẩn giấu đi rất nhiều không gian bên trong, chi chít

khắp nơi, lớn nhỏ cộng lại không thua gì Nam Cảnh.

Đây cũng là đặc quyền của cường giả Thánh Cảnh, có thể mở ra một không gian, tỷ như Vô

Cực bí cảnh trước đó.

https://thuviensach.vn

“Xuỵt.”

Tần Giác làm động tác im lặng, linh thức mạnh mẽ khuếch tán ra.

Hắn đến Bất Hủ thánh địa mục đích cũng không phải vì ngắm phong cảnh, mà là xác định vị

Bất Hủ thánh chủ kia rốt cuộc có phải giống như hắn là đến từ Địa Cầu hay không.

Rốt cục, Tần Giác tìm thấy thân ảnh của Bất Hủ thánh chủ ở trong một mảnh rừng trúc u

tĩnh.

Cũng không phải Tần Giác có quen biết với Bất Hủ thánh chủ, mà là khí tức của thân ảnh

này là cường đại nhất, trừ Bất Hủ thánh chủ ra thì còn có thể là ai?

“Hửm?”

Cùng lúc đó, Bất Hủ thánh chủ cũng đột nhiên quay đầu lại, nhìn về phía Tần Giác.

“Thế mà bị phát hiện.”

Tần Giác có chút kinh ngạc.

Nhưng mà Bất Hủ thánh chủ mặc dù phát hiện ra linh thức của hắn, nhưng lại không biết vị

trí cụ thể của hắn.

https://thuviensach.vn

“Ai?”

Đây là một nam tử có đường nét dung mạo có vẻ như kiên cường, kiếm mi tà phi, khuôn mặt

góc cạnh rõ ràng, cánh mũi như núi cao sừng sững, không giận tự uy, vẻn vẹn một ánh mắt,

liền có thể cho người ta áp lực lớn lao.

“Khụ khụ, đêm nay ta sẽ tìm đến ngươi.”

Nói xong câu nói này, Tần Giác trực tiếp thu hồi linh thức, lưu lại Bất Hủ thánh chủ với vẻ

mặt mờ mịt.

“Được, chúng ta vào thành đi.”

Tần Giác cười nói.

Xem ra Bất Hủ thánh chủ kia cũng không chỉ là Đại Thánh đơn giản như vậy, nếu không thì

không có khả năng phát hiện ra linh thức của hắn.

Cũng đúng, Bất Hủ thánh chủ vài ngàn năm trước cũng đã là Đại Thánh, đến bây giờ làm sao

có thể giậm chân tại chỗ được?

“Oa, nơi này chính là Thông Thiên thành sao, thật lớn a.”

Đột nhiên, một thanh niên mặc áo đen hưng phấn hét lớn, giống như hài tử vui sướng.

https://thuviensach.vn

Tần Giác vô ý thức liếc mắt nhìn đối phương, lập tức sửng sốt, ta không nhìn lầm đi?

Đây không phải Bất Hủ thánh chủ à?

Rất nhanh Tần Giác liền ý thức rằng không đúng lắm, nếu như khí tức của Bất Hủ thánh chủ

thuộc về trầm ổn nặng nề, vậy thì thanh niên áo đen chính là nhẹ nhàng thoải mái, với lại

còn lâu mới cường đại được như Bất Hủ thánh chủ, đến cùng đã xảy ra chuyện gì chứ?

bookmark_add Chương 133: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Ta Tên Là Long Ngạo Thiên

Phiên bản Dịch · 1624 chữ

Hai Bất Hủ thánh chủ?

Tần Giác khẽ nhíu mày, tập trung nhìn, lúc này mới phát hiện thanh niên mặc áo đen chỉ có

thực lực vừa mới đạt tới Thánh Cảnh mà thôi, thậm chí còn chưa vững.

Liên tưởng đến đoạn đối thoại của những võ giả qua đường vừa rồi kia, Tần Giác như có điều

suy nghĩ, chẳng lẽ người này chính là vị Thánh tử Bất Hủ thánh địa kia?

Nếu không phải thì làm sao lại có dáng vẻ giống với Bất Hủ thánh chủ như tạc tượng được?

Nếu như vậy, liền có thể giải thích được.

https://thuviensach.vn

“Tiền bối, sao vậy?”

Tô Ngạn nghi ngờ hỏi, không rõ Tần Giác sao lại đột nhiên dừng lại.

“A, không có gì.”

Tần Giác lắc đầu, không tiếp tục quản thanh niên mặc áo đen, cùng Tô Ngạn trực tiếp tiến

vào Thông Thiên thành.

Mặc kệ thanh niên mặc áo đen là ai, dù sao đều không có liên quan gì với hắn.

Hắn đến Bất Hủ thánh địa chỉ là muốn xác nhận thân phận của Bất Hủ thánh chủ mà thôi, về

phần những người khác, Tần Giác cũng không có hứng thú.

Nhưng mà khiến Tần Giác không ngờ được đó chính là, khi bọn hắn đi dạo Thông Thiên

thành xong, lúc chuẩn bị tìm một chỗ để nghỉ ngơi, lại gặp thanh niên mặc áo đen.

“A? Ta hình như đã gặp các ngươi ở đâu đó.”

menu

Trước Tiếp

Thanh niên mặc áo đen lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, lập tức lâm vào trầm tư.

“...”

https://thuviensach.vn

“A, ta nhớ rồi, là ở bên ngoài thành!”

Thanh niên mặc áo đen vỗ đầu một cái, cao hứng nói, giống như nhìn thấy cứu tinh.

Tần Giác: “...”

Tên này thật sự là cường giả Thánh Cảnh sao?

Có phải là lộn ở đâu rồi không?

“Ha ha ha, thật sự là duyên phận, cái kia. . .

Chúng ta đã có duyên như vậy, ngươi cóthể cho ta chỗ ngủ được không?”

Thanh niên mặc áo đen cười híp mắt nói, rất khó tưởng tượng, hắn sẽ là một trong những

thế hệ trẻ tuổi của Linh Ương giới, là tồn tại đầu tiên bước vào Thánh Cảnh.

Tần Giác: “? ? ?”

Đây là cái hổ lang chi từ gì?

Dường như nhận ra lời nói của mình không thỏa đáng lắm, thanh niên mặc áo đen vội vàng

lại nói:

“Ý của ta là, ta muốn ngủ ở đây, nhưng quên mang linh thạch, có thể giúp ta trả được không,

ngày mai ta nhất định sẽ trả lại cho ngươi gấp mười, không, gấp trăm lần.”

Tần Giác: “...”

https://thuviensach.vn

Đường đường là Thánh tử của Bất Hủ thánh địa, thậm chí ngay cả tiền ở trọ cũng không có,

mà còn là trong thế lực phụ thuộc mình nữa, có lầm hay không vậy?

Bất quá ngẫm lại cũng đúng, Bất Hủ thánh chủ đã thật lâu không có lộ mặt, thanh niên mặc

áo đen lại là Thánh tử, những võ giả ở tầng dưới chót này chưa thấy qua cũng là bình thườ ng.

“Không có linh thạch còn dám tới ở trọ, mau cút, mau cút!”

Chưởng quầy ở bên cạnh nghe xong thanh niên mặc áo đen nói không có linh thạch, lập tức

lộ ra vẻ chán ghét, lớn tiếng xua đuổi.

“Tiền ăn của hắn ta chi.”

Tần Giác thản nhiên nói.

“A?”

Chưởng quầy sững sờ, không đợi hắn kịp phản ứng, một miếng linh thạch thượng phẩm đã

rơi vào trong tay.

“Đủ chưa?”

“Đủ, đủ rồi.”

Chưởng quầy thay đổi sắc mặt, cười tủm tỉm nói:

“Các vị khách quan, mời vào bên trong.”

https://thuviensach.vn

“...”

“Đa tạ ngươi, ngày mai ta nhất định sẽ trả lại ngươi gấp trăm lần.”

Thanh niên mặc áo đen đi đến trước mặt Tần Giác trịnh trọng nói.

“Mặt khác, ta tên là Long Ngạo Thiên, ngươi thì sao?”

Tần Giác: “? ? ?”

Long Ngạo Thiên?

Ta không nghe lầm chứ?

“Ây. . . Ta tên là Tần Giác.”

Tần Giác xạm mặt lại, có chút câm nín.

Đây là nhi tử của vị Bất Hủ Thánh Chủ kia sao?

Lại lấy tên Long Ngạo Thiên cho nhi tử của mình.

Chờ đã, Bất Hủ thánh chủ họ Long?

“Tần Giác, tên rất hay.”

Long Ngạo Thiên tán thán nói:

“Nghe liền biết khí chất phi phàm, không phải người bình thường.”

Tần Giác: “...”

Tâng bốc này là quá thẳng thừng!

https://thuviensach.vn

Hơn nữa, ngươi đã là Thánh tử của Bất Hủ thánh địa, sao lại sống ở loại địa phương này?

Sẽ không phải là kiểu từ nhỏ không có tự do, sau đó lén lút chạy ra ngoài đó chứ?

Nhìn biểu hiện vừa rồi của Long Ngạo Thiên, quả thật có thể là kiểu này.

Trên thực tế, Tần Giác chỉ đoán đúng phân nửa, Long Ngạo Thiên xác thực từ nhỏ không có

tự do, nhưng hắn lại không phải lén lút chạy ra ngoài.

Trước kia bởi vì thực lực không đủ, phụ mẫu không cho phép hắn chạy loạn khắp nơi, hiện

tại hắn thành công tiến giai lên Thánh Cảnh, nhìn khắp Linh Ương giới, người có thể giết

chết hắn dường như có thể đếm được trên đầu ngón tay, cũng bởi vậy được cơ hội ra ngoài

du ngoạn.

Chỉ tiếc, vừa mới rời khỏi Bất Hủ thánh địa chưa tới nửa ngày liền gặp phải một vấn đề, đó

chính là hắn không chỉ quên mang linh thạch, ngay cả nhẫn trữ vật cũng để quên ở nhà!

Rơi vào đường cùng, Long Ngạo Thiên chỉ có thể xin Tần Giác giúp đỡ, thuận tiện liên hệ tùy

tùng của mình ở Bất Hủ thánh địa, để hắn ngày mai đem nhẫn trữ vật tới.

https://thuviensach.vn

“Tần huynh đệ yên tâm, Long Ngạo Thiên ta nói được thì làm được, ngày mai tuyệt đối sẽ trả

lại ngươi gấp trăm lần.”

Long Ngạo Thiên vỗ vỗ ngực, lời nói chắc chắn.

Tần Giác: “...”

Tên này là cái máy lặp lại à?

Tiến vào phòng khách, Tần Giác trực tiếp nằm lên trên giường, sau đó lấy ra một bình linh

tửu, chậm rãi uống.

Hắn đang suy tư lúc tối đi tìm Bất Hủ thánh chủ nên hỏi thứ gì, nếu như Bất Hủ thánh chủ

thật sự cũng đến từ Địa Cầu giống hắn, thì nên làm sao nữa.

Công pháp hóa thân mà hắn nhớ thương thật lâu, đêm nay có nên đi hỏi hay không?

Vân Tịch thấy thế, rất ngoan ngoãn không có quấn lấy Tần Giác, mà là chạy đến bên cửa sổ,

ngồi xếp bằng tu luyện.

Đảo mắt đến ban đêm, Tần Giác ngửa đầu uống cạn linh tửu, nhìn Vân Tịch còn đang tu

luyện, thân hình chậm rãi biến mất.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, bên ngoài Bất Hủ thánh địa, thân ảnh của Tần Giác lần nữa hiển hiện, bay thẳng

vào.

Chung quanh có thật nhiều thủ vệ, nhưng giống như đều không nhìn thấy Tần Giác, ngay cả

cấm chế có thểchống lại cường giả Thánh Cảnh đều mất đi tác dụng.

Tần Giác cứ như vào chỗ không người, nhẹ nhàng xuyên qua tầng tầng phòng ngự của Bất

Hủ thánh địa, từ đầu đến cuối không ai phát hiện ra.

So ra thì, linh khí bên trong Bất Hủ thánh địa không thể nghi ngờ là nồng đậm hơn rất nhiều,

có nhiều chỗ thậm chí đạt tới trình độ ngưng kết thành sương mù, có lẽ đây chính là nội tình

của cấp bậc thánh địa.

Khó trách Long Ngạo Thiên có thể trẻ tuổi như vậy liền đạt thành tựu Thánh Cảnh.

Ở trong môi trường này, cha mình lại là vị Đan Thánh, đừng nói là Long Ngạo Thiên có được

huyết mạch Đại Thánh, cho dù là đầu heo, chỉ sợ hiện tại cũng đã tấn thăng lên Chí Tôn

cảnh.

https://thuviensach.vn

“Hô, tuần tra hôm nay cuối cùng cũng kết thúc.”

“Đúng vậy a, chúng ta nhanh bắt đầu đi.”

“Ở đây?”

“Yên tâm đi, không ai đến đâu…”

“Nhưng lỡ như bị đội trưởng phát hiện thì làm sao bây giờ. . .”

“Sợ cái gì, ta sẽ làm nhanh.”

“...”

Đi ngang qua một chỗ rừng cây lúc, Tần Giác thế mà ngoài ý muốn nhìn thấy hai thể hình

khôi ngô, người nam mặc áo giáp thủ vệ ôm nhau anh anh em em, lập tức nhịn không được

mà rùng mình một cái, tranh thủ đi xa.

Không bao lâu, Tần Giác liền tới rừng trúc chỗ đã hẹ với Bất Hủ thánh chủ kia, bên ngoài vẫn

có tầng cấm chế, nhưng mà bị Tần Giác dễ dàng hóa giải, không có xảy ra bất cứ dao động

gì.

Trong rừng trúc u tĩnh vô cùng, căn bản không giống chỗ ở của một vị cường giả tuyệt đỉnh

của Linh Ương giới, bên cạnh còn trồng rất nhiều linh thực cùng dược thảo, một dòng suối

https://thuviensach.vn

róc rách chảy qua, tản ra linh khí nồng đậm.

Giờ phút này, Bất Hủ thánh chủ đang ngồi ở trong lương đình, tay nâng chén trà, giống như

đang chờ đợi điều gì đó.

“Ngươi tới rồi.”

Bất Hủ thánh chủ nhấp một ngụm trà, trầm lặng nói.

“Làm sao ngươi biết.”

Trầm mặc một lát, Tần Giác nói.

Hắn tin chắc mình không có tản ra bất luận dao động linh lực nào, Bất Hủ thánh chủ căn bản

không có khả năng phát hiện ra hắn được.

“Trực giác.”

Bất Hủ thánh chủ xoay người, thản nhiên nói.

bookmark_add Chương 134: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Không Hiểu Sao Liền Xuyên Qua

Phiên bản Dịch · 1665 chữ

Đêm đó, tinh hà như nước treo ở xa xa nơi chân trời.

Bất Hủ thánh địa vẫn đèn đuốc sáng trưng, một mảnh phồn hoa, rất nhiều kiến trúc cùng

https://thuviensach.vn

công trình đều tràn ngập cảm giác khoa học kỹ thuật, không hợp với thế giới này.

Giờ phút này, trong rừng trúc u tĩnh, Bất Hủ thánh chủ ngồi ngay ngắn ở trong lương đình,

khí chất núi cao sừng sững, không giận tự uy, nhưng lại mang đến người ta một loại cảm giác

ôn hòa, có thể nói là biến ảo khôn lường.

Ở đối diện, Tần Giác cũng ngồi xuống, hai đôi mắt thâm thúy nhìn nhau, đều là tràn ngập

hiếu kì về đối phương.

Bao nhiêu năm rồi?

Bất Hủ thánh chủ cảm thán, từ sau khi vài ngàn năm trước tiến giai Đại Thánh, hắn đã không

còn cảm giác gặp được đối thủ, cho tới hiện tại, dù là Thất Đại Thánh thánh chủ còn lại liên

hợp, cũng còn lâu mới là đối thủ của hắn.

Nhưng mà ban ngày đột nhiên xuất hiện linh thức, có thể xuyên qua vô số trận pháp, cấm

chế của Bất Hủ thánh địa tìm tới hắn, quả thực không thể tưởng tượng được.

Sau khi hắn nghe nói đối phương ban đêm sẽ tìm đến mình nên cố ý ngâm ấm trà, chờ đợi ở

đây.

https://thuviensach.vn

Với hắn mà nói, thời gian trăm năm bất quá chỉ trong nháy mắt, há lại sẽ để ý nửa ngày cỏn

con này.

menu

Trước Tiếp

Cho dù đã chuẩn bị tốt tâm lý từ lâu, nhưng khi Bất Hủ thánh chủ nhìn thấy Tần Giác vẫn là

cực kì kinh ngạc.

Đây cũng trẻ tuổi quá đi?

Mặc dù võ giả cao giai có thể lưu giữ thanh xuân, nhưng Bất Hủ thánh chủ há có thể không

phân biệt được sự khác nhau giữa hai cái?

Về phần phương diện tu vi, không ngoài dự liệu là không cách nào xem thấu được, thậm chí

Bất Hủ thánh chủ không cảm nhận được bất cứ dao động linh lực từ trên thân Tần Giác, nếu

không phải trực giác nhạy cảm, chỉ sợ hắn ngay cả Tần Giác đến từ lúc nào cũng không biết.

Phải biết rằng bên trong Bất Hủ thánh địa không biết bố trí bao nhiêu trận pháp, cấm chế

https://thuviensach.vn

bên ngoài rừng trúc mới tức thì cũng bị hắn dùng cấm chế đặc thù ngăn cách, cho dù một

con ruồi bay vào hắn cũng có thể phát hiện ra.

Nhưng mà Tần Giác lại lặng yên không một tiếng động xuất hiện, người này rốt cuộc là cấp

bậc gì?

Một bên khác, Tần Giác cũng có chút hăng hái đánh giá Bất Hủ thánh chủ, đây chính là

người trước mắt được Linh Ương giới công nhận người mạnh nhất sao? Quả nhiên không

tầm thường.

Có thể khẳng định Bất Hủ thánh chủ đã siêu việt Đại Thánh, về phần rốt cuộc đã đạt tới cấp

bậc gì, Tần Giác cũng không rõ, dù sao đối với cảnh giới phía trên Đại Thánh, Tần Giác căn

bản hoàn toàn không biết gì.

“Chào ngươi.”

Bất Hủ thánh chủ mở miệng trước, đánh vỡ trầm mặc.

“Chào ngươi.”

Tần Giác đáp.

“. . .”

https://thuviensach.vn

Không khí lần nữa lâm vào yên tĩnh.

“Ta gọi là Long Trẫm, còn ngươi?”

Bất Hủ thánh chủ lại hỏi.

“Tần Giác.”

Tần Giác như có điều suy nghĩ, xem ra Long Ngạo Thiên thật sự là con của hắn, chỉ cái tên

này cũng thú vị quá đi rồi.

“Thì ra là Tần huynh đệ a.”

Tần Giác: “. . .”

Hai cha con đều gọi hắn là Tần huynh đệ, cái bối phận này thì tính kiểu gì đây?

“Muốn uống trà không?”

Bất Hủ thánh chủ ra hiệu hỏi.

“Không đâu, ta thích uống cái này hơn.”

Nói xong, Tần Giác lấy ra một bình linh tửu, đặt ở trên bệ đá.

Thấy thế, Long Trẫm hơi sững sờ, lập tức cười nói:

“Đã như thế, vậy ta cũng chỉ đành lấy trà thay rượu.”

Thân là thành chủ của Bất Hủ thánh địa, trà Long Trẫm uống đương nhiên cũng không phải

https://thuviensach.vn

là trà bình thường mà là trà dùng linh thực cấp bảy ngâm chế mà thành, cho dù là võ giả

Truyền Kỳ Cảnh uống một ngụm cũng được lợi vô cùng, so với linh tửu ngàn năm còn trân

quý hơn.

“Tần huynh đệ tìm ta có chuyện gì không?”

“Ta muốn biết, Linh Cơ có phải là do ngươi phát minh hay không.”

Tần Giác uống một hớp rượu, mở miệng nói.

“Linh Cơ?”

Long Trẫm nhíu mày, không nghĩ tới Tần Giác sẽ hỏi ra một cái vấn đề râu ria như vậy:

“Quả thật là do ta phát minh, làm sao vậy?”

“Vậy ngươi biết Địa Cầu không?”

Tần Giác hỏi tiếp.

Ông!

Nghe được câu này, sắc mặt Long Trẫm biến hóa, linh lực run lên, chén trà bạch ngọc trong

tay nháy mắt hóa thành bột phấn.

“Làm sao ngươi biết Địa Cầu?”

https://thuviensach.vn

Long Trẫm kinh ngạc ngẩng đầu, vẻ mặt kinh ngạc.

Chuyện này là bí mật lớn nhất ở trong lòng của hắn, chưa từng kể với người khác, chẳng lẽ

người này cóthể nhìn trộm nội tâm của hắn?

Thấy thế, Tần Giác khóe miệng cong lên thành vòng cung, xem ra hắn không có đoán sai,

Long Trẫm cũng đến từ Địa Cầu, nếu không thì không có khả năng có phản ứng lớn như vậy.

“Bởi vì ta cũng tới từ Địa Cầu.”

Tần Giác thản nhiên nói.

“Cái gì?”

Long Trẫm bỗng nhiên đứng lên, toàn bộ Bất Hủ thánh địa cũng lắc lư theo, có thể thấy được

nội tâm của hắn dậy sóng tới cỡ nào.

Nói thật, cái từ Địa Cầu này đối với Long Trẫm bây giờ mà nói thì vừa quen thuộc cũng vừa

xa lạ.

Dù sao, hắn ở đây sinh sống đã mấy ngàn năm, rất nhiều chuyện đã bị chôn giấu ở sâu trong

ký ức từ lâu rồi, nếu như không phải Tần Giác hỏi đến, Long Trẫm có thể mãi mãi cũng sẽ

không nhớ lại.

https://thuviensach.vn

Long Trẫm lập tức lộ ra vẻ mặt mừng như điên:

“Ngươi thật sự đến từ Địa Cầu?”

“Đúng thế.”

Tần Giác nhẹ gật đầu.

“Ha ha ha, ta biết là nhất định không chỉ có một mình ta xuyên việt tới đâu.”

Long Trẫm ngửa mặt lên trời cười to, vui vẻ như một đứa nhỏ.

Tần Giác: “. . .”

Hiện tại hắn rốt cuộc cũng hiểu rõ Long Ngạo Thiên vì sao không đáng tin như vậy, thì ra là

do gen di truyền.

Về phần Tần Giác, lúc hắn đến tìm Long Trẫm đã chuẩn bị tâm lý thật tốt rồi, hiện tại bất

quá là cũng chỉ xác nhận lại mà thôi, đương nhiên phải bình tĩnh rất nhiều.

Nửa ngày sau Long Trẫm rốt cục cũng bình tĩnh trở lại, cười tủm tỉm nói:

“Tần huynh đệ, ngươi nói thử tất cả người xuyên việt ở Địa Cầu cộng lại, có thể thống trị vũ

trụ hay không?”

Tần Giác: “. . .”

Đây chính là Bất Hủ thánh mới vừa rồi cao thâm mạt trắc, sừng sững như núi cao kia sao?

https://thuviensach.vn

Hình như đột nhiên thay đổi rồi?

Dường như nhìn ra suy nghĩ trong đầu của Tần Giác, Long Trẫm cười khổ giải thích nói:

“Ta ở đây sinh sống đã mấy ngàn năm, thật vất vả mới gặp được một. . . Bằng hữu, khó tránh

khỏi có chút vui mừng quá đỗi, mong rằng Tần huynh đệ thứ lỗi.”

‘Bằng hữu’ trong miệng Long Trẫm đương nhiên không phải là bằng hữu bình thường, mà là

chỉ những người cũng đến từ Địa Cầu.

“. . .”

Nói đến chuyện này, Tần Giác ngược lại nhớ tới một chuyện:

“Đúng rồi, ngươi xuyên qua từ lúc nào?”

“Ây. . . Năm hai nghìn không trăm hai mươi thì phải, ta lúc ấy đang ăn lẩu ca hát các kiểu,

cũng không biết chuyện gì đã xảy ra, không biết sao mà bắt đầu phát sốt ho khan, tỉnh lại đã

ở chỗ này.”

Long Trẫm suy tư một lát nói.

“. . .”

https://thuviensach.vn

“Nói như vậy ngươi cũng xuyên qua cùng năm với ta, vậy sao lại tới sớm hơn ta mấy ngàn

năm?”

Tần Giác không hiểu.

“Ây. . . Không biết nữa.”

Long Trẫm cũng chỉ vừa mới biết thời gian mình xuyên qua thế mà sớm hơn Tần Giác ngàn

năm, để hắn buồn bực là tất cả những người xuyên việt, sao đều đến sớm hơn ta mấy ngàn

năm, vẫn không mạnh như ngươi?

Làm một người xuyên việt, Long Trẫm từ trước đến nay đều xem mình thành nhân vật chính,

trên thực tế cũng đúng là như vậy, dùng thời gian ngắn nhất đạt được thành tựu Đại Thánh,

quét ngang Linh Ương giới, không ai địch nổi, loại tốc độ phát triển này không phải nhân vật

chính thì là cái gì?

Nhưng bây giờ hắn bỗng nhiên ý thức được, mình rất có thể không phải thật sự là nhân vật

chính.

Tần Giác nghĩ một lát, từ đầu đến cuối nghĩ mãi mà không ra, may mà không nghĩ thêm nữa,

https://thuviensach.vn

thế là lại hỏi:

“Ngươi bây giờ đã đột phá Đại Thánh rồi nhỉ?”

“Đương nhiên.”

Long Trẫm ngạo nghễ nói:

“Hơn hai ngàn năm trước đã đột phá.”

“Trên đại Đại Thánh là gì?”

Tần Giác lập tức truy hỏi.

Mặc dù trước đó, hắn từng sưu hồn đại trưởng lão Linh tộc, nhưng chỉ biết phía trên Đại

Thánh còn có cảnh giới cao hơn, nhưng lại không biết cụ thể nó là cái gì.

Có lẽ Long Trẫm có thể giúp hắn giải đáp vấn đề này.

“Thái Hư thập cảnh.”

bookmark_add Chương 135: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Thái Hư Thập Cảnh

Phiên bản Dịch · 1625 chữ

Chương 135: Thái Hư Thập Cảnh

Từ trong miệng của Long Trẫm, Tần Giác rất nhanh liền biết được Thái Hư thập cảnh là

chuyện gì.

https://thuviensach.vn

Thái Hư thập cảnh, chính là Thái Hư cảnh, nhưng mà bị chia thành mười cảnh giới.

Nếu như nói cường giả Đại Thánh cảnh lúc giơ tay nhấc chân có thể khiến thiên băng chấn

động, hư không vỡ vụn, vậy Thái Hư cảnh chính là tồn tại chân chính hái trăng bắt sao.

Dựa theo lời nói của Long Trẫm, Thái Hư cảnh mỗi lần tăng lên một cảnh giới, đều không

khác gì phải trùng tu tất cả những cảnh giới trước đó lại một lần nữa, có thể thấy là nó khó

khăn cỡ nào.

Mạnh như Long Trẫm, trải qua hơn hai nghìn năm tu luyện, bây giờ bất quá cũng chỉ mới

Thái Hư cảnh tầng bốn mà thôi.

Đương nhiên, Thái Hư cảnh không chỉ có thực lực cường đại đơn giản như vậy, mỗi cảnh giới

sẽ còn ngẫu nhiên thức tỉnh một loại năng lực đặc thù.

Tỷ như Long Trẫm, hắn hiện tại đã nắm giữ sáu loại năng lực đặc thù.

Trước đó có thể phát hiện ra Tần Giác là nhờ trực giác nhạy cảm, đó là một năng lực được

thức tỉnh trong Thái Hư thập cảnh.

Đừng thấy loại năng lực này không có lực sát thương gì, nhưng lại có thể nhìn rõ ràng rất

https://thuviensach.vn

nhiều chuyện, giúp hắn tránh đi nguy hiểm, nhưng mà bây giờ Linh Ương giới trừ Tần Giác

ra, cũng không ai có thể tạo thành uy hiếp đối với hắn.

menu

Trước Tiếp

Về phần ba loại năng lực khác, theo thứ tự là: Phá trận, Thiên Mục, Kết Giới.

Những năng lực này có thể nói là hoàn mỹ, thậm chí Long Trẫm còn cố ý giảng giải cho Tần

Giác một phen.

Phá trận, có thể phá giải bất cứ trận pháp gì, điều kiện tiên quyết là đối phương không cao

hơn mình hai cảnh giới.

Thiên Mục, ở chỗ mi tâm mở ra con mắt thứ ba, phân biệt vạn vật.

Kết Giới, ngăn cách linh thức bị nhìn trộm.

Đây cũng là nguyên nhân Long Trẫm ban ngày phát hiện được có người đang dùng linh thức

nhìn trộm hắn mà cảm thấy khiếp sợ, bởi vì Kết Giới của hắn thuộc về kỹ năng bị động, mà

Tần Giác lại không nhìn thấy loại năng lực này, không chút kiêng kỵ quét mắt nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

Lại hướng lên phải chăng còn có cảnh giới cao hơn, Long Trẫm cũng không rõ lắm, những

thứ này vẫn là do chính hắn tìm hiểu ra, trước khi tấn thăng cảnh giới thứ mười cảnh, trừ phi

có cường giả ngoại giới giáng lâm, nếu không toàn bộ Linh Ương giới hắn là không có ai biết.

“Tần huynh đệ năng lực đặc thù là gì vậy?”

Nói xong những điều này, Long Trẫm hiếu kì hỏi.

Hắn thấy, Tần Giác đã có thể nhẹ nhõm tiến vào Bất Hủ thánh địa, đồng thời ngay cả hắn

cũng không thể biết được, hiển nhiên cũng là Thái Hư cảnh, thậm chí rất có thể đã đạt tới

tầng sáu, tầng bảy.

“Ta?”

Tần Giác sững sờ:

“Những cái ngươi nói ta đều có thể làm được.”

Long Trẫm: “. . .”

Tần Giác không muốn tiếp tục nói đến đề tài này, ngược lại hỏi:

“Ngươi có nghĩ tới việc trở lại địa cầu không?”

https://thuviensach.vn

Thấy Tần Giác không muốn lộ ra thực lực của mình, Long Trẫm cũng không tiện lại hỏi, trên

thực tế cũng không phải là Tần Giác không muốn lộ ra, mà là chính hắn cũng không biết

mình rốt cuộc là ở cảnh giới gì.

“Trở lại Địa Cầu? Tại sao phải trở lại địa cầu?”

Long Trẫm không trả lời mà hỏi lại:

“Nơi đó căn bản không có cách nào tiếp nhận lực lượng hiện tại của ta.”

Dừng một chút lại nói:

“Huống chi, cho dù muốn trở về, không có tọa độ, không có chỗ trống, cũng chỉ có thể mò

mẫm quay cuồng khắp nơi mà thôi.”

Nghe vậy, Tần Giác lâm vào trầm tư, quả thật như vậy, cho dù giống như Linh tộc có thể mở

ra một thông đạo không gian, nhưng không biết Địa Cầu ở nơi nào thì có ích gì?

Nghĩ như vậy, Tần Giác dần dần thả lỏng, mình vì sao chấp nhất muốn về Địa Cầu chứ?

Ở kiếp trước, mình bất quá là một người dân đi làm từ chín giờ sáng đến năm giờ chiều mà

thôi, làm sao có thể tự do tự tại giống như bây giờ, còn có thể uống được linh tửu hơn ngàn

https://thuviensach.vn

năm.

“Ta ở đây sinh sống mấy ngàn năm, sớm đã lấy vợ sinh con, với ta mà nói, không có gì quan

trọng hơn bọn hắn cả.”

Long Trẫm nhấp một ngụm trà, lần nữa khôi phục dáng vẻ cao thâm mạt trắc trước đó.

Tần Giác: “. . .”

Cho nên, đây chính là lý do ngươi cho con trai ngươi lấy tên là Long Ngạo Thiên?

“Đúng rồi, ngươi ở nơi nào vậy?”

Dường như nhớ tới cái gì đó, Long Trẫm hỏi.

“Nam Cảnh.”

Tần Giác thuận miệng đáp.

“Nam Cảnh?”

Long Trẫm đột nhiên mở to hai mắt, còn tưởng rằng mình nghe lầm, loại địa phương kia

cũng có thể sinh ra dạng cường giả như Tần Giác này, có lầm hay không?

Nhưng mà Long Trẫm không hề biết là Tần Giác căn bản không có tu luyện, hoàn toàn là

https://thuviensach.vn

cưỡi tên lửa bật hack mới trở nên mạnh như thế, nếu để cho Long Trẫm biết chuyện này,

không biết sẽ có cảm tưởng gì nữa.

“Có hứng thú gia nhập Bất Hủ thánh địa không?”

Long Trẫm thử thăm dò.

“Không có.”

Tần Giác không chút do dự lắc đầu, hắn chỉ là đến Trung Châu thánh địa ngao du mà thôi,

làm sao lại muốn gia nhập Bất Hủ thánh địa.

“Được rồi.”

Long Trẫm tiếc nuối thở dài.

Nhưng mà với thực lực của Tần Giác, quả thực cũng không cần thiết gia nhập Bất Hủ thánh

địa, dù sao cho dù đi đến đâu cũng nhất định vô địch.

“Còn có một việc.”

Tần Giác đột nhiên mở miệng.

“Cái gì?”

“Ngươi hắn là có tu luyện công pháp hóa thân chứ, ta muốn cùng ngươi đổi một bản.”

“Công pháp hóa thân?”

https://thuviensach.vn

Long Trẫm khẽ giật mình, cau mày nói:

“Có thì có, nhưng bản công pháp hóa thân này của ta có chút đặc thù.”

Thấy Tần Giác lộ ra vẻ mặt nghi ngờ, Long Trẫm giải thích nói:

“Tu luyện bộ công pháp này người càng mạnh, thì hóa thân được ngưng tụ ra lại càng yếu.”

Tần Giác: “? ? ?”

Còn có loại thiết lập kỳ lạ này?

“Ta lúc đầu ngưng tụ ra hóa thân chỉ có Truyền Kỳ Cảnh, trải qua mấy ngàn năm tu luyện,

mới miễn cưỡng tiến giai Đại Thánh.”

Long Trẫm chậm rãi nói:

“Nếu như là Tần huynh đệ, ngưng tụ ra hóa thân khả năng chỉ có Thiên Giai.”

“. . .”

Một cái hóa thân Thiên Giai thì làm được cái móng heo gì?

“Tần huynh đệ muốn, ta có thể tặng cho ngươi.”

Nói xong, ngón tay Long Trẫm khẽ nhúc nhích, một viên ngọc giản lập tức xuất hiện trước

mắt Tần Giác.

https://thuviensach.vn

“Đa tạ.”

Tần Giác cũng không già mồm, trực tiếp nhận lấy.

Nếu như đến lúc đó thật chỉ ngưng tụ ra một hóa thân Thiên Giai, không thể không để hắn

thử rót vào linh lực, mặc dù rất có thể sẽ no bạo, nhưng lỡ như thành công thì sao?

“Được rồi, ta cũng nên đi rồi.”

Tần Giác đứng lên nói.

“A? Nhanh như vậy?”

Long Trẫm kinh ngạc, thật vất vả gặp được một người xuyên việt giống như hắn, còn chưa

kịp trao đổi nhiều hơn một chút, thế mà muốn đi rồi.

“Ừm, ta còn có chuyện khác.”

Nếu như đã xác định Long Trẫm là người xuyên việt, Tần Giác cũng không lưu lại nữa.

“Được rồi.”

Long Trẫm bất đắc dĩ:

“Ta vẫn luôn ở đây, có gì cần có thể tìm ta bất kỳ lúc nào.”

“Ừm.”

https://thuviensach.vn

Ngay lúc Tần Giác chuẩn bị lúc rời đi, Long Trẫm bỗng nhiên gọi lại hắn:

“Chờ đã!”

Tần Giác nghi ngờ quay đầu lại, không rõ Long Trẫm muốn làm gì.

“Còn có một vật muốn cho ngươi.”

Chỉ thấy Long Trẫm lấy ra một mảnh ngọc, đưa cho Tần Giác:

“Đây là Linh Cơ mới nhất được nghiên cứu ra, bao trùm toàn bộ Linh Ương giới, mặc kệ ở

đâu đều có thể liên hệ với ta.”

Tần Giác: “. . .”

Xém chút nữa đã quên, Long Trẫm thế nhưng là võ giả ‘khoa học” phát minh ra máy tính

bảng ở dị giới, nghĩ đến những thứ khoa học kỹ thuật ngoài kia cảm giác mười phần kiến trúc

là bắt đầu từ hắn.

Lần nữa nói cảm tạ, Tần Giác tiếp nhận Linh Cơ, thân hình như quỷ biến mất tại chỗ, giống

như chưa từng tồn tại.

Cho dù Long Trẫm đã cực lực dùng linh thức truy tìm, thậm chí ngay cả Thiên Mục ở mi tâm

đều mở ra, vẫn không phát hiện ra chút nào.

https://thuviensach.vn

“Quá mạnh.”

Mấy ngàn năm qua, Long Trẫm lần đầu tiên cảm thấy mình nhỏ yếu như vậy, hắn thậm chí

hoài nghi, Tần Giác có thể miểu sát hắn.

bookmark_add Chương 136: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Thân Ngoại Hoá Thân

Phiên bản Dịch · 1662 chữ

Chương 136: Thân Ngoại Hóa Thân

Liên quan tới chuyện Linh tộc, Tần Giác cũng không có nói cho Long Trẫm, một là lười nói,

thứ hai là hoàn toàn không cần thiết.

https://thuviensach.vn

Dù sao không được bao lâu nữa mười một Thánh tộc còn lại sẽ phát hiện ra dị thường, dù sao

lúc ấy Tần Giác tiêu diệt cũng không chỉ là cường giả nội bộ Linh tộc, ngay cả thế lực đóng

tại phía ngoài cũng không tha.

Bởi vì cái gọi là nhổ cỏ không trừ gốc, gió xuân thổi lại mọc, điểm này, Tần Giác sao có thể

thủ hạ lưu tình chứ.

Lúc rời khỏi Bất Hủ thánh địa, Tần Giác lần nữa gặp đôi nam thủ vệ anh anh em em kia, hai

người giờ phút này đã xong việc, đang nằm trên mặt đất tiến vào hình thức hiền giả.

“Quả nhiên rất nhanh.”

Hung ác buông ra một câu, Tần Giác nhanh chóng biến mất ở chân trời.

Không bao lâu, Tần Giác trở lại nhà trọ, Vân Tịch vẫn đang tu luyện, từ sau khi theo Tần Giác

ra ngoài, đây là lần đầu tiên Vân Tịch chăm chỉ như thế.

Nhưng mà bình thường ăn linh quả, thịt thú thì bên trong đã ẩn chứa vô số linh khí, luyện

hóa xong cũng không khác gì nửa tháng khổ tu, không cố gắng cũng bình thường.

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới đây, Tần Giác tản ra linh thức, phát hiện Tô Ngạn ở sát vách cũng đắm chìm trong

trong tu luyện, ngược lại tên Long Ngạo Thiên kia, không biết đang làm gì, thầm thầm thì thì

loay hoay đồ vật, lộ ra nét mặt hưng phấn.

menu

Trước Tiếp

Thu hồi linh thức, Tần Giác ngồi xếp bằng trên giường, lấy khối ngọc Long Trẫm cho hắn,

nghiêm túc xem.

“Bất Hủ Lưu Ly Thân.”

Chỉ thấy phía trên thình lình xuất hiện năm chữ nhỏ kim quang lóng lánh, khiến cho người ta

một loại cảm giác bất phàm.

“Khó trách hắn gọi là Bất Hủ thánh chủ.”

Tần Giác tự lẩm bẩm, xem ra Long Trẫm này tu luyện hắn là trọn vẹn hệ thống công pháp,

với ở giới võ đạo có thể danh xưng là bất hủ công pháp, há lại sẽ đơn giản?

Long Trẫm không tới một trăm năm liền là Đại Thánh, hơn phân nửa cùng bộ công pháp này

https://thuviensach.vn

có quan hệ, trên thực tế, đại bộ phận nhân vật chính cũng là dựa vào công pháp mới có thể

thành công quật khởi.

Làm người xuyên việt, Long Trẫm hiển nhiên cũng hiểu đạo lý này, nhưng y nguyên nguyện ý

đem ‘ Bất Hủ Lưu Ly Thân ‘ cho Tần Giác, nói rõ đối với Tần Giác người ‘bằng Hữu ‘chỉ mới

quen chưa tới nửa ngày này vẫn rất tín nhiệm.

Có lẽ là bởi vì hai người đều đến từ Địa Cầu đi!

“Bất Hủ Lưu Ly Thân, chính là dùng linh lực. . .”

Tần Giác cẩn thận đọc, sau đó dựa theo miếu tả phía trên bắt đầu vận chuyển linh lực,

ngưng tụ hóa thân.

Dưới tình huống bình thường, ngưng tụ một cái hóa thân chí ít cần thời gian nửa năm, với lại

nửa đường nhất định phải không ngừng dùng linh lực nuôi dưỡng, nếu không rất dễ thất bại

trong gang tấc.

‘Bất Hủ Lưu Ly Thân ‘ sở dĩ có thiết lập bản thể thực lực càng mạnh, hóa thân càng yếu, thật

ra là bởi vì công pháp này là chế tạo hoàn toàn dành riêng cho toàn bộ võ giả giai võ!

https://thuviensach.vn

Nói cách khác, tương đương với cái máy gian lận của nhân vật chính phế vật giai đoạn trước

để nghịch tập.

Nếu như võ giả thiên giai tu luyện bộ công pháp này, như vậy ngưng tụ ra hóa thân thực lực

cơ hồ cùng bản thể không khác, thậm chí còn hơn!

Với lại thời gian ngưng tụ hóa thân cũng từ nửa năm đến ba tháng.

Quan trọng nhất chính là, ngưng tụ ra hóa thân cùng bản thể giống nhau, có thể tu luyện,

chỉ bất quá thiên phú chỉ bằng một phần trăm của bản thể mà thôi.

Đây cũng là nguyên do Long Trẫm đến Đại Thánh cảnh mới tu luyện bộ công pháp này, nếu

không thì giai đoạn trước hắn có lẽ sẽ có mạnh hữu giúp đỡ, nhưng đến cuối cùng, lại cơ bản

biến thành phế vật.

Cho dù là dạng này, hóa thân của Long Trẫm cũng dùng mấy ngàn năm mới miễn cưỡng từ

Truyền Kỳ Cảnh tiến giai Đại Thánh.

“Ba tháng a. . .”

Tần Giác đương nhiên không có khả năng chờ ba tháng, hắn khẽ nhíu mày, lập tức điên

https://thuviensach.vn

cuồng thôi động linh lực, đúng là muốn mạnh mẽ ngưng tụ ra một cái hóa thân.

Ông!

Dao động linh lực kinh khủng khiến không gian không ngừng vặn vẹo vỡ vụn, bày ra hủy diệt

dấu hiệu, còn tiếp tục như vậy, chỉ sợ không được bao lâu cả phòng thậm chí cả nhà trọ đều

sẽ bị thôn phệ.

Thấy thế, Tần Giác vội vàng phất tay bày ra một tầng kết giới ngăn cách mình với hoàn cảnh

xung quanh.

“Bành!”

Cùng lúc đó, hóa thân vừa mới ngưng tụ ra hình thức ban đầu đột nhiên giống như pháo hoa

liền nổ tung, hình thành bão táp linh lực đáng sợ.

May mà Tần Giác đã bày ra kết từ sớm, nếu không đừng nói là nhà trọ, trăm dặm xung quanh

đều sẽ bị san thành bình địa.

“Xem ra chỉ dựa vào man lực thì không được.”

Tiện tay tản ra linh lực, Tần Giác như có điều suy nghĩ.

https://thuviensach.vn

Một lát sau, Tần Giác lại đem Bất Hủ Lưu Ly Thân nhìn hai lượt, lần nữa động thủ.

Kỳ thật môn công pháp này rất đơn giản, có thể nói là thông tục dễ hiểu.

Nhưng vấn đề là, Tần Giác muốn rút ngắn ba tháng thành mấy chục phút, đương nhiên

không có khả năng dễ dàng thành công như vậy.

Sau đó, Tần Giác trực tiếp lấy ra Hoả Thần luyện chế càng thêm nghiêm túc.

Đáng tiếc mỗi lần khi vừa mới ngưng tụ ra hình thức ban đầu, lại đột nhiên không khống chế

được, sau đó bạo tạc.

Liên tục thất bại ba lần, Tần Giác rốt cuộc cũng hiểu, cách này căn bản không làm được, thế

là quyết định chuyển đổi mạch suy nghĩ, thay đổi phương pháp.

Đã không cách nào mạnh mẽ ngưng tụ hóa thân, vậy thì nếu như lấy mình làm vật trung gian

thì sao?

Nghĩ như vậy, Tần Giác linh quang lóe lên, nhanh chóng bao bên ngoài thân thể một tầng

linh lực, ẩn ẩn lóe ra kim quang.

Nửa ngày qua đi, tầng linh lực này tự động thoát ly Tần Giác, đúng là hoàn mỹ phác hoạ ra bộ

dáng của hắn!

https://thuviensach.vn

“Ha ha ha, ta quả thật là một thiên tài.”

Không kịp nghĩ nhiều, Tần Giác lập tức tiếp tục thôi động linh lực, đảo mắt qua đi nửa canh

giờ, chỉ thấy một vệt kim quang lóe lên, ‘Tần Giác’ sinh động như thật rốt cục thành hình, trừ

hai mắt vô thần ra dường như không khác gì với Tần Giác cả.

Xem ra mình hẳn là thành công rồi.

Tần Giác vui mừng.

“Chỉ còn một bước cuối cùng.”

Hít một hơi thật sâu, Tần Giác chỉ vào mi tâm của ‘Tần Giác.’

Theo linh thức rót vào, ‘Tần Giác’ vốn dĩ có con mắt trống rỗng đúng là dần dần có được

thần thái, giống như được trao cho sinh mệnh.

Khi Tần Giác thu tay lại, kim quang trên người ‘Tần Giác, cũng tiêu tán theo, thay vào đó là

sự rộng lớn và thâm thúy khó lường.

Con ngươi của tên hóa thân ‘Tần Giác’, thu nhỏ lại, chậm rãi bắt đầu chuyển động, đầu tiên là

giơ cánh tay lên nhìn, sau đó cung kính nói với Tần Giác: ...

Chủ nhân!

https://thuviensach.vn

Vừa rồi Tần Giác rót vào một phần linh thức cho ‘Tần Giác”, cũng làm cho Tần Giác triệt để

biến thành một hắn khác, chẳng qua là phiên bản thấp.

Rốt cục cũng thành công.

Tần Giác nhẹ nhàng thở ra.

Bất quá. . . ,Tần Giác, này rốt cuộc là có cảnh giới gì?

Sẽ không phải là Thiên Giai thật chứ?

Ngoài dự liệu chính là khi Tần Giác xem xét tu vi của hóa thân, lại phát hiện đối phương

đúng là đạt tới cấp bậc Đại Thánh!

Không phải nói bản thể tu vi càng mạnh, hóa thân càng yếu sao?

Chẳng lẽ là bởi vì hắn vừa rồi lấy mình làm vật trung gian, dẫn đến công pháp sản sinh ra

biến hóa?

Nghĩ như vậy, quả thật có khả năng, dù sao hắn cũng vì tên hóa thân này quán thâu linh lực

nửa canh giờ, cho dù là đầu heo, cũng nên biến thành Thánh Cảnh.

Nói là Bất Hủ Lưu Ly Thân, chi bằng nói là hóa thân từ linh lực Tần Giác.

“Ha ha ha, một hóa thân cảnh giới Đại Thánh, về sau cho dù xảy ra chuyện gì, đều có thể an

tâm ở Huyền Ất Sơn.”

https://thuviensach.vn

Tần Giác cao hứng nói.

Mặc dù từ chỗ Long Trẫm biết được, phía trên Đại Thánh còn có Thái Hư thập cảnh, nhưng ở

Linh Ương giới, Đại Thánh đã là tồn tại đứng đầu, huống chi loại địa phương như Nam Cảnh

kia?

“Lại nói, có thể ngưng tụ ra nhiều thêm mấy cái a.”

Tần Giác nghiêm túc suy tư nói.

“Được rồi, mặc kệ đi, ngày mai rồi nói sau.”

Nhún vai, Tần Giác thu hồi kết giới, ngã đầu liền ngủ

bookmark_add Chương 137: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Sư Phụ Chính Là Sư Phụ

Phiên bản Dịch · 1540 chữ

“A!”

Sáng sớm, âm thanh rít chói tai trong phòng đột nhiên đánh vỡ yên tĩnh.

“Làm sao vậy, làm sao vậy?”

Tần Giác mơ mơ màng màng mở hai mắt ra, lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

“Sư phụ! Có hai sư phụ!”

Vân Tịch chỉ vào Tần Giác, khó có thể tin nói, trên khuôn mặt nho nhỏ tràn ngập nghi ngờ

https://thuviensach.vn

thật lớn.

Nghe vậy, Tần Giác lúc này mới nhớ tới, mình tối hôm qua hình như luyện chế một hóa thân.

Sau đó Tần Giác liền phát hiện ra hóa thân kia vậy mà nằm ở trên mặt bàn ngủ!

Có lầm hay không, ngươi là hóa thân ta, không phải nên thời thời khắc khắc bảo trì cảnh

giác, bảo vệ an toàn của ta sao?

Không chỉ như vậy, bên chân hóa thân còn đặt vào mấy bình linh tửu, cũng không biết từ đâu

lấy được, có thể nói hoàn toàn kế thừa tác phong sinh hoạt của Tần Giác.

Hít một hơi thật sâu, Tần Giác vung ra một đạo linh lực, trực tiếp đem 'Mình' đánh tỉnh.

"A, chủ. . ."

Hóa thân bỗng nhiên giật mình tỉnh lại, vừa muốn gọi Tần Giác là chủ nhân, lại bị Tần Giác

dùng linh thức ngăn lại.

Tần Giác lập tức xoay người, cùng hóa thân cùng đồng thanh nói:

menu

Trước Tiếp

https://thuviensach.vn

“Vân Tịch, ngươi có thểnhận ra cái nào mới là vi sư thật sự không?”

“A?”

Lời vừa nói ra, Vân Tịch lập tức lộ ra vẻ mặt hoang mang, nhìn thử Tần Giác, lại nhìn thử

‘Tần Giác’, vẻ mặt ngốc nghếch lâm vào xoắn xuýt.

“Cái nào mới là sư phụ thật chứ. . .”

Vân Tịch cắn ngón tay, không biết nên lựa chọn thế nào.

“Nếu như ngươi chọn đúng, hôm nay liền ban thưởng cho ngươi một bình linh tửu hai trăm

năm.”

Hai ‘Tần Giác’ lần nữa đồng thanh nói.

“Linh tửu hai trăm năm?”

Vân Tịch hai mắt sáng lên, lập tức phi thân đến, rơi vào giữa hai ‘Tần Giác’, nghiêm túc quan

sát.

Tới đây, Tần Giác lơ đễnh, hóa thân thế nhưng là dùng chính hắn làm vật trung gian chế tạo

ra, làm sao có thể bởi vì ở khoảng cách gần liền có thể phân biệt ra được?

Định tìm ra điểm khác biệt à?

Với lại, bởi vì hóa thân chính là Tần Giác dùng linh lực ngưng tụ, ngay cả khí tức cũng giống

https://thuviensach.vn

nhau như đúc, khác biệt duy nhất, chỉ e sẽ là tu vi.

Nhưng với thực lực trước mắt của Vân Tịch còn lâu mới nhìn ra điểm này.

“Thật kỳ quái, làm sao lại có hai sư phụ chứ.”

Vân Tịch vừa quan sát hai người, vừa tự lẩm bẩm.

Tần Giác cùng hóa thân đứng tại chỗ không nhúc nhích, duy trì vẻ mặt giống như nhau,

động tác giống nhau, khí tức giống nhau.

Đừng nói là Vân Tịch, cho dù là Bạch Nghiệp ở đây, hơn phân nửa cũng phân không ra cái

nào là thật, cái nào là giả.

Nửa ngày, ngay lúc Tần Giác cho là Vân Tịch không phân biệt được, chuẩn bị từ bỏ lúc, Vân

Tịch vốn dĩ đang xoắn xuýt đột nhiên bay đến trên bả vai hắn, ôm chặt lấy cổ của hắn, thân

mật kêu lên:

“Sư phụ!”

“? ? ?”

“Ngươi là làm sao phân biệt được?”

Tần Giác có chút mù mịt, rõ ràng hắn không có lộ ra bất cứ sơ hở gì mà

“Bởi vì, sư phụ chính là sư phụ a.”

https://thuviensach.vn

Vân Tịch ngẩng khuôn mặt nhỏ lên, nghiêm túc nói.

Tần Giác: "..."

Hắn không phản bác lại được!

"Được rồi, bị ngươi đoán được."

Tần Giác thở dài.

"Hì hì, ta thế nhưng chính là đồ đệ của sư phụ, làm sao lại nhận lầm được."

Vân Tịch nũng nịu với Tần Giác, tự tin nói.

"Ầy, đây là linh tửu ban thưởng cho ngươi."

Tần Giác bất đắc dĩ, đành phải lấy ra một bình lớn chừng bàn tay, đưa cho Vân Tịch.

Hết cách rồi, với tu vi hiện tại của Vân Tịch, một lần cũng chỉ có thể uống nhiều nhất là linh

tửu hai trăm năm.

"Tạ ơn sư phụ!"

Vân Tịch vui vẻ tiếp nhận bầu rượu, khóe miệng nhịn chảy ra nước bọt.

"Đúng rồi, sư phụ còn chưa nói cho ta biết, vì sao lại có hai sư phụ vậy."

Vân Tịch hiếu kì.

"..."

Câu nói này làm sao mà nghe thấy là lạ vậy?

https://thuviensach.vn

“Đây là hóa thân của ta.”

“Hóa thân? Hóa thân là gì? Có thể ăn sao?”

Tần Giác: “...”

Ngươi trừ ăn uống ra, còn biết những thứ khác không?

“Không thể ăn.”

“Được rồi.”

Vân Tịch có chút thất vọng.

“...”

Nghịch đồ, thậm chí ngay cả sư phụ cũng muốn ăn!

...

Kỳ thật Tần Giác sở dĩ gấp gáp ngưng tụ hóa thân như vậy là bởi vì hắn có chuyện muốn đi

xác nhận, nhưng cũng không muốn lại tự mình đi một chuyến, thế là dự định phái hóa thân

đi thay.

Đây cũng là một việc hắn để ý nhất khi vừa mới biết tám đại thánh địa, đó chính là Thuần

Dương thánh địa có liên quan tới Lạc Vi Vi.

Căn cứ tài liệu trong Linh Cơ, Thuần Dương thánh địa có rất nhiều công pháp, trong đó có

https://thuviensach.vn

một công pháp gọi là ‘ Thuần Dương Chân Quyết ‘.

Theo Tần Giác, lúc trước tên Thuần Dương Thánh Giả xuất hiện ở Nam Cảnh kia, rất có thể

đến từ Thuần Dương thánh địa.

Nhưng mà Thuần Dương thánh địa cùng Bất Hủ thánh địa cách xa nhau mấy trăm vạn lý, lại

là chuyện râu ria, Tần Giác thực tế cũng lười tự mình chạy tới điều tra, loại công việc mệt

nhọc này, giao cho hóa thân là thích hợp nhất.

“Yên tâm đi, chủ nhân, ta nhất định sẽ hoàn thành nhiệm vụ.”

‘Tần Giác’ thần sắc trịnh trọng nói.

Đối với điểm này, Tần Giác ngược lại không lo lắng, với thực lực cấp bậc Đại Thánh của hóa

thân, dường như có thể đi ngang Linh Ương giới, coi như bị Thuần Dương thánh địa phát

hiện được, cũng cóthể toàn thân trở ra.

“Ừm.”

Tần Giác không có nhiều lời, bàn tay vung lên, trực tiếp thuần di hóa thân đến Thuần Dương

thánh địa.

“Ha ha, ta cũng cũng nên đi rồi.”

https://thuviensach.vn

Duỗi lưng một cái, Tần Giác đẩy cửa đi ra ngoài, chuẩn bị cùng Tô Ngạn nói một tiếng, sau

đó rời khỏi nơi này.

Hắn đến Bất Hủ thánh địa mục đích vốn là vì xác nhận thân phận của Long Trẫm, hiện tại

nếu biết đối phương cũng là người xuyên việt, hắn liền không cần thiết lưu tại nơi này.

Dù sao Long Trẫm đã cho hắn một cái Linh Cơ, lúc nào cũng cóthểliên hệ với đối phương.

Mặt khác, có Long Trẫm tọa trấn ở Trung Châu thánh địa, về sau cho dù xảy ra chuyện lớn

gì, cũng hoàn toàn không cần đến hắn xuất thủ.

“Tần huynh đệ!”

Vừa ra cửa, thanh âm của Long Ngạo Thiên liền vang lên ở bên cạnh, khiến cho Tần Giác giật

nảy mình.

“Tần huynh đệ, chào buổi sáng.”

Long Ngạo Thiên cười tủm tỉm nói.

Tần Giác: “...”

Gia hỏa này làm cái quỷ gì vậy?

https://thuviensach.vn

“Tần huynh đệ, ta đã nói sẽ trả lại linh thạch cho ngươi gấp trăm lần, ngươi kiểm lại một

chút.”

Nói xong, Long Ngạo Thiên lấy ra một cái nhẫn trữ vật, đưa đến trước mặt Tần Giác.

Tần Giác dùng linh thức quét một chút, phát hiện bên trong quả nhiên có một trăm viên linh

thạch thượng phẩm, Long Ngạo Thiên này thật đúng là nói được thì làm được, chỉ là có chút

bại gia.

Nhưng mà đường đường là Thánh tử của Bất Hủ thánh địa, khẳng khái như vậy cũng chẳng

sao cả.

“Ừm.”

Tần Giác nhẹ gật đầu, không khách khí nhận lấy nhẫn trữ vật.

Lúc này, Tô Ngạn ở sát vách cũng kết thúc tu luyện đi ra.

“Tiền bối.”

Mắt thấy Long Ngạo Thiên, Tô Ngạn trực tiếp lựa chọn không nhìn.

Mặc dù Tần Giác biết Long Ngạo Thiên là con trai của Long Trẫm, nhưng Tô Ngạn lại không

biết.

https://thuviensach.vn

“Chúng ta đi thôi.”

Tần Giác thản nhiên nói.

“Được rồi.”

Tô Ngạn đầu tiên là khẽ giật mình, rồi khẽ gật đầu.

Từ đầu đến cuối, nàng cũng không biết Tần Giác rốt cuộc tới nơi này làm gì, hiện tại thế mà

chỉ đợi một ngày liền muốn rời khỏi.

Cho dù trong lòng rất nghi hoặc, nhưng Tô Ngạn cũng không hỏi nhiều.

“A? Tần huynh đệ muốn đi đâu? Có thể mang theo ta không?”

Long Ngạo Thiên không đúng lúc chen miệng nói.

“Không được.”

Tần Giác không chút do dự lựa chọn cự tuyệt.

“Vì sao?”

Long Ngạo Thiên khẩn trương:

“Ta rất mạnh, có thể bảo hộ các ngươi.”

Tần Giác: “...”

bookmark_add Chương 138: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Để Ngươi Đánh Một Quyền

Phiên bản Dịch · 1848 chữ

https://thuviensach.vn

Lúc rời khỏi Thông Thiên thành, Tần Giác mới phát hiện không chỉ bên trong Bất Hủ thánh

địa có nhiều kiến trúc cảm giác tràn ngập khoa học kỹ thuật, mà bên trong Thông Thiên

thành cũng có thật nhiều, đây dường như đã trở thành một loại phong cách 'Thời thượng'.

Mặt khác Tần Giác còn biết, đồ vật của Long Trẫm không chỉ có Linh Cơ, phương diện luyện

đan cùng luyện khí cũng đều có đọc lướt qua, nhưng mà không giống như Tần Giác luyện

chế ra một thanh AK ----47 cùng Hoả Thần, mà là một ít những đồ chơi nhỏ cổ quái kỳ lạ.

Tỷ như Kim Cương Bất Hoại Thận đan, Hóa Thú đan, Ẩn Thân đan.

Hoặc mắt kính có thể nhìn xuyên qua quần áo, còn có vòng tay khi đeo lên có thể ẩn giấu khí

tức, cùng linh khí phi hành hình dạng như ô tô.

Nói không ngoa thì Long Trẫm đã thay đổi Linh Ương giới, để cho rất nhiều đồ vật không có

khả năng xuất hiện liền xuất hiện ở đây.

Kỳ thật đối với Long Trẫm, Tần Giác vẫn kính nể.

Cho dù đối với câu nói năng lực càng lớn, trách nhiệm càng lớn này Tần Giác từ trước đến

https://thuviensach.vn

nay đều xem thường, nhưng nếu quả thật có người làm như vậy, cũng tuyệt đối sẽ không

châm chọc khiêu khích, tựa như Long Trẫm.

Nghĩ tới đây, Tần Giác đột nhiên dừng bước, thở dài.

Nhân vật truyền kỳ ngưu bức hống hách như vậy, làm sao lại sinh ra nhi tử ngốc nghếch như

thế?

“Ngươi có thể đừng đi theo chúng ta nữa hay không?”

menu

Trước Tiếp

Tần Giác xạm mặt lại, cạn lời nói.

Giờ phút này, Tần Giác cùng Tô Ngạn đã rời xa Thông Thiên thành, chuẩn bị đổi phương

hướng đi nơi khác nhìn xem, nhưng mà Long Ngạo Thiên lại như cái đuôi đi theo phía sau

bọn họ, từ đầu đến cuối không muốn rời đi.

“Tần huynh đệ, ta thật sự rất mạnh, cho dù xảy ra chuyện gì, ta đều có thể bảo hộ các ngươi,

ta thề đó.”

https://thuviensach.vn

Long Ngạo Thiên ngôn từ chuẩn xác nói, giọng nói vô cùng thành khẩn, nơi nào có giống với

Bất Hủ Thánh tử.

“Ngươi tại sao phải đi chung với chúng ta chứ?”

Tần Giác câm nín, cũng không thể bởi vì ta giúp ngươi trả linh thạch ngươi liền ỷ lại vào ta

chứ?

“Ta. . . Ta là lần đầu tiên đi ra ngoài, cho nên muốn tổ đội với các ngươi.”

Do dự nửa ngày, Long Ngạo Thiên rốt cục cũng nói ra nguyên nhân.

Kỳ thật còn có một câu Long Ngạo Thiên không nói, đó chính là hắn cảm thấy Tần Giác là

người tốt, nhưng phụ thân từng nói với hắn là không thể tùy tiện nói năng lung tung, cho

nên hắn cuối cùng phải nghẹn xuống.

Khá lắm, thế mà thật sự là lần đầu tiên đi ra ngoài.

Vấn đề là cho dù ngươi lần đầu tiên ra ngoài, thế có liên quan gì tới ta?

Tần Giác nhịn không được trợn mắt.

Thông Thiên thành nhiều võ giả như vậy, sao cứ nhất định phải quấn lấy ta chứ?

Với lại còn dám nói ra chuyện lần đầu tiên mình ra ngoài, không sợ bị lừa gạt ngay cả quần

https://thuviensach.vn

cộc cũng không có mà mặc sao?

“Ngươi nói ngươi có thể bảo hộ chúng ta?”

Hít một hơi thật sâu, Tần Giác quyết định ‘giáo huấn’ một chút cho cái tên Bất Hủ Thánh tử

uy danh hiển hách này.

“Đúng vậy, ta rất mạnh, chỉ cần các ngươi chịu cùng ta tổ đội, ta cam đoan ai cũng không

làm các ngươi bị thương được.”

Long Ngạo Thiên vỗ vỗ ngực, lòng tin tràn đầy nói.

“Ngươi là cường giả Đại Thánh?”

Tần Giác hỏi.

“Ây. . . Không phải.”

Long Ngạo Thiên lắc đầu.

“Vậy là ngươi cường giả Thánh Vương?”

Tần Giác hỏi tiếp.

“Cũng không phải.”

Long Ngạo Thiên lần nữa lắc đầu, biểu lộ vẻ mặt xấu hổ.

“Không phải là Đại Thánh, cũng không phải Thánh Vương, ngươi làm sao bảo hộ được chúng

https://thuviensach.vn

ta?”

Tần Giác cười nhạo nói.

Long Ngạo Thiên: “...”

Ngươi sao lại không tiếp tục hỏi nữa đi chứ?

Ta thế nhưng chính là Thánh Cảnh đó!

Mặc dù Thánh Cảnh tại Trung Châu thánh địa không tính là cao nhất, nhưng đã rất cường

đại được không.

Trừ mười hai Thánh tộc cùng tám đại thánh địa ra, thế lực khác căn bản không có cường giả

vượtquaThánhCảnhnhiềunhấtcũngchỉlàThánhCảnhđỉnhphongthôiLongNgạo Thiên

vượt qua Thánh Cảnh, nhiều nhất cũng chỉ là Thánh Cảnh đỉnh phong thôi, Long Ngạo Thiên

tự nhận vô địch cùng giai, tuyệt đối sẽ không bại bởi bất cứ đối thủ trong Thánh Cảnh nào.

Huống chi, chỉ cần hắn lộ ra thân phận, ai dám làm gì hắn chứ?

“Ta, ta hiện tại là Thánh Cảnh!”

Thấy Tần Giác không hỏi tới nữa, Long Ngạo Thiên lập tức lớn tiếng nói.

Tần Giác: “...”

https://thuviensach.vn

Không nghĩ tới đơn giản như vậy liền lừa được cái tên Bất Hủ Thánh tử này, nếu như không

phải gặp được hắn, chỉ sợ thật có thể bị lừa ngay cả quần cộc đều không còn lại.

“Ngươi nói ngươi là Thánh Cảnh chính là Thánh Cảnh à, ta tại sao phải tin ngươi?”

Tần Giác cố ý châm chọc.

“Ta tuyệt đối không có lừa ngươi!”

Long Ngạo Thiên có khi nào bị khinh thường qua đâu chứ, trên thân đột nhiên bộc phát ra

khí tức, phóng lên tận trời, chỉ một thoáng, vạn vật huy hoàng, muôn hình vạn trạng, nhìn

qua rung động vô cùng.

Mắt thấy cảnh tượng này, kinh ngạc nhất không ai khác ngoài Tô Ngạn, tên tiểu tử vắt mũi

chưa sạch này vậy mà là cường giả Thánh Cảnh?

“Ha ha, đây chính là Thánh Cảnh sao?”

Vẻ mặt Tần Giác vẫn tràn đầy khinh thường:

“Ta đứng ở chỗ này để ngươi đánh một quyền, nếu như ngươi có thể làm ta bị thương, ta liền

đồng ý tổ đội với ngươi.”

“Chuyện này là thật?”

https://thuviensach.vn

Long Ngạo Thiên hai mắt sáng lên, chợt biểu lộ do dự mà nói:

“Thế nhưng mà. . . Lỡ như một quyền này đánh chết ngươi thì sao?”

Tần Giác: “...”

Ai cho ngươi cái tự tin đó hả?

Một quyền đấm chết ta?

Đừng nói là ngươi, cho dù là cha ngươi cũng không làm được đâu!

“Yên tâm, ta không sao.”

Cố nén xúc động muốn đánh Long Ngạo Thiên tơi bời, Tần Giác cười nói.

“Được rồi, đây chính là ngươi nói.”

Liên tiếp bị khinh thị, Long Ngạo Thiên cũng hơi tức giận, nhưng mà khi hắn ra quyền, vẫn

không có xuất ra toàn lực, để phòng khi không cẩn thận đánh chết Tần Giác.

Dù vậy, một quyền này vẫn đủ để đánh trọng thương cường giả Truyền Kỳ Cảnh bình thường.

Hô!

Những nơi quyền phong đi qua, ngay cả không gian cũng không chịu nổi mà vặn vẹo, giống

như lúc nào cũng có thể sẽ sụp đổ.

https://thuviensach.vn

Trong chốc lát, nắm đấm rơi trên người Tần Giác, nhấc lên bão táp linh lực đáng sợ, tại thời

khắc này ngay cả thiên địa cũng tối xuống!

Ầm!

Lúc nắm đấm của Long Ngạo Thiên đánh trúng Tần Giác, một lực phản chấn khó mà hình

dung được truyền đến, Long Ngạo Thiên còn không có kịp phản ứng chuyện gì đã xảy ra liền

bị đánh bay ra ngoài, sau đó trượt ở trên mặt đất mấy ngàn trượng mới khó khăn dừng lại, lôi

ra một vết nứt.

“Làm sao có thể?”

Long Ngạo Thiên trợn mắt hốc mồm, chỉ cảm thấy năm ngón tay đau buốt vô cùng, giống

như đánh vào cửu thiên thần thiết, thế gian vì sao lại có nhục thể cứng rắn như thế?

Nhưng mà hắn không biết là, nếu không phải Tần Giác cố ý thu hồi lực ‘phản giáp’, chỉ sợ giờ

phút này xương cốt cả người hắn đã vỡ nát, nằm trên mặt đất đứng dậy không nổi.

“Thế nào, chịu thua chưa?”

https://thuviensach.vn

Tần Giác bước ra một bước, xuất hiện ở trước mặt Long Ngạo Thiên, từ trên cao nhìn xuống

hắn, thần sắc hờ hững.

“Ta. . .”

Long Ngạo Thiên há to miệng, cắn răng nói:

“Ta mới vừa rồi chưa xuất ra toàn lực.”

Tâm cao khí ngạo khiến hắn không tuỳ tiện chịu thua.

Nào cóthể đoán được Tần Giác không những không giận mà còn cười nói:

“Được, đã như thế, vậy ta liền đứng ở chỗ này để ngươi lại đánh một quyền.”

Nói xong, Tần Giác chắp hai tay ra sau lưng, hoàn toàn không đem Long Ngạo Thiên để vào

mắt.

“Được!”

Long Ngạo Thiên chậm rãi từ dưới đất bò dậy, trong tiếng hít thở, linh lực nháy mắt vận

chuyển tới cực hạn.

Mặc dù không biết nhục thể của Tần Giác sao cường hãn được như thế, nhưng Long Ngạo

Thiên tin chắc, chỉ cần mình xuất ra toàn lực, tuyệt đối có thể công phá phòng ngự của Tần

https://thuviensach.vn

Giác.

Hắn đến cảnh giới này, nắm đấm đã không chỉ là nắm đấm, toàn bộ thiên địa đều bị hắn nắm

giữ trong tay, một quyền đi ra, ngoài ta còn ai!

Đông!

Không gian nhao nhao vỡ vụn, giống như mạng nhện nhanh chóng lan tràn ra phía ngoài,

òdặhàbộihlihđềlàảhấlòlổ

trong vòng vạn dặm xung quanh, toàn bộ sinh linh đều là cảm thấy run sợ trong lòng, run lẩy

bẩy.

Thấy thế, Tô Ngạn

vội vàng chống lên một vòng bảo hộ linh lực, mang theo Vân Tịch rút lui về phía sau.

Đây chính là một kích toàn lực của cường giả Thánh Cảnh, tùy tiện dư chấn thôi cũng có thể

diệt sát nàng.

Quỷ dị chính là, những năng lượng gợn sóng này còn chưa tới gần Tô Ngạn, liền lặng yên

không một tiếng động biến mất, không cần nghĩ cũng biết, khẳng định là do Tần Giác làm.

Răng rắc!

https://thuviensach.vn

Chỉ nghe thấy một tiếng giòn vang, xương tay của Long Ngạo Thiên vỡ vụn thành từng

mảnh, nhanh chóng kéo dài đến toàn bộ cánh tay, vặt vẹo rủ xuống.

“Phốc.”

Cùng lúc đó, Long Ngạo Thiên miệng phun máu tươi, ngã ngửa lên trời, khí tức thẳng tắp

trượt xuống.

Cho dù Tần Giác đã thu hồi ‘phản giáp’, nhưng một kích toàn lực của Long Ngạo Thiên phản

phệ lại vẫn khiến chính bản thân hắn bị trọng thương, uể oải đến cực hạn.

Trái lại Tần Giác vẫn đứng tại chỗ không nhúc nhích tí nào, lông tóc cũng không tổn hao.

“Hiện tại, ngươi phục chưa?”

Tần Giác vỗ vỗ ngực, thản nhiên nói.

“...”

“Phục.”

Long Ngạo Thiên khóc không ra nước mắt, đau quá đi!

bookmark_add Chương 139: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Tiểu Trấn Quỷ Dị

Phiên bản Dịch · 1642 chữ

https://thuviensach.vn

Giờ phút này, Long Ngạo Thiên chỉ cảm thấy toàn thân đau đớn vô cùng, kinh mạch cũng ở

lúc phản phệ bị hao tổn, dường như không cách nào vận chuyển linh lực.

Long Ngạo Thiên cho tới bây giờ không nghĩ tới, mình có một ngày lại bởi vì lực phản phệ mà

trọng thương, vẫn là dưới tình huống người khác đứng bất động để hắn đánh!

Cho dù ngay cả cường giả Thánh Vương cũng làm không được đi?

Vị này Tần huynh đệ rốt cục là quái vật gì?

Đau quá a!

Cố nén đau nhức kịch liệt, Long Ngạo Thiên muốn bò dậy từ dưới đất, lại phát hiện căn bản

không làm được, nhất là cánh tay ra quyền vừa rồi, không khác gì với hư hỏng cả.

Thương thế nặng như thế, cho dù hắn là cường giả Thánh Cảnh, không tới mười ngày nửa

tháng cũng đừng mong khôi phục.

Chẳng lẽ mình vừa ra, liền phải thất bại trở về?

Ông!

Đúng lúc này, một mảnh sương kim sắc rơi xuống, giống như như mưa rơi trên người hắn,

dung nhập vào da thịt.

https://thuviensach.vn

Những giọt mưa kim sắc này bên trong ẩn chứa năng lực chữa trị khó có thể tin, xương cốt

vốn dĩ vỡ vụn bắt đầu lấy tốc độ mà mắt thường có thể thấy được mà nối liền lại, kinh mạch

menu

Trước Tiếp

cũng nhanh chóng khôi phục như lúc ban đầu, không đến một lát, Long Ngạo Thiên đúng là

đã triệt để khỏi hẳn.

“Cái này. . .”

Long Ngạo Thiên không thể tin mở to hai mắt, trong lòng tràn ngập rung động, vậy mà khỏi

hẳn rồi?

“Ngươi sao mà làm được?”

Hít một hơi thật sâu, Long Ngạo Thiên nhịn không được hỏi.

Quá thần kỳ!

Dù là với thân phận của Long Ngạo Thiên cũng chưa từng gặp qua loại thủ đoạn này.

Phải biết, phụ thân hắn vậy mà chính là đương kim thánh chủ của Bất Hủ thánh địa, tồn tại

https://thuviensach.vn

mạnh nhất Linh Ương giới.

Dù vậy, cũng không có khả năng để hắn khôi phục trong thời gian ngắn như thế, chẳng lẽ đối

phương còn mạnh hơn phụ thân hắn?

Nói đùa gì vậy?

“Điểm này ngươi không cần biết, nhớ, có chơi có chịu, không cần đi theo chúng ta nữa.”

Vứt xuống câu nói này, Tần Giác không tiếp tục phản ứng với Long Ngạo Thiên, trực tiếp

quay người cùng Tô Ngạn rời đi.

Đưa mắt nhìn Tần Giác đi xa, Long Ngạo Thiên sững sờ nửa ngày mới phản ứng lại:

“Quá cường đại, xem ra ta còn phải tiếp tục cố gắng tu luyện, nhưng mà, một ngày nào đó ta

sẽ siêu việt ngươi!”

QNói đến đây, Long Ngạo Thiên ánh mắt trở nên vô cùng kiên định, lập tức đổi phương

hướng, phi thân đi xa.

Người ta đã đứng ở nơi đó để hắn đánh mà hắn cũng không đánh nổi, sao có thể còn không

biết xấu hổ tiếp tục theo đuôi chứ.

. . .

https://thuviensach.vn

Sau khi thoát khỏi Long Ngạo Thiên, Tần Giác cùng Tô Ngạn đi thẳng về hướng bắc, có lẽ là

bới vì tới gần Bất Hủ thánh địa, xung quanh thành thị đều phồn hoa, võ giả cao giai có thể

thấy ở khắp nơi.

Thậm chí thường xuyên có thể nhìn thấy tràng cảnh giết người đoạt bảo.

Đây cũng là đặc sắc của thế giới cao võ, nếu như không có người chế định quy tắc trật tự,

như vậy kết quả tạo thành chính là cường giả áp kẻ yếu, cũng chỉ có trong phạm vi quản lý

của thế lực lớn mới có thể tốt hơn một chút.

Hai người dừng lại vài ngày trong mấy thành thị lớn, sau đó tiếp tục đi tiếp.

Từ sau khi xác định Long Trẫm là người xuyên việt, Tần Giác có thể nói hoàn toàn buông

lỏng, về phần Thuần Dương thánh địa bên kia, dù sao đã giao cho hóa thân, tiếp theo hắn chỉ

cần đi du ngoạn là đủ rồi.

Ngày này, hai người sau khi đi qua một tòa thành thị, đi tới một mảnh sa mạc rộng lớn.

Không giống với Địa Cầu, sa mạc này mọc đầy các loại thực vật , với lại nguy cơ tứ phía,

không cẩn thận liền có thể bị trùng độc dưới lớp cát chui ra ngoài giết chết.

https://thuviensach.vn

Bởi vậy đối với võ giả thấp giai mà nói, sa mạc không thua gì tử địa.

“Vực ngoại hoang mạc?”

Tần Giác lấy ra Linh Cơ mà Long Trẫm đưa cho hắn, rất nhanh liền tìm đến danh tự của khu

sa mạc này.

Nhưng mà phía trên chỉ có bốn chữ này, cái khác cũng không có.

Bất quá cái này cũng bình thường, dù sao thế giới này cũng không có vệ tinh để mà có thể

xác định định vị.

Tần Giác sở dĩ chạy tới nơi này là bởi vì hắn cũng không tính trở về đường cũ, như thế quá

chán rồi, cho nên mới lựa chọn đi đường vòng.

Chỉ là quên tìm đọc tư liệu trước, nên không biết phương hướng này lại có sa mạc.

Đến cũng đến rồi, vậy liền đi vào thôi, cũng coi như trải nghiệm thử phong tình của sa mạc

trong dị giới.

Cũng không biết sa mạc của thế giới này có tộc xà nhân hay không nữa.

“Sư phụ, nơi này nóng quá a.”

https://thuviensach.vn

Vân Tịch tựa vào đầu của Tần Giác, khuôn mặt nhỏ nhắn nhăn lại, mặt ủ mày chau nói.

Dù nói thế nào thì nàng cũng là Linh thảo đã hoá hình, mặc dù đã thăng đến cấp ba, không

thua gì võ giả nhân loại Địa Giai, nhưng ở địa phương này lâu vẫn sẽ tinh thần sa sút.

Tần Giác ngạc nhiên, xém chút nữa quên mất gia hỏa này, chỉ thấy bàn tay hắn vung lên, một

tầng kim quang lập tức bao trùm Vân Tịch, tản ra linh khí nồng đậm.

“Híz-khà-zzz.”

Vân Tịch vui vẻ, vội vàng hít một hơi thật sâu, tinh thần lần nữa đầy trở lại.

“Tiền bối, nơi đó có tòa thành thị.”

Đột nhiên, Tô Ngạn chỉ vào nơi xa nói.

Với tu vi Chí Tôn cảnh sơ kỳ của nàng, hoàn cảnh ác liệt này chỉ tạo ra ảnh hưởng vô cùng

nhỏ cho nàng, chỉ cần linh lực dồi dào, dù là ở đây không ăn không uống nghỉ ngơi mấy chục

năm cũng không vấn đề gì.

Nghe vậy, Tần Giác đưa mắt nhìn qua, quả nhiên thấy một tòa thành thị, nhưng mà nếu nói

là thành thị thì chi bằng nói là tiểu trấn, bởi vì chỉ có mười mấy cái kiến trúc đơn sơ mà thôi.

https://thuviensach.vn

“Đi qua nhìn thử.”

Tần Giác không nghĩ nhiều, thả người bay đến tiểu trấn.

Không bao lâu, hai người đến trong tiểu trấn, nhưng quỷ dị chính là, trong trấn nhưng không

có ai, an tĩnh đáng sợ.

“Có ai không?”

Tô Ngạn gọi một tiếng, không có bất kỳ người nào trả lời.

“Chẳng lẽ nơi này là thành trấn bị vứt bỏ?”

Tô Ngạn cau mày hỏi.

Két!

Tần Giác tiện tay đẩy ra cửa một gian phòng, phát hiện đồ vật bên trong tất cả đều hoàn hảo

không chút tổn hại, không có mạng nhện, cũng không có tro bụi, thậm chí nguyên liệu nấu

ăn còn rất mới mẻ.

Điều này nói rõ, nơi đây cũng không có bị bỏ hoang.

Đã không vứt bỏ, vì sao lại không có bất kỳ ai?

Coi như ra ngoài, cũng không có khả năng một người cũng không còn a?

https://thuviensach.vn

Tần Giác lại lần lượt đẩy mấy cửa phòng, đều giống như phòng đầu tiên, người nơi này dường

như tan biến khỏi thế giới vậy, biến mất không thấy gì nữa.

“Hửm?”

Tần Giác khóe mắt nhẹ liếc, chợt phát hiện những gian phòng này trên sàn nhà đều có lớp

cát bụi mỏng, nhưng nơi này là sa mạc, có cát bụi cũng là không kỳ quái.

“Chẳng lẽ là bị yêu thú tập kích?”

Tô Ngạn nói.

Trong sa mạc trừ độc trùng rắn kiến ra, cũng có rất nhiều yêu thú, với lại lớp giáp cũng cực

kì cứng rắn, có thể chui vào trong đất cát đánh lén, đáng sợ vô cùng.

“Không có khả năng, nếu như là yêu thú, chỉ sợ toàn bộ tiểu trấn đều đã bị san thành bình

địa, huống chi nơi này căn bản không có bất cứ vết tích chiến đấu gì.”

“Cũng đúng.”

Tô Ngạn khẽ gật đầu.

Yêu thú cũng sẽ không thủ hạ lưu tình.

“Vẫn là chờ thử xem sao.”

Tần Giác ra quyết định.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà thẳng đến ngày hôm sau, vẫn không có nửa bóng người nào xuất hiện, Tần Giác

cùng Tô Ngạn chỉ có thể rời đi, mà tiểu trấn quỷ dị này cũng lần nữa khôi phục lại bình

thường, giống như chưa từng có người nào tồn tại.

Sau đó mấy ngày, hai người lại nhìn thấy tiểu trấn giống vậy, tất cả mọi người giống như biến

mất vào hư vô, không còn lại dấu vết gì cả, quả thực quá quỷ dị.

Hiển nhiên, vùng sa mạc này gần đây có xảy ra chuyện lớn gì đó.

Nhưng mà những thứ này đều không có quan hệ gì với Tần Giác, ngay khi hắn cảm thấy hơi

nhàm chán, dự định trực tiếp mang theo Tô Ngạn thuần di ra ngoài, một chiếc linh khí phi

hành đột nhiên xuất hiện ở chân trời, lúc đi ngang qua bọn hắn bỗng nhiên dừng lại.

bookmark_add Chương 140: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Sa Tộc

Phiên bản Dịch · 1628 chữ

Chiếc linh khí phi hành này toàn thân đen nhánh, không có bất kỳ trang trígì, nhìn qua trầm

tĩnh vô cùng, bên ngoài còn khảm kim loại thiết giáp, cho người ta một loại cảm giác không

https://thuviensach.vn

thể phá vỡ.

Ở vực ngoại hoang mạc, cũng chỉ có loại linh khí phi hành đơn giản kiên cố này mới an toàn

nhất, nếu không chỉ cần một trận bão cát có thể bị xé tan nát.

“Hai vị bị lạc đường sao, muốn đi chung với tại hạ không.”

Đứng trên linh khí phi hành là một nam tử áo xanh, giờ phút này cười dò hỏi.

Tần Giác cùng Tô Ngạn hai mặt nhìn nhau, đều là lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, thế giới này đẹp

như vậy từ lúc nào vậy?

Đi đến cũng đâu đều có người đồng ý giúp đỡ.

“Đã như vậy thì đa tạ.”

Tần Giác không chút khách khí ôm quyền nói.

Lúc đầu hắn dự định trực tiếp rời đi, hiện tại đã có sẵn xe có thể đi nhờ, hắn há sẽ cự tuyệt

à?

Lần này cũng không gặp lại loại tiểu trấn quỷ dị như kia nữa.

Nói đến đây thì nam tử áo xanh hắn là người sống duy nhất mà bọn hắn nhìn thấy được

trong mấy ngày nay.

menu

https://thuviensach.vn

Leo lên phi hành linh khí, Tần Giác mới phát hiện bên trong rất nhiều hàng hóa được chất

thành đống, bên cạnh còn có rất nhiều võ giả trang bị đầy đủ đứng đấy cảnh giác nhìn chằm

chằm hắn với Tô Ngạn.

“Thiếu gia, tùy tiện cho bọn hắn lên cũng không khỏi quá mức. . .”

Võ giả cầm đầu vẻ mặt lo lắng, lời còn chưa dứt, liền bị nam tử áo xanh phất tay đánh gãy:

“Không sao, hai vị này chỉ là lạc đường ở chỗ này mà thôi, giúp một chút bất quá cũng chỉ là

cái nhấc tay.”

“Huống chi, có Côn thúc ở đây, nhất định không có việc gì.”

“Chuyện này. . .”

Võ giả được xưng là Côn thúc há to miệng, á khẩu không trả lời được, nhưng ánh mắt lại từ

đầu đến cuối vẫn đặt trên người Tần Giác cùng Tô Ngạn, đề phòng hai người đột nhiên có ý

đồ xấu.

Thấy vậy, Tần Giác lơ đễnh, Côn thúc này bất quá cũng chỉ là Chí Tôn cảnh trung kỳ mà thôi,

https://thuviensach.vn

có thểnhìn ra được gì từ trên người hắn chứ?

Một bên khác, Tô Ngạn sau khi đeo mặt nạ thì khí tức cũng ẩn đi, với tu vi của đối phương,

căn bản không nhìn thấu được.

“Hai vị mời ngồi, vị thúc thúc này của ta từ trước đến nay đều cẩn thận, mong tha thứ.”

Không gian bên trong linh khí phi hành rất lớn, dù cho chứa thêm mấy chục người cũng

không thành vấn đề, với lại tất cả đều được chế tạo từ kim loại đặc thù.

Nói không ngoa thì cho dù gặp phải bão cát cỡ lớn, chiếc linh khí phi hành này cũng có thể đi

ra mà không hư hao chút nào.

“Tại hạ là Ninh Kiệt, vị này là hộ vệ của gia tộc chúng ta Trường Ninh Côn, còn chưa thỉnh

giáo tôn tính đại danh của hai vị.”

Nam tử áo xanh nói tiếp.

“Tần Giác.”

“Tô Ngạn.”

Thấy đối phương lễ phép như thế, Tần Giác với Tô Ngạn cũng nho nhã hiền hoà đối đáp lại.

“Hai vị làm sao lại chạy tới loại địa phương này?”

https://thuviensach.vn

Ninh Kiệt nghi hoặc.

Dù sao,đối với võ giả thấp giai mà nói, vực ngoại hoang mạc không thua gì tử địa, cho dù là

cường giả Chí Tôn cảnh, nếu bất hạnh bị yêu thú cao giai đánh lén, nặng hơn nữa thì sẽ vẫn

lạc.

Cho nên đại bộ phận võ giả tiến vào vực ngoại hoang mạc đều sẽ lựa chọn tổ đội hoặc là lái

linh khí phi hành đặc biệt để giảm mức độ nguy hiểm xuống đến mức thấp nhất.

“Chúng ta bởi vì gặp phải bão cát, không cẩn thận thất lạc những đồng bạn khác, nếu không

phải có Ninh huynh hỗ trợ, sợ là hai người chúng ta cũng phải chết ở nơi này.”

Tần Giác mặt lộ vẻ cảm kích, thuận miệng bịa chuyện nói.

“Thì ra là thế, nói như vậy, các ngươi muốn đi Hoang thành sao?”

Ninh Kiệt cũng không có hoài nghi gì, thậm chí cảm thấy đúng theo lẽ đương nhiên.

“Hoang thành?”

Tần Giác sững sờ, chợt bất động thanh sắc mà nói:

“Không sai, nghe ngữ khí của Ninh huynh, cũng muốn đi Hoang thành sao?”

https://thuviensach.vn

Mặc dù Tần Giác căn bản không biết Hoang thành gì cả, nhưng không ảnh hưởng chút nào

đến hắn cùng Ninh Kiệt trò chuyện, nhìn Tô Ngạn bên cạnh trợn mắt hốc mồm.

Đây chính là cái gọi là nói lời bịa đặt không nháp kia?

“Ha ha ha, đương nhiên,Ninh gia chúng ta với thành chủ Hoang thành thế giao, lần này đi

Hoang thành. . .”

Nói đến đây, Ninh Kiệt im bặt dừng lại, hắn đúng là xém chút nữa là nói ra cơ mật của gia

tộc.

Thấy thế, Tần Giác lập tức đổi chủ đề:

“Đúng rồi, vực ngoại hoang mạc gần đây có xảy ra chuyện gì lớn à.”

“Chuyện lớn?”

Ninh Kiệt cũng rất tự nhiên mà hùa theo, trầm ngâm một lát, lắc đầu nói:

“Không có.”

“Kỳ quái, hai ngày này chúng ta nhìn thấy thật nhiều thôn xóm cùng trấn đều không ai, giống

như hoàn tàn tan biến, quá quỷ dị.”

Tần Giác khẽ nhíu mày.

https://thuviensach.vn

Kỳ thật Tần Giác vốn không muốn quản chuyện này, nhưng gặp được Ninh Kiệt, liền định hỏi

thử, không nghĩ tới Ninh Kiệt cũng không biết.

“Ngươi nói cái gì?”

Lúc này, Ninh Côn vẫn luôn ở bên cạnh nhìn chằm chằm Tần Giác đột nhiên mở to hai mắt,

truy hỏi:

“Người trong thôn làng đều tan biến hết?”

Tần Giác không nghĩ tới Ninh Côn vậy mà phản ứng lớn như vậy, thế là giải thích cặn kẽ nói:

“Đúng thế, trừ người ra, những đồ vật khác đều không chút tổn hại.”

“Không có bất kỳ vết tích gì?”

“Không có. . . Ách, trên sàn nhà có lớp cát bụi, có tính không?”

Tần Giác chần chờ nói.

“Chẳng lẽ. . . Là bọn hắn trở về rồi?”

Nghe xong Tần Giác miêu tả, Ninh Côn lộ ra thần sắc sợ hãi.

“Làm sao vậy, Côn thúc?”

Đây là lần đầu tiên Ninh Kiệt nhìn thấy Ninh Côn khẩn trương như vậy, lộ vẻ mặt không hiểu.

https://thuviensach.vn

“Thiếu gia, chúng ta nhất định phải nhanh đưa xong hàng hóa lần này, sau đó rời khỏi vực

ngoại hoang mạc!”

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.”

Ninh Kiệt cuối cùng cũng ý thức được điều không đúng.

Hít một hơi thật sâu, Ninh Côn trầm lặng nói:

“Nếu như ta đoán không sai, rất có thể là Sa tộc đã trở về.”

“Sa tộc? Đó là cái gì?”

Ninh Kiệt ngạc nhiên.

Tần Giác cũng là vẻ mặt ngơ ngác, ngáo ngơ.

“Sa tộc là một chủng tộc lớn cường đại lúc trước sống ở vực ngoại hoang mạc, bọn hắn có

thể điều khiển hạt cát, lặng yên không một tiếng động giết chết đối thủ!”

“Với lại thành thị của nhân loại bị bọn hắn tập kích, trừ nhân loại sẽ biến mất ra thì những

thứ đồ khác đều không chút tổn hại!”

Ninh Côn nghiêm mặt nói:

“Nếu thật là Sa tộc, chúng ta nhất định phải nhanh chóng rời khỏi vực ngoại hoang mạc, nếu

không hậu quả khó mà lường được!”

https://thuviensach.vn

“Thế nhưng mà. . . Vì sao ta chưa từng nghe nói đến Sa tộc?”

Ninh Kiệt mờ mịt.

Là dòng chính của gia tộc, Ninh Kiệt bởi vì có sự chênh lệch về thiên phú, đến nay vẫn dừng

lại ở Thiên giai trung kỳ, khó mà tiến thêm được.

Cho nên hắn lúc rảnh rỗi, thường xuyên sẽ lật xem thư tịch, cũng hiểu biết nhiều về vực

ngoại hoang mạc, nhưng cho tới bây giờ chưa nghe nói qua Sa tộc gì đó.

“Ngươi đương nhiên không biết, bởi vì Sa tộc hơn hai trăm năm trước liền bị một vị vô

thượng đại năng phong ấn!”

Ninh Côn cười khổ nói:

“Lúc ấy ta chỉ mới hơn hai mươi tuổi, vẫn là thị vệ bình thường, cũng là nghe nói từ những

người khác, Sa tộc sinh ra một Hoàng đế, nhấc lên hạo kiếp ngập trời tại vực ngoại hoang

mạc, muốn mở rộng vực ngoại hoang mạc, thôn phệ lãnh thổ xung quanh.”

“Đối mặt với Sa tộc cường đại, dù cho mấy gia tộc lớn liên hợp lại, cũng vẫn không phải là đối

thủ, mắt thấy cát bụi sắp thôn phệ tất cả liên quân, một vị siêu cấp cường giả đi ngang qua

https://thuviensach.vn

đột nhiên xuất thủ."

"Dưới uy năng của vị siêu cấp cường giả kia, Sa tộc liên tục bại lui, Hoàng đế bị giết tại chỗ,

nhưng mà vị siêu cấp cường giả kia cũng bởi vậy mà bị thương, chỉ có thể tạm thời phong ấn

những cường giả Sa tộc còn lại."

Hiện tại đã qua hơn hai trăm năm, bất kể có phải là Sa tộc ngóc đầu trở lại hay không, nhất

định phải nhanh thông tri cho gia tộc, đề phòng vạn nhất."

Nói đến đây, Ninh Côn biểu lộ vẻ ngưng trọng, hiển nhiên không phải đang thêu dệt vô cớ.

bookmark_add Chương 141: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Vòng Xoáy Phong Bạo

Phiên bản Dịch · 1599 chữ

Tần Giác không nghĩ tới, vực ngoại hoang mạc thế mà còn xảy ra loại chuyện này, với lại

trong vực ngoại hoang mạc này, khắp nơi đều là cát, quả thực là chiến trường thiên nhiên

của cường giả Sa tộc, khó trách Ninh Côn rời đi gấp như vậy.

Một khi ở đây gặp phải cường giả Sa tộc cùng giai, cơ hồ hẳn phải chết không nghi ngờ!

https://thuviensach.vn

“Côn thúc, vị siêu cấp cường giả trợ giúp chúng ta phong ấn Sa tộc lúc trước đâu?”

Ninh Kiệt hiếu kì hỏi, trong lời nói còn tràn ngập chờ mong.

“Ha ha, không biết, sau khi phong ấn Sa tộc, hắn liền nhẹ lướt đi, không còn xuất hiện, nếu

không thì chuyện này cũng sẽ không lưu truyền thấp như vậy.”

Ninh Côn cười khổ.

Nếu như lúc trước vị siêu cấp cường giả kia lưu lại, chỉ sợ hiện tại vực ngoại hoang mạc cũng

không phải là khu vực mà các đại gia tộc tranh đấu, mà tất cả đều trở thành thế lực phụ

thuộc vị siêu cấp cường giả kia.

Phải biết, đây chính là một vị cường giả Thánh Cảnh, đủ để cải biến kết cục mảnh khu vực

này.

“Thì ra là vậy.”

Ninh Kiệt hơi thất vọng.

“May mà hoàng đế Sa tộc đã chết, cho dù Sa tộc hiện tại thật sự đột phá phong ấn, với thực

lực của các đại gia tộc, tin rằng cũng có thể chống đỡ.”

menu

https://thuviensach.vn

Ninh Côn như trút được gánh nặng nói.

Hai trăm năm nay, các đại gia tộc không ngừng phát triển, cường giả nhiều ra, trừ việc không

có xuất hiện cường giả Thánh Cảnh ra thì mỗi gia tộc chí ít đều có hai vị cường giả Truyền

Kỳ trở lên, nếu lại tạo thành liên minh, nhất định có thể triệt để tiêu diệt Sa tộc.

Ầm ầm!

Đúng lúc này, linh khí phi hành bỗng nhiên xuất hiện chấn động kịch liệt, giống như bị vật

lớn đánh trúng, xém chút khống chế không nổi mà lật nghiêng.

“Chuyện gì xảy ra?”

Ninh Côn kinh hãi, sẽ không trùng hợp thế chứ, thật gặp phải cường giả Sa tộc đi?

“Báo, đội trưởng, phía trước bỗng nhiên xuất hiện vòng xoáy phong bạo!”

Một thị vệ xông tới hét lớn.

“Cái gì? !”

Ninh Côn vội vàng đi ra ngoài, quả nhiên thấy trước mắt có một vòng xoáy khổng lồ, ẩn hiện

https://thuviensach.vn

ra màu đen, cát bụi đầy trời đều bị cuốn vào, hình thành gió lốc đáng sợ, đồng thời nhanh

chóng bay về phía bên này!

“Thế mà chúng ta lại gặp phải vòng xoáy phong bạo!”

Ninh Kiệt cũng đã đờ ra, sắc mặt khó coi vô cùng.

“Cái gì là vòng xoáy phong bạo?”

Tần Giác không hiểu.

“Vòng xoáy phong bạo là bão cát kinh khủng nhất, mấy chục năm khó gặp một lần, một khi

bị cuốn vào, cho dù là cường giả Chí Tôn cảnh cũng dữ nhiều lành ít.”

Ninh Kiệt nhanh chóng nói, vẻ mặt khẩn trương, thậm chí không để ý Tần Giác tại sao lại

không biết vòng xoáy phong bạo.

Mặc dù Thiên Giai võ giả đã có thể nắm giữ thiên địa linh khí, nhưng ở trước thiên tai bực

này, cái gọi là Thiên Giai lộ ra sao mà nhỏ bé, căn bản không đáng nhắc tới, ngay cả Chí Tôn

cảnh cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống cự thôi.

Giờ phút này, giữa thiên địa một mảnh u ám, giống như đã đến ban đêm, cho dù cách xa

https://thuviensach.vn

ngàn mét, vẫn có thể cảm nhận được luồng lực hấp dẫn khổng lồ kia, vô số hạt cát ma sát

trên linh khí phi hành, phát ra tiếng vang.

“Đáng chết, nơi này làm sao lại có vòng xoáy phong bạo!”

Cắn răng, Ninh Côn phẫn nộ quát:

“Mở ra công suất tối đa cho ta, tuyệt đối không thể bị hút vào!”

“Vâng!”

Mấy võ giả phụ trách điều khiển linh khí phi hành lập tức điên cuồng vận chuyển linh lực, ý

đồ đẩy linh khí phi hành ra khỏi phạm vi lực hút của vòng xoáy phong bạo.

Nhưng mà bọn hắn vẫn là đang xem thường vòng xoáy phong bạo, mặc dù đã mở ra công

suất tối đa của linh khí phi hành, vẫn khó mà tránh thoát, chỉ có thể trơ mắt nhìn linh khí phi

hành dần dần bị hút vào.

Thấy thế, Ninh Côn vừa vội lại kinh, trực tiếp đoạt lấy quyền khống chế linh khí phi hành,

mạnh mẽ dùng linh lực thôi động, đáng tiếc vẫn không có tác dụng, mà đen vòng xoáy

phong bạo lại càng ngày càng gần.

Biết đã không cách nào đào thoát, Ninh Côn trực tiếp mở ra vòng phòng hộ của linh khí phi

https://thuviensach.vn

hành, sau đó đáp xuống đất trên mặt.

“Đều về phòng thủ cho ta!”

Ninh Côn hạ lệnh.

Võ giả còn lại nơi nào còn không rõ lúc này bảo mệnh mới quan trọng, nhao nhao vào bên

trong, chống lên linh lực hộ thể, chuẩn bị chống cự cát bụi cuốn tới.

“Có thể chịu nổi hay không,đều xem vận khí của chúng ta.”

Làm xong những này, Ninh Côn thở dài, hắn đã nghĩ kỹ, nếu như linh khí phi hành gánh

không được trận vòng xoáy phong bạo này, như vậy hắn nhiều nhất chỉ có thể đảm bảo cho

an toàn của Ninh Kiệt, về phần những người khác, hắn cũng bất lực.

Quan trọng nhất chính là hắn nhất định phải còn sống, nếu không tin tức Sa tộc ngóc đầu

trở lại rất có thể sẽ không cách nào truyền về gia tộc.

Hô!

Cùng lúc đó, vòng xoáy phong bạo rốt cục cũng đến, tựa như tận thế, giống như muốn nuốt

chủng trời đất!

Ba ba ba!

https://thuviensach.vn

Cát bụi không ngừng đập lên trên vòng phòng hộ của linh khí phi hành, tất cả mọi người

ngừng thở, không dám hô hấp.

“Rống!”

Nơi xa, gió lốc đột nhiên cuốn lên mảng cát bụi lớn, đem một con yêu thú ẩn giấu ở phía

dưới kéo ra, ném lên không trung.

“Là Phi Lân thú!”

Ninh Kiệt kinh hô.

Phi Lân thú, yêu thú Thiên Giai cấp cao, lấy phòng ngự cùng tốc độ làm danh xưng, có thể

ngày đi trong đất cát nghìn dặm, cho dù đánh không lại cũng cóthể nhẹ nhõm chạy trốn,

một trong những yêu thú đáng sợ nhất vực ngoại hoang mạc.

“Xoẹt xẹt!”

Chỉ thấy một đạo gió lốc thổi qua, Phi Lân thú nháy mắt bị xé thành hai nửa, máu tươi còn

chưa phun ra,đã bị bão cát bao phủ.

“Cái này. . .”

https://thuviensach.vn

Đám người trợn mắt hốc mồm, đây chính là một con yêu thú Thiên Giai cấp cao a, hơn nữa

còn là loại lấy phòng ngự làm xưng, thế mà cứ như vậy chết rồi?

“Thật đáng sợ.”

Ninh Kiệt nhịn không được rùng mình một cái, lần đầu tiên cảm giác được tử vong cách

mình gần như thế.

Mặc dù hắn từng nhìn thấy những ghi chép có liên quan tới vòng xoáy phong bạo bên trong

thư tịch, nhưng đến khi tận mắt nhìn thấy hắn mới hiểu được rốt cục có bao nhiêu đáng sợ.

Răng rắc!

Vòng xoáy phong bạo càng ngày càng gần, một đạo gió lốc lập tức mang theo tiếng xé gió rơi

lên trên vòng bảo hộ của linh khí phi hành, trực tiếp tạo thành vết rách có thể thấy được

trên vòng phòng hộ .

“Cái này. . .”

“Xong.”

“Chúng ta chết chắc!”

“Sao lại thế. . .”

https://thuviensach.vn

“...”

Đám người tuyệt vọng.

Ai cũng không nghĩ tới, bọn hắn vậy mà lại gặp được vòng xoáy phong bạo mấy chục năm

đều khó mà gặp được một lần, ngay cả với yêu thú cấp cao như Thiên Giai lấy phòng ngự làm

xưng cũng trong nháy mắt bị xé nát, huống chi bọn hắn?

Mắt thấy càng nhiều gió lốc rơi xuống, tất cả mọi người đều là vô ý thức nhắm mắt lại, không

dám nhìn.

Ninh Côn vội vàng ngăn trước người Ninh Kiệt, phòng ngừa linh khí phi hành vỡ vụn, Ninh

Kiệt bị cuốn đi.

Một giây, hai giây, ba giây…

Phong bạo hủy diệt trong tưởng tượng cũng không có rơi xuống, ngay cả âm thanh hỗn loạn

chung cũng biến mất theo.

Chẳng lẽ… Bọn hắn đã chết rồi?

Nhưng khi bọn hắn khi mở mắt ra, lại phát hiện vòng xoáy phong bạo vốn dĩ che khuất bầu

https://thuviensach.vn

trời cũng không biến mất, mà giống như dừng lại, dừng lại tại chỗ.

Giờ khắc này, không khí ngưng trệ, vạn vật nghẹn ngào.

“Tại sao có thể như vậy?”

Đám người hai mặt nhìn nhau, vừa mờ mịt, lại khiếp sợ.

Tin chắc rằng cho dù là ai nhìn thấy cảnh tượng này, cũng sẽ trợn mắt hốc mồm, bởi vì thực

tế quá rung động!

Xoạt!

Không đợi đám người kịp phản ứng, một luồng linh lực không gì so sánh nổi đột nhiên dâng

lên, dường như muốn đem thương khung đánh vỡ.

Chợt luồng linh lực này lấy thế tách vòng xoáy phong bạo ra, chỉ một thoáng, tầng mây lui

tán, thiên địa sáng rõ, uy thế huy hoàng, khiến mọi người ở đây xém chút nhịn không được

cúi đầu quỳ lạy.

bookmark_add Chương 142: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Hoang Thành

Phiên bản Dịch · 1650 chữ

Giờ phút này, trong vực ngoại hoang mạc, giống như sau cơn mưa trời lại sáng, lộ ra vẻ tươi

https://thuviensach.vn

mát.

Mới vừa rồi ở đây còn có bão cát tứ phía trong chốc lát biến mất vô tung, vô số thi thể của

thực vật cùng yêu thú từ không trung rơi xuống, vang lên tiếng trầm đục.

Ánh nắng lại lần nữa chiếu xuống, khiến nhiệt độ chung quanh đột nhiên tăng lên.

Tất cả mọi người đều là sững sờ tại chỗ, trợn mắt hốc mồm.

“Xảy ra chuyện gì?”

“Ta không nhìn lầm đi, vòng xoáy phong bạo biến mất?”

“Vừa rồi linh lực kia là sao chứ? Chẳng lẽ có cao nhân ở gần đây?”

“. . .”

Đám người trầm mặc nửa ngày, lập tức bộc phát ra tiếng nghị luận kịch liệt, trên mặt mỗi

người đều tràn ngập vẻ chấn kinh, dường như không dám tin vào hai mắt mình.

Đây chính là vòng xoáy phong bạo a!

Ngay cả cường giả Chí Tôn cảnh bị cuốn vào cũng lành ít dữ nhiều, vậy mà bị linh lực kiểu

này cưỡng ép tách ra?

Cho dù là võ đạo Truyền Kỳ cũng làm không được đi?

Chẳng lẽ. . . Vừa rồi có vị cường giả Thánh Cảnh đi ngang qua nơi này?

https://thuviensach.vn

Đám người hai mặt nhìn nhau, kinh hãi vô cùng.

menu

Trước Tiếp

Ninh Côn càng là nghẹn họng trân trối, khiếp sợ nói không ra lời.

Làm đội trưởng đội hộ vệ của Ninh gia ra vào khu vực ngoại hoang mạc này đã lâu, phụ trách

hộ tống hàng hóa, ở đây không ai rõ vòng xoáy bạo phong đến tột cùng đáng sợ cỡ nào hơn

so với hắn.

Bởi vì đây cũng không phải là lần đầu tiên hắn gặp phải!

Bất quá lần trước Ninh Côn vẫn là võ giả Thiên Giai, nếu không phải ngay lúc đó đội trưởng

đội hộ vệ quyết định thật nhanh, vùi linh khí phi hành vào trong đất cát, chỉ sợ hắn đã chết

từ lâu.

Dù vậy thì tổn thất vẫn nặng nề, hơn mười người trong đội ngũ cuối cùng chỉ có năm sáu

người sống sót, đội trưởng vì bảo vệ bọn hắn mà mất đi một cánh tay.

Mà vòng xoáy phong bạo vừa rồi kia, rõ ràng đáng sợ hơn gấp mấy lần so với cái lúc trước

https://thuviensach.vn

hắn gặp phải, nếu không Ninh Côn cũng sẽ không tính toán bỏ những võ giả khác, chỉ đảm

bảo an toàn cho Ninh Kiệt.

“Côn thúc, có phải là vị cường giả đã phong ấn Sa tộc trở về rồi hay không?”

Ninh Kiệt thấp giọng hỏi.

Một lúc lâu Ninh Côn rốt cục cũng kịp phản ứng, cười khổ nói:

“Cái này. . . Ta cũng không rõ, nhưng mà có thể khẳng định là vừa rồi quả thật có thể là có

một vị cường giả Thánh Cảnh nào đó ở trong tối giúp chúng ta.”

Trên thực tế, trừ cường giả Thánh Cảnh ra, Ninh Côn nghĩ không ra loại khả năng thứ hai.

Dù sao, có thể hời hợt dùng linh lực tách vòng xoáy phong bạo ra như thế, cũng chỉ có cường

giả Thánh Cảnh mới có thể làm được.

“Cho dù như thế nào, cuối cùng cũng nhặt về một mạng.”

Nhẹ nhàng thở ra, Ninh Côn nói tiếp:

“Nơi đây cách Hoang thành đã không còn xa, chúng ta vẫn trước tiên đưa hàng hóa qua đi

đã.”

https://thuviensach.vn

May mà vừa rồi gió lốc chỉ là đánh vỡ vòng phòng hộ mà thôi, cũng không có ảnh hưởng gì

đến linh khí phi hành, không thì bọn hắn đành phải tự bay đến Hoang thành.

Phân phó xong những lời này, Ninh Côn thần sắc nghiêm túc, đi đến phía trước linh khí phi

hành, ôm quyền khom người nói:

“Đa tạ tiền bối xuất thủ cứu giúp, chúng ta vô cùng cảm kích.”

Ninh Côn là dùng linh lực nói ra câu này, giống như tiếng sấm trùng trùng điệp điệp truyền

ra, đinh tai nhức óc.

“Đa tạ tiền bối!”

Võ giả còn lại thấy thế cũng cùng hô to, thái độ cực kì cung kính.

“Không cần cám ơn.”

Tần Giác tại nội tâm yên lặng đáp lại.

Lúc này làm sao lại trùng hợp có cường giả Thánh Cảnh đi ngang qua, đương nhiên là bởi vì

Tần Giác xuất thủ mới hóa giải tràng nguy cơ này, nhưng chỉ là hắn từ đầu đến cuối đều

đứng bất động tại chỗ, cho nên không ai biết là hắn làm thôi.

Có lẽ là bởi vì gặp phải vòng xoáy phong bạo, tiếp theo tất cả mọi người đều trầm mặc, bao

https://thuviensach.vn

gồm cả Ninh Kiệt trước đó vẫn luôn nhiệt tình.

Tới đây, Tần Giác tự nhiên thấy vui cực kỳ, giảm bớt rất nhiều phiền phức cho hắn.

Không bao lâu, một tòa thành thị liền xuất hiện ở trước tầm mắt, cho dù không cách nào so

được với loại quái vật khổng lồ như Thông Thiên thành kia, nhưng ở vực ngoại hoang mạc

này, đã thuộc về 'Cự thú' tuyệt đối.

Chí ít so với tiểu trấn cùng thôn xóm mà Tần Giác đã thấy ở mấy ngày trước, quả thực là

phồn hoa hơn nhiều.

"Rốt cục cũng gặp được một thành thị có nhân loại."

Tô Ngạn bên cạnh nhịn không được cảm thán.

"Hửm? Chẳng lẽ Tô cô nương không biết?"

Ninh Kiệt lộ ra vẻ nghi ngờ.

"Sao vậy?"

Tô Ngạn sững sờ.

"Hoang thành chín là thành thị lớn nhất ở vực ngoại hoang mạc, nội thành cao thủ nhiều như

https://thuviensach.vn

mây, thành chủ chính là một vị cường giả Truyền Kỳ Cảnh, cho dù Sa tộc mạnh hơn, cũng

không có khả năng trong thời gian ngắn thôn phệ Hoang thành được.”

Ninh Kiệt cau mày nói.

Theo lý thuyết, nếu như Tần Giác cùng Tô Ngạn tiến về Hoang thành, không thể không biết

điểm này.

Nghe vậy, Tô Ngạn có chút ngạc nhiên.

Nàng không nghĩ tới chỉ là một Hoang thành sa mạc, thế mà lại có cường giả Truyền Kỳ

Cảnh, đây chính là sự khác biệt giữa Trung Châu thánh địa cùng Nam Cảnh sao?

Trước khi đến Trung Châu thánh địa, Tô Ngạn suốt đời truy cầu chính là Truyền Kỳ Cảnh,

mà bây giờ nàng mới hiểu được, trước mặt cấp bậc cao hơn, Truyền Kỳ Cảnh căn bản không

đáng nhắc tới.

“Ha ha, chúng ta mấy ngày nay gặp phải thị trấn cùng thôn xóm không có bất kỳ ai, nàng

chẳng qua là cảm khái hai câu thôi.”

Tần Giác lạnh nhạt nói, nhẹ nhõm hóa giải nghi vấn của Ninh Kiệt.

https://thuviensach.vn

“Ây. . . Được rồi.”

Ninh Kiệt nghĩ nghĩ, không tiếp tục tiếp tục hỏi nữa.

Hai người Tần Giác mới vừa cùng bọn hắn trải qua sinh tử, mặc dù không tính là sinh tử chi

giao gì, nhưng nội tâm nhiều ít vẫn là sẽ tín nhiệm hơn một chút.

Cùng lúc đó, hai võ giả khoác chiến giáp từ Hoang thành bay ra, tiến lên đón.

“Là người đến từ Ninh gia.”

“Đúng vậy.”

Ninh Côn đáp.

“Mời vào, thành chủ đợi đã lâu.”

Một lát sau, linh khí phi hành đáp xuống trong thành, võ giả hộ tống lập tức bắt đầu vận

chuyển hàng hóa xuống.

“Ha ha ha, tiểu Kiệt, đã lâu không gặp.”

Tiếng cười to cởi mở vang lên, sau đó đám người liền thấy một nam tử cao lớn đi tới, toàn

thân tràn ngập uy nghiêm, khí độ bất phàm, hiển nhiên không phải là người bình thường.

“Thành chủ!”

Võ giả Hoang thành xung quanh liền vội vàng khom người hành lễ.

https://thuviensach.vn

“Ừm.”

Nam tử cao lớn phất phất tay, hững hờ.

“Liễu bá!”

Nhìn thấy nam tử cao lớn, Ninh Kiệt cũng lộ vẻ vui mừng.

“A, Tiểu Hinh đâu, nàng không tới sao?”

“Ha ha ha, ngươi… cái tên hỗn tiểu tử này, trong đầu đều là Tiểu Hinh, làm sao,lão gia hỏa

này tự mình đến tiếp ngươi, ủy khuất ngươi sao.”

Nam tử cao lớn cười nói.

Ninh Kiệt mặt mo đỏ ửng, lúng túng xoa xoa đôi tay, không biết trả lời như thế nào.

“Yên tâm đi, Tiểu Hinh chỉ là đi săn giết yêu thú mà thôi, sẽ trở về nhanh thôi.”

Đối với chuyện của Ninh Kiệt cùng nữ nhi của mình, Liễu Khanh Bạch làm sao có thể không

biết, nhưng mà ngoại trừ sự chênh lệch về thiên phú tu luyện của Ninh Kiệt ra thì các

phương diện khác đều rất được, cho nên Liễu Khanh Bạch rất hài lòng.

Huống chi, Ninh Kiệt còn là dòng chính của Ninh gia.

“Liễu thành chủ.”

Lúc này, Ninh Côn cũng tới tiến lên cũng kính chào.

https://thuviensach.vn

“À, Ninh đội trưởng, thực lực của ngươi lại tăng lên rất nhiều a, xem ra không bao lâu nữa liền

có thể đột phá Chí Tôn, bước vào Truyền Kỳ Cảnh.”

Liễu Khanh Bạch dò xét một chút Ninh Côn, ý vị thâm trường nói.

“Liễu thành chủ nói đùa, ta còn kém xa lắm.”

Ninh Côn ngạc nhiên, không nghĩ tới Liễu Khanh Bạch lại đột nhiên nói như vậy.

Chí Tôn cảnh cùng Truyền Kỳ Cảnh tuy chỉ chênh lệch một cảnh giới, nhưng lại khác nhau

một trời một vực, thậm chí có rất nhiều võ giả Chí Tôn cảnh cố gắng cả đời đều không thể

vượt qua tấm bình chướng này.

Ninh Côn nếu có thể nhẹ nhàng tiến giai Truyền Kỳ Cảnh như vậy, cũng sẽ không dừng lại ở

Chí Tôn cảnh trung kỳ hơn hai mươi năm đâu.

“Đúng rồi, Liễu bá, chúng ta có chuyện muốn nói với ngài.”

“Chuyện gì?”

bookmark_add Chương 143: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Trai Đẹp

Phiên bản Dịch · 1662 chữ

Không chờ Ninh Kiệt mở miệng, Ninh Côn dẫn đầu nói ra:

https://thuviensach.vn

“Liễu thành chủ, Sa tộc hơn hai trăm năm trước rất có thể đã ngóc đầu trở lại!”

“? ? ?”

Lời vừa nói ra, Liễu Khanh Bạch vốn dĩ không xem trọng liền bỗng nhiên mở to hai mắt, còn

tưởng rằng mình nghe lầm:

“Ngươi nói cái gì, Sa tộc ngóc đầu trở lại? !”

Trở thành thành chủ Hoang thành, Liễu Khanh Bạch hơn hai trăm năm trước cũng đã là

cường giả Chí Tôn cảnh rồi, bởi vậy đối với chuyện về Sa tộc lại quá rõ rồi, dù sao hắn cũng

tham gia trận chiến kia.

Nếu không phải thành chủ Hoang thành đời trước chiến tử, hắn cũng sẽ không trở thành tân

nhiệm thành chủ.

Mà Liễu Khanh Bạch sở dĩ có thể đột phá Chí Tôn, bước vào Truyền Kỳ, cũng cùng trận chiến

kia có quan hệ.

Kỳ thật trước trận chiến đó, Sa tộc cùng võ giả nhân loại trước nay đều là nước sông không

phạm nước giếng, thậm chí còn có lui tới, tuy không đến nỗi hòa hợp, nhưng cũng không có

https://thuviensach.vn

thù hận gì.

Thẳng đến khi Sa tộc xuất hiện một vị cường giả Thánh Cảnh, dùng uy năng vô thượng trấn

áp những bộ lạc khác, đồng thời thành lập Cát Quốc Độ, sau khi trở thành Hoàng đế Sa tộc,

tất cả đều thay đổi.

menu

Trước Tiếp

Dưới sự dẫn đầu của Hoàng đế Sa tộc, dã tâm của Sa tộc nhanh chóng bành trướng, bọn hắn

đầu tiên là tiêu diệt thành nhỏ cùng thôn xóm trong vực ngoại hoang mạc, sau đó dẫn động

vòng xoáy phong bạo, tập kích Hoang thành.

Trong lúc nhất thời, không biết có bao nhiêu võ giả nhân loại vẫn lạc, bất đắc dĩ nên đương

nhiệm thành chủ Hoang thành chỉ có thể mang theo đám người Liễu Khanh Bạch rút khỏi

vực ngoại hoang mạc, tạm thời tránh mũi nhọn.

Về sau, Sa tộc không ngừng nhấc lên bão cát, càn quét thành trấn ngoại vi, muốn mở rộng sa

mạc, chiếm đoạt tất cả thế lực xung quanh.

https://thuviensach.vn

Hành động kia không thể nghi ngờ chính là chọc giận các đại gia tộc, thế là các đại gia tộc

tạo thành liên minh, tính cả vô số cường giả, thảo phạt Sa tộc.

Kết quả không cần nói cũng biết, liên minh thảm bại, đương nhiệm thành chủ Hoang thành

vẫn lạc tại chỗ.

Ngay lúc tất cả mọi người lâm vào tuyệt vọng, cho rằng hắn phải chết không nghi ngờ thì đột

nhiên một vị siêu cấp cường giả giáng lâm, ngăn cơn sóng dữ, cứu vớt bọn hắn, nếu không

làm gì còn cái gì Hoang thành cùng các đại gia tộc chứ, đã sớm chết hết rồi.

Vì vậy đối với Sa tộc, Liễu Khanh Bạch có loại sợ hãi trong tiềm thức.

“Còn chưa thể xác định, nhưng mà trên đường chúng ta đến Hoang thành cứu được hai võ

giả lạc đường, theo bọn hắn nói, người của thị trấn, thôn xóm xung quanh tất cả đều tan biến

vào hư không, chỉ để lại một lớp cát bụi.”

Nói đến đây, Ninh Côn chỉ chỉ Tần Giác cùng Tô

Ngạn ở cách đó không xa.

“Tan

biến

https://thuviensach.vn

vào hư không. . .”

Liễu Khanh Bạch nhíu mày, lâm vào trầm tư.

Loại tình huống này xác thực rất giống với hai trăm năm trước, vấn đề là Sa tộc muốn làm

gì?

Bọn hắn đã mất đi cường giả Thánh Cảnh, chẳng lẽ còn muốn khai chiến với nhân loại sao?

Trải qua chấn kinh lúc đầu, Liễu Khanh Bạch cũng đã kịp phản ứng, chỉ cần không có cường

giả Thánh Cảnh, Sa tộc coi như thoát khỏi phong ấn thì làm được gì chứ?

Nhưng mà quan hệ trọng đại, với thực lực của Sa tộc vẫn không phải là địch mà Hoang thành

có thể đối đầu, Liễu Khanh Bạch đương nhiên sẽ không mập mờ, hắn vung tay lên, phân phó

thuộc hạ ở bên cạnh:

“Điều tra thử tình huống của thành trấn xung quanh, càng nhanh càng tốt.”

“Vâng!”

Người võ giả kia hơi khom người, lĩnh mệnh mà đi.

“Chuyện này ngươi thông tri gia tộc chưa?”

Liễu Khanh Bạch chắp hai tay ra sau lưng hỏi.

“Vẫn chưa.”

https://thuviensach.vn

Ninh Kiệt lắc đầu, nói:

“Chúng ta vừa rồi gặp phải vòng xoáy phong bạo, còn chưa kịp.”

“? ? ?”

Liễu Khanh Bạch lần nữa dấu chấm hỏi đầy đầu, vòng xoáy phong bạo?

Đùa cái gì vậy?

Liễu Khanh Bạch nhìn linh khí phi hành cách không xa, lại nhìn lông tóc không thương tổn

của Ninh Kiệt, cảm thấy hoang đường.

“Ngươi xác định là vòng xoáy phong bạo?”

Làm thành chủ Hoang thành, Liễu Khanh Bạch không phải chưa từng gặp qua vòng xoáy

phong bạo, nhưng với tu vi của đám người Ninh Côn, nếu như gặp phải vòng xoáy phong bạo,

căn bản không có khả năng lông tóc không thương tổn mà tới đây.

“Đúng là vòng xoáy phong bạo.”

Ninh Côn giải thích nói:

“Nhưng mà có vị cao nhân xuất thủ, đã cứu chúng ta.”

“Được rồi.”

Liễu Khanh Bạch cười khổ, chợt nói tránh đi:

https://thuviensach.vn

“Hai người các ngươi bôn ba mấy ngày, trước nhất vẫn là đến phủ thượng của ta uống chén

trà đi, về phần Sa tộc, ta sẽ nghĩ biện pháp thông tri cho Ninh huynh.”

Bởi vì vực ngoại hoang mạc không có mạng lưới linh lực, không cách nào sử dụng Linh Cơ,

chỉ có thể dùng những phương pháp khác truyền tin tức.

Nhưng mà Linh Cơ của Tần Giác kia đã được Long Trẩm đặc thù cải tạo qua, cho nên cho dù

ở vực ngoại hoang mạc cũng có thể sử dụng.

Thấy thế, Ninh Kiệt gật đầu nói:

“Hết thảy đều nghe Liễu bá an bài.”

“Đúng rồi, hai vị kia…”

Đột nhiên, Ninh Kiệt nhớ tới Tần Giác cùng Tô Ngạn, nhưng khi hắn quay đầu lại thì phát

hiện hai người mới vừa rồi còn đứng ở nơi đó cũng không biết khi nào đã biến mất!

...

Giờ phút này, trên đường phố của Hoang thành, Tần Giác cùng Tô Ngạn sóng vai đi, hiếu kì

quan sát đến tràng cảnh xung quanh.

Có lẽ là tại bởi vì ở trong hoang mạc, nơi này hình như cũng không có vật phẩm xa xỉ gì,

https://thuviensach.vn

trong cửa hàng mua bán đồ phần lớn cũng là chiến giáp cùng linh khí, với lại vẻ ngoài đơn

giản và thô bạo, giống như là thứ tàn phẩm trong tay công thượng bình thường.

Đương nhiên, nếu là vì vậy mà khinh thường uy lực của những vũ khí này, vậy là sai lầm lớn

rồi.

Vực ngoại hoang mạc nguy cơ tứ phía, khắp nơi đều ẩn giấu yêu thú cao giai, với lại lúc nào

cũng cóthể bị những võ giả khác giết người cướp của, những linh khí này nhìn như thô ráp,

trên thực tế lại có uy lực kinh người, là linh khí được rất nhiều võ giả ở tầng dưới chót thích

nhất.

“Ai, còn tưởng rằng nơi này có đồ chơi tốt gì, không nghĩ tới lại chán như vậy.”

Sau khi dạo qua một vòng, Tần Giác chỉ cảm thấy tẻ nhạt vô vị, thở dài nói:

“Được rồi, ở đây nghỉ ngơi một đêm, ngày mai chúng ta liền đi thôi.”

“Được rồi.”

Tô Ngạn khẽ gật đầu, dù sao mặc kệ đi tới chỗ nào, nàng chỉ cần đi theo Tần Giác là được.

“A, rốt cục cũng được rời khỏi cái nơi quỷ quái này.”

https://thuviensach.vn

Vân Tịch vui sướng kêu lên.

Mặc dù mấy ngày nay nàng vẫn được Tần Giác dùng linh lực bao vây lấy, không chịu ảnh

hưởng của hoàn cảnh nơi đây, nhưng nàng vẫn rất không thích nơi này!

Tần Giác: "..."

"Oa, nữ nhân thật là xinh đẹp!"

Đúng lúc này, bên cạnh đột nhiên truyền đến một thanh âm hưng phấn, giống như si hán.

"Chậc chậc, nữ nhân xinh đẹp như vậy, ta vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, nếu là cưới nàng làm

lão bà, có chết cũng đáng."

Một người khác phụ hoạ theo đuôi.

Tần Giác nghi hoặc, Tô Ngạn không phải đã đeo mặt nạ rồi sao, chẳng lẽ có người có thể xem

thấu mặt nạ của nàng?

Nhưng mà rất nhanh, Tần Giác liền biết hắn lầm rồi, chỉ thấy một nữ tử trên người mặc áo

mỏng, duyên dáng yêu kiều đang đi tới từ xa, phía sau đi theo mấy tên thị vệ võ trang đầy đủ,

cùng một chiếc xe ngựa chở thi thể của yêu thú.

https://thuviensach.vn

“Ha ha, các ngươi mới tới hả? Nàng chính là nữ nhi của thành chủ, hơn ba mươi tuổi đã đạt

tới Thiên Giai hậu kỳ, muốn giữ mạng tốt nhất ngậm miệng lại!”

Có người thấp giọng nhắc nhở.

“Nữ nhi của thành chủ?”

Hai người nói chuyện trước đó sắc mặt khẽ biến, dọa đến cũng không dám lại lắm miệng.

Bên trong Hoang thành này, thành chủ Liễu Khanh Bạch chính là tồn tại giống như thần linh,

những võ giả ở tầng chót như bọn hắn nào dám đánh chủ ý gì với nữ nhi của hắn.

“Nàng chính là Tiểu Hinh à.”

Tần Giác như có điều suy nghĩ.

Nghiêm túc mà nghĩ thì Liễu Hinh đúng là cực phẩm mỹ nữ, những mà so vớ Tô Ngạn bên

cạnh Tần Giác thì còn chênh lệch rất xa.

Với lại lúc Tần Giác dò xét Liễu Hinh, Liễu Hinh cũng vô ý thức nhìn sang, lập tức hai con

ngươi sáng lên, nội tâm chỉ còn lại hai chữ: Trai đẹp!

bookmark_add Chương 144: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Sóng Ngầm Cuồn Cuộn

https://thuviensach.vn

Phiên bản Dịch · 1678 chữ

Trai đẹp!

Đây là ý nghĩ đầu tiên của Liễu Hinh.

Bởi vì vị trí Hoang thành đặc thù, Liễu Hinh dường như rất ít khi gặp được thanh niên tài

tuấn chân chính, ra vào nơi này, cơ bản đều một ít lão quái vật mặt mũi dữ tợn, ở vực ngoại

hoang mạc thời gian dài, lại giết người không chớp mắt.

Thiếu niên giống như Tần Giác có dáng vẻ long phượng, khí chất bất phàm, tựa như tiên

nhân này, Liễu Hinh vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Nhưng mà nàng rất nhanh liền ý thức được không đúng, vội vàng thu hồi ánh mắt, giả vờ như

chưa từng xảy ra chuyện gì.

Mình đã có người thích rồi, sao có thể bởi vì người khác dáng dấp đẹp trai, liền thèm muốn

thân thể người ta chứ?

Nghĩ như vậy, Liễu Hinh lập tức tăng tốc bước chân, rất nhanh liền cùng thị vệ sau lưng và

thi thể yêu thú biến mất ở góc cua, đi thẳng đến phủ thành chủ.

Đưa mắt nhìn nữ tử rời đi, người xung quanh đều nuốt ngụm nước miếng, mặc dù không

https://thuviensach.vn

dám trêu chọc vị nữ nhi của thành chủ này, nhưng ở trong lòng ảo tưởng thì cũng đâu có sao

đâu?

Một bên khác, Tần Giác lắc đầu, cũng không có để ở trong lòng.

Trong mắt hắn, Liễu Hinh kém xa Tô Ngạn, dường như các phương diện đều bị đánh bại

hoàn toàn.

menu

Trước Tiếp

Nếu như nhất định phải nói một cái ưu điểm, chỉ sợ là nơi đó lớn hơn một chút.

“Đi thôi, trước tiên tìm một nơi nghỉ ngơi.”

Uống một ngụm rượu, Tần Giác lạnh nhạt nói.

Mặc dù Hoang thành được xưng là thành thị lớn nhất vực ngoại hoang mạc, nhưng trên thực

tế cũng không lớn bao nhiêu, thậm chí còn không bằng Diêu Quang thành.

Nhưng mà ở nơi hoàn cảnh ác liệt này, quá lớn ngược lại không dễ khống chế, cũng có thể lý

giải.

https://thuviensach.vn

Đáng nhắc tới chính là, vực ngoại hoang mạc dù nguy hiểm như thế nhưng mỗi ngày vẫn có

võ giả không ngừng đến đây.

Đây là bởi vì vực ngoại hoang mạc sinh ra một loại thạch có năng lượng kỳ dị, có thể dùng để

tu luyện, cũng có thể lấy ra luyện khí, giá trị còn hơn cả linh thạch.

Với lại linh thực sinh sống ở vực ngoại hoang mạc đều cực kì trân quý, tùy tiện hái một gốc

liền có thể đổi lấy được lượng tài nguyên tu luyện lớn.

Đối với tán tu mà nói, vực ngoại hoang mạc trừ việc có chút nguy hiểm ra không thua gì

Thiên Đường.

Ngay cả mấy gia tộc lớn bên ngoài hoang mạc cũng thường xuyên dùng những vật khác đổi

lấy đá năng lượng cùng linh thực của Hoang thành, tỷ như Ninh gia.

Nếu không thì Liễu Khanh Bạch há lại sẽ thu mình làm thành chủ của một tòa thành nhỏ

dạng này cơ chứ?

Trở thành thương nghiệp cung ứng đá năng lượng lớn nhất Hoang thành, cho dù là những

gia chủ bình thường luôn cao cao tại thượng kia khi thấy hắn cũng phải nhường ba phần.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng thì Tần Giác cùng Tô Ngạn tìm được nhà trọ tương đối ‘Hoàn chỉnh’ để ở lại, dù

vậy, trang tríbên trong vẫn tương đối đơn sơ, chỉ có một chiếc giường cùng một cái bàn, có

thể nói ‘nhà chỉ có bốn bức tường’ .

Sau khi tiến vào gian phòng của mình, Tô Ngạn cũng không có vội vã ngồi xếp bằng trên

giường tu luyện, mà là tháo mặt nạ xuống, lấy ra chiếc gương đồng mà Tần Giác đưa cho

nàng soi hai lần, sau khi xác định mình xinh đẹp, mới lại đeo mặt nạ lên, bắt đầu tu luyện.

Khoảng thời gian này đi theo Tần Giác, Tô Ngạn có thể nói được lợi không nhỏ.

Quan trọng nhất chính là, tâm cảnh của nàng sinh ra biến hóa rất lớn, không còn giống

trước đó, ánh mắt chỉ giới hạn ở Nam Cảnh, có loại cảm giác thông thoáng sáng sủa.

Thậm chí ngay cả gánh nặng chấn hưng tông môn đè ở trên người tựa hồ cũng trở nên nhẹ

đi rất nhiều.

.

“Ta vốn chính là thiếu niên ngạo mạn, chẳng tin quỷ thần chẳng tin người.”

https://thuviensach.vn

“Chiếm được toàn bộ ưu ái của nhân gian rồi, thì phải trả lại bằng một thân lưu lạc…”

C

ùng lúc đó, Tần Giác tựa ở bên cửa sổ, vừa uống rượu, vừa ca hát, nhìn qua rất thư giãn thích

ý.

Từ sau khi tới Trung Châu thánh địa, vực ngoại hoang mạc hắn là nơi Tần Giác thấy chán

nhất, khô khan nhất, dường như chẳng có gì thứ gì vui cả.

Cái này ngược lại làm cho hắn nhớ tới khoảng thời gian ở Huyền Ất Sơn, mỗi ngày trừ uống

rượu, đi ngủ ra, thì cái gì cũng mặc kệ

Bây giờ càng là không cần lo lắng vấn đề linh tửu, dù sao thì linh tửu vơ vét từ chỗ Linh tộc

đã đủ cho hắn uống mấy trăm năm.

“Cũng nên trở về rồi.”

Tần Giác rõ mắt xuống, thở dài.

Tính ra thì hắn đã ra đi gần nửa tháng rồi.

Nửa tháng này, cho dù là thành nhỏ, đế quốc trung lưu, hay là thánh địa cường đại nhất, Tần

https://thuviensach.vn

Giác cơ bản đều tiếp xúc qua.

Thậm chí từng vì một võ giả Địa Giai, mà tiêu diệt Linh tộc một trong mười hai Thánh tộc,

trãi nghiệm li kì bực này, chỉ sợ rất ít người dù có cố gắng cả đời cũng không thể làm được.

Phải biết, mục đích ban đầu của Tần Giác khi đến Trung Châu thánh địa chỉ là ngao du mà

thôi, ai có thể nghĩ tới sẽ xảy ra nhiều chuyện như vậy.

Trong đó xui xẻo nhất không ai qua được Linh tộc cùng Cố gia, tỉ mỉ trù tính nhiều năm như

vậy, kết quả lại bởi vì một người qua đường như hắn mà thất bại trong gang tấc.

Nếu như Linh tộc còn chưa hủy diệt, để cho bọn hắn biết nguyên nhân gây ra là vì Linh Lang

Thiên giết một võ giả Địa Giai ở thành nhỏ, sợ rằng sẽ hận không thể chặt rớt đầu của Linh

Lang Thiên.

Bất tri bất giác, sắc trời dần tối, Hoang thành cũng an tĩnh lại.

Vực ngoại hoang mạc ban đêm cực kì rét lạnh, cho dù là võ giả Huyền Giai bình thường cũng

khó có thể chống chịu, với lại buổi tối ở vực ngoại hoang mạc cũng nguy hiểm nhất, không

cẩn thận liền sẽ bị yêu thú độc trùng giết chết.

https://thuviensach.vn

Cho nên một khi màn đêm buông xuống, cho dù tình huống thế nào, võ giả bên ngoài đều sẽ

nhanh chóng trở về, cho dù là mấy chục gia đình thôn trang hay tiểu trấn cũng sẽ xây dựng

phòng ngự, huống chi Hoang thành thân ở bên trong vực ngoại hoang mạc, không biết còn

nguy hiểm hơn bên gấp bao nhiêu lần.

“Ha ha, đi ngủ thôi.”

Ngửa đầu uống cạn linh tửu, Tần Giác duỗi lưng một cái, vừa muốn nằm xuống, Vân Tịch đột

nhiên từ bên cạnh bay tới, đứng lên trên bả vai hắn.

“Sư phụ, ta cùng người đi ngủ!”

Vân Tịch ngẩng lên đầu, ngọt ngào nói.

Tần Giác: “...”

Là ta hiểu sai sao, vì sao luôn cảm thấy câu nói này có điểm gì là lạ.

“Được rồi.”

Tần Giác bất đắc dĩ, dù sao lại không phải lần đầu tiên.

“Hì hì.”

Vân Tịch lập tức cao hứng ôm lấy Tần Giác.

https://thuviensach.vn

Thế là, một người một ‘Cỏ’ cứ như vậy nằm ngủ.

Mà giờ khắc này không ai chú ý tới, ở trên cồn cát cách Hoang thành trăm dặm, tên võ giả

Thiên Giai được Liễu Khanh Bạch phái đi phụ trách điều tra tình hình thành trấn xung quanh

kia đã bỏ mình, trên mặt tràn đầy sợ hãi, trên cổ có vết thương trí mạng, xuyên qua yết hầu,

huyết dịch đã ngưng kết lại từ lâu.

Xùy !

Đúng lúc này, hạt cát gần đó đột nhiên như có được sinh mệnh, nhanh chóng tụ lại, hai thân

ảnh sa điêu xuất hiện trên cồn cát.

Hai thân ảnh nhìn không ra bộ dáng, chỉ có con mắt màu đỏ ở trong màn đêm lộ ra vẻ âm

trầm quỷ dị.

“Xem ra bọn hắn đã phát hiện ra được.”

Sa điêu bên trái nói.

“Đúng vậy a, kế hoạch của chúng ta nhất định phải tăng tốc.”

Sa điêu bên phải nói:

“Mấy tên khác đâu?”

https://thuviensach.vn

Can hệ trọng đại, Liễu Khanh Bạch đương nhiên sẽ không chỉ phái một người ra ngoài điều

tra, với lại vì để phòng vạn nhất, cố ý chia thành nhiều phương hướng khác nhau để xuất

phát.

Chỉ là Liễu Khanh Bạch làm sao cũng không nghĩ tới, đối phương vẫn đang âm thầm nhìn

chằm chằm Hoang thành, dường như khi những võ giả kia ra khỏi thành nháy mắt liền bị

phán tử hình.

“Yên tâm đi, tất cả đều thanh trừ.”

Sa điêu bên trái trầm ngâm một lát lại nói:

“Bên đại trưởng lão bảo sao?”

“Đại trưởng lão bảo chúng ta ngày mai liền động thủ.”

“Cái gì? Gấp gáp như vậy?”

“Ừm, lại tiếp tục nữa, nhân loại khẳng định sẽ có chuẩn bị , theo đại trưởng lão nói, ngày mai

hẳn là thời cơ tốt nhất.”

“Ha ha, rốt cục lại có thể nhìn thấy Sa Hoàng bệ hạ.”

“Sa Hoàng vạn tuế.”

https://thuviensach.vn

“Sa Hoàng vạn tuế.”

Sau khi nói hai câu này, hai thân ảnh lại hóa thành hạt cát, giống như chưa từng tồn tại.

bookmark_add Chương 145: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Cự Tượng Sa Điêu *

Phiên bản Dịch · 1660 chữ

(*sa điêu: điêu khắc bằng cát)

Sáng sớm hôm sau.

Chẳng biết từ lúc nào mà bên ngoài Hoang thành xuất hiện một mảnh sương mù trắng xoá,

bao phủ rộng khắp, cái gì cũng không thấy, thậm chí ngay cả linh thức đều không thể xâm

nhập quá xa.

Với lại rõ ràng là ban ngày, không khí vẫn lạnh lẽo vô cùng, không tài nào tưởng tượng được.

Dấu hiệu quỷ dị như vậy, cho dù là những cường giả Chí Tôn đã ở Hoang thành trên trăm

năm cũng vẻ mặt mờ mịt, chưa bao giờ thấy qua hiện tượng này.

Còn những võ giả tầng dưới chót thì chỉ có hai mặt nhìn nhau, không ai dám tùy tiện ra

ngoài.

https://thuviensach.vn

Lỡ như trong sương mù dày đặc ẩn giấu một con yêu thú cao giai thì phải làm sao?

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy?”

“Sương mù này sẽ không phải là độc chướng chứ?”

“Cho dù là độc chướng cũng không thể ngăn cản linh thức a.”

“Ta có dự cảm không lành. . .”

“. . .”

Đám người nghị luận ầm ĩ, thần sắc bối rối.

menu

Trước Tiếp

Bên trong vực ngoại hoang mạc không biết ẩn giấu bao nhiêu nguy hiểm, bình thường Hoang

thành này hẳn là chỗ an toàn nhất, dù sao có vị cường giả Truyền Kỳ cảnh Liễu Khanh Bạch

tọa trấn, hoàn toàn không cần lo lắng bị tập kích.

Nhưng bây giờ Hoang thành bị sương mù vây quanh, tương đương với việc cắt đi tất cả

đường lui, bọn hắn có thể không khẩn trương được sao?

“Mau nhìn, Phó thành chủ đến.”

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, có người vui mừng kêu lên.

Nói xong, chỉ thấy một nam tử từ không trung bay tới, rơi trên tường thành, chính là đương

kim Phó thành chủ của Hoang thành—— Chúc U, cũng là cường giả Hoang thành gần với

Liễu Khanh Bạch.

“Nghe nói Chúc thành chủ sớm đã đạt tới Chí Tôn cảnh đỉnh phong,cách Truyền Kỳ Cảnh chỉ

còn lại nữa bước.”

“A, ta vậy mà đã từng tận mắt nhìn thấy Phó thành chủ miểu sát yêu thú đồng cấp.”

“Không biết Chúc thành chủ có thể hóa giải lớp sương mù này không.”

“. . .”

Trên tường thành, Chúc U ánh mắt thâm thúy, yêu diễm, như muốn xuyên thấu sương mù,

thấy rõ bên trong là cái gì.

Tử Diễm Yêu Đồng là tuyệt kỹ thành danh của Chúc U, cũng dựa vào loại Đồng thuật này,

Chúc U mới có thể độc bộ thiên hạ, hiếm khi có địch thủ cùng cấp.

Nhưng mà, một nén hương đi qua, Chúc U không chỉ không nhìn ra bất kỳ đầu mối nào,

https://thuviensach.vn

ngược lại linh lực đã tiêu hao hơn phân nửa, tiếp tục như vậy, chỉ sợ còn chưa tìm ra vấn đề

thì hắn đã suy yếu.

“Thế nào, có phát hiện gì không?”

Liễu Khanh Bạch thân hình lóe lên, xuất hiện bên cạnh Chúc U.

Xoạt!

Liễu Khanh Bạch xuất hiện lần nữa gây nên sóng to gió lớn, phải biết, ở Hoang thành Liễu

Khanh Bạch chính là tồn tại có thể xưng là thần linh, thậm chí rất nhiều võ giả coi hắn thành

mục tiêu cùng thần tượng.

Chỉ một thoáng, tất cả võ giả trong lòng đều nhẹ nhàng thở ra, vô thức cho rằng Liễu Khanh

Bạch có thể hóa giải lần ‘Nguy cơ’ này.

“Không có.”

Chúc U lau mồ hôi trên trán, cười khổ nói.

Đừng nói phát hiện cái gì, tầm mắt của hắn từ đầu đến cuối đều không vượt qua mười dặm.

Lớp sương mù này thực tế quá quỷ dị, không chỉ có thể ngăn cách linh thức, mà có thể khiến

https://thuviensach.vn

cho tác dụng của Đồng thuật giảm xuống trên phạm vi lớn, Chúc U còn chưa bao giờ gặp

phải loại tình huống này.

Nghe vậy, Liễu Khanh Bạch chau mày, Đồng thuật của Chúc U cường đại cỡ nào hắn biết rõ,

nếu không cũng sẽ không để Chúc U dẫn đầu ra mặt.

Ngay cả đồng thuật cũng vô dụng, xem ra chỉ có thể dùng linh lực thử xem.

Nghĩ như vậy, Liễu Khanh Bạch xòe bàn tay ra, bộc phát ra linh lực kinh khủng.

Hô!

Cỗ linh lực này vừa mới tiếp xúc đến không khí liền hóa thành cuồng phong, thổi làm cát bụi

không ngừng bay lên, giống như muốn nổi lên bão cát.

Mặc dù như thế nhưng sương mù vẫn không nhúc nhích tí nào, giống như vẫn ở nơi đó, sờ

không tới đụng cũng không được, khiến người không rét mà run.

“Kỳ quái, sao có thể như vậy.”

Liễu Khanh Bạch vẫn không có cách giải, ngay cả linh lực cũng vô dụng, tầng sương mù này

đến cùng là cái gì?

https://thuviensach.vn

Xoẹt xẹt!

Ngay lúc Liễu Khanh Bạch suy tư, một trận cuồng phong đột nhiên thổi đến, mang theo vô

số cát bụi, giống như lưỡi dao đánh vào trên người Liễu Khanh Bạch cùng Chúc U, may mà

hai người kịp thời thi triển hộ thể linh lực, lúc này mới trốn qua một nạn.

“Xảy ra chuyện gì vậy?”

Liễu Khanh Bạch kinh hãi.

“Vòng xoáy phong bạo, là vòng xoáy phong bạo!”

Chúc U đột nhiên hét lớn, giống như không tin vào mắt của mình!

“Cái gì?”

Liễu Khanh Bạch đột nhiên biến sắc:

“Nơi này làm sao lại có vòng xoáy phong bạo!”

Không chờ Liễu Khanh Bạch nghĩ rõ ràng, vòng xoáy đen kịt đã xông ra từ trong lớp sương

mù dày đặc, nháy mắt càn quét toàn bộ Hoang thành!

“Không ổn”.

Không kịp nghĩ nhiều, Liễu Khanh Bạch lập tức thôi động linh lực, mở ra đại trận hộ thành.

Nếu để cho vòng xoáy phong bạo tẩy lễ Hoang thành một lần, chỉ sợ ít nhất cũng có một nửa

https://thuviensach.vn

võ giả vẫn lạc!

Đông!

Sau một khắc, vòng xoáy phong bạo kinh khủng đâm vào đại trận hộ thành, sinh ra chấn

động kịch liệt đến mức toàn bộ Hoang thành rung chuyển.

“Trời ạ, ta không nhìn lầm chứ? Vậy mà là vòng xoáy phong bạo!”

“Có lầm hay không!”

Phải biết rằng xung quanh Hoang thành có rất nhiều cấm chế đặc thù, có thể ức chế gió lốc,

ngay cả bão cát cũng rất ít xuất hiện, chớ đừng nói chi là vòng xoáy phong bạo, đây cũng là

nguyên nhân Liễu Khanh Bạch nghĩ mãi mà không rõ.

Đông!

Vòng xoáy phong bạo lần nữa đụng vào đại trận hộ thành, đại trận hộ thành đủ để ngăn cản

một kích toàn lực của cường giả Chí Tôn cảnh lại không chịu nổi cỗ lực lượng này, một khe

hở mắt thường có thể thấy đang nứt dần ra.

Thấy thế, mọi người sắc mặt lập tức tái nhợt.

https://thuviensach.vn

Một khi đại trận hộ thành vỡ vụn, bọn hắn chính là đứng trước tai hoạ ngập đầu.

“Sao lại thế. . .”

Nơi xa, Ninh Kiệt tự lẩm bẩm, khó có thể tin.

Không phải nói vòng xoáy phong bạo mấy chục năm khó gặp một lần sao? Làm sao bọn hắn

hôm qua vừa gặp mà hôm nay lại xuất hiện nữa rồi?

Ninh Côn bên cạnh cũng trợn mắt hốc mồm, đây cũng quá là xui xẻo đi?

Đông đông đông!

Lại là ba lần va chạm liên tục, vô số gió lốc rơi trên đại trận hộ thành, mà cái khe kia cũng bắt

đầu không ngừng mở rộng, cho đến khi trải rộng toàn bộ trận pháp!

Duy nhất đáng được ăn mừng chính là vòng xoáy phong bạo mỗi khi va chạm đại trận hộ

thành một lần sẽ nhỏ đi một chút, tới cuối cùng gần như đã biến mất.

Đông!

Lần cuối cùng va chạm, vòng xoáy phong bạo cứ thế biến mất, đại trận hộ thành cũng ầm ầm

vỡ vụn, cái gì cũng không còn, cả hai hoàn toàn triệt tiêu nhau!

‘Hô.’

https://thuviensach.vn

Đám người nhao nhao nhẹ nhàng thở ra, chỉ cần có thể triệt tiêu vòng xoáy phong bạo, đối

bọn hắn mà nói chính là tin tức vô cùng tốt.

“Không đúng.”

Liễu Khanh Bạch sắc mặt ngưng trọng, phát hiện ra điều khác thường.

Đầu tiên là xuất hiện sương mù có thể ngăn cách linh thức, hạn chế Đồng thuật làm bọn hắn

không thể cảm nhận được tình huống bên ngoài.

Ngay sau đó là vòng xoáy phong bạo lại vừa vặn cùng hộ thành đại trận triệt tiêu nhau, như

thế cũng quá trùng hợp đi?

Trong chốc lát, Liễu Khanh Bạch nghĩ đến một chuyện, chẳng lẽ là Sa tộc?

“Ha ha ha, Liễu Khanh Bạch, chúng ta lại gặp mặt.”

Trong sương mù dày đặc đột nhiên truyền đến một tiếng cười to đinh tai nhức óc.

Lập tức chỉ thấy sương mù lui tán, cát bụi đầy trời bao phủ lại Hoang thành, mà phía trên cát

bụi, đứng lít nha lít nhít hình như là những thân ảnh sa điêu, phóng tầm mắt nhìn tới, ước

chừng hơn mấy chục vạn, giống như cửu thiên thần binh, uy nghiêm hiển hách.

“Sa Trầm!”

https://thuviensach.vn

Cho dù thời gian qua đi hơn hai trăm năm, Liễu Khanh Bạch vẫn nháy mắt là có thể nhận ra

cự tượng sa điêu cầm đầu ở đối diện.

Phải biết rằng hơn hai trăm năm trước, cự tượng sa điêu này thế nhưng đã từng lấy một địch

năm, chiến thắng năm vị cường giả Chí Tôn cảnh.

Mà một trong những Chí Tôn cảnh đó có Liễu Khanh Bạch.

“Hơn hai trăm năm không gặp, không nghĩ tới ngươi đã tiến giai Truyền Kỳ Cảnh, thú vị đấy.”

Cự tượng sa điêu ngữ khí âm lãnh, âm thanh rúng động trăm dặm,.

bookmark_add Chương 146: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Hoàng Đế Của Các Ngươi Đã Về

Phiên bản Dịch · 1684 chữ

“Không ngờ rằng hơn hai trăm năm không gặp, ngươi vậy mà thành công tiến giai Truyền Kỳ,

thú vị.”

Cự Tượng Sa Điêu từ trên cao nhìn nhìn xuống Liễu Khanh Bạch, phía sau mở đôi cánh, che

khuất bầu trời.

Toàn thân Cự Tượng Sa Điêu này đều được tạo nên từ cát bụi, cao tới mấy trăm trượng, lúc

https://thuviensach.vn

giơ tay nhấc chân chấn động phong vân, nhìn qua rung động vô cùng, giống như thần linh.

“Ta cũng không nghĩ tới các ngươi nhanh như vậy liền thoát khỏi phong ấn trốn ra.”

Liễu Khanh Bạch nhìn lướt qua, sau khi phát hiện chỉ có một mình Cự Tượng Sa Điêu là

cường giả Truyền Kỳ Cảnh, nội tâm nhẹ nhàng thở ra.

“Hừ, nếu như không phải cái tên xen vào việc của người khác kia, các ngươi đã sớm chết.”

Cự tượng sa điêu lạnh lùng nói:

“Nhưng mà lần này lại không có cái tên xen vào việc của người khác nữa, cuối cùng thì không

ai có thể cứu được các ngươi nữa rồi.”

“Chỉ bằng ngươi?”

Liễu Khanh Bạch cười nhạo:

“Nếu như là hơn hai trăm năm trước, có lẽ ta còn lâu mới là đối thủ của ngươi, nhưng bây giờ

ngươi xác định còn có thể đánh bại ta sao?”

menu

Trước Tiếp

https://thuviensach.vn

Hắn ở Hoang thành hơn hai trăm năm, đại trận hộ thành chỉ là phòng tuyến thứ nhất mà

thôi, đằng sau còn rất nhiều thủ đoạn chưa xuất ra, thậm chí có một ít thủ đoạn trừ hắn ra

thì không ai biết là gì cả.

Nếu là hai vị cường giả Truyền Kỳ Cảnh mà nói, Liễu Khanh Bạch có lẽ sẽ lựa chọn tạm thời

tránh đi, nhưng chỉ có một mình Cự Tượng Sa Điêu, Liễu Khanh Bạch cũng không cho là

mình sẽ thua.

Coi như cuối cùng thật sự đánh không lại, hắn cũng có thể toàn thân thoát ra.

“Nói khoác không biết ngượng!”

Cự Tượng Sa Điêu phát ra tiếng gầm lên giận dữ, chấn động núi non, giống như muốn xé nát

Liễu Khanh Bạch .

Phải biết, hơn hai trăm năm trước, hắn chính là đã từng lấy một địch năm, chiến thắng Liễu

Khanh Bạch, hiện tại sao có thể nào khoan dung cho sự khinh thị của đối phương?

Xùy!

Chữ cuối cùng rơi xuống, trăm dặm xung quanh đột nhiên nổi lên cát bụi đầy trời, như là

https://thuviensach.vn

sóng biển ép qua, như muốn bao phủ toàn bộ Hoang thành.

“Điêu trùng tiểu kỷ .”

Chỉ thấy trên người Liễu Khanh Bạch dâng lên một luồng khí thế mênh mông, xông thẳng

lên trời, linh lực bàng bạc trong nháy mắt quét ngang mà ra, đúng là cưỡng ép tách cát bụi

đầy trời ra!

Ngay sau đó Liễu Khanh Bạch giậm chân, vô số phù văn hiển hiện không ngừng xoay tròn

vây quanh hắn, óng ánh chói mắt, lộng lẫy vô cùng.

“Tiếp theo đến phiên ta.”

Liễu Khanh Bạch sắc mặt ngưng trọng, một chỉ điểm ra, phù văn quanh thân lập tức hóa

thành ánh sáng bắn về phía Cự Tượng Sa Điêu.

Cự Tượng Sa Điêu không hề sợ hãi, đấm ra một quyền, muốn cùng ánh sáng phù văn cứng

đối cứng.

Oanh!

Chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, phù văn tán loạn, nắm đấm của Cự Tượng Sa Điêu cũng nổ

https://thuviensach.vn

tung lên, tản mát ra không trung.

“Thành chủ uy vũ!”

Thấy thế, võ giả bên trong Hoang thành lập tức cùng hô hào, mặt mũi tràn đầy hưng phấn.

Nhưng mà một ít võ giả Sa tộc lại mặt trầm như nước, biết sự tình không đơn giản như vậy.

Quả nhiên, sau một khắc, vô số cát bụi tụ lại, lần nữa ngưng kết ra một nắm đấm nữa của Cự

Tượng Sa Điêu, trong nháy mắt liền khôi phục như ban đầu.

“Coi như ngươi đã tiến giai Truyền Kỳ Cảnh thì ở trong vực ngoại hoang mạc này cũng không

có khả năng chiến thắng ta.”

Cự tượng sa điêu cười to nói.

“Thật sao?”

Liễu Khanh Bạch bỗng nhiên bay ra, càng nhiều phù văn xuất hiện ở bên cạnh hắn, phóng tới

Cự Tượng Sa Điêu.

“Tới hay lắm!”

Cự Tượng Sa Điêu không lùi mà tiến tới, nháy mắt đánh nhau cùng Liễu Khanh Bạch.

Đối với Cự Tượng Sa Điêu cao trăm trượng ở trước mặt, Liễu Khanh Bạch lại cực kì nhỏ bé,

https://thuviensach.vn

giống như một bàn tay liền sẽ bị chụp chết.

Nhưng lúc chân chính đánh nhau lại không hề rơi xuống hạ phong chút nào, thậm chí còn

đang âm thầm đè ép Cự Tượng Sa Điêu.

Trong lòng của Cự Tượng Sa Điêu chấn động vô cùng, đây quả thật là nhân loại hơn hai trăm

năm trước kia không bị hắn để vào mắt sao? Trở nên cường đại hơn như thế.

Mà hắn lại phát hiện, bên trong phù văn của Liễu Khanh Bạch lại ẩn chứa một loại năng lực

khó mà nói rõ, vừa mới bắt đầu hắn vẫn không rõ loại năng lực này để làm gì, nhưng rất

nhanh hắn liền phát hiện, tốc độ khép lại "vết thương" của mình vậy mà chậm đi!

"Đáng chết, đây là phù văn gì!"

Cự Tượng Sa Điêu từ trước đến nay vẫn luôn ở trong vực ngoại hoang mạc, biết rất ít về phù

văn, hiện tại lại bị phong ấn hơn hai trăm năm, làm sao có thể nghĩ đến Liễu Khanh Bạch lại

nắm giữ phù văn kỳ dị như thế.

Trên thực tế, bộ phù văn này Liễu Khanh Bạch chuẩn bị hoàn toàn là vì Sa tộc, chỉ là không

nghĩ tới nhanh như vậy liền dùng tới rồi.

https://thuviensach.vn

Ầm!

Cánh ta phải của Cự Tượng Sa Điêu nổ tung, chỉ là lần này không có giống trước đó cũng

nhanh chóng khôi phục lại.

“Xem ra phù văn đã có tác dụng.”

Bình phục một chút linh lực cuồn cuộc trong cơ thể, Liễu Khanh Bạch cười nói.

Dưới tình huống bình thường, hắn ở vực ngoại trong hoang mạc tuyệt không phải là đối thủ

của Cự Tượng Sa Điêu, nhưng sau khi có loại phù văn này, năng lực khôi phục của Cự Tượng

Sa Điêu giảm bớt đi nhiều, đây cũng là nguyên nhân Liễu Khanh Bạch tự tin như vậy.

“Là ta đã đánh giá thấp ngươi.”

Cự tượng sa điêu liên tiếp lui về sau, giờ phút này trên thân thể cao lớn của hắn đã xuất hiện

rất nhiều “Vết thương”, ngay cả cánh sau lưng cũng gãy mất một cái.

Tiếp tục như vậy, Liễu Khanh Bạch sớm muộn có thể phá hủy hắn triệt để.

“Nhưng mà ngươi không có phát hiện xung quanh có thay đổi gì sao?”

Cự Tượng Sa Điêu thâm trầm nói.

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, Liễu Khanh Bạch lúc này mới phát hiện, sương mù trước đó đã lui tán chẳng biết

lúc nào lại xuất hiện với lại từ trắng xoá chuyển biến thành huyết sắc!

“Chuyện này là sao?”

Liễu Khanh Bạch lập tức bỏ truy kích, lui về Hoang thành đề phòng bị đánh lén.

Dù sao, lớp sương mù này quá quỷ dị.

“Ha ha ha, lúc ngươi cùng ta chiến đấu, phạm vi ngàn dặm đã sớm bị huyết tế đại trận bao

trùm, chưa tới một khắc đồng hồ nữa, tất cả các ngươi đều phải chết!”

Cự Tượng Sa Điêu kích động kêu lên, giống như điên cuồng.

“Huyết tế đại trận?”

Liễu Khanh Bạch đầu tiên là sững sờ, chợt dường như ý thức được cái gì, hoảng sợ nói:

“Các ngươi muốn phục sinh Sa Hoàng? !”

Lời vừa nói ra, không chỉ là Liễu Khanh Bạch, hễ là nghe nói qua võ giả Sa tộc đều có thần

sắc đại biến.

Huyết tế đại trận, một loại trận pháp cực kỳ tà ác, có thể dùng sinh linh như tế phẩm, khiến

người chưa triệt để chết đi phục sinh.

https://thuviensach.vn

Cự Tượng Sa Điêu tự lấy thân làm mồi nhử, hấp dẫn sự chú ý của Liễu Khanh Bạch hiển

nhiên là muốn phục sinh nhân vật vô cùng quan trọng.

Mà toàn bộ Sa tộc, chỉ sợ cũng chỉ có vị kia Sa Hoàng mới có tư cách.

Vấn đề là, Sa Hoàng không phải đã chết vào hơn hai trăm năm trước rồi sao?

“Chẳng lẽ Sa Hoàng không chết?”

Liễu Khanh Bạch đột nhiên mở to hai mắt.

“Ha ha, đây là vực ngoại hoang mạc, Sa Hoàng bệ hạ làm sao có thể chết dễ dàng như thế.”

Cự Tượng Sa Điêu cười nhạo nói:

“Hắn chẳng qua chỉ là sinh cơ cạn kiệt, tạm thời rơi vào trong giấc ngủ sâu mà thôi, chỉ cần

huyết tế toàn bộ các ngươi, Sa Hoàng bệ hạ liền có thể khôi phục!”

Tần Giác cùng Tô Ngạn đi ngang qua thị trấn cùng thôn xóm sở dĩ không ai cũng là bởi vì bị

Sa tộc bắt đi làm tế phẩm.

Hiện tại, bọn hắn rốt cục cũng muốn động thủ với Hoang thành!

Đúng lúc này, tầng huyết sắc nồng đậm kia bỗng nhiên nổi lên từng đợt gợn sóng, hai mắt

https://thuviensach.vn

tinh hồng, bóng người bao phủ trong cát bụi bay ra, toàn thân tản mát ra khí tức đáng sợ, rõ

ràng là vị cường giả Truyền Kỳ Cảnh.

“Sa tộc đại trưởng lão!”

Liễu Khanh Bạch sầm mặt lại.

Vốn dĩ vừa rồi không thấy vị đại trưởng lão này, Liễu Khanh Bạch còn tưởng rằng đối phương

đã vẫn lạc tại trong phong ấn, không nghĩ tới đối phương vẫn luôn ẩn nấp ở phía xa bố trí

huyết tế đại trận.

Bóng người từ cát bụi nhìn cũng chưa từng nhìn Liễu Khanh Bạch một cái, hưng phấn hô lớn:

“Vực ngoại hoang mạc, hoàng đế của các ngươi trở về!”

Chỉ một thoáng, huyết vụ tăng vọt!

bookmark_add Chương 147: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Hoàng Đế Của Ngươi Lại Không Trở Về Nữa Rồi

Phiên bản Dịch · 1616 chữ

“Vực ngoại hoang mạc, hoàng đế của các ngươi trở về!”

Bóng người từ trong cát bụi ngửa mặt lên trời hô to, tư thái trang trọng, như tín đồ thành

kính.

https://thuviensach.vn

Trong chốc lát, huyết vụ tràn ngập bên ngoài Hoang thành tăng vọt, giống như mây đen

nhanh chóng bao phủ bầu trời phạm vi ngàn dặm, tất cả mọi người đều cảm nhận được dao

động khiến người ta sợ hãi từ tầng huyết vụ kia!

Giờ phút này, kinh hãi nhất không ai khác ngoài Liễu Khanh Bạch, hắn chẳng thể nghĩ tới Sa

Hoàng vậy mà chưa chết, chỉ là ngủ say mà thôi!

Khó trách Cự Tượng Sa Điêu từ đầu đến cuối đều là dáng vẻ nắm chắc thắng lợi trong tay.

Một khi Sa Hoàng khôi phục, đừng nói là hắn, cho dù các đại gia tộc liên hợp cũng sẽ thua

không thể nghi ngờ gì.

Mặc dù trải qua hơn hai trăm năm phong ấn, thực lực của Sa tộc giảm lớn, rất nhiều cường

giả Truyền Kỳ Cảnh thế hệ trước thọ nguyên đã khô kiệt, vẫn lạc trong phong ấn.

Nhưng cho dù chỉ còn lại một mình Sa Hoàng cũng đủ để hủy diệt Hoang thành cùng các đại

gia tộc, đây chính là chênh lệch giữa Thánh Cảnh cùng Truyền Kỳ Cảnh.

Ầm ầm!

Mắt thấy huyết vụ cuốn tới, Liễu Khanh Bạch cắn răng, thôi động linh lực, ý muốn ngăn cản.

https://thuviensach.vn

menu

Trước Tiếp

Đáng tiếc, huyết tế đại trận trước mặt, linh lực của Liễu Khanh Bạch tựa như phù du lay đại

thụ, như hạt cát trong sa mạc.

Đại trưởng lão Sa Man của Sa tộc điều khiển huyết tế hơn hai trăm năm trước cũng đã là

Truyền Kỳ Cảnh đỉnh phong, cho dù hơn hai trăm năm dậm chân tại chỗ, với tu vi trước mắt

của Liễu Khanh Bạch cũng tuyệt không phải đối thủ của hắn.

“Sa Hoàng bệ hạ vạn tuế!”

Phía trên cát bụi, mấy chục vạn chiến sĩ Sa tộc cùng kêu to lên, vang tận mây xanh, chuẩn bị

nghênh đón Hoàng đế của bọn hắn.

“Sa Hoàng bệ hạ vạn tuế!”

Cự Tượng Sa Điêu huy động cánh tay trái còn sót lại, theo sát sau hô to.

Mắt thấy cảnh tượng này này, cho dù là võ giả không rõ chuyện gì xảy ra cũng bị cảnh tượng

trước mắt chấn nhiếp, dọa đến run lẩy bẩy.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, khi huyết vụ cách Hoang thành không đến trăm mét đang tăng vọt đột nhiên

dừng lại, giống như đâm vào bức tường vô hình, quả thật khó mà tiến thêm.

“Chuyện gì đã xảy ra?”

Bóng người trong cát bụi sửng sốt.

Mặc cho hắn điều khiển thế nào, huyết vụ đều không nhúc nhích tí nào, quả thực không thể

tưởng tượng.

Huyết vụ đương nhiên không có khả năng tiến vào Hoang thành, bởi vì Tần Giác bày một kết

giới bên ngoài Hoang thành.

“Đây chính là Sa tộc sao, hình như cũng không có gì đặc biệt.”

Tần Giác ngáp một cái, ngữ khí lười biếng nói.

Ngay lúc hắn đang ngủ, kết quả bị Cự Tượng Sa Điêu cùng Liễu Khanh Bạch chiến đấu đánh

thức, trong lòng không kiên nhẫn.

Vừa vặn ngẩng đầu lại nhìn thấy huyết vụ kéo tới, thế là tiện tay bày ra một kết giới, ngăn

cản nó.

“Sư phụ, đó là cái gì a, thật đáng sợ.”

https://thuviensach.vn

Vân Tịch cuộn trong ngực Tần Giác, chỉ vào huyết vụ ở trên bầu trời xa xa, khuôn mặt nhỏ

nhắn tràn ngập sợ hãi.

“Yên tâm đi, nó không qua được.”

Vuốt đầu Vân Tịch, Tần Giác lạnh nhạt nói.

Kết giới này sờ không tới chạm cũng không được, với lại chỉ là trận pháp ngăn cách, không

thể phá vỡ, dù là bóng người cát bụi hiện lập tức đột phá, bước vào Thánh Cảnh, cũng không

có khả năng khiến cho huyết vụ xuyên qua kết giới.

Nhưng mà Tần Giác cũng không vội nhúng tay vào, bởi vì hắn phát hiện ra bên trong Hoang

thành xuất hiện mấy khí tức không giống bình thường.

“Chuyện gì đang xảy ra, ngươi đã làm gì?”

Nửa ngày qua đi, bóng người cát bụi cúi đầu xuống, nhìn về phía Liễu Khanh Bạch, trong con

mắt đỏ ngầu tràn ngập chấn kinh.

Huyết tế đại trận này đã hấp thu khí huyết của mấy vạn sinh linh, cho dù là Truyền Kỳ Cảnh

cũng thúc thủ vô sách, Liễu Khanh Bạch làm sao mà được chứ?

Tới đây, Liễu Khanh Bạch cũng là vẻ mặt mơ màng, hắn cái gì cũng không biết a!

https://thuviensach.vn

Nhưng mà bây giờ cũng không phải thời điểm cân nhắc cái này, nếu huyết vụ đã không có

cách nào tiến vào Hoang thành, vậy liền đại biểu cho Sa Hoàng tạm thời không có cách nào

phục sinh!

“Xem ra, hoàng đế của ngươi lại không có nữa rồi.”

Liễu Khanh Bạch nhếch miệng cười một tiếng, cất giọng nói:

“Chư vị! Đã đến, liền đều đi ra đi, để tránh dài lâu phức tạp!”

Đám người ngạc nhiên, chư vị? Chẳng lẽ bên trong Hoang thành còn ẩn giấu những cường

giả khác?

“Ha ha ha, Liễu thành chủ, không nghĩ tới ngươi có thể ngăn cản huyết tế đại trận, tại hạ bội

phục.”

Một tiếng cười to cất lên, giữa sân đột nhiên xuất hiện hai thân ảnh, khí tức mênh mông,

xông thẳng thiên địa, thình lình đạt tới Truyền Kỳ Cảnh.

“Vâng thưa phụ thân và Thái Thượng trưởng lão!”

Ninh Kiệt ở xa đại hỉ.

“Gia chủ cùng Thái Thượng trưởng lão làm sao lại xuất hiện ởđây?”

https://thuviensach.vn

Ninh Côn cũng rất vui mừng, nhưng cũng rất nghi hoặc.

Chuyện của Sa tộc hôm qua hắn vừa nói cho Liễu Khanh Bạch, cho dù là cường giả Truyền

Kỳ Cảnh, cũng không có thể đuổi tới nhanh như vậy mới đúng.

“Sa tộc, tận thế của các ngươi tới rồi.”

“Mất đi Sa Hoàng, ta ngược lại muốn xem thử, Sa tộc mạnh không ai bì nổi có giống hơn hai

trăm năm trước hay không.”

“...”

“...”

Theo từng câu nói vang lên, càng ngày càng nhiều cường giả Truyền Kỳ Cảnh xuất hiện,

đứng sóng vai cùng Liễu Khanh Bạch.

“Nguyệt gia, Lý gia, Mạc gia, Vi gia… Trời ạ, Truyền Kỳ Cảnh của ngũ đại gia tộc tất cả đều

đến rồi!”

Rất nhanh liền có người nhận ra những cường giả này, trợn mắt hốc mồm.

Cái gọi là ngũ đại gia tộc, chính là năm thế lực mạnh nhất bên ngoài vực ngoại hoang mạc,

mỗi gia tộc đều có hai vị cường giả Truyền Kỳ Cảnh trở lên, cộng lại chừng mười vị, giờ phút

https://thuviensach.vn

này tất cả đều tới đây, cùng Sa tộc giằng co.

Sa tộc vốn dĩ chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, nháy mắt trở thành thế yếu, dù cho nơi này là vực

ngoại hoang mạc, Cự Tượng Sa Điêu và bóng người cát bụi cũng không có khả năng hai đánh

mười một.

“Làm sao có thể, chúng ta rõ ràng chặn giết tất cả những võ giả được phái ra rồi mà.”

Cự Tượng Sa Điêu khó có thể tin nói.

“Ha ha, ngớ ngẩn, ta đã lưu lại phù văn trên người những võ giả được phái ra kia, chỉ cần bọn

hắn bỏ mình, ta ngay lập tức sẽ biết.”

Liễu Khanh Bạch châm chọc nói:

“Từ sau khi hơn hai trăm năm trước biết các ngươi chỉ là bị phong ấn, trong Hoang thành liền

bố trí mấy cái truyền tống trận pháp, chỉ cần các ngươi xuất hiện, ta tùy thời có thể thông tri

ngũ đại gia tộc!”

Vì phòng ngừa bí mật bị tiết lộ, chuyện này Liễu Khanh Bạch chưa hề nói cho bất cứ kẻ nào,

bao gồm cả Phó thành chủ Chúc U, nếu không hắn há sẽ lựa chọn cùng Cự Tượng Sa Điêu

https://thuviensach.vn

cứng đối cứng?

Nghe xong Liễu Khanh Bạch nói, Ninh Côn mới chợt hiểu ra, khó trách gia chủ cùng Thái

Thượng trưởng lão có thể đuổi tới trong thời gian ngắn như vậy.

Mắt thấy huyết tế đại trận không cách nào thôi động, Sa Man đành phải hạ lệnh:

“Rút!”

Mặc dù bọn hắn có mấy chục vạn chiến sĩ, nhưng trước mặt hơn mười vị cường giả Truyền Kỳ

Cảnh, căn bản không đáng nhắc tới, nếu như Sa Hoàng không thể phục sinh, hết thảy đều

phí công.

“Muốn chạy?”

Năm vị gia chủ nhìn nhau, thân hình thoắt một cái, lập tức chia ra các phương hướng khác

nhau, vây quanh Cự Tượng Sa Điêu cùng Sa Man, chặt đứt tất cả đường lui của bọn hắn.

“Lần này, chúng ta phải tiêu diệt Sa tộc triệt để!”

Bọn hắn sau khi được Liễu Khanh Bạch thông tri, liền không chút do dự chạy đến, dù sao thì

nếu như không diệt trừ Sa tộc, đối với tất cả bọn hắn mà nói đều là tai hoạ ngầm.

https://thuviensach.vn

“Đáng chết!”

Ánh mắt Sa Man âm lãnh, nếu như bọn hắn đều chết ở chỗ này, như vậy Sa tộc liền xong

thật.

“Đã như vậy. . .”

Hít một hơi thật sâu, huyết vụ giấu ở trong cát bụi Sa Man vung tay lên, huyết vụ bao phủ

đầy trời cuốn ngược mà quay về, nhào về phía mấy chục vạn Sa tộc chiến sĩ!

“Đành phải bắt các ngươi làm tế phẩm.”

bookmark_add Chương 148: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Hoàng Đế Sa Tộc

Phiên bản Dịch · 1650 chữ

“A!”

Tiếng kêu thảm thiết thê lương vang lên, bị huyết vụ ăn mòn hạ, những chiến sĩ Sa tộc này

căn bản không có lực phản kháng chút nào, nhanh chóng bị thôn phệ hòa tan, hóa thành

sinh cơ dung nhập vào trong huyết vụ, thậm chí ngay cả chạy cũng không thoát.

Bọn hắn sao cũng không nghĩ tới, đại trưởng lão vậy mà lại bắt bọn hắn làm tế phẩm!

https://thuviensach.vn

“Đại ca, ngươi đang làm cái gì?”

Cự Tượng Sa Điêu cũng kinh ngạc, không thể tin.

“Hừ! Có thể được xem như tế phẩm phục sinh Sa Hoàng bệ hạ, là vinh hạnh của bọn hắn.”

Sa Man ngữ khí băng lãnh, không có ý tứ dừng tay.

Phải biết, trong những chiến sĩ Sa tộc này, thế nhưng có nhiều hậu duệ của hắn.

Huyết vụ giống như lỗ đen, không ngừng thôn phệ từng chiến sĩ Sa tộc, tốc độ nhanh vô

cùng, trong nháy mắt đã có mấy vạn chiến sĩ Sa tộc biến thành tế phẩm.

“Không tốt, mau ngăn cản hắn!”

Thấy thế, rất nhiều cường giả Truyền Kỳ Cảnh làm gì còn không rõ chuyện gì xảy ra, vội vàng

vận chuyển linh lực, công kích Sa Man, ý đồ đánh gãy nó.

Nào cóthể đoán được thân hình của Sa Man lóe lên, đúng lúc trốn vào trong huyết vụ biến

mất không thấy gì nữa.

menu

Trước Tiếp

https://thuviensach.vn

Năm vị cường giả Truyền Kỳ Cảnh của gia tộc vừa muốn truy kích, lại bị Liễu Khanh Bạch

ngăn lại:

“Không được đi vào, lớp sương mù này quá quỷ dị, linh thức cùng đồng thuật ở bên trong

đều sẽ mất đi tác dụng, nếu như ngay cả các ngươi cũng bị xem như tế phẩm, vậy liền xong

đời thật.”

Nghe vậy, đám người thần sắc rét lạnh, lớp sương mù này có thể ngăn cản linh thức cùng

đồng thuật?

Đến cấp bậc này của bọn hắn, linh thức trong chiến đấu là thứ quan trọng nhất, thậm chí ở

một số phương diện đã thay thế con mắt.

Nếu như linh thức cùng đồng thuật đồng thời bị ngăn cản , tương đương với trực tiếp biến

thành mù lòa, bởi vậy tùy tiện tiến vào trong sương mù dày đặc, không thua gì mặc cho

người chém giết.

“Đáng chết, vậy phải làm sao bây giờ?”

Gia chủ Ninh gia nóng nảy hỏi.

https://thuviensach.vn

Nếu để cho Sa Hoàng thành công khôi phục, bọn hắn và những người nơi này ai cũng đừng

hòng chạy.

Vốn cho là ngăn huyết tế đại trận ở bên ngoài Hoang thành, liền có thể ngăn cản Sa Hoàng

phục sinh, kết quả ai có thể nghĩ tới tên Sa Man này lại phát rồ hạ thủ với người của mình.

Một khi mấy chục vạn chiến sĩ Sa tộc bị huyết tế xong, Sa Hoàng rất có thể sẽ trực tiếp khôi

phục!

“Ta nhớ được gia chủ Mạc gia có tạo nghệ cực cao trên phương diện trận pháp, có thể nhìn

ra nhược điểm của huyết tế đại trận này không?”

Liễu Khanh Bạch trầm ngâm nói.

“A, Liễu thành chủ quá đề cao ta, huyết tế đại trận đã thành hình từ lâu, với lại chí ít đã thôn

phệ mấy vạn sinh linh, với tu vi trước mắt của ta, nhất nhanh cũng phải nửa ngày mới có thể

tìm tới nhược điểm, đến lúc đó, chỉ sợ hết thảy đều muộn.”

Gia chủ Mạc gia thở dài.

Càng ngày càng nhiều chiến sĩ Sa tộc bị thôn phệ, huyết vụ càng thêm thâm trầm, cơ hồ

https://thuviensach.vn

muốn biến thành huyết hải, cứ theo đà này, đừng nói nửa ngày, không đến một khắc Sa

Hoàng liền có thể phục sinh.

Trong lúc nhất thời, hơn mười vị cường giả Truyền Kỳ Cảnh quả thực là mắt lớn trừng mắt

nhỏ, thúc thủ vô sách.

“Nhanh bảo hộ những chiến sĩ Sa tộc kia!”

Đúng lúc này, gia chủ Lý gia vẫn luôn không nói chuyện đột nhiên động thủ, vung ra linh lực,

muốn cứu những chiến sĩ Sa tộc bị huyết vụ thôn phệ kia.

Không có cách, trước mắt thì đây cũng là phương pháp hữu hiệu nhất.

Mặc dù Sa tộc là địch nhân của bọn hắn, nhưng cũng chỉ có như vậy mới có thể ngăn cản Sa

Hoàng phục sinh.

Mấy người còn lại thấy thế, hai mặt nhìn nhau, chần chờ một lát, cuối cùng chỉ có thể động

thủ bảo vệ địch nhân của mình.

Đáng tiếc Sa Man sao có thể để bọn họ được như ý muốn chứ?

“Cút ngay cho ta!”

Sa Man ẩn nấp trong huyết vụ vung tay lên, huyết vụ đầy trời lập tức càn quét qua đám

https://thuviensach.vn

người.

Huyết vụ không cách nào tới gần Hoang thành, không có nghĩa là không thể đụng vào những

người rời khỏi Hoang thành này.

Phần phật!

Không gian bị xé rách, xuất hiện dấu hiệu vặn vẹo, đám người Liễu Khanh Bạch không thể

không tạm thời tránh đi, lựa chọn lui lại.

Mười một vị cường giả Truyền Kỳ Cảnh, bị Sa Man nhờ vào huyết tế đại trận làm chật vật như

thế.

“Không thể tiếp tục như vậy được!”

Gia chủ Nguyệt gia gầm thét một tiếng, trên thân lập tức bộc phát ra linh lực cường hãn,

muốn cưỡng ép xông vào huyết vụ, ngăn cản Sa Man.

Nhưng mà huyết vụ bỗng nhiên không có dấu hiệu nào tự co lại, trong ánh mắt khiếp sợ của

mọi người tụ thành một hình cầu, giống như trái tim nhẹ nhàng nhảy lên.

Khắp nơi trong lúc này, một khí tức đáng sợ khó mà hình dung được đang thức tỉnh!

https://thuviensach.vn

“Cái này. . .”

Đám người sững sờ, lúc này mới phát hiện mấy chục vạn chiến sĩ Sa tộc không ngờ là bị thôn

phệ toàn bộ!

“Làm sao lại nhanh như vậy!”

Liễu Khanh Bạch sắc mặt nháy mắt trở nên trắng bệch như tờ giấy.

“Thành công rồi!”

Sa Man kích động hét lớn:

“Cung nghênh Sa Hoàng bệ hạ!”

Ngay cả chính hắn cũng không nghĩ tới, thế mà nhanh như vậy đã hoàn thành.

Cự Tượng Sa Điêu phía dưới giật mình, lập tức phụ họa theo:

“Cung nghênh Sa Hoàng bệ hạ!”

Ầm ầm!

Sau một khắc, huyết cầu bạo tạc, giống như sóng biển khuếch tán ra, cho dù là Sa Man, hay

là đám người Liễu Khanh Bạch, đều bị lực lượng này đẩy lui, run nhè nhẹ.

Khi huyết vụ triệt để tiêu tán, thân ảnh cả người khoác kim giáp, tay cầm trường thương xuất

https://thuviensach.vn

hiện trên không trung, nhìn qua cũng không cao lớn lắm, lại mang đến cho người ta một loại

cảm giác áp bách khó mà nói rõ, một số võ giả tu vi hơi thấp ngay cả hô hấp cũng có chút

khó khăn.

“Đã lâu không hít thở bầu không khí này.”

Thân ảnh kim giáp hít một hơi thật sâu, gió nổi mây phun, giống như muốn nuốt trọn toàn

bộ thiên địa vào trong bụng.

“Sa Hoàng bệ hạ.”

Bình phục tâm tình, Sa Man cẩn thận từng li từng tí tiến lên, thái độ cực kì cung kính.

“Hửm? Thì ra là Tiểu Man a, là ngươi đã phục sinh ta?”

Sa Hoàng đôi mắt nhẹ liếc, hỏi.

Thân là đại trưởng lão của Sa tộc, địa vị của Sa Man trong Sa tộc cực kì được tôn sùng,

nhưng ở trước mắt Sa Hoàng, vị cường giả Truyền Kỳ Cảnh đỉnh phong này, lại nhu thuận

như đứa trẻ.

“Đúng thế.”

Dừng một chút, Sa tộc đại trưởng lão tiếp tục nói:

https://thuviensach.vn

“Nhưng mà… Bởi vì vài nhân loại, ta chỉ có thể dùng chính tộc nhân của bản tộc để làm tế

phẩm, mới khiến Sa Hoàng bệ hạ khôi phục…”

“Không sao.”

Sa Hoàng không thèm để ý chút nào, chỉ cần có thể để hắn phục sinh, hi sinh bao nhiêu tộc

nhân cũng không sao.

“Bây giờ cách ngày ta ngủ say đã bao lâu rồi?”

Sa Hoàng giống như không thấy được đám người Liễu Khanh Bạch ở xa xa, thản nhiên nói.

“Hai trăm năm mươi sáu năm.”

“Đã lâu như vậy sao?”

Sa Hoàng ý vị thâm trường nói:

“Nhân loại Thánh Cảnh kia đâu?”

“Căn cứ điều tra, sau khi phong ấn chúng ta, hắn liền rời đi, vẫn chưa từng xuất hiện.”

“Thật là đáng tiếc, lúc đầu muốn lấy đầu của hắn làm hạ lễ phục sinh của ta.”

Nói đến đây, Sa Hoàng giãn thân thể ra một chút, khí tức liên tục tăng lên, rất nhiều võ giả

thấp giai lúc này không chịu nổi linh áp này, quỳ trên mặt đất.

https://thuviensach.vn

Dưới Thánh Cảnh đều là sâu kiến.

Vẻn vẹn chỉ là linh áp, liền có thể trấn áp hết thảy sinh linh dưới Chí Tôn cảnh!

“Nhưng mà nơi này ngược lại là có mấy gương mặt thân quen đó.”

Sa Hoàng chậm rãi quay người, nhìn về phía đám người Liễu Khanh Bạch, cùng lúc đó, Lĩnh

vực bao la rộng lớn rơi xuống.

Chỉ một thoáng, mười một vị cường giả Truyền Kỳ Cảnh đều dừng lại tại chỗ, toàn thân đều

bị khống chế.

Vị Sa tộc Hoàng đế này đúng là mạnh hơn so với hơn hai trăm năm trước!

“Trước xử lý những tên chướng mắt này đã.”

Nói xong, Sa Hoàng đâm ra một thương, vô số cát bụi tụ đến, hóa thành phong mạng vạn

trượng bắn ra, tính cả Hoang thành cũng bao phủ ở bên trong!

Thời khắc này Sa Hoàng còn không biết, hắn đã làm ra quyết định ngu xuẩn như thế nào.

bookmark_add Chương 149: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Một Chưởng

Phiên bản Dịch · 1599 chữ

https://thuviensach.vn

“Xoẹt xẹt!”

Vô số cát bụi ngưng tụ thành phong mang vắt ngang trên bầu trời, bắn về phía đám người

Liễu Khanh Bạch, ven đường những nơi đi qua, vang lên thanh âm bén nhọn, ngay cả không

gian cũng vặn vẹo, giống như lúc nào cũng có thể vỡ vụn.

“A…. . . Không động đậy được.”

Đám người Liễu Khanh Bạch sắc mặt trắng bệch, căn bản là không có cách tránh thoát khỏi

Lĩnh vực của Sa Hoàng, chỉ có thể trơ mắt nhìn phong mang vạn trượng đang phóng tới.

Phong mang này không chỉ có thể giết chết bọn hắn, đồng thời cũng có thể hủy đi Hoang

thành ở phía sau bọn hắn!

Một kích của Thánh Cảnh, uy lực như vực sâu!

Ngay khi phong mang sắp xuyên qua mười một vị cường giả Truyền Kỳ Cảnh, rơi vào trong

Hoang thành, một màn quỷ dị đột nhiên xuất hiện.

Cũng giống với sương mù huyết sắc trước đó, vốn dĩ phong mang vạn trượng là thế không

thể đỡ đột nhiên dừng lại tại chỗ, giống như bị bức tường vô hình ngăn cản, khó mà tiến

https://thuviensach.vn

thêm.

Mà giờ khắc này, phong mang vạn trượng cách đám người Liễu Khanh Bạch không đến mười

mét.

Hô!

menu

Trước Tiếp

Cuồng phong thổi tóc đám người Liễu Khanh Bạch ngã về phía sau, tay áo bay loạn, mắt mở

không ra.

Nhưng may mắn chính là, bọn hắn chưa chết.

Một hồi lâu, gia chủ Mạc gia nuốt ngụm nước miếng, khàn giọng nói:

“Chuyện này. . . Đây là thế nào?”

Trầm mặc một lát, mọi người đều là nhìn về phía Liễu Khanh Bạch, dù sao nơi này là Hoang

thành, nếu có chỗ kỳ quái gì, cũng chỉ có Liễu Khanh Bạch mới có thể giải thích.

Với lại cảnh tượng này cùng tràng cảnh ngăn chặn đại trận huyết vụ vừa rồi thực tế rất giống

nhau, cho nên bọn hắn ngay lập tức nghĩ tới chính là Liễu Khanh Bạch.

https://thuviensach.vn

Đối mặt với ánh mắt nghi ngời của đám người, Liễu Khanh Bạch cũng ngu ngơ, ta cái gì cũng

không biết a!

Lúc vừa rồi đại trận huyết tế bị ngăn cách bên ngoài Hoang thành, hắn không rõ chuyện gì

xảy ra, nhưng bởi vì tình thế trước mắt cực kỳ nguy cấp nên không kịp nghĩ nhiều.

Hiện tại lại xuất hiện tình huống giống như thế, Liễu Khanh Bạch còn mù mờ hơn những

người khác, nếu như hắn có thểhóa giải chiêu thức của cường giả Thánh Cảnh, sẽ còn thu

mình ở nơi này làm thành chủ Hoang thành hay sao?

Đã thống trị tất cả thế lực phụ cận từ lâu rồi!

“Không hổ là Liễu thành chủ tinh thông các loại phù văn, ngươi nhất định là ở xung quanh

bày ra rất nhiều phù văn trận pháp đi.”

Ninh gia Thái Thượng trưởng lão cảm thán nói.

“Đúng vậy a, nhưng mà vì sao chúng ta đều không nhìn thấy gì cả.”

Gia chủ Lý gia phụ hoạ theo.

“Thôi đi, nếu như bị chúng ta nhìn thấy, còn có thể ngăn cản công kích của Sa Hoàng sao?”

https://thuviensach.vn

“...”

Liễu Khanh Bạch: “...”

Các ngươi có thể đừng bổ não nữa được không!

Muốn hại chết ta a!

Nơi xa, Sa Hoàng ở dưới lớp chiến giáp kim sắc nhíu mày, lạnh lùng nói:

“Ai, đi ra cho ta!”

Hắn đương nhiên sẽ không cho rằng Liễu Khanh Bạch ngăn được công kích của hắn, chênh

lệch của cả hai chính là một trời một vực, dù cho Liễu Khanh Bạch nắm giữ phù văn cường

đại nhất Linh Ương giới, trong mắt hắn cũng cũng không khác gì với sâu kiến, tiện tay ra một

kích liền có thể diệt sát.

Nghe vậy, ngũ đại gia tộc cường giả rốt cục ý thức, thì ra là một người khác!

Khó trách bọn hắn cái gì cũng không nhìn thấy.

Đúng lúc này, bên trong Hoang thành phía dưới bỗng nhiên bay đến một thiếu niên mặc áo

trắng như tuyết, tuấn mỹ vô cùng.

Thiếu niên tay cầm bầu rượu, ngồi trên vai là một tiểu cô nương lớn chừng bàn tay, nhẹ

https://thuviensach.vn

nhàng rơi trên vạn trượng phong mang, bàn chân khẽ giậm, phong mang kiên cố lập tức nổ

tung, giống như chưa từng tồn tại.

Làm xong những thứ này, thiếu niên uống một ngụm rượu, thản nhiên nói:

“Ngươi chính là Aziz ngươi?”

“Aziz ngươi? Cái gì mà Aziz ngươi?”

Mặc dù Sa Hoàng không có cảm nhận được bất cứ dao động linh lực gì từ trên thân Tần

Giác, nhưng với biểu hiện vừa rồi của Tần Giác, người ngăn lại vạn trượng phong mang rất có

thể là người thiếu niên trước mắt này.

“Là hắn?”

Nhìn thấy Tần Giác, Liễu Khanh Bạch vẻ mặt kinh ngạc.

“Liễu thành chủ nhận biết người này?”

Gia chủ Ninh gia nhịn không được hỏi.

“Ây. . . Không phải.”

Do dự mấy giây, Liễu Khanh Bạch chần chờ nói:

“Hắn là con của ngươi quen biết.”

Gia chủ Ninh gia: “? ? ?”

https://thuviensach.vn

Ta coi ngươi là bằng hữu, ngươi lại coi ta là phụ thân?

“Nếu như ta nhớ không lầm, là tiểu Kiệt mang hắn tới.”

“Tiểu Kiệt?”

Ninh gia gia chủ đầu tiên là sững sờ, lập tức nhớ tới tam nhi tử thiên phú bình thường lại

thích xem sách kia của mình.

Bởi vì tu vi hơi thấp, gia chủ Ninh gia vẫn luôn không có để Ninh Kiệt ở trong lòng, hắn vậy

màquen biết thiếu niên có thể đỡ công kích của Sa Hoàng?

“Không cần nghĩ, nhất định là trời cao lại phái vị thần nhân đến cứu vớt chúng ta.”

Gia chủ Nguyệt gia kích động nói.

Tình cảnh này cùng hơn hai trăm năm trước sao mà tương tự quá vậy, lúc bọn hắn lâm vào

tuyệt cảnh, đột nhiên đứng ra một vị siêu cấp cường giả, ngăn cơn sóng dữ.

Nhưng mà hơn hai trăm năm đi qua, vị siêu cấp cường giả đã cứu vớt bọn họ kia từ trung

niên biến thành một thiếu niên.

Cùng lúc đó, Ninh Kiệt ở bên trong Hoang thành cũng chấn kinh, không dám tin vào mắt

https://thuviensach.vn

mình.

“Côn thúc, là ảo giác sao? Ta hình như nhìn thấy Tần huynh.”

Ninh Kiệt dụi dụi con mắt, khó có thể tin nói.

“Ngươi không nhìn lầm, kia đúng là Tần Giác.”

Bởi vì khí chất quá mức phi phàm, cho nên Ninh Côn nhớ rõ được cái tên này.

“Làm sao được chứ, Tần huynh có thể hóa giải công kích của Sa Hoàng, hắn là cường giả

Thánh Cảnh?”

Ninh Kiệt cảm thấy hoang đường.

Cho dù nhìn thế nào, Tần Giác đều không giống như là lão quái vật, thậm chí còn trẻ hơn cả

hắn, làm sao có thể là Thánh Cảnh?

Bỗng nhiên, Ninh Kiệt dường như nhớ tới cái gì, há to mồm:

“Chẳng lẽ ngày hôm qua tiền bối âm thầm cứu chúng ta… Là Tần huynh?”

Hôm qua bọn hắn gặp phải vòng xoáy phong bạo, vốn cho rằng sẽ tổn thất nặng nề, kết quả

không nghĩ tới vòng xoáy phong bạo đột nhiên bị một luồng linh lực cường đại tách ra.

Lúc ấy bọn hắn đều tưởng rằng một vị cường giả đi ngang qua cứu bọn hắn, hiện tại xem ra,

https://thuviensach.vn

vị cường giả kia có lẽ chính là Tần Giác!

Nếu như là dạng này, cũng có thể giải thích được.

“Có lẽ vậy.”

Ninh Côn nhẹ gật đầu, thần sắc phức tạp.

Nếu không phải sự thật bày ra trước mắt, Ninh Côn khó mà tin được.

“Nếu như ngươi đã không phải Aziz, vậy thì có thể đi chết được rồi.”

Nhếch miệng, Tần Giác một tay vỗ xuống, hắn cũng không có hứng thú cùng một tên cát

điêu* nói nhảm.

(*Cát điêu: điêu khắc bằng cát)

“A, nhân loại ngu xuẩn. . .”

Sa Hoàng cười lạnh một tiếng, vừa muốn nói cái gì, bỗng nhiên ý thức được không đúng,

bỗng nhiên ngẩng đầu.

Chỉ thấy một bàn tay màu vàng che khuất bầu trời chẳng biết xuất hiện từ lúc nào, giống như

từ thương khung rơi xuống!

“Phá cho ta!”

Sa Hoàng gầm thét một tiếng, tế ra trường thương, mang theo cát bụi trong phạm vi ngàn

https://thuviensach.vn

dặm, hóa thành lưỡi dao, đón lấy bàn tay lớn màu vàng.

Ầm ầm!

Bàn tay màu vàng cùng lưỡi đao cát bụi đụng vào nhau, sinh ra rung động dữ dội, từng cơn

gợn sóng năng lượng như là sóng biển tán ra, càn quét thiên địa.

Sau một khắc, bàn tay màu vàng đập vỡ nát lưỡi đao cát bụi, đập vào người Sa Hoàng!

Không chỉ như vậy, phạm vi bao trùm của bàn tay màu vàng cực lớn, cho dù là đại trưởng lão

Sa tộc, hay là Cự Tượng Sa Điêu, tất cả đều bị một chưởng này đập dính lên mặt đất!

Ầm!

Đại địa chấn động, vô số vết nứt lan tràn ra ngoài, hình thành khe rãnh khổng lồ, mất đi trói

buộc từ Lĩnh vực của Sa Hoàng, đám người Liễu Khanh Bạch vội vàng lui lại, sợ bị tác động

đến.

Khi cát bụi tán đi, một thủ ấn đường kính ngàn trượng xuất hiện trên mặt đất, sâu không

thấy đáy, toàn bộ thế giới cũng bình tĩnh lại.

bookmark_add Chương 150: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Lần Này Thật Sự Không Còn

https://thuviensach.vn

Phiên bản Dịch · 1657 chữ

Vực ngoại hoang mạc, mặt trời rực đỏ ở chân trời, không khí rất là khô hanh.

Giờ phút này, bên trong Hoang thành hoàn toàn yên tĩnh, dường như có thể nghe thấy được

tiếng kim rơi.

Nhất là cường giả ngũ đại gia tộc cùng Liễu Khanh Bạch, đã không phải là chấn kinh mà là

ngốc trệ!

Nói thật, bọn hắn không phải là chưa từng thấy qua tràng cảnh cường giả Thánh Cảnh giao

thủ.

Hơn hai trăm năm trước, vị cường giả bí ẩn kia đột nhiên xuất hiện, đại chiến cùng Sa Hoàng

kinh thiên động địa, càn quét toàn bộ vực ngoại hoang mạc, đánh đến thiên hôn địa ám, nhật

nguyệt vô quang, ở đây có rất nhiều võ giả cao giai đều từng tận mắt nhìn thấy.

Liễu Khanh Bạch có thể bước vào Truyền Kỳ, chính là từ trong cuộc chiến kia lĩnh ngộ được

‘Võ đạo’ thuộc về mình, sau đó bế quan mấy năm để đột phá, lúc này mới thành công tiến

giai Truyền Kỳ.

https://thuviensach.vn

Nhưng. . . Cuộc chiến kia thế nhưng là đánh ba ngày ba đêm, hiện tại tình huống này là sao?

Một tay chụp chết rồi?

Đùa gì thế?

Đám người hai mặt nhìn nhau, đều có thể nhìn thấy kinh ngạc trong mắt đối phương.

Ba!

menu

Trước Tiếp

Gia chủ Mạc gia cho mình một quyền, đau nhe răng nhếch miệng:

“Tê, vậy mà không phải đang mơ.”

“. . .”

“. . .”

Quả thật không phải là mộng.

Vấn đề là, sao làm được vậy chứ?

Đây chính là một vị cường giả Thánh Cảnh hàng thật giá thật đó a!

Với lại hiện tại Sa Hoàng rõ ràng mạnh hơn hai trăm năm trước, lại thêm nơi này là vực ngoại

https://thuviensach.vn

hoang mạc, chiến lực của Sa Hoàng ít nhất cũng tăng lên ba thành, chẳng lẽ Tần Giác là

Thánh Vương?

Xùy!

Không chờ cho đám người nghĩ rõ ràng, bên trong chưởng ấn sâu không lường được bỗng

nhiên dâng lên một cột cát, xông thẳng lên trời như suối phun.

Mà đứng ở giữa cột cát có một thân ảnh, chính là Sa Hoàng!

Hắn không chết!

Bất quá thời khắc này dáng vẻ của Sa Hoàng có chút chật vật, chiến giáp kim sắc xuất hiện

vô số đường nứt, bong ra từng màng, trường thương cũng gãy thành hai đoạn, mất đi ánh

sáng.

Hiển nhiên là cho dù không chết, một chưởng này cũng đã tạo thành thương tổn tuyệt đối

không nhỏ cho hắn.

Nhưng quỷ dị chính là, khí tức của Sa Hoàng không chỉ không có yếu đi, ngược lại càng mạnh

hơn.

Về phần đại trưởng lão Sa tộc cùng Cự Tượng Sa Điêu, bọn hắn thì không may mắn như vậy,

https://thuviensach.vn

trực tiếp hóa thành tro tàn dưới một chưởng này, chết đến không thể chết hơn nữa.

“Hửm? Vậy mà không chết.”

Tần Giác hơi kinh ngạc.

Uy lực một chưởng này của hắn tuyệt đối cóthể trấn sát bất kỳ Thánh Cảnh nào, chẳng lẽ Sa

Hoàng không phải Thánh Cảnh, mà là Thánh Vương?

Nghĩ tới đây, Tần Giác trong mắt lóe lên một tia sáng, lập tức nhíu mày:

“Kỳ quái, hắn rõ ràng chỉ là Thánh Cảnh mà thôi.”

Sa Hoàng không biết Tần Giác đang suy nghĩ gì, hắn vứt bỏ trường thương, ngữ khí băng

lãnh mà nói:

“Nhân loại, ngươi đã chọc giận ta.”

Sau khi nói câu này, vực ngoại hoang mạc đột nhiên xảy ra chấn động kịch liệt, cát bụi nổi

lên đầy trời, nhanh chóng ngưng tụ ra thành mấy vòng xoáy phong bạo, to lớn cuồn cuộn

cuốn về phía Tần Giác.

Ở vực ngoại hoang mạc này, Sa Hoàng chính là tồn tại như thần, chỉ cần hắn muốn, lúc nào

cũng có thể tạo ra một vòng xoáy phong bạo.

https://thuviensach.vn

Thấy thế, Tần Giác búng nhẹ tay một cái, vòng xoáy phong bạo vừa mới thành hình lập tức

ầm ầm nổ tung, tiêu tán theo gió.

Ngay sau đó Tần Giác chậm rãi giơ tay lên, lại là một cái bàn tay lớn màu vàng từ trên trời

giáng xuống, Sa Hoàng thậm chí không kịp tránh né, liền lần nữa bị đập ngã trên đất.

Ầm ầm!

Trong ánh mắt kinh ngạc của đám người Liễu Khanh Bạch, trên mặt đất xuất hiện thủ ấn thứ

hai, phạm vi còn lớn hơn cái vừa rồi.

“Lần này hắn là chết đi.”

Tần Giác ngửa đầu uống một hớp rượu, tự lẩm bẩm.

“Không, hắn còn chưa chết!”

Liễu Khanh Bạch thét to.

Chỉ thấy cát bụi ngưng tụ, nháy mắt biến thành cự nhân cao mấy ngàn trượng, đỉnh thiên lập

địa, uy áp kinh khủng tràn ngập ra, ngay cả đám người Liễu Khanh Bạch cũng cảm thấy hô

hấp có chút khó khăn.

https://thuviensach.vn

“Thánh Thể!”

Đám người kinh hãi.

Mọi người đều biết, Thánh Thể chính là thủ đoạn bậc nhất của cường giả Thánh Cảnh, nếu

Sa Hoàng đã thi triển ra Thánh Thể, liền đại biểu hắn muốn dùng toàn lực.

Oanh!

Lại là một cái bàn tay lớn màu vàng rơi xuống, Thánh Thể ầm ầm vỡ vụn, trên mặt đất lại

xuất hiện thêm thủ ấn thứ ba.

Đám người: “. . .”

Ngay cả Sa Hoàng lúc thi triển Thánh Thể cũng bị miểu sát, thiếu niên này rốt cục là có cảnh

giới gì?

Nhưng mà rất nhanh, Thánh Thể lần nữa ngưng tụ, khí tức Sa Hoàng vẫn không yếu bớt.

Tóm lại, cho dù Tần Giác công kích kiểu gì, Sa Hoàng từ đầu đến cuối đều đánh không dẹp,

nện không nát, chưa đến mười phút, mặt đất đã bị phá hư không còn gì cả, mà Sa Hoàng vẫn

hoàn hảo như lúc ban đầu.

“Ha ha ha, hơn hai trăm này, ta mặc dù sinh cơ khô kiệt, lâm vào ngủ say, nhưng linh lực đã

https://thuviensach.vn

thẩm thấu hết khu vực này từ lâu, chỉ cần trong vực ngoại hoang mạc thì không ai có thể giết

chết ta!”

Sa Hoàng từ trên cao nhìn xuống Tần Giác, ngữ khí điềm nhiên nói:

“Cho dù thực lực của ngươi trên ta thì sao chứ? Đánh kiểu này, sớm muộn cũng sẽ bị ta làm

cho hao tổn đến chết.”

Đến lúc này, cho dù ngớ ngẩn cũng có thểnhìn ra, Tần Giác mạnh hơn Sa Hoàng rất nhiều,

thậm chí có khả năng đã đạt tới Thánh Vương cảnh, nhưng Sa Hoàng ỷ vào mình có được bất

tử chi thân, cũng không e ngại.

Đến đây Tần Giác cuối cùng cũng hiểu, thì ra là bởi vì những hạt cát này a.

Tình huống tương tự như vầy Tần Giác kỳ thật là lần đầu tiên gặp phải, ban đầu lúc ở Vô Cực

bí cảnh, Vô Cực Thánh Giả dung hợp với Vô Cực bí cảnh cũng là như thế.

Thế là cuối cùng Tần Giác trực tiếp phá hủy Vô Cực bí cảnh, bắt sống nguyên hồn của Vô

Cực Thánh Giả.

Tần Giác đương nhiên không có khả năng hủy đi vực ngoại hoang mạc, nhưng mà muốn giết

https://thuviensach.vn

Sa Hoàng cũng không cần phiền phức như vậy.

“Không cách nào hủy đi thân thể của ngươi, vậy nếu như hủy đi nguyên hồn của ngươi thì

sao?”

Tần Giác nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra nụ cười ‘Hiền lành’.

Nghe vậy, Sa Hoàng cao ngàn trượng lập tức nhịn không được rùng mình một cái:

“Ngươi muốn làm gì?”

Lời còn chưa dứt, ngón tay Tần Giác vẽ ra một đường, hư không vỡ vụn, Thánh Thể khổng lồ

của Sa Hoàng nháy mắt bị cắt thành vô số mảnh, sau đó bàn tay lớn của Tần Giác chụp một

cái, trong đó có một mảnh nhỏ lập tức bay về phía hắn.

“Không! Ngươi muốn làm gì!”

Mảnh nhỏ cát bụi kia chỉ lớn cỡ lòng bàn tay giống như có sinh mệnh, phát ra tiếng thét

hoảng sợ, nhưng mà mặc cho nó giãy giụa như thế nào,

đều chỉ cóthể ngoan ngoãn rơi vào trong tay Tần Giác.

Sa Hoàng mất đi khống chế, cát bụi còn lại lập tức từ không trung rơi xuống, rung động

https://thuviensach.vn

đùng đùng.

“Đây chính là nguyên hồn của ngươi sao?”

Tần Giác có chút hăng hái hỏi.

Ở trong tay hắn, cát bụi đã tán đi, lộ ra hư ảnh như gà con không cao hơn ngón tay là bao

nhiêu, trừ Sa Hoàng ra thì còn có thể là ai?

“Ngươi, ngươi là thế nào tìm ra nguyên hồn của ta.”

Sa Hoàng khó có thể tin nói, muốn thôi động linh lực bỏ chạy, đáng tiếc ở trước mắt Tần

Giác, đừng nói hắn chỉ là Thánh Cảnh, cho dù là Đại Thánh, cũng không có khả năng đào

thoát.

“Vấn đề này hình như không cần thiết nói cho ngươi.”

“Không, đừng giết ta, ta có thể làm người hầu của ngươi. . .”

Sa Hoàng sao cũng không nghĩ tới, mình vừa khôi phục, liền gặp một nhân loại mạnh mẽ như

vậy!

Hơn hai trăm năm trước hắn thật vất vả tiến giai Thánh Cảnh, chuẩn bị khuếch trương lãnh

thổ, chiếm đoạt thế lực xung quanh, kết quả bị một nhân loại đi ngang qua chém giết, lâm

https://thuviensach.vn

vào ngủ say.

Hơn hai trăm năm về sau, vốn cho là mình dung hợp với vực ngoại hoang mạc, lại không thể

chết, kết quả lại tới một tên nhân loại còn đáng sợ hơn!

Đây là đang cố ý nhằm vào ta sao?

“Không cần, ngươi quá yếu.”

Tần Giác mặt không biểu tình, năm ngón tay nhẹ nắm, trực tiếp bóp nát nguyên hồn của Sa

Hoàng.

Lần này, Sa tộc Hoàng đế chết thật rồi.

bookmark_add Chương 151: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Cần Gì Phải Giải Thích Cho Ngươi

Phiên bản Dịch · 1598 chữ

Sa Hoàng hình thần câu diệt, trận này còn chưa nhấc lên hạo kiếp vậy mà đã lắng lại, mà Sa

tộc tồn tại ở vực ngoại hoang mạc trên vạn năm, cũng triệt để biến mất khỏi thế giới này.

Ai cũng không nghĩ tới, Tần Giác thế mà mạnh tới mức này.

Giờ phút này, trong mắt đám người Liễu Khanh Bạch Tần Giác đã không phải là Thánh Cảnh

https://thuviensach.vn

đơn giản như vậy, mà chính là Thánh Vương!

Về phần Tần Giác, vốn dự định hôm nay rời đi, đương nhiên sẽ không ở lâu.

Dường như một giây sau khi giết chết Sa Hoàng, hắn liền trực tiếp mang theo Vân Tịch cùng

Tô Ngạn thuần di ra khỏi vực ngoại hoang mạc, chỉ để lại vô số cường giả trong ngoài Hoang

thành với gương mặt đờ đẫn.

. . .

Cùng lúc đó, bên ngoài vực ngoại hoang mạc, thân ảnh Tần Giác cùng Tô Ngạn lặng yên

không một tiếng động xuất hiện, trước mặt là một mảnh non xanh nước biếc, các loại kỳ hoa

dị thảo lẳng lặng đứng yên, tản ra linh khí nhàn nhạt, khác biệt hoàn toàn so với sa mạc rộng

khắp bốn bề ở đằng sau.

Từ trên nhìn xuống giống bị mạnh mẽ chặt đứt ra vậy, tạo thành hình ảnh cắt xẻ.

Tần Giác dĩ nhiên không phải đi về bằng đường cũ, bọn hắn bây giờ ở bên ngoài vực ngoại

hoang mạc đi theo một phương hướng khác, cũng là sắp xếp ban đầu của hắn, trở lại lộ

tuyến Nam Cảnh.

https://thuviensach.vn

“Không ngờ nơi này sẽ như vầy.”

menu

Trước Tiếp

Tần Giác kinh ngạc.

“Tiền bối, nơi này hình như có Tụ Linh trận.”

Tô Ngạn nhắc nhở.

“Tụ Linh trận?”

Tần Giác ngạc nhiên, chẳng lẽ nơi đây có người?

Đang nghĩ ngợi, một bóng người bỗng nhiên từ bên trong núi rừng đằng xa bay tới, đến

trước mặt hai người.

“Các ngươi là ai? Vì sao xâm nhập vào nơi của ta.”

Người tới có tóc đen mặc áo choàng, trong mắt có ánh sáng màu xanh, làn da trắng bóc nõn

nà, giống như ngọc thượng đẳng nhất dương, tuấn mỹ đến không giống nam nhân, dường

như có thể so với Tần Giác.

“Nơi này viết tên ngươi sao?”

Tần Giác nhếch miệng.

https://thuviensach.vn

“. . .”

Người tới khóe mắt có chút run rẩy, không nghĩ tới Tần Giác sẽ nói ra loại lời này, lập tức cả

giận nói:

“Hừ, ta không hứng thú cùng ngươi đấu võ mồm, tốt nhất là rời đi nhanh lên, nếu không

đừng trách ta không khách khí!”

Chẳng biết tại sao, Tần Giác luôn cảm thấy người này có chút quen thuộc, giống như đã gặp

ở nơi nào rồi, thế là hỏi ngược lại:

“Ngươi tên là gì?”

Nghe vậy, người kia sững sờ, chuyện gì vậy, sao lại đột nhiên hỏi tên của hắn rồi?

Gia hỏa này rốt cuộc muốn làm gì?

“Trần Bắc Huyền.”

Do dự một chút, người kia nói.

Cho dù rất tức giận nhưng hắn cảm nhận được uy hiếp mãnh liệt từ trên thân Tần Giác, cho

nên cũng không dám tùy tiện động thủ.

“!”

https://thuviensach.vn

Nghe tới ba chữ này, Tần Giác đột nhiên mở to hai mắt, lộ ra vẻ kinh ngạc:

“Thì ra là ngươi!”

“Ngươi biết ta?”

Trần Bắc Huyền mờ mịt, hắn ở chỗ này đã tĩnh tu mười mấy năm, trong lúc đó chưa hề cùng

ngoại giới tiếp xúc, làm sao lại có người biết hắn.

“Thì ra ngươi chính là Trần Bắc Huyền.”

Tô Ngạn cũng kinh ngạc.

Liên quan chuyện Thạch thôn, Tô Ngạn cũng biết đến, nhưng mà nàng cũng không biết Trần

Bắc Huyền có một tầng thân phận khác.

“Các ngươi rốt cuộc là ai?”

Trần Bắc Huyền vội vàng lui ra phía sau, lộ ra vẻ cảnh giác, trên người lúc nào cũng có thể

bộc phát ra linh lực cường hãn, thình lình đạt tới Chí Tôn cảnh đỉnh phong!

Xem ra Thạch Thiên muốn báo thù, không qua mấy chục năm cơ bản không có khả năng.

“Yên tâm, chúng ta không có địch ý.”

Tần Giác nói:

“Chỉ là muốn làm quen với ngươi mà thôi.”

https://thuviensach.vn

Mặc dù biết Thạch Thiên cùng Trần Bắc Huyền có sinh tử đại thù, nhưng kia dù sao cũng là

lời nói phiến diện của lão tộc trưởng, tình huống cụ thể ra sao, chỉ sợ cũng chỉ có lão tộc

trưởng cùng Trần Bắc Huyền biết.

Cho dù là thật, cũng không có quan hệ gì với Tần Giác.

Huống chi, nếu hắn giết Trần Bắc Huyền, Thạch Thiên về sau tìm ai báo thù ?

Tới đây Trần Bắc Huyền nửa tin nửa ngờ:

“Các ngươi mới vừa rồi rõ ràng có dáng vẻ biết tên của ta.”

“Trước kia chỉ là nghe nói qua tên của ngươi, hôm nay gặp mặt, quả nhiên danh bất hư

truyền.”

Tần Giác nhìn Trần Bắc Huyền từ trên xuống dưới cười nói.

So với Lý Thất Diệp, Trần Bắc Huyền không thể nghi ngờ thì tuấn mỹ hơn.

Với lại không giống vó Lý Thất Diệp, có thể cảm giác được trên người hắn tản mát ra khí tức

trang bức.

Trần Bắc Huyền: “. . .”

Sao hắn luôn cảm thấy là lạ chỗ nào vậy kìa?

https://thuviensach.vn

“Ta tại sao phải tin tưởng ngươi.”

Hít một hơi thật sâu, Trần Bắc Huyền lạnh lùng nói.

“Ha ha, Tần Giác ta làm việc cần gì phải giải thích với ngươi?”

Tần Giác lạnh nhạt nói.

“? ? ?”

Không chờ Trần Bắc Huyền kịp phản ứng, Tần Giác đã vượt qua Trần Bắc Huyền, tiến vào

sơn lâm.

“Dừng lại, ngươi muốn làm gì!”

Trần Bắc Huyền giận dữ, vừa muốn động thủ, chợt phát hiện toàn thân trở nên nặng nề vô

cùng, giống như bị xích sắt buộc chặt, không thể động đậy.

“Sao lại thế. . .”

Trần Bắc Huyền mặt mũi tràn đầy chấn kinh, loại tình huống này hắn chưa bao giờ gặp phải.

“Ta khuyên ngươi tốt nhất đừng loạn động.”

Bỏ lại câu nói này Tô Ngạn lập tức đi theo Tần Giác tiến vào bên trong sơn lâm.

Đến lúc này, cho dù Trần Bắc Huyền bị ngáo cũng biết đối phương nhất định đã dùng thủ

đoạn đặc thù khống chế hắn lại.

https://thuviensach.vn

Vấn đề là, làm sao mà làm được?

Trần Bắc Huyền tự nhận mình vô địch cùng giai, dù là đối đầu cùng cường giả Truyền Kỳ

Cảnh cũng có sức đánh một trận, nhưng đối phương từ đầu đến cuối chưa hề động thủ, lại

nhẹ nhõm khống chế hắn, chẳng lẽ là cường giả Thánh Cảnh?

Nghĩ tới đây, Trần Bắc Huyền âm thầm kinh hãi, một cường giả Thánh Cảnh thế mà nghe qua

tên của hắn, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Chẳng lẽ có người lấy danh hào của hắn đi gây chuyện ở khắp nơi?

Không biết qua bao lâu, sắc trời dần tối, ánh mặt trời lặn xuyên qua ngàn dặm chiếu rọi trên

người Trần Bắc Huyền, nhuộm đỏ áo bào của hắn.

Rốt cục, lực lượng trói buộc hắn cũng biến mất.

Không kịp nghĩ nhiều, Trần Bắc Huyền lập tức thả người xông vào sơn lâm, một màn sau đó

làm hắn khóc không ra nước mắt.

Chỉ thấy trên đồng cỏ trống trải, Tần Giác nổi lên hỏa diễm, dùng linh khí Chí Tôn làm đồ để

nướng một miếng thịt thú lớn, trong miệng còn khẽ hát.

https://thuviensach.vn

Nếu như Trần Bắc Huyền không nhìn lầm, miếng thịt kia hình như là ‘Chim phượng’ hắn nuôi

mười mấy năm!

“Ngươi. . .”

Trần Bắc Huyền há to miệng, trong lúc nhất thời không biết phải nói gì.

“Sao á, ngươi cũng muốn ăn?”

Thấy Trần Bắc Huyền cứ nhìn chằm chằm thịt nướng, Tần Giác khẳng khái hỏi.

Cũng không phải Tần Giác cố ý trào phúng Trần Bắc Huyền, mà là hắn căn bản không biết

con yêu thú này chính là sủng vật của Trần Bắc Huyền.

“. . .”

Nuốt ngụm nước miếng, Trần Bắc Huyền yếu ớt nói:

“Có thể chứ?”

“Có thể.”

Nói xong, Tần Giác cắt một miếng ném cho Trần Bắc Huyền.

“Đa tạ. . . Tiền bối.”

Ngón tay Trần Bắc Huyền run rẩy nhận thịt nướng, nén nước mắt cắn một miếng.

Ăn chùa thì ngu sao mà không ăn!

https://thuviensach.vn

Phải biết, chim phượng này chính là hắn tốn hao rất nhiều tài nguyên bồi dưỡng ra, hi vọng

có một ngày sẽ thức tỉnh huyết mạch Phượng Hoàng, trở thành tọa kỵ của hắn, kết quả

không nghĩ tới bởi vì tên đột nhiên xông tới này mà biến thành thịt nướng!

Trần Bắc Huyền ta từ khi nào mà xui xẻo như vậy?

Nếu không phải đánh không lại, hắn đã liều mạng với Tần Giác từ lâu.

“Sư phụ, hắn sao giống với con yêu thú lúc trước, vừa ăn vừa khóc.”

Vân Tịch miệng chảy đầy mỡ ôm một miếng thịt thú tràn ngập nghi hoặc.

“Ây. . . Ta cũng không biết.”

Tần Giác nhún vai, chợt giống như là ý thức được cái gì, nhìn về phía Trần Bắc Huyền:

“Con chim này sẽ không phải là sủng vật ngươi nuôi chứ?”

Trần Bắc Huyền ngước gương mặt tràn đầy nước mắt khó khăn gật nhẹ đầu.

Tần Giác: “. . .”

Ta nói ta không phải cố ý, ngươi tin không?

bookmark_add Chương 152: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Chia Tay

Phiên bản Dịch · 1628 chữ

https://thuviensach.vn

Đêm khuya, ánh trăng như là tơ lụa lụa từ bầu trời rơi xuống,vì sơn lâm phủ lên một tấm lụa

mỏng.

Trong bóng tối, Trần Bắc Huyền mở to mắt, hai mắt đỏ như máu, nhìn về phía Tần Giác ở

cách đó không xa đang chìm vào giấc ngủ, lộ ra sát ý.

“Có nên giết hắn hay không?”

Trần Bắc Huyền lâm vào trầm tư.

Giờ phút này,không gian yên lặng như tờ, Tần Giác đang nằm ngủ trên tảng đá, Tô Ngạn

đang tu luyện, rất rõ ràng hai người trong thời gian ngắn sẽ không tỉnh lại, lúc này động thủ

rất thích hợp.

Tần Giác không chỉ có xâm nhập vào nơi ở của hắn, còn nướng chim phượng hắn nuôi mười

mấy năm, Trần Bắc Huyền sao có thể khoan dung?

Nhưng trực giác nói cho hắn biết, một khi động thủ, đón chờ hắn rất có thể chính là tử vong.

Trải qua một phen suy tư, Trần Bắc Huyền chậm rãi đứng dậy, lặng yên không một tiếng

động đi về phía Tần Giác.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà càng đến gần Tần Giác, cảm giác tử vong càng mãnh liệt, tới cuối cùng hắn thậm

chí đã không nhịn được mà bắt đầu run nhè nhẹ!

“Sao có thể như vậy?”

Trần Bắc Huyền nội tâm chấn động vô cùng.

menu

Trước Tiếp

Hắn chính là Trần Bắc Huyền, chưa hề e ngại qua bất kì đối thủ nào, làm sao lại bị một thiếu

niên dọa cho sợ đến như vậy!

Trần Bắc Huyền tự nhận vô địch cùng giai, với những bí thuật trên người mình, chỉ cần đánh

lén thành công, coi như đối phương là Truyền Kỳ Cảnh, khả năng thắng cũng cao tới bảy

thành!

Ngay lúc Trần Bắc Huyền giơ tay lên, chuẩn bị động thủ, cảm giác nguy cơ mãnh liệt rốt cục

cũng đạt tới cực hạn, làm hai chân hắn run lên, xém chút nhịn không được quỳ trên mặt đất!

Trần Bắc Huyền hít một hơi thật sâu, muốn bình định nội tâm khẩn trương, nhưng lại không

https://thuviensach.vn

hề có tác dụng, đến mức ngay cả linh lực cũng có chút không khống chế được, suýt nữa bộc

phát.

Thật đáng sợ!

Chỉ một thoáng, sắc mặt Trần Bắc Huyền không ngừng biến ảo, cuối cùng phun ra một

ngụm trọc khí, quay người trở lại chỗ mình nghỉ ngơi, tiếp tục ngồi xếp bằng tu luyện.

Đúng vậy, hắn từ bỏ.

“Người này rốt cuộc có cảnh giới gì, sao đáng sợ như thế?”

Trần Bắc Huyền âm thầm kinh hãi.

Phải biết, nhờ trực giác này, Trần Bắc Huyền từng nhiều lần tránh thoát địch nhân truy sát

để chạy trốn.

Chỉ là Trần Bắc Huyền sao cũng không nghĩ tới, Tần Giác chỉ nằm ngủ ở nơi đó, có thể khiến

hắn sợ hãi như thế, quả thực không thể tưởng tượng.

Khi Trần Bắc Huyền lần nữa tiến vào trạng thái tu luyện, Tần Giác nằm ở cách đó không xa

bỗng nhiên mở to mắt, nhìn Trần Bắc Huyền roiy lập tức lại nhắm lại.

https://thuviensach.vn

Nếu như vừa rồi Trần Bắc Huyền thật sự động thủ với hắn, như vậy chỉ sợ không cần Thạch

Thiên báo thù, Trần Bắc Huyền đã chết.

Mặc dù Tần Giác không muốn xen vào việc của người khác, nhưng không có nghĩa là dưới

tình huống bị đánh lén hắn sẽ giả vờ như không có xảy ra chuyện gì.

Nhưng mà bây giờ xem ra, Trần Bắc Huyền không hổ là người có hào quang nhân vật chính,

nhận ra được nguy hiểm sớm để kịp thời thu tay lại, cứu mình một mạng.

Nếu không, chỉ cần lực phản chấn thì có thể giết chết hắn rồi.

Ngày hôm sau, ánh nắng xuyên qua lá cây chiếu xuống mặt đất, lốm đốm lấm tấm.

Tần Giác duỗi lưng một cái tỉnh lại.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, Trần Bắc Huyền cũng đã kết thúc tu luyện, mặt mũi tràn đầy u buồn ngồi

nguyên tại chỗ, nội tâm có chút khổ sở.

Bởi vì cái gọi là nhẫn nhịn nhất thời càng nghĩ càng giận, lui một bước càng nghĩ càng thua

thiệt.

Một đêm trôi qua, Trần Bắc Huyền đột nhiên cảm thấy hối hận vô cùng, cho là mình tối hôm

qua hẳn là nên thử.

Lỡ như thành công thì sao?

“Ngươi đang suy nghĩ gì?”

Tần Giác ý vị thâm trường hỏi.

“A? Không có gì.”

Trần Bắc Huyền liền vội vàng lắc đầu.

Với việc hôm qua Tần Giác bày ra thực lực, lúc hắn ngủ có lẽ sẽ có ý nghĩ đánh lén, nhưng

tỉnh dậy Trần Bắc Huyền tuyệt đối không dám.

Tần Giác cũng không hỏi tới, Trần Bắc Huyền có chút tâm tư kia hắn làm sao có thể nhìn

không ra, bất quá chỉ là lười đâm thủng thôi.

https://thuviensach.vn

Dù nói thế nào, đây cũng là một người có được hào quang của nhân vật chính, Tần Giác còn

muốn nhìn thấy tràng cảnh hắn cùng Thạch Thiên đại chiến.

“Cám ơn ‘Khoản đãi’ của ngươi, chúng ta nên đi rồi.”

Nhấc Vân Tịch ở bên cạnh đặt lên bờ vai, Tần Giác cười nói.

Nghe vậy, Trần Bắc Huyền khóe mắt hơi run rẩy, xém chút nữa nhịn không được xông đi lên

liều mạng với Tần Giác.

Nửa tháng này Tần Giác dường như đi ngao du gần một nửa Trung Châu thánh địa, cũng nên

trở về Huyền Ất Sơn, thời gian lâu dài nói không chừng Huyền Ất Sơn sẽ xảy ra chuyện.

Cũng không biết chờ lúc hắn trở về, Bạch Nghiệp còn sống hay không, có thể đã bị Dạ Dao

cùng Nhan Tịch phanh thây hay không.

Chờ đã, không phải chỉ có hai người, có khi là mười người.

Đưa mắt nhìn Tần Giác cùng Tô Ngạn rời đi, trong nội tâm Trần Bắc Huyền âm thầm thề,

một ngày nào đó mình phải trở thành người mạnh nhất Linh Ương giới, sau đó tới tìm Tần

Giác, cũng ăn sạch sủng vật của Tần Giác!

...

https://thuviensach.vn

...

Đoạn thời gian sau đó, Tần Giác cùng Tô Ngạn không ngừng đi về phía trước, trừ việc thỉnh

thoảng sẽ nghỉ ngơi ở bên trong thành thị nào đó ra thì dường như không gặp chuyện gì đặt

biệt cả.

Cứ như vậy, năm ngày đi qua, hai người lại trở lại bên ngoài Tử Linh Cốc.

Trong lúc đó Tần Giác đi một chuyến Ám Nguyệt thành, phát hiện linh lực của Nghiêm Hưu

dưới sự trợ giúp của hắn cũng đã tiến vào Thiên Giai, trở thành tân nhiệm thành chủ của Ám

Nguyệt thành.

Đúng vậy, lúc trước phục sinh Nghiêm Hưu, Tần Giác cố ý thêm linh lực vào trong nguyên

hồn của Nghiêm Hưu.

Dưới sự tu luyện của Nghiêm Hưu, linh lực kia cũng sẽ dần dần dung nhập vào toàn thân

Nghiêm Hưu, thẳng đến khi bước vào Chí Tôn cảnh mới thôi.

Về phần Lữ Thanh Hầu cấu kết với Linh tộc hấp thu linh hồn của võ giả, cũng không có ai

biết, đương nhiên, cũng không ai biết Lữ Thanh Hầu ‘đi’ nơi nào.

https://thuviensach.vn

Nghiêm Hưu khả năng đoán được một chút, nhưng không dám khẳng định, dù sao Lữ Thanh

Hầu là ân nhân cứu mạng của hắn, không phải vạn bất đắc dĩ, Nghiêm Hưu không muốn sinh

nghi.

Trước khi đi Tần Giác để lại cho Nghiêm Hưu mấy chục bình linh tửu trăm năm.

Nghiêm túc mà nói, Nghiêm Hưu có thể coi là bằng hữu duy nhất mà hắn quen biết, đối với

bằng hữu, Tần Giác từ trước đến nay đều rất là khẳng khái.

Nếu như không phải là bởi vì Nghiêm Hưu tu vi quá thấp, không thể uống linh tửu ủ quá lâu

năm, linh tửu Tần Giác để lại cũng không phải là trăm năm, mà là ngàn năm.

Lại là một ngày trôi qua, hai người dễ dàng xuyên qua Tử Linh Cốc, đi tới Nam Cảnh.

Bởi vì trước đó từng bị Tần Giác huyết tẩy qua một lần, hiện tại Tử Linh Cốc dường như đã

không còn yêu thú Thiên Giai trở lên, nói cách khác, trong thời gian ngắn, yêu thú sẽ không

lại tạo thành bất kì uy hiếp gì cho các thế lực ở Nam Cảnh.

Mà Tần Giác cùng Tô Ngạn cũng cuối cùng cũng đã tới lúc phải chia tay.

“Tiền bối, ta có thể biết người ở đâu không? Yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không nói cho bất luận

https://thuviensach.vn

kẻ nào.”

Chần chờ thật lâu, Tô Ngạn nhịn không được hỏi.

Trải qua hơn một tháng tiếp xúc này, có lẽ ngay cả chính Tô Ngạn cũng đều không nhận ra,

nàng đã nảy sinh ra cảm giác ỷ lại vào Tần Giác từ lâu, dường như chỉ cần đi theo bên cạnh

Tần Giác, cũng không cần lo lắng bất cứ chuyện gì, loại tình cảm này, Tô Ngạn chưa bao giờ

có.

Từ một khắc nàng lên làm Thánh nữ Phong Lôi tông kia, liền gánh lấy đủ loại áp lực, nhất là

sau khi Phong Lôi lão tổ ngã xuống,nàng trở thành hy vọng chấn hưng tông môn.

Hơn một tháng này khiến nàng thấy nhẹ nhàng vô cùng, đến mức hận không thể vĩnh viễn ở

cùng Tần Giác.

“Huyền Ất Sơn.”

“Huyền Ất Sơn. . . Nếu như rảnh rỗi, ta có thể đi tìm ngươi không?”

Tô Ngạn yếu ớt hỏi.

“Đương nhiên.”

https://thuviensach.vn

Tần Giác nhẹ gật đầu.

Tô Ngạn hai mắt sáng lên:

“Vậy liền quyết định như thế.”

“Ừm.”

bookmark_add Chương 153: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Khổ Cực Cho Bạch Nghiệp

Phiên bản Dịch · 1598 chữ

Chương 153: Khổ Cực Cho Bạch Nghiệp

“Tạm biệt.”

“Tạm biệt.”

Nói xong câu đó, hai người phất tay, quay người sang hai phương hướng khác nhau.

Với tu vi của Tô Ngạn, ở Trung Châu thánh địa có lẽ không tính là cái gì, nhưng ở Nam Cảnh,

trừ mấy vị Truyền Kỳ Cảnh có thể đếm được trên đầu ngón tay ra thì chính là một trong

những tồn tại mạnh nhất, hoàn toàn không cần lo lắng trên đường có nguy hiểm gì.

Nhưng mà Tần Giác không có chú ý tới chính là, khi hắn rời đi không lâu, Tô Ngạn đột nhiên

https://thuviensach.vn

ngừng lại, sau đó nhìn theo phương hướng hắn đi xa, từ trong nhẫn trữ vật lấy ra chiếc

gương đồng kia, vẻ mặt có chút phức tạp.

Mình làm sao vậy?

Rõ ràng đã kiến thức được sóng dậy ầm ầm ở Trung Châu thánh địa, tài nguyên trong nhẫn

trữ vật cũng đủ cho nàng tu luyện tới Thánh Cảnh, đổi lại bất cứ kẻ nào cũng hẳn là cao hứng

mới đúng, nhưng vì sao trong lòng nàng lại khó chịu như thế?

“Giang sơn nhìn không hết, đẹp nhất là người trong gương. . .”

Câu nói này không ngừng hiện ra trong đầu Tô Ngạn, từ đầu đến cuối muốn thoát khỏi cũng

không được.

Sau một lúc lâu, Tô Ngạn yếu ớt thở dài, cố nén xúc động muốn đuổi theo Tần Giác, thân

hình dần dần biến mất tại chỗ.

menu

Trước Tiếp

. . .

https://thuviensach.vn

Một bên khác, Tần Giác cũng không nghĩ nhiều như vậy, sau khi chia tay Tô Ngạn, hắn liền

dẫn Vân Tịch về thẳng Huyền Ất Sơn.

Nói thật, hơn một tháng không gặp, Tần Giác thật là có chút tưởng niệm cuộc sống ở Huyền

Ất Sơn.

Lần trước rời khỏi Huyền Ất Sơn lâu như vậy, hình như là đi tham gia Thịnh Hội Trảm Yêu thì

phải?

Nhưng mà lần kia cũng chỉ có hơn mười ngày mà thôi.

Bởi vì là đường về, cho nên Tần Giác cũng không có dừng lại trên đường, nhiều nhất là

thưởng thức phong cảnh ven đường một chút thôi, không đến một ngày liền trở lại Huyền Ất

Sơn.

Xa xa, đã có thể nhìn thấy hình dáng Huyền Ất Sơn quen thuộc.

Có lẽ do Bạch Nghiệp tấn thăng Chí Tôn cảnh, Huyền Ất Sơn gần đây rõ là đang xây dựng

thêm, chung quanh trên núi xuất hiện các loại kiến trúc, có một số còn chưa hoàn thành.

Sau khi Bạch Nghiệp tấn thăng Chí Tôn cảnh, địa vị của Huyền Ất Sơn ở Nam Cảnh có thể

https://thuviensach.vn

nói là lên như diều gặp gió, mặc dù nội tình vẫn không cách nào đánh đồng cùng sáu đại gia

tộc, nhưng cũng là thế lực gần với sáu đại gia tộc.

Quan trọng nhất chính là, Bạch Nghiệp cũng không có biểu hiện ra ý tứ động thủ gì với Diêu

Quang thành, sáu đại gia tộc tự nhiên vui vẻ vô cùng, cố ý đưa rất nhiều đồ vật đến chúc

mừng Bạch Nghiệp đột phá, sau đó rất thức thời rời khỏi khu vực này.

Dù sao, chỉ cần không dính đến quan hệ lợi ích, mọi người đều là bạn tốt.

Về phần mảnh khu vực này, dù sao lại không phải 'thịt mỡ' gì, có thể làm cho thuận nước

giong thuyền, cớ sao mà không làm?

"A…, rốt cục cũng trở về."

Vân Tịch tựa vào đầu Tần Giác, mái tóc ngố lắc lư, rất là vui vẻ.

Sau một khắc, Tần Giác nhẹ nhàng rơi trên đỉnh núi Huyền Ất Sơn, đi về phía trung tâm đại

điện.

Không biết Bạch Nghiệp thế nào.

"Mau nhìn, kia hình như là sư thúc tổ!"

"Thật là đẹp trai!"

https://thuviensach.vn

“Nghe nói sư thúc tổ thế nhưng chính là võ giả Thiên Giai.”

“Không hổ là sư thúc tổ!”

“. . .”

Tần Giác xuất hiện lập tức dẫn tới sự chú ý của những người khác, một ít võ giả đã gặp qua

Tần Giác càng nhịn không được mà kinh hô.

Hết cách, Tần Giác quá tuấn tú, chỉ cần gặp một lần liền sẽ không quên.

Đối với những nghị luận này, Tần Giác cũng không thèm để ý, đã quen rồi.

Rất nhanh hắn liền tới bên ngoài đại điện, vừa muốn nhấc chân đi vào, một xác ướp ngồi trên

xe lăn bay ra.

Trong nhát mắt khi nhìn thấy Tần Giác, tên xác ướp sửng sốt một lát.

“Người này là ai a, làm sao lại bị đánh thành dạng này.”

Tần Giác nghi hoặc.

Đúng lúc này, xác ướp đột nhiên hưng phấn kêu lên:

“Sư đệ, ngươi trở về!”

Sư đệ?

Tần Giác đột nhiên mở to hai mắt, lại nhìn xác ướp, khó có thể tin nói:

“Ngươi là sư huynh, Bạch Nghiệp?”

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy đúng vậy.”

Xác ướp liên tục gật đầu, kích động nói.

“Ngươi làm sao biến thành dạng này rồi?”

Tần Giác ngạc nhiên.

Chẳng lẽ mấy nữ nhân kia thật sự động thủ với Bạch Nghiệp?

Thế nhưng với tu vi của Bạch Nghiệp cũng không thể thê thảm như thế a.

Nghe được câu này, Bạch Nghiệp đột nhiên lâm vào trầm mặc, giống như nhớ ra chuyện khổ

sở gì đó, đáng tiếc Tần Giác không nhìn thấy nét mặt của hắn, nếu không nhất định rất đặc

sắc.

“Bạch Nghiệp, ngươi muốn đi đâu?”

Không chờ Bạch Nghiệp trả lời, trong đại điện lại đi ra một thân ảnh, đôi mi như khói như

huân, trên mặt không chút son phấn, người mặc trường bào màu nhạt, tựa như Cửu Thiên

Huyền Nữ hạ phàm, phong hoa tuyệt đại.

“Khụ khụ, sư đệ ta trở về, ta nghênh đón một chút.”

Bạch Nghiệp ho khan hai tiếng, ngữ khí có vẻ khẩn trương.

Rất khó tưởng tượng, đây là chưởng môn Huyền Ất Sơn tiên phong đạo cốt, không giận tự uy

https://thuviensach.vn

kia.

“Thì ra ngươi chính là Tần Giác sư đệ a.”

Nữ tử giờ phút này cũng đã chú ý tới Tần Giác, hơi nhăn một chút:

“Quả nhiên như sư huynh của ngươi nói, tuấn mỹ vô cùng.”

Tần Giác: “. . .”

Tình huống gì vậy?

Dạ Dao đâu? Nhan Tịch đâu?

Nhưng mà làm cho Tần Giác kinh ngạc nhất chính là, nữ nhân này vậy mà đạt tới Chí Tôn

cảnh!

Chẳng lẽ cũng là nợ tình của Bạch Nghiệp?

“Sư đệ, vị này là một vị bằng hữu lúc ta cùng sư phụ đi ngao du bên ngoài kết bạn được,

híz-khà-zzz – ”

Lời còn chưa dứt, Bạch Nghiệp bỗng nhiên hít sâu một hơi, chợt âm thanh run rẩy mà nói:

“Bất quá rất nhanh liền sẽ là tẩu của ngươi.”

Tần Giác: “. . .”

“Chào ngươi, ta tên là Mộc Tử Thất, là đạo lữ của sư huynh ngươi.”

https://thuviensach.vn

Mộc Tử Thất cười nói.

“Ây. . . Chào tẩu tử.”

Tần Giác có chút ngơ ngác.

“Ha ha ha, miệng thật ngọt, nghe sư huynh ngươi nói ngươi ra ngoài ngao du, không nghĩ tới

biết về đúng lúc ha, cũng không chuẩn bị thứ gì, linh khí liền xem như lễ vật cho ngươi đi.”

Mộc Tử Thất che miệng cười khẽ, chợt lấy ra một thanh chủy thủ đưa cho Tần Giác.

Tần Giác tập trung nhìn vào đúng là linh khí Thiên Giai!

Mặc dù ở trong mắt Tần Giác, linh khí Thiên Giai không đáng nói chút nào, nhưng nơi này là

Nam Cảnh, linh khí Thiên Giai đã là phi thường trân quý, nữ tử thế mà cứ như vậy đưa cho

hắn, hiển nhiên thân phận bất phàm.

“Tạ ơn tẩu tử.”

Tần Giác tiếp nhận chủy thủ, thu vào nhẫn trữ vật.

Thấy Tần Giác lạnh nhạt, Mộc Tử Thất cũng có chút kinh ngạc, đây chính là linh khí Thiên

Giai, cho dù là võ giả Thiên Giai cũng xem là chí bảo, Tần Giác thế mà dáng vẻ không thèm

để ý chút nào.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà Mộc Tử Thất không biết là, trong nhẫn trữ vật của Tần Giác không chỉ có linh khí

Chí Tôn cùng Truyền Kỳ, thậm chí ngay cả chuẩn Thánh khí cũng có một cái, sao sẽ coi

trọng linh khí Thiên Giai sao.

“Cái kia. . . Tẩu tử, ta có thể cùng sư huynh nói riêng vài câu được không?”

Tần Giác nói.

“Đương nhiên có thể.”

Mộc Tử Thất mỉm cười nhìn Bạch Nghiệp ngồi trên xe lăn, thấp giọng nói:

“Tuyệt đối không được chạy trốn nha.”

Nghe vậy, Bạch Nghiệp lập tức nhịn không được rùng mình một cái, vội nói:

“Yên tâm, ta không đi đâu cả.”

Mộc Tử Thất hài lòng nhẹ gật đầu, lúc này mới nhẹ lướt đi.

Trầm mặc thật lâu, Tần Giác hỏi:

“Sư huynh, người này đến cùng là ai, ngươi đây là làm sao vậy?”

“Ai.”

Bạch Nghiệp thở dài:

“Ngươi không biết hơn một tháng này đã xảy ra chuyện gì, cô gái kia xém chút nữa đã phanh

thây ta.”

https://thuviensach.vn

“Cho đến nửa tháng trước, Mộc Tử Thất xuất hiện.”

Nói đến đây, Bạch Nghiệp run nhè nhẹ:

“Toàn bộ đều bị nàng đuổi đi, sau đó không nói hai lời đánh ta một trận, ta là nam nhân, làm

sao có thể hoàn thủ, thế là liền biến thành bộ dạng này.”

Bạch Nghiệp sao có thể nói cho Tần Giác biết là hắn đánh không lại chứ?

bookmark_add Chương 154: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Hoá Thân Trở Về

Phiên bản Dịch · 1614 chữ

Từ trong miệng của Bạch Nghiệp, Tần Giác liền biết được hơn một tháng này đã xảy ra

chuyện gì.

Thì ra Mộc Tử Thất không hề giống Dạ Dao hay Nhan Tịch, thuộc về thế lực nào đó, mà là

lúc trước Bạch Nghiệp cùng sư phụ đi ngao du quen biết được ở bên trong một tòa thành

thị.

Với dung mạo cùng thiên phú của hai người, có thể xem là thần tiên quyến lữ, thế là Bạch

Nghiệp rất tự nhiên lại vẽ ra thêm nợ phong lưu.

https://thuviensach.vn

Cũng giống với những nữ tử khác, trước khi đi, Bạch Nghiệp đồng ý sau khi tiến giai Chí Tôn

cảnh liền đi tìm nàng.

Loại phương pháp này Bạch Nghiệp không biết đã sử dụng bao nhiêu lần, có thể nói là thuận

buồm xuôi gió.

Chỉ là hắn chẳng thể ngờ tới, sau khi hắn tiến giai Chí Tôn cảnh, Mộc Tử Thất sẽ trực tiếp

'giết' tới cửa tới.

Mà Bạch Nghiệp nhớ được, thời điểm hắn nhận biết Mộc Tử Thất, Mộc Tử Thất chỉ có Huyền

Giai sơ kỳ mà thôi, khi đó Bạch Nghiệp đã là Địa Giai trung kỳ, giữa hai bên quả thực có khác

biệt.

Kết quả qua mấy thập niên, Mộc Tử Thất trở nên mạnh hơn hắn, dù là Bạch Nghiệp tiến giai

Chí Tôn cảnh viên mãn, lúc đối mặt với Mộc Tử Thất cũng không hề có lực hoàn thủ, dường

menu

Trước Tiếp

https://thuviensach.vn

như toàn bộ hành trình đều bị treo lên đánh, nếu không hắn cũng sẽ không biến thành bộ

dáng hiện tại này.

“Sư đệ ngươi mau cứu ta đi, nếu không thì ta sớm muộn sẽ bị nàng giết chết.”

Bạch Nghiệp khóc không ra nước mắt nói, nhìn qua thê thảm vô cùng.

Trong lúc đó Bạch Nghiệp từng thử chạy trốn hai lần, lần thứ nhất là bị đánh gãy hai tay, lần

thứ hai bị đánh gãy hai chân.

Nếu có lần sau nữa, chỉ sợ gãy chính là cái chân thứ ba, có thể nghĩ hiện tại tâm tình của

Bạch Nghiệp là gì.

Mặc dù với tu vi của Bạch Nghiệp chút tổn thương này không tính là gì, nhưng mà đau a!

“Ây…”

Nghe xong Bạch Nghiệp miêu tả, Tần Giác lập tức dở khóc dở cười.

Nghĩ không ra nữ tử mới vừa rồi nhìn qua phong hoa tuyệt kia lại lợi hại như thế, có thể đánh

Bạch Nghiệp thành dạng này.

Mặc dù trong miệng Bạch Nghiệp nói là mình không hoàn thủ, nhưng Tần Giác còn không

https://thuviensach.vn

hiểu tính cách của Bạch Nghiệp sao? Hơn phân nửa là căn bản đánh không lại.

“Sư đệ, nếu không ngươi thi triển thần thông, đưa nàng đến nơi khác đi, Đông cảnh, Tây

cảnh, Bắc cảnh đều có thể, càng xa càng tốt, chỉ cần trong thời gian ngắn không về là được.”

Nói đến đây, mặt mũi đầy băng vải của Bạch Nghiệp lộ ra ánh mắt chờ mong, tràn ngập

mong đợi.

Tần Giác: “...”

Nói thật, ngay cả hắn còn muốn đánh Bạch Nghiệp.

Nếu như không phải ngươi khắp nơi lưu tình, há lại sẽ trêu chọc đến phiền toái nhiều như

vậy?

Cho nên Tần Giác không chút do dự mà lựa chọn cự tuyệt:

“Không được, về sau nàng chính là tẩu tử của ta, ta sao có thể làm như vậy.”

“...”

“Sư đệ, ngươi không thể tuyệt tình như vậy a, ngươi khi còn bé ta thế nhưng là. . .”

Ầm!

https://thuviensach.vn

Lời còn chưa dứt, Bạch Nghiệp đột nhiên như là như đạn pháo bay rớt ra ngoài, sau lưng xe

lăn nháy mắt nổ tung, đâm thẳng vào vách tưởng đại điện, móc cũng không móc xuống

được.

“Không được nhắc đến chuyện này ở trước mặt ta.”

Tần Giác thu hồi nắm đấm, thản nhiên nói.

Bạch Nghiệp: “...”

“Ngươi không phải rất có lòng tin với thuật luyện đan của mình sao, có thể luyện đan chữa

thương a.”

Tần Giác vẻ mặt thay đổi, cười nhạt mà nói.

Bạch Nghiệp: “...”

Từ lần trước sau khi tiết lộ chuyện về ‘Linh khí’, thì Bạch Nghiệp chưa từng ăn đan dược mình

luyện chế nữa, dù sao hắn còn chưa muốn chết, hiện tại sao lại có khả năng luyện đan chữa

thương cho mình?

“Sư đệ, chẳng lẽ ngươi nhẫn tâm nhìn ta bị người khác tra tấn?”

Bạch Nghiệp cố nén đau nhức kịch liệt rút mình từ ra khỏi vách tường, có ý muốn chơi bài

https://thuviensach.vn

tình cảm.

“Đương nhiên.”

Tần Giác không quan trọng nhẹ gật đầu:

“Không có việc gì thì ta đi trước.”

Nói xong, không đợi Bạch Nghiệp mở miệng, Tần Giác trực tiếp quay người rời đi.

Bạch Nghiệp: “...”

“Đúng rồi, nhẫn trữ vật này cho ngươi, bên trong có rất nhiều tài nguyên tu luyện cùng dược

liệu, còn có một số công pháp cao cấp, tốt nhất đừng để ngoại nhân biết.”

Vứt xuống nhẫn trữ vật, thân ảnh Tần Giác nhanh chóng biến mất tại chỗ, chỉ để lại vẻ mặt

mờ mịt của Bạch Nghiệp.

Đúng lúc này, Mộc Tử Thất lặng yên không một tiếng động xuất hiện:

“Hai người các ngươi đang nói cái gì? Tần Giác sư đệ vì sao muốn đánh ngươi?”

“Không, không có gì.”

Bạch Nghiệp bất động thanh sắc thu hồi nhẫn trữ vật, miễn cưỡng nở nụ cười.

“Thật sao?”

https://thuviensach.vn

Mộc Tử Thất hơi có vẻ hoài nghi.

“Đương nhiên là thật!”

Bạch Nghiệp nghiêm mặt nói:

“Ta chỉ cùng sư đệ đùa giỡn mà thôi.”

“Được rồi.”

Mộc Tử Thất nghĩ nghĩ, không tiếp tục tiếp tục nhiều lời.

Nàng không phải là đồ ngốc, làm sao có thể nhìn không ra Bạch Nghiệp đang nói dối.

Nhưng nàng có thể khi dễ Bạch Nghiệp, có thể hạn chế tự do của Bạch Nghiệp , thậm chí có

thể hành hung Bạch Nghiệp, lại không thể cưỡng ép vượt qua một thứ gì đó, nếu không đó

chính là được một tấc lại muốn tiến một thước.

Dù sao hiện tại cả người Bạch Nghiệp đều là nàng, còn có thể lật lên sóng gió gì?

...

Trở lại sườn đồi, Tần Giác cũng không nhìn thấy Lạc Vi Vi, hơn một tháng chưa gặp, không

biết Lạc Vi Vi hiện tại thế nào.

https://thuviensach.vn

Với thiên phú tu luyện của Lạc Vi Vi, cộng thêm ‘Thuần Dương Chân Quyết’, cho dù tấn cấp

Huyền Giai trung kỳ cũng không có vấn đề đi.

Nhưng mà sau khi trải qua tắm rửa long huyết, hiện tại Vân Tịch đã vượt qua Lạc Vi Vi từ lâu.

Cũng không biết, Lạc Vi Vi về sau có thể đuổi kịp hay không.

Vứt những suy nghĩ loạn thất bát tao này, Tần Giác duỗi lưng một cái, ngửa mặt lên trời nằm

ở trên tảng đá ngáy o o, hắn hiện tại chỉ muốn nghỉ ngơi thật tốt.

Cùng lúc đó, Vân Tịch từ trên người Tần Giác nhảy xuống, chạy đến nơi mình đã từng lớn

lên, nói với cỏ dại bên cạnh:

“Hắc hắc, chúng ta lại gặp mặt.”

Đáng tiếc gốc cỏ dại này không có linh trí, nghe không hiểu Vân Tịch đang nói cái gì.

“Ngươi trước kia giành chất dinh dưỡng với ta.”

Nói xong, Vân Tịch giẫm đạp gốc cỏ dại kia.

Lúc trước chưa hóa hình, không có cách nào trút giận, hiện tại cuối cùng có thể trả thù gốc

cỏ dại đoạt chất dinh dưỡng với mình.

Cỏ dại: “...”

https://thuviensach.vn

Mặc dù ta không phải người, nhưng ngươi thật…

Có lẽ là bởi vì có mấy cây linh thụ kia, linh khí chung quanh so trước kia nồng đậm hơn rất

nhiều, Vân Tịch sau khi mở miệng ác khí, cũng uể oải nằm xuống, nhanh chóng chìm vào

giấc ngủ.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, khi Tần Giác tỉnh lại đã là chạng vạng tối, đương lúc hắn

chuẩn bị đứng dậy, bên cạnh bỗng nhiên vang lên một thanh âm:

“Chủ nhân, ta đã trở về.”

Tần Giác quay đầu nhìn lại, liền thấy một thân ảnh có dung mạo giống mình như đúc đứng ở

bên cạnh, đôi mắt trầm thấp, thái độ cực kì cung kính.

Trừ hóa thân của Tần Giác thì còn có thể là ai?

Chết tiệt, mém chút quên tên này!

May mà hắn lúc đưa tiễn hóa thân cố ý lưu lại năng lực thuần di, có thể để nó lúc nào cũng

có thể trở lại bên cạnh hắn, nếu không thì khẳng định còn phải tốn mấy ngày.

“Điều tra thế nào rồi?”

https://thuviensach.vn

Tần Giác lấy ra một bình linh tửu, sau khi nhấp một hớp hỏi.

“Đã điều tra rõ ràng.”

Hóa thân khẽ ngẩng đầu, mi tâm lập tức bắn ra một vệt kim quang, tiến vào trong đầu Tần

Giác.

Bởi vì linh trí hóa thân là Tần Giác ngưng tụ linh thức, cho nên Tần Giác có thể thông qua

linh thức nhanh chóng biết được mọi chuyện mà hóa thân đã làm.

Nhìn xem từng hình ảnh hiện lên trong đầu, Tần Giác như có điều suy nghĩ, hóa thân không

hổ là cường giả Đại Thánh cảnh, sau khi chui vào Thuần Dương thánh địa quả thực xem như

vào chỗ không người, thậm chí ngay cả Thuần Dương thánh chủ cấp bậc Đại Thánh cảnh

cũng đều không có phát hiện được.

Mặt khác, quả nhiên như Tần Giác dự liệu, ‘Thuần Dương Chân Quyết’ đến từ Thuần Dương

thánh địa!

bookmark_add Chương 155: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Huyễn Thuật

Phiên bản Dịch · 1634 chữ

https://thuviensach.vn

Trở thành một trong tám đại thánh địa ở Trung Châu, Thuần Dướng thánh địa đã có lịch sử

trên vạn năm, nội tình cực kì thâm hậu, không gian bên trong dường như không thua gì Nam

Cảnh.

Mà Thuần Dương thánh chủ cũng là Đại Thánh nhiều tuổi nhất ở Linh Ương giới, thực lực

đứng hàng thứ ba trong tám vị Thánh giả, trừ Bất Hủ thánh chủ cùng Vô Song thánh chủ ra,

hắn chính là tồn tại mạnh nhất.

Một điều thú vị là, vị Thuần Dương thánh chủ này giống như Long Trẫm,rất thích nghiên cứu

đồ vật.

Nhưng mà hắn nghiên cứu không phải 'khoa học kỹ thuật', mà là công pháp.

Hình như qua một đoạn thời gian, Thuần Dương thánh chủ sẽ sửa cũ thành mới, viết ra công

pháp tu luyện mới, để cho hậu nhân của mình sử dụng.

Bởi vậy, Thuần Dương thánh địa có vô số công pháp.'Thuần Dương Chân Quyết' chính là một

trong số đó, có thể tối đa hóa việc hấp thu thuần dương chi lực, tăng cao tu vi.

Rất nhiều dòng dõi ở Thuần Dương thánh địa cũng sẽ ở lúc tuổi còn trẻ dùng bộ công pháp

https://thuviensach.vn

này làm nền móng.

Mà căn cứ vào điều tra của hóa thân, bộ ‘Thuần Dương Chân Quyết’ này cùng ‘Thuần Dương

Chân Quyết’ mà Lạc Vi Vi tu luyện lại hoàn toàn giống nhau, ngay cả khí tức cũng không có

chút thay đổi

menu

Trước Tiếp

Nhưng mà muốn tu luyện bộ công pháp này cũng có hạn chế, đó chính là nhất định phải có

được huyết mạch của Thuần Dương thánh địa!

Chẳng lẽ… Lạc Vi Vi là hậu duệ của Thuần Dương thánh địa?

Nhưng cả hai chênh lệch cũng quá xa đi?

Thậm chí Lạc Vi Vi rất có thể còn chưa từng nghe nói qua Thuần Dương thánh địa.

Nhưng kết hợp với việc Thuần Dương Thánh Giả hơn mấy trăm năm trước đột nhiên xuất

hiện, lại đột nhiên biến mất, cũng tu luyện ‘Thuần Dương Chân Quyết”, Tần Giác dường như

đã hiểu ra gì đó rồi.

https://thuviensach.vn

Cũng chỉ có như vậy mới có thể giải thích được, Lạc Vi Vi vì sao có thể tu luyện ‘Thuần

Dương Chân Quyết’.

Tần Giác tiếp tục xem tiếp mới phát hiện hóa thân lại cố ý tra chuyện này.

Quả nhiên, mấy trăm năm trước Thuần Dương thánh địa quả thật có một vị cường giả Thánh

Cảnh trốn đi, cho đến mười mấy năm trước mới trở về.

Nói như vậy, vị Thuần Dương Thánh Giả trước đây cũng không phải là đột nhiên mất tích, mà

là ẩn nấp ở Nam Cảnh, sống một cuộc sống của người bình thường, Lạc Vi Vi rất có thể chính

là nữ nhi của hắn.

Xem hết những thứ này, Tần Giác lâm vào trầm tư.

Có nên nói chuyện này cho Lạc Vi Vi không?

Lạc Vi Vi có biết phụ thân mình là Thuần Dương Thánh Giả hay không?

Lúc trước Tần Giác mặc dù không hỏi nhiều, nhưng có thểnhìn ra Lạc Vi Vi cũng không có

nói dối, cho nên rất có thể ngay cả bản thân Lạc Vi Vi cũng không biết phụ thân của mình

rốt cuộc là ai.

https://thuviensach.vn

Trải qua một phen suy tư, Tần Giác cuối cùng cũng quyết định tạm thời không nói, với thực

lực trước mắt của Lạc Vi Vi, cái gì cũng không biết mới là tốt nhất.

Cũng không biết vị Thuần Dương Thánh Giả kia tới nhìn nữ nhi của hắn hay không?

Đương nhiên, những thứ này đều không phải thứ hiện tại Tần Giác nên cân nhắc, hắn mở to

mắt, uống một hớp rượu, nói với hóa thân:

“Ngươi tạm thời tìm một chỗ ở dưới núi trước đi, về sau có việc ta sẽ tìm ngươi.”

Từ lần nhiệm vụ này có thể thấy được, hóa thân này vẫn rất đáng tin cậy, ngay cả Thuần

Dương thánh chủ cũng không thể phát hiện ra được hắn, chỉ cần không phải đối đầu với

Long Trẫm, ở Linh Ương giới cơ bản có thể hoành hành không sợ ai.

Mà bởi vì linh trí của hóa thân chính là Tần Giác giao phó cho, tuyệt đối sẽ không có bất kỳ ý

nghĩ phản loạn, có thể giúp Tần Giác giải quyết rất nhiều phiền phức.

“Vâng.”

Hóa thân nhẹ gật đầu, nhưng không có lập tức rời đi.

“Còn có chuyện gì sao?”

Tần Giác nghi hoặc.

https://thuviensach.vn

“Chủ nhân, ta muốn uống rượu.”

Do dự một chút, hóa thân yếu ớt nói.

“...”

Cười khổ lắc đầu, Tần Giác búng tay nhẹ, một nhẫn trữ vật lập tức rơi vào trong tay của hóa

thân.

“Trong nhẫn trữ vật này chứa linh tửu đủ cho ngươi uống mấy năm.”

Hóa thân đại hỉ:

“Đa tạ chủ nhân.”

Nói xong, hóa thân vừa muốn rời đi, Tần Giác bỗng nhiên gọi lại hắn:

“Chờ đã, nhớ phải đổi khuôn mặt, không được làm người khác chú ý tới.”

Phải biết, hóa thân này chính là lấy Tần Giác làm vật trung gian chế tạo ra, cho dù là dung

mạo hay khí chất đều giống nhau như đúc, nếu như không tính che giấu mà nói, rất khó bị

người khác phát hiện.

“Vâng!”

Hóa thân dùng tay vẽ một vòng trên mặt nháy mắt biến thành một thiếu niên bình thường

https://thuviensach.vn

không có gì lạ, khí tức cũng ẩn đi triệt để, cho dù là Đại Thánh ở đây, cũng không nhìn ra

chút mánh khóe gì.

“Ừm, đi đi.”

Tần Giác cẩn thận quan sát một lát sau, hài lòng nói.

Nhận được mệnh lệnh, hóa thân nhoáng một cái, biến mất tại chỗ.

“Ai, vốn còn muốn ngưng tụ nhiều thêm mấy tên hóa thân thay ta phân ưu, xem ra không

cần nữa rồi.”

Thở dài, Tần Giác có chút bất đắc dĩ.

Ai có thể nghĩ tới, hóa thân thế mà có thể kế thừa tính uống rượu, may mà lúc trước hắn vơ

vét kha khá linh tửu ở Linh tộc, nếu không chỉ sợ chính mình cũng không có mà uống.

Nếu lại ngưng tụ nhiều thêm mấy tên hóa thân, chẳng phải là muốn đoạt rựu với mình?

Thế là Tần Giác rất quả quyết từ bỏ ý nghĩ ngưng tụ hóa thân.

“A…...”

Lúc này, Vân Tịch nằm trên bãi cỏ bỗng nhiên tỉnh lại, nàng dụi dụi mắt, lần nữa giẫm chân

lên cỏ dại bên cạnh, sau đó phi thân nhào vào trong ngực của Tần Giác.

https://thuviensach.vn

“Sư phụ.”

Vân Tịch cọ cọ ở trên người Tần Giác, ngọt ngào gọi.

“Được rồi, chúng ta đi ăn cơm đi.”

Vuốt vuốt đầu Vân Tịch, Tần Giác ôm Vân Tịch đi đến viện lạc.

Trong nhẫn trữ vật của hắn cũng không chỉ có linh tửu mà còn có thật nhiều linh thực, linh

quả cùng thịt thú, đủ cho hắn ăn trong một hai tháng trời.

Sau khi cơm nước xong, Tần Giác lại ở bên vách núi ngồi hồi lâu, cho đến khi trời tối hắn đi

mới trở về phòng đi ngủ.

Ngày thứ hai, Tần Giác buồn ngủ nhập nhèm đẩy cửa gỗ ra, chỉ thấy một thân ảnh quen

thuộc ngồi xếp bằng ở trên tảng đá, mặt hướng về phía ánh nắng, toàn thân tản ra linh khí

nhàn nhạt.

Không cần nghĩ cũng biết, nhất định là Lạc Vi Vi.

Tần Giác không quấy rầy thiếu nữ tu luyện, mà là đi tới đá xanh uống rượu.

Vân Tịch thì cùng giống với thiếu nữ, tiến vào trạng thái tu luyện.

Mọi chuyện đều giống nhưu trở lại mấy tháng trước, lộ ra hình ảnh rất là hài hòa.

https://thuviensach.vn

Uống linh tửu cảm thấy nhàm chán Tần Giác lấy ra công pháp huyễn thuật vơ vét được ở

Linh tộc lật xem.

Lúc trước hắn mua huyễn kỳ, liền nghĩ dành thời gian học tập một chút huyễn thuật, sau đó

lại dựng càng nhiều thế giới huyễn thuật để giết thời gian, hiện tại vừa vặn có thể phát huy

được tác dụng.

Mặc dù Linh tộc không phải nổi danh với huyễn thuật, nhưng chủng tộc khổng lồ như thế, lại

đến từ dị giới, cất giữ công pháp huyễn thuật sao lại là rác rưởi được?

Có hai lần kinh nghiệm luyện khí cùng luyện đan trước đó, Tần Giác tự nhận mình ở phương

diện học tập có thiên phú vô địch, học được huyễn thuật không khó lắm.

Cái gọi là huyễn thuật, trên thực tế chia làm hai loại, một loại là tinh thần huyễn thuật, cũng

chính là dùng linh thức công kích địch nhân, làm đối phương tinh thần hoảng hốt, sinh ra ảo

giác.

Loại thứ hai là hình chiếu huyễn thuật, thông qua linh lực chuyển hóa thành rất nhiều cảnh

https://thuviensach.vn

tượng, mê hoặc địch nhân, tạo thành rối loạn thị giác, khá giống với trận pháp.

Hai loại huyễn thuật nếu so sánh với nhau thì tinh thần huyễn thuật không thể nghi ngờ gì

chính là mạnh hơn, trong chiến đấu thường xuyên có thể đánh đối phương trở tay không kịp,

cho dù tu vi yếu kém, cũng có thể lấy hạ khắc thượng, vượt cấp chiến đấu.

Nhưng hình chiếu huyễn thuật công dụng khó lường, trừ đối địch ra, lúc khác cũng có thể sử

dụng, giống như Mã Hoa Đằng chế tạo ra huyễn kỳ, giúp mua vui cho người khác.

Tần Giác không hứng thú với loại huyễn thuật thứ nhất, cho nên trực tiếp nhảy qua nhìn loại

thứ hai.

bookmark_add Chương 156: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Nắm Giữ

Phiên bản Dịch · 2089 chữ

Huyễn thuật, tên như ý nghĩa, chính là dùng linh lực chuyển hóa ra ảo cảnh.

So với loại tinh thần huyễn thuật thứ nhất, thì hình chiếu huyễn thuật đơn giản hơn rất

nhiều, cũng là loại huyễn thuật thường thấy nhất.

https://thuviensach.vn

Cho dù là võ giả bình thì không tu luyện huyễn thuật cũng thường sử dụng hai ảo ảnh chiếu

đơn giản

Theo như sách viết, tu luyện huyễn thuật nhất định phải có được linh lực thâm hậu, nếu

không rất có thể ảo cảnh còn chưa ngưng tụ ra linh lực đã tiêu hao hết.

Mặc dù trên phương diện chiến đâu thì hình chiếu huyễn thuật không có lực sát thương

bằng tinh thần huyễn thuật, nhưng có khi cũng sẽ xuất hiện ngoại lệ.

Ví dụ như lúc linh thức đối thủ của ngươi cực kì cường hãn, tinh thần huyễn thuật có thể sẽ

mất đi tác dụng.

Ngược lại thì hình chiếu huyễn thuật có thể mê hoặc đối thủ, thậm chí nhiễu loạn linh thức

của đối thủ, cho dù đánh không lại cũng có thể toàn thân trở ra.

Cho đến trước mắt, Tần Giác còn chưa gặp được địch nhân dùng huyễn thuật chiến đấu với

hắn, cho nên cụ thể như thế nào cũng không rõ nữa.

Nhưng mà có thể khẳng định là tinh thần huyễn thuật đối với hắn vô dụng.

“Căn cứ vào hoàn cảnh xung quanh,đem linh lực hòa tan, sau đó cải biến tia sáng, tạo ra

huyễn tượng…”

https://thuviensach.vn

Tần Giác nghiêm túc đọc.

menu

Trước Tiếp

Hắn đã liên tiếp nhìn mấy công pháp tu luyện có liên quan tới hình chiếu huyễn thuật, tiếp

theo chính là nên thử thử có thể thành công hay không.

Nghĩ như vậy, Tần Giác khép sách lại, đầu tiên là bày ra một tầng kết giới, ngăn cách Lạc Vi

Vi ở bên ngoài, sau đó hai mắt khép hờ, tản ra linh lực.

Bởi vì có linh lực vô cùng vô tận, cho nên Tần Giác hoàn toàn không lo lắng thất bại, đồng

thời vừa lên đến liền liền ở phương viên trăm mét, đối với võ giả vừa mới bắt đầu học huyễn

thuật mà nói, không thua gì ngàn lẻ một đêm của Thiên Phương.

Nếu để cho những tên huyễn tu kia biết, sợ rằng sẽ cho rằng Tần Giác bị điên.

Nhưng Tần Giác sao có thể là người bình thường được?

Ông!

Linh lực bàng bạc dung nhập vào hoàn cảnh xung quanh, toàn bộ không gian cũng bắt đầu

https://thuviensach.vn

vặn vẹo, giống như lúc nào cũng có thể sụp đổ.

Thấy thế, Tần Giác vội vàng phất tay áp chế, dù sao cũng là lần đầu tiên, không cẩn thận

phóng thích quá nhiều linh lực.

Mà có lẽ là do linh lực quá nhiều, rất nhanh trong trăm thước xung quanh liền hoàn toàn lâm

vào trong sự khống chế của Tần Giác, ngay cả chính Tần Giác cũng không nghĩ tới có thể

như vậy.

Nhưng mà lập tức hắn liền nhớ tới trong sách từng nói qua, trình độ khống chế cảnh vật

xung quanh càng lợi hại thì chế tạo ảo cảnh càng dễ.

Chỉ là vì tiết kiệm linh lực, không ai sẽ làm như vậy, trừ phi song phương có thực lực chênh

lệch tuyệt đối.

Bởi vậy trong mắt những tên huyễn tu, cách làm này ngu xuẩn vô cùng, thuộc về trình độ

thấp kém.

Huyễn thuật chân chính hắn là lấy tiêu hao thấp nhất để chế tạo ra ảo cảnh hoa lệ nhất mới

đúng.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà Tần Giác cũng không quan tâm những thứ này, dù sao cho dù đối mặt vớ ai, hắn

đều có thực lực áp chế tuyệt đối.

Huống chi, Tần Giác học huyễn thuật lại không phải vì đối phó với địch nhân, hắn chỉ là

muốn dùng huyễn thuật tạo dựng ra thế giới giả tưởng để giết thời gian mà thôi.

“Trước tiên phải làm gì nhỉ.”

Tần Giác có chút bối rối.

Bình thường chế tạo huyễn tượng đều là bắt đầu từ vật chết trước tiên, bởi vì vật chết là đơn

giản nhất, sau đó mới chậm rãi tiếp xúc với cấp bậc cao hơn.

Vật sống trừ tiêu hao linh lực nhiều hơn ra, còn phải không ngừng phân thần điều khiển, nếu

không rất dễ biến mất.

Nhưng Tần Giác cũng không phải loại người thích tuần hoàn tiến dần kia, đôi khi hắn không

ngại học chạy trước rồi mới tập đi.

Ba!

Tần Giác vỗ tay phát ra tiếng, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện bóng tối, cho dù hơi thô ráp,

nhưng vẫn có thể nhìn ra, kia là một con Thái Hư Cự Long.

https://thuviensach.vn

“Rống!”

‘Thái Hư Cự Long’ ngửa mặt lên trời gào thét, giống như sống dậy, đánh về phía Tần Giác.

Ba.

Tần Giác lại vỗ tay phát ra tiếng.

“Nghiệt súc, muốn chết.”

Một thanh niên ngăn tại trước mặt ‘Thái Hư Cự Long’, rõ ràng là Bất Hủ Thánh tử Long Ngạo

Thiên!

Ba ba ba!

Tần Giác mỗi lần búng tay một cái, liền sẽ có một vật xuất hiện, có yêu thú, cũng có nhân

loại.

Nhưng bởi vì Tần Giác còn chưa thuần thục, dẫn đến ngưng tụ ra ảo cảnh đều rất mơ hồ,

thậm chí còn không phân biệt được là cái gì.

Nhưng mà Tần Giác cũng không nôn nóng, hắn chỉ là người mới học mà thôi, có thể làm

được thứ này đã khoa trương vô cùng rồi.

Phải biết, bình thường người mới học có thể dùng huyễn thuật tạo ra một vật chết cỡ bàn

https://thuviensach.vn

tay trong một tháng đã được xưng là thiên tài, huống chi Tần Giác dạng này còn chưa đến

một ngày liền chế tạo được vật sống?

Ngay cả huyễn tu mạnh nhất Linh Ương giới, mắt thấy cảnh tượng này, hơn phân nửa cũng

sẽ ngoác mồm kinh ngạc.

Tần Giác cứ nhiều lần ngưng tụ đồ vật trong trí nhớ của hắn như vậy, ban đầu vẫn mơ hồ,

giống như đang khắc họa, đến dần dần rõ ràng, có thể thấy rõ là cái gì.

Dường như tốc độ tiến bộ có thể nhìn được bằng mắt thường.

Nếu như đổi thành huyễn tu khác, chỉ sợ linh lực đã khô kiệt lâm vào hôn mê từ lâu.

Hết cách, vô địch chính là có thể muốn làm gì thì làm.

Rốt cục, một đoạn thời gian sau, Tần Giác đột nhiên mở to mắt, tất cả ảo cảnh xung quanh

nhanh chóng vặn vẹo, giống như độ rõ nét trong video, nháy mắt trở nên sinh động như

thật, ngay cả tóc, làn da, lỗ chân lông đều có thể nhìn rõ ràng, không khác gì người thật!

Không chỉ có nhân loại, yêu thú cũng như thế, trừ hình thể nhỏ hơn bên ngoài mấy lần, hoàn

toàn nhìn không ra khác nhau ở chỗ nào.

https://thuviensach.vn

Loại trình độ này, cho dù là huyễn tu Thánh Cảnh trở lên cũng rất khó làm được!

Ngắn ngủi nửa ngày, Tần Giác liền nắm giữ truy cầu của tất cả huyễn tu, có thể thấy được

khủng bố đến mức nào.

Đương nhiên, nguyên nhân lớn là do hắn có thể hoàn toàn nắm giữ mảnh khu vực này, cùng

linh lực vô tận, nếu không thì làm sao có thể chống đỡ lâu như vậy.

“Mùa xuân.”

Hoa.

Trên sườn đồi trống trải, vạn vật hình như khôi phục, từng cây từng cây đột ngột mọc lên từ

mặt đất, nhanh chóng trưởng thành, trong nháy mắt đã vượt qua mười mét, các loại kỳ hoa

dị thảo dần dần lộ ra, giống như đang tiến vào rừng rậm nguyên thủy.

“Mùa xuân”

Mặt trời đỏ rực trên không, treo ở đỉnh đầu, tản ra hào quang chói sáng, dù không có nhiệt

độ, cũng làm cho người cảm thấy nóng bỏng.

“Mùa thu.”

https://thuviensach.vn

Lá cây bay xuống, hoa cỏ khô héo, rất nhiều cây cối kết ra trái cây sáng long lanh, nhìn qua

thơm ngọt ngon miệng.

“Mùa đông.”

Gió lạnh gào thét, bông tuyết phủ kín toàn bộ sườn đồi, bao phủ trong làn áo bạc, thậm chí

lúc rơi trên người Tần Giác lại tan ra.

Trong nháy mắt, Tần Giác đã dùng huyễn thuật diễn hóa một lần phong cảnh bốn mùa, khó

phân thật giả.

Lập tức Tần Giác lại dùng linh lực huyễn hóa rất nhiều sự vật trong đầu, mỗi một cái đều

sinh động như thật, cũng không tiếp tục mơ hồ giống như trước.

“Hô, rốt cục cũng thành công.”

Tần Giác nhẹ nhàng thở ra.

Dưới cái nhìn người khác thì loại tốc độ này có lẽ có thể xưng là biến thái, nhưng theo Tần

Giác thấy, cho dù là luyện khí, hay luyện đan, hắn cũng không tốn thời gian lâu như vậy, cho

nên trong lòng ít nhiều cũng có chút không hài lòng.

https://thuviensach.vn

Trên thực tế, học được chế tạo huyễn thuật chỉ là bước đầu tiên, quan trọng nhất chính là

làm sao để dùng huyễn thuật tạo dựng thế giới rồi rót vào huyễn thời, đồng thời vận chuyển

như bình thường.

Điểm này, không thể không nói Mã Hoa Đằng quả thực là một thiên tài, có thể nghĩ ra

phương pháp không thể tưởng tượng như thế, kết hợp huyễn thuật với kính mắt,.

Thu hồi tất cả huyễn thuật, Tần Giác lần nữa lâm vào trầm tư.

Bởi vì huyễn thời là do Mã Hoa Đằng phát minh ra, cho nên bên trong thư tịch cũng không

có bất kỳ ghi chép gì, làm sao có thể rót huyễn thuật vào huyễn thời, chỉ có thể dựa vào

chính Tần Giác tự thôi diễn.

Ngay lúc Tần Giác vẫn không có cách giải, bên cạnh bỗng nhiên truyền đến một tiếng ngạc

nhiên:

“Sư Thúc Tổ ngươi trở về rồi á!”

Tần Giác ngẩng đầu nhìn lên, lúc này mới phát hiện Lạc Vi Vi không ngờ đã kết thúc tu

luyện, mặt mũi tràn đầy cao hứng nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

“Ừm.”

Tần Giác nhẹ gật đầu, tạm thời dừng lại suy nghĩ chuyện về huyễn thuật.

“A, đó là ai?”

Lạc Vi Vi vừa muốn nói cái gì, đột nhiên chú ý tới Vân Tịch ở cách đó không xa, có chút kinh

ngạc.

“A, nàng là Vân Tịch.”

Tần Giác giải thích nói:

” Vân Tịch sau khi hóa hình.”

“Cái gì? Vân Tịch hoá hình rồi?”

Lạc Vi Vi không thể tưởng tượng nổi há to mồm, dưới tình huống bình thường không phải ít

nhất là ngũ cấp mới có thể hoá hình hay sao? Chẳng lẽ Vân Tịch đã ngũ cấp rồi?

Dường như nhìn ra nghi hoặc của Lạc Vi Vi, Tần Giác liền kể chuyện Vân Tịch tắm long

huyết cho Lạc Vi Vi.

“Thì ra là thế.”

Lạc Vi Vi giật mình, nếu lúc trước nàng cùng Tần Giác cùng đi Trung Châu thánh địa, hẳn là

https://thuviensach.vn

cũng sẽ trở nên càng mạnh hơn a?

Chuyện liên quan tới Thuần Dương thánh địa cùng Thuần Dương Thánh Giả, Tần Giác nghĩ

nghĩ, cuối cùng vẫn là không có nói cho Lạc Vi Vi.

Hiện tại biết những thứ này, đối với Lạc Vi Vi trăm hại mà không một lợi, với lại với thiên phú

tu luyện của Lạc Vi Vi, sớm muộn có một ngày bản thân cũng sẽ biết.

“Sư Thúc Tổ, ngươi có thể kể cho ta nghe vài chuyện liên quan đến Trung Châu thánh địa

không?”

Lạc Vi Vi tràn ngập mong đợi hỏi.

Trung Châu chính là thánh địa trong nội tâm của tất cả võ giả ở Linh Ương giới, Lạc Vi Vi

đương nhiên cũng không ngoại lệ.

“Đương nhiên có thể.”

Tần Giác cân nhắc lời nói một chút, nhẹ nhàng kể lại chuyện mình đã trải qua ở Trung Châu

thánh địa, nhưng mà chuyện về Linh tộc cùng Bất Hủ thánh địa lại bị hắn lựa chọn bỏ qua,

chỉ nói về Thần Vũ đế quốc, yêu thú sơn mạch cùng vực ngoại hoang mạc.

https://thuviensach.vn

Dù sao, hai chuyện này thực tế quá mức kinh thế hãi tục, nhất là chuyện hắn cùng Long

Trẫm là người xuyên việt, Tần Giác làm sao có thể nói ra

bookmark_add Chương 157: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Phong Ấn

Phiên bản Dịch · 1656 chữ

Kỳ thật ở trong mắt của Tần Giác, Trung Châu thánh địa trừ diện tích lớn hơn, cường giả

nhiều hơn, linh khí dày đặc hơn ra thì cũng không có gì đặc biệt.

Dù sao với hắn mà nói, căn bản cũng chẳng có gì khác nhau.

Nhất là lúc trải nghiệm ở vực ngoại hoang mạc để cho Tần Giác cảm thấy nhàm chán vô

cùng, ngược lại dãy núi yêu thú sơn mạch nguy hiểm nhất lại lưu lại cho Tần Giác ấn tượng

khá tốt, dù sao còn có thịt thú để ăn.

Cái gọi là ‘Thánh địa’ chẳng qua chỉ là cái danh hào hư vô mờ mịt mà thôi.

Có lẽ chỉ cần một thế lực trung lưu nào ở nơi đó đặt ở Nam Cảnh liền có thể đứng hàng cao

nhất, thậm chí áp đảo trên cả ba đại tông môn, nhưng… Cũng chỉ có thế thôi.

Nhưng mà mặc dù Tần Giác nghĩ như vậy, Lạc Vi Vi cũng không cho rằng như thế.

https://thuviensach.vn

Nghe xong Tần Giác miêu tả, thiếu nữ lộ ra vẻ mặt hâm mộ:

“Một ngày nào đó, ta cũng muốn đi Trung Châu thánh địa nhìn xem.”

Tần Giác nghe vậy nhếch miệng, yên tâm, ngươi sau này nhất định sẽ đi Trung Châu thánh

địa.

Với thiên phú tu luyện của Lạc Vi Vi, nhiều nhất là mười mấy năm liền có thể tiến giai Chí

Tôn cảnh, với lại nàng tu luyện chính là ‘Thuần Dương Chân Quyết’.

Sau khi tu vi mạnh đến trình độ nhất định, coi như nàng không biết gì về Thuần Dương

thánh địa, Thuần Dương thánh địa cũng sẽ chú ý tới nàng.

menu

Trước Tiếp

Dù sao, điều kiện tiên quyết để tu luyện ‘Thuần Dương Chân Quyết’ là nhất định phải có

được huyết mạch của Thuần Dương thánh địa, loại đỉnh cấp thế lực Thuần Dương thánh địa

đứng đầu ở Linh Ương giới này có thể không coi trọng huyết mạch hay sao?

Huống chi, phụ thân của Lạc Vi Vi còn là một vị cường giả Thánh Cảnh.

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới đây, Tần Giác bỗng nhiên ý thức được điều không đúng, nếu như bên trong Lạc Vi

Vi chảy dòng thánh huyết, thiên phú hẳn là phải cao hơn một bậc mới phải, tuyệt đối sẽ

không phải kiểu nửa năm mới miễn cưỡng bước vào Huyền Giai.

Mọi người đều biết, sau khi đạt tới Thánh Cảnh đã có thể cải biến năng lực huyết mạch khiến

hậu nhân trời sinh liền có ưu thế tu luyện tuyệt đối.

Một số Thánh Cảnh cường đại thậm chí dòng dõi vừa mới sinh ra trong người liền ẩn chứa

linh lực không thua gì cấp bậc Huyền Giai, Địa Giai.

Chớ đừng nói chi là Lạc Vi Vi chính là hậu duệ đời thứ nhất, trước lúc tiến giai Chí Tôn cảnh,

tốc độ tu luyện hẳn hẳn là như uống nước.

Vân Tịch chỉ tắm long huyết của một con Thái Hư Cự Long Chí Tôn cảnh liền có thể hoá

hình sớm.

Huống chi là Lạc Vi Vi?

“Chẳng lẽ. . .”

Tần Giác trong mắt hiện lên một vệt kim quang, linh thức lặng yên không một tiếng động

tiến vào trong kinh mạch của thiếu nữ.

https://thuviensach.vn

Sau một lúc lâu, Tần Giác lộ ra giật mình.

Thì ra có người hạ một đạo phong ấn trong người thiếu nữ khiến tốc độ tu luyện của thiếu

nữ giảm xuống trên phạm vi lớn, trước đó Tần Giác lại không phát hiện ra.

Mặc dù như thế, thiếu nữ vẫn chỉ dùng nửa năm liền bước vào Huyền Giai, có thể thấy được

thiên phú khủng bố đến mức nào.

Nếu không phải có đạo phong ấn này, chỉ sợ thiếu nữ hiện tại đã là Địa Giai.

Đương nhiên nếu thật sự là như thế, rất có thể thiếu nữ còn chưa tiến vào Huyền Ất Sơn liền

sẽ bị một số người có tâm để mắt tới.

Quan trọng nhất chính là, thiếu nữ gặp được Tần Giác, nếu không ai có thể cam đoan Huyền

Ất Sơn không có người nào không động lòng mơ tưởng đâu chứ?

Đạo phong ấn này tuy nói là giảm tốc độ tu luyện của thiếu nữ xuống, nhưng cũng bảo hộ

thiếu nữ, không cần nghĩ cũng biết, hơn phân nửa là Thuần Dương Thánh Giả hạ xuống.

Tần Giác nghĩ nghĩ, linh thức hơi động một chút, trực tiếp đánh vỡ đạo phong ấn này, dù sao

cũng không có tác dụng gì.

https://thuviensach.vn

Răng rắc.

Chỉ nghe một tiếng vỡ tan thanh thúy, thiếu nữ toàn thân chấn động, lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

“Làm sao vậy?”

Tần Giác ý vị thâm trường nói.

“Ta. . . Ta cũng không biết, luôn cảm thấy trên người giống như có đồ gì đó đột nhiên biến

mất.”

Lạc Vi Vi thử vận chuyển linh lực, phát hiện tốc độ nhanh vô cùng, cả người nhẹ nhõm hơn,

có loại cảm giác khó nói rõ được, giống như lúc nào cũng có thể bay lên.

Hiển nhiên, trước đó Lạc Vi Vi cũng không biết chuyện trên người mình có đạo phong ấn, mà

Tần Giác cũng không có ý định nói cho nàng biết.

Mất đi phong ấn trói buộc, thiếu nữ vô ý thức liền tiến vào trạng thái tu luyện, cho dù giờ

phút này đã là chạng vạng tối, Thuần Dương chi lực mỏng manh hơn nhưng thiếu nữ lại có

thể hấp thu linh khí, bất quá sẽ chậm một chút thôi.

Nhưng mà lúc Lạc Vi Vi vận chuyển công pháp, linh khí xung quanh lập tức chen nhau đến,

https://thuviensach.vn

hóa thành dòng năng lượng mà mắt thường có thể thấy được tràn vào bên trong cơ thể, nháy

mắt lấp đầy kinh mạch.

“Sao lại thế. . .”

Thiếu nữ có chút mờ mịt.

Nếu như ngay cả hấp thu linh khí cũng nhanh như vậy, đổi thành Thuần Dương chi lực sẽ ra

sao?

Thiếu nữ không dám tưởng tượng.

Mà điều này đại biểu cho coi như không có Thuần Dương chi lực, về sau tốc độ tu luyện của

nàng cũng sẽ không chậm!

Mắt thấy cảnh tượng này, Tần Giác hơi hài lòng, đây mới là thiếu nữ có thiên phú tu luyện

vốn nên có.

Lúc Thánh huyết hoàn toàn được kích hoạt, thiếu nữ trong năm năm liền có thể đột phá

Thiên Giai, tấn thăng Chí Tôn cảnh.

Nhưng mà sau khi đến Chí Tôn cảnh, gia trì của Thánh huyết liền sẽ yếu bớt, có thể xung

kích cấp bậc cao hơn hay không, chỉ có thể nhìn vào ý chí cùng tạo hóa của thiếu nữ mà thôi.

https://thuviensach.vn

Đây cũng là nguyên nhân mà Thánh tử của tám đại thánh địa phần lớn đều là Truyền Kỳ

Cảnh, giống với tuyệt thế thiên tài Long Ngạo Thiên kia trong vòng trăm năm bước vào

Thánh Cảnh, Linh Ương giới mấy ngàn năm cũng khó xuất hiện một người.

Sau một nén hương, thiếu nữ mở choàng mắt, trực tiếp nhảy xuống khỏi tảng đá, bên trong

thân hình mảnh khảnh vang lên tiếng lốp bốp giòn vang, có ý muốn thoát thai hoán cốt.

“Sư Thúc, ta cảm thấy ta sắp đột phá.”

Thiếu nữ khó có thể tin được mà nói.

Phải biết rằng mấy ngày trước nàng vừa mới tấn cấp Huyền Giai trung kỳ, hiện tại lại sắp đột

phá, ngay cả Lạc chính Vi Vi cũng cảm thấy khó tin.

Tới đây Tần Giác lơ đễnh, này chỉ là bởi vì kinh mạch thiếu nữ bị phong ấn quá lâu, tạo ra bộc

phát thôi.

Sau một đoạn thời gian rất dài đều sẽ như thế, tin chắc không bao lâu nữa, thiếu nữ có thể

bước vào Địa Giai, ngang hàng với Vân Tịch.

https://thuviensach.vn

Mắt thấy sắc trời muộn dần, thiếu nữ lại trò chuyện với Tần Giác một lát liền vui vẻ bừng

bừng rời đi, chuẩn bị đi trở về trực tiếp trùng kích Huyền Giai hậu kỳ.

Đưa mắt nhìn thiếu nữ đi xa, Tần Giác hơi chút trầm ngâm, lần nữa thi triển huyễn thuật,

tiếp tục nghiên cứu.

Hắn không tin chuyện mà Mã Hoa Đằng có thể được hắn lại làm không được.

“Nên dùng đồ gì làm thí nghiệm đây?”

Tần Giác có chút bối rối.

Nửa ngày sau, Tần Giác vung tay lên, trước mặt có vô số sách như ‘thiếu niên a thành’, ‘yêu

cha’,‘kim lân’ đều thình lình xuất hiện.

Tần Giác từ trong đó chọn ra một quyển gọi là Quang Minh Thánh Kinh, bắt đầu dựa theo

kịch bản bên trong tạo dựng huyễn thuật.

Không bao lâu, một đoạn ngắn huyễn thuật được Tần Giác chế tạo ra, sinh động như thật,

sau đó Tần Giác thử nghiệm rót nó vào huyễn thời, nhưng lại thất bại.

Về sau Tần Giác lại thử liên lục mấy lần, sử dụng các loại phương pháp, kết quả đều thất bại

như nhau.

https://thuviensach.vn

Mỗi lần huyễn thuật vừa mới tiếp xúc đến huyễn thời, liền sẽ lập tức bị bắn ngược trở lại,

cuối cùng huyễn thời cũng không chịu nổi mà xuất hiện vết nứt.

“Kỳ quái, sao lại làm không được?”

Tần Giác băng khoăng vẫn không có cách giải, thế là quyết định chuyển đổi mạch suy nghĩ.

Nếu như không có cách nào rót huyễn thuật vào huyễn thời, như vậy nếu như trực tiếp tạo

huyễn thuật bên trong huyễn thời thì sao?

Tiếc là, cuối cùng vẫn thất bại.

Nhưng mà Tần Giác cũng biết được một vấn đề từ lần thất bại này, thì ra không phải huyễn

thuật của hắn không cách nào rót vào, mà là huyễn thời này không di chuyển được!

bookmark_add Chương 158: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Người Mộc Gia Tới

Phiên bản Dịch · 2457 chữ

Cho dù như thế nào, huyễn thời cũng chỉ là linh khí Thiên Giai mà thôi, Tần Giác chế tạo ra

ảo cảnh ngay cả cường giả Thánh Cảnh cũng rất khó mà làm được, huyễn thời sao có thể

https://thuviensach.vn

chứa đựng được?

Giống như cất đầy tên lửa vào trong xe đồ chơi, không có trực tiếp sụp đổ đã rất tốt rồi.

“Xem ra trước hết phải nghĩ biện pháp thăng cấp thứ đồ chơi này mới được.”

Tần Giác cúi đầu trầm ngâm.

Vấn đề là, thứ này là Mã Hoa Đằng phát minh ra, phương pháp luyện chế khẳng định cũng

nằm trong tay Mã Hoa Đằng, Tần Giác không có cái gì cả, làm sao mà thăng cấp?

“Được rồi, liền thử theo phương pháp lúc trước luyện chế Hoả Thần đi.”

Tần Giác ra quyết định.

Có thể thành công hay không, chỉ có thể xem vận khí của mình.

Hô!

Sau một khắc, linh lực bàng bạc bao phủ huyễn thời lại, từng chút từng chút hòa tan vào.

Cùng lúc đó, một đường vân ngân sắc xuất hiện trên huyễn thời, chính là Ngũ Hành Trận mà

Tần Giác dùng để luyện chế Hoả Thần.

Không biết qua bao lâu, khi Tần Giác dừng lại, toàn bộ huyễn thời đã biến thành ngân sắc,

giống như được dát lên một lớp bạch ngân.

https://thuviensach.vn

“Thành công rồi?”

menu

Trước Tiếp

Tần Giác ngạc nhiên, đơn giản như vậy?

Ông!

Linh lực giữa thiên địa bỗng nhiên tụ tới, mà bùa chú ngân sắc ở mặt ngoài của huyễn thời

cũng dần dần chuyển thành kim sắc!

Quả nhiên, hình tượng xuất hiện giống với lúc luyện chế Hoả Thần!

Rất nhanh, vốn dĩ huyễn thời dường như được dát lên bạch ngân liền hoàn toàn biến thành

kim sắc.

Nói một cách khác, linh khí huyễn thời đã thăng cấp lên Chí Tôn, không, Truyền Kỳ!

Dù sao, nhiều phù văn kim sắc như vậy, không phải linh khí Chí Tôn bình thường có thể bằng

được.

“Ha ha ha, lần này hẳn là có thể đi?”

Quả nhiên, khi Tần Giác rót huyễn thuật vào, quá trình thuận lợi vô cùng, không có bất kỳ

https://thuviensach.vn

bài xích gì.

Với lại vô luận là bộ nhớ, hay trình độ, đều nhanh chóng tăng vọt lên.

Tần Giác không kịp chờ đợi liền thử nghiệm Quang Minh Thánh Kinh, so sánh với huyễn

thuật mà Mã Hoa Đằng đã chế tạo, Tần Giác chế tạo ra không thể nghi ngờ là càng thêm

chân thực, quả thực là tự mình lâm vào kỳ cảnh.

Ngay cả chính Tần Giác cũng xém chút nữa không phân ra được thật giả.

Sau một lúc lâu, Tần Giác phun ra một ngụm trọc khí, lấy huyễn thời xuống, trong lòng hơi

hài lòng.

Về sau nếu như cảm thấy chán, liền có thể dùng vật này để giết thời gian.

Nghĩ như vậy, Tần Giác lại chế tạo ra huyễn thuật từ sách ‘yêu cha’, ‘kim lân’, lần lượt rót vào

bên trong huyễn thời.

Cho đến khi màn đêm buông xuống, toàn bộ Huyền Ất Sơn đều lâm vào yên tĩnh, Tần Giác

rốt cục mới dừng lại.

Nhìn Vân Tịch ở bên cạnh còn đang tu luyện, Tần Giác không quấy rầy, thu hồi huyễn thuật

https://thuviensach.vn

cùng huyễn thời xung quanh, đứng dậy đi về phòng ngủ.

Bây giờ Vân Tịch đã không thua gì võ giả Địa Giai, ở Trung Châu thánh địa có lẽ không tính là

cái gì, nhưng ở Huyền Ất Sơn này, lại là tồn tại có thể so với trưởng lão.

Cho dù Tần Giác mặc kệ, cũng không có mấy người có

thể làm gì được nàng.

Trôi qua một ngày, sau khi Lạc Vi Vi thành công tấn cấp Huyền Giai trung kỳ, mỗi ngày vẫn

sẽ đến tu luyện ở sườn đồi, nỗ lực kiên trì.

Về phần Vân Tịch, mắt thấy Lạc Vi Vi sắp đuổi kịp nàng cũng liều mạng tu luyện, thậm chí

cũng không đi quấn lấy Tần Giác.

Cuối cùng chỉ còn lại Tần Giác cả ngày không có việc gì làm, hoặc là uống rượu đi ngủ, hoặc

là dùng huyễn thời giết thời gian.

Đáng nhắc tới chính là, Mộc Tử Thất từ đầu đến cuối không có rời đi, Bạch Nghiệp cũng chỉ

có thể thành thành thật thật đợi ở Huyền Ất Sơn, sao cũng không thể đi.

Tới đây, đại trưởng lão bọn người tự nhiên là ôm thái độ cười trên nỗi đau của người khác.

Bạch Nghiệp tiến giai Chí Tôn cảnh, đại trưởng lão đã triệt để buông xuống chấp niệm đã

https://thuviensach.vn

từng muốn tranh chưởng môn vớ Bạch Nghiệp, an tâm làm đại trưởng lão.

Nhưng. . . Cái này không trở ngại hắn nhìn Bạch Nghiệp tấu hài!

“Ha ha ha, nghĩ không ra tên gia hỏa này cũng có hôm nay.”

Đại trưởng lão cao hứng không được ngậm miệng liền xém chút nữa bày rượu mở tiệc chiêu

đãi cùng những người khác ăn mừng.

Cùng lúc đó, Vũ Anh cũng nhẹ nhàng thở ra, cho dù thấy có lỗi với Bạch Nghiệp, nhưng

trong lòng hắn kỳ thật cũng không hi vọng Mộc Tử Thất rời đi.

Bởi vì như vậy không cần lại bị Bạch Nghiệp xem như vật thí nghiệm luyện đan.

Mà Mộc Tử Thất xác thực cũng không có dự định rời khỏi, một số chuyện vốn là do Bạch

Nghiệp quản lý, gần đây cơ bản đều là quyết định từ Mộc Tử Thất, nghiễm nhiên đã biến

mình thành chưởng môn phu nhân.

Đối với Huyền Ất Sơn mà nói, Mộc Tử Thất có thể trở thành chưởng môn phu nhân chính là

chuyện tốt.

Có hai vị cường giả Truyền Kỳ Cảnh tọa trấn, cho dù sáu đại gia tộc hiện nay cũng phải

https://thuviensach.vn

nhượng bộ.

Nhưng mà rất nhiều người đã quên một chuyện.

Mộc Tử Thất trẻ tuổi như vậy đã là Chí Tôn cảnh, thậm chí mạnh hơn Bạch Nghiệp, há lại sẽ

là người bình thường?

. . .

Ngày này, Tần Giác tựa ở trên tảng đá uống rượu, chợt thấy một chiếc linh khí phi hành xuất

hiện ở chân trời, trong chớp mắt liền tới bên trên Huyền Ất Sơn.

Tần Giác nhíu mày, hắn phát hiện được ba khí tức không giống bình thường trên linh khí phi

hành, đều là cường giả Chí Tôn cảnh.

Chuyện gì vậy?

Huyền Ất Sơn gần đây hắn là không đắc tội với thế lực nào đi?

Với lại trừ ba đại tông môn cùng Phong Lôi tông ra, Nam Cảnh hắn là không có thế lực nào

khác có thể một lần xuất động cả ba vị cường giả Chí Tôn cảnh.

Không đợi Tần Giác nghĩ rõ ràng, trên linh khí phi hành liền bay ra hơn mười thân ảnh.

https://thuviensach.vn

Ba người đi dầu rõ ràng là ba vị Chí Tôn, võ giả còn lại cũng đều là Thiên Giai, tay cầm vũ khí,

uy nghiêm hiển hách.

Lực lượng dạng này, đủ để đơn độc san bằng bất kỳ một gia tộc nào trong sáu đại gia tộc.

“Mộc Tử Thất! Ta biết ngươi ở đây, đi ra cho ta!”

Giọng nữ bén nhọn vang lên, truyền khắp toàn bộ Huyền Ất Sơn, chấn động muốn điếc tai.

Trong đại điện, Mộc Tử Thất đang trong nhập thần chậm rãi thất mở hai mắt ra, thở dài:

“Không nghĩ tới nhanh như vậy đã tìm đến.”

“Làm sao vậy?”

Bạch Nghiệp ngồi trên xe lăn ở bên cạnh hỏi.

“Không có gì, ngươi đừng đi ra, đây là chuyện của chính ta.”

Nói xong, thân hình nữ tử biến mất, xuất hiện trên không trung đại điện, giằng co cùng ba vị

cường giả Chí Tôn cảnh.

Ba vị cường giả Chí Tôn cảnh theo thứ tự là hai nam một nữ, người vừa mới nói chính là một

nữ tử vũ mị ở bên trái, cả người mặc đại bào hồng y, hai con ngươi như nước, câu hồn đoạt

phách.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy ba người, Mộc Tử Thất cười lạnh:

“Ha ha, vì tìm ta, thế mà dẫn động tình cảnh lớn như vậy.”

“Mộc Tử Thất, ngươi có biết tội của ngươi không!”

Nam tử đứng ở chính giữa quát to.

Trong ba người, khí tức nam tử chính giữa là thâm hậu nhất, cảnh tượng quanh thân vặn vẹo,

biến ảo khó lường, tràn ngập sát cơ vô tận, khiến người ta không rét mà run.

“Buồn cười,ta có tội gì?”

Mộc Tử Thất mặt không biểu tình lạnh nhạt nói.

“Thân là Thánh nữ Mộc gia lại tự mình trốn đi, chạy đến loại địa phương này, đừng tưởng

rằng ngươi là Thánh nữ, trưởng lão sẽ không dám làm gì ngươi!”

Nam tử ở giữa lạnh lùng nói.

“Hắc hắc, ta nhìn nàng là ra ngoài gặp gỡ tình lang đi.”

nữ tử vũ mị ý vị thâm trường nói.

Nghe vậy, Mộc Tử Thất nhìn về phía vũ mị nữ tử, châm chọc nói:

“Mộc Tình Vân, ngươi không phải vẫn luôn muốn làm Thánh nữ sao, đã như vậy, thân phận

Thánh nữ này liền cho ngươi.”

https://thuviensach.vn

Lời vừa nói ra, vũ mị nữ tử lập tức sắc mặt khó coi vô cùng, nàng quả thực vẫn luôn muốn

làm Thánh nữ, nhưng tuyệt đối không muốn Mộc Tử Thất bố thí cho nàng, Mộc Tử Thất hiển

nhiên là đang nhục nhã nàng!

“Mộc Tử Thất!”

Vũ mị nữ tử tên là Mộc Tình Vân ngực không ngừng chập trùng, xém chút nữa nhịn không

được trực tiếp động thủ.

“Tử Thất, đại trưởng lão đã nói, chỉ cần ngươi chịu trở về, hắn có thể bỏ qua chuyện cũ.”

Lúc này, thanh niên tóc màu xanh ở bên cạnh vẫn luôn không nói chuyện đột nhiên mở

miệng nói:

“Tử Thất, cùng chúng ta trở về đi.”

“Trở về? Trở về tiếp tục làm Thánh nữ?”

Mộc Tử Thất cười nhạo nói:

“Bất quá chỉ là con rối mà thôi.”

“Làm càn!”

Khí tức của nam tử ở giữa liên tục tăng lên, lĩnh vực cuồn cuộn cuốn về phía Mộc Tử Thất,

https://thuviensach.vn

như muốn trấn áp.

Thấy thế, Mộc Tử Thất lập tức không cam lòng yếu thế tản ra Lĩnh vực, cùng nam tử ở giữa

đụng vào nhau.

Ầm ầm!

Giống như tiếng sấm sét nổ vang ở chân trời, âm thanh chấn động trăm dặm, phá hủy đất đá!

Dao động linh lực kinh khủng nhanh chóng lan tràn ra, hình thành từng cơn gợn sóng năng

lượng, khuếch tán ra bên ngoài.

Hai người đều lui ra phía sau một bước, đều giống như nhau.

“Ngươi đã Chí Tôn cảnh đỉnh phong?”

Nam tử ở giữa kinh hãi, không thể tưởng tượng nổi nói.

Mộc Tử Thất không trả lời, nhưng trên thân dâng lên khí tức lại không kém nam tử ở giữa

chút nào.

“Làm sao có thể!”

Trên mặt Mộc Tình Vân tràn ngập chấn kinh.

Vốn cho là mình sắp đuổi kịp đối thủ một mất một còn từ nhỏ đến lớn này, kết quả là, đối

phương thế mà vẫn luôn ẩn giấu thực lực?

https://thuviensach.vn

“Khuê thúc, ta sẽ không cùng các ngươi trở về, tốt nhất đừng ép ta.”

Mộc Tử Thất thần sắc hờ hững, hiển nhiên không có ý định lưu thủ.

“Cái này nhưng không phải do ngươi quyết định.”

Mộc Tình Vân cắn răng nói:

“Chúng ta có ba người, cho dù ngươi lợi hại hơn đi nữa, chẳng lẽ còn có thể lấy một địch ba?”

“Vậy nếu như lại thêm ta đây?”

Đám người sững sờ, lập tức liền thấy một nam tử mắt sáng mày kiếm, mặt như Quan Ngọc từ

trong đại điện phía dưới bay ra, đứng tại bên cạnh Mộc Tử Thất, không hề sợ hãi.

Lúc này Bạch Nghiệp nơi nào còn có dáng vẻ trọng thương trong người, tóc dài phất phới,

khí vũ hiên ngang, không biết có thể mê đảo bao nhiêu thiếu nữ.

“Ta không phải bảo gươi đừng đi ra sao?”

Mộc Tử Thất chân mày cau lại, có chút không vui.

“Nói đùa, ngươi thế nhưng là chưởng môn phu nhân của Huyền Ất Sơn, là chưởng môn của

Huyền Ất Sơn, ta há có thể khoanh tay đứng nhìn.”

Bạch Nghiệp nhếch miệng, nói chuyện như đúng rồi.

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt Mộc Tử Thất đỏ lên, đây mới là Bạch Nghiệp mà nàng quen biết kia, cái gì cũng

không hỏi, trực tiếp kiên định đứng bên nàng.

Nếu không nàng làm sao mà sau khi biết Bạch Nghiệp tiến giai Chí Tôn cảnh chạy khỏi gia

tộc, không ngại đường xa "giết" tới cửa.

Nhìn thấy Bạch Nghiệp, nam tử tóc xanh sắc mặt biến hóa, ngữ khí có vẻ đắng chát:

"Chính là hắn sao?"

"Đúng vậy."

Mộc Tử Thất nhẹ gật đầu, không che giấu chút nào:

"Chính là người bốn mươi năm trước."

"Vì sao chứ, hắn chỉ là một võ giả bình thường ở ngoại giới mà thôi, căn bản không xứng với

ngươi."

Hít một hơi thật sâu, nam tử tóc xanh không cam lòng nói.

"Bởi vì hắn đẹp trai a."

Nam tử tóc xanh: ". . ."

Cho dù rất khó chịu, nhưng hình như không tìm thấy lý do gì để phản bác, Bạch Nghiệp quả

https://thuviensach.vn

thực đẹp trai hơn.

“Hừ, đường đường là Thánh nữ, lại nông cạn như thế, Khuê thúc, còn do dự cái gì, chúng ta

cùng kéo nàng xuống, mang về trị tội!”

Mộc Tình Vân kêu lên.

Mộc Khuê không có phản ứng với Mộc Tình Vân, mà là vẻ mặt như nghĩ tới cái gì:

“Thì ra là vậy, người bốn mươi năm trước phá nguyên âm của ngươi chính là hắn a.”

Bốn mươi năm trước, Mộc Tử Thất sau khi ra ngoài trở về, nguyên âm bị phá, chấn kinh toàn

tộc, làm sao cũng không chịu nói là ai làm, thậm chí vì thế mà còn chọc giận trưởng lão, kém

chút phế bỏ vị trí Thánh của nàng.

Nhưng Mộc Tử Thất thiên phú thực tế quá cường đại, dù vậy, vẫn là thế hệ trẻ tuổi có một

không hai, không thể địch nổi, thế là không có người lại truy cứu.

Dần dần, Mộc Khuê dường như đã sắp quên chuyện này, không nghĩ tới lần trốn đi này của

Mộc Tử Thất, chính là vì nam nhân bốn mươi năm trước kia.

“Vừa hay cũng bắt hắn về đi.”

bookmark_add Chương 159: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

https://thuviensach.vn

Ngoạ Tào, Người Là Ai

Phiên bản Dịch · 1653 chữ

“Vừa hay cũng bắt hắn về đi.”

Mộc Khuê lòng tin tràn đầy nói, nghiễm nhiên dáng vẻ nắm chắc thắng lợi trong tay.

“Đã như vậy, Khuê thúc, người này liền giao cho ta đi.”

Thanh niên tóc xanh đưa tay chỉ hướng Bạch Nghiệp.

“Ngươi xác định?”

Mộc Khuê cau mày nói.

“Chỉ là một tên võ giả ngoại giới Chí Tôn cảnh sơ kỳ mà thôi, trong vòng mười chiêu ta liền

có thể đánh bại hắn.”

Thanh niên tóc xanh hừ lạnh một tiếng, nói với Mộc Tử Thất:

“Ta sẽ để cho ngươi thấy rõ, lựa chọn của ngươi đến tột cùng có bao nhiêu sai lầm.”

Nói xong, thanh niên tóc xanh bỗng nhiên mang theo từng đạo tàn ảnh, giống như một vòng

lục quang phóng tới Bạch Nghiệp, tốc độ nhanh đến nỗi không nhìn được bằng mắt thường!

Đáng tiếc, thanh niên tóc xanh đã đánh giá thấp Bạch Nghiệp, hắn đúng là người có tu vi

https://thuviensach.vn

thấp nhất ở đây, nhưng không có nghĩa là hắn là yếu nhất.

Cơ hồ khi thanh niên tóc xanh khởi hành, trong nháy mắt Bạch Nghiệp liền xuất phát sau mà

đến trước, hóa thành lưu quang thanh sắc cùng thanh niên tóc xanh đụng vào nhau, đối mặt

với khiêu khích của thanh niên tóc xanh, hắn chính là lựa chọn cứng đối cứng!

Ầm ầm!

menu

Trước Tiếp

Trong chốc lát, hình như có vô số linh lực hiện lên, nhưng lại nhanh chóng khôi phục lại bình

thường, hai người bỗng nhiên tách ra, trong đó thanh niên tóc xanh kêu lên một tiếng đau

đớn, bị thương nhẹ.

Động tĩnh bên này đã khiến cho cao tầng Huyền Ất Sơn chú ý từ lâu, nhưng không ai dám tới

gần, hết cách, đây chính là cường giả Chí Tôn cảnh chiến đấu với nhau, cho dù là Thiên Giai

đỉnh phong cũng vô pháp nhúng tay, chớ đừng nói chi là những Địa Giai như bọn hắn này.

https://thuviensach.vn

Đại trưởng lão là võ giả Thiên Giai duy nhất cũng mới là Thiên Giai hậu kỳ mà thôi, xông lên

không chỉ không giúp được gì, còn trở nên vướng víu.

“Làm sao có thể.”

Thanh niên tóc xanh không thể tin được trừng to mắt, hắn thế mà bị tên võ giả ngoại giới đả

thương!

Cho dù chỉ là một chút vết thương nhẹ, nhưng thanh niên tóc xanh tuyệt đối cũng không thể

chịu đựng được!

“Rất tốt, ngươi đã thành công chọc giận ta.”

Thanh niên tóc xanh hít một hơi thật sâu, trên thân bỗng nhiên dấy lên ngọn lửa xanh lục,

tản ra nhiệt độ cực nóng, ngay cả không gian cũng không chịu nổi, có chút vặn vẹo.

“Thiên Toại Viêm?”

Mộc Tử Thất vẻ mặt kinh ngạc:

“Trưởng lão thế mà cho ngươi Thiên Toại Viêm.”

Thiên Toại Viêm là một loại dị hỏa cực kỳ quỷ dị, mặc dù tính hủy diệt không cách nào so với

dị hỏa khác, nhưng nó là một loại huyễn thuật hỏa diễm!

https://thuviensach.vn

Thiên Toại Viêm xuất hiện, bên người thanh niên tóc xanh lập tức sinh ra rất nhiều dị tượng,

thậm chí huyễn hóa ra mười hư ảnh, căn bản không phân rõ cái nào là thật, cái nào là giả!

Mà Mộc gia vốn là một gia tộc huyễn tu, sau khi có Thiên Toại Viêm gia trì, thực lực của

thanh niên tóc xanh tăng lên nhanh chóng!

“Ngươi lui xuống trước đi, ta tới đối phó hắn.”

Mộc Tử Thất sắc mặt ngưng trọng, đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm thanh niên tóc xanh.

“Yên tâm, không phải chỉ là Thiên Toại Viêm thôi sao, ta có biện pháp ứng phó.”

Bạch Nghiệp phất phất tay, không quan trọng nói.

“Nói khoác không biết ngượng!”

Thanh niên tóc xanh có khi nào bị người ta khinh thị như thế,nên hắn rất nóng giận, linh lực

nháy mắt vận chuyển cực hạn, lần nữa phóng tới Bạch Nghiệp.

Phần phật!

Chỉ một thoáng, vô số ảo cảnh hoa mắt xuất hiện, bao phủ Bạch Nghiệp lại, chỉ là thanh niên

https://thuviensach.vn

tóc xanh có tới mười tên, với lại mỗi một ảo cảnh đều ẩn chứa dao động linh lực, nếu muốn ở

thời gian ngắn như vậy phân biệt ra được, gần như không có khả năng.

Ngoài dự liệu chính là, Bạch Nghiệp ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn một chút, đứng thẳng

tại chỗ, lười nhác tránh né!

“Đã bị dọa sợ sao, hay là đang cố lộng huyền hư?”

Trong lòng thanh niên tóc xanh cảnh giác, ẩn giấu ở trong ảo cảnh vây quanh Bạch Nghiệp

dạo qua một vòng, để phòng bị ám toán.

Nhưng rất nhanh hắn liền phát hiện, Bạch Nghiệp lại thật sự đứng tại chỗ không nhúc nhích.

“Muốn chết!”

Thanh niên tóc xanh giận dữ, song chưởng như quỷ mị xuyên qua vô số ảo cảnh, hung hăng

bổ vào đỉnh đầu của Bạch Nghiệp, hắn muốn để tên võ giả ngoại giới này trả giá thê thảm

nhất!

“Cẩn thận!”

Mộc Tử Thất kinh hô, vừa muốn xuất thủ, lại bị Mộc Khuê lách mình ngăn lại.

https://thuviensach.vn

“Mộc Nguyên! Hắn nếu có chuyện gì, ta giết chết ngươi!”

Mắt thấy không kịp ngăn cản, Mộc Tử Thất đành phải cắn răng phẫn nộ quát.

Nghe vậy, thanh niên tóc xanh động tác có chút dừng lại, lập tức mang theo linh lực càng

khủng bố hơn rơi xuống!

Ngay lúc song chưởng của Mộc Nguyên sắp đánh vào đỉnh đầu của Bạch Nghiệp, một tầng

hồng quang chói mắt đột nhiên sáng lên, ngăn lại công kích của Mộc Nguyên!

“Tìm được ngươi.”

Bạch Nghiệp ngẩng đầu, nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra hàm răng trắng noãn.

Không chờ Mộc Nguyên kịp phản ứng, nắm đấm của Bạch Nghiệp đang không ngừng phóng

đại ở trong tầm mắt!

Ầm!

Mộc Nguyên chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, cả người bay ra ngoài, miệng mũi phun máu, ngũ

quan đều lõm xuống dưới, xém chút nữa là bị đánh nát.

“Đừng tưởng rằng chỉ có ngươi có thứ tốt.”

Bạch Nghiệp nhếch miệng, lập tức thừa thắng xông lên.

https://thuviensach.vn

Vừa rồi tầng hồng quang kia, chính là một kiện linh khí Chí Tôn Tuyệt Đối Phòng Ngự mà lúc

trước Tần Giác cướp được ở chỗ Ngụy Long Thao.

Có linh khí phòng ngự này ở trên người, Bạch Nghiệp căn bản không sợ bị Mộc Nguyên đánh

trúng, làm màu nhiều như vậy có làm được gì không?

Mộc Nguyên cũng không nghĩ tới trên người Bạch Nghiệp lại có linh khí Chí Tôn, bất ngờ

không đề phòng, trực tiếp bị bắt lại, đánh trúng mặt.

Bất quá với tu vi Chí Tôn cảnh trung kỳ của Mộc Nguyên, há có thể sau khi bị đánh một

quyền liền mất sức chiến đấu, không đến mấy giây liền điều chỉnh xong, nhưng Mộc Nguyên

còn không biết, tiếp theo mới thật sự là ác mộng.

Bởi vì mặc linh khí Chí Tôn Bạch Nghiệp căn bản không phòng thủ, chỉ có tiến công!

Loại hình thức chơi xấu lấy tổn thương đổi tổn thương này, Mộc Nguyên sao có thể thấy qua

được, vừa mới chống đỡ mấy lần, liền gánh không được bị hành hung.

Cho dù hắn có Thiên Toại Viêm, lại có thể chế tạo huyễn thuật, nhưng Bạch Nghiệp giống

https://thuviensach.vn

giòi trong xương, từ đầu đến cuối vẻn vẹn dán vào hắn, hoàn toàn không cho hắn cơ hội chế

tạo huyễn thuật.

Phanh phanh phanh!

Chỉ nghe ba tiếng vang trầm trầm, Bạch Nghiệp lại là liên tục đánh ba quyền đánh vào mặt

Mộc Nguyên, đáng thương cho Mộc Nguyên nháy mắt biến thành đầu heo, ngay cả con mắt

cũng không mở ra được, răng bị đánh nát nuốt vào trong bụng.

“Siêu Đại Thần Cơ Bá Quyền!”

Thần Cơ Bá Quyền hai lần thăng cấp!

Ầm!

Huyền Ất Sơn chấn động, Mộc Nguyên giống như thiên thạch từ không trung rơi xuống, trực

tiếp có một cái lỗ lớn mấy chục mét trên mặt đất, nổi lên bụi bặm đầy trời.

“Hô, nể tình ngươi với Tử Thất cùng một gia tộc, bản chưởng môn mở lòng từ bi, tạm thời tha

cho ngươi một mạng.”

Bạch Nghiệp thu hồi nắm đấm, cúi đầu nhìn lại:

“Ngoạ tào? Ngươi là ai? Ta sẽ không đánh nhầm người chứ.”

“. . .”

https://thuviensach.vn

Thời khắc này Mộc Nguyên mặt mũi bầm dập, hoàn toàn thay đổi, Thiên Toại Viêm sớm đã

dập tắt, làm gì còn dàn vẻ tuấn dật trước đó, ngay cả thân thể cũng ‘béo’ lên một vòng, nhìn

qua vô cùng thê thảm.

Mắt thấy cảnh tượng này, cho dù là Mộc Khuê, hay là Mộc Tình Vân, tất cả đều khiếp sợ nói

không ra lời.

Mộc Nguyên thế mà thua trong tay một võ giả ngoại giới, hơn nữa còn dưới tình hướng đối

phương thấp hơn hẳn một cấp bậc?

“Không ngờ rằng trên người ngươi lại có linh khí phòng ngự loại Chí Tôn.”

Mộc Khuê sắc mặt âm trầm, cơ hồ cóthể chảy ra nước:

“Lúc đầu ta chỉ muốn bắt ngươi trở về, nhưng bây giờ ngươi đả thương người của Mộc gia ta,

ai cũng cứu không được ngươi.”

Nói xong câu đó, Mộc Khuê từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một đoàn bạch quang, ném về phía

Bạch Nghiệp.

Đoàn bạch quang nhìn như không có bất kỳ chỗ kỳ lạ gì, nhưng mà sau khi tiếp xúc với

https://thuviensach.vn

không khí, lập tức bắt đầu điên cuồng hấp thu linh khí xung quanh.

Khi đi tới trước mặt Bạch Nghiệp, uy lực đã lớn đến không thể tưởng tượng nổi!

“Mau tránh ra!”

bookmark_add Chương 160: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Ẩn Thế Gia Tộc

Phiên bản Dịch · 1653 chữ

Bạch quang nháy mắt vượt qua ngàn

mét, đi đến chỗ Bạch Nghiệp,lúc gần đánh trúng, uy lực có thể mạnh hơn một kích toàn lực

của Truyền Kỳ Cảnh!

Trên thực tế, đạo bạch quang này đúng là thủ đoạn mà cường giả Truyền Kỳ Cảnh giao cho

Mộc Khuê, một khi đánh trúng, có thể diệt sát bất cứ võ giả cấp bậc Chí Tôn cảnh nào.

Giờ phút này, Bạch Nghiệp lại muốn tránh cũng tránh cũng không kịp, chỉ có thể ngạnh

kháng.

Nhưng mà Bạch Nghiệp lại không có ý tứ lấy cứng chọi cứng mà là đột nhiên hô lớn:

“Sư đệ, cứu ta!”

https://thuviensach.vn

Đám người sững sờ, sư đệ?

Hô!

Không đợi đám người kịp phản ứng, một bàn tay lớn màu vàng đột nhiên ngăn ở trước người

Bạch Nghiệp.

Một kích bạch quang mạnh hơn Truyền Kỳ Cảnh sau khi chạm đến bàn tay màu vàng, giống

như bọt biển bị tan thành từng mảnh nhỏ, không nổi lên được miếng bọt nước nào.

“? ? ?”

Toàn trường tĩnh lặng!

Mộc Khuê khó có thể tin được dụi dụi mắt, còn tưởng rằng mình gặp phải ảo giác.

menu

Trước Tiếp

Thủ đoạn công kích của đại trưởng lão giao cho hắn thế mà cứ như vậy bị hóa giải rồi?

Đùa cái gì vậy? !

“Hắc hắc, sư đệ, ngươi lại cứu ta một mạng.”

Bạch Nghiệp cười híp mắt nói.

https://thuviensach.vn

Lời còn chưa dứt, giữa sân bỗng nhiên thêm ra một thiếu niên dáng vẻ tựa như long phượng,

tuấn mỹ vô cùng, giống như tiên nhân hạ phàm, khí chất phi phàm.

Thiếu niên nhìn Mộc Khuê cách đó không xa, lạnh nhạt nói:

“Còn muốn tiếp tục không?”

Chỉ một thoáng, Mộc Khuê như rơi vào hầm băng, chỉ cảm thấy một dòng khí lạnh từ lòng

bàn chân chạy thẳng lên đỉnh đầu!

Loại cảm giác này, thật đáng sợ!

Người này… Tuyệt đối không đơn giản!

Thân là một trong những trưởng lão của Mộc gia, Mộc Khuê rất rõ đại trưởng lão có bao

nhiêu đáng sợ, bạch quang vừa rồi kia chính là công kích một lần do đại trưởng lão ngưng tụ

ra, bất kỳ võ giả Chí Tôn nào cũng không tiếp nổi.

Nói cách khác, người thiếu niên trước mắt này chí ít đã là cường giả Truyền Kỳ Cảnh!

Vấn đề là, nơi này sao lại có Truyền Kỳ Cảnh?

Nam Cảnh bây giờ không phải là chỉ có ba đại tông môn mới có mấy vị Truyền Kỳ Cảnh ít ỏi

tọa trấn thôi sao?

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ tình báo bị sai?

“Không, không thể được.”

Không kịp nghĩ nhiều, Mộc Khuê lắc đầu liên tục, cho dù thế nào, bảo vệ mạng nhỏ quan

trọng hơn, đối phương đã có thể hời hợt hóa giải bạch quang như thế, cũng có thể hời hợt

giết chết bọn hắn.

Điểm này, Mộc Khuê không nghi ngờ.

“Nhưng mà các hạ khẳng định muốn đối địch với Mộc gia sao?”

Mộc Khuê híp mắt lại, uy hiếp nói.

“Mộc gia? Mộc gia gì, chưa nghe nói qua.”

Tần Giác xem thường, ngay cả một trong mười hai Thánh tộc Linh tộc hắn cũng diệt, Mộc

gia mạnh hơn, còn có thể mạnh hơn Linh tộc à?

Mộc Khuê: “...”

Xém quên, Mộc gia bọn hắn là ẩn thế gia tộc, ngoại giới căn bản không ai nghe nói qua!

“Đã như vậy, hi vọng các hạ không nên hối hận.”

Vứt xuống câu nói này, Mộc Khuê không cần phải nhiều lời nữa, cuốn lên Mộc Nguyên và

https://thuviensach.vn

quay người trở lại linh khí phi hành.

Có Tần Giác vị cường giả Truyền Kỳ Cảnh này ở đây, hiển nhiên không có khả năng lại mang

Mộc Tử Thất đi.

Mộc Khuê cũng không phải loại thiếu gia ăn chơi mới ra đời, không coi ai ra gì kia, thời điểm

này nếu là tiếp tục cường ngạnh chống lại, chắc chắn sẽ bị trực tiếp xử lý.

Coi như về sau có người báo thù cho hắn thì sao chứ?

Chết chính là chết rồi.

Cái gì cũng không còn lại.

Huống chi, Mộc Khuê cũng không dám khẳng định, sau khi đại trưởng lão biết được thế lực ở

chỗ Mộc Tử Thất, vị cường giả Truyền Kỳ Cảnh sẽ còn tiếp tục truy cứu hay không, hay lỡ

như đổi ý thì sao?

“Khuê thúc. . .”

Mộc Tình Vân không cam lòng, nhưng sau khi bị Mộc Khuê trừng mắt, đành phải ngoan

ngoãn ngậm miệng lại.

https://thuviensach.vn

Mộc gia đẳng cấp sâm nghiêm là điều không thể nghi ngờ, Mộc Tử Thất dám khiêu chiến

trưởng lão, nhưng Mộc Tình Vân lại không dám.

Đưa mắt nhìn linh khí phi hành đi xa, Tần Giác chắp hai tay ra sau, dáng vẻ lạnh nhạt.

Sở dĩ không truy kích, một là bởi vì những người này đến từ gia tộc phía sau Mộc Tử Thất,

nếu không làm sao có thể để bọn hắn còn sống mà rời đi chứ.

Thứ hai là hắn đã phái hóa thân đi theo, chuẩn bị 'cảnh cáo' Mộc gia một chút.

Tin rằng trải qua lần 'Cảnh cáo" này, Mộc gia tuyệt đối sẽ không đến tìm phiền toái.

"Hắc hắc, sư đệ thật sự là thần uy cái thế, thiên hạ vô song, đơn giản như vậy liền giải quyết,

nên ban thưởng, về sau ta luyện chế được đan dược sẽ để ngươi nhấm nháp trước."

Bạch Nghiệp bay người lên trước, cao hứng nói.

Tần Giác: "..."

Chẳng biết tại sao, hắn đột nhiên rất muốn đánh cho Bạch Nghiệp một trận, trên thực tế,

Tần Giác đã làm như vậy.

Ầm ầm!

https://thuviensach.vn

Huyền Ất Sơn lần nữa chấn động, nhưng lần này lại không phải địch nhân mà là Bạch Nghiệp.

“Tê!”

Bạch Nghiệp hít sâu một hơi, đau nhe răng nhếch miệng:

“Sư đệ, ngươi muốn đánh chết ta a.”

Tần Giác nhịn không được trợn mắt, không thèm để ý Bạch Nghiệp, thân hình thoắt một cái,

trực tiếp biến mất tại chỗ.

Từ đầu đến cuối, hắn đều không để cái gọi là Mộc gia vào mắt, nếu không phải có đạo bạch

ggggquang kia, khả năng cũng không cần hắn xuất thủ.

Bạch Nghiệp: “...”

Sư đệ của ta quá máu lạnh!

“Ngươi không sao chứ?”

Lúc này Mộc Tử Thất bay tới hỏi.

“Không sao.”

Bạch Nghiệp đứng lên từ trong đá vụn, vỗ vỗ ngực, không để tâm mà nói:

“Trên người ta chính là mặc linh khí Chí Tôn á.”

Mộc Tử Thất: “...”

https://thuviensach.vn

Tần Giác vừa rồi chỉ là tiện tay đánh một quyền thôi, căn bản không có lực, nếu không thì

Bạch Nghiệp cũng không chỉ là đau đơn giản như vậy.

“Hắn thật là sư đệ ngươi à, sao lợi hại như vậy.”

Chần chờ một lát, Mộc Tử Thất nhịn không được hỏi.

Kỳ thật lần đầu

nhìn thấy Tần Giác, Mộc Tử Thất đã cảm thấy đối phương không đơn giản, dù sao nàng xuất

thân từ gia tộc huyễn tu, linh thức so với võ giả bình thường còn nhạy cảm hơn nhiều.

Lúc Tần Giác cầm linh khí Thiên Giai nàng tặng, dáng vẻ không thèm để ý chút nào kia, căn

bản không giống một thiếu niên chỉ mới mười mấy tuổi.

Chỉ là nàng sao cũng không nghĩ tới, Tần Giác lại cường hãn như thế, ngay cả công kích của

đại trưởng lão cũng có thể hóa giải.

Khó trách Bạch Nghiệp từ đầu đến cuối đều là dáng vẻ trấn định tự nhiên.

“Đương nhiên.”

ễ

Bạch Nghiệp ngạo nghễ nói:

https://thuviensach.vn

“Có thểcó một vị sư đệ như vậy, là đời ta lớn nhất… Ách, không đúng, cóthểcó ngươi

chưởng môn phu nhân này, là kiêu ngạo lớn nhất đời này của ta.”

Thấy Mộc Tử Thất sắc mặt căng thẳng kéo xuống, Bạch Nghiệp vội vàng đổi giọng.

“Hừ, hôm nay biểu hiện không tệ, ban đêm có thể ban thưởng nho nhỏ cho ngươi.”

“Thật?”

Bạch Nghiệp đại hỉ.

“Nhưng mà. . . Ta lo lắng gia tộc bên kia sẽ tiếp tục phái cường giả tới.”

Mộc Tử Thất lo lắng nói.

“Yên tâm đi, sẽ không.”

Bạch Nghiệp hững hờ phất phất tay.

Vừa rồi Tần Giác đã thông qua linh lực truyền âm nói chuyện về hóa thân cho hắn, cho nên

Bạch Nghiệp hoàn toàn không lo lắng.

“Đúng rồi, ngươi còn chưa nói cho ta biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.”

Bạch Nghiệp đổi chủ đề.

Phải biết, hắn lúc trước kết bạn với Mộc Tử Thất, nhưng không biết Mộc gia gì cả, càng

không biết sự tình Mộc Tử Thất là Thánh nữ.

https://thuviensach.vn

“Ta. . .”

Mộc Tử Thất do dự nửa ngày, cuối cùng vẫn là nói ra thân phận của mình.

Thì ra Nam Cảnh trừ những thế lực cường đại như ba đại tông môn cùng sáu đại gia tộc ra,

còn có rất nhiều ẩn thế gia tộc, tỷ như Mộc gia.

Mộc gia đến từ Trung Châu thánh địa, đã từng sinh ra cường giả Thánh Cảnh, nhưng mà sau

khi vị cường giả Thánh Cảnh kia vẫn lạc, Mộc gia cũng bị bức tới lui ra khỏi Trung Châu.

Mà hiện nay đại trưởng lão Mộc gia, nguyện vọng lớn nhất chính là dẫn gia tộc trở lại Trung

Châu thánh địa, khôi phục Mộc gia huy hoàng của ngày xưa.

Là Thánh nữ trẻ tuổi trong thế hệ trẻ tuổi của Mộc gia, Mộc Tử Thất tự nhiên được giao cho

hi vọng chấn hưng gia tộc, nếu không Mộc Tử Thất cũng sẽ không nói Thánh nữ là con rối.

Mặt khác, có thể khẳng định, thực lực Mộc gia trên Thiên Cơ tông!

bookmark_add Chương 161: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Khiêu Chiến Toàn Tộc

Phiên bản Dịch · 1644 chữ

https://thuviensach.vn

Mọi người đều biết, đương kim ba đại tông môn, có hai vị cường giả Truyền Kỳ Cảnh, mà

Mộc gia thì có tới năm vị!

Về phần Mộc gia vì sao ẩn thế không ra, kỳ thật có một phần liên quan tới việc rời khỏi

Trung Châu thánh địa.

Với thực lực bây giờ của Mộc gia, dù cho đặt ở Trung Châu thánh địa, cũng không thua gì

loại thế lực trung lưu như Thần Vũ đế quốc, Tinh Đấu đế quốc.

Nhưng Mộc gia từng đắc tội với gia tộc Thánh giả khác, vì phòng ngừa lọt vào sự trả thù của

đối phương, đành phải bị ép rời khỏi Trung Châu, ẩn nấp tại Nam Cảnh.

Ngay cả trước đó Nam Cảnh cùng Tử tộc Yêu tộc chiến đấu trên bình nguyên, bọn hắn cũng

lựa chọn thờ ơ lạnh nhạt.

Lần này nếu không phải Mộc Tử Thất trốn đi, chỉ sợ bọn họ vẫn sẽ không xuất hiện.

Nghe xong Mộc Tử Thất nói, Bạch Nghiệp trợn mắt hốc mồm.

Mặc dù đã chuẩn bị tâm lý thật tốt, nhưng khi biết được mình bốn mươi năm trước thế mà

'lừa gạt' Thánh nữ của gia tộc mạnh mẽ như vậy tới tay, Bạch Nghiệp vẫn cảm thấy hoang

https://thuviensach.vn

đường.

Lập tức nội tâm nhịn không được âm thầm nghĩ mà sợ.

Khi đó Huyền Ất Sơn không có tồn tại tên Tần Giác vô địch này, lỡ như Mộc Tử Thất nói ra

thân phận của hắn, chỉ sợ toàn bộ Huyền Ất Sơn đều sẽ bị san thành bình địa.

menu

Trước Tiếp

Nghĩ tới đây, Bạch Nghiệp ánh mắt càng thêm ôn nhu, có thể thấy, lúc trước Mộc Tử Thất đã

chống đỡ áp lực lớn cỡ nào mới để chuyện này qua đi.

Lần thứ nhất, Bạch Nghiệp có cảm giác mình đã khiến cho Mộc Tử Thất thua thiệt quá

nhiều.

“Yên tâm, về sau ta cũng không để cho ngươi rời đi đâu.”

Bạch Nghiệp ôm chặt lấy Mộc Tử Thất, thần sắc kiên định nói.

Mộc Tử Thất gương mặt xinh đẹp ửng đỏ, yên lặng tựa trên vai Bạch Nghiệp, câu nói này

nàng đã đợi bốn mươi năm.

. . .

https://thuviensach.vn

Giờ phút này, Mộc gia phi hành trên linh khí ngay trên bầu trời với tốc độ nhanh vô cùng,

nhưng không có bất luận cái tạp âm gì,bên trên linh khí phi hành cũng an tĩnh đáng sợ, tất cả

mọi người lâm vào trầm mặc, không dám nói lời nào.

Ai cũng không nghĩ tới, xuất động tình cảnh lớn như vậy, không chỉ không bắt được Mộc Tử

Thất về, mà còn kém chút nữa bị xử lý.

Nhất là Mộc Khuê, âm trầm tới cực điểm, sau khi trở về suy tư làm thế nào để bàn giao lại với

đại trưởng lão.

Một bên khác, Mộc Nguyên mặt mũi bầm dập nằm trên boong thuyền, hận không được

muốn tìm một cái lỗ để chui vào, mình thế mà bại bởi một võ giả ngoại giới!

Mặc dù võ giả ngoại giới kia mặc một bộ phòng ngự linh khí Chí Tôn, nhưng bị đánh thành

dạng này, thực tế quá mất mặt!

Phải biết, võ giả huyễn tu từ trước đến nay đều cực kì kiêu ngạo, huống chi Mộc Nguyên còn

nắm giữ Thiên Toại Viêm!

“Hừ, chờ sau khi đại trưởng lão biết, chắc chắn sẽ không bỏ qua cho tiện nhân kia.”

https://thuviensach.vn

Mộc Tình Vân trong lòng cười lạnh, nghiễm nhiên không có ý thức được tính nghiêm trọng

của vấn đề.

Trong nháy mắt một ngày trôi qua, linh khí phi hành vượt qua vạn lý đi tới một vùng núi, sau

đó thẳng tắp bay tới một ngọn núi!

Phốc!

Hình tượng trong tưởng tượng cũng không có xuất hiện,linh khí phi hành trực tiếp xuyên

qua ngọn núi, biến mất không thấy gì nữa.

Đây đều là huyễn trận Mộc gia bày ra ở bên ngoài, cho dù là cường giả Chí Tôn cảnh cũng

không phát hiện ra được.

Nhưng mà đám người Mộc Khuê không có chú ý tới chính là, lúc bọn hắn tiến vào huyễn

trận, một thân ảnh cũng lặng yên không một tiếng động đi theo ở phía sau, không gây nên

bất kỳ gợn sóng nào.

Xuyên qua huyễn trận, trước mắt rộng mở trong lành, núi xanh thác nước, kỳ hoa dị thảo,

tựa như thế ngoại đào nguyên, có chút yên tĩnh.

https://thuviensach.vn

Nhưng đây chỉ là mặt ngoài, trên thực tế tràn ngập các loại sát cơ, nếu không phải người của

Mộc gia, không cẩn thận liền sẽ hãm sâu vào, vĩnh viễn ra không được.

Linh khí phi hành không dừng lại chút nào, bay thẳng đến một tòa cung điện ở trung tâm.

Trải qua một ngày trị liệu, thương thế trên người Mộc Nguyên cũng đã khôi phục hơn phân

nửa, ba người lần lượt xuống thuyền, đi tới bên ngoài đại điện.

Đại điện chiếm diện tích cực lớn, từ cổng căn bản không nhìn thấy điểm cuối, tràn ngập

sương mù linh lực nhàn nhạt, mờ mịt thần bí.

“Đại trưởng lão, ta đã trở về.”

Mộc Khuê đứng ở cửa đại điện, khom người nói.

Thấy thế Mộc Nguyên cùng Mộc Tình Vân cũng liền vội vàng khom người hành lễ.

“Vào đi.”

Trong đại điện truyền ra một âm thanh bình thản.

“Vâng.”

Mộc Khuê hít một hơi thật sâu, đi vào đại điện.

Không bao lâu, trước mặt ba người xuất hiện một lão giả tiên phong đạo cốt, tóc bạc nhưng

https://thuviensach.vn

mặt vẫn hồng hào.

Lão giả mặt không biểu tình, hàng mi rủ xuống tới bả vai, cho dù không nói gì, lại cho người

ta một loại cảm giác bị đè nén.

Dưới tình huống tộc trưởng bế quan tu luyện, vị đại trưởng lão này chính là chưởng quản của

Mộc gia hiện tại.

“Tử Thất đâu.”

Lão giả nhàn nhạt mở miệng, ngữ khí băng lãnh.

“Thật có lỗi, chúng ta đã thất bại.”

Mộc Khuê kiên trì đáp.

“Lý do.”

“Có một vị cường giả Truyền Kỳ Cảnh nhúng tay vào.”

Mộc Tình Vân bên cạnh chen miệng nói:

“Mộc Tử Thất không chỉ có cấu kết với ngoại nhân, còn đả thương người Mộc gia ta, quả

thực tội không thể tha!”

“Hửm! Thật sao?”

Lão giả híp mắt lại, nhìn về phía Mộc Khuê.

https://thuviensach.vn

“Đúng thế.”

Mộc Khuê nhẹ gật đầu, nói:

“Vị Truyền Kỳ Cảnh kia rất lợi hại, dễ dàng đón lấy một lần công kích ngài cho ta.”

Nghe vậy, lão giả chau mày:

“Nàng đi Thiên Cơ tông rồi?”

Dưới cái nhìn của lão, toàn bộ Nam Cảnh, cũng chỉ có vị lão tổ Thiên Cơ tông kia, mới có thể

nhẹ nhõm đón lấy công kích của hắn.

“Không, là một địa phương nhỏ không có danh tiếng, hình như gọi là. . . Huyền Ất Sơn.”

“Huyền Ất Sơn?”

Lão giả tự lẩm bẩm, mặc dù Mộc gia ẩn thế không ra, nhưng chuyện liên quan tới ngoại giới,

bọn hắn hàng năm đều sẽ có tổ chức chuyên môn tình báo điều tra, nhưng lại chưa bao giờ

nghe nói qua cái gì mà Huyền Ất Sơn.

“Đoạn thời gian trước lưu truyền sôi sùng sục người mới tấn thăng Chí Tôn cảnh, chính là

chưởng môn Huyền Ất Sơn.”

Dừng một chút, Mộc Khuê lại nói:

https://thuviensach.vn

“Bốn mươi năm trước phá hỏng nguyên âm của Mộc Tử Thất người cũng là hắn.”

“Cái gì?”

Lão giả đột nhiên biến sắc:

“Ngươi xác định?”

Nếu như không phải nguyên âm bị phá, chỉ sợ lúc này Mộc Tử Thất đã tiến giai Truyền Kỳ,

cho nên đối với người phá hỏng nguyên âm của Mộc Tử Thất, lão giả có thể nói là hận thấu

xương!

Dù sao, hắn thấy, Mộc Tử Thất là hi vọng duy nhất trước mắt có thể dẫn Mộc gia trở lại

Trung Châu thánh địa.

“Xác định.”

“Được lắm, Huyền Ất Sơn phải không, ta sẽ để cho nó phải trả giá thê thảm nhất!”

Lão giả hừ lạnh một tiếng, đứng lên nói:

“Thông tri nhị trưởng lão cùng Tam trưởng lão, theo ta cùng nhau đi tới Huyền Ất Sơn, ta

ngược lại muốn xem thử, lần này ai có thể ngăn cản!”

Mộc Khuê không nghĩ tới lão giả thế mà phản ứng lớn như vậy, vội vàng đáp:

https://thuviensach.vn

“Vâng!”

“Mặt khác. . .”

“Không cần đi.”

Đúng lúc này, một đạo thanh âm sâu kín truyền đến, đánh gãy lời của lão giả.

Sau một khắc, thanh niên áo trắng như tuyết đột nhiên xuất hiện bên trong đại điện, không

có bất kỳ dấu hiệu nào.

“Ngươi là ai?”

Lão giả vô ý thức hỏi.

“Là ngươi!”

Mộc Khuê thốt ra.

“Ngươi biết hắn?”

Lão giả ngạc nhiên.

“Hắn chính là vị cường giả Truyền Kỳ Cảnh ở Huyền Ất Sơn kia.”

Mộc Khuê khàn giọng nói.

Tần Giác xuất hiện ở đây, không cần nghĩ cũng biết khẳng định là đi theo phía sau bọn hắn,

mà bọn hắn toàn bộ hành trình đều không phát hiện ra.

https://thuviensach.vn

Bất quá Mộc Khuê không biết là, người thiếu niên trước mắt này cũng không phải là Tần

Giác chân chính, mà là hóa thân.

“Các hạ tự tiện xông vào Huyễn vực của Mộc gia ta, là muốn khiêu chiến với Mộc gia sao.”

Đại trưởng lão âm thanh lạnh lùng nói.

“Không không không, ta chỉ là đến thông tri các ngươi một chuyện.”

Thiếu niên phất phất tay, nghiêm túc nói:

“Về sau đừng đến Huyền Ất Sơn nữa.”

“Đương nhiên, nếu như các ngươi không nghe, ta cũng không ngại khiêu chiến toàn tộc các

ngươi.”

bookmark_add Chương 162: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Cảnh Cáo

Phiên bản Dịch · 1523 chữ

“Làm càn!”

Đại trưởng lão gầm thét một tiếng, trên thân đột nhiên dâng lên linh lực trùng thiên, gắt gao

khóa chặt ‘Tần Giác’ lại.

“Các hạ không khỏi cuồng vọng quá đi!”

https://thuviensach.vn

Nói xong câu này, một luồng linh lực cường đại lập tức quét ngang ra, cuốn về phía ‘Tần

Giác’ .

Một người xa lạ đột nhiên xông tới, đồng thời tuyên bố muốn khiêu chiến toàn tộc bọn hắn,

đại trưởng lão làm sao có thể khoan dung.

Quỷ dị chính là, dòng linh lực kia còn chưa tới gần ‘Tần Giác’, liền giống như bị thứ gì đó hóa

giải, lặng yên không một tiếng động tiêu tán, chẳng nhấc lên nửa điểm gợn sóng.

Con ngươi của đại trưởng lão bỗng nhiên thít chặt:

“Xảy ra chuyện gì.”

“Ai, xem ra các ngươi không có ý định nghe lời.”

Thở dài, ‘Tần Giác’ giơ ngón tay lên, điểm lên không trung.

Ầm ầm!

Trong chốc lát, đại trưởng lão giống như đạn pháo đã ra khỏi nòng bay ra ngoài, trực tiếp

đụng xuyên qua vách tường, trên mặt đất xuất hiện vết xước hơn ngàng trượng.

menu

Trước Tiếp

https://thuviensach.vn

Ven đường những nơi đi qua, mặc kệ cái gì cũng đều bị đụng vỡ nát, nhìn qua doạ người vô

cùng.

Phốc!

Đại trưởng lão phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt nháy mắt trở nên trắng bệch như tờ

giấy, nếu không phải nhục thể đủ mạnh, chỉ sợ đã hôn mê.

“Xảy ra chuyện gì?”

“Chẳng lẽ có địch tập kích?”

“Mau đi xem thử.”

“...”

Động tĩnh bên này rất nhanh liền dẫn tới sự chú ý của những cường giả khác ở Mộc gia,

không bao lâu, hơn trăm thân ảnh xuất hiện ở chung quanh, trong đó thậm chí có không ít

đã đạt tới Chí Tôn cảnh.

Song khi bọn hắn nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, đều là lộ ra dáng vẻ khó có thể tin được.

“Ta không nhìn lầm chứ, người nằm trên mặt đất… Hình như là đại trưởng lão?”

https://thuviensach.vn

“Đại trưởng lão, ngươi không sao chứ!”

Đám người hai mặt nhìn nhau, chợt vội vàng xông lên đỡ đại trưởng lão dậy.

Phốc!

Đại trưởng lão lại phun ra một ngụm máu tươi, khí tức uể oải suy sụp.

Một kích, đại trưởng lão Truyền Kỳ Cảnh đỉnh phong trọng thương!

Ba người Mộc Khuê nhìn thấy toàn bộ quá trình vô thức nuốt ngụm nước miếng, hai chân

mềm nhũn, xém chút quỳ xuống.

Thật đáng sợ!

Uy năng như thế, chỉ sợ chỉ có Thánh cảnh trong truyền thuyết mới có thể làm được a?

Một thế lực nhỏ ở nơi xa xôi như Nam Cảnh lại có cường giả Thánh Cảnh tồn tại?

Thế giới này điên rồi sao?

Phải biết, Mộc gia bọn hắn ở đây ẩn thế nhiều năm, đợi một vị Thánh Cảnh sinh ra, có thể

dẫn bọn hắn trở lại Trung Châu.

Nhưng mà mấy trăm năm qua, từ đầu đến cuối cũng không có ai chạm đến Thánh Cảnh.

Hiện tại tình huống này là sao?

https://thuviensach.vn

Giả heo ăn thịt hổ cũng không phải chơi như vậy a? Đây rõ ràng là đóng vai kiến ăn voi!

Đại trưởng lão cũng kinh ngạc vô cùng,

Hắn đã dừng lại ở Truyền Kỳ Cảnh đỉnh phong nhiều năm, rất rõ thực lực của mình, mặc dù

không có khả năng lại xung kích Thánh Cảnh, nhưng trong Truyền Kỳ Cảnh, đại trưởng lão

tự nhận trừ đương kim gia chủ Mộc gia, cùng vị lão tổ Thiên Cơ tông kia ra, không ai là đối

thủ của hắn.

'Tần Giác' một chỉ phá vỡ linh lực hộ thể của hắn, đồng thời đánh hắn trọng thương, trừ

Thánh Cảnh, đại trưởng lão cũng không nghĩ ra khả năng thứ hai.

Khó trách Mộc Khuê sẽ thất bại, có cường giả dạng này tọa trấn, Mộc Khuê có thể còn sống

trở về cũng là đối phương mở lòng từ bi.

Nếu là ôm chặt bắp đùi này, còn lo lắng không thể trở lại Trung Châu thánh địa?

"Hiện tại đồng ý nghe lời sao?"

'Tần Giác' từ trong đại điện vỡ vụn đi ra, thần sắc lạnh nhạt, không để những cường giả Mộc

gia kia vào mắt.

https://thuviensach.vn

“Ngươi!”

Một cao tầng khác của Mộc gia vừa muốn mở miệng, lại bị đại trưởng lão phất tay đánh gãy,

sau đó cười nói với Tần Giác:

“Đồng ý, đương nhiên đồng ý.”

Đại trưởng lão không phải đồ ngốc, làm sao có thể không đồng ý, nếu không chỉ sợ toàn bộ

Mộc gia đều sẽ bị san thành bình địa.

Ngay cả hắn cũng bị một chiêu làm cho trọng thương, coi như tất cả cường giả Mộc gia cộng

lại thì làm được gì?

Chịu thêm hai lần?

Nguyện vọng của đại trưởng lão là dẫn Mộc gia tái hiện huy hoàng, không phải muốn chết!

“Ồ? Ngươi xác định?

‘Tần Giác’ ý vị thâm trường nói.

“Tiền bối yên tâm, chúng ta tuyệt đối sẽ không đến Huyền Ất Sơn nữa!”

Đại trưởng lão nén thương thế, nói chắc chắn.

Cho dù trong lòng rất khó chịu, nhưng đại trưởng lão tuyệt không dám phát tác ngay lúc này.

https://thuviensach.vn

“Rất tốt.”

‘Tần Giác’ nhẹ gật đầu, nói:

“Hi vọng ngươi đừng nuốt lời.”

“Chỉ là… Nếu như Mộc gia có việc, chúng ta có thể đi tìm Mộc Tử Thất hay không?”

Đại trưởng lão thử thăm dò.

“Không được.”

‘Tần Giác’ không chút do dự cự tuyệt:

“Nếu để cho ta nhìn thấy các ngươi ở Huyền Ất Sơn, tất sát.”

Hắn sao có thể không nhìn chút tâm tư kia của đại trưởng lão?

Một khi đáp ứng, chỉ sợ chính là hành động nhiều vô cùng vô tận, ‘Tần Giác’ sao có thể tiếp

nhận?

Đại trưởng lão: “...”

Nói xong câu đó, ‘Tần Giác’ không có tiếp tục ở lâu, trực tiếp ở trước mặt tất cả mọi người

bay ra ngoài.

Mục đích hắn tới nơi này vốn là muốn cảnh cáo Mộc gia, nếu Mộc gia đã đồng ý thỏa hiệp,

hắn cũng không cần thiết tiếp tục ở chỗ này.

https://thuviensach.vn

Về phần Mộc gia sau này như thế nào, có liên quan gì tới hắn à?

‘Tần Giác’ kế thừa toàn bộ tính cách của Tần Giác, cũng không muốn xen vào việc của người

khác.

Không có giết chết bọn người Mộc Khuê đã là nể mặt Mộc Tử Thất thủ hạ lưu tình.

“...”

Đại trưởng lão khóc không ra nước mắt, không nghĩ tới ‘Tần Giác’ cự tuyệt dứt khoát như

thế, xem ra đùi này tạm thời không ôm nổi rồi.

Tính toán của mình cũng thất bại theo đó.

...

Huyền Ất Sơn, sườn đồi.

Tần Giác ngửa đầu uống một ngụm rượu, ánh mắt có chút lập lòe, tất cả mọi chuyện xảy ra

bên chỗ hóa thân đã hiển hiện trong đầu hắn.

Đối với cách làm của hóa thân, Tần Giác coi như hài lòng, hắn đương nhiên không có khả

năng giống trước đó trực tiếp diệt Mộc gia, dù sao cũng là gia tộc của Mộc Tử Thất,cảnh cáo

là được.

https://thuviensach.vn

Hiện tại hắn là kết quả tốt nhất.

“Sư phụ!”

Lúc này, Vân Tịch từ bên cạnh bay tới, nhào vào trong ngực Tần Giác: ‘Ta đói bụng quá’.

Tần Giác: “...”

Ngươi đã là Địa Giai còn cảm thấy đói?

Nhưng mà nghĩ lại thì, mình hình như cũng vậy, thế là cười khổ nói:

“Được, đợi chút nữa chúng ta ăn thịt thú.”

“A! Sư phụ tối với ta nhất!”

Vân Tịch lại cọ cọ với Tần Giác, giống như một con mèo nhỏ.

Đang lúc Tần Giác chuẩn bị đứng dậy đi nướng thịt thú, linh khí trong thiên địa bỗng nhiên

tụ về một hướng, hình thành vòng xoáy mắt thường có thể thấy được.

Tần Giác đưa mắt nhìn lại, khẽ nhíu mày, đây không phải dấu hiệu tiến giai Thiên Giai sao?

Huyền Ất Sơn lại có người muốn đột phá à?

Vòng xoáy linh khí tiếp tục hơn mười phút, trình độ này, muốn cứng rắng tiến cấp Thiên Giai

mà nói, đã thuộc về thượng thừa.

https://thuviensach.vn

“Trời ạ, có người muốn tấn cấp Thiên Giai.”

“Nơi đó hình như là nơi Trương trưởng lão bế quan!”

“Nghĩ không ra Trương trưởng lão nhanh như vậy liền thành công.”

“...”

Trương trưởng lão?

Tần Giác đầu tiên là sững sờ, lập tức nhớ tới Trương Kỷ Trần đến nay còn đang bế quan,

chẳng lẽ người đột phá là hắn?

Nghiêm túc suy nghĩ mà nói, Trương Kỷ Trần đúng là võ giả trong số cao tầng Huyền Ất Sơn,

cách Thiên Giai gần nhất, nếu như là hắn, cũng không kỳ quái.

Chỉ là, nhớ tới trước ngực Trương Kỷ Trần có hai viên thịt kia, Tần Giác vẫn luôn không nhịn

được cười.

Không biết lần này đột phá, có thể loại bỏ hai viên thịt kia hay không.

bookmark_add Chương 163: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Khiêu Chiến Lần Thứ Hai

Phiên bản Dịch · 1595 chữ

Hô!

Vòng xoáy linh khí tiếp tục mười phút, rốt cục tiêu tán.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, có thể rõ ràng cảm giác được một khí tức cường hoành xuất hiện, thình lình đạt

tới Thiên Giai.

“Ha ha ha, ta rốt cục cũng đột phá!”

Thanh âm vui mừng của Trương Kỷ Trần vang lên, truyền khắp toàn bộ Huyền Ất Sơn.

Đến đây thì Huyền Ất Sơn đã có hai cường giả Chí Tôn cảnh cùng hai cường giả Thiên Giai

cảnh.

Cho dù nội tình vẫn không thâm hậu bằng sáu đại gia tộc, nhưng lại không thua bất kỳ một

gia tộc nào khác, thậm chí còn hơn.

Ách, đúng rồi, còn có tên Tahm nữa, cũng là Thiên Giai.

Ầm!

Phiến đá vỡ nát, Trương Kỷ Trần phá cửa mà ra, linh lực quanh thân xoay chuyển, hăng hái,

ngay cả hai cục thịt trước ngực cũng nhỏ đi rất nhiều, tin rằng không được bao lâu nữa liền

có thể chậm rãi dùng linh lực ép trở về trạng thái ban đầu.

“Chúc mừng sư huynh.”

Võ Anh tiến lên cười nói.

https://thuviensach.vn

“Chúc mừng Trương trưởng lão.”

menu

Trước Tiếp

Cao tầng còn lại của Huyền Ất Sơn cũng phụ hoạ theo.

Cho dù giờ phút này ngực Trương Kỷ Trần vẫn có chút quái dị, nhìn qua rất buồn cười,

nhưng không ai dám bật cười.

Hiện tại Trương Kỷ Trần chính là Thiên Giai, bọn hắn nào dám tùy tiện trêu ghẹo.

“Ừm, sư phụ đâu.”

Trương Kỷ Trần nhẹ gật đầu, không kịp chờ mà hỏi.

“Chắc là đang ở đại điện.”

Võ Anh ngạc nhiên, không rõ Trương Kỷ Trần vì sao gấp như vậy.

Lời còn chưa dứt, Trương Kỷ Trần đã biến mất tại chỗ, lưu lại một đám cao tầng Huyền Ất

Sơn với vẻ mặt ngu ngơ.

“Không hổ là đại đồ đệ của ta, quả nhiên không khiến ta thất vọng.”

Trong đại điện, Bạch Nghiệp thu hồi linh thức, hớn hở nói.

https://thuviensach.vn

Tiếp tục như vậy, cho dù không dựa vào thực lực của Tần Giác, tin chắc ràng mấy chục năm

sau Huyền Ất Sơn cũng sẽ trở thành thế lực lớn có tiếng tăm lẫy lừng ở Nam Cảnh.

Nếu là trong lúc đó Mộc Tử Thất tiến giai Truyền Kỳ, như vậy lọt vào danh sách bốn đại tông

môn cũng không phải là không thể.

Dù sao, ở Nam Cảnh, một cường giả Truyền Kỳ Cảnh đủ để bù bất cứ chênh lệch nội tình gì.

Đúng lúc này, Trương Kỷ Trần đột nhiên xông tới kêu lên:

“Sư phụ, sư phụ!”

“Hửm? Nhanh như vậy liền đến rồi?”

Bạch Nghiệp kinh ngạc, hắn vừa rồi sau khi thấy Trương Kỷ Trần đột phá liền thu hồi linh

thức, bởi vậy cũng không có chú ý tới Trương Kỷ Trần muốn tìm hắn.

Chẳng lẽ không phải nên củng cố tu vi trước sao?

“Chúc mừng ngươi thành công đột phá, bước vào Thiên Giai.”

Thấy thế, Bạch Nghiệp cũng không thể không nói gì, đành phải mở miệng chúc mừng.

Nào cóthể ngờ được Trương Kỷ Trần giống như không nghe thấy hắn, sau khi đảo mắt một

https://thuviensach.vn

cái, cắn răng nói:

“Sư phụ, con ếch xanh kia đâu?”

Bạch Nghiệp: “? ? ?”

“Ếch xanh. . . Ngươi nói là Tahm?”

“Đúng vậy!”

Trương Kỷ Trần hít một hơi thật sâu, nói tiếp:

“Ta muốn khiêu chiến với nó lần nữa, rửa sạch nhục nhã!”

“. . .”

Bạch Nghiệp cạn lời.

“Ngươi xác định?”

“Xác định!”

Trương Kỷ Trần chắc chắn nói.

Phải biết, lúc trước hắn sở dĩ chọn bế quan, chính là vì sau khi đi ra có thể chiến thắng Tahm,

báo thù cho chính mình.

Bây giờ thành công đột phá, mặc dù chỉ là vừa mới tiến giai, nhưng Trương Kỷ Trần không

nghĩ rằng mình sẽ lại thua cho một con ếch xanh!

Tuyệt đối sẽ không!

“Ây. . . Được rồi.”

https://thuviensach.vn

Bạch Nghiệp cười khổ, xem ra chuyện ngày đó đã để lại trong lòng Trương Kỷ Trần bóng ma

tâm lý rất lớn, nếu không sau khi đột phá chuyện thứ nhất cũng không phải là muốn khiêu

chiến Tahm.

Phủi tay, Bạch Nghiệp quát lên tên Tahm.

Câu nói này thanh âm không lớn, lại như là mũi tên nhọn truyền ra đại điện, không bao lâu,

Tahm thân hình cồng kềnh tiến đến bên trong đại điện:

“Chủ nhân, có chuyện gì không .”

“Ừm, hắn muốn khiêu chiến với ngươi lần nữa.”

Bạch Nghiệp nhìn ngực của Trương Kỷ Trần, nói thêm:

“Giống như lần trước, không được liếm nơi đó.”

“Được rồi.”

Tahm giống như người máy đáp lại.

“Hừ, lần này ta nhất định phải đánh bại ngươi!”

Trương Kỷ Trần hai mắt cháy lên lửa nóng hừng hực, hắn muốn khiến cho con ếch xanh biến

thái đã mình làm chịu nhục này, phải hoàn trả lại gấp mười gấp trăm lần!

https://thuviensach.vn

Dưới sự chủ trì của Bạch Nghiệp, một người một ếch đi ra bên ngoài đại điện, luồng gió mát

thổi qua, rất có phong thái của cao thủ tuyệt thế giao phong.

“Hửm? Đây là đang tính làm gì?”

Tần Giác từ đằng xa đi tới, có chút nghi hoặc.

“A, Kỷ Trần muốn tiếp tục khiêu chiến Tahm, báo thù cho mình.”

Bạch Nghiệp thuận miệng nói, chuyện lúc trước Tần Giác cũng không biết, cho nên Bạch

Nghiệp không thể không giải thích.

“Thì ra là thế.”

Tần Giác nhẹ gật đầu, có chút hăng hái mà nói:

“Vậy xem ra Kỷ Trần phải thất vọng rồi.”

“Có ý gì?”

Bạch Nghiệp nhịn không được hỏi.

“Hắn không có khả năng chiến thắng Tahm.”

Tần Giác nhún vai.

“Vì sao?”

Bạch Nghiệp không hiểu.

https://thuviensach.vn

Mặc dù Trương Kỷ Trần vừa mới đột phá, nhưng hắn là nhân loại, hiểu được sử dụng võ kỹ.

Trái lại Tahm, trừ tu vi đạt tới Thiên Giai ra, căn bản không hiểu chiến đấu ra sao, cho nên

ngay cả Bạch Nghiệp cũng xem trọng Trương Kỷ Trần hơn.

“Đợi chút nữa ngươi liền biết.”

Tần Giác không có trả lời Bạch Nghiệp, mà ý vị sâu xa nói.

Cắt!

Bạch Nghiệp nhếch miệng.

Cùng lúc đó, trong sân Trương Kỷ Trần cũng đã dẫn đầu động thủ, khởi xướng tấn công

Tahm.

“Phá Ma Chỉ!”

Vừa lên đến, Trương Kỷ Trần liền sử dụng một trong những võ kỹ Địa giai của Huyền Ất Sơn,

khí thế tăng vọt, đâm về phía Tahm.

Trương Kỷ Trần sở dĩ có dáng vẻ nắm chắc thắng lợi như vậy, chính là bởi vì bản thân nắm

giữ rất nhiều võ kỹ.

https://thuviensach.vn

Lần trước bởi vì chênh lệch quá lớn, võ kỹ không cách nào đền bù, hiện tại cùng là Thiên

Giai, Trương Kỷ Trần có thể nói là tràn đầy lòng tin.

Nhưng mà Trương Kỷ Trần lại xem nhẹ một chuyện.

Tahm đúng là ếch xanh biến thành, dưới tình huống bình thường căn bản không có khả năng

hiểu được võ kỹ.

Nhưng nó là ăn đan dược luyện chế từ nguyên hồn của Vô Cực Thánh Giả mới biến thành

dạng này.

Cho dù Tần Giác đã xóa đi ký ức liên quan tới Vô Cực Thánh Giả, nhưng những thứ khác

cũng không xóa đi.

Tỷ như. . . Linh trí cùng võ kỹ.

Bạch!

Mắt thấy công kích của Trương Kỷ Trần sắp đánh trúng, Tahm đột nhiên lướt ngang qua nửa

mét, nhẹ nhõm né tránh.

“Cái gì?”

Trương Kỷ Trần sững sờ, một cái tay khác lập tức truy kích, không ngờ rằng Tahm lại dùng bí

https://thuviensach.vn

kỹ Phản Phục Hoành Khiêu lướt ngang trở về, lần nữa né tránh.

Một giây sau, đầu lưỡi Tahm mạnh mẽ quất lên mặt Trương Kỷ Trần!

“A…!”

Trương Kỷ Trần chỉ cảm thấy ẩm ướt. Trượt đánh tới, sự mềm mại nói không nên lời, ngay

sau đó liền bị đầu lưỡi của Tahm cuốn lấy toàn thân, không thể động đậy.

“Buông ra. . . Cho ta!”

Trên người Trương Kỷ Trần đột nhiên dấy lên linh lực hỏa diễm, bị đau phía dưới, Tahm vội

vàng buông ra đầu lưỡi, lộ ra vẻ mặt đau đớn.

Võ giả Thiên Giai đã có thể điều động một bộ phận linh khí trong thiên địa, Trương Kỷ Trần

đương nhiên không có khả năng lại bị đầu lưỡi của Tahm tuỳ tiện buộc chặt.

“Đại Thần Cơ Bá Quyền!”

Không chút do dự, Trương Kỷ Trần đấm ra một quyền, như phá Kim Chung.

Lần này hắn phong kín tất cả đường lui của Tahm, bất luận Tahm né tránh thế nào, đều sẽ bị

đánh trúng!

Để Trương Kỷ Trần kinh ngạc chính là, Tahm căn bản không có ý định tránh né, trực diện

https://thuviensach.vn

đứng ở nơi đó , mặc cho một quyền của hắn đánh vào người.

Ầm!

Đại địa chấn động, Tahm liên tục rút lui, trên mặt đất lưu lại dấu chân mắt thường có thể

thấy được.

Sau đó Trương Kỷ Trần kinh ngạc phát hiện, nắm đấm của mình lại bị thân thể của Tahm hút

lại!

Trương Kỷ Trần thử nghiệm tát hai cái, kết quả không nhúc nhích tí nào.

“Hắc hắc, tiếp theo đến phiên ta.”

Tahm lộ ra nụ cười nhân cách hóa, lần thứ nhất không sử dụng đầu lưỡi công kích Trương Kỷ

Trần, mà là dùng cánh tay!

Ầm!

Một lát sau, Trương Kỷ Trần ngã trên mặt đất.

bookmark_add Chương 164: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Lịch Luyện

Phiên bản Dịch · 1597 chữ

Vẻn vẹn một bàn tay, Trương Kỷ Trần liền ngã trên mặt đất, nếu không phải hắn kịp thời mở

https://thuviensach.vn

hộ thể linh lực, chỉ sợ đã hôn mê.

Dù vậy, vẫn đứng dậy không nổi.Rất hiển nhiên, hắn thua.Lần nữa lại bại bởi ếch xanh này.

Sao có thể như vậy?

Trương Kỷ Trần khó mà tiếp nhận, con ếch xanh biến thái này làm sao biết võ kỹ?

Với lại dường như thi triển võ kỹ còn mạnh hơn hắn gấp mấy lần!

Nhưng mà Trương Kỷ Trần không biết là, cho dù Tahm mất đi ký ức liên quan tới Vô Cực

Thánh Giả, nhưng những thứ khác cũng không có quên, tỷ như võ kỹ cùng kinh nghiệm

chiến đấu.

Võ kỹ cùng kinh nghiệm chiến đấu của một cường giả Thánh Cảnh Trương Kỷ Trần làm sao

có thể so sánh được?

Tuy nói Tahm cũng không hề hoàn toàn dung hợp với những thứ này, nhưng đối phó với

Trương Kỷ Trần vừa mới đột phá Thiên Giai đã là dư xài.

“Kết thúc rồi?”

Bạch Nghiệp kinh ngạc, này cũng quá nhanh đi!

Lập tức thở dài nói:

https://thuviensach.vn

“Thế mà quên Tahm nắm giữ võ kỹ của Vô Cực Thánh Giả, Kỷ Trần thua không oan.”

menu

Trước Tiếp

Đối với một võ giả mà nói, quan trọng nhất đầu tiên là tu vi, tiếp theo chính là kinh nghiệm

chiến đấu cùng võ kỹ.

Nắm giữ kỹ cường đại, dù cho vượt cấp chiến đấu cũng không phải là không thể, đây cũng là

nguyên nhân trước đó Trương Kỷ Trần nắm chắc thắng lợi trong tay.

Chỉ là hắn không hề nghĩ tới, Tahm không chỉ biết võ kỹ, mà cấp bậc còn cách hắn rất ra,

đừng nói Trương Kỷ Trần vừa mới đột phá Thiên Giai, dù là hắn hiện tại đã là Thiên Giai

trung kỳ, đối đầu với Tahm cũng không phải là đối thủ.

Cả hai chênh lệch quá lớn.

“Chủ nhân, ta thắng.”

Tahm buông nắm đấm của Trương Kỷ Trần ra, chậm rãi lui ra phía sau.

“Ừm.”

https://thuviensach.vn

Bạch Nghiệp nhẹ gật đầu, nhìn về phía Trương Kỷ Trần nằm rạp trên mặt đất, thở dài:

“Kỷ Trần, xem ra ngươi muốn báo thù còn cần một đoạn đường rất dài phải đi a.”

“. . .”

Nửa ngày, Trương Kỷ Trần từ dưới đất bò dậy, thần sắc kiên định nói:

“Sư phụ, ta muốn tạm thời rời khỏi Huyền Ất Sơn, ra ngoài lịch luyện!”

“A?”

Bạch Nghiệp sững sờ, không nghĩ tới Trương Kỷ Trần lại đột nhiên nói ra một câu như vậy,

bởi vậy có chút mờ mịt.

“Sư phụ, ta muốn đi ra ngoài lịch luyện.”

Trương Kỷ Trần lại lặp lại một lần.

“Vì sao?”

Bạch Nghiệp nhíu mày.

“Ta muốn trở nên mạnh hơn!”

Trương Kỷ Trần cắn răng nói.

Phần lớn võ giả sau khi đạt tới Thiên Giai, đều sẽ chọn đi ra ngoài lịch luyện, tìm kiếm cơ

duyên của mình.

https://thuviensach.vn

Cho dù không có cơ duyên, cũng có thể thay đổi tâm cảnh, trước đó Thẩm Chí Văn cùng Tô

Ngạn đều là như thế.

Sau khi lần nữa bại bởi Tahm, Trương Kỷ Trần cũng đưa ra quyết định giống vậy.

Nghe vậy, Bạch Nghiệp nghĩ nghĩ, vốn muốn cự tuyệt, nhưng cuối cùng lại gật đầu đồng ý:

“Được, ta có thể đồng ý cho ngươi ra ngoài lịch luyện, nhưng nhớ, gặp phải nguy hiểm, nhất

định phải ngay lập tức chọn chạy trốn, nhất định không được phô trương thanh thế.”

“Đa tạ sư phụ.”

Trương Kỷ Trần khom người, lại nhìn Tahm bên cạnh, lúc này mới quay người rời đi.

Hắn đương nhiên không có thể đi ngay bây giờ, ít nhất phải chờ vững chắc cảnh giới, chuẩn

bị sẵn sàng.

“Ai, không ngờ rằng chuyện này đả kích hắn lớn như vậy.”

Đưa mắt nhìn Trương Kỷ Trần đi xa, Bạch Nghiệp có chút đau đầu.

Mặc dù hắn thường xuyên khi dễ tên đồ đệ này của mình, chuyện gì cũng để Trương Kỷ Trần

đi làm, đồng thời lấy Trương Kỷ Trần làm thí nghiệm đan dược, nhưng. . . Hắn vẫn yêu

https://thuviensach.vn

thương Trương Kỷ Trần!

“Đều tại ngươi.”

Nói xong, Bạch Nghiệp đưa tay đánh Tahm một cái.

Bị chủ nhân răn dạy, Tahm lập tức lộ ra vẻ mặt ủy khuất.

“Nhưng mà , đối với hắn mà nói, có lẽ không phải chuyện xấu.”

Tần Giác ý vị thâm trường nói.

Phải biết, lúc trước khi Bạch Nghiệp thu Trương Kỷ Trần làm đồ đệ, Trương Kỷ Trần thế

nhưng là trừ Tần Giác ra thì chính là đệ tử có thiên phú tốt nhất Huyền Ất Sơn.

Kết quả những năm gần đây tu vi ít có tiến cảnh, từ đầu đến cuối dừng chân tại Địa Giai,

ngay cả xung kích Thiên Giai cũng là xa vời.

Hiện tại bởi vì Tahm, Trương Kỷ Trần trong vòng mấy tháng ngắn ngủi đột phá thành công,

có thể thấy được mô típ nhân vật chính trong tiểu thuyết huyền không phải là không có đạo

lý.

Bắt đầu trước bị từ hôn, hoặc là bị thế lực lớn nào đó nhục nhã, sau đó nhân vật chính tức

giận phấn đấu, một đường hát vang tiến hành hung tất cả địch nhân, cuối cùng báo thù rửa

https://thuviensach.vn

hận.

Mặc dù Trương Kỷ Trần không cách nào so với với những nhân vật chính kia, nhưng theo xu

thế này, về sau thành tựu Chí Tôn cảnh cũng không phải là không có thể.

Có đôi khi không bức ép bản thân, khả năng cũng không biết mình lợi hại như vậy.

“Ây. . . Nói vậy cũng đúng.”

Bạch Nghiệp cười khổ.

Đồ đệ của mình có thể mạnh lên, Bạch Nghiệp vẫn là rất vui vẻ, nếu như Trương Kỷ Trần

thật tiến giai Chí Tôn cảnh, nói không chừng về sau có thể cân nhắc đem chức chưởng môn

truyền cho hắn.

Về phần Tần Giác, Bạch Nghiệp không hề nghi ngờ, với tính cách của Tần Giác, để hắn làm

chưởng môn, còn khó hơn giết hắn.

Hai người rảnh rỗi lại trò chuyện vài câu, Tần Giác nhẹ lướt đi.

Trở lại sườn đồi, Tần Giác lấy ra thịt yêu thú cất trong nhẫn trữ vật, nổi linh lực hỏa diễm

lên, bắt đầu nướng.

Không bao lâu, mùi thơm nồng nàn tràn ra, Vân Tịch nuốt ngụm nước miếng, thèm nhỏ dãi.

https://thuviensach.vn

“Sư phụ, có thể ăn chưa?”

Vân Tịch không kịp chờ đợi mà hỏi.

“Còn chưa được.”

Mấy giây sau.

“Hiện tại thì sao?”

“Chưa được.”

Lại là qua mấy giây.

“Hiện tại sao rồi?”

Tần Giác: “. . .”

Ngươi từ khi nào mà biến thành máy lặp lại rồi?

Sau khi ăn uống no đủ, sắc trời đã tối, Tần Giác cùng Vân Tịch say khước cứ như vậy mà nằm

ngủ trên đồng cỏ.

Ngày hôm sau, Trương Kỷ Trần đã củng cố xong cảnh giới đang chuẩn bị rời khỏi Huyền Ất

Sơn, Tần Giác cùng Bạch Nghiệp nhao nhao chạy đến đưa tiễn.

Dù thế nào thì Tần Giác cùng Trương Kỷ Trần cũng từng cùng nhau uống rượu, với lại mỗi

lần có việc đều là Trương Kỷ Trần thông tri cho hắn, quan hệ của hai người cũng coi như

https://thuviensach.vn

không tệ.

Đáng nhắc tới chính là, Trương Kỷ Trần không biết dùng thủ đoạn gì, đã che kín hai thịt cầu

trước ngực.

Nghĩ đến cũng thật là, nếu như Trương Kỷ Trần không che lấp nơi đó, sợ rằng sẽ bị những võ

giả khác cười chết.

“Nhớ, lúc gặp nguy hiểm tuyệt đối không được phô trương thanh thế, hiểu chưa.”

Bạch Nghiệp nghiêm túc nói.

Hắn thấy, an toàn của Trương Kỷ Trần là quan trọng nhất, cho nên từ đầu đến cuối vẫn lặp

lại câu nói này.

Trên thực tế với thực lực cấp bậc Thiên Giai của Trương Kỷ Trần, chỉ cần không phải gặp

phải cường giả Chí Tôn cảnh, cho dù đánh không lại cũng có thể chạy trốn.

“Vâng hiểu đệ tử đã hiểu rồi.”

Trương Kỷ Trần có chút cảm động, sư phụ vẫn rất quan tâm hắn.

“Mặt khác, bình đan dược chữa thương này ngươi mang theo đi, là ta tối hôm qua cố ý luyện

https://thuviensach.vn

chế ra, yên tâm, lần này tuyệt đối không có vấn đề.”

Bạch Nghiệp đưa cho Trương Kỷ Trần một bình đan dược, lời thề son sắt nói.

Bình đan dược này chính là Bạch Nghiệp dùng các loại dược liệu luyện chế cao cấp mà Tần

Giác cho hắn, ngưng tụ vô số linh khí, cho nên Bạch Nghiệp vô cùng tự tin.

Trương Kỷ Trần: “. . .”

Vì sao hắn luôn cảm thấy không đơn giản như vậy?

“Làm sao? Không tin ta?”

Vì chứng thực đan dược không có vấn đề, Bạch Nghiệp trực tiếp đổ ra một viên nhét vào

trong miệng.

“Ngươi xem, ta đã nói là không sao rồi mà.”

Bạch Nghiệp nhếch miệng cười một tiếng, lạnh nhạt nói.

“Hửm?”

Một giây sau, Bạch Nghiệp bỗng nhiên nhíu mày, lộ ra biểu tình quái dị.

“Sao vậy, sư phụ?”

Trương Kỷ Trần rùng mình một cái, còn may là hắn không muốn!

“Không, không có gì.”

Bạch Nghiệp bất động thanh sắc thu hồi đan dược, ra vẻ trấn định nói.

https://thuviensach.vn

Trương Kỷ Trần: “. . .”

Quả nhiên không đơn giản như vậy!

bookmark_add Chương 165: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Sư Đệ,A A A

Phiên bản Dịch · 1636 chữ

“Ngươi cầm cái này, nếu như gặp phải nguy hiểm,hãy dùng linh lực kích hoạt.”

Tần Giác đưa cho Trương Kỷ Trần một khối ngọc bài nói.

Bên trong khối ngọc bài này đã được Tần Giác hạ kết giới, chỉcần dùng linh lực kích hoạt,

cho dù là cường giả Đại Thánh cũng không cách nào đánh vỡ, với lại có thể sử dụng nhiều

lần, tuyệt đối có thể bảo đảm an toàn cho Trương Kỷ Trần.

Ngoài dự liệu chính là, Trương Kỷ Trần vậy màcự tuyệt.

“Sư thúc, ta là ra ngoài lịch luyện, không phải trải nghiệm cuộc sống, nếu như cầm cái này, ta

rất có thể sẽ dần dần sinh ra cảm giác ỷ lại, đến lúc đó lịch luyện cũng liền mất đi tác dụng.”

Trương Kỷ Trần đẩy ngọc bài, vẻ mặt nghiêm túc nói.

Điểm này Trương Kỷ Trần quả thực nói không có sai, rất nhiều đệ tử thiên tài của thế lực lớn

https://thuviensach.vn

lúc ra ngoài lịch luyện, đều mang theo các loại thủ đoạn bảo mệnh xem như át chủ bài, để

phòng vạn nhất.

Cái này cũng khiến cho bọn hắn lúc gặp địch nhân sẽ trở nên ngang ngược càn rỡ, không coi

ai ra gì, cuối cùng là xúc phạm đến người không thể trêu vào được, chết không có chỗ chôn.

Tỷ như Ngụy Long Thao trước đó, chính là ỷ vào trên người có được hai kiện linh khí Chí

Tôn, mới dám khiêu khích trước mặt Tần Giác.

Kết quả không nghĩ tới Tần Giác cường đại như thế, không chỉ trực tiếp xử lý hắn, ngay cả

gia tộc sau lưng của hắn cũng bị tiêu diệt.

menu

Trước Tiếp

Cũng chính vì vậy Trương Kỷ Trần mới lựa chọn cự tuyệt, hắn không muốn dựa vào người

khác.

Nghe vậy, Tần Giác đầu tiên là sững sờ, chợt vỗ vai Trương Kỷ Trần, cười nói:

“Ngươi có giác ngộ như vậy là rất tốt, thế thì chú ý an toàn.”

https://thuviensach.vn

“Vâng.”

Trương Kỷ Trần nhẹ gật đầu, ngữ khí vô cùng kiên định.

Lần này lịch luyện trở về, hắn nhất định phải siêu việt Tahm!

“Tạm biệt.”

Tần Giác phất tay.

“Tạm biệt.”

Bạch Nghiệp lập tức phụ họa theo, dáng vẻ vẫn quái dị vô cùng.

“Tạm biệt sư phụ, sư thúc.”

Trương Kỷ Trần ôm quyền khom người, thân hình bay vào không trung, nhanh chóng biến

mất ở chân trời.

“Đuổi theo hắn, bảo hộ an toàn cho hắn.”

Tần Giác dùng linh lực truyền âm nói.

“Vâng.”

Nhận được mệnh lệnh, hóa thân lập tức lặng yên không một tiếng động đi theo bên cạnh

Trương Kỷ Trần.

Mặc dù Trương Kỷ Trần không muốn được người khác bảo hộ, nhưng đó là chuyện của hắn,

https://thuviensach.vn

Tần Giác sao có thể không quan tâm thật chứ? Lỡ như Trương Kỷ Trần chết ở bên ngoài thì

làm sao đây?

Với lại tu vi của hóa thân, hoàn toàn bảo vệ Trương Kỷ Trần dưới tình huống hắn không biết

rõ.

Đúng lúc này, Bạch Nghiệp bên cạnh đột nhiên xông lại ôm lấy Tần Giác.

“Sư đệ. . .”

Chỉ thấy Bạch Nghiệp sắc mặt ửng hồng, thở hổn hển, giống như dục cầu bất mãn.

“? ? ?”

“Sư huynh, ngươi đây là. . .”

Tần Giác ngạc nhiên, Bạch Nghiệp đây là làm sao rồi?

Cho dù là dục cầu bất mãn, cũng không cần động thủ với hắn a?

Chẳng lẽ. . .

Là do viên đan dược kia?

Nhưng đây không phải là đan dược chữa thương sao?

Quả nhiên, chỉ cần là Bạch Nghiệp luyện chế đan dược, mặc kệ cái gì cũng đều không đáng

https://thuviensach.vn

tin cậy!

Khó trách vừa rồi lúc bắt đầu, Bạch Nghiệp liền một bộ dáng toàn thân không được tự nhiên!

“Sư đệ, a a a.”

Không đợi Tần Giác nghĩ rõ ràng, Bạch Nghiệp đã miết khóe miệng, Tần Giác lập tức nhịn

không được rùng mình một cái, đánh một quyền vào mặt Bạch Nghiệp!

Ầm ầm!

Trong chốc lát, Bạch Nghiệp như thiên thạch rơi trên mặt đất, xuất hiện một cái hố có

đường kính mười mét.

“Đau quá.”

Đau đớn kịch liệt cuối cùng cũng khiến cho Bạch Nghiệp khôi phục được một xíu thần trí,

nhưng rất nhanh lại mê ly, tiếp tục bay về phía Tần Giác.

Tần Giác: “. . .”

Đây là đan dược gì?

Dược lực mạnh như vậy?

Ngay cả nam nhân cũng không buông tha!

https://thuviensach.vn

Thở dài, Tần Giác giơ ngón tay lên, điểm ở mi tâm của Bạch Nghiệp.

Ông!

Kim quang hiện lên, Bạch Nghiệp biểu lộ rốt cục dần dần khôi phục bình thường, ửng hồng

trên mặt cũng thối lui.

Sau một lúc lâu, Bạch Nghiệp nháy mắt, mờ mịt nói:

“Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì? Ta sao lại cảm thấy toàn thân kịch liệt đau nhức vô cùng.”

Tần Giác: “. . .”

“Về sau đan dược chữa thương kia, tuyệt đối không được tặng người.”

“Vì sao?”

Bạch Nghiệp khẽ giật mình, sau đó giống như là nhớ tới cái gì, cau mày nói:

“Chẳng lẽ đan dược kia có công hiệu kỳ quái gì sao?”

Bởi vì Tần Giác cưỡng ép xóa đi dược hiệu, cho nên Bạch Nghiệp đã quên chuyện xảy ra vừa

rồi không còn một mảnh.

“. . .”

Do dự nửa ngày, Tần Giác vẫn là nói rõ chuyện này một lần.

“Cái gì?”

https://thuviensach.vn

Bạch Nghiệp kinh hãi, chẳng trách mình cảm thấy toàn thân đau nhức vô cùng!

“Kỳ quái, tại sao có thể như vậy.”

Bạch Nghiệp lấy ra một viên đan dược đặt ở lòng bàn tay, vẫn không có cách giải.

“Ta dùng rõ ràng đều là thuốc chữa thương, không đúng a.”

Tần Giác: “. . .”

Nếu như có thể sử dụng logic để giải thích vì sao ngươi luyện đan ra như thế, chỉ sợ ngươi

cũng sẽ không nhiều năm như thế cũng không có luyện chế ra được một viên đan dược bình

thường.

“Nhất định là nơi nào đó đã xảy ra vấn đề, ta trở về nghiên cứu lại.”

Dường như vì hóa giải xấu hổ, sau khi vứt xuống câu nói này, Bạch Nghiệp liền trực tiếp biến

mất tại chỗ, giống như chưa từng tồn tại.

Tần Giác nhún vai, cũng trở lại sườn đồi, dù sao bị đòn là Bạch Nghiệp, cũng không phải là

hắn.

Giờ phút này, mặt trời chói chang, trời trong xanh thăm thẳm, Lạc Vi Vi đang ngồi xếp bằng

trên tảng đá tu luyện, về phần Vân Tịch, còn chưa tỉnh ngủ.

https://thuviensach.vn

Tần Giác nhấp một ngụm linh tửu, sau đó lấy Linh Cơ mà Long Trẫm đưa cho hắn kia lật

xem.

“Leng keng!”

“Leng keng!”

“Leng keng!”

Liên tục ba tiếng nhẹ vang lên, Tần Giác tập trung nhìn vào, đúng là Long Trẫm nhắn tin cho

hắn.

Nhìn khung đối thoại kia, không khác gì với QQ cả.

Càng ớn hơn nữa là, Long Trẫm còn dùng ảnh chân dung của mình làm ảnh đại diện.

“Có đó không? Tần huynh đệ.”

“Linh tộc bị diệt.”

“Là ngươi làm sao?”

Ba cái tin này đều là được gửi tới vài ngày trước, đáng tiếc Tần Giác cho tới bây giờ mới nhìn

đến.

Từ sau khi trở lại Huyền Ất Sơn, Tần Giác cơ bản không khác gì ngăn cách với thế giới bên

https://thuviensach.vn

ngoài, nếu không phải Long Trẫm cho hắn Linh Cơ này, khả năng hắn cũng không biết Trung

Châu thánh địa đã xảy ra chuyện gì.

Thì ra vài ngày trước, Hồn tộc trước nay vẫn cùng Linh tộc giao hảo phát hiện chuyện Linh

tộc bị diệt.

Trừ tầng kết giới bên ngoài kia ra, toàn bộ Linh tộc đều bị san thành bình địa, tất cả tộc nhân

đều bỏ mình, không có ngoại lệ.

Tin tức truyền ra, cả thế giới chấn kinh.

Đối với Trung Châu mà nói, quả thực là quả siêu bom, nháy mắt dẫn bạo tất cả võ giả!

Một trong Linh tộc trong mười hai Thánh tộc bị diệt tộc, mà lại không có gây nên bất luận

động tĩnh gì, quả thực không thể tưởng tượng nổi!

“Chân tướng Linh tộc bị diệt, nam nhân nhìn trầm mặc, nữ nhân nhìn rơi lệ.”

“Nghi ngờ đủ điều, đến tột cùng ai là người ở phía sau màn?”

“Linh tộc biến mất.”

“Không có người hiểu Linh tộc hơn ta.”

“. . .”

https://thuviensach.vn

Nhìn các tiêu đề màu đỏ loạn thất bát tao trên Linh Cơ, Tần Giác dở khóc dở cười, khoa

trương nhất chính là, lại có người hoài nghi là do Bất Hủ thánh địa làm, với lại ngôn từ chuẩn

xác liệt ra hơn mười nguyên nhân.

Trên thực tế, phóng nhãn khắp Trung Châu, cũng chỉ có Bất Hủ thánh địa mới có thể làm

được chuyện này.

Dù sao, mặc dù Bất Hủ thánh địa trên danh nghĩa chỉ có một vị cường giả Đại Thánh, nhưng

hóa thân kia của Long Trẫm thế nhưng không kém Đại Thánh chút nào.

Huống chi, Long Trẫm nhiều năm chưa hiện chân thân, sớm đã có người suy đoán hắn đã

đột phá Đại Thánh, bước vào cảnh giới cao hơn, nếu như dạng này, lặng yên không một tiếng

động tiêu diệt Linh tộc cũng không phải là không được.

Cộng thêm Long Trẫm từ đầu đến cuối không trả lời, cho dù vừa mới bắt đầu có võ giả

không tin, lúc này cũng chầm chậm tin tưởng.

“Là ta.”

Tần Giác gõ hai chữ, không giấu diếm.

Sớm biết như thế, lúc trước hắn nên trực tiếp nói cho Long Trẫm.

https://thuviensach.vn

bookmark_add Chương 166: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Trung Châu Chấn Động

Phiên bản Dịch · 1654 chữ

Lúc trước sở dĩ không có nói chuyện Linh tộc cho Long Trẫm, một là lười nói, hai là không

cần thiết.

Bởi vì Tần Giác cảm thấy không bao lâu nữa, tin tức Linh tộc bị diệt sẽ truyền ra, với uy năng

của Bất Hủ thánh địa, khẳng định sẽ ngay lập tức biết được.

Chỉ là Tần Giác sao cũng không nghĩ tới, sẽ có người liên hệ chuyện này với Long Trẫm, cho

rằng là do Bất Hủ thánh địa làm.

Mà Long Trẫm rất có thể đã đoán được là Tần Giác, cho nên từ đầu đến cuối mới không đáp

lại, bằng không thì cũng sẽ không gửi tin nhắn hỏi thăm.

Dù sao, phóng mắt ra Linh Ương giới, trừ Long Trẫm ra, cũng chỉ có Tần Giác mới có thể làm

ra chuyện này.

“Quả nhiên là ngươi.”

“Vì sao?”

Rất nhanh, Long Trẫm truy hỏi.

https://thuviensach.vn

Xem ra vị Thánh chủ Bất Hủ thánh địa này vẫn đang đang cầm Linh Cơ chờ Tần Giác trả lời,

căn bản không có để trong lòng chuyện ngoại giới.

Mặc dù khoảng thời gian này rất nhiều người đều cho rằng là do Bất Hủ thánh địa tiêu diệt

Linh tộc, nhưng như vậy thì tính sao? Chẳng lẽ còn có thể đánh Bất Hủ thánh địa, đòi lại cho

Linh tộc một lời giải thích sao?

menu

Trước Tiếp

Hết cách, có thực lực tuyệt đối chính là muốn làm gì thì làm.

Trầm ngâm một lát, Tần Giác cuối cùng kể chi tiết chuyện Linh tộc đến từ Tu La giới, lợi

dụng nguyên hồn kiến tạo Hồn tháp, mở không gian thông đạo, muốn xâm lấn Linh Ương

giới.

Lúc trước, khi Tần Giác phá hủy Hồn tháp, đã có thể cảm giác được khí tức của một thế giới

khác, nếu là cho Linh tộc thêm thời gian, chỉ sợ liền có thể triệt để liên thông Tu La giới, đại

quân áp cảnh.

https://thuviensach.vn

Đến lúc đó, đối với toàn bộ Linh Ương giới mà nói chính là một trận đại nạn!

“Cái gì? Linh tộc đến từ thế giới khác?”

Long Trẫm rất chấn kinh, phải biết, Linh tộc đã chiếm cứ ở Trung Châu thánh địa mấy ngàn

năm, thâm căn cố đế, một quả bom hẹn giờ dạng này chôn bên người, hắn lại không có phát

hiện.

“Đúng vậy, ta cũng là sau khi sưu hồn mới biết được.”

“Khó trách mặc kệ hoạt động gì, bọn hắn đều rất ít khi tham gia.”

Đối với Tần Giác mà nói, Long Trẫm không chút nghi ngờ.

Trừ hai người đều là người xuyên việt, càng thêm tin tưởng đối phương.

Linh tộc đúng là một tộc quỷ dị nhất trong mười hai Thánh tộc, rất ít tham gia các loại hoạt

động của Thánh tộc hoặc Thánh địa.

Cho dù tham gia, cũng rất ít lựa chọn cử cường giả Đại Thánh đi, nhất là Long Trẫm, cho dù

là chân thân, hay là hóa thân, vẫn chưa bao giờ thấy qua cao tầng của Linh tộc.

Trước giờ không cảm thấy có gì, hiện tại những thứ này tự nhiên biến thành chứng cứ.

“Nếu đã vậy, chuyện kế tiếp liền giao cho ta đi, ta sẽ giải quyết.”

https://thuviensach.vn

Sau khi xác định nguyên nhân hậu quả của chuyện này, Long Trẫm đưa ra quyết định.

Dù nói thế nào, Linh tộc cũng là đã từng là một trong những tồn tại cao nhất đứng trong

mười hai Thánh tộc, cho dù là người xâm nhập đến từ dị giới, tối thiểu cũng phải có thứ bàn

giao mới được.

“Đúng rồi, Tần huynh đệ, Hồn tộc có vấn đề hay không?”

Long Trẫm chợt nhớ tới, trong mười hai Thánh tộc, Hồn tộc có quan hệ vô cùng tốt với Linh

tộc, một khi phát sinh tranh đấu, cả hai thường xuyên liên hợp cùng chỗ đối phó với thế lực

khác.

Với lại Hồn tộc ở phương diện sử dụng nguyên hồn vượt xa những Thánh tộc khác, nếu giống

như Linh tộc, quả thực quá nguy hiểm.

“Hẳn không có.”

Theo như lúc trước Tần Giác sưu hồn ký ức, Linh tộc chỉ cố ý giao hảo với Hồn tộc thôi.

Âm thầm đưa rất nhiều tài nguyên tu luyện cùng thiên tài địa bảo, mới đổi lấy được nguyên

https://thuviensach.vn

hồn và phương pháp sử dụng nguồn năng lượng, cả hai có thể nói quan hệ thuần túy là vì lợi

ích, không liên quan đến cái khác.

Nếu để cho Hồn tộc biết Linh tộc đổi lấy phương pháp sử dụng nguyên hồn là vì dẫn đại

quân dị giới đến, nói không chừng sẽ là người đầu tiên trở mặt.

“Vậy ta yên tâm rồi.”

Long Trẫm nhẹ nhàng thở ra.

“...”

...

Ngày hôm sau, Trung Châu lần nữa chấn động, bởi vì tài khoản của Bất Hủ thánh địa ở trên

Linh mạng tuyên bố một thông cáo, chỉ có mấy trăm chữ, ngắn gọn vô cùng.

Nhưng trong đó có mấy tin tức mấu chốt: Bất Hủ thánh địa thừa nhận là bọn hắn tiêu diệt

Linh tộc!

Chỉ một thoáng, toàn bộ Trung Châu sôi trào lên.

Nếu Bất Hủ thánh địa có thể lặng yên không một tiếng động tiêu diệt Linh tộc, chẳng phải là

nói, cũng có thểdiệt những Thánh tộc khác sao?

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, Bất Hủ thánh địa đưa ra lý do tiêu diệt Linh tộc: Linh tộc là người xâm nhập

đến từ Tu La giới, ý đồ kiến tạo Hồn tháp, mở ra không gian thông đạo, dẫn đại quân dị giới

tiến vào, tội không thể tha, toàn tộc san bằng.

Mấy câu nói đó không thể nghi ngờ làm người ta khiếp sợ nhất.

Linh tộc thế mà là người xâm nhập đến từ Tu La giới, với lại muốn dẫn đại quân dị giới tiến

vào?

Đùa cái vẹo gì vậy?

Linh tộc không phải đã tồn tại ở Trung Châu mấy ngàn năm sao?

Không ngoài dự liệu, lập tức liền có người đứng ra chất vấn:

“Linh tộc là một trong mười hai Thánh tộc, làm sao có thể là người xâm nhập đến từ Tu La

giới gì đó chứ.”

“Đúng vậy, ta thấy Bất Hủ thánh địa chỉ tùy tiện tìm lý do, muốn bài trừ phe đối lập!”

“Hừ, Bất Hủ thánh địa nhất định phải nói chuyện này cho rõ ràng.”

“...”

Không ngừng có người tham gia tranh luận ở trên Linh mạng, một số võ giả dần dần trở nên

https://thuviensach.vn

điên cuồng, đúng là có ý dùng dư luận bức bách Bất Hủ thánh địa, để cho ‘thuyết pháp’.

Ngay cả một số Thánh tộc cũng ở sau lưng thêm dầu vào lửa, dù sao, Bất Hủ thánh địa vô

duyên vô cớ tiêu diệt Linh tộc, thực tế quá mức kinh thế hãi tục, bọn hắn có thể không sợ

được sao?

Lỡ như ngày nào đó Bất Hủ thánh địa không cao hứng, cũng tiêu diệt bọn hắn thì làm sao

bây giờ?

Thú vị là, Thất Đại Thánh còn lại từ bắt đầu đến cuối cũng đều giống như không biết chuyện

này, không có chút ý tứ muốn nhúng tay nào.

Mà đối với chất vấn của ngoại giới, Bất Hủ thánh địa cũng đáp lại rất nhanh:

“Ai không muốn tin, có thể tới Bất Hủ thánh địa, bọn hắn sẽ làm cho ra đáp án, nếu như tiếp

tục ở trên Linh mạng tung tin đồn nhảm, thì sẽ bị nhận định là đối địch với Bất Hủ thánh địa.

Lời vừa nói ra, Trung Châu vốn dĩ đang sôi trào liền giống bị giội chậu nước lạnh, nháy mắt

dập tắt.

https://thuviensach.vn

Câu nói này tương đương nói cho tất cả mọi người, ta chính là diệt Linh tộc thì đã làm sao,

các ngươi nếu dám nói không đúng, ta liền đánh hết tất cả các ngươi.

Ai dám đối địch với Bất Hủ thánh địa?

Sợ là mười một Thánh tộc còn lại cộng lại cũng không đủ cho Bất Hủ thánh địa nhét kẽ răng,

chớ đừng nói chi là những nhân sĩ nặc danh chỉ dám kêu gào trên Linh mạng kia.

Nhìn đến đây, Tần Giác trong lúc nhất thời dở khóc dở cười, không hổ là người xuyên việt có

mô típ nhân vật chính, quả nhiên đủ bá khí.

'Leng kẻng'

Đúng lúc này, Long Trẫm gửi tin nhắn tớ:

"Tần huynh, gần đây hơi nhàm chán,ta muốn qua bên chỗ ngươi chơi hai ngày."

"Ây… Chỗ này của ta không có gì chơi."

"Không sao, ta chính là muốn đi ra ngoài một chút."

Tần Giác: "..."

"Yên tâm, ta sẽ ẩn tu vi, không để người khác phát hiện."

"..."

https://thuviensach.vn

...

Tần Giác bên trong vốn dĩ nói giỡn với Long Trẫm, nhưng mà sáng sớm vài ngày sau, khi hắn

rời giường đến sườn đồi bên cạnh thì nhìn thấy Long Trẫm đang nói chuyện phiếm cùng Lạc

Vi Vi!

“Ha ha ha, Tần huynh, chúng ta lại gặp rồi.”

Long Trẫm lộ vẻ vui mừng, cao hứng nói.

Thời khắc này Long Trẫm mặc áo đen, so với lần trước lúc hai người gặp mặt lúc dường như

trẻ ra mười mấy tuổi,giống như đại ca nhà bên, rất khó tưởng tượng được đây là một lão quái

vật sống mấy ngàn tuổi.

“Làm sao ngươi biết ta ở đây?”

Tần Giác vô ý thức mà hỏi.

Hắn hình như không có nói Long Trẫm biết vị trí cụ thể của hắn.

Nhưng nghĩ lại, với tu vi Thái Hư đệ tứ cảnh của Long Trẫm, linh thức quét qua, toàn bộ Nam

Cảnh đều thu hết vào mắt, có thể tìm được hắn hình như cũng không kỳ quái.

bookmark_add Chương 167: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

https://thuviensach.vn

Thư Cầu Cứu

Phiên bản Dịch · 1562 chữ

Huyền Ất Sơn, sườn đồi.

Lạc Vi Vi hai con ngươi khép hờ, hô hấp đều đặn, không ngừng có thuần dương chi lực tụ tới,

bị thiếu nữ hút vào trong người, sau đó hóa thành linh lực cực nóng dung nhập vào đan điền.

Từ sau khi Tần Giác giải trừ phong ấn trên người Lạc Vi Vi, thiên phú tu luyện của thiếu nữ

liền tăng lên gấp bội.

Ngắn ngủi nửa tháng, đã liên tiếp đột phá, bước vào Huyền Giai hậu kỳ.

Cứ theo đà này, qua tiếp mấy tháng xung kích Địa Giai cũng không phải là không được.

May mà Tần Giác đã nói một tiếng với Bạch Nghiệp, giấu chuyện này đi, nếu không thì với

biểu hiện của thiếu nữ, chỉ sợ đã chấn động cao tầng Huyền Ất Sơn từ lâu.

“Cô gái này thiên phú rất tốt, nhưng mà công pháp mà nàng tu luyện hình như có quan hệ

với Thuần Dương thánh địa.”

Long Trẫm đứng chắp tay sau lưng, như có điều suy nghĩ.

“Ừm, nàng tu luyện chính là ‘Thuần Dương Chân Quyết’.”

https://thuviensach.vn

Tần Giác nhẹ gật đầu, nói.

“Thì ra là thế.”

Long Trẫm giật mình.

Với kiến thức của hắn, đương nhiên là biết ‘Thuần Dương Chân Quyết”.

“Đúng rồi, Trung Châu bên kia thế nào rồi?”

menu

Trước Tiếp

Tần Giác đổi chủ đề.

“Có thể thế nào, đám người kia cũng không có lá gan đến Bất Hủ thánh địa chứng thực.”

Long Trẫm nhếch miệng.

Tần Giác: “...”

Xém chút quên, nơi này chính là thế giới cường giả vi tôn.

Thất Đại Thánh địa còn lại lựa chọn thờ ơ lạnh nhạt, chính là bởi vì bọn hắn biết Bất Hủ

thánh địa cùng Long Trẫm rốt cục có bao nhiêu đáng sợ.

Nhất là những người quen biết Long Trẫm kia, đều biết hắn từ trước đến nay có thù tất báo,

https://thuviensach.vn

nếu lúc này dám ở bên ngoài bỏ đá xuống giếng,như vậy thế lực kế tiếp đến từ Tu La giới rất

có thể liền biến thành bọn hắn.

Huống chi, Hồn tộc cũng đã đứng ra biểu thị, Linh tộc xác thực từ chỗ bọn hắn học được

phương pháp sử dụng nguyên hồn, đồng thời ủng hộ Bất Hủ thánh địa, có lẽ có ý chí công vô

tư.

Linh tộc trở thành Thánh tộc đầu tiên bị tiêu diệt, cao tầng Hồn tộc thế nhưng từng tận mắt

thấy khe rãnh khổng lồ kia , quả thực rất đáng sợ, nhưng kết giới bên ngoài không vỡ vụn.

Mấy vị cao tầng sao còn không rõ mình lúc này nên nói gì?

“Cũng không biết, cái gọi là Tu La giới kia sẽ còn tiếp tục phái quân đội tới hay không.”

Đây là điều mà Long Trẫm lo lắng nhất.

Sinh hoạt mấy ngàn năm, đã khiến Long Trẫm đem Linh Ương giới xem như nhà của mình từ

lâu rồi, tuyệt không cho phép bất cứ kẻ nào phá hư.

Nếu như Tu La giới lại phái quân đội tới, sẽ mạnh cỡ nào?

Mặc dù bây giờ Long Trẫm đã siêu việt Đại Thánh, bước vào Thái Hư đệ tứ cảnh, nhưng ai

https://thuviensach.vn

biết Tu La giới kia sẽ cótồn tại mạnh hơn hay không?

“Yên tâm, cho dù đến, cũng không phải là đối thủ của chúng ta.”

Tần Giác nhấp một ngụm linh tửu, lạnh nhạt nói.

Nghe vậy, Long Trẫm đầu tiên là sững sờ, lập tức đột nhiên cười nói:

“Cũng đúng.”

Từ biểu hiện trước đó của Tần Giác, rất có thể đã đạt tới Thái Hư đệ lục đệ thất cảnh, thậm

chí còn mạnh hơn, trừ phi Tu La giới kia có tồn tại Thái Hư đệ thập cảnh.

Nhưng nếu là như thế, há lại sẽ mấy ngàn năm không có phản ứng, còn muốn dựa vào Linh

tộc kiến tạo Hồn tháp mới có thể lần nữa kết nối hai thế giới?

Cho nên, Long Trẫm cho là mình đã nghĩ nhiều.

“Bất Hủ Lưu Ly Thân ngươi có tu luyện sao”

Dường như nhớ tới cái gì, Long Trẫm hỏi.

Mặc dù bộ công pháp kia rất kỳ hoa, người tu luyện càng mạnh, ngưng tụ ra hóa thân càng

yếu.

Nhưng ngưng tụ ra hóa thân lại có thể tu luyện, nói không chừng qua mấy ngàn năm lại là vị

https://thuviensach.vn

cường giả Đại Thánh.

“Đã ngưng tụ thành công hóa thân.”

Tần Giác đáp.

“Cái gì? Nhanh như vậy?”

.Long Trẫm kinh ngạc.

“Ừm, đêm đó liền thành công.”

“...”

Ngươi là đang nói đùa sao?

Bất Hủ Lưu Ly Thân nay đã thuộc về công pháp tốc thành, còn có thể nhanh hơn nữa sao?

“Ở nơi nào, ta xem thử.”

“Bị ta phái đi bảo hộ một sư điệt.”

Tần Giác nói.

“Vậy cảnh giới của hắn là gì?”

“Đại Thánh.”

“? ? ?”

Long Trẫm cho là mình nghe lầm, vô thức lại hỏi một lần:

“Cảnh giới gì?”

https://thuviensach.vn

“Đại Thánh.”

Long Trẫm: “...”

“Ngươi xác định?”

“Đương nhiên.”

Dừng một chút, Tần Giác giải thích nói:

“Hóa thân là ta lấy bản thân làm vật trung gian, dùng linh lực ngưng tụ ra, cho nên cùng Bất

Hủ Lưu Ly Thân có chút khác biệt.”

“Thì ra là vậy.”

Long Trẫm nhẹ nhàng thở ra.

Chờ đã!

Cho dù là như vậy thì cũng quá khoa trương đi?

Dùng linh lực ngưng tụ ra một hóa thân cấp bậc Đại Thánh, vậy bản thể sẽ có cảnh giới gì?

Long Trẫm không dám tưởng tượng, chí ít hắn tuyệt đối làm không được.

Tất cả mọi người đều là người xuyên việt, vì sao lại chênh lệch lớn như vậy chứ?

“Sư thúc, sư phụ nói có việc muốn thương lượng với ngài, muốn ngài đi qua một chuyến.”

https://thuviensach.vn

Lúc này, Võ Anh từ đằng xa đi tới, nhìn Long Trẫm, khom người nói.

Bằng hữu của vị sư thúc này càng ngày càng kỳ quái.

“Chuyện gì?”

Tần Giác nghi hoặc.

“Này… Ta cũng không rõ.”

“Được rồi, ta đã biết.”

Nhẹ gật đầu, Tần Giác quay người nói với Võ Anh:

“Ngươi đứng ở chỗ này đừng đi đâu, ta đi một chút liền về.

“Ta không ăn quýt.”

Long Trẫm trợn mắt.

Hai người nhìn nhau, không hẹn mà cùng lộ ra nụ cười, chỉ còn Võ anhAnh vẻ mặt mờ mịt,

không rõ hai người đang nói cái gì.

...

“Sư huynh, có chuyện gì không?”

Bạch Nghiệp đang nghiên cứu bí tịch luyện đan, thấy Tần Giác đi đến, lập tức ném qua một

phong thư nói:

“Ngươi xem thử cái này.“Thứ gì?”

Tần Giác mờ mịt mở phong thư ra đọc.

https://thuviensach.vn

“Trước đó trong khu vực do Tinh Môn quản, có thế lực cầu cứu chúng ta, nói là gần đây có

yêu thú cao giai xuất hiện, hi vọng chúng ta có thể ra tay giúp đỡ.”

Bạch Nghiệp từ tốn nói.

Tinh Môn giải tán, Bạch Nghiệp tiến giai Chí Tôn, rất nhiều thế lực vốn dĩ phụ thuộc vào

Tinh Môn đều đã quy hàng Huyền Ất Sơn, đồng thời hằng năm đều đưa tới ba phần tài

nguyên tu luyện.

Bây giờ có việc đến đây cầu cứu, Bạch Nghiệp đương nhiên sẽ không có khả năng mặc kệ.

Đây coi như là quy định bất thành văn của Linh Ương giới, giống như Diêu Quang thành hiện

tại vậy, hễ là thế lực tiến vào chiếm giữ bên trong đều phải nộp lên tài nguyên tu luyện nhất

định, nhưng cùng lúc đó cũng sẽ nhận được sự che chở của sáu đại gia tộc.

“Cho nên. . . Ngươi muốn để ta đi?”

Tần Giác nhếch miệng cười một tiếng, ngữ khí

thâm trầm.

Bạch Nghiệp lập tức nhịn không được rùng mình một cái, vội nói: “Sư đệ, ngươi biết ta gần

https://thuviensach.vn

đây có rất nhiều chuyện phải xử lý, căn bản đi không được, lão Vương cũng đang bế quan…”

“Không được.”

Tần Giác không chút do dự cự tuyệt.

“Sư đệ…”

Bạch Nghiệp vừa muốn khuyên giải, Tần Giác đột nhiên phất tay đánh gãy: “Được, ta đồng ý.”

https://thuviensach.vn

“Hả?”

Bạch Nghiệp nháy mắt ngơ ngác, tình huống gì đây?

Ta hình như còn chưa nói gì hết.

Hắn thậm chí đã làm xong chuẩn bị, nếu như Tần Giác lại cự tuyệt, liền đi cầu Mộc Tử Thất.

Sư đệ từ lúc nào mà dễ nói chuyện như vậy?

Là ta đang nằm mơ sao?

Nghĩ tới đây, Bạch Nghiệp dùng sức dụi mắt.

Trên thực tế, nếu như là ngày hôm qua mà nói, Tần Giác trăm phần trăm sẽ cự tuyệt, nhưng

vừa rồi, hắn chợt nhớ tới Long Trẫm.

Nếu Long Trẫm đã ra ngoài, chi bằng mang theo hắn, hai người đều là người xuyên việt, lại

đến từ Địa Cầu, sao có thể không chăm sóc một chút được?

Thuận tiện còn có thể lấy ra làm tay sai để dùng.

Tin rằng ở Linh Ương giới, trừ Tần Giác ra, không ai là đối thủ của Long Trẫm, cái gì mà yêu

thú cao giai, tiêu diệt sạch sẽ trong nháy mắt.

Cho đến khi Tần Giác rời khỏi đại điện, Bạch Nghiệp cũng còn chưa kịp phản ứng.

https://thuviensach.vn

bookmark_add Chương 168: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Dẫn Ta Đi Gặp Gia Chủ Của Các Ngươi

Phiên bản Dịch · 1646 chữ

Nam Cảnh, Tinh Môn.

Đã từng là chúa tể của khu vực này, thời khắc này Tinh Môn chỉ còn lại bức tường đổ nát, tất

cả kiến trúc đều rách nát vô cùng, chính giữa đại điện bị thiên thạch nện thành mảnh vỡ, thê

thảm vô cùng.

Mặt khác, bởi vì Mục Thần sợ lọt vào trả thù của Huyền Ất Sơn, lựa chọn giải tán Tinh Môn,

bây giờ Tinh Môn đã không nhìn thấy nửa bóng người, khắp nơi mọc đầy cỏ dại cùng cây cối,

nơi nào còn có bộ dáng huy hoàng ngày xưa.

Bởi vì cái gọi là tan đàn xẻ nghé, nhất là bây giờ Huyền Ất Sơn như mặt trời ban trưa, ngay cả

sáu đại gia tộc cũng không dám nhúng tay vào khu vực này, ai lại dám nhảy ra tìm đường

chết?

“Ngươi dẫn ta tới nơi này làm gì?”

Long Trẫm nhìn lướt qua, có vẻ mờ mịt.

https://thuviensach.vn

Không phải nói muốn giúp gia tộc gì đó tiêu diệt yêu thú sao?

Chẳng lẽ gia tộc kia đã bị yêu thú tiêu diệt, biến thành dạng này rồi?

“Không có gì, ta chỉ là có cảm giác, muốn đến nơi này nhìn thử thôi.”

Tần Giác nhấp một ngụm linh tửu, lắc đầu nói.

Nói thật, nếu như không phải lúc trước tiện tay đẩy một viên thiên thạch ra, Tần Giác có thể

còn không nghĩ tới phương pháp dùng thiên thạch để công kích địch nhân.

menu

Trước Tiếp

Chỉ là. . . Viên thiên thạch kia đâu?

Tần Giác phi thân lên, bay đến giữa đại điện Tinh Môn, phát hiện viên thiên thạch kia vô

duyên vô cớ lại bị đánh nát.

Ai nhàm chán như vậy?

Nghiêm túc suy nghĩ thì, trước đó Tần Giác chưa từng tới Tinh Môn bao giờ, công kích bằng

thiên thạch cũng là việc ngoài ý muốn đầu tiên, lần thứ hai là trực tiếp khóa chặt môn chủ

Tinh Môn Tống Vân, tiêu diệt.

https://thuviensach.vn

Nếu như không phải tràng cảnh sau này của Ngụy gia nhất định phải hạ màn, Tần Giác có

thể cũng không tiếp tục ra tay nữa.

Như vậy, Ngụy gia cũng sẽ không bị hủy diệt, Ngụy gia không bị hủy diệt, Mục Thần chắc

chắn sẽ không bị dọa đến giải tán Tinh Môn ngay trong đêm để đào vong.

Nhưng mà cho dù hiện tại Tinh Môn không giải tán, cũng chỉ có thể cúi đầu xưng thần với

Huyền Ất Sơn, chỉ có hai vị Chí Tôn, Tinh Môn căn bản không chịu nổi một kích.

“Được rồi, chúng ta đi thôi.”

Tần Giác xoay người nói.

Ở chỗ cách Tinh Môn không xa, có tòa thành nhỏ, việc mà Tần Giác lần này muốn làm, chính

là trợ giúp tòa thành nhỏ kia tiêu diệt yêu thú.

Về phần cụ thể đã xảy ra chuyện gì, còn phải đợi sau khi tới

biết được.

“Không ngờ ta đường đường là Bất Hủ thánh chủ, lại phải đi giúp một thế lực nhỏ bé ở nơi xa

xôi tiêu diệt yêu thú.”

https://thuviensach.vn

Long Trẫm đi theo Tần Giác thở dài.

Nếu để cho những Thánh tộc ở Trung Châu thánh địa kia biết chuyện này, sợ rằng sẽ chấn

kinh trừng to mắt.

Thực ra lúc đầu Long Trẫm cự tuyệt, nhưng Tần Giác muốn tới, Long Trẫm cũng không thể

tự mình ở lại Huyền Ất Sơn a?

Cuối cùng cũng chỉ có thể đáp ứng.

“Ngươi không phải nói muốn ra đi ra ngoài à.”

Tần Giác lời nói chính khí:

“Ta tới đây chính là mang ngươi ra đi ngoài a.”

Long Trẫm: “. . .”

Vậy ta đúng là phải cám ơn ngươi!

. . .

Không bao lâu, hai người liền tới bên ngoài thành nhỏ, tòa thành thị này diện tích không

khác Ám Nguyệt thành cho lắm, nhưng mà thực lực lại cách biệt rất xa.

Mặc dù Ám Nguyệt thành đã thuộc về thành thị ở tít ngoài rìa của Trung Châu, nhưng thành

chủ tốt xấu cũng là vị cường giả Thiên Giai.

https://thuviensach.vn

Mà tòa thành nhỏ này, người mạnh nhất cũng chỉ là Địa Giai thôi.

Hai người tiến vào thành thị, nhìn xung quanh một vòng, vừa chuẩn bị tản ra linh thức tìm

kiếm gia tộc trong phong thư kia, bên cạnh bỗng nhiên truyền đến một tiếng vang trầm,

ngay sau đó một thân ảnh từ trước mặt hai người bay qua.

Bịch!

Thiếu niên bị quẳng xuống đất, miệng phun máu tươi, thân thể nhanh chóng cuốn rúc vào,

mặt mũi tràn đầy thống khổ, hiển nhiên bị thương không nhẹ.

“Tiểu tử thúi, dám cản đường của gia gia ngươi, thật sự là muốn chết.”

Người nói chuyện là đại hán mặt mũi dữ tợn, thấy thiếu niên nằm trên mặt đất, vẫn không

chịu bỏ qua, lần nữa xông lên đánh đấm.

Người qua đường xung quanh lập tức tản ra, đều là mặt không biểu tình, tựa hồ đã quen với

với cảnh tượng tương tự này từ lâu.

“Thật xin lỗi, ta không phải cố ý. . .”

Thiếu niên ôm đầu, hơi thở mong manh nói.

“Cỏ (một loại thực vật), còn dám mạnh miệng!”

https://thuviensach.vn

Đại hán hung hăng đá hai cước, vừa muốn lại thêm một quyền, cánh tay đột nhiên bị thứ gì

kẹp lấy, cả người trong nháy mắt không thể động đậy.

“Đủ rồi.”

Long Trẫm thản nhiên nói.

Mô típ nhân vật chính trải qua chuyện bị từ hôn, bị nhục nhã, gặp phải loại chuyện này, hắn

tuyệt đối sẽ không nhìn như không thấy.

“Ngươi, ngươi là ai, dám cản bản đại gia. . .”

Lời còn chưa dứt, đại hán bay ra ngoài, đâm vào vách tường, phía sau đường nứt vỡ lít nha lít

nhít.

Phốc!

Đại hán phun ra một ngụm máu tươi, tựa như vải rách trượt xuống, may mà Long Trẫm

không có hạ độc thủ, nếu không đừng nói đại hán, cả tòa thành thị chỉ sợ đều sẽ bị phá hủy.

“Ngươi, ngươi. . .”

Đại hán biểu lộ dữ tợn, chỉ vào Long Trẫm nửa ngày, hung tợn nói:

“Ngươi chờ đó cho ta, ngươi chết chắc!”

https://thuviensach.vn

Vứt xuống câu nói này, đại hán thất tha thất thểu đứng lên, chạy về nơi xa.

Nếu như đại hán biết người trước mắt đánh hắn là người mạnh nhất được Linh Ương giới

công nhận, chỉ sợ có thểkhoác lác cả đời.

“Ngươi không sao chứ?”

Long Trẫm đỡ thiếu niên dậy, linh lực trong lòng bàn tay hóa thành một dòng nước ấm dung

nhập vào trong người đối phương, căn bản không để ý uy hiếp của đại hán.

Nói đùa, hắn chính là Bất Hủ thánh chủ, siêu cấp cường giả Thái Hư đệ tứ cảnh, sao có thể bị

một số võ giả Hoàng Giai hù dọa chứ .

“Không, không có việc gì.”

Thiếu niên khiếp sợ ngẩng đầu, rất nhanh liền chú ý đến, thương thế trên người mình vậy mà

không đau chút nào!

Chuyện gì đã xảy ra?

“Không có việc gì thì được.”

Long Trẫm cười cười, lúc này mới buông tay ra.

“Ngươi, ngươi mau chạy đi.”

Do dự nửa ngày, thiếu niên thần sắc khẩn trương nói.

https://thuviensach.vn

“Vì sao?”

Long Trẫm ngạc nhiên.

“Vừa rồi người kia là thị vệ Ngư gia, hắn nhất định sẽ tìm ngươi báo thù.”

Nói đến đây, thiếu niên lộ ra vẻ mặt sợ hãi.

“Ngư gia?”

Long Trẫm sững sờ, nhìn về phía Tần Giác.

Nghe vậy, Tần Giác cũng sầm mặt lại, bởi vì Ngư gia chính là gia tộc viết thư cầu cứu, hi vọng

Huyền Ất Sơn có thể ra tay giúp đỡ kia.

“Nghe nói bọn hắn có Thiên Giai, không đúng, cường giả Chí Tôn cảnh làm chỗ dựa, nếu

không chạy, thì sẽ không kịp.”

Thiếu niên nói tiếp.

Chí Tôn cảnh?

Ngư gia đương nhiên không có khả năng có cường giả Chí Tôn cảnh.

Tần Giác khóe mắt run rẩy, xem ra Ngư gia này là đang muốn cáo mượn oai hùm Huyền Ất

Sơn bọn hắn.

“Không cần sợ, mặc kệ đến là ai cũng vô dụng.

https://thuviensach.vn

Long Trẫm an ủi.

“Thế nhưng là. . .”

Thiếu niên vẻ mặt lo lắng, còn muốn nói tiếp gì đó, đại hán vừa rồi đào tẩu đã mang theo

một đám võ giả chạy đến:

“Đội trưởng, chính là hắn!”

Nam tử trung niên được xưng là đội trưởng sau khi nhìn thấy Long Trẫm khẽ nhíu mày:

“Các hạ hắn là đến từ nơi khác a.”

“Đúng vậy.”

“Vậy ngươi biết đắc tội Ngư gia sẽ có hậu quả gì không?”

Đôi mắt của nam tử trung niên híp lại, lóe ra tia nguy hiểm.

“Không biết.”

“. . .”

“Hừ, đánh cho ta, đánh tới khi hắn không động đậy được mới thôi.”

Nam tử trung niên vung tay lên, hạ lệnh.

Nghe được câu này, Long Trẫm biểu lộ quái dị, đánh tới khi hắn không động đậy được mới

thôi?

https://thuviensach.vn

Cho dù là là Thất Đại Thánh chủliên thủ, cũng không dám nói như vậy?

“Vâng!”

Những võ giả đi theo nam tử trung niên lập tức rút vũ khí ra, vây quanh Long Trẫm.

Đúng lúc này, Tần Giác bỗng nhiên mở miệng nói:

“Dẫn ta đi gặp gia chủ của các ngươi.”

“Ngươi là ai?”

Nam tử trung niên khẽ giật mình, lúc này mới chú ý tới Tần Giác ở bên cạnh.

Tần Giác không có trả lời nam tử trung niên, mà là bún nhẹ tay.

Ba ba ba.

Tất cả võ giả vốn dĩ đang vây quanh Long Trẫm đều như gặp phải trọng kích, mềm nhũn đổ

xuống.

“Dẫn ta đi gặp gia chủ của các ngươi.”

bookmark_add Chương 169: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Ngư Gia

Phiên bản Dịch · 1631 chữ

Mắt thấy cảnh tượng này, nam tử trung niên sững sờ tại chỗ, ngây ra như phỗng.

https://thuviensach.vn

Hắn không phải là đồ ngốc, sao có thể không rõ, mình đây là đá trúng thiết bản.

Bởi vì Tinh Môn giải tán, Ngư gia tiếp nhận rất nhiều võ giả, sau khi trở thành thế lực mạnh

nhất kế thừa khu vực của Tinh Môn này thì rất ngông cuồng.

Dù sao thì bọn hắn cũng không có cường giả Thiên Giai tọa trấn, cho nên từ đầu đến cuối

không có cách nào khống chế triệt để khu vực này.

Về sau bởi vì chưởng môn Huyền Ất Sơn tiến giai Chí Tôn cảnh, Ngư gia đành phải từ bỏ mà

trở thành Tinh Môn thứ hai, cúi đầu xưng thần với Huyền Ất Sơn.

Nhưng ỷ vào uy thế của Huyền Ất Sơn, Ngư gia thời gian gần đây có thể nói là coi trời bằng

vung, đồng thời nói với khắp nơi là sau lưng mình có cường giả Chí Tôn cảnh, căn bản để thế

lực khác để vào mắt, nam tử trung niên đương nhiên cũng không ngoại lệ.

Chỉ là hắn chẳng thể nghĩ tới, mình ở trong thành lại gặp được loại cường giả như Tần Giác

này.

“Ngươi, ngươi, ngươi muốn như thế nào?”

“Một lần cuối cùng, dẫn ta đi gặp gia chủ của các ngươi.”

Tần Giác mặt không biểu tình, lạnh lùng nói.

https://thuviensach.vn

“Ngươi biết ai đứng sau lưng chúng ta không? Nói ra hù chết ngươi, Huyền Ất Sơn!”

Nam tử trung niên kiên trì, ý đồ dùng Huyền Ất Sơn chấn áp Tần Giác.

menu

Trước Tiếp

Nghe vậy, Tần Giác cười to nói:

“Thật ngại quá, ta chính là đến từ Huyền Ất Sơn.”

Lời vừa nói ra, nam tử trung niên ngơ ngác.

Thiếu niên này thế mà đến từ Huyền Ất Sơn?

Phải biết, so với Huyền Ất Sơn, Ngư gia bọn hắn quả thực không khác gì sâu kiến, nếu không

sao lại cúi đầu xưng thần, hàng năm nộp lên ba phần tài nguyên tu luyện?

Vấn đề là, Huyền Ất Sơn cách xa nơi đây ngàn dặm, Tần Giác sao lại chạy tới nơi này?

Dường như nhớ tới cái gì, nam tử trung niên đột nhiên mở to hai mắt, khó có thể tin nói:

“Ngươi là cường giả mà Huyền Ất Sơn phái tới giúp chúng ta tiêu diệt yêu thú?”

“Không phải sao?”

Tần Giác cười nhạt.

https://thuviensach.vn

“Mời đi theo ta.”

Nam tử trung niên cũng không dám lắm miệng, liền vội vàng xoay người dẫn Tần Giác cùng

Long Trẫm đi đến Ngư gia.

Từ sau tiếp nhận võ giả Tinh Môn, Ngư gia đã mở rộng xây dựng thêm mấy lần, nhìn qua

không khác cung điện là mấy.

Nam tử trung niên dẫn đầu, Tần Giác cùng Long Trẫm liền tiến vào Ngư gia, đi tới một

phòng khách trang tríxa hoa.

“Hai vị chờ một lát, ta đi mời gia chủ đến đây.”

Nam tử trung niên run lẩy bẩy, nhanh chóng rời khỏi phòng khách.

Không bao lâu, một nam tử hai bên tóc mai hơi bạc, đôi mi như đao bước vào phòng khách,

đi thẳng vào vấn đề nói:

“Tại hạ là gia chủ Ngư gia Ngư Thương Hải, xin hỏi hai vị chính là cao nhân Huyền Ất Sơn

phái tới trợ giúp chúng ta tiêu diệt yêu thú.”

Tần Giác không nói gì, trực tiếp lấy ra phong thư, ném cho nam tử.

https://thuviensach.vn

Tiếp nhận phong thư, Ngư Thương Hải nhìn thoáng qua, liền vội vàng khom người nói:

“Tại hạ không tiếp đón từ xa, mong được tha thứ.”

Tần Giác phất tay, cười lạnh nói:

“Gia chủ Ngư gia, các ngươi uy phong thật to, dám mượn danh Huyền Ất Sơn cáo mượn oai

hùm, thật sự cho rằng Huyền Ất Sơn ta không biết sao?”

Ngư Thương Hải thân thể căng cứng, trước khi tới, hắn đã nghe toàn bộ quá trình từ chỗ

nam tử trung niên, thế là cắn răng nói:

“Thật có lỗi, ta cũng không nghĩ tới những hạ nhân này ở bên ngoài lại ngông cuồng như thế,

mong rằng tiền bối cho cơ hội, ta nhất sẽ định nghiêm trị bọn hắn.”

Nói đến đây, Ngư Thương Hải hét lớn:

“Áp giải Ngu Thỉ lên cho ta!”

Vừa dứt lời, đại hán trước đó trên đường phố hành hung thiếu niên liền bị người trói lại dẫn

vào,miệng luôn van xin:

“Gia chủ, gia chủ, tha cho ta đi, ta thật không phải. . .”

Không chờ đại hán nói hết lời, Ngư Thương Hải chỉ một chỉ trên không trung, điểm lên mi

https://thuviensach.vn

tâm của đại hán, đại hán vốn dĩ đã bị thương lập tức đau đớn kêu lên một tiếng, bỏ mình tại

chỗ!

Làm xong những thứ này, Ngư Thương Hải lại phân phó cả đội thị vệ úp mặt vào tường ba

tháng, mới lần nữa ôm quyền nói:

“Không biết tiền bối có hài lòng với cách xử lý này của ta không.”

“. . .”

Tần Giác sao cũng không nghĩ tới, tên Ngư Thương Hải này lại quả quyết như thế, trực tiếp

xử tử đại hán, căn bản không cho hắn bất cứ cơ hội phát huy gì.

Khó trách Ngư gia có thể trở thành thế lực võ đạo cường đại nhất kế thừa Tinh Môn, có một

gia chủ dạng này, quả thực không kỳ quái.

“Khụ, cũng được.”

Người cũng bị giết rồi, Tần Giác lại truy cứu nữa thì cũng không hay, đành phải hỏi thăm

chính sự:

“Yêu thú nơ này đến cùng là sao?”

Thấy thế, Ngư Thương Hải nhẹ nhàng thở ra, vội nói:

https://thuviensach.vn

“Tiền bối, từ nửa tháng trước, trong Hắc Sâm Lâm liền không ngừng có cao giai yêu thú ẩn

hiện, xung quanh đã có rất nhiều thôn trang rơi vào độc thủ, nơi này cũng gặp phải tập kích

hai lần, nhưng mà đều bị chúng ta đánh lui, nhưng những yêu thú kia quá cường đại, còn tiếp

tục như vậy, chúng ta chỉ sợ chèo chống không quá hai tháng, rơi vào đường cùng, chỉ có thể

xin giúp đỡ từ quý tông môn.”

Tòa thành thị này cách Hắc Sâm Lâm rất gần, cho nên nếu có yêu thú chạy đến phá hư, cũng

là không kỳ quái.

Trước đây có Tinh Môn trấn thủ, yêu thú Thiên Giai trở xuống có lẽ không dám tùy tiện chạy

ra, nhưng sau khi Tinh Môn giải tán, yêu thú Hắc Sâm Lâm rõ ràng manh động hơn nhiều,

thôn trang thành thị xung quanh đương nhiên trở thành mục tiêu đầu tiên.

“Thì ra là thế.”

Tần Giác giật mình nói:

“Những yêu thú này khi nào sẽ xuất hiện nữa?”

“Ngày mai!”

https://thuviensach.vn

Ngư Thương Hải chắc chắn nói:

“Căn cứ theo chúng ta phỏng đoán, những yêu thú này cách ba ngày sẽ xuất hiện một lần,

ngày mai vừa đúng là ngày thứ ba, cho nên hẳn là sẽ lần nữa ẩn hiện!”

“Được, vậy chúng ta chờ đến ngày mai.”

Tần Giác lộ ra một nụ cười sâu xa.

Chẳng biết tại sao, nhìn nụ cười của Tần Giác, Ngư Thương Hải bỗng nhiên có loại dự cảm

không tốt, nhưng vẫn tiếp tục nói:

“Hai vị tiền bối, ta đã chuẩn bị linh tửu và mỹ thực, mời hai vị dời bước đến chủ điện.”

Ngư gia không hổ là thế lực võ đạo mạnh nhất của khu vực này, cho dù là linh tửu, hay mỹ

thực, đều cực kì trân quý, đáng tiếc là trong mắt Tần Giác cùng Long Trẫm, căn bản không

đáng nhắc tới.

Buổi yến hội này kéo dài chưa tới một canh giờ liền kết thúc, Tần Giác cùng Long Trẫm cũng

được sắp xếp ở hai gian phòng xa hoa nhất, chờ ngày mai đến.

Đóng lại cửa viện, nụ cười trên mặt Ngư Thương Hải nháy mắt biến mất, thay vào đó chính là

âm trầm băng lãnh.

https://thuviensach.vn

“Phụ thân. . .”

Trong bóng tối, một thanh âm vang lên.

“Xuỵt.”

Ngư Thương Hải duỗi ra một ngón tay, đánh gãy lời nói của đối phương:

“Đổi sang nơi khác rồi nói.”

Cho đến khi đi qua hơn phân nửa Ngư gia, tiến vào một gian mật thất, Ngư Thương Hải mới

mở miệng nói:

“Nói đi.”

“Phụ thân, hai người kia có thật là cường giả do Huyền Ất Sơn phái tới?”

Thanh niên từ trong bóng tối đi ra, nhịn không được hỏi.

“Ha ha, ngay cả ta cũng nhìn không thấu tu vi của bọn hắn, còn có thể là giả?”

Nếu như không phải do nhìn không thấu tu vi của hai người, Ngư Thương Hải sao lại sẽ trực

tiếp giết chết Ngư Thỉ để tạ tội?

“Kế hoạch kia. . .”

“Vẫn tiến hành như cũ.”

Ngư Thương Hải trầm lặng nói:

https://thuviensach.vn

“Chúng ta chỉ cần ngồi đợi, ngư ông đắc lợi.”

“Thế nhưng mà. . . Lỡ như bị bọn hắn phát hiện thì phải làm sao bây giờ?”

Thanh niên hơi lo lắng.

“Ngu ngốc, chuyện này trừ chúng ta ra, căn bản không ai biết, bọn hắn sao lại phát hiện

được?”

Ngư Thương Hải chửi ầm lên, mình thông minh như thế, sao lại có nhi tử đần như vậy.

“Phụ thân nói đúng lắm.”

Thanh niên không dám phản bác.

“Hắc hắc, rất nhanh có thể biết được, ở trong đó rốt cục có cái gì.”

Ngư Thương Hải thâm trầm nói.

Cùng lúc đó, Tần Giác thu hồi linh thức, như có điều suy nghĩ, Ngư gia này quả nhiên có vấn

đề.

bookmark_add Chương 170: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Ngư Thương Hải Buồn Bực

Phiên bản Dịch · 1619 chữ

Kỳ thật Tần Giác sở dĩ chạy tới nơi này tiêu diệt yêu thú, hoàn toàn chỉ là bởi vì muốn dẫn

https://thuviensach.vn

Long Trẫm ra ngoài đi dạo mà thôi.

Chỉ là không nghĩ tới, hình như lại đụng phải chuyện ngoài ý muốn.

Ngư gia hiển nhiên đang giấu giếm chuyện gì đó không muốn cho bọn hắn biết.

Tới đây, Tần Giác cũng không lo lắng, tiếp theo chỉ cần Ngư gia có hành động, hắn lập tức có

thể biết chuyện gì đang xảy ra.

Hạ quyết tâm, Tần Giác hai con mắt khép hờ, nằm xuống ngủ.

Bởi vì lần này sẽ không rời khỏi quá lâu, cho nên Tần Giác cũng không mang theo Vân Tịch,

mà để nàng ở Huyền Ất Sơn tu luyện cho tốt, có Lạc Vi Vi làm bạn, tin rằng cũng sẽ không

cảm thấy cô đơn.

Hôm sau, sáng sớm.

Tần Giác duỗi lưng một cái, đẩy cửa phòng ra, phát hiện Long Trẫm đã ngồi ở lương đình

trong sân, đang nhàn nhã uống linh tửu.

Kể từ sau khi biết Tần Giác thích uống rượu, Long Trẫm thỉnh thoảng cũng cầm bình linh

tửu trong tay, với lại tất cả đều là linh tửi mấy ngàn năm, so với linh tửu mà Tần Giác vơ vét

từ Linh tộc kia còn trân quý hơn.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Tần Giác đi ra, Long Trẫm cười nói:

“Tần huynh, muốn uống một chén hay không.”

“Đươngnhiên.“menu

Trước Tiếp

Đương nhiên.

Tần Giác không khách khí.

Thế là hai người cứ thế ngồi trong lương đình uống rượu.

Không bao lâu, bên ngoài viện lạc đột nhiên vang lên tiếng đập cửa thanh thúy.

“Vào đi.”

Két!

Cửa sân mở ra, một thân ảnh đi tới, chính là người thanh niên tối hôm qua.

“Hai vị tiền bối.”

Thanh niên hơi cúi đầu, cung kính hành lễ.

“Có chuyện gì không?”

Tần Giác nhấp một ngụm linh tửu, thuận miệng hỏi.

“Yêu thú đã xuất hiện, gia phụ đang dẫn tộc nhân đi chống lại, cho nên phái ta đến đây mời

hai vị tiền bối hỗ trợ.”

https://thuviensach.vn

“Ồ? Nhanh như vậy?”

Tần Giác hơi kinh ngạc, lập tức hỏi:

“Ngươi tên là gì?”

“A?”

Thanh niên không nghĩ tới Tần Giác lại đột nhiên hỏi vấn đề này, do dự nửa ngày đáp:

“Ngư Linh.”

Thanh niên nhìn qua khoảng chừng hai mươi tuổi, tu vi đã là Huyền Giai sơ kỳ, ở địa phương

này, đủ để được xưng là thiên tài.

Đáng nhắc tới chính là, thanh niên từng là đệ tử hạch tâm của Tinh Môn, chỉ là sau khi Tinh

Môn giải tán, hắn liền trở lại gia tộc của mình.

“Ừm, đi thôi.”

Tần Giác đặt chén rượu xuống nói.

Nói xong, Ngư Linh chỉ cảm thấy hoa mắt, chờ hắn kịp phản ứng lại, không ngờ đã đi tới

tường thành.

Đây là thủ đoạn gì?

https://thuviensach.vn

Thuần di?

Ngư Linh trợn mắt hốc mồm.

Rống!

Lúc này truyền đến tiếng thú rống đinh tai nhức óc khiến Ngư Linh bừng tỉnh.

Chỉ thấy bên ngoài tường thành, mười mấy con yêu thú đang điên cuồng chạy vọt về bên

này, hai mắt đỏ ngầu, giống như mất đi lý trí, dữ tợn đáng sợ.

“Bắn tên!”

Trên tường thành, Ngư Thương Hải cả người khoác áo giáp vung tay lên, vô số mũi tên lập

tức bay ra, bắn về phía yêu thú.

Trên những mũi tên này đều có linh lực, tính xuyên thấu cực mạnh, đối với yêu thú cao giai

có lẽ không có tác dụng gì, nhưng đối với mấy yêu thú này lại là đại sát khí.

Phốc phốc phốc.

Mũi tên cắm vào thân yêu thú, mấy yêu thú có phòng ngự yếu đều ngã xuống tại chỗ, mất đi

sinh tức, yêu thú còn lại cho dù xông đến, cũng bị Ngư Thương Hải dễ dàng giết chết.

“Gia chủ uy vũ!”

https://thuviensach.vn

Đông đảo võ giả Ngư gia lập tức cùng hò hét.

Dù nói thế nào, Ngư Thương Hải cũng là võ giả Địa Giai đỉnh phong, cách Thiên Giai còn lại

một bước, chỉ cần không phải yêu thú Thiên giai, cơ bản sẽ không có uy hiếp gì cho hắn cả.

“Đây chính là những yêu thú mà ngươi nói kia à.”

Tần Giác hai tay chắp ra sau lưng, đánh vỡ tiếng reo hò.

“Tiền bối, các ngươi đã đến.”

Ngư Thương Hải đại hỉ.

“Xem ra hình như cũng không nghiêm trọng lắm.”

Tần Giác trầm lặng nói.

Nghe vậy, Ngư Thương Hải sắc mặt biến hóa, vội vàng giải thích nói:

“Tiền bối có chỗ không biết, đây chỉ là đợt thứ nhất mà thôi, kế tiếp còn sẽ xuất hiện yêu thú

mạnh hơn nữa.”

“Ồ? Phải không.”

Tần Giác nở nụ cười sâu xa.

Rống!

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, trước mắt, trong Hắc Sâm Lâm lần nữa truyền ra tiếng thú rống, khiến người

không rét mà run.

“Đến rồi!”

Ngư Thương Hải khuôn mặt ngưng trọng, nhìn không chút mánh khóe nào.

Nếu như thế giới này có giải thưởng Oscar, như vậy tượng vàng Oscar nhất định thuộc về

hắn.

Tần Giác cũng không có chọc thủng mặt đối phương, hắn ngược lại muốn xem thử, Ngư

Thương Hải này rốt cục đang có ý đồ gì.

Rống!

Lại là một trận tiếng thú gào vang lên, càng nhiều yêu thú từ Hắc Sâm Lâm xông ra, trong đó

thậm chí có hai con yêu thú Địa Giai.

“Không xong rồi!”

Ngư Thương Hải kinh hãi, vô ý thức nhìn về phía Tần Giác cùng Long Trẫm, nhưng hai người

lại không có ý muốn xuất thủ chút nào, thấy thế, Ngư Thương Hải đành phải cắn răng, kiên

https://thuviensach.vn

trì chống đỡ.

May mà Ngư gia không chỉ có một

cường

Dù sao trận chiến này không chỉ có riêng cường giả cao giai quyết đấu, còn phải có người

kéo lấy đại quân Tu La giới mới được.

Nhưng mà quyết định thắng bại cuối cùng, vẫn là những cường giả cao giai kia.

Thẳng đến hừng đông, mười mấy vạn võ giả mới được chỉnh lý hoàn tất.

Tần Giác giống như Tô Ly, bị coi là Chí Tôn cảnh, phân chia trong một đội ngũ từ hai mươi

Chí Tôn cảnh, nhiệm vụ rất đơn giản, ngăn cản cường gải Chí Tôn cảnh trong đại quân Tu La

giới.

Đội ngũ giống bọn hắn, còn có mười cái, nhiều cường giả Chí Tôn cảnh như vậy, đặt ở Nam

Cảnh Linh Ương giới quả thực không dám tưởng tượng.

Nhưng ở nơi này, lại chỉ có thể đánh ra một ít thủ đoạn, căn bản không có tư cách gia nhập

vòng chiến đỉnh cấp.

https://thuviensach.vn

Đừng nói Chí Tôn cảnh, ngay cả Truyền Kỳ cảnh cũng không có tư cách, những cường giả

Thánh Cảnh kia giao thủ sinh ra dao động linh lực, tùy tiện một chút là có thể khiến võ giả

Truyền Kỳ cảnh trọng thương.

Đây chính là chiến tranh vị diện.

Khi trăng đỏ lặn xuống, mặt trời mọc hướng đông, tầm mắt cuối cùng bỗng nhiên xuất hiện

một tòa thành trì đen nhánh, một giây trước còn ở chân trời xa xa, sau một giây đã đi tới

ngoài ngàn mét, cùng Thánh Khí thành triển khai giằng co.

Toà thành trì đen nhánh này giống như Thánh Khí thành, đều là chuẩn Thánh khí, không cần

nghĩ cũng biết, khẳng định đến từ Tu La giới.

“Khí tức linh lực thật quen.”

Tần Giác lẩm bẩm, xem ra Tu La giới này đích thật là Tu La giới mà hắn biết.

Hô!

Chỉ thấy bên trong thành trì đen nhánh dâng lên chín chùm sáng, xuyên thẳng chân trời, mà

bên trong quang mang, chín thân ảnh như ẩn như hiện, tràn ngập sát khí.

https://thuviensach.vn

Trong đó tám vị Đại Thánh, một vị Thái Hư, vừa vặn đối ứng với Huyền Cơ giới bên này.

Rất nhanh, Thánh Khí thành cũng dâng lên chín đạo quang mang, phóng lên phía xa, không

hề sợ hãi.

“Các ngươi chính là tồn tại mạnh nhất ở thế giới này đi.”

Vị cường giả Thái Hư cảnh kia thuộc về cường giả một phương của Tu La giới tiến lên một

bước, mở miệng nói:

“Nếu như các ngươi hiện tại chịu đầu hàng, ngoan ngoãn tránh ra, có lẽ ta có thể bỏ qua

chuyện cũ, tha các ngươi một mạng.”

Đây là một nam tử toàn thân bao phủ khôi giáp, tản ra khí tức lãnh liệt, khiến người không

rét mà run, giống như bị Tử thần để mắt tới, âm trầm quỷ dị.

Lời còn chưa dứt, viện trường Thiên Vị Học Viện liền cười nhạo nói:

“Các hạ không khỏi quá cuồng vọng đi?”

“Ngu xuẩn mất khôn, nếu ngươi đã thành tâm muốn chết, vậy thì tới đi.”

Nói xong, nam tử hừ lạnh một tiếng, trực tiếp mở ra một không gian lâm thời, thả người bay

https://thuviensach.vn

vào.

Đến cấp bậc của bọn hắn, nếu toàn lực chiến đấu, đủ để phá hủy Huyền Cơ giới, đương

nhiên không có khả năng động thủ ở bên ngoài, trừ phi giống Long Trẫm như thế, có thể

chính diện nghiền ép đối thủ.

“Chả lẽ lại sợ ngươi.”

Viện trưởng Thiên Vị Học Viện theo sát phía sau.

Mười sáu vị Đại Thánh còn lại hai mặt nhìn nhau, cũng tiến vào không gian lâm thời.

Chiến tranh, chính thức bắt đầu!

bookmark_add Chương 196: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Phá Quân Trảm Tướng

Phiên bản Dịch · 1664 chữ

Huyền Cơ giới, Đông vực, Cực Đông Chi Địa.

Ầm ầm!

Một tiếng đinh tai nhức óc vang lên, chiến tranh chính thức bắt đầu!

“Giết!”

Là thế lực xâm lược, Tu La giới đương nhiên dẫn đầu triển khai tiến công.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy vạn chiến sĩ từ trong thành trì lao ra, từng tên tay cầm vũ khí, võ trang đầy đủ, như

là một dòng lũ sắt thép hướng về phía Thánh Khí thành, ép người thở không nổi.

Chính là dựa vào quân đội cường hãn, cùng chiến lực cao giai không gì sánh nổi, Tu La giới

mới có thể tiếp tục không ngừng phát động chiến tranh vị diện trên vạn năm, cướp đoạt tài

nguyên tu luyện của thế giới khác.

Mặc dù mỗi lần vị diện chiến tranh đều sẽ vẫn lạc vô số cường giả, nhưng dựa vào cướp đoạt

tài nguyên tu luyện, bọn hắn có thể nhanh chóng sinh ra càng nhiều người mạnh hơn, đền

bù trống chỗ.

Cũng chính là cái gọi lấy chiến dưỡng chiến.

Cùng lúc đó, trên tường Thánh Khí thành, một cường giả Thánh Vương cảnh phụ trách chỉ

huy chiến tranh lần này quát lạnh nói:

“Tất cả võ giả Thiên Giai nghe lệnh, xuất chiến!”

“Vâng!”

menu

Trước Tiếp

https://thuviensach.vn

Trong chốc lát, mấy vạn võ giả Thiên Giai từ Thánh Khí thành phi thân lên, đông đảo đón lấy

đại quân của Tu La giới.

Võ giả Thiên Giai cơ hồ toàn bộ đều là nữ giới, bởi vậy hình thể tương đối yếu đuối so với đại

quân Tu La giới, nhưng trên mặt mỗi người đều tràn ngập kiên nghị, không sợ hãi chút nào.

Rốt cục, hai dòng lũ nhanh chóng vượt qua khoảng cách mấy ngàn mét, đụng vào nhau!

“Tạp chủng, đi chết đi!”

Xông lên phía trước nhất một vị võ giả nữ giơ trường thương, mang theo tiếng xé giớ thê

lương, nháy mắt xuyên qua mấy chiến sĩ Tu La giới, ngay cả nguyên hồn cũng tan nát!

Phốc phốc phốc.

Vứt bỏ trường thương trên thi thể, võ giả nữ tiếp tục công kích, cùng mười đồng bạn thẳng

tiến không lùi, đúng là lấy cứng đối cứng xé mở một đường máu trong đại quân Tu La giới.

Ven đường những nơi đi qua, cơ hồ không ai là địch thủ của nàng, có thể xưng là miểu sát

đồng cấp!

https://thuviensach.vn

Nhưng rất nhanh, đại quân Tu La giới liền phản ứng, lập tức một thân ảnh đầu đầy tóc đỏ đột

nhiên xuất hiện, ngăn trước người võ giả nữ, mặc cho võ giả nữ công kích ra sao thì từ đầu

đến cuối cũng không nhúc nhích tí nào, đồng thời ẩn ẩn sinh ra áp chế.

Mười võ giả nữ còn lại cũng tương tự bị cường giả Tu La giới dây dưa kéo lại, không cách nào

lại tiếp tục tiến lên.

Mặc dù bởi vì Thất Tinh thần nữ nên võ giả đến đây chi viện Huyền Cơ giới sĩ khí đại chấn,

nhưng đại quân Tu La giới không biết trải qua bao nhiêu lần chiến tranh vị diện, sao có thể bị

những võ giả nữ này hù sợ?

Chiến tranh rất nhanh tiến vào giai đoạn gay cấn, trong chiến đấu quy mô lớn như thế, võ

giả Thiên Giai cơ bản không khác gì pháo hôi, không cẩn thận liền sẽ bị tập kích giết chết .

Bởi vì kinh nghiệm phong phú, đại quân Tu La giới dần dần chiếm ưu thế, trái lại Huyền Cơ

giới bên này, bởi vì đại bộ phận đều thuộc về tán tu, độ phối hợp rõ ràng hơi thấp, vừa mới

bắt đầu có lẽ còn không có cái gì, nhưng thời gian lâu dài, chỉ có thể liên tục bại lui.

https://thuviensach.vn

Tới cuối cùng, trừ chỉ huy ra, Thánh Vương cảnh cùng Thánh Cảnh của hai bên cũng toàn bộ

hạ tràng, nhưng mà vì không lan đến võ giả thấp giai phía dưới, bọn hắn đã thiết lập chiến

trường trên không trung.

Mặc dù như thế, vẫn có thể cảm nhận được dao động linh lực kinh khủng, thậm chí thường

xuyên có thể nhìn thấy đỉnh đầu xé mở từng vết nứt không gian, dữ tợn đáng sợ.

Về phần Chí Tôn cảnh cùng Truyền Kỳ Cảnh, sớm đã trở thành trụ cột vững càng của trận

chiến này, điên cuồng chém giết.

Dù sao, cường giả Thánh Cảnh trở lên trước đó không phân thắng bại, bọn hắn chính là tồn

tại có tính uy hiếp lớn trên chiến trường.

Tô Ly đương nhiên cũng không ngoại lệ.

Xoẹt xẹt!

Cự kiếm nặng hơn ngàn cân vạch phá bầu trời, bổ vào trên người của một cường giả Tu La

giới, trực tiếp chém thành hai khúc, máu tươi phun ra, huyết tinh vô cùng.

Bởi vì công pháp đặc thù, Tô Ly trong cùng cảnh giới cơ hồ chưa có địch thủ, giờ phút này đã

https://thuviensach.vn

có ba tên cường giả Chí Tôn cảnh đến từ Tu La giới chết trong tay nàng, mũi kiếm sắc bén,

đánh đâu thắng đó.

Ngay khi Tô Ly nhắm đến đối thủ kế tiếp, dự định tiến lên, một cỗ sát ý bỗng nhiên bao phủ

nàng lại.

Cảm nhận được cỗ sát ý này, Tô Ly lập tức dừng lại tại chỗ, mặt lộ vẻ hoảng sợ, bởi vì nàng

phát hiện, cỗ này sát ý lại thuộc về một cường giả Truyền Kỳ Cảnh!

Mặc dù Tô Ly cùng giai vô địch, nhưng không có nghĩa là nàng có thể khiêu chiến Truyền Kỳ

Cảnh, nhất là trên chiến trường hỗn loạn.

Nhưng mà cỗ sát ý kia cũng không bỏ qua Tô Ly, càng ngày càng tới gần, mắt thấy muốn bộc

phát một kích lôi đình, Tần Giác vẫn đứng ở bên cạnh đột nhiên đưa tay đánh ra một quyền.

Ầm ầm!

Chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, ngay sau đó Tô Ly cảm giác sát ý khóa chặt nàng lại đã

biến mất theo.

Xảy ra chuyện gì?

https://thuviensach.vn

Tô Ly vội vàng ngẩng đầu, phát hiện cường giả Truyền Kỳ Cảnh kia dường như tan biến vào

hư vô, cái gì đều không còn.

“Ngươi. . . Giết chết tên kia?”

Tô Ly cứng đờ quay đầu, nhìn về phía Tần Giác.

Nghe vậy, Tần Giác mỉm cười, không trả lời, mà là nhấp một ngụm linh tửu, bay về phía đại

quân xâm lược của Tu La giới.

“Chờ đã, ngươi muốn làm gì! ?”

Tô Ly kinh hãi, lúc này đơn độc xâm nhập vào quân địch, không khác gì tìm đường chết, cho

dù là Truyền Kỳ cảnh cũng có thể bị tập kích miểu sát.

Tần Giác giống như không nghe thấy Tô Ly, tiếp tục đi tới, nửa đường hễ là cường giả Tu La

giới nào ngăn trước mặt hắn, bất kể cấp bậc, tất cả đều bị một quyền giải quyết, đồng thời

cũng giống với cường giả Truyền Kỳ Cảnh vừa rồi, không còn sót lại một chút nào.

Kỳ thật với thực lực của Tần Giác, căn bản không cần thiết phải phiền phức như vậy, nhưng

bây giờ võ giả Huyền Cơ giới cùng đại quân Tu La giới đang hỗn chiến, nếu như một quyền

https://thuviensach.vn

xuống, chỉ sợ song phương đều biến mất khỏi thế giới này, cho nên Tần Giác dự định trực

tiếp phá quân trảm tướng, xử lý chỉ huy mạnh nhất của đối phương.

Tần Giác cử động rất nhanh liền dẫn tới sự chú ý của những võ giả khác ở Huyền Cơ giới, hết

cách rồi, muốn không chú ý cũng khó lắm, dù sao Tần Giác thực tế quá phách lối, bất kể là

ai, tất cả đều một quyền một tên, bao gồm cả võ giả Truyền Kỳ cảnh trước mắt là tồn tại

mạnh nhất trên chiến trường, quả thực vô địch.

“Nam nhân kia là ai, thật là lợi hại a, sao mà chưa từng nghe nói tới.”

“Hắn là Thánh tử của thế lực lớn nào đó đi.”

“Ngay cả nam nhân cũng lợi hại như vậy, chúng ta còn có lý do gì lùi bước, giết!”

“Giết!”

“...”

Tần Giác cũng mặc kệ những võ giả Huyền Cơ giới kia nghĩ thế nào, trong nháy mắt đã ở

trong đại quân Tu La giới giết ra một đường máu, đi thẳng đến thành trì.

Nơi đó, cưởng giả Thánh Vương cảnh phụ trách chỉ huy đại quân của Tu La giới đang nhìn

https://thuviensach.vn

chằm chằm Tần Giác, sắc mặt âm trầm như nước.

“Muốn chết!”

Cắn răng, La Phong trực tiếp lấy ra Á Thánh khí ‘Diệt Thế Thần Tiễn’ của mình, nháy mắt

thôi động đến cực hạn.

Làm tổng chỉ huy chiến tranh của Tu La giới lần này, đường đường là cường giả Thánh Vương

cảnh, La Phong sao có thể khoan dung sự khiêu khích của đối phương như thế?

Bạch!

Sau một khắc, ‘Diệt Thế Thần Tiễn’ bắn ra một quang mang tràn ngập khí tức hủy diệt vô

tận, ven đường những nơi đi qua, không gian cùng nhau vỡ vụn, phảng phất muốn cắt thiên

địa thành hai mảnh.

Mọi người đều biết, chỉ có sinh ra linh trí, mới có thể chân chính xưng là Thánh Khí, với lại

dưới Thánh Khí còn có hai cấp bậc là Chuẩn Thánh Khí cùng Á Thánh khí.

Cho dù Á Thánh khí kém xa Chuẩn Thánh Khí cùng Thánh Khí, nhưng lại siêu việt hơn

https://thuviensach.vn

Truyền Kỳ Linh khí rất nhiều, người sử dụng thực lực ít nhất cũng tăng lên ba phần.

Đối mặt La Phong sử dụng Á Thánh khí bắn ra một tiễn, thần sắc của Tần Giác như thường,

chậm rãi giơ bàn tay lên, nhẹ nhàng vạch một đường.

Đôm đốp!

bookmark_add Chương 197: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Quét Ngang

Phiên bản Dịch · 1878 chữ

Tần Giác phản kích nhìn qua bình thường không có gì lạ, hoàn toàn chỉ là tiện tay vung lên

thôi.

Không có gió nổi mây phun, cũng không có bất kỳ dao động linh lực gì, thậm chí ngay cả tay

áo cũng không có lay động.

Nhìn thấy cảnh này này, khóe miệng La Phong nhịn không được mà cong lên nụ cười lạnh,

đã bỏ đi chống cự rồi sao?

Quả nhiên, sinh linh thế giới này căn bản không có cách nào chống lại bọn hắn được.

Nhưng khi Tần Giác xuất ra một chưởng này, La Phong mới ý thức được mình có bao nhiêu

https://thuviensach.vn

ngu xuẩn.

Giống như là mất đi tri giác, La Phong không cảm giác được hô hấp, không cảm giác được

nhịp tim, toàn bộ bên trong mắt chỉ còn lại năm ngón tay,phảng phất giống như triệu hồi từ

chỗ sâu trong Địa Ngục, làm hắn kinh hãi muốn chết

Đôm đốp!

Không khí nổ tung.

La Phong bắn ra quang mang trực tiếp bị kình phong vô tận phá hủy, lập tức kình phong này

lướt qua nhẹ nhàng trên thân La Phong, căn bản không kịp phản ứng.

Ngay sau đó kình phong lại lướt qua dãy nhà cao, thành lũy rồi kiến trúc ở phía sau, thẳng

đến từ thành trì bay ra, nhấc lên bụi mù đầy trời.

menu

Trước Tiếp

Nửa ngày, La Phong chật vật quay đầu, phát hiện ngọn núi sừng sững phía sau thành trì lúc

bụi mù rơi xuống đã bị san thành bình địa!

“Làm sao có thể…”

https://thuviensach.vn

La Phong tự lẩm bẩm, Á Thánh khí Diệt Thế Thần Tiễn trong tay ầm ầm nổ tung, hóa thành

tro tàn tiêu tán.

Răng rắc!

Diệt Thế Thần Tiễn nổ tung, trên mặt La Phong cũng nứt ra một khe hở mắt thường có thể

thấy được, giống như tấm gương bị đánh nát, quang mang từ bên trong bắn ra.

Răng rắc, răng rắc.

Lại là vài tiếng vang nhẹ, khe hở trên mặt La Phong bắt đầu lan tràn ra phía ngoài, càng ngày

càng nhiều quang mang nở rộ, cho đến trải rộng toàn thân!

Không chỉ có La Phong, hễ là cường giả Tu La giới bên trong tòa thành trì này, cho dù đẳng

cấp cao hay thấp, tất cả lúc này đều có lít nha lít nhít đường vân vỡ ra, giống như đồ sứ lúc

nào cũng có thể vỡ vụn.

“Không…”

La Phong há to miệng, giống như muốn bắt lấy gì đó, nhưng một giây sau, hắn liền ngã trên

mặt đất, biến thành vô số vụn máu thịt, mất đi sinh tức, nhìn qua giống như một tác phẩm

https://thuviensach.vn

nghệ thuật.

Cùng lúc đó, cường giả còn lại của Tu La giới cũng ngã xuống, biến thành vụn máu thịt, toàn

bộ thành thị liền biến thành tử thành!

Một số chiến sĩ thậm chí chỉ mới chuẩn bị đến tiếp ứng còn chưa kịp lộ diện, cứ như vậy

không biết sao mà chết đi.

Thấy thế, Tần Giác thu bàn tay về,sau đó thổi ra một hơi.

Hô!

Gió nhẹ thổi qua, thành thị cũng giống như Diệt Thế Thần Tiễn trước đó, đều theo gió tiêu

tán, bao gồm cả máu thịt của La Phong cùng cường giả Tu La giới.

Tĩnh…

Chỉ sợ trước đó, không ai có thểnghĩ đến, chiến tranh vị diện trên chiến trường có thể yên

tĩnh đến loại trình độ này, đến mức ngay cả sợ hãi thán phục cùng hít vào khí lạnh cũng

quên.

Nhất là những chiến sĩ Tu La giới kia, mấy giây trước bọn hắn còn tùy ý chiến đấu, hận

không thể phóng thích tất cả linh lực, chém giết địch nhân.

https://thuviensach.vn

Nhưng bây giờ, bọn hắn chỉ còn lại sợ hãi!

Cường giả Thánh Cảnh còn lại chưa phân ra thắng bại, La Phong chính là tồn tại cường đại

nhất trong Tu La giới.

Với lại La Phong trãi qua quá nhiều lần chiến tranh vị diện, từng chỉ huy đại quân chính diện

đánh tan ba thế giới võ đạo, có thể nói là kinh nghiệm phong phú.

Bởi vậy chiến sĩ Tu La giới đều tràn ngập lòng tin.

Kết quả… Cứ như vậy mà không còn gì rồi?

Toàn bộ thành trì cũng không còn gì.

Chẳng lẽ Huyền Cơ giới cố ý ẩn giấu một vị Đại Thánh?

Một kích diệt sát toàn bộ sinh linh của thành trì, trừ Đại Thánh, đám người nghĩ không ra

khả năng thứ hai.

Giờ phút này, cho dù là chiến sĩ Tu La giới hay là võ giả Huyền Cơ giới, tất cả đều sững sờ tại

chỗ, khiếp sợ nói không ra lời, nhất là Tô Ly.

Nàng cảm thấy mình nằm mơ.

Không sai, nhất định là nằm mơ.

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới đây, Tô Ly một kiếm chém đứt đầu cường giả Tu La giới trước mặt, mấy giọt máu

tươi lập tức bắn lên trên mặt, có chút ấm nóng.

Ách… Không phải đang nằm mơ!

...

“Còn lại giao cho các ngươi.”

Vứt xuống câu nói này, Tần Giác bay thẳng vào không trung, biến mất không thấy gì nữa, để

lại một đám với vẻ mặt ngơ ngác.

La Phong đã bị hắn giết chết, còn lại bất quá là vài Thiên Giai, Chí Tôn, Truyền Kỳ thôi, nếu

như cường giả Thánh Vương cảnh phụ trách chỉ huy bên này của Huyền Cơ giới xuất thủ,

căn bản không ai có thể đỡ nổi.

Không biết qua bao lâu, vị Thánh Vương cảnh kia rốt cục cũng phản ứng, sau đó không chút

do dự xông ra Thánh Khí thành, hô lớn:

“Giết!”

Khí tức thuộc về cường giả Thánh Vương cảnh lập tức không giữ lại chút nào mà phóng xuất

ra, càn quét toàn bộ chiến trường.

https://thuviensach.vn

...

Cùng lúc đó, Tần Giác cũng đã đi tới bầu trời, gia nhập vòng chiến thuộc về cường giả Thánh

Cảnh trở lên.

Một lát sau, Tần Giác xé mở không gian lâm thời mà cường giả Tu La giới mở ra, lần nữa để

lại một đám với ánh mắt mù mờ.

Về phần những cường giả Tu La giới kia, sớm đã thần hình câu diệt, chết không thể chết nữa.

Vừa mới đi vào không gian lâm thời, đối diện liền bay tới hai dao động linh lực, đủ để khiến

cường giả Thánh Vương cảnh trọng thương.

Khó trách bọn hắn sẽ cố ý mở ra một không gian lâm thời, nếu không chỉ sợ còn chưa phân

ra thắng bại, những người khác liền toàn bộ chết sạch.

Tần Giác khí cơ khẽ nhúc nhích, hai dao động linh lực lập tức biến mất, hắn tùy ý quét mắt,

phát hiện hai võ giả Thái Hư ở chỗ sâu trong không gian, hơn mười Đại Thánh còn lại, thì ở

ngoại vi.

Vừa rồi dao động linh lực bay tới, chính do Thất Tinh thần nữ cùng một cường giả Tu La giới

https://thuviensach.vn

chiến đấu tạo thành.

Nhưng mà nhìn tình huống, Thất Tinh thần nữ hình như đang rơi vào thế hạ phong.

Ầm!

Chỉ nghe một tiếng vang trầm, Thất Tinh thần nữ liên tục rút lui, khóe miệng lưu lại tơ máu,

nhìn qua vô cùng chật vật, nơi nào còn có dáng vẻ cao quý vũ mị tối hôm qua nữa.

Có thể làm cho Thất Tinh thần nữ cấp bậc Đại Thánh đỉnh phong chật vật như thế, có thể

thấy được đối phương có bao nhiêu lợi hại.

“Thế mà có thể chống đỡ lâu như vậy, thú vị đấy.”

Cùng Thất Tinh thần nữ đối chiến chính là một người trung niên mặt trắng không râu, hai

mắt hãm sâu, hắn nhìn Thất Tinh thần nữ từ trên xuống dưới, chậc lưỡi nói:

“Nếu là có thể dùng ngươi làm lô đỉnh, nói không chừng có thể đột phá trói buộc, bước vào

Thái Hư.”

Nói đến đây, ánh mắt của người trung niên dần dần nóng rực lên.

“Mơ tưởng!”

https://thuviensach.vn

Thất Tinh thần nữ cắn răng, chỉ ra mấy chỉ ấn, ở giữa mi tâm đột nhiên hiện ra một đóa hoa

sen màu tím, khí tức kéo lên, đạt tới Đại Thánh.

“Hửm? Bí pháp tăng thực lực lên sao?”

Trung niên nhân cười nhạo:

“Ha ha, ta ngược lại muốn xem thử, bí pháp này có thể để ngươi chống đỡ được bao lâu.”

Mặc dù thực lực của Thất Tinh thần nữ tăng lên, nhưng người trung niên lại không hề sợ hãi.

Dù cho tăng cao tu vi, Thất Tinh thần nữ nhiều nhất cũng chỉ ngang với hắn mà thôi.

Mà loại bí pháp tăng tu vi này, thường sẽ tạo ra gánh nặng rất lớn cho thân thể, thời gian lâu

dài, thậm chí sẽ ảnh hưởng tới căn cơ, phản phệ, cho nên người trung niên không vội chút

nào.

Nghe vậy, Thất Tinh thần nữ không nói gì, thân hình trực tiếp biến mất tại chỗ.

Người trung niên nhíu mày, hắn không phát hiện được khí tức của Thất Tinh thần nữ.

Ông!

Mười hai quang trụ tử sắc đột nhiên chia làm nhiều hướng khác nhau bắn ra, bao vây quanh

https://thuviensach.vn

người trung niên, cũng nhanh chóng tản ra tử khí nồng đậm, ngăn cản ánh mắt cùng linh

thức của người trung niên.

“Đây là cái gì?”

Người trung niên rốt cục cũng ý thức được nguy cơ, đề cao cảnh giác.

“Ngươi cho rằng ta đang sử dụng bí pháp sao?”

Thanh âm lạnh lùng của Thất Tinh thần nữ vang lên, từ bốn phương tám hướng truyền đến,

căn bản phân biệt không ra vị trí cụ thể là ở nơi nào.

“Ngu xuẩn, đây mới là thực lực chân chính của ta.”

Trong chốc lát, người trung niên chỉ cảm thấy một đôi mắt ở trước mặt mình chậm rãi mở

ra, lóe ra tử quang quỷ dị!

Đồng thuật!

Cho dù người trung niên đã bảo trì cảnh giác cao độ, không có bất kỳ sơ hở gì, nhưng đáng

tiếc, đồng thuật không cần sơ hở, cho dù là mạnh như người trung niên, cũng có cứng đờ

trong chốc lát.

Ầm!

https://thuviensach.vn

Bên trong sương mù tím, một linh lực như tấm lụa bỗng nhiên phá không mà đến, đánh vào

trên thân người trung niên, người trung niên trực tiếp thổ huyết bay ra, nếu không phải

nhục thể đủ mạnh mẽ, chỉ riêng là lần này liền có thể khiến hắn trọng thương.

Không chờ cho trung niên nhân kịp phản ứng, lại một linh lực như tấm lụa phá không mà

đến, không có bất kỳ dấu hiệu gì.

Từ cuộc chiến mới vừa rồi, Thất Tinh thần nữ đã ý thức được, không thể cùng người trung

niên cận chiến, cho nên nàng lựa chọn thi triển đồng thuật, phối hợp với Lĩnh vực đánh lén

của mình .

Trước mắt xem ra thì, phương pháp này quả thực dùng rất được, đánh cho người trung niên

kia dường như không hề có lực hoàn thủ.

bookmark_add Chương 198: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Dừng Ở Đây

Phiên bản Dịch · 1663 chữ

Đồng thuật, vô luận đặt ở bất kỳ địa phương nào, đều là một trong những năng lực nguy

https://thuviensach.vn

hiểm nhất.

Bởi vì đồng thuật cao cấp căn bản không cần sơ hở, hoặc là nói, có thể tạo ra sơ hở, khiến

người ta khó mà phòng bị.

Phải biết, võ giả cao giai, hơi không cẩn thận liền sẽ thân tử đạo tiêu, huống chi đột nhiên lọt

vào tập kích đồng thuật?

La Uyên hiện tại lâm vào hoàn cảnh lúc nào cũng có thể vẫn lạc.

Trước đó, La Uyên vẫn cho là cấp bậc mình vô địch dưới Thái Hư.

Cho tới bây giờ hắn mới ý thức được, mình không chỉ có sai, mà còn sai nghiêm trọng.

Bởi vì từ đầu đến cuối hắn đều không hề có lực hoàn thủ, thậm chí ngay cả bản thể của Thất

Tinh thần nữ ở nơi nào cũng không tìm ra, chỉ có thể mặc cho đối phương không ngừng

công kích, chật vật tránh né.

“Đáng chết!”

Phun ra một ngụm máu tươi, La Uyên cả khuôn mặt nháy mắt trở nên trắng bệch như tờ

giấy, không có chút huyết sắc nào.

Liên tục nhiều lần lọt vào công kích, dù cho mạnh như La Uyên cũng dần dần khó mà chống

https://thuviensach.vn

đỡ được, còn tiếp tục như vậy, chỉ sợ hắn sớm muộn gì cũng bị đánh chết.

“Đã như vậy, chỉ có thể dùng một chiêu kia.”

menu

Trước Tiếp

Hít một hơi thật sâu, La Uyên cắn đầu lưỡi, thiêu đốt tinh huyết!

Ầm ầm!

Giống như tiếng sấm nổ vang, kinh thiên động địa, ngay sau đó hình như có cái tồn tại gì đó

đáng sợ thức tỉnh, giáng lâm mảnh không gian lâm thời này, ép người thở không nổi.

Phát giác được cỗ khí tức này, mấy tên Đại Thánh xung quanh đều lộ ra vẻ sợ hãi, cảm thấy

tim đập nhanh.

“La tướng quân, là La tướng quân đang thi triển Tu La Thánh Tượng!”

Một vị cường giả Tu La giới quen với La Uyên hô lớn.

“Cái gì? Đây không phải là tuyệt kỹ của đại trưởng lão sao?”

Một vị cường giả Tu La giới mặt mũi tràn đầy kinh ngạc.

“Vậy mà ép La tướng quân sử dụng chiêu này, xem ra nữ nhân kia chết chắc rồi.”

https://thuviensach.vn

. . .

Cùng lúc đó, La Uyên lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trở nên tái nhợt hơn nữa,

nhưng hắn lại lộ ra nụ cười:

“Mặc dù chỉ là một ảo cảnh của Tu La Thánh Tượng, nhưng muốn đối phó ngươi đã đủ rồi.”

Bành!

Dường như lúc ảo cảnh Tu La Thánh Tượng giáng lâm, mười hai quang trụ tử sắc liền không

chịu nổi, ầm vang nổ tung, sương mù tím cũng theo đó tiêu tán, hiện ra Thất Tinh thần nữ

bên trong.

“Đây là cái gì?”

Gương mặt xinh đẹp của Thất Tinh thần nữ khẽ biến, nội trâm hoảng sợ bất định.

Chỉ thấy một cự tượng lơ lửng trên đỉnh đầu La Uyên, cao tới ngàn trượng, giống người mà

không phải người, như thú không phải thú, nhìn qua uy nghiêm trang trọng.

Quan trọng nhất chính là, trong mắt Thất Tinh thần nữ, cự tượng kia ẩn chứa linh lực vô tận,

đúng là đã vượt qua Đại Thánh, ngay cả nàng cũng kém xa tít tắp!

https://thuviensach.vn

“Xem ra đã không có cách nào bắt ngươi làm lô đỉnh.”

Đến trình độ này,nếu là lưu thủ chắc chắn phải chết.

“Giết!”

La Uyên một chỉ cách không, Tu La Thánh Tượng trên đỉnh đầu lập tức bắn ra vạn đạo

quang mang, bắn về phía Thất Tinh thần nữ.

Thấy thế, Thất Tinh thần nữ vội vàng lui lại, muốn né tránh những ánh sáng kia, đáng tiếc

vẫn chậm một bước, bị quang mang bao phủ, dừng lại tại chỗ.

“A…. . .”

Thất Tinh thần nữ kêu lên một tiếng đau đớn, phát hiện mình lại mất quyền khống chế cơ

thể!

Mắt thấy công kích của Tu La Thánh Tượng sắp rơi xuống, Thất Tinh thần nữ không kịp nghĩ

nhiều, linh lực toàn thân ngưng tụ, lập tức đôi mắt đỏ ngầu đốt cháy lên, đâm rách hư không,

xuyên thấu La Uyên!

Một bên khác La Uyên lập tức như gặp phải trọng kích, xém chút đã hôn mê, không chỉ có

Tu La Thánh Tượng bị ảnh hưởng, công kích cũng yếu đi trên phạm vi lớn, ngay cả giam cầm

https://thuviensach.vn

cũng buông lỏng, khiến cho Thất Tinh thần nữ có cơ hội thở dốc.

Thế là khi công kích rơi xuống, Thất Tinh thần nữ rốt cục cũng miễn cưỡng mỡ ra Linh Khí

Hộ Thuẫn.

Ầm ầm!

Hai linh lực đụng nhau, Thất Tinh thần nữ lúc này bay ra ngoài, khí tức nhanh chóng tụt

xuống, nhưng mà cuối cùng không có vẫn lạc.

Mà sau một lần công kích Thất Tinh thần nữ, Tu La Thánh Tượng cũng hóa thành điểm sáng,

chậm rãi biến mất.

Cho dù La Uyên không tiếc vận dụng con át chủ bài, triệu hồi ra một ảo ảnh Tu La Thánh

Tượng, nhưng đồng thuật cường hãn, Thất Tinh thần nữ vẫn cùng hắn lưỡng bại câu thương.

“Đáng chết, không ngờ lại dây dưa như vậy.”

Quệt vết máu ở khóe miệng, La Uyên thần sắc dữ tợn.

Hắn chẳng thể ngờ tới, Thất Tinh thần nữ thế mà mạnh đến loại trình độ này, nhất là đôi mắt

kia, làm hắn chịu nhiều đau khổ.

Nếu không phải cưỡng ép thi triển Tu La Thánh Tượng, chỉ sợ giờ phút này hắn ngay cả tro

https://thuviensach.vn

cốt cũng chẳng còn.

“Còn chưa kết thúc đâu.”

Thất Tinh thần nữ nhếch miệng cười một tiếng, vừa muốn thiêu đốt thọ nguyên, lại lần nữa

phát động công kích, một bàn tay bỗng nhiên ngăn lại nàng:

“Được rồi, tiếp theo giao cho ta đi.”

“Ngươi là ai?”

Nhìn qua thiếu niên áo trắng trước mắt đột nhiên xuất hiện, Thất Tinh thần nữ hơi sững sờ.

Đối với Thất Tinh thần nữ mà nói, bị một nam nhân ngăn cản, loại tình huống này còn chưa

từng xảy ra.

“Ây. . .”

Tần Giác gãi gãi đầu, nghiêm túc đáp:

“Ngươi có thể gọi ta là Tần Giác.”

Mà với kinh nghiệm của Thất Tinh thần nữ, khi nhìn đến dung mạo của Tần Giác, cũng nháy

mắt thất thần.

Nếu như chỉ là đẹp trai bình thường thôi thì Thất Tinh thần nữ có lẽ căn bản sẽ không để

https://thuviensach.vn

trong lòng.

Nhưng Tần Giác lại khác, trừ tuấn mỹ vô cùng ra, toàn thân trên dưới lại có loại khí chất khó

mà nói rõ, tựa như trích tiên hạ phàm, cao thâm mạt trắc, để người không nhịn được muốn

quỳ bái.

“Cẩn thận!”

Thất Tinh thần nữ bỗng nhiên bừng tỉnh, thét to.

“Đi chết đi!”

Nơi xa, La Uyên biểu lộ dữ tợn, đấm ra một quyền, linh lực mênh mông nháy mắt đánh lên

người Tần Giác!

Ầm!

Chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, linh lực bay khắp nơi, giống như như lưỡi đao lướt qua, cắt

không gian thành vô số mảnh.

Đổi lại là bất kỳ một cường giả Đại Thánh nào mà lấy cứng đối cứng một quyền này, chỉ sợ

đều phải trọng thương.

Nhưng mà Tần Giác lại hình như không việc gì đứng tại chỗ, mờ mịt quay đầu, dường như

https://thuviensach.vn

không rõ chuyện gì đã xảy ra.

Trái lại La Uyên, mặc dù không có chính diện tiếp xúc với Tần Giác, nhưng một quyền này

tạo thành lực phản phệ vẫn đủ để hắn miệng mũi phun máu, toàn thân xương cốt vang lên

tiếng kèn kẹt, không biết đứt gãy bao nhiêu cái, triệt để mất đi năng lực chiến đấu.

“. . .”

“Ây. . . Xem ra không cần ta đến xuất thủ.”

Tần Giác nhún vai.

Thất Tinh thần nữ: “. . .”

Vừa rồi xảy ra chuyện gì?

Chỉ dựa vào lực lượng nhục thân, liền khiến La Uyên cấp bậc Đại Thánh đỉnh phong phản

phệ thành dạng này,thế bản thân Tần Giác sẽ có thực lực gì?

Thái Hư đệ nhất cảnh, hay là đệ nhị cảnh?

Thất Tinh thần nữ cảm thấy có chút hoang đường.

Huyền Cơ giới từ khi nào có thêm vị cường giả Thái Hư cảnh thứ hai, lại còn là nam nhân?

https://thuviensach.vn

Tần Giác cũng không quan tâm nhiều như vậy, dù sao La Uyên đã mất đi sức chiến đấu, tiếp

theo đến phiên những người khác.

Rất nhanh, Tần Giác dạo một vòng quanh mảnh không gian lâm thời này, những cường giả

Đại Thánh kia cho dù mạnh cỡ nào, cơ bản đều là một quyền một tên, không có lực phản

kháng chút nào, ngay cả chạy trốn cũng không được.

Không bao lâu, cường giả đến từ Tu La giới chỉ còn lại tên Thái Hư cảnh kia.

Có lẽ là do chiến đấu quá kịch liệt, tên Thái Hư cảnh kia từ đầu đến cuối không phát hiện

động tĩnh bên này, nhưng mà Tần Giác cũng không tính giết chết đối phương.

Dù sao, hắn sở dĩ xuất thủ, cũng không phải vì gặp chuyện bất bình rút đao tương trợ, mà là

vì tìm kiếm vị trí cụ thể của Linh Ương giới.

Với địa vị của tên cường giả Thái Hư cảnh kia, có biết hay không thì cũng khó nói lắm.

Nghĩ như vậy, Tần Giác không chần chờ, trực tiếp thả người xông vào vòng chiến.

Kéo dài lâu như vậy, cũng là thời điểm nên kết thúc.

Oanh!

https://thuviensach.vn

Tần Giác duỗi ra hai bàn tay trắng nõn hoàn mỹ, nhẹ nhõm đón lấy công kích của song

phương, dùng sức bóp nát.

“Dừng ở đây đi.”

bookmark_add Chương 199: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Manh Mối

Phiên bản Dịch · 1658 chữ

Chương 199: Manh Mối

“Dừng ở đây đi.”

Tần Giác ngón tay khẽ nhúc nhích, bóp nát công kích của hai bên, đứng ở chính giữa, ngữ

khí hờ hững nói.

Thấy thế, viện trưởng Thiên Vị Học Viện cùng cường giả Tu La giới đều sững sờ, lộ ra vẻ mặt

mờ mịt, không biết Tần Giác nhảy ra từ đâu.

Nhưng hai người đều có chút kiêng kị.

Dù sao người này có thể nhẹ nhõm đón lấy công kích của bọn hắn như thế, há sẽ là người

bình thường?

Thế là hai người vô thức hỏi:

https://thuviensach.vn

“Ngươi là ai?”

Lời vừa nói ra, hai người lập tức càng thêm mù mịt, tình huống gì vậy?

Không phải trợ lực của đối phương?

Tần Giác chắp hai tay ra sau lưng, thản nhiên nói:

“Ngươi hẳn là người mạnh nhất được Tu La giới phái tới lần này a?”

Nghe vậy, La Kiệt khẽ nhíu mày, lập tức ý thức được đối phương đang nhằm vào hắn, vẻ mặt

cảnh giác.

menu

Trước Tiếp

Hắn đúng là người mạnh nhất xâm lấn Huyền Cơ giới lần này, nhưng Huyền Cơ giới không

phải chỉ có một vị Thái Hư cảnh thôi sao?

Hiện tại là chuyện gì vậy chứ?

Cùng lúc đó, viện trưởng Thiên Vị Học Viện nhẹ nhàng thở ra, chỉ cần không phải trợ lực của

đối phương thì tốt.

“Hửm? La Uyên bọn hắn đâu.”

https://thuviensach.vn

Cho tới giờ khắc này, La Kiệt mới chú ý tới, mấy người cùng hắn đến đây lại không thấy đâu.

“Không cần tìm, bọn hắn đã chết rồi.”

Tần Giác lơ đãng nói.

“Cái gì?”

La Kiệt kinh hãi, lập tức tản ra linh thức, có ý muốn tìm kiếm, đáng tiếc cái gì cũng không có.

Những cường giả kia đều là Đại Thánh cảnh, thế mà trong thời gian ngắn như vậy đã bị giết

chết rồi? La Kiệt có chút khó tin.

Đương nhiên, đây không phải trọng điểm, trọng điểm là, trong đó có một người là đệ đệ của

La Kiệt!

“Là ngươi làm?”

La Kiệt ở dưới lớp khôi giáp chất vấn.

“Đúng vậy.”

Tần Giác nhẹ gật đầu, không che giấu chút nào.

“Muốn chết!”

La Kiệt giận không kềm được, linh lực cuồn cuộn, trong lúc nhất thời đủ loại sắc thái!

Răng rắc!

https://thuviensach.vn

La Kiệt phóng thích toàn bộ linh lực, khôi giáp bao trùm ở trên người hắn lập tức không chịu

nổi mà vỡ ra lít nha lít nhít đường kẻ, lập tức tróc ra từng mảnh , lộ ra thân thể to con bên

trong.

Giờ khắc này, La Kiệt đúng là cưỡng ép đột phá Thái Hư đệ nhất cảnh, bước vào đệ nhị cảnh!

Nhìn thấy cảnh tượng này, viện trưởng Thiên Vị Học Viện sắc mặt hơi biến, thì ra từ đầu đến

cuối La Kiệt vẫn ẩn giấu thực lực!

“Tất cả các ngươi đều phải chết.”

La Kiệt lạnh lùng nói.

“Đây chính là lá bài tẩy của ngươi sao?”

Tần Giác chẳng thèm nghĩ gì nữa, thậm chí có vẻ hơi thất vọng.

Ngay cả Thái Hư đệ ngũ cảnh Vĩnh Dạ đại đế hắn đều có thể miểu sát, huống chi chỉ là Thái

Hư đệ nhị cảnh?

Với lại Vĩnh Dạ đại đế nắm giữ hai loại linh lực, cũng không phải là Thái Hư đệ ngũ cảnh bình

thường, so ra thì La Kiệt quả thực không đáng nhắc tới.

https://thuviensach.vn

“Hừ, Cố Lộng Huyền Hư.”

La Kiệt lập tức thôi động linh lực, phóng tới Tần Giác.

Hắn muốn để tên thiếu niên trơ tráo này trả giá đắt!

Nhưng mà La Kiệt vừa động, Tần Giác đã quỷ mị xuất hiện ở trước mặt hắn, năm ngón tay

tinh tế trực tiếp xuyên qua tất cả phòng ngự, bắt lấy cổ của La Kiệt!

“A…. . .”

La Kiệt há to miệng, phát hiện mình không có cách nào động đậy, ngay cả linh lực cũng

không thể dùng được, giống như bị phong bế kinh mạch toàn thân, căn bản là không có cách

sử dụng.

Sao có thể như vậy?

Cho dù là Thái Hư đệ tam cảnh, cũng không có khả năng trong thời gian ngắn phong kín

kinh mạch toàn thân hắn nhanh như vậy a?

Chẳng lẽ, người thiếu niên trước mắt này là Thái Hư đệ tứ cảnh, thậm chí cường giả đệ ngũ

cảnh?

“Không gì hơn cái này.”

https://thuviensach.vn

Tần Giác nhếch miệng, cười nhạo nói.

La Kiệt: “. . .”

Trước mặt La Kiệt, Tần Giác lộ ra dáng vẻ gầy yếu, giống như chỉ cần một quyền thì có thể

đánh ngã, nhưng giờ phút này, ngược lại là La Kiệt bị một chiêu chế trụ, quả thực không thể

tưởng tượng được.

Một bên khác, viện trưởng Thiên Vị Học Viện đã trợn mắt hốc mồm từ lâu, dường như không

dám tin vào mắt mình.

Từ đầu đến cuối, nàng đều không thấy rõ động tác của Tần Giác, sau đó Tần Giác cứ không

hiểu sao mà khống chế được La Kiệt như thế.

Đây quả thật là cường giả Tu La giới đã khiến nàng gặp khó khăn vừa rồi kia sao? Có phải lầm

ở đâu rồi không?

“Ngươi biết Linh Ương giới không?”

Tần Giác cũng không có vội gì mà giết chết La Kiệt, chỉ là mở miệng hỏi.

“Linh Ương giới?”

La Kiệt sững sờ, lộ ra thần sắc mờ mịt, hình như không biết Tần Giác đang nói cái gì.

https://thuviensach.vn

Tần Giác nhíu mày, lập tức không chút do dự thi triển sưu hồn thuật, hắn cũng không có

hứng thú nói nhảm cùng La Kiệt.

Một lúc lâu sau Tần Giác tiện tay vứt bỏ nguyên hồn trọng thương của La Kiệt, như có điều

suy nghĩ.

Trên thực tế, La Kiệt xác thực không biết Linh Ương giới.

Bất quá từ trong trí nhớ của La Kiệt Tần Giác biết được, cường giả Tu La giới nhiều vô số,

chia làm mười mấy nhánh quân đội, mỗi nhánh quân đội phụ trách thế giới khác biệt, La Kiệt

không biết một cái thế giới bị xâm lược thất bại ở mấy ngàn năm trước cũng là bình thường.

Xem ra, chỉ có thể tự mình đi Tu La giới một chuyến.

Tần Giác lâm vào trầm ngâm.

Trước mắt, Tu La giới hắn là nơi duy nhất biết Linh Ương giới có vị trí cụ thể ở đâu, Tần Giác

cũng không muốn ở lại cái thế giới nam ti nữ tôn này đâu.

Mặc dù thế giới này quy tắc căn bản sẽ không ảnh hưởng gì đến hắn, nhưng hắn ở Linh Ương

https://thuviensach.vn

giới đã mười năm, nơi đó có sư huynh của hắn, đồ đệ cùng sủng vật, làm sao có thể buông

tay mặc kệ.

“Cái kia. . . Tiền bối. . .”

Lúc này, viện trưởng Thiên Vị Học Viện do dự một chút, cẩn thận tiến lên, sợ không cẩn thận

chọc giận Tần Giác, sau đó giống như La Kiệt.

“Sao?”

Tần Giác nhíu mày.

“Ta có thể giết chết hắn không?”

Viện trưởng Thiên Vị Học Viện chỉ vào La Kiệt đã hôn mê nói.

Giờ phút này nguyên hồn La Kiệt bị trọng thương, chính là thời cơ giết hắn tốt nhất, bằng

không đợi La Kiệt tỉnh táo lại, viện trưởng Thiên Vị Học Viện cũng không có lòng tin có thể

chiến thắng.

Nếu không phải ngại Tần Giác, nàng đã sớm động thủ.

Tần Giác: “. . .”

“Có thể.”

https://thuviensach.vn

Dù sao Tần Giác đã tìm ra linh hồn, gia hỏa này cũng mất đi tác dụng.

“Đa tạ.”

Nghe vậy, viện trưởng Thiên Vị Học Viện vui vẻ, lập tức dựng thẳng kiếm, chém trên đầu La

Kiệt.

Chỉ nghe “Phốc” một tiếng, nguyên hồn bị trọng thương của La Kiệt trực tiếp bị chém đứt

đầu, lập tức linh lực khẽ động, xoắn nát nguyên hồn.

Cho dù đến chết La Kiệt có thể cũng không biết chuyện gì đã xảy ra.

Làm xong những thứ này, viện trưởng Thiên Vị Học Viện lần nữa khom người nói:

“Đa tạ tiền bối xuất thủ cứu giúp.”

Nếu như không có Tần Giác, một khi La Kiệt sử dụng thực lực chân chính, như vậy chính là

đại nạn đối với toàn bộ Huyền Cơ giới, mà nàng khẳng định là đứng mũi chịu sào, thân tử

đạo tiêu.

Mặc dù Tần Giác là nam nhân, nhưng có thực lực thế này, cho dù là nam nhân thì có làm

sao?

Chỉ là, viện trưởng Thiên Vị Học Viện không rõ, Huyền Cơ giới từ khi nào xuất hiện một vị

https://thuviensach.vn

cường đại như thế, nàng lại không biết Tần Giác căn bản không thuộc về nơi này.

“Ừm.”

Nhẹ gật đầu, Tần Giác không nhiều lời, đưa tay xé mở không gian, phi thân đi.

Đám người hai mặt nhìn nhau, vội vàng theo sát phía sau, căn bản không dám nói lời nào.

Biểu hiện vừa rồi của Tần Giác đã triệt để chinh phục các nàng, nói một cách khác, giống

như một tuyệt thế mỹ nữ đứng trước một đám nam nhân thể hiện ra mị lực không ai sánh

bằng vậy, cho dù bọn nam nhân này vừa bình thường lại kiêu ngạo, giờ phút này cũng không

nhịn được quỳ dưới váy, chỉ bất quá giới tính trao đổi mà thôi.

Khi bọn người Tần Giác ra là lúc chiến tranh phía dưới cơ bản đã kết thúc, mất đi cường giả

Thánh Cảnh, quân đội còn lại bất quá là chỉ ít ỏi mà thôi.

Mà lại tận mắt nhìn thấy Tần Giác đánh ra một quyền, những chiến sĩ Tu La giới kia nơi nào

còn có tâm tình tiếp tục đánh nữa, không có đào mệnh thì xong chắc luôn.

bookmark_add Chương 200: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Bị Chiếm Tiện Nghi

https://thuviensach.vn

Phiên bản Dịch · 1696 chữ

Cường giả cuối cùng của Tu La giới bị chém giết, cũng tuyên cáo trận chiến này triệt để kết

thúc.

Trước đó, sợ rằng đều không nghĩ tới, quyết định sinh tử tồn vong của Huyền Cơ giới trong

chiến tranh vị diện, thế mà cứ như vậy không sao mà kết thúc.

Thậm chí sau khi trải qua thẩm tra đối chiếu bọn hắn phát hiện, tất cả võ giả tổng thể

thương vong còn không tới một trăm, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Phải biết, cho dù là hai thế lực trung lưu bình thường giao phong, số lượng thương vong

cũng sẽ không ít như vậy, huống chi là chiến tranh vị diện?

Nói cách khác, bọn hắn tiếp tục nửa năm, không tiếc tuyên bố lệnh triệu tập, động viên võ

giả thiên hạ mở ra khoáng thế chi chiến, không khác gì với chơi nhà chòi.

Mà hết thảy những chuyện này, đều là bởi vì Tần Giác.

Bằng vào sức một người, ngăn cơn sóng dữ, cứu vớt Huyền Cơ giới!

Nếu không, với Huyền Cơ giới trước mắt, tuyệt đối không có khả năng chiến thắng Tu La

giới.

https://thuviensach.vn

Khi Tần Giác từ trong không gian lâm thời bay ra, toàn trường yên tĩnh vô cùng, tất cả mọi

người đều là dùng ánh mắt sùng bái nhìn hắn, giống như đang đối mặt với thần, không dám

có chút khinh nhờn.

Trong đó tâm tình phức tạp nhất không ai khác ngoài Tô Ly, vốn dĩ nàng suy đoán Tần Giác

rất có thể là vị Đại Thánh.

menu

Trước Tiếp

Nhưng hiện tại xem ra, Tần Giác cũng không chỉ đơn giản là Đại Thánh như vậy.

Mặc dù không biết trong không gian lâm thời đã xảy ra chuyện gì, nhưng mà Tần Giác chưa

đến một giây liền mang theo những người khác ra, cho dù là ngớ ngẩn cũng hiểu đến cùng

đã có chuyện gì xảy ra.

“Ngươi không sao chứ?”

Tần Giác không có để ý ánh mắt của mọi người, đi tới trước mặt Tô Ly cười hỏi.

https://thuviensach.vn

Mấy vị cười giả cao tầng của Huyền Cơ giới hai mặt nhìn nhau, lựa chọn đứng tại chỗ, không

có theo tới.

“Không có. . . Không có việc gì.”

Tô Ly đầu tiên là sững sờ, lập tức thụ sủng nhược kinh nói.

Tới đây, Tần Giác bất đắc dĩ, đây cũng là nguyên nhân hắn thích ẩn giấu thực lực, bởi vì một

khi thể hiện ra thực lực, như vậy người bên cạnh chắc chắn sẽ khó mà tiếp nhận, sinh ra biến

hóa.

Dù cho ngươi vẫn coi bọn họ là bằng hữu, bọn họ cũng sẽ tự động sinh ra cảm giác giai cấp,

dù sao, nơi này là thế giới võ đạo vi tôn.

So ra thì, những tên không tim không phổi như Bạch Nghiệp, Long Trẫm liền sẽ không có

gánh vác nhiều, cho nên Tần Giác mới có thể từ đầu đến cuối ở Huyền Ất Sơn, chưa từng rời

đi.

“Thì ra ngươi lợi hại như vậy.”

Do dự thật lâu, Tô Ly nhịn không được nói.

Bây giờ nhớ lại tràng cảnh mỹ nhân cứu anh hùng lúc trước, đã cảm thấy có chút buồn cười,

https://thuviensach.vn

người này cần nàng hỗ trợ sao?

“Ừm.”

Tần Giác nhẹ gật đầu, nhìn về phía nơi xa:

“Ta cũng nên đi rồi.”

“A? Đi đâu?”

Tô Ly ngạc nhiên.

“Ha ha, quên nói cho ngươi, ta không thuộc về thế giới này.”

Tần Giác cười nói.

“Cái gì?”

Tô Ly đột nhiên mở to mắt, lộ ra kinh ngạc biểu lộ, nhưng nghĩ lại, nếu như Tần Giác đến từ

ngoại giới, cũng có thể giải thích vì sao cường đại như thế.

Với lại khoảng thời gian này tiếp xúc với Tần Giác, nàng quả thực phát hiện được hành động

của được Tần Giác có chút quái dị, không yếu đuối giống những nam nhân khác.

Trước đó bởi vì sốt ruột chạy đến Cực Đông Chi Địa, Tô Ly cũng không hề để ý, nhưng bây

giờ lại thành chứng cứ.

https://thuviensach.vn

“Vậy ngươi tại sao phải giúp chúng ta?”

Tô Ly chần chờ nói.

Tần Giác khẽ giật mình, trầm ngâm một lát nói:

“Bởi vì đám Ma tộc dị giới này đã từng xâm lấn thế giới của ta.”

“Thì ra là thế.”

Tô Ly giật mình.

“Ngươi muốn về thế giới của mình sao?”

“Không.”

Tần Giác ý vị thâm trường mà nói:

“Ta muốn đi Tu La giới.”

Nghe vậy, Tô Ly kinh hãi:

“Tu La giới? Nơi đó hẳn là rất nguy hiểm a?”

“Ây… Với ta mà nói, không có gì nguy hiểm.”

Tần Giác nhún vai:

“Chẳng qua nếu như ta muốn trở lại thế giới của mình, nhất định phải thông qua nơi đó.”

“Thì ra là như vậy a, vậy chúc ngươi thuận buồm xuôi gió.”

Hít một hơi thật sâu, Tô Ly ánh mắt phức tạp nói.

https://thuviensach.vn

Là một tán tu, Tô Ly được chứng kiến vô số sinh ly tử biệt, nhưng lần này, nàng lại có loại

cảm giác khó mà nói rõ.

“Ừm.”

Lần nữa nhẹ gật đầu, Tần Giác lấy ra nhẫn trữ vật đưa cho Tô Ly:

“Cái này cho ngươi.”

“Thứ gì?”

Tô Ly nghi hoặc, tiếp nhận nhẫn trữ vật, linh thức quét qua, mặt mũi lập tức tràn đầy chấn

kinh.

“Cái này. . . Cái này ta không thể nhận.”

Chỉ thấy trong nhẫn trữ vật có các loại kỳ trân dị bảo cùng tài nguyên tu luyện, với lại tất cả

phẩm giai đều không thấp, đủ cho một người bình thường từ Hoàng Giai tu luyện tới Thánh

Cảnh, quý giá như thế, Tô Ly sao có thể nhận lấy.

“Cầm đi, yên tâm, những người khác không nhìn thấy.”

Tần Giác thản nhiên nói.

Chiếc nhẫn trữ vật này là hắn vừa từ trên người La Kiệt lấy được, dù sao trước đó lúc vơ vét

https://thuviensach.vn

Linh tộc hắn đã thu vố số tài nguyên tu luyện giao cho Bạch Nghiệp, nhẫn trữ vật này đưa

cho Tô Ly cũng không có gì.

Với lại hắn cố ý dùng linh lực ngăn cách không gian này, để ngoại giới không cách nào nhìn

thấy, nếu không thì khó tránh khỏi sẽ có người có ý đồ xấu.

“Thế nhưng là…”

“Không có nhưng nhị gì cả.”

Tần Giác trực tiếp phất tay đánh gãy lời của Tô Ly:

“Ngươi cũng không muốn vẫn luôn dừng lại tại Chí Tôn cảnh a?”

Tô Ly lập tức á khẩu không trả lời được, không biết nên trả lời như thế nào.

Quả thật vậy, có người võ giả nào lại không muốn trở thành người mạnh nhất đâu?

Trầm mặc nửa ngày, Tô Ly nhắm mắt nói:

“Nếu như thế, vậy đa tạ.”

Thấy Tô Ly nhận lấy, Tần Giác hài lòng, lập tức phi thân lên, chuẩn bị rời đi.

Từ trong trí nhớ của La Kiệt, Tần Giác đã biết được vết nứt không gian ở nơi nào, chờ sau khi

hắn xuyên qua, liền sẽ đóng nó lại.

https://thuviensach.vn

Đến lúc đó, Tần Giác quét ngang Tu La giới, hắn là sẽ không còn dư lực xâm lược nơi này.

“Chờ một chút!”

Cắn răng, Tô Ly bỗng nhiên gọi Tần Giác lại.

“Còn có chuyện gì?”

Tần Giác vô ý thức quay đầu lại, sau một khắc, môi Tô Ly đột nhiên đánh tới, hôn trên mặt

hắn!

Trong chốc lát, Tần Giác sửng sốt, tình huống gì vậy?

Cho dù là Vĩnh Dạ đại đế dẫn bạo Địa Ngục giới, lực trùng kích mang đến cho hắn cũng

không lớn như vậy.

Không chờ Tần Giác kịp phản ứng, Tô Ly đã quay người bay đi.

Tần Giác: “...”

Ủa chuyện gì thế?

Ta là ai? Ta ở đâu?

Ách, nhưng mà. . . hình như rất thơm.

Tô Ly không tính là tuyệt mỹ, nhưng mày kiếm mắt sáng, khí khái hào hùng vô cùng, rất phù

https://thuviensach.vn

hợp với khẩu vị của Tần Giác, nếu như không phải sinh ra ở Huyền Cơ giới, có lẽ có thể suy

tính một chút.

Chờ chút!

Tần Giác bỗng nhiên bừng tỉnh.

Ta vừa rồi có tính là bị chiếm tiện nghi rồi không?

Dù sao thế giới này, nam nhân mới là quần thể yếu thế!

Đổi thành Linh Ương giới, cũng giống như một nam nhân cưỡng hôn nữ nhân vậy!

Được rồi, mặc kệ.

Dù sao hắn cũng không phải nam nhân thế giới này, căn bản không cảm thấy thiệt thòi.

Đưa mắt nhìn Tô Ly từ từ đi xa, Tần Giác thở dài, sau đó bay về phía vết nứt không gian.

Những cường giả Huyền Cơ giới kia không biết Tần Giác muốn làm gì, cũng không dám lắm

miệng, không dám theo sau, chỉ có thể ngoan ngoãn đợi tại chỗ.

“Giúp ta chiếu cố thật tốt nữ nhân kia.”

Trước khi đi, Tần Giác truyền âm nói.

Trong miệng hắn nữ nhân kia đương nhiên là Tô Ly.

https://thuviensach.vn

“Vâng!”

Viện trưởng Thiên Vị Học Viện vội vàng đáp lại nói.

Không bao lâu, Tần Giác liền xuyên qua vạn lý, đi tới khu vực biên giới Huyền Cơ giới.

Bởi vì tới gần hư không, mỗi biên giới của thế giới đều có các loại phong bạo cùng loạn lưu.

Cho dù là cường giả Chí Tôn cảnh không cẩn thận cũng sẽ bị cuốn đi, nhẹ thì dao động căn

cơ, nặng thì bỏ mình.

Cho nên Tu La giới mới có thể bố trí vết nứt không gian ở đây, không dễ dàng bị người phát

hiện.

Đại giới là, nếu như gặp phải tình huống đặc biệt rất dễ gây nên không gian loạn lưu, dẫn đến

không gian thông đạo sụp đổ.

Lúc trước Tu La giới xâm lấn Linh Ương giới, chính là vừa hay Long Trẫm tiến giai Đại Thánh,

gây nên rất nhiều dị tượng, mới có thể dẫn đến không gian thông đạo sụp đổ, tử thương

thảm trọng.

bookmark_add Chương 201: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Hư Không Cự Thú

https://thuviensach.vn

Phiên bản Dịch · 1678 chữ

Đôm đốp!

Một tia sấm sét từ trên trời giáng xuống, giống như muốn xé rách thương khung, khiến

người nhìn sợ hãi.

Biên giới khu vực Huyền Cơ giới không ngừng có phong bạo thổi qua, càng quét bốn phía

khu vực này.

Ánh mắt chiếu tới chỗ vách đá ven đường, không có một ngọn cỏ, không nhìn thấy bất cứ

sinh linh gì.

Tầm mắt rút ngắn, chỉ thấy linh lực quanh người Tần Giác lưu chuyển, hình thành một vòng

hộ thuẫn chặn hết tất cả nguy hiểm ở bên ngoài, thả người bay về phía chỗ sâu.

Từ nơi này đã mơ hồ có thể nhìn thấy giới vực bên ngoài hư không, lại nhìn về phía trước

không xa thì sắp khỏi Huyền Cơ giới.

Đúng lúc này, Tần Giác rốt cục cũng nhìn thấy không gian thông đạo đầu bên kia.

Cho dù cường giả Tu La giới đã cố ý dùng huyễn thuật che đậy lại, nhưng ở trong mắt Tần

https://thuviensach.vn

Giác, lại như là ánh lửa trong đêm tối rõ ràng vô cùng.

Xoẹt xẹt.

Tiện tay xóa đi huyễn thuật bên ngoài không gian thông đạo, Tần Giác nhẹ nhàng rơi xuống.

Nói thật, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy không gian thông đạo nên rất tò mò.

menu

Trước Tiếp

Đầu không gian thông đạo này đường kính ước chừng khoảng trăm mét, giống như một vòng

trăng tròn, xoay chầm chậm, không nhìn thấy điểm cuối.

Một hồi lâu Tần Giác thu hồi linh thức, như có điều suy nghĩ.

Không gian thông đạo xác thực vẫn kết nối với Tu La giới, nghĩ đến nếu như La Kiệt lâu rồi

mà không có trả lời, Tu La giới sẽ còn tiếp tục phái quân đội tới.

Nghĩ như vậy, Tần Giác bước ra một bước, tiến vào không gian thông đạo.

Hô!

Vừa mới đi vào không gian thông đạo, hoàn cảnh xung quanh liền xảy ra biến hóa nghiêng

trời lệch đất, lâm vào tĩnh mịch.

https://thuviensach.vn

Cái gọi là không gian thông đạo, thật ra là dùng vô thượng thần thông tạo dựng một cầu nối

ở giữa hai địa điểm hoặc là hai thế giới.

Mà chỉ khi đạt tới Thái Hư cảnh mới có thể làm được thứ này, đồng thời khoảng cách càng xa

thì càng khó.

Nếu không cũng chỉ có thể giống như Linh tộc, thông qua thủ đoạn đặc thù chậm rãi kết nối

hai thế giới.

Mặt khác, không giống với truyền tống trận, không gian thông đạo so ra mà nói thì rất

không ổn định.

Nhất là lúc gặp phải không gian khúc cảnh cùng không gian loạn lưu, ngay cả cường giả

Thánh Cảnh cũng khó mà chống đỡ, nếu không lúc trước Tu La giới cũng sẽ không xâm lấn

Linh Ương giới thất bại.

Bởi vì một khi bị không gian loạn lưu hoặc là không gian khúc cảnh cuốn đi, cho dù không

chết, cũng rất dễ biến mất bên trong mênh mông hư không, cuối cùng là về không được.

Mặc dù như thế, vẫn không cách nào ngăn cản Tu La giới không ngừng xâm lấn thế giới

https://thuviensach.vn

khác, cướp đoạt tài nguyên tu luyện.

Trong trí nhớ của La Kiệt Tần Giác đã biết được, Tu La giới trước mắt tồn tại mạnh nhất

chính là vị cường giả Thái Hư đệ thất cảnh, rất nhiều không gian thông đạo cự ly xa đều do

từ hắn tự mình mở, sau đó lại phái quân đội tiến đánh.

Lợi dụng những thứ này để cướp đoạt tài nguyên tu luyện, Tu La giới vạn năm qua xuất hiện

cường giả lớp lớp, không biết có bao nhiêu thế giới đã bị hủy diệt trong tay bọn hắn, có thể

nói đánh đâu thắng đó.

Nhưng không may là bọn hắn gặp phải Tần Giác.

Ông!

Bỗng nhiên, toàn bộ không gian thông đạo truyền ra chấn động, vốn dĩ thông đạo ổn định vô

cùng cũng không biết vì sao lại bắt đầu xuất hiện khe hở!

“Chuyện gì vậy?”

Tần Giác sững sờ, vừa rồi không phải còn tốt sao?

Không chờ Tần Giác nghĩ rõ ràng, một đạo không gian loạn lưu đã bay ra từ bên trong khe

https://thuviensach.vn

hở đánh trên người hắn.

Phốc!

Giống như gió mát thổi qua, không có tạo thành ảnh hưởng gì cho Tần Giác cả, nhưng khe

hở trong không gian thông đạo càng ngày càng nhiều, có dấu hiệu có thể bị hỏng bất kỳ lúc

nào.

Không thể xui xẻo như vậy được chứ?

Trợn mắt, Tần Giác thân hình lóe lên, vừa muốn xuyên qua không gian thông đạo,đột nhiên

bên trong khe hở vỡ vụn xuất hiện một một đồng tử dựng thẳng!

“? ? ?”

Sau một khắc, năm cự trảo như cột đá xé rách không gian thông đạo, vồ về phía Tần Giác,

mang theo tiếng xé gió, thế không thể đỡ!

Đây là. . . Hư Không cự thú?

Không kịp nghĩ nhiều, Tần Giác cách không vạch một đường.

Xùy!

Giống như lưỡi đao chém vào trên nham thạch, năm cột đá lập tức từng khúc bạo tạc, hóa

https://thuviensach.vn

thành hư vô.

Rống!

Ngoài dự liệu chính là, sinh linh ẩn giấu ở bên ngoài không gian thông đạo hình như không

cảm giác được đau đớn, lần nữa công kích Tần Giác, lại giống như cột đá cự trảo, uy lực còn

lớn hơn vừa rồi.

Cho tới giờ khắc này Tần Giác mới phát hiện, thì ra đối phương có mấy trăm cánh tay cột đá,

khó trách không thèm để ý chút nào.

Mà sinh linh ẩn giấu ở bên ngoài không gian cũng đã hoàn toàn hiện ra trước mắt Tần Giác,

là quái thú cao ngàn trượng, toàn thân mọc đầy con mắt cùng cánh tay, nhìn qua dữ tợn vô

cùng.

“Quả nhiên là Hư Không cự thú.”

Tần Giác khẽ nhíu mày.

Hư Không cự thú là tồn tại đáng sợ nhất trong hư không, nổi danh với phòng ngự cùng lực

lượng, cho dù là Hư Không cự thú bình thường nhất, sau khi trưởng thành cũng không thua

gì cường giả Đại Thánh.

https://thuviensach.vn

Với lại Hư Không cự thú có thể phát hiện được nguy hiểm trong hư không, lựa chọn tránh

né, cho nên chiến đấu trong hư không cùng Hư Không cự thú, chính là không khác gì đi tìm

chết.

Trước mắt Tần Giác đột nhiên xuất hiện con đã đạt tới Thái Hư cảnh, nếu không cũng sẽ

không phát hiện không gian thông đạo.

Chỉ là. . . Ta không có đắc tội với ngươi, sao nhất định phải đến trêu chọc ta chứ?

Lắc đầu, Tần Giác bất đắc dĩ.

Mắt thấy không gian thông đạo sắp sụp đổ, Tần Giác vỗ một cái, thân hình trong nháy mắt

biến mất tại chỗ.

Sau khi Tần Giác rời đi, Hư Không cự thú khổng lồ cũng bạo tạc. . .

. . .

Tạch tạch tạch!

“Um, xảy ra chuyện gì vậy?”

Bên ngoài không gian thông đạo, một chiến sĩ võ trang đầy đủ hỏi.

“Không tốt, không gian thông đạo muốn sụp đổ!”

https://thuviensach.vn

Thấy thế, một chiến sĩ khác thét to, vội vàng lui lại.

“Cái gì?”

Lời vừa nói ra, sắc mặt chiến sĩ xung quanh đều đại biến, toàn bộ giải tán.

Chỗ không gian thông đạo sụp đổ sinh ra vòng xoáy đủ để thôn phệ tất cả bọn hắn, lúc này

không chạy chẳng lẽ ở lại chờ chết?

Ngay lúc những này chiến sĩ tản ra, không gian thông đạo rốt cục cũng không chịu nổi, vặn

vẹo đổ sụp hoàn toàn.

Oanh!

Dao động không gian đáng sợ khuếch tán ra, nổi lên bụi bặm đầy trời, ven đường những nơi

đi qua, xuất hiện từng vết nứt không gian, nếu không phải những chiến sĩ kia chạy nhanh, chỉ

sợ giờ phút này đã bị phanh thây.

“Hô, nguy hiểm thật.”

Chiến sĩ nói chuyện trước đó nhẹ nhàng thở ra hơi dài.

“Đáng chết, không gian thông đạo làm sao lại đột nhiên sụp đổ.”

Chiến sĩ bên cạnh cắn răng nói.

https://thuviensach.vn

“Không rõ nữa, có phải là La trưởng lão bọn hắn thất bại rồi không?”

“Làm sao có thể, với thực lực của La trưởng lão, hắn là rất nhẹ nhàng để thắng mới đúng.”

“. . .”

Đám người nghị luận ầm ĩ, tranh chấp không ngừng, cùng lúc đó, bụi mù đầy trời cũng chầm

chậm tán đi, lộ ra tràng cảnh bên trong.

Chỉ thấy không gian thông đạo vốn dĩ sâu hoắm đã biến mất không thấy gì nữa, chỉ để lại

một cái hố hình tròn, giống như bị thiên thạch va phải, nhìn thấy mà giật mình.

“Được rồi, vẫn là nhanh thông tri cho trưởng lão đi.”

Ngay lúc bọn hắn chuẩn bị lúc rời đi, bỗng nhiên có tên chiến sĩ chỉ vào cái hố nói:

“Chờ đã, các ngươi nhìn, nơi đó hình như có người.”

Đám người theo tiếng kêu nhìn lại, quả nhiên thấy một thiếu niên mặc áo trắng như tuyết,

phong thần tuấn lãng.

“Cái này. . .”

Đám người hai mặt nhìn nhau, có chút mù mịt.

Người này chẳng lẽ chạy ra từ không gian thông đạo vừa rồi?

https://thuviensach.vn

Đùa cái khỉ gì vậy?

“Thật là xui xẻo, thế mà gặp phải Hư Không cự thú.”

Vỗ vỗ ống tay áo, Tần Giác im lặng.

Nhưng mà cũng là đỡ cho hắn phải đóng không gian thông đạo lại.

Nếu như vừa rồi con Hư Không cự thú còn sống, nhất định sẽ nhảy ra hô to: Người xui xẻo rõ

ràng là ta!

“Khụ khụ, nơi này chính là Tu La giới sao?”

Tần Giác đảo mắt một vòng, hơi kinh ngạc.

Mặc dù từ trí nhớ của La Kiệt biết được dáng vẻ của Tu La giới, nhưng giờ phút này vẫn còn

có chút ngoài ý muốn

bookmark_add Chương 202: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Tu La Thánh Sơn

Phiên bản Dịch · 1687 chữ

Lúc Tần Giác cho rằng, Tu La giới hắn là một nơi có hoàn cảnh ác liệt, cực kì rách nát mới

đúng.

https://thuviensach.vn

Dù sao, Tu La giới đã khô kiệt linh khí ở vạn năm trước rồi, giờ đã tiến vào thời đại mạt pháp.

Nhưng hiện tại trước mặt Tần Giác lại là một cảnh tượng hoa cỏ um tùm, cảnh sắc duyên

dáng, thậm chí còn đẹp hơn cả Linh Ương giới.

Sở dĩ sẽ như thế, là bởi vì cường giả Tu La giới lợi dụng cướp đoạt tài nguyên tu luyện một

lần nữa trùng tu nơi này, khiến linh khí khôi phục, dần dần khôi phục lại bộ dáng trước kia.

Về phần vì sao làm như vậy, trong trí nhớ của La Kiệt cho ra đáp án là bọn hắn yêu quý mảnh

đất này, bởi vậy mặc kệ phát hiện tài nguyên tu luyện của thế giới khác phong phú cỡ nào thì

cũng chỉ là cướp đoạt mang về chứ không rời đi.

Nếu không, với thực lực hôm nay của Tu La giới, muốn đi đâu không được?

“Ha ha, không khí rất được.”

Duỗi lưng một cái, Tần Giác thân thể chậm rãi bay lên không, nhìn về phía nơi xa.

Hắn hiện đứng ở vị trí trung tâm thuộc về Tu La giới, tất cả cường giả Tu La tộc cơ hồ tất cả

đều tụ tập ở đây, bao gồm cả những vị tộc trưởng cường đại nhất kia.

Đương nhiên, cũng có một số cường giả đang đi xâm lược thế giới khác, nhưng mà không

https://thuviensach.vn

liên quan, Tần Giác có nhiều thời gian.

Trước đó bởi vì không biết vị trí cụ thể của Linh Ương giới, cho nên mới có vẻ bức thiết.

menu

Trước Tiếp

Mà bây giờ chỉ cần bắt được vị tộc trưởng Tu La tộc kia, tỉ lệ lớn sẽ có thể biết được vị trí cụ

thể của Linh Ương giới, Tần Giác nội tâm tự nhiên nhẹ nhõm rất nhiều.

Huống chi, dù cho những cường giả kia ở thế giới khác không trở lại, Tần Giác cũng có biện

pháp giết chết bọn hắn.

Dưới tình huống bình thường, Tần Giác là sẽ không tùy tiện động thủ với sinh linh của thế

giới khác.

Nhưng Tu La giới cũng không bình thường, bọn hắn đã tiếp tục chiến tranh xâm lược thế

giới khác trên vạn năm, nếu không phải Tần Giác trùng hợp giáng lâm Huyền Cơ giới, chỉ sợ

Huyền Cơ giới cũng đã bị hủy diệt.

Với lại Tu La giới lúc nào cũng có thể xâm lược Linh Ương giới lần nữa, loại uy hiếp tiềm ẩn

https://thuviensach.vn

này, Tần Giác sao có thể giả vờ như không thấy?

Dù sao một khi Tu La giới tiến công Linh Ương giới, cuối cùng khẳng định vẫn là muốn hắn

xuất thủ giải quyết, đã như vậy, sao không trực tiếp một lần giải quyết.

Ngay khi Tần Giác chuẩn bị khởi hành, tiến về Tu La Thánh Sơn, phía dưới bỗng nhiên

truyền đến một thanh âm:

“Dừng lại, ngươi là ai? !”

Tần Giác theo tiếng kêu nhìn lại, liền thấy mười võ giả Chí Tôn cảnh tay cầm vũ khí, như lâm

đại địch nhìn chằm chằm hắn, tựa hồ chỉ cần hắn lai động một chút, liền lập tức động thủ.

Thấy Tần Giác không trả lời, chiến sĩ Tu La giới lại nói:

“Ngươi đến cùng là ai, không nói ra, cũng đừng trách chúng ta không khách khí!”

Tu La giới trong lịch sử, không phải là không có xảy ra tình huống võ giả ngoại giới xuyên

qua không gian thông đạo, đi tới chỗ bọn hắn, cho nên những chiến sĩ Tu La giới này khá

trấn định.

Tần Giác: “. . .”

Không khí lâm vào tĩnh mịch.

https://thuviensach.vn

Nói thật, hắn ngược lại thật sự là muốn nhìn thử, những chiến sĩ Tu La giới này có thể làm gì

được hắn.

Một hồi lâu sau, một chiến sĩ Chí Tôn cảnh đỉnh phong cầm đầu rốt cục nhịn không được

nói:

“Người này rất có thể là địch nhân dị giới, các ngươi nhanh đi thông tri trưởng lão, nơi này

tạm thời giao cho ta!”

“Đội trưởng. . .”

Mấy tên chiến sĩ còn lại sắc mặt biến hóa, có chút do dự.

“Yên tâm, cho dù hắn có lợi hại hơn nữa, cũng không có khả năng miểu sát ta.”

Nói xong câu đó, chiến sĩ cầm đầu mũi chân điểm nhẹ mặt đất, thân hình lập tức như là như

đạn pháo phóng tới Tần Giác, tốc độ nhanh vô cùng.

“Đội trưởng bên trên!”

“Không hổ là đội trưởng!”

Đám người cảm khái.

Ầm!

https://thuviensach.vn

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy Tần Giác vẫy tay một cái, mang theo khí thế hung mãnh tên đội

trưởng lập tức nổ thành một đoàn huyết vụ, nhẹ nhàng rơi xuống.

“. . .”

? ? ?

Đội trưởng không xong rồi?

Đã nói sẽ không bị miểu sát mà?

“Chạy mau a!”

Không biết là ai hô một câu, tất cả chiến sĩ lập tức không chút do dự xoay người chạy trốn,

ngay cả đội trưởng cũng bị miểu sát, bọn hắn lưu lại chẳng phải là đang tìm đường chết sao?

Đáng tiếc đã quá muộn.

Tần Giác liên tiếp vung ra mấy đạo linh lực, mười mấy tên chiến sĩ còn chưa chạy khỏi ngàn

mét liền bị oanh sát, ngay cả nguyên hồn cũng vỡ nát, chết không thể chết lại.

Những võ giả Tu La giới này không biết đã giết không biết bao nhiêu sinh linh ngoại giới,

không gặp phải Tần Giác thì tốt, đã gặp, sao có thể hạ thủ lưu tình?

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, động tĩnh bên này rất nhanh liền dẫn tới sự chú ý của những cường giả Tu La

giới khác, nhanh chóng từ bốn phương tám hướng chạy đến, chừng hơn trăm người, cùng

Tần Giác đứng đối mặt nhau, tản ra sát khí nồng nặc.

“Ngươi. . .”

Trong đó một tên cường giả Tu La giới vừa muốn mở miệng, Tần Giác đã một quyền đánh ra,

hắn cũng không muốn nói nhảm với những lâu la này.

Hô!

Chỉ một thoáng, kình phong gào thét, hóa thành kim sắc trường hà trào lên, hơn trăm cường

giả Tu La giới căn bản không kịp phản ứng, liền bị kim quang thôn phệ, không còn lại gì cả.

Tần Giác nhìn cũng chưa từng nhìn kết quả, thân hình khẽ nhúc nhích, nháy mắt biến mất

tại chỗ.

. . .

Tu La giới bao la vô biên, địa vực khổng lồ, không thua gì Linh Ương giới, đây là dưới tình

huống không tính những không gian ẩn tàng kia.

https://thuviensach.vn

Cũng chính vì vậy, Tu La giới mới có thể xuất hiện cường giả lớp lớp, không ngừng xâm lược

thế giới khác.

Đáng nhắc tới chính là, Tu La giới cùng Địa Ngục giới giống nhau, đều thuộc về một chỉnh

thể, nhưng mà Địa Ngục giới là Vĩnh Dạ đại đế mang theo hai người thủ hạ cưỡng ép trấn áp,

thành lập ra Vĩnh Dạ đế quốc.

Mà Tu La giới thì chỉ có một chủng tộc, cũng chính là Tu La tộc.

Kỳ thật trước đây thật lâu, Tu La giới cũng là vạn tộc san sát, thế lực đông đảo.

Nhưng tài nguyên tu luyện thiếu thốn, thế lực chủng tộc khác dần dần bị đào thải, cuối cùng

chỉ còn lại Tu La tộc.

Tu La tộc từ trước đến nay khát máu hiếu chiến, tràn ngập tính công kích, cộng thêm tài

nguyên tu luyện thiếu thốn, thế mới có thể đi xâm lược thế giới khác.

Kỳ thực hiện tại Tu La giới đã không thiếu tài nguyên tu luyện, nhưng cái này không cản trở

bọn hắn tiếp tục phát động chiến tranh vị diện, làm cho chính mình lớn mạnh.

Bởi vì bọn hắn trời sinh như thế.

https://thuviensach.vn

Nhanh chóng xuyên qua khu vực này, Tần Giác rốt cục cũng đi tới bên ngoài Tu La Thánh

Sơn.

Còn chưa tới gần, đã có thể cảm nhận được khí tức làm cho người ta sợ hãi, sinh linh bình

thường căn bản không dám tới gần.

Căn cứ vào ký ức của La Kiệt, Tu La Thánh Sơn là nơi có linh khí nồng đậm nhất Tu La giới,

vô luận là tộc trưởng Tu La tộc, hay là mấy vị trưởng lão, đều ở chỗ này.

Từ bên ngoài nhìn vào, Tu La Thánh Sơn xuyên thẳng chân trời, không nhìn thấy điểm cuối,

chỉ có một thềm đá kéo dài đến tầng mây, không biết có bao nhiêu tầng.

Nhẹ nhõm phá vỡ trận pháp cấm chế bên ngoài Tu La Thánh Sơn, Tần Giác không che giấu

chút nào xông vào, giẫm trên thềm đá.

Hành vi không kiêng nể gì như thế, lập tức bị tồn tại trên Tu La thánh sơn phát giác.

“Ai! Lại dám xông vào Thánh Sơn!”

Đầu tiên nhảy ra, là hai võ giả bạch bào cảnh giới Truyền Kỳ Cảnh, không cần nghĩ cũng biết,

khẳng định là thủ vệ của ngọn núi này.

https://thuviensach.vn

Tần Giác không có phản ứng bọn hắn, từng bước một đi hướng về phía đỉnh núi, giống như

thưởng thức phong cảnh.

“Dừng lại!”

Lọt vào tầm mắt, hai tên võ giả bạch bào giận dữ, lập tức rút ra vũ khí, ngăn Tần Giác lại.

Đúng lúc này, trên người Tần Giác lóe lên kim quang, thoáng qua liền mất.

“A…. . .”

Hai tên võ giả bạch bào lập tức dừng lại tại chỗ, vũ khí bắt đầu từng khúc nổ tung, sau đó lan

tràn toàn thân, thẳng đến khi cái gì cũng không còn.

Tần Giác chắp hai tay ra sau, tiếp tục điềm nhiên như không có việc gì đi lên đỉnh núi, tựa hồ

chỉ là làm một chuyện bé nhỏ không đáng kể.

bookmark_add Chương 203: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Một Đường Giết Tới

Phiên bản Dịch · 1675 chữ

Ở Tu La giới, trừ một số thủ vệ trưởng lão thân tín bên ngoài, thì chỉ có cường giả cấp bậc

Thái Hư cảnh mới có tư cách đặt chân đến Tu La Thánh Sơn, đồng thời cũng phân tu vi ra

https://thuviensach.vn

thành bảy cấp độ.

Càng lên cao, linh khí càng dày đặc, uy áp cũng nặng nề hơn.

Thềm đá này nhìn như đơn giản, trên thực tế lại ẩn chứa uy áp và hạn chế vô tận, không có

thực lực, căn bản là không có cách nào đi xa.

Bởi vậy, thủ vệ chỉ có thể đợi ở phía dưới, ngay cả tầng thứ nhất cũng không vào được.

Mà La Kiệt có được thực lực Thái Hư đệ nhị cảnh, trước đó chính là ở cấp độ thứ hai.

Về phần tầng cao nhất, chỉ có một người, đó chính là đương kim tộc trưởng của Tu La tộc.

Nghiêm túc mà nói thì Tần Giác hắn là tồn tại đầu tiên trong vạn năm qua dám xông vào Tu

La Thánh Sơn.

Hai tên thủ vệ Truyền Kỳ Cảnh bỏ mình, chung quanh lập tức truyền đến từng tiếng xé gió,

nhảy ra càng nhiều thủ vệ.

Võ giả có thể lấy thân phận thủ vệ tiến vào Tu La Thánh Sơn, cơ bản đều là thân tín của cao

tầng Tu La tộc, hoặc là một ít hậu duệ của trưởng lão.

Bình thường ở Tu La giới căn bản không ai dám đắc tội với bọn hắn, cho nên có chút tâm cao

https://thuviensach.vn

khí ngạo.

Giờ phút này thủ vệ ngăn Tần Giác lại, từ trên cao nhìn xuống nói:

menu

Trước Tiếp

“Người tự tiện xông vào Tu La Thánh Sơn, chết!”

Tần Giác ngẩng đầu nhìn lướt qua, tổng cộng mười ba người, trong đó chín vị Thánh Cảnh,

ba vị Thánh Vương, cùng một vị Đại Thánh.

Lực lượng như này, nếu là đặt ở Linh Ương giới, cơ hồ không thua gì bất kỳ thánh địa nào.

“Tất cả đều ở đây sao?”

Tần Giác tản ra linh thức, phát hiện xung quanh còn có rất nhiều khí tức linh lực, nhưng mà

hầu hết đều là Truyền Kỳ Cảnh.

Có lẽ là do vừa rồi tận mắt thấy Tần Giác miểu sát hai tên thủ vệ kia, những thủ vệ này cũng

không dám đứng ra.

“Hừ, đi chết đi!”

Thấy Tần Giác bộ dạng hững hờ, một tên thủ vệ Thánh Cảnh đứng bên cạnh lập tức cảm

https://thuviensach.vn

thấy bị vũ nhục, một quyền ngay ngực đánh ra, gió nổi mây phun!

Để hắn ngoài ý muốn chính là, Tần Giác cũng không tránh không né, mặt không biểu tình

đứng tại chỗ, giống như không thấy được công kích của hắn.

“Muốn chết!”

Khinh miệt trần trụi như thế, thân là con cháu của trưởng lão, La Lâu sao có thể khoan

dung? Lập tức không chút do dự thôi động linh lực toàn thân, thề phải phải giết được Tần

Giác chỉ trong một chiêu!

Ầm!

Cuối cùng nắm đấm của La Lâu đánh vào người Tần Giác, khóe miệng nhịn không được cong

lên nụ cười hình bán nguyệt.

Đây chính là kết quả của việc xem thường ta!

Hắn thậm chí đã tưởng tượng đến cảnh tượng lát nữa Tần Giác nổ thành mưa máu.

Nhưng rất nhanh, nụ cười kia liền bắt đầu vặn vẹo, sau đó từ dáng vẻ không thể hiểu nổi biến

thành chấn kinh, rồi đến sợ hãi!

https://thuviensach.vn

Bành!

Chỉ nghe một tiếng vang trầm, La Lâu bỗng nhiên nổ thành mưa máu, lộng lẫy vô cùng, vẩy

lên thân những thủ vệ còn lại.

Duy chỉ có Tần Giác vẫn áo trắng như tuyết, không có nhiễm chút vết máu nào.

“. . .”

Mười hai thủ vệ còn lại hai mặt nhìn nhau, có chút mờ mịt, ngay cả máu huyết trên người

cũng không để ý đến.

La Lâu chết rồi?

Chết như thế nào?

Hình như từ đầu đến cuối Tần Giác cũng chưa động thủ a?

Không đúng, đừng nói là động thủ, Tần Giác ngay cả linh lực cũng chưa dùng, hắn chỉ là

đứng ở nơi đó mà thôi.

Dường như linh áp cũng không có khủng bố như vậy a?

Huống chi bọn hắn căn bản không có cảm nhận được bất cứ dao động linh lực gì.

“Chẳng lẽ. . . Là phản phệ?”

Trầm mặc thật lâu, có người mở miệng nói.

https://thuviensach.vn

“? ? ?”

Phản phệ? Đùa gì vậy!

Cho dù là Thái Hư cường giả, cũng không có khả năng tạo ra phản phệ cường đại như thế a?

Tần Giác cũng mặc kệ những thủ vệ này nghĩ thế nào, chỉ thấy hắn chậm rãi giơ tay lên, lòng

bàn tay tách ra mấy ánh sáng kim sắc, bay về các nơi.

“Hắn đang làm gì?”

Đám người vô ý thức lui lại phía sau một bước, sợ sẽ giống như La Lâu bị bạo tạc.

Dù sao, hình ảnh vừa rồi thực tế quá quỷ dị.

Nếu như Tần Giác chỉ miểu sát La Lâu thôi, bọn hắn có lẽ sẽ không cảm thấy kỳ quái, bởi vì

ngay cả một Thánh Vương bình thường cũng có thể làm được.

Nhưng Tần Giác chẳng làm gì cả, La Lâu liền chết rồi, tin chắc rằng đổi lại là ai cũng sẽ cảm

thấy sợ hãi.

“Hắn hình như giết chết hết những thủ vệ thấp giai kia!”

Có người phát giác được không đúng, khàn giọng nói.

“Cái gì?”

https://thuviensach.vn

Đám người kinh hãi, quả nhiên phát hiện những thủ vệ Truyền Kỳ Cảnh núp trong bóng tối

kia đều chết!

Những cái thủ vệ kia không chỉ đơn giản như vậy mà thôi đâu, trừ một phần là hậu duệ của

trưởng lão ra, cũng có một phần là tuyệt đỉnh thiên tài của Tu La tộc, tương lai trụ cột vững

vàng, Tần Giác làm như thế, không thể nghi ngờ là muốn đuổi tận giết tuyệt!

“Ngươi, ngươi, ngươi. . .”

Đại Thánh cầm đầu chỉ vào Tần Giác gọi ngươi nửa ngày, lửa giận ngập trời, nhưng lại không

dám bước lên trước, dáng vẻ rất buồn cười.

“Tiếp theo, đến phiên các ngươi.”

Tần Giác mỉm cười.

Trong chốc lát, mọi người sắc mặt đại biến, như rơi vào hầm băng!

Hô!

Tần Giác bước ra một bước, nháy mắt xuyên qua mười hai thủ vệ còn lại, tiếp tục đi về phía

trước.

“Hắn. . . Đây là bỏ qua cho chúng ta rồi?”

https://thuviensach.vn

Một tên thủ vệ Thánh Cảnh lẩm bẩm, nhẹ nhàng thở ra.

Nhưng khi hắn nhìn thấy đồng bạn bên cạnh thì mới ý thức được mình sai.

“Thân mình của ngươi!”

Đám người rất nhanh đã phát hiện, thân thể của bọn hắn đã biến mất!

“Không!”

Tên Đại Thánh kia phát ra tiếng thét tuyệt vọng, chỉ có thể trơ mắt nhìn mình biến mất khỏi

thế giới.

. . .

Giải quyết thủ vệ cuối cùng, Tần Giác rất nhanh liền tới đến tầng thứ nhất của Tu La Thánh

Sơn.

Hắn thấy rất nhiều viện lạc ở hai bên, nhưng nhìn bên trong lại chỉ có bốn người, nếu không

có gì ngoài ý muốn, những người khác hắn là giống như La Kiệt, dẫn đội quân đi xâm lược

thế giới khác.

Bởi vì bốn người đều đang bế quan, cho nên cũng không có phát hiện ra Tần Giác.

Đã như vậy, liền xử lý các ngươi trước đi.

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới đây, Tần Giác vung tay lên, kim quang càn quét, những nơi đi qua, không gian vỡ

nát, tính cả viện lạc cùng bốn tên cường giả Thái Hư bên trong toàn bộ đều bị thôn phệ.

Đến lúc chết bốn tên cường giả Thái Hư cảnh này có lẽ cũng không biết chuyện gì đã xảy ra.

Quỷ dị chính là, kim quang sau khi thôn phệ hết bốn tên cường giả Thái Hư cảnh lại cuốn

ngược về, rơi vào trong tay Tần Giác.

Một lát sau, Tần Giác hơi có vẻ thất vọng bóp nát kim quang, trong nguyên hồn của bốn tên

cường giả Thái Hư cảnh này cũng không có ký ức gì liên quan tới Linh Ương giới.

Lắc đầu, Tần Giác chắp tay ra sau lưng, tiếp tục nhàn nhã giống như đi dạo, một đường đi

lên.

Lúc đến tầng thứ hai Tần Giác nhìn thấy viện lạc của La Kiệt, u tĩnh vô cùng, mà linh khí lại

dày đặc hơn tầng thứ nhất, đã đạt tới trình độ ngưng tụ thành sương mù.

Tầng này nhân số càng thưa thớt hơn, chỉ có một tên, nhưng từ số lượng viện lạc cho thấy,

chí ít cũng có mười tên cường giả cấp bậc Thái Hư đệ nhị cảnh.

https://thuviensach.vn

Khó trách Tu La giới có thể hơn vạn năm tiếp tục xâm lấn thế giới khác, đồng thời bách

chiến bách thắng, có được lực lượng cường đại như thế, làm sao lại thất bại?

Điều kiện tiên quyết là dưới tình huống bọn hắn không trêu chọc đến Tần Giác.

Đáng tiếc, cường giả Thái Hư cảnh tầng này vẫn không có ký ức liên quan tới Linh Ương giới,

bị Tần Giác trực tiếp diệt sát.

Ngược lại thì tầng thứ ba, nhân số lại nhiều hơn, phóng tầm mắt nhìn tới, ước chừng năm tên

Thái Hư đệ tam cảnh.

Nghĩ đến là do đến cấp bậc này, đã không cần lại tự mình lĩnh quân đi tiến đánh thế giới

khác, cho nên mới lưu tại nơi này.

“Hửm? Ngươi là ai, sao chưa từng thấy qua.”

Lúc này, một lão giả râu tóc đều dựng, mặt mũi tràn đầy dữ tợn từ trong sân đi tới, nhìn

chằm chằm Tần Giác nói.

Cuối cùng cũng có một tên không phải đang bế quan.

“Ta? Ta là tới giết ngươi.”

https://thuviensach.vn

Tần Giác nhếch miệng cười một tiếng, điềm nhiên nói.

bookmark_add Chương 204: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Người Một Nhà Chính Là Phải Nghiêm Chỉnh

Phiên bản Dịch · 1676 chữ

“Ta là tới giết ngươi.”

Tần Giác nhếch miệng cười nói.

Bởi vì giữa mỗi tầng ở Tu La Thánh Sơn đều có trận pháp cùng cấm chế đặc thù, với lại Tần

Giác một đường nhẹ nhõm giết lên, không có gây ra bất kỳ gợn sóng nào, cho nên cường giả

Tu La tộc ở tầng thứ ba tạm thời còn không biết phía dưới đã xảy ra chuyện gì.

“Làm càn!”

La Nham giận dữ, linh lực mênh mông lập tức lấy hắn làm trung tâm hướng bốn phương tám

hướng càn quét ra, hình thành Lĩnh vực, bao phủ Tần Giác lại.

Sau một khắc, trong lĩnh vực hiện ra rất nhiều huyễn tượng, giống như ác ma thị huyết,

khiến người ta không rét mà run.

Không ngờ tên tộc trưởng Tu La tộc này lại là huyễn tu.

https://thuviensach.vn

“Hừ, ta chẳng cần biết ngươi là ai, đã dám nói như vậy với ta, vậy liền đi chết đi.”

Nói xong, La Nham vung tay lên, trực tiếp thao túng Lĩnh vực khổng lồ ép về phía Tần Giác.

Sau khi đạt được Thái Hư cảnh, mỗi cảnh giới đều có thể nói là khác nhau một trời một vực,

mạnh như Long Trẫm cũng khó mà vượt qua chớ đừng nói chi là những người khác.

Bởi vậy, uy áp Lĩnh vực của một cường giả Thái Hư đệ tam cảnh, cho dù là Thái Hư đệ nhị

cảnh, cũng khó mà tiếp nhận.

Tạch tạch tạch!

menu

Trước Tiếp

Trong nháy mắt, Lĩnh vực đã rơi trên người Tần Giác, vang lên tiếng vỡ vụn thanh thúy.

Nhưng mà tiếng vỡ vụn này không phải là Tần Giác, mà là Lĩnh vực!

Vốn dĩ La Nham không để ý chút nào nhưng ngay khi vừa thấy cảnh tượng này bỗng nhiên

mở to hai mắt, còn tưởng rằng mình xuất hiện ảo giác.

“Làm sao có thể?”

https://thuviensach.vn

Không chờ cho La Nham kịp phản ứng, lực phản phệ mãnh liệt đã xuyên qua Lĩnh vực truyền

khắp toàn thân.

Tạch tạch tạch!

Lần này vỡ vụn không phải Lĩnh vực, mà là xương cốt khắp ngươi La Nham!

Phốc!

Phun ra một ngụm máu tươi, La Nham ngã ngửa lên trời, lỗ mũi, con mắt, lỗ tai, lần lượt chảy

máu, nhìn qua thê thảm vô cùng.

Hắn cho đến bây giờ cũng không ngờ tới, mình có một ngày lại bởi vì lực phản phệ của lĩnh

vực mà bị trọng thương.

Một bên khác, Tần Giác nhíu mày suy tư, hoàn toàn không chú ý tới thảm trạng của La

Nham.

“Kỳ quái, sao luôn cảm thấy hình như đã gặp qua hắn ở nơi nào.”

Tần Giác nghiêm túc thầm nghĩ.

Nửa ngày, Tần Giác vỗ đầu một cái, rốt cục nhớ tới là gặp ở nơi nào!

Thanh niên vừa nãy đánh hắn sau đó bị bạo tạc kia, quả thực giống y như đúc với tên lão giả

https://thuviensach.vn

trước mắt này!

“Hửm? Người đâu?”

Tần Giác ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện La Nham chẳng biết lúc nào đã nằm trên mặt đất,

thất khiếu chảy máu, mất đi ý thức.

Tình hình gì đây?

Tần Giác hơi mờ mịt.

Bất quá, người một nhà cũng phải giống nhau mới đúng.

Nghĩ như vậy, Tần Giác giơ bàn tay lên, chuẩn bị cho La Nham một kích cuối cùng.

Đúng lúc này, bên cạnh bỗng nhiên truyền đến một thanh âm, đánh gãy Tần Giác:

“Dừng lại, ngươi làm gì La Nham đó? !”

Chỉ thấy một nữ tử dáng vẻ như hoa, khuôn mặt như vẽ xuất hiện trước người Tần Giác,

dùng linh lực bảo vệ La Nham, tràn ngập cảnh giác.

Tần Giác dò xét trên người nữ tử, phát hiện đối phương lại khá giống với La Lâu, chẳng lẽ hai

người bọn họ cha mẹ của La Lâu?

Lần này xem ra thật sự là người một nhà hàng thật giá thật rồi.

https://thuviensach.vn

Bất quá so sánh La Lâu cùng La Nham, nữ tử trước mắt không thể nghi ngờ phải cẩn thận rất

nhiều, cũng không có tùy tiện xuất thủ, mà là trước dùng linh lực truyền âm thông tri ba vị

cường giả, lúc này mới lặng yên vận chuyển linh lực, phòng bị Tần Giác.

Không bao lâu, ba cường giả Tu La giới chiếm giữ ở nơi này liền từ trong sân bay ra ngoài,

vây quanh Tần Giác.

Đến cảnh giới này của bọn hắn, đã không cần lĩnh quân đánh trận, phi thường nhẹ nhõm,

đồng thời lại rất ít khi bế quan, nếu không nữ tử cũng sẽ không kêu bọn hắn ra dễ dàng như

vậy.

Nhưng mà bọn hắn không biết là, Tần Giác có thể nghe được bọn hắn truyền âm, cho nên

cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

“Lão Nham không sao chứ?”

Một tên cường giả Tu La giới trong đó hỏi.

“Kinh mạch đứt đoạn, xương cốt vỡ nát!”

Nữ tử trầm giọng nói.

https://thuviensach.vn

“Cái gì, nghiêm trọng như vậy?”

Bọn hắn kỳ thật vẫn luôn chú ý bên này, nhưng chẳng ai ngờ rằng La Nham thế mà tổn

thương nghiêm trọng như vậy.

“Người này rốt cuộc là ai.”

Trong lòng mọi người không hẹn mà cùng toát ra ý nghĩ này.

“Ta là tới thay những thế giới đã bị các ngươi tiêu diệt kia báo thù.”

Dường như nhìn ra ý nghĩ của mọi người, Tần Giác lạnh nhạt nói.

“Ngươi đến từ ngoại giới? !”

Nghe vậy, đám người kinh hãi.

Tần Giác lười nhác trả lời, đưa tay ra quyền.

Oanh!

Tu La Thánh Sơn chấn động, sau đó vị trí nữ tử cùng La Nham liền chỉ còn lại một một ấn

dấu hình bàn tay cực đại, dường như xuyên qua toàn bộ Tu La Thánh Sơn, sâu không thấy

đáy.

Về phần nữ tử cùng La Nham, sớm đã biến mất khỏi thế giới này hoàn toàn.

“. . .”

https://thuviensach.vn

Ba tên cường giả Tu La giới còn lại nuốt ngụm nước miếng, có loại cảm giác không thực tế.

Nói thật, có thể tu luyện tới cấp bậc này của bọn hắn, lại có tên nào là hạng đơn giản, bất cứ

người nào thả ra, đều có thể quét ngang Huyền Cơ giới, không đâu địch nổi.

Nhưng giờ phút này, bọn hắn đều cảm thấy mình đang nằm mơ.

Bạch!

Không chút do dự, ba người đồng thời biến mất tại chỗ, lựa chọn bỏ chạy.

Mặc kệ như thế nào, giữ mạng nhỏ quan trọng.

Nhưng rất nhanh bọn hắn liền sửng sốt, bởi vì mặc kệ bọn hắn thi triển thủ đoạn bỏ chạy gì,

cuối cùng cũng bị ép trở lại tại đây, dù là xé toái hư không cũng không ngoại lệ, quả thực

không thể tin được.

“Chạy đủ rồi sao?”

Tần Giác móc móc lỗ tai, hờ hững nói.

“. . .”

“Ngươi không thể giết chúng ta, nếu không tộc trưởng sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Mắt thấy trốn không thoát, ba người lập tức chỉ có thể kiên trì nói.

“Yên tâm, hắn rất nhanh hắn sẽ đi theo các ngươi thôi.”

https://thuviensach.vn

Lời còn chưa dứt, kim quang sáng lên, trực tiếp thôn phệ ba tên cường giả Tu La giới kia, sau

đó hóa thành vòng lưu quang trở lại trong lòng bàn tay Tần Giác.

Để Tần Giác tiếc nuối chính là trong trí nhớ của ba tên trưởng lão này vẫn không có hình

ảnh liên quan tới Linh Ương giới.

Xem ra chuyện xâm lược Linh Ương giới cực kỳ bí ẩn, không có mấy người biết.

Chỉ là chẳng biết tại sao, Tu La giới chọn từ bỏ, nếu không Linh Ương giới chỉ sợ đã hủy diệt

từ lâu.

Chẳng lẽ là bởi vì hào quang nhân vật chính của Long Trẫm?

Dù sao, nếu như Tu La giới không từ bỏ, Long Trẫm hơn phân nửa sẽ đứng mũi chịu sào.

Sau đó, Tần Giác lại liên tục xuyên qua tầng thứ tư, tầng thứ năm.

Cho dù là Thái Hư đệ tứ cảnh, hay là đệ ngũ cảnh, đều bị hắn giết chết dễ dàng, như đi vào

chỗ không người.

Cứ như vậy, lực lượng cao nhất của Tu La giới hơn một nửa là chết trên tay Tần Giác.

https://thuviensach.vn

Khi leo lên đến tầng thứ sáu, có hai lão nhân tóc bạc nhưng mặt mũi vẫn còn tươi trẻ, không

giận tự uy ngăn tại trước mặt hắn, giống như đã đợi hắn từ lâu.

“Dừng ở đây đi.”

Lão nhân bên tái mở miệng nói.

Hai lão nhân này một người là đại trưởng lão Tu La tộc, một người là nhị trưởng lão, cho tới

nay trừ tộc trưởng Tu La tộc ra, hai người này chính là tồn tại mạnh nhất, có thể phát hiện ra

Tần Giác từ lâu cũng không có gì kỳ quái.

Nhưng để Tần Giác cạn lời chính là nếu như đã phát hiện ra hắn từ lâu, thì vì cái gì còn phải

chờ cho đồng đội tử thương thảm trọng mới nhảy ra trang bức?

Có ý nghĩa đặc thù gì sao?

Sự thật chứng minh, đồng đội ngu như heo còn đáng sợ hơn đối thủ mạnh như thần!

“Ca ca, giao hắn cho ta đi.”

Lão nhân bên phải tung ra ma quyền sát chưởng, tràn ngập chờ mong.

“Ừm, nhớ không được giết chết hắn, ta muốn biết hắn đến từ nơi nào.”

Đại trưởng lão nhẹ gật đầu, rất có lòng tin với đệ đệ của mình.

“Hắc hắc, yên tâm đi ca ca, ta sẽ cố ý lưu lại nguyên hồn của hắn.”

https://thuviensach.vn

Nhị trưởng lão cười tủm tỉm nói.

Tần Giác: “. . .”

Mới vừa rồi là khung cảnh gia đình, hiện tại đến phiên huynh đệ sao?

Chắc hẳn hai vị này hẳn phải biết tin tức về Linh Ương giới a?

bookmark_add Chương 205: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Dự Cảm

Phiên bản Dịch · 1659 chữ

Đối mặt khí thế hùng hổ của nhị trưởng lão, Tần Giác thần sắc như thường, lấy một bình linh

tửu mở ra, không coi ai ra gì uống vào, nghiễm nhiên không có đem đối phương để vào mắt.

Nếu như ngay cả hai lão gia hỏa này cũng không biết chuyện về Linh Ương giới, chỉ sợ cũng

chỉ còn lại tên tộc trưởng thần bí kia.

Thấy Tần Giác hững hờ như thế, nhị trưởng lão hơi sững sờ, có vẻ ngoài ý muốn, nhưng

không có tức giận ngược lại nở nụ cười:

“Tên ngoại giới ngu xuẩn, ngươi rất nhanh sẽ vì sự cuồng vọng tự đại của chính mình mà trả

giá đắt.”

https://thuviensach.vn

Nói xong câu đó, nhị trưởng lão hít một hơi thật sâu, linh khí trong thiên địa lập tức điên

cuồng tụ tới, chỉ một thoáng, trời đất tối đen như mực, hư không treo ngược, linh khí vô tận

trút xuống, rót lên thân của nhị trưởng lão.

Cùng lúc đó, khí thế của nhị trưởng lão cũng bắt đầu tăng lên, không ngừng không nghỉ, tới

cuối cùng, dường như toàn bộ thiên địa đều bị hắn nắm trong tay.

Mọi người đều biết, Thái Hư thập cảnh mỗi một cảnh đều có chênh lệch cực lớn, nhất là sau

khi bước vào Thái Hư đệ lục cảnh, sẽ sinh ra biến hóa về chất.

Cũng chính là phân chia cảnh giới trên và dưới.

Năm cảnh được đầu được gọi là hạ cảnh, sau ngũ cảnh, thì được gọi là thượng cảnh.

Vĩnh Dạ đại đế sở dĩ sau khi bước vào Thái Hư đệ ngũ cảnh, cho dù thế nào cũng khó mà đột

phá, trừ thiên phú ra, trọng yếu nhất chính là thực lực giữa hai bên chênh lệch quá lớn, dù

hắn huyết tế toàn bộ Địa Ngục giới cũng không làm được gì.

https://thuviensach.vn

Đây cũng là sau khi hắn phát hiện Long Ngạo Thiên cùng Long Trẫm, nguyên nhân do hưng

phấn dị thường, chỉ có thôn phệ hết Long Ngạo Thiên cùng Long Trẫm, hắn mới có thể đột

phá.

Nghiêm túc mà nói, nhị trưởng lão cho đến nay hắn là người mạnh nhất mà Tần Giác thấy

qua, ách. . . Không đúng, đại trưởng lão bên cạnh rõ ràng mạnh hơn.

Nhưng mà không sao cả, bọn hắn rất nhanh sẽ chết thôi.

“Xong rồi?”

Tần Giác nhấp một ngụm linh tửu, không nhịn được nói.

“Ừ, tới đi.”

Giờ phút này, thực lực của nhị trưởng lão rốt cục tăng tới đỉnh phong, hai mắt loé ra thần

quang, khí thế kinh người, đến mức mà không gian xung quanh đều vặn vẹo, tựa hồ lúc nào

cũng có thể sẽ sụp đổ.

“Nhạt nhẽo.”

Nhếch miệng, Tần Giác hoàn toàn mất đi hứng thú, ngửa đầu uống cạn linh tửu, tiện tay ném

bình rượu đi.

https://thuviensach.vn

“Ha ha, ngươi không phải muốn lấy bình rượu này đập chết ta chứ?”

Nhị trưởng lão nhịn không được cười nhạo nói, thậm chí lười dùng tay cản lại.

Hắn thấy, đây bất quá chỉ là Tần Giác không có năng lực thôi.

Ầm!

Một giây sau, bình rượu nện trên linh lực hộ thể của nhị trưởng lão, nổ thành vô số mảnh vỡ,

linh lực hộ thể kiên cố không có bất kỳ dao động gì.

Ngay lúc nhị trưởng lão chuẩn bị mở miệng trào phúng, bỗng nhiên toàn thân chấn động, lộ

ra vẻ mặt kinh hãi.

“Không có khả năng. . .”

Nhị trưởng lão há to miệng, mặt mũi tràn đầy sợ hãi, sau đó đổ xuống.

“? ? ?”

“Đệ đệ, ngươi không sao chứ?”

Đại trưởng lão liền vội vàng tiến lên, lại phát hiện nhị trưởng lão đã mất đi sinh tức, ngay cả

nguyên hồn cũng biến mất sạch sẽ, chỉ còn lại một thân xác!

“Ngươi. . .”

Đại trưởng lão không thể tin ngẩng đầu, hắn biết rõ đệ đệ của mình cường đại cỡ nào.

https://thuviensach.vn

Cho dù trong Thái Hư đệ lục cảnh cũng ít có đối thủ, trước giờ địch nhân quá cường đại gặp

được ở Tu La giới, đều do đệ đệ của hắn ra mặt giải quyết.

Kết quả hiện tại. . . Bị một bình rượu đập chết rồi?

Đại trưởng lão cảm thấy có chút buồn cười, đúng vậy, chính là buồn cười.

Bởi vì căn bản không có khả năng!

Hô!

Tần Giác không nói nhảm, lúc đại trưởng lão ngây người, trực tiếp một phát bắt được đầu

của hắn, thi triển sưu hồn.

Lúc lâu sau Tần Giác buông tay ra, tiếp tục đi lên bên trên, đại trưởng lão sau lưng cũng ngã

trên mặt đất, mất đi sinh tức, thậm chí ngay cả tuyệt kỹ cũng không kịp thi triển, cứ như vậy

mà chết đi.

.

Tần Giác sao cũng không nghĩ tới, mạnh như đại trưởng lão, nhị trưởng lão, thế mà cũng

không biết chuyện về Linh Ương giới.

Theo lý thuyết, những cường giả Thái Hư cảnh này đều sống trên vạn năm, không có khả

https://thuviensach.vn

năng không biết chuyện mấy ngàn năm trước, sao lại chẳng tìm được vết tích gì về Linh

Ương giới cả.

Xem ra chuyện Tu La giới từ bỏ xâm lấn Linh Ương giới tuyệt đối không đơn giản như vậy,

“Hiện tại, chỉ còn lại tên tộc trưởng Tu La tộc ở

đỉnh núi kia.”

Tần Giác lẩm bẩm.

Nếu như chút nữa ngay cả tộc trưởng Tu La tộc cũng không biết, kia Tần Giác thật muốn

hoài nghi nhân sinh.

Giải quyết tất cả trưởng lão, ven đường không ai có thể ngăn cản Tần Giác, thế là không bao

lâu hắn liền tới đỉnh núi Tu La Thánh Sơn.

Ngoài dự liệu chính là, đỉnh núi Tu La Thánh Sơn yên tĩnh vô cùng, phóng tầm mắt nhìn tới,

hương thơm hoa cỏ, dòng nước róc rách, không có cung điện hoa lệ, cũng không có khí tức

linh lực đáng sợ, nếu không biết chỉ sợ còn tưởng rằng là thế ngoại đào nguyên.

Đảo mắt một vòng, Tần Giác chậm rãi đi về phía trước, xuyên qua mặt cỏ, biển hoa, dòng

https://thuviensach.vn

sông, cuối cùng trong rừng trúc nhìn thấy một lão giả tóc trắng xoá, ngồi xếp bằng lơ lửng

giữa không trung, như ẩn như hiện, quỷ bí khó lường.

Phát hiện ra Tần Giác, lão giả chậm rãi mở hai mắt ra, bình thường không có gì kỳ lạ, thấy

thế nào cũng chỉ là một người gần đất xa trời, rất khó tưởng tượng, hắn sẽ là tộc trưởng Tu

La tộc, cường giả cấp bậc Thái Hư đệ thất cảnh.

“Ngươi đến rồi.”

Lão giả mở miệng, không có răng, nhưng hình như đã biết Tần Giác sẽ đến.

“Ngươi biết ta?“Tần Giác nhíu mày.

“Không biết.”

Lão giả lắc đầu:

“Nhưng ta có dự cảm.”

“Đã có dự cảm, còn không trốn?”

Tần Giác cũng không có động thủ vội mà là có chút hăng hái hỏi.

“Ha ha, nếu như cóthể chạy thoát, ta đã sớm mmtrốn.”

Lão giả trầm lặng nói:

“Sau khi tiến giai Thái Hư cảnh, năng lực đặc thù đầu tiên ta thức tỉnh chính là dự cảm nguy

https://thuviensach.vn

hiểm, dựa vào năng lực này, ta tránh được tử vong vô số lần, cũng dẫn theo tộc nhân xâm lấn

thế giới nhỏ yếu hơn so với chúng ta, cướp đoạt tài nguyên tu luyện, không ngừng lớn

mạnh."

Dừng một chút, lão giả giống như đang kể chuyện cũ, nói tiếp: "Nhưng ba ngàn năm trước, ta

bỗng nhiên có dự cảm, Tu La giới sẽ hủy diệt trong tay một người ở thế giới mà chúng ta đã

xâm lấn."

"Từ đó về sau, chúng ta mỗi xâm lấn một thế giới, cũng không còn bất cứ người nào sống, ta

cho rằng như vậy thì có thể làm cho dự cảm kia biến mất, nhưng theo thời gian trôi qua, dự

cảm kia lại càng ngày càng mãnh liệt. . ."

Nói đến đây, lão giả tỉnh lại từ trong hồi ức:

"Mạnh như La Uẩn bọn hắn cũng đã chết rồi đi."

La Uẩn chính là tên của đại trưởng lão.

"Đúng vậy, ngươi muốn báo thù cho bọn hắn sao?"

Tần Giác không che giấu chút nào

https://thuviensach.vn

“Đương nhiên, ta là tộc trưởng của bọn họ.”

Lão giả ngạo nghễ nói.

“Nhưng mà trước đó, ta muốn biết, ngươi đến từ thế giới nào.”

“Linh Ương giới.”

Nghe vậy, con ngươi của lão giả bỗng nhiên co rút:

“Là thế giới có không gian thông đạo đột nhiên sụp đổ kia?”

Thấy lão giả lộ ra dáng vẻ này, Tần Giác nhẹ nhàng thở ra, đương nhiên, đối phương biết

Linh Ương giới.

“Chủ quan, chủ quan, thế mà quên đi thế giới này.”

Lão giả đương nhiên biết Linh Ương giới, bởi vì không gian thông đạo hướng đến Linh Ương

giới là do chính là hắn tự tay mở.

Bởi vì lúc ấy là lần đầu tiên mở không gian thông đạo khoảng cách cực dài, cho nên rất

không ổn định, kết quả vừa vặn gặp phải Long Trẫm đột phá, tạo thành ảnh hưởng cho

không gian thông đạo, dẫn đến nửa đường sụp đổ, tuyên cáo thất bại.

Vốn dĩ hắn cho là đội quân kia tất cả đều chết trong hư không, nhưng hình như không phải

như thế.

https://thuviensach.vn

Nếu không thì Tần Giác cũng sẽ không đánh tới cửa.

Nhưng mà lão giả không biết là, nếu như không phải bị tạc đến Huyền Cơ giới, lại vừa hay

gặp được Tu La giới xâm lấn, hắn kỳ thật không có hứng thú gì với Tu La giới.

Nhưng mà cái này đã nói rõ, lão giả dự cảm quả thực rất chuẩn

bookmark_add Chương 206: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Mệnh Ta Do Ta Không Do Trời

Phiên bản Dịch · 1597 chữ

“Ai, là ta chủ quan.”

Lão giả thở dài.

Chuyện liên quan tới Linh Ương giới, toàn bộ Tu La giới chỉ có một mình hắn biết.

Bởi vì không gian thông đạo sụp đổ, lão giả cho là đội quân kia đã bị diệt toàn quân, cho nên

cũng không hề để ý.

Cộng thêm khoảng cách đến Linh Ương giới quá xa, lão giả cũng không tiếp tục xâm lược.

Mấy ngàn năm qua, nếu không phải Tần Giác nói ra, chỉ sợ chính lão giả cũng không nhớ nổi.

Bây giờ suy nghĩ lại hình như chính là từ đó về sau, hắn sinh ra dự cảm Tu La giới bị hủy diệt.

https://thuviensach.vn

Nghe xong lão giả miêu tả, Tần Giác có chút kinh ngạc, không ngờ trên thế giới còn có loại

năng lực này, nếu lại tăng cấp, chẳng phải là tương đương với việc đoán được tương lai?

Khó trách Tu La giới tiếp tục hơn vạn năm phát động chiến tranh vị diện cũng không bị phản

phệ, thì ra bọn hắn đã tránh đi thế giới cường đại hơn mình.

“Thôi, thôi, đã tránh không xong, vậy thì tới đi.”

Cười khổ lắc đầu, lão giả chậm rãi đứng dậy.

Sau một khắc, chỉ thấy thân hình lão giả tăng vọt, thân hình khô gầy bỗng nhiên nâng lên,

xương cốt truyền đến tiếng lốp bốp, tóc trắng phơ đều tróc ra, thay vào đó là tóc dài đen

nhánh, thậm chí ngay cả răng cũng mọc ra.

menu

Trước Tiếp

Trong nháy mắt, lão giả vừa rồi gần đất xa trời kia đã lột xác thành một cái nam tử trung

niên dung mạo tuấn mỹ, làn da giống như ngọc thượng đẳng nhất dương, óng ánh sáng long

lanh, tản mát ra tia sáng nhàn nhạt.

https://thuviensach.vn

Lúc này, lão giả rốt cục cũng hiện ra chân thân.

Hắn hiện tại mới là cường giả Thái Hư đệ thất cảnh – La Trường Ca uy chấn Tu La giới,

không đâu địch nổi.

“Ngươi không phải là đối thủ của ta.”

Tần Giác chắp hai tay ra sau, thản nhiên nói.

“Ha ha, không thử thì làm sao biết được?”

La Trường Ca không hề sợ hãi:

“Mặc dù dự cảm mỗi lần đều rất chuẩn xác, nhưng lần này. . .”

“Mệnh ta do ta không do trời!”

Nói xong, khí thế của La Trường Ca lại lần nữa đột phá, thình lình đạt tới Thái Hư đệ bát

cảnh!

“. . .”

Nói thật, Tần Giác sao cũng không nghĩ tới, một lão quái vật sống mấy vạn năm thế mà lại

trung nhị như vậy, phối hợp với khí thế này, không biết chỉ sợ còn tưởng rằng hắn mới là

nhân vật chính.

Nghĩ không nghiêm túc lắm thì, La Trường Ca đúng là nhân vật chính ở Tu La giới, chỉ tiếc

https://thuviensach.vn

hắn gặp phải Tần Giác.

Trong mắt Tần Giác, cho dù Thái Hư thứ mấy cảnh, đều không có gì khác biệt.

Ầm ầm!

Đúng lúc này, Tu La Thánh Sơn chấn động, xung quanh Tần Giác xuất hiện bốn bức tường,

ngay sau đó phía trên lại rơi xuống một tảng đá lớn, đóng chặt hắn hoàn toàn.

“Ha ha ha, Tu La Thánh Sơn chính là do Bình Minh thạch đúc thành, không thể phá vỡ, cho

dù ngươi là Thái Hư. . .”

Lời còn chưa dứt, chỉ nghe ‘bành’ một tiếng, vách đá đột nhiên hóa thành bột phấn, sau đó

Tần Giác mặt không biểu tình từ bên trong đi ra.

La Trường Ca: “. . .”

“Đây chính là lá bài tẩy của ngươi sao?”

Tần Giác có chút thất vọng.

“Hừ, còn chưa kết thúc đâu.”

Mắt thấy Tu La Thánh Sơn không có tác dụng gì với Tần Giác, La Trường Ca vội vàng kéo dài

khoảng cách, đập một chưởng đập lên mặt đất.

https://thuviensach.vn

Xoẹt xẹt!

Đại địa rạn nứt, toàn bộ rừng trúc đều sụp đổ xuống, ngay khi Tần Giác nghi hoặc, phía dưới

bỗng nhiên bay ra một đạo quang mang, rơi vào trong tay La Trường Ca.

Hào quang tán đi, một thanh ngân thương tinh xảo xuất hiện.

Ngân thương dài ước chừng hai mét, chạm trổ long phượng, sắc bén vô cùng làm mắt người

đau nhức, khó mà nhìn thẳng.

Dù Tần Giác không hiểu vũ khí, cũng có thể nhìn ra thanh ngân thương này đã vượt qua cả

Thánh Khí, đồng thời sinh ra khí linh.

“Kinh Dạ, lại cũng chiến đấu thôi.”

La Trường Ca bắt lấy ngân thương, tràn đầy thâm tình nói.

“? ? ?”

Tần Giác tin chắc mình không nhìn lầm, La Trường Ca hình như đáng đối đãi giống với người

yêu, dáng vẻ kia, giống như hận không thể ôm thanh ngân thương trong ngực vuốt ve.

Nhưng mà rất nhanh, Tần Giác đã hiểu chuyện gì xảy ra.

“Chủ nhân, ta sẽ luôn bên cạnh ngươi.”

https://thuviensach.vn

Ngân thương phát ra thanh âm nhu mì, đúng là nữ linh khí!

Tần Giác: "? ? ?"

Kiếp trước, hắn gặp qua nhân sĩ thích hồ ly, thích rắn, thậm chí thích quỷ hồn hung mãnh,

nhưng là thích thương, Tần Giác còn là lần đầu tiên nhìn thấy!

Mặc dù từ Thánh Khí trở lên đã có thể hoá hình, nhưng ngẫm lại đối phương là gậy, vẫn cảm

thấy là lạ chỗ nào.

"Được! Vậy chúng ta hãy cùng nhau giết địch đi!"

La Trường Ca ngửa mặt lên trời cười to, thanh âm chấn vạn lý, chấn động núi sông!

Bạch!

Hàn quang lóe lên, trực tiếp xé không gian thành hai nửa, La Trường Ca đâm ra một thương,

chớp mắt vượt qua ngàn mét tới trước mặt Tần Giác!

Một thương này, đủ để cho cường giả Thái Hư đệ bát cảnh trọng thương.

Mắt thấy mũi thương sắp đâm tới người, chỉ thấy Tần Giác đưa tay chộp một cái, ngân

thương lập tức dừng lại, cũng không tiến thêm được nữa.

Bạo!

https://thuviensach.vn

La Trường Ca khóe miệng cong lên, thao túng ngân thương bộc phát ra linh lực như gió lốc

kinh khủng, như Hồng Hoang cự thú, muốn thôn phệ Tần Giác.

Nhưng mà ngón tay Tần Giác khẽ động, linh lực gió lốc vừa mới bộc phát lập tức bị uy năng

vô thượng cưỡng ép trấn áp, tiêu tán vô hình.

“Làm sao có thể?”

La Trường Ca ngạc nhiên, hắn biết Tần Giác rất mạnh, nếu không cũng không có khả năng

leo lên đến đỉnh Tu La Thánh Sơn, nhưng lại không nghĩ tới lại mạnh đến cỡ này.

Không chỉ có tay không đón vũ khí của hắn, còn có thể cưỡng ép trấn áp ám kình ám trên

mũi thương của hắn.

Cho tới giờ khắc này, La Trường Ca mới chính thức được, mình đã đánh giá thấp Tần Giác.

Cạch!

Tần Giác không nói nhảm, đưa tay bổ ra, ngân thương lập tức gãy thành hai đoạn, truyền ra

tiếng kêu thảm thiết đau đớn của khí linh.

https://thuviensach.vn

Không chờ cho La Trường Ca kịp phản ứng, Tần Giác lại kéo một nửa ngân thương còn lại,

nhẹ nhàng chà, ngân thương đủ để đánh giết cường giả Thái Hư cảnh cứ như vậy bị Tần Giác

chà thành một mớ sắt vụn, vứt trên mặt đất.

“Kinh Dạ!”

Lúc lâu sau, La Trường Ca rốt cục bừng tỉnh, nhìn ngân thương trước mắt biến thành sắt

vụn, trong lúc nhất thời ngây ra như phỗng.

“Ta muốn giết ngươi!”

La Trường Ca giận không kềm được, tức giận gầm thét lên.

“Ồ? Ngươi cũng sẽ cảm thấy phẫn nộ?”

Tần Giác cười nhạo:

“Vậy ngươi cũng biết những sinh linh bị ngươi hủy diệt kia trước khi chết có bao nhiêu tuyệt

vọng?”

Một đường giết lên này, Tần Giác tìm kiếm tất cả nguyên hồn cường giả, cũng biết thế giới bị

Tu La giới hủy diệt nhiều vô số kể.

https://thuviensach.vn

Cho nên lúc chém giết những cường giả Tu La giới kia, Tần Giác không chút thủ hạ lưu tình

nào, đây bất quá chính là báo ứng của bọn hắn thôi.

“Đi chết đi!”

La Trường Ca diện mạo dữ tợn, bỗng nhiên thả người nhào về phía Tần Giác, linh lực trong

người sôi trào như biển, đúng là muốn cùng Tần Giác đồng quy vu tận!

Tới đây thì Tần Giác xem thường, hắn điểm trên không trung, La Trường Ca lập tức dừng lại

ở giữa không trung, không thể động đậy, ngay cả linh lực cuồng bạo trong người cũng dần

dần ổn định, cho đến khi lắng lại.

Hắn còn chưa sưu hồn mà, sao có thể để La Trường Ca chết đơn giản như vậy.

“Ngươi. . . Ngươi muốn làm gì.”

Ý thức được không đúng, trên mặt La Trường Ca rốt cục toát ra sợ hãi.

Từ sau khi tiến giai Thái Hư cảnh, hắn chưa từng trải qua cảm giác sợ hãi nữa, nhưng giờ

phút này lại rõ ràng như thế, làm tay chân hắn lạnh buốt, toàn thân run rẩy.

Tần Giác lười trả lời, linh thức trực tiếp tiến vào trong nguyên hồn của La Trường Ca, tìm

kiếm ký ức liên quan tới Linh Ương giới.

https://thuviensach.vn

Lát sau, La Trường Ca mặt mũi tràn đầy thống khổ ngã trên mặt đất, xém chút là mất đi ý

thức.

Mà Tần Giác cũng đã được như ý nguyện tìm được đáp án mà mình muốn.

bookmark_add Chương 207: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Vạn Pháp Bất Xâm

Phiên bản Dịch · 1642 chữ

Tu La Thánh Sơn.

Một trận gió thổi qua, lá trúc bay là là, rơi trên người La Trường Ca.

Giờ phút này, dân chúng Tu La giới còn chưa ý thức được cao tầng của bọn hắn đã bị diệt

toàn quân, chỉ còn lại một tên tộc trưởng nửa chết nửa sống.

Mà nhanh thôi La Trường Ca cũng sẽ biến mất khỏi thế giới này.

“Thì ra là thế.”

Xem xong ký ức của La Trường Ca, Tần Giác cuối cùng cũng hiểu Tu La giới vì sao mấy ngàn

năm qua không tiếp tục xâm lấn Linh Ương giới.

Thì ra là bởi vì khoảng cách quá xa!

Mặt khác, La Trường Ca lại căn bản không có để tâm chuyện ở Linh Ương giới, khó trách

https://thuviensach.vn

Linh tộc chỉ có thể dùng loại phương pháp vụng về tạo dựng không gian thông đạo.

“Hô, cuối cùng cũng có thể đi trở về.”

Nếu biết vị trí cụ thể của Linh Ương giới, như vậy tiếp theo liền đơn giản hơn nhiều rồi.

Nhưng mà trước mắt vẫn phải giải quyết hết Tu La giới này trước mới được.

Nếu như tiếp tục bỏ mặc bọn hắn phát động chiến tranh vị diện, không biết lại có bao nhiêu

thế giới sẽ bị phá hủy.

Bởi vì cái gọi là nhổ cỏ không trừ gốc, gió xuân thổi lại mọc.

menu

Trước Tiếp

Lúc trước Tần Giác có thể sàn bằng toàn bộ Linh tộc thành bình địa, hiện tại sao lại có thể

thủ hạ lưu tình?

“Khụ khụ. . .”

Đúng lúc này, La Trường Ca phun ra hai ngụm tiên huyết, cố nén kịch liệt đau nhức, run rẩy

từ dưới đất bò dậy, biểu lộ kiên nghị.

“Còn muốn phản kháng sao?”

https://thuviensach.vn

Tần Giác nhíu mày.

Ngoài dự liệu chính là, La Trường Ca lại bịch một tiếng quỳ xuống.

“. . .”

“Dù cho ngươi cầu xin tha thứ, ta cũng sẽ không bỏ qua ngươi.”

Tần Giác thản nhiên nói.

“Ta biết.”

Chẳng biết lúc nào, La Trường Ca lại khôi phục bộ dáng già nua kia, hai mắt vẩn đục, giống

như lúc nào cũng có thể tử vong.

Hai người chênh lệch rất rõ ràng, La Trường Ca làm sao có thể không rõ, mình tuyệt đối

không phải là đối thủ của Tần Giác.

“Suy cho cùng vẫn tránh không khỏi. . .”

La Trường Ca cười khổ.

Cái gì mà mệnh ta do ta không do trời, đều là giả.

Trước thực lực tuyệt đối, thực lực mà hắn đã từng lấy làm kiêu ngạo quả thực không đáng

nhắc tới, tựa như con kiến hôi dễ dàng bị đè ép.

Từ đầu đến cuối, Tần Giác tựa hồ ngay cả một tay khác cũng chưa dùng tới, hắn thậm chí

https://thuviensach.vn

hoài nghi, Tần Giác là cường giả Thái Hư thập cảnh.

Hít một hơi thật sâu, La Trường Ca khẩn cầu:

“Ta đã làm tốt chuẩn bị phải chết từ lâu, chỉ hi vọng tiền bối có thể bỏ qua cho những sinh

linh khác ở Tu La giới.”

“Nếu như ta nói không thì sao.”

Tần Giác cười lạnh.

“Quên nói cho tiền bối. . . Khụ khụ!”

La Trường Ca lại phun ra hai ngụm tiên huyết, đầu đau muốn nứt, suýt đổ xuống lần nữa.

Nửa ngày, La Trường Ca nói tiếp:

“Ta lúc tiến giai Thái Hư đệ bát cảnh, thức tỉnh một loại năng lực đặc thù. . .”

“Ngươi nói là Phệ Hồn huyết chú chứ gì?”

Tần Giác như có điều suy nghĩ.

“Làm sao ngươi biết?”

La Trường Ca sửng sốt, nhưng nghĩ lại, Tần Giác chính là vừa mới sưu hồn hắn, biết Phệ Hồn

huyết chú cũng không kỳ quái.

https://thuviensach.vn

Cái gọi là Phệ Hồn huyết chú, thật ra là một loại chú thuật mạnh vô cùng, có thể hóa thành

hắc ấn, bám trên người địch nhân, dần dần ăn mòn nguyên hồn của người bị thi thuật, cho

đến vạn kiếp bất phục.

Nhưng Phệ Hồn huyết chú chỉ có thể sử dụng một lần, với lại nhất định phải đánh đổi mạng

sống.

La Trường Ca tin tưởng, dù cho Tần Giác là Thái Hư thập cảnh, nếu bị trúng Phệ Hồn huyết

chú, cũng sẽ bị ăn mòn dần dần, cho dù không chết, nhất định cũng bị thương.

Cho nên, hắn muốn dùng cái này uy hiếp Tần Giác.

“Nếu tiền bối biết Phệ Hồn huyết chú, nên cũng biết rõ tác dụng của nó.”

Dưới tình huống bình thường, không ai nguyện ý mạo hiểm như vậy, nhưng Tần Giác cũng

không phải là người bình thường.

“Được, ta cũng muốn thử thử,xem nó lợi hại bao nhiêu.”

Tần Giác không để tâm nhún vai.

La Trường Ca: “? ? ?”

https://thuviensach.vn

Ngươi làm sao không khuôn mẫu gì hết vậy?

Trong lúc nhất thời, hắn không biết nên trả lời thế nào.

“Không nên ép ta!”

Cắn răng, La Trường Ca ác liệt nói.

“Muốn đánh thì đánh, nói nhảm nhiều như vậy làm gì.”

Tần Giác có chút khô lời.

Nghe vậy, La Trường Ca sao còn không rõ, Tần Giác căn bản không sợ uy hiếp của hắn, đã

như vậy. . .

“Phệ Hồn huyết chú, phát động!”

Chỉ một thoáng, máu huyết khắp người La Trường Ca nhanh chóng khô cạn, giống như bị

thứ gì đó hút khô, điên cuồng tụ về phía trung tâm, đồng thời tản ra sát khí mãnh liệt.

Cho dù chết, hắn cũng muốn kéo một miếng thịt từ trên thân Tần Giác xuống!

Ngắn ngủi mấy giây, La Trường Ca liền hóa thành một tia hắc quang, bắn về phía Tần Giác,

tốc độ nhanh vô cùng.

Cuối cùng hắn lấy mạng sống ra đánh đổi, thành công phát động Phệ Hồn huyết chú!

https://thuviensach.vn

Tiếc là, nhục thân Tần Giác đã vạn pháp bất xâm từ lâu, bất kỳ chú thuật, linh lực gì đều vô

dụng với hắn, nói cách khác, tương đương với tự mang miễn dịch.

Bởi vậy hắc quang còn chưa tới gần Tần Giác, liền bị mạnh mẽ bắn ra ngoài, sau đó ở không

trung vặn vẹo nhúc nhích, biến thành khuôn mặt của một người, chính là La Trường Ca.

“Làm sao có thể!”

La Trường Ca không thể tin, hắn đã huyết tế hết cả người, chỉ còn lại tàn hồn tan vào Phệ

Hồn huyết chú, kết quả lại vô dụng với Tần Giác.

Có lầm hay không?

Tần Giác lười nhác giải thích, đưa tay nắm một cái.

Phốc phốc!

Hắc quang tiêu tán, ngay cả La Trường Ca cũng hoàn toàn biến mất khỏi thế giới này.

Đến tận đây, trừ những cường giả Thái Hư cảnh còn đang đi xâm lấn ở vị diện khác ra, tất cả

cao tầng Tu La giới toàn bộ đều bỏ mình.

Lập tức cả người Tần Giác chậm rãi bay lên không, một quyền rơi xuống.

https://thuviensach.vn

Ầm ầm!

Những nơi quyền phong đi qua, cho dù là bất kỳ vật gì cũng đều vỡ nát, bao gồm cả Tu La

Thánh Sơn, cuối cùng chỉ còn lại một quyền ấn sâu không thấy đáy.

Làm xong những thứ này, Tần Giác duỗi lưng một cái, lấy ra mấy cái nhẫn trữ vật, nhìn chiến

lợi phẩm của mình.

Hắn không có hứng thú gì với tài nguyên tu luyện, nhưng không có nghĩa là không hứng thú

với linh tửu.

Phải biết rằng những lão quái vật sống vài vạn năm này, nếu có linh tửu, chí ít cũng hơn ngàn

năm, thậm chí trên vạn năm cũng không phải là không thể.

Quả nhiên, Tần Giác từ trong hai cái nhẫn trữ vật tìm được rất nhiều linh tửu ngàn năm,

đáng tiếc không có linh tửu trên vạn năm.

“Tiếp theo đến phiên mấy tên còn lại kia.”

Tần Giác ý vị thâm trường nói.

Dựa theo hình thức vận chuyển của Tu La giới, nếu như không tiêu diệt bọn hắn triệt để,

https://thuviensach.vn

như vậy không bao lâu, bọn hắn liền sẽ lại lần nữa sinh ra nhiều người càng mạnh hơn, trở

thành tai hoạ ngầm.

Cho nên trải qua một phen suy tư, Tần Giác cuối cùng vẫn quyết định hủy diệt toàn bộ Tu La

giới, đây cũng là phương pháp đơn giản nhất.

Hạ quyết tâm, Tần Giác trên người tách ra từng luồng kim quang, óng ánh chói mắt, như là

mặt trời trên cao, khiến cho người ta mở mắt không được.

Rất nhanh, những kim quang này liền xuyên qua không gian thông đạo gần đó, tiến vào vị

diện khác, chuẩn xác giết chết những cường giả Tu La giới Thái Hư kia.

Nói thật, hủy diệt một thế giới, Tần Giác còn chưa từng làm qua.

Cái này khiến hắn nhớ tới trùm phảm diện trong bộ manga nào đó, hình như kịch bản cũng

giống vậy, kết quả bởi vì thả ra một tên chiến sĩ cấp thấp, cuối cùng lọt vào phản sát.

Khác biệt chính là, tên trùm phản diện sợ uy hiếp, mà Tần Giác chỉ đơn giản là cảm thấy

phiền phức, muốn giải quyết trong một lần thôi.

Huống chi, rõ ràng Tu La giới mới là nhân vật phản diện.

https://thuviensach.vn

Sau khi giết sạch tất cả những Tu La giới Thái Hư kia, kim quang trên người Tần Giác bắt đầu

quay ngược trở về, rơi trên mặt đất phía dưới.

Ầm ầm!

Trong hỏa diễm chói mắt, toàn bộ Tu La giới bị bạo tạc, cũng giống như Địa Ngục giới trước

đó.

Cùng lúc đó, Tần Giác cũng không quay đầu lại mà rời đi, thuận tiện phong tỏa mảnh không

gian này, không cho bất cứ kẻ nào đào tẩu.

bookmark_add Chương 208: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Đường Về

Phiên bản Dịch · 1661 chữ

Với Tần Giác mà nói, chuyện về Huyền Cơ giới cùng Tu La giới bất quá chỉ là nhạc đệm, thứ

râu ria, cho nên cũng không để ở trong lòng.

Nhưnh nếu đã biết vị trí cụ thể của Linh Ương giới, như vậy cũng là thời điểm nên trở về rồi.

Giờ phút này, bên trong trời sao mênh mông vô ngần, Tần Giác phiêu nhiên mà đứng, nhìn

https://thuviensach.vn

về phía xa, Tu La giới sau lưng còn đang bị thiêu đốt, tin chắc rằng không bao lâu nữa sẽ hóa

thành tro tàn.

Những ngọn lửa này cũng không phải là hỏa diễm bình thường, mà là Tần Giác dùng linh lực

ngưng tụ mà thành, có được lực hủy diệt cực mạnh, có thể đốt rụi tất cả mọi thứ trước đó,

tuyệt đối sẽ không dập tắt, ngay cả cường giả Thái Hư cũng không cách nào tiếp nhận.

Huống chi, hiện tại Tu La giới đã không còn cường giả Thái Hư.

Đáng nhắc tới chính là, Tần Giác phát hiện vùng hư không này lại không chỉ có một vị diện

như Tu La giới, nhưng mà những vị diện khác cũng đã biến thành phế tích, không còn gì cả.

Không cần nghĩ cũng biết, khẳng định là lọt vào công kích của Tu La giới.

Tần Giác dạo qua một vòng xung quanh, sau khi xác định không có bất kỳ con cá lọt lưới

nào, tản ra linh thức , dựa theo ký ức của La Trường Ca, nhanh chóng xuyên qua vô tận hư

không, tìm kiếm khí tức thuộc về Linh Ương giới.

Sau một khắc, thân hình Tần Giác kéo dài vô hạn, nháy mắt biến mất tại chỗ.

...

https://thuviensach.vn

menu

Trước Tiếp

Linh Ương giới, Nam cảnh, Huyền Ất Sơn.

“Kỳ quái, mấy ngày nay sư đệ chạy đi nơi đâu, sao cũng không lên tiếng chào hỏi, cứ như vậy

mà biến mất không hiểu nổi.”

Bạch Nghiệp khẽ nhíu mày, có hơi lo lắng.

“Yên tâm đi, với tu vi của Tần sư đệ, sẽ không có chuyện gì đâu.”

Mộc Tử Thất ngồi bên cạnh Bạch Nghiệp an ủi.

Từ sau khi trải qua chuyện Mộc gia lần trước, Mộc Tử Thất đã ý thức được, Tần Giác tuyệt

đối không đơn giản như vậy.

Có thể để cho tên đại trưởng lão từ trước đến nay ngoan cố không thay đổi kia lựa chọn từ

bỏ, trừ Thánh Cảnh ra, Mộc Tử Thất nghĩ không ra loại khả năng thứ hai nào.

Loại tồn tại này, chỉ cần không phải đắc tội với thế lực cao nhất ở Trung Châu thánh địa,

tuyệt đối sẽ không có bất cứ nguy hiểm gì về tính mạng.

“Hi vọng như thế.”

https://thuviensach.vn

Bạch Nghiệp bất đắc dĩ.

Hắn cũng không phải lo lắng cho an toàn của Tần Giác, với thực lực của Tần Giác, ở Linh

Ương giới căn bản không có đối thủ, sao có thể gặp nguy hiểm được.

Nhưng trước giờ mỗi lần rời đi Tần Giác đều sẽ sớm nói cho hắn biết, lần này lại không có,

cho nên Bạch Nghiệp mới lo lắng.

Bởi vì cái gọi là huynh trưởng như cha, mặc dù bình thường Bạch Nghiệp rất không đáng tin,

nhưng trên thế giới này, hắn tuyệt đối là người quan tâm Tần Giác nhất, nếu không Tần Giác

cũng sẽ không ở Huyền Ất Sơn hơn mười năm như vậy.

.

Cùng lúc đó, Trung Châu, Bất Hủ thánh địa.

Long Trẫm đứng bên một bờ linh tuyền, phất tay vung linh thực xuống, lập tức dẫn đến rất

nhiều cá tranh đoạt.

Làm xong những thứ này, Long Trẫm phủi tay, trầm lặng nói:

“Huyền Ất Sơn bên kia thế nào.”

https://thuviensach.vn

“Bẩm thánh chủ, dưới sự cảnh cáo của chúng ta, Nam cảnh đã không có bất kỳ thế lực nào

dám động thủ với Huyền Ất Sơn.”

Một thân ảnh bao phủ trong bộ hắc bào cung kính nói.

“Ừm, đi đi, nhớ, nhất định phải bảo đảm an toàn cho Huyền Ất Sơn, không được có chút sơ

xuất gì.”

Long Trẫm nghiêm mặt nói.

“Vâng!”

Tên hắc ảnh kia chậm rãi vặn vẹo, lập tức dần dần biến mất tại chỗ.

.

“Ai, Tần huynh, không biết ngươi bây giờ ở nơi nào.”

Thở dài, Long Trẫm ngẩng đầu nhìn lên trời, biểu lộ phiền muộn.

Từ sau khi Tần Giác bị thôn phệ bởi lực bạo tạc của Tu La giới, Long Trẫm tự trách mình vô

cùng, cho rằng là do hắn hại Tần Giác, bởi vậy cố ý âm thầm phái người bảo hộ Huyền Ất

Sơn.

Nhưng chẳng biết tại sao, hắn luôn cảm thấy Tần Giác còn chưa chết, cũng thời khắc chú ý

https://thuviensach.vn

giới vực không gian ở Linh Ương giới, chờ mong Tần Giác một ngày nào đó có thể trở về.

Nghĩ tới đây, Long Trẫm lấy ra một bình linh tửu, đi tới trong lương đình, một mình châm

uống.

Không thể không nói, hành trình đến Địa Ngục giới để hắn được lợi rất nhiều, không chỉ có

thể nắm giữ được linh lực hắc ám, khiến cho hắn hiểu rõ hơn cả hai linh lực, ẩn ẩn có dấu

hiệu đột phá.

Nếu như không có gì ngoài ý muốn, trong vòng nửa năm hắn hắn là có thể tiến giai Thái Hư

đệ ngũ cảnh.

Đến lúc đó, dù cho Vĩnh Dạ đại đế phục sinh, hắn cũng có lòng tin có thể chiến thắng.

“Nhưng mà so với Tần huynh, ta vẫn chênh lệch rất xa.”

Long Trẫm cười khổ.

Hắn đến nay vẫn nhớ được, hình tượng Tần Giác nhẹ nhõm treo Vĩnh Dạ đại đế lên đánh, tựa

như bóp chết một con kiến vậy.

“Hửm?”

https://thuviensach.vn

Bỗng nhiên, Long Trẫm nhíu mày, phát giác được giới vực không gian Linh Ương giới truyền

đến từng gợn sóng dao động, tựa hồ có ai đó xuyên qua vô tận hư không tiến về nơi này.

Linh thức hắn vẫn đang quan sát giới vực không gian của Linh Ương giới, cho nên lúc dao

động không gian xuất hiện, hắn cũng đã bắt được vị trí chính xác.

“Chẳng lẽ là Tần huynh?”

Long Trẫm đầu tiên là sững sờ, chợt đại hỉ.

Không kịp nghĩ nhiều, Long Trẫm bước ra một bước, trực tiếp thi triển độn thuật, đi thẳng

đến nơi truyền ra dao dộng không gian.

Tây cảnh, Hắc Dương thành.

Nghiêm túc mà nói, trừ Trung Châu ra, Tây cảnh hắn là một trong những khu vực cường đại

nhất Linh Ương giới, nếu không lúc trước Tử Yêu tộc cũng sẽ không tình nguyện trốn ở chỗ

giao giới có hoàn cảnh ác liệt cũng không dám đặt chân tới Tây cảnh.

Mà Hắc Dương thành ở Tây cảnh chỉ có thể coi là một thành thị bình thường mà thôi, người

https://thuviensach.vn

mạnh nhất trong thành cũng mới Thiên Giai, nhưng bởi vì xung quanh tài nguyên tu luyện

phong phú, cho nên phồn hoa.

Giờ phút này, trên bầu trời Hắc Dương thành, không gian xé rách, không ngừng có lôi quang

đánh ra, hình thành một vòng xoáy khổng lồ, che lại trăm dặm xung quanh, hư không như bị

treo ngược, nhìn thấy mà giật mình.

Toàn thể võ giả ở Hắc Dương thành đều là ngửa đầu nhìn xem vòng xoáy không gian trên

không, run lẩy bẩy, không biết nên làm sao cho phải.

Dù sao bọn hắn cũng chưa từng gặp phải loại tình huống này.

“Đây là cái gì?”

“Không biết, thật đáng sợ.”

“Chẳng lẽ có cao giai võ giả đang chiến đấu, đánh vỡ cả bầu trời?”

“...

Đám người nghị luận ầm ĩ, vừa sợ hãi lại hiếu kỳ, không rõ xảy ra chuyện gì.

Đúng lúc này, một vòng ánh sáng từ nơi xa bay tới, một giây trước còn ở chân trời, sau một

khắc đã xuất hiện trên bầu trời Hắc Dương thành.

https://thuviensach.vn

Trừ Long Trẫm, còn có thể là ai?

Vốn dĩ Long Trẫm vui vẻ vô cùng khi nhìn thấy vòng xoáy không gian trước mắt nhưng sau

đó lập tức ý thức được không đúng:

“Chuyện gì xảy ra, đây không phải khí tức của Tần huynh.”

Lời còn chưa dứt, bên trong vòng xoáy không gian bỗng nhiên phun ra một cột sáng đen

nhánh, năng lượng ẩn chứa bên trong đủ để phá hủy mười Hắc Dương thành.

May mà Long Trẫm kịp thời đuổi tới, nếu không thì Hắc Dương thành chỉ sợ phải biến mất từ

đây.

Chỉ thấy Long Trẫm hai tay mở ra, dựa vào tốc độ định hướng, sau đó cột sáng đen nhánh có

đường kính mười mét liền giống bị cưỡng ép hút ra, bay về phía Long Trẫm, đồng thời co rút

điên cuồng.

Từ mười mét, tám mét, năm mét, hai mét, nửa mét, đến lúc rơi vào trong tay Long Trẫm, đã

chỉ còn lại viên bi lớn nhỏ.

Thủ đoạn như thế, trong mắt những võ giả phía dưới Hắc Dương thành, không thua gì thần

https://thuviensach.vn

minh.

“Cho ngươi.”

Long Trẫm bấm tay gảy nhẹ, viên bi đen nhánh lập tức lấy tốc độ nhanh hơn bắn trở về.

Nếu đã không phải là Tần Giác, Long Trẫm cũng không lo lắng gì.

Ầm ầm!

https://thuviensach.vn

Bạo tạc kinh khủng càn quét, lấy vòng xoáy không gian làm trung tâm, khuếch tán ra từng

tầng.

Quỷ dị chính là, vòng xoáy không gian lại không bị ảnh hưởng chút nào, từ đầu đến cuối vẫn

ổn định, quả thực không thể tưởng tượng.

Rất nhanh, Long Trẫm liền hiểu chuyện gì đã xảy ra, thì ra là có một tầng hộ thuẫn ngăn cản

bạo tạc.

Mà Long Trẫm, rốt cục cũng thấy rõ đối phương đến cùng là thứ gì.

bookmark_add Chương 209: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Cơ Giới Sinh Mệnh Thể

Phiên bản Dịch · 1618 chữ

Nói thật, trong nháy mắt Long Trẫm cho là mình lại xuyên qua.

Bởi vì xuất hiện ở trước mặt hắn không phải là cường giả dị giới, cũng không phải tuyệt thế

yêu thú gì.

Mà là một chiếc chiến hạm toàn thân vàng kim,nhìn qua không thể phá vỡ!

Chuyện gì vậy?

Nơi này không phải thế giới cao võ sao?

https://thuviensach.vn

Không đợi Long Trẫm nghĩ rõ ràng, chiến hạm đã bay ra khỏi vòng xoáy không gian, lơ lửng

trên bầu trời Hắc Dương thành.

Chiếc chiến hạm này dài đến mấy ngàn mét, che khuất bầu trời, phía trên chuyên chở các

loại vũ khí tràn ngập cảm giác khoa học kỹ thuật, không hề nghi ngờ, cột sáng đen nhánh

phát ra vừa rồi chính là từ chiến hạm này.

Tạch tạch tạch!

Bỗng nhiên, cửa chiến hạm mở ra, từ bên trong bay ra hơn mười thân ảnh cao lớn, vây quanh

Long Trẫm.

Hơn mười thân ảnh cao lớn này cũng không phải là nhân loại, mà là cơ giáp!

Long Trẫm sao cũng không nghĩ tới, có một ngày hắn sẽ nhìn thấy cơ giáp ở thế giới cao võ.

Tích tích tích!

“Sinh mệnh thể thật mạnh.”

menu

Trước Tiếp

Cơ giáp cầm đầu quét qua Long Trẫm, sợ hãi nói.

https://thuviensach.vn

Đây là một cơ giáp ngân sắc,phía sau có hai cái cánh tạo thành từ lưỡi đao, lóe ra hàn quang

khiếp người, lộng lẫy vô cùng.

“Đội trưởng, muốn giết chết à.”

Một cơ giáp khác hỏi.

“Sinh mệnh thể cường đại như vậy còn chưa bao giờ thấy qua, trước tiên bắt hắn về đi.”

Cơ giáp ngân sắc phân phó nói.

“Vâng!”

Nhận được mệnh lệnh, cơ giáp còn lại lập tức nhào về phía Long Trẫm, chuẩn bị bắt lại.

Thấy thế, Long Trẫm nhíu mày, mặc dù không rõ những thứ này từ đâu nhảy ra, nhưng

không nói hai lời liền động thủ, kẻ đến rõ ràng không phải người thiện lương.

Đã như thế cũng đừng trách hắn không khách khí.

Những cơ giáp này tối đa cũng chỉ tương đương với võ giả Thiên Giai thôi, làm sao có thể là

đối thủ của Long Trẫm.

Hừ lạnh một tiếng, Long Trẫm không nhìn tất cả công kích, đưa tay cắm vào bên trong một

người máy!

https://thuviensach.vn

Ầm!

Dưới sự xung kích mãnh liệt của linh lực, cơ giáp này nháy mắt chia năm xẻ bảy, chỉ còn lại

cơ quan quan trọng ở giữa.

Ngoài dự liệu chính là, người điều kiển trong tưởng tượng cũng chưa từng xuất hiện, đúng

vậy, cái này đúng là một cơ giáp thuần máy móc.

“Điều khiển cách không?”

Long Trẫm kinh ngạc.

“Trời ơi, hắn vậy mà một quyền phá hủy số mười.”

“Cho dù là đội trưởng cũng làm không được.”

“Thật đáng sợ!”

Mắt thấy cảnh tượng này, cơ giáp còn lại kinh hãi, nhao nhao lui lại, không còn dám tiến

công.

Rất khó tưởng tượng, bọn chúng là cơ giáp bị người cách không điều khiển, thế mà lại sợ

chết.

Long Trẫm rốt cục ý thức được không đúng, bởi vì những cơ giáp này cho dù là cử động, hay

https://thuviensach.vn

là ngữ khí, đều không giống như là máy móc!

Kết hợp với cơ giáp không người điều khiển này, Long Trẫm bỗng nhiên nghĩ ra một ý nghĩ

to lớn.

Chẳng lẽ những cơ giáp này giống với Biến Hình Kim Cương trong phim ảnh kiếp trước,

thuộc về Cơ Giới sinh mệnh thể?

“Phế vật!”

Cơ giáp ngân sắc kiên trì tiến lên phía trước nói:

“Sinh mệnh cấp thấp, ngươi chết chắc!”

“. . .”

Gia hỏa này ngớ ngẩn sao?

Lắc đầu, Long Trẫm dự định sưu hồn, nhìn xem bọn này cơ giáp rốt cuộc là đến từ nơi nào,

nhưng nghĩ lại, cơ giáp thì lấy đâu ra hồn phách?

Xem ra, chỉ có thể vào bên trong chiến hạm kia nhìn xem.

Coong!

Đúng lúc này, cơ giáp ngân sắc bỗng nhiên động, cánh sau lưng hóa thành vô số lưỡi dao bắn

ra đâm về phía Long Trẫm, vang lên tiếng xé gió.

https://thuviensach.vn

So sánh với cơ giáp khác, cơ giáp ngân sắc này không thể nghi ngờ chính là mạnh hơn nhiều,

từ phương diện nào đó mà nói, chiến lực thậm chí không thua gì cường giả Chí Tôn.

Nhưng. . . Cơ giáp chung quy vẫn là cơ giáp, dù cho mạnh hơn, cũng sẽ có rất nhiều hạn chế,

không cách nào đạt được trạng thái mạnh nhất.

Trái lại nhân loại, không chỉ có được tiềm năng vô hạn, với lại căn bản sẽ không bị nhục thể

trói buộc.

Đương đương đương!

Long Trẫm đứng bất động tại chỗ, mặc cho lưỡi dao chém trên người, sau đó bị hộ thể linh

lực bắn ra, bẻ gãy thành vô số mảnh.

Trong nháy mắt, toàn bộ lưỡi đao của cơ giáp ngân sắc đều vỡ nát, chỉ còn lại hai khung

xương của máy lẻ loi trơ trọi ở phía sau, giống như bị lột sạch lông vũ ướt sũng, rất buồn

cười.

“Quái vật. . .”

Ngữ khí của cơ giáp bạch ngân run rẩy, xen lẫn sợ hãi, ngoại trừ việc không có bất kỳ thay

https://thuviensach.vn

đổi biểu tình gì ra thì dường như cũng không khác nhân loại lắm.

“Quả nhiên là Cơ Giới sinh mệnh thể.”

Long Trẫm xác định suy đoán của chính mình.

Thật sự là thế giới rộng lớn này không thiếu cái lạ, Long Trẫm rất nghi hoặc, những Cơ Giới

sinh mệnh thể này là làm sao mà xuất hiện?

“Rút! Mau bỏ đi!”

Cơ giáp ngân sắc không chút do dự xoay người chạy trốn, sợ chậm chân sẽ bị Long Trẫm xé

thành mảnh nhỏ.

Đội trưởng cũng chạy rồi, cơ giáp còn lại sao sẽ ở lại chứ? Vội vàng theo sát phía sau, bay về

phía chiến hạm.

Long Trẫm mặt không biểu tình, thân hình lóe lên, nháy mắt xuất hiện phía trước cơ giáp

ngân sắc.

Phanh phanh phanh!

Hơn mười ánh lửa sáng lên, tất cả cơ giáp đều bị bạo tạc, từ không trung rơi xuống.

https://thuviensach.vn

Ngay khi Long Trẫm chuẩn bị đi vào trong chiến hạm, cách đó không xa bên cạnh bỗng

nhiên lại xuất hiện dao động không gian, làm cho hắn chú ý.

Bất quá dao động không gian lần này bình yên hơn rất nhiều, không kịch liệt giống như vừa

rồi, nhưng lại càng thêm ổn định.

“Đây là. . .”

Long Trẫm bỗng nhiên mở to hai mắt, lộ ra thần sắc không ngờ được.

Hắn cảm nhận được khí tức vô cùng quen thuộc từ trong dao động không gian này!

Hô!

Rất nhanh, một thông đạo không gian hiện ra trước mặt Long Trẫm, sau đó một mỹ thiếu

niên mặc áo bào trắng tuyết, tư thái nhẹ nhàng chậm rãi đi ra từ trong đó.

“A, Long huynh, sao ngươi ở chỗ này?”

Nhìn thấy Long Trẫm, thiếu niên hơi có vẻ kinh ngạc, người này chính là Tần Giác mới vừa từ

Tu La giới trở về.

Sở dĩ đem không gian thông đạo lựa chọn ở đây, là bởi vì lúc hắn tìm thấy Linh Ương giới,

phát hiện khu vực này có dao động không gian, thế là muốn tới xem thử đã xảy ra chuyện gì.

https://thuviensach.vn

“Tần huynh!”

Long Trẫm đại hỉ, liên mặc kệ chiến hạm, trực tiếp xông lên ôm chặt lấy Tần Giác.

“Chờ đã!”

Tần Giác vội vàng né tránh, hắn cũng không muốn bị một tên gấu nam nhân ôm.

“Ha ha ha, ngươi không có việc gì thật tốt quá.”

Long Trẫm lúng túng xoa đôi tay, hai mắt tỏa sáng, bộ dáng kia, giống như hận không thể ăn

sạch Tần Giác.

Khoảng thời gian này hắn vẫn cảm thấy là mình đã hại Tần Giác, cho nên nội tâm cực kì tự

trách, bây giờ thấy Tần Giác không có việc gì, có thể nghĩ rằng là vui vẻ cỡ nào.

“Ngươi sao ở chỗ này?”

Tần Giác lại hỏi một lần nữa.

“Ta phát giác được bên này có dao động không gian, tưởng rằng Tần huynh, kết quả sau khi

đuổi tới lại nhìn thấy vật kia.”

Long Trẫm chỉ vào chiến hạm cách đó không xa giải thích.

https://thuviensach.vn

“Đây là. . . Chiến hạm?”

Tần Giác nhìn lại, khóe mắt có chút run rẩy.

“Chắc vậy.”

Long Trẫm nhẹ gật đầu, nói rõ chi tiết một lần nữa.

“Cơ giáp? Biến Hình Kim Cương? Cơ Giới sinh mệnh thể?”

Tần Giác làm có chút mờ mịt,mấy cái này là thứ lộn xộn gì vậy?

May mà Tần Giác cũng là người xuyên việt, nếu không chỉ sợ căn bản nghe không hiểu Long

Trẫm đang nói cái gì.

Khó trách hắn sẽ cảm nhận được dao động không gian ở khu vực này, thì ra là thế.

Chỉ là, có thể để ta nghỉ ngơi một chút được không?

Ta chỉ là trạch nam mày kiếm mắt sáng, tuấn mỹ vô cùng, ngọc thụ lâm phong, khí chất phi

phàm bình thường mà thôi a!

Tại sao phải tiếp nhận áp lực mà cái tuổi này không nên tiếp nhận chứ!

“Ai, vào xem một chút đi.”

Thở dài, Tần Giác bất đắc dĩ.

“Ừm.”

Chần chờ một lát, Long Trẫm vẫn không nhịn được hỏi:

https://thuviensach.vn

“Ngươi mấy ngày nay đã đi đâu?”

“Một lát nữa hãy nói.”

Tần Giác phất tay, dăm ba câu cũng không có biện pháp nói rõ trãi nghiệm của hắn mấy

ngày nay.

bookmark_add Chương 210: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Bên Trong Chiến Hạm

Phiên bản Dịch · 1633 chữ

Linh Ương giới, Tây cảnh, Hắc Dương thành.

Theo sự khuếch tán của dao động không gian, động tĩnh bên này rất nhanh đã dẫn tới sự chú

ý của rất nhiều cường giả Tây cảnh.

Bọn hắn từ bốn phương tám hướng chạy đến, đứng ở đằng xa quan sát, vẻ mặt vô cùng nghi

hoặc, không rõ khối sắt lớn lơ lửng trên không trung kia là cái gì.

“Có thể xé rách không gian, thứ kia sẽ không phải là Thánh Khí chứ?”

Một vị cường giả Truyền Kỳ Cảnh nói.

Trong nhận thức của bọn hắn, Thánh Cảnh cơ bản thuộc về tồn tại không thể địch nổi, cho

nên mới sẽ cho rằng như thế, chớ đừng nói chi là Thánh Khí sinh ra linh trí.

https://thuviensach.vn

Phải biết, cao giai Thánh Khí đã không thua gì Thánh Cảnh, thậm chí là cường giả Thánh

Vương, xé rách không gian cũng không tính là cái gì.

Mà lại từ ngoại hình nhìn, chiếc chiến hạm kia xác thực chỉ có thể dùng từ Thánh Khí để

hình dung, dù sao, bọn hắn chưa bao giờ thấy qua vũ khí công nghệ cao.

“Có thể lắm!”

Một vị Truyền Kỳ Cảnh khác phụ hoạ theo.

“Vậy chúng ta nên làm gì?”

“. . .”

Đám người hai mặt nhìn nhau nhưng không có một ai dám lên trước.

menu

Trước Tiếp

Đúng lúc này, mấy chục vạn cư dân của Hắc Dương thành bỗng nhiên xuyên qua không gian,

không có dấu hiệu nào xuất hiện tại vùng phụ cận.

“Xảy ra chuyện gì vậy?”

“Sao ta lại ở chỗ này?”

“Thần linh, nhất định là thần linh. . .”

https://thuviensach.vn

“. . .”

Giờ phút này, mặt mũi của mấy chục vạn cư dân Hắc Dương thành đều mờ mịt, không rõ xảy

ra đã chuyện gì.

Đây hết thảy đương nhiên là do Long Trẫm làm, trước khi hắn đi vào chiến hạm liền dời đi

toàn bộ người dân của Hắc Dương thành để tránh xảy ra bất trắc.

Tần Giác cùng Long Trẫm cũng lần lượt từ chiến hạm mà cơ giáp bạch ngân đi ra để đi vào

bên trong, quan sát hoàn cảnh xung quanh.

“Thật đẹp.”

Tần Giác nhịn không được tán thưởng.

Không thể không nói, bên trong chiến hạm rất đẹp, căn bản không giống trong đại đa số

phim khoa học viễn tưởng khắp nơi đều là máy móc cùng kim loại, ngược lại càng giống một

cái cung điện.

Thậm chí cuối tầm mắt có thể nhìn thấy các loại hoa cỏ cây cối cùng đá xanh nước chảy, nơi

nào giống như là chỗ ở của Cơ Giới sinh mệnh thể.

“Tích tích tích! Có sinh vật ngoại lai xâm lấn, xin chú ý!”

https://thuviensach.vn

“Có sinh vật ngoại lai xâm lấn, xin chú ý!”

Tiếng còi báo động chói tai vang lên, trong hành lang yên tĩnh lập tức vươn ra mười mấy loại

vũ khí, nháy mắt khóa chặt hai người Tần Giác.

“Hừ, sinh mệnh cấp thấp ngu xuẩn, dám xâm nhập Thần Vương Hào, thật sự là tự tìm đường

chết.”

Đúng lúc này, nơi xa bỗng nhiên bay tới chiếc cơ giáp hình người phức tạp, đến trước mặt

hai người Tần Giác.

Hình thể của cơ giáp chỉ cao hai mét, nhưng cho dù là độ cứng cáp, hay là lực công kích, đều

mạnh hơn cơ giáp vừa rồi một bậc.

“Thì ra chiếc chiến hạm này gọi là Thần Vương Hào.”

Tần Giác như có điều suy nghĩ.

“Giết!”

Cơ giáp kia vung tay lên, vũ khí vốn dĩ khóa chặt lại hai người Tần Giác lập tức bắn ra hơn

mười cột sáng hủy diệt, uy lực kinh người, cho dù là cường giả Chí Tôn cảnh cũng rất khó

https://thuviensach.vn

tiếp nhận.

Nhưng mà hai người Tần Giác cũng không phải cường giả Chí Tôn gì.

Ầm ầm!

Chiến hạm rung mạnh,chỉ thấy vũ khí của cơ giáp vừa rồi công kích hai người Tần Giác đã

biến mất, chỉ còn lại một quyền ấn khổng lồ, giống như muốn đánh xuyên cả chiến hạm.

“Ây. . . Không cẩn thận dùng sức quá mạnh.”

Tần Giác thu hồi nắm đấm, lúng túng nói.

Long Trẫm: “. . .”

“Được rồi, tiếp tục đi tiếp đi.”

Duỗi lưng một cái, Tần Giác thúc giục nói.

Hắn hiện tại chỉ muốn tranh thủ thời gian làm rõ ràng rốt cục đã xảy ra chuyện, sau đó về

Huyền Ất Sơn đi ngủ.

“Ừm.”

Nhẹ gật đầu, Long Trẫm xông lên trước, bay thẳng đến trung tâm chiến hạm.

Bởi vì cái gọi là hai điểm ở giữa sẽ ngắn nhất, cho nên Tần Giác cùng Long Trẫm cũng không

https://thuviensach.vn

có dựa theo con đường bình thường để đi, mà là trực tiếp từ hai bên đánh ra một con đường.

Ven đường những nơi đi qua, cho dù là cơ giáp có cấp bậc gì, chỉ cần dám nhảy ra, toàn bộ

đều bị Long Trẫm phá hủy.

Trước mặt cường giả như Long Trẫm này, cái gọi là công nghệ cao cơ hồ cũng không khác

đồng nát sắt vụn cho lắm, chỉ có thể ức hiếp loại vị diện cấp thấp như Địa Cầu kia thôi, chứ

Linh Ương giới thì có tí uy hiếp nàp.

Cho dù bọn họ có thể dùng khoa học kỹ thuật mở ra không gian thông đạo, nhưng đối mặt

với thế giới cao võ, tùy tiện một tên Đại Thánh, không, cường giả Thánh Vương cũng có thể

giải quyết.

Tu La giới chiến tranh trên vạn năm, không phải chưa từng gặp phải thế giới khoa kỹ, nhưng

đều bị bọn hắn tiêu diệt dễ dàng.

Trước mặt cá thể có sinh mệnh cường đại, cái gọi là khoa học kỹ thuật, cơ bản cũng khác gì

hổ giấy.

Bởi vậy, khi hai người tới vị trí trung tâm của chiến hạm, đã có hơn vạn cơ giáp bị hủy ở

https://thuviensach.vn

trong tay Long Trẫm, chiến hạm bị phá hư không còn hình dáng, đại bộ phận hệ thống đều

mất đi tác dụng, xém chút từ không trung rơi xuống.

Loại chiếm hạm siêu cấp này, mỗi một bộ phận đều quan trọng vô cùng, không cẩn thận một

chút sẽ sụp đổ, nếu không phải vật liệu kiên cố, chỉ sợ đã nổ banh từ lâu.

Oanh!

Cửa sắt cao tới mười mét vỡ nát, hai người hững hờ đi tới trung tâm phòng điều khiển, sau

đó thấy hàng trăm khẩu pháo của cơ giáp đang nhấc lên… Đợi bọn hắn.

“Khai hỏa!”

Chỉ một thoáng, tính ra là cả hàng trăm trụ năng lượng bắn ra, bắn lên trên thân hai người.

Phanh phanh phanh!

Lại một luồng sáng đột nhiên sáng lên, đem tất cả trụ năng lượng ngăn cách bên ngoài,

không nhúc nhích tí nào.

Ngay sau đó linh lực của Long Trẫm bộc phát ra, những cơ giáp điên cuồng công kích kia lập

tức hóa thành mảnh vỡ, chỉ còn lại một cơ giáp kim sắc vẫn đứng tại chỗ, bình yên vô sự.

https://thuviensach.vn

Cơ giáp kim sắc này cao chừng hơn ba mét, không chỉ có đường cong mềm mại lại tràn ngập

cảm giác kim loại, xem ra thì cũng không phải là hàng thông thường, là Long Trẫm cố ý lưu

lại.

“Ha ha, thật nhàm chán a.”

Ngáp một cái, Tần Giác lười biếng mà nói:

“Nơi này giao cho ngươi, ta về trước.”

Nói xong câu đó, Tần Giác không chút do dự xoay người rời đi, căn bản không cho Long

Trẫm cơ hội cự tuyệt.

Vốn cho là tồn tại gì đó rất lợi hại muốn xâm lấn Linh Ương giới, kết quả tất cả đều là một ít

tôm tép, đã như vậy, cũng không còn chuyện gì của hắn nữa, dù sao thì một mình Long Trẫm

cũng có thể giải quyết.

“. . .”

Oanh!

Ngay khi Tần Giác chuẩn bị rời khỏi chiến hạm, một luồng kình phong đánh tới, lập tức chỉ

thấy Long Trẫm như bị đạn pháo đâm vào dính lên vách tường, dính sâu vào trong đó.

https://thuviensach.vn

Tần Giác: “. . .”

Long Trẫm: “. . .”

Không thể nào, thế mà ngay cả Cơ Giới sinh mệnh thể cũng đánh không lại, ngươi xác định

ngươi là cường giả Thái Hư cảnh?

“Khụ khụ, đây chỉ là ngoài ý muốn.”

Dường như nhìn ra suy nghĩ trong lòng của Tần Giác, Long Trẫm cắn răng, lập tức nhanh

chóng bay trở về.

Oanh!

Sau một lúc lâu, đến phiên cơ giáp kim sắc kia bị nện trên vách tường, nửa người trực tiếp

biến mất, gần như bạo tạc.

“Hắc hắc, nó sao có thể là đối thủ của ta được.”

Long Trẫm cười tủm tỉm nói.

Tần Giác: “. . .”

“Nói, các ngươi tới nơi này làm gì!”

Long Trẫm một cước giẫm trên nửa người còn lại của cơ giáp kim sắc chất vấn.

https://thuviensach.vn

“Sinh mệnh cấp thấp ngu xuẩn. . . A!”

Lời còn chưa dứt, Long Trẫm trực tiếp hủy đi một cánh tay khác của cơ giáp kim sắc, đau

đến nỗi cả người cơ giáp kim sắc run rẩy, đúng vậy, máy móc thế mà lại cảm thấy đau đớn.

“Hừ, cho dù các ngươi phá hủy ta, ta cũng tuyệt đối sẽ không phản bội Titan giới!”

Cơ giáp kim sắc kiên định nói.

Titan giới?

Long Trẫm nhíu mày, đấy là nơi nào?

“Thì ra ngươi đến từ Titan giới a.”

Tần Giác cười nói.

“Làm sao ngươi biết?”

Cơ giáp kim sắc chấn kinh.

“. . .”

Tần Giác há miệng, trong lúc nhất thời cũng không biết nên trả lời thế nào.

bookmark_add Chương 211: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Titan Giới

Phiên bản Dịch · 1591 chữ

https://thuviensach.vn

“. . .”

Thì ra người máy cũng ngốc như vậy.

Tần Giác cạn lời trợn mắt.

“Một lần cuối cùng, các ngươi tới nơi này làm gì!”

Long Trẫm hỏi lần nữa.

Hắn không có tý hứng thú nào về Titan giới.

Nhưng một chiếc chiến hạm khổng lồ như thế đột nhiên xuất hiện ở đây, với lại vừa đến liền

công kích, không thể không khiến cho Long Trẫm cẩn thận được.

Đáng được ăn mừng chính là, đối phương chỉ có một số Cơ Giới sinh mệnh thể mà thôi, chưa

mang tới uy hiếp quá lớn, cho nên Long Trẫm giải quyết tương đối nhẹ nhàng.

“Ha ha, ta tuyệt đối sẽ không phản bội Titan giới.”

Cơ giáp kim sắc lặp lại.

“. . .”

Nói thật, đối với loại Cơ Giới sinh mệnh thể này, Long Trẫm thật bó tay chịu trói.

Dù sao, cơ giáp kim sắc không có nguyên hồn, nếu như từ đầu đến cuối không chịu nói, Long

Trẫm cũng không có cách nào.

https://thuviensach.vn

“Đã như vậy. . .”

Tần Giác lúc đầu dự định rời đi liền nhếch miệng cười nói:

menu

Trước Tiếp

“Vậy liền bắt toàn bộ cơ giáp còn sống sót trên chiếc chiến hạm này, từng bước từng bước

hỏi thăm.”

“Tốt nhất có thể để cho bọn chúng nhìn tận mắt thủ lĩnh của mình bị phá hủy.”

Nói đến đây, Tần Giác nhìn về phía cơ giáp kim sắc kia.

Trước mắt trên chiếc chiến hạm này, thực lực của cơ giáp kim sắc chính là mạnh nhất, nếu

để cho những có giáp cấp thấp kia nhìn thấy cơ giáp kim sắc bị phá hủy, khẳng định sẽ cảm

thấy sợ hãi, sau đó nói ra một vài thứ.

“Ây. . . Cũng đúng.”

Long Trẫm đầu tiên là sững sờ, chợt giật mình.

Mặc dù những Cơ Giới sinh mệnh thể này không có nguyên hồn, không cách nào sưu hồn,

https://thuviensach.vn

nhưng lại có thể cảm nhận được thống khổ cùng sợ hãi, chỉ cần nắm chắc tốt cái nhược điểm

này , rất dễ dàng có thể biết mục đích bọn chúng tới nơi này, cùng tình huống cụ thể với

Titan giới.

Chỉ là hơi phiền chút.

Nhưng trước mắt cũng không còn biện pháp nào khác, chỉ có thể thử một lần thôi.

Thế là không lâu sau, Long Trẫm liền đem toàn bộ những cơ giáp còn sống sót còn tụ tập lại

chiến hạm hỏi thăm vấn đề giống như trước.

Những cơ giáp này nhìn đồng bạn của mình, lại nhìn cơ giáp kim sắc cách đó không xa, cho

dù khuôn mặt không có bất kỳ biến hóa gì, nhưng cũng không dám nói chuyện.

Hiển nhiên, cho dù thời khắc này cơ giáp kim sắc chỉ còn lại nửa người, bọn chúng vẫn e ngại

vô cùng.

Dường như đã dự liệu được điểm này từ lâu, Long Trẫm cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, hắn

mỉm cười đi tới trước mặt cơ giáp kim sắc:

https://thuviensach.vn

“Thế nào, còn không muốn nói sao?”

“Hừ, sinh vật cấp thấp ti tiện, ta là sẽ không khuất phục!”

Lời còn chưa dứt, sàn nhà kim loại dưới thân của cơ giáp kim sắc bỗng nhiên sụp đổ xuống,

sau đó một vật thể hình tròn bỗng nhiên bao trùm cơ giáp kim sắc, nháy mắt bắn ra chiến

hạm, bay về phía vòng xoáy không gian!

“Muốn chạy trốn?”

Long Trẫm cười nhạo, bàn tay lớn vồ một cái, vật thể hình tròn sắp bay vào vòng xoáy không

gian đột nhiên biến mất tại chỗ, lần nữa trở lại bên trong chiến hạm.

“? ? ?”

Có giáp kim sắc vốn dĩ đang đắc ý lập tức sửng sốt, vẻ mặt mờ mịt, còn tưởng rằng mình

xuất hiện ảo giác.

Xảy ra chuyện gì?

Nó không phải đã ngồi thuyền cứu sinh đào tẩu rồi sao?

“Nếu như ngươi bây giờ chịu nói cho ta biết, ta có thể cân nhắc tha cho ngươi một mạng.”

Long Trẫm thản nhiên nói.

https://thuviensach.vn

Nếu không phải bởi vì địa vị của cơ giáp kim sắc cao hơn, thứ biết được cũng nhiều hơn, chỉ

sợ Long Trẫm đã phá hủy nó từ lâu.

Nghe vậy, cơ giáp kim sắc rốt cục cũng lấy lại tinh thần, do dự nửa ngày, kiên định nói:

“Không. . .”

Xoẹt xẹt!

Long Trẫm rốt cục cũng mất kiên nhẫn, ngón tay vạch một đường, trực tiếp cắt đứt đầu cơ

giáp kim sắc.

Ba!

Sau khi đầu của cơ giáp kim sắc rơi trên mặt đất lăn vài vòng, đứt quãng nói:

“Không. . . đừng giết ta, ta sẽ nói cho ngươi. . .”

Nói xong câu đó, hào quang trong mắt cơ giáp kim sắc dần dần biến mất, cho đến khi tắt

hoàn toàn.

Long Trẫm: “? ? ?”

Có lầm hay không, ngươi có thể đừng nói như vậy được không, rất dễ khiến cho người khác

hiểu lầm có được không!

https://thuviensach.vn

“Đội trưởng!”

Cơ giáp còn lại trốn ở trong góc run lẩy bẩy, tràn ngập sợ hãi.

“Khụ khụ.”

Lúng túng ho khan hai tiếng, Long Trẫm xoay người nói:

“Còn có thể cứu sống không?”

Rất nhiều cơ giáp nhìn nhau lắc đầu.

Đúng lúc này, một tên người máy lấy hết dũng khí đứng lên nói:

“Ta có thể nói cho ngươi biết sự tình về Titan giới.”

“Số sáu, ngươi cái tên phản đồ này!”

Một tên cơ giáp khác gầm thét, vừa muốn bổ nhào qua, Long Trẫm lập tức chỉ một chỉ cách

không, đem nó phá hủy.

“Còn ai muốn ngăn cản nữa không?”

Long Trẫm hờ hững nói.

Tận mắt nhìn thấy đội trưởng cùng một đồng bạn bị phá hủy, cơ giáp còn lại nào còn dám

nhảy ra tìm chết, thậm chí hận không thể vượt lên trước nói cho Long Trẫm biết chuyện về

Titan giới.

https://thuviensach.vn

Sau đó, từ trong miệng tên cơ giáp kia hai người Tần Giác rất nhanh đã hiểu rốt cục đã xảy

ra chuyện gì.

Thì ra Titan giới là một thế giới vô cùng to lớn, đồng thời có cũng tứ đại chủng tộc máy móc.

Theo thứ tự là Cơ Giáp tộc, Cơ Thú tộc, Cơ Xa tộc cùng Cơ Vương tộc.

Trong đó Cơ Vương tộc là mạnh nhất, thống trị Titan giới, mặt khác ba đại chủng tộc máy

móc đều phụ thộc vào Cơ Vương tộc, mặc kệ thúc đẩy.

Lần này bọn chúng tiếp nhận mệnh lệnh của Cơ Vương tộc, lái chiến hạm tiến về thế giới

khác, thu thập thể gen sinh mệnh cường đại, cho nên mới sẽ tới đây.

Về phần vì sao thu thập thể gen có sinh mạng cường đại, cơ giáp này cũng không rõ.

Mà vừa rồi cơ giáp kim sắc bị Long Trấm giết chết kia chính là một trong ba đại thủ lĩnh của

Cơ Giáp tộc bọn chúng.

Nghe đến đó, Long Trẫm nhẹ nhàng thở ra, ngay cả ba đại thủ lĩnh đều rác rưởi như vậy, máy

móc khác lại có thể mạnh đến mức nào? Cơ bản đã có thể bài trừ uy hiếp ở bên ngoài.

“Ta. . . Ta đã nói hết những chuyện ta biết cho ngươi. . .”

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy, cho nên ngươi có thể an tâm chết đi.”

Long Trẫm nói chuyện như đúng rồi.

“Không!”

Ầm!

Bão táp linh lực đáng sợ càn quét, tầng tầng khuếch tán, chiến hạm không chịu nổi dòng

năng lượng này, ầm ầm nổ tung, hóa thành một ánh lửa từ trên trời giáng xuống.

Khi rơi trên mặt đất, đã cái gì cũng không còn, vòng xoáy không gian trên bầu trời cũng

chậm rãi đóng kín cho đến khi biến mất.

Nơi xa, Tần Giác cùng Long Trẫm lặng yên không một tiếng động xuất hiện.

“Tần huynh, lần trước ở Địa Ngục giới là ngươi đã cứu ta, chuyện lần này cứ giao cho ta đi.”

Long Trẫm lời thề son sắt nói.

Tần Giác: “. . .”

Liên quan tới chuyện Titan giới, hai người cũng không để ở trong lòng, với cấp bậc này của

bọn hắn, cơ bản rất khó có thể tìm được đối thủ, huống chi đối phương là Cơ Giới sinh mệnh

https://thuviensach.vn

thể cơ chứ?

“Đúng rồi Tần huynh, ngươi còn chưa nói ngươi mấy ngày nay đi đâu đó.”

Dường như nhớ tới cái gì, Long Trẫm hỏi.

“Tu La giới.”

Tần Giác đáp.

“Cái gì? !”

Long Trẫm khiếp sợ há to mồm, còn tưởng rằng mình nghe lầm.

“Là Linh tộc mà trước đây ngươi từng nói sao?”

“Đúng thế.”

Nhẹ gật đầu, Tần Giác suy tư một lát, sau đó kể lại chuyện trải qua mấy ngày nay của mình.

Vừa mới bắt đầu, Long Trẫm cảm thấy buồn cười, dù sao chuyện về Huyền Cơ giới thực tế

khiến người ta dở khóc dở cười.

Nhưng theo như Tần Giác không ngừng nói tiếp, Long Trẫm càng nghe càng kinh ngạc, cuối

cùng thì sững sờ ngay tại chỗ.

Hắn lo lắng về Tu La giới lâu như vậy, thế mà cứ như vậy bị Tần Giác thuận tay tiêu diệt rồi?

https://thuviensach.vn

“Nói như vậy, ngươi trở về từ Tu La giới à?”

Long Trẫm ngây ra như phỗng.

“Ừm, nếu như không phải tên La Trường Ca kia, ta nghĩ chính mình hẳn là không thể tìm ra

Linh Ương giới nhanh như vậy.”

bookmark_add Chương 212: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Bạch Nghiệp Khiếp Sợ

Phiên bản Dịch · 1677 chữ

Cáo biệt Long Trẫm, Tần Giác không kịp chờ mà trở lại Nam cảnh.

Bất quá để cho an toàn, Tần Giác cố ý bày ra một kết giới bên ngoài Linh Ương giới, phòng

ngừa lúc Titan giới xuất hiện lần nữa, trực tiếp dùng vũ khí có quy mô lớn công kích từ xa.

Mặc dù Titan giới thực lực đơn thể chênh lệch rất xa so với Linh Ương giới, nhưng khó đảm

bảo bọn hắn không có loại vũ khí diệt tinh kia, cẩn thận một chút luôn không sai.

Về phần cái khác, có Long Trẫm luôn chú ý, hoàn toàn không cần Tần Giác lo lắng.

Dù sao, với tu vi Thái Hư đệ tứ cảnh của Long Trẫm, muốn phá hủy Titan tinh quả thực dễ

như trở bàn tay.

https://thuviensach.vn

Chỉ xem thử Titan tinh có thể tiếp tục đi tìm cái chết nữa hay không thôi.

Giờ phút này, mờ mịt nhất không ai khác ngoài những cư dân Hắc Dương thành cùng cường

giả Tây cảnh, bởi vì đến cả chuyện kia kết thúc ra sao, bọn hắn đều không có hiểu rõ.

Trong lúc nhất thời tiến cũng không được, lui cũng không xong, chỉ có thể tiếp tục đợi tại

chỗ quan sát.

. . .

Nam cảnh, Huyền Ất Sơn.

Không gian vặn vẹo, Tần Giác từ bên trong đi ra, nhìn xuống Huyền Ất Sơn ở phía dưới, có

chút cảm khái.

menu

Trước Tiếp

Nghiêm túc suy nghĩ mà nói, Tần Giác lần này rời khỏi Huyền Ất Sơn cũng không lâu, chỉ có

năm sáu ngày mà thôi, nhưng mà là lần xa nhất.

Nếu không phải vừa vặn gặp phải Tu La giới xâm lấn Huyền Cơ giới, chỉ sợ không phải một

https://thuviensach.vn

hai tháng thì đừng mong trở về.

Mặt khác, từ nơi đó của Long Trẫm Tần Giác đã biết được, khoảng thời gian này hắn không

chỉ có phái ra cường giả âm thầm bảo hộ Huyền Ất Sơn, đồng thời cảnh cáo mấy thế lực lớn

ở Nam cảnh, nói cách khác, hiện tại Nam cảnh tuyệt đối sẽ không có người dám đắc tội với

Huyền Ất Sơn.

Tới đây, Tần Giác cạn lời.

Trên thực tế, dưới tình huống đang tọa trấn hai vị cường giả Chí Tôn, thực lực cùng địa vị

của Huyền Ất Sơn gần như ngang với Phong Lôi tông, trong đó Mộc Tử Thất chính là Chí Tôn

cảnh đỉnh phong, ngay cả sáu đại gia tộc đều kém xa tít tắp, chỉ cần ba đại tông môn không

xuất thủ, Huyền Ất Sơn cơ bản không có nguy hiểm gì.

Mà Huyền Ất Sơn từ trước đến nay không tranh quyền thế, ai sẽ nhàn rỗi không chuyện gì đi

giao tranh với nó chứ?

Huống chi, Tần Giác có hóa thân Đại Thánh cảnh lưu tại Nam cảnh, còn có Trương Kỷ Trần

đang lịch luyện.

https://thuviensach.vn

Nếu như Huyền Ất Sơn thật sự có nguy hiểm gì, hóa thân khẳng định sẽ ngay lập tức đuổi tới.

Nghĩ tới đây, Tần Giác bỗng nhiên vỗ đầu một cái, đáng chết, làm sao lại quên hóa thân rồi!

Phải biết, linh thức cùng hóa thân của hắn là tương thông, cho dù khoảng cách bao xa đều

có thể cảm ứng được.

Có hóa thân ở đây, chỉ cần một ý niệm trong đầu liền có thể dễ dàng vượt qua vô tận hư

không, trở lại Linh Ương giới, sao còn cần phải phiền phức như vậy?

Đáng tiếc Tần Giác thế mà quên hóa thân mất tiêu.

May mà không có trì hoãn quá lâu, còn thuận tay giải quyết tai họa tiềm ẩn là Tu La giới này,

cũng là xem như chó ngáp phải ruồi.

Đối với Nam cảnh mà nói,diễn biến nửa năm này,đáng được ghi vào sử sách.

Đầu tiên là cao tầng Ngụy gia một trong bảy đại gia tộc biến mất, dẫn đến Ngụy gia bị hủy

diệt, chia cắt thảm hại.

Ngay sau đó là Tử Yêu tộc ngóc đầu trở lại, Phong Lôi lão tổ vẫn lạc, Phong Lôi tông trực tiếp

https://thuviensach.vn

ngã ra khỏi bốn đại tông môn.

Sau đó Huyền Ất Sơn không hiểu sao quật khởi, từ một thế lực nhỏ ở biên giới, trở thành khu

vực của võ giả.

Nếu không phải sự thật bày ra trước mắt, chỉ sợ không ai sẽ tin tưởng.

“Ai.”

Thở dài, Tần Giác lấy ra một bình linh tửu, chậm rãi đáp xuống đỉnh núi Huyền Ất Sơn, đi về

phía đại điện.

Thật vất vả mới trở về, đương nhiên phải thông tri cho Bạch Nghiệp trước.

Đáng nhắc tới chính là, bây giờ Huyền Ất Sơn rõ ràng náo nhiệt hơn trước kia rất nhiều, cộng

thêm Tinh Môn bị diệt, thế lực võ đạo ở khu vực này dường như chỉ có thể kiếm Huyền Ất

Sơn che chở, cho nên cách một đoạn thời gian liền sẽ đưa tới tài nguyên tu luyện lớn làm

cống phẩm.

Bất quá từ khi trải qua chuyện Ngư gia lần trước, Bạch Nghiệp dường như rất ít đón tiếp

những thế lực võ đạo kia.

Dù sao Tần Giác cho hắn tài nguyên tu luyện đã đủ để Huyền Ất Sơn sử dụng hơn ngàn năm,

https://thuviensach.vn

thậm chí còn lâu hơn, hắn cũng không muốn vì chút tài nguyên tu luyện kia, để cho Huyền

Ất Sơn trở thành ác ma trong mắt người thường.

“Ừm? Xây thêm từ khi nào vậy?”

Tần Giác hơi ngoài ý muốn, phát hiện đại điện lại rộng hơn trước kia rất nhiều, với lại càng

thêm hoa lệ.

Dù nói thế nào, Huyền Ất Sơn hiện tại cũng coi là thế lực tai to mặt lớn ở Nam cảnh, đương

nhiên không có khả năng lại duy trì bộ dáng keo kiệt trước đó, cho nên Bạch Nghiệp mệnh

lệnh tất cả kiến trúc đều được xây dựng thêm, nhìn qua khí khái hơn rất nhiều.

Kỳ thật Tần Giác rất rõ ràng, Huyền Ất Sơn quật khởi là chuyện sớm muộn, dù cho không có

hắn, với thiên phú tu luyện của Bạch Nghiệp, lúc còn sống cũng có thể chạm đến Truyền Kỳ

cảnh.Chớ đừng nói chi là hiện tại Bạch Nghiệp chuyển sang tu luyện công pháp cao cấp

khác.

Tiến vào đại điện, đầu tiên đập vào mi mắt, là hai hàng điêu long bạch ngọc trụ sinh động

https://thuviensach.vn

như thật, tản ra lấp lánh linh quang.

Tần Giác liếc mắt liền thấy Bạch Nghiệp ngồi xếp bằng, đang lật xem sách gì.

Khi Tần Giác nhìn thấy Bạch Nghiệp, Bạch Nghiệp cũng vô ý thức ngẩng đầu.

“Sư đệ? !”

Bạch Nghiệp đầu tiên là sững sờ, lập tức bỗng nhiên mở to hai mắt, mặt mũi tràn đầy kinh hỉ.

Bạch!

Sau một khắc, Bạch Nghiệp thả người bay tới, hưng phấn nói:

“Sư đệ!”

Ầm!

Rất nhanh, Bạch Nghiệp lại lấy tốc độ nhanh hơn bay ngược trở về, nện vào vách tường ở

phía sau.

Bạch Nghiệp: “. . .”

Thu hồi nắm đấm, Tần Giác nhấp một ngụm linh tửu, một bước đi tới đại điện, ngồi xuống

nói:

“Ta nói rồi, không được ôm ta.”

“. . .”

https://thuviensach.vn

Cưỡng ép lách mình từ trong vách tường, Bạch Nghiệp xoa xoa đôi bàn tay, ngượng ngùng

nói:

“Sư đệ, ngươi mấy ngày nay đi đâu vậy, cũng không lên tiếng chào hỏi, ta lo cho ngươi chết đi

được.”

Tần Giác lười lặp lại lần nữa, thế là vẫy tay nhẹ một cái trực tiếp truyền ký ức mấy ngày nay

vào trong đầu Bạch Nghiệp.

Nửa ngày qua đi, Bạch Nghiệp hai mắt dần dần khôi phục, vẻ mặt chấn kinh:

“Ngươi chạy đến thế giới khác?”

Tần Giác: “. . .”

Ủa đây là lo lắng của ngươi?

Đây chính là sự chú ý của ngươi?

“Nhưng mà ngay cả cường giả Thái Hư cảnh cũng không phải là đối thủ của ngươi, thật sự là

quá lợi hại, ha ha ha, xem ra lo lắng của ta là dư thừa.”

Bạch Nghiệp cười nói.

Tần Giác: “. . .”

Chẳng biết tại sao, hắn đột nhiên rất muốn lại cho Bạch Nghiệp một quyền.

https://thuviensach.vn

“Chờ một chút, Thái Hư cảnh?”

Dường như ý thức được cái gì, Bạch Nghiệp sắc mặt đại biến:

“Trên thế giới này lại có tồn tại mạnh hơn Đại Thánh?”

Lúc trước Bạch Nghiệp chỉ biết Tần Giác rất lợi hại, nhưng cụ thể lợi hại cỡ nào thì lại không

rõ, nếu không lúc trước khi thỉnh cầu Tần Giác xuất thủ đối phó Tử Yêu tộc, cũng sẽ không

tràn ngập lo lắng.

Cho tới bây giờ, Bạch Nghiệp mới hiểu được, Tần Giác rốt cục là mạnh cỡ nào, mà hắn có

được một sư đệ như thế nào!

Cứ việc sớm chiều ở chung mười năm, nhưng Bạch Nghiệp giờ phút này lại có loại cảm giác

hoang đường.

“Khụ khụ, không có việc gì, ta về đi ngủ trước.”

Duỗi lưng một cái, Tần Giác thản nhiên nói.

Liên tục mấy ngày bôn ba cùng chiến đấu, Tần Giác hiện tại chỉ muốn trở về ngủ một giấc,

sau đó ăn gì đó, không hứng thú cùng Bạch Nghiệp tiếp tục nói nhảm những thứ này.

“Ây. . . Được rồi.”

https://thuviensach.vn

Tỉnh táo lại, Bạch Nghiệp liên tục gật đầu.

Đối với phản ứng của Bạch Nghiệp, Tần Giác cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Lúc trước khi biết Tần Giác đột phá Thiên Giai, Bạch Nghiệp cũng là bộ dáng này, kết quả

không tới mấy ngày liền giống như không việc gì, nên làm cái gì làm cái đó.

Tình huống tương tự còn đến vài lần, Tần Giác đã thành thói quen từ lâu.

Trở lại sườn đồi, Tần Giác hít một hơi thật sâu, chỉ cảm thấy thể xác và tinh thần buông lỏng,

lần này hắn là sẽ không còn phiền toái gì đi?

bookmark_add Chương 213: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Về Sau Càng Đánh Không Lại Nàng

Phiên bản Dịch · 1638 chữ

“Ngao ô ~ ”

“Ngao ô ~ ”

Ngay khi Tần Giác cảm thán, bên cạnh bỗng nhiên xông đến một đạo hắc ảnh, giống như

như đạn pháo đụng ở trên người hắn.

Ầm!

Tần Giác thân thể trầm xuống, hai chân lập tức rơi vào mặt đất, lún xuống hai cái dấu chân.

https://thuviensach.vn

“Ngao ô.”

Đối phương hung hăng cọ xát Tần Giác, cái đuôi vẩy vẩy, trừ Kỳ Lân ra thì còn có thể là ai?

Ôm nhiệt tình như thế, nếu đổi thành một võ giả Địa Giai, chỉ sợ ít nhất phải gãy mười cái

xương sườn.

“Chủ nhân, ngươi trở về rồi.”

Kỳ Lân le đầu lưỡi, vui mừng nói.

“. . .”

Tần Giác không nói gì, trực tiếp bắt lấy chân trước to lớn của Kỳ Lân làm một cú ném qua vai

tiêu chuẩn!

Ầm!

Đại địa chấn động, lập tức vang lên tiếng kêu thống khổ của Kỳ Lân.

“Lần sau không được ôm ta nữa.”

menu

Trước Tiếp

Phủi tay, Tần Giác thản nhiên nói.

“Ngao ô, biết rồi, chủ nhân.”

https://thuviensach.vn

Kỳ Lân liên tục gật đầu, khóc không ra nước mắt, sao có thể đối với ta như vậy.

“Sư phụ!”

Lúc này, Vân Tịch từ đằng xa bay tới, nhào vào trong ngực Tần Giác, hung hăng cọ cọ.

“Sư phụ, ngươi đi đâu vậy, ta rất nhớ ngươi a.”

Vân Tịch ngẩng đầu, hai mắt đẫm lệ mông lung, khiến người không nhịn được mà muốn

thương tiếc.

Mắt thấy cảnh tượng này, trong lòng Kỳ Lân cười lạnh, dám ôm chủ nhân, chờ bị đánh đi.

Nghĩ như vậy, Kỳ Lân cười trên nỗi đau của người khác từ dưới đất bò dậy, chuẩn bị thưởng

thức thảm trạng của Vân Tịch, để cho mình cân bằng lại chút.

Nhưng mà Kỳ Lân chờ gần năm phút Tần Giác cũng không hề động thủ, thậm chí còn cưng

chiều vuốt ve Vân Tịch, vẻ mặt tươi cười.

“? ? ?”

Tình huống gì vậy?

Không phải đã nói không cho phép ôm sao?

Đến lúc này, Kỳ Lân nếu vẫn không rõ, Tần Giác rõ ràng là tại nhằm vào. . . Không, ghét bỏ

https://thuviensach.vn

nó.

Địa Ngục trống rỗng, ma quỷ ở nhân gian.

Thế giới này còn có thể tốt hơn được nữa hay không?

Kỳ Lân rốt cuộc phải sống thế nào thì các ngươi mới hài lòng đây? Nước mắt chảy xuống.

Ô ô ô.

. . .

Chốc lát sau ở sườn đồi Huyền Ất Sơn.

Tần Giác ngồi bên đá xanh, cầm một khối thịt nướng nhét vào miệng, bắt đầu ăn từng miếng

từng miếng.

Vân Tịch thì ngồi trên vai Tần Giác, ôm thịt gặm mà miệng đầy mỡ, quên cả trời đất.

Cách đó không xa, Kỳ Lân cũng rất may được một miếng thịt lớn, nơi nào còn quan tâm đối

đãi khác nhau gì chứ, đang hận không thể nhét hết tất cả xương vào trong miệng.

Mà trước mặt bọn hắn, một con yêu thú cao mấy mét đã bị nướng chín, đồng thời cắt thành

tám miếng, tản ra mùi thơm mê người.

https://thuviensach.vn

Con yêu thú này chính là Tần Giác lúc trước từ nơi khác bắt được, đã đạt tới Thiên Giai, đối

với tu luyện của Vân Tịch cùng Kỳ Lân đều giúp ích rất lớn.

Về phần Tần Giác, chỉ đơn thuần cảm thấy ngon thôi.

Hô.!

Sau khi ăn uống no nê, Tần Giác đứng lên nói:

“Được rồi, ta muốn đi ngủ.”

Vứt xuống câu này, Tần Giác duỗi lưng một cái, quay người trở lại sân.

Trải qua lần dạy dỗ trước, Kỳ Lân đã không còn dám động thủ gì với nơi đây nữa, nếu không

thì tòa viện này đã bị phá từ lâu.

“Kỳ quái, chủ nhân lợi hại như vậy, vì sao còn phải đi ngủ a.”

Thấy Tần Giác tiến vào viện lạc, Kỳ Lân có chút không hiểu.

Dưới tình huống bình thường, võ giả Địa Giai đã có thể thông qua việc hấp thu vận chuyển

linh lực để duy trì thân thể, không cần ăn thứ gì, cũng không cần nghỉ ngơi.

Trừ phi là nguyên liệu nấu ăn đặc thù, ví dụ như thịt yêu thú hiện tại bọn hắn đang ăn.

Mà Tần Giác cường đại như thế, lại mỗi ngày đều phải ăn với ngủ, quả thực không thể tưởng

https://thuviensach.vn

tượng.

“Ây. . . Với IQ của ngươi khó mà hiểu được.”

Vân Tịch quệt miệng, khuôn mặt nhỏ nghiêm túc nói:

“Đây thật ra là loại phương pháp tu luyện đặc thù, có thể nhanh chóng tăng cao tu vi, lợi hại

vô cùng.”

“Thì ra là thế.”

Kỳ Lân bừng tỉnh đại ngộ:

“Khó trách chủ nhân lợi hại như vậy, không được, ta cũng muốn thử.”

Hạ quyết tâm, Kỳ Lân ngã đầu liền ngủ, đầu lưỡi vươn ra thật dài, nhìn qua buồn cười vô

cùng.

Vân Tịch: “. . .”

Trên thực tế, nàng căn bản không biết vì sao Tần Giác lại đi ngủ, chỉ là ra vẻ cao thâm thuận

miệng bịa chuyện mà thôi.

Kết quả không ngờ chính là nàng đã đánh giá cao trí thông minh của Kỳ Lân.

Thế mà cũng tin!

Tên này làm sao trở thành yêu thú Thiên giai được vậy?

https://thuviensach.vn

Vân Tịch không thể nào hiểu được.

. . .

Thời gian trôi qua, ánh trăng rơi xuống, mặt trời mọc lên ở phương đông, rất nhanh tới rạng

sáng ngày hôm sau.

Tần Giác yếu ớt tỉnh lại, mới vừa mở ra mắt, liền thấy ngoài cửa sổ chẳng biết từ lúc nào

sương mù đã bao phủ trăm dặm xung quanh, ngoài mười mét, cái gì cũng chẳng thấy được.

Quỷ dị chính là, trong lớp sương mù dày đặc lại xen lẫn lượng linh khí lớn, mà toàn bộ đều tụ

về một hướng.

Nếu không có gì ngoài ý muốn, những sương mù này hẳn là từ linh khí ngưng tụ mà thành.

Tần Giác đưa mắt nhìn, phát hiện giữa lớp sương mù dày đặc chính là chỗ mà Bạch Nghiệp

thường ở.

“Chẳng lẽ sư huynh lại muốn đột phá.”

Tần Giác ngạc nhiên.

Hôm qua hắn vừa gặp Bạch Nghiệp, nhiều nhất cũng chỉ là Chí Tôn cảnh sơ kỳ.

https://thuviensach.vn

Đừng nói trong thời gian ngắn không thể nào đột phá, cho dù đột phá, cũng sẽ không có

động tĩnh lớn như vậy.

“Đúng rồi.”

Tần Giác chợt nhớ tới nữ nhân vẫn một mực khăng khăng với sư huynh của hắn, lại mạnh

hơn sư huynh của hắn – Mộc Tử Thất.

Tần Giác nhớ được, Mộc Tử Thất hình như là Chí Tôn cảnh đỉnh phong, ngoại trừ Bạch

Nghiệp, vậy thì chỉ có thể là nàng.

Cũng chỉ có xung kích Truyền Kỳ cảnh mới có thể gây nên dị tượng khổng lồ như thế.

Chỉ là. . . Cái này quá nhanh đi?

Phải biết, Mộc Tử Thất tuổi tác thế nhưng là nhỏ hơn Bạch Nghiệp.

Nhưng mà Tần Giác không biết là Mộc Tử Thất sở dĩ có thểđột phá nhanh như vậy, trên

thực tế là bởi vì nhờ có nhẫn trữ vật mà Tần Giác cho Bạch Nghiệp kia.

Bên trong có các loại thiên tài địa bảo cùng tài nguyên tu luyện, cũng là mượn nhờ một gốc

linh thực ngàn năm, Mộc Tử Thất mới có thể chạm đến bình chướng nhanh như vậy, thử

xung kích Truyền Kỳ cảnh

https://thuviensach.vn

Một khi thành công, như vậy Huyền Ất Sơn liền sẽ trực tiếp tấn thăng đến vị trí bốn đại tông

môn, đặt ngang hàng với Thiên Cơ tông, Huyền Hoàng tông và Kiếm Tông.

Chẳng qua trước mắt còn không có ai biết sự tồn tại của Mộc Tử Thất, nếu tin tức được

truyền ra, tất nhiên sẽ khiến Nam cảnh chấn động.

Hô!

Đúng lúc này, sương mù tràn ngập trong vòng trăm dặm xung quanh bỗng nhiên co lại, điên

cuồng tràn vào viện lạc mà Bạch Nghiệp bình thường hay ở, linh khí mênh mông ép toàn bộ

võ giả Huyền Ất Sơn đều thở không nổi.

“Đây là chuyện gì?”

“Không biết, hình như có người đang đột phá.”

“Chẳng lẽ là chưởng môn?”

“Không thể nào, chưởng môn tiến giai Chí Tôn cảnh mới mấy tháng thôi mà.”

“. . .”

Rất nhiều cao tầng Huyền Ất Sơn đều ngươi một lời, ta một câu, tràn ngập nghi hoặc.

https://thuviensach.vn

“Khụ khụ, ta nhìn hắn là chưởng môn phu nhân đang tiến giai Truyền Kỳ cảnh.”

Đại trưởng lão Vương Quyền vẫn luôn im lặng đột nhiên mở miệng liền nói.

“Cái gì?”

Đám người kinh hãi, lộ ra thần sắc không thể tin được.

Đối với mấy tên cao tầng của Huyền Ất Sơn này mà nói, võ giả Thiên Giai đã thuộc về tồn tại

hết sức mạnh mẽ, chớ đừng nói chi là Chí Tôn cảnh.

Dù sao, nửa năm trước, Huyền Ất Sơn cũng mới chỉ có hai vị Thiên Giai mà thôi.

Bây giờ lại nói với bọn hắn, có người đang xung kích võ đạo Truyền Kỳ, hơn nữa còn là

chưởng môn phu nhân, có lầm hay không?

. . .

“A? Sư huynh, ngươi sao vậy?”

Sau khi phát hiện được dị tượng, Tần Giác liền từ chỗ sườn đồi chạy tới để tránh xảy ra bất

trắc, nhưng lại nhìn thấy Bạch Nghiệp mặt ủ mày chau ngồi bên ngoài viện lạc, giống như ai

nợ tiền hắn không trả vậy.

https://thuviensach.vn

“Tẩu tử ngươi sắp đột phá.”

Bạch Nghiệp thở dài.

“Ta biết rồi

Tần Giác nhẹ gật đầu, cái này không nên cảm thấy vui mừng sao?

“Về sau càng đánh không lại nàng.”

“. . .”

Thì ra ngươi lo lắng chính là cái này?

bookmark_add Chương 214: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Chấn Động Nam Cảnh

Phiên bản Dịch · 1652 chữ

Ầm ầm!

Huyền Ất Sơn rung mạnhmạnh, chỉ thấy sương mù đầy trời lấy tốc độ mà mắt thường cũng

có thể thấy được bắt đầu xoay tròn, tràn vào trong viện của Bạch Nghiệp ở.

Cùng lúc đó, một luồng khí tức cường đại khó mà hình dung dâng lên, chỉ một thoáng hào

quang lưu chuyển, dị tượng xuất hiện.

Tất cả võ giả ở đây đều là trợn mắt hốc mồm nhìn chằm chằm thiên địa dị tượng này, trong

nhất thời có chút thở không nổi!

https://thuviensach.vn

Mấy trăm năm qua, Huyền Ất Sơn hắn là lần đầu tiên xuất hiện dị tượng kinh người như thế.

Nếu như là ở Trung Châu, cường giả Truyền Kỳ cảnh có lẽ không tính là cái gì, nhưng ở Nam

cảnh, cường giả Truyền Kỳ cảnh lại là tồn tại đứng đầu.

Cho dù là một thế lực bình thường nếu có cường giả Truyền Kỳ cảnh tọa trấn, cũng có thể

ngang hàng với ba đại tông môn.

Không làm quá lên mà nói thì một vị cường giả Truyền Kỳ cảnh đủ để thay đổi toàn bộ thế

cục ở Nam cảnh.

Tỷ như Phong Lôi tông, sau khi mất đi Phong Lôi lão tổ, trực tiếp thoát ly khỏi bốn đại tông

môn.

Lại tỉ như Thiên Cơ tông, sở dĩ có thểđứng đầu trong hàng ngũ bốn đại tông môn, chính là

bởi vì Thiên Cơ Tử ít có địch thủ trong Truyền Kỳ cảnh, là người mạnh nhất trên danh nghĩa

ở Nam cảnh.

menu

Trước Tiếp

https://thuviensach.vn

Tóm lại, nếu như Mộc Tử Thất đột phá thành công, như vậy Huyền Ất Sơn sẽ trực tiếp thay

thế Phong Lôi tông, trở thành tân đại tông môn thứ tư!

“Ai.”

Thở dài, Bạch Nghiệp nội tâm cực kì phức tạp.

Hắn cơ hồ đã có thể tưởng tượng đến vận mệnh bi thảm sau này của mình.

Vốn đã đánh không lại, hiện tại càng không thể đánh lại.

Hơn nữa nhìn tình huống, chỉ sợ hắn khi còn sống cũng rất khó có hi vọng vượt qua Mộc Tử

Thất.

Phu cương khó chấn a!

Tới đây, Tần Giác đương nhiên là ôm thái độ cười trên nỗi đau của người khác.

Ai bảo ngươi thích trêu hoa ghẹo nguyệt khắp nơi chứ.

Đây chính là báo ứng, ha ha ha.

Ngay khi Bạch Nghiệp phiền muộn, dị tượng phía trên bỗng nhiên phát sinh biến hóa, sau đó

một đạo bạch quang bay thẳng lên trời, muôn hình vạn trạng.

Mà tại giữa bạch quang, thân ảnh Mộc Tử Thất như ẩn như hiện, tựa như tiên nữ hạ phàm,

phong hoa tuyệt đại.

https://thuviensach.vn

Thấy thế, đám người lập tức ngừng thở, lẳng lặng quan sát.

Đối với võ giả dưới Thiên Giai, có thể tận mắt nhìn thấy cường giả Chí Tôn cảnh xung kích

Truyền Kỳ cảnh chính là một loại cơ duyên.

Vận khí tốt, nói không chừng có thể từ đó lĩnh ngộ được một vài thứ, nhờ vào đó mà đột phá.

Thế là lập tức liền có mấy vị cao tầng Huyền Ất Sơn ngồi xếp bằng, tiến vào trạng thái tu

luyện.

Ngay cả đại trưởng lão Vương Quyền cũng lộ ra vẻ suy tư, giống như đã hiểu ra cái gì.

Hô !

Không biết qua bao lâu, dị tượng rốt cục cũng dần tiêu tán, chỉ còn lại Mộc Tử Thất vẫn lơ

lửng giữa không trung, khí tức thâm thúy, cao thâm mạt trắc.

Đám người hai mặt nhìn nhau, cũng không biết thành công hay không.

Động tĩnh bên này đã làm cho các thế lực khác chú ý đến từ lâu, bao gồm tai mắt của sáu đại

gia tộc ở gần đấy.

Mặc dù không biết Mộc Tử Thất là ai, nhưng giờ phút này trong bọn họ tim đều nhảy đến cổ

https://thuviensach.vn

rồi, chờ đợi động tác tiếp theo của Mộc Tử Thất.

“Thành công.”

Tần Giác thản nhiên nói.

“Thật?”

Bạch Nghiệp đầu tiên là vui mừng, chợt cả khuôn mặt héo úa, nhìn qua buồn cười vô cùng.

“Ha ha, nhìn lâu như vậy, buồn ngủ quá a, đi ngủ tiếp đây.”

Duỗi lưng một cái, Tần Giác buồn ngủ nhập nhèm đi về phía sườn đồi.

Nếu Mộc Tử Thất đã thành công đột phá, vậy nơi này cũng không còn chuyện của hắn nữa.

Trên bầu trời, Mộc Tử Thất bỗng nhiên mở mắt, bắn ra hai vệt thần quang, xa vài trăm

thước, khí tức càng là không giữ lại chút nào phóng thích ra ngoài, khuếch tán từng tầng,

dường như vô bờ bến.

“Uy áp thật mạnh.”

Bạch Nghiệp hơi biến sắc, dáng vẻ càng thêm khó coi.

Ngay cả Bạch Nghiệp cũng như thế, huống chi những cao tầng của Huyền Ất Sơn kia?

Một số tu vi thấp, trực tiếp không chịu nổi quỳ trên mặt đất, mém chút thổ huyết.

https://thuviensach.vn

May mà Mộc Tử Thất kịp thời thu hồi khí tức, chỉ là uy áp, liền có thể khiến cho đệ tử Huyền

Ất Sơn tử thương thảm trọng.

“Ngày mai, danh tiếng của Huyền Ất Sơn ta sẽ kinh động toàn bộ Nam cảnh.”

Đại trưởng lão khẽ vuốt râu dài, cảm khái nói.

Hiện tại, hắn rốt cục ý thức được sự chênh lệch giữa mình và Bạch Nghiệp, trừ thiên phú

không cao bằng Bạch Nghiệp, da mặt không dày bằng Bạch Nghiệp ra, còn có chính là,

không giống Bạch Nghiệp sẽ trêu ghẹo con gái!

Nhìn xem, trực tiếp tìm cường giả Truyền Kỳ cảnh làm lão bà, làm sao so?

Không chỉ có đại trưởng lão, tất cả cao tầng của Huyền Ất Sơn đều hiểu, lần này Huyền Ất

Sơn muốn quật khởi thật rồi.

Mặc dù với nội tình trước mắt của Huyền Ất Sơn, căn bản không có cách nào so với Phong

Lôi tông, thậm chí cả sáu đại gia tộc cũng không bằng, nhưng sau khi Mộc Tử Thất tiến giai

Truyền Kỳ cảnh, những thứ này đều không phải vấn đề.

Chỉ cần tin tức truyền ra, Huyền Ất Sơn tất nhiên sẽ thay thế Phong Lôi tông, trở thành đại

https://thuviensach.vn

tông môn thứ tư.

Giống như lúc trước Long Trẫm thành lập Bất Hủ Thần Vực vậy, trực tiếp trở thành tám đại

thánh địa.

Về phần nội tình, có cường giả Truyền Kỳ cảnh, còn sợ không thể từ từ tích lũy sao?

Trọng yếu nhất chính là Mộc Tử Thất rất trẻ, dù là đương kim đại sư huynh Thẩm Chí Văn

của Huyền Hoàng tông, nhân vật thủ lĩnh được công nhận là thế hệ trẻ tuổi nhất Nam cảnh,

cũng không có khả năng tiến giai Truyền Kỳ cảnh ở độ tuổi này.

. . .

Đêm đó, tinh quang óng ánh, giống như tơ lụa treo ở chân trời.

Giờ phút này, Huyền Ất Sơn đèn đuốc sáng rực, náo nhiệt vô cùng, ngay khi chúc mừng Mộc

Tử Thất đột phá thành công.

Cùng lúc đó, bên ngoài Huyền Ất Sơn có một võ giả trốn ở trong bụi cỏ, lấy ra Linh Cơ, đưa

vào một đoạn văn:

“Huyền Ất Sơn có cường giả Truyền Kỳ cảnh!”

Làm xong những thứ này, tên võ giả kia lập tức không chút do dự co cẳng chạy như điên, sợ

https://thuviensach.vn

bị phát hiện.

Tình huống tương tự cũng xảy ra không ngừng ở những nơi khác, vô số tin tức phát ra, cơ hồ

là trong mấy canh giờ ngắn ngủi, một nửa Nam cảnh đều đã biết Huyền Ất Sơn có vị cường

giả Truyền Kỳ cảnh.

Trên thực tế, Tần Giác sớm đã phát hiện những võ giả này, nhưng hắn cũng không ngăn lại,

dù sao cũng phải là chuyện xấu gì.

Thế là theo tin tức này được truyền ra, toàn bộ Nam cảnh bỗng nhiên lâm vào sôi trào.

“Chấn kinh, thế lực xa xôi lại có cường giả Truyền Kỳ cảnh tọa trấn!”

“Trời sinh dị tượng, hư hư thực thực có người đang xung kích Truyền Kỳ cảnh!”

“Huyền Ất Sơn, một tông môn thần bí.”

“. . .”

Không bao lâu, các loại tiêu đề liền xuất hiện trên linh mạng, chiếm lấy từng cái bản khối, trở

thành chủ đề lôi cuốn.

Trong đó có hai từ khóa mấu chốt, Huyền Ất Sơn, Truyền Kỳ cảnh.

Tổng kết lại chính là, Huyền Ất Sơn có vị cường giả Truyền Kỳ cảnh.

https://thuviensach.vn

“Thật hay giả? Huyền Ất Sơn, sao chưa nghe nói qua.”

Có người nghi ngờ nói.

“Chính là thế lực vào Diêu Quang thành kia, đoạn thời gian trước chưởng môn vừa mới bước

vào Chí Tôn cảnh.”

Một người khác đáp.

“A, ta nhớ rồi, chẳng lẽ tên chưởng môn kia lại đột phá nữa?”

“Không rõ, nhưng chắc không phải cùng một người đâu.”

“Ta lúc ấy ở gần Huyền Ất Sơn, tận mắt thấy, là nữ nhân!”

“Cái gì?”

“. . .”

“. . .”

Nghĩ kỹ thì Nam cảnh đã có hơn trăm năm rồi chưa sinh ra cường giả Truyền Kỳ cảnh, sau

khi trải qua chiến tranh bình nguyên, còn vẫn lạc một vị.

Cho nên, khi có chủ đề liên quan tới cường giả Truyền Kỳ cảnh có thể nghĩ là có bao nhiêu

oanh động.

https://thuviensach.vn

Nhất là ba đại tông môn cùng sáu đại gia tộc, cơ hồ là ngay lập tức liền phái cường giả tiến

về phía Huyền Ất Sơn xác nhận.

Dù sao, nếu như là thật, cho dù là ba đại tông môn, hay là sáu đại gia tộc, đều muốn cân

nhắc tiếp theo nên làm sao đối mặt với thế lực xa xôi đột nhiên quật khởi này.

Cuối cùng ra kết quả là, Huyền Ất Sơn quả thực có vị cường giả Truyền Kỳ cảnh!

bookmark_add Chương 215: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Tấn Thăng Bốn Đại Tông Môn

Phiên bản Dịch · 1706 chữ

Trải qua sự xác nhận nhiều lần ba đại tông môn cùng sáu đại gia tộc, rốt cục kết luận, Huyền

Ất Sơn quả thực có vị cường giả Truyền Kỳ cảnh, với lại vừa mới đột phá.

Từ sau khi Huyền Ất Sơn trở thành thế lực cường đại nhất gần Diêu Quang thành, khu vực

kia liền tụ tập rất nhiều võ giả, cực kì phồn hoa, cho nên võ giả nhìn thấy dị tượng cũng

không phải là số ít.

Cho dù sáu đại gia tộc không cài nằm vùng, chuyện này rất nhanh cũng sẽ từ trên linh mạng

https://thuviensach.vn

lộ ra ngoài.

Nếu như nửa năm trước có người nói Huyền Ất Sơn sánh ngang với ba đại tông môn, sợ rằng

sẽ bị xem như đồ điên.

Dù sao nửa năm trước Huyền Ất Sơn vẫn là thế lực nhỏ không kinh truyền, chỉ có hai cường

giả Thiên Giai.

Đừng nói bốn đại tông môn, cho dù là bảy đại gia tộc cũng có thể tùy tiện tiêu diệt.

Mà bây giờ, Huyền Ất Sơn không chỉ có có được một cường giả Chí Tôn mà còn đột nhiên

thêm ra một cường giả Truyền Kỳ.

Lúc thu được tin tức này, gia chủ sáu đại gia tộc quả thực không thể tin vào tai mình.

Bọn hắn chiếm cứ Nam cảnh hơn ngàn năm, nắm giữ lấy tài nguyên tu luyện nhiều vô cùng,

địa vị cao thượng, nhưng vẫn không có xuất hiện bất kỳ cường giả Truyền Kỳ cảnh nào, có

thể thấy được muốn bước vào Truyền Kỳ cảnh có bao nhiêu khó khăn, nếu không thì Phong

Lôi tông cũng sẽ không ngã ra khỏi bốn đại tông môn.

menu

https://thuviensach.vn

Kết quả, một thế lực nhỏ xa xôi, thế mà xuất hiện một cường giả Truyền Kỳ cảnh.

Có lầm không vậy?

Bởi vì không biết lai lịch của Mộc Tử Thất, cho nên những gia chủ này ngay lập tức nghĩ tới

là Huyền Ất Sơn khẳng định đạt được di tích thượng cổ gì đó, hoặc là cơ duyên lớn.

Cũng chỉ có dạng này, mới có thể giải thích Huyền Ất Sơn vì sao liên tiếp xuất hiện võ giả cao

giai.

Cho nên bọn họ không hẹn mà cùng toát ra một ý nghĩ lớn mật, cướp đoạt phần cơ duyên

này!

Ngay cả một thế lực nhỏ ở xa xôi cũng có thể trong thời gian ngắn như vậy quật khởi, thậm

chí xuất hiện cường giả Truyền Kỳ cảnh, đổi thành bọn hắn, chẳng phải là lợi hại hơn?

Đừng quên, nơi này là thế giới cao võ, giết người đoạt bảo là chuyện bình thường.

Cho dù là lúc ở chiến tranh bình nguyên, sáu đại gia tộc nguyện ý đứng ra chống lại Tử Yêu

https://thuviensach.vn

tộc, nhưng không có nghĩa là bọn hắn là người tốt lành gì.

Điểm này, từ bọn hắn lúc trước khi chia cắt Diêu Quang thành đã nhìn ra.

Nhưng ý nghĩ này rất nhanh liền bị bọn hắn từ bỏ.

Huyền Ất Sơn hiện tại có cường giả Truyền Kỳ cảnh tọa trấn, cho dù trói sáu đại gia tộc bọn

hắn lại cùng một chỗ thì cũng không phải đối thủ, làm sao mà đến cướp đoạt cơ duyên

được?

Sợ là sẽ phải bị người ta một tay chụp chết.

Phóng mắt nhìn Nam cảnh, cũng chỉ có ba đại tông môn mới có thực lực này, nhưng là với

thực lực cùng địa vị của ba đại tông môn, tuyệt đối sẽ không làm như vậy, chí ít thì bên ngoài

sẽ không.

Với lại đoạn thời gian trước có mấy vị cường giả bí ẩn đã cố ý cảnh cáo bọn hắn, tuyệt đối

không được đi trêu chọc Huyền Ất Sơn, nếu không sẽ giết không tha.

Mặt khác, hiện tại vấn đề không phải là bọn hắn có động thủ hay không, mà là Huyền Ất Sơn

có thể động thủ với bọn hắn hay không.

https://thuviensach.vn

Nếu như Huyền Ất Sơn muốn vào lúc này chưởng khống Diêu Quang thành, như vậy bọn hắn

chỉ có thể bị ép rời khỏi.

. . .

Thiên Cơ tông.

“Tin tức chuẩn xác không?”

Diệp Thanh chắp hai tay ra sau, trầm giọng nói.

“Chuẩn xác.”

Một võ giả phía dưới khom người nói.

“Được rồi, ta đã biết.”

Diệp Thanh nhẹ gật đầu, tên võ giả kia lập tức lui ra.

“Vừa mới lên Truyền Kỳ cảnh a. . .”

Đôi mắt Diệp Thanh híp lại, lóe ra quang mang quỷ dị.

Là đương kim tông chủ của Thiên Cơ tông, Diệp Thanh trừ tự thân tu vi cao thâm ra, còn có

hai nhi tử thiên phú tuyệt đỉnh, cũng chính là Song Tử Tinh lúc trước xuất hiện ở Vô Cực bí

cảnh.

Nhưng mà Thẩm Chí Văn cùng Tô Ngạn lần lượt bước vào Chí Tôn cảnh, Song Tử Tinh thanh

https://thuviensach.vn

thế cũng bị ảnh hưởng, không còn danh chấn Nam cảnh giống trước đó nữa.

“Đáng tiếc lão tổ đang bế quan, nếu không có thể hỏi thử lão nhân gia.”

Diệp Thanh thở dài, không biết nên xử lý chuyện này thế nào.

Không chỉ mình Diệp Thanh, Huyền Hoàng tông, Kiếm Tông tông chủ, cũng đều lâm vào

xoắn xuýt.

Mặc dù bây giờ Huyền Ất Sơn đã có thực lực của bốn đại tông môn, nhưng muốn chính thức

trở thành đại tông môn thứ tư, lại còn phải được sự thừa nhận của ba đại tông môn còn lại,

mới tính là danh chính ngôn thuận.

Giống như Ngụy gia bị xoá tên trước đó, Phong Lôi tông ngã khỏi bốn đại tông môn, đều là

đạt được sự xác nhận của thế lực đồng cấp.

Chỉ là. . . Thật sự phải để cho một thế lực xa xôi không có bất luận nội tình gì, trở thành đại

tông môn tân nhiệm thứ tư?

Diệp Thanh chợt nhớ tới đoạn thời gian trước có vị cường giả bí ẩn kia cảnh cáo hắn tuyệt

đối không được trêu chọc Huyền Ất Sơn, đối phương mang đến cho hắn một cảm giác rất

https://thuviensach.vn

đáng sợ, chuyện này hắn chưa từng nói với người khác.

Chẳng lẽ là có thể lực ở nơi khác đang nâng đỡ Huyền Ất Sơn?

. . .

Huyền Hoàng tông, nghị sự đường.

Rất nhiều cao tầng đang ở bên trong đàm luận chuyện liên quan tới Huyền Ất Sơn, một thân

ảnh bỗng nhiên xông vào.

“Hửm? Tiểu Văn Tử, ngươi vào làm chi đó?”

Tông chủ Huyền Hoàng tông Từ Tiêu hơi kinh ngạc, Thẩm Chí Văn thế nhưng là người từ

trước đến nay không thích chú ý loại chuyện này.

“Sư phụ, các vị trưởng lão.”

Thẩm Chí Văn đầu tiên là ôm quyền hành lễ, sau đó trịnh trọng nói:

“Ta hi vọng các ngươi có thể đồng ý để Huyền Ất Sơn trở thành tân đại tông môn thứ tư.”

Nghe vậy, tông chủ Huyền Hoàng tông ngạc nhiên, vô thức hỏi:

“Vì sao?”

“Hãy tin ta, sư phụ!”

Thẩm Chí Văn vẻ mặt nghiêm túc.

https://thuviensach.vn

Hắn đã đáp ứng Tần Giác, đương nhiên sẽ không nói ra chuyện của Tần Giác, nhưng nói

bóng nói gió thì không có vấn đề gì đi.

Đây là lần đầu tiên Từ Tiêu nhìn thấy Thẩm Chí Văn lộ ra vẻ mặt nghiêm túc như thế, thế là

trầm ngâm một lát, gật đầu nói:

“Được, ta tin ngươi.”

“Tông chủ. . .”

Trưởng lão còn lại kinh hãi, vừa muốn mở miệng, lại bị Từ Tiêu phất tay đánh gãy:

“Không nên nói nữa, ý ta đã quyết, cứ theo lời tiểu Văn Tử nói mà làm đi.”

“Cái này. . .”

“Thế nào, các ngươi muốn chống lại mệnh lệnh của bổn tông chủ?”

Từ Tiêu nhíu mày.

“Không dám. . .”

Tất cả trưởng lão liền vội vàng lắc đầu

“Vậy

còn không mau đi?”

“Vâng vâng vâng!”

“. . .”

https://thuviensach.vn

“Đa tạ sư phụ.”

Đưa mắt nhìn tất cả trưởng lão rời đi, Thẩm Chí Văn nhẹ nhàng thở ra.

Người khác có lẽ không biết, nhưng hắn lại biết, Huyền Ất Sơn ẩn giấu sự tồn tại của người

như thế nào, mặc dù Thẩm Chí Văn cũng rất nghi ngờ rốt cục là ai tiến giai Truyền Kỳ cảnh,

nhưng mặc kệ, ủng hộ liền xong việc.

“Ha ha ha, ngươi chính là đồ đệ duy nhất của ta, không tin ngươi thì tin ai đây?”

Từ Tiêu cười to nói.

Kỳ thật còn có một số chuyện Từ Tiêu không nói ra, hắn đã từng bị cường giả bí ẩn đã cảnh

cáo không nên trêu chọc Huyền Ất Sơn, với lại Từ Tiêu dám khẳng định, cường giả bí ẩn kia

tuyệt đối mạnh hơn hắn!

Cho nên Từ Tiêu cũng đang suy đoán, hắn là thế lực lớn nào đó đang nâng đỡ Huyền Ất Sơn,

cộng thêm Thẩm Chí Văn vẻ mặt dường như hiểu ra cái gì, Từ Tiêu sao sẽ còn do dự?

Dù sao thừa nhận Huyền Ất Sơn trở thành đại tông môn tân nhiệm thứtư cũng không có tổn

https://thuviensach.vn

thất gì, Từ Tiêu sao mà không làm chứ?

Một khắc sau, trên linh mạng, Huyền Hoàng tông tuyên bố một thông báo chấn động Nam

cảnh, ý tứ đại khái chính là thừa nhận Huyền Ất Sơn trở thành đại tông môn thứ tư.

Ai cũng không nghĩ tới, Huyền Hoàng tông thế mà lại đưa ra quyết định nhanh như vậy, mà

còn thừa nhận Huyền Ất Sơn trở thành đại tông môn thứ tư!

Tin tức này mới ra, lập tức gây nên sóng to gió lớn, vốn dĩ còn có người nghi ngờ chuyện liên

quan tới cường giả Truyền Kỳ cảnh của Huyền Ất Sơn, hiện tại cơ bản đã có thể khẳng định!

Mắt thấy Huyền Hoàng tông dẫn đầu thừa nhận, Thiên Cơ tông cùng Kiếm Tông cũng lập tức

phát ra thông cáo, biểu thị thừa nhận.

Thế là, Huyền Ất Sơn cứ không hiểu sao mà đã trở thành một trong bốn đại tông môn của

Nam cảnh.

bookmark_add Chương 216: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Bát Phương Đến Chúc

Phiên bản Dịch · 1702 chữ

https://thuviensach.vn

Bởi vì Long Trẫm, ba đại tông môn cùng sáu đại gia tộc cơ bản đều bị cường giả bí ẩn cảnh

cáo.

Cho nên cách làm của Huyền Hoàng tông kỳ thật tương đương với việc cho Thiên Cơ tông,

Kiếm Tông một cái bậc thang đi xuống.

Dù sao, không người nào muốn vô duyên vô cớ không qua lại với một vị cường giả Truyền Kỳ

cảnh được.

Nhất là phía sau vị cường giả Truyền Kỳ cảnh này rất có thể có thế lực cường đại nào đó,

không cẩn thận thì sẽ nghênh đón tai hoạ ngập đầu.

Chỉ cần Huyền Ất Sơn không có ý đối địch với bọn hắn, như vậy mọi người đều là hảo bằng

hữu.

Huyền Ất Sơn, sườn đồi.

Khi thấy tin tức trên linh mạng Tần Giác im lặng.

Trên thực tế, cho dù là Bạch Nghiệp, hay là Mộc Tử Thất, đều không có ý muốn làm gì bốn

đại tông môn gì cả.

Giống như trước đó đã nói, tính cách của Bạch Nghiệp với Tần Giác không khác nhau lắm,

https://thuviensach.vn

trừ luyện đan với tu luyện ra, hình như không khác gì với cá ướp muối cả, nếu không thì sau

khi tiến giai Chí Tôn cảnh thì cũng không tiếp tục đợi ở khu vực này.

Nếu không mọi chuyện ở Diêu Quang thành làm sao có thể do sáu đại gia tộc chưởng quản

được chứ?

menu

Trước Tiếp

Về phần Mộc Tử Thất, nàng vốn là xuất thân là ẩn thế gia tộc, đối với ngoại giới không thế

nào gây chú ý, huống chi là bây giờ đã thoát khỏi Mộc gia đến tìm Bạch Nghiệp, sao sẽ để ý

những thứ này?

Tóm lại mặc kệ thế nào, Huyền Ất Sơn hiện tại đã thay thế Phong Lôi tông, trở thành đại

tông môn tân nhiệm thứtư, trên linh mạng lúc đầu là chất vấn, sau lại biến thành chúc mừng

.

Vừa mới bắt đầu sở dĩ có người nghi ngờ là bởi vì không tin loại địa phương như Huyền Ất

https://thuviensach.vn

Sơn kia lại đột nhiên xuất hiện cường giả Truyền Kỳ cảnh, nhưng bây giờ ngay cả ba đại tông

môn đều thừa nhận, ai còn dám nói cái gì?

Sáu đại gia tộc cũng phái sứ giả đi về Huyền Ất Sơn vào hai ngày sau, tuyên bố rời khỏi khu

vực này, đồng thời chắp tay nhường Diêu Quang thành.

Chuyện này là quyết định mà sáu vị gia chủ bối rối hồi lâu mới đưa ra được.

Hết cách, nếu như Huyền Ất Sơn chỉ có một hai vị cường giả Chí Tôn, bọn hắn có lẽ có thể ỷ

vào nội tình của chính mình giả vờ như cái gì cũng không biết, tiếp tục đợi ở Diêu Quang

thành.

Nhưng Huyền Ất Sơn lại sinh ra cường giả Truyền Kỳ cảnh, bọn hắn đã ngồi không yên nữa,

nếu không thức thời rời khỏi, ai biết Huyền Ất Sơn có thể động thủ với bọn hắn hay không?

Phải biết, đối mặt với một vị cường giả Truyền Kỳ cảnh, cho dù sáu đại gia tộc liên hợp lại

cũng không có chút phần thắng nào, chi bằng mình thức thời, lưu lại ấn tượng tốt, nói không

chừng về sau Huyền Ất Sơn sẽ cho bọn hắn chỗ tốt nào đó.

Tuy nói Bạch Nghiệp không có hứng thú gì với Diêu Quang thành, nhưng sáu đại gia tộc đều

https://thuviensach.vn

đã đưa tới cửa, Bạch Nghiệp sao cự tuyệt được?

Diêu Quang thành không chỉ có là phạm vi thành thị lớn nhất trong vòng vạn dặm xung

quanh, với lại vị trí địa lý đặc thù, rất nhiều võ giả tới lui đều sẽ đi qua nơi đó.

Khống chế Diêu Quang thành, chẳng khác nào khống chế tất cả các thế lực võ đạo ở khu vực

này.

Thế là đại trưởng lão Vương Quyền rất nhanh liền đại biểu Huyền Ất Sơn, tiếp quản Diêu

Quang thành từ trong tay sáu đại gia tộc.

Có Huyền Ất Sơn làm chỗ dựa, tin chắc rằng không ai dám làm khó đại trưởng lão.

Huống chi, Bạch Nghiệp còn cố ý để Tahm đi hỗ trợ đại trưởng lão.

Về phần Tần Giác, từ đầu đến cuối vẫn ở tại sườn đồi, mỗi ngày trừ uống rượu ca hát ra thì

chính là ngủ, ngẫu nhiên thì tâm sự với Lạc Vi Vi, thời gian trôi qua thư giãn thích ý, có bao

nhiêu dễ chịu.

Đáng nhắc tới chính là, tốc độ tu luyện của Lạc Vi Vi càng lúc càng nhanh, với nàng mà nói,

https://thuviensach.vn

gần đây luôn luôn có loại cảm giác khó mà nói rõ, giống như có thứ gì muốn thức tỉnh.

Đến đây thì Tần Giác cũng không có quá mức để ý, chỉ cho rằng Thánh giả huyết mạch của

Lạc Vi Vi bị phong ấn quá lâu, mới có thể dẫn đến thể chất dần dần biến hóa.

Hôm nay ánh nắng sáng tươi, gió mát nhè nhẹ.

Tần Giác đang nằm ngủ bên sườn đồi, bỗng nhiên nhận ra có người tới gần, mở mắt, phát

hiện thì ra là Bạch Nghiệp.

“Có chuyện gì không?”

Duỗi lưng một cái, Tần Giác thản nhiên hỏi.

Trong ấn tượng của hắn, chỉ có khi xảy ra một số chuyện Bạch Nghiệp xử lý không được mới

có thể chạy đến tìm hắn.

“Cái kia. . . Ngươi hẳn phải biết chuyện Huyền Ất Sơn hiện tại đã là một trong bốn đại tông

môn?”

Bạch Nghiệp xoa xoa đôi bàn tay, ngồi bên cạnh Tần Giác.

“Biết.”

https://thuviensach.vn

Tần Giác lấy ra một bình linh tửu, khẽ gật đầu.

“Hai ngày nữa tông chủ của ba đại tông môn muốn tới, còn có thủ lĩnh của rất nhiều thế lực

khác nữa, ngươi là Phó chưởng môn, có muốn ra mặt hay không?”

Bạch Nghiệp thử thăm dò.

“Bọn hắn tới đây làm gì?”

Tần Giác nhíu mày.

“Ây. . . Nói là muốn chúc mừng Tử Thất tiến giai Truyền Kỳ cảnh.”

“. . .”

Cái này có gì hay mà chúc mừng?

“Được rồi, ta đã biết.”

Hơi trầm ngâm, Tần Giác rất nhanh liền hiểu rõ chuyện gì.

Những thủ lĩnh thế lực này còn nói là đến chúc mừng Mộc Tử Thất đột phá, chi bằng nói là vì

thăm dò Huyền Ất Sơn.

Những thế lực cấp thấp kia có lẽ không có ý gì, nhưng tông chủ ba đại tông môn nhất định

có ý khác.

Giống như sáu đại gia tộc lúc trước chúc mừng Bạch Nghiệp tiến giai Chí Tôn cảnh, sau khi

https://thuviensach.vn

nhìn thấy nội tình của Huyền Ất Sơn không sâu, cho dù tuyên bố rời khỏi khu vực này, cũng

không chịu buông tay Diêu Quang thành.

Lần này nếu như không phải lực uy hiếp của Truyền Kỳ cảnh quá lớn, chỉ sợ bọn họ vẫn

không muốn lui ra khỏi Diêu Quang thành.

Bạch Nghiệp muốn để Tần Giác ra mặt, đơn giản là vì phòng ngừa tình huống ngoài ý muốn

xảy ra.

Chỉ là Bạch Nghiệp không biết, trong mắt tông chủ ba đại tông môn phía sau Huyền Ất Sơn

hiện tại rất có thể có thế lực lớn nào đó đến từ Trung Châu làm chỗ dựa, bọn hắn nào dám

làm loạn?

Nhiều nhất chỉ là điều tra một số dao động linh lực có gì đặc thù ở xung quanh thôi.

“Đa tạ sư đệ!”

Bạch Nghiệp đại hỉ, không nghĩ tới Tần Giác thế mà lại đáp ứng sảng khoái như vậy.

“Ừm, ta muốn tiếp tục đi ngủ.”

https://thuviensach.vn

Nói xong, Tần Giác trực tiếp ngửa mặt lên trời nằm xuống, không nhìn Bạch Nghiệp.

“. . .”

Hai ngày trôi qua rất nhanh, trong nháy mắt đã đến thời gian các thế lực khắp nơi đến đây

chúc mừng.

Trời còn chưa sáng, trước mắt liền bắt đầu xuất hiện rất nhiều linh khí phi hành, lúc đầu chỉ

là một số thế lực cấp thấp, sau cùng đến đây chúc mừng là thế lực đẳng cấp càng ngày càng

cao, bao gồm cả sáu đại gia tộc vừa mới rời khỏi Diêu Quang thành.

May mà Bạch Nghiệp đã có chuẩn bị từ lâu, trước đó dựng một viện lạc chuyên môn dùng để

chiêu đãi, đủ để chứa hơn nghìn người.

“Chúc mừng Huyền Ất Sơn tấn thăng bốn đại tông môn, đây là lễ vật của Ám U Cốc chúng

ta.”

“Đây là lễ vật của Bàn Môn chúng ta.”

“Còn có. . .”

“. . .”

Chỉ một thoáng, Huyền Ất Sơn trở nên náo nhiệt vô cùng, rất nhiều thủ lĩnh thế lực nhao

https://thuviensach.vn

nhao đưa lễ vật lên, vô cùng nhiệt tình, bộ dáng kia chính là hận không thể coi Bạch Nghiệp

thành anh em ruột.

Mục đích của những người này rất rõ ràng, muốn leo lên Huyền Ất Sơn, ôm đùi vị cường giả

Truyền Kỳ kia.

Nhưng cho đến bây giờ, hết thảy đều là Bạch Nghiệp ra mặt giải quyết, không ai nhìn thấy

thân ảnh của Mộc Tử Thất.

Bỗng nhiên, nơi xa xuất hiện ba khí tức cường đại, nhanh chóng cuốn tới, giống như bầu trời

rơi xuống, nặng hơn ngàn cân!

“Là tông chủ ba đại tông môn đến rồi!”

Đám người hô hấp cứng lại, không hẹn mà cùng thầm nghĩ.

Kỳ thật ở đây có rất nhiều thủ lĩnh thế lực đều phụ thuộc vào ba đại tông môn, nói không

ngoa thì cao giai võ giả tụ tập ở nơi này chí ít cũng vượt qua một nửa Nam cảnh.

Bạch!

Sau một khắc, ba đạo thân ảnh mạnh mẽ xuất hiện bên ngoài Huyền Ất Sơn, từng khí tức

https://thuviensach.vn

nặng nề, thâm thúy mênh mông, cho người ta một loại cảm giác không thể địch nổi.

Trừ tông chủ của ba đại tông môn ra thì còn có thể là ai?

Đúng lúc này, bên trong Huyền Ất Sơn cũng dâng lên một luồng khí tức, nhìn qua thì cũng

không kém ba người chút nào!

bookmark_add Chương 217: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Khuôn Mẫu Của Chúng Ta

Phiên bản Dịch · 1668 chữ

So với tam đại tông chủ, khí tức bên trong Huyền Ất Sơn kia yếu rất nhiều, nhưng lại cứng

hơn, khiến người không thể khinh thường.

Theo đạo này khí tức dâng lên, một số võ giả vẫn duy trì thái độ hoài nghi liền triệt để hết hi

vọng.

Huyền Ất Sơn không chỉ có cường giả Truyền Kỳ cảnh, hơn nữa nhìn tình huống, không kém

tam đại tông chủ chút nào.

Trong lòng mọi người kinh hãi, bọn hắn biết, không còn có người có thể ngăn cản Huyền Ất

Sơn quật khởi.

https://thuviensach.vn

Tam đại tông chủ cực kì kinh ngạc.

Phải biết, bọn hắn đều đã bước vào Truyền Kỳ cảnh trên trăm năm, đến trung kỳ thậm chí

hậu kỳ, mà người này bất quá chỉ vừa mới đột phá, lại có khí tức cường hoành như thế, quả

thực không thể tưởng tượng.

Trừ phi, đối phương là siêu cấp thiên tài.

Cũng chỉ có một số ít thiên tài đứng đầu, mới có thể lúc vừa mới đột phá, siêu việt cùng cảnh

giới.

Điểm này, tam đại tông chủ trước khi bước vào Truyền Kỳ cảnh cũng có thể làm được, nhưng

sau khi bước vào Truyền Kỳ cảnh lại không được.

Nguyên nhân rất đơn giản, Truyền Kỳ cảnh đã là cực hạn của bọn hắn, có thể đột phá tiếp

hay không, phải xem cơ duyên.

menu

Trước Tiếp

Mà vị cường giả Truyền Kỳ cảnh này của Huyền Ất Sơn, rõ ràng còn có tiềm lực càng lớn, về

https://thuviensach.vn

sau thậm chí chạm đến Thánh Cảnh cũng không phải là không thể!

Khó trách sẽ có thế lực lớn âm thầm nâng đỡ, một cường giả Thánh Cảnh, cho dù đặt ở

Trung Châu, cũng là tồn tại hết sức quan trọng.

Tuyệt đối không thể trêu chọc!

Nghĩ như vậy, tam đại tông chủ lập tức không hẹn mà cùng thu liễm khí thế, để tránh đối

phương sinh ra hiểu lầm.

“Ba vị tông chủ không ngại xa vạn lý đến đây, tại hạ không có từ xa tiếp đón, mong được

lượng thứ.”

Lúc này, Bạch Nghiệp mặt không biểu tình tiến lên phía trước nói.

Tuy là nói như vậy, nhưng kỳ thật Bạch Nghiệp cũng không hoan nghênh, bởi vì theo hắn

thấy, ba tên này đều không có ý tốt gì.

“Ngươi chính là chưởng môn Huyền Ất Sơn Bạch Nghiệp?”

Tông chủ Kiếm Tông ánh mắt như điện, nhìn kỹ Bạch Nghiệp.

Trong đương kim ba đại tông môn, nếu bàn về lực công kích, Kiếm Tông hẳn là mạnh nhất.

Nhất là tông chủ Kiếm Tông Tống Hà, kiếm thuật tạo nghệ ở Nam cảnh cơ hồ không người

https://thuviensach.vn

có thể sánh bằng, toàn thân đều tản ra kiếm ý mãnh liệt, làm người ta hai mắt đau nhức, khó

mà nhìn thẳng,

“Đúng vậy.”

Bạch Nghiệp không kiêu ngạo không tự ti nói.

“Ha ha ha, tốt, quả nhiên là danh tiếng lan xa!”

Tống Hà biểu lộ biến đổi, cười to nói.

Bạch Nghiệp: “? ? ?”

Hắn lúc nào thì nổi danh rồi?

Còn nữa, ta và ngươi rất thân sao?

Bạch Nghiệp vẻ mặt ngơ ngác, không rõ Tống Hà vì sao trước sau biến hóa lớn như thế.

“Bạch chưởng môn.”

Diệp Thanh cùng Từ Tiêu nhìn nhau, thái độ có chút tôn kính.

Hai người bọn họ cũng không giống như Tống Hà như thế, thích dùng ánh mắt dò xét đi nhìn

người khác.

“Ây… Ba vị mời tới bên này.”

Bạch Nghiệp bỗng nhiên giật mình tỉnh lại, vội vàng đưa tay nói.

https://thuviensach.vn

“Đa tạ.”

Dưới sự dẫn đầu của Bạch Nghiệp, ba người Diệp Thanh rất nhanh liền tiến vào phía trong

sân, chỉ là Mộc Tử Thất từ đầu đến cuối không có xuất hiện, cho nên Võ Giả ở đây cũng

không dám khẳng định, đối phương đến cùng phải giống như lời đồn, là nữ tu.

Về phần dùng linh thức nhìn trộm, trừ phi sống không kiên nhẫn.

Trên thực tế, Bạch Nghiệp căn bản không có ý định để Mộc Tử Thất ra mặt, hết thảy đều để

hắn ra mặt giải quyết.

Nói đùa, Mộc Tử Thất lớn lên rất xinh đẹp, lỡ như bị tên nào đó không có ý tốt nhớ thương

thì phải làm sao đây?

“Bạch chưởng môn, chúc mừng cường giả quý tông tiến giai Truyền Kỳ, đây là hạ lễ của

Thiên Cơ tông chúng ta.”

Diệp Thanh lấy ra một nhẫn trữ vật đưa cho Bạch Nghiệp, cười nhạt nói.

Thấy thế, Bạch Nghiệp cũng không khách khí, trực tiếp nhận lấy.

Diệp Thanh không hổ là tông chủ Thiên Cơ tông, tùy tiện đưa ra hạ lễ đều không phải là loại

https://thuviensach.vn

thường, khó trách Thiên Cơ tông có thể từ đầu đến cuối sừng sững đứng ở đỉnh của Nam

cảnh.

Nhưng mà từ lần trước sau khi Tần Giác giao hết tài nguyên tu luyện vơ vét được cho Bạch

Nghiệp, Bạch Nghiệp không còn vì chuyện tài nguyên tu luyện mà lo lắng, những tài nguyên

tu luyện này trong mắt hắn không đáng kể chút nào.

Lập tức Từ Tiêu cùng Tống Hà cũng lần lượt đưa ra hạ lễ, chần chờ nói:

“Bạch chưởng môn, không biết quý tông là vị cường giả nào tiến giai Truyền Kỳ, có thể hay

không…”

Lời còn chưa dứt, liền bị Bạch Nghiệp phất tay đánh gãy:

“Thật có lỗi, bởi vì phu nhân vừa đột phá không bao lâu, cảnh giới còn chưa vững chắc, cho

nên không tiện ra.”

Từ Tiêu: “...”

Tống Hà: “...”

Năng lượng bên trong cỗ khí tức kia, nơi nào giống như là cảnh giới chưa được vững chắc?

Nhưng mà hai người cũng từ trong những lời này bắt được một tin tức trọng yếu, đó chính là

https://thuviensach.vn

người đột phá, chính là vị Bạch chưởng môn phu nhân trước mắt này!

Chỉ là, Bạch Nghiệp hắn chỉ mới là Chí Tôn cảnh sơ kỳ a?

Hắn là thế nào cưới được một vị cường giả Truyền Kỳ cảnh làm vợ?

Hai người nhịn không được cảm thán, đây mới là khuôn mẫu của chúng ta a, tìm lão bà liền

có thể thua mấy trăm năm phấn đấu!

.

Bởi vì vị cường giả Truyền Kỳ cảnh không ra, tiếp theo đám người cũng dần dần mất đi hứng

thú, sau khi đưa xong hạ lễ, lại cùng với võ giả trò chuyện một lát, liền chuẩn bị rời đi.

Bạch Nghiệp cũng không nghĩ tới thế mà nhẹ nhàng như vậy, không chỉ không có người nháo

sự, ngay cả tam đại tông chủ đều quy củ, quả thực không thể tưởng tượng.

Xem ra là hắn đã nghĩ nhiều.

Bạch Nghiệp nhẹ nhàng thở ra.

Một bên khác, Tần Giác nghênh đón bằng hữu lâu rồi không gặp.

Nói là bằng hữu có chút miễn cưỡng, nhưng mà trừ Huyền Ất Sơn ra, người thứ nhất phát

giác được thực lực của hắn chỉ có Thẩm Chí Văn.

“Tiền bối.”

https://thuviensach.vn

Thẩm Chí Văn lo lắng bất an đứng ở đằng xa, trong tay cầm theo hai bình linh tửu trăm năm,

biểu lộ khóc không được mà cười cũng không xong, rất là buồn cười.

Tần Giác tựa

ở trên tảng đá, phất phất tay.

Thẩm Chí Văn lập tức hai mắt sáng lên, chạy chậm đến nói:

“Tiền bối, đây là lễ vật ta chuẩn bị cho người.”

Nếu là lúc trước, Tần Giác sẽ rất vui vẻ, nhưng bây giờ, linh tửu trăm năm đã không còn bị

hắn để vào mắt nữa.

“Đi cùng sư phụ ngươi à?”

“Ừm.”

Thẩm Chí Văn không rõ Tần Giác có ý gì, vội vàng buông xuống linh tửu giải thích:

“Bởi vì sư phụ muốn chúc mừng Huyền Ất Sơn, cho nên ta cũng cùng đi qua, muốn nhìn tiền

bối một cái.”

Từ Vô Cực bí cảnh trở về không bao lâu, Thẩm Chí Văn liền chính thức bước vào Chí Tôn

https://thuviensach.vn

cảnh, trở thành nhân vật thủ lĩnh trong thế hệ trẻ tuổi của Nam cảnh, cho đến khi Tô Ngạn

cũng bước vào Chí Tôn cảnh, mới rốt cục có người có thể cùng hắn phân tranh.

Nhưng giờ phút này đứng trước mặt Tần Giác, Thẩm Chí Văn lại có loại cảm giác khó mà nói

rõ, giống như mình có cường đại hơn thì khi đối mặt với Tần Giác cũng trở nên nhỏ bé, tựa

như một hạt bụi trong tinh không, không có ý nghĩa.

“Đúng rồi, tông môn đầu tiên thừa nhận Huyền Ất Sơn là tân nhiệm bốn đại tông môn, hẳn là

Huyền Hoàng tông a?”

Dường như nhớ tới cái gì, Tần Giác mở miệng nói.

“Đúng vậy, là ta khuyên sư phụ thừa nhận.”

Dừng một chút, Thẩm Chí Văn sợ Tần Giác hiểu lầm, lại bổ sung:

“Nhưng mà tiền bối yên tâm, ta tuyệt đối không có nói ra chuyện của người.”

“Ha ha, sư phụ ngươi là đồ ngốc sao?”

Tần Giác cười lạnh.

Thẩm Chí Văn khẽ giật mình, không rõ Tần Giác vì sao đột nhiên lại nói như vậy.

“Sư phụ ta dĩ nhiên không phải…”

https://thuviensach.vn

“Nếu đã không phải là đồ ngốc, như vậy ngươi vô duyên vô cớ giúp Huyền Ất Sơn nói chuyện,

hắn sẽ không nghi ngờ?”

Nghe vậy, Thẩm Chí Văn lập tức sửng sốt, đúng vậy a, hắn sao lại không nghĩ tới chứ?

Tần Giác im lặng, nếu không phải bởi vì Long Trẫm trước đó phái ra cường giả cảnh cáo thế

lực khắp nơi ở Nam cảnh, dẫn đến Huyền Ất Sơn trở thành đối tượng được thế lực lớn nào đó

bảo hộ, không cần lo bị bại lộ, lần này tuyệt đối sẽ xóa đi linh trí của Thẩm Chí Văn, để hắn

biến thành ngớ ngẩn.

bookmark_add Chương 218: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Giao Người Ra

Phiên bản Dịch · 1648 chữ

Kỳ thật đối với Thẩm Chí Văn, Tần Giác vẫn là thưởng thức.

Ở một thế giới mạnh được yếu thua dạng này, Thẩm Chí Văn có thể kiên trì bảo hộ nhỏ yếu,

rất đáng để người khâm phục.

Đây cũng là nguyên nhân Tần Giác từ đầu đến cuối không động thủ với Thẩm Chí Văn, nếu

https://thuviensach.vn

không phải vì Thẩm Chí Văn sở tác sở vi, Tần Giác đã sớm biến hắn thành ngớ ngẩn.

Thấy Thẩm Chí Văn vẻ mặt ngơ ngác, Tần Giác liền biết hắn hoàn toàn không nghĩ tới điểm

này.

Có đôi khi quá mức đơn thuần, liền có vẻ hơi ngu xuẩn.

Nhưng tông chủ Huyền Hoàng tông sống mấy trăm năm, không có khả năng không phát

hiện ra được, dù sao, Huyền Hoàng tông cùng Huyền Ất Sơn có thể chưa từng có giao tình

gì, Thẩm Chí Văn giúp Huyền Ất Sơn nói chuyện, hiển nhiên có ẩn tình khác.

Kết hợp với đoạn thời gian trước Long Trẫm phái ra cường giả cảnh cáo bọn hắn, không cần

đoán cũng biết tông chủ Huyền Hoàng tông sẽ nghĩ như thế nào.

“Thật xin lỗi, tiền bối. . .”

Thẩm Chí Văn rốt cục ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề, vẻ mặt hổ thẹn.

“Được rồi, về sau chú ý chút.”

Phất phất tay, Tần Giác bất đắc dĩ.

menu

Trước Tiếp

https://thuviensach.vn

Dù sao bởi vì Long Trẫm, Huyền Ất Sơn đã không có khả năng lại làm chuyện đơn độc giống

với trước kia, làm một thế lực nhỏ ở xa.

Huống chi, Mộc Tử Thất tiến giai Truyền Kỳ cảnh, Huyền Ất Sơn trở thành đại tông môn thứ

tư đại danh chính ngôn thuận, căn bản không cần tận lực giấu diếm.

Tần Giác không muốn bại lộ thực lực, nhưng không có nghĩa là hắn muốn ngăn cản Huyền Ất

Sơn mạnh lên.

Cho dù Tần Giác nói như vậy, nhưng Thẩm Chí Văn vẫn cảm thấy mình đã làm sai chuyện gì,

yên lặng đứng tại chỗ, không dám nói nữa.

Lúc này, Lạc Vi Vi bỗng nhiên từ trong tu luyện tỉnh lại, sau khi nhìn thấy Thẩm Chí Văn ở

bên cạnh, hơi nghi hoặc.

Nhưng mà Lạc Vi Vi đã quen Tần Giác mang về một ít thứ cổ quái kỳ lạ, cho nên cũng không

có hỏi nhiều, mà là từ trên tảng đá nhảy xuống, bắt đầu tu luyện võ kỹ.

Với thiên phú tu luyện hiện tại của Lạc Vi Vi, tin chắc không bao lâu nữa liền có thể đột phá,

https://thuviensach.vn

nếu không có gì ngoài ý muốn, nàng sẽ trở thành Tần Giác thứ hai của Huyền Ất Sơn, trở

thành đệ tử thứ hai nhanh chóng bước vào Địa Giai.

Vân Tịch cũng không cam lòng yếu thế, mỗi ngày đều đang cố gắng, cách Địa Giai trung kỳ

chỉ còn lại nửa bước.

“Hửm?”

Đột nhiên, Tần Giác nhíu mày, nhìn về phía nơi xa.

“Làm sao vậy?”

Thẩm Chí Văn vô ý thức hỏi.

“Có mấy cỗ khí tức đang đến gần.”

Tần Giác nghiêm mặt nói.

Lời còn chưa dứt, ngay tầm mắt tự nhiên xuất hiện một chiếc linh khí phi hành có tạo hình kì

lạ, tốc độ nhanh vô cùng, một giây trước còn xa ở chân trời, một giây sau đã đi tới trên

không Huyền Ất Sơn.

. . .

“Hửm Đó là cái gì?”

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, thủ lĩnh đến từ thế lực khắp nơi cũng bắt đầu chú ý tới chiếc linh khí phi hành

kia.

Ngay cả tam đại tông chủ cũng đến, chẳng lẽ Nam cảnh còn có thế lực võ đạo nào chưa từng

xuất hiện?

“Dao động linh lực thật mạnh!”

“Một hai ba. . . Trời ơi, hình như có năm cường giả Truyền Kỳ cảnh!”

“Chuyện gì xảy ra?”

Tam đại tông chủ nhìn nhau, đều cóthể nhìn thấy chấn kinh trong mắt đối phương.

Một lần xuất động năm cường giả Truyền Kỳ cảnh, trừ phi ba đại tông môn liên thủ, nếu

không Nam cảnh không có bất kỳ một cái thế lực nào có thể làm được.

Chẳng lẽ là thế lực đứng sau Huyền Ất Sơn?

Không chờ cho ba người nghĩ rõ ràng, từ trong linh khí phi hành bay ra hơn mười thân ảnh,

lơ lửng trên đỉnh đầu bọn họ.

Năm người cầm đầu đều là Truyền Kỳ cảnh, tản ra Thuần Dương chi khí nồng đầm, giống

như mặt trời trên không, khiến người khó mà nhìn thẳng.

https://thuviensach.vn

Trọng yếu nhất chính là, trong năm Truyền Kỳ cảnh có ba người đã đạt tới đỉnh phong, cỗ

lực lượng khổng lồ như thế, đủ để quét ngang Nam cảnh!

Mà võ giả còn lại cũng đều là Chí Tôn cảnh, từng người lực cực nóng, phân tán ra, phong tỏa

toàn bộ Huyền Ất Sơn.

Rất nhiều thủ lĩnh thế lực vốn dĩ chuẩn bị rời đi không thể không dừng lại, lựa chọn quan sát.

“Nơi này chính là vị trí hiện trên linh nghi sao?”

Lạc Phong đảo mắt một vòng, ngữ khí lạnh nhạt.

“Đúng vậy.”

Một người khác đáp.

“Rất tốt, đi xuống xem thử.”

Lạc Phong biểu lộ lạnh lùng, từ trên cao nhìn xuống nói.

Nói xong, năm cường giả Truyền Kỳ cảnh cầm đầu chậm rãi hạ xuống, khí tức không che

giấu chút nào, chính là để người khác biết, bọn hắn rất mạnh.

“Ai là thủ lĩnh nơi này?”

Lạc Phong Dương tiếng nói.

“Là ta.”

https://thuviensach.vn

Chần chờ một lát, Bạch Nghiệp tiến lên phía trước nói:

“Xin hỏi các hạ là ai, có chuyện gì sao?”

Chẳng biết tại sao, hắn luôn cảm thấy đối phương đến không thiện.

“Giao người ra.”

Lạc Phong lạnh lùng nói.

Nghe vậy, Bạch Nghiệp sững sờ:

“Người nào?”

“Hừ, đã như thế, vậy cũng đừng trách ta không khách khí.”

Nói xong, Lạc Phong trực tiếp đánh ra một chưởng, nhấc lên linh lực mênh mông, cuốn về

phía Bạch Nghiệp!

Đối mặt với một kích của cường giả Truyền Kỳ cảnh, Bạch Nghiệp căn bản không kịp phản

ứng, chỉ có thể trơ mắt nhìn chưởng phong đánh tới, thúc thủ vô sách.

“Hô!”

Ngay khi chưởng phong sắp rơi lên người Bạch Nghiệp, một đạo linh lực bắn ra từ phía sau,

dẫn đầu đến, hình thành một vòng kết giới ngăn trở chưởng phong.

Oanh!

https://thuviensach.vn

Gợn sóng năng lượng đáng sợ khuếch tán ra, không ngừng đánh thẳng vào kết giới linh lực,

nhưng kết giới linh lực vẫn kiên cố, mặc cho công kích thế nào cũng đều không nhúc nhích.

Mà Mộc Tử Thất cũng lặng yên không một tiếng động xuất hiện bên cạnh Bạch Nghiệp, sắc

mặt nghiêm túc.

Lúc năng lượng gợn sóng tiêu tán,kết giới linh lực rốt cục cũng vỡ vụn, hóa thành điểm sáng

tiêu tán.

“Ồ? Thú vị đấy, chỉ là một Truyền Kỳ cảnh sơ kỳ, có thể ngăn cản công kích của ta.”

Lạc Phong hơi có vẻ kinh ngạc.

Thấy thế, võ giả ở đây hai mặt nhìn nhau, không rõ chuyện gì xảy ra, nhất là tam đại tông

chủ, còn tưởng rằng mình nhìn lầm.

Những cường giả này không phải là đến từ thế lực sau lưng Huyền Ất Sơn sao? Làm sao lại

động thủ với người mình?

Chẳng lẽ bọn hắn lầm?

“Các hạ là ai.”

Mộc Tử Thất chân mày cau lại, lạnh giọng nói.

https://thuviensach.vn

“Ha ha, đây chính là chỗ mà các ngươi dựa vào sao?”

Lạc Phong không trả lời mà hỏi lại:

“Khó trách dám vươn bàn tay ra dài như thế.”

Bạch Nghiệp: “. . .”

Gia hỏa này rốt cục là đang nói cái gì?

Sẽ không phải là đầu óc có vấn đề, trả thù ở khắp nơi a?

“Ta lại nói một lần cuối cùng, giao người ra, nếu không hôm nay nơi này ai cũng đừng nghĩ

có thể rời đi.”

Lạc Phong không hề nghi ngờ nói.

Lời vừa nói ra, đám người kinh hãi, nếu như chỉ là đến tìm Huyền Ất Sơn phiền phức thì cũng

không nói gì, hiện tại ngay cả đám đi theo bọn hắn cũng không may, đây chính là năm cường

giả Truyền Kỳ cảnh a!

Lập tức có một thủ lĩnh của thế lực đứng ra nói:

“Bạch chưởng môn, ngươi đến cùng đã làm cái gì, còn không mau giao người ra.”

Bạch Nghiệp theo tiếng kêu nhìn lại, hắn nhớ được người này vừa rồi tôn kính hắn vô cùng,

https://thuviensach.vn

hận không thể coi hắn là như cha ruột mà cúng bái, kết quả không nghĩ tới bây giờ là người

đầu tiên đứng ra.

Nhưng mà Bạch Nghiệp cũng không tức giận, sống chết trước mắt, ai sẽ quản nhiều như vậy

chứ?

Chỉ là, về sau muốn lại ôm đùi Huyền Ất Sơn, kia tuyệt đối không có khả năng.

“Đúng vậy a, Bạch chưởng môn, mau đưa người kia giao ra đi.”

Rất nhanh liền có người phụ hoạ theo.

“Khó trách Huyền Ất Sơn có thể trong thời gian ngắn như vậy mà quật khởi, khẳng định là

làm ra việc gì đó không thể lộ ra ngoài.”

“Hừ, ta đã sớm hoài nghi.”

“. . .”

“. . .”

Trong nháy mắt, thái độ của đám người sinh ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, nhao nhao

bắt đầu chỉ trích Bạch Nghiệp, nơi nào còn có bộ dáng chúc mừng trước đó.

Chỉ có Bạch Nghiệp từ đầu đến cuối trấn định tự nhiên, không có nửa điểm bối rối.

https://thuviensach.vn

Bởi vì hắn biết rõ, người mạnh nhất Linh Ương giới ở ngay tại Huyền Ất Sơn, cho nên mặc kệ

bọn hắn đến từ nơi đó, đều phải trả giá thật lớn!

bookmark_add Chương 219: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Sứ Giả Thánh Địa

Phiên bản Dịch · 1629 chữ

Nếu là lúc trước, Bạch Nghiệp có lẽ sẽ còn lo lắng, nhưng từ sau khi lần trước nhìn thấy trãi

nghiệm của Tần Giác ở Huyền Cơ giới cùng Tu La giới, Bạch Nghiệp liền hiểu rõ.

Dù cho tất cả cường giả của Linh Ương giới cùng liên hợp lại, cũng không phải là đối thủ của

hắn, thậm chí một nhấc tay liền có thể nhẹ nhõm nghiền ép.

Cho nên đối mặt với khí thế hung hãn này, lại không giảng đạo lý của Lạc Phong, Bạch

Nghiệp cũng không e ngại.

“Bạch chưởng môn, còn không mau giao ra người hắn muốn, chẳng lẽ ngươi muốn hại chết

chúng ta sao?”

Rốt cục, gia chủ Vương gia nhịn không được nói.

Có hắn dẫn đầu, gia chủ ngũ đại gia tộc còn lại lập tức ngầm hiểu đứng ra phụ hoạ theo, điên

https://thuviensach.vn

cuồng chỉ trích Bạch Nghiệp.

Bộ dáng kia, phảng phất hận không thể tự mình xuất thủ, đánh Bạch Nghiệp, sau đó buộc

hắn giao ra người trong miệng Lạc Phong kia.

Đám người gia chủ Vương gia cho rằng phía sau Huyền Ất Sơn có lẽ thật sự có thế lực cường

đại nào đó.

Nhưng bây giờ, Huyền Ất Sơn khẳng định đắc tội thế lực mạnh hơn, nếu không thì làm sao lại

rước lấy sự vây công của năm cường giả Truyền Kỳ cảnh?

Nhưng mà trên thực tế, Bạch Nghiệp căn bản không biết Lạc Phong nói đến ai, hắn gần đây

vẫn luôn ở tại Huyền Ất Sơn, không đi đâu cả, Lạc Phong vừa đến liền bắt hắn giao người ra,

menu

Trước Tiếp

Bạch Nghiệp làm sao biết có ý gì?

Ở đây chỉ có ba người Diệp Thanh từ đầu đến cuối không mở miệng, lựa chọn thờ ơ lạnh

nhạt.

https://thuviensach.vn

Không giống với lục đại gia chủ, bọn hắn trước khi tới đã trò chuyện qua, biết thế lực đứng

sau Huyền Ất Sơn tuyệt đối không đơn giản, bởi vậy trừ phi tình thế triệt để sáng tỏ, nếu

không sẽ không dễ dàng bán đội.

Lỡ như chút nữa thế lực sau lưng Huyền Ất Sơn đột nhiên nhảy ra, miểu sát Lạc Phong trước

mắt này thì phải làm sao?

Đây cũng là nguyên nhân vì sao bọn hắn có thể trở thành tam đại tông chủ, vô luận là thực

lực, hay là tầm mắt, đều vượt xa những võ giả khác ở đây.

“Thế nào, còn không muốn giao ra sao?”

Lạc Phong đôi mắt híp lại, sát ý nghiêm nghị.

Bạch Nghiệp: “. . .”

Không phải ta không giao ra, mà là ta căn bản không biết ngươi đang nói cái gì a!

“Hừ, rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt.”

Lạc Phong vung tay lên:

“San bằng nơi này cho ta!”

“Vâng!”

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, bốn cường giả Truyền Kỳ cảnh còn lại, cùng phong tỏa Huyền Ất Sơn mấy cường

giả Chí Tôn cảnh lập tức thôi động linh lực, chuẩn bị công kích.

“Đừng a!”

Gia chủ Vương gia quá sợ hãi:

“Bạch chưởng môn! Mau giao người ra đi!”

Bạch Nghiệp mặt không biểu tình, giống như không nghe thấy gia chủ Vương gia nói, hít một

hơi thật sâu, quyết định tế ra vương bài của mình.

“Sư đệ, cứu mạng a!”

Lời còn chưa dứt, một đoàn linh lực bỗng nhiên ngăn miệng hắn lại, lập tức vang lên thanh

âm không kiên nhẫn của Tần Giác:

“Được rồi, đừng kêu.”

Nơi xa, Tần Giác tay cầm bình rượu, bạch y tung bay, như tiên nhân đi tới, khí chất vô song,

tuấn mỹ đến cực hạn, cho dù là nam nhân nhìn cũng trong nháy mắt hoảng hốt.

Thấy thế, Bạch Nghiệp lúng túng xoa xoa đôi bàn tay, chỉ vào Lạc Phong nói:

https://thuviensach.vn

“Sư đệ, bọn gia hỏa này không biết từ nơi nào chạy ra a, cứ bắt ta giao người nào đó ra, ta

không biết chuyện gì xảy ra, bọn hắn liền đánh ta.”

Tần Giác: “. . .”

Đến cùng ai là sư huynh?

Vì cái gì hắn có loại cảm giác tiểu bằng hữu tìm gia trưởng cáo trạng? Với lại hắn là gia

trưởng, Bạch Nghiệp là tiểu bằng hữu.

Ách. . . Nói tới thì, loại tình huống này hình như đã không phải là lần đầu phát sinh.

“Là hắn!”

Nhìn thấy Tần Giác, Diệp Thanh đầu tiên là khẽ giật mình, chợt lộ ra vẻ mặt khó có thể tin

được.

Không chỉ là Diệp Thanh, ngay cả Từ Tiêu, Tống Hà cũng giống thế, mặt mũi tràn đầy chấn

kinh.

Bởi vì bọn hắn từng gặp Tần Giác!

Chẳng qua là trong chiến tranh bình nguyên lúc ấy Tần Giác giống như tiên nhân hạ phàm,

một quyền một tên cường giả Truyền Kỳ cảnh, ngay cả Thái Hư Cự Long cũng bị miểu sát,

https://thuviensach.vn

cuối cùng ngăn cơn sóng dữ, cứu vớt Nam cảnh.

Bởi vì Tần Giác không cố ý che giấu, cho nên ấn tượng của ba người đều rất sâu sắc, huống

chi, thiếu niên đẹp trai như vậy, vô luận là ai, cơ bản sau khi gặp một lần liền sẽ không quên.

“Hắn vậy mà ở nơi này.”

Diệp Thanh rốt cuộc cũng hiểu, Huyền Ất Sơn vì sao có thể nhanh chóng quật khởi như vậy,

tồn tại một cường giả cường đại như vậy, sao có thể không quật khởi?

Với biểu hiện thực lực của Tần Giác ở trong chiến tranh bình nguyên, kết hợp với lúc ở Vô

Cực bí cảnh nhẹ nhàng diệt sát tàn hồn của Vô Cực Thánh Giả, rất có thể là một cường giả

Thánh Cảnh!

Mọi người đều biết, dưới Thánh Cảnh đều là sâu kiến.

Tần Giác nếu là cường giả Thánh Cảnh, như vậy dù đặt ở Trung Châu, cũng không thể khinh

thường, huống chi Nam cảnh?

Khó trách Bạch Nghiệp từ lúc bắt đầu, liền một bộ dáng không sợ hãi.

Nghĩ tới đây, ba người Diệp Thanh nhịn không được cảm khái lần nữa.

Bọn hắn vốn dĩ cho là Bạch Nghiệp có lão bà Truyền Kỳ cảnh, có thể thua mấy trăm năm

https://thuviensach.vn

phấn đấu, kết quả còn có một sư đệ Thánh Cảnh, lại phải thêm hơn ngàn năm phấn đấu nữa!

“Ngươi là ai?”

Lạc Phong nhíu mày.

Chẳng biết tại sao, hắn càng nhìn càng không thấu tu vi của Tần Giác.

“Câu này hẳn phải là ta hỏi ngươi a?”

Ngửa đầu nhấp một ngụm linh tửu, Tần Giác trầm lặng nói.

“. . .”

“Được rồi, cho dù ngươi không nói, ta cũng biết ngươi đến từ nơi nào.”

Nhún vai, Tần Giác ý vị thâm trường mà nói:

“Không nghĩ tới Thuần Dương thánh địa nhanh như vậy liền tìm đến.”

“Ngươi biết Thuần Dương thánh địa?”

Lạc Phong sắc mặt đại biến.

“Đương nhiên.”

Tần Giác thản nhiên nói:

“Ta nghĩ, Huyền Ất Sơn chúng ta, hẳn không có đụng chạm gì với Thuần Dương thánh địa a?”

Cũng không phải Tần Giác hiểu rõ gì về Thuần Dương thánh địa, mà là công pháp mà bọn họ

https://thuviensach.vn

tu luyện quá đặc thù, nhìn một cái liền có thể biết.

Từ Thuần Dương thánh chủ, cho tới Lạc Vi Vi, đều không ngoại lệ.

“Nếu biết, còn không mau giao người ra.”

Lạc Phong trầm giọng nói.

Ở Trung Châu, Thuần Dương thánh địa có thể nói là như sấm bên tai, nhưng ở Nam cảnh, võ

giả nghe qua Thuần Dương thánh địa tuyệt đối không nhiều.

Trừ phi, Tần Giác đi qua Trung Châu.

“Muốn người, vẫn là để chủ tử của các ngươi tự mình đến đi.”

Tần Giác lơ đãng nói.

“Làm càn!”

Lạc Phong giận dữ:

“Đừng tưởng rằng mình có chút thực lực, liền cho là vô địch thiên hạ.”

“Đúng vậy, quả thực ta vô địch thiên hạ, sao ngươi biết?”

“. . .”

Lạc Phong há to miệng, trong lúc nhất thời lại không biết trả lời thế nào.

“Muốn chết!”

Cường giả Truyền Kỳ cảnh đi theo bên cạnh Lạc Phong đến hừ lạnh một tiếng, thân hình lóe

https://thuviensach.vn

lên, nháy mắt biến mất tại chỗ.

Một giây sau, vị cường giả Truyền Kỳ cảnh kia xuất hiện sau lưng Tần Giác, đấm ra một

quyền!

Hắn muốn để thiếu niên cuồng vọng này trả giá đắt!

“Tần sư đệ, cẩn thận!”

Mộc Tử Thất kinh hô.

Ầm!

Chỉ nghe thấy một tiếng vang trầm, nương theo từng trận tiếng xương nứt, vị cường giả

Truyền Kỳ cảnh kia lập tức giống như bùn nhão đổ xuống, thất khiếu chảy máu, bất tỉnh

nhân sự.

Mộc Tử Thất: “. . .”

Lạc Phong: “. . .”

Đám người: “. . .”

Xảy ra chuyện gì?

Tần Giác giống như đứng tại chỗ không nhúc nhích a?

Đó là ai đánh thương vị cường giả Truyền Kỳ cảnh này?

“Vội đi tìm chết như vậy?”

https://thuviensach.vn

Tần Giác cạn lời.

“. . .”

“Ngươi đã làm gì La Cù?”

Nửa ngày, Lạc Phong kịp phản ứng, cắn răng nói.

“Yên tâm, tiếp theo liền đến phiên ngươi.”

Tần Giác nhếch miệng cười một tiếng,vẫy tay một cái.

Oanh!

Không khí bạo liệt, hình thành đường cong nửa vòng tròn mà mắt thường có thể thấy được,

nháy mắt vượt qua ngàn mét, đánh trên người Lạc Phong!

Phốc phốc.

Đáng thương Lạc Phong còn không hiểu rõ chuyện gì xảy ra, liền nổ thành một đoàn huyết

vụ, nhẹ nhàng rơi xuống, chết không thể chết lại.

Vừa rồi lúc Lạc Phong công kích Bạch Nghiệp không thủ hạ lưu tình, Tần Giác tự nhiên cũng

sẽ không thủ hạ lưu tình.

bookmark_add Chương 220: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Còn Không Mau Cút Đi

https://thuviensach.vn

Phiên bản Dịch · 1716 chữ

Không khí ngưng trệ, toàn bộ Huyền Ất Sơn yên tĩnh đến nỗi có thể nghe thấy tiếng kim rơi.

Một kích, cường giả Truyền Kỳ cảnh đỉnh phong vẫn lạc.

Chuyện này là sao đây?

Đám người hai mắt nhìn nhau, có cảm giác không thực tế.

Nhất là gia chủ của sáu đại gia tộc, dọa đến xém chút nữa ngồi bệt xuống đất, sắc mặt tái

nhợt như tờ giấy.

Trong cuộc chiến tranh bình nguyên bọn hắn không ở trong vòng chiến cao nhất, cho nên

cũng không nhận ra Tần Giác.

Nhưng cảnh tượng trước mắt lại nói cho bọn hắn biết, Huyền Ất Sơn đã ẩn giấu đi một tồn

tại kinh khủng như thế!

Thân là cường giả Chí Tôn, bọn hắn rất rõ Truyền Kỳ cảnh đáng sợ cỡ nào, dù sao thì với

thiên phú của bọn hắn, có cố gắng cả đời cũng không thể nào chạm tới được.

Nếu không thì trăm ngàn năm qua, Nam cảnh cũng sẽ không chỉ có bốn đại tông môn.

Trong đó Phong Lôi tông sau khi mất đi cường giả Truyền Kì cảnh, trực tiếp tụt cấp.

https://thuviensach.vn

Có thể thấy được muốn tiến giai Truyền Kỳ cảnh khó khăn cỡ nào.

Nhưng mà người thiếu niên trước mắt này, chỉ dùng một ngón tay đã nhẹ nhõm miểu sát

cường giả Truyền Kỳ cảnh.

Là nằm mơ sao?

menu

Trước Tiếp

Sáu vị gia chủ nhìn nhau, run lẩy bẩy.

Bọn hắn chợt nhớ tới hành vi vừa rồi của mình, nếu như Bạch Nghiệp truy cứu thì phải làm

sao bây giờ?

Có thể có tràng cảnh giống với Lạc Phong hay không?

Ngay cả sáu đại gia chủ đều như thế, chớ đừng nói chi là những võ giả của Thuần Dương

thánh địa cùng với tên Lạc Phong kia đến đây, người nào người nấy ngây ra như phỗng, sững

sờ tại chỗ.

Bởi vì địa điểm của nhiệm vụ lần này là ở Nam cảnh, cho nên tổng cộng chỉ cử đi năm Truyền

Kỳ cảnh.

https://thuviensach.vn

Kết quả trong nháy mắt chết một bị thương một, mà đối phương, từ đầu đến cuối, vẻn vẹn

chỉ vẫy nhẹ tay mà thôi.

Đánh kiểu gì nữa?

Chỉ sợ Tần Giác lại vẫy tay thêm mấy cái nữa, bọn hắn không phải cũng chết ở đây sao.

Nam cảnh sao lại có cường giả kinh khủng như vậy?

Hô!

Đúng lúc này, huyết dịch của Lạc Phong đang theo gió phiêu tán bỗng nhiên cuốn ngược trở

về, trong không trung ngưng tụ ra thân thể một lần nữa, nhưng mà khí tức rõ ràng giảm

xuống trên phạm vi lớn, thậm chí chút nữa là rớt khỏi Truyền Kỳ cảnh.

“Ngươi dám giết ta!”

Lạc Phong sắc mặt khó coi, không tài nào có thể tin nói.

Nếu không phải hắn nắm giữ bí pháp đặc thù, có thể ngưng tụ huyết nhục một lần nữa, chỉ

sợ vừa rồi, đã trực tiếp thần hình câu diệt.

“Ồ, vậy mà không chết?”

Tần Giác vẻ mặt kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

Lạc Phong: “. . .”

Uy uy uy, ngươi không nghe thấy ta đang nói gì sao?

“Cho dù ngươi là cường giả Thánh Cảnh, nếu giết ta, Thuần Dương thánh địa cũng tuyệt đối

sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Lạc Phong cắn răng nói.

Dù nói thế nào, hắn cũng là Truyền Kỳ cảnh đỉnh phong, Tần Giác có thể miểu sát hắn, hiển

nhiên đã vượt qua Truyền Kỳ, đạt tới Thánh Cảnh.

Nhưng mà với mấy thế lực khác mà nói, Thánh Cảnh có lẽ là tồn tại chí cao vô thượng, nhưng

với tám đại thánh địa mà nói thì, căn bản không tính là thứ gì.

Đừng nói Thánh Cảnh, cho dù là Thánh Vương, một khi sát hại người của Thuần Dương

thánh địa, nhất định cũng sẽ bị đuổi giết.

Đã từng có vị Thánh Vương, cũng bởi vì lén lút sát hại một võ giả Chí Tôn cảnh của Thuần

Dương thánh địa, kết quả bị điều tra ra được, một đường đuổi tới biên giới Linh Ương giới,

giết chết, đồng thời treo đầu lâu ở bên ngoài Thuần Dương thánh địa, chấn áp thế nhân.

Có thể thấy được Thuần Dương thánh địa bao che khuyết điểm cỡ nào.

https://thuviensach.vn

Huống chi thân phận của Lạc Phong đặc thù, thiên phú bất phàm, ngày sau rất có thể bước

vào Thánh Cảnh, nếu giết hắn, Thuần Dương thánh địa tất nhiên sẽ không tha cho.

Đáng tiếc, hắn không nên chọc Tần Giác.

“Ồ? Thì tính sao?”

Tần Giác thần sắc tự nhiên, nhìn không ra chút bối rồi nào.

“. . .”

Lạc Phong há to miệng, trong lúc nhất thời á khẩu không trả lời được.

Lúc trước lịch luyện, Lạc Phong không phải là chưa từng gặp phải nguy cơ sinh tử, nhưng chỉ

cần hắn để lộ ra thân phận Thuần Dương thánh địa của mình, thái độ của đối phương tuyệt

đối sẽ quay ngoắc một trăm tám mươi độ.

Kiểu không để tâm giống Tần Giác này, Lạc Phong là lần đầu tiên gặp phải.

Trầm mặc nửa ngày, Lạc Phong cuối cùng nhắm mắt nói:

“Các hạ quá càn rỡ rồi!”

“Thật sao?”

Tần Giác khóe miệng cong lên một vòng nụ cười chế nhạo:

https://thuviensach.vn

“Người ỷ vào thực lực mạnh, vừa lên liền động thủ là ngươi đi?”

“. . .”

Lạc Phong lần nữa á khẩu không trả lời được, cũng không có cách nào phản bác.

Đúng vậy, từ khi đến Huyền Ất Sơn cho tới bây giờ, hắn từ đầu đến cuối đều là dáng vẻ của

bề trên, dù sao thì hắn thấy, nơi này căn bản không có khả năng có tồn tại mạnh hơn hắn.

Cho dù san bằng nơi này, bất quá cũng dễ như trở bàn tay.

Cho đến khi Tần Giác xuất hiện mới ngừng.

“Được, ta có thể không truy cứu chuyện ngươi làm Lạc Cù trọng thương, chỉ cần ngươi thả

người chúng ta muốn ra, chúng ta lập tức rời đi!”

Lạc Phong hít một hơi thật sâu, ra vẻ nhượng bộ.

Nghe vậy, Tần Giác im lặng, tên này chẳng lẽ còn chưa rõ tình huống hiện tại à?

“Ta đã nói, để chủ của các ngươi tự mình đến.”

Đôi mắt Tần Giác nhẹ giương lên, thản nhiên nói:

“Mặt khác, ngươi không cần trở về.”

Nói xong, Tần Giác chỉ vào không trung một cái.

https://thuviensach.vn

“Không!”

Lạc Phong bỗng nhiên mở to hai mắt, lộ ra vẻ mặt sợ hãi.

Bành!

Theo một tiếng vang trầm, Lạc Phong lần nữa nổ thành một đám máu thịt, không chờ cho

máu thịt ngưng tụ, kim quang hiện lên, trực tiếp thôn phệ máu thịt, lần này, Lạc Phong rốt

cuộc cũng không thể phục sinh được nữa.

Đối với mấy tên tiểu tử không biết chừng mực này, Tần Giác từ trước đến nay chưa từng

nương tay.

Giải quyết Lạc Phong, Tần Giác nhìn về phía ba cường giả Truyền Kỳ cảnh khác:

“Còn muốn tiếp tục không?”

Ba người nháy mắt giật mình tỉnh lại, lắc đầu liên tục.

“Vậy còn không mau cút!”

Tần Giác quát như sấm rền, ầm ầm vang dội, chấn động khiến cho tất cả những võ giả ở đây

đều hoa mắt choáng váng, xém chút nữa đã hôn mê.

“Hừ, đợi Lạc trưởng lão đến, chỉ sợ ngươi chết cũng không biết mình đã chết như thế nào!”

https://thuviensach.vn

Một tên cường giả Truyền Kỳ cảnh ánh mắt âm tàn, thấp giọng nói.

Bành!

Lại là một tiếng vang trầm, tên cường giả Truyền Kỳ cảnh kia cũng lập tức hóa thành mớ

máu thịt, tựa như pháo bông lộng lẫy.

Đám người: ". . ."

Một lời không hợp liền thần hình câu diệt, quá khủng bố đi?

Thấy thế, hai người còn lại nào dám nói cái gì nữa, vội vàng đỡ Lạc Cù bị phản phệ trọng

thương lên, cùng mấy tên võ giả Chí Tôn cảnh leo lên linh khí phi hành, vội vàng rời đi.

Cho đến khi linh khí phi hành hoàn toàn biến mất ở chân trời, mọi người mới giật mình tỉnh

lại, vẫn cảm thấy có chút hoang đường.

Thực lực đủ để quét ngang Nam cảnh, cứ cuốn gói chạy đi như vậy rồi?

"Sư đệ uy vũ!"

Bạch Nghiệp vui vẻ hứng khởi chạy tới, hét lớn.

"Đáng tiếc, trên thân hai người kia không có đồ gì tốt."

Tần Giác: ". . ."

"Đúng rồi, những người này rốt cuộc là ai?"

https://thuviensach.vn

Dường như nhớ tới cái gì, Bạch Nghiệp nghi ngờ nói.

Lạc Phong vừa đến liền bảo hắn giao ra người nào đó, khiến cho Bạch Nghiệp không

hiểu ra sao, căn bản không biết chuyện gì đang xảy ra.

“Ha ha, bọn hắn là võ giả của một trong tám đại thánh địa của Trung Châu, đến tìm người

thôi.”

“Người nào?”

Bạch Nghiệp truy hỏi.

“Ngươi cũng biết, là quán quân của cuộc thi đấu sơn môn kia.”

Kỳ thật từ lúc đám người Lạc Phong xuất hiện, Tần Giác liền hiểu chuyện gì xảy ra.

Kết hợp với cảm giác là lạ mà khoảng thời gian trước Lạc Vi Vi có nói tới, hiển nhiên là

Thuần Dương thánh địa cảm ứng được huyết mạch của nàng, cho nên mới phái người đến

đây tra xét.

Nói không chừng người phái Lạc Phong tới, chính là Thánh Giả của Thuần Dương, cũng

chính là phụ thân của Lạc Vi Vi.

Nếu không thì Tần Giác cũng sẽ không bảo bọn hắn để chủ tử tự mình đến.

https://thuviensach.vn

Trên thực tế, với thực lực của đám người Lạc Phong, quả thật có thể quét ngang Nam cảnh.

Chỉ là do Lạc Phong sao cũng không nghĩ tới được, sẽ đá phải khối cửu thiên thần thiết là

Tần Giác này, chôn vùi tính mạng.

“Là nàng?”

Bạch Nghiệp ngạc nhiên, lập tức gật đầu nói:

“Cũng đúng, nàng tu luyện quả thực không phải công pháp của Huyền Ất Sơn chúng ta, với

lại khí tức cũng giống với mấy người vừa rồi.”

“Vậy ngươi định làm thế nào?”

bookmark_add Chương 221: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Thân Thế

Phiên bản Dịch · 1684 chữ

Sau khi Lạc Phong bỏ mình, tất cả võ giả Thuần Dương thánh địa đào tẩu, cũng tuyên cáo

chuyện này triệt để kết thúc.

Về phần sau này Thuần Dương thánh địa có tiếp tục phái cường giả tới hay không, cái đó đã

là chuyện của sau này rồi.

https://thuviensach.vn

Ba người Diệp Thanh nhìn nhau, nhẹ nhàng thở ra, còn may bọn hắn vừa rồi bảo trì bình

thản, không có gấp gáp đứng lên chỉ trích như vậy, không thì hiện tại chỉ sợ phải ngã ngựa

rồi.

Nhưng lục đại gia chủ lại không may mắn như vậy, giờ phút này tất cả đều run lẩy bẩy cúi

đầu, không dám nói lời nào, sợ lúc này Tần Giác quay người cho bọn hắn một quyền.

Không đúng, thậm chí không cần Tần Giác động thủ, Mộc Tử Thất cũng có thể dễ dàng oanh

tạc bọn hắn.

Ngay cả lục đại gia chủcũng như thế, chớ đừng nói chi là những thế lực bình thường kia,

nhất là thủ lĩnh của những thế lực vừa nãy kêu gào to nhất, từng người từng người sắc mặt

tái nhợt như tờ giấy, không biết nên làm sao cho phải.

Đắc tội với dạng cường giả như này, về sau bọn hắn sống yên ổn ở Nam cảnh được sao? Hoặc

là nói, bọn hắn có thể còn sống mà rời đi sao?

Đúng lúc này, Diệp Thanh bỗng nhiên tiến lên một bước nói:

“Tiền bối, những thế lực này đều từng góp sức cho chiến tranh bình nguyên, mặc dù vừa rồi

https://thuviensach.vn

ngôn từ khiến cho người khác không thích, nhưng dù sao cũng không có sai lầm lớn, mong

menu

Trước Tiếp

rằng tiền bối bỏ qua cho bọn hắn.”

Nói đến đây, Diệp Thanh ôm quyền khom người, thái độ thành khẩn vô cùng.

Lời vừa nói ra, thủ lĩnh của mấy thế lực mặt mũi vốn dĩ xám xịt liền lập tức nhìn về phía Diệp

Thanh, lộ ra vẻ mặt cảm kích.

Lúc này Diệp Thanh nguyện ý đứng ra giúp bọn hắn nói chuyện, không khác gì cây cỏ cứu

mạng, bọn hắn sao có thể không cảm kích?

Mắt thấy cảnh tượng này, Từ Tiêu cùng Tống Hà nhịn không được thầm mắng trong lòng,

bọn hắn sao lại không rõ Diệp Thanh đây là đang thu mua lòng người, đề cao uy vọng của

mình?

Nếu như thủ lĩnh của những thế lực này hôm nay có thể sống sót đi ra khỏi Huyền Ất Sơn,

https://thuviensach.vn

tất nhiên sẽ mang ơn Diệp Thanh, mà uy thế của Thiên Cơ tông cũng sẽ nhờ đó mà được

nâng cao một bậc.

Cho dù Tần Giác tâm ngoan thủ lạc, giết chết hết thủ lĩnh của những thế lực này, Diệp

Thanh cũng sẽ không có bất cứ tổn thất gì, có thể nói trăm lợi không hại mà.

Thực ra Từ Tiêu và Tống Hà cũng nghĩ đến điểm này, chỉ do dự mấy giây mà thôi, kết quả

liền bị Diệp Thanh vượt lên trước.

“Đúng vậy, tiền bối, những thế lực này đều có công trong chiến tranh bình nguyên, mong

rằng tiền bối có thể thủ hạ lưu tình.”

Cắn răng, Từ Tiêu phụ họa nói.

Mặc dù không có cướp được tiên cơ, nhưng tuyệt không thể để Diệp Thanh chiếm hết tiện

nghi được.

Thấy thế, Tống Hà lập tức theo sát phía sau:

“Đúng vậy tiền bối.”

Đám người mừng rỡ, tông chủ của ba đại tông môn đồng thời ra mặt nói chuyện, lần này Tần

Giác hắn là sẽ bỏ qua cho bọn hắn đi?

https://thuviensach.vn

“Ồ? Các ngươi đang dạy ta làm việc?”

Tần Giác cười nói.

Nghe vậy, ba người kinh hãi, liền vội vàng lắc đầu nói:

“Không dám.”

Lỡ như bởi vì đám người kia mà kéo theo mình vào, vậy thì chút được còn không bù được cái

mất.

“Thật sao?”

Tần Giác sao có thể nhìn không ra ba người đang suy nghĩ gì, nhưng hắn căn bản không có ý

định giết chết thủ lĩnh của những thế lực này.

Thế giới cao võ từ trước đến nay cường giả vi tôn, thủ lĩnh của những thế lực này lại chẳng

có quan hệ gì với Huyền Ất Sơn, đối mặt tử vong thì sợ hãi là chuyện rất bình thường.

Nếu như Tần Giác không có kịp thời xuất hiện, chỉ sợ ba người Diệp Thanh cũng sẽ lựa chọn

đứng bên phía Lạc Phong kia.

Dù sao, bọn hắn không cần thiết vì một thế lực vốn không quen biết, đánh đổi mạng sống.

Nhưng về sau muốn cùng Huyền Ất Sơn giao hảo nữa, cũng tuyệt đối không có khả năng.

https://thuviensach.vn

Dù sao hiện tại Huyền Ất Sơn cũng không cần thiết bày ra sắc mặt tốt với những thế lực này,

chỉ cần an tâm phát triển là đủ.

“Được rồi, để bọn hắn đi đi.”

Phất phất tay, Tần Giác không để tâm nói.

“Hả?”

Diệp Thanh sửng sốt.

Chuyện gì vậy?

Đây liền không có chuyện gì nữa rồi à?

“Thế nào, không muốn?”

Tần Giác híp đôi mắt, cười híp mắt nói.

“Có nghe hay không, còn không mau đi!”

Diệp Thanh khẽ giật mình, quay người gầm thét.

“Vâng vâng vâng, đa tạ tiền bối tha mạng.”

Để lại câu nói này, đám người lập tức tan tác như chim muông, có được loại cảm giác sống

sót sau tai nạn, sau đó ngồi lên linh khí phi hành nhanh chóng rời đi, hận không thể đi càng

xa càng tốt.

https://thuviensach.vn

“Đa tạ tiền bối.”

Diệp Thanh lần nữa khom người nói.

Trên thực tế, Diệp Thanh xác thực có ý muốn thu mua lòng người, đề cao uy vọng của mình,

nhưng lại không giới hạn tại đây.

Phải biết, có hơn một nửa là võ giả cao giai của Nam cảnh đến đây chúc mừng Huyền Ất Sơn,

nếu tất cả đều chết ở chỗ này, không biết sẽ tạo thành rung chuyển cỡ nào, Diệp Thanh sao

có thể nhìn như không thấy?

“Còn các ngươi ngươi ?”

Tần Giác cau mày nói:

“Muốn ở lại dùng cơm à?”

“Ây. . . Không phải.”

Diệp Thanh vốn còn muốn nói thêm vài câu, nhưng nhìn thấy dáng vẻ không kiên nhẫn của

Tần Giác, đành phải cưỡng ép nhịn xuống, cùng Từ Tiêu, Tống Hà từ từ đi xa.

Tần Giác đã hạ lệnh đuổi khách, bọn hắn lại không đi, thì có hơi không biết điều.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà ba người đều hiểu, từ hôm nay trở đi, Huyền Ất Sơn sẽ trở thành tồn tại chí cao vô

thượng ở Nam cảnh, dù là cả ba đại tông môn gom lại cũng không thể so sánh!

. . .

Tiếp tục hơn nửa ngày chúc mừng rốt cục cũng kết thúc, Huyền Ất Sơn lại lần nữa khôi phục

lại yên tĩnh.

Tần Giác duỗi lưng một cái, thảnh thơi trở lại sườn đồi, chuyện còn lại không cần hắn phải

quan tâm, Bạch Nghiệp sẽ tự xử lý.

“Sư thúc, vừa rồi xảy ra chuyện gì?”

Lạc Vi Vi nhịn không được hỏi.

Dao động linh lực mạnh như thế, cho dù Lạc Vi Vi chỉ mới là Huyền Giai, cũng cóthể cảm

nhận rõ được.

Thẩm Chí Văn ở bên cạnh cũng đồng dạng đưa tới ánh mắt tò mò, lúc đầu hắn muốn đi qua

nhìn thử, nhưng lại sợ bị Từ Tiêu phát hiện, cho nên liền thành thật ở lại.

“Thì, có người tới tìm ngươi, nhưng mà bị ta đuổi rồi.”

Tần Giác cũng không định giấu Lạc Vi Vi, cũng nên nói cho nàng biết rồi.

https://thuviensach.vn

“Tìm ta?”

Lạc Vi Vi mờ mịt, trên đời này thân nhân duy nhất của nàng chính là mẫu thân, nhưng mẫu

thân đã qua đời, trừ người đó ra, còn có ai sẽ đến tìm nàng?

Không chờ cho Lạc Vi Vi mở miệng, Tần Giác hỏi:

“Ngươi còn nhớ dáng vẻ của phụ thân ngươi ra sao không?”

“Phụ thân?”

Lạc Vi Vi lắc đầu, càng thêm mờ mịt.

“Từ nhỏ đến bây giờ, chưa bao giờ gặp phụ thân.”

Đối với thiếu nữ mà nói, cái từ phụ thân này rất lạ lẫm, căn bản không có bất cứ ân tượng gì,

mà mẫu thân cũng chưa từng ở trước mặt nàng nhắc đến, cho nên khi Tần Giác nói đến phụ

thân, Lạc Vi Vi có chút hoảng hốt.

“Ồ? Vậy mẫu thân ngươi có nói với người về bí mật của Thuần Dương Chân Quyết không?”

Tần Giác ý vị thâm trường nói.

“Bí mật của Thuần Dương Chân Quyết ?”

Lạc Vi Vi lẩm bẩm.

https://thuviensach.vn

Nửa năm ở Huyền Ất Sơn này, nàng đã biết Thuần Dương Chân Quyết kia ra sao rồi, kia là

một bộ công pháp tu luyện của cường giả Thánh Cảnh.

Liên quan tới điểm này, Lạc Vi Vi cũng rất nghi hoặc, mẫu thân của nàng bất quá chỉ là người

bình thường mà thôi, làm sao lại có Thuần Dương Chân Quyết ?

Thấy Lạc Vi Vi từ đầu đến cuối nghĩ mãi cũng không rõ, Tần Giác dứt khoát nói thẳng:

“Kỳ thật Thuần Dương Thánh Giả là phụ thân ngươi.”

“Cái gì? !”

Lạc Vi Vi bỗng nhiên mở to hai mắt, còn tưởng rằng mình nghe lầm.

“Thuần Dương Thánh Giả chính là phụ thân của ngươi.”

Tần Giác lặp lại.

“Làm sao có thể?”

Lạc Vi Vi khó có thể tin, phụ thân của nàng là một cường giả Thánh Cảnh?

Đùa cái gì vậy!

Nếu đúng như vậy, mẫu thân của nàng sao lại bị bệnh nặng qua đời chứ?

Mà nàng, sao lại nhận hết cô độc, vì mạnh lên, không thể không mạo hiểm đến Huyền Ất

https://thuviensach.vn

Sơn?

“Ngươi thật cảm thấy không thể nào à?”

Tần Giác không trả lời mà hỏi lại.

“Ta. . . Không biết.”

Trầm mặc nửa ngày, vẻ mặt Lạc Vi Vi tràn đầy do dự.

bookmark_add Chương 222: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Oanh Động

Phiên bản Dịch · 1635 chữ

Nói thật, Lạc Vi Vi không phải là chưa từng nghĩ đến những chuyện liên quan tới cha mình.

Chỉ là dưới cái nhìn của nàng, đối phương hẳn là một người xấu, nếu không thì làm sao lại

đột nhiên vứt bỏ hai mẹ con nàng, biến mất không thấy đâu.

Mà mẫu thân cũng không nhắc tới chuyện này, giống như chưa từng tồn tại.

Cho nên đối với phụ thân, Lạc Vi Vi lạ lẫm vô cùng, chưa nói tới hận, nhưng cũng tuyệt đối

không có tình cảm gì.

Hiện tại Tần Giác đột nhiên nói với nàng, phụ thân của nàng là cường giả Thánh Cảnh, thực

tế khiến cho người ta hơi khó để tiếp nhận.

https://thuviensach.vn

Nhưng nếu như là như vậy, cũng có thể giải thích mẫu thân của nàng tại sao lại có được

Thuần Dương Chân Quyết .

Chẳng lẽ… Phụ thân của mình, thật sự là Thuần Dương Thánh Giả mà mấy trăm năm trước,

danh chấn Nam cảnh?

Lạc Vi Vi vẫn cảm thấy không thể tin.

Nếu thật là Thuần Dương Thánh Giả, vì sao phải vứt bỏ mẹ con nàng? Nàng đến nay vẫn nhớ

rõ, dáng vẻ thống khổ của mẫu thân lúc bệnh nặng.

“Hazzz.”

Dường như xem thấu được ý nghĩ trong lòng của thiếu nữ, Tần Giác thở dài nói:

“Kỳ thật phụ thân ngươi không chỉ là Thuần Dương Thánh Giả đơn giản như vậy.”

menu

Trước Tiếp

“Có ý gì?”

Lạc Vi Vi nghi hoặc.

“Còn nhớ ta và ngươi nói qua tám đại thánh địa của Trung Châu không?”

https://thuviensach.vn

“Nhớ rõ.”

Thiếu nữ nhẹ gật đầu.

Tám đại thánh địa của Trung Châu, là thế lực võ đạo mạnh nhất của Linh Ương giới, tùy tiện

tới một võ giả cao giai, liền có thể nghiền ép Nam cảnh.

“Phụ thân ngươi tới từ Thuần Dương thánh địa trong tám đại thánh địa.”

Tần Giác trầm lặng nói.

“? ? ?”

Không đợi thiếu nữ mở miệng, Tần Giác lại nói:

“Mấy trăm năm trước, phụ thân ngươi rời khỏi Thuần Dương thánh địa, đi tới Nam cảnh,

quét ngang tất cả cường giả, ép bốn đại tông môn không ngóc đầu lên được.”

“Nhưng sau đó không bao lâu, hắn liền không hiểu sao mà mất tích, ta nghĩ rất có thể là quen

biết với mẫu thân ngươi.”

“Thế nhưng mà. . . Mẫu thân của ta chỉ là người bình thường.”

Lạc Vi Vi khàn giọng nói.

“Chính vì vậy, hắn mới lựa chọn mai danh ẩn tích, đột nhiên mất tích.”

Tần Giác ý vị thâm trường mà nói:

https://thuviensach.vn

“Ta cũng nghĩ thế vì tránh né Thuần Dương thánh địa đi.”

“Đương nhiên, những thứ này đều chỉ là suy đoán của ta thôi, về phần chân tướng thế nào,

chỉ sợ cũng chỉ có phụ thân ngươi mới biết.”

Là một người xuyên việt, tình huống tương tự Tần Giác đã gặp vô số lần, giống với một số bá

đạo tổng tài trong ngôn tình mà hắn đã đọc ở kiếp trước.

Phú nhị đại cao cao tại thượng, thích một cái người phụ nữ bình thường, kết quả bởi vì người

trong nhà không đồng ý, trở mặt thành thù với gia tộc, rời nhà trốn đi.

Nhưng cuối cùng vẫn là bị gia tộc tìm tới, mạnh mẽ chia rẽ, để lại đôi mẹ con khốn khổ.

Loại kịch bản này nếu là chuyển thể thành phim truyền hình, ít nhất tám mươi tập.

“Làm sao có thể. . .”

Lạc Vi Vi lẩm bẩm, nhịn không được hỏi:

“Vừa rồi người tới tìm ta, là… Phụ thân của ta sao?”

“Không phải.”

Tần Giác đáp:

https://thuviensach.vn

“Nhưng mà mấy ngày nữa hắn hắn là sẽ tự mình đến đây, đến lúc đó ngươi có thể tự mình

đến hỏi hắn.”

Nói xong, Tần Giác không cần phải nhiều lời nữa.

Dù sao chuyện này đối với thiếu nữ mà nói thực sực quá mức kinh thế hãi tục, trong thời

gian ngắn khẳng định có chút khó tiếp nhận, vẫn là để nàng chậm rãi tiêu hóa trước đi.

Cùng lúc đó, Thẩm Chí Văn nghe xong toàn bộ quá trình khóe mắt có chút run rẩy, thiếu nữ

này đúng là con gái của Thuần Dương Thánh Giả?

Khó trách tuổi còn trẻ liền có thể bước vào Huyền Giai đỉnh phong, đây chính là tác dụng

của huyết mạch Thánh giả sao?

Mặt khác, đối với tám đại thánh địa, Thẩm Chí Văn cũng từng có nghe qua.

Không khoa trương chút nào, ở trước mặt tám đại thánh địa, Huyền Hoàng tông căn bản

không khác gì con sâu cái kiến, không đúng, phải nói toàn bộ Nam cảnh đều như thế.

Mà Thuần Dương Thánh Giả thế mà đến từ Thuần Dương thánh địa!

https://thuviensach.vn

Ngay khi Thẩm Chí Văn cảm thấy chấn kinh, chuyện xảy ra trên Huyền Ất Sơn cũng dần dần

truyền ra, nhanh chóng lan tràn lên linh mạng, gây nên oanh động.

“Năm cường giả Truyền Kỳ cảnh thần bí xuất hiện, tuyên bố muốn san bằng Huyền Ất Sơn,

đến tột cùng muốn làm chuyện gì?”

“Tin tức độc nhất vô nhị, Huyền Ất Sơn rất có thể ẩn giấu một cường giả Thánh Cảnh!”

“Căn cứ vào võ giả có mặt ở hiện trường cho hay, năm cường giả Truyền Kỳ cảnh hai chết

một trọng thương, chật vật đào tẩu…”

“Chấn kinh, gia chủ Vân gia chính miệng thừa nhận, Huyền Ất Sơn đích xác có cường giả

Thánh Cảnh!”

“Nội tình kinh thiên, Huyền Ất Sơn…”

“Tam đại tông chủ…”

“...”

Chỉ một thoáng, vô số tin tức liên quan tới Huyền Ất Sơn được tung ra, nháy mắt chiếm lấy

các mục đầu bảng, so với chiến tranh bình nguyên lúc trước còn muốn hot hơn.

https://thuviensach.vn

Từ sau khi Thuần Dương Thánh Giả mất tích, Nam cảnh liền không còn xuất hiện cường giả

Thánh Cảnh, bởi vậy chỉ cần không phải tên ngốc, đều hiểu điều này có ý nghĩa là gì.

Nam cảnh không còn ai có thể chống lại Huyền Ất Sơn!

“Ta không nhìn lầm chứ, Huyền Ất Sơn ẩn giấu một cường giả Thánh Cảnh,đùa sao?”

“Là thật! Ta tận mắt nhìn thấy, chỉ dùng một ngón tay liền nhẹ nhàng miểu sát cường giả

Truyền Kỳ cảnh!”

“Ta cũng ở tại hiện trường, ta làm chứng!”

“Đến cùng tình huống như thế nào? Không phải mấy ngày trước vừa mới xuất hiện một

Truyền Kỳ cảnh sao? Tại sao lại nhiều thêm một Thánh Cảnh nữa?”

“Ha ha, ngươi cũng không nghĩ thử, loại địa phương như Huyền Ất Sơn kia làm sao không

hiểu lại xuất hiện cường giả Truyền Kỳ, khẳng định là trong bóng tối có thể lực nào đó nâng

đỡ!”

“...”

“...”

https://thuviensach.vn

Đông đảo võ giả trên linh mạng kịch liệt tranh luận, có chất vấn, có nghi hoặc.

Cũng có một số cho rằng phía sau Huyền Ất Sơn khẳng định có quái vật khổng lồ nào đó làm

chỗ dựa, nếu không thì không có khả năng trong vòng nửa năm ngắn ngủi liền xảy ra biến

hóa nghiêng trời lệch đất như thế.

Về phần thủ lĩnh những thế lực tận mắt nhìn thấy Tần Giác miểu sát Lạc Phong kia, thì trực

tiếp miêu tả Tần Giác thành thần linh không gì làm không được.

Tóm lại, cho dù như thế nào, chuyện Huyền Ất Sơn ẩn giấu cường giả Thánh Cảnh vẫn là dần

dần được chứng minh.

Dù sao hơn một nửa võ giả cao giai của Nam Cảnh tiến về Huyền Ất Sơn chúc mừng, nhiều

người nhìn thấy như vậy, làm sao có thể làm bộ?

Nói một cách khác, từ hôm nay trở đi, Huyền Ất Sơn sẽ thành tồn tại chí cao vô thượng ở

Nam cảnh, thậm chí áp đảo ba đại tông môn!

Hôm sau, sáng sớm, trời tờ mờ sáng.

Tần Giác mở to mắt, phát hiện mình không biết từ khi nào đã nằm ở trên tảng đá ngủ thiếp

https://thuviensach.vn

đi, Thẩm Chí Văn đã rời đi từ lâu, Lạc Vi Vi cũng trở lại mình chỗ ở, chỉ còn lại Kỳ Lân cùng

Vân Tịch, tu luyện ở chỗ xa xa.

“Ha.”

Duỗi lưng một cái, Tần Giác chậm rãi đứng lên, toàn thân lập tức vang lên tiếng lốp bốp giòn

vang.

“Không biết Thuần Dương Thánh Giả kia có tới hay không.”

Hoạt động gân cốt một chút, Tần Giác lâm vào trầm tư.

Dù nói thế nào, hắn cùng Lạc Vi Vi cũng quen biết nửa năm, cho dù bối phận chênh lệch rất

xa, nhưng cũng miễn cưỡng xem như bằng hữu.

Dựa theo Tần Giác suy đoán, Thuần Dương thánh địa hẳn là cảm ứng được huyết mạch của

Lạc Vi Vi, mới có thể phái người đến đây tra xét, nhưng Thuần Dương Thánh Giả vì sao không

tự mình đến đây, Tần Giác cũng không biết.

Cũng chính vì vậy, hôm qua Tần Giác mới không để cho những võ giả của Thuần Dương

thánh địa kia dẫn Lạc Vi Vi đi, lỡ như đối phương không phải Thuần Dương Thánh Giả phái

https://thuviensach.vn

tới, hoặc là có ý khác thì làm sao bây giờ?

Hắn nhớ rất rõ chuyện một người dị giới nào đó lúc tuổi nhỏ lúc bị tộc nhân cướp đoạt thiên

phú.

Với thiên phú tu luyện của Lạc Vi Vi, không phải không có khả năng này.

“Được rồi, ăn cơm trước đi.”

Bởi vì cái gọi là binh tới tướng đỡ, nước tới đất ngăn, đến lúc đó Lạc Vi Vi có muốn đi hay

không, chính là lựa chọn của nàng.

bookmark_add Chương 223: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Lão Già Chết Tiệt,Đi Chết Đi

Phiên bản Dịch · 1684 chữ

Trung Châu, Thuần Dương thánh địa.

Nhìn khắp Linh Ương giới, Thuần Dương thánh địa cho tới nay hắn là thế lực võ đạo tồn tại

lâu đời nhất.

Không chỉ có nội tình thâm hậu, lại lấy phương thức chiến đấu cực kỳ cương mãnh làm danh

xưng, cho dù cảnh giới hơi yếu, thường thường cũng cóthể nương tựa theo khí thế uy hiếp

đối phương, lấy được thắng lợi.

https://thuviensach.vn

Tỷ như Lạc Vi Vi trong thi đấu sơn môn, trong lúc giơ tay nhấc chân đều có khí vị ngoài ta

còn ai, cùng với dáng vẻ bên ngoài tạo thành thái cực rõ ràng.

Nếu không phải hình thể không có bất kỳ biến hóa nào, chỉ sợ không khác gì với cô gái lực sĩ.

Với lại Thuần Dương thánh địa từ trước đến nay bao che khuyết điểm vô cùng, chỉ cần tổn

thương tộc nhân của bọn hắn, coi như đuổi tới chân trời góc biển cũng phải giết chết là điều

không thể nghi ngờ, cho nên dường như không ai dám đắc tội với Thuần Dương thánh địa.

Dần dần rất nhiều người của Thuần Dương thánh địa đã tạo thành thói quen vênh váo tự đắc

khi đi ra ngoài lịch luyện, trừ phi gặp phải Bất Hủ thánh địa, nếu không tuyệt đối không chịu

cúi đầu.

Giờ phút này, bên trong Thuần Dương thánh địa, hai cường giả Truyền Kỳ cảnh trước đó

xuất hiện tại Huyền Ất Sơn đang run lẩy bẩy đi tới trong một tòa lầu, trên mặt tràn ngập lo

lắng bất an.

menu

Trước Tiếp

https://thuviensach.vn

Toà lầu này khá hoa lệ, tràn ngập linh khí, giống như tiên cảnh, cho người ta một loại cảm

giác mờ mịt vô tận.

Hai người vừa mới bước vào lầu các, bên tai liền vang lên một thanh âm, dọa đến bọn hắn

xém chút nữa ngồi bệt xuống đất:

“Làm sao chỉ có hai người các ngươi, nhiệm vụ hoàn thành chưa?”

Hai người nuốt ngụm nước miếng, nhắm mắt nói:

“Thất bại.”

“Cái gì!?”

Thanh âm mới vừa rồi vang lên lần nữa, xen lẫn lửa giận:

“Một đám phế vật, chút chuyện nhỏ như vậy cũng làm không xong.”

“Lạc Phong đâu, để hắn tới gặp ta!”

Lời vừa nói ra, hai người lập tức mặt lộ vẻ sầu khổ, run rẩy nói:

“Lạc Phong chết rồi.”

Tĩnh lặng !

Cả tòa lầu các nháy mắt yên lặng.

Nửa ngày, một lão giả mặc áo bào, khuôn mặt không hề có dấu hiệu già đi xuất hiện trước

https://thuviensach.vn

mặt hai người, vẻ mặt âm lãnh vô cùng.

“Các ngươi nói cái gì?”

Lão giả trường mi rủ xuống vai, hai cánh tay dài, toàn thân tản ra ánh sáng nhè nhẹ, có chút

khí vị tiên phong đạo cốt.

Nhưng hai tên cường giả Truyền Kỳ lúc đối mặt lão giả lại tràn đầy mồ hôi, không thể không

vận chuyển linh lực miễn cưỡng chèo chống.

“Lạc Phong chết rồi.”

Tên cường giả Truyền Kỳ cảnh kia cắn răng, lặp lại.

Hô!

Trong chốc lát, linh lực mênh mông càn quét ra, hai cường giả Truyền Kỳ cảnh lúc này bay ra

ngoài, phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

Vẻn vẹn chỉ dao động linh lực liền có thể làm bị thương hai cường giả Truyền Kỳ cảnh, có thể

thấy được lão giả khủng bố đến mức nào.

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Lão giả thu liễm khí tức, trầm giọng nói.

Hai người thần sắc căng thẳng, không kịp trị liệu thương thế, vội vàng kể lại lý càng chuyện

https://thuviensach.vn

xảy ra ở Huyền Ất Sơn.

Bao gồm cả chuyện Tần Giác trong nháy mắt diệt sát Lạc Phong cùng một cường giả Truyền

Kỳ cảnh khác, cũng kể ra chuyện đứng bất động lại khiến cho Lạc Cù bị phản phệ trọng

thương.

“Miểu sát Lạc Phong?”

Lão giả khẽ nhíu mày.

Hắn biết rõ thực lực của Lạc Phong, bên trong Truyền Kỳ cảnh căn bản không có địch thủ,

trừ phi. . . Đối phương là Thánh Cảnh!

“Lạc trưởng lão, hắn để chúng ta trở về tìm ngươi. . .”

“Phế vật!”

Lão giả hừ lạnh một tiếng, hai người lập tức sắc mặt càng thêm tái nhợt, cũng không dám

lắm miệng.

“Hay cho một tên Lạc Tầm, không nghĩ tới lại tìm được tay chân Thánh Cảnh, được được

được!”

Lão giả giận không kềm được:

https://thuviensach.vn

“Thế mà đã dám động thủ với người của Thuần Dương thánh địa, như vậy ai cũng không cứu

được hắn!”

Nói đến đây, lão giả phân phó nói:

“Đem chuyện này báo cho Chấp Pháp đường, ta ngược lại muốn xem thử, Lạc Tầm có thể

làm được gì!”

“Vâng.”

Hai người nhìn nhau, vừa muốn quay người rời đi, một tiếng gầm thét vang lên:

“Lão già chết tiệt, ngươi muốn chết!”

Nói xong câu này, thiên địa biến sắc, tiếng sấm cuồn cuộn, đáng thương hai người còn không

có kịp phản ứng chuyện gì xảy ra, liền bị một linh lực đánh vào người, miệng mũi phun máu,

đã hôn mê.

Sau một khắc, trong lầu các bỗng nhiên xuất hiện một thân ảnh thẳng tắp, cùng lão giả đứng

đối diện nhau.

Nam tử áo trắng tóc trắng, khuôn mặt góc cạnh rõ ràng, dung mạo cực kì tuấn dật, nếu như

https://thuviensach.vn

Tần Giác ở đây, nhất định sẽ phát hiện, người này lại cùng Lạc Vi Vi có bảy phần tương tự.

Không giống với lão giả, khí tức của nam tử tràn ngập cuồng bạo cùng sát ý, phảng phất mới

từ trong núi thây biển máu leo ra, khiến người không rét mà run.

Nhìn thấy nam tử, con ngươi của lão giả bỗng nhiên thít chặt:

“Làm càn! Lạc Tầm, ngươi đây là muốn làm gì!”

“Lão già chết tiệt!”

Nam tử được gọi là Lạc Tầm tức giận miệng mắng to:

“Ngươi dám lén phái người đi Nam cảnh!”

“Làm sao ngươi biết?”

Lão giả kinh ngạc, chuyện này trừ bỏ những người bị phái đi kia cùng hắn ra, hắn không có

bất cứ kẻ nào biết mới đúng, Lạc Tầm làm sao lại đánh tới cửa nhanh như vậy.

“Lão già chết tiệt, ngươi đã làm gì con gái ta!”

Lạc Tầm thần sắc dữ tợn, hận không thể xé xác lão giả thành mảnh nhỏ.

“Hừ, ngươi rốt cục cũng chịu thừa nhận bản thân ở bên ngoài có nghiệt chủng rồi sao?”

Lão giả cười lạnh.

https://thuviensach.vn

“Muốn chết!”

Lạc Tầm lộ ra sát cơ, đấm ra một quyền, thế không thể đỡ!

“Làm càn!”

Lão giả không nghĩ tới Lạc Tầm không kiêng nể gì như thế, dám ở đây động thủ, vội vàng

nhấc tay đón đỡ.

Oanh!

Hai linh lực giao phong, lấy hai người làm trung tâm, hóa thành vô số phong nhận khuếch

tán ra ngoài, tòa nhà gần như trong nháy mắt bị cắt thành mảnh vỡ, y phục của hai người

cũng xuất hiện vô số vết rách.

“A…!”

Lão giả kêu lên một tiếng đau đớn, liên tục rút lui, khóe miệng chảy ra tơ máu, hiện ra nhàn

nhạt kim quang.

Hắn không nghĩ tới Lạc Tầm vừa lên đến liền sử dụng toàn lực, nếu không phải kịp thời

phòng thủ, chỉ sợ đã bị trọng thương.

Dù vậy, lão giả vẫn bị thương không nhẹ.

https://thuviensach.vn

So với lão giả, hai người đã hôn mê còn thảm hơn, không chỉ có quần áo vỡ vụn, trần trụi

nằm trên mặt đất, ngay cả người cũng đầy vết thương, máu chảy ròng ròng, xém chút bị

phân thành tám khối.

“Lạc Tầm, ngươi có biết ngươi đang làm gì không!”

Lão giả lạnh lùng nói.

“Bớt nói nhiều lời, lão già chết tiệt, ta nhịn ngươi đã lâu rồi, nạp mạng đi!”

Lạc Tầm căn bản mặc kệ lão giả nói cái gì, khí thế nháy mắt nhảy lên tới cực hạn, lại đấm ra

một quyền.

Giống như lúc trước đã nói, phương thức chiến đấu của Thuần Dương thánh địa từ trước đến

nay đều cương mãnh cực kỳ, một khi thế thành, chính là ngoài ta còn ai, có đi không về, với

lại Lạc Tầm căn bản không có ý định thu tay.

Người dám động tới con gái của hắn, chết!

“Đừng tưởng rằng ta sợ ngươi thật!”

Lão giả biết lúc này tuyệt đối không thể sợ hãi, nếu không thì tuyệt đối sẽ bị đuổi đánh tới

cùng, bởi vậy lập tức thôi động linh lực cùng Lạc Tầm va chạm.

https://thuviensach.vn

Ầm ầm!

Hai cường giả Thánh Cảnh giao chiến hình thành gợn sóng năng lượng khủng bố đến mức

nào?

Toàn bộ không gian đều chịu ảnh hưởng, vỡ ra lít nha lít nhít vết nứt.

Rất nhiều võ giả gần đấy thấy cảnh tượng này, sắc mặt đại biến, vội vàng đào tẩu, sợ bị ảnh

hưởng tới.

“Xảy ra chuyện gì?”

“Không rõ nữa.”

“Chẳng lẽ là địch tập kích?”

“Không đúng, hình như là Lạc Nhận trưởng lão cùng Lạc Tầm trưởng lão đánh nhau.”

“? ? ?”

Người một nhà đánh nhau rồi?

Chuyện này là sao đây?

Không chờ đám người nghĩ rõ, tiếng xé gió thê lương vang lên, lập tức một vệt bóng đen lấy

tốc độ vượt qua tốc độ âm thanh đâm vào ngọn núi ở phía xa, ngọn núi cao tới ngàn mét

https://thuviensach.vn

nhanh chóng vỡ nát, hóa thành phế tích.

“Làm sao có thể. . .”

Lão giả nằm trong đá vụn, chật vật không chịu nổi, nơi nào còn bộ dáng tiên phong đạo cốt

của trước đó nữa.

Hắn thế mà bại, với lại bại nhanh như vậy!

“Lão già chết tiệt, đi chết đi!”

Lạc Tầm theo sát phía sau, quyền phong như thiên khung rơi xuống, muốn đem lão giả

nghiền ép, đúng lúc này, một tay duỗi ra, ngăn ở giữa hai ngườ

bookmark_add Chương 224: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Mục Tiêu Nam Cảnh

Phiên bản Dịch · 1717 chữ

Không gian chấn động, xuất hiện dấu hiệu vặn vẹo.

Quyền phong như từ thiên khung rơi xuống trong nháy mắt khi muốn nghiền nát Lạc Thừa,

một cái tay bỗng nhiên duỗi ra ngăn giữa hai người.

Phanh!

Tựa như tảng đá rơi vào trong vũng bùn, quyền của Lạc Tầm nhanh chóng bị hóa giải, không

https://thuviensach.vn

nhấc lên chút gợn sóng nào.

Cùng lúc đó, Lạc Tầm sắc mặt biến hóa, vội vàng khống chế thân hình rút lui, đứng ở đằng

xa nói:

“Đại trưởng lão, Người sao lại tới đây?”

Chỉ thấy một nam tử trung niên tướng mạo phổ thông chẳng biết lúc nào xuất hiện trước

mặt Lạc Thừa, buộc tóc ngọc quan, không giận tự uy, vừa rồi đúng là hắn đã ngăn lại công

kích của Lạc Tầm.

“Ta nếu còn không đến, chỉ sợ nơi này đã bị các ngươi phá hoại rồi.”

Đại trưởng lão mặt không biểu tình, thản nhiên nói.

“Ách…...”

Lạc Tầm cười xấu hổ, không biết nên trả lời thế nào.

“Đại trưởng lão, người cũng nhìn thấy rồi.”

menu

Trước Tiếp

Lạc Thừa rốt cục kịp phản ứng, vội vàng từ dưới đất bò dậy, chỉ vào Lạc Tầm nhanh chóng

https://thuviensach.vn

nói:

“Gia hỏa này càng ngày càng vô pháp vô thiên, còn muốn giết ta, đại trưởng lão, lần này nhất

định phải nghiêm trị hắn, nếu không thì về sau không chừng sẽ còn làm ra hành động gì đó

điên cuồng hơn, thậm chí bất kính với người! ”

Nghe vậy, đại trưởng lão nhíu mày, nhìn về phía Lạc Tầm:

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Ở Thuần Dương thánh địa, thực lực và địa vị của đại trưởng lão cơ hồ gần với Thánh Chủ,

đồng thời đã bước vào Thánh Vương đỉnh phong từ hàng ngàn năm trước.

Cho dù bởi vì thiên phú, rất khó chạm đến Đại Thánh, nhưng phóng nhãn khắp Linh Ương

giới, cường giả Thánh Vương có thể cùng hắn giao phong có thể đếm được trên đầu ngón

tay.

Bởi vậy Lạc Tầm không dám ngỗ nghịch, đành phải chống đỡ.

Dù sao sự tình phát triển đến tình trạng này, đã không có khả năng giấu giếm nữa, để bị Lạc

Thừa thêm mắm thêm muối, chi bằng để tự hắn nói ra.

Dù sao cũng không thể triệt để trở mặt với Thuần Dương thánh địa được, tóm lại, Lạc Tầm

https://thuviensach.vn

tuyệt đối không cho phép bất cứ kẻ nào làm tổn thương con gái của hắn.

Nhưng mà bởi vì Lạc Tầm cũng không biết chuyện đám người Lạc Phong vẫn lạc, cho nên

thẳng đến hiện tại, vẫn cho rằng Lạc Thừa đã bắt nữ nhi của hắn, nếu không vừa rồi cũng sẽ

không gấp gáp đánh đến tận cửa, động sát tâm với Lạc Thừa như vậy.

“Ngươi ở bên ngoài có con gái?”

Đại trưởng lão trầm giọng nói.

“Không sai, nếu như hôm nay Lạc Thừa không giao ra nữ nhi của ta, ta nhất định giết hắn! ”

Lạc Tầm không kiêu ngạo không tự ti, ánh mắt như lưỡi đao sắc bén, đâm mặt khiến gò má

của người khác đau nhức.

Với cảnh giới tu vi của Lạc Thừa, trong lúc nhất thời cũng không nhịn được cảm thấy sợ hãi.

Dù sao, những người quen với Lạc Tầm đều biết, hắn từ trước đến nay nói là làm, chưa từng

phát ngôn bừa bãi.

Mà nhìn lại mấy trăm năm trước, Lạc Tầm thế nhưng là Thánh tử danh xứng với thực của

Thuần Dương thánh địa, tiềm lực vô tận, thậm chí có hi vọng tiến giai Thánh Vương.

https://thuviensach.vn

Trái lại Lạc Thừa, mặc dù cùng là Thánh Cảnh, nhưng gần như không có khả năng đột phá

nữa, điểm này, từ trận chiến vừa rồi có thể nhìn ra được, cho dù là độ thâm hậu của linh lực,

hay là khí thế, Lạc Thừa đều thua kém Lạc Tầm.

“Làm càn!”

Đại trưởng lão hừ lạnh một tiếng, linh áp lập tức phô thiên cái địa khuếch tán ra đến, nện ở

trên người Lạc Tầm.

Oanh!

Chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, hai chân Lạc Tầm lập tức lún thật sâu vào trong đất, mấy

chục mét xung quanh trực tiếp sụp đổ xuống, hình thành một cái hố khổng lồ.

“Đừng tưởng rằng ngươi bây giờ là trưởng lão, liền có thể muốn làm gì thì làm.”

Đại trưởng lão lạnh giọng nói:

“Nếu ngươi tiếp tục làm càn như thế, ta không ngại lại cầm túc ngươi mười năm nữa đâu.”

Lời vừa nói ra, Lạc Tầm biến sắc, lâm vào trầm mặc.

Cũng không phải hắn sợ bị giam lại, mà là một khi bị giam lại, liền đại biểu cho việc hoàn

https://thuviensach.vn

toàn mất đi liên lạc với bên ngoài, thứ gì cũng không biết, đến lúc đó, nữ nhi của hắn phải

làm sao đây?

Thấy thế, đại trưởng lão hài lòng nhẹ gật đầu, thế này mới nói với Lạc Thừa:

“Nữ nhi của hắn là bị ngươi bắt đi thật sao?”

“Đại trưởng lão, ngươi đừng nghe hắn nói bậy!”

Lạc Thừa bỗng nhiên giật mình tỉnh lại, cắn răng nói:

“Ta đúng là phái người muốn bắt tên nghiệt chủng kia trở lại, nhưng phái ra năm cường giả

Truyền Kỳ cảnh lại chết hai bị thương một, tổn thất nặng nề, căn bản không có bắt được.”

“Cái gì?”

Đại trưởng lão kinh ngạc:

“Nữ nhi của hắn lợi hại như vậy?”

“Là Lạc Tầm mời tay chân, rất có thể là cường giả Thánh Cảnh!”

Dừng một chút, Lạc Thừa lại nói:

“Người này sát hại võ giả của Thuần Dương thánh địa ta, tuyệt đối không thể bỏ qua!”

Dưới cái nhìn của Lạc Thừa, đối phương vì bảo hộ con gái của Lạc Tầm, không tiếc đắc tội

https://thuviensach.vn

Thuần Dương thánh địa, khẳng định là tay chân do Lạc Tầm chuyên môn mời tới.

“Ngươi đánh rắm!”

Nghe Lạc Thừa nói xong, Lạc Tầm nhịn không được chửi ầm lên:

“Ở đâu ra cái tay sai Thánh Cảnh gì!”

Nếu là có thể mời Thánh Cảnh đến làm tay sai, hắn cần gì phải đánh tới cửa, muốn giết Lạc

Thừa?

“Hừ, rốt cuộc là thật là giả, đại trưởng lão chỉ cần điều tra thử liền biết.”

Lạc Thừa nghiêm chỉnh nói.

“Không cần điều tra, ngươi nói người kia ở đâu, ta tự mình đi một chuyến.”

Lạc Thừa vui vẻ:

“Hắn ở trong một thế lực gọi là Huyền Ất Sơn ở Nam cảnh.”

“Được lắm, lập tức chuẩn bị linh khí phi hành, tiến về Nam cảnh.”

Đại trưởng lão ra lệnh.

“Vâng!”

Trong lòng Lạc Thừa vô cùng kích động, không nghĩ tới trời xui đất khiến sao mà đại trưởng

lão tự mình xuất thủ, lần này tên tay sai kia chết chắc.

https://thuviensach.vn

“Đại trưởng lão…”

Lạc Tầm vừa muốn mở miệng, lại bị đại trưởng lão phất tay đánh gãy:

“Ngươi cũng cùng đi đi, thuận tiện nhìn xem đứa con gái bên ngoài kia của ngươi rốt cuộc là

thế nào.”

Lạc Tầm: “.....”

https://thuviensach.vn

Hắn biết, mình đã không cách nào ngăn cản quyết định của đại trưởng lão, đến lúc đó chỉ có

thể tùy cơ ứng biến.

Mọi người đều biết, sau Thánh Cảnh, liền có thể có được huyết mạch của Thánh giả, khiến

hậu đại được ích lợi vô cùng, trời sinh có được thiên phú tu luyện siêu việt người khác.

Cho nên, mặc kệ là tám đại thánh địa, hay là mười hai Thánh tộc, đều rất coi trọng với vấn đề

huyết mạch, nhất là Thuần Dương thánh địa.

Là thế lực võ đạo tồn tại lâu nhất ở Linh Ương giới, Thuần Dương thánh địa sở dĩ từ đầu đến

cuối vẫn cường thịnh, có hai nguyên nhân: một là Thuần Dương Thánh Chủ chưa chết, hai là

chưa từng thông gia với bên ngoài.

Tất cả dòng dõi trong tộc, cho dù thân phận cao thấp, nhất định phải nghe theo an bài của

hội trưởng lão, với lại vì bảo trì huyết mạch tinh thuần, chỉ có thể kết hợp với người cùng

đồng tộc.

https://thuviensach.vn

Dù Lạc Tầm là đương nhiệm Thánh tử của Thuần Dương thánh địa, cũng không có quyền lựa

chọn nào khác.

Chỉ bất quá lúc trước Lạc Tầm không có tiếp nhận an bài của hội trưởng lão, mà là chạy ra

khỏi Thuần Dương thánh địa.

Cho dù cuối cùng vẫn bị bắt trở lại, đồng thời phế bỏ thân phận Thánh tử, nhưng kháng nghị

cuối cùng cũng có hiệu quả, hội trưởng lão không tiếp tục tiếp tục an bài đối tượng kết hôn

cho hắn.

Dù sao, Lạc Tầm là hậu duệ dòng chính, năm gần hơn một trăm tuổi liền tiến giai Thánh

Cảnh, tuyệt thế thiên tài bước vào Thánh Cảnh nhanh nhất trong lịch sử của Thuần Dương

thánh địa, có thể xưng là trụ cột tương lai vững vàng của Thuần Dương thánh địa, không cần

thiết vì chuyện này mà làm quá căng, thậm chí phá lệ để Lạc Tầm gia nhập vào hội trưởng

lão sớm.

Kết quả hiện tại đột nhiên biết được, Lạc Tầm ở bên ngoài có con gái.

Đại trưởng lão sao có thể khoan dung?

https://thuviensach.vn

“Đáng chết, ta rõ ràng đã hạ phong ấn, lão già Lạc Thừa chết tiệt kia làm sao tìm thấy Vi Vi

được.”

Lạc Tầm nghĩ mãi mà không rõ.

Càng làm cho hắn nghi ngờ là, Lạc Thừa vì sao bảo hắn mời tay sai là Thánh Cảnh?

Với phong cách hành sự của Lạc Thừa, hắn là không dám ở trước mặt đại trưởng lão nói dối,

chẳng lẽ là thật? Vấn đề là, hắn sao không nhớ mình đã mời tay sai Thánh Cảnh gì đó?

Huống chi, có cường giả Thánh Cảnh sẽ cam nguyện làm tay sai cho người khác sao?

Nửa ngày qua đi, một chiếc linh khí phi hành từ Thuần Dương thánh địa bay ra, hóa thành

một tia sáng, nháy mắt biến mất ở chân trời, đi thẳng đến Nam cảnh.

bookmark_add Chương 225: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Con Nít Không Thể Xem

Phiên bản Dịch · 1575 chữ

Giờ này khắc này, Tần Giác cũng không biết chuyện xảy ra ở Thuần Dương thánh địa, đang

https://thuviensach.vn

thảnh thơi ngồi ở sườn đồi, vừa uống linh tửu, vừa xem sách giết thời gian, nhìn qua thư giãn

thích ý.

Nơi xa,Kỳ Lân ngẩng đầu nhìn trời, vẻ mặt ngốc trệ, không biết đang suy nghĩ gì.

Từ lần trước sau khi bị Tần Giác giáo huấn, Kỳ Lân liền rất biết điều, bình thường hoặc là tu

luyện, hoặc là ngẩn người, nghiễm nhiên trở thành một con sủng vật nhu thuận.

Đối với biểu hiện của Kỳ Lân, Tần Giác hơi hài lòng, cho nên thỉnh thoảng sẽ thưởng cho nó

một chút tài nguyên tu luyện, hoặc là thịt của yêu thú cao giai.

Bởi vậy có thể cảm nhận rõ được thực lực của Kỳ Lân đang không ngừng tăng lên, nói không

chừng sau này nó sẽ trở thành Bạch Nghiệp thứ hai, cường giả Chí Tôn thứ hai của Huyền Ất

Sơn.

“Sư phụ, người đang nhìn cái gì?”

Vân Tịch nghiêng đầu bay chỗ sách trong tay Tần Giác, ngốc mao đong đưa, tràn ngập nghi

hoặc.

“.....”

https://thuviensach.vn

Tần Giác im lặng, trực tiếp đưa tay bắt lấy ngốc mao của Vân Tịch, đặt nàng ở bên cạnh:

“Con nít không thể xem những thứ này.”

“Vì sao?”

Vân Tịch không hiểu.

menu

Trước Tiếp

Tần Giác: “.....”

“Tóm lại, không thể xem thì không thể xem.”

“Vâng!”

Vân Tịch nhếch miệng, vẻ mặt ủy khuất chạy đi, tìm Husky.

“Đại Cẩu, hai chúng ta cùng nhau chơi đùa đi.”

“Ngao ô ~ ”

Kỳ Lân ngửa mặt lên trời thét dài, nghiêm túc nói:

“Ta không cho ngươi gọi là Đại Cẩu, ta là Lam Nhãn Hắc Khuyển thú! ”

Lam Nhãn Hắc Khuyển ?

Tần Giác vẻ mắ quái dị, hình như nghe qua ở đâu rồi?

Với lại, đây là hắn lần đầu tiên biết tên của Kỳ Lân.

https://thuviensach.vn

“Được, Đại Cẩu.”

Vân Tịch vui vẻ nói.

Kỳ Lân: “.....”

Hừ, nếu không phải bởi vì ngươi là đồ đệ của chủ nhân, ta đã sớm ăn sạch ngươi rồi.

Nghĩ như vậy, Kỳ Lân mở cái miệng rộng, cười híp mắt nói:

“Ngươi muốn chơi cái gì a.”

Lời còn chưa dứt, Vân Tịch bỗng nhiên nhún người nhảy lên, nhảy lên đầu Kỳ Lân:

“Chúng ta đi dạo ở xung quanh đi.”

“Được, được.”

Kỳ Lân lập tức không chờ được mà gật nhẹ đầu, nó đã muốn đi ra ngoài hoạt động từ lâu,

nhưng nhớ tới Tần Giác, Kỳ Lân có vẻ do dự.

“Đi đi.”

Tần Giác dặn dò:

“Nhưng không được chạy quá xa.”

Với tu vi Thiên Giai của Kỳ Lân, trừ Bạch Nghiệp cùng Mộc Tử Thất ra, trong phạm vi ngàn

https://thuviensach.vn

dặm chẳng ai có thể làm gì được nó cả, coi như đánh không lại cũng có thểchạy trốn, căn

bản không cần lo lắng.

Huống chi, nếu có dao động linh lực, Tần Giác khẳng định sẽ ngay lập tức phát giác được.

“Vâng, chủ nhân.”

Kỳ Lân vui vẻ, rốt cục cũng có thể đi ra ngoài chơi rồi!

“Chờ đã.”

Ngay khi Kỳ Lân chuẩn bị lúc rời đi, Tần Giác gọi nó lại.

“Còn có chuyện gì sao, chủ nhân? ”

Kỳ Lân lo lắng bất an.

“Không được phá đồ.”

“.....”

“Vâng.”

“.....”

Đưa mắt nhìn Kỳ Lân cùng Vân Tịch từ từ đi xa, Tần Giác khép lại quyển sách, lấy ra Linh Cơ

mở xem.

Mặc dù đã chuẩn bị tâm lý, nhưng Tần Giác vẫn bị giật nảy mình.

https://thuviensach.vn

Mấy ngày nay tin tức trên mạng ở Nam cảnh đều liên quan tới Huyền Ất Sơn, các loại tin tức

thật thật giả giả bay đầy trời.

Độ hot của tin đã vượt qua lúc chiến tranh bình nguyên từ lâu.

Thậm chí có người còn suy đoán thế lực phía sau Huyền Ất Sơn đến từ Trung Châu, có cường

giả Đại Thánh tọa trấn, Tần Giác nhìn mà trợn mắt hốc mồm.

Mấy tên này này trí tưởng tượng phong phú như vậy sao?

Nhưng mà nói đi thì cũng phải nói lại, lúc trước cường giả bí ẩn cảnh cáo ba đại tông môn

cùng sáu đại gia tộc quả thật đến từ Trung Châu, chỉ là không phải cường giả Đại Thánh phái

tới, mà là cường giả Thái Hư.

Lại xem Linh Cơ, Tần Giác cạn lời, thế là uống sạch rượu trong bình, ngửa mặt lên trời nằm

xuống.

Hiện nay Huyền Ất Sơn đã là tồn tại chí cao vô thượng ở Nam cảnh, lại có cường giả Truyền

Kỳ cảnh Mộc Tử Thất này, tin chắc rằng chỉ cần không phải đồ ngu, cũng sẽ không chạy đến

tìm chết, bởi vậy Tần Giác căn bản không lo lắng.

“A.”

https://thuviensach.vn

Duỗi lưng một cái, mắt Tần Giác nhắm lại, cứ như vậy mà ngủ say mất.

Sống phóng túng, đây vốn chính là loại sinh hoạt thường ngày mà trước kia hắn thích nhất.

Không biết qua bao lâu, sắc trời dần dần tối xuống, khi Tần Giác tỉnh lại, ráng chiều đã xuyên

qua vạn dặm xa chiếu ở trên người hắn, tựa như dát lên một lớp sắc máu.

Nhưng mà Kỳ Lân với Vân Tịch vẫn chưa về.

Tần Giác nhíu mày, tản ra linh thức, phát hiện Kỳ Lân cùng Vân Tịch lại trong rừng dưới núi

nướng đồ!

Hai tên ăn hàng này!

Quả nhiên đi tới chỗ nào cũng không quên ăn.

Bất đắc dĩ nhún vai, Tần Giác đứng dậy trở lại trong sân, hắn cũng hơi đói, chuẩn bị làm ít đồ

ăn đỡ đói.

Một ngày cứ như vậy nhàm chán qua đi.

Ngày thứ hai, lúc Tần Giác đẩy cửa sân ra, Kỳ Lân cùng Vân Tịch đã tiến vào trạng thái tu

luyện, may mà Tần Giác trước đó có trồng mấy cây linh thụ, nếu không thì linh khí nơi này

chỉ sợ sớm đã bị hút khô hầu như không còn, cái gì cũng chẳng còn sót lại.

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới đây, Tần Giác lại từ trong nhẫn chứa đồ lấy ra mấy cây linh thực gieo xuống, sử

dụng linh lực thúc đẩy sinh trưởng.

Trong nháy mắt, một gốc linh thực mấy trăm năm tuổi liền trở thành gốc hơn ngàn năm

phần, tản mát ra linh khí nồng đậm.

“Lần này cũng không có vấn đề.”

Phủi tay, Tần Giác lộ ra nụ cười hài lòng.

Làm xong những thứ này, Tần Giác lần nữa giống như ngày thường đi tới bên cạnh đá xanh.

Có lẽ là bởi vì còn chưa nghĩ thông suốt, hai ngày này Lạc Vi Vi đều không đến tu luyện.

Nhưng mà Tần Giác cũng không có đi quấy rầy nàng, dù sao đổi lại là ai đột nhiên biết mình

có một người cha cường đại như thế, lại vứt bỏ mình, trong thời gian ngắn đều sẽ có chút

khó tiếp nhận.

“Hửm?”

Vừa mới ngồi xuống, Tần Giác lông mày nhăn nhẹ, dường như phát hiện cái gì, nhìn về phía

chân trời.

https://thuviensach.vn

Nơi đó, vài luồng khí tức cường đại đang nhanh chóng tới gần,trong đó một khí tức siêu việt

Thánh Cảnh, đạt tới Thánh Vương.

“Rốt cục cũng đã đến rồi sao?”

Tần Giác lẩm bẩm.

.....

Cùng lúc đó, bên trên linh khí phi hành, hai tay Lạc Sơn chắp ra sau, ánh mắt dường như có

thể xuyên thủng hư không, thâm thúy vô cùng:

“Nơi đó chính là Huyền Ất Sơn sao?”

“Không sai. ”

Hai tên cường giả trước đó cùng Lạc Phong đã đến đây vội vàng đáp.

Sau khi bị hai kích của Lạc Thừa cùng Lạc Tầm tàn phá, giờ phút này hai Truyền Kỳ cảnh

nhìn qua quả thật có hơi thê thảm, nhưng vẫn là bị Lạc Thừa cưỡng ép kéo đi dẫn đường.

“Ngươi xác định nơi này có cường giả Thánh Cảnh?”

Linh thức của Lạc Sơn nhiều lần đảo qua Huyền Ất Sơn, âm thanh lạnh lùng nói:

“Chỉ có một Truyền Kỳ cảnh cùng Chí Tôn cảnh mà thôi.”

https://thuviensach.vn

“Cái này…...Chúng ta xác thực gặp một cường giả Thánh Cảnh, với lại là thiếu niên anh tú vô

cùng. ”

Hai người cùng đồng thanh nói.

Nghe vậy, linh thức của Lạc Sơn lại quét qua Huyền Ất Sơn lần nữa, vẫn không có bất kỳ phát

hiện nào, nhưng lại phát hiện được một tia khí tức huyết mạch quen thuộc.

“A? Thú vị đó.”

Lạc Sơn có chút hăng hái nói:

“Kia hẳn là con gái của ngươi đi?”

Khi Lạc Sơn cũng phát hiện được Lạc Vi Vi, Lạc Tầm ở bên cạnh cũng đã phát hiện, cho dù

chưa bao giờ thấy qua, nhưng Lạc Tầm nhìn một cái liền nhận ra.

Bởi vì dáng vẻ của Lạc Vi Vi rất giống với mẫu thân nàng!

Đúng lúc này, linh khí phi hành bỗng nhiên dừng lại, không thể động đậy.

“Chuyện gì đã xảy ra?”

Lạc Sơn nhíu mày.

“Đại trưởng lão, hình như có đồ vật gì đang giam giữ mảnh không gian này.”

https://thuviensach.vn

Lạc Thừa điều khiển linh khí phi hành nói.

Mặc cho hắn thôi động linh lực thế nào, linh khí phi hành cũng không nhúc nhích tí nào, quả

thực không thể tưởng tượng.

bookmark_add Chương 226: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Bắt Đầu Từ Ngươi Trước Đi

Phiên bản Dịch · 1678 chữ

Ông!

Linh khí phi hành rung mạnh, dừng lại tại không trung, giống như bị một bàn tay vô hình bắt

lấy, không thể động đậy, mặc cho Lạc Thừa thôi động thế nào cũng không làm gì được.

“Kỳ quái, hình như có đồ vật gì đang giam giữ mảnh không gian này.”

Lạc Thừa đầu đầy mồ hôi, với tu vi Thánh Cảnh của hắn, trong lúc nhất thời cũng không

cách nào tránh thoát.

Với lại chẳng biết tại sao, trong lòng hắn có loại cảm giác run sợ.

Nghe vậy, Lạc Sơn lần nữa tản ra linh thức, nhưng lại vẫn như cũ không có phát hiện bất luận

dao động linh lực gì, quả thực không thể tưởng tượng.

https://thuviensach.vn

Ngay khi hắn trăm mối vẫn không có cách giải, một thanh âm yếu ớt vang lên:

“Không cần tìm, ta ở đây.”

Đám người theo tiếng kêu nhìn lại, mới phát hiện bên trong linh khí phi hành chẳng biết từ

lúc nào nhiều ra một thanh niên áo trắng như tuyết, như long như phượng, tựa như Cửu

Thiên Tiên dưới phàm trần, toàn thân trên dưới không nhiễm chút bụi trần.

“Chính là hắn!”

Hai tên cường giả Truyền Kỳ cảnh kia kinh hãi, chỉ vào Tần Giác thét to.

“Hửm? Hai người các ngươi lại đến.”

Tần Giác có chút hăng hái nói.

menu

Trước Tiếp

Bị Tần Giác nhìn chằm chằm, hai người lập tức nhịn không được rùng mình một cái, xém

chút nữa không khống chế được mà quỳ trên đất xin tha thứ.

Nhưng nhớ tới đại trưởng lão bên cạnh thế nhưng là cường giả Thánh Vương, hai người lập

tức lấy hết dũng khí nói:

https://thuviensach.vn

“Hừ, lần này đại trưởng lão tự mình đến đây, ngươi chết chắc!”

“Đại trưởng lão?”

Tần Giác đầu tiên là sững sờ, lập tức quay đầu nhìn về Lạc Sơn:

“Ngươi chính là đại trưởng lão của Thuần Dương thánh địa?”

Lạc Sơn không có trả lời, mà là lộ ra dáng vẻ cảnh giác.

Bởi vì từ đầu đến cuối, hắn cũng không có phát hiện được sự tồn tại của Tần Giác!

Dù là Tần Giác giờ phút này đứng ở trước mặt hắn, Lạc Sơn vẫn có loại cảm giác hư vô mờ

mịt, giống như Tần Giác cũng không thuộc về thế giới này.

Bí pháp? Võ kỹ?

Hay là năng lự đặc thù nào đó?

Lạc Sơn chưa bao giờ gặp loại tình huống như này, bởi vậy dáng vẻ cẩn thận vô cùng.

Thấy Lạc Sơn không nói lời nào, Tần Giác dứt khoát không nhìn hắn nữa, lại nói với Lạc Tầm:

“Ngươi hắn là phụ thân của Lạc Vi Vi đi? Rốt cục cũng chịu hiện thân.”

Mặc dù dáng vẻ của Lạc Vi Vi cùng mẫu thân của nàng giống nhau, nhưng cũng giống Lạc

Tầm mấy phần, bởi vậy nhìn phát liền ra.

“Ngươi biết con gái của ta?”

https://thuviensach.vn

Lạc Tầm kinh ngạc.

Nhưng nghĩ lại, đối phương có thể lặng yên không một tiếng động xuất hiện bên trong linh

khí phi hành, hiển nhiên thực lực phi phàm.

Kết hợp với chuyện trước đó Lạc Thừa nói tới, chẳng lẽ người thiếu niên trước mắt này chính

cường giả Thánh Cảnh đã giết chết đám người Lạc Phong kia?

Không đúng, nếu như là Thánh Cảnh, hắn không có khả năng nhìn không thấu, trừ phi…...Tần

Giác dùng bí pháp nào đó ẩn giấu khí tức.

Nhưng bí pháp gì có thể dễ dàng tiếp cận nhiều võ giả cao giai của bọn hắn như vậy?

Hơn nữa nhìn tình huống, dường như ngay cả đại trưởng lão cũng không có phát hiện ra

được.

“Đương nhiên.”

Tần Giác cười nói.

“Đa tạ!”

Lạc Tầm bỗng nhiên ôm quyền khom người, trong lời nói tràn ngập cảm kích.

https://thuviensach.vn

“Hả?”

Tần Giác khẽ giật mình, có chút không rõ cho lắm.

“Đa tạ huynh đệ không có để cho con gái của ta bị lão già chết tiệt này bắt đi!”

Lạc Tầm ánh mắt như lưỡi đao sắc bén, đâm về phía Lạc Thừa.

Lạc Thừa vốn là có tổn thương trong người lập tức dọa đến thối lui ra sau lưng Lạc Sơn, sợ

Lạc Tầm đột nhiên xông lên cho hắn một quyền.

Bởi vì lần này là đại trưởng lão tự mình xuất thủ, cho nên Lạc Thừa cũng không có mang

những người khác tới, cộng thêm hai cường giả Truyền Kỳ cảnh kia, tổng cộng chỉ mới năm

người mà thôi.

Nếu như Lạc Tầm đột nhiên xuất thủ, Lạc Thừa rất có thể sẽ ngay lập tức bị trọng thương,

hắn sao có thể không sợ?

“Lạc Tầm, ngươi muốn làm gì?”

Lạc Sơn trách mắng.

“Đại trưởng lão, ta không muốn cùng thánh địa làm địch thủ, nhưng cũng xin người không

nên quấy rầy con gái của ta.”

https://thuviensach.vn

Hít một hơi thật sâu, Lạc Tầm lạnh lùng nói.

Kỳ thật liên quan tới Lạc Vi Vi, trừ bỏ mười năm bị giam lại kia, Lạc Tầm vẫn luôn âm thầm

để ý tới.

Vì không làm cho hội trưởng lão hoài nghi, Lạc Tầm từ đầu đến cuối không dám rời khỏi

Thuần Dương thánh địa, chỉ có thể phái một số thân tín lén lút điều tra, cũng dần dần biết

mẫu thân của Lạc Vi Vi bỏ mình, và chuyện thiếu nữ gia nhập Huyền Ất Sơn.

Cho dù trong lòng áy náy vô cùng, nhưng Lạc Tầm mặt ngoài chỉ có thể giả vờ như cái gì

cũng không biết.

Hiện tại, nỗi nghẹn khuất cùng lửa giận nhiều năm kia cuối cùng cũng bộc phát, cho dù thế

nào, hắn tuyệt đối không phép bất kì ai làm tổn thương con gái của hắn!

Dù là không tiếc trở mặt cùng Thuần Dương thánh!

“Nếu như ta nói không thì sao?”

Lạc Sơn đôi mắt híp lại, lóe ra ánh sáng nguy hiểm.

“Vậy thì bước qua xác của ta trước đã!”

Lạc Tầm dứt khoát nói.

https://thuviensach.vn

“Được, rất được!”

Lạc Sơn giận không kềm được:

“Vì một nghiệt chủng, ngươi lại dám nói ra loại lời này!”

“Xem ra mười năm cấm túc trước đó không có tác dụng gì với ngươi, đã như vậy, chờ ta san

bằng nơi này, liền bắt ngươi về cấm túc trăm năm, cố gắng tỉnh lại đi!”

Dù nói thế nào, Lạc Tầm cũng từng là Thánh tử của Thuần Dương thánh địa, cho dù là thiên

phú tu luyện, hay là thân phận địa vị, đều không thể khinh thường, Lạc Sơn đương nhiên

không có khả năng trực tiếp giết chết, tối đa cũng cũng chỉ có thể giam lại thôi.

Nhưng mà đối mặt với uy hiếp của Lạc Sơn, Lạc Tầm không hề nhượng bộ chút nào, hắn biết

rõ những lão già này cổ hủ cỡ nào, vì bảo đảm cho độ tinh thuần của huyết mạch, chuyện gì

cũng có thể làm được.

Thuần Dương thánh địa trong lịch sử, không phải là chưa từng xảy ra chuyện tương tự.

Theo Lạc Tầm biết, những hậu duệ tạp huyết này thường sẽ bị tinh luyện thành máu tinh, rót

https://thuviensach.vn

vào trên người một tộc nhân khác, dùng để tăng lên thiên phú tu luyện.

Lạc Tầm sao có thể trơ mắt nhìn con gái của mình bị tinh luyện thành máu tinh?

Một bên khác, Tần Giác cũng đã hiểu chuyện gì xảy ra.

Hai ngày trước những võ giả Thuần Dương thánh địa kia quả nhiên không phải phụ thân của

Lạc Vi Vi phái tới.

May mà Tần Giác không có giao ra Lạc Vi Vi, bằng không hậu quả không tài nào tưởng tượng

nổi.

“Vị bằng hữu này, ta có một chuyện muốn nhờ.”

Lạc Tầm linh lực truyền âm nói.

“Chuyện gì?”

“Đợi chút nữa ta sẽ tận lực ngăn chặn đám người đại trưởng lão, hi vọng ngươi có thể mang

theo con gái của ta mau rời khỏi nơi này, càng xa càng tốt!”

Lạc Tầm rất rõ sức mạnh của Lạc Sơn, cho nên dự định ngăn chặn đối phương, để Tần Giác

mang theo Lạc Vi Vi đào tẩu, dù sao Lạc Sơn cũng không dám giết hắn.

https://thuviensach.vn

Với biểu hiện ẩn giấu năng lực vừa rồi của Tần Giác, tin chắc rằng cho dù là Lạc Sơn, cũng

rất khó phát hiện.

“Ngươi xác định?”

Tần Giác ý vị thâm trường nói.

“Xác định!”

Lạc Tầm cắn răng, lại nói:

“Mặt khác, thay ta chuyển lời tới Vi Vi, phụ thân có lỗi với nàng.”

Nói xong, Lạc Tầm vừa muốn xông lên, một cái tay bỗng nhiên khoác lên bả vai hắn, làm hắn

nháy mắt ngưng trệ, không thể động đậy:

“Câu nói này, hay là ngươi tự đi nói với nàng đi.”

Không chờ cho Lạc Tầm kịp phản ứng, Tần Giác đã đi lên phía trước nói:

“Như vậy tiếp theo, các ngươi là dự định từng người từng người lên, hay là cùng nhau lên?”

“Làm càn!”

Lạc Thừa hiển nhiên không có ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề, trốn ở sau lưng

Lạc Sơn kêu gào nói:

“Ngươi sát hại cường giả của tộc ta, lại khẩu xuất cuồng ngôn, tội không thể tha, chuẩn bị

https://thuviensach.vn

chịu chết đi!”

“Ồ? Vậy bắt đầu từ ngươi trước đi.”

Tần Giác lười nói nhảm, bàn tay lớn vồ một cái, Lạc Thừa vốn dĩ còn trốn ở sau lưng Lạc Sơn

lập tức xuyên qua không gian, xuất hiện ở trước mặt hắn.

“Cái gì?”

Trong chốc lát, Lạc Thừa như rơi vào hầm băng, đây là thủ đoạn gì?

Bành!

Chỉ nghe một tiếng trầm đục, đầu Lạc Thừa bị bạo tạc, thần hồn câu diệt, đến chết cũng

không rõ chuyện gì đã xảy ra.

Người ta đã tuyên bố muốn san bằng nơi này, Tần Giác sao có thể thủ hạ lưu tình?

bookmark_add Chương 227: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Ngươi Quá Yếu

Phiên bản Dịch · 1614 chữ

Bịch!

Khi thi thể không đầu của Lạc Thừa ngã xuống, thì mọi người rốt cục mới lấy lại tinh thần.

Lạc Thừa chết?

https://thuviensach.vn

Hai cường giả Truyền Kỳ cảnh nhìn nhau, vô thức bấm tay một cái.

“Híz-khà-zzz!”

Là thật!

“Làm sao có thể…”

Phải biết, Lạc Thừa mặc dù có thương tích trong người, nhưng dù sao cũng là cường giả

Thánh Cảnh, với lại đã bước vào Thánh Cảnh hậu kỳ từ lâu, nắm giữ rất nhiều võ kỹ và bí

pháp.

Cho dù là Lạc Tầm, cũng chỉ có thể đánh bại Lạc Thừa trong thời gian ngắn, nhưng muốn

giết hắn, lại không dễ dàng như vậy.

Mà Tần Giác có thể nháy mắt miểu sát hắn!

Chờ đã, cảnh này hình như ở đã thấy ở đâu rồi?

Trước đó lúc Tần Giác đánh giết Lạc Phong không phải cũng là như vậy sao?

Như vậy vấn đề là, Tần Giác rốt cuộc là cấp bậc gì?

Ba ba ba!

menu

Trước Tiếp

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, Lạc Sơn bên cạnh bỗng nhiên vỗ tay, khiến cho hai cường giả Truyền Kỳ cảnh

giật nảy mình.

“Không ngờ rằng nơi này lại ẩn giấu cường giả Thánh Vương, xem ra là ta đánh giá thấp

ngươi.”

Lạc Sơn nhìn cũng chưa từng nhìn Lạc Thừa ở trên đất một cái, hờ hững nói:

“Nhưng mà…Rất nhanh ngươi sẽ vì sự cuồng vọng vô tri của chính mình mà trả giá đắt!”

Lời còn chưa dứt, trên người Lạc Sơn đột nhiên dâng lên một dòng linh lực, trực tiếp xuyên

qua đỉnh trần nhà, xông thẳng lên không trung.

Chỉ một thoáng, tầng mây tiêu tán, thiên địa sáng rõ, toàn bộ Nam cảnh dường như đều có

thể cảm nhận được dòng khí tức cường đại này, khiến người khác nhìn mà sinh ra sợ hãi.

Sau Thánh Cảnh, cơ bản sẽ không dùng linh lực bình thường để chiến đấu nữa, mà là lực

lượng của thiên địa.

Trừ phi tiến vào hai thế giới hoàn toàn khác biệt giống Địa Ngục giới, suy yếu trên phạm vi

https://thuviensach.vn

lớn, mới có thể chỉ dựa vào linh lực.

Ngay cả Thánh Cảnh cũng như thế, chớ đừng nói chi là Thánh Vương.

Dưới sự tức giận, Lạc Sơn không kiềm nén lại chút nào, trực tiếp tăng khí thế lên tới cực hạn,

muốn nhanh chóng giải quyết Tần Giác.

Là đại trưởng lão của Thuần Dương thánh địa, Lạc Sơn có tự tin như vậy!

“Người trẻ tuổi, chuẩn bị chịu chết đi.”

Râu tóc của Lạc Sơn đều dựng, từ trên cao nhìn xuống Tần Giác, sát ý mãnh liệt.

“Ách…...Chỉ như vậy?”

Tần Giác bĩu môi khinh thường.

Đừng nói là Tần Giác giết cường giả Thái Hư cảnh không dưới mười người cũng không gợi

lên nổi bất cứ hứng thú gì. Cho dù là Linh Đế tộc trưởng linh tộc chỉ sợ cũng mạnh hơn đại

trưởng lão trước mắt này.

“Hừ, tiểu tử miệng lưỡi bén nhọn.”

Lạc Sơn sắc mặt khó coi, không cần phải nhiều lời nữa, thân hình lóe lên, giống như quỷ đi

tới bên cạnh Tần Giác, một quyền tụ vô tận năng lượng, đánh phía Tần Giác.

https://thuviensach.vn

Bởi vì do công pháp của Thuần Dương thánh địa đặc thù, cho nên hễ là võ giả của Thuần

Dương thánh địa, đều thích cận chiến, mà một khi bị kéo vào tiết tấu của bọn hắn, như vậy

liền sẽ càng đánh càng hăng, thẳng cho đến khi đánh tan địch nhân mới thôi, Lạc Sơn đương

nhiên cũng không ngoại lệ.

Mắt thấy nắm đấm của Lạc Sơn sắp rơi lên đầu, Tần Giác đột nhiên duỗi một ngón tay ra.

Phanh!

Trong nháy mắt, Lạc Sơn cảm thấy mình đánh vào một cây thần thiết, không thể phá vỡ.

Lực phản chấn mạnh mẽ truyền đến, nhanh chóng tác động đến kinh mạch, xương cốt toàn

thân hắn.

“A…!”

Lạc Sơn liên tục rút lui, hai chân mềm nhũn, quỳ ngồi trên mặt đất.

“Ngươi đã làm gì?”

Mắt, mũi, miệng của Lạc Sơn lần lượt chảy ra máu tươi, khó có thể tin được hỏi.

Chỉ thấy Tần Giác thu tay lại, không nhúc nhích tí nào đứng tại chỗ, nhìn qua có vẻ hời hợt,

https://thuviensach.vn

giống như chỉ đang làm một chuyện bé nhỏ không đáng kể.

“Chẳng làm gì cả, chỉ là ngươi quá yếu mà thôi.”

Tần Giác nói như chuyện đương nhiên.

Nói thật, ngay cả hắn cũng không nghĩ tới Lạc Sơn lại không chịu được một kích như thế.

Cái này khiến Tần Giác nhớ tới lời kịch kinh điển kia: ta còn chưa dùng sức, ngươi đã ngã

xuống rồi.

“.....”

Lạc Sơn: “.....”

Cho dù rất khó chịu, nhưng dường như không tìm thấy lý do phản bác nào.

Chỉ cần lực phản phệ vừa rồi, thiếu chút nữa đã khiến hắn trọng thương, tính ra, không phải

yếu thì là cái gì?

Nhưng vấn đề là, Tần Giác vì sao mạnh như vậy?

Chẳng lẽ Tần Giác không phải Thánh Vương, mà là Đại Thánh?

Nói đùa cái gì?

Trước mắt Linh Ương giới hắn là chỉ có tám Đại Thánh mới đúng, trong đó đa số Lạc Sơn đều

https://thuviensach.vn

gặp rồi.

Dù cho chưa thấy qua, cũng đều biết dáng vẻ ra sao, tuyệt đối không có một ai còn trẻ, tuấn

tú giống Tần Giác như vậy!

Cho dù là vị Bất Hủ Thánh Chủ kia cũng giống vậy!

Huống chi, lúc tiến giai Đại Thánh dẫn động dị tượng sẽ truyền khắp toàn bộ Linh Ương giới,

nếu có người mới tiến giai Đại Thánh, Lạc Sơn không có khả năng không biết.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Lạc Sơn nghĩ mãi mà không rõ.

“Đại trưởng lão…”

Giờ phút này, người sợ nhất không ai ngoài hai cường giả Truyền Kỳ cảnh kia, bọn hắn sao

cũng không nghĩ tới, đại trưởng lão thế mà vừa chạm trán liền quỳ xuống, có lầm hay không?

Đây là đại trưởng lão vô địch trong trí nhớ của bọn hắn sao?

Sớm biết như thế, cho dù đánh chết bọn hắn cũng sẽ không đến!

“Thôi, cũng nên kết thúc rồi. ”

Duỗi lưng một cái, Tần Giác nhàm chán nói.

https://thuviensach.vn

“Ngươi muốn làm gì?”

Ý thức được không đúng, trên mặt đại trưởng lão lộ ra dáng vẻ hoảng hốt.

“Đương nhiên là đưa ngươi đi gặp tên vừa rồi kia.”

Tần Giác thản nhiên nói.

“Không! Ta là đại trưởng lão của Thuần Dương thánh địa, nếu như ngươi giết ta, Thánh Chủ

tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi. ”

Mấy ngàn năm qua, lần đầu tiên Lạc Sơn cảm nhận được sợ hãi, hắn dường như đã sắp quên

mất loại cảm giác này, nhưng giờ phút này lại rõ ràng như thế.

“Sao, trước khi chết, ngươi muốn kéo toàn bộ Thuần Dương thánh địa chôn cùng?”

Tần Giác cười nhạt nói.

“Ngươi…...”

Lạc Sơn sửng sốt, không biết trả lời thế nào.

“An tâm đi đi.”

Tần Giác chậm rãi nhấc tay lên, chuẩn bị trực tiếp xử lý Lạc Sơn.

“Không!”

Lạc Sơn hai tay nháy mắt bóp ra mấy chỉ ấn, đúng là muốn thi triển bí pháp chạy trốn.

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc Tần Giác đã phong tỏa vùng không gian này từ lâu, mặc cho Lạc Sơn giãy giụa thế

nào, chẳng qua chỉ là đang bất động tại chỗ, cho đến khi bàn tay của Tần Giác rơi xuống.

Phốc!

Chỉ nghe một tiếng vang nhỏ, Lạc Sơn mới vừa rồi còn không ai bì nổi kia trong khoảnh khắc

hình thần câu diệt, cả chiếc linh khí phi hành cũng theo gió mà tiêu tán, chỉ còn lại Tần Giác

cùng Lạc Tầm.

Nửa ngày, Lạc Tầm há to miệng, không thể tưởng tượng nổi mà nói:

“Ngươi giết đại trưởng lão?”

Nếu như nói trước đó Tần Giác miểu sát Lạc Thừa, Lạc Tầm còn có thể miễn cưỡng tiếp

nhận, như vậy hiện tại Tần Giác miểu sát Lạc Sơn, Lạc Tầm liền có chút hoảng sợ, hoặc có

thể nói là sợ hãi.

Đây là người sao?

Là ta điên, hay là thế giới này điên?

Phải biết, thực lực của đại trưởng lão ở Thuần Dương thánh địa gần với Thuần Dương Thánh

https://thuviensach.vn

Chủ, có thể nói dưới một người, trên vạn người, hơn nữa lại là người chưởng quản của hội

trưởng lão, quyền lực ngập trời, tùy tiện một câu, liền có thể quyết định sinh tử của vô số

người.

Mà giờ khắc này không hiểu ra sao lại chết trong tay một thiếu niên không chút tiếng tăm ở

Nam cảnh này.

Cho dù Lạc Tầm đúng là đã bất mãn với đại trưởng lão từ lâu, nhưng trong nhất thời cũng có

chút khó tiếp nhận.

“Còn ở nơi này thất thần cái gì, không đi qua nhìn thử con gái của ngươi à?”

Tần Giác nhắc nhở.

“Hả?”

Lạc Tầm bỗng nhiên bừng tỉnh:

“Đúng đúng đúng!”

Suy ngẫm một chút, lại hỏi:

“Có thể chứ?”

Tần Giác: “? ? ?”

https://thuviensach.vn

Kia là con gái của ngươi, ngươi hỏi ta có thể chứ?

“Có thể.”

Trợn mắt, Tần Giác cạn lời.

“Đa tạ, đa tạ.”

Lạc Tầm vui mừng, vội vàng bay về phía Huyền Ất Sơn.

“Chờ đã.”

Lạc Tầm toàn thân cứng đờ, chật vật quay đầu lại:

“Làm sao vậy?”

“Ngươi cứ đi qua nói với nàng ngươi là phụ thân nàng như thế à? ”

“Không…Không phải sao?”

bookmark_add Chương 228: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Cha Con Gặp Nhau

Phiên bản Dịch · 1569 chữ

Trên bầu trời, Tần Giác chắp hai tay ra sau lưng, nhìn cách ăn mặc đặc thù của Lạc tầm bay

về phía Huyền Ất Sơn, từ nhẫn trữ vật lấy ra Linh Cơ.

“Có đó không? ”

“Chuyện gì, Tần huynh? ”

“Giúp ta một chuyện. ”

https://thuviensach.vn

“Xông pha khói lửa a Tần huynh. ”

“.....”

“.....”

Nửa ngày, Tần Giác thu hồi Linh Cơ, biểu lộ ý vị thâm trường, đồng thời cũng tuyên cáo

chuyện lần này kết thúc hoàn toàn.

Lúc đầu Tần Giác không muốn nhờ Long Trẫm, nhưng nếu như Thuần Dương thánh địa tiếp

tục đến tìm phiền phức, chỉ sợ Linh Ương giới từ đó về sau lại phải thiếu đi một cái thánh

địa.

Cho nên Tần Giác mới quyết định để Long Trẫm ra mặt cảnh cáo một chút.

Với thực lực của Long Trẫm, cho dù là Thánh Chủ của Thuần Dương thánh địa, cũng tuyệt

đối không dám không nể mặt, với lại Long Trẫm đã gặp qua Lạc Vi Vi, rất rõ Tần Giác có ý gì.

Tin tưởng trải qua lời cảnh cáo của Long Trẫm, cho dù về sau Lạc Tầm cùng Lạc Vi Vi trở lại

Thuần Dương thánh địa, cũng không ai dám làm khó bọn hắn.

menu

Trước Tiếp

https://thuviensach.vn

“A, đi ngủ thôi.”

Để lại một tia linh thức trên người Lạc Tầm, phòng ngừa chuyện ngoài ý muốn xảy ra, sau đó

Tần Giác liền trực tiếp trở lại sườn đồi, chuẩn bị nghỉ ngơi một lát.

.....

Đông đông đông!

“Ai vậy?”

Lạc Vi Vi nghi hoặc.

Nàng ở Huyền Ất Sơn trừ Tần Giác ra, cơ bản không có bằng hữu nào,nhưng Tần Giác chưa

từng tới tìm nàng.

Chẳng lẽ là đạo sư hoặc là trưởng lão?

Đông đông đông!

Người ngoài cửa không có trả lời, mà là lại gõ hai lần.

“Kỳ quái, rốt cuộc là ai a. ”

Nghĩ nghĩ, Lạc Vi Vi đứng dậy đi tới cạnh cửa, nhẹ nhàng mở ra.

Chỉ thấy một nam tử thân hình thẳng tắp, gương mặt anh tuấn góc cạnh rõ ràng đứng ở

ngoài cửa, hai tay không biết nên đặt ở đâu, mặt mũi tràn đầy thấp thỏm.

https://thuviensach.vn

Mặc dù dưới sự nhắc nhở của Tần Giác đã chuẩn bị tâm lý thật tốt, nhưng giờ phút này, Lạc

Tầm vẫn không cách nào ức chế tâm tình khẩn trương.

Dù sao, đây là lần gặp mặt đầu tiên giữa hai cha con bọn hắn.

Nhìn thấy nam tử, Lạc Vi Vi sững sờ:

“Ngươi là ai a?”

Cho dù chưa bao giờ thấy qua, nhưng chẳng biết tại sao, Lạc Vi Vi lại có loại cảm giác đã

từng quen biết.

Loại cảm giác này vi diệu vô cùng, khiến Lạc Vi Vi vừa thân thiết lại mê mang.

“Là…Là ta.”

Nam tử rõ ràng rất là bối rối, tựa hồ không dám đối mặt với thiếu nữ, đến mức ngay cả nói

chuyện cũng hơi lắp bắp.

Rất khó tưởng tượng, đây chính là một cường giả Thánh Cảnh.

Lạc Vi Vi: “.....”

Nói nhảm, ta đương nhiên biết ngươi là ngươi!

Tên này sẽ không phải đầu óc có vấn đề đi?

https://thuviensach.vn

“Vi Vi, ta là…Mẫu thân ngươi, a, không đúng không đúng, ta là phụ thân của mẫu thân ngươi,

ách…Cũng không đúng. ”

Lạc Tầm đầu óc trống rỗng, hoàn toàn không biết mình đang nói cái gì.

“? ? ?”

“Bệnh tâm thần!”

Phịch một tiếng, thiếu nữ trực tiếp đóng cửa lại.

Lạc Tầm: “.....”

Cha con lần đầu gặp mặt, cứ như vậy bị hắn làm hư rồi?

Làm sao bây giờ?

Lạc Tầm hung hăng cho mình một bạt tai, làm sao đến thời khắc mấu chốt, cái miệng này

không mở ra nói được câu nào thế!

Đông đông đông!

Đông đông đông!

Đông đông đông!

“Ngươi muốn làm gì! Lại nói bậy bạ, đừng trách ta không khách khí!”

Lạc Vi Vi thực tế chịu đựng không nổi, mở cửa nói.

Hít một hơi thật sâu, Lạc Tầm lộ ra vẻ nghiêm túc, gằn từng chữ:

https://thuviensach.vn

“Vi Vi, ta là phụ thân của con.”

“.....”

Trầm mặc, giống như chết.

Lạc Vi Vi đứng tại chỗ, ngây ra như phỗng.

Nửa ngày, ngữ khí run rẩy nói:

“Ngươi nói cái gì?”

“Ta là phụ thân của con.”

Lạc Tầm lặp lại.

“Ta tại sao phải tin ngươi!”

Lạc Vi Vi hàm răng cắn chặt, căm tức nhìn Lạc Tầm.

Trầm mặc nửa ngày, Lạc Tầm từ trong ngực lấy ra một miếng ngọc bội, phía trên khắc một

chữ Vi:

“Đây là tính vật đính ước lúc trước của ta và mẫu thân con, ở chỗ con cũng có một miếng

chứ? ”

Lời còn chưa dứt, Lạc Vi Vi đã từ trong ngực lấy ra một miếng ngọc bội giống nhau, chỉ là

phía ở phía trên khắc chữ Lạc.

“Lạc là họ của ta, Vi là tên của mẫu thân con.”

https://thuviensach.vn

Lạc Tầm giải thích nói:

“Cho nên con mới tên là Lạc Vi Vi. ”

Ầm ầm!

Giống như sấm sét giữa trời quang, Lạc Vi Vi sững sờ ngay tại chỗ, cánh tay run một cái,

ngọc bội xém chút rơi trên mặt đất.

“.....”

“Ngươi thật sự là phụ thân ta?”

Lạc Vi Vi ngẩng đầu, thần sắc tràn ngập chờ mong cùng mờ mịt, cho dù là ai, cũng sẽ cảm

thấy đau lòng.

“Không sai.”

Cố nén không có để cho mình rơi nước mắt, Lạc Tầm nghiêm túc gật đầu nói.

Hô!

Đúng lúc này, Lạc Vi Vi bỗng nhiên phóng tới Lạc Tầm.

Thấy thế, Lạc Tầm vội vàng giang hai cánh tay, chuẩn bị nghênh đón nữ nhi của mình.

Phanh!

https://thuviensach.vn

Thiếu nữ một quyền đánh lên mặt Lạc Tầm, cơ hồ đánh ra toàn lực.

Lạc Tầm: “.....”

“Hỗn đản hỗn đản hỗn đản xéo đi! ”

Lạc Vi Vi nắm đấm không ngừng rơi trên người Lạc Tầm, mỗi một quyền đều sử dụng toàn

lực, dường như hận không thể đánh chết Lạc Tầm.

Lạc Tầm không nói gì, chỉ có thể mặc cho thiếu nữ ẩu đả, lộ ra vẻ mặt áy náy.

Phải biết, Lạc Tầm thế nhưng là cường giả Thánh Cảnh, cho dù chỉ đứng ở nơi đó để cường

giả Truyền Kỳ cảnh đánh thôi cũng không phá được phòng ngự của hắn, huống chi Lạc Vi Vi

chỉ là Huyền Giai?

Lạc Tầm thậm chí không dám động đậy, sợ mình không cẩn thận phóng ra một tia linh lực,

làm thiếu nữ bị thương.

Không biết qua bao lâu, thiếu nữ rốt cục cũng cạn lực mà dừng lại.

Mặc dù Lạc Tầm đã thu liễm thực lực của mình đến mức thấp nhất, nhưng hắn dù sao cũng

là Thánh Cảnh, cường độ nhục thể còn ở đó, dù không làm gì, vẫn khiến hai tay của thiếu nữ

run rẩy không ngừng, giống như có máu sắp chảy ra.

https://thuviensach.vn

“Con không sao chứ?”

Lạc Tầm khẩn trương.

“Đừng tới đây!”

Lạc Vi Vi cả giận nói:

“Ta không cần ngươi giả mù sa mưa quan tâm!”

“Ta…...”

Lạc Tầm há to miệng, á khẩu không trả lời được.

“Ngươi là Thánh Cảnh?”

“Hả?”

Lạc Tầm khẽ giật mình, không nghĩ tới thiếu nữ lại đột nhiên hỏi vấn đề này, vội nói:

“Không sai.”

“Xem ra sư thúc quả nhiên không có gạt ta…...”

Chẳng biết lúc nào, Lạc Vi Vi đã lệ rơi đầy mặt:

“Đường đường là cường giả Thánh Cảnh lại bỏ rơi vợ con! Ta hận ngươi! ”

Lạc Tầm: “.....”

“Thật xin lỗi, là ta không tốt, nhưng chuyện không phải như con nghĩ.”

“Thế là như thế nào?”

“Con nghe ta giải thích.”

https://thuviensach.vn

“Ta không nghe, ta không nghe!”

Lạc Tầm: “.....”

“Từ lúc sinh ra tới giờ, chưa từng gặp ngươi, lúc mẫu thân bệnh nặng dẫn theo ta chẳng có

ngươi, lúc qua đời cũng chẳng có ngươi, đã như vậy, ngươi còn tới tìm ta để làm gì!”

Lạc Vi Vi la lớn, giống như muốn đem hết tất cả ủy khuất nửa năm này nói ra hết sạch.

Lạc Tầm lần nữa á khẩu không trả lời được, mặc kệ như thế nào, những lời này xác thực đều

là thật, căn bản không có cách nào phản bác.

Ngay lúc Lạc Tầm thúc thủ vô sách, không biết nên làm sao bây giờ, Lạc Vi Vi bỗng nhiên ôm

chặt lấy hắn, khóc rống lên.

Cái này…...

Biến hóa của phụ nữ, quả nhiên còn nhanh hơn lật sách.

Lạc Tầm do dự một chút, đồng dạng trở tay ôm lấy Lạc Vi Vi, an ủi:

“Từ hôm nay trở đi, ta tuyệt đối sẽ không cho phép bất cứ kẻ nào tổn thương con, ai nếu

dám khi dễ con, ta liền thay con đánh hắn! ”

“Thật?”

https://thuviensach.vn

Lạc Vi Vi lau nước mắt, ngẩng đầu lên nói.

“Thật!”

Lạc Tầm chắc chắn nói.

“Được, ta hiện tại muốn ngươi giúp ta đánh một người. ”

Lạc Vi Vi nói.

“Ai?”

Lạc Tầm nghĩ thầm, không có khả năng là thiếu niên vừa rồi đi? Chỉ cần không phải hắn, ai

cũng không có vấn đề.

“Là ngươi. ”

Lạc Vi Vi duỗi ra ngón tay, chỉ hướng Lạc Tầm.

Lạc Tầm: “.....”

bookmark_add Chương 229: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Lạc Tầm Quyết Định

Phiên bản Dịch · 1562 chữ

Nam cảnh, Huyền Ất Sơn.

Mặt trời lặn về phía tây, tản ra ánh sáng đỏ hồng, xuyên qua vạn dặm, chiếu đến bên cạnh

sườn đồi.

https://thuviensach.vn

Tần Giác nằm trên người Kỳ Lân, thoải mái duỗi lưng một cái, mở hai mắt ra.

“A, thoải mái.”

Vỗ vỗ Kỳ Lân, Tần Giác nhịn không được tán thưởng.

Kỳ Lân không hổ là yêu thú Thiên Giai, ngủ trên người nó thế mà thư thái như vậy, về sau có

lẽ có thể suy tính tới việc làm chuyện này thường xuyên hơn.

Ngẩng đầu nhìn sắc trời, Tần Giác chuẩn bị đứng dậy làm ít đồ ăn, sau đó giết thời gian, tiếp

tục ngủ.

Đúng lúc này, một thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện ở phía xa, hướng thẳng đến chỗ Tần Giác.

Đến gần mới phát hiện, thì ra là Lạc Tầm.

Chỉ bất quá thời khắc này Lạc Tầm quả thật có chút thê thảm, cả người mặt mũi bầm dập,

không khác gì đầu heo, còn hai quầng thâm gấu trúc, nhìn qua buồn cười vô cùng.

Thấy thế, Tần Giác trợn mắt hốc mồm:

“Ngươi đây là làm sao?”

Lời còn chưa dứt, Tần Giác liền tản ra linh thức, nhưng không có tìm ra bất cứ dao động

thuộc về cường giả Thánh Cảnh nào.

https://thuviensach.vn

menu

Trước Tiếp

Chẳng lẽ bị Lạc Tầm giết chết?

Không đúng, cho dù bị giết chết, hắn hắn là cũng có thể phát giác ra được mới đúng.

Nhưng nếu như không có cường giả Thánh Cảnh khác, Lạc Tầm làm sao lại bị đánh thành

dạng này?

Muốn nói là bởi vì Lạc Vi Vi, Tần Giác tuyệt đối không tin.

Dù sao Lạc Vi Vi chỉ là Huyền Giai, dù Lạc Tầm bỏ hết tất cả phòng ngự, đứng bất động ở đó,

Lạc Vi Vi cũng không có khả năng tạo thành chút tổn hại nào cho hắn cả.

“Cái kia…Những vết thương này đều là ta tự đánh mình.”

Xoa xoa đôi bàn tay, Lạc Tầm lúng túng nói.

Tần Giác: “? ? ?”

Tình huống này là sao?

Tự mình đánh mình?

Lạc Tầm còn có loại ham mê này?

“Tiền bối không nên hiểu lầm, thật ra là bởi vì…...”

https://thuviensach.vn

Thấy vẻ mặt quái dị của Tần Giác, Lạc Tầm vội vàng giải thích đầu đuôi cho Tần Giác.

“Thì ra là thế.”

Tần Giác bừng tỉnh đại ngộ.

Dọa hắn còn tưởng Lạc Tầm có khuynh hướng tự ngược bản thân chứ.

“Bất quá, ngươi đến tìm ta để làm gì?”

Tần Giác nghi hoặc.

Lúc này Lạc Tầm không phải là nên ở chung với Lạc Vi Vi, nghiên cứu thảo luận tình cảm cha

con sao?

“Ta đáp ứng Vi Vi, phải bảo vệ nàng thật tốt, cho nên…...”

Hít một hơi thật sâu, Lạc Tầm vẻ mặt trịnh trọng nói:

“Ta muốn gia nhập Huyền Ất Sơn!”

“? ? ?”

Tần Giác chấm hỏi đầy đầu, còn tưởng rằng mình nghe lầm.

Lạc Tầm muốn gia nhập Huyền Ất Sơn?

“Ngươi không phải Thánh Cảnh sao?”

“Đúng vậy a.”

“.....”

https://thuviensach.vn

“Ta hỏi Vi Vi, nàng tạm thời không muốn rời khỏi nơi này, cho nên ta cũng muốn gia nhập

Huyền Ất Sơn, có thể chứ?”

“Mặt khác, nếu như tiền bối có dặn dò gì, ta tuyệt đối làm theo, không có nửa câu oán hận.”

Lạc Tầm thử thăm dò nói.

Nếu như đổi thành thế lực khác, có một vị cường giả Thánh Cảnh muốn gia nhập, sợ rằng sẽ

không cần suy nghĩ liền đáp ứng.

Nhưng ở trong mắt Tần Giác, cho dù là Hoàng Giai, hay là Thánh Cảnh, đều không có gì khác

biệt.

Với lại lấy thực lực của Lạc Tầm, sao có thể bởi vì loại chuyện này, liền gia nhập một thế lực

xa xôi ở Nam cảnh, cam tâm mặc người đẩy đưa chứ.

“Ta thấy là do ngươi không muốn về Thuần Dương thánh địa đi.”

Tần Giác ý vị thâm trường nói.

Mặc dù Tần Giác đã để Long Trẫm đi cảnh cáo Thuần Dương thánh địa, nhưng Lạc Tầm lại

không biết những chuyện này.

https://thuviensach.vn

Sau khi tận mắt nhìn thấy thực lực của Tần Giác, Lạc Tầm rất rõ ràng, trước mắt chỉ có ở

Huyền Ất Sơn mới an toàn nhất.

“Ta biết không thể gạt được tiền bối.”

Lạc Tầm cười khổ.

“Được, ta đồng ý với ngươi.”

Tần Giác chuyển lời, cười nói.

Mặc dù biết Lạc Tầm là vì tránh né Thuần Dương thánh địa, nhưng mà Lạc Vi Vi không muốn

đi, Tần Giác sao lại đuổi nàng?

“Hả?”

Lạc Tầm sững sờ, có chút ngơ ngác.

Vậy là đồng ý rồi à?

Không suy nghĩ nhiều, Lạc Tầm lập tức khom người nói:

“Đa tạ tiền bối!”

“Ừm.”

Tần Giác nhẹ gật đầu, nghiêm mặt nói:

“Từ giờ trở đi, ngươi chính là thành viên của Huyền Ất Sơn, nhưng có mấy chuyện ta nhất

định phải nói cho ngươi biết.”

https://thuviensach.vn

“Tiền bối mời nói.”

Lạc Tầm vẻ mặt thành thật.

“Thứ nhất, tuyệt đối không khí phách…...Khụ khụ, nhất định phải phục tùng mệnh lệnh của

chưởng môn.”

“Thứ hai, không được tự tiện động thủ với võ giả của bản môn.”

“Thứ ba, cũng là quan trọng nhất, không đượ gây chuyện thị phi.”

“.....”

Nghe xong Tần Giác nói, Lạc Tầm hơi có vẻ kinh ngạc:

“Chỉ có những thứ này?”

So với Thuần Dương thánh địa, ba quy định quả thực giống như chẳng có.

“Chỉ có những thứ này.”

“Yên tâm, chưởng môn, ta tuyệt đối sẽ không làm trái ba điều này!”

Lạc Tầm nghiêm túc nói.

“Chờ đã, ngươi có thể đã nhầm, ta không phải chưởng môn.”

Tần Giác phất tay đánh gãy lời của Lạc Tầm.

“Hả? Tiền bối không phải chưởng môn?”

Lạc Tầm đột nhiên mở to hai mắt.

https://thuviensach.vn

Không phải chưởng môn mà đã lợi hại như vậy, thế chưởng môn kia nên còn mạnh cỡ nào?

Đại Thánh đỉnh phong?

Thậm chí trên Đại Thánh?

Lạc Tầm không dám tưởng tượng.

“Kia…Ta có thể nhìn chưởng môn một cái hay không?”

“Ồ, không thành vấn đề, ta liền kêu hắn đến.”

Nói xong, bàn tay lớn của Tần Giác vồ một cái, Bạch Nghiệp nháy mắt xuyên qua không gian,

xuất hiện tại trước mặt hai người.

“? ? ?”

Bạch Nghiệp hai tay mở ra, tản ra linh lực, hình như đang luyện đan, nhưng giờ phút này

người thì tới, lò luyện đan lại không tới.

“Hắn chính là chưởng môn, thấy rõ chưa?”

Tần Giác thản nhiên nói.

“Thấy rõ rồi.”

Lạc Tầm ngạc nhiên, giống như không có gì kỳ lạ, chỉ là Chí Tôn phổ thông mà thôi.

Chẳng lẽ là bởi vì đối phương cố ý ẩn giấu tu vi, cho nên hắn nhìn không ra?

https://thuviensach.vn

Nhất định là như vậy!

Nghĩ như vậy, Lạc Tầm nhịn không được cảm thán.

Một Nam cảnh nho nhỏ, lại có nhiều cường giả kinh thế hãi tục như vậy, e là cho dù là chống

lại Bất Hủ thánh địa, cũng không kém bao nhiêu đi?

Quả nhiên là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, trước kia lúc hắn tung hoành Nam

cảnh, lại hoàn toàn không có phát hiện.

Nhưng mà Lạc Tầm không biết là, lúc hắn tung hoành Nam cảnh, Tần Giác với Bạch Nghiệp

còn chưa được sinh ra đâu.

“Sư đệ…...”

Bạch Nghiệp mờ mịt nháy nháy mắt, vừa muốn mở miệng, bàn tay Tần Giác lại vung lên,

Bạch Nghiệp lập tức lại trở lại bên trong đại điện.

Ầm ầm!

Huyền Ất Sơn chấn động, lập tức ở đại điện bốc lên một đám khói đen hình đầu lâu, dữ tợn

đáng sợ.

“.....”

“.....”

https://thuviensach.vn

Không cần nghĩ cũng biết, khẳng định là nổ lô.

Tần Giác nội tâm mặc niệm, hắn cũng không nghĩ tới, Bạch Nghiệp thế mà lại đang luyện

đan.

Hi vọng người đi đường không có việc gì.

“Được, ngươi tạm thời trước ở gần Lạc Vi Vi đi.”

Tần Giác phân phó nói.

“Vâng. ”

Lạc Tầm do dự một chút, nhưng không có rời đi.

“Còn có chuyện gì, nói thẳng đi.”

Tần Giác lạnh nhạt nói.

“Đa tạ tiền bối khoảng thời gian này chăm sóc cho Lạc Vi Vi, tại hạ vô cùng cảm kích!”

Không giống với vừa rồi, lần này Lạc Tầm là cảm tạ xuất phát từ nội tâm.

Từ chỗ Lạc Vi Vi, Lạc Tầm đã biết được, nàng cóthể ở Huyền Ất Sơn thuận lợi vượt qua hơn

nửa năm, đồng thời nhanh chóng bước vào Huyền Giai, nguyên nhân lớn nhất là bởi vì có

Tần Giác che chở.

Bây giờ Tần Giác đánh giết đại trưởng lão, để cha con hắn đoàn tụ, Lạc Tầm có thể nào

https://thuviensach.vn

không cảm kích sao?

“.....”

“.....”

Lạc Tầm rời đi, sườn đồi lần nữa khôi phục lại yên tĩnh, nhưng rất nhanh một bóng người

quần áo bẩn bẩn, đầy bụi đất chạy tới.

Nhìn kỹ, chính là Bạch Nghiệp!

“A a a! Đều tại ngươi, Cửu Thiên Thập Địa Duy Ngã Độc Tôn đan của ta bị nổ rồi, ngươi phải

bồi thường cho ta! ”

Tần Giác: “....

bookmark_add Chương 230: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Nhiệm Vụ

Phiên bản Dịch · 1561 chữ

Ầm ầm!

Huyền Ất Sơn chấn động, sau đó một đám khói đen hình đầu lâu bốc lên từ đỉnh núi, dữ tợn

đáng sợ, khiến người ta không rét mà run.

“Xảy ra chuyện gì?”

“Mau nhìn, đám khói đen kia thật đáng sợ a! ”

https://thuviensach.vn

“Chẳng lẽ có Độc Sư ở gần đây?”

“.....”

Rất nhiều đệ tử vừa gia nhập Huyền Ất Sơn không bao lâu đều thất kinh thét to, hận không

tìm được một cái lỗ để chui vào.

Trùng hợp lúc này một đám đệ tử nửa năm trước gia nhập Huyền Ất Sơn đi ngang qua, bình

tĩnh giải thích nói:

“Đừng sợ, đây chẳng qua là chưởng môn sư tổ đang nghiên cứu công pháp kiểu mới mà thôi.”

“Thì ra là thế.”

“Hô, khó trách chưởng môn sư tổ có thể bước vào Chí Tôn cảnh trong truyền thuyết, quá

mạnh.”

“Không hổ là chưởng môn sư tổ, chúng ta theo không kịp!”

“.....”

“.....”

menu

Trước Tiếp

https://thuviensach.vn

Trên thực tế, tình huống tương tự cơ hồ hàng năm đều sẽ xảy ra, chỉ là năm nay tấp nập hơn

thôi.

“Hazzz, lại thất bại.”

Thở dài, mặt mũi Bạch Nghiệp tràn đầy thất vọng.

Mình rõ ràng tất cả trình tự đều dựa theo những gì trên thư tịch đã ghi lại mà vận hành,

không có nửa điểm sai lầm, vì sao lại không thành công chứ?

“Đều tại ngươi!”

Nghĩ tới đây, Bạch Nghiệp trừng mắt nhìn Tần Giác ở bên cạnh.

“.....”

“Nếu không phải tại ngươi, ta vừa rồi đã thành công”

Tần Giác: “.....”

Có đúng không?

Sao ta lại cảm thấy như không phải nhỉ?

“Ngươi nhất định phải bồi thường cho ta!”

Bạch Nghiệp mặt dày nghiêm túc nói.

Trợn mắt, Tần Giác cạn lời:

“Không nói tới cái này, ta có chuyện phải nói với ngươi.”

“Chuyện gì?”

https://thuviensach.vn

Bạch Nghiệp vung tay lên, thổi tan đám khói đen, chuẩn bị xử lý hiện trường bạo tạc.

“Có võ giả từ Trung Châu muốn gia nhập Huyền Ất Sơn, ta đã đồng ý, với lại ngươi đã gặp qua

rồi.”

Tần Giác thản nhiên nói.

“Ta gặp qua?”

Bạch Nghiệp nhíu mày suy tư một lát, bừng tỉnh:

“Chính là năm tử tóc trắng vừa rồi kia?”

“Không sai.”

“Được, ta biết rồi, hắn là bằng hữu ngươi mới quen sao?”

“Không phải, hắn là phụ thân của Lạc Vi Vi.”

“A?”

Bạch Nghiệp đầu tiên là sững sờ, chợt khóe mắt có hơi run rẩy:

“Nói như vậy, hắn đến từ Thuần Dương thánh địa?”

“Đúng vậy.”

Tần Giác đáp.

“Vậy cảnh giới của hắn là gì?”

Bạch Nghiệp vừa nhặt mảnh vỡ của lò luyện đan lên, vừa thuận miệng hỏi.

https://thuviensach.vn

“Thánh Cảnh.”

“A.”

Bạch Nghiệp hững hờ nhẹ gật đầu.

“Chờ đã, ngươi nói cái gì?”

Nửa ngày sau, Bạch Nghiệp bỗng nhiên phản ứng lại, mở to hai mắt.

“Hắn tên Lạc Tầm, là cường giả Thánh Cảnh.”

Bạch Nghiệp: “? ? ?”

“Ta không nghe lầm chứ?”

“Không có.”

“.....”

Sau khi Tần Giác giải thích, Bạch Nghiệp liền hiểu đầu đuôi mọi chuyện, nhưng vẫn hơi khó

tiếp nhận.

Huyền Ất Sơn cứ không hiểu làm sao lại nhiều thêm một cường giả Thánh Cảnh?

“Yên tâm, sư huynh, hắn đã đồng ý với ta, tuyệt đối không dám chống lại lời của ngươi.”

Tần Giác cười nói.

“Ngươi chắc chắn?”

https://thuviensach.vn

“Đương nhiên.”

“Vậy là tốt rồi!”

Tần Giác: “.....”

Thì ra ngươi từ đầu đến cuối là lo lắng cái này.

.....

Rời khỏi đại điện, Tần Giác trở lại sườn đồi, tùy tiện làm một chút đồ ăn, lại nhìn nhìn sách,

cho đến khi trăng lên cao, sao đầy trời, mới tiếp tục nằm xuống ngủ.

Một giấc ngủ này Tần Giác trực tiếp ngủ đến giữa trưa ngày hôm sau, mà Lạc Vi Vi thì không

ngoài dự liệu không có tới tu luyện.

Tản ra linh thức, Tần Giác phát hiện Lạc Tầm đang truyền thụ công pháp tu luyện cùng võ

kỹ cho Lạc Vi Vi.

Thân là thượng nhiệm Thánh tử của Thuần Dương thánh địa, Lạc Tầm không biết nắm giữ

bao nhiêu võ kỹ cùng công pháp tu luyện.

Thuần Dương Chân Quyết chỉ là công pháp lúc trước hắn chủ tu mà thôi, ngoài ra còn có rất

nhiều công pháp phụ tu khác, cùng các loại năng lực vận chuyển linh lực đặc thù, cũng chỉ

https://thuviensach.vn

có dạng này, mới có thể nâng thiên phú lên đến cực hạn.

Nếu như Lạc Vi Vi chỉ tu luyện một thân Thuần Dương Chân Quyết, như vậy rất có thể sẽ

khiến cho phần lớn kinh mạch đều hoang phế.

Cho nên, điều mà Lạc Tầm ngay lập tức muốn làm, chính là truyền thụ cho Lạc Vi Vi nhiều

công pháp tu luyện hơn nữa.

Hắn muốn để đám người hội trưởng lão cổ hủ kia nhìn thấy, trong mắt bọn họ là Tạp huyết

này, có một ngày cũng sẽ trở thành cây đại thụ che trời!

“Xem ra sau này hắn là sẽ rất ít khi đến chỗ này của ta.”

Có Lạc Tầm ở đó, Lạc Vi Vi đâu cần lo vấn đề Thuần Dương chi lực không đủ nhiều chứ.

Chỉ sợ Lạc Tầm tùy tiện ngưng tụ ra một chút Thuần Dương chi lực, cũng đủ Lạc Vi Vi tu

luyện mười ngày nửa tháng, thậm chí còn lâu hơn.

Nhưng mà như vậy cũng được, sườn đồi lần nữa chỉ còn lại một mình hắn, ách, xém chút

quên, còn có một con chó cùng một cọng cỏ.

Cái này khiến Tần Giác nhớ tới một câu nói mà hắn nhìn thấy qua ở kiếp trước: bắt đầu từ

https://thuviensach.vn

một con chó, toàn bộ trang bị đều nhặt nhạnh.

Đáng tiếc, Tần Giác không cần đến trang bị gì cả.

.

Đoạn thời gian tiếp theo, Huyền Ất Sơn hay thậm chí toàn bộ Nam cảnh đều lâm vào yên

tĩnh, không xảy ra chuyện gì cả.

Mà Lạc Vi Vi quả nhiên không đến chỗ sườn đồi tu luyện nữa,Tần Giác cũng vui vẻ thanh

nhàn, mỗi ngày nên ăn thì ăn, nên uống thì uống, không có chút phiền muộn nào.

Dù sao, hắn đã quen với loại cuộc sống này từ lâu rồi.

Về phần Thuần Dương thánh địa bên kia, dường như sau khi nhận được thỉnh cầu của Tần

Giác, Long Trẫm liền không chút do dự mà đi thẳng đến Thuần Dương thánh địa, tìm Thuần

Dương Thánh Chủ trò chuyện.

Mặc dù khi biết đại trưởng lão vẫn lạc, Thuần Dương Thánh Chủ tức giận vô cùng, nhưng sau

khi Long Trẫm thể hiện ra thực lực siêu việt Đại Thánh Cảnh, Thuần Dương Thánh Chủ lập

tức thỏa hiệp.

https://thuviensach.vn

Hết cách rồi, trước thực lực tuyệt đối, cho dù là Thuần Dương Thánh Chủ cũng chỉ có thể

cúi đầu.

Đương nhiên, Long Trẫm cũng không phải hoàn toàn không giảng đạo lý, đưa ra đền bù, hắn

cho Thuần Dương Thánh Chủ phần lớn tài nguyên tu luyện, đủ để bồi dưỡng được một

Thánh Vương.

Có phần đền bù này, Thuần Dương Thánh Chủ còn dám nói gì nữa à?

“Đa tạ.”

“Ha ha ha, khách khí, có rảnh thì cùng nhau uống rượu.”

“.....”

Rất khó tưởng tượng, mặt ngoài nhìn Long Trẫm trầm tĩnh thành thục, thế mà ở trước mặt

người quen lại phóng túng như thế.

Đáng nhắc tới chính là, từ sau lần phá hủy chiến hạm kia, Titan giới cũng không còn phái

thêm chiến hạm nào tới nữa, vực sâu đen nhánh mà Địa Ngục giới kết nối trước đó cũng biến

mất chung với Địa Ngục giới, chẳng còn lại gì cả.

Nói một cách khác, trừ việc phân tranh giữa một số thế lực võ đạo ra, Linh Ương giới dường

https://thuviensach.vn

như tiến vào thời kì hòa bình hữu nghĩ đoàn kết.

Ngày này, Tần Giác đẩy cửa ra, ngoài ý muốn phát hiện Lạc Vi Vi lại xuất hiện ở trên tảng đá,

linh thức quét qua, Lạc Tầm lại biến mất không thấy đâu.

Lạc Vi Vi hình như vẫn luôn đợi Tần Giác, sau khi nhìn thấy Tần Giác vội vàng chào hỏi:

“Sư Thúc, buổi sáng tốt lành.”

“Ừm, phụ thân ngươi đâu?”

Tần Giác nhíu mày.

“À, chưởng môn phái hắn ra ngoài chấp hành nhiệm vụ rồi.”

“? ? ?”

“Nhiệm vụ gì?”

Trải qua hơn mười ngày tiếp xúc, Lạc Tầm cùng Bạch Nghiệp đã dần quen hơn, chỉ là Tần

Giác không nghĩ tới Bạch Nghiệp sẽ phái Lạc Tầm ra ngoài chấp hành nhiệm vụ nhanh như

vậy.

“Giống với sư thúc trước đó, hộ tống một phần đệ tử mới đi Hắc Sâm Lâm lịch luyện.”

Tần Giác: “.....”

https://thuviensach.vn

Phái một cường giả Thánh Cảnh hộ tống đệ tử mới đi Hắc Sâm Lâm lịch luyện, loại chuyện

này chỉ sợ cũng chỉ có Bạch Nghiệp mới có thể làm được đi?

Nhưng mà ngẫm lại thì, hắn mạnh hơn Lạc Tầm, lúc trước không phải cũng làm chuyện

giống vậy sao?

Nhìn như vậy, Bạch Nghiệp hắn mới là tồn tại mạnh nhất Linh Ương giới.

Cũng không biết, Lạc Tầm hiện tại đang nghĩ gì nữa.

bookmark_add Chương 231: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Hắc Sâm Lâm Bạo Tạc

Phiên bản Dịch · 1639 chữ

“Sư thúc, người xem.”

Lạc Vi Vi xòe bàn tay ra, ngưng tụ ra hỏa diễm màu trắng sữa, tản mát ra Chước Nhiệt khí

tức, ngay cả nhiệt độ xung quanh cũng tăng cao lên.

“Đây là cái gì?”

Tần Giác nghi hoặc.

“Thuần Dương Chân Viêm.”

Thiếu nữ kiêu ngạo nói:

https://thuviensach.vn

“Là một loại dị hỏa mà phụ thân cho ta, có thể rèn luyện Thuần Dương chi lực, tăng thêm tốc

độ tu luyện.”

“Cũng có thể dùng để công kích địch nhân.”

Nói xong, thiếu nữ bàn tay vung lên, hỏa diễm màu trắng lập tức càn quét ra, trực tiếp đốt

một khối đá thành tro bụi.

Phốc!

Sau một khắc, hỏa diễm đột nhiên dập tắt, trán thiếu nữ chảy ra lớp mồ hôi mỏng.

Hiển nhiên, điều khiển Thuần Dương Chân Viêm đối với nàng có tiêu hao rất lớn.

“Ta còn chưa chưởng khống hoàn toàn, cho nên có hơi không thuần thục.”

Lau mồ hôi, Lạc Vi Vi bất đắc dĩ nói.

“Từ từ sẽ đến, không nóng nảy.”

menu

Trước Tiếp

Tần Giác không quan trọng lắc đầu.

Không giống với phần lớn tiểu thuyết mạng, dị hỏa của thế giới này không có xếp hạng phân

https://thuviensach.vn

chia, thậm chí rất nhiều dị hỏa đều là do con người tạo ra.

Tỷ như Thuần Dương Chân Viêm, kỳ thật chính là một loại hỏa diễm mà Lạc Tầm dùng linh

lực bên trong cơ thể cưỡng ép ngưng tụ ra, với lại chỉ có võ giả tu luyện Thuần Dương Chân

Quyế mới có thể sử dụng.

Sau khi Lạc Vi Vi tu luyện tới Truyền Kỳ cảnh, Thuần Dương Chân Viêm liền sẽ tự động hoá

thành linh lực dung nhập vào đan điền, trợ giúp nàng xung kích Thánh Cảnh.

Vì tu luyện của nữ nhi, Lạc Tầm có thể nói là nhọc lòng.

Dưới sự bồi dưỡng của hắn, tin tưởng không được bao lâu, Lạc Vi Vi liền có thể bước vào Địa

Giai, thậm chí Thiên Giai.

Hai người rảnh rỗi trò chuyện một lát, Lạc Vi Vi dần dần tiến vào trạng thái tu luyện, Tần

Giác thì giống như ngày thường tiếp tục ngồi bên sườn đồi uống rượu.

“Sư phụ, ta cũng muốn uống. ”

Lúc này, Vân Tịch bay tới,đôi mắt to xinh đẹp nháy nháy, nhìn chằm chằm Tần Giác, bộ dáng

kia, giống như chỉ cần Tần Giác không cho nàng, nàng liền khóc.

https://thuviensach.vn

Nửa ngày, Tần Giác rốt cục cũng chịu không được, đành phải lấy ra một bình linh tửu đưa

cho Vân Tịch.

“Đa tạ sư phụ!”

Vân Tịch ôm bình rượu còn lớn hơn cả mình, cười tủm tỉm nói.

“.....”

Mười phút sau, Vân Tịch say như chết nằm bên cạnh Tần Giác, ngáy o o,trên đỉnh đầu cọng

tóc đung đưa trái phải, nhìn qua đáng yêu vô cùng.

“Ngủ còn đang suy nghĩ thứ gì. ”

Tần Giác cười khổ.

Theo hắn biết, Vân Tịch chỉ có lúc đang suy tư vấn đề, ngốc mao mới có thể đung đưa trái

phải, nói cách khác, Vân Tịch hiện tại rất có thể đang nằm mơ.

Thời gian qua nhanh, trong nháy mắt đã đến buổi chiều.

Tần Giác say khướt mở ra Linh Cơ, chuẩn bị nhìn xem tình huống gần đây của Nam cảnh.

Từ sau khi Huyền Ất Sơn truyền ra có cường giả Thánh Cảnh, tất cả võ giả đi ngang qua nơi

này lúc đều sẽ từ không trung hạ xuống, lựa chọn đi bộ, tỏ vẻ tôn kính.

https://thuviensach.vn

Mặc dù Tần Giác không có những ý này, nhưng ở với những người khác mà nói, Huyền Ất

Sơn đã trở thành Thánh địa của Nam cảnh, nếu không phải Bạch Nghiệp sàng chọn nghiêm

ngặt, không biết có bao nhiêu người chèn phá cúi đầu muốn gia nhập.

Dù vậy, vẫn có rất nhiều võ đạo thế gia không ngại xa vạn dặm gửi con mình tới.

Trong đó Lạc Tầm hộ tống những đệ tử mới kia, liền có không ít người đến từ võ đạo thế gia.

Đương nhiên, những thứ này chẳng ảnh hưởng gì tới Tần Giác cả.

Bởi vì hắn sớm đã lợi dụng thân phận Phó chưởng môn,đem sườn đồi liệt thành cấm địa,

không được cho phép, ai cũng không thể tới gần.

Cho nên cơ bản không có khả năng lại xuất hiện tình trạng chủng loại giống Lạc Vi Vi kia.

Vừa mới mở ra phần Nam cảnh, sáu chữ to liền đập vào mi mắt: Hắc Sâm Lâm bạo tạc rồi!

“? ? ? ”

Hắc Sâm Lâm bạo tạc?

Tần Giác ngay lập tức nghĩ tới, là những đệ tử mới tiến đến Hắc Sâm Lâm lịch luyện kia, bọn

hắn chắc là không có chuyện gì đâu?

https://thuviensach.vn

Với lại, Hắc Sâm Lâm vì sao lại bạo tạc?

Phải biết, ở Nam cảnh, Hắc Sâm Lâm chính là tồn tại tương đương với Yêu Thú Sơn Mạch ở

Trung Châu, không chỉ có diện tích khổng lồ, lại cực kì hung hiểm.

Rất nhiều tán tu cùng cấp thấp, đều sẽ đem nó xem như chỗ để lịch luyện.

Nhất là tán tu, dưới tình huống khuyết thiếu tài nguyên tu luyện, thường chọn tiến vào Hắc

Sâm Lâm, hái linh thực, hoặc là săn giết yêu thú, đổi lấy tài nguyên tu luyện.

Nếu là Hắc Sâm Lâm bạo tạc, ảnh hưởng tạo ra sợ rằng sẽ tác động đến nửa cái Nam cảnh.

Rất nhanh, Tần Giác liền hiểu chuyện gì xảy ra.

Thì ra cái gọi là bạo tạc là một tầng ý tứ khác.

“Nói ra các ngươi khả năng không tin, ta vừa rồi ngay bên trong Hắc Sâm Lâm cùng một con

yêu thú Thiên Giai chiến đấu, đột nhiên một dòng linh lực xuyên qua, con yêu thú Thiên Giai

nháy mắt liền chỉ còn lại nửa cái đầu, ngay cả yêu tinh đều vỡ thành cặn.”

Một võ giả up bài viết nói.

“Ta cũng thế, bất quá vận khí tốt hơn chút, yêu tinh

không có bị phá hủy. ”

Một võ giả khác đã khôi phục, còn bổ sung với vẻ chấn kinh.

https://thuviensach.vn

“Thật đáng sợ ! ”

“Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra? ”

”

Ta tận mắt thấy…...”

“.....”

“.....”

Cơ hồ toàn bộ tinh mạng đều đang thảo luận chuyện linh lực kia, với lại võ giả tận mắt nhìn

thấy linh lực kia rất nhiều.

Có người nói là võ giả cao giai đang chiến đấu, có người nói là thiên địa dị tượng, cũng có

người nói là bí bảo xuất thế.

Tóm lại, mọi người phân vân, không phải trường hợp cá biệt.

Thẳng đến khi một tấm ảnh Hắc Sâm Lâm xuất hiện.

Kia là một tấm ảnh từ trên cao nhìn xuống, vô cùng rõ ràng.

Chỉ thấy ở giữa Hắc Sâm Lâm xuất hiện một đầu rãnh đen dài, ven đường những nơi đi qua,

cho dù là sơn phong, nham thạch, hay là cây cối, tất cả đều vỡ nát, tạo thành khe rãnh mà

https://thuviensach.vn

mắt thường có thể thấy được, không nhìn thấy điểm cuối.

Nhưng có thể khẳng định là, khe rãnh này, tuyệt đối bao bọc toàn bộ Hắc Sâm Lâm.

Uy năng như thế, cho dù là cường giả Truyền Kỳ cảnh cũng làm không được?

“Thật là khủng khiếp!”

“Ông trời của ta, đây quả thật là chuyện mà nhân loại có thể làm được sao?”

“May mà ta chạy nhanh, không thì ngủm rồi.”

“Hu hu hu, ta vừa thu tọa kỵ liền bị đánh chết.”

“.....”

Cơ hồ khi nhìn đến bức tranh này, Tần Giác liền biết là Lạc Tầm làm, bởi vì hai bên khe rãnh

kia có thểnhìn thấy rõ vết tích cháy đen, vừa hay phù hợp với thuộc tính linh lực của Lạc

Tầm.

Cộng thêm Lạc Tầm giờ phút này đang ở Hắc Sâm Lâm bảo hộ đệ tử mới, trừ hắn ra thì còn

có thể là ai?

Cũng không biết, Lạc Tầm vì sao làm như vậy?

Nghĩ nửa ngày nghĩ mãi mà không rõ, Tần Giác dứt khoát trực tiếp gửi bức ảnh kia cho Lạc

https://thuviensach.vn

Tầm, sau đó hỏi:

“Là ngươi làm sao? ”

Hai người cố ý thêm bạn tốt trên Linh Cơ, tùy thời có thể liên hệ.

Sau một lúc lâu, Lạc Tầm hồi phục:

“Đúng vậy.”

Không chờ cho Tần Giác tiếp tục truy vấn, Lạc Tầm nói tiếp:

“Thật có lỗi, ta không phải cố ý, có một con yêu thú Huyền Giai xuất hiện, tập kích đệ tử

mới, dưới tình thế cấp bách ta liền đánh ra một quyền, không nghĩ tới dùng sức quá độ, kết

quả thành ra như vậy. ”

Tần Giác: “.....”

Dưới tình thế cấp bách một quyền đánh xuyên qua toàn bộ Hắc Sâm Lâm…...

Không biết có bao nhiêu người xui xẻo, bởi vì một quyền này mà mất mạng.

Nếu là ở Huyền Ất Sơn, quả thực không dám tưởng tượng.

“Khụ khụ, lần sau chú ý chút. ”

Tần Giác im lặng.

“Vâng, tiền bối.”

“.....”

https://thuviensach.vn

Kỳ thật tình huống tương tự năm năm trước Tần Giác cũng từng có, khi đó lực lượng của hắn

bỗng nhiên tăng lên nhanh chóng, có chút khống chế không nổi.

Cuối cùng lợi dụng cấm chế cưỡng ép phong ấn mình, mới chậm rãi thích ứng.

Chuyện này ngược lại nhắc nhở Tần Giác, cho dù Lạc Tầm nguyện ý nghe theo bắt ép, nhưng

là trái bom hẹn giờ, nhất định phải nghĩ biện pháp hạn chế lực lượng của hắn lại mới được.

Nghĩ tới đây, Tần Giác lâm vào trầm tư.

bookmark_add Chương 232: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Đã Lâu Không Gặp

Phiên bản Dịch · 1643 chữ

Nghiêm túc mà nói, với tu vi của Lạc Tầm, hắn là sẽ không xuất hiện loại tình huống này mới

đúng, dù sao hắn là tu luyện bình thường tới Thánh Cảnh, không giống Tần Giác như thế,

thường xuyên tăng lên ở biên độ lớn.

Nhưng dù nói thế nào Lạc Tầm cũng là cường giả Thánh Cảnh, phương thức chiến đấu từ

https://thuviensach.vn

trước đến nay cương mãnh cực kỳ, bởi vậy dưới tình thế cấp bách dùng sức quá độ cũng là

bình thường.

Nhưng nếu như là ở Huyền Ất Sơn xảy ra chuyện như vậy, hậu quả quả thực không tưởng nổi

được.

Cho nên, Tần Giác nhất định phải nghĩ biện pháp hạn chế Lạc Tầm một chút.

Nghĩ như vậy, lòng bàn tay Tần Giác hiện ra một đoàn phù văn màu vàng, chuẩn bị quay về

viện của Lạc Tầm, rót nó vào trong người Lạc Tầm.

Phù văn này tác dụng rất đơn giản, có thể hạn chế Lạc Tầm sử dụng linh lực ở Huyền Ất Sơn,

nhưng lại sẽ không tạo bất kì ảnh hưởng gì cho Lạc Tầm.

Nói một cách khác, chỉ cần Lạc Tầm trong phạm vi Huyền Ất Sơn, trừ phi được Tần Giác

đồng ý, nếu không liền không cách nào sử dụng lực lượng vượt qua Chí Tôn cảnh.

Đương nhiên, sau khi Lạc Tầm dần dần thích ứng, Tần Giác có thể cân nhắc triệt hồi phù văn

này.

Về phần chuyện Hắc Sâm Lâm, cho dù ở Nam cảnh gây nên sóng to gió lớn, nhưng may mà

https://thuviensach.vn

không có tạo thành thương vong cho võ giả bình thường, đám người cũng chỉ là cảm thán

menu

Trước Tiếp

linh lực này thật đáng sợ thôi.

Nhưng vẫn có người đi suy đoán, linh lực này rất có thể đến từ cường giả Thành Cảnh ở

Huyền Ất Sơn kia.

Tần Giác dở khóc dở cười, hắn thế mà cái gì cũng chưa làm đó.

Ngày hôm sau, Lạc Tầm mang theo rất nhiều đệ tử mới từ Hắc Sâm Lâm trở về, những đệ tử

mới kia khi mắt thấy tràng cảnh một quyền khai thiên kia của Lạc Tầm, sớm đã xem Lạc Tầm

như thần tượng mà đối đãi, tiền hô hậu ủng, hận không thể tất cả đều bái hắn làm thầy, điểm

này, chỉ sợ Bạch Nghiệp sao cũng không nghĩ tới.

“Tiền bối, người tìm ta có chuyện gì.”

Thật vất vả thoát khỏi những đệ tử mới kia, Lạc Tầm đi tới chỗ sườn đồi, cẩn thận từng li

từng tí nói.

https://thuviensach.vn

Hô!

Lời còn chưa dứt, một ánh sáng bắn vào trong người Lạc Tầm, biến mất không thấy nữa.

“Cái này…...”

Lạc Tầm kinh hãi, tình huống này là sao?

Hắn cảm giác trong cơ thể mình phần lớn linh lực lại hao mòn, đồng thời dần dần không bị

khống chế.

“Đừng sợ, nó chỉ là tạm thời hạn chế linh lực của ngươi mà thôi, rời khỏi phạm vi Huyền Ất

Sơn, liền sẽ tự giải trừ, xem như là trừng phạt cho ngươi lần này. ”

Tần Giác thản nhiên nói, mặt không biểu tình.

“Vâng.”

Lạc Tầm sững sờ, không dám phản bác.

Không có cách nào, ai bảo chính hắn không cẩn thận dùng sức quá độ chi?

Lạc Tầm không phải là đồ ngốc, làm sao có thể không rõ Tần Giác vì sao hạn chế lực lượng

của hắn, bởi vậy trong lòng không một câu oán hận nào.

Nhưng mà Tần Giác có thể trong nháy mắt cầm cố lại phần lớn linh lực của hắn, loại thủ

https://thuviensach.vn

đoạn này, quả thực không thể tưởng tượng, khó trách có thể miểu sát đại trưởng lão.

Lạc Tầm càng ngày càng tin, Tần Giác là cường giả Đại Thánh Cảnh.

Thời gian sau này, Huyền Ất Sơn lần nữa khôi phục lại yên tĩnh.

Tần Giác mỗi ngày như thường lệ uống rượu đi ngủ, ngẫu nhiên trêu đùa Vân Tịch hoặc là Kỳ

Lân một chút, thư giãn thích ý.

Lạc Vi Vi thì dưới sự chỉ điểm của Lạc Tầm cùng khắc khổ tu luyện, thành công bước vào Địa

Giai.

Bạch Nghiệp cũng vui vẻ luyện chế đan dược, chỉ là thường xuyên sẽ nổ lô.

Từ sau khi Tần Giác đem tài nguyên tu luyện đã vơ vét giao cho Bạch Nghiệp, Bạch Nghiệp

liền không còn vì tài liệu luyện đan mà lo lắng, có thể nói quên cả trời đất.

Tóm lại, mỗi người đều đang làm chuyện mình nên làm, không có chuyện kinh thiên động

địa gì xảy ra, cũng không có ngoại địch xâm lấn.

So với lúc trước chạy loạn khắp nơi, Tần Giác càng thích cuộc sống này, cuối cùng có thể

nghỉ ngơi thật tốt.

Thời gian qua mau, nhật nguyệt thay đổi, bất tri bất giác, thời tiết đã trở nên hơi se lạnh, lá

https://thuviensach.vn

cây khô héo dần rơi xuống, phủ kín mặt đất, nhìn đẹp vô cùng.

Nhưng mà Tần Giác ở chỗ sườn đồi vẫn bốn mùa như mùa xuân, không có chút biến hóa

nào.

Phải biết, nơi này của Tần Giác chính là chỗ trồng phần lớn Linh Thụ, làm sao có thể bị thời

tiết ảnh hưởng.

Mặt khác, đáng nhắc tới chính là, khoảng thời gian này Kỳ Lân từ Thiên Giai trung kỳ tấn cấp

đến Thiên Giai hậu kỳ, Vân Tịch cũng thành công bước vào Địa Giai trung kỳ, tiềm lực vô tận.

Cộng thêm đám người Lạc Vi Vi, Mộc Tử Thất, Tần Giác cơ hồ đã có thể nhìn thấy tương lai

của Huyền Ất Sơn.

Nói không chừng đến cuối cùng, Bạch Nghiệp mới là yếu nhất.

Cùng lúc đó, Bạch Nghiệp tựa hồ cũng ý thức được địa vị của mình đang bị uy hiếp, đột

nhiên tuyên bố muốn bế quan tu luyện.

Cái này Tần Giác quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Bởi vì từ sau khi hắn gia nhập Huyền Ất Sơn, liền chưa bao giờ thấy qua Bạch Nghiệp bế

https://thuviensach.vn

quan, thậm chí ngay cả tu luyện cũng rất ít.

Trên thực tế, đối với Bạch Nghiệp, Tần Giác cũng không tính là đặc biệt hiểu rõ, mặc dù hai

người là sư huynh đệ, lại ở chung mười năm, nhưng Bạch Nghiệp trước đó làm qua cái gì, Tần

Giác hoàn toàn không biết,

Nếu không phải lần trước lúc tham gia yến hội của sáu đại gia tộc, gặp được Dạ Dao cùng

Nhan Tịch, Tần Giác khả năng cũng không biết Bạch Nghiệp là cố ý áp chế tu vi, ngụy trang

thành bộ dáng lão già.

Nhưng mà có thể khẳng định là, thiên phú tu luyện của Bạch Nghiệp tuyệt đối không kém,

cho dù rất ít bế quan, cùng cưỡng ép áp chế tu vi, hắn vẫn không thua gì những đệ tử hạch

tâm của đại tông môn, thậm chí còn hơn.

“Sư đệ, về sau Huyền Ất Sơn liền giao cho ngươi. ”

Vỗ bả vai Tần Giác, Bạch Nghiệp trầm giọng nói.

“.....”

Loại giọng nói này, không biết chỉ sợ còn tưởng rằng Bạch Nghiệp muốn treo.

“Bớt đi, ngươi biết ta đối với phương diện này không hứng thú.”

https://thuviensach.vn

Tần Giác trợn mắt, không chút khách khí nói.

“Ha ha ha, ý của ta là, nếu như khoảng thời gian này Huyền Ất Sơn gặp phải phiền toái gì, liền

giao cho ngươi.”

Bạch Nghiệp cười nói.

Tần Giác: “.....”

Làm sao nghe ra ta giống như cái công cụ hình người vậy?

Nói lại thì, hiện tại Nam cảnh còn có thế lực nào dám đắc tội với Huyền Ất Sơn?

Cho dù không cần hắn xuất thủ, Lạc Tầm cũng có thể nhẹ nhõm giải quyết.

“Ngươi muốn bế quan bao lâu?”

Tần Giác hỏi.

“Ngắn thì hai tháng, dài thì nửa năm.”

Bạch Nghiệp hơi chút trầm ngâm, đáp.

Hắn bế quan lần này, chuẩn bị trùng kích Chí Tôn cảnh trung kỳ, ít nhất cần thời gian mấy

tháng.

Đây là dưới tình huống hắn đã áp chế tu vi nhiều năm, đồng thời có được tài nguyên tu luyện

khổng lồ, đổi thành người khác, căn bản không có khả năng.

https://thuviensach.vn

“Lâu như vậy?”

Tần Giác kinh ngạc.

“Làm sao, không nỡ?”

“Không phải, ta đang nghĩ, cuối cùng có thể an tĩnh một chút, không cần nghe tiếng nổ.”

Bạch Nghiệp: “.....”

Cho dù trong lòng rất khó chịu, nhưng dường như tìm không ra lý do phản bác gì.

Hai ngày sau, Bạch Nghiệp chính thức bế quan, bởi vì đại trưởng lão thân ở Diêu Quang

thành, Huyền Ất Sơn chỉ có thể tạm thời giao cho Mộc Tử Thất quản lý.

May mà trước đó, Mộc Tử Thất cũng đã bắt đầu xử lý sự vụ của Huyền Ất Sơn, cho nên thuận

buồm xuôi gió, hoàn toàn không cần lo lắng.

Trọng yếu nhất chính là, Mộc Tử Thất chính là cường giả Truyền Kỳ cảnh, coi như gặp phải

một ít chuyện khó giải quyết, cũng có thểdựa vào vũ lực cưỡng ép giải quyết, lại có Lạc Tầm

phụ trợ, có Bạch Nghiệp hay không đều không có gì khác biệt.

Hô!

https://thuviensach.vn

Gió nhẹ thổi qua, bầu trời hơi có vẻ âm trầm, bốn phía Huyền Ất Sơn chẳng biết từ lúc nào

xuất hiện một tầng sương mù, như ẩn như hiện, nhìn từ đằng xa, có loại cảm giác mông lung

khó tả.

Tần Giác dụi con mắt, mơ màng đẩy cửa ra.

“Hửm?”

Vốn dĩ vẻ mặt lười biếng Tần Giác mở to mắt, bỗng nhiên sửng sốt, xém chút nữa cho là

mình nhìn lầm.

“Tiền bối, đã lâu không gặp.”

bookmark_add Chương 233: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Công Lược

Phiên bản Dịch · 1608 chữ

“Đã lâu không . ”

Bên cạnh sườn đồi một nữ tử áo trắng như tuyết, duyên dáng yêu kiều, tựa như tiên nữ đi ra

từ trong tranh, phong hoa tuyệt đại, khiến người khác nhịn không được sinh ra mê luyến.

Mà với tâm cảnh của Tần Giác, cũng có hơi thất thần.

“Ngươi sao lại tới đây?”

https://thuviensach.vn

Một hồi lâu sau, Tần Giác rốt cục kịp phản ứng, vô thức hỏi.

“Tiền bối không phải nói có thể tới tìm người sao?”

Nữ tử thè lưỡi, hoạt bát nói.

Người đến không phải người lạ, chính là Tô Ngạn đã từng cùng Tần Giác tiến về Trung Châu

thánh địa, đồng thời mấy tháng chưa gặp.

Thời khắc này Tô Ngạn so với lúc gặp mặt ban đầu không thể nghi ngờ là nhu hòa hơn rất

nhiều, đã không còn loại lạnh lùng cự tuyệt người ta ở ngoài ngàn dặm kia, linh lực trong cơ

thể cũng ẩn hiện ra phong lôi chi ý, hiển nhiên lại có tiến bộ.

“Ách…...Không sai.”

Tần Giác sững sờ, lúc này mới nhớ tới chính mình lúc trước đã đáp ứng người ta, có thể tùy

thời đến tìm hắn.

Chỉ là đi qua lâu như vậy, Tần Giác xém chút quên.

“Kỳ thật đây không phải ta lần đầu tiên tới.”

menu

Trước Tiếp

https://thuviensach.vn

Nữ tử che miệng cười khẽ, nói:

“Chỉ là lần trước lúc đến, tiền bối không có ở đây.”

Nghe vậy, Tần Giác cười khổ nói:

“Khả năng ta có việc ra ngoài.”

Nếu không có gì ngoài ý muốn, Tô Ngạn lần trước đến, hắn hắn là căn bản không có ở Linh

Ương giới, mà là Địa Ngục giới hoặc là Huyền Cơ giới, cô gái này tìm không thấy hắn là rất

bình thường.

“Ngươi chờ ở đây bao lâu rồi? ”

Tần Giác đổi chủ đề, tránh xấu hổ.

“A…...Nửa canh giờ đi.”

Tô Ngạn suy tư nói.

Nửa canh giờ?

Tần Giác nhẹ nhàng thở ra, cũng không quá lâu.

Bởi vì hiện tại Huyền Ất Sơn đã trở thành ‘Thánh địa’ của Nam cảnh, không có võ giả cao giai

nào dám tùy tiện trêu chọc.

Cho nên Tần Giác gần đây ngủ dậy cảm giác bên ngoại chẳng có gì thú vị nữa, nếu không thì

https://thuviensach.vn

không có khả năng không phát hiện nữ tử này được.

“Đúng rồi tiền bối, đây là lễ vật ta chuẩn bị cho người.”

Dường như nhớ tới cái gì, Tô Ngạn từ trong nhẫn trữ vật lấy ra hai bình linh tửu, đưa cho Tần

Giác.

“Hửm? Linh tửu ngàn năm?”

Tần Giác kinh ngạc:

“Ngươi lấy thứ này từ đâu?”

Ngay cả linh tửu trong hầm rượu của Thiên Cơ Tông, nhiều nhất cũng chỉ có mấy trăm năm

mà thôi, Tô Ngạn lại có thể lấy ra linh tửu ngàn năm.

“Tông chủ đời trước của Phong Lôi Tông ta rất thích uống linh tửu, những linh tửu này đều là

do trước kia hắn để lại.”

Kỳ thật Tô Ngạn còn có một số lời không nói, chính là cho dù nàng là Thánh nữ Phong Lôi

Tông, nhưng muốn lấy được hai bình linh tửu này, nhất định phải được tông chủ đương

nhiệm và các trưởng lão đồng ý.

https://thuviensach.vn

May mà sau khi nàng tiến giai Chí Tôn cảnh, địa vị lên cao như thủy triều dâng, ngược lại là

không có ai đặc biệt làm khó nàng.

“Đã như vậy, vậy ta liền cung kính không bằng tuân mệnh.”

Tần Giác nhận linh tửu, hít một hơi thật sâu, lộ ra dáng vẻ say mê.

“Rất thơm.”

Dù còn chưa mở ta, Tần Giác đã có thểngửi được mùi thơm nồng nặc bên trong, thế là lập

tức không đợi nữa mà uống một hớp.

Không giống với linh tửu ngàn năm của Linh tộc bên trong Vô Cực bí cảnh, bình linh tửu này

hương vị càng thanh hơn, dư vị vô tận, với lại ngọt vô cùng, hơi giống với rượu trái cây.

Cho dù là người bình thường không uống rượu, tin chắc cũng sẽ thích.

Cũng không biết có thể chịu nổi hay không.

“Thế nào?”

Tô Ngạn nhịn không được hỏi thăm, vẻ mặt chờ mong.

“Rất được.”

Tần Giác hài lòng nhẹ gật đầu.

https://thuviensach.vn

“Ha ha, ta biết mà.”

Tô Ngạn vui vẻ nhảy dựng lên, vẻ mặt tuyệt mỹ vui sướng.

Nếu để cho những đệ tử trong Phong Lôi Tông biết, thần nữ trong lòng bọn họ bởi vì một

câu của người khác mà vui vẻ như vậy, không biết sẽ có cảm tưởng gì.

“Nếu không ngươi cũng uống một ngụm?”

Tần Giác cười nói.

“Được.”

Tô Ngạn hai mắt sáng lên, liên tục gật đầu.

Tần Giác: “.....”

Kỳ quái, vì sao luôn cảm thấy không đúng chỗ nào đó?

Mình đây có được tính là làm hư ‘tiểu bằng hữu’ không?

Lời đã nói ra sao có thể rút lại, Tần Giác chẳng thể đổi ý, đành phải để Tô Ngạn uống một

ngụm.

“Rất ngọt.”

Tô Ngạn hơi kinh ngạc, dường như cũng không biết linh tửu sẽ có vị như vậy.

“Ừm, hẳn là dùng linh quả ủ chế.”

Tần Giác thản nhiên nói.

https://thuviensach.vn

Hắn mặc dù không biết cất rượu, nhưng ở phương diện uống rượu này lại không có đối thủ,

cho dù là rượu gì, chỉ cần uống một ngụm, liền có thể biết được thành phần đại khái.

“Thì ra là vậy a.”

Tô Ngạn giật mình.

“A, là ngươi, ngươi sao chạy đến đây được vậy.”

Lúc này, Vân Tịch kết thúc tu luyện, từ bên cạnh bay tới, tràn ngập địch ý nói.

“Nhóc con, ta thế mà có chuẩn bị lễ vật cho ngươi đó.”

Lời vừa nói ra, Vân Tịch lập tức vọt tới trước mặt Tô Ngạn:

“Lễ vật gì?”

“Đương nhiên cũng là linh tửu!”

Tô Ngạn lần nữa lấy ra hai bình linh tửu, dụ dỗ nói.

So với linh tửu đưa cho Tần Giác, năm của hai bình linh tửu này đại khái chỉ có khoảng trăm

năm, nhưng vẫn tản ra mùi thơm nồng.

“Oa, cảm tạ!”

Không đợi Tô Ngạn buông tay, Vân Tịch trực tiếp đoạt lấy hai bình linh tửu còn to hơn cả

https://thuviensach.vn

mình, vui vẻ chạy đến một bên uống.

Tần Giác: “.....”

Thấy không, đây chính là cảnh tượng “tiểu bằng hữu” bị dạy hư đó.

Nếu như trời cao có thể cho Tần Giác cơ hội một lần nữa, hắn tuyệt đối sẽ không dùng linh

tửu đổ cho Vân Tịch.

“Ngươi lần này đến đây, có chuyện gì không?”

Bất đắc dĩ nhún vai, Tần Giác hỏi.

“Có…Không có?”

“.....”

Đây là ý gì?

Tần Giác có chút ngơ ngác.

“Không có, không có.”

Chần chờ một lát, Tô Ngạn lắc đầu nói:

“Ta lần này đến đây, chính là muốn thăm tiền bối một lát.”

“.....”

Trong lúc nhất thời, Tần Giác lại không biết trả lời kiểu gì, đành phải đổi chủ đề:

“Khụ khụ, ta cũng có đồ muốn cho ngươi.”

https://thuviensach.vn

Nói xong, Tần Giác lấy ra một chiếc vòng ngọc, đưa đến trước mặt Tô Ngạn.

“Đây là cái gì?”

Tô Ngạn sắc mặt đỏ bừng, nhịn không được nhớ tới chiếc gương đồng lần trước Tần Giác

đưa cho nàng.

“Linh khí Truyền Kỳ.”

Tần Giác giải thích nói:

“Đeo lên tay, có thể giúp ngươi ngăn cản ba lần công kích toàn lực của cường giả Truyền Kỳ

cảnh, mỗi lần phát động, vòng ngọc sẽ truyền tống ngươi đi mấy trăm dặm, thoát khỏi nguy

hiểm.”

Linh khí Truyền Kỳ này là đồ mà Tần Giác vơ vét được ở chỗ Linh tộc, bởi vì không có tác

dụng gì với hắn, cho nên vẫn luôn bị ném vứt trong góc nhẫn trữ vật, hiện tại vừa hay có thể

đưa cho Tô Ngạn.

“A! Trân quý như vậy, ta không thể nhận.”

Tô Ngạn kinh hãi, toàn bộ Phong Lôi Tông cũng chỉ có hai món linh khí Truyền Kỳ mà thôi,

nàng sao có thể tùy tiện nhận lấy.

https://thuviensach.vn

“Ngươi cảm thấy ta cần cái này sao?”

Tần Giác ý vị thâm trường nói.

“Cái này…...”

Tô Ngạn lập tức không phản bác được.

“Đeo lên đi.”

“.....”

Do dự thật lâu, Tô Ngạn cuối cùng vẫn nhận lấy vòng ngọc, đeo nó lên tay.

Có linh khí Truyền Kỳ này, chỉ cần đối phương không phải Thánh Cảnh, Tô Ngạn tương

đương với việc nhiều thêm ba mạng nữa.

“Đa tạ tiền bối.”

Hít một hơi thật sâu, Tô Ngạn nghiêm mặt nói:

“Cái kia… là điểm tâm ta làm cho người ăn thử.”

“Hả?”

Tần Giác khẽ giật mình, sao lại đột nhiên chuyển đến ăn rồi?

“Ách…...Cũng được, dù sao ta còn chưa ăn điểm tâm.”

Tần Giác mờ mịt nói.

Vừa dứt lời, trước mặt Tô Ngạn bỗng nhiên xuất hiện vật dụng phòng bếp đầy đủ cùng các

https://thuviensach.vn

loại nguyên liệu nấu ăn tươi mới, hiển nhiên là có chuẩn bị mà đến.

Trong ấn tượng của Tần Giác, Tô Ngạn thân là Thánh nữ Phong Lôi Tông, lại là võ giả cao

giai, hẳn là không biết làm cơm, điểm này, từ đoạn thời gian bọn hắn ở Trung Châu kia có thể

nhìn ra được.

Nhưng Tần Giác không biết là, Tô Ngạn lần này sau khi trở lại tông môn, trừ cố gắng tu luyện

ra, còn cố ý lén học nấu cơm thế nào, chính là vì công lược Tần Giác!

bookmark_add Chương 234: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Thông Đạo Truyền Tống

Phiên bản Dịch · 1618 chữ

Huyền Ất Sơn, sườn đồi.

Mùi thơm tràn ngập, khiến người khác thèm nhỏ dãi.

Kỳ Lân cùng Vân Tịch đều bị hấp dẫn tới, hai mắt nhìn chằm chằm đồ ăn trước mặt, nhịn

không được chảy nước bọt.

Từ sau khi đi theo Tần Giác, hưởng qua mỹ vị thịt chín, Kỳ Lân với Vân Tịch triệt để luân

hãm, biến thành một tên ăn hàng chính cống.

https://thuviensach.vn

Nếu không phải Tần Giác ở bên cạnh cộng thêm Tô Ngạn lại cho nó một loại cảm giác nguy

cơ mãnh liệt, chỉ sợ nó đã sớm xông lên trực tiếp cướp đoạt.

Không thể không nói, tài nấu nướng của Tô Ngạn tăng lên rõ rệt, trước đó, nàng nhiều nhất

cũng chỉ biết nướng thịt thôi.

Hiện tại không chỉ có thể làm ra mười mấy loại thức ăn, mà lại mỗi loại đều tản ra mùi thơm

mê người, hiển nhiên ở phương diện này bỏ ra không ít cực khổ.

Mặc dù sau Địa Giai đã có thể lợi dụng linh lực duy trì thân thể, không dính khói lửa trần

gian.

Nhưng thế lực võ đạo giống Phong Lôi Tông này, khó tránh khỏi sẽ thường xuyên chiêu đãi

một số võ giả đến từ địa phương khác, cho nên trong tông môn từ đầu đến cuối đều có đầu

bếp tồn tại.

Tô Ngạn chính là lĩnh giáo một vị đầu bếp trong đó mới có được trù nghệ hiện tại.

menu

Trước Tiếp

https://thuviensach.vn

Cũng không nên xem thường những đầu bếp này, bởi vì rất nhiều nguyên liệu nấu ăn đều

trân quý vô cùng, cho nên nếu muốn nhậm chức ở Phong Lôi Tông, chí ít thực lực cũng phải

Thiên Giai.

Mặt khác, những đầu bếp này còn có thể căn cứ theo công pháp tu luyện của võ giả, làm ra

linh thực khác nhau, trợ giúp tu luyện.

Đứng ở góc độ nào đó mà nói, hơi giống với luyện đan sư.

Khác biệt chính là, luyện đan sư luyện chế đan dược thường chỉ cần một lát liền có hiệu quả,

mà linh thực thì là vô tri vô giác cải biến thân thể, trong thời gian ngắn rất khó phát hiện.

Võ giả Địa Giai trở xuống nếu là thời gian dài sử dụng linh thực, có thể dần dần tẩy tủy vạch

xương, phát triển kinh mạch.

Bởi vậy một linh trù đỉnh cấp, thường có thể khiến thiên phú tu luyện của đệ tử cấp thấp

tăng lên một cấp bậc, quả thật là thứ trọng yếu đối với thế lực võ đạo.

“Thế nào? ”

Đôi mắt đẹp của Tô Ngạn trừng trừng, mặt mũi tràn đầy khẩn trương, vừa rồi lúc Tần Giác

https://thuviensach.vn

uống linh tửu hỏi thăm quả thực không có sai biệt.

Ở đối diện, Tần Giác kẹp lên một miếng linh thực nhét vào trong miệng, sau một lúc lâu kinh

ngạc nói:

“Ăn ngon. ”

Nói thật, Tần Giác làm sao cũng không nghĩ tới, Tô Ngạn lại có thể làm ra đồ ăn mỹ vị như

vậy, đây là Thánh nữ Phong Lôi Tông hắn quen biết sao?

“A!”

Tô Ngạn lần nữa cao hứng nhảy dựng lên, toát ra vui sướng vô cùng.

Mặc kệ như thế nào, cố gắng mấy tháng cuối cùng không có uổng phí.

Phải biết, từ sau khi trở về từ Trung Châu thánh địa, Tô Ngạn mỗi ngày trừ tu luyện ra,còn cố

ý nhín chút thời gian lén học tập trù nghệ, cực kì khắc khổ.

Cho dù chỉ đổi được một câu ăn ngon của Tần Giác, nhưng với Tô Ngạn mà nói, đây hết thảy

đều đáng giá.

“Đúng rồi, tiền bối, đó là cái gì?”

Tô Ngạn lúc đầu định chia cho Vân Tịch một chút, nhưng chợt phát hiện Kỳ Lân ở bên cạnh,

https://thuviensach.vn

hơi sững sờ.

“A, nó tên Kỳ Lân là sủng vật của ta. ”

Tần Giác thuận miệng giải thích nói.

“Ngao ô ~ chủ nhân, ta là Lam Nhãn Hắc Khuyển thú. ”

Kỳ Lân ngửa mặt lên trời thét dài, ý muốn vãn hồi cho bản thân chút mặt mũi, nó không rõ,

Tần Giác vì sao luôn gọi nó là Kỳ Lân.

“Ta nói ngươi là Kỳ Lân, ngươi chính là Kỳ Lân, với lại, còn gọi bậy, ta liền đem ngươi thiến. ”

Tần Giác thản nhiên nói.

“A.”

Kỳ Lân bị dọa đến vội vàng cúi đầu nhận sai, nó cũng không muốn biến thành một con yêu

thú không có tôn nghiêm.

Ách…..Có vẻ như nó hiện tại đã không có tôn nghiêm.

“Sủng vật của tiền bối sao, thật đáng yêu a.”

Tô Ngạn đưa tay vuốt đầu Husky, cười nói.

“Ngao ô.”

Kỳ Lân lập tức lui ra phía sau, không muốn để Tô Ngạn đụng vào.

“Ha ha ha, đừng sợ, ta cho ngươi đồ ăn a.”

https://thuviensach.vn

Tô Ngạn cầm lấy một miếng thịt thú dụ dỗ nói.

Thấy thế, Kỳ Lân vẻ mặt khinh thường, nó thế nhưng là Lam Nhãn Hắc Khuyển thú cao cao

tại thượng, làm sao lại bởi vì một chút đồ ăn liền bị mua chuộc.

Cho dù là chết đói, từ nơi này nhảy xuống, nó cũng tuyệt đối sẽ không ăn một miếng!

.....

“Oạch oạch. ”

Kỳ Lân một bên từng ngụm từng ngụm nuốt thịt thú, một bên nằm sấp trên mặt đất, tùy ý

Tô Ngạn ‘chà đạp’ .

Không chỉ không có chút nào chán ghét, ngược lại còn lộ ra vẻ mặt hưởng thụ, nơi nào còn

bộ dáng cao ngạo vừa rồi.

Tần Giác: “.....”

Quả nhiên, cho dù là ai, đều chạy không khỏi định luật mùi thơm!

Đồ vô dụng!

Nghĩ tới đây, Tần Giác tiện tay kéo xuống một miếng thịt thú cho vào miệng, thật là thơm!

Một nén hương sau, Tần Giác cơm nước no nê, nhịn không được tán dương nói:

https://thuviensach.vn

“Nghĩ không ra ngắn ngủi mấy tháng, tài nấu nướng của ngươi lại tiến bộ lớn như vậy, nếu

mỗi ngày đều có thể ăn thì hay quá rồi.”

Làm một trạch nam, nếu có người có thể làm thay, Tần Giác đương nhiên không muốn tự

mình động thủ.

“Ta có thể mỗi ngày đều làm cho tiền bối.”

Tô Ngạn bật thốt lên.

“? ? ?”

“Ách…...Ý của ta là, nếu như tiền bối muốn ăn, lúc nào cũng có thể liên hệ ta.”

Nhận ra được trong lời này có nghĩa khác, Tô Ngạn cực kỳ lúng túng, vội vàng giải thích nói.

“Như thế có hơi phiền phức.”

Tần Giác dở khóc dở cười.

Mặc dù Huyền Ất Sơn hiện tại đã đứng hàng tứ đại tông môn, đồng thời được xưng là Thánh

địa của Nam cảnh, nhưng chỗ ở vẫn vắng vẻ, cách khu vực trung tâm mười mấy vạn dặm.

Cho dù là võ giả Chí Tôn cảnh, nếu không có truyền tống trận, cũng phải mất mấy ngày mới

https://thuviensach.vn

có thể xuyên qua, Tần Giác làm sao lại vì chút chuyện nhỏ này, mà để cho Tô Ngạn chạy tới

chạy lui.

“Cũng đúng. ”

Nghe vậy, Tô Ngạn hơi có vẻ thất vọng, nhưng lập tức lại nói:

“Tiền bối cũng biết thần thông không gian đi chứ?”

Khi tận mắt nhìn thấy Tần Giác miểu sát cường giả Thánh Cảnh, Tô Ngạn rất rõ Tần Giác

mạnh cỡ nào, ngay cả Linh tộc một trong mười hai Thánh tộc cũng có thể san bằng, còn có

chuyện gì là hắn làm không được ?

“Đúng vậy, có chuyện gì sao?”

Tần Giác nghi hoặc.

“Nếu như tiền bối không ngại, có thể tạo một thông đạo truyền tống giữa Huyền Ất Sơn và

Phong Lôi Tông, như vậy ta có thể thường xuyên đến nấu cơm cho tiền bối. ”

Tô Ngạn đề nghị.

“? ? ? ”

Tần Giác khẽ giật mình, vì sao hắn luôn cảm thấy là lạ ở chỗ nào?

https://thuviensach.vn

“Chuyệnnày xác thực có thể. ”

Hơi chút trầm ngâm, Tần Giác nói ra:

“Nhưng ngươi xác định có nhiều thời gian như vậy sao?”

“Yên tâm đi tiền bối, ta hiện tại đã tiến giai Chí Tôn cảnh, có thể cùng trưởng lão sánh vai,

thời gian rất nhàn nhã.”

Tô Ngạn cười tủm tỉm nói.

“.....”

“Vậy được.”

Thở dài, Tần Giác tản ra linh thức, nhanh chóng xác định vị trí của Phong Lôi Tông, đồng

thời căn cứ khí tức của Tô Ngạn, tìm tới chỗ nàng ở.

Ông!

Sau một khắc, trên người Tần Giác phát ra ánh sáng chói mắt, biến vào hư không, thần bí

khó lường.

Ánh sáng vẫn tiếp tục khoảng ba giây sau đó dần dần tiêu tán, nhưng mà xung quanh vẫn

không có bất kỳ biến hóa nào.

“Xong rồi.”

https://thuviensach.vn

Tần Giác trầm lặng nói.

“Nhanh như vậy?”

Tô Ngạn nháy mắt, vẻ mặt mờ mịt, thông đạo truyền tống ở chỗ nào?

“Ngươi đi lên phía trước một bước, sau đó vận chuyển linh lực thử.”

“A.”

Tô Ngạn theo lời làm theo, đi ra một bước, thử vận chuyển linh lực.

Ông!

Trong chốc lát, Tô Ngạn chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, cả người đầu choáng váng hoa mắt,

xém chút ngất đi.

Khi nàng tỉnh táo lại, đã xuất hiện bên trong Phong Lôi Tông, dù là Tô Ngạn biết Tần Giác rất

mạnh, vẫn còn có chút khó có thể tin.

Mười mấy vạn dặm cứ như vậy vượt qua rồi?

“Thế nào, không có lừa ngươi chứ?”

Không gian bên cạnh có chút vặn vẹo, thân hình Tần Giác xuất hiện theo.

bookmark_add Chương 235: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Gặp Nhau

Phiên bản Dịch · 1621 chữ

https://thuviensach.vn

Phong Lôi Tông, khu vực trung tâm, Tần Giác chắp hai tay ra sau lưng, đứng trong viện của

Tô Ngạn, đưa mắt nhìn bốn phía, biểu lộ ý vị thâm trường.

Mặc dù bây giờ đã ngã ra khỏi tứ đại tông môn, nhưng Phong Lôi Tông dù sao cũng đã cường

đại hơn ngàn năm, nội tình thâm hậu, chiếm cứ tài nguyên tu luyện cực kì phong phú.

Vô luận là thực lực, hay là uy vọng, đều vượt xa sáu đại gia tộc.

Trong tầm mắt của Tần Giác, Phong Lôi Tông ở trong một vùng núi, các loại kỳ hoa dị thảo

khắp nơi có thể thấy được, xanh um tươi tốt, mà phần lớn đều là linh thực.

Có thanh tuyền lưu động, hóa thành ngân hà rơi xuống, kích thích từng tầng gợn sóng.

Nơi xa, tòa viện hoa lệ sừng sững ở giữa đỉnh núi, linh khí nồng đậm vô cùng, cơ hồ không

khác gì tiên cảnh.

Nếu không phải những năm gần đây nhân tài tàn lụi, chỉ sợ Phong Lôi Tông cũng sẽ không

luân lạc tới loại tình trạng này.

May mà phong lôi lão tổ chính là vì chống lại Tử Linh tộc mà chết, lại có ba đại tông môn còn

lại che chở, chỉ cần trong đoạn thời gian này lại xuất hiện cường gải Truyền Kỳ cảnh lần nữa,

https://thuviensach.vn

Phong Lôi Tông liền có thể trở lại tứ đại tông môn.

Ách, không đúng, hẳn là ngũ đại tông môn.

Bất quá xem ra thì, gánh nặng này rất có thể phải rơi vào trên người một nữ nhân.

“Phong cảnh rất được…”

menu

Trước Tiếp

Tần Giác lẩm bẩm, ánh mắt thâm thúy.

Cho dù Huyền Ất Sơn đã trở thành tồn tại chí cao vô thượng ở Nam cảnh, nhưng bởi vì chỗ

vắng vẻ, nội tình kém cỏi, trước mắt căn bản là không có cách cùng Phong Lôi Tông và các

thế lực võ đạo khác so sánh.

Ưu thế duy nhất e rằng cũng chỉ có hai người Tần Giác cùng Lạc Tầm này tuyệt đối áp đảo

cường giả siêu cấp của Nam cảnh.

Đương nhiên, dựa theo tốc độ phát triển hiện tại, dù cho không có Tần Giác cùng Lạc Tầm,

tin tưởng không được bao lâu, Huyền Ất Sơn cũng có thể giống Phong Lôi Tông.

https://thuviensach.vn

Một bên khác, Tô Ngạn rốt cục kịp phản ứng:

“Đa tạ tiền bối.”

“Ha ha, cám ơn ta làm gì, hẳn là ta cám ơn ngươi mới đúng.”

Phất phất tay, Tần Giác không quan trọng nói.

“Đúng, thông đạo truyền tống này ta thiết lập chỉ có hai người chúng ta có thể kích hoạt, tốt

nhất là đừng nói cho người khác biết. ”

“Ừm!”

Tô Ngạn liên tục gật đầu, nàng che giấu còn không kịp, sao có thể nói cho người khác biết

được chứ?

Đây là bí mật giữa hai người bọn họ!

Nhiều nhất là thêm Kỳ Lân cùng Vân Tịch.

Đáng nhắc tới chính là, tòa viện của Tô Ngạn rộng lớn vô cùng, chừng mấy ngàn mét vuông,

vườn hoa, ao nước, phòng tu luyện, cái gì cần có đều có, bên trongcòn bố trí một tòa Tụ Linh

trận, linh khí mờ mịt như khói, tùy tiện tu luyện mấy phút, đều không thua gì ở bên ngoài tu

luyện nửa ngày.

https://thuviensach.vn

Với lại bởi vì thân phận của Tô Ngạn đặc thù nên phụ cận đều do tất cả các trưởng lão trấn

thủ, phòng ngừa Tô Ngạn xuất hiện ngoài ý muốn gì.

Dù sao nếu không nói quá thì Tô Ngạn chính là hy vọng tương lai của Phong Lôi Tông, nhất

là sau khi nàng tiến giai Chí Tôn cảnh, địa vị cơ hồ gần với tông chủ.

Mà giờ khắc này, lại hoàn toàn không ai phát giác được Tần Giác đến.

“Tiền bối, muốn đi xem một chút không.”

Do dự một chút, Tô Ngạn mời.

“Hả?”

Tần Giác sững sờ, bất giác nói:

“Được.”

Lập tức dưới sự dẫn đầu của Tô Ngạn, hai người xuyên qua giả sơn, vườn hoa, đi tới một

trước một căn nhà gỗ hai tầng.

Nhìn từ bên ngoài nhà gỗ có chút đơn sơ, không có hoa lệ xa xỉ như trong tưởng tượng của

Tần Giác.

Rất khó tưởng tượng, Thánh nữ Phong Lôi Tông thế mà lại ở chỗ bình thường như thế.

https://thuviensach.vn

Tiến vào nhà gỗ, bên trong vẫn đơn sơ vô cùng, nhưng lại mang đến cho người ta một loại

cảm giác khó mà hình dung được.

Tần Giác nhíu mày, tản ra linh thức, rốt cục phát hiện chỗ không đúng.

“Đây là…...Một món Linh khí?”

Tần Giác hơi kinh ngạc.

“Hắc hắc, quả nhiên không gạt được tiền bối.”

Tô Ngạn cười nói:

“Căn nhà gỗ này gọi là Phong Lôi Các, là một trong hai món Linh Khí Truyền Kỳ trấn tông

của Phong Lôi Tông bọn ta, hiện tại là trạng thái bình thường, nếu như đổi thành hình thái

chiến đấu, có thể tạo ra lực phá hoại có quy mô lớn.”

Dựa theo lời Tô Ngạn nói, chỉ có Thánh nữ hoặc là Thánh tử mới có tư cách sử dụng Phong

Lôi Các.

Nhưng không thể tùy tiện mang ra khỏi phạm vi Phong Lôi Tông, trừ phi được tông chủ cùng

hội trưởng lão đồng ý.

https://thuviensach.vn

Trên thực tế, với tu vi hiện tại của Tô Ngạn không có cách nào điều khiển thuần thục Phong

Lôi Các.

Với lại trong phạm vi Phong Lôi Tông,Phong Lôi Các có trận pháp gia trì, uy lực đại tăng,

tương đương với nửa cường giả Truyền Kỳ cảnh, không để Tô Ngạn mang đi ra ngoài cũng là

bình thường.

“Đây là chỗ bình thường ta hay tu luyện, ở bên trong có thể làm ít được nhiều.”

Tô Ngạn nói bổ sung.

Xác thực, Tần Giác cóthể cảm giác rõ ràng linh khí bên trong nhà gỗ nồng đậm hơn so với

phía bên ngoài, với lại ẩn hiện phong lôi chi ý, trên vách tường cũng điêu khắc rất nhiều phù

văn cổ quái kỳ lạ, phức tạp tối nghĩa.

Đến cấp bậc này của Tô Ngạn, đã không cần nghỉ ngơi, phần lớn thời gian đều dùng để tu

luyện, cho nên hắn là không giống Tần Giác, có chỗ chuyên môn dùng để ngủ.

Ngoài dự liệu chính là, Tô Ngạn rất nhanh liền đánh vỡ ý nghĩ này của Tần Giác, mang theo

hắn đi tới nơi mình nghỉ ngơi, một tiểu viện tinh xảo tươi mát.

https://thuviensach.vn

Có chút tương tự với tòa viện của Tần Giác ở chỗ sườn đồi, nhưng lại trồng rất nhiều hoa cỏ,

nhìn qua xinh đẹp vô cùng.

Két!

Đẩy cửa ra, Tô Ngạn giới thiệu nói:

“Nơi này là chỗ ta tu luyện lúc mỏi mệt dùng để nghỉ ngơi. ”

Nghiêm túc suy nghĩ mà nói, đây cũng là lần đầu tiên Tần Giác đi vào khuê phòng của con

gái, không có màu hồng khuôn sáo cũ cũng không có muôn hồng nghìn tía, mà là màu trắng

nhạt, hắn rất thích loại phong cách này.

Đang lúc Tần Giác chuẩn bị mở miệng, chợt thấy chiếc gương đồng đặt bên giường kia, lập

tức ngậm miệng lại, lâm vào trầm mặc.

Tô Ngạn dường như cũng không có ý thức được điều này, vẫn tràn đầy phấn khởi mang theo

Tần Giác tiếp tục tham quan, mười phút sau, hai người lần nữa xuyên qua thông đạo truyền

tống, trở lại Huyền Ất Sơn.

Ban đêm, Tô Ngạn bỗng nhiên lại làm mỹ thực, cho đến khi Tần Giác ăn uống no đủ, dự định

https://thuviensach.vn

đi ngủ, mới lưu luyến không rời mà đi.

Đưa mắt nhìn Tô Ngạn biến mất bên trong thông đạo truyền tống, Tần Giác thở dài, cho dù

là tên ngốc, cũng cóthể ý thức được hôm nay Tô Ngạn có hơi không giống bình thường, căn

bản không giống Thánh nữ Phong Lôi Tông cao cao tại thượng kia.

Nhưng…...Hắn mới mười sáu tuổi a!

Ở trên địa cầu còn chưa thành niên đâu!

Kỳ thật đối với tuổi tác, Tần Giác không có yêu cầu gì, nơi này chính là thế giới cường giả vi

tôn, chỉ cần thực lực đủ mạnh, sống bao lâu cũng không có vấn đề gì.

Dù là cả hai chênh lệch mấy chục năm, mấy trăm năm, thậm chí mấy ngàn năm, đều khá

bình thường.

Tựa như bộ Anime nào đó của kiếp trước có thảo luận:

“Một trăm vạn năm sau, ngươi chỉ lớn hơn hắn chỉ một chút thôi không phải sao. ”

Tần Giác chỉ là đơn thuần trốn tránh vấn đề này mà thôi, hắn thích loại sinh hoạt lười biếng

trước kia hơn, nên ăn thì ăn, nên uống thì uống, không có bất kỳ gánh nặng gì.

https://thuviensach.vn

Vứt bỏ trong đầu những ý nghĩ loạn thất bát tao này, Tần Giác lấy ra một bình linh tửu, ngửa

đầu uống cạn, say khướt nằm xuống đi ngủ.

Ngày thứ hai, Tần Giác là bị một trận mùi thơm làm cho tỉnh, không có gì bất ngờ thì, Tô

Ngạn đang nấu cơm.

Càng làm cho Tần Giác cạn lời là Lạc Vi Vi lúc này lại đến.

“A,sư thúc, nàng là ai vậy?”

Lông mày Lạc Vi Vi cau lại, hỏi.

“Ách…...Một người bằng hữu của ta.”

“Thật xinh đẹp a.”

Tần Giác: “.....”

Cùng lúc đó, Tô Ngạn cũng chú ý tới Lạc Vi Vi, nhìn về phía bên này.

bookmark_add Chương 236: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Mất Tích

Phiên bản Dịch · 1556 chữ

“Chào, ta tên Lạc Vi Vi.”

“Chào, ta tên Tô Ngạn.”

“Tỷ tỷ thật xinh đẹp a.”

“Ha ha, kỳ thật tuổi tác của ta cũng không lớn, gọi ta Tô Ngạn là được.”

https://thuviensach.vn

“Có được không? Khẳng định lớn hơn ta chứ.”

“.....”

Tô Ngạn cùng Lạc Vi Vi mỉm cười trò chuyện với nhau, nhìn qua có vẻ ôn hoà.

Nhưng chẳng biết tại sao, Tần Giác luôn cảm thấy hai người tựa hồ đang đối chọi gay gắt, là

ảo giác sao?

Cũng đúng, hai người hắn là lần đầu tiên gặp mặt, lại không có thù hận gì, làm sao lại đối

chọi gay gắt được?

Xem ra là ta suy nghĩ nhiều.

“Tiền bối, cơm làm xong rồi, tới ăn đi. ”

Tô Ngạn quơ tay nói.

“Đến ngay.”

Tần Giác lấy lại tinh thần, gật đầu nói.

“Ngươi muốn ăn thử không?”

menu

Trước Tiếp

Tô Ngạn lại quay người nói với Lạc Vi Vi.

https://thuviensach.vn

“Không cần, ta còn phải tu luyện.”

Lạc Vi Vi vẻ mặt không biểu tình, mở miệng cự tuyệt.

“Kia thật là đáng tiếc.”

Tô Ngạn thở dài.

“.....”

Hừ lạnh một tiếng, Lạc Vi Vi phi thân lên, ngồi xếp bằng ở trên cạnh tảng đá, nhanh chóng

tiến vào trạng thái tu luyện, không phản ứng với Tô Ngạn.

Mắt thấy cảnh tượng này, Tần Giác xạm mặt lại, quả nhiên, hắn không có nghĩ nhiều.

Nữ nhân thật sự là sinh vật kỳ quái.

“Ngao ô!”

Lúc này, nghe thấy mùi thơm Kỳ Lân từ đằng xa chạy tới, sau khi nhìn thấy Tô Ngạn, lập tức

nhu thuận ngồi xuống trở mình phun ra đầu lưỡi, một bộ dáng mặc người chà đạp.

“.....”

Phế vật, một bữa cơm thì đã mua chuộc được ngươi!

Ngươi làm yêu thú tôn nghiêm ở đâu?

“Ha ha ha, yên tâm, hôm nay làm rất nhiều, có thể để ngươi ăn đủ. ”

https://thuviensach.vn

Vuốt vuốt cái cằm Kỳ Lân, Tô Ngạn cười nói.

“Ngao ô ~ ”

Nghe vậy, Kỳ Lân hai mắt sáng lên, lập tức cao hứng cọ cọ Tô Ngạn, hận không thể nhào vào

trong ngực nàng.

Tần Giác: “.....”

“Còn có ta, còn có ta! ”

Vân Tịch cũng từ đằng xa bay tới, nhìn đồ ăn bày đầy trên mặt bàn, nước miếng chảy ròng.

Tần Giác: “.....”

Đồ đệ cùng sủng vật của hắn hình như tất cả đều luân hãm.

“.....”

Một lát sau, một người một thú một cọng cỏ hài lòng ợ một cái, nằm trên mặt đất ngáy o o.

Về phần Tô Ngạn, bởi vì tông môn đột nhiên có việc, không thể không tạm thời rời đi, lúc

gần đi cố ý nhìn Lạc Vi Vi còn đang tu luyện, sau khi xác định sẽ không bị phát hiện, lúc này

mới thôi động linh lực, xuyên qua thông đạo truyền tống.

https://thuviensach.vn

Không biết qua bao lâu, Tần Giác đột nhiên mở to mắt, chau mày, nhìn về phía chân trời, tựa

hồ nhìn thấy chuyện gì đó không ổn.

“A…...Làm sao vậy, sư phụ. ”

Phát giác được động tĩnh, Vân Tịch mơ màng mà hỏi.

“Không có gì, ta phải đi ra ngoài một chút.”

Nói xong, Tần Giác chậm rãi đứng dậy, vừa muốn thi triển thần thông thuấn di, Vân Tịch ở

bên cạnh bỗng nhiên ôm chặt lấy hắn:

“Sư phụ lại muốn đi đâu? Ta cũng muốn đi! ”

Tần Giác im lặng:

“Ta phải đến nơi rất nguy hiểm.”

“Lừa người! Có sư phụ ở đây, làm sao có thể có nguy hiểm!”

Vân Tịch nhếch miệng, ôm thật chặt Tần Giác không chịu buông tay.

“.....”

Mặc dù nghe rất khó chịu, nhưng hình như quả thực như thế.

“Được, ta dẫn ngươi theo.”

Tần Giác bất đắc dĩ.

“Hì hì, ta biết sư phụ sẽ không bỏ lại ta.”

“.....”

https://thuviensach.vn

“Nhớ lấy, đợi lát nữa đến bên kia, không nên chạy loạn, có nghe thấy không.”

Một phát bắt được đỉnh đầu ngốc mao của Vân Tịch, Tần Giác nghiêm nghị nói.

“Biết rồi, tuyệt đối không chạy loạn.”

Vân Tịch liên tục gật đầu, tỏ ra hiểu rõ.

“Đúng rồi sư phụ người còn chưa có nói cho ta biết muốn đi đâu đó.”

Tần Giác không có trả lời, mà là thân hình lóe lên, biến mất tại chỗ.

“Ngao ô?”

Một bên khác, Kỳ Lân mờ mịt ngẩng đầu, chủ nhân đâu? Vân Tịch đâu? Đều đi đâu rồi?

.....

Hô!

Hàn phong thổi qua, giống như như lưỡi dao băng lãnh thấu xương, cho dù còn chưa bước

vào mùa đông, nhưng bình nguyên này cũng đã lạnh lẽo, cơ hồ trở thành cấm kỵ chi địa,

khiến người ta không dám tới gần.

Thú vị là, từ bên trên nhìn xuống, bình nguyên này phảng phất bị cắt thành hai nửa, một nửa

cực kì bằng phẳng, một nửa khác lại mấp mô, khắp nơi đều là khe rãnh, giống như vết sẹo

https://thuviensach.vn

xấu xí, dữ tợn đáng sợ.

Nơi đây chính là nơi lúc trước đông đảo thế lực võ đạo Tử Yêu tộc và Yêu thú quyết đấu,

những cái hố cùng khe rãnh kia, đương nhiên là vết tích Tần Giác dùng nắm đấm cùng Hoả

Thần lưu lại.

Lại hướng phía trước, chính là giao giới giữa Nam cảnh và Tây cảnh, cũng là nơi Tử Yêu tộc

sinh tồn ba trăm năm, chỉ bất quá bây giờ nơi đó đã bị Thiên Cơ tử san thành bình địa, biến

thành phế tích.

Nương theo một trận ba động không gian kịch liệc khuếch tán ra, Tần Giác từ đó đi ra, Vân

Tịch thì ngồi trên vai của hắn, nhìn xung quanh.

“Híz-khà-zzz, lạnh quá a. ”

Vân Tịch nhịn không được rùng mình một cái, vội vàng mở ra linh lực hộ thể, chống lại rét

lạnh.

Dù nói thế nào nàng hiện tại cũng là cấp bậc Địa Giai, chút hoàn cảnh tự nhiên ác liệt này

đương nhiên không cách nào ảnh hưởng tới nàng được.

https://thuviensach.vn

“Nơi này là nơi nào a? ”

Làm xong những chuyện này, Vân Tịch đảo mắt một cái, tràn ngập hiếu kì.

“Khụ khụ, ra đi. ”

Tần Giác thản nhiên nói.

Hô!

Chỉ thấy không gian trước mặt vặn vẹo, lập tức một thiếu niên tướng mạo giống Tần Giác

như đúc xuất hiện, khom mình hành lễ, chính là hóa thân mà Tần Giác trước đó dùng Bất Hủ

Lưu Ly thân ngưng tụ ra.

Bởi vì Trương Kỷ Trần muốn lịch luyện, cho nên bị Tần Giác phái đi, phụ trách âm thầm bảo

hộ Trương Kỷ Trần.

Vừa rồi chính là nhận được tin tức của hóa thân, Tần Giác mới có thể chạy đến.

“Nha, lại là hai sư phụ! ”

Vân Tịch vẻ mặt kinh ngạc.

“Tìm ta làm gì. ”

Tần Giác cau mày nói.

https://thuviensach.vn

“Trương Kỷ Trần…...Mất tích. ”

Hóa thân khàn giọng nói.

“Ngươi nói cái gì? ”

Tần Giác đầu tiên là sững sờ, lập tức vẻ mặt nháy mắt trở nên âm lãnh như băng:

“Đến cùng chuyện gì đã xảy ra? ”

Với thực lực Đại Thánh Cảnh của hóa thân, phóng nhãn Linh Ương giới cũng khó tìm địch

thủ, trừ Long Trẫm, tuyệt không thể có người khác ở ngay trước mặt hắn bắt Trương Kỷ

Trần đi, nhưng mà Long Trẫm sao lại làm vậy?

Tần Giác không cần nghĩ cũng biết, khẳng định có nguyên nhân khác.

“Ta cũng không rõ, hắn khi tiến vào một sơn động sau đó lại đột nhiên biến mất, không có để

lại bất cứ dấu vết gì. ”

Hóa thân dừng một chút, nhanh chóng nói rõ chuyện đã xảy ra.

Một ngày trước, Trương Kỷ Trần phi hành mấy ngàn dặm, đi tới khu vực này, chuẩn bị nghỉ

ngơi một chút.

Nhưng khi tiến vào một sơn động, đột nhiên không hiểu sao lại biến mất.

https://thuviensach.vn

Mặc cho hóa thân tìm cũng không tìm ra, thậm chí cưỡng ép đánh vỡ không gian, vẫn không

có chút manh mối nào.

Vạn bất đắc dĩ, hóa thân đành phải xin Tần Giác giúp đỡ, nếu không kéo càng lâu, Trương Kỷ

Trần khả năng liền càng nguy hiểm.

“Cái sơn động kia ở nơi nào? ”

Tần Giác hơi chút trầm ngâm, truy hỏi.

“Bên kia. ”

Dưới sự dẫn đầu của hóa thân, Tần Giác rất nhanh liền nhìn thấy một toà Hắc Sơn, xuyên

thẳng chân trời.

Mà bên cạnh Hắc Sơn, thì có một chưởng ấn khổng lồ có thể thấy rõ ràng, còn có rất nhiều

hài cốt, nghĩ đến nơi này trước đó hẳn là chỗ ở của Tử Yêu tộc, về phần chưởng ấn kia, hẳn là

kiệt tác của Thiên Cơ tử.

Còn chưa tới gần, Tần Giác liền tản ra linh thức bao phủ Hắc Sơn lại.

Chính như hóa thân nói, phạm vi ngàn dặm bên trong không có nửa chút dao động không

https://thuviensach.vn

gian, trong sơn động cũng rỗng tuếch, nếu không phải Tần Giác linh thức đủ mạnh mẽ, chỉ

sợ cũng không thể xác định Trương Kỷ Trần từng tới.

“Tại sao có thể như vậy? ”

Tần Giác lâm vào suy tư.

bookmark_add Chương 237: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Thiếu Niên, Ngươi Muốn Mạnh Lên Sao

Phiên bản Dịch · 1618 chữ

Cho dù tuổi tác của Trương Kỷ Trần nhỏ hơn Tần Giác mấy lần, nhưng quan hệ của hai người

coi như cũng được, thậm chí thường xuyên uống rượu với nhau.

Hiện tại Trương Kỷ Trần mất tích, Tần Giác làm sao có thể không quan tâm.

Nhưng mà mặc cho Tần Giác lục soát thế nào, cũng không có chút phát hiện nào, quả thực

không thể tưởng tượng.

Mười phút sau, Tần Giác thu hồi linh thức, nhíu mày trầm tư.

Có thể khẳng định, nơi này tuyệt đối không có truyền tống trận hoặc là thông đạo không

gian, nếu không thì hắn không có khả năng không phát hiện ra được.

Như vậy vấn đề ở đâu chứ?

https://thuviensach.vn

Tần Giác còn chưa bao giờ gặp phải loại tình huống này.

“Bỏ đi, đi vào trước xem thử. ”

Hạ quyết tâm, Tần Giác phi thân xuống, đi tới bên ngoài sơn động.

Sơn động cao chừng ba mét, rộng hai mét, bên trong một mảnh đen kịt, cái gì đều không

nhìn thấy, chưa nói tới rộng lớn, nhưng lại đủ chứa mười mấy người.

Kỳ thật vừa rồi Tần Giác đã dùng linh thức liếc nhìn qua sơn động, căn bản không có chỗ đặc

biệt gì, nhưng hắn vẫn quyết định tự mình nhìn xem.

Ba!

menu

Trước Tiếp

Vỗ tay phát ra tiếng, trong sơn động lập tức sáng lên ánh sáng lóa mắt, làm bóng đêm biến

mất.

“Thật đáng sợ.”

Nuốt ngụm nước miếng, Vân Tịch run lẩy bẩy.

“Có ý gì?”

Tần Giác ngạc nhiên, hắn tại sao lại không có bất kỳ cảm giác gì.

https://thuviensach.vn

“Ta cũng không rõ, luôn cảm thấy ở trong đó thật đáng sợ. ”

Vân Tịch rụt rụt đầu, tiến vào trong ngực của Tần Giác, chỉ lộ ra hai con mắt ở bên ngoài,

còn dùng tay nhỏ che lại.

“Kỳ quái…...”

Tần Giác ngơ ngác.

Chẳng lẽ bởi vì hắn quá mạnh, cho nên không cảm giác được nguy hiểm?

Cẩn thận hồi tưởng lại, hình như đúng là dạng này.

Mặc kệ đối thủ là ai, hắn đều cảm thấy khá bình thường, đơn giản tựa như chụp chết một

con ruồi vậy, sao có thể cảm nhận được nguy cơ chứ?

Đồng ý, hóa thân có được thực lực Đại Thánh Cảnh, tự nhiên cũng không cảm giác được.

Trái lại Vân Tịch, chỉ có Địa Giai trung kỳ, đương nhiên cùng hai người không giống nhau.

Đi vào sơn động, nhiệt độ chợt hạ xuống, nếu như là người bình thường, sợ rằng sẽ bị chết

cóng tại chỗ, nhưng khi ánh sáng chiếu rọi, hàn ý này nhanh chóng tiêu tán, toàn bộ sơn

động cũng theo đó trở nên ấm áp.

“Những ký hiệu này…...”

https://thuviensach.vn

Tần Giác đứng bên trái vách đá, phát hiện phía trên điêu khắc các loại kí hiệu cổ quái kỳ lạ,

trải rộng hơn phân nửa sơn động, nhìn qua phức tạp tối nghĩa, nhưng lại cùng phù văn hoàn

toàn khác biệt.

“Những ký hiệu này đều là do Tử Yêu tộc lưu lại.”

Hóa thân giải thích nói:

“Ta ở bên cạnh phế tích bên trong cũng phát hiện rất nhiều loại ký hiệu này.”

“Phải không…...”

Tần Giác lẩm bẩm, lần nữa lâm vào trầm tư.

Mọi người đều biết, Tử Yêu tộc lấy lực nổi danh, rất ít nghiên cứu những vật khác, nương

theo lực công kích cùng lực phòng ngự cường hãn, thậm chí ngay cả Linh khí cũng không sử

dụng, những ký hiệu này thật sự là Tử Yêu tộc lưu lại sao?

Đúng lúc này, Vân Tịch trốn ở trong ngực hắn chợt bộc phát ra một luồng linh lực, thổi bay

áo của Tần Giác, sợi tóc rối loạn.

“Sư phụ, ký hiệu phía trên này thật là lợi hại a! ”

Vân Tịch hưng phấn kêu lên.

https://thuviensach.vn

“Hả? Làm sao?”

Tần Giác kinh ngạc.

“Ta vừa rồi thử dựa theo ký hiệu phía trên vận chuyển linh lực thử, không nghĩ tới lại thông

thuận a. ”

Vân Tịch cười nói:

“So với tu luyện Thanh Hư Kinh không biết nhanh hơn bao nhiêu lần. ”

Nghe vậy, Tần Giác càng thêm kinh ngạc, những ký hiệu này lại có thể tu luyện?

Chẳng lẽ là Tử Yêu tộc tu luyện công pháp?

Nhưng bọn hắn tại sao phải khắc vào bên trong hang núi này?

Tần Giác trăm mối vẫn không có cách giải.

“Trước đừng dùng những ký hiệu này tu luyện.”

“Vì sao?”

Vân Tịch nhếch miệng, có chút không hiểu.

“Nếu như tiếp tục tu luyện, sẽ trở nên rất xấu.”

Tần Giác đe dọa.

Cũng không phải Tần Giác ngăn cản Vân Tịch mạnh lên, mà là tùy tiện tu luyện công pháp

https://thuviensach.vn

không biết tên, lỡ

như đến cuối cùng không khống chế được thì làm sao bây giờ?

“Xấu cỡ nào?”

Vân Tịch khuôn mặt nhỏ khẽ biến.

“Ừm…Xấu giống Tahm vậy.”

Vân Tịch biết Tahm, cho nên khi nàng nghe tới cái tên này, lập tức ngừng vận chuyển linh

lực, nàng cũng không muốn xấu giống Tahm đâu.

Thấy thế, Tần Giác nhẹ nhàng thở ra, lập tức bắt đầu dùng linh thức từng chút từng chút đảo

qua những ký hiệu này, ý muốn tìm ra huyền cơ từ đó.

Cũng không biết Trương Kỷ Trần lúc tiến vào hang núi này, có dựa theo công pháp từ ký

hiệu mà vận chuyển hay không.

Nghĩ tới đây, Tần Giác vẫy tay, trực tiếp đem linh lực đưa vào bên trong những ký hiệu trên

vách đá.

Ông!

Chỉ một thoáng, tất cả ký hiệu đều được thắp sáng, bắn ra từng tia ánh sáng đỏ, phác hoạ ra

https://thuviensach.vn

một hình ảnh.

Không nghĩ tới Tần Giác tiện tay làm ra một động tác, thế mà ngoài ý muốn kích hoạt những

ký hiệu này!

Nhưng mà để Tần Giác kinh ngạc chính là, những ký hiệu này phác hoạ ra hình tượng cũng

không phải là Tử Yêu tộc, mà là một loại sinh vật chưa bao giờ thấy qua!

“Đây là cái gì?”

Tần Giác càng ngày càng mơ hồ.

Chỉ thấy ánh sáng đỏ ngưng tụ, hóa thành một thân ảnh lơ lửng ở giữa không trung, thần

thái trang trọng.

Từ ngoại hình nhìn, đạo thân ảnh này không khác gì nhân loại, nhưng phía sau lại mọc ra hai

cái cánh, chậm rãi vỗ, tản ra uy áp mạnh mẽ, để người khác khó mà nhìn thẳng vào, ngay cả

cường giả Truyền Kỳ cảnh cũng không thể chống lại.

Với lại cái này, chỉ là một cái hình chiếu.

“Lần này làm sao lâu như vậy mới đến, thế nào, có báo thù thành công hay không.”

Hình chiếu chắp hai tay ra sau lưng, từ trên cao nhìn xuống nói.

https://thuviensach.vn

Nhưng khi hắn nhìn thấy dung mạo của Tần Giác, nháy mắt sửng sốt:

“Ngươi là ai? Tử Quỳ đâu?”

Tử Quỳ?

Tần Giác cũng sửng sốt, tên này đang nói cái gì?

Tử Quỳ trong miệng hắn, sẽ không phải là một vương giả Tử Yêu tộc nào đó chứ?

Thế là Tần Giác không chút do dự đáp:

“Chết.”

“Cái gì? Làm sao có thể!?”

Hình chiếu kinh hãi, lộ ra vẻ khó có thể tin:

“Là ngươi giết hắn?”

“Nếu như ngươi nói là vương giả của Tử Yêu tộc, kia quả thực không sai.”

Tần Giác nhún vai.

“Xem ra là ta đánh giá thấp thực lực của thế giới này.”

Hình chiếu thở dài:

“Ngươi có thể giết chết Tử Quỳ, liền đại biểu có tư cách nói chuyện cùng ta.”

Nói đến đây, hình chiếu dò xét Tần Giác từ trên xuống dưới, lại nói:

https://thuviensach.vn

“Ta thấy xương cốt của ngươi thanh kỳ, có linh quang từ thiên linh tản ra, thiếu niên, ngươi

muốn mạnh lên không? ”

“.....”

Tần Giác im lặng, đậu bỉ này là từ đâu chạy đến, sao lại không khác gì tên giang hồ vậy.

“Không muốn!”

“.....”

Lần này đến phiên hình chiếu im lặng, hắn là lần đầu tiên gặp phải có người không muốn

mạnh lên.

“Vậy ngươi có muốn thống trị thế giới này hay không?”

Hình chiếu đổi thuyết pháp khác.

“Không muốn.”

“Trường sinh bất lão thì sao?”

“Không hứng thú.”

“.....”

“Hừ, người trẻ tuổi, đừng tưởng rằng mình có thể giết chết Tử Quỳ, liền vô địch thiên hạ!

https://thuviensach.vn

Trong mắt ta, ngươi bất quá chỉ là sâu kiến thôi!”

Hình chiếu rốt cục mất đi kiên nhẫn, lạnh lùng nói.

“Có phải không?”

Tần Giác không những không giận mà còn cười:

“Những vương giả Tử Yêu tộc kia, cũng đều là do ngươi bồi dưỡng à?”

Ba trăm năm trước, Tử Yêu tộc bị tứ đại tông môn liên thủ đánh bại, đành phải chạy đến chỗ

giao giới giữa Nam cảnh cùng Tây cảnh, tham sống sợ chết.

Bởi vì nơi đây hoàn cảnh ác liệt, linh khí thiếu thốn, cơ hồ hoàn toàn không có tài nguyên tu

luyện, tứ đại tông môn liền không tiếp tục truy kích, cho rằng Tử Yêu tộc sẽ tự động diệt

vong.

Nhưng mà ba trăm năm trôi qua, Tử Yêu tộc chẳng những không có diệt vong, ngược lại càng

thêm cường đại, bỗng nhiên thêm bốn vị cường giả Truyền Kỳ cảnh.

Trước đó, Tần Giác giống với rất nhiều võ giả Nam cảnh, nghĩ mãi mà không rõ, hiện tại hắn

rốt cuộc cũng hiểu.

Nhưng cái này đều không phải trọng điểm, trọng điểm là, Trương Kỷ Trần đâu?

https://thuviensach.vn

bookmark_add Chương 238: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Thiên Cung

Phiên bản Dịch · 1670 chữ

Không có truyền tống trận, cũng không có thông đạo không gian, Trương Kỷ Trần làm sao

mà biến mất?

Hơn nữa nhìn bộ dáng hình chiếu trước mắt đã thật lâu không có xuất hiện, thậm chí không

biết chuyện Tử Yêu tộc diệt vong, cơ bản có thể bài trừ khả năng bị nó giết chết.

Huống chi, nếu như Trương Kỷ Trần lúc ấy dùng linh lực kích hoạt ký hiệu, dẫn xuất hình

chiếu, hóa thân không có khả năng không phát hiện được.

Chẳng lẽ Trương Kỷ Trần phát hiện hóa thân trong bóng tối bảo hộ hắn, vì thoát khỏi hóa

thân, dùng một loại phương pháp cố ý nào đó đào tẩu ?

Nghĩ tới đây, Tần Giác nhịn không được cười lên.

Với thực lực Thiên Giai sơ kỳ của Trương Kỷ Trần, ngay cả Tahm còn đánh không lại, sao có

thể phát hiện ra hóa thân Đại Thánh cảnh?

Quả thực là mù mịt.

https://thuviensach.vn

Không chờ cho Tần Giác tiếp tục suy nghĩ, hình chiếu giữa không trung bỗng nhiên mở

miệng nói:

“Không sai, những tên kia đúng là do ta bồi dưỡng, nếu không thì một đám sinh vật hoang dã

cấp thấp, làm sao có thể trong thời gian ngắn quật khởi mạnh mẽ như vậy!”

Tần Giác: “.....”

Ba trăm năm…...Ngắn sao?

menu

Trước Tiếp

Ở Trung Châu, chỉ sợ đều đủ cho rất nhiều thiên tài tu luyện tới Thánh cảnh.

So ra thì, Tử Yêu tộc tính quật khởi kiểu gì?

Nếu không phải liên hợp với yêu thú Tử Linh cốc, cho dù có năm cường giả Truyền Kỳ cảnh,

cũng hoàn toàn không phải đối thủ của tứ đại tông môn.

“Nhìn thấy không, những ký hiệu này đều là ta sáng tạo ra.”

Hình chiếu chậm rãi mà nói, tiếp tục nói:

“Đám sinh vật cấp thấp kia chính là dưới sự trợ giúp của những ký hiệu này mới có thể nhanh

https://thuviensach.vn

chóng mạnh lên, chỉ tiếc bọn hắn thiên phú quá kém, không cách nào chạm đến cảnh giới

cao hơn, nếu không thì làm sao lại bị ngươi giết chết. ”

Tần Giác: “.....”

Vì sao hắn luôn cảm thấy tên này là thằng ngu?

Vẫn là tên tự luyến ngớ ngẩn vô cùng.

“Ha ha ha, sợ hãi rồi sao? ”

Thấy Tần Giác trầm mặc, hình chiếu cười to nói:

“Bây giờ hối hận vẫn còn kịp! ”

“Sinh vật cấp thấp ngu xuẩn, chỉ cần ngươi chịu bái ta làm thầy, ta liền truyền thụ cho ngươi

càng nhiều đồ vật hơn, cho đến khi thống trị thế giới này mới thôi! ”

Hình chiếu càng nói kích động, tới cuối cùng, thậm chí có hơi điên cuồng!

“Hazzz.”

Thở dài, Tần Giác lười nói nhảm, bàn tay lớn vồ một cái, hình chiếu vốn dĩ cao cao tại thượng

lập tức bị khống chế, bay đến trong tay hắn, bị bắt lại.

“Muốn chết!”

Hình chiếu giận dữ, vừa muốn phản kháng, lại phát hiện toàn thân mình không khống chế

https://thuviensach.vn

được, không cách nào động đậy!

Tại sao có thể như vậy?

“A…...Ngươi muốn làm gì?”

Hình chiếu rốt cục ý thức được không đúng, toát ra một tia sợ hãi.

Cho dù chỉ là cái hình chiếu, nhưng bởi vì thời gian quá lâu, linh trí của hắn đã thoát ly bản

thể từ lâu, mặc dù vẫn phục tùng mệnh lệnh của bản thể, nhưng không có nghĩa là hắn

không sợ cái chết.

“Không có gì, muốn nhìn thử ký ức của ngươi mà thôi.”

Tần Giác thản nhiên nói.

Đã tìm không thấy vết tích có liên quan quan tới Trương Kỷ Trần, vậy cũng chỉ có thể thi

triển sưu hồn lên hình chiếu, nhìn xem có manh mối hay không.

“Cái gì, ngươi muốn lục…...”

Lời còn chưa dứt, Tần Giác đã cưỡng ép tiến vào trong đầu hình chiếu.

“A!”

Một giây sau, hình chiếu phát ra tiếng kêu thảm thiết thê lương, vang vọng sơn động.

Hắn vốn tương đương với trạng thái linh hồn, vô cùng sợ hãi công kích linh hồn, bây giờ lại bị

https://thuviensach.vn

sưu hồn, nghĩ cũng biết là có bao nhiêu thống khổ.

“Mau dừng tay! ”

Hình chiếu giống như điên lên, ý muốn tránh thoát giam cầm của Tần Giác, đáng tiếc trước

mặt Tần Giác, hắn trừ kêu thảm ra, cái gì cũng làm không được.

Nửa ngày, Tần Giác buông tay ra, thân thể hư ảo của hình chiếu lập tức bắt đầu dần dần tiêu

tán:

“Ta là sẽ không bỏ qua cho ngươi…...”

Vứt xuống câu nói này, hình chiếu hoàn toàn biến mất, biến mất theo, còn có rất nhiều ký

hiệu trên vách đá.

Mà ‘Ta_ trong miệng hắn, dĩ nhiên là chỉ bản thể.

“Thì ra là thế.”

Tần Giác căn bản không có đem hình chiếu để vào mắt, lẩm bẩm:

“Thiên Cung…...”

Đúng như Tần Giác suy đoán, hình chiếu xác thực không biết chuyện về Trương Kỷ Trần,

nhưng Tần Giác lại từ trong trí nhớ của hắn bắt được một tin tức trọng yếu.

https://thuviensach.vn

Đó chính là ngọn núi này không thuộc về Linh Ương giới, mà là đến từ một nơi gọi là Thiên

Cung.

Về phần Thiên Cung là gì, hình chiếu cũng không rõ, nhưng có thể khẳng định, bản thể của

hình chiếu chính là cường giả từ trong Thiên Cung đi ra.

Đáng tiếc chính là, rất nhiều ký ức của hình chiếu quá mức mơ hồ, căn bản thấy không rõ là

cái gì, ngay cả bản thể của mình ở nơi nào, gọi là gì cũng không biết.

Nếu không thì Tần Giác thật muốn đi xem thử, cái gọi là Thiên Cung kia đến cùng là có dáng

vẻ ra sao.

Dù sao, trong nhận thức của Tần Giác, Thiên Cung chính là nơi chúng tiên quy tụ, thần

thánh vô cùng.

Mặt khác, hình chiếu sở dĩ sẽ xuất hiện ở đây, là bởi vì bản thể giao cho hắn một nhiệm vụ,

thống trị Linh Ương giới.

Sau đó…Bản thể cũng không có xuất hiện qua.

Cho nên, uy hiếp của hình chiếu hầu như không tồn tại, nói không chừng bản thể còn sống

hay không, cũng chẳng biết nữa.

https://thuviensach.vn

Bất quá những thứ này đều không có liên quan gì tới Tần Giác, việc cấp bách trước mắt là

trước tìm thấy Trương Kỷ Trần.

Lại xem ký ức của hình chiếu một lần nữa, Tần Giác chậm rãi đi tới chỗ sâu trong sơn động.

Dựa theo miêu tả trong ký ức của hình chiếu, ngọn núi này thần kỳ vô cùng, có thể đổi thành

không gian, không để lại bất cứ dấu vết gì.

Đã từng có rất nhiều võ giả và Tử yêu tiến vào hang núi này đều bị chuyển dời đến nơi khác,

biến mất không thấy gì nữa.

Nhưng điều kiện tiên quyết là, nhất định phải dựa theo ký hiệu trên vách đá tu luyện qua nửa

canh giờ mới được, với lại có khoảng cách hạn chế.

Nếu như vừa rồi Tần Giác không ngăn Vân Tịch lại, như vậy Vân Tịch cũng có khả năng sẽ bị

chuyển di ra ngoài.

Nói một cách khác, Trương Kỷ Trần trước mắt rất có thể còn ở trong Linh Ương giới, chỉ là

hóa thân chỉ tìm ở phiến khu vực này, không có đi nơi khác tìm kiếm, mới không tìm thấy

Trương Kỷ Trần thôi.

https://thuviensach.vn

Về phần ngọn núi này vì sao có được loại năng lực không thể tưởng tượng được này, chỉ sợ

cũng chỉ có bản thể hình chiếu thần bí kia mới biết.

“Thú vị đấy.”

Tần Giác khóe miệng cong lên một vòng có chút hăng hái, thân hình lóe lên, xuất hiện bên

ngoài sơn động, hóa thân thì theo sát phía sau.

“Có lẽ có thể đem ngọn núi này luyện hóa, xem như vũ khí. ”

Trước đó, Tần Giác chỉ sử dụng qua AK—47 cùng Hoả Thần, không đủ khí phái, nếu là đổi

thành sơn phong, hắn là rất được đấy.

Hạ quyết tâm, ánh sáng trên người Tần Giác lấp lóe, nhanh chóng bao phủ sơn phong tại.

Ầm ầm!

Trong chốc lát, đại địa chấn động, gió nổi mây phun, dường như muốn xé rách thương

khung.

Cùng lúc đó, Hắc Sơn bắt đầu lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được thu nhỏ,

không đến nửa phút, liền chỉ còn lớn nhỏ cỡ nắm tay, rơi vào trong lòng bàn tay củaTần

https://thuviensach.vn

Giác, bị hắn thu vào nhẫn trữ vật.

Thần thông kinh thiên như thế, nếu là bị võ giả khác nhìn thấy, sợ rằng sẽ chấn kinh tại chỗ.

Làm xong những chuyện này, Tần Giác tản ra linh thức, giống như thủy ngân chảy lan tràn ra

phía ngoài, không ngừng nghỉ.

Không biết qua bao lâu, Tần Giác ánh mắt ngưng lại, rốt cục ở trong ngõ ngách phía bắc tìm

được Trương Kỷ Trần.

Thấy thế, Tần Giác nhẹ nhàng thở ra.

May mà Trương Kỷ Trần là cường giả Thiên Giai, mặc dù bị chuyển di xa như vậy, nhưng tạm

thời không vấn đề gì.

Làm đã hơn nửa ngày, thì ra là sợ bóng sợ gió một trận, nhưng không biết sao lại phát hiện bí

mật Tử Yêu tộc mạnh lên, cùng Thiên Cung gì kia.

Nhưng mà cũng coi là cho Tần Giác một sự nhắc nhở, cho dù giải quyết Tu La giới cùng Địa

Ngục giới, nhưng cũng không đại biểu Linh Ương giới đã tuyệt đối an toàn.

So với Vĩnh Dạ đại đế, thậm chí là tồn tại còn mạnh mẽ hơn rất nhiều, ai có thể cam đoan

https://thuviensach.vn

bọn hắn sau khi phát hiện Linh Ương giới, sẽ không tiện tay đập tới một cái đâu chứ?

bookmark_add Chương 239: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Vô Địch Quả Thật Buồn Tẻ

Phiên bản Dịch · 1575 chữ

Cuối cùng, Tần Giác thi triển thần thông không gian, trực tiếp đưa hóa thân đến bên cạnh

Trương Kỷ Trần, tiếp tục phụ trách âm thầm bảo hộ.

Đồng thời cố ý lưu lại trên người Trương Kỷ Trần một đạo linh thức, phòng ngừa tình huống

tương tự xảy ra lần nữa.

Giờ này khắc này, người mộng bức nhất không ai qua được Trương Kỷ Trần, từ đầu đến cuối

hắn cũng không biết xảy ra chuyện gì, chỉ biết mình mơ mơ hồ hồ chạy đến Bắc cảnh, ngay

lúc này đây đang đau đầu việc làm sao để trở về.

Làm xong những thứ này, Tần Giác nhẹ nhàng thở ra, lại ở biên giới giữa Nam cảnh và Tây

cảnh chuyển vài vòng, sau khi xác định xung quanh không có sơn động, lúc này mới trở lại

Huyền Ất Sơn.

“Kết thúc? Thật nhanh a. ”

https://thuviensach.vn

Vân Tịch nhảy ra khỏi ngực Tần Giác, vẫn chưa thỏa mãn nói.

Tần Giác: “.....”

Là hắn hiểu sai sao?

Vì sao luôn cảm thấy là lạ ở chỗ nào?

“Sư thúc, người đi nơi nào rồi?”

Lúc này, Lạc Vi Vi từ bên cạnh chạy tới, tò mò hỏi.

menu

Trước Tiếp

Nàng đã thành thói quen với việc Tần Giác thường xuyên không hiểu sao mà biến mất, cho

nên cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

“A, xử lý một chút chuyện nhỏ.”

Tần Giác thuận miệng đáp.

“Vừa rồi Võ trưởng lão tới tìm người, không thấy người, hắn đi rồi.”

“Võ trưởng lão? Võ Anh? Hắn tới tìm ta làm gì?”

Nghe vậy, Tần Giác sững sờ, nhịn không được trợn mắt.

Từ sau khi Trương Kỷ Trần đi ra ngoài lịch luyện, có chuyện gì xảy ra cơ bản đều là Võ Anh

https://thuviensach.vn

thông tri hắn, mỗi lần Võ Anh đến, thường thường cũng đại biểu cho phiền phức đến.

“Không biết. ”

Lạc Vi Vi lắc đầu.

“Được rồi.”

Tần Giác bất đắc dĩ, đành phải mình tự mình đi hỏi thử.

Thật vất vả mới nghỉ ngơi mấy ngày, làm sao đột nhiên lại xuất hiện nhiều chuyện như vậy.

Thở dài, Tần Giác lấy một bình linh tửu mở ra, sau đó đi đến chỗ Võ Anh ở.

Làm đệ tử quan môn của Bạch Nghiệp, Võ Anh tư chất chưa nói tới kinh diễm, thậm chí có

chút bình thường, đến nay vẫn dừng lại ở Địa Giai trung kỳ, khó mà tiến thêm, rất có thể

ngay cả Lạc Vi Vi hiện tại cũng đánh không lại.

Cho dù cực kì chăm chỉ, mỗi ngày phần lớn thời gian đều tu luyện, nhưng con đường võ đạo,

không phải cố gắng thì có thể bù đắp, nếu không thì thế giới này cũng sẽ không có kẻ yếu

tồn tại.

Có lẽ là trước khi Bạch Nghiệp bế quan đã cho Võ Anh lượng tài nguyên tu luyện lớn, trong

https://thuviensach.vn

đó có không ít thiên tài địa bảo sau khi phục dụng có thể cưỡng ép tăng lên thiên phú tu

luyện.

Bởi vậy mấy ngày gần đây, Võ Anh dường như rất ít khi đi ra ngoài, vẫn luôn ở trong viện của

mình.

Đông đông đông!

“Ai vậy? ”

Ngay lúc Võ Anh đang ma luyện chiến kỹ khẽ nhíu mày, có chút không vui, hắn ghét nhất ở

thời điểm này bị người khác quấy rầy.

“Ngươi cứ nói đi?”

Ngoài cửa truyền đến thanh âm nhàn nhạt của Tần Giác.

“Sư thúc!”

Võ Anh mừng rỡ, vội vàng tiến lên mở cửa.

“Sư thúc, người tới rồi!”

“Ừm.”

Tần Giác nhấp một hớp linh tửu, hỏi:

“Vừa rồi tìm ta có chuyện gì.”

https://thuviensach.vn

“Hắc hắc.”

Võ Anh gãi gãi đầu, không có ý tứ mà nói:

“Ta muốn thỉnh giáo sư thúc một vấn đề liên quan tới phương diện tu luyện.”

Tần Giác: “.....”

“Chỉ chút chuyện này?”

“Thật xin lỗi, sư thúc.”

Võ Anh vẻ mặt khẩn trương, còn tưởng rằng Tần Giác là không muốn.

“.....”

Tần Giác im lặng, không nghĩ tới Võ Anh thế mà sợ hãi như vậy.

Hắn chợt nhớ tới, Bạch Nghiệp lúc trước sở dĩ lựa chọn Võ Anh làm quan môn đệ tử, hình

như cũng là bởi vì Võ Anh tương đối trung thực.

Ách…..Không đúng, vô luận là Trương Kỷ Trần, hay là Võ Anh, đều thuộc về loại nhẫn nại

siêu mạnh kia mà, nếu đổi thành người khác, bị sư phụ dùng thuật luyện đan vụng về để tra

tấn, chỉ sợ sớm đã lựa chọn tạo phản.

Nhưng mà Tần Giác không biết là, sau khi tận mắt nhìn thấy hắn đánh chết cường giả

https://thuviensach.vn

Truyền Kỳ cảnh, Võ Anh đã đối xử với Tần Giác như thần linh từ lâu, nào dám xúc phạm.

“Không liên quan, ta còn tưởng rằng lại có phiền toái gì.”

Phất phất tay, Tần Giác dở khóc dở cười.

“Đúng rồi, rốt cuộc là vấn đề gì.”

Thấy Tần Giác không có tức giận, Võ Anh âm thầm nhẹ nhàng thở ra, nói:

“Ta hai ngày này lúc đang tu luyện Thanh Hư Kinh…...”

“Chờ đã! ”

Lời còn chưa dứt, Tần Giác bỗng nhiên ngắt lời Võ Anh.

“Không cần nói, ta cũng không biết.”

“.....”

Tần Giác quả thực không biết.

Vừa rồi suy nghĩ bị xen vào, lại quên phương diện mình đang tu luyện dường như nhất khiếu

bất thông.

Dù sao hắn chỉ tu luyện Thanh Hư Kinh mới mấy tháng, đã nhiều năm như vậy, cũng sớm đã

quên mất không còn một mảnh, chỉ ghi nhớ bản pháp quyết tu luyện, sao có thể giải đáp

https://thuviensach.vn

thắc mắc cho Võ Anh được.

“Nhưng mà ta có thể tìm người giúp ngươi giải đáp.”

“Ai vậy?”

Vũ Anh nhịn không được hỏi.

“Đi theo ta.”

Sau một lúc lâu, hai người dừng ở bên ngoài một viện được trang trí đơn sơ.

“Kỳ quái, đây là…...”

Võ Anh có chút nghi hoặc, hắn trước kia hình như không thấy nơi này có tòa viện lạc a.

Không chờ Tần Giác đưa tay, Lạc Tầm đã từ bên trong đi tới:

“Tiền bối, có chuyện gì?”

“Khụ khụ, ta có sư điệt muốn giới thiệu cho ngươi.”

Chỉ chỉ Võ Anh, Tần Giác mở miệng nói.

“Sư điệt?”

Lạc Tầm sửng sốt, nhìn về phía Võ Anh, có chút không rõ cho lắm.

“Về sau phương diện tu luyện của ngươi có vấn đề, đều có thể đến hỏi hắn.”

Tần Giác quay người nói với Vũ Anh.

“.....”

“Tiền bối…...”

https://thuviensach.vn

Lạc Tầm há to miệng, vừa muốn nói cái gì, Tần Giác đầu ngón tay bỗng nhiên sáng lên ánh

sáng, bắn vào trong người Lạc Tầm.

Chỉ một thoáng, trước mắt Lạc Tầm hiện ra lít nha lít nhít văn tự, ẩn ẩn hiện ra thanh qua ng.

“Đây là bản pháp quyết tu luyện Thanh Hư Kinh, về sau Võ Anh liền giao cho ngươi. ”

Với tu vi của Lạc Tầm, căn bản không cần tu luyện Thanh Hư Kinh, cũng có thểnhìn ra vấn

đề trong đó, hắn đến giúp Võ Anh giải đáp vấn đề quả thực không có gì thích hợp hơn.

Mặc dù Lạc Tầm phần lớn thời gian đều hướng dẫn Lạc Vi Vi, nhưng tùy tiện rút ra một chút

thời gian đã đủ để ứng phó với Võ Anh rồi.

“Sư thúc…...”

Võ Anh khóe mắt có chút run rẩy,đối phương chỉ vừa mới tiếp xúc Thanh Hư Kinh?

Có lầm hay không?

Bởi vì thân phận đặc thù của Lạc Tầm, cộng thêm lần trước thi hành nhiệm vụ, Võ Anh thì

đang tu luyện, cho nên hai người cũng không có nhận ra nhau.

“Yên tâm. ”

https://thuviensach.vn

Dường như xem thấu suy nghĩ trong lòng của Võ Anh, Tần Giác giải thích nói:

“Hắn là cường giả Chí Tôn cảnh.”

Lời vừa nói ra, Võ Anh bỗng nhiên mở to hai mắt, còn tưởng rằng mình nghe lầm, Huyền Ất

Sơn lúc nào lại nhiều thêm một võ giả Chí Tôn cảnh?

Lạc Tầm dĩ nhiên không phải võ giả Chí Tôn cảnh, nhưng bởi vì phong ấn của Tần Giác, hắn

ở trong phạm vi của Huyền Ất Sơn chỉ có thể sử dụng lực lượng của Chí Tôn cảnh, Tần Giác

cũng không có nói rõ thực lực cụ thể của Lạc Tầm ra.

“Thế nào, không có vấn đề chứ?”

Tần Giác lại nói.

Một bên khác, Lạc Tầm rốt cục lấy lại tinh thần, biết Tần Giác không phải đang nói đùa, thế

là gật đầu nói:

“Không có vấn đề.”

“Vậy liền nhờ ngươi.”

Tần Giác vỗ vai Lạc Tầm.

“Tiền bối khách khí.”

https://thuviensach.vn

Lúc đầu Lạc Tầm muốn cự tuyệt, nhưng trầm ngâm một lát, cảm thấy Võ Anh dù sao chỉ là

Địa Giai mà thôi, căn bản sẽ không tạo ra ảnh hưởng quá lớn.

Huống chi Tần Giác đã cứu tính mạng cha con bọn hắn, Lạc Tầm đâu có lý nào lại cự tuyệt.

“Nói đi, ngươi có vấn đề gì.”

“Ta đang tu luyện…...”

“.....”

Sau khi ném Võ Anh cho Lạc Tầm, Tần Giác ngửa đầu nhấp một ngụm linh tửu, hát vang,

thảnh thơi trở lại chỗ sườn đồi.

Luồng gió mát thổi qua, bạch y tung bay, vô địch chính là buồn tẻ như vậy đó.

bookmark_add Chương 240: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Vật Thể Ngoài Hành Tinh

Phiên bản Dịch · 1633 chữ

Bầu trời đêm, những vì sao óng ánh, giống như tơ lụa treo trên bầu trời. Làm cho người ta

cảm thấy thoải mái, không thể không tận hưởng sự bình tĩnh đơn giản này.

Gió nhẹ xẹt qua, thổi bay mái tóc dài của Tần Giác. Áo trắng hắn tung bay, tựa như bộ dáng

https://thuviensach.vn

tiên nhân.

Giờ phút này, Tần Giác đang khoanh chân ngồi trên tảng đá. Vẻ mặt hắn lãnh đạm, như đang

suy nghĩ điều gì.

Lạc Vi Vi sớm đã rời đi, Tô Ngạn thì có việc ở tông môn không đến được.

Kỳ Lân và Vân Tịch thì bước vào trạng thái tu luyện, chậm rãi hấp thụ linh khí xung quanh.

Một lúc sau, Tần Giác mở lòng bàn tay ra. Ngọn núi cỡ nắm đấm theo đó hiện lên.

Mặc dù Tần Giác dùng pháp thuật của mình, cưỡng ép ngọn núi này thu nhỏ lại. Nhưng

https://thuviensach.vn

trọng lượng ngọn núi lại không đổi, ném ra ngoài có thể dễ dàng giết chết một cường giả Chí

Tôn.

Cho dù là Truyền Kỳ cảnh, nếu không cẩn thận cũng sẽ bị trọng thương.

Đây vẫn là dưới tình huống, không có bất kỳ linh lực gia trì nào.

Hiện tại, Tần Giác dự định luyện hóa nó thành vũ khí để sử dụng.

Kỳ thật với thực lực của Tần Giác, hắn hoàn toàn không cần dùng đến vũ khí, dù sao cũng

không ai có thể nhận lấy cú đấm của hắn.

Nhưng điều đó khó tránh khỏi có chút đơn điệu, nghĩ xem sẽ đẹp thế nào nếu đột nhiên hy

sinh một ngọn núi khi chiến đấu với người khác.

menu

Trước Tiếp

Kỳ thật Tần Giác cũng không hiểu nhiều về luyện khí, tuy rằng hắn luyện chế thành công ra

hai siêu cấp linh khí. Một cái không thua gì Linh khí Chí tôn, cái còn lại có thể so sánh với

Thánh khí.

https://thuviensach.vn

Nhưng trên thực tế, hắn mới chỉ sử dụng Ngũ Hành trận đơn giản nhất. Hơn nữa còn dùng

linh lực để ngưng tụ ra, rất nhiều kiến thức căn bản cũng không rõ chút nào.

Cho nên, Tần Giác dự định học thêm một vài phù văn nữa.

Nghĩ tới đây, trước mặt Tần Giác lại xuất hiện vài cuốn sách, tất cả đều là phù văn bí tịch lúc

trước hắn vơ vét được.

So với núi Huyền Ất, những cường giả đứng đầu nắm giữ phù văn công pháp không thể nghi

ngờ càng cao cấp hơn. Thậm chí còn có rất nhiều kim phù, thậm chí luyện chế Thánh khí

cũng sử dụng thánh phù.

Tiếp theo, Tần Giác bắt đầu đọc kỹ từng thứ một.

Không biết đã qua bao lâu, khi Tần Giác đóng phù văn bí tịch cuối cùng lại. Vô số lời thoại

phức tạp và khó hiểu đã được vạch ra trong đầu, mỗi câu nói đều không thể đoán trước, như

thể ẩn chứa sức mạnh vô hạn.

Ông!

Ngay sau đó, ngọn núi màu đen trong lòng bàn tay Tần Giác đột nhiên được bao bọc bởi ánh

https://thuviensach.vn

sáng vàng, dày đặc hoa văn màu vàng hiện ra. Năng lượng dao động mạnh mẽ phát ra khiến

cho không gian có chút vặn vẹo, tựa hồ có thể sụp đổ bất cứ lúc nào.

Đến cuối cùng, ngay cả mặt đất cũng không chịu nổi cỗ lực lượng này, mà bắt đầu rung

chuyển.

Bất đắc dĩ, Tần Giác đành phải dùng kết giới để cô lập bản thân, để tránh lan đến gần Huyền

Ất Sơn.

Thời gian trôi qua thật nhanh, đảo mắt đã đến đêm khuya. Ánh trăng chiếu rọi trên người

Tần Giác, giống như khoác thêm một tấm lụa mỏng, đen trắng rõ ràng.

Đúng lúc này, chỉ nghe thấy một tiếng ‘bang’ vang lên. Những mảnh ánh sáng vàng vỡ vụn, lộ

ra ngọn núi tối tăm bên trong, dường như không thay đổi gì.

Nhưng Tần giác lại biết, hắn thành công rồi.

Giờ phút này, trong đỉnh núi đen kịt to cỡ nắm tay này. Ít nhất ngưng tụ hơn mười loại phù

v

rất có thể sẽ thụ thương.

https://thuviensach.vn

Mắt thấy Thần mộ sắp mở ra, mình tuyệt đối không thể thụ thương.

Quan trọng nhất chính là, chỉ là chiến hạm đã lợi hại đến vậy, thì người trong chiến hạm còn

kinh khủng đến mức nào?

Nơi này là Thần giới, chuyện gì cũng có thể xảy ra, vạn nhất người trong chiến hạm là một vị

Thần Vương, chẳng phải tự tìm đường chết?

Mặc dù gần như không có khả năng, nhưng Thần mộ trước mắt,gia chủ Trương gia tuyệt đối

không nguyện ý tự chui vào nguy hiểm, sẽ tạo thành vô số phiền phức.

Gia chủ Trương gia nghĩ vậy, chín vị cường giả Chân Thần cảnh ở bên tự nhiên cũng không

ngoại lệ, ai cũng không nguyện ý mạo hiểm.

Thế là sau khi đại trưởng lão Trương gia bởi vì công kích chiến hạm mà bị phản phệ trọng

thương, cả đại lục đều an tĩnh lại, không ai dám hò hét xông vào chiến hạm.

“Ngu xuẩn, chỉ là một Bán Thần cảnh, cũng dám công kích Hôi Phong của ta, thật sự là

không biết sống chết.”

Mặc lão nhếch miệng, khinh thường nói.

https://thuviensach.vn

“Họ tụ tập ở đây làm gì?”

Từ đầu đến cuối, Tần Giác đều không để ý đại trưởng lão Trương gia, hắn chỉ hiếu kỳ, nơi

này sao lại tụ tập nhiều người như vậy.

“Ây… Không biết.”

Mặc lão lúng túng lắc đầu.

Tần Giác đương nhiên không hi vọng Mặc lão biết, hắn phóng ra linh thức, tùy tiện tìm một

cường giả cấp Chân Thần cảnh đọc suy nghĩ, lập tức hiểu được chuyện gì xảy ra.

“Thần Mộ?”

Tần Giác lẩm bẩm, luôn cảm thấy hai chữ này đã từng nghe qua ở đâu.

Cái gọi là Thần Mộ, thật ra chính là nơi Thần linh Thượng cổ bỏ mình.

Không biết vì sao, thời kỳ Thượng Cổ từng xảy ra một trận đại chiến, cơ hồ kéo theo một nửa

Thần giới, dẫn đến vô số thương vong, thế lực đảo lộn, Thần tộc chính là quật khởi sau trận

chiến kia.

Đại lục trước mắt này, thật ra trong thời Thượng cổ từng là tổng bộ của một thế lực, nhưng

bất hạnh bị chiến tranh phá hủy, trở thành bộ dáng này.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng, bởi vì chiến tranh quá mức ác liệt, dẫn đến không gian đảo lộn, rất nhiều người

lưu lạc đến không gian khác, loại không gian này có rất nhiều, đại lục trước mắt này cũng ẩn

giấu một cái, nhưng phải sau vạn năm mới có thể mở ra một lần.

Thật ra, nghiêm túc mà nói, những người mạnh nhất thời thượng cổ cũng chỉ có Chân Thần

thượng vị thôi, kém xa Thần giới cường thịnh bây giờ.

Dù sao, võ đạo luôn tiến lên.

Bởi vậy, cho dù là Thần tộc, hay Vạn Thần Đình, đều chướng mắt thứ gọi là Thần mộ, chẳng

cần phải vạn năm mới mở ra một lần, sớm đã bị các thế lực lớn cưỡng ép xé mở, vơ vét không

còn gì.

Nhưng đối với các thế lực nhỏ và tán tu, Thần mộ chính là nơi tràn ngập cơ duyên.

Võ giả Thái hư cảnh nếu có thể tìm được truyền thừa, liền có thể từ đây một bước lên mây,

bước vào Bán Thần cảnh, thậm chí Chân Thần cảnh.

Hoặc như Chân thần hạ vị nếu vận khí tốt, cũng có thể chạm đến Chân Thần thượng vị, mục

https://thuviensach.vn

đích của mười vị Chân Thần hạ vị trước mắt chính là thế.

bookmark_add Chương 370: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Mở Ra

Phiên bản Dịch · 1541 chữ

“Một vạn năm, Thần Mộ rốt cuộc cũng mở ra.”

“Cho dù thế nào, lần này chúng ta nhất định phải đạt được Chân Thần truyền thừa!”

“Ha ha, đừng nằm mơ, Chân Thần truyền thừa cơ bản đã bị những đại gia tộc kia cùng tông

môn lấy hết, tán tu chúng ta nhiều nhất chỉ có thể theo sau nhặt chút lợi lộc, bằng không thì

chết cũng không biết chế như thế nào.”

“Thật sao? Thần Mộ lớn như vạy, ta cũng muốn xem bọn họ làm cách nào ôm hết.”

“Đúng thế, đúng thế.”

“…”

Trên đại lục hoang vu, mấy trăm tên tán tu tụ tập lại cùng một chỗ, bàn luận ầm ĩ, nhìn qua

hài hòa vô cùng.

Đương nhiên, đây chỉ là bởi vì Thần Mộ chưa mở ra hoàn toàn mà thôi, một khi mở ra, chỉ sợ

https://thuviensach.vn

bọn họ sẽ biến thành kẻ thù sống còn.

Tất nhiên nếu so sánh thế lực chung, tán tu rõ ràng yếu nhược hơn nhiều.

Nhưng bọn họ thắng ở kinh nghiệm phong phú, lại hung hãn không sợ chết, cho nên một khi

giao phong, thường thường sống sót đều là tán tu, thậm chí vượt cấp khiêu chiến.

Cùng lúc đó, ở trong xó xỉnh không ai chú ý đến, một thanh niên hình dáng bình thường thu

hồi ánh mắt, bất động thanh sắc, nội tâm thầm nghĩ: “Đáng chết, chiếc chiến hạm kia từ đâu

nhảy ra?”

menu

Trước Tiếp

Thanh niên này tên là Hàn Lệ, là một tán tu, từ trước tới nay luôn cẩn thận, chưa từng mạo

hiểm.

Trước khi tiến vào Thần Mộ lần này Hàn Lệ đã điều tra qua tất cả các thế lực cao cấp một

lần, đồng thời làm một kế hoạch kỹ càng kín đáo, bảo đảm vạn vô nhất thất, nhưng tàu chiến

hạm kia xuất hiện, dù sao hắn cũng cảm thấy không đơn giản như vậy.

https://thuviensach.vn

Không đợi Hàn Lệ nghĩ rõ àng, đột nhiên có người hô lớn: “Thần Mộ mở ra!”

Chỉ một thoáng, các võ giả nhìn lại, chỉ thấy nơi xa truyền đến sự xao động kịch liệt của

không gian, không ngừng vặn vẹo sụp đổ, liền giống như bị hai bàn tay vô hình bắt lấy, cưỡng

ép xé mở, hình thành một lỗ lớn đường kính hàng trăm mét.

Ầm ầm!

Thần Mộ mở ra!

Đám người hai mặt nhìn nhau, lập tức không chút do dự phóng vào trong lỗ lớn.

Ngoài dự liệu chính là, những đại gia tộc kia cùng thế lực tông môn không vội vã động thủ,

mà vẫn lẳng lặng đứng đợi tại chỗ.

Thấy thế, Hàn Lệ nhướng mày, phát hiện sự tình không đúng,liền lui đến sau lưng đám người.

Quả nhiên, mấy võ giả vừa xông tới gần lỗ lớn trên không gian liền bị gió lốc quấn thành

từng mảnh, thân tử đạo tiêu!

Đám người kinh hãi, vội vàng lui ra sau.

“Chuyện gì xảy ra?”

“Không tốt, không gian còn chưa ổn định!”

https://thuviensach.vn

“Cái gì? Chạy mau!”

Mắt thấy cảnh tượng này, Hàn Lệ nhịn không được nhẹ nhàng thở ra, vì sự cảnh giác của

mình mà cảm thấy may mắn.

Trải qua chuyện này, không ai dám tùy tiện tới gần lỗ lớn, mọi người tất cả đều xa xa tránh

né, sợ trở thành kẻ xui xẻo tiếp theo.

Đúng lúc này, chiến hạm lơ lửng bên trên đột nhiên bay thẳng về lỗ không gian.

“ Bọn hắn muốn làm gì?”

“Ngu xuẩn, không gian còn chưa ổn định, đây là đang tìm chết!”

Phải biết là, cho dù là cường giả cấp bậc Chân Thànn cảnh rơi vào vết nứt không gian không

ổn định, hơn phân nửa cũng lành ít dữ nhiều, nếu không thì sao những thế lực đại gia tộc kia

phải kiên nhẫn chờ đợi?

Quỷ dị chính là, cho đến khi tàu chiến hạm biến mất tại lỗ không gian, đều không có chuyện

gì xảy ra.

“Cái này…”

https://thuviensach.vn

Đám người sửng sốt.

Vết nứt không gian đã ổn định lại rồi?

Bạch!

Sau một khắc, võ giả ở các đại gia tộc nhao nhao vận linh lực, phóng thẳng đến vết nứt

không gian, tốc độ nhanh vô cùng.

Sau đó, họ liền biết rằng, mình sai.

Vết nứt không gian căn bản chưa ổn định!

Phốc phốc phốc!

Mấy cơn gió lốc thổi qua, võ giả tu vi dưới Thái hư đệ thất cảnh lập tức bị cắt thành nhiều

mảnh, chết không còn xác, các võ giả khác miễn cưỡng chạy trốn, nhưng cũng chật vật vô

cùng.

May mà thủ lĩnh của họ đều là cường giả Chân Thần cảnh, vội vàng thi triển thần thông, kéo

họ ra ngoài.

Dù vậy, vẫn tổn thất nặng nề.

“Chuyện gì xảy ra, vết nứt không gian không phải đã ổn định rồi sao?”

Một thủ lĩnh trong đó sắc mặt khó coi.

https://thuviensach.vn

Mấy cơn gió lốc đã giết chết nhiều võ giả Thái Hư cảnh như vậy, đây là còn chưa xâm nhập,

nếu không đừng nói là Thái Hư cảnh, ngay cả hắn cũng có thể nguy hiểm.

“Chẳng lẽ…”

Một thủ lĩnh thế lực khác dường như nghĩ đến điều gì, khó có thể tin nói: “Chiến hạm kia căn

bản không bị gió lốc ảnh hưởng?”

Lời vừa nói ra, toàn trường yên tĩnh.

Đến tột cùng phải cường đại đến mức nào, mới không bị gió lốc ảnh hưởng? Đám người này

không dám tưởng tượng.

“Sẽ không phải… Ngồi trong chiến hạm kia là một vị Thần Vương nào đó?’’

Thủ lĩnh thế lực vừa rồi khàn giọng nói.

“Không có khả năng, cường giả Thần Vương sao lại coi trọng Thần Mộ?”

Gia chủ Trương gia thề thốt bác bỏ.

Chính xác, người mạnh nhất trong Thần Mộ cũng chỉ đến cấp Chân Thần thượng vị thôi, đối

với Thần Vương mà nói, căn bản không đáng nhắc tới, sao phải đi vào?

Chẳng lẽ chỉ đơn thuần vì muốn tham gia náo nhiệt?

“Cho dù thế nào, trong chiến hạm kia có thể ít nhất là đang tọa trấn một Chân Thần thượng

https://thuviensach.vn

vị, chúng ta tốt nhất vẫn không nên trêu chọc."

"Không sai, chúng ta đợi thêm một chút đi."

"…."

Mười vị cường giả Chân thần cảnh không hẹn mà cùng đạt chung nhận thức, lui về gần linh

khí phi hành nhà mình.

Ngay cả thủ lĩnh thập đại thế lực cũng bị ép lui về, chứ đừng nói đến những thế lực nhỏ và

tán tu.

Không biết qua bao lâu, vết nứt không gian rốt cuộc cũng ổn định lại, thế lực khắp nơi lập

tức tranh nhau chen vào khe hở không gian, Hàn Lệ cũng lặng yên không một tiếng động lẫn

trong đám người, tiến vào Thần Mộ.

Trong đây không hề có linh khí nồng nặc như tưởng tượng, trái lại, trong Thần Mộ vô cùng

ác liệt, phóng mắt nhìn ra, trên mặt đất cơ hồ khắp nơi đều là hồ sâu, cảnh sắc hoang tàn, so

với ngoài đại lục còn hoang vu hơn.

Không chỉ như vậy, rất nhiều đoạn binh khí cắm trên mặt đất, có lớn có nhỏ, lớn có thể so

với một ngọn núi, nhỏ thì ngang với thanh chủy thủ.

https://thuviensach.vn

Những vũ khí này cơ bản đều đã mất linh khí, biến thành sắt vụn, chậm chí đụng một cái liền

nát, đương nhiên cũng có một số đồ tốt chưa mất đi linh khí.

Dù sao, mục đích họ tiến vào Thần Mộ là vì những thứ không mất đi linh khí này, là những đồ

tốt còn sót lại, thô tục một chút thì có thể gọi là rác.

Nhưng cho dù đã qua cả trăm vạn năm, vẫn có thể cảm nhận được sát ý và uy năng nồng

đậm như trước.

Hiển nhiên nơi đây từng xảy ra một trận đại chiến, mà chiến đấu giả đều đạt tới Chân Thần

cảnh, khó trách gọi là Thần mộ.

Ầm ầm!

Ngay khi Hàn Lệ trầm tư, nơi xa đột nhiên truyền đến tiếng nổ lớn, thì ra có hai tên võ giả vì

tranh đoạt một món vũ khí mà đánh nhau.

Ầm ầm!

Càng ngày càng nhiều người giao chiến, tạo ra cả một làn khói bụi, vốn Thần Mộ âm u đầy tử

khí, lại trở nên càng thêm u ám.

Hàn Lệ lơ đễnh, y không có hứng thú với vũ khí.

https://thuviensach.vn

Nghĩ như vậy, Hàn Lệ tìm một nơi bí ẩn, mở ra kết giới, phòng ngừa có người dùng linh thức

nhìn trộm, sau đó lấy ra một bản địa đồ chất liệu cổ.

Tấm bản đồ này Hàn Lệ đoạt được từ một võ giả từng tới Thần Mộ, phía trên ghi chép vị trí

cụ thể truyền thừa của một cường giả Chân Thần thượng vị, nhưng bởi vì đối phương quá

yếu, không cách nào tiếp cận, vì vậy Hàn Lệ chuẩn bị thay vị võ giả kia, đến đây tìm kiếm

truyền thừa của vị Chân Thần thượng vị này!

bookmark_add Chương 371: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Hàn Lệ May Mắn

Phiên bản Dịch · 1481 chữ

Ầm ầm!

Đại địa chấn động, vô số đá vụn bay ra, khuếch tán theo từng tầng năng lượng, che khuất

bầu trời.

Phốc!

Một võ giả Thái Hư đệ ngũ cảnh từ không trung rơi xuống, còn chưa kịp cầu xin tha thứ, liền

trực tiếp bị chém đứt đầu, thần hồn câu diệt.

https://thuviensach.vn

“Hừ, dám cùng ta giật đồ, thật sự không biết sống chết.”

Thu hồi vào nhẫn trữ vật, nam tử nhếch miệng, tràn ngập khinh thường.

Lời còn chưa dứt, bên cạnh đột nhiên phóng tới một chùm sáng, nháy mắt đánh trọng

thương nam tử!

“Ngu xuẩn, chưa từng nghe bọ ngựa bắt ve, hoàng tước tại hậu à?”

Lại một võ giả nhảy ra, cười gằn nói.

“Đáng chết, khi nào…”

Nam tử mặt mũi tràn đầy sợ hãi.

“Đi chết đi!”

“…”

“….”

menu

Trước Tiếp

Tình huống tương tự không ngừng diễn ra trong Thần Mộ, ban đầu chỉ có các tán tu, sau đó

các thế lực cũng nhao nhao gia nhập, vì tranh đoạt đồ mà ra tay đánh nhau.

Chỉ một thoáng, toàn bộ Thần Mộ hỗn loạn vô cùng.

https://thuviensach.vn

Thu lại kết giới, Hàn Lệ thi triển bí thuật ẩn thân, lặng yên không tiếng động vượt qua khu

vực mấy tên võ giả đang giao chiến, chạy về nơi đánh dấu trên bản đồ.

Bởi vì sợ sẽ gây chú ý, Hàn Lệ không dùng phi hành, dù sao hắn cũng là đi tìm truyền thừa

của cường giả Chân Thần cảnh, tuyệt đối không thể để cho kẻ nào biết.

Khiến Hàn Lệ nghi ngờ là, đến giờ hắn vẫn không thấy tàu chiến hạm kia, nội tâm không khỏi

có chút lo lắng.

“Dừng lại, ta nhìn thấy ngươi!”

Hàn Lệ ngừng lại, bị phát hiện rồi?

Chậm rãi quay người, chỉ thấy một kẻ có vóc người cồng kềnh mập mạp, biểu lộ dữ tợn đứng

trước mặt Hàn Lệ, tay cầm song chùy, gắt gao nhìn chằm chằm phía Hàn Lệ.

“Giao đồ ra đây, nếu không đừng trách ta không khách khí!”

Mập mạp quát to.

Đồ?

Đồ gì?

Hàn Lệ ngạc nhiên, chẳng lẽ là tấm địa đồ ghi chép vị trí truyền thừa của Chân thần thượng

vị?

https://thuviensach.vn

Làm sao có thể, nguyên chủ của tấm địa đồ này đã bị Hàn Lệ giết chết, hắn là chỉ có một

mình hắn biết mới đúng.

“Thái hư đệ cửu cảnh…”

Ánh mắt Hàn Lệ lóe lên, khó trách đối phương có thể phát giác được các loại bí thuật và

trạng thái ẩn thân của hắn.

Lấy tu vi Thái hư đệ bát cảnh của hắn, muốn đánh bại tên mập mạp này không khó, nhưng

muốn giết chết lại vô cùng khó khăn.

Ngay khi Hàn Lệ xoắn xuýt xem nên đánh hay nên chạy, không gian phía trước đột nhiên vặn

vẹo, huyễn hóa ra một thân ảnh: “Vương mập mạp, đừng tưởng ta thật sự sợ ngươi!”

“Ha ha, nếu vậy, thử nếm Kim Cương Chùy của ta đi!”

Vương mập mạp cười lạnh.

Hàn Lệ: “…”

Móa!

Nói nửa ngày, thì ra không phải đối phương đang nói hắn!

Nhưng mà mình thế lại không phát hiện nơi cách mình gần như vậy có người, quả nhiên

https://thuviensach.vn

không thể xem thường bất kỳ một tán tu nào.

May mà đối phương cũng không phát hiện ra hắn, giảm bớt rất nhiều phiền phức.

Nghĩ tới đây, Hàn Lệ lập tức cẩn thận từng li từng tí rời đi, không bao lâu, nơi vừa nãy liền

giao chiến, khắp nơi đều là linh lực quang mang.

Sau đó, Hàn Lệ một đường thông suốt, tất cả mọi người đang bận bịu giật đồ, tự nhiên không

chú ý đến xung quanh, khiến Hàn Lệ thuận tiện hơn rất nhiều.

Sau nửa canh giờ, Hàn Lệ đã đi được mấy vạn dặm, đi tới một nơi còn ác liệt hơn, mà không

có bất kỳ đồ tốt nào, vì vậy cơ hồ không nhìn thấy nửa bóng người.

Đương nhiên, những thứ này chỉ là bên ngoài mà thôi.

Dựa theo đánh dấu trên bản đồ, Hàn Lệ phóng ra linh thức, quả nhìn tìm được một sườn đồi,

chỉ là khiến Hàn Lệ buồn bực là, bên cạnh thế mà lại là chiếc chiến hạm kia!

Bị người khác nhanh chân đến trước!

Đây là suy nghĩ đầu tiên của Hàn Lệ.

Làm sao bây giờ?

Có nên đi qua xem thử không?

https://thuviensach.vn

Hàn Lệ lâm vào xoắn xuýt.

Nếu đối phương là cường giả Chân Thần cảnh, mình cả chỗ để trốn cũng không có.

“Mặc kệ!”

Cắn răng, Hàn Lệ hạ khí tức của bản thân xuống thấp nhất, sau đó đến gần sườn đồi.

Dựa theo miêu tả trên địa đồ, dưới sườn đồi có sơn động, truyền thừa của Chân Thần thượng

vị kia ở trong đó, chỉ có điều bị cấm chế phong bế, nếu không có thủ đoạn đặc thù, võ giả

Thái hư cảnh bình thường rất khó mà lấy ra được.

Nhìn qua sơn động trước mắt, Hàn Lệ ngừng thở, không biết phải làm sao cho phải.

Cùng lúc đó, trong sơn động, Mặc lão lông mày gảy nhẹ, nói:

“Tần tiểu hữu, bên ngoài có người.”

“Không cần để ý đến hắn.”

Tiện tay phá cấm chế, Tần Giác lấy quang đoàn bên trong ra:

“Đây là cái gì?”

Quang đoàn hiện lên ánh huyết hồng, tựa như hồng bảo thạch kiều diễm ướt át, mà lại ẩn

chứa năng lượng cực kỳ cường đại.

https://thuviensach.vn

“Ây… Hình như là truyền thừa của Chân Thần thượng vị.” Mặc lão nói.

“Lại là truyền thừa?”

Tần Giác im lặng, trước đó bọn hắn đã phát hiện ra mấy cái truyền thừa, mà tất cả đều đã

đạt tới Chân Thần thượng vị.

“Người bên ngoài kia, hắn là đến lấy thứ đồ chơi này?”

Nói xong, Tần Giác bàn tay lớn vỗ một cái, Hàn Lệ ẩn nấp ngoài sơn động chỉ cảm thấy trước

mắt tối sầm lại, chờ khi hắn tỉnh táo lại, đã xuất hiện trong sơn động.

“Ta…”

Hàn Lệ đảo mắt, mặt mũi tràn đầy mờ mịt, trong lúc nhất thời trốn cũng không được, không

trốn cũng không được, cứ như vậy đứng nguyên tại chỗ, ngây ra như phỗng.

“Ngươi tên gì?”

Tần Giác có chút hăng hái hỏi.

Chẳng biết tại sao, hắn luôn cảm thấy thanh niên bình thường không có gì đặc biệt này, trên

đầu tựa hồ có một vòng quang hoàng.

“Hàn… Hàn Lệ.”

Chần chờ nửa ngày, Hàn Lệ đáp.

https://thuviensach.vn

Nghe cái tên này, Tần Giác bừng tỉnh đại ngộ, cười nói:

“Rất tốt, vật này tặng cho ngươi.”

“A?”

Hàn Lệ khẽ giật mình, vô ý thức tiếp nhật quang đoàn.

“Cái này… Đây là…”

“ Truyền thừa Chân Thần thượng vị.”

Tần Giác nhún vai:

“Ngươi không phải đến đây vì thứ này sao?”

Đối với truyền thừa, Tần Giác từ trước đến nay không có hứng thú, huống hồ vừa rồi đã vơ

vét đến tận mấy cái, đủ để mang về phân phát cho mấy người Bạch Nghiệp, về phần cái này,

đưa cho Hàn lão ma tương lai đi.

“Đưa… Đưa cho ta?”

Hàn Lệ cơ hồ không thể tin vào tai mình, thượng vị Chân Thần truyền thừa, đưa cho y?

Nói đùa cái gì?

“Thế nào, không muốn sao?”

Tần Giác hỏi lại.

https://thuviensach.vn

“Muốn.”

Hàn Lệ liên tục gật đầu.

“Vậy chẳng phải được rồi.”

“…”

Hít một hơi sâu, Hàn Lệ thần sắc trịnh trọng nói:

“Đa tạ tiền bối!”

Vẫn không thể tin nổi, nhưng trước tiên Hàn Lệ chỉ có thể cảm tạ.

“Ha ha, thật nhàm chán, chúng ta đi thôi.”

Đối với thái độ của Hàn Lệ, Tần Giác không thèm để ý chút nào, duỗi thắt lưng, thản nhiên

nói.

“ Được.”

Cho đến khi đám người Tần Giác ra khỏi sơn động, leo lên chiến hạm, rồi biến mất phía chân

trời, Hàn Lệ mới kịp phản ứng.

Mình cứ như vậy lấy được truyền thừa Chân Thần thượng vị?

Hàn Lệ dùng linh thức đảo qua quang đoàn, chính xác không sai, kia… đối phương đến cùng

https://thuviensach.vn

mạnh đến mức nào mới có thể đưa truyền thừa Chân Thần thượng vị cho hắn?

Chẳng lẽ là… Thần vương?

Hàn Lệ nội tâm sợ hãi, không kịp nghĩ nhiều, vội vàng thu hồi quang đoàn, rời khỏi sơn động,

bay về phía bên ngoài Thần Mộ.

Nếu đã lấy được truyền thừa Chân Thần thượng vị, cũng không nên tiếp tục ở lại Thần Mộ,

ngược lại càng thêm nguy hiểm.

Nếu bị người khác biết hắn có được truyền thừa Chân Thần thượng vị, tuyệt đối sẽ bị tất cả

võ giả truy sát!

bookmark_add Chương 372: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Về Giới Nội

Phiên bản Dịch · 1626 chữ

Đối với Tần Giác mà nói, sự việc ở Thần Mộ cũng chỉ là nhạc đệm mà thôi.

Lúc đầu nghĩ rằng sẽ còn lại vài thứ đặc biệt từ thời cổ đại, nhưng chỉ tìm được một số

truyền thừa Chân Thần. Trừ cái đó ra, chỉ còn sót lại một chút Thần khí rỉ sét, với lại vì khí

linh đã bị xoá bỏ, cơ bản đã rơi ra khỏi phạm trù của Thần khí, Tần Giác tự nhiên xem

https://thuviensach.vn

thường loại hiện vật này.

Về phần giao một trong những truyền thừa Chân Thần cho Hàn Lệ, đó xem như là tâm huyết

của Tần Giác.

Hắn tin rằng không bao lâu nữa, uy danh của Hàn Lệ sẽ vang vọng khắp Thần giới.

“A, kia là tàu chiến hạm!”

“Hình như nó đang rời đi.”

“Ngớ ngẩn, mau tránh ra!”

Nhìn chiến hạm bay trên đầu, mọi người ngừng chiến và lùi lại phía sau, vì sợ vô tình xúc

phạm đến đối phương và bị tát chết.

Thấy thế, mười vị cường giả Chân Thần cảnh vẻ mặt cực kì ngưng trọng,sau đó nhẹ nhõm khi

nhìn thấy chiến hạm biến mất trong vết nứt không gian.

Cho đến bây giờ, bọn họ vẫn không biết đang ngồi trong chiến hạm đó là dạng gì, có thể rời

đi thật là tuyệt.

menu

Trước Tiếp

https://thuviensach.vn

Nói một cách khác, từ giờ phút này trở đi, bọn họ có thể chạy loạn trong Thần Mộ mà không

chút cố kỵ nào nữa!

Vì vậy, sau một khoảng thời gian im lặng ngắn ngủi, trận chiến lại nổ ra, thậm chí còn dữ dội

hơn trước!

Tuy nhiên, không ai để ý đúng lúc này, một nam thanh niên lặng lẽ rời khỏi Thần Mộ.

…

“Tần tiểu hữu, tiếp theo chúng ta đi nơi nào?”

Bên trong chiến hạm, Mặc lão mở miệng hỏi thăm.

“Không cần nữa.”

Phất tay ngắt lời Mặc lão, Tần Giác thản nhiên nói:

“Chúng ta đi về thôi.”

“Trở về?”

Mặc lão sững sờ.

“Ra lâu như vậy, cũng nên cần trở về rồi.”

“ Ngươi là nói….. Giới nội?”

Dường như nhớ tới cái gì đó, Mặc lão chần chờ nói.

“Ừm.”

https://thuviensach.vn

"..."

Mặc lão làm thế nào cũng không nghĩ ra được, Tần Giác thế mà thật muốn về cái vị diện cấp

thấp đó!

Có lầm hay không?

Hắn là cường giả Hợp Đạo Thần Vương mà!

Không đợi Mặc lão kịp phản ứng, Tần Giác đã mang theo Thí Đạo bay ra khỏi chiến hạm:

"Đa tạ Mặc lão khoảng thời gian này đã chiếu cố, chúng ta sau này sẽ còn gặp lại."

"Sau… Sau này gặp lại."

Mặc lão bất đắc dĩ gật đầu.

"A, Tần tiên sinh…"

Lộc Huyên vừa muốn xông lên, lại bị Mặc lão dùng linh lực cưỡng ép đứng im tại chỗ, không

thể động đậy.

Vào thời điểm này, Mặc lão làm sao có thể để Lộc Huyên làm loạn được.

"Cáo từ."

Vứt xuống hai chữ này, kim quang lấp lóe, Tần Giác và Thí Đạo trong nháy mắt biến mất

https://thuviensach.vn

không thấy gì nữa.

"..."

...

Trong tinh hà rộng lớn, không gian có chút vặn vẹo, thân hình Tần Giác và Thí Đạo hiện ra.

"Chắc là nơi này."

Tần Giác đảo mắt một vòng, sau khi chắc chắn mình không sai, hắn giơ tay làm một quyền.

Ầm ầm!

Cùng với một tiếng động lớn, rào chắn ranh giới của hai vị diện bất ngờ bị đục một lỗ lớn,

nhìn qua rất dữ tợn và đáng sợ.

Về vấn đề này, Thí Đạo đã quen từ lâu, chỉ là nội tâm nàng vẫn như cũ nhịn không được cảm

thán về sức mạnh của Tần Giác.

Xuyên qua thông đạo trong không gian, bên kia là giới nội.

So với Thần giới, linh khí trong giới nội thiếu thốn rất nhiều, với lại thuộc tính cũng rất hiếm

thấy.

Ở một khía cạnh nào đó, thiên phú của các sinh linh trong giới nội kỳ thật cũng không hẳn

https://thuviensach.vn

kém hơn Thần giới. Chỉ là chúng bị giới hạn bởi vị diện, và không thể tiếp tục tiến bộ, chẳng

hạn như Long Trẫm.

Với hào quang nhân vật chính như Long Trẫm, nếu như hắn sinh ra ở Thần giới, chỉ sợ hiện

tại đã tiến vào Thần Vương rồi. Nhưng ở một nơi nhỏ bé như Huyền Ất Sơn, cũng chỉ có Thái

hư cảnh.

Bao gồm cả Thiên Đế trước đây.

Đương nhiên, nếu như Long Trẫm muốn rời khỏi Linh Ương giới, đi tới chỗ sâu trong hư

không, hắn hắn là sẽ không kém hơn so với Thiên Đế.

Có đôi khi, không phải chỉ cần thiên phú của bản thân, mà chính môi trường cũng sẽ quyết

định giới hạn của một người.

“Một cảm giác đã mất từ lâu.”

Thí Đạo hít một hơi thật sâu, hai con ngươi nàng khẽ nhắm lại, chỉ cảm thấy toàn thân dễ

chịu chưa từng có.

Mấy chục vạn năm sống trong lồng giam, cuối cùng nàng cũng trở về nơi thân thuộc này!

Rầm rầm rầm!

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, hư không gầm lên, những dị tượng lần lượt xuất hiện, dường như đang nghênh

đón Thí Đạo.

Phải biết, Thí Đạo chính là một Thần khí được tự sinh ra giữa trời và đất, nhận được chiếu cố

của pháp tắc thiên đạo là rất bình thường. Huống chi bây giờ Thí Đạo đã bước vào Chân

Thần cảnh, khó có thể so sánh với mấy chục vạn năm trước.

“A, chủ nhân, người ở nơi nào?”

Thí Đạo chỉ biết là Tần Giác cũng thuộc về giới nội như nàng, nhưng lại không biết vị trí cụ

thể.

Dù sao, theo lý mà nói, Ân giới là do Thí Đạo phong ấn lên Ân Thiên Hành, nên mới bị Ân

Thiên Cừu di động đến Linh Ương giới.

“Đi Thiên Cung trước đã.”

Tần Giác không trả lời, ngược lại nói.

“Thiên Cung? Thiên Cung không phải đã bị hủy diệt rồi sao?”

Thí Đạo khẽ giật mình, còn tưởng rằng mình nghe lầm.

https://thuviensach.vn

Nàng nhớ rõ ràng, Thiên Cung vì mâu thuẫn nội bộ, dẫn đến toàn bộ cường giả Chân Thần

cảnh đều ngã xuống. Chỉ trong vòng một đêm ngắn ngủi đã sụp đổ, nếu không Ân Thiên

Hành và Ân Thiên Cừu cũng sẽ không huynh đệ tương tàn, và cuối cùng đều chết.

Tần Giác cũng lười giải thích, trực tiếp mở ra một cánh cổng không gian, đi ra ngoài Thần

Vực.

Thần Vực lúc này đã dần dần trở lại như cũ dưới sự tái tạo của Thiên Đế, tuy rằng còn kém

xa hơn mấy trăm vạn năm trước, nhưng đã vượt xa ba thế lực đứng đầu trong hư không này.

Đặc biệt là sau khi tàn hồn Chân Thần bị Thiên Đế đánh thức, tuy rằng còn chưa hoàn toàn

khôi phục, nhưng thắng ở khối lượng nhiều hơn, trong mắt không ai có thể tranh đoạt ngoại

trừ Tần Giác.

Mặt khác, cũng đừng quên sở dĩ ba thế lực đỉnh phong mạnh mẽ như vậy, là bởi vì Thần Vực

có cửu trọng khảo nghiệm. Thậm chí ba vị Chân Thần cảnh cũng không ngoại lệ, bọn họ làm

sao dám chống lại Thiên Cung?

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên nhìn tình hình, có vẻ như Thiên Đế vẫn chưa thông báo tin tức về sự ra đời của

Thiên Cung, nếu không nơi đây tuyệt đối không bao giờ yên tĩnh được như vậy.

“Đây….. Thật sự là Thiên Cung sao?”

Thí Đạo không tưởng tượng nổi mở to hai mắt, vẻ mặt kinh ngạc.

Gần như ngay lúc cả hai xuất hiện, một vòng lưu quang từ bên trong Thần Vực hiện ra, chớp

mắt đã tới.

Lưu quang tiêu tán, bóng người bên trong hiện ra, chính là Thiên Đế vừa tái tạo nhục thân

thành công!

“Tiền bối.”

Thiên Đế sửng sốt trong chốc lát, sau đó vẻ mặt vui mừng, vội vàng hành lễ với thái độ vô

cùng cung kính.

Sau vài tháng, Tần Giác cuối cùng lại tới.

“Ừm.”

Tần Giác khẽ gật đầu.

“Thiên Đế!”

https://thuviensach.vn

Thí Đạo kinh ngạc.

Vì Thiên Đế không thay đổi diện mạo khi hắn tái tạo lại thân thể, cho nên Thí Đạo nhận ra

trong nháy mắt.

“Ừm?”

Thiên Đế nhíu mày, nhìn về phía Thí Đạo bên cạnh:

“Ngươi là….. Thần kiếm Thí Đạo?”

Ở cấp bậc của Thiên Đế, hắn hầu như biết tất cả các loại Thần khí của giới nội rõ như lòng

bàn tay, cho nên trong nháy mắt hắn cũng nhìn thấu chân thân của Thí Đạo.

“Ta nhớ… Hình như ngươi là vũ khí của Ân Thiên Cừu.”

Bây giờ Thiên Đế đã khôi phục toàn bộ ký ức, lúc trước giới nội có ít cường giả Chân Thần

cảnh, Ân Thiên Hành, Ân Thiên Cừu hai huynh đệ uy danh gần với Thiên Cung, Thiên Đế

không chỉ nghe nói qua, hơn nữa còn từng gặp mặt.

“ Đúng vậy, Ân Thiên Cừu chết rồi, bây giờ Tần Giác là chủ nhân của ta.”

Thí Đạo cúi đầu xuống, lúng túng nói.

“Thì ra là thế.”

https://thuviensach.vn

Thiên Đế rất tự nhiên đổi chủ đề:

“Tiền bối, trước đó ta đã để dành chỗ mà người muốn rồi.”

“Đa tạ.”

Tần Giác ý vị thâm trường nói:

“Qua một thời gian ngắn ta có thể sẽ chuyển đến nơi này ở, Thiên Đế không ngại chứ?”

“Không ngại, không ngại.”

Thiên Đế lắc đầu liên tục, hắn vui còn không kịp, sao lại có thể để ý được?

bookmark_add Chương 373: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Tần Huynh,Không Xong Rồi

Phiên bản Dịch · 1605 chữ

Dưới sự dẫn đầu của Thiên Đế, Tần Giác và Thí Đạo lần lượt tiến vào Thần Vực.

Trong khoảng thời gian này, Thiên Đế không chỉ thành công tái tạo thân thể, mà còn kiến

tạo lại Thần Vực trên phạm vi lớn. Có thể nhìn thấy rất nhiều tòa nhà và cung điện, linh khí

còn nồng đậm hơn trước.

Chỉ cần Thiên Đế bằng lòng, bất cứ lúc nào cũng có thể thu hút vô số cường giả tới gia nhập.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, sau khi trải qua sự việc của Phong Khê, Thiên Đế không bao giờ dễ dàng tin

tưởng người khác nữa.

“Tiền bối, nơi này chính là chính điện tạm thời của ta.”

Thiên Đế chỉ vào cung điện phía dưới giới thiệu.

Đây là một cung điện rất nguy nga, lại phi thường bao la, đủ chứa mấy ngàn người. Phía trên

cung điện, có khắc hai ký tự bằng vàng rực rỡ: Thiên Cung!

Cung điện ở trên một ngọn núi lớn ở trung tâm Thần Vực, xung quanh là các vì sao. Còn có

rất nhiều Thiên Điện và lầu các, được thiết lập theo thiên cung hàng trăm nghìn năm vô

cùng tinh xảo.

“Không tệ.”

Tần Giác khẽ gật đầu.

Thiên Đế xoay người chỉ vào chỗ khác nói:

“Nơi đó là ta để lại cho tiền bối.”

menu

Trước Tiếp

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, Tần Giác nhìn qua hai mắt lập tức sáng lên.

So với cung điện lộng lẫy bên dưới, nó giống như một thiên đường hơn.

Theo tầm mắt của hắn, có những ngọn núi hùng vĩ và những vùng nước tuyệt đẹp, khắp nơi

đều là hoa tươi cỏ dại.

Môi trường đơn giản này, gần như không kém gì tiểu thế giới mà Tần Giác mới có được!

Không chỉ có như thế, còn có các loại linh thực, linh quả và các thiên tài địa bảo. Nếu đặt ở

ngoại giới, e rằng đã xảy ra một trận mưa đẫm máu!

“Thế nào, tiền bối?”

Thiên Đế mặt mũi tràn đầy lo lắng.

“Tốt lắm.”

Tần Giác lộ ra nụ cười hài lòng.

Thấy thế, Thiên Đế âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

“A, ngươi dự định lúc nào thì công bố Thiên Cung xuất thế?”

Tần Giác thuận miệng hỏi.

Bây giờ giới nội, trừ Tần Giác ra, tuyệt đối không có bất kỳ võ giả nào có thể chống lại Thiên

Đế. Càng không nói đến thủ lĩnh tam đại thế lực chỉ có Chân Thần hạ Vị, cho dù là Chân

https://thuviensach.vn

Thần thượng Vị, cũng hoàn toàn không phải là đối thủ của Thiên Đế.

Bởi vì bản thể từng bị Phong Khê chiếm đoạt, mà Phong Khê lại đạt đến Thần Vương thượng

Vị. Cho nên sau khi Thiên Đế nhận lại chân nguyên cũng tương tự đạt được một số phản hồi

từ Phong Khê.

Nếu không nói quá thì Thiên Đế hiện tại có thể nói là bất khả chiến bại. Nếu không phải hắn

đang tái tạo lại Thiên Cung, cộng thêm thân thể mới chỉnh tề còn chưa vững chắc, coi như

đụng phải Thần Vương cảnh cũng không vấn đề gì.

Một khi Thiên Cung xuất thế, sự cân bằng giữa tam đại thế lực chắc chắn sẽ bị đánh vỡ, gây

ra ảnh hưởng to lớn.

Thiên Đế sững sờ, không nghĩ tới Tần Giác sẽ hỏi vấn đề này, nhưng vẫn vội vàng nói:

“Ta muốn sửa chữa tàn hồn cho đám thuộc hạ trước, sau khi hoàn toàn lành lặn sẽ thông báo

chuyện này.”

Sau khi nghe được câu trả lời của Thiên Đế, Tần Giác như có điều suy nghĩ:

https://thuviensach.vn

“Ta hiểu rồi. Ngươi cứ tiếp tục làm việc đi, ta sẽ thông báo trước cho ngươi khi ta dọn đến.”

“ Được.”

“...”

Tiếp theo, Tần Giác lại đi một chuyến đến Bạch Long tộc, lúc này mới không nhanh không

chậm trở lại Linh Ương giới.

Nhìn lục địa bị kết giới che khuất trước mặt, ánh mắt Tần Giác phức tạp. Vốn cho rằng sau

khi rơi vào vị diện khác sẽ rất khó trở lại, không nghĩ tới chỉ có mấy ngày liền thành công

khóa chặt Thần Giới.

Nếu không phải Tần Giác muốn du lịch Thần giới một chút, thì hiện tại hắn là hắn đang nằm

trên sườn đồi uống rượu rồi.

“Nơi này….. Chính là quê hương của chủ nhân sao?”

Thí Đạo há to mồm, khó có thể tin được liền nói.

“Thế nào, không thích?”

Đôi mắt Tần Giác liếc nhẹ.

“Không không không không phải.”

Sợ Tần Giác hiểu lầm, Thí Đạo nói liên tục bốn chữ ‘không’.

https://thuviensach.vn

“Ta chỉ là hiếu kỳ, tại sao một đại lục cấp thấp lại có thể sinh ra một cường giả mạnh mẽ như

chủ nhân được chứ.

“...”

Trên thực tế, chính Tần Giác cũng rất tò mò.

Người khác vất vả mấy vạn năm, thậm chí trăm vạn năm tu luyện một cách nhàm chán, còn

không bằng hắn ăn uống ngủ nghỉ hai ngày.

Những nhân vật chính kia nhiều nhất là bật hack, Tần Giác thì không đơn giản là bật hack

nữa, mà là căn bản không nói đạo lý. Giống như chơi game dùng thẻ bug, mặc kệ ngươi có

cường đại cỡ nào, tất cả đều sẽ bị giết trong nháy mắt.

Lúc đầu, Tần Giác còn tưởng rằng mình chỉ bất khả chiến bại ở Linh Ương giới, nhưng hiện

tại đi một vòng, mới phát hiện bất luận nơi nào dường như cũng không có gì khác biệt cả.

“Ai, có lẽ, đây chính là nỗi buồn của sự bất khả chiến bại!”

“Đây, cái này cho ngươi.”

Tần Giác lấy ra một cái nhẫn trữ vật, đưa đến trước mặt Thí Đạo.

“Đây là thứ gì?”

https://thuviensach.vn

Thí Đạo nghi hoặc.

“Thần quả.”

“Cái gì?”

Thí Đạo bỗng nhiên mở to hai mắt, còn tưởng rằng mình nghe lầm.

“Thần quả.”

Tần Giác lặp lại.

Bá!

Thí Đạo không chút do dự cầm lấy nhẫn trữ vật, linh khí quét qua, bên trong quả nhiên lưu

trữ rất nhiều thần quả, phát ra linh khí nồng đậm, làm say lòng người.

“Ta… Ta…”

Thí Đạo kích động nói năng lộn xộn, trong lúc nhất thời lại không biết nên nói gì.

“Về sau ngươi dùng những thần quả này để tu luyện đi.”

Trước khi rời khỏi tiểu thế giới, Tần Giác cố ý hái một chút thần quả bỏ vào nhẫn trữ vật. Lấy

tu vi của Thí Đạo, căn bản là không có cách tu luyện ở Linh Ương giới.

“Ta… Ta… Ta rất yêu người, chủ nhân!”

Nói xong, Thí Đạo điên cuồng ôm chặt lấy Tần Giác, bộ dạng kia của nàng hận không thể

https://thuviensach.vn

đem Tần Giác ăn vào miệng.

May mà Tần Giác phản ứng nhanh, đẩy Thí Đạo ra kịp thời. Dù vậy, mặt hắn vẫn bị gặm tràn

đầy nước bọt.

“Hì hì, đa tạ chủ nhân.”

Thí Đạo vẫn rất vui vẻ, tựa hồ không nhận ra hành động của mình là có ý gì.

Trên thực tế, điều này có thể thấy được từ việc Thí Đạo cởi quần áo trước mặt Tần Giác,

nàng căn bản không có khái niệm gì về việc mình là nữ nhân.

Tần Giác bất lực, cũng không thể vì loại chuyện này mà đi giáo huấn Thí Đạo được? Hắn

đành phải giả bộ như không có chuyện gì xảy ra, xuyên qua rào chắn và bay về phía Huyền

Ất Sơn.

Không lâu sau, đỉnh núi quen thuộc hiện ra trước mặt, khóe miệng Tần Giác kéo ra một nụ

cười, đáp xuống bên ngoài đại điện.

Thí Đạo lập tức càng thêm kinh ngạc, linh thức của nàng sớm đã bao trùm toàn bộ Linh

Ương giới. Nàng cũng ý thức được thế giới này so với trong tưởng tượng của nàng còn nhỏ

https://thuviensach.vn

yếu hơn, giống như đại điện trước mắt, bên trong chỉ có một võ giả Chí Tôn cảnh.

Mà đây đã là một sự tồn tại tương đối độc tài, trừ cái đó ra, phần lớn võ giả trong phạm vi

ngàn dặm chỉ dừng lại ở Huyền giai, Địa giai,ở trong mắt Thí Đạo cùng sâu kiến cũng không

có gì khác nhau.

“Hử?”

Thí Đạo lông mày nhíu nhẹ, có vẻ kinh ngạc:

“Lại có một Đại Thánh?”

Bên trong phạm vi ngàn dặm, duy nhất đạt tới Đại Thánh cảnh, chỉ có toạ kỵ của Tần Giác

Long Truy.

Tiếp tục tìm kiếm cường giả ở Linh Ương giới, Thí Đạo rốt cuộc cũng miễn cưỡng tìm được

một gia hỏa hợp cách, Thá hư đệ ngũ cảnh.

Khiến Thí Đạo kinh ngạc chính là, khi nàng phát hiện ra đối phương vừa lúc, đối phương

cũng đã nhận ra nàng!

Chỉ là một Thái hư đệ ngũ cảnh, làm sao có thể?

Nhưng đối phương chỉ mơ hồ phát giác được có người đang dòm ngó mình, cũng không biết

https://thuviensach.vn

là ai, cũng không biết ở đâu.

Nhưng mà sau một lúc, Thí Đạo ngơ ngẩn cả người, vị Thái hư đệ ngũ cảnh kia thế mà trực

tiếp mở không gian thông đạo, thẳng đến Huyền Ất Sơn.

Tình huống gì thế này?

Hắn làm sao biết nàng ở đây?

Không đợi Thí Đạo nghĩ rõ ràng, không gian vặn vẹo, một nam tử mắt sáng mày kiếm, từ bên

trong núi cao đi tới, hét lớn:

“Tần huynh, không xong rồi!”

bookmark_add Chương 374: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Mang Ngươi Trở Về

Phiên bản Dịch · 1621 chữ

“Tần huynh, không xong rồi!”

Người tới trong nháy mắt xuyên qua không gian thông đạo, hét lớn.

Phóng nhãn Linh Ương giới, đạt tới Thái hư đệ ngũ cảnh lại còn quen biết Tần Giác, ngoại trừ

Long Trẫm, còn có thể là ai?

“???”

Cùng lúc đó, Thí Đạo đầu đầy dấu chấm hỏi, tình huống gì thế này?

https://thuviensach.vn

Gia hỏa này làm thế nào tìm tới ta?

“Hử? Ngươi là ai?”

Sau một khắc, Long Trẫm chú ý tới Thí Đạo đứng bên cạnh, sững sờ tại chỗ.

Tuy rằng có chút không dám khẳng định, nhưng Long Trẫm mơ hồ cảm thấy, vừa rồi chính là

nữ nhân này đang dòm ngó mình!

“Long huynh, sao ngươi lại tới đây?”

Tần Giác vừa mới chuẩn bị tiến vào đại điện liền quay đầu lại, có vẻ nghi hoặc.

“Tần huynh…”

Long Trẫm há to miệng, chỉ vào thí đạo hỏi:

“Vị này là bằng hữu của ngươi sao?”

“A, nàng là hóa thân vũ khí của ta.”

menu

Trước Tiếp

Tần giác thuận miệng đáp.

“Hóa thân vũ khí?“

Long Trẫm đầu tiên hơi giật mình, lập tức kịp phản ứng, nhẹ nhàng thở ra:

“Là vậy sao, làm ta sợ muốn chết.”

https://thuviensach.vn

Mới vừa rồi bị Thí Đạo chớp mắt thăm dò, Long Trẫm chỉ cảm thấy toàn thân ngưng trệ, nhịn

không được run lên. Còn tưởng rằng có cường giả ngoại giới xâm lấn Linh Ương giới, bởi vậy

mới ngay lập tức đến đây tìm Tần Giác.

Kết quả không nghĩ tới lại là hóa thân vũ khí của Tần Giác.

Chờ đã,hóa thân vũ khí ở cấp bậc nào mới có thể lợi hại như vậy?

“Đúng rồi, ngươi mới vừa nói cái gì?”

Tần Giác khẽ nhíu mày, đánh vỡ sự trầm tư của Long Trẫm.

“Không có gì, không có gì, là ta hiểu lầm.”

Long Trẫm lắc đầu liên tục, đổi chủ đề:

“Khụ khụ, đa tạ tài nguyên tu luyện của ngươi lần trước, ta hiện tại đã thành công tiến vào

Thái hư đệ ngũ cảnh.

“Vậy ư, chúc mừng.”

Tần Giác nhìn Long Trẫm từ trên xuống dưới, quả nhiên đã đạt tới Thái hư đệ ngũ cảnh. Với

lại khí tức cực kì kéo dài, khoảng cách tới Thái hư đệ lục cảnh chỉ còn nửa bước.

Quả nhiên, chỉ cần có đầy đủ tài nguyên tu luyện, Long Trẫm có thể dễ dàng thăng cấp.

https://thuviensach.vn

“À, không còn việc gì nữa, ta đi trước.”

Long Trẫm xấu hổ gãi đầu một cái.

“Đừng gấp.”

Tần Giác bấm tay gảy nhẹ, một chiếc nhẫn trữ vật trong nháy mắt rơi vào trong tay Long

Trẫm.

“Đây là…”

Long Trẫm dùng linh thức quét qua, kinh ngạc há to mồm, chỉ nhìn thấy các loại tài nguyên

tu luyện đỉnh cấp chất đống bên trong. Không nhìn thấy cuối cùng, có một số loại Long

Trẫm thậm chí chưa bao giờ thấy!

“Tần huynh…”

“Cầm đi.”

Tần Giác không quan trọng nói:

“Dù sao về sau có thể dùng đến.”

Vốn dĩ chiếc nhẫn trữ vật này là do Tần giác đặc biệt chuẩn bị cho Long Trẫm. Bây giờ Long

Trẫm tự mình chạy tới, vừa hay đã giảm bớt đi rất nhiều phiền phức cho Tần Giác.

https://thuviensach.vn

Theo tốc độ tu luyện của Long Trẫm, tài nguyên tu luyện trước đó chỉ có thể cho phép hắn

tu luyện đến Thái hư đệ thất bát cảnh, hiện tại hắn có thể đạt tới Thần Vương hạ Vị. Đến lúc

đó hắn có thể phi thăng tới Thần giới, hay ở lại giới nội, đều để Long Trẫm tự lựa chọn.

"..."

Long Trẫm trầm mặc nửa ngày, hắn mới nhận lấy nhẫn trữ vật, chắp tay nói:

"Đã như vậy, ta không khách khí nữa."

Mấy ngàn năm nay, Long Trẫm vẫn luôn cho rằng mình là nhân vật chính của thế giới này.

Bất kể là công pháp hay bí thuật gì, chỉ cần hắn nguyện ý hầu như có thể nhìn thấy được. Với

lại trong vòng chưa đầy trăm năm, hắn đã thành công tiến tới Đại Thánh Cảnh và phá vỡ vô

số kỷ lục, uy chấn thiên hạ.

Sau đó, hắn tách khỏi Linh Ương giới, bước vào cảnh giới Thái hư cảnh, bất khả chiến bại.

Tuy nhiên cho đến khi Tần Giác xuất hiện, Long Trẫm mới nhận ra rằng, mình không phải

nhân vật chính, ngay cả vai phụ cũng không được tính.

https://thuviensach.vn

Ai, rõ ràng đều là người xuyên không, sao khoảng cách lại lớn như vậy chứ?

Với lại Long Trẫm từ trước đến nay không phải là loại đa sầu đa cảm, không ốm mà rên rỉ,

nếu không hắn sẽ không sống được đến bây giờ. Cho nên nhiều nhất chỉ là nội tâm cảm thán

vài câu, nhưng hắn sẽ không bao giờ ghen tị với Tần Giác.

Hai người lại hàn huyên một lát, rồi Long Trẫm lần nữa mở không gian thông đạo, trở về Bất

Hủ thánh địa. Tần Giác thì quay người tiến vào đại điện, Thí Đạo thấy thế, vội vàng theo sát

phía sau.

Trong đại điện, Bạch Nghiệp ngồi xếp bằng trên bàn lưu ly, điều ngạc nhiên là không luyện

đan, mà đang giải quyết công việc của Huyền Ất Sơn.

Nhìn thấy Tần giác tiến vào, Bạch Nghiệp cũng không kinh ngạc, dù sao vừa rồi hắn đã nhìn

ra toàn cảnh sự việc bên ngoài.

“Khoảng thời gian này đệ đi đâu?”

Bạch Nghiệp hiếu kì.

Kể từ lần trước đến Trung Châu thánh địa, Tần Giác thường xuyên biến mất. Trước đó còn

https://thuviensach.vn

có thể cùng hắn chào hỏi, hiện tại ngay cả chào hỏi cũng không thèm chào, Bạch Nghiệp

cũng đã dần quen rồi.

“Ta không cẩn thận bị cuốn đến thế giới khác.”

Tần Giác nhún vai, thành thật nói.

“???”

Bạch Nghiệp có chút mơ hồ:

“Ý đệ là?”

Tần Giác cũng lười giải thích chuyện này, trực tiếp chuyển một phần ký ức của mình vào

trong đầu Bạch Nghiệp.

Toàn thân Bạch Nghiệp chấn động, đôi mắt khẽ nhắm lại, vẻ mặt không ngừng thay đổi, như

thể vừa nhìn thấy điều gì đó khó tin.

Không biết qua bao lâu, Bạch nNghiệp mở mắt ra, vẻ mặt phức tạp:

“Sư đệ, đệ có chắc những này….. Đều là thật?”

Bạch Nghiệp thật sự không thể tưởng tượng nổi, sư đệ mình thế mà cường đại đến loại trình

độ kia. Hắn tin là nếu đổi lại là ai khác, đều sẽ có một cảm giác không thực tế.

https://thuviensach.vn

“Nếu không?”

Tần Giác hỏi lại.

“...”

Bạch Nghiệp nhất thời á khẩu không trả lời được.

“...”

Tần Giác cùng Bạch Nghiệp chào hỏi xong, Tần giác không có tiếp tục nhiều lời, liền dẫn Thí

Đạo tiến về chỗ sườn đồi, hắn đã rời đi gần một tháng, không biết Kỳ Lân và Long Truy thế

nào rồi.

Về phần truyền thừa Chân Thần, Tần Giác tính toán đợi qua mấy ngày lại nói tiếp.

“Ngao ô!”

Hắn còn chưa tới gần, đã có thể nghe được tiếng kêu sắc nhọn của Kỳ Lân, ở sườn đồi bên

cạnh đặc biệt chói tai.

May mà trước đó Tần Giác đã cảnh cáo Kỳ Lân, cho dù hắn không ở đây, Kỳ Lân cũng không

dám tùy tiện làm loạn. Không thì chỉ sợ giờ phút này viện lạc đã sớm bị hủy thành phế tích.

“A, chúng ta đã về rồi sao?”

https://thuviensach.vn

Vân Tịch bỗng nhiên từ trong ngực Tần giác ngẩng đầu ra, mặt mũi tràn đầy hớn hở.

“Ha ha ha, tuyệt vời!”

Một giây sau, Vân Tịch bay lên không trung, hưng phấn nhảy múa, rốt cục cũng thoát khỏi

con Lộc Huyên chán ghét kia!

“Chủ nhân.”

Phát giác được động tĩnh bên này, Long Truy lập tức chạy tới.

“Ừm.”

Tần Giác khẽ gật đầu, Long Truy không hổ là người của Bạch Long tộc. Chỉ trong hai mươi

ngày, hắn đã bước vào Đại Thánh đỉnh phong, hắn tin tưởng không bao lâu nữa có thể đánh

tới Thái Hư cảnh.

“Đúng rồi.”

Nghĩ tới đây, Tần Giác vỗ đầu một cái, lòng bàn tay ngưng tụ một tia lưu quang, mơ hồ bên

trong có sông núi sống động như thật, chính là tiểu thế giới mà Tần Giác có được.

Hô!

https://thuviensach.vn

Kim quang hiện lên, thân ảnh Thạch Thiên cũng theo đó hiện ra ở chỗ sườn đồi.

"..."

Thạch Thiên nháy nháy mắt, mặt hắn ngẩn ngơ, ta là ai, ta ở đâu? Ta đang làm gì?

"Chúng ta đã trở lại Linh Ương giới."

Tần Giác nói.

"Linh Ương giới?"

Thạch Thiên sững sờ, lúc này mới phát hiện mình quả thật đang ở Linh Ương giới:

"Chúng ta….. Thật sự trở về rồi?"

Đột nhiên từ linh khí nồng đậm ở tiểu thế giới đi vào Linh Ương giới, Thạch Thiên ít nhiều có

chút không thích ứng, nhưng lại rất vui vẻ!

Đối với hắn mà nói, tu luyện tất nhiên là quan trọng, nhưng quan trọng nhất chính là những

người thân ở trong Yêu Thú Sơn Mạch!

" Đúng vậy."

Tần Giác khẳng định nói.

Bịch!

https://thuviensach.vn

Thạch Thiên đặt mông ngồi dưới đất, như trút được gánh nặng.

Nói thật, Thạch Thiên hầu như không có chút hy vọng nào, từ khi hắn bị cuốn vào khúc cảnh

không gian, sau đó lại rơi xuống Thiên giới.

Nhưng mà Tần Giác lại dùng thực lực nói cho hắn biết, chỉ cần có đủ cường đại, không có gì

là làm không được!

bookmark_add Chương 375: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Cơ Hội Thành Thần

Phiên bản Dịch · 1584 chữ

Ngày thứ hai, Thạch Thiên rời đi, mục đích lần này hắn tới tìm Tần Giác đúng là vì địa đồ di

tích thượng cổ kia, hiện tại đáp án di tích thượng cổ đã giải khai, lại thành công trở lại Linh

Ương giới, Thạch Thiên tự nhiên cũng không cần phải lưu lại.

Trước khi đi, Tần Giác cũng cho Thạch Thiên một nhẫn trữ vật chứa đầy tài nguyên tu luyện,

tin chắc không lâu sau đó, Cửu U Các sẽ nghênh đón tai hoạ ngập đầu.

Bất quá so với tài nguyên tu luyện, quan trọng hơn chính là lần kinh lịch này, để tâm cảnh

của Thạch Thiên sinh ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

https://thuviensach.vn

“Ha ha, vẫn là trong nhà dễ chịu, đúng không, tiểu Thanh.”

Bên sườn đồi, Tần Giác tay cầm bầu rượu, nằm ở trên tảng đá, cả người thư giãn thích ý, tựa

hồ lúc nào cũng có thể sẽ ngủ đi.

Đá xanh: “. . .”

“Chủ nhân, ta cóthể đi địa phương trước kia nhìn xem một chút được không?”

Lúc này, Thí Đạo từ bên cạnh đi tới, thấp giọng dò hỏi.

Với Thí Đạo mà nói, cuộc sống bình thản dạng này quả thực không thua gì tra tấn, cho nên

sau khi trải qua một phen nghĩ sâu tính kỹ, Thí Đạo quyết định kiên trì đến tìm Tần Giác,

“Đi đi.”

Tần Giác nhấp một ngụm linh tửu, không quan trọng nói.

menu

Trước Tiếp

Giữa hắn và Thí Đạo có kết nối huyết mạch, nếu như Thí Đạo gặp phải nguy hiểm, hắn sẽ

ngay lập tức phát hiện được, hoàn toàn không cần lo lắng.

https://thuviensach.vn

Huống chi, phóng nhãn giới nội, trừ Tần Giác ra, có thể chính diện chiến thắng Thí Đạo cũng

chỉ có Thiên Đế.

Về phần thủ lĩnh ba đại thế lực, mặc dù đã tiến giai Chân Thần cảnh mười mấy vạn năm,

nhưng đừng quên, Thí Đạo chính là Thần Khí từ thiên địa sinh ra, chiến đấu trong giới nội có

ưu thế tuyệt đối, trừ phi thủ lĩnh ba đại thế lực vây công Thí Đạo, nếu không không có khả

năng có phần thắng.

“Thật không?”

Thí Đạo đại hỉ, nàng không nghĩ tới Tần Giác thế mà dễ dàng đồng ý như vậy.

“Nếu như ta nói không, chỉ sợ ngươi cũng sẽ lén đi ra ngoài a?”

Tần Giác ý vị thâm trường nói.

“Cái này. . .”

Thí Đạo khẽ giật mình, lập tức đỏ bừng cả khuôn mặt.

Đúng vậy, nếu như Tần Giác không đồng ý, lúc ban đầu Thí Đạo có thể sẽ yên tĩnh mấy ngày,

nhưng thời gian lâu dài, tuyệt đối sẽ nhịn không được lén chạy đi, mặc dù biết sẽ bị Tần Giác

bắt trở lại.

https://thuviensach.vn

Thấy Thí Đạo cúi đầu, trầm mặc không nói, Tần Giác cười nói:

“Đã như vậy, sao không dứt khoát buông tay đi?”

Trên thực tế, còn có một câu Tần Giác không nói, hắn chỉ là đơn thuần ngại phiền thôi.

“Chủ nhân, ta quá thích ngươi!”

Thí Đạo ánh mắt lấp lóe, vừa muốn xông đi lên ôm Tần Giác, chỉ cảm thấy ánh sáng lấp lánh

trước mắt, giống như có thứ đò gì chắn ngay người, nháy mắt làm nàng không thể động đậy.

“Khụ khụ, không nên tới gần ta.”

Tần Giác trợn mắt.

“Vâng.”

Thí Đạo dừng bước, áp lực trên thân lập tức biến mất, bất quá lần này Thí Đạo rất thức thời

không tiếp tục xông lên ôm Tần Giác.

Hài lòng nhẹ gật đầu, Tần Giác nghiêm mặt nói:

“Nhớ kỹ, ta cho phép ngươi ra ngoài, nhưng tuyệt đối không thể đi gây chuyện thị phi, loạn

giết vô tội, với lại, không thể rời đi quá lâu, nếu không ta liền để ngươi vĩnh viễn không thể

https://thuviensach.vn

biến thành hình người, hiểu chưa”

“Vâng!”

Thí Đạo rùng mình một cái, dạ vâng nói.

Thật vất vả đi ra từ Ân giới, Thí Đạo hiện tại sợ nhất chính là biến trở về hình thái thần kiếm,

cho nên Tần Giác dùng cái này để uy hiếp Thí Đạo, quả thực không có gì thích hợp bằng.

“Rất tốt, đi đi.”

Tần Giác phất tay.

“Đa tạ chủ nhân.”

Không chút do dự, Thí Đạo phóng lên trời, bay ra ngoài Linh Ương giới.

Nhưng mà sau một lúc lâu, Thí Đạo lại bay trở về, trên trán trắng nõn trên sưng một cục lớn,

ủy khuất nói:

“Chủ nhân, ta ra không được. . .”

Tần Giác: “. . .”

Xém chút quên mất, hắn thiết kế kết giới bên ngoài Linh Ương giới không cho phép cường

giả trên Thái Hư cảnh tùy tiện ra vào, trước đó Thí Đạo cùng hắn cùng nhau đi vào thì không

https://thuviensach.vn

sao, hiện tại đơn độc ra ngoài, lập tức bị ngăn lại.

“Ách. . . Là ta sơ sẩy.”

Lúng túng chà xát tay, Tần Giác đầu ngón tay sáng lên một vòng kim quang, bắn vào trong

người Thí Đạo:

“Được rồi.”

Thí Đạo trên dưới nhìn mình một chút, lòng còn sợ hãi mà nói:

“Thật không có vấn đề sao?”

“Yên tâm đi, ta không lừa gạt ngươi.”

“. . .”

Ôm thái độ hoài nghi, Thí Đạo rất nhanh lần nữa đi tới tầng kết giới kia, cẩn thận từng li từng

tí vươn ngón tay.

Vừa rồi, nàng chính là đang phi hành hết tốc lực đụng vào tầng kết giới này, xém chút đau

chết.

Ông!

Kết giới sinh ra tầng tầng gợn sóng, giống như nước chảy khuếch tán ra ngoài, mà ngón tay

Thí Đạo thì nhẹ nhõm xuyên qua kết giới!

https://thuviensach.vn

“Được rồi!”

Thí Đạo lập tức không kịp chờ đợi bay ra kết giới, biến mất trong hư không mênh mông.

Cùng lúc đó, Tần Giác thu hồi ánh mắt, tiếp tục uống linh tửu.

Đáng nhắc tới chính là, từ chỗ Bạch Nghiệp biết được, mãi cho tới bây giờ, Lạc Tầm cùng Lạc

Vi Vi đều chưa trở về, bất quá có Long Trẫm cảnh cáo, Thuần Dương thánh địa hẳn là không

dám làm gì hai người, Tần Giác cũng không có quá để ý.

Lựa chọn như thế nào là chuyện của Lạc Tầm cùng Lạc Vi Vi, Tần Giác chưa từng cưỡng cầu.

Trừ cái đó ra, đại trưởng lão Vương Quyền đã thành công thoái thác chức vị thành chủ Diêu

Quang thành, bế quan tu luyện ở Huyền Ất Sơn, muốn xung kích Chí Tôn cảnh.

Về phần Trương Kỳ Trần, lịch luyện còn chưa kết thúc, bất quá đã liên tiếp đột phá, bước vào

Thiên giai hậu kỳ, nếu không có gì ngoài ý muốn, hẳn là có thể chính diện đánh bại Tahm, là

tâm ma của mình .

Giữa trưa, Tần Giác từ trong nhẫn trữ vật lấy thịt thú cất trữ, tùy tiện ăn một chút, lại tiếp

https://thuviensach.vn

tục nằm ở trên tảng đá uống rượu, thẳng đến màn đêm buông xuống, sao treo đầy trời, mới

ngủ thật say.

Cứ như thế trôi qua mấy ngày, Tần Giác cơ hồ mỗi ngày đều ăn uống ngủ, ngẫu nhiên trêu

đùa Vân Tịch,Kỳ Lân một chút, quên cả trời đất.

Trong lúc đó Tô Ngạn có đến một lần, có lẽ là hai người hồi lâu chưa gặp, Tô Ngạn có vẻ hơi

câu nệ, luôn là dáng vẻ muốn nói lại thôi, để Tần Giác cạn ngôn.

Ngày này, Tần Giác ăn uống no đủ, phất tay bày ra kết giới ngoài Huyền Ất Sơn, sau đó gọi

mấy người mình thân cận nhất ở Huyền Ất Sơn đi qua.

Bởi vì Trương Kỷ Trần đi ra ngoài lịch luyện, đại trưởng lão đang bế quan, bởi vậy chỉ có ba

người, theo thứ tự là Bạch Nghiệp, Võ Anh, Mộc Tử Thất.

“Chuyện gì vậy, sư đệ?”

Bạch Nghiệp hiếu kì.

Tình huống Tần Giác cố ý gọi hắn tới như này, còn là lần đầu tiên xảy ra.

Trong ấn tượng, Tần Giác chưa từng tham dự bất cứ sự vụ nội bộ của tông môn gì, cho dù là

trong cuộc, hay ngoài cuộc, mỗi lần luôn có thể hời hợt hóa giải tất cả nguy cơ.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, không thể không nói Bạch Nghiệp tâm lớn, tựa hồ đã quên đi đoạn ký ức mà

Tần Giác đã truyền cho hắn, lúc đối mặt với Tần Giác không có nửa điểm khúm núm, đây

cũng chỗ Tần Giác thích Bạch Nghiệp nhất.

Cho dù Bạch Nghiệp thường xuyên rất không đáng tin cậy.

“Ta có thứ muốn cho các ngươi.”

Tần Giác ngồi xếp bằng ở trên tảng đá, thản nhiên nói.

“Thứ gì?”

Bạch Nghiệp hai mắt sáng lên:

“Tài nguyên tu luyện sao?”

“Không phải.”

Tần Giác lắc đầu.

“Thánh khí?”

Bạch Nghiệp hỏi tiếp.

“Không phải.”

Tần Giác phất tay ngắt lời suy đoán của Bạch Nghiệp, nói:

“Các ngươi muốn trở thành thần linh không?”

“Thần linh?”

https://thuviensach.vn

Ba người khẽ giật mình.

Tần Giác không nhiều lời, mở bàn tay ra, ba áng sáng tùy theo nở rộ, sáng rực sinh huy, tản

ra dao động năng lượng cường đại.

“Đây là thần linh?”

Bạch Nghiệp kinh ngạc.

“. . .”

Hít một hơi thật sâu, Tần Giác cố nén xung động muốn hành hung Bạch Nghiệp nói:

“Không, đây là cơ hội thành thần của các ngươi.”

bookmark_add Chương 376: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Tuyệt Sẽ Không Thua Nữa

Phiên bản Dịch · 1661 chữ

“Đây là cơ hội thành thần của các ngươi!”

Chỉ thấy lòng bàn tay Tần Giác ba luồng lưu quang hoà lẫn vào nhau, tản ra dao động năng

lượng cường đại, uy năng huy hoàng, khiến vạn vật ảm đạm, chúng sinh mất tiếng!

Nếu không phải Tần Giác dùng linh lực áp chế, chỉ sợ toàn bộ Huyền Ất Sơn đều không chịu

https://thuviensach.vn

nổi.

Cơ hội thành thần?

Ba người hai mắt nhìn nhau, lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Nghiêm túc mà nói, trừ lúc Tần Giác nhìn ký ức của Bạch Nghiệp, Mộc Tử Thất cùng Võ Anh

ngay cả Thần linh là khái niệm gì cũng không rõ.

Trong nhận biết của bọn hắn, Đại Thánh đã là cảnh giới mạnh nhất trên thế giới này rồi,

trong lúc giơ tay nhấc chân, sơn băng địa liệt, có thể xưng là không gì làm không được,

chẳng lẽ trên thế giới này, còn có tồn tại mạnh hơn Đại Thánh sao?

Cho dù là Bạch Nghiệp, biết cũng có giới hạn mà thôi, về phần Thần linh đến cùng mạnh bao

nhiêu, lại hoàn toàn không rõ.

Dù sao, Tần Giác cơ hồ mỗi lần đều nháy mắt miểu sát đối phương, Bạch Nghiệp thực tế

không cách nào phán đoán.

“Trên thế giới này, thật sự có Thần linh sao?”

Chần chờ một lát, Mộc Tử Thất nhịn không được hỏi.

menu

Trước Tiếp

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, Võ Anh cũng lộ ra vẻ mặt hiếu kỳ.

“Đương nhiên.”

Tần Giác nhẹ gật đầu.

Cái gọi là Thần linh, kỳ thật chính là võ giả có tu vi mạnh đến trình độ nhất định thôi, chỉ bất

quá đám bọn hắn cho dù là nhục thân, hồn phách, hay là linh lực, đều đã hoàn toàn vượt qua

sinh linh bình thường, hoàn thành cải biến.

Cũng chính vì vậy, mới có thể tự cho mình là Thần linh.

Thấy ba người vẫn vẻ mặt mờ mịt, Tần Giác đành phải giải thích cặn kẽ cảnh giới trên Đại

Thánh cho ba người, bao gồm cả Thái Hư thập cảnh cùng Bán Thần cảnh, Chân Thần cảnh.

Đương nhiên, liên quan tới Thần Vương cảnh, Tần Giác tạm thời không nhiều lời, cũng không

cần thiết, dù sao ba người sớm muộn cũng sẽ tiếp xúc đến.

“Thái Hư thập cảnh, Bán Thần cảnh, Chân Thần cảnh. . .”

Võ Anh trợn mắt hốc mồm, chỉ cảm thấy thế giới quan của bản thân không ngừng sụp đổ, đại

não ông ông lên, trống rỗng.

https://thuviensach.vn

Trên Đại Thánh, thế mà còn nhiều cảnh giới như vậy?

Chẳng phải là nói, bọn hắn đau khổ theo đuổi đỉnh phong, trên thực tế chỉ có thể coi là nhập

môn?

Trong lúc nhất thời, Võ Anh có hơi khó tiếp nhận.

Một bên khác Mộc Tử Thất cũng không ngoại lệ, là thiên chi kiêu nữ của một gia tộc ẩn thế,

trước khi gặp Bạch Nghiệp, mục tiêu của Mộc Tử Thất chính là tiến giai Thánh cảnh, dẫn đầu

gia tộc quay về Trung Châu.

Cho nên với Mộc Tử Thất đã từng mà nói, Thánh cảnh là mộng tưởng còn lâu mới đạt được,

có thể cải biến vận mệnh của toàn cả gia tộc.

Nhưng mà theo tu vi dần dần tăng lên, Mộc Tử Thất chậm rãi phát hiện, Thánh cảnh cũng

không phải là vô địch, thế là Đại Thánh lại thành mục tiêu mới của nàng.

Vốn dĩ sau khi trải qua chuyện Thuần Dương thánh địa, Mộc Tử Thất cho là Tần Giác rất có

thể là vị cường giả Thánh Vương, hiện tại xem ra, hắn là không đơn giản như vậy.

Tần Giác có thể tiếp xúc đến Thần linh, sao có thể yếu được?

https://thuviensach.vn

Nói không chừng, Tần Giác chính là Thần linh!

Chỉ là, Tần Giác cường đại như thế, vì sao lại là sư đệ của Bạch Nghiệp?

Mộc Tử Thất trăm mối vẫn không có cách giải.

Trong ba người, chỉ có Bạch Nghiệp coi như trấn định, hắn từ trước đến nay tâm rộng lớn, lại

nhìn qua phần lớn ký ức của Tần Giác từ lâu, nhiều nhất chấn kinh một chút, căn bản sẽ

không suy nghĩ lung tung.

“Hiện tại nói cho ta biết, các ngươi có muốn trở thành Thần linh không?”

Tần Giác hỏi lần nữa.

“Muốn!”

Cho dù Tần Giác phá vỡ nhận biết của bọn hắn, nhưng có thể mạnh lên, ai lại cự tuyệt chứ?

“Rất tốt, ba luồng lưu quang này chính là truyền thừa Chân Thần, các ngươi mỗi người một

cái, thu vào đi.”

Nói xong, Tần Giác búng tay một cái, ba luồng lưu quang lập tức bay vào trong tay ba người,

sáng rực sống động.

“. . .”

Truyền thừa Chân Thần?

https://thuviensach.vn

Nhìn qua lưu quang chói mắt trong tay, ba người đều có loại cảm giác không thực tế.

Thứ đồ chơi này thật có thể khiến bọn hắn vượt qua nhiều cảnh giới như vậy, trở thành Thần

linh sao?

Dường như nhìn ra nghi hoặc của ba người, Tần Giác giải thích nói:

“Truyền thừa Chân Thần chỉ có thể để các ngươi có được tiềm lực chạm đến Chân Thần

cảnh thôi, đến tột cùng có thể bước vào Chân Thần cảnh hay không, còn phải xem cố gắng

của các ngươi.”

Với thiên phú của ba người, nếu tu luyện bình thường, gần như không có khả năng chạm đến

Chân Thần cảnh, nhất là Võ Anh, ngay cả Thánh cảnh cũng khó khăn.

Mộc Tử Thất có lẽ tốt hơn một chút, nhưng hạn mức cao nhất cũng chỉ Thánh Vương, Đại

Thánh.

Mà tuổi thọ của cường giả Đại Thánh cảnh chỉ có mấy vạn năm, chớ nói chi là dưới Đại

Thánh, Tần Giác cũng không muốn đến lúc đó trơ mắt nhìn người thân bên cạnh mình từng

người từng người chết đi đâu.

https://thuviensach.vn

“Thì ra là thế.”

Bạch Nghiệp cười to:

“Ha ha ha, nghĩ không ra Bạch Nghiệp ta cũng có một ngày có thể chạm đến Thần cảnh.”

Tần Giác: “. . .”

Quả nhiên không đáng tin cậy!

“Sư thúc, ta có một vấn đề.

Do dự nửa ngày, Võ Anh cẩn thận từng li từng tí nói.

“Vấn đề gì.”

Tần Giác nhíu mày.

“Người là cảnh giới gì?”

Lời vừa nói ra, ba người không hẹn mà cùng nhìn về phía Tần Giác, cho dù là Bạch Nghiệp

cũng tràn ngập hiếu kì.

“Khụ khụ, ta nói ta không biết, các ngươi tin không?”

“. . .”

“. . .”

Chục phút sau, ba người cầm truyền thừa Chân Thần của riêng mình rời đi, bởi vì có linh lực

https://thuviensach.vn

của Tần Giác áp chế, những truyền thừa Chân Thần này trở nên ôn hòa dị thường, tuyệt đối

sẽ không tạo thành bất cứ thương tổn gì cho ba người, hoàn toàn không cần lo lắng.

Sau đó, chỉ cần hấp thu chút xíu là đủ.

Đưa tiễn ba người, Tần Giác giống thường ngày lấy ra linh tửu, uống vào.

Về phần mấy cái truyền thừa Chân Thần còn lại, Tần Giác chuẩn bị để cho đại trưởng lão

Vương Quyền cùng Trương Kỷ Trần.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, trong nháy mắt nửa tháng qua đi, ba người Bạch Nghiệp

không chỉ có hấp thu hoàn toàn truyền thừa Chân Thần, thể chất càng là sinh ra biến hóa

nghiêng trời lệch đất.

Bởi vì ba người tiếp nhận đều là truyền thừa Chân Thần thượng vị, Võ Anh lúc này đột phá,

bước vào Thiên giai, Mộc Tử Thất cùng Bạch Nghiệp cũng nhao nhao tấn thăng một cảnh

giới nhỏ, khí tức cao thâm mạt trắc, khó mà nắm lấy.

Mặt khác, đại trưởng lão Vương Quyền ở nơi nào đó ban đêm đột nhiên xuất quan, đáng tiếc

xung kích Chí Tôn cảnh thất bại, dẫn đến linh lực phản phệ, kinh mạch đứt đoạn, trọng

https://thuviensach.vn

thương sắp chết.

May mà Tần Giác kịp thời cứu chữa, mới không có vẫn lạc.

Cùng lúc đó, Trương Kỷ Trần đi ra ngoài lịch luyện gần nửa năm rốt cục cũng trở về!

Bất quá chuyện này Tần Giác nửa tháng trước đã biết, đừng quên, hóa thân của hắn vẫn luôn

âm thầm bảo hộ Trương Kỷ Trần, đối với nhất cử nhất động của Trương Kỷ Trần có thể nói là

rõ như lòng bàn tay.

Hôm ấy, trời trong như nước, vạn dặm không mây.

Ầm ầm!

Từng tiếng xé gió, cuối tầm mắt bỗng nhiên xuất hiện một thân ảnh màu đen, một giây trước

còn ở xa chân trời, một giây sau đã đi tới bên ngoài Huyền Ất Sơn, thẳng tắp rơi xuống!

Ầm!

Bụi mù tán đi, lộ ra một nam thanh niên dung mạo tuấn dật.

“Ai!”

Thủ vệ phụ trách tuần tra muốn tiến lên, lại bị đồng bạn bên cạnh ngăn lại.

“Uy,ngươi làm gì, đó là đại đệ tử của chưởng môn sư tổ chúng ta, Trương trưởng lão!”

https://thuviensach.vn

“Đại đệ tử của chưởng môn, Trương trưởng lão?”

Tên kia thủ vệ giật mình, vội vàng cúi đầu xuống, giả vờ như chuyện gì cũng không có phát

sinh.

Giờ phút này Trương Kỷ Trần một bộ áo bào đen, tóc dài như mực, lại không ngừng tung bay,

toàn thân tản ra sát ý mãnh liệt, giống như ác ma từ Cửu U Địa Ngục leo ra, khiến người

không rét mà run.

Không có để ý đến thủ vệ bên cạnh, Trương Kỷ Trần đi thẳng đến đỉnh núi Huyền Ất Sơn, chỉ

bất quá không phải chỗ đại điện của Bạch Nghiệp, mà là viện của Tahm!

Gần nửa năm lịch luyện, kinh lịch vô số sinh tử, lần này, hắn tuyệt sẽ không bại bởi con ếch

xanh xấu xí kia nữa đâu!

bookmark_add Chương 377: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Ta Thắng Rồi

Phiên bản Dịch · 1635 chữ

Nam cảnh, Huyền Ất Sơn.

Gió mát thổi qua, cỏ cây lay động, lộ ra dáng vẻ đìu hiu.

https://thuviensach.vn

Trương Kỷ Trần vẻ mặt ngưng trọng đứng bên ngoài viện, âm thanh lạnh lùng nói:

“Ta biết ngươi ở bên trong, ra đi.”

Ngắn ngủi qua đi, một con ếch xanh cao tới hai mét, dáng người cồng kềnh từ bên trong đi

ra, đầu lưỡi thật dài rũ xuống trước người, nhìn thẳng Trương Kỷ Trần nói:

“Ngươi là ai?”

Trương Kỷ Trần: “? ? ?”

Tình huống này là sao, thế mà quên hắn mất?

Đây quả thực là trần trụi nhục nhã!

Trương Kỷ Trần há có thể nhẫn nhịn, lập tức lạnh lùng nói:

“Ta muốn khiêu chiến ngươi!”

“Khiêu chiến ta?”

Tahm sững sờ:

“Vì sao?”

Nó xác thực quên mất Trương Kỷ Trần là ai.

“Ta muốn báo thù!”

menu

Trước Tiếp

https://thuviensach.vn

Trương Kỷ Trần cắn răng nói:

“Bớt nói nhiều lời, tiếp chiêu đi!”

Lời còn chưa dứt, trong người Trương Kỷ Trần đột nhiên bộc phát ra dao động linh lực

cường đại, lập tức hóa thành tàn ảnh, phóng tới Tahm, tốc độ nhanh đến căn bản là không

có cách dùng mắt thường bắt giữ.

Dưới tình huống bình thường, trong vòng nửa năm từ Thiên giai sơ kỳ đột phá tới Thiên giai

hậu kỳ, Trương Kỷ Trần hẳn là tất thắng không thể nghi ngờ mới đúng.

Nhưng hắn không biết là, Tahm sau khi ăn linh hồn của cường giả Truyền Kỳ cảnh luyện chế

thành đan dược mới biến thành bộ dáng hiện tại này.

Nói một cách khác, Tahm xem như nửa cường giả Truyền Kỳ cảnh, Trương Kỷ Trần trong

vòng nửa năm liên tiếp đột phá, Tahm không phải là không?

Cơ hồ xông ra khỏi sát na của Trương Kỷ Trần, Tahm động, đầu lưỡi mềm mại thật dài vung

ra, mang theo tiếng xé gió, cuốn về phía Trương Kỷ Trần!

Đối với chuyện này, Trương Kỷ Trần sớm đã có đề phòng, thân hình nháy mắt xoay chuyển,

tránh khỏi đầu lưỡi, lấn người mà lên!

https://thuviensach.vn

Mắt thấy nắm đấm của Trương Kỷ Trần sắp rơi trên người, Tahm bốn ngón tay màu xanh lục

sền sệt đột nhiên đưa qua, bắt lấy nắm đấm của Trương Kỷ Trần.

Ầm!

Huyền Ất Sơn chấn động, đại địa từng khúc rạn nứt, lấy Trương Kỷ Trần cùng Tahm làm

trung tâm, không ngừng khuếch tán ra ngoài, nhấc lên gợn sóng năng lượng.

Động tĩnh bên này lập tức dẫn tới sự chú ý của tất cả mọi người, Tần Giác dẫn đầu đuổi tới,

sau đó là Mộc Tử Thất, Bạch Nghiệp cùng đại trưởng lão thương thế chưa khỏi hẳn.

“Trương Kỷ Trần? Hắn trở về rồi?”

Đại trưởng lão kinh ngạc.

“Tử Thất, hắn chính là đại đồ đệ ta đã nói với ngươi Trương Kỷ Trần, không nghĩ tới chỉ nửa

năm liền bước vào Thiên giai hậu kỳ, chậc chậc.”

Bạch Nghiệp tán thưởng.

Không thể không nói, có đôi khi không bức một người, cũng không biết mình lợi hại như vậy,

nếu không phải Tahm, Trương Kỷ Trần khả năng đến nay vẫn dừng lại ở Địa giai.

https://thuviensach.vn

Thay cái góc độ mà nói, là Tahm thay đổi Trương Kỷ Trần.

“. . .”

Rầm rầm rầm!

Đúng lúc này, một người một ếch lần nữa giao phong, trải qua nửa năm lịch luyện Trương Kỷ

Trần quả nhiên đã thoát thai hoán cốt, kinh nghiệm chiến đấu cực kì phong phú , mặc cho

Tahm huy động đầu lưỡi kiểu gì, đều có thể dễ dàng né tránh.

Dù cho Tahm bây giờ là Thiên giai đỉnh phong, trong lúc nhất thời lại cũng không có biện

pháp chế trụ Trương Kỷ Trần.

Trái lại Trương Kỷ Trần, lại luôn có thể không ngừng công kích Tahm, nhìn qua nước chảy

mây trôi, không cho bất cứ cơ hội nào.

“Hừ, lần này ta tuyệt sẽ không thua ngươi nữa!”

Trương Kỷ Trần mũi chân điểm nhẹ lên không khí, thân hình liên tiếp cất cao, một chưởng

từ trên trời giáng xuống!

Ầm ầm.

Đá vụn vẩy ra, nhấc lên vô số bụi mù, Trương Kỷ Trần tiêu sái rơi trên mặt đất, chắp hai tay

https://thuviensach.vn

ra sau, cười nói:

“Ngươi thua. . .”

Bạch!

Không đợi Trương Kỷ Trần đắc ý, trong bụi mù bỗng nhiên duỗi ra một sợi dây thừng, nháy

mắt cuốn lấy tay chân của hắn, chính là đầu lưỡi của Tahm!

“Làm sao có thể?”

Không kịp nghĩ nhiều, trên người Trương Kỷ Trần lập tức dấy lên hỏa diễm nóng rực, ý muốn

bức lui đầu lưỡi, đáng tiếc, đầu lưỡi cũng sáng lên ánh sáng linh lực, không bị ảnh hưởng

chút nào.

Sau một khắc, Tahm từ trong bụi mù bay ra, giống như đạn pháo đụng trên người Trương Kỷ

Trần!

Ầm!

Trương Kỷ Trần bỗng nhiên mở to hai mắt, miệng mũi phun máu, bay ra ngoài, thẳng đến

khi đâm vào ngọn núi ở xa mới dừng lại!

https://thuviensach.vn

Hắn chẳng thể ngờ tới, trong một kích toàn lực của hắn Tahm vậy mà không có việc gì!

Phốc!

Trương Kỷ Trần sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, khí tức thẳng tắp hạ xuống.

Hắn công kích Tahm nhiều như vậy cũng vô dụng, mà Tahm chỉ là va vào một phát, lại xém

chút đánh hắn trọng thương.

Có lầm hay không!

Cảm thụ được toàn thân truyền đến đau nhức kịch liệt, Trương Kỷ Trần chậm rãi đứng dậy,

nội tâm phức tạp, phải thua sao?

Nửa năm khổ tu, cố gắng, cuối cùng vẫn phải thua con ếch xanh xấu xí này.

Không! Tuyệt đối không thể thua!

Hít một hơi thật sâu, Trương Kỷ Trần cưỡng ép thôi động linh lực, thi triển bí pháp, phong

bế ngũ giác, ổn định lại thương thế, tiến vào một loại trạng thái vi diệu.

Nơi xa, Tần Giác nhíu mày, Trương Kỷ Trần này hiển nhiên là định liều mạng.

Trọng yếu nhất chính là, còn tiếp tục như vậy, rất có thể sẽ ảnh hưởng căn cơ của Trương Kỷ

Trần.

https://thuviensach.vn

“Còn muốn tiếp tục nữa sao?”

Tahm thu hồi đầu lưỡi, không rõ Trương Kỷ Trần vì sao lại cố chấp như vậy.

“Đương nhiên!”

Trương Kỷ Trần hét lớn một tiếng, vẻ mặt dữ tợn, nhào về phía Tahm.

Có giáo huấn vừa rồi, Trương Kỷ Trần trở nên càng thêm cẩn thận, dù sao, nếu như không

phải mình chủ quan, cũng sẽ không bị tông phải đơn giản như vậy.

Mặc dù như thế, chỉ là để chiến đấu lâm vào giằng co mà thôi, Tahm xác thực không có cách

nào bắt lấy Trương Kỷ Trần, nhưng Trương Kỷ Trần cũng tổn thương không được Tahm.

Thời gian lâu dài, người đầu tiên không kiên trì nổi khẳng định là Trương Kỷ Trần.

Thấy thế, Tần Giác thở dài, linh lực truyền âm cho Tahm nói:

“Để hắn thắng đi.”

Nói không khoa trương thì, Tahm hiện tại đã trở thành tâm ma của Trương Kỷ Trần, nếu như

lần này không thể chiến thắng Tahm, như vậy đối với Trương Kỷ Trần mà nói tuyệt đối là đả

kích trầm trọng vô cùng.

Đến lúc đó, cho dù Tần Giác truyền thừa Chân Thần cho hắn, chỉ sợ cũng sẽ giảm bớt đi

https://thuviensach.vn

nhiều, cho nên Tần Giác chỉ có thể lựa chọn âm thầm hỗ trợ.

“Hả?”

Tahm sững sờ, vừa muốn đáp lại, chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, nháy mắt mất đi phương

hướng!

“Cơ hội tốt!”

Phát hiện được Tahm có dị thường, Trương Kỷ Trần ngưng tụ linh lực, một quyền đánh

xuống!

Ầm!

Trương Kỷ Trần không có ý muốn dừng tay chút nào, lại liên tục đánh ra mười mấy quyền, sợ

Tahm giống vừa rồi bình yên vô sự.

Ầm ầm!

Năng lượng phong bạo kinh người càn quét ra, bắn thẳng lên trời, sau một lúc lâu, một cái hố

sâu hiện ra ở trước mặt mọi người, nhìn thấy mà giật mình.

Mà trong hố sâu, thì Tahm đã mất đi ý thức nằm trong đó, đầu lưỡi thật dài lè ra bên ngoài,

có chút thê thảm.

https://thuviensach.vn

Trên thực tế, Tahm đồng thời không có bị thương, chỉ là bị Tần Giác sử dụng thủ đoạn làm

hôn mê mà thôi, về phần công kích của Trương Kỷ Trần, thì bị Tần Giác hóa giải.

Cũng không thể đã để người ta thua, lại để người ta đứng bị đánh a?

Bất quá Trương Kỷ Trần không biết những thứ này, chỉ thấy hắn thở hồng hộc, mặt mũi tràn

đầy kinh hỉ:

“Ta. . . Ta thắng rồi?”

“Không sai, ngươi thắng.”

Tần Giác tiến lên một bước, khẳng định nói.

“Ha ha ha, ta thắng!”

Nghe vậy, Trương Kỷ Trần ngửa mặt lên trời cười to, giống như muốn trút ra hết nửa năm

trải qua gặp trắc trở này, cùng toàn bộ sỉ nhục bật cười!

“Ta. . . Thắng.”

Trương Kỷ Trần bịch một tiếng ngã trên mặt đất, hôn mê.

Phải biết, Trương Kỷ Trần vốn là sử dụng bí pháp liều chết, hiện tại thắng, khí tức trong nội

tâm cũng thư giãn, đương nhiên cũng nhịn không được nữa.

“Hai người bọn họ, không có sao chứ?”

https://thuviensach.vn

Bạch Nghiệp hơi có vẻ lo lắng.

“Không có việc gì.”

Tần Giác lắc đầu, nói bổ sung:

“Tahm không có việc gì, Trương Kỷ Trần nằm hai ngày liền tốt.”

Sở dĩ không có trực tiếp cứu chữa Trương Kỷ Trần, là bởi vì Tần Giác rất rõ, nhất định phải

từ chính Trương Kỷ Trần tiếp nhận.

bookmark_add Chương 378: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Phòng Ở Bị Chiếm Lấy

Phiên bản Dịch · 1625 chữ

Trương Kỷ Trần cùng Tahm chiến đấu kết thúc, Huyền Ất Sơn cũng khôi phục lại yên tĩnh.

Tahm rất nhanh tỉnh lại, cũng không dám có chút lời oán giận.

Đừng quên, hắn là ăn đan dược được luyện chế từ linh hồn cường giả Thánh cảnh mới biến

thành cảnh tượng hiện tại.

Mà tên cường giả Thánh cảnh kia là bị Tần Giác giết chết, mặc dù Tần Giác đã lau đi ký ức

liên quan tới vô cực Thánh giả, nhưng lúc đối mặt với Tần Giác, Tahm như cũ có một cỗ sợ

hãi xuất phát từ nội tâm.

https://thuviensach.vn

Về phần Trương Kỷ Trần, thì bị Bạch Nghiệp phái người đưa đến dược trì nơi chuyên môn

dùng để trị liệu thương thế ở Huyền Ất Sơn, tin tưởng hai ngày sau liền có thể khỏi hẳn.

Một bên khác, Tần Giác trở lại sườn đồi, phát hiện một cái thiếu niên áo trắng đang đứng

bên cạnh lục thạch lẳng lặng chờ đợi hắn, dung mạo tuấn mỹ, khí chất phi phàm, quả thực

như tiên giáng trần.

“Chủ nhân.”

Thấy Tần Giác đi tới, hóa thân liền vội vàng khom người hành lễ.

“Ừm.”

Tần Giác khẽ gật đầu, như đang suy tư điều gì, lấy ra một cái nhẫn trữ vật đặt ở trong tay

Hóa Thân:

“Ngươi làm rất không tệ, đây là ban thưởng.”

menu

Trước Tiếp

Cũng giống như trước đó, trong nhẫn trữ vật đều là tài nguyên tu luyện, mà còn phẩm cấp

https://thuviensach.vn

không thấp.

Dưới tình huống bình thường, Hóa Thân bình thường không thể tu luyện, nhưng Bất Hủ Lưu

Ly Thân của Long Trẫm lại có thể, đương nhiên, đại giới là ngưng tụ Hóa Thân lúc bản thể

càng mạnh, Hóa Thân càng yếu, nếu không Hoá Thân Tần Giác tuyệt không có khả năng chỉ

có Đại Thánh Cảnh.

Bất quá Tần Giác tin tưởng, Hóa Thân tốc độ tu luyện hẳn là không chậm, chỉ cần cho đầy đủ

tài nguyên tu luyện, Chân Thần, Thần Vương, thậm chí càng mạnh đều không phải vấn đề.

“Đa tạ chủ nhân.”

“Tốt, ngươi đi về trước đi.”

Tần Giác phất phất tay.

“Vâng.”

Hóa thân lập tức quay người rời khỏi Huyền Ất Sơn, đi tới bên ngoài tòa viện mua nửa năm

trước.

Toà này viện lạc cực kì tinh xảo, có mười cái gian phòng, còn trồng lấy các loại hoa cỏ cây

https://thuviensach.vn

cối, phi thường đắt đỏ, Hóa Thân lúc trước cảm thấy hoàn cảnh không sai, liền ra mua.

“Hửm?”

Nhìn viện trước mắt, hóa thân nhíu mày, bên trong lại có người.

Két!

Đẩy cửa ra, Hóa Thân đi vào viện, người trong viện nháy mắt kinh động.

“Ngươi là ai?”

Nói chuyện chính là nam tử trung niên, khóe miệng có hai chòm râu, tặc mi thử nhãn, nhìn

thấy Hóa Thân tiến đến, rất là phẫn nộ.

“Ngươi là ai, vì cái gì tại trong nhà của ta.”

Hóa thân hỏi ngược lại.

?“Ha ha, nhà ngươi? Ngươi biết nơi này là nơi nào không?”

Nam tử trung niên vênh vang đắc ý mà nói:

“Xéo đi nhanh lên, nếu không đừng trách ta không khách khí!”

Lúc này, lại có hai người từ trong nhà đi tới, một nam một nữ, trong đó nữ so nam tử trung

niên còn muốn mập mạp hơn, tựa như viên thịt tròn vo, căm tức nhìn Hóa Thân nói:

https://thuviensach.vn

“Chạy đâu ra đứa nhà quê, dám xông vào Từ phủ ta.”

Từ phủ?

Hóa Thân kinh ngạc, nghĩ không ra mình rời đi nửa năm, lại bị người khác chiếm lấy viện lạc,

lập tức nhịn không được cười khổ, có lẽ đây chính là người không biết không sợ đi.

“Uy, nói chuyện với ngươi đó,còn không mau cút đi!”

Nam tử trung niên nghiễm nhiên không có ý thức được mức độ nghiêm trọng của sự việc,

muốn tiến lên giáo huấn Hóa Thân, kết quả có thể nghĩ.

Phốc!

Hóa Thân ánh mắt chuyển sang lạnh lẽo, búng tay một cái nam tử trung niên lập tức đổ

xuống, lập tức lúc hoảng sợ hiện lên bên trong mắt hai người còn lại,nam tử trung niên hóa

thành vô số mảnh vỡ tiêu tán, đến lúc chết nam tử trung niên cũng không rõ chuyện gì xảy

ra.

Hóa Thân áo trắng như tuyết đứng tại chỗ, phảng phất làm một chuyện bé nhỏ không đáng

kể.

“Giết người rồi! Giết người rồi!”

https://thuviensach.vn

Một lúc lâu, nữ tử rốt cục kịp phản ứng, kêu to xông ra viện lạc:

“Cứu mạng a, giết người rồi!”

Hóa Thân: “. . .”

Không bao lâu,tất cả người trong Từ phủ đều chạy hết, chỉ còn lại một cái Hóa Thân, không

thèm để ý những sâu kiến này, Hóa Thân đem những thứ bên trong gian phòng không thuộc

về mình tất cả đều ném ra ngoài, chuẩn bị dốc lòng tu luyện.

Ngay lúc Hóa Thân chuẩn bị bày ra kết giới, phòng ngừa có người quấy rầy hắn, bên ngoài lại

vang lên thanh âm của nữ tử mập mạp lần nữa:

“Nhạc đội trưởng, người phải làm chủ cho chúng ta a, Từ Lãng nhà chúng ta thế nhưng là cao

đồ Huyền Ất Sơn, hiện tại phụ thân hắn bị người vô duyên vô cớ giết chết, ”

Cao đồ Huyền Ất Sơn?

Hóa Thân giật mình, khó trách kiêu ngạo như vậy,thì ra là ỷ vào danh hiệu nhi tử, cáo mượn

oai hùm a.

Bất quá, Hóa Thân cũng không sợ Huyền Ất Sơn.

https://thuviensach.vn

Rất nhanh, mười mấy tên võ giả được nữ tử dẫn đầu tiến vào viện lạc, cầm đầu là võ giả đã

đạt tới Huyền giai sơ kỳ, còn lại đều là Hoàng giai, ở trong mắt Hóa Thân, ngay cả sâu kiến

cũng không bằng.

Những võ giả này thật ra đã từng là ngoại môn đệ tử của Huyền Ất Sơn, bởi vì tư chất quá

kém, không có tư cách tấn thăng nội môn, cho nên chỉ có thể phụ trách dưới chân núi giữ

gìn trật tự, theo một ý nghĩa nào đó mà nói, cũng xem như là thành viên Huyền Ất Sơn.

“Nhạc đội trưởng, chính là hắn!”

Nữ tử mập mạp đem một thân nước mắt nước mũi chỉ vào Hóa Thân hô:

“Người này khẳng định tà ma ngoại đạo, tuyệt đối không thể bỏ qua!”

Nghe vậy, Nhạc đội trưởng theo tiếng kêu nhìn lại, bỗng nhiên mở to hai mắt, còn tưởng

rằng mình xuất hiện ảo giác.

“Sư. . . Sư thúc!”

Không chút do dự, Nhạc đội trưởng bịch một tiếng quỳ trên mặt đất, đầu rạp xuống đất, xém

chút đem đầu cấm vào trong đất.

https://thuviensach.vn

Sư thúc?

Tình huống này là sao?

Đám người hai mắt nhìn nhau, không rõ ràng cho lắm.

Nhất là nữ tử mập mạp, mờ mịt nói:

“Nhạc đội trưởng, người đang nói cái gì, cái gì sư thúc.”

Lời còn chưa dứt, Nhạc đội trưởng đột nhiên đưa tay một bàn tay đánh vào mặt nữ tử mập

mạp, trực tiếp đưa nàng vỗ bay ra ngoài, răng nhao nhao tróc ra, phát ra thống khổ kêu

thảm.

“Hỗn trướng! Dám vô lễ với sư thúc!”

Nhạc đội trưởng lạnh lùng nói.

“A, ngươi biết ta?”

Hóa thân kinh ngạc.

“Đệ tử Nhạc Dịch, từng có may mắn ở trên núi gặp sư thúc một lần.”

Nhạc đội trưởng tất cung tất kính nói.

Bởi vì Hóa Thân cùng Tần Giác dung mạo giống nhau như đúc, Nhạc đội trưởng tự nhiên

không phân biệt được, huống chi, cả hai vốn là thuộc về một thể.

“Thì ra là thế.”

https://thuviensach.vn

Hóa thân như có điều suy nghĩ, cười nói:

“Từ Lãng kia là ai?”

Nhạc đội trưởng sững sờ, vội vàng đáp:

“Từ Lãng là đệ tử ba tháng trước gia nhập Huyền Ất Sơn, bởi vì thiên phú không tồi, đã thành

công tấn thăng nội môn.”

Lúc đầu Nhạc Dịch còn muốn cùng Từ Lãng giữ gìn mối quan hệ, bây giờ lại hận không thể

không biết đối phương, ai có thể nghĩ tới, Từ Mẫu sẽ trêu chọc đến Tần Giác đâu?

“Thì ra là thế.”

Hóa Thân lại nói:

“Thế nhưng là nhà của ta, làm sao lại biến thành Từ phủ?”

“Cái này. . .”

Nhạc Dịch tỉnh mộng, chẳng lẽ Từ phủ là Từ Lãng chiếm lấy từ viện lạc của sư thúc.?

Đáng chết, hai tên ngớ ngẩn này đến cùng làm cái gì!

Nhạc Dịch giờ phút này hận không thể bóp chết Từ Mẫu,vốn dĩ hắn coi là toà viện lạc này là

Từ gia xuất tiền mua, hiện tại xem ra, căn bản không phải!

https://thuviensach.vn

“Là đệ tử sơ sẩy,xin sư thúc cho đệ tử một cái cơ hội, đệ tử nhất định xử lý thích đáng!”

Không kịp nghĩ nhiều, Nhạc Dịch đầu đầy mồ hôi nói.

Đến lúc này, liền xem như ngớ ngẩn cũng có thể nhìn ra, Nhạc Dịch không phải đang nói đùa.

Mà cóthể để Nhạc Dịch gọi là sư thúc, trừ vị sư đệ trong truyền thuyết của chưởng môn ra,

còn có thể là ai?

Đám người cúi đầu xuống, run lẩy bẩy.

“Ừm, ra ngoài đi.”

Hóa Thân không kiên nhẫn phất phất tay, hắn thực tế không hứng thú cùng một bầy kiến hôi

tiếp tục tranh luận.

“Đa tạ sư thúc.”

Nhạc Dịch nhẹ nhàng thở ra,liền mang theo nữ tử mập mạp đang gào thét bên cạnh vội vàng

rời đi, sợ hơi chậm một chút, Hóa Thân liền sẽ cải biến chú ý.

bookmark_add Chương 379: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Đau Quá, Sư Phụ

Phiên bản Dịch · 1571 chữ

https://thuviensach.vn

Lau đi khí tức của Từ gia ở trong viện, Hóa Thân phất tay bày ra kết giới, lấy ra vô số thiên

tài địa bảo đặt ở bên cạnh, sau đó ngồi xếp bằng xuống, tiến vào trạng thái tu luyện.

Ông!

Trong chốc lát, vô số linh khí tụ đến, thiên tài địa bảo vốn dĩ óng ánh sáng long lanh gần như

trong nháy mắt bị hút khô, hóa thành tro tàn tiêu tán.

Không chỉ có như thế, ngay cả hoa cỏ cây cối trong viện đều nhanh chóng khô héo, không

thể chịu được ảnh hưởng do Hóa Thân tu luyện mang đến.

Lúc trước không có tài nguyên tu luyện, Hóa Thân từ đầu đến cuối dừng lại ở Đại Thánh sơ

kỳ, hiện tại đột nhiên hấp thu nhiều linh khí như vậy, tu vi của Hóa Thân cũng bắt đầu dùng

tốc độ khó mà tin nổi tăng vọt!

Đại Thánh trung kỳ, hậu kỳ, đỉnh phong!

Khi tất cả linh khí bị hấp thu luyện hóa, Hóa Thân cũng thành công bước vào Đại Thánh đỉnh

phong!

“Nhanh như vậy liền hết sạch rồi?”

https://thuviensach.vn

Hóa Thân ngạc nhiên, nhưng cũng không phải là bởi vì tốc độ tu luyện của mình tăng lên, mà

là kinh ngạc vì tốc độ tiêu hao thiên tài địa bảo.

Rơi vào đường cùng, Hóa Thân đành phải lần nữa lấy ra càng nhiều thiên tài địa bảo, tiếp tục

tu luyện.

Chục phút sau, Hóa Thân thành công tiến giai Thái Hư đệ nhất cảnh.

menu

Trước Tiếp

Sau nửa canh giờ, Thái Hư đệ nhị cảnh.

Sau hai canh giờ, Thái Hư đệ tam cảnh.

Người khác mấy vạn năm, thậm chí cố gắng cả đời cũng không thể vượt qua rãnh trời, Hóa

Thân cứ như vậy ngắn ngủi nửa ngày liền đột phá dễ dàng.

Mà cái này, chỉ là bắt đầu thôi.

. . .

Hai ngày sau, Trương Kỷ Trần từ trong dược trì thức tỉnh, không chỉ có thương thế khỏi hẳn,

cả người càng trở nên vô cùng dẻo dai, gặp ai cũng lộ ra tiếu dung, giống như bạn cũ nhiều

https://thuviensach.vn

năm chưa gặp.

Nửa năm khổ tu, cố gắng, rốt cục thành công đánh bại Tahm, báo thù rửa hận, có thể thấy

rằng Trương Kỷ Trần vui vẻ cỡ nào.

Nửa năm qua, Tahm cơ hồ trở thành tâm ma của Trương Kỷ Trần, nhắc nhở hắn phải không

ngừng mạnh lên, nếu không, Trương Kỷ Trần chỉ sợ mãi mãi cũng sẽ không rời khỏi Huyền

Ất Sơn, lựa chọn đi ra ngoài lịch luyện.

Chính là không rõ, nếu như Trương Kỷ Trần biết là dưới tình huống có Tần Giác hỗ trợ, hắn

mới miễn cưỡng đánh bại Tahm, sẽ có cảm tưởng thế nào.

Đương nhiên, có đôi khi tự tin còn quan trọng hơn chân tướng.

“A, Võ Anh, có chuyện gì không?”

Ngay khi Trương Kỷ Trần đang hoạt động gân cốt nhìn thấy sư đệ Võ Anh đi tới, mở miệng

hỏi.

“Sư huynh, sư thúc tìm ngươi.”

Võ Anh thản nhiên nói.

“Sư thúc? Hắn tìm ta có chuyện gì?”

https://thuviensach.vn

Trương Kỷ Trần có hơi kinh ngạc.

“Ha ha, ngươi đi thì biết.”

Võ Anh ý vị thâm trường nói.

“Được.”

Trương Kỷ Trần bất đắc dĩ, lập tức nhíu mày, dường như ý thức được cái gì, nhìn về phía Võ

Anh:

“Ngươi bước vào Thiên giai rồi?”

“Ừm.”

Võ Anh nhẹ gật đầu.

“Kỳ quái, luôn cảm thấy là lạ chỗ nào.”

Trương Kỷ Trần nhìn Võ Anh từ trên xuống dưới, có loại vừa quen thuộc, vừa xa lạ.

Nếu như nói trước kia Võ Anh nhìn qua rất câu nệ, rất bình thường.

Như vậy hiện tại Võ Anh tựa như là bảo kiếm phong mang tất lộ, khiến người khác nhịn

không được vì thế mà choáng váng, quả thực khác biệt to lớn.

Chẳng lẽ là bởi vì do bước vào Thiên giai?

Trương Kỷ Trần trăm mối vẫn không có cách giải.

https://thuviensach.vn

Đối với chuyện này Võ Anh không có giải thích, dù sao rất nhanh thôi Trương Kỷ Trần liền

biết, lập tức thúc giục nói:

“Nhanh đi thôi, sư thúc cũng không thích chờ đợi.”

“Ách. . . Ừ.”

Trương Kỷ Trần bỗng nhiên giật mình tỉnh lại, vội vàng đi đến chỗ sườn đồi.

Thú vị là, trên đường trước khi đến sườn đồi, Trương Kỷ Trần thế mà gặp đại trưởng lão

Vương Quyền.

“Đại trưởng lão, ngươi đây là. . .”

Trương Kỷ Trần hiếu kì.

“A, Tần sư đệ tìm ta có việc, ngươi đây?”

Vương Quyền thuận miệng đáp.

“Khụ khụ, Ta cũng thế. . .”

Hai người nhìn nhau, đều là có thểnhìn thấy sự nghi hoặc trong mắt đối phương.

Ôm nghi hoặc, hai người rất nhanh liền tới bên sườn đồi, nhìn thấy thiếu niên tuấn mỹ vô

cùng,tư thế như long phụng.

https://thuviensach.vn

“Tần sư đệ ngươi tìm chúng ta?”

“Ồ? Đến rồi?”

Tần Giác nhấp một ngụm linh tửu, quay người cười nói:

“Có thú đồ muốn cho các ngươi.”

Đồ?

Thứ gì?

. . .

Lại là nửa tháng trôi qua, đại trưởng lão Vương Quyền cùng Trương Kỷ Trần lần lượt hấp thu

xong truyền thừa Chân Thần, tu vi tăng nhiều.

Trong đó Vương Quyền càng là thành công tiến giai Chí Tôn cảnh, Trương Kỷ Trần cũng đạt

tới Thiên giai đỉnh phong.

Bây giờ Trương Kỷ Trần, cho dù không cần Tần Giác hỗ trợ, tin tưởng cũng cóthể chính diện

đánh bại Tahm.

Cho tới giờ khắc này, Trương Kỷ Trần mới hiểu được, Võ Anh tại sao lại biến hóa lớn đến vậy.

Đương nhiên, khi không ai chú ý chân núi, Hóa Thân đã hoàn toàn thuế biến, trở thành Chân

https://thuviensach.vn

Thần hạ vị, đồng thời bởi vì lo lắng động tĩnh quá lớn, cố ý ở trong viện mở ra một không

gian đơn độc, phòng ngừa linh lực phóng ra ngoài.

Phóng nhãn khắp vạn giới, quái vật có thể trong thời gian ngắn như thế vượt qua nhiều cảnh

giới như vậy, trừ Tần Giác, chỉ sợ cũng chỉ có Hóa Thân hắn.

Nếu không phải tài nguyên tu luyện tiêu hao hầu như không còn, Hóa Thân khả năng vẫn

còn chưa dừng lại.

Tần Giác cùng Hóa Thân tâm ý tương thông, tự nhiên biết chuyện xảy ra ở chỗ Hóa Thân,

thế là dứt khoát đưa nhẫn trữ vật của Phong Khê cho hắn, tài nguyên tu luyện bên trong đủ

cho một Chân Thần hạ vị tu luyện tới Thần Vương thượng vị!

Mặt khác, vì phòng ngừa Hóa Thân không cẩn thận phi thăng, Tần Giác cưỡng ép che đậy

thiên đạo, đến lúc đó, cho dù Hóa Thân tiến giai Thần Vương cảnh, cũng sẽ không tự động

phi thăng Thần giới.

Làm xong những thứ này, Tần Giác vuốt vuốt Vân Tịch bên cạnh đang ôm linh quả, ngửa mặt

lên trời nằm xuống.

https://thuviensach.vn

“Sư phụ, ngươi làm sao vậy?”

Vân Tịch lau miệng nhỏ, hơi có vẻ lo lắng.

“Không có gì.”

Tần Giác trầm lặng nói:

“Chỉ là đột nhiên cảm thấy, thật nhàm chán a.”

“Nha.”

Nghe vậy, Vân Tịch tiếp tục gặm linh quả.

“. . .”

Tần Giác đột nhiên rất muốn đánh cho Vân Tịch một trận.

Nghĩ như vậy, Tần Giác duỗi tay ra, dùng sức nhéo chiếc má mềm mại của Vân Tịch một cái.

“Ai nha, đau quá, sư phụ ngươi làm gì.”

Vân Tịch bất mãn quệt miệng.

Lời còn chưa dứt, Tần Giác lại nhéo một cái.

“Đừng a, sư phụ.”

Vân Tịch khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, vội vàng chạy đi.

Nhưng mà Tần Giác không có ý bỏ qua cho Vân Tịch chút nào, theo sát đuổi theo.

“A a a, sư phụ, ta sai!”

https://thuviensach.vn

Mặc dù không rõ Tần Giác vì sao muốn nhéo mặt của nàng, nhưng Vân Tịch đã quản không

được nhiều như vậy, trước nhận sai rồi lại nói.

“Biết sai còn không mau ngoan ngoãn tới.”

Tần Giác cười nham hiểm.

“Đừng!”

Vân Tịch lắc đầu cự tuyệt, tràn ngập cảnh giác.

“Ngươi xác định?”

Tần Giác vẻ mặt biến đổi, nghiêm mặt nói.

“Ta. . . Ta có thể đi qua, nhưng sư phụ không thể nhéo mặt ta.”

Vân Tịch ủy khuất vô cùng, nhìn qua cực kì đáng yêu.

Hình ảnh này, khiến cho Tần Giác nhịn không được nhớ tới một câu, đáng yêu như vậy, đánh

một cái hẳn là sẽ khóc thật lâu đi. . .

“Tốt tốt tốt, không nhéo, không nhéo.”

Tần Giác cười khổ.

Thấy thế, Vân Tịch lúc này mới chịu chậm rãi tới gần Tần Giác.

Chính như vừa rồi nói, Tần Giác xác thực không có nhéo mặt Vân Tịch, nhưng lại kí đầu của

https://thuviensach.vn

nàng.

“A, sư phụ gạt người!”

Vân Tịch muốn chạy trốn, có thể đã muộn, trực tiếp bị Tần Giác bắt lấy ngốc mao trên đầu,

không thể động đậy.

“Ô ô ô, sư phụ gạt người.”

Vân Tịch kêu khóc nói.

Đúng lúc này, Tần Giác trong tay đột nhiên xuất hiện một miếng thịt thú, đặt ở trước mặt

Vân Tịch:

“Muốn ăn không?”

“Muốn!”

Tiếng khóc của Vân Tịch im bặt, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm thịt thú, nhìn không dời

mắt.

Tần Giác: “. . .”

bookmark_add Chương 380: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Nguy Cơ

Phiên bản Dịch · 1674 chữ

Hôm ấy, ánh nắng sáng tươi, vạn dặm không mây.

https://thuviensach.vn

Tần Giác giống như ngày thường tỉnh dậy, sau khi tùy tiện ăn chút gì, tiếp tục tựa ở trên tảng

đá uống rượu.

Một bên khác, Vân Tịch hai con ngươi khép hờ, khí tức bình ổn kéo dài, lạ thường là không

có chạy loạn khắp nơi, mà là đang an tâm tu luyện, Long Truy cùng Kỳ Lân cũng giống như

thế, trong lúc nhất thời, sườn đồi bên cạnh lộ ra phá lệ yên tĩnh.

Hai bình linh tửu uống vào bụng, Tần Giác cảm thấy có chút nhàm chán, thế là lấy ra linh cơ

lướt xem một lượt Linh Ương giới gần đây xảy ra chuyện gì.

Nam cảnh coi như hòa bình, bởi vì Huyền Ất Sơn đột nhiên quật khởi, cộng thêm Tử Yêu còn

chưa khôi phục, rất nhiều thế lực đều trở nên cực kì thành thật, bao gồm ba đại tông môn.

Để Tần Giác kinh ngạc chính là, Trung Châu không biết từ nơi nào xuất hiện một ẩn thế gia

tộc, thay thế Linh tộc đã bị diệt, trở thành một trong mười hai Thánh tộc mới.

Nghe nói tộc trưởng là Thánh Vương cảnh đỉnh phong, cách Đại Thánh chỉ còn nửa bước,

nếu không có gì ngoài ý muốn, rất có thể sẽ trở thành cường giả Đại Thánh cảnh kế tiếp.

https://thuviensach.vn

Trừ cái đó ra, Thuần Dương thánh địa ẩn ẩn truyền ra một chút tin tức nội bộ tranh đấu, về

phần cụ thể chuyện gì xảy ra, ngoại giới không ai biết.

Có phải là bởi vì Lạc Vi Vi hay không?

Tần Giác nhíu mày.

menu

Trước Tiếp

Vừa nghĩ đến nơi này, chân trời bỗng nhiên xuất hiện một chiếc linh khí phi hành, từ xa đến

gần, nhanh tới trên bầu trời Huyền Ất Sơn, lập tức nhảy xuống hai thân ảnh, đáp xuống bên

cạnh sườn đồi.

Tần Giác tập trung nhìn vào, đúng là Lạc Tầm cùng Lạc Vi Vi!

Khá lắm, thật đúng là kịp lúc.

Chỉ bất quá thời khắc này Lạc Vi Vi nhìn qua càng xinh đẹp hơn trước đó nhiều, tóc đen như

thác nước rủ xuống, dung mạo tinh xảo, không có chút tì vết.

Không chỉ có như thế, tu vi cũng đạt tới Chí Tôn cảnh sơ kỳ, hiển nhiên, lần này tiến về

Thuần Dương thánh địa, Lạc Vi Vi được ích lợi không nhỏ.

https://thuviensach.vn

“Tiền bối, bọn ta trở về rồi.”

Lạc Tầm hai tay ôm quyền, khom người nói.

“Ừm.”

Tần Giác mặt không biểu tình, thản nhiên nói:

“Lạc Vi Vi tiến vào Thuần Dương Thánh Tháp rồi?”

“Đúng thế.”

Lạc Tầm mặt mũi tràn đầy hưng phấn, đáp:

“Vi Vi đánh vỡ lịch sử ghi chép trong vạn năm nay của Thuần Dương Thánh Tháp, leo lên

tầng cao nhất của Thuần Dương thánh tháp!”

Cái gọi là Thuần Dương Thánh Tháp, kỳ thật chính là nơi tu luyện bậc nhất ở Thuần Dương

thánh địa, chỉ có huyết mạch thuần khiết trong tộc, dòng chính có thiên phú đỉnh phong

mới có tư cách tiến vào.

Giống Lạc Vi Vi này ban đầu bị phán định vì là hậu duệ tạp huyết, hắn là người thứ nhất, hơn

nữa còn là dưới tình huống quần chúng chú mục của Thuần Dương Thánh Chủ, nếu không

các trưởng lão tuyệt đối sẽ không đồng ý.

https://thuviensach.vn

Đáng nhắc tới chính là, Thuần Dương Thánh Tháp tổng cộng chia làm chín tầng, leo lên tầng

thứ bảy, liền đại biểu cho lúc còn sống có thể chạm đến Thánh cảnh, tầng thứ tám thì đại

biểu cho Thánh Vương, tầng thứ chín Đại Thánh.

Ai cũng không nghĩ tới, Lạc Vi Vi thiên phú kinh khủng như vậy, thế mà trực tiếp leo lên tầng

cao nhất của Thuần Dương Thánh Tháp!

Phải biết, cho dù là Lạc Tầm, Thánh tử tiền nhiệm của Thuần Dương thánh địa, lúc trước

cũng mới miễn cưỡng leo lên tầng thứ tám mà thôi!

Chỉ một thoáng, toàn bộ Thuần Dương thánh địa chấn động, trưởng lão vốn dĩ xem Lạc Vi Vi

coi là tạp huyết, nhao nhao hỏi han ân cần với Lạc Vi Vi, thậm chí muốn nâng nàng lên làm

Thánh nữ.

Đáng tiếc, bị Lạc Vi Vi cự tuyệt, nàng chưa từng nghĩ tới muốn ở lại Thuần Dương thánh địa,

sao lại đi làm Thánh nữ gì đó chứ?

Sau khi ra khỏi Thuần Dương Thánh Tháp, Lạc Vi Vi liền chuẩn bị rời đi.

Nhưng mà những trưởng lão kia sao có thể đồng ý, lập tức dùng vũ lực, cưỡng ép giam Lạc Vi

https://thuviensach.vn

Vi cùng Lạc Tầm lại, đây chính là nội bộ tranh đấu ở Thuần Dương thánh địa mà ngoại giới

lưu truyền kia, ngay cả Thuần Dương Thánh Chủ cũng không nhịn được mở miệng khuyên

bảo, muốn hai người ở lại.

Dù sao, trong tám đại thánh địa, Thuần Dương Thánh Chủ là vỏ giả nhiều tuổi nhất, danh

hiệu này nhìn như được người tôn kính, nhưng cũng biểu thị, Thuần Dương Thánh Chủ thọ

nguyên sắp khô kiệt.

Mà một khi Thuần Dương Thánh Chủ vẫn lạc, như vậy nghênh đón Lạc tộc, tất nhiên là ngã

ra khỏi danh sách thánh địa, thậm chí bị thánh địa khác công kích.

Lạc Vi Vi xuất hiện, để tất cả trưởng lão nhìn thấy hi vọng duy trì thánh địa, chỉ cần Lạc Vi Vi

có thể tiến giai Đại Thánh Cảnh, như vậy Thuần Dương thánh địa khẳng định sẽ lại thêm huy

hoàng mấy vạn năm!

Nhưng mà Lạc Vi Vi bây giờ không có bất cứ lòng yêu mến gì với Thuần Dương thánh địa,

mặc cho Thuần Dương Thánh Chủ khuyên giải thế nào cũng không muốn.

Sau đó chuyện rất đơn giản, cho dù hội trưởng lão rất phẫn nộ, nhưng có Long Trẫm cảnh

https://thuviensach.vn

cáo trước đó, Thuần Dương Thánh Chủ chỉ có thể lựa chọn từ bỏ, để Lạc Tầm mang theo Lạc

Vi Vi rời đi.

Đương nhiên, dù nói thế nào huyết mạch của mình cũng đến từ Thuần Dương thánh địa, cho

nên trước khi đi, Lạc Vi Vi đáp ứng, về sau nàng như tiến giai Đại Thánh Cảnh, nhất định sẽ

che chở Thuần Dương thánh địa an toàn.

Có lời hứa hẹn này, Thuần Dương Thánh Chủ như trút được gánh nặng nhẹ nhàng thở ra.

Không có cách, ai bảo bọn hắn lúc trước có mắt không tròng, để Lạc Vi Vi chán ghét Thuần

Dương thánh địa như vậy chứ?

Nếu không hiện tại chỉ sợ Lạc Vi Vi sớm đã trở thành Thánh nữ của Thuần Dương thánh địa

bọn hắn rồi!

Trải qua chuyện này, Thuần Dương Thánh Chủ rút kinh nghiệm xương máu, quyết định triệt

để phá vỡ quy tắc của Thuần Dương thánh địa trước đây, tìm kiếm đột phá, nhất là phương

diện huyết mạch.

Nghe xong Lạc Tầm miêu tả, Tần Giác ngạc nhiên, không nghĩ tới lại xảy ra nhiều chuyện

https://thuviensach.vn

như vậy, xem ra để Long Trẫm đi cảnh cáo Thuần Dương Thánh Chủ quả nhiên đúng đắn,

giảm bớt rất nhiều phiền phức.

“Đúng rồi,sư thúc, ta có mang quà cho người.”

Lúc này, Lạc Vi Vi tiến lên một bước, lấy ra mấy bình linh tửu ngàn năm, cười tủm tỉm nói.

“Đa tạ.”

Tần Giác đầu tiên là sững sờ, lập tức nhận linh tửu, nói cảm tạ.

Mặc dù đối với hiện tại Tần Giác mà nói, linh tửu ngàn năm đã không tính là gì nữa, nhưng

Lạc Vi Vi có thể xuất ra linh tửu ngàn năm, tuyệt đối không đơn giản như vậy.

Trên thực tế đúng là như thế, Lạc Vi Vi sở dĩ đáp ứng tiến giai Đại Thánh Cảnh sau sẽ che

chở Thuần Dương thánh địa, có một bộ phận nguyên nhân rất lớn là vì từ chỗ Thuần Dương

Thánh Chủ được mấy bình linh tửu này.

“Hai người các ngươi vạn dặm xa xôi trở về, đi nghỉ trước cái đi, với lại, từ giờ trở đi, các

ngươi chính là thành viên chính thức của Huyền Ất Sơn.”

Tần Giác phân phó nói.

https://thuviensach.vn

“Được”

Lạc Tầm thần sắc chấn động, hắn biết, mình rốt cục hoàn toàn được Tần Giác tán thành!

Cưỡng chế nội tâm kích động, Lạc Tầm thu hồi linh khí phi hành, quay người mang theo Lạc

Vi Vi trở lại sân trước đó.

Đưa mắt nhìn hai người rời đi, Tần Giác mở ra một bình linh tửu ngàn năm trong đó, ngửa

đầu uống một ngụm, hương vị coi như không tệ.

Có lẽ là xuất từ Thuần Dương thánh địa, bên trong ẩn chứa nồng đậm Thuần Dương chi lực,

nếu võ giả Thuần Dương thánh địa phối hợp với loại linh tửu này tu luyện, khẳng định sẽ làm

ít công to.

“Hửm?”

Dường như phát hiện được cái gì, Tần Giác lông mày nhíu nhẹ, nhìn về phía sâu trong hư

không.

Vừa rồi, hắn cùng Thí Đạo kết nối huyết mạch đột nhiên sinh ra từng cơn sóng, cực kì mãnh

liệt.

https://thuviensach.vn

Thí Đạo gặp phải nguy hiểm?

Làm sao có thể?

Giới nội trừ Thiên Đế, ai có thể tạo thành uy hiếp cho nàng?

Không kịp nghĩ nhiều, Tần Giác thân hình vặn vẹo, nháy mắt xuất hiện trong hư không.

Hơi phán đoán phương hướng, Tần Giác đưa tay mở ra cánh cửa không gian, đi thẳng đến

chỗ Thí Đạo.

Vừa mới xuyên qua cánh cửa không gian, đầu tiên đập vào mi mắt chính là vô số phù văn

phức tạp tối nghĩa, bao phủ lại vạn dặm xung quanh.

Không chỉ có như thế, xung quanh còn có hàng ngàn trận pháp, xen lẫn quấn quanh, hợp lại

với nhau, quả thực tựa như thiên la địa võng.

bookmark_add Chương 381: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Cường Giả Bí Ẩn

Phiên bản Dịch · 1617 chữ

Trong hư không u ám, vô số phù văn xoay chuyển, tản ra lưu quang chói mắt, phối hợp với

trận pháp, phong tỏa ngăn cản cả vùng không gian.

https://thuviensach.vn

Mà ở chỗ trung tâm trận pháp, ngàn vạn phù văn ngưng tụ thành một kết giới hình tròn,

giam cầm Thí Đạo ở bên trong, ý đồ trấn áp.

Phanh phanh phanh!

Thí Đạo tóc dài bay trong gió, khí tức không chút nào giữ lại phóng xuất ra, điên cuồng công

kích kết giới phù văn, sinh ra tầng tầng gợn sóng, khuếch tán ra ngoài.

Mắt thấy kết giới phù văn sắp không chịu nổi mà vỡ tan, trận pháp xung quanh đột nhiên

cuốn tới, xuyên qua kết giới phù văn, cuốn lấy tay chân của Thí Đạo.

Cùng lúc đó, một nguồn năng lượng không rõ rơi trên người Thí Đạo, khiến cho toàn thân

rung mạnh, không thể động đậy, mặc cho giãy giụa thế nào cũng không làm nên chuyện gì,

khí tức cũng thẳng tắp hạ xuống, phảng phất nhận bị hạn chế.

Sau một lúc lâu, Thí Đạo triệt để an tĩnh lại, kinh mạch, linh lực đều bị phong bế, mất đi năng

lực chống cự.

“Hô, rốt cục cũng bắt được nàng.”

Trên trận pháp, lão giả tóc trắng quệt máu nơi khóe miệng, biểu lộ hơi có vẻ phức tạp.

https://thuviensach.vn

Trải qua mười ngày mười đêm, ba cường giả Chân Thần cảnh, một vạn lẻ tám đạo phù văn,

hai ngàn sáu trăm trận pháp, trong lúc đó mấy lần suýt nữa bị trọng thương, khó khăn lắm

mới đánh bại quái vật này.

menu

Trước Tiếp

Không đúng, cũng không thể nói là đánh bại, chẳng qua là dựa vào phù văn cùng trận pháp,

tạm thời áp chế mà thôi.

Đáng chết, một Thần khí Hóa Thân, sao cường đại như thế!

“Tiếp theo làm gì bây giờ?”

Lão giả bên cạnh dò hỏi.

So với lão giả tóc trắng, lão giả này không thể nghi ngờ càng thêm thê thảm, cả người đầy

bụi đất, quần áo tả tơi, ánh sáng ngay cả phía sau cũng như ẩn như hiện, tựa hồ lúc nào cũng

có thể sẽ dập tắt, đâu còn dáng vẻ của cường giả Chân Thần cảnh, không biết chỉ sợ còn

tưởng rằng là tên ăn mày.

https://thuviensach.vn

“Trước mang về, Thần khí mạnh như thế, còn chưa thấy qua bao giờ, nếu có thể cho chúng

ta sử dụng, chiến lực nhất định có thể tăng lên một cấp bậc.”

Lão giả tóc trắng phân phó nói.

“Thế nhưng mà nàng hình như đã có chủ.”

Một người khác nói.

“Ha ha, không có khả năng, trừ gia chủ, ai có thể hàng phục Thần khí lợi hại như vậy?”

Lão giả tóc trắng phản bác.

“Ây. . .”

Người kia há to miệng, á khẩu không trả lời được.

Quả thật vậy, phóng nhãn khắp giới nội, trừ Thiên Đế năm đó ra, cũng chỉ có gia chủ của bọn

hắn có thể làm được điều này, mà Thiên Đế đã vẫn lạc từ lâu, thần khí này bọn hắn lại chưa

bao giờ gặp qua, hiển nhiên thuộc về trạng thái vô chủ!

“Đừng nói nhảm, tranh thủ thời gian mang về, những phù văn cùng trận pháp này chống đỡ

không được bao lâu, nếu lại để cho nàng chạy đi liền phiền phức.”

Lão giả tóc trắng thúc giục nói.

https://thuviensach.vn

“Được!”

Hạ quyết tâm, ba người lập tức thôi động linh lực, chuyển dời trận pháp, chuẩn bị mang Thí

Đạo đi.

Trong ba người, lão giả tóc trắng tên là Dương Viêm, hai người còn lại theo thứ tự là Dương

Cương cùng Dương Môn, đều là cường giả Chân Thần hạ vị.

Lần này ra ngoài, ba người lúc đầu chỉ chấp hành nhiệm vụ, kết quả trên đường gặp được Thí

Đạo, Dương Viêm liếc mắt liền nhìn ra đối phương là Thần khí Hóa Thân, thế là động tâm

muốn thu phục.

Kết quả không nghĩ tới Thí Đạo mạnh như vậy, chiến đấu vừa mới bắt đầu, liền trực tiếp

nghiền ép Dương Viêm, may mà Dương Viêm có pháp bảo hộ thân, mới không có bị trọng

thương.

Với lại Thí Đạo tựa hồ rất thích chiến đấu, càng đánh càng hung, căn bản không cho Dương

Viêm cơ hội chạy trốn.

Cuối cùng, ba người không thể không lựa chọn liên thủ.

Dù vậy, còn bị Thí Đạo đánh cực kì chật vật, xém chút toàn diệt.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, không gian có chút vặn vẹo, hình thành một cánh cửa, sau đó từ bên trong đi

ra một thiếu niên trắng như tuyết, tuấn mỹ vô cùng, ngăn cản đường đi của ba người.

“. . .”

Tình huống này là sao?

Chỉ một thoáng, một dự cảm không ổn dâng lên trong lòng ba người.

“Chủ nhân!”

Bên trong kết giới phù văn, Thí Đạo ngẩng đầu, hướng phía bên này hô lên.

Chủ nhân?

Dương Viêm ngơ ngác, thế mà thật sự có chủ nhân!

“Hả?”

Thiếu niên theo tiếng kêu nhìn lại, cau mày nói:

“Ngươi không sao chứ?”

“Không có việc gì.”

Thí Đạo lắc đầu, không quan tâm nói:

“Nếu không phải những phù văn cùng trận pháp đáng ghét này, bọn hắn đã chết từ lâu.”

Dương Viêm: “. . .”

https://thuviensach.vn

Dương Cương: “. . .”

Dương Môn: “. . .”

Quá cuồng vọng!

Căn bản không đem bọn hắn để vào mắt!

Mặc dù sự thật quả thực như thế. . .

“Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?”

Tần Giác đồng thời không có vội cứu Thí Đạo ra, mà cứ đứng tại chỗ như vậy, cách không trò

chuyện.

Có thể khẳng định, ba tên lão giả trước mắt này tuyệt đối không phải thủ lĩnh của tam đại

thế lực đỉnh, càng không khả năng đến từ Thiên Cung, như vậy bọn hắn rốt cuộc có thân

phận gì?

Chẳng lẽ giới nội ẩn giấu một số cường giả Chân Thần cảnh không biết tên?

Lại hoặc là, ba người giống với thần sứ của Thiên Cung lúc trước, đến từ Thần giới?

“Ta cũng không rõ, lão già kia đột nhiên công kích ta, ta liền hoàn thủ, sau đó hắn đánh

https://thuviensach.vn

không lại ta liền liên thủ với hai tên già kia vây công ta, quả thực không biết xấu hổ, hừ!”

Thí Đạo chỉ vào Dương Viêm chửi ầm lên, rất phẫn nộ.

“. . .”

Thấy thế, Dương Viêm mặt mo đỏ lên, cắn răng nói:

“Các hạ là ai, tốt nhất đừng xen vào việc của người khác!”

“Xen vào việc của người khác?”

Tần Giác ánh mắt quái dị, giống như nhìn thấy thằng ngốc nhìn vào Dương Viêm:

“Các ngươi lấy đi vũ khí của ta, còn bảo ta đừng xen vào việc của người khác?”

“. . .”

“. . .”

“Nếu không. . . Chúng ta thả thần khí này a?”

Trầm mặc một lát, Dương Cương nhịn không được lùi bước.

Liên tục mười ngày mười đêm đại chiến, ba người không chỉ có tinh bì lực tẫn, cũng mang

theo thương thế, cho dù Tần Giác chỉ là Chân Thần hạ vị bình thường, cũng có thể dễ dàng

diệt sát bọn hắn, chớ đừng nói chi Tần Giác rõ ràng không đơn giản như vậy.

“Đúng vậy a, đại ca.”

https://thuviensach.vn

Dương Môn phụ hoạ theo đuôi.

Nghe vậy, Dương Viêm cũng đồng thời sinh ra dao động, lỡ như Tần Giác còn mạnh hơn cả

Thí Đạo, bọn hắn chẳng phải là chết chắc rồi à?

Nghĩ như vậy, Dương Viêm hít một hơi thật sâu, nói:

“Chúng ta có thể thả Thần khí của các hạ, nhưng cũng xin các hạ thả chúng ta rời đi.”

“Được.”

Tần Giác không chút do dự nhẹ gật đầu.

Dương Viêm sững sờ, không nghĩ tới Tần Giác dễ dàng đáp ứng như vậy, cùng Dương Cương,

Dương Môn nhìn nhau, lập tức thu hồi kết giới phù văn cùng trận pháp, thả Thí Đạo ra.

Mười ngày mười đêm cố gắng giao chiến, có thể thấy ba người có bao nhiêu phiền muộn,

nhưng mà vì mạng sống, chỉ có thể như thế.

“Cáo từ.”

Vứt xuống câu nói này, Dương Viêm vừa muốn quay người, một vòng kiếm quang bỗng nhiên

phóng tới, tốc độ nhanh vô cùng!

https://thuviensach.vn

Bạch!

Dương Viêm thân hình hơi nghiêng, khó khăn lắm né tránh kiếm quang, giận dữ nói:

“Các hạ đây là ý gì?”

“Cái gì có ý gì?”

Tần Giác một mặt không hiểu:

“Ta xác thực đồng ý thả các ngươi rời đi, nhưng vũ khí của ta lại không có đồng ý.”

Vừa rồi người

công kích Dương Viêm, chính là Thí Đạo!

“Ngươi!”

Dương Viêm giận không kềm được, nhưng lại không phản bác được.

“Lão già, ngươi vô duyên vô cớ công kích ta, muốn rời khỏi như thế, cũng ngây thơ quá đi!”

Nói xong, kiếm khí quanh thân Thí Đạo tung hoành, mãnh mẽ chặt đứt không gian, phòng

ngừa lần nữa bị những phù văn cùng trận pháp kia tiếp cận.

Nhưng mà Thí Đạo không biết là, thời khắc này ba người Dương Viêm đã không có năng lực

https://thuviensach.vn

tạo thêm nhiều phù văn trận pháp như vậy, trái lại Thí Đạo, chỉ cần thiên đạo pháp tắc không

hủy diệt, lực lượng của nàng liền có thể vô cùng vô tận, căn bản sẽ không hao hết.

Nói một cách khác, lần này Thí Đạo thắng chắc.

“Đây các ngươi ép ta.”

Dương Viêm mặt không biểu tình, lạnh lùng nói.

bookmark_add Chương 382: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Quỳ Xuống Nói Xin Lỗi

Phiên bản Dịch · 1585 chữ

“Đây là các ngươi bức ta!”

Chỉ thấy Dương Viêm vẻ mặt âm lãnh, trực tiếp lấy ra một ngọc phiến, bóp nát nó!

Chỉ một thoáng, gợn sóng năng lượng vô hình khuếch tán ra, như là thủy ngân chảy, nhanh

chóng chui vào hư không, biến mất không thấy gì nữa.

“Đại ca. . .”

Mắt thấy tràng cảnh này, Dương Cương cùng Dương Môn đều là mặt lộ vẻ chấn kinh, ngay cả

bọn hắn cũng không nghĩ tới, Dương Viêm thế mà quả quyết như vậy.

https://thuviensach.vn

Người khác có lẽ không rõ, nhưng Dương Cương cùng Dương Môn lại biết, ngọc phiến kia

trên thực tế đến từ gia chủ của mình.

Bởi vì muốn đột phá Thần Vương cảnh, cho nên vạn năm qua gia chủ vẫn trong trạng thái tu

luyện, trừ phi gặp phải nguy cơ diệt tộc, nếu không tuyệt đối không thể đi quấy rầy hắn.

Mà ngọc phiến kia, chính là lúc gặp phải nguy cơ diệt tộc, chuyên môn dùng để thức gia chủ

lại!

Bất quá bởi vì Dương gia từ trước đến nay ẩn thế không ra, cộng thêm Thiên Cung bị hủy

diệt, giới nội không còn thế lực có thể chống lại, Dương gia cơ hồ chưa bao giờ gặp phải

nguy cơ diệt tộc, đến mức Dương Cương cùng Dương Môn sắp quên đi chuyện này.

Hiện tại Dương Viêm xuất ra ngọc phiến bóp nát, liền đại biểu cho gia chủ sắp tỉnh lại!

Nghĩ tới đây, hai người nhìn nhau, nhao nhao nhẹ nhàng thở ra.

menu

Trước Tiếp

https://thuviensach.vn

Có gia chủ ra mặt, tin tưởng thần khítrước mắt này tuyệt đối không phải là đối thủ!

“A, phát tín hiệu gọi người tới sao?”

Tần Giác hai tay chắp ra sau, lơ đễnh.

Kịch bản quen thuộc, đánh tiểu nhân thì kẻ già tới.

Ách. . . Không đúng, ba tên này đã đủ già, phải nói là đánh già,bà ngoại tới.

Chờ một chút, tựa như là bọn hắn ra tay trước?

Một bên khác, Thí Đạo cũng mặc kệ không quản nhiều như vậy, năng lượng mênh mông ở

đỉnh đầu ngưng tụ, hóa thành vạn trượng kiếm mang, bổ về phía ba người Dương Viêm, căn

bản không cho đối phương bất cứ cơ hội đắc ý gì.

“Đáng chết!”

Dương Viêm nhịn không được chửi ầm lên, vội vàng thôi động linh lực tránh né, chật vật

không chịu nổi.

Mười ngày mười đêm khổ chiến, đã khiến Dương Viêm ý thức được, cho dù thế nào, ngàn vạn

không thể cùng Thí Đạo cứng đối cứng, nếu không chết cũng không biết chết như thế nào.

Thời kỳ toàn thịnh Dương Viêm còn như vậy, huống chi hiện tại?

https://thuviensach.vn

May mà Dương Viêm phản ứng nhanh, kịp thời né tránh, không có bị đánh trúng, nhưng mà

Dương Cương cùng Dương Môn không có may mắn như vậy.

Mặc dù hai người bọn hắn đã cực lực lui lại, vẫn bị kiếm khí quẹt làm bị thương, trước ngực

lưu lại vết thương dữ tợn, không ngừng chảy máu, nhìn qua cực kì thê thảm.

Phốc!

Hai người lúc này phun ra một ngụm máu, khí tức trở nên suy sụp, triệt để mất đi năng lực

chiến đấu.

“Dương Cương! Dương Môn!”

Thấy thế, Dương Viêm không thể không vung ra linh lực, bao trùm hai người kia, kéo đến bên

cạnh mình.

Giờ này khắc này, Dương Viêm hối hận vô cùng, mình tại sao phải trêu chọc quái vật này

chứ?

Cho dù gọi gia chủ đến thì sao? Cứ theo đà này, không đợi gia chủ đuổi tới, ba người bọn hắn

đã bị giết chết.

https://thuviensach.vn

Hô!

Sau một khắc, kiếm mang vạn trượng phá toái hư không, thay đổi phương hướng, tiếp tục bổ

về phía ba người, uy lực so với vừa rồi còn khủng bố hơn!

“Xong. . .”

Dương Viêm sắc mặt như tro tàn, tuyệt vọng nói.

Mắt thấy kiếm mang vạn trượng sắp rơi lên thân ba người Dương Viêm, một đại thủ linh lực

bỗng nhiên vượt qua vô tận hư không duỗi đến, năm ngón tay mở ra, mạnh mẽ đón lấy kiếm

mang vạn trượng!

Oanh!

Hư không chấn động, hai luồng năng lượng hoàn toàn khác biệt nháy mắt đụng vào nhau,

giống như kinh lôi hiện lên, chiếu mười vạn dặm xung quanh sáng như ban ngày!

Khi ánh sáng tán đi, chỉ thấy đại thủ linh lực tóm chặt lấy kiếm mang, không nhúc nhích tí

nào , mặc cho Thí Đạo dùng lực thế nào, cũng khó tiến thêm!

“Chúng ta. . . Không chết?”

Cùng lúc đó, Dương Cương mở to mắt, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

“Cỗ khí tức này. . .”

Bên cạnh, con ngươi Dương Môn bỗng nhiên co rút, lộ ra thần sắc bất khả tư nghị.

“Là gia chủ!”

Dương Viêm đại hỉ.

Lời còn chưa dứt, một thân ảnh lặng yên không một tiếng động xuất hiện trước đại thủ linh

lực, hiển nhiên, đúng là đại thủ linh lực do hắn thao túng, đón lấy công kích của Thí Đạo.

Người tới mặc một bộ thanh sam tóc bạc, tư thái thon dài, giống như nữ tử thanh tú tuấn mỹ,

nhất là hai giống như mắt phượng, tràn ngập sức mê hoặc, từ dung mạo đến xem cơ hồ

không thua gì Thí Đạo.

Phương diện tu vi vượt xa Thí Đạo, đã đạt tới Chân Thần thượng vị đỉnh phong!

“Gia chủ!”

Cưỡng chế nội tâm kích động, Dương Viêm vội vàng cúi đầu hành lễ.

“Dương Viêm, ngươi tốt nhất cho ta một lời giải thích hợp lý.”

Người tới chân mày cau lại, lạnh giọng nói.

Thấy thế, Tần Giác có chút kinh ngạc, đối phương ngay lập tức thế mà không phải động thủ

https://thuviensach.vn

với Thí Đạo, mà là hỏi tội Dương Viêm, thú vị đó.

“Được.”

Dương Viêm nhịn không được rùng mình một cái, đành phải kể lại tỉ mĩ mọi chuyện, không

dám thêm mắm thêm muối.

“Làm càn!”

Người tới lạnh lùng nói:

“Dương Viêm, còn nhớ rõ ta trước khi bế quan bàn giao chuyện cho ngươi không?”

“Nhớ.”

Dương Viêm đầu đầy mồ hôi, run lẩy bẩy.

Mấy chục vạn năm nay, dưới sự dẫn dắt của gia chủ, Dương gia từ đầu đến cuối lấy quan

niệm ở ẩn làm đầu, cho dù ngoại giới xảy ra chuyện gì, cũng không cho phép quấy nhiễu, với

cách nói của gia chủ chính là, tránh nhiễm phải nhân quả không cần thiết, liên lụy gia tộc.

Đồng thời trước khi gia chủ bế quan, từng cố ý phân phó Dương Viêm, để hắn đừng tiếp xúc

với cường giả ngoại giới.

Nếu không sau khi Thiên Cung hủy diệt, nào còn tới lượt ba đại thế lực đỉnh phong thống trị

https://thuviensach.vn

giới nội?

“Đã như vậy, ngươi vì sao biết sai lại phạm sai?”

Người tới đôi mắt nhẹ liếc, sát ý nghiêm nghị.

“Gia chủ, ta là thật không biết thần khí này đã có chủ nhân.”

Dương Viêm khóc không ra nước mắt, cố gắng biện giải cho mình.

“Hừ, bởi vì loại chuyện này đánh gãy ta bế quan, trở về lại xử trí ngươi!”

Răn dạy Dương Viêm xong, người tới đầu tiên là quay người nhìn Thí Đạo, sau đó ôm quyền

với Tần Giác nói:

“Bằng hữu, tại hạ Dương Phá Thiên, đây cũng là hiểu lầm, hi vọng bằng hữu có thể đại nhân

không chấp tiểu nhân, bỏ qua ba người bọn hắn, tại hạ nguyện ý bồi thường.”

“. . .”

Đây quả thật là Chân Thần thượng vị sao? Cũng quá cẩn thận đi?

Không đợi Tần Giác mở miệng, Thí Đạo dẫn đầu nói ra:

“Ta không cần bồi thường gì, nhất định phải để bọn hắn xin lỗi!”

“Ây. . . Ngươi xác định?”

Dương Phá Thiên sững sờ.

“Không sai!”

https://thuviensach.vn

Theo Thí Đạo, cường giả Chân Thần cảnh ai cũng tâm cao khí ngạo, xem tôn nghiêm còn

quan trọng hơn cả sinh mạng, sao sẽ dễ dàng xin lỗi như vậy, đáng tiếc nàng đánh giá thấp

lực uy hiếp của Dương Phá Thiên với ba người Dương Viêm.

“Có nghe hay không, còn không mau xin lỗi!”

Không chút do dự, Dương Phá Thiên ra lệnh.

“Được được được!”

Ba người Dương Viêm vội vàng hét lớn:

“Thật xin lỗi, chúng ta sai, không nên công kích người, xin người tha cho chúng ta!”

Thí Đạo: “? ? ?”

Tình huống này là sao?

Xin lỗi đơn giản như vậy là được rồi à?

Có lầm hay không?

“Có thể không?”

Dương Phá Thiên cười hỏi.

Không cần bồi thường, chỉ cần xin lỗi liền có thể giải quyết xong chuyện,nên Dương Phá

Thiên rất vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Về phần tôn nghiêm? Tôn nghiêm có làm được gì?

Huống hồ ba người Dương Viêm vốn là làm sai, nói xin lỗi là điều nên làm.

“. . .”

Thấy Thí Đạo trầm mặc không nói, Dương Phá Thiên còn tưởng rằng là không hài lòng, thế là

vung tay lên, không thể nghi ngờ mà nói:

“Quỳ xuống!”

Ba người hai mắt nhìn nhau, cắn răng, bịch một tiếng quỳ xuống:

“Thật xin lỗi, chúng ta sai rồi, xin người đại nhân đại lượng, tha cho chúng ta!”

Thí Đạo: “. . .”

Tần Giác: “. . .”

Người gia chủ này, không thích hợp!

bookmark_add Chương 383: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Dương Phá Thiên Vững Vàng

Phiên bản Dịch · 1634 chữ

“Thật xin lỗi, chúng ta sai rồi, xin người thả chúng ta đi!”

Ba người Dương Viêm quỳ thành một hàng, đau khổ cầu khẩn, nào còn bộ dáng phách lối

https://thuviensach.vn

trước đó.

Bọn hắn có lẽ không sợ chết, nhưng vô cùng sợ Dương Phá Thiên, đối với Dương Phá Thiên

phân phó, không dám chống lại!

"..."

Trên thực tế, trước khi Dương Phá Thiên đến, Tần Giác nghĩ đến rất nhiều loại khả năng.

Tỷ như đối phương không nói hai lời, trực tiếp động thủ, hoặc là sau khi lên tiếng hỏi nguyên

do, vẫn lựa chọn đối địch.

Sao cũng không nghĩ tới, Dương Phá Thiên sẽ ép buộc ba người Dương Viêm quỳ xuống xin

lỗi!

Trong lúc nhất thời, Tần Giác lại có loại cảm giác không thực tế.

Có phải là sai ở đâu rồi không?

Không đợi Tần Giác nghĩ rõ ràng, Dương Phá Thiên đột nhiên hỏi:

"Vị tiên tử này, có thể bỏ qua được không?"

"Nhưng. . . Có thể."

Thí Đạo bỗng nhiên giật mình tỉnh lại, liên tục gật đầu, hiển nhiên bị lời xin lỗi của ba người

Dương Viêm hù sợ.

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, Dương Phá Thiên lúc này mới nhìn về phía ba người Dương Viêm:

“Còn không mau cảm tạ người ta!”

“Đa tạ tiên tử, đa tạ tiên tử.”

Ba người Dương Viêm khóc không ra nước mắt, trong lòng cực kì khó chịu, nhưng mà ai bảo

Dương Phá Thiên là gia chủ của bọn hắn chứ?

“Ây. . . Không cần cám ơn.”

Thí Đạo cười khổ.

“Nếu hiểu lầm đã giải trừ, chúng ta có thể rời đi không?”

Dương Phá Thiên thử thăm dò nói.

“Có thể.”

Tần Giác không quan trọng nhún vai.

“Vậy chúng ta sau này còn gặp lại.”

Không chút do dự, Dương Phá Thiên vung tay lên, cuốn theo ba người Dương Viêm, nháy

mắt biến mất tại chỗ.

https://thuviensach.vn

Động tác thuần thục như thế, khiến người ta không khỏi hoài nghi, Dương Phá Thiên có phải

đã tập luyện qua mấy trăm lần rồi không.

Cùng lúc đó, đại thủ linh lực cũng hóa thành vô số điểm sáng tiêu tán, phảng phất chuyện gì

cũng chưa từng xảy ra.

Cứ như vậy, vũ trụ mênh mông dần dần khôi phục lại yên tĩnh.

"..."

Nửa ngày, Thí Đạo bay đến bên cạnh Tần Giác, cẩn thận từng li từng tí mà nói:

"Chủ nhân."

"Ừm, ngươi không sao chứ."

Tần Giác lại hỏi một lần vấn đề trước đó.

"Không có việc gì."

Thấy Tần Giác không có trách mình, Thí Đạo nhẹ nhàng thở ra, còn may chủ nhân mình

không giống với Dương Phá Thiên vừa rồi kia, nếu không cho dù chết, Thí Đạo cũng sẽ

không quỳ xuống nói xin lỗi.

"Lần sau gặp phải loại tình huống này, lựa chọn tốt nhất là chạy trốn."

https://thuviensach.vn

Dường như nhìn ra suy nghĩ trong lòng Thí Đạo, Tần Giác trách mắng.

Đối mặt với ba cường giả cùng giai, còn dám xông lên cứng đối cứng, e là cũng chỉ có Thí

Đạo.

“Được rồi.”

Thí Đạo rụt rụt đầu, hơi có vẻ hoạt bát.

“Đúng rồi, ngươi có biết những tên vừa rồi là ai không?”

Tần Giác hỏi.

“Không biết.”

Thí Đạo suy tư một lát, lắc đầu:

“Chưa từng nghe nói qua.”

Thí Đạo ở Ân giới mấy chục vạn năm, không biết cũng bình thường, nhưng từ tình huống

trước mắt mà xem, tựa hồ ngay cả tam đại thế lực đỉnh phong cũng không biết sự tồn tại của

những người này.

Một Chân Thần thượng vị, ba Chân Thần hạ vị, lực lượng này, nếu không phải Thiên Cung

khôi phục, đủ để quét ngang giới nội, với lại bọn hắn rõ ràng đến từ một gia tộc, rất có thể

không chỉ có ba Chân Thần hạ vị.

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ là ẩn thế gia tộc nào đó?

Tần Giác thực tế lười suy nghĩ nhiều, dứt khoát mở bàn tay ra, ngưng tụ ra một ánh sáng,

bên trong không ngừng có hình tượng hiện lên, sinh động như thật, đúng là một phần ký ức.

Phần ký ức này, đến từ Dương Phá Thiên.

Không sai, dưới tình huống Dương Phá Thiên không có phát giác, Tần Giác dễ dàng phục chế

ký ức của đối phương.

Chục phút sau, Tần Giác cuối cùng cũng hiểu chuyện gì đang xảy ra.

“Dương gia a…”

Tần Giác tự lẩm bẩm, như có điều suy nghĩ.Mấy chục vạn năm trước, nghiêm túc mà nói, hắn

là bốn mươi ba vạn năm trước.

Lúc ấy Thiên Cung như mặt trời ban trưa, trừ Thiên Cung có rất nhiều võ giả ra, thì có hai

cường giả Chân Thần cảnh là Ân Thiên Hành và Ân Thiên Cừu, phóng nhãn khắp giới nội,

không ai có thể địch lại.

Mà lúc này, ở khu vực nơi hư không xa xôi,có một khối đại lục tên là Phong Triều đại lục,

https://thuviensach.vn

Dương Phá Thiên được sinh ra ở đại lục này.

Phong Triều đại lục là đại lục kết hợp tu luyện cùng khoa học kỹ thuật, Truyền Kỳ cảnh đã là

đỉnh phong của đại lục này, ngay cả Linh Ương giới ở Nam Cảnh cũng không bằng, cực kì

nhỏ yếu.

Có lẽ là bởi vì bị ảnh hưởng của phụ mẫu, Dương Phá Thiên từ nhỏ cẩn thận vô cùng, thậm

chí sau khi phát hiện mình có được thiên phú tu luyện siêu cường cũng không muốn để

người bên ngoài biết.

Không đúng, cái này đã không thể nói là cẩn thận hay là vững vàng, mà là hèn nhát!

Với lại Dương Phá Thiên không tùy tiện động thủ với người khác, một khi động thủ, nhất

định phải nắm chắc mười phần đánh chết đối phương tại chỗ, bảo đảm không lưu lại hậu

hoạn.

Cũng chính bởi vì phần cẩn thận này, dẫn đến mặc kệ xảy ra chuyện gì, Dương Phá Thiên

luôn có thể sống sót, đồng thời nương theo thiên phú siêu cường, cuối cùng từng bước một

https://thuviensach.vn

trở thành người mạnh nhất của cả khối đại lục, thậm chí đánh vỡ ràng buộc, bước vào Thánh

cảnh.

Ngay lúc Dương Phá Thiên cho là mình cuối cùng có thể bành trướng một chút, hiện thực lại

cho hắn một cái đả kích.

Một thế lực khác xâm lấn, khiến đại lục Phong Triều của Dương Phá Thiên trong khoảnh

khắc phá thành mảnh nhỏ, cho dù Dương Phá Thiên may mắn chạy trốn, nhưng người thân

bạn bè tất cả đều chết trong hạo kiếp kia.

Thế là tiếp đó, Dương Phá Thiên triển khai kế hoạch trăm năm báo thù.

Trăm năm sau, Dương Phá Thiên giết tới nơi thế lực xâm lấn đại lục Phong Triều, san bằng

toàn bộ thành bình địa, chó gà không tha.

Tiếp đó Dương Phá Thiên trốn khỏi hư không, thành lập Dương gia, ẩn thế không ra.

Mấy chục vạn năm nay, Dương gia không ngừng lớn mạnh, tu vi của Dương Phá Thiên cũng

càng ngày càng tăng, Thái Hư đệ thập cảnh, Bán Thần cảnh, cho tới bây giờ Chân Thần

thượng vị đỉnh phong, cách Thần Vương cảnh chỉ còn nửa bước.

https://thuviensach.vn

Không giống với đại bộ phận võ giả, Dương Phá Thiên càng cường đại, liền ý thức được mình

càng nhỏ bé.

Vì phòng ngừa chuyện đại lục Phong Triều xảy ra lần nữa, Dương Phá Thiên định ra thiết

luật, mệnh lệnh thành viên trong gia tộc không được phép quấy nhiễu chuyện ngoại giới,

cho dù là cướp đoạt tài nguyên tu luyện, cũng tuyệt đối không thể cướp đoạt đại lục có sinh

mệnh.

Nếu có vi phạm, nhẹ thì cấm túc ngàn năm, nặng thì xử tử!

Ba người Dương Viêm lần này ra ngoài, chính là vì thu thập tài nguyên tu luyện, kết quả gặp

phải Thí Đạo, xém chút chôn vùi sinh mệnh.

Không cần nghĩ cũng biết, Dương Viêm sau khi trở về khẳng định thiếu không được cấm túc

ngàn năm, dù hắn là đại trưởng lão của Dương gia, cường giả Chân Thần cảnh cũng không

ngoại lệ.

Xem hết kinh lịch của Dương Phá Thiên, Tần Giác nhịn không được cảm khái, đây không

phải mô típ của nhân vật chính sao? Vẫn là loại nhân vật chính hèn mọn sau này phát triển

https://thuviensach.vn

lên kia sao.

Cứ theo đà này, Dương Phá Thiên tấn thăng Thần Vương, phi thăng Thần giới cơ hồ là

chuyện sớm muộn.

Đương nhiên, những điều này đều không có quan hệ gì với Tần Giác, sở dĩ đọc ký ức của

Dương Phá Thiên, chỉ là đơn thuần muốn biết Chân Thần thượng vị này sao phải ‘vững vàng’

đến như vậy, rốt cuộc não chập mạch gì.

Bất quá Dương Phá Thiên ‘vững vàng’ đích xác lại cứu mình một mạng.

“Chủ nhân, người đang nói cái gì?”

Thí Đạo hiếu kì.

“Không có gì.”

Tần Giác phất phất tay, đổi chủ đề:

“Còn muốn tiếp tục du lịch hư không sao?”

“Không, ta muốn trở nên càng mạnh!”

Có chuyện này, Thí Đạo nhiệt huyết sôi trào, nói chắc chắn:

“Thẳng đến khi không ai đánh bại được ta mới thôi!”

Tần Giác: “...”

https://thuviensach.vn

“Chủ nhân, ta có thể đi vào tiểu thế giới của người không?”

Hạ quyết tâm, Thí Đạo chuẩn bị tiến vào trong tiểu thế giới khổ tu một đoạn thời gian, dù

sao bây giờ căn bản không thiếu tài nguyên tu luyện.

“Không thành vấn đề.”

Nói xong, Tần Giác lập tức lấy ra tiểu thế giới, đưa Thí Đạo vào.

bookmark_add Chương 384: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Hội Nghị Dương Gia

Phiên bản Dịch · 1615 chữ

Sâu trong hư không, một nơi xó xỉnh không đáng chú ý.

Hào quang loé lên, thân ảnh Dương Phá Thiên cùng ba người Dương Viêm hiển hiện, nơi đây

âm lãnh sâm nhiên, không có nửa điểm linh khí, căn bản không có võ giả muốn tới gần.

Xoẹt xẹt!

Sau khi xác định xung quanh không có bất kỳ khí tức sinh mệnh gì, Dương Phá Thiên đưa tay

vung khẽ, bày ra kết giới, hư không trước mặt lập tức bắt đầu vặn vẹo, hình thành một thông

đạo đường kính mười mét, tràn ngập cảm giác thần bí.

https://thuviensach.vn

Dương Phá Thiên mang theo ba người Dương Viêm xuyên qua thông đạo, trước mắt bỗng

nhiên xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, tiến vào một thế giới khác.

Cùng lúc đó, thông đạo chậm rãi đóng lại, biến mất không thấy gì nữa.

Thế giới này chính là Dương Phá Thiên mở ra lúc mới thành lập Dương gia, không chỉ bao la

rộng lớn, linh khí lại cực kì nồng đậm.

Mấy chục vạn năm qua, tu vi Dương Phá Thiên không ngừng mạnh lên, thế giới này cũng

không ngừng mở rộng, tới hiện tại, đã không thua gì Thiên Cung trước đó.

Giờ phút này, thánh điện Dương gia.

Dương Phá Thiên ngồi trên vương tọa, nhìn xuống phía ba người Dương Viêm quỳ trên mặt

đất ở dưới, nhìn không ra chút cảm xúc, bên cạnh còn có rất nhiều trưởng lão, đều đạt tới

Chân Thần cảnh.

menu

Trước Tiếp

Vừa mới trở về, Dương Phá Thiên liền triệu tập hội nghị gia tộc, ngay trước mặt tất cả cao

https://thuviensach.vn

tầng Dương gia, xử trí ba người Dương Viêm.

“Dương Viêm, ngươi có biết tội của ngươi không?”

Dương Phá Thiên mắt phượng nhẹ liếc, thản nhiên nói.

“Dương Viêm biết tội, mời gia chủ trách phạt.”

Dương Viêm không chút do dự nhận sai, do dự một chút, lại nói:

“Nhưng chuyện này cùng hai huynh đệ Dương Môn không quan hệ, hi vọng gia chủ đừng liên

luỵ bọn hắn, hết thảy trừng phạt, để một mình ta gánh chịu.”

“Một mình gánh chịu?”

Dương Phá Thiên cười nhạo:

“Nếu như ta chậm chút nữa, ngươi có biết các ngươi đã chết rồi không, làm sao gánh chịu?”

“. . .”

Dương Viêm há to miệng, á khẩu không trả lời được.

Dương Phá Thiên nói tiếp:

“Hừ, các ngươi vi phạm mệnh lệnh của ta, đưa gia tộc vào hiểm cảnh,dựa theo gia pháp, lẽ ra

xử tử!”

Nghe vậy, chúng đại trưởng lão kinh hãi, cùng nhau kêu lên:

“Gia chủ, tuyệt đối không thể a!”

https://thuviensach.vn

“Đại trưởng lão bọn hắn cũng không phải là cố ý, mong gia chủ nghĩ lại!”

“Gia chủ. . .”

“. . .”

Chỉ một thoáng, tất cả trưởng lão đều quỳ xuống thay ba người Dương Viêm cầu tình, sốt

ruột vô cùng.

Phải biết, khoảng thời gian Dương Phá Thiên bế quan này, hoàn toàn do Dương Viêm chấp

chưởng Dương gia, cho dù là thực lực, hay là địa vị, đều gần với gia chủ Dương Phá Thiên,

nhận được vô số cường giả Dương gia tôn kính.

Mặt khác, bởi vì Dương gia chưa từng can thiệp chuyện ngoại giới, cơ hồ không có nội bộ

đấu tranh gì, quan hệ giữa mấy vị trưởng lão tốt vô cùng, làm sao có thể trơ mắt nhìn ba

người Dương Viêm cứ như vậy bị xử tử.

Thấy thế, Dương Phá Thiên nhíu mày, nói:

“Dương Viêm, nể tình ngươi từng nhiều lần cống hiến vì gia tộc, tạm thời tha cho ngươi một

mạng.”

https://thuviensach.vn

Lời vừa nói ra, tất cả trưởng lão nhao nhao nhẹ nhàng thở ra.

“Bất quá. . . Ngàn năm tiếp theo, ngươi đều phải ở trong cấm linh tháp.”

Dương Phá Thiên nói bổ sung.

Đối võ giả cao giai mà nói, thời gian ngàn năm kỳ thật không tính là cái gì, nhưng cấm linh

tháp lại là nơi Dương gia chuyên dùng để trừng phạt tộc nhân phạm sai lầm.

Cấm linh tháp, tên như ý nghĩa, bên trong không có linh khí, không thể tu luyện, cho dù là

loại cường giả Chân Thần cảnh như Dương Viêm này ở bên trong sinh hoạt một ngàn năm,

cũng là loại tra tấn.

“Đa tạ gia chủ khai ân.”

Dương Viêm cung kính nói.

Lần này, không còn có người cầu tình, ngàn năm cấm đoán rất rõ ràng là ranh giới cuối cùng

của Dương Phá Thiên, tiếp tục cầu tình, sẽ chỉ đi ngược lại.

“Về phần Dương Cương, Dương Môn. . .”

Dương Phá Thiên nhìn về phía hai người còn lại:

“Các ngươi biết rõ Dương Viêm làm sai, lại không ngăn cản, thuộc về đồng phạm,

sau khi thương thế khôi phục, đi cấm linh tháp đợi năm trăm năm.”

https://thuviensach.vn

“Vâng!”

Hai người cúi đầu tiếp nhận.

“Đối với xử trí của ta, các ngươi có dị nghị gì không?”

Dương Phá Thiên ý vị thâm trường nói.

“Không dám.”

Ba người lắc đầu liên tục.

“Ha ha, các ngươi không nói ta cũng biết.”

Dường như xem thấu suy nghĩ trong lòng của ba người, Dương Phá Thiên cười lạnh:

“Trước đó để các ngươi quỳ xuống xin lỗi Thần khí kia, các ngươi hẳn là rất khó chịu a?”

“. . .”

Ba người trầm mặc.

Đích xác, bọn hắn vốn cho rằng sau khi gia chủ ra mặt, có thể nở mày nở mặt, kết quả không

nghĩ tới thật buồn bực, chỉ là ngại thực lực cùng thân phận của Dương Phá Thiên, không

dám nhiều lời thôi.

Dù sao, Dương Phá Thiên trừ là gia chủ ra, vẫn là tổ tông của bọn hắn.

“Các ngươi biết mình trêu chọc người nào không?”

https://thuviensach.vn

Dương Phá Thiên cười hỏi.

“Không biết.”

Ba người sững sờ, lập tức nhịn không được hiếu kì.

Chẳng lẽ đối phương có lai lịch lớn? Hoặc là giống như bọn họ, thuộc về ẩn thế gia tộc?

“Ta cũng không biết.”

Dương Phá Thiên nhún vai.

“. . .”

“Nhưng chính là bởi vì không biết, mới càng thêm đáng sợ.”

Dương Phá Thiên trầm lặng nói:

“Thần khí kia rõ ràng chỉ có Chân Thần hạ vị, lại cóthểđồng thời đánh ba người các ngươi,

dựa vào cái gì?”

“. . .”

Ba người mặt mo đỏ lên, xấu hổ nói không ra lời.

Ba đánh một xém chút bị diệt hết, quả thực là sỉ nhục.

Nghe đến đó, tất cả trưởng lão mặt mũi tràn đầy chấn kinh, bọn hắn vừa rồi chỉ biết ba người

https://thuviensach.vn

Dương Viêm xúc phạm quy tắc gia tộc, cùng cường giả ngoại giới giao phong, nhưng lại

không biết là ba đánh một!

Dương Cương Dương Môn cũng coi như thôi, bọn hắn đều là vừa mới đến Chân Thần cảnh

trong trăm năm này, còn chưa triệt để vững chắc, nhưng Dương Viêm chính là Chân Thần hạ

vị đỉnh phong, cường giả của Dương gia gần với Dương Phá Thiên, thế mà cũng không phải

đối thủ?

“Ngay cả Thần khí cũng cường đại như thế, huống chi hắn là chủ nhân?”

Dương Phá Thiên nghiêm mặt nói:

“Sở dĩ để các ngươi quỳ xuống nói xin lỗi, là bởi vì ta nhìn không thấu tu vi của thiếu niên

kia!”

“Cái gì? !”

Đám người kinh hãi.

Ngay cả Dương Phá Thiên cũng nhìn không thấu tu vi của đối phương, vậy cường đại cỡ nào?

“Có phải là dùng bí pháp nào đó che giấu tu vi hay không, cho nên mới nhìn không thấu?”

https://thuviensach.vn

Có người nhỏ giọng nói.

“Đúng vậy a đúng vậy a.”

Một người khác phụ họa.

Lời còn chưa dứt, Dương Phá Thiên trực tiếp phủ định nói:

“Không có khả năng, chỉ cần hắn yếu hơn ta, tuyệt đối không cách nào thoát khỏi thăm dò

của ‘Thiên Toại Ma Đồng’.”

Thiên Toại Ma Đồng, thần thông Dương Phá Thiên tự hào nhất, có thể xem thấu vạn vật thế

gian, nhất là linh lực, nếu như mất đi tác dụng, chỉ có một khả năng, đó chính là tu vi của đối

phương trên hắn.

“. . .”

Đám người triệt để yên tĩnh, ba người Dương Viêm càng là mặt mũi tràn đầy kinh sợ, chút ủy

khuất trong lòng kia cũng biến mất theo, lại không một chút khó chịu.

Đối với phản ứng của tất cả trưởng lão, Dương Phá Thiên rất hài lòng, thế là rèn sắt khi còn

nóng, hạ lệnh:

“Hội nghị gia tộc đến đây là kết thúc, từ hôm nay trở đi, có những chuyện tương tự phát

https://thuviensach.vn

sinh, cho dù là ai, giết không tha!”

“Vâng!”

“. . .”

Sau một lúc lâu, tất cả trưởng lão rời đi, thánh điện khôi phục lại yên tĩnh, chỉ còn lại một

mình Dương Phá Thiên.

“Xem ra, đường ta phải đi còn rất dài. . .”

Thu hồi ánh mắt, Dương Phá Thiên năm ngón tay nắm chặt, lẩm bẩm.

Mỗi khi hắn cho là mình muốn vô địch, chắc chắn sẽ có tồn tại mạnh hơn nhảy ra, đánh vỡ

kiêu ngạo trong lòng của hắn,

May mà Dương Phá Thiên cẩn thận, mới có thể từ đầu đến cuối sống sót.

Đương nhiên, cũng bởi vì như thế, Dương Phá Thiên trở nên càng ngày càng cẩn thận, đồng

thời hình thành tuần hoàn.

“Lần này, ta nhất định phải bước vào Thần Vương cảnh!”

Hít một hơi thật sâu, Dương Phá Thiên thân hình lấp lóe, tiến vào trạng thái bế quan.

bookmark_add Chương 385: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Cái Cuối Cùng Cho Ngươi

https://thuviensach.vn

Phiên bản Dịch · 1599 chữ

Chuyện liên quan tới Dương gia, Tần Giác cũng không cảm kích, giờ phút này hắn đang nằm

tại sườn đồi uống rượu, cả người thư giãn thích ý, không có nửa điểm sầu lo.

Về phần Thí Đạo, đã bị thu vào tiểu thế giới, cố gắng tu luyện, chuẩn bị tiến giai Chân Thần

thượng vị.

Nếu là lúc trước, không có mấy vạn năm, Thí Đạo gần như không có khả năng tiến giai Chân

Thần thượng vị, nhưng nàng bây giờ có được rất nhiều thần quả cao cấp, thời gian tiến giai

Chân Thần thượng vị sẽ rút ngắn rất nhiều.

Dù vậy, vẫn cần mấy năm, thậm chí là lâu hơn.

Đối với việc này, Tần Giác tự nhiên vui vẻ thấy chẳng sao cả, bởi vì như vậy cũng không cần

lo lắng Thí Đạo tiếp tục chạy loạn khắp nơi, gây phiền phức xong chờ hắn đi giải quyết.

Mặc dù khắp giới nội, rất ít thế lực có thể làm được điểm này.

Răng rắc!

Đột nhiên, một bóng người từ bên cạnh đi tới, ngồi bên cạnh Tần Giác mang theo một mùi

hương nhàn nhạt, như là hoa tường vi điểm tĩnh cao quý.

https://thuviensach.vn

Tần Giác quay đầu nhìn lại, đúng là Tô Ngạn.

Chẳng biết tại sao, mỗi lần hai người gặp nhau, đều có loại cảm giác khó mà nói rõ.

“Hì hì, tiền bối, ta lại tới.”

Tô Ngạn cười nói.

menu

Trước Tiếp

Tần Giác nhấp một ngụm linh tửu, thuận miệng hỏi:

“Gần đây thế nào?”

“Cũng không tệ lắm, tiền bối thì sao?”

Tô Ngạn nghiêm túc trả lời.

“Giống như trước đây.”

Trầm ngâm mấy giây, Tần Giác lại hỏi:

“Ngươi muốn mạnh lên không?”

“Đương nhiên muốn!”

Tô Ngạn chắc nịch nói:

“Như thế liền có thể dẫn dắt tông môn trở lại vị trí bốn đại tông môn.”

Đối với Tô Ngạn mà nói, có thể dẫn dắt Phong Lôi tông trở lại vị trí bốn đại tông môn, chính

https://thuviensach.vn

là mục tiêu hiện tại của nàng.

https://thuviensach.vn

“. . .”

“Bốn đại tông môn a. . .”

Tần Giác cười nhạo:

“Quá yếu.”

Tô Ngạn: “. . .”

“Ý của ta là, ngươi có muốn trở nên mạnh hơn không?”

“Càng mạnh hơn?”

Tô Ngạn mờ mịt.

“Không sai, mạnh hơn, siêu việt Thánh Vương, Đại Thánh.”

Tần Giác từng bước nói.

“Siêu việt Thánh Vương, Đại Thánh, làm sao có thể?”

Cho dù Tô Ngạn từng cùng Tần Giác du lịch qua Trung Châu, nhưng ở trong mắt nàng,

Thánh cảnh đã là tồn tại xa không thể chạm, chớ đừng nói chi là Thánh Vương, Đại Thánh.

Trên thế giới này, còn có tồn tại mạnh hơn Đại Thánh sao?

“Vì sao không thể?”

Tần Giác hỏi lại.

https://thuviensach.vn

“. . .”

Tô Ngạn lập tức á khẩu không trả lời được.

“Chỉ cần ngươi muốn, ta có thể để cho ngươi có được cơ hội siêu việt Đại Thánh.”

Tần Giác mỉm cười.

“Thật không?”

Tô Ngạn đôi mắt đẹp mở lớn, không chút do dự nói:

“Ta muốn!”

“Rất tốt.”

Tần Giác mở bàn tay ra, một luồng lưu quang chậm rãi ngưng tụ, tản ra dao động năng lượng

cường đại, chính là truyền thừa còn sót lại của một cường giả Chân Thần cảnh.

Trải qua suy tư, Tần Giác cuối cùng vẫn quyết định truyền thừa Chân Thần còn lại này giao

cho Tô Ngạn, cũng coi như là thù lao cảm tạ Tô Ngạn thường xuyên nấu cơm cho hắn ăn.

“Đây là cái gì?”

Cảm thụ được năng lượng dao động bên trong lưu quang, Tô Ngạn rất tò mò.

Tần Giác lười giải thích, dứt khoát trực tiếp truyền những chuyện liên quan cảnh giới trên

https://thuviensach.vn

Đại Thánh cảnh vào trong đầu Tô Ngạn.

Nửa ngày, Tô Ngạn khó có thể tin mở to mắt:

“Tiền bối, những thứ kia đều là thật?”

“Đương nhiên.”

Tần Giác búng tay một cái, lưu quang trong tay trực tiếp đưa đến trước mặt Tô Ngạn,

“Thứ này có thể cho ngươi có cơ hội chạm đến Chân Thần cảnh, về phần có thể thành công

hay không, liền xem chính ngươi.”

Nhìn qua lưu quang sáng rực sinh huy trước mắt, Tô Ngạn chỉ cảm thấy đầu choáng váng

hoa mắt, lại có loại cảm giác không thực tế tựa như đang nằm mơ.

Thứ này thật có thể để cho nàng siêu việt Đại Thánh cảnh sao?

Hít một hơi thật sâu, Tô Ngạn dùng tay tiếp nhận ánh sáng, lựa chọn tin tưởng Tần Giác.

Nguyên nhân rất đơn giản, Tô Ngạn từng tận mắt nhìn thấy tràng cảnh Tần Giác dễ dàng san

bằng Linh tộc một trong mười hai Thánh tộc của Trung Châu, với tu vi của Tần Giác, hoàn

toàn không cần lừa nàng!

https://thuviensach.vn

Ông!

Ngoài dự liệu chính là, sau khi lưu quang tiếp xúc với Tô Ngạn, lại sinh ra tầng tầng gợn sóng,

giống như đang nhảy cẫng hoan hô.

“A. . .”

Tô Ngạn giật nảy mình, xém chút nữa ném lưu quang ra ngoài.

“Đây là. . .”

Tình huống tương tự còn là lần đầu tiên phát sinh, ngay cả Tần Giác cũng hơi kinh ngạc:

“Cộng minh?”

Mọi người đều biết, phàm là truyền thừa, đều sẽ chọn lựa người thừa kế phù hợp với mình,

chỉ bất quá bởi vì mấy truyền thừa Chân Thần trước đều bị Tần Giác trấn áp, không có cách

nào chọn lựa thôi.

Mà lưu quang này cùng Tô Ngạn sinh ra cộng minh, liền chứng minh Tô Ngạn thuộc về phạm

vi người thừa kế chân chính!

Quả nhiên, sau một giây, bên trong lưu quang bộc phát ra lực lượng Phong Lôi kinh người,

https://thuviensach.vn

vây quanh Tô Ngạn không ngừng xoay tròn, nhấc lên cuồng phong đầy trời.

Hiển nhiên, chủ nhân của lưu quang này, khi còn sống cũng tu luyện Phong Lôi Chi Lực!

Mắt thấy bên trong lưu quang phóng ra Phong Lôi Chi Lực càng ngày càng cuồng bạo, Tần

Giác nhíu mày, đầu ngón tay bắn ra một vòng kim quang, cưỡng ép ổn định lại những Phong

Lôi Chi Lực kia, cho đến khi biến mất không thấy gì nữa.

“Được rồi, không có vấn đề gì nữa.”

Tần Giác ngửa đầu nhấp một ngụm linh tửu, thản nhiên nói.

Tô Ngạn có thể phù hợp với truyền thừa, quả thực không thể tốt hơn, nếu không có gì ngoài

ý muốn, nàng hẳn là sẽ là người đầu tiên triệt để hấp thu truyền thừa Chân Thần.

“. . .”

“Đa tạ tiền bối.”

Do dự thật lâu, Tô Ngạn trịnh trọng nói.

Nhìn thấy Phong Lôi Chi Lực không khó để nhận ra, Tần Giác quả thật không có lừa nàng,

cho dù không thể nào hiểu được trên Đại Thánh rốt cuộc là mạnh cỡ nào, nhưng cảm tạ

trước là được.

https://thuviensach.vn

“Không cần,bắt quá bây giờ ta có chút đói.”

Tần Giác ho khan hai tiếng, ý vị thâm trường nói.

“Tiền bối muốn ăn gì, ta đi làm.”

Tô Ngạn lập tức ngầm hiểu.

“Ây. . . Tùy tiện.”

Tần Giác không quan trọng nhún vai.

“Được rồi.”

Tô Ngạn thu hồi lưu quang, lấy ra thịt yêu thú cùng rất nhiều đồ làm bếp đã được chuẩn bị

kỹ càng, bắt đầu ở sườn đồi làm đồ ăn.

Không bao lâu, hương thơm nồng nàng phiêu tán ra ngoài, hấp dẫn Vân Tịch cùng Kỳ Lân đi

qua.

“Oa, là Tô Ngạn tỷ tỷ!”

Vân Tịch đại hỉ, bỗng nhiên nhào lòng Tô Ngạn.

“Ha ha ha, nhóc con, đã lâu không gặp.”

Vuốt vuốt đầu Vân Tịch, Tô Ngạn lộ ra nụ cười vui vẻ.

“Tô Ngạn tỷ tỷ, ngươi cuối cùng cũng đến, sư phụ nướng đồ ăn quá khó ăn.”

Vân Tịch miệng nhỏ hơi nhếch, ôm quyền nói.

https://thuviensach.vn

Kỳ thật trước đó, Tô Ngạn từng tới một lần, chỉ bất quá lúc ấy Vân Tịch đang tu luyện, cho

nên không biết thôi.

Tần Giác: “. . .”

“Ha ha, nhóc con này, không cho nói xấu sư phụ nha.”

Tô Ngạn cốc đầu Vân Tịch.

Không đợi Tần Giác cảm thán, Tô Ngạn lại nói:

“Mặc dù tiền bối làm đồ ăn quả thật ăn không ngon.”

Tần Giác: “? ? ?”

Lúc trước du lịch Trung Châu, ngươi cũng không có nói như vậy!

Nghiêm túc mà nói, Tần Giác làm đồ ăn mặc dù không tính là đỉnh cấp mỹ thực gì, nhưng lại

tuyệt đối không khó ăn, chỉ là so với người chuyên môn học qua như Tô Ngạn mà nói, liền

kém xa.

Sau nửa canh giờ, Tần Giác ăn uống no đủ, thoải mái nằm ở trên tảng đá, mà Tô Ngạn cũng

mang theo truyền thừa Chân Thần trở lại Phong Lôi tông.

Bởi vì có kim quang áp chế, Tần Giác cũng không lo lắng truyền thừa Chân Thần bị truyền ra

https://thuviensach.vn

ngoài, nếu không Tô Ngạn căn bản là không có cách nào tiếp nhận.

Trong bất tri bất giác, mười ngày đi qua.

Ngày này, Tần Giác hát hò từ trong sân đi tới, vừa muốn khởi hành, liền thấy có người ngồi

trên lục thạch, áo trắng như tuyết, tản ra Phong Lôi Chi Lực, trừ Tô Ngạn, còn có thể là ai?

Mặc dù đã chuẩn bị tâm lý tốt rồi, nhưng Tần Giác vẫn không nghĩ tới, Tô Ngạn chỉ dùng

mười ngày, liền thành công hấp thu truyền thừa Chân Thần cảnh.

bookmark_add Chương 386: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Xung Đột

Phiên bản Dịch · 1590 chữ

“A, tiền bối, người tỉnh rồi.”

Phát giác được động tĩnh sau lưng, Tô Ngạn quay đầu cười nói.

“Ừm.”

Duỗi lưng một cái, Tần Giác lấy ra một bình linh tửu, ngồi dựa vào lục thạch:

“Truyền thừa Chân Thần ngươi đã hấp thu xong rồi?”

“Đúng thế.”

Nói đến chuyện này, Tô Ngạn nhịn không được lộ ra nụ cười cùng giọng nói ngọt ngào:

https://thuviensach.vn

“Đa tạ tiền bối, ta hiện tại cảm thấy toàn thân tràn ngập năng lượng.”

Ngắn ngủi mười ngày, Tô Ngạn không chỉ thành công hấp thu truyền thừa Chân Thần, tu vi

càng liên tiếp vượt qua hai cấp, bước vào Chí Tôn cảnh đỉnh phong, đã từng không thể chạm

tới Truyền Kỳ cảnh nháy mắt trở nên gần trong gang tấc, có thể nghĩ Tô Ngạn vui vẻ cỡ nào.

Đây hết thảy đều là bởi vì chủ nhân của truyền thừa kia vừa hay cũng tu luyện Phong Lôi Chi

Lực, độ phù hợp của cả hai cực cao, nếu không Tô Ngạn nhiều nhất cũng chỉ giống như Bạch

Nghiệp, Mộc Tử Thất, tấn thăng một cấp bậc.

Bây giờ phóng nhãn khắp Phong Lôi tông, Tô Ngạn tuyệt đối là người mạnh nhất, ngay cả

tông chủ và Thái Thượng trưởng lão, đều không phải đối thủ của nàng.

Đối với tu vi của Tô Ngạn đột nhiên tăng vọt, cao tầng Phong Lôi tông đương nhiên tràn

ngập nghi hoặc, lúc mới bắt đầu còn tưởng rằng là Tô Ngạn nghĩ quẩn, tu luyện công pháp tà

đạo.

menu

Trước Tiếp

https://thuviensach.vn

Nhưng trải qua kiểm trắc, Phong Lôi Chi Lực trong người Tô Ngạn thực tế quá tinh khiết,

căn bản không có chút tạp chất nào, cộng thêm Tô Ngạn càng mạnh, thời gian Phong Lôi

tông trở lại bốn đại tông môn liền càng nhanh, cao tầng Phong Lôi tông cũng không có tiếp

tục truy vấn.

Dù sao, ai mà chẳng từng có bí mật?

Trọng yếu nhất chính là, hoàn toàn đánh không lại Tô Ngạn!

Đương nhiên, vì phòng ngừa chuyện này tiết lộ ra ngoài, khiến cho những người khác ngấp

nghé, Phong Lôi tông lựa chọn phong tỏa tin tức, chuẩn bị chờ Tô Ngạn sau khi tiến giai

Truyền Kỳ cảnh lại tuyên cáo thiên hạ!

“Ha ha, ta chỉ là cho ngươi một cơ hội thôi, về phần có thể mạnh lên hay không, còn phải

xem chính ngươi.”

Tần Giác nhấp một hớp linh tửu, hời hợt nói.

Lời tuy như thế, nhưng Tô Ngạn biết, nếu như không có truyền thừa Chân Thần, đừng nói

https://thuviensach.vn

mười ngày, chính là mười năm, nàng cũng rất khó bước vào Chí Tôn cảnh đỉnh phong.

Mà tu vi vẫn là thứ yếu, thể chất cùng thiên phú tăng lên, mới là mấu chốt.

Sau khi hấp thu xong truyền thừa Chân Thần, Tô Ngạn cơ hồ không thua gì tái tạo nhục

thân, cho dù là thiên phú, thể chất, hay là kinh mạch, cũng bay vọt mười mấy đẳng cấp.

Trước kia Tô Ngạn, hạn mức cao nhất chỉ là Truyền Kỳ cảnh hoặc là Thánh cảnh.

Hiện tại Tô Ngạn, dù cho ném đến Thần giới cũng được xưng là thiên tài đứng đầu, hạn mức

cao nhất cũng đạt tới Chân Thần thượng vị!

Giữa hai bên, có thể nói là khác biệt to lớn!

Dường như nhớ tới cái gì, Tô Ngạn nói ra:

“Đúng rồi,Tiền bối, ta hôm nay cố ý chuẩn bị rất nhiều nguyên liệu nấu ăn, đợi chút nữa làm

cho người bữa tiệc!”

“A, thật sao?”

Tần Giác hai mắt sáng lên.

Nghiêm túc suy nghĩ mà nói, Tô Ngạn mỗi lần dùng nguyên liệu nấu ăn đẳng cấp không cao,

https://thuviensach.vn

không có cách, với tu vi trước mắt của Tô Ngạn, nhiều nhất chỉ có thể săn giết một ít yêu thú

Chí Tôn cảnh.

Bất quá cũng may hương vị phong phú, cho dù là yêu thú Thiên giai bình thường nhất, cũng

có thể làm thành món ngon cực phẩm, cho nên Tần Giác rất chờ mong.

Đúng lúc này, Tần Giác đột nhiên động tác trì trệ, nhíu mày.

“Làm sao vậy, tiền bối?”

Tô Ngạn hỏi thăm.

“Ây. . . Có người muốn ra.”

Tần Giác im lặng.

“? ? ?”

Không đợi Tô Ngạn kịp phản ứng, chỉ thấy lòng bàn tay Tần Giác bỗng nhiên hiện ra một

phóng ra một luồng lưu quang, lập tức một thân ảnh từ bên trong bay ra.

“Ha ha, vẫn là bên ngoài dễ chịu.”

Hít một hơi thật sâu, Thí Đạo cười tủm tỉm nói.

“Ừm? Nàng là ai?”

Rất nhanh, Thí Đạo liền chú ý đến Tô Ngạn ở bên cạnh.

Cùng lúc đó, Tô Ngạn cũng nhìn về phía Tần Giác, lộ ra ánh mắt hiếu kì.

https://thuviensach.vn

Ách. . . Nói là hiếu kì, chi bằng nói là chất vấn?

Cảnh tượng quen thuộc xuất hiện.

“. . .”

Tần Giác cũng không nghĩ tới, Thí Đạo sẽ ở thời điểm này chọn đi ra.

Đã nói là bế quan tu luyện, tiến giai Chân Thần thượng vị mà?

“Khụ khụ, nàng là Thần khí Hóa Thân ta vừa thu được, Thí Đạo.”

Tần Giác mở lời giới thiệu thân phận của Thí Đạo, sau đó lại giải thích với Thí Đạo:

“Vị này là bằng hữu của ta, Tô Ngạn.”

Chờ một chút, tại sao phải dùng từ giải thích này?

Ta cũng không có làm việc gì trái với lương tâm!

“A, thì ra người là con sâu Chí Tôn cảnh a.”

Thí Đạo đôi mắt nhẹ liếc, ngữ khí có chút khinh thường.

“Dù sao cũng tốt hơn thứ vũ khí này.”

Tô Ngạn cười lạnh, đồng thời cố ý nhấn mạnh hai chữ ‘vũ khí’.

“Ngươi nói cái gì?”

Thí Đạo giận dữ.

“Nói ngươi đó thì sao?”

Tô Ngạn không hề sợ hãi.

https://thuviensach.vn

Tần Giác: “. . .”

Tình huống này là sao?

Làm sao liền đối chọi gay gắt rồi?

“Muốn chết!”

Một bàn tay Thí Đạo vỗ xuống, nhấc lên cơn bão năng lượng vô tận, nháy mắt bao phủ lại cả

vùng không gian, che khuất bầu trời!

Dưới sự khóa chặt của Thí Đạo, Tô Ngạn mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, run lẩy bẩy, trong lúc

nhất thời ngay cả động cũng không động được.

Cho tới giờ khắc này, Tô Ngạn mới ý thức tới Thí Đạo cường đại cỡ nào!

“Làm càn!”

Mắt thấy cơn bão năng lượng sắp rơi xuống, Tần Giác gầm thét một tiếng, xuyên kim liệt

thạch, đúng là mạnh mẽ đánh tan cơn bão năng lượng.

“Thí Đạo, ngươi muốn làm gì?”

Tần Giác lạnh lùng nói.

“Ta. . .”

Thí Đạo bỗng nhiên giật mình tỉnh lại, vội vàng cúi đầu nhận sai:

“Thật xin lỗi, chủ nhân!”

https://thuviensach.vn

Ngay cả chính Thí Đạo cũng không rõ, mình vừa rồi vì sao lại tức giận như vậy.

Phải biết, Thí Đạo từ trước đến nay lấy thân phận Thần khí của mình làm kiêu ngạo, chưa

từng che giấu, rốt cuộc là sao đây?

“Hừ, nếu có lần sau, ta liền để ngươi mãi mãi cũng biến không thành hình người.”

Công kích vừa rồi của Thí Đạo, đủ để san bằng phương viên vạn dặm thành bình địa, nếu là

đổi thành người khác, Tần Giác đã trấn áp từ lâu.

“Vâng!”

Nghe vậy, Thí Đạo nhịn không được rùng mình một cái, nàng sợ nhất chính là điểm này.

Một bên khác, Tô Ngạn nhẹ nhàng thở ra, sát na vừa rồi, nàng lại có loại cảm giác đối mặt với

Thần linh, chẳng lẽ ‘vũ khí’ trước mặt này, chính là cường giả Chân Thần cảnh?

Chờ chút!

Có thể thu phục vũ khí Thần cảnh, Tần Giác lại mạnh cỡ nào?

Nếu như là dạng này, cũng có thể giải thích Tần Giác tại sao truyền thừa Chân Thần cho

nàng, bởi vì đối với Tần Giác mà nói, cái gọi là truyền thừa Chân Thần, căn bản vô dụng.

https://thuviensach.vn

Tần Giác cũng không biết Tô Ngạn đang suy nghĩ gì, trầm giọng nói:

“Ngươi không phải muốn bế quan tiến giai Chân Thần thượng vị sao, thế nào hiện tại liền ra

rồi.”

“Ta. . . Ở bên trong luôn cảm thấy không thoải mái.”

Thấy Tần Giác không có tiếp tục trách phạt mình, Thí Đạo nội tâm mừng thầm, vội vàng đáp.

Có lẽ là bởi vì ở Ân giới mấy chục vạn năm, Thí Đạo một ở tiểu thế giới quá lâu, liền sẽ có loại

cảm giác khó mà nói rõ, thế là cuối cùng kìm nén không được mà chạy ra ngoài.

Nghe xong Thí Đạo miêu tả, Tần Giác bất đắc dĩ:

“Vậy ngươi định làm thế nào.”

“Ta muốn đổi chỗ khác, tiếp tục bế quan.”

Thí Đạo cẩn thận từng li từng tí nói.

“Đã như vậy, tùy ngươi thôi.”

Thở dài, Tần Giác dặn dò:

“Nhớ lời ta nói, nếu không đừng trách ta không khách khí.”

“Đừng nóng, đừng nóng.”

Thí Đạo lắc đầu, nói:

https://thuviensach.vn

“Ta muốn ở cùng chủ nhân một thời gian ngắn.”

Tần Giác: “? ? ?”

“Không được sao?”

“Này. . . Có thể, có thể. . .”

“Quá tốt!”

Thí Đạo lập tức nhảy cẫng hoan hô, đâu còn dáng vẻ giơ tay nhấc chân hủy thiên diệt địa lúc

nãy nữa, thuận tiện không quên ném ánh mắt khiêu khích với Tô Ngạn.

Tần Giác: “. . .”

“. . .”

bookmark_add Chương 387: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Xử Lý Hắc Ám

Phiên bản Dịch · 1644 chữ

Sau đó trong một khoảng thời gian, Thí Đạo quả thật không có vội vã rời đi, cứ như vậy cùng

Tần Giác ở trong sân, cái gì cũng không làm, cùng Tần Giác uống rượu, ăn cơm, đi ngủ, tựa

như người bình thường.

Đương nhiên, hai người ngủ ở phòng khác nhau.

https://thuviensach.vn

Nói thật, loại sinh hoạt này Thí Đạo còn chưa hề trải nghiệm qua, từ một khắc nàng sinh ra

linh thức, cũng đã là Thần khí, cao cao tại thượng, bao quát chúng sinh.

Về sau bị Ân Thiên Cừu thu phục,chinh chiến khắp nơi, càng không có thời gian đi suy nghĩ

lung tung.

Hiện tại đột nhiên sinh hoạt giống như người bình thường, Thí Đạo lập tức có loại cảm giác

khó mà nói rõ, cho dù không có kích thích, không có chiến đấu, bình thản vô cùng, nhưng

Thí Đạo lại rất thích.

Duy nhất để Thí Đạo khó chịu là, Tô Ngạn kia mỗi ngày đều đến, với lại mỗi lần đều cười cười

nói nói với chủ nhân, thân mật vô cùng.

Mấu chốt là chủ nhân còn rất thích Tô Ngạn làm đồ ăn!

Không được, là vũ khí của chủ nhân, sao có thể bại bởi con hồ ly tinh kia!

Ta cũng phải nấu cơm cho chủ nhân ăn!

Hạ quyết tâm, Thí Đạo dậy sớm, thừa dịp trời tờ mờ sáng, Tần Giác còn không có tỉnh lại, đi

Trung Châu bắt yêu thú Thánh cảnh trở về.

menu

https://thuviensach.vn

“Thứ đồ này hương vị có lẽ cũng được đi?”

Bởi vì trừ Thần quả cùng thiên tài địa bảo đỉnh cấp ra, Thí Đạo chưa từng ăn những thứ khác,

cho nên tri thức đối với phương diện này cực kì thiếu thốn.

Ai có thể nghĩ tới, đường đường là Thần khí, có một ngày sẽ vì nấu cơm mà phát sầu đâu?

“Mặc kệ, thử trước một chút.”

Hạ quyết tâm, Thí Đạo mổ xẻ yêu thú, xử lý sạch sẽ, sau đó tiện tay luyện chế ra mấy món đồ

làm bếp , dựa theo cách thức làm đồ mà hôm qua từ chỗ Tô Ngạn nhìn thấy được, bỏ thịt thú

vào trong nồi, thêm mấy loại linh thực cùng thần quả, bắt đầu dùng lửa nấu lên.

Một lát sau, một mùi vị khác thường không cách nào hình dung được từ trong nồi truyền ra,

theo gió phiêu tán.

“Thu thu thu.”

Đột nhiên, một con chim nhỏ từ bên cạnh bay qua, nghe được mùi vị khác thường này, lập

tức toàn thân run rẩy, từ không trung rơi xuống.

https://thuviensach.vn

“Ô…”

Kỳ Lân đang tu luyện ngửi thấy mùi vị khác thường này, bỗng nhiên mở to hai mắt, mà với tu

vi Thiên giai của nó, cũng ngăn cản không nổi, trùng điệp đổ xuống, miệng sùi bọt mép.

Không chỉ có như thế, hoa cỏ cây cối xung quanh nhao nhao chết héo, ngay cả linh quả mà

Tần Giác trước đó đã trồng cũng thu lácây lại, tiến vào trạng thái ‘phòng ngự’.

Nếu không phải Long Truy lúc tu luyện quen bố trí ngăn cách bản thân, chỉ sợ cũng khó

thoát khỏi ma trảo.

Rất nhanh, mùi vị khác thường này liền bao phủ toàn bộ Huyền Ất Sơn.

“Ô! Thứ gì, thật là khó ngửi a.”

“Mợ nó, sẽ không là chưởng môn lại phát bệnh chứ?”

Có người kinh hô.

“Hẳn không phải đâu, vừa rồi không nghe thấy động tĩnh gì.”

Một người khác phản bác.

Phải biết, Bạch Nghiệp lần trước ‘phát bệnh’, có thể xưng là kinh thiên động địa, không có

https://thuviensach.vn

khả năng vô thanh vô tức như vậy.

“A….. Cho dù chưởng môn phát bệnh, cũng không có hôi như vậy.”

Những cao tầng Huyền Ất Sơn vẻ mặt thống khổ, nghị luận ầm ĩ.

May mà bọn hắn khoảng cách xa, có thể miễn cưỡng dùng linh lực chống đỡ, nếu không

khẳng định cũng đã hôn mê giống với Kỳ Lân.

Ngay cả trưởng lão cũng như vậy, chớ đừng nói chi là những người khác, lúc này có hơn phân

nửa đệ tử Huyền Ất Sơn chịu không được mùi vị khác thường này làm cho miệng sùi bọt

mép, ngã xuống đất không dậy nổi.

“A a a, ai, là ai!”

Bạch Nghiệp hùng hùng hổ hổ chạy ra đại điện, ở sau lưng hắn, Mộc Tử Thất chân mày cau

lại, che mũi, không thể không chống lên kết giới linh lực, ý muốn ngăn cách mùi vị khác

thường kia.

Dù vậy, vẫn cóthể loáng thoáng ngửi thấy được mùi hương khiến người khác buồn nôn kia.

Cùng lúc đó, Lạc Tầm cũng từ trong sân đi ra, ý muốn tìm kiếm nơi phát ra mùi hương khác

thường kia.

https://thuviensach.vn

Hiển nhiên, mạnh như Lạc Tầm cũng có chút chịu không được.

Không bao lâu, đám người không hẹn mà cùng đi tới bên ngoài sườn đồi, nhìn qua ‘đầu lâu’

vô hình ở phía trên, lâm vào trầm mặc.

“Chuyện gì xảy ra? Sư thúc đang luyện chế độc dược sao?”

Trương Kỷ Trần nhịn không được dẫn đầu đánh vỡ trầm mặc.

“Nếu không, đi qua nhìn thử đi?”

Võ Anh đề nghị.

“Được, ngươi đi.”

Bạch Nghiệp không chút do dự gật đầu nói.

Võ Anh: “...”

Đứng ở chỗ này hắn đã phí sức vô cùng, nếu là đi vào, sợ rằng sẽ lập tức bị thối cho ngất đi.

“Vẫn là để ta đi.”

Do dự mấy giây, Lạc Tầm nói.

Nơi này tu vi của hắn là mạnh nhất, có hi vọng tới gần sườn đồi nhất, đổi thành người khác,

khả năng còn chưa đi qua, đã đổ xuống trước rồi.

https://thuviensach.vn

Nói xong, Lạc Tầm lấy thân làm trận cơ, bày ra kết giới, từng bước một đi qua phía sườn đồi,

vẻ mặt thấy chết không sờn.

Không ngừng tới gần sườn đồi, mùi vị khác thường kia càng lúc càng nồng nặc, giống như cự

thú giương nanh múa vuốt, muốn nuốt chửng Lạc Tầm!

...

Tần Giác chưa hề nghĩ tới, mình có một ngày sẽ bị 'thối' cho tỉnh.

Đúng vậy, cho dù là trong giấc mộng, Tần Giác vẫn không thể chịu đựng được mùi vị khác

thường kia, bị ép tỉnh lại.

"Cái quỷ gì vậy?"

Mở to mắt, Tần Giác vô ý thức ngừng thở, nếu không phải nhìn thấy mình vẫn đang nằm ở

trên giường, Tần Giác còn tưởng rằng mình đang ngủ tại trong hầm cầu.

Không kịp nghĩ nhiều, Tần Giác nháy mắt xông ra gian phòng, hắn muốn nhìn, rốt cuộc là ai

đang giở trò quỷ!

"A…, chủ nhân, người tỉnh rồi."

Nhìn thấy Tần Giác, Thí Đạo mỉm cười:

https://thuviensach.vn

“Chủ nhân, mau nhìn, ta chuẩn bị đồ ăn cho người nha.”

Nói xong, Thí Đạo chỉ thứ đồ trước mặt.

Nghe vậy, Tần Giác theo tiếng kêu nhìn lại, liền thấy một nồi thịt thú trộn lẫn linh thực đang

chế biến, mà mùi vị khác thường kia, chính là đến từ trong nồi.

Tần Giác: “...”

“Ngươi xác định, đây là chuẩn bị đồ ăn cho ta?”

“Đúng a, làm sao thế?”

Thí Đạo xấu hổ nói:

“Đây là ta lần đầu tiên ta làm cơm, hi vọng chủ nhân thích.”

“...”

Ngươi đây mà là đang nấu cơm cho ta à, rõ ràng là muốn mưu sát!

“Ngươi chẳng lẽ, không có phát hiện không đúng sao?”

Tần Giác khóe mắt có chút run rẩy, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì.

“Không đúng, cái gì không đúng?”

Thí Đạo hiếu kì.

“...”

“Chờ một chút!”

Rốt cục, Thí Đạo ý thức được cái gì.

https://thuviensach.vn

Bởi vì tu vi cao, cộng thêm vừa rồi vẫn hết sức chuyên chú nghiên cứu đồ ăn, Thí Đạo cũng

không bị mùi vị khác thường kia ảnh hưởng, giờ phút này được Tần Giác nhắc nhở, rốt cục lộ

ra vẻ mặt kinh ngạc.

“Mùi thật thối a, chỗ nào bốc ra vậy?”

Tần Giác: “...”

“A, hình như là…”

Thí Đạo ánh mắt di động, lập tức sửng sốt.

“Sao lại thế…”

Nửa ngày, Thí Đạo cau mày nói:

“Đây là thịt thú gì, làm sao thối vậy.”

Tần Giác: “...”

Ta cảm thấy vấn đề không phải do thịt thú.

Bịch!

Nương theo một tiếng vang nhỏ, Lạc Tầm mới vừa tới sườn đồi liền ngã trên mặt đất, mất đi

tri giác.

“...”

https://thuviensach.vn

...

Chục phút sau, mùi vị khác thường tán đi, đám người Bạch Nghiệp thấy thế, tất cả đều chạy

đến sườn đồi, muốn nhìn thử rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra.

“Thật có lỗi, ta không nghĩ tới sẽ tạo thành ảnh hưởng lớn như vậy.”

Thí Đạo gương mặt xinh đẹp đỏ lên, lần đầu tiên xấu hổ vô cùng.

“Đây chính là đầu nguồn của mùi vị khác thường?”

Nhìn qua chiếc nồi sắt bị kim quang phong ấn cách đó không xa, Bạch Nghiệp cảm thán:

“Quá lợi hại, đồ nhỏ như vậy, lại có uy lực lớn như thế, xem ra ta còn phải học tập a!”

Đám người: “...”

Trên thực tế, dưới tình huống bình thường , mặc cho Thí Đạo giày vò thế nào, cũng không có

khả năng làm ra động tĩnh lớn như vậy mới đúng, dù sao một con yêu thú Thánh cảnh, dù

cho thịt thú có độc, cũng nhiều nhất ảnh hưởng đến thần trí người ăn mà thôi.

Nhưng Thí Đạo lại tự cho là thông minh thêm vào bên trong mấy trái thần quả, mà mấy trái

https://thuviensach.vn

thần quả này vừa vặn không thể đồng thời cùng ăn, thế là một nồi hắc ám đáng sợ được sinh

ra!

bookmark_add Chương 388: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Thành Công Rồi

Phiên bản Dịch · 1594 chữ

Sau khi Tần Giác xử lý hắc ám đã bị phong ấn kia, mùi vị khác thường cuối cùng cũng tiêu

tán, Huyền Ất Sơn cũng dần dần khôi phục lại bình thường.

Trăm năm qua, đây cũng là lần đầu tiên Huyền Ất Sơn gặp phải 'nguy cơ' trọng đại như thế.

Ai có thể nghĩ tới, bây giờ Nam cảnh thánh địa, thế mà lại xém chút bởi vì một nồi hắc ám mà

toàn diệt.

"Hô, hù chết ta, ta còn tưởng rằng là sư thúc đang luyện chế độc dược."

Trương Kỷ Trần nhẹ nhàng thở ra.

"Đúng vậy a đúng vậy a, thật đáng sợ."

Võ Anh phụ hoạ theo.

Tần Giác: "..."

"..."

https://thuviensach.vn

Sau khi tiễn đám người Bạch Nghiệp, Tần Giác ngồi xếp bằng ở trên tảng đá, búng tay một

cái, trực tiếp phá hủy nồi hắc ám kia.

“Thật có lỗi, chủ nhân, ta chỉ là muốn nấu cơm cho người, không nghĩ tới lại biến thành dạng

này.”

Thí Đạo cúi thấp đầu, gương mặt xinh đẹp đỏ bừng, biểu lộ cực kì thấp thỏm.

“...”

Há to miệng, Tần Giác nhất thời dở khóc dở cười.

menu

Trước Tiếp

Mặc kệ thế nào, Thí Đạo đúng là vì nấu cơm cho hắn mới biến thành cục diện hiện tại, cũng

không phải là cố ý.

Bất quá… Mặc dù xuất phát của Thí Đạo là tốt, nhưng từ tình huống vừa rồi, không thể nghi

ngờ càng giống mưu sát, Tần Giác thực tế không cách nào tưởng tượng tràng cảnh mình ăn

nồi hắc ám kia.

https://thuviensach.vn

“Khụ khụ, ngươi về sau vẫn là đừng nấu, ta sợ mình vô phúc hưởng thụ.”

Tần Giác nhịn không được trợn mắt.

Nghiêm túc mà nói, kỳ thật Bạch Nghiệp so với Thí Đạo càng điên cuồng hơn, nhưng Bạch

Nghiệp thực lực có hạn, cho dù hiện tại đạt tới Chí Tôn cảnh, luyện chế đan dược nhiều nhất

chỉ có thể tạo thành ảnh hưởng cho võ giả dưới Truyền Kỳ cảnh mà thôi.

Trái lại Thí Đạo, lại là Chân Thần hạ vị hàng thật giá thật, trong lúc giơ tay nhấc chân thiên

băng địa liệt, hơi không cẩn thận, liền sẽ hủy diệt toàn bộ Nam cảnh, thậm chí Linh Ương

giới.

Tần Giác sao có thể cứ tùy ý Thí Đạo làm ẩu như vậy.

“Không được!”

Ngoài dự liệu chính là, Thí Đạo lại lắc đầu cự tuyệt:

“Ta nhất định phải làm ra mỹ thực để chủ nhân hài lòng!”

“...”

Không đợi Tần Giác mở miệng, Thí Đạo lại nói:

“Yên tâm lần sau ta sẽ bố trí kết giới, tuyệt đối sẽ không để cho tình huống tương tự phát

sinh.”

https://thuviensach.vn

“...”

Trầm mặc thật lâu, Tần Giác bất đắc dĩ nói:

“Được rồi, tùy ngươi, nếu như có gì ngoài ý muốn…”

“Ta liền vĩnh viễn không biến thành hình người!”

Thí Đạo chắc chắn nói.

Khá lắm, đều học được ngắt lời.

“Đây chính là ngươi nói.”

Tần Giác hài lòng gật đầu.

Với tu vi của Thí Đạo, chỉ cần bày ra kết giới, hắn là không vấn đề gì, về phần làm được ‘mỹ

thực’, Tần Giác đến lúc đó không ăn là được.

Đúng lúc này, không gian vặn vẹo, Tô Ngạn áo trắng như tuyết, từ bên trong đi tới.

“A, tiền bối, hôm nay thức dậy sớm vậy.”

Thấy Tần Giác ngồi ở trên tảng đá, Tô Ngạn hơi có vẻ kinh ngạc.

Tần Giác: “...”

Bị hắc ám thối cho tỉnh, từ xưa đến nay, hắn cũng coi là người đầu tiên đi?

Phát giác được bầu không khí không đúng, Tô Ngạn cẩn thận từng li từng tí mà hỏi:

https://thuviensach.vn

“Tiền bối, xảy ra chuyện gì rồi?”

“Ây… Không có gì.”

Tần Giác không có nói ra chuyện của Thí Đạo cho Tô Ngạn, mà là đổi chủ đề:

“Nhàn rỗi nhàm chán, liền nhớ những chuyện đã qua.”

Nghe vậy, Thí Đạo ở bên cạnh lập tức lộ ra vẻ mặt cảm kích, chủ nhân cuối cùng không có để

nàng bị mất mặt trước con hồ ly tinh này!

Không được, mình nhất định phải học cho giỏi trù nghệ, thay thế con hồ ly tinh này!

Sau đó mấy ngày, Thí Đạo vẫn luôn đang âm thầm quan sát động tác cùng thủ pháp lúc Tô

Ngạn nấu ăn, thuận tiện từ các nơi ở Linh Ương giới sưu tập một đống lớn sách liên quan tới

thức ăn ngon, nghiêm túc đọc, nghiễm nhiên đã ném chuyện bế quan tu luyện lên chín tầng

mây.

Sáng sớm ngày hôm đó, Thí Đạo tự nhận đã hoàn toàn nắm giữ cách chế biến món ăn ngon

tinh túy, thế là lại bắt một con yêu thú, xẻ thành tám miếng, chuẩn bị làm bữa sáng phong

phú bất ngờ.

https://thuviensach.vn

Vì để phòng lỡ như, Thí Đạo bày ra kết giới, sau đó theo như sách miêu tả quá trình và thủ

pháp học được từ chỗ Tô Ngạn, cho nguyên liệu nấu ăn vào trong nồi, đồng thời tiếp thu lần

giáo huấn trước, không có cho thêm bất cứ thần quả gì.

Không ngoài dự liệu, lần này Thí Đạo thuận lợi vô cùng, mấy phút sau, trong nồi liền tản ra

mùi thơm nồng nàn.

“Ha ha ha, ta thành công rồi!”

Thí Đạo cao hứng khoa tay múa chân, hận không thể lập tức thông báo cho tất cả mọi người.

“Chờ một chút, không nên gấp gáp, không nên gấp gáp, còn có một bước quan trọng nhất.”

Cưỡng chế nội tâm kích động, Thí Đạo đầu ngón tay ngưng tụ ra một tia linh lực, hóa thành

phù văn, dung nhập vào bên trong.

Phương pháp này là Thí Đạo từ trong thư tịch nhìn thấy, có thể tăng hương vị cùng năng

lượng trong đồ ăn lên, cho dù là đồ ăn bình thường nhất, cũng có thể trong nháy mắt trở nên

có thể so với thiên tài địa bảo.

Đáng tiếc, Thí Đạo đánh giá thấp tu vi của mình.

https://thuviensach.vn

Bành!

Sau một giây, một nồi Thí Đạo đang nấu trực tiếp nổ tung, hình thành vô số gợn sóng,

khuếch tán ra ngoài, ngay cả không gian đều không chịu nổi, nhanh chóng đổ sụp!

May mà Thí Đạo đã bố trí kết giới, đồng thời không có tạo thành thương tổn gì cho hoàn

cảnh xung quanh, nếu không khẳng định xong đời.

Mắt thấy cảnh tượng này, Thí Đạo đứng chết trân tại chỗ, mình rõ ràng sắp thành công, tại

sao có thể như vậy?

Chẳng lẽ… Linh lực mình đưa vào quá mạnh rồi?

Cẩn thận hồi tưởng lại, Thí Đạo cảm thấy vấn đề hẳn là xuất hiện ở tia linh lực trên phù văn

kia, đành phải thử lại lần nữa.

Không bao lâu, cũng là một nồi thịt yêu thú, Thí Đạo cẩn thận từng li từng tí khống chế linh

lực của mình, sợ lần nữa vỡ nồi.

Thí Đạo dù sao là cường giả Chân Thần cảnh, đối với linh lực của bản thân cũng nắm giữ tới

https://thuviensach.vn

tình trạng hoàn mỹ, rất nhanh liền thành công đem khống chế lực phù văn dung hợp được.

Ông!

Chỉ một thoáng, hào quang chói mắt sáng lên, giống như ánh mặt trời óng ánh chói mắt.

Khi ánh sáng tan biến, cả nồi thịt yêu thú đều được thăng hoa, nhìn qua rất ngon miệng.

Thành công rồi!

Thí Đạo đại hỉ.

Cố gắng mấy ngày nay của mình cuối cùng cũng không uổng phí!

“Ha ha, lần này con hồ ly tinh kia khẳng định không sánh bằng ta.”

Thí Đạo cực kì tự tin.

Thông qua mấy ngày nay quan sát, Thí Đạo có thể khẳng định, lúc Tô Ngạn nấu ăn chỉ là

dùng phương pháp bình thường nhất, mà Thí Đạo thì lật khắp các sách nấu món ăn ngon,

nắm giữ vô số bí thuật, tỷ như linh lực phù văn vừa rồi kia.

Tri thức trên phương diện mỹ thực đơn thuần, Thí Đạo đã siêu việt Tô Ngạn!

Ôm ý nghĩ như vậy, Thí Đạo dự định cùng Tô Ngạn tỷ thí một phen, tiếc nuối là, Tô Ngạn

https://thuviensach.vn

hôm nay không đến.

“Ây… Đây là ngươi làm?”

Nhìn bát thịt yêu thú trước mắt, Tần Giác mặt mũi tràn đầy không thể tin.

“Đương nhiên!”

Thí Đạo lộ ra vẻ mặt mong đợi:

“Chủ nhân, nếm thử đi.”

“...”

Cho dù thịt yêu thú trước mắt nhìn thì quả thật không có vấn đề gì đó, nhưng Tần Giác luôn

cảm thấy không đúng chỗ nào, ảo giác sao?

Do dự thật lâu, Tần Giác bưng bát thịt húp một ngụm canh.

“Thế nào, hài lòng không?”

Thí Đạo không kịp chờ đợi mà hỏi.

“Cũng không tệ lắm.”

Cho tới giờ khắc này, Tần Giác vẫn có loại cảm giác không thực tế, Thí Đạo thế mà thật sự có

thể làm ra đồ ăn được, thậm chí hương vị rất ổn!

Nhớ tới Bạch Nghiệp, Tần Giác nhịn không được cảm khái.

Có lẽ đây chính là chênh lệch thiên phú đi.

Mặc dù luyện đan khó hơn nấu ăn vô số lần.

https://thuviensach.vn

“A!”

Thí Đạo hưng phấn bay lên, lập tức dùng sức vỗ vỗ ngực, lời thề son sắt mà nói:

“Từ hôm nay trở đi, ta chính là đầu bếp của chủ nhân!”

Tần Giác: “...”

bookmark_add Chương 389: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Ta Giúp Ngươi Bắt Bọn Hắn

Phiên bản Dịch · 1650 chữ

Thí Đạo xác thực không có nói sai, năm sáu ngày tiếp theo đều nấu cơm cho Tần Giác,

nghiễm nhiên đã trở thành đầu bếp của hắn.

Với lại mỗi lần đều không giống, cách làm cũng càng ngày càng thuần thục, không thua kém

Tô Ngạn chút nào.

Nhưng mà khoảng thời gian này Tô Ngạn vẫn không tiếp tục đến, Thí Đạo muốn nhanh

chóng khoe khoang một chút cũng cảm thấy một quyền đánh vào bông, phiền muộn vô

cùng.

Rơi vào đường cùng, Thí Đạo đành phải đi hỏi thăm Tần Giác.

https://thuviensach.vn

“Hắn là Phong Lôi tông có chuyện cần phải xử lý đi, quên nói cho ngươi, nàng là Thánh nữ

Phong Lôi tông.”

Tần Giác lơ đễnh.

Từ sau khi bước vào Chí Tôn cảnh đỉnh phong, Tô Ngạn liền trở thành người mạnh nhất

Phong Lôi tông, mấy ngày trước sở dĩ có thểthường xuyên đến, hơn phân nửa là ỷ vào thân

phận địa vị, nhưng cũng không thể triệt để mặc kệ Phong Lôi tông a?

Bởi vậy Tần Giác cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

“Thánh nữ Phong Lôi tông?”

Thí Đạo sững sờ, hơi có vẻ thất vọng:

“Là vậy a, ta biết rồi.”

menu

Trước Tiếp

Thấy thế, Tần Giác nhíu mày:

“Ngươi tìm nàng có chuyện gì sao?”

Trong ấn tượng của Tần Giác, hai người hắn là rất không hợp nhau mới đúng, từ khi nào Thí

https://thuviensach.vn

Đạo lại quan tâm Tô Ngạn như vậy?

“A? Không có việc gì, không có việc gì.”

Thí Đạo lắc đầu liên tục, nàng cũng không muốn để cho Tần Giác biết, mình muốn tìm Tô

Ngạn, là vì khoe khoang trù nghệ.

Tần Giác: “...”

Cho dù ngớ ngẩn cũng cóthểnhìn ra, Thí Đạo khẳng định có vấn đề.

Bất quá Tần Giác cũng không tiếp tục truy hỏi, dù sao, nữ nhân từ trước đến nay hay thay

đổi, ai biết các nàng trong âm thầm có phải là đã biến thành bạn tốt hay không?

“Cái kia, chủ nhân hôm nay muốn ăn cái gì, ta đi làm.”

Sợ Tần Giác phát hiện được cái gì, Thí Đạo đổi chủ đề.

“Ây… Đổi thanh đạm chút đi a.”

Mấy ngày nay cơ hồ đều là thịt cá, Tần Giác ăn sắp nôn ra.

“Được rồi, không thành vấn đề!”

Vứt xuống câu nói này, Thí Đạo phi thân lên, nháy mắt biến mất ở chân trời, đi tìm nguyên

liệu nấu ăn.

Mấy phút sau, Thí Đạo lại bay trở về, từ trong nhẫn trữ vật lấy ra vô số thiên tài địa bảo,

https://thuviensach.vn

thuận tay bày ra kết giới, bắt đầu động thủ nấu ăn.

Bởi vì là lần đầu tiên chế biến loại thực phẩm này, cho nên Thí Đạo vô cùng cẩn thận, ngay

lúc nàng chuẩn bị buông nguyên liệu nấu ăn, cách đó không xa không gian bỗng nhiên sin h

ra dao động kịch liệt, từ bên trong đi ra một nữ tử tuyệt mỹ, chính là Tô Ngạn đã lâu không

gặp.

Thí Đạo ngẩng đầu nhìn lại, lập tức mặt lộ vẻ vui mừng, ha ha, tới thật đúng lúc!

Rốt cục có thể phân cao thấp!

Nhưng mà rất nhanh, Thí Đạo liền ý thức đến không đúng.

Trước đây Tô Ngạn mỗi lần tới tìm Tần Giác, đều cực kì vui vẻ, nhưng lần này lại vẻ mặt rầu

rĩ không vui, với lúc trước như hai người khác biệt.

Cùng lúc đó, Tô Ngạn nhìn Thí Đạo, không có nhiều lời, xoay người lại đến bên cạnh Tần

Giác, chậm rãi ngồi xuống.

“Làm sao vậy?”

Tần Giác nhấp một ngụm linh tửu, mở lời trước nói.

Thí Đạo có thể ý thức được Tô Ngạn biến hóa, Tần Giác tự nhiên cũng có thể.

https://thuviensach.vn

“Ta…”

Tô Ngạn cúi đầu, há to miệng, không biết trả lời như thế nào.

“Nói đi, chúng ta không phải bạn bè à?”

Tần Giác cười nói.

“Bạn bè a…”

Tô Ngạn hai mắt hơi sáng, lại nhanh chóng ảm đạm, cuối cùng thấp giọng nói ra:

“Ta chính thức bị lập thành chưởng môn tân nhiệm rồi.”

“Ồ? Đây không phải là rất tốt sao.”

Tần Giác nghi hoặc.

Thân là Thánh nữ Phong Lôi tông, Tô Ngạn từ mười mấy năm trước liền bị xem như tông chủ

tương lai của Phong Lôi tông mà bồi dưỡng, dưới tình huống bình thường, hẳn là trăm năm

sau mới có thể chính thức tiếp nhận, nhưng do Phong Lôi lão tổ vẫn lạc, tu vi của Tô Ngạn

tăng nhiều, chuyện này tự nhiên bị ép sớm.

“Không tốt.”

Tô Ngạn cắn răng, hét lớn:

“Không tốt đẹp gì!”

https://thuviensach.vn

Đây là lần đầu tiên Tần Giác thấy Tô Ngạn thất thố như vậy, lập tức đầu ngón tay bắn ra một

vòng kim quang, dung nhập vào mi tâm của Tô Ngạn, ổn định lại cảm xúc của đối phương.

“Thật xin lỗi, tiền bối, ta…”

Tỉnh táo lại Tô Ngạn vội vàng nói xin lỗi.

“Không sao, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Tần Giác hỏi tiếp.

“...”

Hít một hơi thật sâu, Tô Ngạn nhẹ nhàng nói.

Chuyện này phải nói tời từ nửa năm trước, lúc ấy bởi vì Phong Lôi lão tổ vừa vẫn lạc không

lâu, ba đại tông môn còn lại chưa tỏ thái độ, cao tầng Phong Lôi tông lo lắng lọt vào công

kích, thế là lợi dụng đồ vật của Phong Lôi lão tổ còn sót lại, liên lạc với một thế lực ở Trung

Châu, hi vọng được đối phương che chở.

Bởi vì lúc Phong Lôi lão tổ còn trẻ từng đi qua Trung Châu, đồng thời có một khoảng thời

gian làm cung phụng trong thế lực kia, cho nên đối phương xưa nay chưa thấy đồng ý!

https://thuviensach.vn

Bất quá về sau ba đại tông môn đột nhiên tuyên bố bất kỳ thế lực nào trong trăm năm không

cho phép động thủ với Phong Lôi tông, cộng thêm thế lực kia từ đầu đến cuối không có phái

người đến, Tô Ngạn lại nhanh chóng quật khởi, cao tầng Phong Lôi tông liền dần dần quên đi

chuyện này.

Kết quả nửa tháng trước, đối phương lần nữa phát tới tin tức, muốn phái người tiến về Phong

Lôi tông!

Biết được chuyện này, cao tầng Phong Lôi tông đại hỉ, nếu như có thể được thế lực ở Trung

Châu che chở, như vậy Phong Lôi tông khẳng định sẽ nâng cao một bước, thậm chí trực tiếp

trở lại bốn đại tông môn!

Vì để cho Phong Lôi tông lộ ra chẳng phải nhỏ yếu, cao tầng Phong Lôi tông tìm tới Tô Ngạn,

quyết định lập nàng làm chưởng môn tân nhiệm, nghênh đón những nhân vật lớn đến từ

Trung Châu thánh địa kia.

Với thiên phú tu luyện cùng thực lực của Tô Ngạn, tuyệt đối có thể được đối phương coi

https://thuviensach.vn

trọng!

Với việc này, Tô Ngạn mới đầu kỳ thật rất vui vẻ, dù sao, chuyện này với Phong Lôi tông cũng

là chuyện tốt.

Thẳng đến khi những nhân vật lớn ở Trung Châu thánh địa kia giáng lâm,phụ trách dẫn đội

là cường giả Truyền Kỳ cảnh, bọn hắn tự xưng đến từ Băng Tộc, tuyên bố muốn trợ giúp

Phong Lôi tông chỉnh hợp tất cả các thế lực ở Nam cảnh!

Đương nhiên, đây không phải trọng điểm, trọng điểm là, một thanh niên đi theo coi trọng Tô

Ngạn, muốn cưới nàng làm vợ!

Tô Ngạn sao có thể đồng ý?

Nhưng đối phương căn bản không cân nhắc Tô Ngạn nghĩ như thế nào, nếu như cự tuyệt,

liền trực tiếp san bằng Phong Lôi tông, nâng đỡ thế lực khác.

Nếu như đồng ý, như vậy từ nay về sau,Phong Lôi tông áp đảo ba đại tông môn, nhìn xuống

Nam cảnh!

Cho tới giờ khắc này, cao tầng Phong Lôi tông mới ý thức được, bọn hắn tìm đến ‘thủ hộ giả’,

https://thuviensach.vn

căn bản không để bọn hắn vào mắt!

Đáng tiếc đã muộn.

Đối mặt với cường giả Truyền Kỳ cảnh, cao tầng Phong Lôi tông không có lực phản kháng

chút nào, chỉ có thể lựa chọn khuyên giải Tô Ngạn, để nàng đồng ý gả cho thanh niên.

Giận không kềm được Tô Ngạn muốn rời khỏi, lại bị cường giả Truyền Kỳ cảnh kia giam cầm

tại trong sân, nơi nào cũng đi không được.

Mắt thấy Phong Lôi tông đã bắt đầu gióng trống khua chiêng chuẩn bị hôn lễ, Tô Ngạn đã

tuyệt vọng lại, trái tim băng giá.

Từ sau khi Phong Lôi lão tổ vẫn lạc, Tô Ngạn cơ hồ liền gánh hy vọng của toàn bộ Phong Lôi

tông, cố gắng tu luyện, muốn tiến giai Truyền Kỳ cảnh, dẫn dắt Phong Lôi tông trở lại vị trí

bốn đại tông môn, lại cứ như vậy bị ném bỏ.

Cuối cùng, Tô Ngạn chỉ có thể lựa chọn đến xin Tần Giác giúp đỡ.

Nghe xong Tô Ngạn miêu tả, Tần Giác cạn lời, kịch bản thật cẩu huyết a!

Mặt khác, Băng Tộc?

Một trong mười Thánh tộc ở Trung Châu?

https://thuviensach.vn

Không đợi Tần Giác mở miệng, Thí Đạo ở bên cạnh phẫn nộ quát:

“Hỗn trướng, cái gì Băng Tộc! Ở nơi nào, ta giúp ngươi bắt bọn hắn!”

Mặc dù Thí Đạo rất không thích Tô Ngạn, nhưng không có nghĩa là, người khác có thể tùy

tiện khi dễ!

Tần Giác: “...”

“Ngươi…”

Tô Ngạn ngẩng đầu, trong lúc nhất thời hơi ngơ ngác.

“Thế nào, không tin ta?”

Thí Đạo nhếch miệng, ngạo nghễ nói:

“Yên tâm đi, trên mảnh đại lục này, trừ chủ nhân ra, không có ai là đối thủ của ta!”

bookmark_add Chương 390: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Bọn Hắn Là Bạn Của Ta

Phiên bản Dịch · 1549 chữ

Linh Ương giới, Nam cảnh, Phong Lôi tông.

Đã từng là một trong bốn đại tông môn, Phong Lôi tông ở Nam cảnh có địa vị cực kỳ cao.

https://thuviensach.vn

Cho dù Phong Lôi lão tổ vẫn lạc, Phong Lôi tông đã ngã ra bốn đại tông môn, nhưng với thế

lực bình thường mà nói, vẫn cao không thể chạm.

Giờ phút này, bên trong Phong Lôi tông giăng đèn kết hoa, khắp nơi đều tràn ngập không khí

vui mừng, đang tích cực giúp Tô Ngạn cùng Băng Tộc hôn lễ.

Kỳ thật vừa mới bắt đầu cao tầng Phong Lôi tông cũng phản đối chuyện này, dù sao Tô Ngạn

chính là đương kim tông chủ Phong Lôi tông, là hi vọng tương lai của Phong Lôi tông, một

khi gả vào Băng Tộc, chẳng phải là đại biểu cho Phong Lôi tông xong đời rồi?

Nhưng dù sao Băng Tộc mở ra điều kiện thực tế quá phong phú!

Một, nâng đỡ Phong Lôi tông, áp đảo ba đại tông môn, nhìn xuống Nam cảnh.

Hai, giúp Phong Lôi tông bồi dưỡng được ít nhất năm cường giả Truyền Kỳ cảnh!

Phải biết, cao tầng Phong Lôi tông sở dĩ sùng bái Tô Ngạn, chính là hi vọng Tô Ngạn có thể

tiến giai Truyền Kỳ cảnh, dẫn dắt Phong Lôi tông trở lại bốn đại tông môn, bây giờ đối

phương cho ‘thù lao’ phong phú như thế, cao tầng Phong Lôi tông sao có thể không động

https://thuviensach.vn

tâm?

Về phần Tô Ngạn, đã bị bọn hắn xem như vật phẩm giao dịch từ lâu, hận không thể hai tay

dâng lên.

menu

Trước Tiếp

Với những cao tầng Phong Lôi tông này mà nói, Tô Ngạn nếu là tông chủ Phong Lôi tông nên

tùy thời chuẩn bị vì Phong Lôi tông mà hi sinh, thiên kinh địa nghĩa, chẳng lẽ không đúng

sao?

. . .

“Uy, các ngươi có nghe nói không, Tô sư tỷ, ách, không đúng, là tông chủ muốn cùng một tên

đến từ Trung Châu kết hôn!”

Sân luyện võ của Phong Lôi tông, một đệ tử Phong Lôi tông thấp giọng nói.

“Mợ nó, thật giả?”

Một người đệ tử khác kinh ngạc.

“Ngớ ngẩn, ngươi không nhìn thấy gần đây hội trưởng lão vẫn đang trù bị sao?”

https://thuviensach.vn

“Ây. . . Cũng đúng.”

“Thế nhưng mà. . . Tô sư tỷ. . . Tông chủ đại nhân tại sao phải gả cho một tên đến từ Trung

Châu chứ?”

Rốt cục, có người đưa ra nghi hoặc.

Nghiêm túc suy nghĩ mà nói, địa vị của Tô Ngạn ở Phong Lôi tông, không chỉ là Thánh nữ,

tông chủ đơn giản như vậy,mà còn là nữ thần trong lòng đông đảo nam đệ tử!

Nghe vậy, tên đệ tử kia lập tức hài lòng cười nói:

“Ha ha, các ngươi đều biết, Lâu sư huynh là đệ tử quan môn của đại trưởng lão a?”

“Đương nhiên!”

Đám người gật đầu.

Lâu sư huynh, hoặc là nói Lâu Quân, chính là thế hệ trẻ tuổi gần với thiên tài Tô Ngạn trong

Phong Lôi tông, đồng thời cũng là người vẫn luôn theo đuổi Tô Ngạn.

“Hôm qua ta cùng Lâu sư huynh lúc uống rượu, hắn nói với ta, trong đám cường giả đến từ

Trung Châu, có người coi trọng Tô sư tỷ, nếu như Tô sư tỷ không đáp ứng gả cho hắn, liền

san bằng Phong Lôi tông chúng ta!”

https://thuviensach.vn

“Cái gì? !”

Đám người kinh hãi, lập tức cả giận nói:

“Quả thực khinh người quá đáng!”

Những đệ tử này dù sao cũng đều là người trẻ tuổi, lại từ trước đến nay coi Tô Ngạn là tình

nhân trong mộng, nghe tới loại chuyện này, sao có thể khoan nhượng?

“Hừ, Phong Lôi tông ta thà ngọc vỡ, còn hơn ngói lành, há có hạng người ham sống sợ chết?

Cùng lắm thì liều với bọn hắn!”

“Không sai, tuyệt không thể để Tô sư tỷ cứ như vậy gả đi!”

“Nhất định phải phản kháng!”

“. . .”

“Ha ha, phản kháng? Các ngươi biết người ta mạnh cỡ nào không?”

Tên đệ tử kia cười nhạo nói:

“Lần này nhân vật lớn đến Phong Lôi tông,có cường giả Truyền Kỳ cảnh!”

“Truyền Kỳ cảnh?”

Lời vừa nói ra, đám người nháy mắt vẻ mặt ngưng kết, trầm mặc xuống.

Đệ tử Phong Lôi tông ở đây phần lớn là Thiên giai, Địa giai, cố gắng cả đời rất có thể cũng

https://thuviensach.vn

không bước tới Chí Tôn cảnh, chớ đừng nói chi là Truyền Kỳ cảnh, kia là tồn tại mà bọn hắn

căn bản không dám tưởng tượng!

“Chẳng lẽ cứ như vậy tiện nghi đám người kia sao!”

Có người cắn răng nói.

“Dĩ nhiên không phải.”

Đệ tử trước đó cười nói:

“Bọn hắn sau khi cưới Tô sư tỷ, sẽ giúp Phong Lôi tông chúng ta bồi dưỡng năm cường giả

Truyền Kỳ cảnh, mà năm Truyền Kỳ cảnh này, là lựa chọn từ trong chúng ta, cho dù là ai,

đều có cơ hội!”

“! ! !”

Trong chốc lát, tất cả mọi người nhìn về phía tên đệ tử kia, lộ ra biểu tình khiếp sợ:

“Ngươi xác định? !”

Năm Truyền Kỳ cảnh?

Đó là khái niệm gì?

Trừ Huyền Ất Sơn thần bí kia ra, Nam cảnh liền không còn thế lực nào có thể chống lại

Phong Lôi tông!

https://thuviensach.vn

“Xác định.”

Tên đệ tử kia khẳng định nói.

Trên thực tế, còn có một việc Lâu Quân không có nói cho bất cứ kẻ nào biết, đó chính là hắn

đã là một trong năm danh ngạch đó nếu không phải là người theo đuổi Tô Ngạn, Lâu Quân

làm sao lại một bộ không quan trọng?

“Thế nhưng là, bằng vào thiên phú của chúng ta, thật sự có thể chạm đến Truyền Kỳ cảnh

sao?”

Đối mặt với dụ hoặc Truyền Kỳ cảnh, đám người nghiễm nhiên đã quên đi chuyện Tô Ngạn.

Cho dù là bọn họ chỉ có năm phần ngàn cơ hội.

“Ngu xuẩn, đừng quên, bọn hắn thế nhưng là đến từ Trung Châu, tự nhiên có biện pháp tăng

lên thiên phú tu luyện cho người bị tuyển chọn.”

Với Nam cảnh mà nói, Trung Châu thuộc về thánh địa, tràn ngập khả năng vô hạn, lập tức

không còn có ai hoài nghi.

“Thì ra là thế, nếu là ta cóthể được chọn thì tốt.”

“Ha ha ha, liền ngươi? Nghĩ cũng đừng nghĩ?”

https://thuviensach.vn

“Đánh rắm!”

“. . .”

“. . .”

Ngay khi đông đảo đệ tử Phong Lôi tông vì danh ngạch bắt đầu cãi lộn, ở trong sân của Tô

Ngạn, không gian có chút vặn vẹo, ba thân ảnh xuất hiện.

Chính là Tần Giác, Tô Ngạn, cùng Thí Đạo.

“A…, nơi này chính là Phong Lôi tông sao?”

Thí Đạo vừa muốn phi thân lên, lại bị Tần Giác đưa tay ngăn lại.

“Ngươi muốn làm gì?”

Tần Giác cạn lời.

“Bắt mấy tên tới từ Trung Châu gì đó giết chết.”

Thí Đạo chuyện đương nhiên nói.

Tần Giác: “. . .”

Ngươi thật đúng là trực tiếp a!

Thở dài, Tần Giác ra lệnh:

“Không có lệnh của ta, không được tùy tiện loạn động.”

Cũng không phải Tần Giác không thích trực tiếp, mà là Thí Đạo thường xuyên khống chế

https://thuviensach.vn

không nổi lực đạo của mình, hơi không cẩn thận, liền sẽ hủy đi toàn bộ Nam cảnh, thậm chí

Linh Ương giới.

Vâng!

Thí Đạo nhu thuận gật đầu, thối lui đến đằng sau.

Đuổi Thí Đạo, Tần Giác nhíu mày:

“Bên ngoài giống như có tầng kết giới.”

“Ừm, là tên cường giả Truyền Kỳ cảnh kia vì giam cầm ta bày ra.”

Tô Ngạn giải thích nói.

“Là vậy a.”

Tần Giác búng tay một cái, kết giới bên ngoài viện liền vỡ vụn, hóa thành điểm sáng tiêu tán.

Động tĩnh bên này lập tức khiến cho cường giả Phong Lôi tông chú ý, bao gồm cường giả

Truyền Kỳ cảnh đến từ Băng Tộc, bày ra kết giới kia.

“Chuyện gì đã xảy ra?”

“Dao động linh lực thật mạnh.”

“Là Tô Ngạn bên kia.”

“Mau qua tới nhìn xem.”

https://thuviensach.vn

Mấy cao tầng Phong Lôi tông hai mặt nhìn nhau, vội vàng bay về phía sân của Tô Ngạn.

Tô Ngạn hiện tại thế nhưng là ‘thẻ đánh bạc’ siêu cấp của Phong Lôi tông bọn hắn, tuyệt đối

không thể có bất cứ ngoài ý muốn gì.

May mắn, khi bọn hắn đi tới, phát hiện Tô Ngạn cũng chưa hề rời đi.

Chờ một chút, hai người kia là ai?

Đại trưởng Phong Lôi tông dẫn đầu lơ lửng ở giữa không trung, từ trên cao nhìn xuống Tần

Giác cùng Thí Đạo, ngữ khí bất thiện:

“Các ngươi là ai, sao lại xuất hiện ở Phong Lôi tông?”

“Bọn hắn là bạn của ta.”

Tô Ngạn ngẩng đầu, không kiêu ngạo không tự ti.

“Bạn bè?”

Đại trưởng lão ngơ ngác, Tô Ngạn lúc nào có hai người bạn này, hắn lại hoàn toàn không biết.

Không đợi đại trưởng lão nghĩrõ, một thanh âm băng lãnh truyền đến:

“Chính là ngươi phá hủy kết giới của ta?”

bookmark_add Chương 391: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

https://thuviensach.vn

Ân Đoạn Nghĩa Tuyệt

Phiên bản Dịch · 1617 chữ

“Chính là ngươi hủy kết giới của ta?”

Lời vừa nói ra, nơi xa bỗng nhiên dâng lên một dao động linh lực cường đại, vượt qua vạn

dặm,chớp mắt đã tới.

Người tới người mặc trường bào màu xanh da trời, toàn thân tản mát ra khí tức băng lãnh,

ven đường những nơi đi qua, cơ hồ ngay cả không khí đều đông kết.

Chỉ một thoáng, nhiệt độ xung quanh bắt đầu nhanh chóng hạ xuống, giống như đi vào trời

đông sớm.

“Băng Trác đại nhân!”

Cao tầng Phong Lôi tông bên cạnh liền vội vàng khom người hành lễ.

Nhưng mà nam tử được xưng là Băng Trác giống như không nhìn thấy những cao tầng Phong

Lôi tông, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Tần Giác , chờ đợi đối phương trả lời.

“Không sai.”

Tần Giác nhún vai, không che giấu chút nào.

“Rất tốt.”

https://thuviensach.vn

Ngoài dự liệu chính là, Băng Trác không những không giận mà còn cười nói:

“Cuối cùng cũng có thể hoạt động gân cốt một chút.”

Bạch!

menu

Trước Tiếp

Một giây sau, lại có mấy thân ảnh giáng lâm, khí tức tương tự với Trác Băng, nhưng yếu hơn

rất nhiều.

Dù vậy, vẫn đạt tới Chí Tôn cảnh.

“Băng hộ pháp, làm sao vậy?”

Nói chuyện chính là thanh niên anh tuấn, cũng mặc trường bào màu xanh da trời, nhưng lại

càng tinh xảo, với lại phía trên dùng kim tuyến thêu lên hai mảnh bông tuyết, biểu hiện ra

địa vị bất phàm.

“Thiếu chủ, có người đánh vỡ kết giới do ta thiết kế.”

Băng Trác nói.

“Ồ? Phong Lôi tông lại có người có thể đánh vỡ kết giới ngươi thiết kế?”

https://thuviensach.vn

Thanh niên kinh ngạc.

Hắn biết thực lực của Băng Trác, Truyền Kỳ cảnh đỉnh phong, cách Thánh cảnh chỉ còn nửa

bước, không phải Truyền Kỳ cảnh, tuyệt đối không có khả năng đánh vỡ kết giới do băng

Trác thiết kế.

“Không, nhìn tình huống hắn không phải là người của Phong Lôi tông.”

Nói xong, băng Trác đưa tay chỉ phía dưới Tần Giác.

Thanh niên theo tiếng kêu nhìn lại, lập tức chau mày.

Rất đẹp trai!

Lần đầu tiên, thanh niên có loại cảm giác tự ti mặc cảm, so với Tần Giác, hắn quả thực tựa

như thằng hề, đến mức tiếp theo lại hoàn toàn không biết nên nói cái gì.

Khi thanh niên nhìn về phía Tần Giác, Tần Giác cũng nhìn thanh niên, nếu không có gì ngoài

ý muốn, người muốn cưới Tô Ngạn làm vợ người hắn là tên này.

Quả nhiên, Tô Ngạn thấp giọng nói:

“Hắn tên Băng Khung Thương, hình như là dòng chính của Băng Tộc,chính là hắn muốn

cưỡng ép ta kết hôn.”

https://thuviensach.vn

“Dòng chính a, khó trách.”

Tần Giác như có điều suy nghĩ.

Với nội tình của Băng Tộc, có dòng chính chèo chống, muốn nâng đỡ Phong Lôi tông xưng

bá Nam cảnh, bồi dưỡng được năm cường giả Truyền Kỳ cảnh cũng không phải là việc khó gì.

“Các ngươi là ai, tốt nhất mau chóng rời khỏi Phong Lôi tông, nếu không đừng trách chúng

ta không khách khí!”

Thấy bầu không khí lâm vào trầm mặc, đại trưởng lão trầm giọng nói.

“Lão già, ngươi không nghe thấy chúng ta là bạn của Tô Ngạn sao?”

Thí Đạo nhịn không được chửi ầm lên:

“Đưa tông chủ của tông môn mình cho người khác làm vợ, các ngươi còn có thể làm được,

phi!”

“Ngươi!”

Đại trưởng lão mặt mo đỏ lên, giận không kềm được:

“Đây là chuyện nhà của Phong Lôi tông chúng ta, không có quan hệ gì với các ngươi, tốt nhất

đừng xen vào việc của người khác!”

“Thật sao?”

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, Tô Ngạn hít một hơi thật sâu, nói:

“Nếu như ta không đồng ý?”

“Tô Ngạn, chuyện này không phải do ngươi!”

Một vị trưởng lão khác đứng ra kêu lên:

“Chẳng lẽ ngươi muốn Phong Lôi tông bị diệt sao?”

“Tô Ngạn, chúng ta đây cũng là muốn tốt cho ngươi.”

“Đúng vậy a, Băng Tộc thế nhưng là một trong mười hai Thánh tộc của Trung Châu, không

biết có bao nhiêu người chen lấn cúi đầu muốn nhờ vả chút quan hệ.”

“Hừ, đại hôn sắp đến, ngươi gả cũng được gả, không gả cũng phải gả, đây là hội trưởng lão đã

quyết định!”

“. . .”

Từng trưởng lão mở miệng, hoặc là khuyên giải, hoặc là trách cứ, bày ra một bộ dáng lời lẽ

chính đáng, không biết chỉ sợ còn tưởng rằng là Tô Ngạn đã làm sai điều gì.

Cuối cùng, đại trưởng lão nói bổ sung:

“Tô Ngạn, ngươi nếu là tông chủ Phong Lôi tông, nên làm tốt chuẩn bị lúc nào cũng có thể hi

https://thuviensach.vn

sinh vì Phong Lôi tông huống chi, gả vào Băng Tộc, đối ngươi chỉ có chỗ tốt, không có chỗ

xấu!”

Tốt với ta sao?

Nhìn những trưởng lão đã từng đối với nàng ôn hòa vô cùng nhao nhao lộ ra sắc mặt xấu xí

như thế, Tô Ngạn nhắm hai mắt lại, tâm như tro tàn.

Thì ra từ đầu đến cuối, chính mình cũng chẳng qua là một công cụ lúc nào cũng có thể hi

sinh mà thôi.

Nàng có thể chết vì tông môn, có thể gánh chịu tất cả trách nhiệm cho tông môn, duy chỉ

không thể vì tông môn gả cho một người mà mình không thích!

Nghĩ tới đây, Tô Ngạn mở to mắt, kiên định nói:

“Đã như vậy, chỗ như vậy không ở cũng được! Từ hôm nay trở đi, ta cùng Phong Lôi tông, ân

đoạn nghĩa tuyệt!”

Đây cũng là quyết định điên cuồng nhất mà cho tới nay Tô Ngạn làm ra, cơ hồ lúc câu nói

này nói ra, Tô Ngạn cả người như trút được gánh nặng nhẹ nhàng thở ra, không chỉ không có

https://thuviensach.vn

khổ sở như trong tưởng tượng, ngược lại nhẹ nhõm vô cùng.

“Cái gì, phản á! Phản á!”

Tất cả trưởng lão sững sờ, hoàn toàn không nghĩ tới Tô Ngạn chọn rời khỏi Phong Lôi tông,

lúc này gầm thét lên:

“Rời khỏi Phong Lôi tông, Nam cảnh không nơi nào cho ngươi sống yên cả!”

“Ha ha, đây là chuyện của ta, không có quan hệ gì với các ngươi.”

Tô Ngạn cười lạnh.

Vừa rồi đại trưởng lão nói như vậy với Thí Đạo, hiện tại Tô Ngạn lại dùng lời giống vậy phản

bác tất cả trưởng lão, không khỏi có chút châm chọc.

“Ha ha ha, có nghe hay không, lão già, từ giờ trở đi, Tô Ngạn ngoại trừ là bạn của ta, thì

không còn bất kỳ quan hệ gì với các ngươi nữa.”

Thí Đạo ngửa mặt lên trời cười to.

“Làm càn! Tô Ngạn, ngươi có biết ngươi đang nói cái gì không?”

“Ta biết, ta chưa bao giờ cảm thấy rõ ràng như bây giờ.”

Tô Ngạn nhẹ gật đầu, nói tiếp:

“Đa tạ chư vị trưởng lão vài chục năm nay dạy bảo, nhưng ta tuyệt không có khả năng gả cho

https://thuviensach.vn

tên Băng Khung Thương kia!”

“Ngươi!”

Đại trưởng lão tức nói không ra lời.

“Ngươi cứ như vậy chán ghét ta sao?”

Lúc này, thanh niên vẫn luôn thờ ơ lạnh nhạt cười khổ.

“Ta không ghét ngươi.”

Tô Ngạn thản nhiên nói:

“Ta chỉ là không thích ngươi thôi.”

“Bởi vì hắn?”

Băng Khung Thương chỉ vào Tần Giác hỏi.

Tô Ngạn đầu tiên là khẽ giật mình, lập tức trên mặt hiện ra ráng hồng say lòng người, đáp án

không cần nói cũng biết.

“Quên nói cho ngươi, ta thích nhất là đoạt đồ của người khác.”

Thấy thế, Băng Khung Thương khóe miệng cong lên nụ cười âm trầm:

“Băng hộ pháp, giết chết tên này,đúng rồi, lưu lại hồn phách, ta phải từ từ luyện hóa.”

“Được!”

https://thuviensach.vn

Khí tức trên người Băng Trác liên tục tăng lên, nháy mắt đạt tới Truyền Kỳ cảnh đỉnh phong,

không khí xung quanh cũng càng ngày càng rét lạnh, thậm chí có bông tuyết từ không trung

bay xuống.

Mắt thấy cảnh tượng này, cao tầng Phong Lôi tông vội vàng tản ra, về phần chuyện của Tô

Ngạn, chỉ có thể chờ một hồi hãy nói.

“Chúng ta chuyển sang nơi khác đi, nơi này quá nhỏ.”

Khi khí tức triệt để phóng thích, hai con ngươi của Băng Trác hiện ra thủy tinh, khóa chặt

Tần Giác.

Đến Truyền Kỳ cảnh, hư hại do chiến đấu tạo thành đã phi thường khủng bố, nếu hai cường

giả Truyền Kỳ cảnh chiến đấu trong Phong Lôi tông, cũng đủ phá hủy toàn bộ Phong Lôi

tông.

“Không cần, dù sao rất nhanh liền kết thúc.”

Tần Giác chắp hai tay ra sau, lơ đễnh.

“Nói khoác mà không biết ngượng!”

https://thuviensach.vn

Băng Trác sao có thể không rõ ý tứ trong lời của Tần Giác, ngay lập tức ngưng tụ linh lực,

hóa thành băng nhận trăm trượng, đâm về phía Tần Giác!

Xoẹt xẹt!

Không khí xé rách, khí lạnh phun trào, vô số bông tuyết hội tụ, giống như ngân hà cuốn về

phía Tần Giác, kinh diễm vô cùng!

Ngay khi còn đang trong hình tượng duy mỹ, Tần Giác hời hợt duỗi ra một ngón tay, ngăn ở

trước băng nhận.

Răng rắc!

Trong chốc lát, băng nhận vỡ vụn thành từng mảnh, tính cả Băng Trác ở phía sau cũng bay

ngược ra, nháy mắt biến mất ở chân trời.

bookmark_add Chương 392: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Tô Ngạn Quyết Tâm

Phiên bản Dịch · 1601 chữ

Tạch tạch tạch!

Băng nhận vỡ vụn như là mặt kính phản chiếu biểu tình khiếp sợ của người kia, tràn ngập

hoang mang cùng không hiểu.

https://thuviensach.vn

Tình huống này là sao?

Băng Trác thua?

Không đúng, đã không thể dùng từ thua đơn giản để hình dung, mà là thảm bại, không hề có

lực hoàn thủ!

“Làm sao có thể?”

Nhìn qua Băng Trác giống như điểm sáng biến mất ở chân trời, đám người trợn mắt hốc

mồm, lâm vào trầm mặc.

Nhất là Băng Khung Thương, cơ hồ không dám tin vào mắt mình!

Là dòng chính của Băng Tộc, Băng Khung Thương lần này đến đây Nam cảnh, bên ngoài là vì

nâng đỡ Phong Lôi tông, trên thực tế lại là vì chỉnh hợp thế lực Nam cảnh, dát vàng cho

mình.

Đây là gia tộc cho mình nhiệm vụ, chỉ cần có thể hoàn thành, như vậy liền có thể danh chính

ngôn thuận tiến vào chỗ tu luyện hạch tâm của gia tộc, thu được rất nhiều tài nguyên, từ đây

đi thẳng đến Thánh cảnh.

Đối với Băng Khung Thương mà nói, Nam cảnh bất quá là khu vực nho nhỏ mà thôi, có

https://thuviensach.vn

lực ở Nam cảnh quả thực dễ như trở bàn tay.

Duy nhất đáng lưu ý chính là, Huyền Ất Sơn gì kia tựa hồ có chút quen biết với Thuần Dương

thánh địa, căn cứ vào tin tức, Huyền Ất Sơn chỉ dùng thời gian nửa năm liền nhanh chóng

quật khởi, áp đảo ba đại tông môn.

Không hề nghi ngờ, khẳng định là đạt được Thuần Dương thánh địa trợ giúp.

Bất quá Băng Khung Thương cũng không hề để ý, cũng chẳng có động chạm gì tới, dù sao

Huyền Ất Sơn cũng không có biểu hiện ý muốn xưng bá Nam cảnh.

Huống chi, Băng Tộc cùng Thuần Dương thánh địa từ trước đến nay quan hệ không tệ.

Chỉ là Băng Khung Thương sao cũng không nghĩ tới, Băng Trác thế mà lại bại, hơn nữa nhìn

tình huống, còn sống hay không đều là vấn đề!

“Ngươi đến cùng là ai?”

https://thuviensach.vn

Hít một hơi thật sâu, cưỡng ép đè xuống nội tâm chấn kinh, Băng Khung Thương dò hỏi.

Nếu Tần Giác có thể miểu sát Băng Trác, liền chứng minh thực lực tuyệt đối không chỉ

Truyền Kỳ cảnh, thậm chí rất có thể đã đạt tới Thánh cảnh!

Cho dù ở Băng Tộc, cường giả Thánh cảnh cũng có địa vị cao thượng, được người tôn kính,

Nam cảnh từ khi nào nhảy ra một Thánh cảnh?

“Ngươi không có tư cách biết.”

Tần Giác nhún vai.

“Hừ, cuồng vọng!”

Nghe vậy, Băng Khung Thương trong lòng giận dữ, lạnh lùng nói:

“Ngươi thật sự rất lợi hại, nhưng tốt nhất đừng xen vào việc của người khác!”

“Ngươi bây giờ rời đi, ta có thể coi như chuyện gì cũng chưa xảy ra, nếu không, đắc tội Băng

Tộc, ai cũng cứu không được ngươi!”

Có lẽ là bởi vì ỷ vào thân phận dòng chính Băng Tộc, cùng quen thuộc cảm giác cao cao tại

thượng, Băng Khung Thương không có chút e ngại nào, không biết chỉ sợ còn tưởng rằng

https://thuviensach.vn

hắn mới là người chiến thắng.

“Thế nào, ngươi cũng muốn biến thành điểm sáng giống tên vừa rồi sao?”

Tần Giác đôi mắt nhẹ nhếch lên, ý vị thâm trường nói.

“. . .”

Thấy thế, Băng Khung Thương bỗng nhiên rùng mình một cái, cũng không dám lại nhiều lời.

Nếu như lúc này Tần Giác thật động thủ với hắn, với tu vi Chí Tôn cảnh hậu kì của Băng

Khung Thương, cơ hồ hắn phải chết không nghi ngờ.

Cho dù về sau Băng Tộc báo thù cho hắn thì có thể thế nào?

Chết chính là chết rồi, cái gì cũng chẳng còn.

“Tốt, chúng ta đi thôi.”

Khinh thường thu tay lại, Tần Giác quay người nói.

“Ừm.”

Tô Ngạn nhẹ gật đầu, từ đầu đến cuối, nhìn cũng chưa từng nhìn những cao tầng Phong Lôi

tông kia một cái.

“Chậm đã!”

Đột nhiên, đại trưởng lão Phong Lôi tông mở miệng, gọi ba người.

“Tô Ngạn, ngươi thật muốn rời khỏi Phong Lôi tông sao?”

https://thuviensach.vn

Nghe được câu này, Tô Ngạn dừng bước lại, lạ thường bình thản:

“Đúng thể.”

“Được, một thân tu vi này của ngươi chính là Phong Lôi tông ta bồi dưỡng, muốn rời khỏi

Phong Lôi tông, trước tiên trả tu vi lại.”

Đại trưởng lão giống như điên cuồng, phảng phất bắt đền Tô Ngạn, biểu lộ cực kì dữ tợn.

Các trưởng lão còn lại đầu tiên là sững sờ, chợt nhao nhao phụ hoạ theo:

“Không sai, ngươi tu luyện công pháp, bí thuật, đều là đến từ Phong Lôi tông chúng ta, muốn

rời khỏi Phong Lôi tông, nhất định phải trả lại!”

“Nhất định phải trả lại!”

“. . .”

“. . .”

Dưới cái nhìn của những trưởng lão này, Tô Ngạn căn bản không có khả năng trả lại tu vi, mà

chỉ cần Tô Ngạn làm không được, bọn hắn liền có lý do tiếp tục quấn lấy Tô Ngạn không thả.

Đáng tiếc, bọn hắn hoàn toàn đánh giá thấp quyết tâm của Tô Ngạn.

“Tốt, ta trả lại các ngươi.”

https://thuviensach.vn

Nói xong, Tô Ngạn giơ bàn tay lên, nắm chỉ thành quyền, một quyền đánh vào đan điền của

mình.

Bành!

Một tiếng vang nhỏ, dao động linh lực kịch liệt khuếch tán ra, lấy Tô Ngạn làm trung tâm,

xông thẳng tới chân trời, dung nhập hoàn cảnh xung quanh.

Cùng lúc đó, Tô Ngạn phun ra một ngụm máu tươi, tu vi thẳng tắp hạ xuống, Chí Tôn cảnh

sơ kỳ, Thiên giai đỉnh phong, Thiên giai sơ kỳ, Địa giai, Huyền giai, Hoàng giai, cho đến triệt

để biến thành người bình thường mới thôi!

“Ngươi!”

Tất cả trưởng lão nháy mắt sửng sốt, khó có thể tin há to mồm.

Không chỉ có cao tầng Phong Lôi tông, ngay cả Tần Giác cũng kinh ngạc, không nghĩ tới Tô

Ngạn chọn tự phế tu vi!

May mà Tô Ngạn có truyền thừa Chân Thần, dù cho phế bỏ tu vi, vẫn có thể miễn cưỡng duy

trì, sẽ không ảnh hưởng căn cơ!

https://thuviensach.vn

Không đợi đám người kịp phản ứng, Tô Ngạn quệt máu nơi khóe miệng, gỡ xuống nhẫn trữ

vật, dùng sức ném cho đại trưởng lão:

“Tài nguyên tu luyện trong này đủ để hoàn lại vài chục năm dưỡng dục này của Phong Lôi

tông, ơn tài bồi, đủ rồi chứ, Lôi Mạch?”

Lôi Mạch chính là tên của đại trưởng lão, Tô Ngạn gọi thẳng tên, liền đại biểu đã căn bản

không còn đối đãi với đối phương như trưởng bối nữa.

Về phần nhẫn trữ vật kia, bên còn rất nhiều tài nguyên tu luyện mà lúc trước Tô Ngạn đi

theo Tần Giác du lịch ở Trung Châu thu thập được, đừng nói bồi dưỡng được một Chí Tôn

cảnh, chính là mười người cũng không có vấn đề gì.

Mắt thấy cảnh tượng này, đại trưởng lão vốn dĩ giống như điên cuồng lập tức ngơ ngác, há to

miệng, á khẩu không trả lời được.

Trong chốc lát, vô số hình ảnh xuất hiện ở trước mắt, đại trưởng lão mờ mịt cúi đầu xuống,

giống như mất hồn.

Lão tổ, ta thật làm sai sao?

https://thuviensach.vn

Giờ này khắc, đại trưởng lão cùng rất nhiều cao tầng của Phong Lôi tông còn chưa ý thức

được, bọn hắn bỏ lỡ rốt cuộc là cái gì.

Cho dù Tô Ngạn đã tự phế tu vi, biến thành người bình thường, nhưng từ phương diện nào

đó mà nói, lại trở nên càng thêm phù hợp với truyền thừa Chân Thần, nếu như nói trước kia

Tô Ngạn cần mấy chục năm mới có thể đi vào Chí Tôn cảnh, như vậy hiện tại thì chỉ cần mấy

năm, thậm chí ngắn hơn!

“Tiền bối, chúng ta đi thôi.”

Tô Ngạn chỉ muốn mau chóng rời đi nơi này.

“Đi? Đi đâu?”

Bỗng nhiên, chân trời vang tiếng cười lạnh, trùng trùng điệp điệp, xuyên kim liệt thạch!

Đám người sững sờ, Băng Trác còn chưa chết?

Hô!

Gió lạnh mạnh mẽ cuốn tới, cùng bông tuyết phủ đầy trời, bao phủ toàn bộ Phong Lôi tông,

phàm là võ giả bị bông tuyết đụng phải, trừ Băng Khung Thương cùng đám người Tần Giác

https://thuviensach.vn

ra, đều là dừng lại tại chỗ, không thể động đậy!

Nhìn như bông tuyết nho nhỏ, lại dường như nặng hơn ngàn cân!

“Đây là. . . Phong Tuyết lĩnh vực của Băng Tuyền trưởng lão!”

Băng Khung Thương đại hỉ:

“Băng Tuyền trưởng lão, người tới rồi!”

Lời còn chưa dứt, bên người Băng Khung Thương bỗng nhiên xuất hiện hai lão giả, trường

bào màu xanh da trời bên trên thêu ba mảnh bông tuyết, địa vị hiển nhiên trên cả Băng

Khung Thương.

“Khung Thương, ngươi không sao chứ.”

Một tên lão giả trong đó hỏi.

“Không có việc gì.”

Nhìn thấy hai người, Băng Khung Thương hưng phấn nói năng lộn xộn:

“Băng Hộ trưởng lão, người cũng tới!”

“Ừm, Khung Thương.”

Lão giả được xưng Băng Hộ gật đầu nói:

“Chuyện vừa rồi chúng ta đều nhìn thấy, tiếp theo liền giao cho chúng ta đi.”

bookmark_add Chương 393: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Ta Đổi Ý

https://thuviensach.vn

Phiên bản Dịch · 1642 chữ

“Tiếp theo giao cho chúng ta đi.”

Băng Hộ tự tin nói.

“Được!”

Nghe vậy, Băng Khung Thương lập tức không chút do dự dẫn theo thủ hạ lui lại.

Người khác có lẽ không rõ, nhưng Băng Khung Thương lại biết, Băng Tuyền cùng Băng Hô

đều là cường giả Thánh cảnh hàng thật giá thật!

Không chỉ có như thế, cho dù trong Thánh cảnh, hai người cũng thuộc về người nổi bật tuyệt

đối!

Kỳ thật trước đó, Băng Khung Thương liền biết gia tộc bên kia lại phái cường giả Thánh cảnh

tới, nếu không chỉ bằng vào thực lực của Băng Trác, căn bản không có khả năng chỉnh hợp

Nam cảnh, chỉ riêng lão tổ Thiên Cơ tông kia, Băng Trác liền không nhất định đánh thắng

được.

Chỉ là Băng Khung Thương không nghĩ tới, gia tộc sẽ một lần xuất động hai Thánh cảnh, mà

còn là hai trưởng lão cao tầng Băng Tuyền, Băng Hộ!

https://thuviensach.vn

Lần này, Tần Giác chết chắc!

Thẳng đến khi Băng Khung Thương rời khỏi phạm vi lĩnh vực của hai người, Băng Tuyền mới

quay đầu nhìn về phía Tần Giác, từ trên cao nhìn xuống nói:

“Ha ha, nghĩ không ra Nam cảnh lại ẩn giấu một cường giả Thánh cảnh, thú vị đó.”

menu

Trước Tiếp

“Sát hại hộ pháp của Băng Tộc ta, vốn nên lập tức xử tử, bất quá ta có thể cho ngươi một cơ

hội.”

Dừng một chút, Băng Tuyền cười nói:

“Từ giờ trở đi, vì Băng Tộc làm việc ngàn năm, tha cho ngươi khỏi chết.”

Một cường giả Thánh cảnh, vô luận đặt ở chỗ nào của Linh Ương giới cũng đáng giá coi

trọng, cho nên Băng Tuyền nhịn không được có ý muốn lôi kéo, về phần Băng Trác, nếu như

Tần Giác đồng ý, chết thì chết.

Nếu như Tần Giác không đồng ý, vẫn sẽ là lý do để bọn hắn động thủ.

“Thật có lỗi, không hứng thú.”

https://thuviensach.vn

Tần Giác lắc đầu cự tuyệt.

“Người trẻ tuổi, tu hành không dễ, tuyệt đối không được tự tìm đường chết.”

Băng Hộ đôi mắt nhắm lại, điềm nhiên nói.

“Thật sao?”

Tần Giác châm chọc nói.

“Muốn chết!”

Băng Hộ giận dữ, một bàn tay trực tiếp chụp xuống!

So với công kích của Băng Trác, Băng Hộ không thể nghi ngờ là khủng bố hơn gấp mười, gấp

trăm lần!

Chỉ một thoáng, gió tuyết đầy trời ngưng tụ, hóa thành đại thủ che khuất bầu trời, bao phủ

phạm vi ngàn dặm, có ý muốn san bằng toàn bộ Phong Lôi tông thành bình địa!

Nơi xa, Băng Khung Thương khẩn trương, một chưởng này bổ xuống, chẳng phải là ngay cả

Tô Ngạn cũng chết sao?

“Tiền bối, đừng…”

Đại trưởng lão Lôi Mạch bị bông tuyết dừng lại tại chỗ, mặt mũi tràn đầy tuyệt vọng, nhưng

https://thuviensach.vn

mà Băng Hộ phảng phất không nhìn thấy đại trưởng lão, tiếp tục thao túng đại thủ hướng

Tần Giác vồ tới.

Đại thủ còn chưa rơi xuống,tóc Tần Giác đã bị thổi bay về sau, tay áo bay lên, giống như tiên

nhân.

Đối mặt một kích kinh thiên của Băng Hộ, Tần Giác lơ đãng nói:

“Dẫn Tô Ngạn về Huyền Ất Sơn trước.”

Thời khắc này Tô Ngạn vừa mới tự phế tu vi, suy yếu vô cùng, đừng nói xuyên qua thông đạo

không gian, ngay cả đi đường cũng có chút khó khăn.

“Vâng.”

Thí Đạo dùng linh lực bao trùm Tô Ngạn, sau đó mang theo Tô Ngạn bay vào thông đạo

không gian Tần Giác đã mở trước đó.

Cùng lúc đó, kim quang nở rộ!

Ầm ầm!

Không có bất kỳ ngoài ý muốn gì, đại thủ bị kim quang cắt thành vô số mảnh, nháy mắt sụp

đổ!

https://thuviensach.vn

Thấy thế, cao tầng Phong Lôi tông nhao nhao nhẹ nhàng thở ra, nếu là một chưởng này

chứng thực, Phong Lôi tông liền xong đời.

Một bên khác, Băng Khung Thương nội tâm mừng thầm, vừa muốn nhắc nhở Băng Hộ không

nên thương tổn Tô Ngạn, đột nhiên phát hiện, Tô Ngạn không thấy!

Tình huống này là sao?

“Hửm? Hai nữ nhân kia đâu?”

Băng Hộ nhíu mày, cũng ý thức được không đúng.

“Chẳng lẽ thừa cơ thi triển bí pháp chạy rồi?”

Băng Tuyền kinh ngạc.

“Không có khả năng!”

Băng Hộ thề thốt bác bỏ:

“Nếu như là bí pháp, ta không có khả năng không phát hiện được.”

“Ây… Cũng đúng.”

Băng Tuyền khẽ gật đầu, hắn vừa rồi xác thực không có phát giác được dị thường.

“Mặc kệ, xử lý tên này trước rồi lại nói, ”

Hừ lạnh một tiếng, Băng Hộ lười suy nghĩ nhiều, lại là một chưởng vung ra!

https://thuviensach.vn

Ầm ầm!

Lần này, Tần Giác không có lựa chọn phòng thủ, hắn vỗ vỗ trên thân bông tuyết, cách không

điểm nhẹ.

Bạch!

Kim quang bắn ra, nhẹ nhõm phá hủy công kích của Băng Hộ, lập tức trong ánh mắt khiếp sợ

của Băng Hộ, xuyên qua cánh tay của hắn, biến mất không thấy gì nữa!

Phốc phốc!

Quỷ dị chính là, kim quang sau khi xuyên qua cánh tay của Băng Hộ, không có máu tươi chảy

ra, nhưng dần dần hiện ra khe hở ánh sáng, đồng thời nhanh chóng lan tràn ra ngoài, trải

rộng toàn thân!

“Cái này. . . Cái này. . .”

Mặt mũi Băng Hộ tràn đầy hoảng sợ, thống khổ cực độ làm ngũ quan hắn đã hoàn toàn vặn

vẹo, nhìn qua khủng bố vô cùng.

“Cứu ta…”

Lời còn chưa dứt, thân thể Băng Hộ ầm vang nổ tung, giống như pháo bông lộng lẫy!

https://thuviensach.vn

Một chiêu, Băng Hộ vẫn lạc!

Toàn trường tĩnh mịch!

“Làm sao có thể?”

Băng Tuyền khó có thể tin há to mồm.

Băng Hộ chết rồi?

Cho dù khó mà tiếp nhận, nhưng cho dù Băng Tuyền dùng linh thức lục soát bao nhiêu lần,

đều cũng tìm không được khí tức của Băng Hộ nữa!

Làm sao có thể?

Miểu sát Thánh cảnh?

Tên này rốt cuộc là quái vật gì!

Không kịp nghĩ nhiều, Băng Tuyền vội vàng thôi động linh lực, thi triển bí pháp, muốn bỏ

chạy!

Đến lúc này, liền xem như ngớ ngẩn cũng có thể nhìn ra, Tần Giác tuyệt không chỉ có Thánh

cảnh đơn giản như vậy!

Đáng tiếc, Tần Giác sát ý đã quyết, căn bản không có ý định thả hắn đi.

Oanh!

https://thuviensach.vn

Kim quang hiện lên, Băng Tuyền và Băng Hộ cùng nổ thành pháo hoa, thần hồn câu diệt!

Đến tận đây, hai cường giả Thánh cảnh đến từ Băng Tộc, toàn bộ bỏ mình!

Hai người vẫn lạc, gió tuyết giữa thiên địa lập tức đình chỉ, phảng phất chưa từng tồn tại, cao

tầng Phong Lôi tông cũng khôi phục năng lực hành động, chỉ bất quá đám bọn hắn vẫn đứng

tại chỗ không dám loạn động, sợ Tần Giác sẽ coi bọn họ làm mục tiêu tiêu diệt.

Cho tới giờ khắc này, những cao tầng Phong Lôi tông này mới ý thức được, 'bạn' của Tô

Ngạn, rốt cuộc cường đại cỡ nào!

"Không có khả năng. . . Không có khả năng. . ."

Băng Khung Thương tự lẩm bẩm, ngây ra như phỗng.

"Lúc đầu không muốn giết ngươi."

Tần Giác đôi mắt nhẹ liếc, thản nhiên nói:

"Bất quá ta hiện tại đổi ý."

Bành!

Sau một khắc, Băng Khung Thương theo sát phía sau Băng Hộ, Băng Tuyền, nổ thành sương

mù máu, chết không thể chết lại.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, còn có những cường giả Băng Tộc còn lại.

Ngắn ngủi nửa phút, một lực lượng đủ để quét ngang Nam cảnh, cứ như vậy bị Tần Giác giết

sạch.

Làm xong những thứ này, Tần Giác phảng phất người không việc gì, quay người đi vào không

gian thông đạo, đồng thời thuận tay phong kín nó.

Dù sao, về sau cũng không dùng đến.

Nửa ngày, đại trưởng lão Lôi Mạch rốt cục kịp phản ứng, hắn đảo mắt một vòng, khàn giọng

nói:

“Vừa rồi xảy ra chuyện gì? Là ta đang nằm mơ sao?”

“...”

Tất cả trưởng lão hai mắt nhìn nhau, không biết nên trả lời thế nào.

...

Huyền Ất Sơn, sườn đồi.

Phốc!

Tô Ngạn phun ra một ngụm máu tươi, mềm nhũn đổ xuống, nếu không phải có truyền thừa

https://thuviensach.vn

Chân Thần chèo chống, chỉ sợ đã trọng thương hôn mê từ lâu.

“Kỳ thật, ngươi không cần thiết tự phế tu vi.”

Tần Giác thở dài.

“Không, kia là ta thiếu Phong Lôi tông, ta hẳn là nên trả bọn hắn.”

Tô Ngạn cười nói:

“Với lại ta chưa bao giờ nhẹ nhõm giống như bây giờ.”

Nói là Tô Ngạn tự phế tu vi, chẳng bằng nói là tránh thoát gông xiềng, về sau mặc kệ Phong

Lôi tông như thế nào, đều cùng nàng không còn có bất kỳ quan hệ gì!

“Tốt a.”

Tần Giác bất đắc dĩ:

“Tiếp theo ngươi định làm gì?”

“Ta…”

Do dự một chút, Tô Ngạn cúi đầu nói ra:

“Ta muốn gia nhập Huyền Ất Sơn.”

Bây giờ Tô Ngạn không chỗ có thể đi, lại mất hết tu vi, cũng chỉ có thể lựa chọn gia nhập

Huyền Ất Sơn.

Không đợi Tần Giác mở miệng, Tô Ngạn nói tiếp:

https://thuviensach.vn

“Ta có thể từ đệ tử ngoại môn bình thường nhất đi lên, cho dù là tạp dịch cũng được!”

“Ồ? Từ tông chủ của Phong Lôi tông biến thành tạp dịch, ngươi xác định nguyện ý?”

Tần Giác cười mỉm.

“Ta xác định!”

Tô Ngạn cắn răng nói.

“Tốt, từ giờ trở đi, ngươi chính là thành viên của Huyền Ất Sơn.”

bookmark_add Chương 395: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Lễ Vật

Phiên bản Dịch · 1573 chữ

Ngay lúc tộc trưởng Băng Tộc hạ lệnh trong vòng trăm năm không được phép bước vào Nam

cảnh, Tô Ngạn cũng đã khôi phục xong thương thế, từ trong sân đi ra.

Mất đi tu vi Chí Tôn cảnh, Tô Ngạn giờ phút này lộ ra nhìn qua rất gầy yếu, nhưng khí chất

lại không giảm ngược lại còn tăng, có thể xưng ba trăm sáu mươi độ không góc chết.

Chỉ bất quá so với Tô Ngạn khiến cho người ta cảm giác cao lãnh trước kia, Tô Ngạn hiện tại

https://thuviensach.vn

không thể nghi ngờ có chút ôn hòa, tựa như chị gái nhà bên.

Cho tới nay, Tần Giác nhìn thấy nữ nhân, có thể so với Tô Ngạn có thể nói lác đác không có

mấy, nhất là phương diện dáng người.

“Tiền bối.”

Tô Ngạn cẩn thận từng li từng tí đi đến bên cạnh Tần Giác.

“Ừm.”

Tần Giác tựa ở bên lục thạch uống rượu, nghe thấy tiếng của Tô Ngạn, thuận miệng hỏi:

“Có chuyện gì không?”

“Nếu như không phải tiền bối, lần này ta thật không biết nên sao mới tốt.”

Do dự thật lâu, Tô Ngạn ánh mắt phức tạp nói.

Cho tới nay, Tô Ngạn đều coi Phong Lôi tông là nhà của mình, bởi vậy, vì có thể trọng chấn

Phong Lôi tông, không tiếc kiên trì cùng Tần Giác đi du lịch Trung Châu.

menu

Trước Tiếp

Thậm chí lúc tiến vào Phong Lôi trì không kiên trì nổi, hoàn toàn nương tựa vào ý chí mà

https://thuviensach.vn

chèo chống.

Kết quả cuối cùng lại là bị xem như công cụ đi đổi lấy chỗ tốt, có thể thấy được Tô Ngạn có

bao nhiêu tuyệt vọng.

May mà nàng quen biết với Tần Giác, nếu không chỉ sợ căn bản không có lựa chọn nào khác.

“A, chúng ta không phải bạn bè sao?”

Tần Giác cười nói:

“Giữa bạn bè giúp lẫn nhau là chuyện đương nhiên.”

“Chỉ là… Bạn bè thôi sao?”

Nghe vậy, Tô Ngạn có chút thất vọng.

“Ngươi nói cái gì?”

Tần Giác nghi hoặc.

“Không có. . . Không có gì.”

Tô Ngạn gương mặt xinh đẹp ửng đỏ, lắc đầu liên tục.

“...”

Tần Giác nhún vai, tiếp tục uống linh tửu.

Nhìn qua Tần Giác ở bên cạnh tuấn mỹ vô cùng, Tô Ngạn hít một hơi thật sâu, dường như hạ

quyết tâm một quyết định nào đó, vẻ mặt dần dần kiên định.

https://thuviensach.vn

Trước kia nàng không được chọn, hiện tại cho dù thế nào, đều phải cẩn thận nắm chặt cơ

hội!

“Tiền bối!”

“Hửm?”

Tần Giác vừa mới quay đầu, hai mảnh mềm mại liền ngăn trên miệng hắn.

Thơm quá.

Với lại thật ấm áp.

Không đợi Tần Giác kịp phản ứng, hai mảnh mềm mại kia đã rời đi, sau đó Tô Ngạn chạy như

bay đi, trên đầu phun ra một luồng khói trắng, tựa như động cơ hơi nước.

“Ây…”

Nửa ngày, Tần Giác sờ sờ môi của mình, hơi có vẻ ngơ ngác.

Tình huống này là sao?

Mới vừa rồi là Tô Ngạn hôn hắn một cái?

Đây không được tính là phi lễ chớ?

Bất quá… Hình như rất thoải mái?

Tần Giác như có điều suy nghĩ.

Ầm!

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, bên cạnh đột nhiên truyền đến một tiếng vang nhỏ, khiến cho Tần Giác chú ý.

Thì ra là thần quả sáng óng ánh rơi trên nền đất.

Đương nhiên, thần quả không phải trọng điểm, trọng điểm là người cầm.

“Chủ. . . Chủ nhân, các ngươi đang làm cái gì?”

Thí Đạo vẻ mặt chấn kinh.

Tần Giác: “...”

Vì cái gì mỗi lần xảy ra tình huống tương tự, ngươi đều đang ở phụ cận?

“Khụ khụ, ta nói ta không biết, ngươi tin không?”

Thí Đạo: “...”

“Không được! Ta cũng muốn!”

Cắn răng, Thí Đạo kiên định nói.

Tần Giác: “? ? ?”

Sau một khắc, Thí Đạo vọt lên.

“Chờ một chút!”

Lời còn chưa dứt, Thí Đạo đã bổ nhào vào trên người Tần Giác.

“A…...”

Tần Giác chưa hề nghĩ tới, mình có một ngày sẽ bị một thanh kiếm cưỡng hôn!

https://thuviensach.vn

So với Tô Ngạn chuồn chuồn lướt nước, Thí Đạo quả thực hận không thể nuốt sạch Tần Giác

vào trong bụng, rơi vào đường cùng, Tần Giác đành phải cưỡng ép đẩy nàng ra.

“Hắc hắc.”

Làm xong những này, Thí Đạo lập tức lộ ra nụ cười hài lòng, lập tức nhặt lên thần quả trên

đất, đưa cho Tần Giác:

“Chủ nhân, ăn đi.”

“...”

Lau nước bọt trên mặt, Tần Giác nhận thần quả, lần đầu tiên có loại xúc đông muốn hành

hung Thí Đạo.

...

Sau đó mấy ngày, Tô Ngạn tạm thời ở trong sân của Tần Giác, dù sao bên trong có rất nhiều

gian phòng, dù cho thêm Tô Ngạn, Thí Đạo cũng không có gì.

Trong lúc đó Tần Giác cùng Bạch Nghiệp nói chuyện của Tô Ngạn, Bạch Nghiệp đương

nhiên sẽ không cự tuyệt Tô Ngạn gia nhập Huyền Ất Sơn, chỉ là nhớ tới nửa năm trước lời

https://thuviensach.vn

đồn kia truyền khắp Huyền Ất Sơn, làm hại mình bị Tần Giác đánh tơi bời, Bạch Nghiệp nhịn

không được cảm khái, xem ra lời đồn này rất nhanh sẽ thành sự thật!

Đáng nhắc tới chính là, bởi vì tu vi Tô Ngạn mất hết, chỉ có thể làm chút đồ ăn bình thường,

cho nên gần nhất đều là Thí Đạo phụ trách nấu cơm, cái này khiến Thí Đạo rất vui vẻ, cho là

mình cuối cùng cũng 'đánh bại' được Tô Ngạn.

Về phần bế quan tu luyện, đã bị Thí Đạo ném đến lên chín tầng mây từ lâu.

Đương nhiên, Tô Ngạn cũng không có nhàn rỗi, vẫn đang cố gắng tu luyện, ngắn ngủi mấy

ngày, đã từ người bình thường bước vào Hoàng giai đỉnh phong.

Dưới sự trợ giúp của truyền thừa Chân Thần, Tô Ngạn tu luyện Phong Lôi Chi Lực so với ban

đầu ở Phong Lôi tông còn tinh xảo hơn, tin tưởng khôi phục tu vi chỉ là vấn đề thời gian thôi.

Ngày này, Tô Ngạn đang ngồi xếp bằng tại bên trong viện tu luyện, xung quanh chất đống

các loại thiên tài địa bảo, hình thành từng luồng linh khí mắt thường có thể thấy được, từ

bốn phương tám hướng tràn vào trong người Tô Ngạn.

Răng rắc!

https://thuviensach.vn

Giống như pha lê vỡ nứt, Tô Ngạn toàn thân chấn động, khí tức bắt đầu không ngừng kéo

lên, nháy mắt đột phá Hoàng giai!

“Rốt cục thành công tiến giai Huyền giai.”

Nửa ngày, Tô Ngạn mở to mắt, nhìn hai tay của mình, nhẹ nhàng thở ra.

Két!

Cửa viện được mở ra, đi tới một thân ảnh.

“Tiền bối.”

Tô Ngạn vừa muốn nghênh đón, bỗng nhiên dừng lại.

Cho dù trước mắt người này nhìn qua giống Tần Giác y như đúc, ngay cả khí chất đều hoàn

toàn giống nhau, nhưng Tô Ngạn luôn cảm thấy có chỗ nào đó không đúng.

“Chào ngươi.”

Đối phương lễ phép lên tiếng chào hỏi.

“Ây… Chào ngươi, xin hỏi ngươi là…”

Tô Ngạn lui ra phía sau hai bước, hơi có vẻ cảnh giác.

“Ta là Hóa Thân của chủ nhân, tới lấy đồ.”

Nói xong, đối phương tiến vào phòng của Tần Giác.

Hóa Thân?

Tô Ngạn kinh ngạc, khó trách hai người giống nhau như đúc, thì ra là thế.

https://thuviensach.vn

Không bao lâu, ‘Tần Giác’ lại từ trong phòng ra, trong tay nhiều thêm nhẫn trữ vật, rời khỏi

viện lạc.

Thấy thế, Tô Ngạn vội vàng đi theo.

“Chủ nhân.”

Hóa Thân khom mình hành lễ với Tần Giác.

“Đi thôi.”

Tần Giác phất phất tay.

“Vâng.”

Nghe vậy, Hóa Thân xông thẳng tới chân trời, nhanh chóng biến mất ở hư không.

Trải qua gần hai tháng tu luyện, Hóa Thân đã bước vào Chân Thần thượng vị, cách Thần

Vương cảnh còn lại nửa bước.

Phóng nhãn khắp giới nội, trừ Tần Giác ra, không ai là đối thủ của nó, bao gồm cả Thiên Đế.

Lần này Tần Giác lệnh Hóa Thân rời khỏi Linh Ương giới, là vì tiến về Thần Vực, nói cho

Thiên Đế chuyện Huyền Ất Sơn sắp dọn tới Thiên Cung, thuận tiện để Hóa Thân ở trên

https://thuviensach.vn

mảnh đất trống kia kiến tạo một số cung điện cùng phòng ở, thuận tiện đến lúc đó trực tiếp

vào ở.

“Sư phụ, sư phụ.”

Lúc này, Vân Tịch cưỡi Kỳ Lân từ dưới sườn đồi nhảy lên, xém chút mất khống chế đâm vào

tảng đá ở phía xa.

“Sư phụ, ta trở về rồi.”

Vân Tịch đứng trên đầu Kỳ Lân, ngốc mao đung đưa trái phải, cực kì đáng yêu.

Kỳ Lân thì lè lưỡi, miệng lớn thở hổn hển, hiển nhiên mệt không ít.

Tổ hợp quái dị như vậy, thật là khiến người ta dở khóc dở cười.

“Hai người các ngươi mấy ngày nay chạy đi nơi nào vậy?”

Tần Giác cạn lời.

“Hì hì, sư phụ, chúng ta đi rất nhiều nơi, có mang lễ vật cho người.”

Vân Tịch phi thân lên, rơi lên vai Tần Giác:

“Người xem.”

Vỗ vỗ nhẫn trữ vật có thể dùng làm vòng tay, một vật lập tức bắn ra.

bookmark_add Chương 396: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Ganh Đua So Sánh

https://thuviensach.vn

Phiên bản Dịch · 1547 chữ

Ba!

Chén rượu giống như lưu ly từ trong nhẫn trữ vật bắn ra, rơi vào trong lòng Vân Tịch, tinh

xảo vô cùng.

Đáng nhắc tới chính là, trên chén rượu khắc rất nhiều hoa văn,sáng long lanh, nói là chén

rượu, chẳng bằng nói là tác phẩm nghệ thuật.

“Thế nào, sư phụ, đây là ta vì người chuẩn bị.”

Tần Giác: “...”

Đây chính là lễ vật mà ngươi nói?

Một ly rượu?

“Hì hì, sư phụ cũng không nên xem nhẹ chén rượu này a.”

Dường như xem thấu suy nghĩ trong lòng của Tần Giác, Vân Tịch lấy ra một bình linh tửu, đổ

vào chén rượu.

Quỷ dị chính là, mặc kệ Vân Tịch đổ vào bao nhiêu, chén rượu từ đầu đến cuối không có dấu

hiệu tràn ra, thậm chí tới cuối cùng, linh tửu trong bầu rượu đã cạn, chén rượu còn chưa

đầy.

https://thuviensach.vn

“Chén rượu này là dùng phù văn luyện chế, có thể một lần chứa ba bình linh tửu!”

Vân Tịch cười tủm tỉm nói.

Tần Giác: “...”

menu

Trước Tiếp

Mặc dù có thể đựng được ba bình linh tửu quả thật rất thú vị, nhưng đây không phải cởi

quần đánh rắm, vẽ vời thêm chuyện sao?

Thấy Tần Giác mặt không biểu tình, Vân Tịch hơi có vẻ uể oải:

“Sư phụ không vui sao?”

“Ây… Không phải.”

Vì không đả kích Vân Tịch, Tần Giác đành phải miễn cưỡng nở nụ cười, tiếp nhận chén rượu

nói:

“Ta rất thích.”

Nghe vậy, Vân Tịch hai mắt hơi sáng, bỗng nhiên ôm lấy Tần Giác, cao hứng nói:

“Ta liền biết chủ nhân nhất định sẽ thích!”

https://thuviensach.vn

"..."

Sau khi nhận lấy chén rượu, Tần Giác từ trong miệng Vân Tịch biết được, nàng khoảng thời

gian này cùng Kỳ Lân du lịch hơn phân nửa Nam cảnh, với tu vi Chí Tôn cảnh của Vân Tịch,

lại có đồng thuật gia trì, cho dù là cường giả Truyền Kỳ cảnh cũng có thể chống đỡ, phóng

nhãn khắp Nam cảnh, cơ hồ không ai có thể làm gì được nàng.

Nhưng lâu lâu cũng có người không sợ chết nhảy ra, kết quả tự nhiên là bị Vân Tịch tiện tay

diệt sát.

Về phần chén rượu kia, thì là nàng từ trong cửa hàng mua được, xem như thu hoạch ngoài ý

muốn.

Nghe xong Vân Tịch miêu tả, Tần Giác nhịn không được trợn mắt, thì ra lễ vật của mình chỉ

là cái ngoài ý muốn thôi.

"A, Tô Ngạn tỷ tỷ gia nhập Huyền Ất Sơn."

Vân Tịch mặt mũi tràn đầy kinh ngạc.

"Đúng thế."

https://thuviensach.vn

Tần Giác khẽ gật đầu.

“Quá tốt!”

Vân Tịch đại hỉ:

“Về sau liền có thể mỗi ngày ăn đồ ăn Tô Ngạn tỷ tỷ làm.”

Lời còn chưa dứt, Tô Ngạn từ bên cạnh đi tới.

“Tô Ngạn tỷ tỷ!”

Thấy thế, Vân Tịch vội vàng thả người nhào vào lòng Tô Ngạn.

“Chờ một chút.”

Vân Tịch nhíu mày, ý thức được không đúng.

“Tô Ngạn tỷ tỷ, tu vi của tỷ…”

Cho dù giờ phút này Tô Ngạn đã bước vào Huyền giai, nhưng không so được với lúc trước,

quả thực khác biệt vô cùng, Vân Tịch sao có thể nhìn không ra.

“Ha ha, không có gì, chẳng qua là tu luyện lại từ đầu thôi.”

Vuốt vuốt đầu Vân Tịch, Tô Ngạn không quan trọng nói.

Với Tô Ngạn mà nói, tu luyện lại từ đầu không có gì, chẳng qua là vấn đề thời gian mà thôi,

nhưng Phong Lôi tông thì không có may mắn như vậy.

Mất đi thiên tài duy nhất có hi vọng chạm đến Truyền Kỳ cảnh mấy trăm năm qua, bây giờ

https://thuviensach.vn

Phong Lôi tông gần như không có khả năng lại trở về vị trí bốn đại tông môn.

Không chỉ có như thế, bởi vì tộc trưởng Băng Tộc hạ lệnh trong trăm năm không được phép

bước vào Nam cảnh, Phong Lôi tông ngay cả cơ hội được nâng đỡ cũng đã mất đi, tin tưởng

rất nhanh liền sẽ xuống dốc, thẳng đến triệt để rời khỏi lịch sử võ đài.

“Được a…”

Vân Tịch thở dài, chợt giống như là nhớ tới cái gì, vỗ tay nói:

“Đúng rồi! Ta còn mua một thứ, vừa hay có thể đưa cho Tô Ngạn tỷ tỷ.”

“Đưa cho ta?”

Tô Ngạn ngạc nhiên.

“Không sai.”

Không đợi Tô Ngạn kịp phản ứng, Vân Tịch trong tay bỗng nhiên xuất hiện một cây trâm

ngọc, có hai viên thủy tinh, cũng là dùng phù văn luyện chế, có thể dùng làm vũ khí.

Chẳng biết tại sao,nháy mắt nhìn thấy cây trâm ngọc này, Tô Ngạn chợt nhớ tới chiếc gương

đồng mà Tần Giác đưa cho nàng kia, cho đến bây giờ, nàng đều mang theo bên người.

“Tô Ngạn tỷ tỷ đeo lên đi nhất định rất đẹp.”

https://thuviensach.vn

Nói xong, Vân Tịch kéo tóc Tô Ngạn lên, cắm trâm ngọc vào.

“Oa, thật xinh đẹp!”

Vân Tịch kêu to.

“Thật sao?”

Tô Ngạn gương mặt xinh đẹp đỏ bừng, vô thức liếc nhìn Tần Giác, phát hiện đối phương cũng

đang nhìn bên này, vội vàng thu hồi ánh mắt.

“Đương nhiên là thật!”

Liên tục được Vân Tịch tán dương như thế, Tô Ngạn có chút xấu hổ, lập tức chỉ có thể cười

khổ nói:

“Được được được, ta tin tưởng ngươi.”

Bất quá Tô Ngạn rất hiếu kì mình bây giờ rốt cuộc có dáng vẻ gì, thế là lấy gương đồng trong

ngực ra, muốn nhìn một chút.

Trong gương đồng nữ tử khuôn mặt như vẽ, hai má ửng đỏ, con mắt như sao thâm thúy

mênh mông, không giống người ở trần gian.

Kỳ thật cây trâm ngọc kia không tính là vật phẩm quý báu gì, lại vừa đúng khiến khí chất của

https://thuviensach.vn

Tô Ngạn càng thêm ưu nhã, kết hợp với nhau, có thể xưng hoàn mỹ không tì vết!

“Vân Tịch, có lễ vật cho ta hay không?”

Đúng lúc này, Thí Đạo không biết từ nơi nào nhảy ra cười hỏi.

Chỉ là nụ cười kia giống như đang nói, nếu là không có, ngươi liền chết chắc.

Vân Tịch nhịn không được rùng mình một cái, liên tục gật đầu:

“Có có có!”

Bạch!

Hàn quang lấp lóe, một thanh trường kiếm xuất hiện trước mặt Thí Đạo.

“Có thể chứ?”

Vân Tịch thử thăm dò nói.

“Ồ? Đây chính là lễ vật ngươi tặng cho ta?”

Thí Đạo bắt lấy trường kiếm, hai tay kéo nhẹ.

Răng rắc!

Trường kiếm gãy thành hai đoạn, ngay sau đó Thí Đạo vừa vò hai lần, hai đoạn đứt gãy lập

tức vặn vẹo không còn hình dáng, bị ném trên mặt đất, biến thành sắt vụn.

“Đừng có gấp, còn nữa.”

https://thuviensach.vn

Vân Tịch nghĩ là Thí Đạo muốn thứ lợi hại hơn, không ngừng lấy ra các loại vũ khí, nhưng

đừng quên, Thí Đạo bản thân chính làThần khí, làm sao có thể để ý những thứ rác rưởi này?

Bởi vậy Vân Tịch lấy ra một cái, liền bị phá hủy một cái, mắt thấy càng ngày càng nhiều vũ

khí bị phá hủy, nhưng vẫn không để cho Thí Đạo hài lòng.

Chẳng lẽ…

Vân Tịch linh quang lóe lên, xuất ra một cây trâm ngọc không khác cây vừa rồi lắm.

Ngoài dự liệu chính là, lần này Thí Đạo lại không có phá hủy nó.

“Ừm, không sai.”

Thí Đạo tiếp nhận trâm ngọc, cắm ở trên đầu, quay người nói với Tần Giác:

“Chủ nhân, xem được không?”

Vân Tịch: “...”

Tần Giác: “...”

Từ khi nào mà Thí Đạo trở nên thích ganh đua hơn thua như thế rồi?

“Khụ khụ, đẹp lắm.”

Tần Giác bất đắc dĩ.

Nghe vậy, Thí Đạo rốt cục lộ ra nụ cười hài lòng.

https://thuviensach.vn

Ầm ầm!

Đột nhiên, trời tối đen, lôi quang rơi xuống, hiện ra rất nhiều dị tượng, ở không trung xen lẫn

quấn quanh, biến ảo khó lường.

“Chuyện gì xảy ra?”

“Dị tượng thật khủng khiếp, chẳng lẽ có người bước vào Đại Thánh cảnh?”

“Không biết, cho dù tiến giai Đại Thánh, cũng không có đáng sợ như vậy.”

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Linh Ương giới đều bị dị tượng bao trùm, bừng tỉnh vô số cường

giả, ngẩng đầu nhìn trời, lộ ra vẻ mặt khó có thể tin.

Bình thường xuất hiện loại tình huống này, có hai loại khả năng.

Một là có võ giả cao giai đột phá.

Hai là có tuyệt thế thiên tài xuất thế.

Trừ cái đó ra, còn có khả năng thứ ba, đó chính là một võ giả cao giai có được thiên phú

tuyệt thế đang đột phá, trước mắt đến xem, rất có thể thuộc về loại thứ ba.

Tần Giác đưa mắt nhìn lại, nháy mắt bắt được đầu nguồn của dị tượng: Bất Hủ thánh địa.

Đáp án rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, chỉ cần có đủ tài nguyên tu luyện, cho dù ở loại vị diện cấp thấp như Linh Ương

giới này, Long Trẫm cũng có thểdễ dàng đột phá.

bookmark_add Chương 397: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Đại Tai Biến (1)

Phiên bản Dịch · 1683 chữ

Dị tượng ước chừng tiếp tục khoảng chục phút mới chậm rãi tiêu tán, cùng lúc đó, Long

Trẫm cũng thành công đột phá ràng buộc, bước vào Thái Hư đệ lục cảnh.

Mọi người đều biết, Thái Hư thập cảnh có phân chia trên dưới, trong đó dưới ngũ cảnh được

xưng là hạ cảnh, sau ngũ cảnh được xưng là thượng cảnh.

Bởi vậy Long Trẫm mặc dù chỉ vượt qua một cảnh giới, nhưng thực lực lại tăng lên biên độ

lớn, không phải trước đó có thể so sánh.

Bất quá Long Trẫm đồng thời không có dừng lại, mà là tiếp tục tiếp tục tu luyện.

Từ sau khi chứng kiến được uy năng của Tần Giác, Long Trẫm liền biết mình cách đỉnh

phong chân chính còn một đoạn đường rất dài phải đi, tuyệt không thể bởi vì bước vào Thái

Hư đệ lục cảnh liền thỏa mãn.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, bởi vì Long Trẫm không có tận lực giấu diếm, rất nhiều cường giả Linh Ương

giới đã phát giác được đầu nguồn của dị tượng chính là Bất Hủ thánh địa.

Không cần nghĩ cũng biết, khẳng định là bởi vì Long Trẫm.

Vấn đề là, Long Trẫm vài ngàn năm trước đã bước vào Đại Thánh cảnh, hiện tại là tình huống

như thế nào?

“Chẳng lẽ. . . Bất hủ Thánh Chủ đã siêu việt Đại Thánh?”

Có người suy đoán nói.

“Cái gì? Siêu việt Đại Thánh?”

menu

Trước Tiếp

“Không thể nào?”

“Làm sao có thể? !”

Đám người nghị luận ầm ĩ, biểu thị chất vấn.

Trong mắt những võ giả Linh Ương giới này, Đại Thánh cảnh đã là tồn tại không thể chạm,

trong lúc giơ tay nhấc chân thiên băng địa liệt, làm sao có thể còn có cảnh giới mạnh hơn

https://thuviensach.vn

Đại Thánh cảnh?

“Ha ha, chưa hẳn không có khả năng.”

Lúc này, một lão già chống quải trượng nói ra:

“Các ngươi đừng quên, Bất Hủ Thánh Chủ chính là tuyệt thế thiên tài của Linh Ương giới cho

tới nay, tiến giai Đại Thánh cảnh nhanh nhất.”

Lão già dáng vẻ nhìn gần đất xa trời, lại hoàn toàn không người nào dám khinh thị hắn,

nguyên nhân rất đơn giản, lão già là cường giả Thánh cảnh duy nhất ở đây!

Mặt khác, lão già xác thực không có nói sai, chuyện Bất Hủ Thánh Chủ chỉ dùng một trăm

năm liền tiến giai Đại Thánh cảnh ở Linh Ương giới đã không phải bí mật gì từ lâu, thậm chí

bị xem như thần thoại mà truyền tụng, nhận lấy vô số người sùng bái.

Rất nhiều võ giả sở dĩ sẽ đạp lên võ đạo, đều là bởi vì chuyện xưa này.

“Nếu như không có cảnh giới mạnh hơn Đại Thánh, chẳng lẽ mấy ngàn năm qua, Bất Hử

Thánh Chủ từ đầu đến cuối dậm chân tại chỗ?”

Lão nhân nói tiếp ra:

“Các ngươi sẽ không ngây thơ vậy chứ, bên trong vùng hư không này chỉ có một mình đại lục

https://thuviensach.vn

là Linh Ương giới thôi a?”

Lời vừa nói ra, mọi người nhất thời á khẩu không trả lời được.

Phàm là võ giả chạm đến Chí Tôn cảnh đều biết, bên ngoài Linh Ương giới, còn có hư không

mênh mông, nơi đó tràn ngập nguy hiểm, chỉ có cường giả Thánh Vương, thậm chí trên Đại

Thánh cảnh mới có thể lưu lại thời gian dài.

Mà cho dù là Thánh Vương, Đại Thánh, hơi không cẩn thận cũng sẽ vẫn lạc, bởi vậy có thể

thấy được, Đại Thánh kỳ thật cũng không phải là vô địch.

Đối với phản ứng của mọi người, lão nhân rất hài lòng, thế là lại nói:

“Vừa rồi dị tượng các ngươi đều nhìn thấy, căn bản không phải Đại Thánh có khả năng dẫn

động, nếu không có gì ngoài ý muốn, Bất Hủ Thánh Chủ rất có thể đã vượt qua Đại Thánh

cảnh!”

“. . .”

Tình huống tương tự phát sinh ở từng nơi khác của Trung Châu, bao gồm cả tám đại thánh

địa, mười hai Thánh tộc.

Chỉ một thoáng, toàn bộ Trung Châu vì thế mà chấn động, Bất Hủ thánh địa càng là trở

https://thuviensach.vn

thành cấm địa tuyệt đối của thế lực khắp nơi.

Dù sao, Long Trẫm vừa mới tấn cấp Đại Thánh, liền đã có thể nhẹ nhõm miểu sát cường giả

cùng giai, huống chi hiện tại?

Cho dù còn không cách nào xác nhận rốt cuộc Long Trẫm có đột phá hay không, nhưng

không người nào muốn mạo hiểm.

Nhất là Thuần Dương Thánh Chủ, bởi vì từng bị Long Trẫm cảnh cáo, dọa đến xém chút trốn

đi, may mà hắn lúc trước đề nghị, thả đi Lạc Vi Vi, nếu không chỉ sợ không được bao lâu,

Long Trẫm liền sẽ đánh tới cửa.

Chỉ là Thuần Dương Thánh Chủ sao cũng nghĩ không thông, Lạc Vi Vi làm sao có dính líu tới

Long Trẫm được?

Chẳng lẽ Long Trẫm thích trâu già gặm cỏ non, coi trọng hậu duệ này của hắn?

Thuần Dương Thánh Chủ như có điều suy nghĩ.

. . .

Thần giới, Xích Tinh Hải.

https://thuviensach.vn

Cái gọi là Xích Tinh Hải, thật ra là một vùng tinh không không giới hạn, từ vô số đại lục, tinh

cầu tạo thành, chỉ bất quá đều đã mất sạch linh khí, ngay cả chút dấu hiệu sinh mệnh cũng

không có.

Ở thời kỳ thượng cổ, nơi này từng có văn minh phi thường phồn hoa, nhưng thời kỳ Thượng

Cổ kết thúc, văn minh nơi này cũng biến mất theo, phảng phất chưa từng tồn tại.

Đồng thời cho đến nay không ai biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Giờ phút này, Xích Tinh Hải đã biến thành chiến trường Tu La, chiến trường của Vạn Thần

đình cùng Thiên Thần tộc.

Thần quang chói mắt bao phủ mấy chục vạn dặm xung quanh, giống như mặt trời óng ánh

chói mắt.

Dưới Thần quang, hai chiếc chiến hạm khổng lồ giằng co, giống như cự thú chiếm cứ hư

không, dữ tợn đáng sợ.

Mà xung quanh chiến hạm, còn có các loại chiến hạm cỡ nhỏ lít nha lít nhít, cùng linh khí

phi hành, bầu không khí giương cung bạt kiếm, tựa hồ lúc nào cũng có thể sẽ ra tay đánh

https://thuviensach.vn

nhau.

“Thiên lão đầu, ngươi thật muốn cùng Vạn Thần đình ta khai chiến sao?”

Tôn Ngộ Không người mặc Hoàng Kim Tỏa Tử Giáp,đầu đội Phượng Sí Tử Kim Quan, chân

đạp Ngẫu Ti Bộ Vân Ngoa, cầm trong tay Kình Thiên Trụ, giống như cửu thiên Thần minh,

nhìn thẳng lão giả đối diện, ngữ khí bất thiện.

“Ha ha, Tôn Ngộ Không, ngươi không cảm thấy Vạn Thần đình các ngươi gần đây khuếch

trương tốc độ quá nhanh sao?”

Lão giả hai tay chắp ra sau, lạnh lùng nói.

So với Tôn Ngộ Không, lão giả không thể nghi ngờ có vẻ hơi gầy yếu, nhưng khí thế lại không

hề yếu, hai người chỉ đứng ở nơi đó, không gian liền không chịu nổi vặn vẹo sụp đổ.

“Cái này hình như không có liên quan gì tới Thiên Thần tộc các ngươi thì phải?”

Tôn Ngộ Không cười nhạo.

“Ngươi quên Thiên Thần tộc chúng ta chính là thủ hộ giả của Thần giới à?”

Lão giả không trả lời mà hỏi lại.

https://thuviensach.vn

Tôn Ngộ Không sững sờ, biểu lộ quái dị:

“Ý của ngươi là, muốn chế tài ta?”

“Không sai.”

Lão giả hiên ngang lẫm liệt mà nói:

“Ngắn ngủi mấy tháng, đã có mấy chục thế lực bị Vạn Thần đình các ngươi hủy diệt, hôm

nay, ta liền thay những người vô tội kia báo thù!”

Nghe xong lão giả khẳng khái phân trần, Tôn Ngộ Không cười nói:

“Ngươi có thời gian rỗi này, không bằng đi giúp những thế lực phụ thuộc Thiên Thần tộc các

ngươi bị cướp đoạt tài nguyên đi.”

“Làm càn!”

Lão giả gầm thét.

“Hừ, muốn gán tội cho người khác sợ gì không có lý do, đã ngươi muốn chiến, vậy Vạn Thần

đình ta phụng bồi!”

Tôn Ngộ Không cười lạnh.

Lúc trước bởi vì có Thiên Cung, tạo thế chân vạc, ai cũng không dám làm loạn, nếu không

https://thuviensach.vn

rất dễ dàng ngao cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi.

Nhưng bây giờ Thiên Cung bị hủy diệt, thế cục vốn dĩ ổn định lập tức bị đánh vỡ, cả hai khó

tránh khỏi sẽ thấy ngứa mắt đối phương.

Cộng thêm vì tranh đoạt lãnh thổ của Thiên Cung, Vạn Thần đình cùng Thiên Thần tộc

nhiều lần va chạm, Thiên Thần tộc từ trước đến nay tự xưng 'thủ hộ giả' của Thần giới sao có

thể khoan nhượng, thế là liền trực tiếp tuyên chiến với Vạn Thần đình!

"Rất tốt, ta đã muốn lĩnh giáo côn thuật của ngươi từ lâu."

Lão giả bàn tay nhẹ xoa, đạo đạo thần quang nở rộ, nhanh chóng ngưng tụ thành một thanh

kiếm, phóng xuất ra sát cơ vô tận!

"Ha ha, đã như vậy, thì cũng đừng trách lão Tôn ta không khách khí."

Tôn Ngộ Không ngửa mặt lên trời cười to, không có chút nào e ngại.

Đơn thuần chiến đấu, Tôn Ngộ Không cho tới bây giờ chưa sợ qua ai!

Mắt thấy chiến đấu sắp triển khai, nơi xa đột nhiên truyền đến dao động không gian kịch

liệt, như là như sóng biển nện xuống!

Oanh!

https://thuviensach.vn

Một chút chiến hạm cỡ nhỏ lúc này không chịu nổi mà bạo tạc, may mà võ gải bên trong tu

vi đủ mạnh, tất cả đều thành công chạy thoát, không có thương vong.

“Chuyện gì xảy ra?”

Tôn Ngộ Không cùng lão giả đều hơi kinh hãi, quay đầu nhìn lại.

Cùng lúc đó, vòng dao động không gian thứ hai mang theo lực lượng to lớn bàng bạc cuốn

tới!

bookmark_add Chương 398: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Đại Tai Biến (2)

Phiên bản Dịch · 1651 chữ

Ầm ầm!

So với dao động không gian vòng thứ nhất, vòng thứ hai không thể nghi ngờ càng khủng bố

hơn, ngay cả hư không cũng không chịu nổi, nhao nhao vỡ vụn, giống như lỗ đen không giới

hạn, muốn thôn phệ thiên địa!

“Chuyện gì đã xảy ra?”

“Đó là cái gì?”

“Mau mở ra kết giới!”

https://thuviensach.vn

Không kịp nghĩ nhiều, hai chiếc chủ hạm lập tức mở ra kết giới, bao phủ lại linh khí phi hành

của trận doanh bên mình.

Ầm!

Sau một khắc, dao động không gian mạnh mẽ đụng vào kết giới, nhanh chóng xuất hiện từng

tầng gợn sóng, khuếch tán ra ngoài, kết giới vốn dĩ không thể phá vỡ lại lập tức lung lay sắp

đổ, tựa như có thể sụp đổ bất kỳ lúc nào.

Thấy thế, Tôn Ngộ Không cùng lão giả đều là con ngươi híp lại, lộ ra vẻ mặt khiếp sợ.

Phải biết, kết giới phòng ngự bên trên chủ hạm chính là được tạo thành từ vô số phù văn,

cho dù là cường giả Thần Vương cảnh cũng rất khó phá hủy, mà dao động không gian vừa rồi

kia, lại xém chút nghiền nát nó, nói một cách khác, dao động không gian kia rất có thể đã

đạt tới Thần Vương!

menu

Trước Tiếp

“Đáng chết, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

https://thuviensach.vn

Tôn Ngộ Không cắn răng, muốn xông tới tìm hư thực.

Nhưng ngay sau đó, vòng dao động không gian thứ ba giáng lâm!

Lần này so vòng thứ hai còn đáng sợ hơn, ven đường những nơi đi qua, tinh cầu, đại lục,

thiên thạch, toàn bộ hóa thành tro tàn tiêu tán,

“Không được!”

Không chút do dự, Tôn Ngộ Không giơ tay lên, một gậy vung ra!

Trong chốc lát, kim quang vạn trượng nở rộ, uy lực huy hoàng, khiến vạn vật ảm đạm, chúng

sinh mất tiếng!

Ầm ầm!

Toàn bộ Xích Tinh Hải chấn động theo, dao động không gian hơi chậm lại, cũng không có

dừng lại, Tôn Ngộ Không thì ngược lại, bị mạnh mẽ đánh bay ra ngoài, giống như ngôi sao

nháy mắt biến mất ngay cuối tầm mắt.

“Cái này. . .”

Lão giả trợn mắt hốc mồm.

Là tộc trưởng Thiên Thần tộc, Thiên Hỗn Cơ rất rõ Tôn Ngộ Không cường đại cỡ nào, nếu

https://thuviensach.vn

như không phải đạt được món đồ kia, mình tuyệt sẽ không trực tiếp tuyên chiến với Vạn

Thần đình.

Mà Tôn Ngộ Không thế mà trực tiếp bị dao động không gian kia đánh bay ra ngoài, nói đùa

cái gì?

Không đợi Thiên Hỗn Cơ kịp phản ứng, Tôn Ngộ Không rất nhanh lại bay trở về, khóe môi rỉ

ra chút máu, hô lớn:

“Mau trốn!”

Bạch!

Chỉ thấy bàn tay lớn của Tôn Ngộ Không vồ một cái, cuốn lên tất cả chiến hạm của trận

doanh Vạn Thần đình, nháy mắt đi xa.

Mắt thấy dao động không gian càng ngày càng gần, Thiên Hỗn Cơ rốt cục lấy lại tinh thần,

vội vàng cuốn lên chiến hạm của trận doanh Thiên Thần tộc, hướng phía ngoài Xích Tinh Hải

bay đi.

Ầm ầm!

https://thuviensach.vn

Một lát sau, Tôn Ngộ Không cùng Thiên Hỗn Cơ sau khi ra bên ngoài hư không Xích Tinh

Hải, mà sau lưng bọn hắn, Xích Tinh Hải đã triệt để hủy diệt, cái gì cũng không còn, phảng

phất chưa từng tồn tại.

“. . .”

Mắt thấy cảnh tượng này, toàn trường yên tĩnh, nhất là những võ giả chỉ có Thái Hư cảnh, cơ

hồ không dám tin vào hai mắt mình.

Đến tột cùng là tồn tại gì, mới có thể một lần phá hủy toàn bộ tinh vực?

May mà tiếp theo không có vòng dao động không gian thứ tư, nếu không chỉ sợ nửa Thần

giới cũng bị liên lụy.

“Thiên lão đầu, Thiên Thần tộc các ngươi không phải từ trước đến nay tự xưng là thủ hộ giả

của Thần giới sao, có biết chuyện gì xảy ra không?”

Quệt máu nơi khóe miệng, Tôn Ngộ Không dò hỏi.

Mặc dù ba phút trước bọn hắn còn giương cung bạt kiếm, lúc nào cũng có thể ra tay đánh

nhau, nhưng bây giờ lại sóng vai mà đứng, giống như bạn cũ nhiều năm không gặp, nơi nào

còn dáng vẻ đối chọi gay gắt như vừa rồi.

https://thuviensach.vn

“Không biết.”

Thiên Hỗn Cơ lắc đầu cười khổ:

“Ta cũng chưa từng gặp phải.”

Nghe vậy, Tôn Ngộ Không nhíu mày, lâm vào trầm tư.

Thiên Hỗn Cơ hẳn là võ giả cho đến trước mắt nhiều tuổi nhất ở Thần giới, từ thời kỳ

Thượng Cổ vẫn sống đến bây giờ, chống đỡ Thiên Thần tộc, cũng chính vì vậy, mới tự xưng

thủ hộ giả của Thần giới, ngay cả hắn cũng chưa từng gặp qua, chuyện hiển nhiên không có

đơn giản như vậy.

“Nếu không, chúng ta qua xem thử đi.”

Một lát sau, Tôn Ngộ Không đề nghị.

“Ngươi xác định?”

Nhìn qua nơi xa Xích Tinh Hải vặn vẹo vỡ vụn, Thiên Hỗn Cơ hơi có vẻ do dự.

Từ cảnh tượng vừa rồi có thể nhìn ra, dao động không gian kia lực phá hoại mạnh vô cùng,

dưới tình huống còn chưa làm rõ, Thiên Hỗn Cơ thực tế không muốn mạo hiểm.

https://thuviensach.vn

“Thế nào, sợ sao?”

Tôn Ngộ Không châm chọc nói.

“Đánh rắm! Ai nói lão tử sợ!”

Thiên Hỗn Cơ giận dữ, nhưng lập tức liền ý thức được mình bị mắc lừa.

“Đã như vậy, thì đi thôi.”

Tôn Ngộ Không trầm lặng nói.

“. . .”

Hít một hơi thật sâu, Thiên Hỗn Cơ cắn răng nói:

“Ta có thể cùng ngươi đi vào chung, bất quá nói trước, nếu như gặp phải nguy hiểm gì, ta

cũng mặc kệ ngươi.”

“Ha ha, yên tâm đi, Thiên lão đầu, ta cho dù chết ở bên trong, cũng không cần ngươi hỗ trợ.”

Tôn Ngộ Không cười nhạo.

Đạt thành hiệp nghị, hai người nhìn nhau, lập tức mở ra kết giới, thả người bay vào bên trong

Xích Tinh Hải đang vặn vẹo vỡ vụn.

Tạch tạch tạch!

https://thuviensach.vn

Vừa mới bước vào phạm vi Xích Tinh Hải, kết giới của hai người liền rung động nhè nhẹ, hình

như có thứ vô hình đang công kích bọn hắn, nhưng lại nhìn không thấy, sờ không được, quả

thực không thể tưởng tượng.

“Mau nhìn, nơi đó có ánh sáng.”

Tôn Ngộ Không chỉ vào chỗ sâu, thấp giọng nói.

Trong mảnh vỡ vụ vặn vẹo này, hư không đen nhánh thâm thúy, ánh sáng kia lộ ra chướng

mắt vô cùng, muốn không chú ý cũng khó.

Thế là hai người lại bay qua chỗ ánh sáng.

Nhưng mà không ngừng tiếp cận, hai người rất nhanh liền ý thức được đúng, căn bản không

phải ánh sáng gì cả, mà là một cái thông đạo!

Đúng lúc này, trong thông đạo đi ra một thân ảnh, người mặc chiến giáp màu đen, sau lưng

mọc ra hai cánh, bất quá không phải cánh chim, mà là cánh thịt, đồng thời mọc ra bốn cánh

tay, nhìn qua dữ tợn đáng sợ, tựa như ác ma đến từ địa ngục.

Trọng yếu nhất chính là, sinh vật quái dị này lại có cảnh giới Thái Hư đệ thập cảnh!

https://thuviensach.vn

Sau đó là cái thứ hai, cái thứ ba, cái thứ tư. . . Trong chớp mắt, đến hàng vạn sinh vật quái dị

xuyên qua thông đạo, xuất hiện trước mặt hai người Tôn Ngộ Không!

Không chỉ có như thế, trong những sinh vật quái dị kia có một số có hai cánh dài, thuộc về

cấp bậc thủ lĩnh, chính là cường giả Bán Thần cảnh.

Khi hai người Tôn Ngộ Không nhìn thấy những sinh vật quái dị này, những sinh vật quái dị

này cũng chú ý tới hai người, vốn là xấu xí gương mặt lập tức lộ ra bộ mặt hung ác, gầm thét

phóng tới hai người!

“Đáng chết! Đây là thứ quỷ gì!”

Tôn Ngộ Không huy động Kình Thiên Trụ, nhẹ nhõm nghiền sát sinh vật quái dị đến gần.

Mặc dù những sinh vật quái dị này đều là Thái Hư đệ thập cảnh, Bán Thần cảnh, nhưng trước

mặt Tôn Ngộ Không cùng Thiên Hỗn Cơ lại có hơi chút nhỏ yếu, căn bản không có sức

chống cự nào.

Không đến chục giây, đã có mấy ngàn sinh vật quái dị chết tại trong tay hai người, đây là

https://thuviensach.vn

dưới tình huống hai người lo lắng tiếp theo sau sẽ có thứ nguy hiểm hơn xuất hiện, không có

xuất ra toàn lực.

Chỉ là trong thông đạo từ đầu đến cuối liên tục không ngừng tuôn ra càng nhiều sinh vật

quái dị, vô cùng vô tận , mặc cho Tôn Ngộ Không cùng Thiên Hỗn Cơ giết chết bao nhiêu,

cũng sẽ có càng nhiều sinh vật quái dị tre già măng mọc xông lên, giống như hoàn toàn

không cảm giác được sợ hãi.

Cuối cùng, Tôn Ngộ Không nhịn không được, Kình Thiên Trụ trong tay đón gió tăng trưởng,

trực tiếp bao trùm tất cả sinh vật quái dị, bao gồm cả thông đạo kia!

Thấy thế, Thiên Hỗn Cơ vội vàng thối lui, sợ bị tác động đến.

Ầm ầm!

Kim quang lóa mắt hiển hiện, so với lúc đối kháng với dao động không gian trước đó còn

cường hãn hơn, mà hễ sinh vật quái dị nào bị kim quang soi sáng, cho dù đẳng cấp gì, tất cả

đều thần hồn câu diệt!

https://thuviensach.vn

Ngay khi Tôn Ngộ Không chuẩn bị phá hủy thông đạo, khói đen mờ mịt, áp lực mênh mông

bỗng nhiên càn quét ra!

bookmark_add Chương 399: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Đại Tai Biến (3)

Phiên bản Dịch · 1618 chữ

Áp lực mênh mông càn quét ra, một đại thủ linh lực đột nhiên duỗi ra, hời hợt bắt lấy Kình

Thiên Trụ , khiến cho không cách nào tới gần thông đạo.

“Cái gì?”

Tôn Ngộ Không khẽ giật mình, vội vàng cưỡng ép rút Kình Thiên Trụ trở về.

May mà đối phương không có ý cùng Tôn Ngộ Không cướp đoạt, nếu không tuyệt đối không

có khả năng đơn giản như vậy.

Thấy thế, Thiên Hỗn Cơ lập tức thôi động linh lực, tràn ngập cảnh giác.

Có thể tiếp được một kích chính diện của Kình Thiên Trụ, người đến tuyệt đối sẽ không thấp

hơn Thần Vương thượng vị.

Quả nhiên, chỉ thấy trong thông đạo bay ra một sinh vật quái dị thân cao hai mét, sau lưng

https://thuviensach.vn

mọc lên tám cánh, khí tức không kém hai người Tôn Ngộ Không, Thiên Hỗn Cơ chút nào, trừ

xấu xí ra, có thể nói uy phong lẫm liệt.

Không giống với sinh vật tạp binh quái dị vừa rồi, sinh vật quái dị này càng giống tướng quân

hơn.

“Hương vị thật tươi mới.”

Sinh vật quái dị liếm môi một cái, lộ ra vẻ mặt say mê.

“. . .”

Tôn Ngộ Không cùng Thiên Hỗn Cơ hai mắt nhìn nhau, không rõ tên này đang nói cái gì.

“Nơinàychínhlàmụctiêulầnnàycủachúngtasao?“menu

Trước Tiếp

Nơi này chính là mục tiêu lần này của chúng ta sao?

Lại là một thanh âm vang lên, trong thông đạo lần nữa bay ra một sinh vật quái dị, cũng đạt

tới Thần Vương thượng vị, đồng thời mi tâm ở giữa có con mắt thứ ba, rất quỷ dị.

Tôn Ngộ Không sắc mặt hơi trầm xuống, nội tâm bỗng nhiên có loại dự cảm không tốt.

https://thuviensach.vn

“Xem ra tựa hồ còn nhỏ yếu hơn trong tưởng tượng rất nhiều.”

Sinh vật quái dị thứ ba bay ra, vẫn là Thần Vương thượng vị.

“Hắc hắc, bệ hạ thế nhưng là thích nhất loại vị diện tươi mới này.”

Con thứ tư!

Khi Tôn Ngộ Không cùng Thiên Hỗn Cơ kịp phản ứng, trước mặt đã xuất hiện bốn Thần

Vương thượng vị!

Không chỉ có như thế, trong thông đạo vẫn đang liên tục không ngừng bay ra ngoài hằng hà

vô số sinh vật quái dị, phảng phất vô cùng vô tận!

“Cái này. . .”

Thiên Hỗn Cơ há to miệng, trong lúc nhất thời khiếp sợ nói không ra lời.

Một bên khác, sinh vật quái dị tám cánh nói:

“Bớt nói nhiều lời, tốc chiến tốc thắng, trước tiên giải quyết hai tên trước mắt này, sau đó

giống với trước kia, giết sạch toàn bộ sinh linh của vị diện này.”

“Được!”

Nhận được mệnh lệnh, ba sinh vật quái dị còn lại nháy mắt phân tán ra, vây Tôn Ngộ Không

cùng Thiên Hỗn Cơ vào giữa, chặt đứt tất cả đường lui.

https://thuviensach.vn

“Đáng chết!”

Thiên Hỗn Cơ vẻ mặt

khó coi, làm sao cũng không nghĩ tới lại đột nhiên nhảy ra bốn quái vật Thần Vương thượng

vịhậnkhôngthểtrựctiếpthitriểnbípháp bỏchạy

vị, hận không thể trực tiếp thi triển bí pháp bỏ chạy.

Nếu như chỉ có ba con, Thiên Hỗn Cơ có lẽ có thể nương theo món đồ kia, cùng Tôn Ngộ

Không liên thủ miễn cưỡng chống lại, nhưng bốn tên, thực tế bất lực.

Huống chi, có thể tu luyện tới Thần Vương thượng vị, lại có mấy ai là kẻ yếu? Ai biết đối

phương có thủ đoạn đặc thù gì hay không?

“Trốn đi.”

Do dự nửa ngày, Thiên Hỗn Cơ nói.

“Trốn? Trốn nơi nào?”

Tôn Ngộ Không hỏi lại:

“Ngươi không nghe thấy sao, bọn hắn muốn giết sạch toàn bộ sinh linh của vị diện này, mặc

kệ chạy trốn tới đâu đều là chết!”

Thiên Hỗn Cơ lập tức á khẩu không trả lời được.

https://thuviensach.vn

Thấy Thiên Hỗn Cơ trầm mặc, Tôn Ngộ Không lại nói:

“Đừng quên, ngươi là thủ hộ giả của Thần giới.”

“. . .”

Lần đầu tiên Thiên Hỗn Cơ cảm thấy cái danh xưng thủ hộ giả của Thần giới này vướng víu

như thế.

Bất quá có một số lời Tôn Ngộ Không xác thực nói không sai, những sinh vật quái dị này hiển

nhiên không thuộc về Thần giới, mà điều bọn hắn muốn làm, chính là giết sạch toàn bộ sinh

linh của vị diện này!

Cho dù Thiên Hỗn Cơ hiện tại thi triển bí thuật đào tẩu, cuối cùng vẫn là sẽ bị bắt tới, đến

lúc đó, rất có thể cũng không phải là hai đánh bốn, mà là một chọi bốn.

Hít một hơi thật sâu, Thiên Hỗn Cơ rất nhanh đưa ra quyết định:

“Tốđãhậậhúliềùbáidịàhiếđấđếù!”

“Tốt, đã như vậy, vậy chúng ta liền cùng bọn quái dị này chiến đấu đến cùng!”

“Muốn tổn thương sinh linh Thần giới, trước hết bước qua xác ta!”

Thiên Hỗn Cơ đến cùng cũng là cường giả đã sống trên trăm vạn năm, liên tục lọt vào Tôn

https://thuviensach.vn

Ngộ Không trào phúng, nơi nào có thể khoan nhượng?

Dù sao, ai mà chẳng từng nhiệt huyết?

“Ha ha ha, tốt, đây mới là ‘chiến thần Tây Thiên’ ta đã từng biết đến chứ!”

Tôn Ngộ Không ngửa mặt lên trời cười to.

Bởi vì trời Thần tộc ở vào tinh vực Thần giới Tây Thiên, cho nên thật lâu trước đó, Thiên Hỗn

Cơ có phong hào là chiến thần Tây Thiên, khi đó Thiên Hỗn Cơ vừa mới tiến giai Thần

Vương, có thể nói hăng hái, bây giờ đã qua mấy chục vạn năm.

Nghe tới Tôn Ngộ Không gọi mình là chiến thần Tây Thiên, Thiên Hỗn Cơ hơi sững sờ, ngay

cả chính hắn đều đã quên phong hào xa xưa này.

Từ khi nào, mình lại biến thành hiện tại bộ dáng này?

Thiên Hỗn Cơ nghĩ không ra, bất quá kia đều không trọng yếu, bởi vì từ giờ khắc này, chiến

thần Tây Thiên lại trở về!

“Nghĩ không ra có một ngày, hai chúng ta cũng cóthểkề vai chiến đấu.”

Thiên Hỗn Cơ cười nói.

Ngay lúc hai người chuẩn bị động thủ, một thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện trước mặt bọn

hắn, lặng yên không một tiếng động.

https://thuviensach.vn

Người tới quần áo mộc mạc, tóc trắng như tuyết, hai con ngươi lóe ra thần quang, đúng là lão

giả tiên phong đạo cốt.

“Hai người các ngươi, mau mau rời khỏi nơi này.”

Lão giả không thể nghi ngờ nói.

“Là ngươi?”

Tôn Ngộ Không kinh ngạc.

“Các ngươi quen nhau?”

Thiên Hỗn Cơ vẻ mặt ngơ ngac.

Tôn Ngộ Không đương nhiên quen lão giả, hai tháng trước, lúc Tần Giác rút ra Kình Thiên

Trụ, lão giả thế nhưng là vẫn đi theo bên cạnh Tần Giác.

Lúc ấy Tôn Ngộ Không không có quá để ý lão giả, không nghĩ tới sẽ gặp nhau lần nữa ở đây.

“Ừm, hai người các ngươi nhanh rời đi đi.”

Mặc lão nhẹ gật đầu, lặp lại.

Hắn sở dĩ sẽ xuất hiện ở đây, tự nhiên là bởi vì cảm nhận được giới vực Thần giới bị cưỡng ép

xé mở, lúc đầu Mặc lão dự định trước quan sát một đoạn thời gian, nhưng sau khi hắn nhìn

https://thuviensach.vn

thấy những sinh vật quái dị, quyết định trực tiếp đứng ra.

“Rời đi? Vì cái gì?”

Tôn Ngộ Không nhíu mày.

“Những tà ma dị giới này không phải là thứ hai người các ngươi có thể đối phó.”

Mặc lão nói:

“Hạo kiếp sắp tới, nhanh đi giới nội tìm Tần Giác Tần tiền bối, nếu không chúng ta đều phải

chết.”

Có thể để cho Mặc lão Thần Vương Chứng Đạo nói ra câu nói này, có thể thấy được tà ma dị

giới cường đại cỡ nào.

“Tà ma dị giới?”

Tôn Ngộ Không mờ mịt nháy nháy mắt, đây là hắn lần đầu tiên nghe được cái từ ngữ này.

Mặc lão thực tế lười giải thích, dứt khoát bàn tay vung khẽ, trực tiếp đưa hai người ra ngoài.

Bên ngoài Xích Tinh Hải, Tôn Ngộ Không cùng Thiên Hỗn Cơ thân hình đột nhiên xuất hiện,

có thể nhìn thấy trong mắt đối phương là ngơ ngác.

https://thuviensach.vn

“Chuyện gì vừa xảy ra?”

Hai người lập tức phát hiện, bọn hắn càng không có cách nào lại tiến vào Xích Tinh Hải!

“Nhất định là vị lão nhân kia bố trí kết giới.”

Tôn Ngộ Không trầm giọng nói.

“Đúng rồi, hắn để chúng ta đi giới nội tìm Tần Giác Tần tiền bối gì đó, đó là ai?”

Thiên Hỗn Cơ hiếu kì.

“Tần Giác. . . Tần tiền bối. . .”

Tôn Ngộ Không tự lẩm bẩm, bỗng nhiên mở to hai mắt.

Tần Giác không phải là thiếu niên đã rút Kình Thiên Trụ kia ra sao?

Bây giờ suy nghĩ một chút, Mặc lão lúc ấy tựa hồ đích xác gọi Tần Giác tiền bối.

Ầm ầm!

Đúng lúc này, bên trong Xích Tinh Hải đột nhiên truyền đến gợn sóng năng lượng kịch liệt,

kinh thiên động địa, nếu không phải có kết giới ngăn cản, chỉ sợ mấy tinh vực xung quanh

đều bị phá hủy!

Linh lực kinh khủng như vậy, hiển nhiên không phải xuất từ kia bốn sinh vật tám cánh kia.

https://thuviensach.vn

Mặc lão đến cùng đang chiến đấu với thứ gì?

“Làm sao bây giờ?”

Thiên Hỗn Cơ nhịn không được hỏi.

“Đi tìm Tần Giác!”

Mặc dù không rõ đến tột cùng chuyện gì đã xảy ra, nhưng bây giờ cũng chỉ có thể lựa chọn

titởMặlã

tin tưởng Mặc lão.

bookmark_add Chương 400: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Nhanh Đi Mời Tần Tiền Bối

Phiên bản Dịch · 1637 chữ

Ầm ầm!

Thần quang lóa mắt nở rộ, linh lực kinh khủng hủy diệt, nhanh chóng khếch tán ra ngoài, sau

đó lại đâm vào kết giới, sinh ra tầng tầng gợn sóng, suýt nữa vỡ vụn.

Mặc lão phun ra một ngụm máu tươi, bay ngược ra, khí tức thẳng tắp hạ xuống.

“Mặc Minh, nhiều năm không gặp, nghĩ không ra ngươi lại trốn ở loại thế giới nhỏ yếu này.”

Đối diện, một sinh vật quái dị sau lưng mọc ra mười hai cánh, toàn thân bao trùm giáp giống

https://thuviensach.vn

như lưu ly miệng phun máu tươi, bị thương không nhẹ, nhìn qua còn thê thảm hơn cả Mặc

lão.

“A Khắc Tư, ngươi thế mà bước vào cảnh giới Chứng Đạo Thần Vương.”

Mặc lão sắc mặt âm lãnh, trầm giọng nói.

“Ha ha, Thánh Ma tộc chúng ta chỉ cần thôn phệ đầy đủ linh khí, liền có thể không ngừng

mạnh lên, căn bản không cần tu luyện.”

Sinh vật quái dị tên là A Khắc Tư cười nói:

“Mặt khác, quên nói cho ngươi, bệ hạ chúng ta đã thành công tiến giai Hợp Đạo Thần

Vương.”

“Cái gì?”

Nghe vậy, Mặc lão khó có thể tin nói:

“Các ngươi rốt cuộc hủy diệt bao nhiêu vị diện?”

menu

Trước Tiếp

“Hủy diệt bao nhiêu vị diện?”

A Khắc Tư nghiêm túc suy tư:

https://thuviensach.vn

“Nhớ không rõ.”

“Bất quá nói đi cũng phải nói lại, còn muốn đa tạ ngươi đây.”

Mặc lão sững sờ, cám ơn ta, có ý tứ gì?

A Khắc Tư nói tiếp:

“Nếu như không phải ngươi đánh bại bệ hạ, bệ hạ cũng sẽ không điên cuồng thôn phệ các

loại vị diện, muốn vượt qua ngươi như vậy.”

A Khắc Tư càng nói càng kích động, đến cuối cùng cơ hồ giống như điên cuồng, nhịn không

được ngửa mặt lên trời cười to.

Mấy chục vạn năm trước, Mặc lão bởi vì nhàm chán, từng du lịch vạn giới, mà trong lúc đó

từng tiến vào một vị diện tên là ‘Thánh Ma Giới’, cũng chính là những đầu nguồn cho những

sinh vật quái dị này.

Thánh Ma tộc ngay lúc đó lãnh tụ là Thông Thiên Thần Vương, tự nhận vô địch thiên hạ,

không để bất cứ kẻ nào vào mắt, kết quả lại bị Mặc lão dễ dàng đánh bại, không hề có lực

hoàn thủ.

Về phần A Khắc Tư,khó khăn lắm mới đạt Thần Vương thượng vị, trước mặt Mặc lão ngay cả

https://thuviensach.vn

sâu kiến cũng không bằng.

Nghĩ không ra mấy chục vạn năm trôi qua, A Khắc Tư lại cường đại đến loại trình độ này, nếu

không phải Mặc lão nắm giữ rất nhiều thủ đoạn, lại vừa mới lĩnh ngộ được thứ mới, xém chút

bị A Khắc Tư trọng thương!

“Sớm biết như thế, ta nên giết sạch toàn bộ các ngươi!”

Mặc lão cắn răng.

“Đáng tiếc, đã muộn.”

A Khắc Tư nhếch miệng cười nói:

“Hiện tại, không còn có ai có thể ngăn cản Thánh Ma tộc chúng ta!”

“Bất quá. . . Nếu như ngươi nguyện ý gia nhập Thánh Ma tộc, ta có lẽ có thể cân nhắc cầu

tình với bệ hạ, tha cho ngươi một mạng.”

“Hừ, không nên đắc ý quá sớm, Hợp Đạo Thần Vương cũng không chỉ có một mình bệ hạ của

các ngươi!”

Mặc lão lạnh lùng nói.

“Ồ? Thật sao?”

https://thuviensach.vn

Chỉ nghe một tiếng cười khẽ, Mặc lão lập tức dừng lại tại chỗ, không thể động đậy.

“Ta cũng muốn nhìn xem, nơi nào có cái thứ hai.”

“. . .”

. . .

Biên giới Thần giới, không gian có chút vặn vẹo, Tôn Ngộ Không cùng Thiên Hỗn Cơ ở giữa

đi tới, vẻ mặt cực kì ngưng trọng.

Sau lưng bọn hắn, còn đi theo bốn tên Chân Thần thượng vị, đến từ Vạn Thần đình cùng

Thiên Thần tộc.

“Nghe kỹ, các ngươi sau khi tiến vào giới nội, nhất định phải nhanh tìm tới người này, mời

hắn đến đây hỗ trợ, nếu không toàn bộ Thần giới đều sẽ hủy diệt.”

Tôn Ngộ Không giao một viên thủy tinh cầu cho bốn tên Chân Thần thượng vị, nghiêm túc

dặn dò.

Trong thủy tinh cầu ghi chép kỹ dung mạo cùng khí tức của Tần Giác, có thể tốc độ nhanh

nhất khóa chặt mục tiêu, trừ cái đó ra, lần trước gặp qua Tần Giác Trư Thiên Bồng cũng

https://thuviensach.vn

thình lình ở trong đội ngũ.

“Vâng!”

Bốn cường giả Chân Thần cảnh nhìn nhau, vội vàng tiếp nhận thủy tinh cầu.

Bởi vì Tôn Ngộ Không cùng Thiên Hỗn Cơ đều là Thần Vương, không cách nào tiến vào giới

nội, cho nên chỉ có thể để bốn tên Chân Thần thượng vị đi hoàn thành nhiệm vụ.

Bốn tên Chân Thần thượng vị đều là thành viên hạch tâm của các loại thế lực, tuyệt đối

không có khả năng có bất kỳ vấn đề.

“Yên tâm giao cho ta đi, Hầu ca.”

Trư Thiên Bồng vỗ vỗ ngực, thề son sắt nói.

“Ừm, càng nhanh càng tốt.”

Tôn Ngộ Không khẽ gật đầu.

Sau đó, bốn người Trư Thiên Bồng lập tức thi triển bí pháp, xuyên qua kết giới giới vực, tiến

vào giới nội.

Đưa mắt nhìn bốn người biến mất, Thiên Hỗn Cơ thở dài:

“Một sinh linh giới nội, thật sự có thể cứu vớt Thần giới sao?”

“Trừ tin tưởng vị lão giả kia, chúng ta bây giờ còn có lựa chọn khác sao?”

https://thuviensach.vn

Tôn Ngộ Không cười khổ.

Mặc dù không rõ ràng Tần Giác rốt cuộc có cảnh giới gì, nhưng có thể khẳng định, Tần Giác

đã có thể dễ dàng rút ra Kình Thiên Trụ của hắn, tu vi hiển nhiên trên Thần Vương.

Mà Thần Vương phổ thông là không cách nào tiến vào giới nội.

Đột nhiên, Thiên Hỗn Cơ sắc mặt hơi biến.

“Làm sao rồi?”

Tôn Ngộ Không hỏi thăm.

“Cấm chế ta bố trí bên ngoài Xích Tinh Hải bị hủy.”

Thiên Hỗn Cơ khàn giọng nói.

Lời vừa nói ra, không khí lập tức lâm vào yên tĩnh.

Vừa mới qua đi nửa ngày thời gian, vị lão giả kia liền thua sao?

Không đợi hai người kịp phản ứng, một luồng ý chí khổng lồ khó mà hình dung được đánh

tới, nện trên thân hai người!

. . .

Linh Ương giới, Nam cảnh, Huyền Ất Sơn.

https://thuviensach.vn

Giờ này khắc này, Tần Giác đang nằm ở sườn đồi bên cạnh nhàn nhã uống rượu, hoàn toàn

không biết chuyện xảy ra ở Thần giới, gió nhẹ nhẹ nhàng thổi qua, bạch y tung bay, giống

như tiên nhân.

“Ai, thật nhàm chán a.”

Duỗi lưng một cái, Tần Giác tự lẩm bẩm.

Có lẽ là bởi vì thời gian gần đây Tần Giác kinh lịch quá nhiều, đến lúc rảnh rỗi luôn cảm thấy

có chút nhàm chán.

Cách đó không xa, Tô Ngạn cùng Vân Tịch hai mắt nhắm chặt, đều đang tu luyện, chỉ có Thí

Đạo cầm thực đơn, đang nghiên cứu nguyên liệu nấu ăn mới.

Thực tế khó có thể tưởng tượng, đây là đã từng Thần Khí cao cao tại thượng, chẳng thèm

dòm ngó tới đồ ăn kia.

Tóm lại, hết thảy đều lộ ra yên tĩnh, không có nửa điểm dị thường.

“Thật muốn gặp được một đối thủ ngang nhau, đánh một trận cho đã.”

Nhấp một ngụm linh tửu, Tần Giác nhịn không được cảm khái.

Không biết trên thế giới này, có cái gọi là Hợp Đạo Thần Vương không?

https://thuviensach.vn

Tần Giác có chút chờ mong.

Bất quá coi như thật sự có, đoán chừng hắn cũng không gặp được, dù sao người ta không thể

nào tìm tới cửa được a?

“Ha ha, đi ngủ.”

Cứ như vậy, trong bất tri bất giác mấy ngày trôi qua.

. . .

. . .

“Giới nội đều tìm hết cả, chỉ còn lại nơi này.”

Trong hư không, một nam tử chỉ vào Linh Ương giới phía dưới, mở miệng nói.

Chính là bị một trong bốn Chân Thần thượng vị được Tôn Ngộ Không, Thiên Hỗn Cơ phái

tới.

Trải qua mấy ngày tìm kiếm, bọn hắn đã tìm hết giới nội, chỉ còn lại Linh Ương giới trước

mắt.

“Đáng chết, nơi này vì sao có tầng kết giới linh thức căn bản là không có cách thăm dò.”

Một người khác phàn nàn.

“Nếu không có gì ngoài ý muốn, vị Tần tiền bối kia hẳn là ngay ở chỗ này.”

https://thuviensach.vn

Trư Thiên Bồng khẳng định nói.

“Làm sao ngươi biết?”

Đồng bạn bên cạnh hỏi thăm.

“Ngay cả linh thức của chúng ta cũng không thể thăm dò, trừ vị Tần tiền bối kia, còn có thể

là ai?”

Trư Thiên Bồng hỏi lại.

“. . .”

Ách. . . Hình như đúng là như vậy.

“Tiếp theo làm sao bây giờ?”

“Công kích kết giới.”

Hơi chút trầm ngâm, Trư Thiên Bồng đáp:

“Vị tiền bối kia sau khi phát hiện nhất định sẽ ra xem xét.”

Thế là bốn tên Chân Thần thượng vị thôi động linh lực, bắt đầu công kích kết giới bên ngoài

Linh Ương giới.

Phanh phanh phanh!

Thẳng đến lúc này, bọn hắn mới ý thức được, độ chắc chắn của kết giới vượt xa bọn hắn

https://thuviensach.vn

tưởng tượng , mặc cho bọn hắn công kích kiểu gì cũng không nhúc nhích tí nào, thậm chí sẽ

sinh ra lực phản chấn.

Công kích tiếp tục ước chừng hai phút, trong lúc ngủ Tần Giác mở to mắt, thân hình lấp lóe,

nháy mắt xuất hiện bên ngoài kết giới.

Đối mặt với linh lực phô thiên cái địa rơi xuống, Tần Giác tiện tay vung khẽ, hóa giải nó.

bookmark_add Chương 401: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Quyết Đấu Đỉnh Cao (1)

Phiên bản Dịch · 1602 chữ

Hô!

Kim quang hiện lên, như là mặt trời chói chang càn quét ra, hóa giải tất cả linh lực, không có

nhấc lên chút gợn sóng.

Cùng lúc đó, Tần Giác chau mày, sát ý nghiêm nghị.

Bốn tên Chân Thần thượng vị đột nhiên xuất hiện ởđây, đồng thời điên cuồng công kích kết

giới, hiển nhiên kẻ đến bất thiện.

“Tần tiền bối, Tần tiền bối, người cuối cùng cũng ra!”

Thấy thế, Trư Thiên Bồng vội vàng bay đi.

https://thuviensach.vn

“Là ngươi?”

Tần Giác kinh ngạc:

“Ngươi tại sao lại ở chỗ này?”

“Tiền bối, chúng ta cũng không phải là cố ý công kích kết giới này, mà là bây giờ không có

biện pháp khác, Thần giới… Thần giới sắp hủy diệt, xin tiền bối xuất thủ cứu giúp!”

Trư Thiên Bồng mở đầu vội nói.

“Cái gì?”

Tần Giác sững sờ, có chút ngơ ngác.

Thần giới sắp hủy diệt rồi?

Tình huống này là sao?

menu

Trước Tiếp

Theo như hắn biết, Thần giới có hai Thần Vương thượng vị tọa trấn, mà thiên đạo pháp tắc

của Thần giới không cho phép tồn tại vượt qua Thần Vương thượng vị bước vào, làm sao lại

bị phá hủy?

https://thuviensach.vn

Trừ phi đối phương là Chứng Đạo Thần Vương, có thể tự do xuyên qua vạn giới.

Bất quá có Mặc lão ở đó, coi như bị Chứng Đạo Thần Vương xâm lấn, cũng hẳn là có thể

chống lại mới đúng.

Hoặc là Mặc lão nổi điên rồi?

Đương nhiên, còn có loại khả năng thứ ba.

Thần giới lọt vào tập kích của Hợp Đạo Thần Vương!

Nghĩ tới đây, Tần Giác không khỏi có chút chờ mong.

“Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, nói rõ ràng!”

Bình phục tâm tình một chút, Tần Giác nghiêm mặt nói.

“Cái này. . . Tình huống cụ thể ta cũng không rõ lắm, nhưng Hầu ca nói cho chúng ta biết,

nếu như không mời người đi hỗ trợ, toàn bộ Thần giới đều sẽ hủy diệt.”

Trư Thiên Bồng nhanh chóng nói ra:

“Hi vọng tiền bối có thể cứu vớt Thần giới!”

Tần Giác: “...”

Nói cả nửa ngày, ngay cả xảy ra chuyện gì cũng không biết.

Nếu không phải Tần Giác có thể thông qua linh thức nhìn Trư Thiên Bồng không có nói dối,

https://thuviensach.vn

chỉ sợ thật muốn hoài nghi có phải là đang gạt hắn.

“Đúng rồi.”

Dường như nhớ tới cái gì, Trư Thiên Bồng lấy

ra một quả thủy tinh cầu nói:

“Hầu ca nói, là người này để chúng ta tới tìm ngươi.”

Nói xong, Trư Thiên Bồng đưa linh lực vào, thủy tinh cầu lập tức bắn ra một thân ảnh.

Tần Giác theo tiếng kêu nhìn lại, nao nao, thân ảnh trong thủy tinh cầu chiếu ra đúng là Mặc

lão!

“Ngươi xác định là người này để các ngươi tới tìm ta?”

Tần Giác rốt cục ý thức được mức độ nghiêm trọng của sự việc.

Phải biết, Mặc lão thế nhưng là Chứng Đạo Thần Vương, ngay cả hắn cũng muốn cầu cứu

Tần Giác, địch nhân kia mạnh đến mức nào?

“Ừm!”

Trư Thiên Bồng gật đầu, hắn từng gặp Mặc lão, cho nên khi Tôn Ngộ Không nói đến lão giả,

Trư Thiên Bồng nháy mắt liền nghĩ.

https://thuviensach.vn

“Ta hiểu rồi, đi thôi.”

Tần Giác trịnh trọng nói.

“Đa tạ tiền bối!”

Trư Thiên Bồng đại hỉ:

“Chúng ta đã mở thông đạo không gian xong…”

Lời còn chưa dứt, liền bị Tần Giác phất tay đánh gãy:

“Thông đạo không gian quá

chậm.”

“? ? ?”

Thông đạo không gian còn chậm?

Không đợi Trư Thiên Bồng kịp phản ứng, Tần Giác vẫy tay một cái, trước mặt lập tức ngưng

tụ ra một cánh cửa không gian, nối thẳng tới chỗ giao giới giữa giới nội cùng Thần giới.

“...”

Bốn tên Thần Vương thượng vị hai mặt nhìn nhau, đều là có thể nhìn thấy kinh ngạc trong

mắt đối phương.

Trong nháy mắt mở ra một cánh cửa không gian vượt qua ức vạn tinh không, làm sao làm

https://thuviensach.vn

được?

Cho tới giờ khắc này, bọn hắn mới hiểu được, vì sao phải xin Tần Giác giúp cứu vớt Thần

giới!

Xuyên qua cánh cửa không gian, Tần Giác đưa tay đánh một quyền.

Tạch tạch tạch!

Kết giới giới vực lập tức giống như đậu hũ vỡ vụn, bày ra một lỗ hổng đường kính trăm mét,

tiếp lấy Thần giới.

Trư Thiên Bồng: "..."

"..."

Vốn dĩ đang chuẩn bị thi triển bí pháp bốn tên Chân Thần thượng vị nháy mắt trợn mắt hốc

mồm, khiếp sợ nói không ra lời.

Cánh cửa không gian cũng coi như thôi đi, còn có thể cưỡng ép đánh vỡ kết giới giới vực?

Có lầm hay không?

"Các ngươi còn đứng ngây ra đó làm gì, không đi thì sẽ khép lại."

Tần Giác nhắc nhở.

"A a a."

https://thuviensach.vn

Bốn người bỗng nhiên bừng tỉnh, vội vàng lại xuyên qua kết giới giới vực.

“Hửm?”

Tần Giác đảo mắt một vòng, cau mày nói:

“Chuyện gì xảy ra? Vì sao không có chút khí tức sinh mệnh nào.”

Ánh mắt chiếu tới chỗ nào đều một mảnh âm u đầy tử khí, giống như U Minh Địa Ngục, cho

dù là tinh cầu, hay là đại lục, đều không có chút dấu hiệu sinh mệnh nào, phảng phất bốc hơi

khỏi nhân gian.

Không chỉ có như thế, ngay cả linh khí lưu động xung quanh cũng biến thành cực kì mỏng

manh, phảng phất lúc nào cũng có thể biến mất, khác biệt rất lớn với trong tưởng tượng của

Tần Giác.

“Cái này. . . Năm ngày trước lúc chúng ta tiến vào giới nội còn không phải như vậy.”

Trư Thiên Bồng ngạc nhiên.

Năm ngày trước còn không phải như này?

https://thuviensach.vn

Tần Giác như có điều suy nghĩ, năm ngày ngắn ngủi, có thể biến Thần giới thành bộ dáng

như thế, xem ra chuyện quả nhiên không đơn giản như vậy.

“Tộc trưởng đại nhân bọn hắn không có sao chứ?”

Hai tên Chân Thần thượng vị đến từ Thiên Thần tộc mặt mũi tràn đầy lo lắng.

“Yên tâm, Hầu ca cùng Thiên lão đều là Thần Vương thượng vị, sẽ không nguy hiểm gì đâu.”

Trư Thiên Bồng an ủi.

Bởi vì chưa hề tiếp xúc với cảnh giới trên Thần Vương cảnh, cho nên hắn thấy, cho dù Thần

giới phát sinh đại tai biến, cũng uy hiếp không được hai người.

“Không nhất định.”

Tần Giác tản ra linh thức, trầm lặng nói:

“Độ cường hãn của đối phương, vượt xa các ngươi tưởng tượng.”

Trên thực tế, còn có một câu Tần Giác không nói, đó chính là hắn từ phụ cận cảm nhận được

khí tức Tôn Ngộ Không cùng Thiên Hỗn Cơ lưu lại, cùng một luồng năng lượng dao động

không biết tên.

Luồng năng lượng dao động kia, vượt qua Thần Vương thượng vị.

https://thuviensach.vn

Nói một cách khác, Tôn Ngộ Không cùng Thiên Hỗn Cơ hoặc là bị đối phương bắt lấy, hoặc

là đã bị giết chết, không có bất kỳ khả năng chạy trốn gì.

“Cái gì?”

Trư Thiên Bồng khẩn trương:

“Kia Hầu ca…”

“Mặc kệ, đi qua nhìn thử trước.”

Tần Giác lười suy nghĩ nhiều, nhanh chóng bắt lấy nơi xuất phát luồng năng lượng dao động

kia, lần nữa mở ra cánh cửa không gian.

Ngoài dự liệu chính là, luồng năng lượng dao động kia hiện tại lại ở trong Thiên Thần tộc.

Nhìn Thiên Thần tộc trước mắt cơ hồ bị san thành bình địa, hai tên cường giả Thiên Thần

tộc hai mắt giật giật, xém chút đã hôn mê.

“Tại sao có thể như vậy!”

Một người trong đó quát to.

Thiên Thần tộc sừng sững ở Thần giới trên trăm vạn năm, thâm căn cố đế, cường giả vô số,

bằng không thì cũng sẽ không tuyên chiến với Vạn Thần đình, mà giờ khắc này Thiên Thần

https://thuviensach.vn

tộc, trừ một số kiến trúc hạch tâm bên trong ra, cơ bản giống như phế tích.

Trọng yếu nhất chính là, mấy tỉ tộc nhân của Thiên Thần tộc, không còn một mống!

Ánh mắt chiếu tới đâu, đều là tường đổ, còn có rất nhiều sinh vật quái dị dung mạo xấu xí,

khí tức quỷ dị.

Động tĩnh bên này lập tức khiến cho những sinh vật quái dị kia chú ý, phe phẩy cánh, bao

vây đám người Tần Giác lại.

“Đi chết đi!”

Hai tên Thiên Thần tộc giận không kềm được, ngay lập tức lấy ra vũ khí, cùng sinh vật quái

dị chiến đấu.

Ầm ầm!

Những sinh vật quái dị kia chỉ có Thái Hư đệ thập cảnh, căn bản không phải đối thủ của hai

Chân Thần thượng vị, nhưng cho dù bọn hắn giết chết bao nhiêu, cũng có càng nhiều sinh

vật quái dị xuất hiện, mà càng ngày càng mạnh!

Còn tiếp tục như vậy, hai người sớm muộn cũng bị kéo chết.

https://thuviensach.vn

Thở dài, lòng bàn tay Tần Giác nhấc lên kim quang đầy trời, giống như sóng biển tầng tầng

khuếch tán, hễ là sinh vật quái dị tiếp xúc với kim quang, bất kể đẳng cấp gì, nháy mắt bị xoá

bỏ.

Mặc dù không biết những sinh vật quái dị này rốt cuộc là thứ gì, nhưng từ tình huống trước

mắt mà xem, xử lý bọn chúng khẳng định không sai.

bookmark_add Chương 402: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Quyết Đấu Đỉnh Cao (2)

Phiên bản Dịch · 1561 chữ

Khi kim quang tiêu tán, chỗ ánh mắt chiếu tới, đã không nhìn thấy bất cứ bóng dáng của

sinh vật quái dị nào.

Bất quá rất nhanh, cuối tầm mắt lại hiện ra lít nha lít nhít sinh vật quái dị, mà lại tất cả đều

trên Bán Thần cảnh, thậm chí có không ít Chân Thần hạ vị cùng thượng vị!

Năng lượng mạnh mẽ như thế, nếu như không có cường giả Thần Vương cảnh nhúng tay, cơ

hồ có thể quét ngang Thần giới!

Quỷ dị chính là, những sinh vật quái dị này đồng thời không có công kích đám người Tần

https://thuviensach.vn

Giác, mà là nhanh chóng tách ra hai hướng, hình thành một con đường!

Lập tức ba con thú hình thù kỳ dị hình thể cường tráng, mọc ra tám cái cánh xuất hiện ở

trước mặt mọi người.

“Thần. . . Thần Vương?”

Cảm nhận được dao động linh lực trên người đối phương phát ra, hai tên cường giả Thiên

Thần tộc lập tức lộ ra vẻ mặt khiếp sợ.

“Ồ? Thế mà còn có mấy con cá lọt lưới.”

Sinh vật quái dị ở giữa cười nói:

“Xem ra mùi vị không tệ.”

“Hắc hắc, chúng ta tới muộn quá, không có nếm được sinh linh của thế giới này, vừa hay có

thể bù lại một chút tiếc nuối.”

menu

Trước Tiếp

Một sinh vật quái dị khác liếm môi một cái, thèm nhỏ dãi.

“Hai tên bên trái là của ta, còn lại các ngươi phân đi.”

https://thuviensach.vn

Sinh vật quái dị cuối cùng không kịp chờ đợi nói, nghiễm nhiên không có để đám người Tần

Giác vào mắt.

“Vậy ta muốn hai tên bên phải.”

“Được!”

Ba sinh vật quái dị đạt thành hiệp nghị, nhìn nhau, lập tức tách riêng phóng về phía con mồi

của mình

Cùng lúc đó, Tần Giác bàn chân khẽ giậm chân, gợn sóng năng lượng vô hình khuếch tán ra.

Bành!

Bành!

Bành!

Không có bất kỳ ngoài ý muốn gì, ba sinh vật quái dị Thần Vương cảnh cùng nhau bạo liệt,

máu tươi màu xanh giống như pháo bông lộng lẫy, theo gió tiêu tán.

“. . .”

Toàn trường tĩnh mịch!

Đám người Trư Thiên Bồng trợn mắt hốc mồm, cơ hồ không dám tin vào mắt mình.

Không chỉ có là bọn hắn, bao gồm cả những sinh vật quái dị kia.

https://thuviensach.vn

Phải biết, ba sinh vật quái dị Thần Vương cảnh kia chính là tướng quân của bọn hắn, thế mà

cứ như vậy bị miểu sát!

Đối với thứ này, Tần Giác lơ đễnh, lần nữa giẫm chân một cái.

Oanh!

Trong chốc lát, thiên địa xoay chuyển, giống như hư không treo ngược, nháy mắt thôn phệ

tất cả sinh vật quái dị ở đây!

Làm xong những thứ này, Tần Giác hai tay chắp ra sau, giống như nhàn nhã đi dạo, thản

nhiên nói:

“Đi thôi.”

Nói xong,hắn đi đầu đi hướng chỗ Thiên Thần tộc.

Nghe vậy, bốn người Trư Thiên Bồng bỗng nhiên giật mình tỉnh lại, vội vàng đi theo.

Đám người Tần Giác không ngừng xâm nhập, sinh vật quái dị gặp phải cũng càng ngày càng

cường đại, thậm chí ngay cả Thần Vương cảnh ở khắp nơi cũng có thể thấy được.

Mặc dù chỉ là Thần Vương hạ vị, nhưng số lượng nhiều, quả thực không thể tưởng tượng.

“Dừng lại, các ngươi là. . .”

https://thuviensach.vn

Rốt cục, có chỉ sinh vật quái dị Thần Vương thượng vị nhảy ra, đáng tiếc lời còn chưa dứt,

liền bị Tần Giác một tay chụp chết, thần hồn câu diệt.

“. . .”

Bốn người Trư Thiên Bồng hai mắt nhìn nhau, không biết nên làm sao hình dung tâm tình

của mình.

Đến lúc này, liền xem như ngớ ngẩn cũng có thể nhìn ra, Tần Giác khủng bố đến mức nào.

“Chờ một chút, đây không phải là Huyền Dược Các à? Làm sao lại biến thành dạng này!”

Đột nhiên, một cường giả Thiên Thần tộc kêu lên.

Huyền Dược Các chính là nơi Thiên Thần tộc chuyên môn dùng để luyện chế đan dược,

thuộc về công trình hạch tâm, cực kỳ trọng yếu.

Mà giờ khắc này, toàn bộ Huyền Dược Các đã hóa thành phế tích, cái gì cũng không còn,

trên mặt đất còn có rất nhiều vết tích máu tươi, hiển nhiên, trước đây không lâu, nơi này

từng xảy ra chiến đấu rất kịch liệt.

https://thuviensach.vn

Mắt thấy tràng cảnh này, hai cường giả Thiên Thần tộc máu rót con ngươi, linh lực nháy mắt

trở nên cuồng bạo vô cùng, ngay cả vẻ mặt cũng dần dần vặn vẹo, phảng phất hận không thể

muốn đồng vu quy tận với những sinh vật quái dị kia.

Tần Giác không nhiều lời, búng tay một cái, bắn ra hai kim quang, dung nhập vào trong cơ

thể bọn họ, hai người lúc này mới thoáng bình tĩnh.

Dù vậy, vẫn cắn chặt răng, lửa giận ngập trời.

Dù sao, nếu đổi lại là ai nhìn thấy gia tộc mình biến thành bộ dáng này, cũng không thể bình

tĩnh.

Một bên khác, Trư Thiên Bồng thở dài, ánh mắt phức tạp.

Phải biết, năm ngày trước, Thiên Thần tộc vẫn là gia tộc có nội tình thâm sâu, lịch sử lâu dài

nhất ở Thần giới, ai có thể ngờ tới vẻn vẹn qua năm ngày, liền biến thành dạng này?

Đương nhiên, Trư Thiên Bồng hiện tại lo lắng nhất chính là, ngay cả Thiên Thần tộc cũng đã

bị đạp diệt, thế Vạn Thần đình đâu?

“Tốt, mấy người các ngươi tạm thời ở lại nơi này đi.”

Tần Giác phân phó nói.

https://thuviensach.vn

“Vì cái gì?”

Bốn người vô ý thức hỏi.

“Chiến đâu, không phải là chuyện các ngươi có thể tham dự.”

Tần Giác đôi mắt lấp lóe, ý vị thâm trường nói.

“. . .”

Bốn người á khẩu không trả lời được.

Nghiêm túc mà nói, từ lúc xuất hiện ba sinh linh quái dị Thần Vương cảnh kia, liền đã không

phải chỗ bọn hắn có thể tham dự.

Tiếp tục cùng đi theo, rất có thể sẽ biến thành vướng víu.

“Thần giới liền giao cho người, Tần tiền bối.”

Trư Thiên Bồng bịch một tiếng quỳ xuống, trịnh trọng nói.

“Xin Tần tiền bối cứu vớt Thần giới!”

Ba người còn lại thấy thế, cũng không chút do dự quỳ xuống!

“Yên tâm đi.”

Tần Giác đưa tay vung khẽ, đỡ bốn người dậy, sau đó tiếp tục bay vào chỗ sâu Thiên Thần

tộc.

Trước khi đi, Tần Giác không quên dùng kết giới linh lực bao trùm bốn người, phòng ngừa

https://thuviensach.vn

bốn người chút nữa bị tác động đến, hoặc là bị sinh linh quái dị cao giai khác công kích.

“Đến đây vì cái gì?”

Tần Giác vừa mới xâm nhập không bao lâu, một con sinh vật quái dị cao lớn liền ngăn cản

trước mặt hắn, toàn thân bao trùm một mảnh giáp như lưu ly, phía sau có mười hai cái cánh,

che khuất bầu trời, từ trên cao nhìn xuống Tần Giác nói:

“Ta chính là đại đốc quân A Khắc Tư của Thánh Ma tộc, người mạnh nhất ở thế giới này của

các ngươi đã bị chúng ta bắt lấy, thức thời thì ngoan ngoãn đầu hàng, nhìn thực lực của

ngươi, có lẽ có thể tha cho ngươi một mạng.”

Người mạnh nhất thế giới này?

Tần Giác sững sờ:

“Các ngươi bắt Mặc lão?”

“Ngươi biết Mặc Minh?”

A Khắc Tư kinh ngạc.

Tần Giác trầm lặng nói:

“Thả hắn, có lẽ ta có thể tha các ngươi một mạng.”

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, A Khắc Tư giống như nghe thấy chuyện cười:

“Tha ta một mạng? Ha ha ha, ta không nghe lầm chứ.”

“Không sai, hôm nay chính là ngày tận thế của Thánh Ma tộc các ngươi.”

Tần Giác nhún vai.

“Ha ha ha, ngươi không phải chính là Tần tiền bối gì kia trong lời nói của lão Mặc đó chứ?”

Dường như nhớ tới cái gì, A Khắc Tư ngửa mặt lên trời cười to:

“Ta cũng muốn lĩnh giáo một chút cường giả Hợp Đạo Thần Vương này!”

Nói xong, khí thế A Khắc Tư liên tục tăng lên, nháy mắt đạt tới Chứng Đạo Thần Vương,so

với lúc giao thủ với Mặc lão còn cường đại hơn!

“Bằng thực lực của ngươi, hắn không phải là đối thủ của Mặc lão, người bắt hắn không phải

ngươi đi?”

Tần Giác lơ đãng nói.

”

Hừ, bớt nói nhiều lời, tiếp chiêu!”

A Khắc Tư gầm thét một tiếng, khí tức màu đen vô biên điên cuồng tràn ngập ra, nhanh

chóng bao phủ mười vạn dặm xung quanh, hình thành lĩnh vực.

https://thuviensach.vn

Sau một giây, A Khắc Tư đấm ra một quyền, kinh thiên động địa!

Hắn muốn dùng lực lượng tuyệt đối nghiền ép Tần Giác, để Tần Giác ý thức được đại giới

phải trả khi trào phúng hắn!

Đáng tiếc, A Khắc Tư đánh giá thấp Tần Giác, cũng đánh giá cao chính mình.

Tần Giác mặt không biểu tình, duỗi ra một ngón tay.

“Muốn chết!”

A Khắc Tư giận dữ, đây quả thực là nhục nhã trần trụi!

bookmark_add Chương 403: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Quyết Đấu Đỉnh Cao (3)

Phiên bản Dịch · 1597 chữ

Bạch!

Nắm đấm của A Khắc Tư nháy mắt vượt qua vạn mét, đánh vào trên tay Tần Giác.

Trong chốc lát, linh lực cuồng bạo càn quét ra, không gian nhao nhao vỡ vụn, nhấc lên gió

lốc đầy trời, lấy hai người làm trung tâm, nhanh chóng khuếch tán ra ngoài.

A Khắc Tư vẻ mặt dữ tợn, cơ hồ đã có thể tưởng tượng đến bộ dáng chết thảm của Tần Giác.

https://thuviensach.vn

Ầm!

Ngoài dự liệu chính là, hình ảnh trong tưởng tượng chưa từng xuất hiện, A Khắc Tư chỉ cảm

thấy một quyền đánh vào cửu thiên thần thiết, lực phản chấn mãnh liệt làm xương cốt hắn

đứt thành từng khúc, lúc này phun ra một ngụm máu tươi, xém chút đã hôn mê.

May mà A Khắc Tư kịp thời thu lực, mới không có bị trọng thương, dù vậy, vẫn bị thương

không nhẹ.

“Không được!”

Phát hiện được không đúng, A Khắc Tư vội vàng lui lại, lại phát hiện tay của mình đã bị Tần

Giác bắt lấy, căn bản không thể động đậy.

“Buông ta ra!”

A Khắc Tư liều mạng giãy dụa, đáng tiếc mặc cho hắn dùng lực như thế nào, đều không thể

động đậy được.

Thời khắc ngàn cân treo sợi tóc, A Khắc Tư không kịp nghĩ nhiều, đúng là mạnh mẽ kéo đứt

cánh tay, lựa chọn bỏ chạy!

menu

https://thuviensach.vn

“Thú vị đó.”

Tần Giác tiện tay ném tay cụt của A Khắc Tư đi, lòng bàn tay phát ra kim quang vô tận,

cưỡng ép xua tan đi lĩnh vực tử khí của A Khắc Tư, dừng lại bí pháp đang chuẩn bị thi triển

của A Khắc Tư tại chỗ.

“Làm sao có thể?”

A Khắc Tư ý muốn thôi động linh lực, lại bị Tần Giác trực tiếp phong tỏa kinh mạch, không

còn có biện pháp gì.

A Khắc Tư không phải là đồ ngốc, đến cấp bậc này như hắn, rất rõ chênh lệch của mỗi cái

cảnh giới là khổng lồ cỡ nào, Tần Giác có thể dễ dàng khống chế hắn như thế, hiển nhiên

không thuộc về Chứng Đạo Thần Vương.

“Ngươi. . . Là cường giả Hợp Đạo?”

Cho dù khó mà tiếp nhận, nhưng A Khắc Tư không thể không thừa nhận chuyện này.

“Có thể là vậy đi.”

https://thuviensach.vn

Tần Giác nhún vai.

A Khắc Tư: “. . .”

Hô!

Từng cơn gió nhẹ thổi qua, thân thể kiên cố của A Khắc Tư lập tức giống như tro tàn phiêu

tán, như vậy vẫn lạc.

Sau khi giải quyết A Khắc Tư, Tần Giác tiếp tục hướng về phía trước, rất nhanh trước mặt

liền xuất biện ra một tòa cung điện, xem như số lượng kiến trúc trong pham vi của Thiên

Thần tộc cũng không có bị phá hủy nhiều.

Ở xung quanh cung điện, rất nhiều sinh vật quái dị đủ loại cấp bậc, nhưng không có một tên

nào dám xông lên công kích Tần Giác.

Vừa rồi Tần Giác cùng A Khắc Tư chiến đấu bọn hắn đều nhìn thấy, cho dù là đại đốc quân,

Chứng Đạo Thần Vương A Khắc Tư cũng bị miểu sát, huống chi những tiểu binh như bọn

hắn?

Với việc này, Tần Giác cũng không hề để ý, nhẹ nhàng đi đến bên ngoài cung điện,sau đó cất

https://thuviensach.vn

bước đi vào bên trong.

Cung điện chính là thánh địa của Thiên Thần tộc, trên vách tường điêu khắc rất nhiều ký

hiệu cùng chữ viết, tất cả đều là cơ mật cấp cao của Thiên Thần tộc, không phải thành viên

hạch tâm không được tiếp xúc.

Trừ cái đó ra, còn có phần lớn vũ khí, quyển trục, cùng công pháp tu luyện, mỗi một cái đều

có thể thổi lên gió tanh mưa máu cho ngoại giới, mà ở nơi này lại có thể thấy được ở khắp

nơi.

Không bao lâu, Tần Giác liền xuyên qua Long Thạch Trụ, đi tới phía cuối cung điện.

Chỉ thấy phía cuối cung điện có bóng người toàn thân bao phủ trong sương mù đen, khí tức

phiêu miểu bất định, cùng hoàn cảnh xung quanh không hợp nhau, hoàn toàn thấy không rõ

dung mạo.

Bên cạnh, còn có một đám sương mù đen cùng loại, nhưng lại cóthể thấy rõ người ở bên

trong.

“Tiền bối!”

https://thuviensach.vn

Mặc lão kích động kêu to.

Không sai, người bị giam cầm ở trong sương mù đen chính là Mặc lão.

Thời khắc này Mặc lão tóc tai bù xù, khóe môi có máu tươi, uể oải suy sụp, nơi nào còn có

dáng vẻ tiên phong đạo cốt.

Nhìn thấy Tần Giác xuất hiện, Mặc lão hưng phấn mở to hai mắt:

“Tiền bối! Người cuối cùng cũng đến rồi!”

Tần Giác nhẹ gật đầu, không có nhiều lời, đưa tay vung khẽ, thổi tan sương mù đen, cứu Mặc

lão ra.

Từ đầu đến cuối, một đám sương mù đen khác cũng không có động tĩnh chút nào, giống như

ngủ.

“Đa tạ tiền bối.”

Cố nén toàn thân truyền đến đau nhức kịch liệt, Mặc lão không nói nhảm, trực tiếp thấp

giọng nói:

“Tiền bối, đối phương chính là cường giả Hợp Đạo Thần Vương, mong người cẩn thận.”

“Cường giả Hợp Đạo a. . .”

https://thuviensach.vn

Tần Giác tự lẩm bẩm, khóe miệng cong lên vòng cung, mấy ngày trước hắn còn đang suy

nghĩ muốn giao thủ với Hợp Đạo Thần Vương, không nghĩ tới nhanh như vậy liền thực hiện

được.

“Ngươi không sao chứ?”

Tần Giác thuận miệng hỏi.

“Không có việc gì.”

Mặc lão liền vội vàng lắc đầu:

“Chỉ là một ít tổn thương thôi.”

Lời này tuy như thế, nhưng trên thực tế thương thế của Mặc lão cực kì nghiêm trọng, trong

thời gian ngắn rất khó khỏi hẳn, thậm chí không cẩn thận, liền sẽ ảnh hưởng căn cơ.

Ông!

Tần Giác búng tay một cái, bắn một sợi kim quang vào thể nội của Mặc lão.

“Những pháo hôi bên ngoài liền giao cho ngươi.”

A Khắc Tư đã bị Tần Giác giết chết, lấy thực lực Chứng Đạo Thần Vương của Mặc lão, những

sinh vật quái dị phía ngoài kia căn bản không có khả năng ngăn cản hắn.

“Cái này. . .”

https://thuviensach.vn

Cảm thụ được thương thế bên trong cơ thể nhanh chóng khỏi hẳn, Mặc lão trợn mắt hốc

mồm, còn có thể như vậy được à?

“Thế nhưng là, tiền bối người. . .”

Mặc lão vẻ mặt lo lắng, sợ bởi vì trị liệu cho mình, mà ảnh hưởng đến thực lực của Tần Giác.

Lỡ như ngay cả Tần Giác cũng bại bởi tộc trưởng Thánh Ma tộc, chẳng phải là tất cả đều

xong rồi sao?

“Yên tâm đi, tin tưởng ta.”

Tần Giác thản nhiên nói.

“. . .”

Nghe vậy, Mặc lão hít một hơi thật sâu, chỉ có thể quay người rời khỏi cung điện, đi thanh lý

sinh vật quái dị phía ngoài.

Đúng lúc này, đám sương mù đen kia cuối cùng cũng sinh ra dao động, tản ra hai bên, lộ ra

thân ảnh bên trong.

Đây là một sinh vật quái dị có chút nhỏ gầy, mặc chiến giáp màu đen, dung mạo xấu xí vô

cùng, nhìn qua cơ bản không khác gì một sinh vật quái dị Thái Hư đệ thập cảnh cả.

https://thuviensach.vn

Khác biệt chính là, hắn không có cánh thịt, cũng không có bốn cánh tay, từ phương diện nào

đó mà nói, giống như không cẩn thận biến dị thành nhân loại .

“Ngươi chính là cường giả Hợp Đạo mà Mặc lão đã nói ?”

Sinh vật quái dị chậm rãi mở miệng, thanh âm hơi khàn, con ngươi khóa chặt lại Tần Giác,

nhìn không rời mắt.

“Hắn là không sai.”

Tần Giác lơ đễnh.

“Rất tốt.”

Sinh vật quái dị nói tiếp:

“Có thể đến nơi đây, A Khắc Tư đã bị ngươi giết chết rồi đi?”

“Đúng thế.”

Tần Giác đáp.

“Ha ha ha, ta chờ ngươi thật lâu, quả nhiên không có khiến ta thất vọng.”

Sinh vật quái dị ngửa mặt lên trời cười to, lập tức lộ ra một vẻ mặt cô đơn:

“Từ sau khi tiến giai Hợp Đạo Thần Vương cảnh, ta vẫn chưa từng gặp qua đối thủ, thậm chí

https://thuviensach.vn

Mặc lão đã từng đánh bại ta, bây giờ ngay cả một chiêu của ta cũng không tiếp nổi.”

“Vô địch. . . Thật tịch mịch.”

Nói đến đây, sinh vật quái dị nhìn về phía Tần Giác:

“Ngươi nhất định cũng giống vậy a?”

Tần Giác: “. . .”

“Kỳ thật loại thế giới nhỏ yếu này, căn bản không đáng ta tự mình giáng lâm.”

Sinh vật quái dị chậm rãi nói:

“Bất quá, vì một trận chiến này, ta đã chờ mười vạn năm.”

Nói xong, sinh vật quái dị chậm rãi đứng dậy, khí tức cường đại không thể nào địch nổi dâng

lên!

“Thánh Ma tộc, Lạc Tát.”

Sinh vật quái dị tự giới thiệu mình.

“Huyền Ất Sơn, Tần Giác.”

Tần Giác ngẩn người, cũng tự giới thiệu.

“Nơi này quá nhỏ, muốn đổi nơi khác không?”

Lạc Tát hỏi, kiên nhẫn vô cùng.

https://thuviensach.vn

“Có thể.”

Tần Giác không quan trọng nói.

Sau một giây, hai người nháy mắt biến mất tại chỗ.

Cùng lúc đó, cách Thiên Thần tộc ức vạn dặm sâu trong hư không, Tần Giác cùng Lạc Tát

bỗng nhiên xuất hiện, đụng vào nhau!

Ầm ầm!

bookmark_add Chương 404: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Quyết Đấu Đỉnh Cao (4)

Phiên bản Dịch · 1602 chữ

Ầm ầm!

Hư không chấn động, dao động linh lực kịch liệt lấy Tần Giác cùng Lạc Tát làm đầu nguồn,

nhanh chóng khuếch tán ra, ven đường những nơi đi qua, cho dù là tinh cầu hay là đại lục,

tất cả đều bị xé thành mảnh nhỏ, hóa thành hư vô.

Không chỉ có như thế, ngay cả lực lượng pháp tắc của thiên địa cũng vặn vẹo biến hình, tựa

hồ lúc nào cũng có thể sẽ sụp đổ.

Đáng nhắc tới chính là, bây giờ Thần giới đã không có bất cứ sinh linh gì tồn tại, bởi vậy Tần

https://thuviensach.vn

Giác hoàn toàn không cần cố kỵ hoàn cảnh xung quanh.

Rầm rầm rầm!

Lại là một tầng gợn sóng năng lượng nở rộ, Tần Giác cùng Lạc Tát lần lượt lui lại, linh lực

không ngừng va chạm, trong lúc nhất thời đúng là bất phân cao thấp.

“Thú vị, quả nhiên đạt tới cảnh giới Hợp Đạo.”

Lạc Tát khóe miệng cong lên một vòng, có chút hăng hái mà nói:

“Xem ra lần này có thể hoạt động gân cốt cho tốt một lần rồi.”

Giờ này khắc này, Lạc Tát vui vẻ vô cùng.

Vì một trận chiến này, hắn đã đợi mười vạn năm!

So với Lạc Tát, Tần Giác không thể nghi ngờ lại bình tĩnh rất nhiều.

menu

Trước Tiếp

Không thể không nói, Lạc Tát xác thực rất lợi hại, tuyệt đối là người mạnh nhất mà Tần Giác

từng gặp cho tới bây giờ.

Nếu như đổi thành những người khác, chỉ sợ sớm đã chết trong giao phong của Tần Giác rồi,

https://thuviensach.vn

nhưng Lạc Tát không chỉ có đón lấy tất cả, thậm chí còn chủ động công kích Tần Giác,

không hề rơi xuống hạ phong chút nào.

Chỉ cần điểm này, đã nằm ngoài dự đoán của Tần Giác.

“Hô, cuối cùng không có khiến ta thất vọng.”

Nhẹ nhàng thở ra, Tần Giác toàn thân cao thấp lập tức truyền ra tiếng vang ‘tạch tạch tạch’,

như sấm sét đinh tai nhức óc.

“Đúng, quên nói cho ngươi.”

Đúng lúc này, Lạc Tát dường như nhớ tới cái gì, mở miệng nói ra:

“Ta cũng không phải là Hợp Đạo bình thường.”

Không phải Hợp Đạo bình thường?

Tần Giác sững sờ, có ý gì?

Chẳng lẽ Hợp Đạo cũng có rất nhiều cấp bậc?

Mặc dù Tần Giác thực lực vô địch, nhưng lại chưa hề tiếp xúc qua kiến thức ở phương diện

này, cho nên cũng không rõ.

Sau một khắc, trong người Lạc Tát bỗng nhiên phóng xuất ra tử khí hắc sắc vô biên, hình

thành lĩnh vực bao phủ trăm vạn dặm xung quanh, không khác gì A Khắc Tư cho lắm.

https://thuviensach.vn

Khác biệt chính là, những tử khí hắc sắc này cứng cáp hơn, với lại có được công năng ăn mòn

linh khí, không ngừng vây quanh Tần Giác, ý muốn thôn phệ nó.

Thấy thế, Tần Giác nhíu mày, bàn chân khẽ giậm, kim quang chói mắt sáng lên, cưỡng ép xua

tan tử khí hắc sắc, giằng co với Lạc Tát.

Nhìn từ đằng xa, toàn bộ hư không phảng phất bị cắt thành hai mảnh, một mảnh là màu đen,

một mảnh là màu vàng.

“Làm nóng người kết thúc, chiến đấu chính thức bắt đầu.”

Lạc Tát vẻ mặt ngưng trọng, tu vi thình lình đã tăng lên tới đỉnh phong.

“Đang có ý này.”

Tần Giác cười nói.

Bốn mắt nhìn nhau, chiến ý cháy hừng hực.

Nghiêm túc nghĩa mà nói, đây cũng là lần đầu tiên Tần Giác gặp được đối thủ .

Bạch!

Hai người nháy mắt vượt qua vạn mét xa, lần nữa va chạm vào nhau, nhấc gió lốc vô tận, quét

ngang mà ra!

https://thuviensach.vn

Cho dù là Chứng Đạo Thần Vương, nếu không cẩn thận bị cuốn vào, chỉ sợ cũng dữ nhiều

lành ít.

Phanh phanh phanh!

Liên tục ba quyền cứng đối cứng, không gian rốt cục rốt cuộc không chịu nổi Tần Giác cùng

Lạc Tát chiến đấu, vỡ ra lít nha lít nhít đường vân, lập tức lộ ra lỗ hổng khổng lồ, nhìn thấy

mà giật mình!

Hai người đúng là mạnh mẽ đánh vỡ kết giới giữa hai vị diện!

“Đó là cái gì?”

Một sinh linh trong vị diện khác phát hiện được động tĩnh, đưa mắt nhìn lại, nghiễm nhiên

không ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề.

“Kim quang thật xinh đẹp a.”

“Còn ánh sáng đen kia cũng nhìn rất đẹp.”

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy thứ phàm là bị hắc quang chạm tới đều là giống như là cây khô

héo theo gió tiêu tán, triệt để tiêu diệt.

“...”

Toàn trường tĩnh mịch!

https://thuviensach.vn

Nửa ngày, rốt cục có người kịp phản ứng, hô lớn:

“Chạy mau!”

Đáng tiếc đã muộn.

Mắt thấy đám người sắp bị hắc quang bao phủ, kim quang đột nhiên phóng đại, dùng tốc độ

khó mà tin nổi bao trùm đám người, đưa bọn hắn đến khu vực an toàn ở nơi xa.

“Ha ha, trong chiến đấu phân tâm thế nhưng là rất nguy hiểm.”

Lạc Tát cười lạnh.

Đối với việc này, Tần Giác lơ đễnh, nếu như bởi vì chính mình chiến đấu mà dẫn đến nhiều

ngươi vô tội mất mạng, Tần Giác tuyệt đối không muốn nhìn thấy .

“Có lẽ đây chính là chênh lệch giữa chúng ta đi.”

Lạc Tát trầm lặng nói:

“Các ngươi quá nhiều tình cảm dây dưa, khiến các ngươi căn bản là không có cách chân

chính chuyên tâm tu luyện, truy tìm lực lượng,mặc lão cũng là bởi vì điều này mới mấy chục

vạn năm đều dừng lại ở Chứng Đạo, không có chút tiến bộ.”

“Bất quá yên tâm, ta không thích chiếm tiện nghi.”

Lạc Tát ngạo nghễ nói:

https://thuviensach.vn

“Nếu như gặp phải tình huống tương tự, ta sẽ tận lực tránh đi những sâu kiến kia.”

Nghe vậy, Tần Giác không nói gì, giơ tay lên, ngoắc ngón tay.

Bởi vì cái gọi là nhất lực hàng thập hội, đến cấp bậc này như bọn hắn, bất kỳ thần thông, vũ

khí gì cũng đã mất đi tác dụng, chỉ có thể đơn thuần dùng lực lượng đến quyết định thắng

bại.

Đối mặt với khiêu khích của Tần Giác, đôi mắt Lạc Tát nhắm lại, nháy mắt kéo ra từng đạo

tàn ảnh, còn chưa tới gần Tần Giác, liền huyễn hóa ra đến hàng vạn linh thể, vây Tần Giác ở

giữa, điên cuồng tiến công.

Tần Giác thần sắc tự nhiên, kim quang quanh thân mờ mịt, phòng thủ kín không kẽ hở, mặc

cho Lạc Tát công kích kiểu gì, từ đầu đến cuối đều không nhúc nhích tí nào, ngẫu nhiên trở

tay một quyền, liền tuỳ tiện phá hủy mấy trăm linh thể.

Không đến nửa phút, liền chỉ còn lại chân thân của Lạc Tát.

“Ha ha ha! Thoải mái!”

Lạc Tát ngửa mặt lên trời cười to, nhiệt huyết sôi trào.

https://thuviensach.vn

Sau đó, hai người chiến đấu lại lần lượt phá hủy kết giới giới vực của mấy vị diện, đánh đến

thiên hôn địa ám, nhật nguyệt vô quang.

Lạc Tát đích xác thực hiện hứa hẹn của hắn, tận lực tránh đi những sinh linh ở vị diện kia,

không có tạo thành bất cứ thương vong gì.

Mà chiến đấu càng ngày càng kịch liệt, Lạc Tát cũng dần dần ý thức được không đúng.

Không biết từ khi nào bắt đầu, Tần Giác lại lựa chọn từ bỏ phòng thủ, dùng phương pháp tổn

thương đổi tổn thương để chiến đấu với hắn!

Mọi người đều biết, Hợp Đạo Thần Vương mặc dù có được sức mạnh vô cùng vô tận, nhưng

sau khi lọt vào công kích, vẫn sẽ bị thương, nhất là công kích của cường giả cùng cảnh giới.

Cho nên ở lúc liên tục mấy lần lấy thương đổi thương, công kích của Lạc Tát, tốc độ khó

tránh khỏi sẽ bị hạ xuống.

Theo lý thuyết, Tần Giác phải cùng hắn không sai biệt lắm, nhưng quỷ dị chính là, Tần Giác

giống như chẳng có việc gì!

https://thuviensach.vn

Cứ kéo dài tình huống như thế, hai người chiến đấu cũng rất nhanh từ thế lực ngang nhau

biến thành Tần Giác hoàn toàn đè ép Lạc Tát đánh!

Hô!

Lạc Tát một quyền vung ra, đánh thẳng đến ngực của Tần Giác, vừa rồi mấy lần hắn đều

đánh vào cùng một nơi, không tin Tần Giác chẳng có chuyện gì.

Nhưng mà Tần Giác thật giống như không thấy nắm đấm của Lạc Tát, cũng trở tay cho một

quyền.

Ầm!

Hai người nhao nhao bay ngược, Lạc Tát lúc này nhịn không được phun ra một ngụm máu,

sắc mặt biến thành trắng bệch như tờ giấy.

Tần Giác thì ngược lại, vẫn bình yên vô sự, thậm chí ngay cả kiểu tóc cũng không có loạn.

“Đáng chết, gia hỏa này thật là Hợp Đạo Thần Vương cảnh sao?”

Lạc Tát lắc lắc tay, đau nhếch miệng.

Mỗi lần đánh trúng Tần Giác, thật giống như đánh vào thần thiết, không thể phá vỡ.

Đến tột cùng là dạng thể chất gì, mới có thể có được lực phòng ngự cường hãn như thế?

https://thuviensach.vn

“Ngươi thua.”

Tần Giác thản nhiên nói.

Nghe được câu này, Lạc Tát hơi sững sờ, giận dữ nói:

“Đánh rắm! Còn chưa có phân ra thắng bại đâu!”

“...”

bookmark_add Chương 405: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Át Chủ Bài

Phiên bản Dịch · 1589 chữ

“Còn chưa có phân ra thắng bại đâu!”

Lạc Tát giận không kềm được.

Lời tuy như thế, nhưng trong lòng Lạc Tát rất rõ, tiếp tục đánh như vậy, mình cơ hồ thua

chắc rồi.

Dù sao, chỉ nói tới sức mạnh, hắn có lẽ có thể cùng Tần Giác chống lại, nhưng phương diện

phòng ngự lại có thể là khác biệt to lớn.

Cho đến bây giờ, hắn ngay cả phá phòng cũng không làm được, sao có khả năng thắng?

Nhưng mà, Lạc Tát thực tế khó mà tiếp nhận sự thật ấy.

https://thuviensach.vn

Hắn chờ mười vạn năm, là vì giẫm đạp cường giả cùng cảnh giới dưới chân, mà không phải bị

đối phương giẫm dưới chân!

Người thắng chỉ có thể là ta!

Lạc Tát nội tâm gào thét.

Nghĩ tới đây, Lạc Tát vẻ mặt dần dần trở nên dữ tợn.

“Thật sao?”

Đối với phản ứng của Lạc Tát, Tần Giác cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, hắn lấy một bình linh

tửu mở ra, ngửa đầu nhấp một ngụm sau đó hỏi:

“Trước khi phân ra thắng bại, ta muốn biết những sinh linh Thần giới kia bị ngươi đưa tới

đâu.”

menu

Trước Tiếp

“Ồ? Ngươi rất muốn biết sao?”

Lạc Tát nhếch miệng cười một tiếng, chỉ vào bụng cười quái dị nói:

“Bọn hắn hiện tại ở đây.”

Tần Giác sững sờ:

https://thuviensach.vn

“Ngươi ăn bọn hắn rồi?”

“Ha ha, không thì sao?”

Lạc Tát liếm môi một cái, nói:

“Hương vị rất được.”

Lạc Tát sở dĩ có thể trong mấy chục vạn năm vượt qua Mặc lão, chính là ỷ vào thể chất đặc

biệt của Thánh Ma tộc, chỉ cần thôn phệ đủ năng lượng, liền có thể không ngừng mạnh lên,

cơ hồ không có bất kỳ hạn chế gì.

Đối với chủng tộc khác mà nói, loại phương pháp tu luyệ này không thể nghi ngờ có chút

không công bằng, nhưng thế giới này vốn dĩ đã không công bằng.

Tỷ như Tần Giác, dù cho mỗi ngày uống rượu đi ngủ, không có việc gì, như thường có thể trở

thành cường giả tuyệt thế.

Mấy chục vạn năm qua, Lạc Tát dẫn theo Thánh Ma tộc không biết hủy diệt bao nhiêu vị

diện, thực lực càng ngày càng tăng, nếu không sao có thể cường đại đến loại trình độ này?

Răng rắc!

Nương theo một tiếng vang nhẹ, bầu rượu trong tay Tần Giác nổ tung.

https://thuviensach.vn

“Ha ha.”

Tần Giác cười cười, vứt bỏ rượu trên tay, tốc độ đột nhiên tăng!

“Thật nhanh!”

Lạc Tát kinh hãi, còn chưa kịp lui lại, chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, đã bị Tần Giác bắt lấy đầu!

Ngay sau đó giống như bị thiết chùy nện ở trên mặt, đau khiến Lạc Tát xém chút nhịn không

được rơi lệ!

Phanh phanh phanh!

Liên tục ba lần trọng kích, Lạc Tát lúc này miệng mũi phun máu, ngay cả răng cũng bay ra

ngoài mấy cái, nhìn qua thê thảm vô cùng.

Khó có thể tưởng tượng, đây là cường giả Hợp Đạo Thần Vương

“Ngươi…”

Như thế là nhục nhã trần trụi, Lạc Tát sao có thể khoan nhượng, cho dù hắn giờ phút này có

thương tích trong người, vẫn là nương tựa theo linh lực cưỡng ép tránh thoát, xuất hiện ở

ngoài ngàn dặm.

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc Tần Giác căn bản không cho hắn cơ hội thở dốc, lập tức theo sát mà tới!

Ầm!

Lại là một quyền, Lạc Tát lập tức giống như sao băng bay ra, thẳng tắp đâm vào tinh cầu bị

vứt bỏ ở xa xa, trực tiếp đụng xuyên qua hành tinh!

Phốc!

Lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, Lạc Tát không kịp nghĩ nhiều, hai con ngươi tách ra

thần quang đen nhánh, cả người nháy mắt biến mất tại chỗ!

Cùng lúc đó, nắm đấm của Tần Giác mang theo lực lượng lớn bàng bạc đánh tới, suýt nữa

trúng đích.

Ầm ầm!

Trong chốc lát, trong hư không hiện ra một quyền ấn cực lớn, lấy Tần Giác làm đầu nguồn,

điên cuồng kéo dài ra ngoài, cơ hồ không nhìn thấy cuối cùng.

“Trốn saoe?”

Tần Giác nhíu mày, lập tức tản ra linh thức, tìm kiếm vị trí Lạc Tát.

...

https://thuviensach.vn

“Đáng chết, tại sao có thể như vậy.”

Thất tha thất thểu từ không gian bên trong đi tới, Lạc Tát khí tức thẳng tắp hạ xuống, đâu

còn dáng vẻ tự tin vừa rồi.

Hắn chẳng thể nghĩ tới, Tần Giác lại cường đại như thế.

Lúc đầu coi là có thể thôn phệ một cường giả Hợp Đạo, giúp hắn bước vào cảnh giới trong

truyền thuyết kia, hiện tại xem ra, đừng nói thôn phệ Tần Giác, hơi không cẩn thận, liền sẽ

thân tử đạo tiêu!

May mà Lạc Tát đối với vị diện xung quanh rõ như lòng bàn tay, cưỡng ép thi triển bí pháp

tiến vào một thế giới phế tích từng bị Thánh Ma tộc phá hủy qua, nơi này cực kì vắng vẻ, linh

khí mỏng manh, tin tưởng hắn là có thể kéo dài một đoạn thời gian.

Đáng tiếc, Lạc Tát đánh giá cao chính mình.

Ầm ầm!

Chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, kết giới giới vực của vị diện này đột nhiên bị đánh vỡ, lập

tức kim quang giống như mặt trời dâng lên, chiếu lên trên người Lạc Tát.

Mà bên trong kim quang, một thiếu niên tư thế như long phụng, bạch y tung bay đạp không

https://thuviensach.vn

mà đến, giống như trích tiên hạ phàm, từ trên cao nhìn xuống Lạc Tát, khí chất vô song.

Trừ Tần Giác, còn có thể là ai?

“Ngươi…”

Lạc Tát há to miệng, trợn mắt hốc mồm.

Hắn rất muốn hỏi, Tần Giác làm sao nhanh như vậy tìm được nơi này.

“Còn muốn tiếp tục chơi bịt mắt trốn tìm sao?”

Tần Giác có chút hăng hái nói.

“...”

Hít một hơi thật sâu, Lạc Tát lạnh lùng nói:

“Đây là ngươi bức ta!”

Tần Giác: “...”

Các ngươi những nhân vật phản diện này, không thể đổi lời kịch sao?

Xoẹt xẹt!

Ngay khí Tần Giác cảm thấy im lặng, thân thể Lạc Tát đột nhiên bắt đầu nhanh chóng bành

trướng, không đến ba giây, đã từ chừng một mét, hóa thành cự nhân vạn trượng cự, phía sau

là mười sáu cánh, che khuất bầu trời!

https://thuviensach.vn

“Đây mới là chân thân của ta!”

Lạc Tát mở ra miệng rộng, tiếng như hồng chung, xuyên kim liệt thạch.

“Giống như chỉ là biến lớn mà thôi, không có gì khác biệt.”

Tần Giác lơ đễnh.

Lạc Tát: “...”

Trên thực tế đúng là như thế, Lạc Tát trừ hình thể biến lớn, nhiều thêm mười sáu cái cánh ra,

khí tức không có tăng lên chút nào, thậm chí thương thế trên người đều không có khôi phục.

“Hừ!”

Lạc Tát vung tay lên, xé rách kết giới giới vực, trốn vào vị diện khác.

Chỉ bất quá lần này, Lạc Tát không có tiếp tục thực hiện lời hứa của mình, hắn nhắm mục

tiêu ngay những sinh linh dị giới kia!

Đương nhiên, Lạc Tát cũng không phải là đơn thuần công kích những sinh linh dị giới kia, mà

là muốn nuốt những sinh linh dị giới kia vào trong bụng!

Mắt thấy đã không có khả năng đánh thắng được Tần Giác, Lạc Tát chỉ có thể lựa chọn thôn

phệ càng nhiều năng lượng hơn để tăng cường mình!

https://thuviensach.vn

Không chỉ là sinh linh dị giới, bao gồm cả các loại thiên tài địa bảo, cùng linh khí, thậm chí

ngay cả vũ khí cũng không buông tha!

Tóm lại, Lạc Tát tựa như là lò nung lớn, vô luận ném vào thứ gì đều có thể nhẹ nhõm luyện

hóa, dưới tình huống 'hồ ăn biển nhét' như thế, vẻn vẹn mấy giây, thương thế trên người Lạc

Tát liền triệt để khỏi hẳn!

"Muốn chết!"

Tần Giác đấm ra một quyền!

Ầm!

Ngoài dự liệu chính là, Lạc Tát không có tránh né, trực tiếp đưa tay đón lấy công kích của

Tần Giác.

Dưới tình huống thương thế khỏi hẳn, Tần Giác căn bản không có khả năng chính diện đánh

bay hắn.

"Ha ha ha, ngươi không giết chết được ta!"

Lạc Tát ngửa mặt lên trời cười to, điên cuồng thôn phệ lấy vị diện này, không có ý dừng lại.

Lần đầu tiên, Tần Giác có loại cảm giác bất lực.

https://thuviensach.vn

Nếu như cứ để Lạc Tát thôn phệ tiếp như vậy, hậu quả khó mà lường được!

“Đây là ngươi bức ta.”

Tần Giác nói ra lời giống với Lạc Tát.

“Thế nào, ngươi cũng cóthể thôn phệ linh khí?”

Lạc Tát châm chọc nói.

Tần Giác không có trả lời, phất tay cởi xuống quần áo nửa thân trên.

“Tê, thơm quá hương vị, nếu có thể ăn hết ngươi, ta tuyệt đối có thể bước vào cảnh giới kia.”

Lạc Tát thèm nhỏ dãi.

Bất quá hắn có chút hoài nghi, mình rốt cuộc có thể luyện hóa Tần Giác hay không.

Ông!

Đột nhiên, Tần Giác ngực hiện ra một đoàn kim sắc, ở mi tâm, chưa nói tới loá mắt, lại giống

như thực chất.

“Đó là cái gì?”

Lạc Tát bỗng nhiên có loại dự cảm không tốt.

Xoẹt xẹt!

bookmark_add Chương 406: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

https://thuviensach.vn

Chiến Thắng

Phiên bản Dịch · 1663 chữ

Xoẹt xẹt!

Giống như trang giấy bị xé nát, giữa ngực cùng mi tâm của Tần Giác bị ánh sáng mạnh mẽ

kéo đứt, hóa thành vô số điểm sáng tiêu tán.

Trong chốc lát, phảng phất như giải trừ phong ấn, khí tức của Tần Giác bắt đầu điên cuồng

kéo lên, trong nháy mắt đã siêu việt Lạc Tát, đồng thời không có ý dừng lại chút nào, không

ngừng không nghỉ!

Rầm rầm rầm!

Vị diện chấn động, đạo đạo lực lượng pháp tắc lưu chuyển, càn quét vạn giới.

Giờ này khắc này, toàn thân Tần Giác tắm trong vạn trượng kim quang, bạch y tung bay,

giống như thiên thần hạ phàm!

Mắt thấy cảnh tượng này, Lạc Tát trợn mắt hốc mồm, nhịn không được run lẩy bẩy!

Tình huống này là sao đây?

Chẳng lẽ từ đầu đến cuối, Tần Giác đều không có xuất ra toàn lực?

https://thuviensach.vn

Nói đùa cái gì!

Không biết qua bao lâu, có lẽ là chục phút, có lẽ là chục giây, khí tức của Tần Giác rốt cục

cũng dần dần ổn định lại, nhưng mà Lạc Tát lại cảm thấy vô cùng tuyệt vọng!

Nếu như nói trước đó hắn ở phương diện lực lượng có thể miễn cưỡng cùng Tần Giác chống

lại, như vậy hiện tại thì hoàn toàn bị nghiền ép!

menu

Trước Tiếp

Tựa như sâu kiến đối mặt với khủng long, Lạc Tát căn bản không có chút phần thắng.

Trên thế giới này, vì sao lại có tồn tại cường đại như thế?

“Ngươi. . . Ngươi đã bước vào cảnh giới trong truyền thuyết kia!”

Lạc Tát không thể tưởng tượng nổi há to mồm, trên mặt tràn ngập sợ hãi.

Mấy chục vạn năm, Lạc Tát không ngừng thôn phệ vị diện, cũng biết Hợp Đạo Thần Vương

kỳ thật cũng không phải là lực lượng cuối cùng, ở phía sau, còn có một cảnh giới trong

truyền thuyết: Chúa Tể!

https://thuviensach.vn

Chỉ là, từ mười vạn năm trước sau khi Lạc Tát chạm đến Hợp Đạo Thần Vương đỉnh phong,

cho dù thôn phệ nhiều năng lượng hơn nữa, cũng không thể đột phá.

Có thể thấy được chênh lệch giữa Hợp Đạo cùng Chúa Tể cảnh khổng lồ tới mức nào.

Bởi vậy, vì tăng thêm tốc độ, Lạc Tát khắp nơi tìm kiếm đối thủ cùng cảnh giới, trừ muốn thể

nghiệm chiến đấu đã lâu chưa làm kia ra, mục đích chính yếu nhất chính là thôn phệ đối

phương, trợ giúp hắn tiến giai Chúa Tể cảnh.

Kết quả không nghĩ tới gặp một cường giả Chúa Tể cảnh!

Sớm biết như thế, Lạc Tát sao có thể chiến đấu cùng Tần Giác, chỉ sợ hận không thể chạy

được bao xa thì hay bấy nhiêu.

“Cảnh giới trong truyền thuyết?”

Tần Giác hai con ngươi nhẹ liếc, thản nhiên nói:

“Có lẽ vậy.”

Trên thực tế, Tần Giác cũng không rõ lắm hắn hiện tại rốt cuộc mạnh cỡ bao nhiêu.

Hai phong ấn kia là hắn ba năm trước đây bày ra, lúc ấy bởi vì khống chế không nổi lực

https://thuviensach.vn

lượng, cho nên chỉ có thể lựa chọn tạm thời dùng phong ấn cấm chế, bây giờ ba năm qua đi,

nếu không phải không cách nào giết chết Lạc Tát, khả năng ngay cả chính Tần Giác cũng

quên.

“Đáng chết!”

Mắt thấy đã không có khả năng chiến thắng Tần Giác, Lạc Tát không chút do dự huyễn hóa

ra ngàn vạn phân thân, đồng thời thi triển bí pháp, chuẩn bị bỏ chạy.

Đáng tiếc, Tần Giác đưa tay vung lên, trực tiếp phong tỏa không gian vị diện này lại, với thực

lực của Lạc Tát cũng không cách nào đánh vỡ nó, bị cưỡng ép dừng lại tại chỗ, không thể

động đậy.

Ngay sau đó Tần Giác vẫy tay một cái, phân thân của Lạc Tát nháy mắt sụp đổ, chỉ còn lại

một bản thể.

“Còn muốn chạy sao?”

Tần Giác hai tay chắp ra sau, ngữ khí hờ hững.

Lạc Tát: “. . .”

Ngươi ngược lại là thả ta ra a!

https://thuviensach.vn

Hít một hơi thật sâu, Lạc Tát cắn răng nói:

“Ngươi không thể giết ta.”

Hắn còn chưa bước vào Chúa Tể cảnh, làm sao có thể cứ như vậy mà chết đi!

“A, vì sao chứ?”

Tần Giác mặt không biểu tình, nhìn không ra vui buồn gì.

“Ngươi giết ta, những sinh linh kia liền sẽ hoàn toàn biến mất.”

Lạc Tát nhắm mắt nói:

“Chẳng lẽ ngươi không muốn phục sinh những sinh linh bị ta thôn phệ kia sao?”

“Thì ra là thế.”

Tần Giác trong mắt lóe lên một vòng kim quang, quả nhiên từ trong người Lạc Tát nhìn thấy

rất nhiều khí tức quen thuộc, bao gồm cả Tôn Ngộ Không.

Chỉ bất quá những khí tức này đều đã bị luyện hóa thành linh lực, mất đi ý thức, nói một

cách khác, không khác gì với chết rồi cả.

Chính như lời Lạc Tát nói, hắn ăn hết toàn bộ sinh linh Thần giới.

“Ngươi có thể để cho bọn hắn phục sinh sao?”

https://thuviensach.vn

Hơi chút trầm ngâm, Tần Giác hỏi.

“Ây. . . Không thể.”

Lạc Tát lắc đầu, có chút xấu hổ.

“Đã như vậy, ta vì sao không thể giết ngươi?”

Tần Giác cười lạnh.

“. . .”

Không cho Lạc Tát có cơ hội tiếp tục giải thích, Tần Giác đấm ra một quyền.

Ầm ầm!

Lạc Tát bạo liệt có thể nói là giống với thiên thạch bị đụng vỡ, tính cả linh hồn cùng bị xoá

bỏ, triệt để tử vong.

Đến tận đây, tộc trưởng Thánh Ma tộc Lạc Tát vẫn lạc, hạo kiếp vạn giới cũng tuyên bố kết

thúc.

Làm xong những thứ này, Tần Giác đồng thời không có vội vã phá hủy thân thể của Lạc Tát,

mà là cưỡng ép rút ra những linh lực từ trong người Lạc Tát ra, lơ lửng ở trước mặt.

Mặc dù hắn giết chết Lạc Tát, nhưng Thần giới đã bị phá hủy, chỉ còn lại bốn người Trư

https://thuviensach.vn

Thiên Bồng cùng Mặc lão, đây là chuyện Tần Giác tuyệt đối không muốn nhìn thấy.

Cho nên, Tần Giác dự định phục sinh những sinh linh bị Lạc Tát thôn phệ.

Linh lực này không chỉ có đen nhánh, mà lại tràn ngập tử khí, xen lẫn vô số loại khí tức, đều

là thuộc về sinh linh nhiều vị diện khác nhau, khiến người ngắm mà sinh ra sợ hãi.

“Không biết có thể thành công hay không.”

Tần Giác vẻ mặt ngưng trọng, duỗi hai tay ra:

“Trước từ vị diện này bắt đầu đi.”

Vừa rồi vì khôi phục thương thế, Lạc Tát cơ hồ đã thôn phệ sinh linh vị diện này hầu như

không còn, có một số thậm chí còn chưa luyện hóa, chỉ cần lau đi năng lượng mặt trái của

của Lạc Tát là được.

Ông!

Kim quang nở rộ, nhanh chóng bao phủ linh lực màu đen lại, ngưng tụ thành hỏa lô.

Một lát sau, linh lực màu đen dần dần chuyển hóa thành kim sắc, cho thấy năng lượng mặt

https://thuviensach.vn

trái của Lạc Tát đã hoàn toàn bị loại bỏ, chỉ còn lại những sinh linh đã bị luyện hóa kia.

Nếu là lúc trước, Tần Giác gần như không có khả năng làm được chuyện khởi tử hồi sinh,

nhưng sau khi phong ấn được giải trừ, thực lực của Tần Giác tăng lên rất nhiều, rất nhiều

thần thông cổ quái kỳ lạ ở trong đầu hắn hiển hiện, nếu không Tần Giác cũng sẽ không dễ

dàng nếm thử.

Theo kim quang chuyển động, từng đoàn từng đoàn năng lượng bị phân tán ra, mỗi năng

lượng đều đại biểu cho một sinh linh, có nhân loại, yêu thú các loại chủng tộc, nhiều vô số

kể.

Khó có thể tưởng tượng, Lạc Tát rốt cuộc đã thôn phệ bao nhiêu vị diện.

Lại một lúc lâu sau, đầu ngón tay Tần Giác bắn ra kim quang vạn thiên, dung nhập mỗi đoàn

năng lượng, thế là những đoàn năng lượng này bắt đầu nhanh chóng xảy ra biến hóa

Đầu tiên là dưới Thần cảnh, chỉ dùng ba phút liền giành lấy cuộc sống mới.

Sau đó là trên Thần cảnh, so ra thì chậm hơn rất nhiều, nhưng cuối cùng không có thất bại.

https://thuviensach.vn

Tóm lại, không đến thời gian một nén nhang, sinh linh vốn dĩ bị Lạc Tát thôn phệ đã được

phục sinh.

Đương nhiên, Tần Giác phục sinh đều là những sinh linh vị diện trước mắt này cùng Thần

giới, về phần càng xa xưa, Tần Giác cũng không có đi quản, cũng không cần thiết.

“Hả? Ta không chết?”

Tôn Ngộ Không mở to mắt, mặt mũi tràn đầy mê mang.

Hắn nhớ được mình không phải bị sinh vật kì dị kia ăn mất sao?

Tại sao lại sống lại rồi?

Chờ một chút, đây là nơi nào?

“A, Tôn Ngộ Không, ngươi không chết?”

Đúng lúc này, bên cạnh truyền đến một thanh âm quen thuộc.

Tôn Ngộ Không theo tiếng kêu nhìn lại, hơi sững sờ:

“Lão Thiên?”

“Hả? Ta cũng không chết?”

Thiên Hỗn Cơ kinh ngạc.

Tôn Ngộ Không: “. . .”

https://thuviensach.vn

Không chờ hai người nhiều lời, chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, toàn bộ trời đất quay cuồng, chờ

bọn hắn tỉnh lại, đã trở lại Thần giới.

“Đây là. . . Thần giới? Làm sao lại biến thành dạng này?”

Tôn Ngộ Không kinh ngạc.

“Tựa như là.”

Thiên Hỗn Cơ do dự thật lâu, nhẹ gật đầu.

Thần giới bị Lạc Tát thôn phệ qua, linh khí trở nên cực kì mỏng manh, giống như tận thế,

cho dù Thiên Hỗn Cơ ở đây sinh sống trên trăm vạn năm, vẫn có chút không xác định

bookmark_add Chương 407: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Trảm Thảo Trừ Căn

Phiên bản Dịch · 1622 chữ

Ngay khi Tôn Ngộ Không cùng Thiên Hỗn Cơ cảm thấy hoang mang thì kim quang chói mắt

hiện lên khiến bọn hắn chú ý.

Lập tức càng ngày càng nhiều sinh linh xuất hiện ở xung quanh, có nhân loại, có yêu thú,

https://thuviensach.vn

thậm chí còn có Trùng tộc, tóm lại, chủng tộc đã từng sinh hoạt ở Thần giới đều xuất hiện ở

nơi này.

Bao gồm cả thành viên của Vạn Thần đình cùng Thiên Thần tộc.

Cuối cùng, kim quang phủ lấy vạn trường, thiếu niên tóc dài, tuấn mỹ vô cùng từ trong hư

không đi tới, giống như thiên thần hạ phàm, khiến vạn vật ảm đạm, chúng sinh mất tiếng.

Cơ hồ trong nháy mắt khi thiếu niên xuất hiện, ánh mắt mọi người liền hướng lên trên người

hắn.

Hết cách, phương thức ra sân kinh hãi người khác như thế, muốn không hấp dẫn người khác

cũng khó.

“Cái đó là. . .”

Con ngươi Thiên Hỗn Cơ bỗng nhiên co rút, hô hấp có chút ngưng trệ.

Chẳng biết tại sao, từ trên người thiếu niên, Thiên Hỗn Cơ cảm nhận được khí tức nguy hiểm

mãnh liệt, giống như con mồi theo bản năng sợ hãi khi đối mặt với thợ săn, run lẩy bẩy.

“Tần huynh!”

Tôn Ngộ Không kinh hô.

https://thuviensach.vn

“Cái gì, hắn chính là Tần tiền bối kia?”

menu

Trước Tiếp

Thiên Hỗn Cơ sững sờ, nháy mắt kịp phản ứng:

“Chẳng lẽ là hắn đã cứu chúng ta?”

Cùng lúc đó, Tần Giác nhẹ nhàng hạ xuống bên cạnh hai người, mà uy áp không gì so sánh

kia cũng theo đó tăng cường, Tôn Ngộ Không cùng Thiên Hỗn Cơ lúc này sắc mặt đại biến,

chỉ cảm thấy vô số núi lớn nện ở trên thân, xém chút không chịu nổi quỳ xuống.

Ngay cả hai người bọn họ cũng như thế, chớ đừng nói chi là những người khác.

May mà Tần Giác kịp thời phát hiện, vội vàng thu liễm khí tức, nếu không chỉ sợ sinh linh vừa

cứu sống kia lại chết đi lần nữa.

“Tôn huynh.”

Kim quang trên người Tần Giác dần dần dập tắt, lại biến trở về thiếu niên bình thường toàn

thân trên dưới không có chút dao động linh lực nào.

https://thuviensach.vn

Chỉ là, không còn có ai dám khinh thị hắn.

“Cái này. . . Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Cưỡng chế nội tâm chấn kinh, Tôn Ngộ Không hỏi.

Mặc dù đã có chuẩn bị, Tôn Ngộ Không vẫn là không nghĩ tới, Tần Giác lại cường đại đến

trình độ này.

Không chỉ có Tôn Ngộ Không, Thiên Hỗn Cơ cùng tất cả mọi người ở đây rất hiếu kì, rốt

cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Bọn hắn nhớ rõ ràng mình đã chết rồi, vì sao lại phục sinh?

Chẳng lẽ nơi này là Thiên Đường Thần giới?

Hoặc là nói, bọn hắn kỳ thật vẫn đang nằm mơ?

“Chờ một lúc hãy nói.”

TầnGiácthảnnhiênnói:

Tần Giác thản nhiên nói:

“Đi theo ta.”

Nói xong, Tần Giác dẫn đầu đi đến Thiên Thần tộc cách đó không xa.

Cho tới giờ khắc này, Thiên Hỗn Cơ mới chú ý tới, Thiên Thần tộc cơ hồ bị san thành bình

địa.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên không phải nằm mơ.

Nhưng nếu không phải nằm mơ, vì sao bọn hắn không có việc gì?

Không kịp nghĩ nhiều, Tôn Ngộ Không cùng Thiên Hỗn Cơ nhìn nhau, theo sát Tần Giác đi

sâu vào chỗ Thiên Thần tộc.

Những người còn lại thấy thế, cũng nhao nhao đi theo.

“Hầu ca? ! Ngươi không có việc gì chứ?”

Đột nhiên, hai thanh âm tràn ngập ngạc nhiên truyền đến, chính là bốn người Trư Thiên

Bồng được Tần Giác phân phó lưu ở đây.

“Còn có đại trưởng lão, nhị trưởng lão. . . Các ngươi cũng chưa chết?”

Một thành viên Thiên Thần tộc trong đó không thể tưởng tượng nổi há to mồm.

Khoảng thời gian Tần Giác rời đi này, bọn hắn lại phát hiện rất nhiều vũ khí của cường giả

trong tộc bị đứt gạy, còn có khí tức được lưu lại.

Vốn cho rằng dữ nhiều lành ít, kết quả hiện tại tất cả đều bình yên vô sự xuất hiện tại trước

mặt bọn hắn, có thể không kinh ngạc được sao?

Còn có Tần Giác, không phải mới vừa đi vào sao, tại sao lại từ bên ngoài đến rồi?

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

“Hầu ca, quá tốt, ta biết ngươi không có việc gì.”

Trư Thiên Bồng hưng phấn xông lên.

“Không, ta đã chết rồi.”

Tôn Ngộ Không thản nhiên nói.

Trư Thiên Bồng: “. . .”

Lời nói xoay chuyển, Tôn Ngộ Không lại nói:

“Bất quá Tần tiền bối đã cứu ta.”

“Đúng, là các ngươi tìm Tần huynh đến a?”

“Ách. . . vâng.”

Trư Thiên Bồng khẽ gật đầu.

“Làm tốt.”

Tôn Ngộ Không vỗ vỗ vai Trư Thiên Bồng.

Còn may hắn lựa chọn tin tưởng Mặc lão, bằng không hậu quả không cách nào tưởng tượng

nổi.

Giờ này khắc này, vui vẻ nhất không ai qua được Thiên Thần tộc, mặc dù gia tộc bị san thành

https://thuviensach.vn

bình địa, nhưng chỉ cần không có cường giả vẫn lạc, coi như tổn thất nhiều những vật khác

thì có làm sao đâu?

Sau đó, đám người lại đi vào một khoảng, thẳng đến nhìn thấy toà nhà được coi là thánh điện

của Thiên Thần tộc mới rốt cục dừng lại.

Chỉ bất quá giờ phút này cung điện sớm đã vỡ vụn không chịu nổi, khắp nơi đều là tường đổ,

mà trên mặt đất, thì nằm lít nha lít nhít sinh vật quái dị, mỗi con đều bị bóp nát đầu, mất đi

sinh mệnh.

Bịch!

Một sinh vật quái dị mọc ra mười cái cánh, đạt tới Thông Thiên Thần Vương cảnh từ không

trung rơi xuống, rơi trên mặt đất, cũng bị bóp nát đầu, thần hồn câu diệt, chết không thể

hết

chết lại.

Sau một khắc, Mặc lão từ trên trời giáng xuống, sau khi nhìn thấy Tần Giác mừng lớn nói:

“Tiền bối, ngươi thắng à nha?”

https://thuviensach.vn

Với thực lực Chứng Đạo Thần Vương của Mặc lão, muốn giết chết những sinh vật quái dị này

quả thực dễ như trở bàn tay.

Nhưng rất nhanh, Mặc lão liền sững sờ tại chỗ, cơ hồ không dám tin vào hai mắt mình.

“Ngươi. . . Các ngươi không phải bị tên kia ăn hết sao?”

Bởi vì Lạc Tát không có giết chết hắn, cho nên Lạc Tát từng tận mắt nhìn thấy tràng cảnh

Tôn Ngộ Không cùng Thiên Hỗn Cơ bị thôn phệ, hiện tại sao lại giống như người không việc

gì vậy?

Không phải là Tần Giác kéo bọn hắn từ trong bụng Lạc Tát ra chứ?

Nghe vậy, đám người không hẹn mà cùng nhìn về phía Tần Giác , chờ đợi Tần Giác trả lời.

“Chính các ngươi xem đi.”

Thấy Mặc lão bình yên vô sự, Tần Giác thực tế lười giải thích, lòng bàn tay tách ra kim

quang, dùng phương thức hình tượng để quay lại chuyện vừa rồi, cho đám người quan sát.

Làm xong những thứ này, Tần Giác lặng yên không một tiếng động rời đi, không có gây nên

bất cứ chú ý gì.

https://thuviensach.vn

Sau đó cơ bản không có chuyện của hắn, không cần tiếp tục chờ đợi.

Dù sao, hắn không thích bị quá nhiều

người nhìn chăm chú.

Về phần linh khí Thần giới, Tần Giác đã một lần nữa kích hoạt, nhưng muốn triệt để khôi

phục, còn phải nửa tháng, trong lúc này, chỉ có thể duy trì hiện trạng.

Tóm lại, trận càn quét Thần giới này, thậm chí hạo kiếp của ngàn vị diện, như vậy tuyên bố

kết thúc.

Khi mọi người quan sát hình ảnh xong nhao nhao sợ hãi thán phục, muốn tìm kiếm Tần Giác,

lúc này mới phát hiện, Tần Giác chẳng biết lúc nào đã biến mất.

“Tiền bối hắn là về giới nội.”

Mặc lão khẳng định.

“Có cần đi cảm tạ Tần tiền bối không?”

Thiên Hỗn Cơ thử thăm dò nói.

“Không cần.”

Mặc lão phất phất tay, nói:

“Tiền bối không thích người khác quấy rầy hắn.”

https://thuviensach.vn

Nghe vậy, Thiên Hỗn Cơ đành phải coi như thôi.

Mặc lão cùng Tần Giác tiếp xúc thời gian dài nhất, đám người tự nhiên sẽ không hoài nghi.

Trong nháy mắt đánh vỡ kết giới giới vực, tuỳ tiện phá hủy đại lục, tinh cầu, thậm chí khởi tử

hồi sinh, trong mắt của mọi người, Tần Giác nghiễm nhiên đã trở thành Thần linh không thể

địch nổi, căn bản không có ai dám có chút xúc phạm.

“Ta cũng nên đi.”

Dường như nhớ tới cái gì, Mặc lão khóe miệng lộ ra nụ cười ý vị thâm trường.

Lời còn chưa dứt, Mặc lão nháy mắt biến mất tại chỗ, chỉ còn lại Tôn Ngộ Không cùng Thiên

Hỗn Cơ hai mặt nhìn nhau, vẻ mặt ngây ngốc.

. . .

Thánh Ma giới.

Ầm ầm!

Kết giới giới vực kiên cố cùng nhau vỡ vụn, ngay sau đó chỉ thấy Mặc lão từ bên ngoài bay

vào, không chút do dự triển khai phá hư.

https://thuviensach.vn

Bởi vì cái gọi là nhổ cỏ không trừ gốc, gió xuân thổi lại mọc.

Trải qua nguy cơ lần này, Mặc lão đã ý thức được Thánh Ma tộc có bao nhiêu đáng sợ, cho

nên hắn quyết định, phòng ngừa tình huống tương tự phát sinh, trực tiếp xỏa bỏ chủng tộc

này khỏi thế giới!

bookmark_add Chương 408: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Địa Phương Mới

Phiên bản Dịch · 1570 chữ

Ầm ầm!

Từng luồng linh lực phóng thích, giống như sóng biển càn quét Thánh Ma giới, ven đường

những nơi đi qua, vô số sinh vật quái dị bị diệt, tính cả tinh cầu, đại lục cũng cùng biến mất.

Mất đi cường giả cao giai, sinh vật quái dị còn lại bất quá đều chỉ là pháo hôi, đối mặt với

Mặc lão là Chứng Đạo Thần Vương, căn bản không có chút sức chống cự nào.

Trên thực tế, những sinh vật quái dị này đã không tạo thành uy hiếp gì cho vị diện khác, Mặc

lão sở dĩ muốn chém tận giết tuyệt, là bởi vì chủng tộc này thực tế quá nguy hiểm.

https://thuviensach.vn

Đừng nhìn hiện tại bọn hắn chỉ có Thái Hư cảnh, nhưng ai biết có thể ngày nào đó đột nhiên

lại biến ra một Hợp Đạo Thần Vương nữa không.

Dù sao, trước đó A Khắc Tư cùng Lạc Tát chính là ví dụ.

Mấy chục vạn năm trước, Mặc lão quét ngang Thánh Ma giới, nhẹ nhõm đánh bại Lạc Tát,

không đâu địch nổi.

Mấy chục vạn năm sau, Mặc lão lại ngay cả một chiêu của Lạc Tát cũng không tiếp được.

Quan trọng nhất chính là, mấy chục vạn năm này cũng không phải Mặc lão không có cố

gắng tu luyện, mà là năng lực thôn phệ của Thánh Ma tộc thực tế quá biến thái.

Không nhìn bất cứ thuộc tính, tạp chất, thậm chí chủng loại gì, chỉ cần ăn vào trong bụng,

liền có thể luyện hóa thành linh lực của mình, quả thực không thể tưởng tượng.

menu

Trước Tiếp

Nếu là đổi thành nhân loại hoặc là yêu thú, chỉ sợ sớm đã đã không chịu nổi năng lượng hỗn

https://thuviensach.vn

loạn, bạo thể mà chết.

Bởi vậy có thể thấy được, Thánh Ma tộc khủng bố đến mức nào.

Dựa theo thôn phệ kiểu này, dù cho những sinh vật quái dị này chỉ có Thái Hư cảnh, nhưng

trong tương lai không xa, vẫn có thể ngóc đầu trở lại, tiếp tục xâm lấn vị diện khác.

Cho nên để cho an toàn, nhất định phải trảm thảo trừ căn!

Trong nháy mắt hơn nửa ngày trôi qua, Mặc lão phá hủy đi một mảnh đại lục cuối cùng,

xác định toàn bộ Thánh Ma giới không còn khí tức sinh mệnh nào, lúc này mới quay người

rời đi.

Mặc dù lần này thảm bại dưới tay Lạc Tát, khiến Mặc lão bị đả kích.

Nhưng ở trong hạo kiếp này, tâm cảnh của hắn cũng sinh ra biến hóa, nhất là sau khi nhìn

thấy Tần Giác cùng Lạc Tát chiến đấu, có loại cảm giác thông thoáng sáng sủa.

Có lẽ có thể thừa cơ hội này, thử nghiệm đột phá Hợp Đạo Thần Vương!

...

...

Ngay khi Mặc lão san bằng Thánh Ma giới, Tần Giác cũng đã phá vỡ kết giới giới vực, chạy về

https://thuviensach.vn

Linh Ương giới:

“Chúa Tể cảnh a. . .”

Trước khi giết chết Lạc Tát, Tần Giác từng cố ý đọc đến ký ức của đối phương, cũng biết

trên Hợp Đạo Thần Vương, còn có một cảnh giới: Chúa Tể!

Cái gọi là Chúa Tể, tức Chúa Tể vạn giới, trong lúc giơ tay nhấc chân có thể tuỳ tiện điều

khiển bất kỳ một vị diện nào, dù là khởi tử hồi sinh cũng không thành vấn đề.

Bất quá trong trí nhớ của Lạc Tát kia chỉ là cảnh giới tồn tại trong truyền thuyết, chưa hề có

người đặt chân.

Lạc Tát bức thiết muốn cùng hắn chiến đấu, chính là vì có thể thành công thôn phệ hắn, sau

đó mượn nhờ lực lượng của hắn, chạm đến Chúa Tể cảnh.

“Nói như vậy… Ta hắn là đạt tới Chúa Tể cảnh rồi”

Tần Giác tự lẩm bẩm, như có điều suy nghĩ.

Sau khi tiếp xúc với phong ấn, Tần Giác chỉ cảm thấy vạn giới đều trong lòng bàn tay hắn, với

lại có thể làm được khởi tử hồi sinh, cơ bản hoàn toàn khớp với Chúa Tể cảnh, khó trách Lạc

Tát sẽ nói hắn bước vào trong cảnh giới trong truyền thuyết kia.

https://thuviensach.vn

“Xem ra sau này lại không còn gặp được đối thủ.”

Thở dài, Tần Giác nội tâm có chút phức tạp.

Ai có thể nghĩ tới, hắn cứ không hiểu sao lại trở thành người mạnh nhất vạn giới.

May mà trước khi chiến đấu với Lạc Tát, Tần Giác có phong ấn bản thân, xem như miễn

cưỡng thế lực ngang nhau, nếu không khẳng định sẽ càng thêm nhàm chán.

“Đúng rồi, xém chút quên.”

Tần Giác vỗ đầu một cái, vội vàng lần nữa thiết hạ phong ấn cho mình, để tránh không cẩn

thận lộ khí tức ra ngoài trực tiếp hủy đi giới nội.

Làm xong những chuyện này, Tần Giác thả người bay vào Linh Ương giới, đáp xuống sườn

đồi.

Đáng nhắc tới chính là, Tần Giác lúc rời đi vẫn là đêm khuya, bây giờ lại đã là sáng sớm, ánh

nắng xuyên qua vạn dặm xa xa chiếu rọi trên người Tần Giác, mỹ lệ vô cùng.

“A, chủ nhân, người đi đâu vậy?”

Phát giác được động tĩnh, Thí Đạo từ trong sân đi tới, mặt mũi tràn đầy hiếu kì.

https://thuviensach.vn

“Không có gì, thu thập một. . . Sâu kiến mà thôi.”

Nghe vậy, Tần Giác ngáp một cái, lười biếng mà nói:

“Buồn ngủ quá a, ta ngủ trước.”

Nói xong, không đợi Thí Đạo tiếp tục truy vấn, trực tiếp nằm bên cạnh lục thạch ngủ.

Thí Đạo: “...”

Có đôi khi nàng thật hoài nghi, chủ nhân của mình thật là người có thể tuỳ tiện miểu sát

Thần Vương cảnh à,

Lúc này, Vân Tịch từ bên cạnh bay tới, phảng phất xem thấu suy nghĩ trong lòng của Thí

Đạo, thản nhiên nói:

“Sư phụ xưa nay đã như vậy, quen liền tốt.”

Thí Đạo: “...”

Một giấc này, Tần Giác vẫn luôn ngủ đến muộn mới mới tỉnh lại, lại ngồi bên cạnh lục thạch

một lát, sau đó lấy ra một bình linh tửu, ngửa đầu uống.

Uống xong linh tửu, Tần Giác đứng dậy ăn một chút đồ ăn mà Thí Đạo chuẩn bị kỹ càng, vừa

muốn lướt linh cơ, đột nhiên nhận được tin tức Hóa Thân truyền đến.

https://thuviensach.vn

Trong tin tức rất đơn giản, Hóa Thân đã cùng Thiên Đế chào hỏi xong, đồng thời ở địa điểm

chỉ định kiến tạo được phần lớn cung điện, lầu các, chỉ cần Tần Giác muốn, lúc nào cũng có

thể dời qua.

Thế là hơi chút trầm ngâm, Tần Giác trực tiếp đưa tay mở ra cánh cửa thông đạo thông đến

Thiên cung, dự định đi qua nhìn một chút.

Chính như Hóa Thân nói, hắn đã kiến tạo kha khá cung điện, lầu các cùng viện, trải rộng ở

giữa núi, linh khí mờ mịt, giống như tiên cảnh.

Dù nói thế nào, hiện tại Hóa Thân cũng là Thần Vương thượng vị, muốn làm loại chuyện này,

quả thực dễ như trở bàn tay.

“Chủ nhân.”

Thấy Tần Giác đến, Hóa Thân liền vội vàng khom người hành lễ.

“Ừm.”

Tần Giác khẽ gật đầu, lơ lửng giữa không trung, từ trên cao nhìn xuống kiến trúc phía dưới.

“Chủ nhân, những cung điện, lầu các này đều theo phân phó của người mà xây.”

Hóa Thân kỹ càng giới thiệu nói:

https://thuviensach.vn

“Trên núi bên kia là chủ điện của Huyền Ất Sơn, bên này là chỗ ở của trưởng lão, còn có chỗ

luyện võ, phòng tu luyện…”

Tóm lại, những thứ bên trong tông môn nên có đều có, với lại so với Huyền Ất Sơn lúc trước

trân quý hơn mấy trăm lần.

“Rất tốt, ngươi làm không tệ.”

Tần Giác vỗ bả vai Hóa Thân, lộ ra nụ cười hài lòng, chợt lời nói xoay chuyển, nhíu mày hỏi:

“Đúng, ta ở chỗ nào?”

Hóa Thân: “...”

“Ngươi. . . Sẽ không quên chứ?”

Tần Giác khóe mắt run rẩy.

“Thật. . . thật xin lỗi, chủ nhân, chuyện này người hình như không có giao cho ta.”

Hóa Thân cẩn thận từng li từng tí nói.

Tần Giác: “...”

Khốn kiếp,làm nửa ngày thì ra là quên mất ta!

“Khụ khụ, thì ra là vậy a.”

https://thuviensach.vn

Tần Giác lúng túng đổi chủ đề:

“Ngươi gần đây tu luyện thế nào?”

“Đã vững chắc Chân Thần thượng vị, tùy thời cóthể đột phá Thần Vương.”

Hóa Thân nghiêm túc đáp.

“Ừm, cố gắng tu luyện, ta trên người ngươi thiết hạ ấn ký, coi như tiến giai Thần Vương, cũng

không thể phi thăng Thần giới.”

Tần Giác ngữ trọng tâm trường nói.

“Đa tạ chủ nhân.”

Thấy không sai biệt lắm, Tần Giác chỉ vào phía dưới núi nói ra:

“Cái kia, chỗ ta ở liền định ở đây đi, không cần làm lòe loẹt quá, tùy tiện kiến tạo vài chỗ ở là

được.”

“Vâng!”

Hóa Thân nhẹ nhàng thở ra, lập tức bắt đầu động thủ.

Chục phút sau, một tòa viện hoa lệ liền hiện ra trước mắt Tần Giác, bên trong có ao nước, có

hoa vườn, ngược lại là không khác gì với tòa viện lúc Tần Giác ở Bạch Long kia.

bookmark_add Chương 409: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

https://thuviensach.vn

Tuyệt Đối Sẽ Không Nuốt Lời

Phiên bản Dịch · 1561 chữ

Thần Vực, Thiên Cung.

Giữa rừng núi, hơi nước màu ngà sữa phiêu đãng ở giữa không trung, xen lẫn linh khí nhàn

nhạt, hơi có vẻ nóng bỏng.

Bịch!

Đột nhiên, một hắc ảnh rơi xuống, nháy mắt đánh vỡ bình tĩnh, kích thích tầng tầng gợn

sóng, khuếch tán ra ngoài.

Lập tức chỉ thấy một cái đầu nhỏ như hột đào từ trong nước duỗi ra, thè lưỡi, lộ ra vẻ mặt

đáng yêu vô cùng.

“A, thật thoải mái.”

Vân Tịch duỗi lưng một cái, vui vẻ nói.

Nơi xa, Tần Giác ngồi ở mép nước, cạn lời.

Đây đã là ngày thứ ba bọn hắn chuyển đến Thiên Cung, đương nhiên, trước mắt chỉ có Tần

Giác cùng Vân Tịch, về phần thành viên khác của Huyền Ất Sơn, trừ Bạch Nghiệp cùng cao

tầng ra, tạm thời còn đang trong sàng lọc.

https://thuviensach.vn

Mặc dù Tần Giác quyết định đến Thiên Cung, nhưng Bạch Nghiệp cũng không muốn cứ như

vậy vứt bỏ chỗ cũ Huyền Ất Sơn, cho nên Tần Giác ở giữa hai bên dựng một thông đạo

không gian, có thể tự do xuyên qua, đồng thời hễ là đệ tử Huyền Ất Sơn, nhất định phải trải

qua trùng điệp khảo nghiệm mới có tư cách tiếp xúc.

menu

Trước Tiếp

Dù sao chuyện này thực sự quá mức kinh thế hãi tục, huống chi, nếu như không sàng chọn,

lỡ như sau khi bồi dưỡng đệ tử mạnh lên liền phản bội chạy trốn thì làm sao bây giờ, chẳng

phải là lấy giỏ trúc mà múc nước công dã tràng?

“A, sư phụ, người cũng ở đây à.”

Vân Tịch ngẩng đầu, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, tựa hồ vừa chú ý tới Tần Giác.

Lời còn chưa dứt, lại là một tiếng vang nhỏ, nhấc lên từng mảnh bọt nước, lần này đúng là Tô

Ngạn.

https://thuviensach.vn

Sau khi tu luyện lại từ đầu, Tô Ngạn rõ ràng trở nên ôn hòa rất nhiều, khiến cho người ta một

loại cảm giác giống với chị gái nhà bên.

Giờ phút này, Tô Ngạn từ trong nước đứng lên, cho dù có mặc áo lót, vẫn như cũ có thể nhìn

thấy được dáng người có lồi có lõm, da thịt càng là trắng nõn như ngọc,mê người vô cùng.

“A…, tiền bối!”

Nhìn thấy Tần Giác, Tô Ngạn đầu tiên là sững sờ, lập tức thét lên.

Tần Giác: “...”

“Thật xin lỗi, ta. . . Ta không phải cố ý quấy rầy người.”

Tô Ngạn vội vàng nói xin lỗi, gương mặt xinh đẹp đỏ bừng lên, nếu không phải lo lắng Tần

Giác tức giận, chỉ sợ sớm đã quay người chạy đi.

“Không sao.”

Tần Giác cười khổ:

“Không cần phải sợ hãi như vậy, ta cũng sẽ không ăn ngươi.”

“Vâng.”

Lời tuy như thế, Tô Ngạn vẫn cẩn thận vô cùng.

Loại thái độ hèn mọn này, khiến cho Tần Giác thực tế không biết nên nói cái gì cho phải,

https://thuviensach.vn

trong ấn tượng của hắn, Tô Ngạn trước kia mặc dù đối với hắn rất tôn kính, cũng tuyệt đối

không có cẩn thận từng li từng tí như vậy, chẳng lẽ là bởi vì tu vi mất hết?

Nhưng mà Tần Giác không biết là, Tô Ngạn kỳ thật cũng không phải là hèn mọn, mà là xấu

hổ.

Tô Ngạn chưa từng nghĩ tới, mình có một ngày sẽ cùng Tần Giác tắm chung trong một suối

nước nóng, mặc dù mục đích của nàng là vì tu luyện, nhưng bây giờ nơi nào còn có tâm tình

tu luyện, hận tìm không được một cái lỗ để chui vào.

Lại ở trong suối nước nóng ngâm nửa canh giờ, Tần Giác đứng dậy mặc quần áo nói:

“Ta còn có việc, đi trước.”

Nói xong,hắn nhanh chóng biến mất giữa rừng núi.

“Tô Ngạn tỷ tỷ, Tô Ngạn tỷ tỷ.”

Thấy Tô Ngạn thật lâu bất động, Vân Tịch tiến lên lắc lắc hai lần.

“A, làm sao vậy?”

Tô Ngạn bỗng nhiên bừng tỉnh.

“Ngươi đang nghĩ gì đấy, Tô Ngạn tỷ tỷ.”

Vân Tịch hiếu kì.

https://thuviensach.vn

“Không có. . . Không có gì.”

Tô Ngạn lắc đầu liên tục, đổi chủ đề:

“Tiền bối đâu?”

Nghe vậy, Vân Tịch vẻ mặt có chút cổ quái:

“Chủ nhân đã đi, tỷ không nghe thấy à.”

Hô!

Tô Ngạn nhẹ nhàng thở ra, vỗ vỗ ngực, tự an ủi mình:

“Rốt cục có thể tu luyện.”

Tô Ngạn sở dĩ đến tắm suối nước nóng, chính là vì tu luyện.

Cũng không nên xem thường những suối nước nóng này, chính là do linh khí vạn năm ngưng

tụ mà thành, vô luận là võ giả Hoàng giai, hay là Thái Hư cảnh, đều có thể ở bên trong tu

luyện, đồng thời không có bất cứ tác dụng phụ gì.

Đối với Tô Ngạn bây giờ mà nói, quả thực không thua gì thánh địa tu luyện.

“Chờ một chút, Tô Ngạn tỷ tỷ, ta có chuyện muốn hỏi tủy.”

Vân Tịch phất tay ngăn cản Tô Ngạn.

“Chuyện gì?”

Tô Ngạn hững hờ.

“Tỷ có phải thích sư phụ ta hay không?”

https://thuviensach.vn

Vân Tịch thấp giọng hỏi.

Ông!

Sau một khắc, Vân Tịch liền nhìn thấy đỉnh đầu của Tô Ngạn phun ra một đạo khói trắng, cơ

hồ có thể so với hơi nước trong suối nước nóng.

“Ta. . . Ta không có.”

Tô Ngạn thần sắc bối rối, nói năng lộn xộn:

“Ta không có.”

Tựa hồ cảm thấy chưa đủ kiên định, thế là lại lặp lại một lần:

“Ta không có!”

“...”

Dù là Vân Tịch ở phương diện này không có bất kỳ kinh nghiệm nào, cũng có thể nhìn ra Tô

Ngạn rõ ràng đang nói láo.

“Ha ha, yên tâm đi, Tô Ngạn tỷ tỷ, ta sẽ không nói cho sư phụ.”

“Thật sao?”

Tô Ngạn đại hỉ, nhưng rất nhanh liền ý thức được không đúng.

“Ta quả nhiên không có đoán sai.”

Vân Tịch giảo hoạt nói.

https://thuviensach.vn

“...”

“Ngươi nếu là dám nói cho tiền bối, ta về sau liền không nấu cơm cho ngươi!”

Hít một hơi thật sâu, Tô Ngạn uy hiếp nói.

Trên thực tế, Tô Ngạn nội tâm cũng rất xoắn xuýt, nàng muốn để Tần Giác biết, lại lo lắng

Tần Giác sau khi biết sẽ thất vọng, dứt khoát lựa chọn trốn tránh như này.

“Hừ, Tô Ngạn tỷ tỷ coi ta là người nào, ta đã đáp ứng với Tô Ngạn tỷ tỷ, liền tuyệt đối sẽ

không nuốt lời!”

Nghe không có cơm ăn, Vân Tịch lập tức lời thề son sắt nói.

“Ha ha ha, ta tin tưởng ngươi.”

Vuốt vuốt đầu Vân Tịch, Tô Ngạn cười nói.

...

Đêm đó, bầu trời óng ánh, giống như tơ lụa treo ở chân trời, khiến người nhịn không được

nhìn lên.

Ánh trăng chiếu xuống, phủ lên viện một tấm lụa mỏng.

Tần Giác ngồi ở trên tảng đá, một mình uống linh tửu, không biết đang suy nghĩ gì.

Không sai, Tần Giác ngồi đợi bên lục thạch.

https://thuviensach.vn

Hô!

Gió nhẹ thổi qua, Vân Tịch rơi lên trên vai Tần Giác.

“Sư phụ.”

“Hửm?”

“Ta có chuyện muốn nói với người.”

Vân Tịch ra vẻ thần bí.

“Chuyện gì?”

Tần Giác thuận miệng hỏi thăm.

“Một bình linh tửu.”

Vân Tịch vươn tay.

Tần Giác: “...”

Khá lắm, thế mà cùng cò kè mặc cả với sư phụ.

Tần Giác lười nhiều lời, thế là lấy ra một bình linh tửu đưa cho Vân Tịch.

“Đa tạ sư phụ.”

Vân Tịch mở ra linh tửu, cảm thán nói:

“Thơm quá.”

“Nói đi, chuyện gì?”

Tần Giác trợn mắt.

https://thuviensach.vn

Vân Tịch đầu tiên là nhấp một hớp linh tửu, sau đó đảo mắt một vòng, sau khi xác định xung

quanh không ai, mới hạ giọng nói:

“Tô Ngạn tỷ tỷ thích người!”

Tần Giác sững sờ:

“Ngươi xác định?”

“Đương nhiên!”

Vân Tịch vỗ vỗ ngực, chắc chắn nói:

“Ta chính tai nghe từ miệng Tô Ngạn tỷ tỷ nói!”

“Bất quá… Sư phụ, người tuyệt đối không được nói là ta cho người biết.”

“Vì cái gì?”

Tần Giác kinh ngạc.

“Ai nha, không nói thì không nói.”

Vân Tịch ôm lấy Tần Giác, điên cuồng nũng nịu.

“Được rồi.”

Tần Giác gật đầu đồng ý.

Hôm sau, sáng sớm.

Ánh sáng xua tan đêm đen, giáng lâm đại địa.

https://thuviensach.vn

Tô Ngạn giống như ngày thường tỉnh lại, nhìn gương đồng hơi chỉnh lý một chút, đẩy cửa đi

ra ngoài.

Bởi vì còn chưa bước vào Địa giai, cho nên Tô Ngạn mỗi ngày nhất định phải ăn cơm, đi ngủ

giống như người bình thường, mới có thể duy trì cơ năng thân thể.

Ngay tại lúc Tô Ngạn chuẩn bị tiếp tục đi suối nước nóng tu luyện, Tần Giác bỗng nhiên từ

bên cạnh đi tới.

“Tiền. . . Tiền bối.”

Chỉ một thoáng, gương mặt xinh đẹp của Tô Ngạn đỏ bừng, vội vàng cúi đầu xuống.

“Buổi sáng tốt lành.”

Tần Giác lên tiếng chào hỏi.

“Buổi sáng tốt lành.”

Tô Ngạn rất khẩn trương, không rõ Tần Giác vì sao lại lúc này đến tìm nàng.

“Vân Tịch nói cho ta biết rồi.”

Tần Giác thản nhiên nói.

Tô Ngạn: “? ? ?”

https://thuviensach.vn

bookmark_add Chương 410: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Xác Định Quan Hệ

Phiên bản Dịch · 1615 chữ

“Tiền bối, người đang nói gì vậy? ”

Tô Ngạn ngữ khí bối rối, thần sắc khẩn trương vô cùng.

“Vân Tịch đã nói cho ta biết mọi chuyện rồi. ”

Tần Giác lập lại.

Tô Ngạn: “.....”

Quả nhiên, căn bản không thể tin tưởng cây cỏ dại kia!

“Kỳ thật ta đã sớm biết. ”

Thấy Tô Ngạn trầm mặc không nói, Tần Giác lại nói.

Hắn không phải ngu ngốc, làm sao có thể nhìn không ra chuyện Tô Ngạn thích hắn, chỉ có

điều bởi vì có chút nguyên nhân, vẫn không có vạch trần mà thôi.

Hiện tại, hết thảy đều kết thúc, đã hoàn toàn không cần phải tiếp tục giả bộ nữa,nên Tần

Giác cũng suy tính cho mình một chút, mà Tô Ngạn thì là lựa chọn rất tốt.

“Ta…...”

Tô Ngạn khuôn mặt đỏ lên, giống như quả táo chín, cúi đầu, không biết làm sao cho phải.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, Tần Giác ý vị thâm trường nói:

“Có hứng thú làm sư mẫu của Vân Tịch không? ”

“A…? ”

menu

Trước Tiếp

Tô Ngạn sững sờ, có chút ngơ ngác.

Sư mẫu của Vân Tịch? Có ý tứ gì?

Sau nửa ngày, Tô Ngạn mạnh mà mở to hai mắt, không chút do dự gật đầu nói:

“Ta nguyện ý! Ta nguyện ý! ”

Tô Ngạn như thế nào cũng không nghĩ tới, chính mình sẽ dùng loại phương thức này, được

Tần Giác thổ lộ !

“Ha ha ha, đã như vậy, về sau ngươi liền kêu ta Tần sư huynh, tiền bối nghe không được tự

nhiên. ”

Vuốt vuốt tóc Tô Ngạn, Tần Giác cười nói.

“Vâng, tiền bối. ”

Tô Ngạn theo bản năng nói ra.

https://thuviensach.vn

Hai người nhìn nhau, đều là buồn cười.

“Cái kia, sư huynh, ta hiện tại muốn đi tu luyện…...”

“Đi đi. ”

Tần Giác mỉm cười, hai người vừa xác định quan hệ, khó tránh khỏi sẽ có chút xấu hổ, kế tiếp

ít nhất cần vài ngày mới có thể chậm rãi thích ứng.

“Ừm. ”

Lời còn chưa dứt, Tô Ngạn đột nhiên nhón chân lên, hôn vào môi Tần Giác rồi nhanh chóng

chạy đi.

Đưa mắt nhìn Tô Ngạn đi xa, Tần Giác hơi có vẻ hoảng hốt, chính mình được xem như là có

bạn gái rồi?

Đơn giản quá a….

Quả nhiên, lớn lên đẹp trai chính là có thể muốn làm gì thì làm.

Sờ lên dư hương còn lưu ở lại khóe miệng, Tần Giác nội tâm lập tức có cảm giác khó nói rõ.

.....

Giữa rừng núi, ánh mặt trời mờ mịt, linh khí mờ mịt, vẫn là suối nước nóng kia.

https://thuviensach.vn

Tô Ngạn cởi áo ngoài, vô cùng cao hứng đi xuống, chuẩn bị tu luyện.

“Ồ, Tô Ngạn tỷ tỷ, chuyện gì vui vẻ như vậy a…. ”

Vân Tịch đã ngâm mình ở trong ôn tuyền từ xa chứng kiến Tô Ngạn tới đây, rất là hiếu kỳ.

“.....”

Hít một hơi thật sâu, Tô Ngạn một phát bắt được ngốc mao trên đỉnh đầu Vân Tịch, trầm

lặng nói:

“Có phải ngươi phản bội ta hay không? ”

“Phản bội? Cái gì phản bội? Ta không có! ”

Vân Tịch lập tức hiên ngang lẫm liệt phản bác.

“Còn nói xạo, Tần sư huynh đã nói cho ta biết. ”

Tô Ngạn hừ lạnh.

“Tần sư huynh? ”

Vân Tịch khẽ giật mình, nhanh chóng bắt được những lời trọng điểm, thuận tiện chuyển

hướng chủ đề.

“Không sai, từ hôm nay trở đi, ta chính là sư mẫu của ngươi rồi. ”

Tô Ngạn rốt cuộc kềm nén không được nội tâm vui sướng, mặt mũi tràn đầy hưng phấn, hận

https://thuviensach.vn

không thể nói cho tất cả mọi người về chuyện này.

“Sư mẫu? ”

Vân Tịch kinh ngạc, bất khả tư nghị:

“Chẳng lẽ sư phụ người…...”

“Không sai, vừa rồi Tần sư huynh thổ lộ với ta.”

Véo khuôn mặt của Vân Tịch, Tô Ngạn cười nói:

“Cho nên theo phương diện nào đó mà nói, ta còn phải cám ơn ngươi. ”

Nếu như không phải Vân Tịch xuyên phá tầng cửa sổ giấy này, khả năng Tô Ngạn sẽ tiếp tục

lựa chọn trốn tránh, mà Tần Giác cũng sẽ không quyết định.

Chỉ có thể nói, có một số việc ai cũng không cách nào đoán trước.

Vân Tịch: “.....”

“Bất quá, với tư cách trừng phạt, về sau ta không bao giờ… Nấu cơm cho ngươi nữa. ”

Lời nói xoay chuyển, Tô Ngạn nghiêm mặt nói.

“A…? Vì sao? ”

Vân Tịch cực kỳ ủy khuất.

“Ai bảo ngươi nuốt lời chứ? ”

Vân Tịch: “.....”

https://thuviensach.vn

“.....”

.....

Cùng lúc đó, Thần giới cũng đang hừng hực khí thế một lần nữa kiến thiết lại.

Tuy Tần Giác làm cho tất cả sinh linh bị cắn nuốt sống lại, nhưng đồ vật không có phục hồi

như cũ, tỷ như kiến trúc cùng với vũ khí bị phá hủy.

Bởi vậy, dưới sự bảo vệ cực hạn của hai thế lực Vạn Thần đình cùng Thiên Thần tộc, Thần

vực tạm thời tiến vào trạng thái ngưng chiến trong ba năm.

Tại trong lúc này, bất cứ thế lực nào cũng không thể phát động chiến tranh quy mô lớn, nếu

không, chính là địch của Vạn Thần đình và Thiên Thần tộc.

Trên thực tế, nội tình mấy vạn năm, thậm chí hơn mười vạn năm bị hủy diệt, cũng không có

thế lực nào dám ở vào lúc này phát động chiến tranh, dù sao, hơi không cẩn thận, rất có thể

ngay cả đường lui cũng không có.

May mà linh khí Thần giới đã bắt đầu dần dần khôi phục, cuối cùng không cần lo lắng không

có biện pháp tu luyện.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này, Thiên Chủ Tinh Vực, Vạn Thần đình.

Giống với Thiên Thần tộc, Vạn Thần đình cũng bị san thành bình địa, khắp nơi đều là tường

đổ, không còn lại cái gì cả, kể cả Hoa Quả Sơn.

“Thần Chủ, có gì phân phó. ”

Vài tên cường giả Vạn Thần đình đi đến trước mặt Tôn Ngộ Không, khom mình hành lễ.

“Có nhiệm vụ muốn giao cho các ngươi. ”

Tôn Ngộ Không mở hai mắt ra, hờ hững nói.

Mọi người hai mắt nhìn nhau, không hẹn mà cùng mà hỏi:

“Nhiệm vụ gì? ”

“Dựa theo hình vẽ này, làm một pho tượng vạn trượng. ”

Tôn Ngộ Không búng tay một cái, một thân ảnh hư ảo hiện ra trước mặt mọi người, áo trắng

bồng bềnh,tư thế như long phụng, đúng là Tần Giác.

“Sau khi làm xong, đặt pho tượng này ở ngoài Thánh Điện, về sau hắn chính là người thủ hộ

của Vạn Thần đình chúng ta. ”

“Vâng! ”

“.....”

https://thuviensach.vn

.....

Không chỉ có Vạn Thần đình, rất nhiều thế lực ở Thần giới cũng đã tôn sùng Tần Giác là

'người thủ hộ', dùng các loại hình thức như pho tượng, bích hoạ cung phụng, hầu như hình

thành một loại văn hóa.

Về sự tích của Tần Giác, cũng được truyền đến từng nơi hẻo lánh ở Thần giới, khiến vô số võ

giả theo đó mà hướng tới.

Mà hết thảy chuyện này, ở nơi xa Tần Giác cũng không cảm kích, đang thảnh thơi uống linh

tửu.

Trải qua sàng lọc tuyển chọn, đệ tử nội môn của Huyền Ất Sơn vòng thứ nhất đã đi tới Thiên

Cung, bất quá chỉ có năm người, thiên phú chưa nói tới ưu tú, nhưng tính cách lại vô cùng

hợp với yêu cầu của Bạch Nghiệp, vì vậy liền được Bạch Nghiệp đưa đến nơi đây tăng lên thể

chất.

Đối với cái này, Tần Giác cũng không thèm để ý.

https://thuviensach.vn

Hắn từ trước đến nay mặc kệ sự vụ của Huyền Ất Sơn, huống chi, hấp thu truyền thừa Chân

Thần Bạch Nghiệp cũng không cần hắn phải lo lắng.

“Sư đệ, nơi đây hoàn cảnh coi như không tệ. ”

Bạch Nghiệp nằm ở trên đồng cỏ bên cạnh, vẻ mặt có chút mãn nguyện:

“Thật lâu không có thư giãn như thế. ”

“Nếu ở chỗ này luyện đan, khẳng định thoải mái hơn. ”

Tần Giác: “.....”

“Đúng rồi, chúng ta bây giờ ở nơi nào? ”

Bạch Nghiệp hỏi.

“Không phải đã nói rồi sao, Thiên Cung. ”

Tần Giác liếc mắt.

“Ách…...Thiên Cung là nơi nào? ”

“.....”

Rơi vào đường cùng, Tần Giác đành phải truyền tin tức về Thiên Cung cho Bạch Nghiệp.

“Lợi hại như vậy? ”

Một lát sau, Bạch Nghiệp trợn mắt há hốc mồm.

https://thuviensach.vn

Vốn là hắn cho rằng, Thiên Cung đứng đầu tối đa chỉ có Thái Hư cảnh mà thôi, không nghĩ

tới đúng là Chân Thần thượng vị!

Nói một cách khác, dù cho Bạch Nghiệp hoàn mỹ phát huy ra truyền thừa trong cơ thể, cũng

tối đa chỉ có thể ngang hàng với Thiên Đế hiện tại mà thôi.

“Người ta thế nhưng là thật nương theo thiên phú của bản thân tu luyện tới trình độ này. ”

Tần Giác cười nói.

Bạch Nghiệp: “.....”

Đang nói, xa xa bỗng nhiên bay đến một luồng khí tức cường đại, lơ lửng ở chân trời, tản ra

linh lực vô tận, bao phủ toàn bộ Thần Vực.

“Tên kia chính là Thiên Đế ư? ”

Bạch Nghiệp cảm thán.

“Không sai. ”

Tần Giác thuận miệng đáp.

Thường cách một đoạn thời gian, Thiên Đế sẽ dùng linh lực ân cần săn sóc Thần Vực, giống

như bây giờ.

bookmark_add Chương 411: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

https://thuviensach.vn

Ngươi Gạt Ta

Phiên bản Dịch · 1626 chữ

Ô…Ô…Ô…N…G!

Thiên Đế ở trên cao, tản ra linh lực vô tận, giống như ánh mặt trời chiếu toàn bộ Thần vực,

ven đường những nơi đi qua, vạn vật thần phục, rất có ý muốn quỳ bái.

Với Thần vực mà nói, Thiên Đế chính là Chúa Tể tuyệt đối, dù sao, nơi đây hết thảy đều là do

hắn sáng tạo, chỉ cần Thiên Đế nguyện ý, lúc nào cũng có thể cải biến thiên địa pháp tắc của

Thần vực.

Phong Khê giờ phút này đã bị trấn áp trong tháp luyện hồn của Thiên Đế, chịu đựng thần

hỏa ngàn vạn tra tấn, thẳng đến linh hồn triệt để tiêu tán mới thôi, có thể nói sống không

bằng chết!

Bất quá bởi vì Thần vực vừa sống lại không bao lâu, còn chưa triệt để vững chắc, Thiên Đế

phải thường xuyên dùng linh lực ân cần săn sóc, mới có thể duy trì vận chuyển thời gian dài.

Đây cũng là nguyên nhân Thiên Đế không có vội vã tuyên bố Thiên Cung xuất thế.

https://thuviensach.vn

Không biết qua bao lâu, Thiên Đế rốt cục đình chỉ phóng thích linh lực, lại đang nghỉ ngơi tại

chỗ một lát, thân hình chớp lên, xuất hiện ở bên cạnh Tần Giác.

“Tiền bối, người ở chỗ này ở đã quen chưa? ”

Thiên Đế cười hỏi thăm, phảng phất như bạn cũ nhiều năm chưa gặp.

“Rất tốt. ”

Tần Giác nhấp một ngụm linh tửu, hài lòng nói.

menu

Trước Tiếp

“Vậy là tốt rồi. ”

Thiên Đế nhẹ nhàng thở ra, đôi mắt nhẹ nhìn, chú ý tới Bạch Nghiệp ở bên cạnh:

“Vị này chính là…..”

“Ah, hắn là sư huynh của ta, Bạch Nghiệp. ”

Tần Giác thuận miệng giải thích nói.

Nghiêm túc mà nói, đây là lần đầu tiên Bạch Nghiệp nhìn thấy cường giả Chân Thần cảnh,

cho dù Thiên Đế chẳng qua là đứng ở nơi đó cái gì cũng không có làm, lại mang đến cho

https://thuviensach.vn

Bạch Nghiệp áp lực lớn lao.

Nếu không có truyền thừa Chân Thần, chỉ sợ Bạch Nghiệp căn bản không cách nào thừa

nhận uy năng toát ra trong vô hình này.

Dù vậy, vẫn chỉ có thể miễn cưỡng chèo chống.

Bên kia, Thiên Đế nội tâm thất kinh.

Sư huynh?

Ngay cả Tần Giác cũng lợi hại như thế, vậy sư huynh của hắn nên mạnh cỡ bao nhiêu?

Thiên Đế không dám tưởng tượng.

Chẳng qua là lại để cho Thiên Đế nghi hoặc chính là, vì cái gì nhìn thế nào, Bạch Nghiệp

cũng chỉ có Chí Tôn cảnh?

Chẳng lẽ là cố ý đã ẩn tàng khí tức?

Tựa như Tần Giác.

Nghĩ tới đây, Thiên Đế liền vội vàng khom người ôm quyền nói:

“Bạch tiền bối, chào người ”

“Ách…...Chào người. ”

https://thuviensach.vn

Bạch Nghiệp vẻ mặt ngơ ngác, không nghĩ tới Thiên Đế sẽ cung kính với mình, thậm chí

xưng hô tiền bối, quả thực không thể tưởng tượng.

Cuối cùng, Bạch Nghiệp cũng chỉ có thể quy kết nguyên nhân ở Tần Giác.

“Khục khục, tiền bối, ta còn có việc, ngày khác lại đến bái phỏng. ”

Thấy bầu không khí có chút xấu hổ, Thiên Đế thấp giọng nói.

“Ừm. ”

Tần Giác không sao cả nhẹ gật đầu.

Bá!

Sau một khắc, Thiên Đế lập tức biến mất.

Bịch!

Cùng lúc đó, Bạch Nghiệp đặt mông ngồi dưới đất, đầu đầy mồ hôi:

“Cái này là Chân Thần thượng vị ư? Thật là khủng khiếp. ”

“Rốt cục ý thức được mình với người khác chênh lệch cỡ nào à? ”

Tần Giác trêu ghẹo nói.

“Không được, ta phải cố gắng tu luyện! ”

Hít một hơi thật sâu, Bạch Nghiệp chắc chắn nói:

“Còn thư giãn như vậy tiếp, không biết lúc nào mới có thể đặt chân tới Chân Thần cảnh! ”

https://thuviensach.vn

Hạ quyết tâm, Bạch Nghiệp lập tức đứng dậy bay đến phòng tu luyện ở nơi xa.

“.....”

Tần Giác không nghĩ tới Bạch Nghiệp lại kích động như vậy, cũng không biết sự kích động

này có thể chèo chống được bao lâu.

Nhún vai, Tần Giác chẳng muốn đi theo, tiếp tục tựa ở lục thạch uống rượu.

So với Huyền Ất Sơn, hoàn cảnh nơi này không thể nghi ngờ càng thêm ưu mỹ, tầm mắt nhìn

đến chỗ núi xanh yêu thú chạy qua, hầu như không thua gì tiên cảnh.

Quan trọng nhất là, chỗ ở hiện tại của Tần Giác đã không phải là sườn đồi, mà là cả một

ngọn núi.

Mặt khác, không chỉ là chỗ ở của Tần Giác, toàn bộ ‘Huyền Ất Sơn’ đều phóng đại gấp mấy

lần, dù sao nơi này có nhiều không gian, cho dù lại xây dựng thêm gấp mấy chục lần cũng

không có sao.

Đúng lúc này, đột nhiên có người từ phía sau đánh Tần Giác, trong chốc lát, linh lực tàn sát

bừa bãi, nhấc lên cuồng phong đầy trời.

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc, lôi thanh đại vũ chỉ là yếu ớt, không có tạo thành bất cứ thương tổn gì.

“Hừ, sư phụ, người gạt ta! ”

Vân Tịch hai tay chống nạnh, tức giận nói.

Hiển nhiên, người công kích Tần Giác vừa rồi là Vân Tịch.

“Ách…...Ta ở đâu lừa ngươi ? ”

Sửa sang lại quần áo bị thổi loạn, Tần Giác có chút cạn lời.

“Người rõ ràng đáp ứng ta không nói cho Tô Ngạn tỷ tỷ biết, vì sao Tô Ngạn tỷ tỷ biết là ta

nói. ”

Vân Tịch đứng thẳng lôi kéo khuôn mặt nhỏ nhắn, rất là ủy khuất:

“Hiện tại được rồi, Tô Ngạn tỷ tỷ về sau không bao giờ nấu cơm cho ta, đều tại người!”

Nói xong, Vân Tịch ôm tay Tần Giác, mở miệng nhỏ nhắn ra, hận không thể cắn một miếng

thịt xuống.

Nhưng mà rất nhanh, Vân Tịch liền hai mắt đẫm lệ ngẩng đầu, quá cứng! Thiếu chút nữa gảy

mất răng của nàng.

https://thuviensach.vn

Khó trách sư phụ mỗi lần giao thủ với người khác cũng không né tránh, thì ra căn bản đánh

bất động!

“Cắn đủ chưa? ”

Tần Giác cười nói.

“Ô ô ô, sư phụ khi dễ ta. ”

Thấy thế, Vân Tịch dứt khoát buông tha công kích Tần Giác, ngửa mặt lên trời khóc lớn, bộ

dáng kia, phảng phất như vợ bé bị vứt bỏ.

“Được rồi được rồi, đừng khóc. ”

Bất đắc dĩ liếc mắt, Tần Giác thở dài:

“Nếu như ta không đoán sai, hắn là ngươi lừa Tô Ngạn trước a? ”

Nghe vậy, tiếng khóc của Vân Tịch lập tức im bặt, cúi đầu trầm mặc.

“Xem ra không sai. ”

Tần Giác ngôn từ chính nghĩa lừa dối nói:

“Ta bất quá là để cho Tô Ngạn biết rõ chân tướng mà thôi. ”

Dùng ‘tin tức’ của sư phụ đổi lấy linh tửu, chỉ sợ cũng chỉ có Vân Tịch có thể làm ra.

“Thế nhưng là…..”

Vân Tịch há to miệng, cảm giác, cảm thấy là lạ ở chỗ nào.

https://thuviensach.vn

“Yên tâm đi, Tô Ngạn bây giờ là sư mẫu của ngươi, làm sao có thể không nấu cơm cho ngươi

ăn chứ. ”

Như xem thấu suy nghĩ trong lòng Vân Tịch, Tần Giác an ủi.

Huống chi, trong khoảng thời gian này bởi vì Tô Ngạn tu luyện lại lần nữa, phụ trách nấu

cơm vẫn luôn là Thí Đạo.

“Thật vậy sao? ”

Vân Tịch hai mắt sáng ngời, tràn ngập chờ mong.

“Đương nhiên là thật. ”

Tần Giác nói chuyện đương nhiên:

“Sao có thể để cho Vân Tịch của chúng ta đói được chứ. ”

Nghe vậy, Vân Tịch lập tức vui trở lại:

“Ta biết ngay sư phụ đối với ta tốt nhất rồi! ”

Tần Giác: “.....”

Quả nhiên, chỉ cần cầm thẻ bài đồ ăn, Vân Tịch sẽ ném ra hết sạch những thứ khác lên chín

từng mây.

https://thuviensach.vn

Có đôi khi Tần Giác thật lo lắng, Vân Tịch có thể ngày nào đó bị người khác dùng đồ ăn hoặc

là linh tửu lừa gạt đi hay không.

Trước mắt mà xem, không bài trừ khả năng này.

“Ồ, chủ nhân, Vân Tịch, các người có ở trong không,có thể ăn cơm rồi. ”

Xa xa, Thí Đạo nhìn về phía bên này, cao giọng hô.

Lời còn chưa dứt, Vân Tịch ‘vèo’ một tiếng vọt tới:

“Thí Đạo tỷ tỷ! ”

Tần Giác: “.....”

.....

Từ sau khi ganh tỵ với Tô Ngạn, Thí Đạo liền mê luyến nấu cơm, đồ ăn làm được cũng càng

ngày càng ngon, không thua Tô Ngạn chút nào, thậm chí còn hơn lúc trước, thế cho nên

ngay cả chuyện mình bế quan tu luyện cũng quên mất không còn một mảnh.

“Chủ nhân, đây là ta nghiên cứu mỹ thực mới nhất, người nếm thử xem. ”

Thí Đạo mang sang một bàn dùng thịt thú cùng các loại thiên tài địa bảo làm thành thức ăn

ra.

https://thuviensach.vn

“Nghiên cứu mới nhất? ”

Tần Giác vẻ mặt cổ quái, hơi có vẻ do dự.

Đến bây giờ mới thôi, hắn còn nhớ rõ lúc trước Thí Đạo tự mình nghiên cứu chế tạo nồi đồ

ăn gì đó có bao nhiêu đáng sợ, thiếu chút nữa diệt sạch Huyền Ất Sơn!

“Ừ, tuyệt đối không có vấn đề. ”

Thí Đạo tự tin nói.

“Được rồi. ”

Tần Giác cười khổ, vừa muốn cầm lấy chiếc đũa, Vân Tịch đã dẫn đầu gắp lên một miếng

nhét vào trong miệng.

“A…! ”

Vân Tịch vẻ mặt khẽ biến, ngửa mặt lên trời ngã xuống.

bookmark_add Chương 412: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Ngọt Tựa Như Đường

Phiên bản Dịch · 1603 chữ

Bịch!

Vân Tịch ngửa mặt lên trời ngã xuống, trực tiếp hôn mê.

Tần Giác: “.....”

“Tại sao lại như vậy? ”

https://thuviensach.vn

Thí Đạo kinh hãi, liền vội vàng tiến lên chỗ Vân Tịch, xem xét rốt cuộc tình huống là thế nào.

Trước khi làm món ăn này, Thí Đạo tìm đọc rất nhiều tư liệu, kể cả cách dùng công hiệu các

loại thiên tài địa bảo, sau khi xác định tuyệt đối không có bất cứ vấn đề gì mới lựa chọn nếm

thử, kết quả không nghĩ tới vẫn xuất hiện ngoài ý muốn, bởi vậy Thí Đạo rất sốt ruột.

Nào có thể đoán được đúng lúc này, Vân Tịch đột nhiên mở to mắt, thè lưỡi, dí dỏm mà nói:

“Hì hì, Thí Đạo tỷ tỷ, ta lừa gạt tỷ. ”

Thí Đạo: “.....”

Tần Giác: “.....”

“Thí Đạo tỷ tỷ, tỷ sẽ không tức giận đúng không? ”

Thấy Thí Đạo trầm mặc không nói, Vân Tịch có chút bận tâm.

“Ha ha ha, ta làm sao có thể sẽ bởi vì chút chuyện nhỏ này mà tức giận chứ. ”

Hít một hơi thật sâu, Thí Đạo miễn cưỡng nở ra nụ cười tươi, tận lực kiềm chế xúc động

muốn đánh người của mình.

“Hô, làm ta sợ muốn chết. ”

menu

https://thuviensach.vn

Vỗ vỗ ngực, Vân Tịch như trút được gánh nặng.

“Hương vị thế nào? ”

Tần Giác càng quan tâm vấn đề này hơn.

Với tu vi của hắn, làm sao có thể nhìn không ra Vân Tịch là cố ý làm dáng vẻ kia, bằng không

thì đã sớm động thủ trước rồi.

“Ách…...Vừa rồi là lừa gạt Thí Đạo tỷ tỷ, không có chú ý hương vị. ”

Vân Tịch sững sờ, thần sắc hơi có vẻ xấu hổ.

“.....”

Tuy Vân Tịch không có chú ý hương vị, nhưng cuối cùng không có việc gì, chứng minh trong

thức ăn cũng có thể nói là bình thường.

Nghĩ như vậy, Tần Giác cầm lấy chiếc đũa, gắp một miếng thịt thú bỏ vào trong miệng.

Không ngờ chính là, thịt thú đặc biệt tinh tế tỉmỉ, cũng nhanh chóng tràn ngập toàn bộ

khoang miệng, tản ra mùi thơm ngát nồng đậm, làm cho người phảng phất đưa thân đi dã

ngoại, trong lòng có thể nói khoan khoái dễ chịu.

https://thuviensach.vn

“Thế nào, chủ nhân? ”

Thí Đạo không thể chờ đợi được hỏi thăm.

“Rất ngon. ”

Tần Giác khẽ gật đầu, lấy ra một bình linh tửu, thức ăn ngon tự nhiên xứng với rượu ngon.

“Thành công rồi! ”

Thí Đạo lập tức hưng phấn khua tay múa chân.

Dù sao, đây chính là nàng lần đầu tiên nghiêm cứu rau xanh!

“Thật vậy chăng? ”

Nghe vậy, Vân Tịch lập tức gắp một ngụm.

“Oa! Thật sự ăn rất ngon! ”

Lời còn chưa dứt, lại liên tục gắp mấy miếng, hận không thể nhét toàn bộ chén đĩa vào trong

miệng.

“Khục khục, chậm một chút chậm một chút.”

Tần Giác vội vàng huy động cánh tay, đứng dậy đoạt với Vân Tịch.

Cứ

như vậy, một người một cọng cỏ rất nhanh liền ăn sạch cả bàn thức ăn, Vân Tịch thì liếm

https://thuviensach.vn

lấy hai cái chén đĩa, lộ ra vẻ mặt vẫn chưa thỏa mãn.

Mắt thấy bộ dạng này, Thí Đạo nội tâm có chút phức tạp.

Đó là một loại cảm giác trước đó chưa từng có, ngoại trừ tu luyện ra, nàng rốt cục cảm nhận

được một loại thỏa mãn khác, hơn nữa tựa hồ so với đột phá tu luyện còn vui hơn.

Chính mình mấy tháng qua cố gắng cuối cùng không có uổng phí!

Ngửa đầu uống sạch một ngụm linh tửu cuối cùng, Tần Giác đứng lên nói:

“Ha, ăn uống no đủ, có thể ngủ một giấc ngon rồi. ”

Nói xong, Tần Giác duỗi lưng một cái.

“Ta cũng muốn ngủ! ”

Vân Tịch tiến lên nhào vào người Tần Giác.

“.....”

Từ khi trở lại Huyền Ất Sơn, Tần Giác mỗi ngày sinh hoạt đều là như thế, ăn ngủ uống rượu,

ngẫu nhiên đi suối nước nóng, bắt mấy con yêu thú, tóm lại thư giãn thích ý, không có bất kỳ

phiền não.

Về phần chuyện của Thần giới, Tần Giác cũng không có để ở trong lòng, dù sao Lạc Tát đã bị

https://thuviensach.vn

hắn giết chết, lại còn có Mặc lão tọa trấn,

Thời gian trôi qua, đảo mắt đã đến muộn, Tần Giác mơ mơ màng màng mở to mắt, phát hiện

Vân Tịch vẫn nằm ở trong lòng hắn ngủ.

Quỷ dị là, linh khí xung quanh không ngừng hội tụ đến, hóa thành vòng xoáy năng lượng mà

mắt thường có thể thấy được, dũng mãnh tràn vào người Vân Tịch.

Cùng lúc đó, khí tức của Vân Tịch điên cuồng kéo lên, không biết chỉ sợ còn tưởng rằng

nàng đang cố gắng tu luyện.

Loại trạng thái này Tần Giác kỳ thật gặp một lần, chính là lúc trước Thiên Đế vừa mới cải

biến thể chất của Vân Tịch, như thế nào hiện tại lại xuất hiện lần nữa?

Chẳng lẽ Vân Tịch còn có thể lột xác nữa?

Hay hoặc là, Thiên Đế truyền thừa không chỉ có như thế?

Không nghĩ ra Tần Giác dứt khoát lựa chọn buông tha, đặt Vân Tịch qua bên cạnh, chuẩn bị

tiếp tục đi đến lục thạch uống rượu.

Bất quá trước khi đến lục thạch, Tần Giác trùng hợp gặp phải Tô Ngạn tu luyện chấm dứt.

“Tần huynh. ”

https://thuviensach.vn

Tô Ngạn cúi đầu, rất thẹn thùng.

“Ừm, muốn cùng ta đi xem phong cảnh không? ”

Tần Giác đề nghị.

So sánh với Tô Ngạn, Tần Giác chưa nói tới thẹn thùng, thực sự có thể nói cảm giác này có lẽ

là yêu đương a.

“Được. ”

Tô Ngạn gật đầu đáp ứng.

Vì vậy hai người kề vai sát cánh mà đi, hướng đến lục thạch.

“Tần sư huynh. ”

“Ừm. ”

“Huynh thích ta ở điểm nào a…? ”

Tô Ngạn đột nhiên hỏi.

Tần Giác sững sờ, đây coi như là vấn đề trí mạng đúng không?

Nguy!

May mà Tần Giác chính là kẻ xuyên việt, tuy nhiên không có kinh nghiệm gì, lại nhớ rõ rất

nhiều lời tâm tình, vì vậy không chút lựa chọn nói:

https://thuviensach.vn

“Ta cũng không rõ ràng lắm, nhưng cùng ngươi ở cùng nhau, tựa như trong miệng ngậm

đường, rất ngọt. ”

“Thế giới lớn như vậy, có thể gặp được ngươi, thực may mắn. ”

Nếu như là người địa cầu, có lẽ sẽ cảm thấy buồn nôn, buồn nôn, nhưng Tô Ngạn thuở nhỏ ở

Phong Lôi tông trưởng thành, rất ít ra ngoài, sao có thể nghe qua loại lời tâm tình này?

Tần Giác nói chữ cuối cùng, Tô Ngạn trên mặt đỏ bừng lập tức lan tràn đến bên tai, giống

như quả táo chín, kiều diễm ướt át.

“Kỳ thật chúng ta trước kia đã gặp mặt, chẳng qua là sư huynh lúc ấy không biết ta mà thôi.”

Tô Ngạn mở miệng, Tần Giác lại nói:

“Còn nhớ rõ hơn nửa năm trước ở Trảm Yêu Thịnh hội không? ”

“Nhớ rõ. ”

“Ta khi đó đã ở đó. ”

“A…? Thật vậy sao? Ta như thế nào hoàn toàn không nhớ ra. ”

Tô Ngạn chăm chú suy tư một lát, vẻ mặt mê mang.

“Ta nói, ngươi lúc ấy căn bản không biết ta. ”

https://thuviensach.vn

Tần Giác nhún vai:

“Ta đại biểu Huyền Ất Sơn tham gia Trảm Yêu Thịnh hội, cho nên vẫn ngồi tít ở bên ngoài. ”

“Thì ra là thế. ”

Tô Ngạn giật mình.

Hơn nửa năm trước, Huyền Ất Sơn còn chưa quật khởi, Tô Ngạn thậm chí cũng không có

nghe nói qua, sao có khả năng để ý.

Theo phương diện nào đó mà nói, hai người lần đầu tiên gặp mặt chính thức hẳn là ở bên

ngoài Vô Cực Bí Cảnh, nếu như không phải Tần Giác, chỉ sợ nửa số thiên kiêu của Nam cảnh

cũng phải chết ở trong Vô Cực Bí Cảnh, hậu quả nghĩ cũng không chịu nổi.

Về sau ở Tử Linh cốc, Tần Giác lại cứu Tô Ngạn một lần, cũng mang theo nàng đi du lịch

Trung Châu, biết được các loại vật ly kỳ cổ quái.

Tóm lại, nếu không gặp được Tần Giác, nhân sinh của Tô Ngạn tuyệt đối không thể đặc sắc

như vậy.

Quan trọng nhất là, lúc Băng gia đi vào Nam cảnh, muốn Tô Ngạn gả cho Băng Khung

Thương, Tô Ngạn chỉ có hai lựa chọn, hoặc là đồng ý, hoặc là chết.

https://thuviensach.vn

Mà với tính cách của Tô Ngạn, hơn phân nửa tình nguyện chết cũng sẽ không gả cho Băng

Khung Thương.

“Tần sư huynh…...”

Từng hình ảnh hiện lên trong đầu, Tô Ngạn vươn tay, vòng qua Tần Giác:

“Về sau, ta muốn bên sư huynh mãi mãi. ”

“Ha ha ha, được. ”

Vuốt vuốt tóc Tô Ngạn, Tần Giác cười nói.

Chẳng biết tại sao, cái loại cảm giác khó có thể nói rõ này càng ngày càng đậm hơn, rất bình

tĩnh, rất ấm áp.

Một lát sau, hai người đi tới lục thạch, chậm rãi ngồi xuống, ánh nắng chiều xuyên qua vạn

dặm chiếu trên thân hai người, chỉ một thoáng, hình ảnh lâm vào bất động, thời không

phảng phất dừng lại tại thời khắc này.

bookmark_add Chương 413: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Tâm Ma

Phiên bản Dịch · 1633 chữ

https://thuviensach.vn

Hôm sau, sáng sớm.

Sương trắng nhàn nhạt phiêu đãng giữa rừng núi, vạn vật sống lại, linh khí mờ mịt, khiến cho

người ta một loại cảm giác thân lâm tiên cảnh.

Tần Giác mở ra hai con ngươi, mắt nhìn Tô Ngạn nằm bên cạnh, sắc mặt nhịn không được lộ

ra một nụ cười khổ.

Hai người tối hôm qua nói chuyện rất nhiều, kết quả không nghĩ tới cứ như vậy ngủ đi.

Chờ đợi tại chỗ một lát, thấy Tô Ngạn cũng không có tỉnh lại, Tần Giác lấy ra một bình linh

tửu, uống vào.

Không biết qua bao lâu, Tô Ngạn bỗng nhiên cựa quậy, lại không có tỉnh lại, chẳng qua là

lông mày cau lại, lộ ra vẻ mặt thống khổ, tựa hồ đang mơ ác mộng.

Tần Giác vốn muốn cho Tô Ngạn tỉnh lại, nhưng suy tư thật lâu, cuối cùng quyết định trực

tiếp tiến vào trong mơ của Tô Ngạn, nhìn xem rốt cuộc là cảnh mơ ra sao, lại khiến cho Tô

Ngạn thống khổ như vậy.

Nghĩ như vậy, Tần Giác lập tức thúc dục linh thức, hóa thành kim quang dung nhập vào mi

https://thuviensach.vn

tâm của Tô Ngạn.

Ô…Ô…Ô…N…G!

Sau một khắc, trước mặt Tần Giác bày ra một hình ảnh quen thuộc.

Phong Lôi tông?

menu

Trước Tiếp

Không sai, đúng là Phong Lôi tông.

Tuy nhiên Tần Giác chỉ đi qua Phong Lôi tông hai lần, nhưng tuyệt đối sẽ không nhớ lầm.

Quan trọng nhất là, hắn nhìn thấy cái tên đại trưởng lão Lôi Mạch.

“Tô Ngạn, ngươi có biết tội của ngươi không! ”

Cuối đại điện, một lão giả đầu đầy tóc trắng, không giận tự uy ngồi trên vương tọa, mắt nhìn

xuống Tô Ngạn quỳ trên mặt đất, ngữ khí lạnh như băng.

Hắn là ai?

Tần Giác ngạc nhiên.

Lần trước đi Phong Lôi tông, hình như không thấy lão đầu này.

Chẳng lẽ Phong Lôi tông còn cất dấu những cường giả khác?

“Không biết. ”

https://thuviensach.vn

Lắc đầu, Tô Ngạn cắn răng nói:

“Lão tổ, đệ tử không rõ có tội tình gì! ”

Lão tổ?

Tần Giác sững sờ, Phong Lôi lão tổ?

Không phải đã chết ở bình nguyên chiến tranh rồi à?

“Hừ, ngươi tự phế tu vị, bội phản Phong Lôi tông, quả thực tội không thể tha thứ! ”

Lão giả phẫn nộ quát:

“Ngươi quên là ta ban đầu ai bồi dưỡng ngươi rồi sao? ”

“.....”

Nghe vậy, Tô Ngạn há to miệng, cúi đầu trầm mặc.

Đối mặt với những người khác ở Phong Lôi tông, Tô Ngạn có lẽ có thể nói không thẹn với

lương tâm, nhưng đối mặt Phong Lôi lão tổ, Tô Ngạn không có bất cứ chỗ phản bác nào.

So với đám người đại trưởng lão, Phong Lôi lão tổ không chỉ cực kỳ ôn hòa, còn thường

xuyên kể chuyện xưa cho nàng nghe, bởi vì lúc trước Tô Ngạn hầu như chưa bao giờ rời khỏi

Phong Lôi tông, cho nên chuyện ngoại giới, phần lớn là nghe được từ chỗ Phong Lôi lão tổ.

https://thuviensach.vn

Cũng bởi vì Phong Lôi lão tổ, Tô Ngạn mới có thể dũng mãnh tinh tiến, nhanh chóng trở

thành thánh nữ của Phong Lôi tông.

Với Tô Ngạn tuổi nhỏ lúc ấy mà nói, Phong Lôi lão tổ giống như phụ thân.

Mà bình nguyên chiến tranh, Phong Lôi lão tổ sở dĩ vẫn lạc, ngoại trừ lọt vào Tử Yêu tộc

phục kích, còn có vì bảo hộ Tô Ngạn cùng các đệ tử tông môn khác, không thể không lựa

chọn cản phía sau.

Tóm lại, cho dù đứng từ góc độ nào, Phong Lôi lão tổ đều đáng giá được người tôn kính.

.....

Xa xa, mắt thấy tình cảnh này, Tần Giác như có điều suy nghĩ.

Rất rõ ràng, đây là xoắn xuýt trong lòng Tô Ngạn, cho dù nàng tự phế tu vị, chặt đứt ân oán

cùng Phong Lôi tông, nhưng vẫn cảm thấy mắc nợ Phong Lôi lão tổ, bởi vậy mới có giấc

mộng này.

Không, loại mộng này rất có thể đã không phải là lần đầu tiên, chỉ có điều Tô Ngạn không có

nói cho người khác biết mà thôi.

Nói là cảnh trong mơ, chi bằng nói là tâm ma.

https://thuviensach.vn

Thở dài, Tần Giác một bước ra, chuẩn bị cưỡng ép can thiệp, nếu không không biết Tô Ngạn

lúc nào mới có thể cởi bỏ tâm ma.

“Hửm? Ngươi là ai? ”

Phong Lôi lão tổ chau mày, nhìn về phía Tần Giác.

“Tần sư huynh, người tại sao lại ở chỗ này? ”

Tô Ngạn kinh hãi.

Mọi người đều biết, đại bộ phận người nằm mơ đều là không biết mình đang ở trong mộng,

Tô Ngạn đương nhiên cũng không ngoại lệ, nhất là chuyện này đã trở thành tâm ma của

nàng.

Tần Giác nâng Tô Ngạn đứng dậy, nhìn Phong Lôi lão tổ nói:

“Chào, ta là Tần Giác. ”

Ở Nam cảnh, Phong Lôi lão tổ xem như nhân vật truyền kỳ, cùng Thiên Cơ lão tổ thuộc về

cùng một thời đại, một thân một mình chèo chống Phong Lôi tông mấy trăm năm, uy danh

hiển hách, cuối cùng là vì thủ vệ Nam cảnh mà chết trận,

Bằng không thì ba đại tông môn cũng sẽ không tuyên bố che chở Phong Lôi tông trăm năm.

https://thuviensach.vn

“Tần Giác? ”

Phong Lôi lão tổ sững sờ:

“Ngươi có quan hệ gì với Tô Ngạn? ”

“Ta là tướng công của nàng. ”

Tần Giác không che dấu chút nào nói.

“Làm càn! ”

Phong Lôi lão tổ giận dữ:

“Tô Ngạn chính là thánh nữ của Phong Lôi tông ta há lại cho ngươi nhúng chàm! ”

“Ah? Vậy sao? ”

Tần Giác cười nói:

“Theo ta được biết, Tô Ngạn hiện tại đã không thuộc về Phong Lôi tông nữa à nha? ”

Phong Lôi chưa kịp mở miệng, Tần Giác lại nói:

“Đúng rồi, ngươi thật là Phong Lôi lão tổ ư? ”

Lời vừa nói ra, Phong Lôi lão tổ ngơ ngẩn:

“Có ý gì? ”

“Nếu như ngươi thật là Phong Lôi lão tổ, thì nên cảm thấy cao hứng thay Tô Ngạn.”

https://thuviensach.vn

Tần Giác hỏi lại.

“Thay Tô Ngạn cảm thấy cao hứng? ”

Phong Lôi lão tổ mờ mịt.

“Đúng vậy a. ”

Tần Giác nhẹ gật đầu, nói tiếp:

“Phong Lôi tông đã mất đi ngươi, thật sự vẫn là Phong Lôi tông ư? Nếu như Tô Ngạn không

rời khỏi Phong Lôi tông, chỉ có thể biến thành công cụ có thể hi sinh bất kỳ lúc nào. ”

Sau khi Phong Lôi lão tổ mất đi, Phong Lôi tông nghiễm nhiên lâm vào khốn cảnh trước đó

chưa từng có, nhưng mà bọn hắn nghĩ đến không phải là cố gắng tu luyện, làm cho mình trở

nên mạnh mẽ trước, mà là đi thỉnh cầu người khác, để được che chở.

Kết quả không chỉ có không có được che chở, còn muốn bức Tô Ngạn, triệt để bị mất đi hy

vọng trở lại vị trí bốn đại tông môn trong vòng trăm năm, cùng Phong Lôi tông uy chấn Nam

cảnh quả thực khác biệt quá lớn.

Theo phương diện nào đó mà nói, không phải Phong Lôi tông cường đại, mà là Phong Lôi lão

tổ cường đại.

https://thuviensach.vn

Giống như vạch trần một lớp giấy cửa sổ, Phong Lôi lão tổ toàn thân rung mạnh, thì thào tự

nói:

“Ta thật là Phong Lôi lão tổ ư? Ta thật sự nên thay Tô Ngạn cảm thấy cao hứng ư? ”

Trên thực tế, hắn đương nhiên không phải Phong Lôi lão tổ, chẳng qua là tâm ma mà Tô

Ngạn tưởng tượng, sau khi rơi vào nghi vấn của Tần Giác, Phong Lôi lão tổ lập tức bắt đầu

hoài nghi mình.

Về phần những cường giả khác của Phong Lôi tông, lúc này tất cả đều mặt không biểu tình,

đứng tại chỗ, giống như đã mất đi tri giác.

Thấy thế, Tần Giác quay người nói với Tô Ngạn:

“Ngươi hối hận rời khỏi Phong Lôi tông ư? ”

“Không hối hận! ”

Tô Ngạn không chút do dự nói.

Nàng xác thực cảm thấy rất có lỗi với Phong Lôi lão tổ, nhưng muốn nàng gả cho Băng

Khung Thương, đó là tuyệt đối không thể nào.

https://thuviensach.vn

“Đã như vậy, tại sao phải áy náy? Cho dù từ phương diện nào, ngươi cũng đã không phụ lòng

Phong Lôi tông. ”

“Thế nhưng mà…...”

“Yên tâm, mặc dù Phong Lôi lão tổ biết rõ, cũng chỉ sẽ thay ngươi cao hứng mà thôi, may

mắn đệ tử của mình, có thể thoát ly khổ hải. ”

“Thật vậy sao? ”

Tô Ngạn ngẩng đầu, trong mắt tràn ngập chờ mong.

“Đương nhiên là thật. ”

Tần Giác nói như chuyện đương nhiên.

Răng rắc!

Đột nhiên, trên mặt Phong Lôi lão tổ xuất hiện một vết rách.

Răng rắc răng rắc!

Không chỉ có Phong Lôi lão tổ, chỉ một thoáng, tất cả mọi người ở đây đều vỡ ra, kể cả hoàn

cảnh xung quanh.

Giống như bị đánh rách mặt kính, toàn bộ tình cảnh nổ tung, hóa thành vô số ánh sáng tiêu

tán.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, Tô Ngạn chậm rãi mở to mắt, nội tâm không còn nửa điểm xoắn xuýt, tâm ma

gần hai tháng qua của nàng cuối cùng cũng hóa giải, cả người lập tức nhẹ nhõm không chỉ

có gấp mấy lần.

“Đa tạ Tần sư huynh. ”

Tô Ngạn đứng dậy ôm lấy Tần Giác, lộ ra nụ cười ngọt ngào.

bookmark_add Chương 414: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Lần Thứ Hai Lột Xác

Phiên bản Dịch · 1611 chữ

Thời gian trôi qua, trong nháy mắt cách thời gian Tô Ngạn hóa giải tâm ma đã qua năm ngày.

Trong năm ngày này, tốc độ tu luyện của Tô Ngạn có sự tăng lên rõ rệt, đã đạt tới Huyền giai

đỉnh phong, cách Địa giai còn lại nửa bước.

Dựa theo thiên phú bây giờ của Tô Ngạn, tin tưởng trong vòng nửa năm có thể quay lại Chí

Tôn cảnh, thậm chí ngắn hơn.

Đừng quên, nơi này là Thần vực, linh khí nồng đậm vượt xa Nam cảnh, lại có linh tuyền vạn

năm, hầu như không có bất kỳ bình cảnh gì đáng nói.

https://thuviensach.vn

Đáng nhắc tới chính là, từ ngày ngủ sau đó, Vân Tịch cũng không có tỉnh lại, hô hấp, tim đập

đều cực kỳ vững vàng, nhưng khí tức cũng tại liên tục tăng lên, đã có dấu hiệu tiến giai

Truyền Kỳ cảnh.

Vì vạn nhất, đối với Tần Giác tràn ngập nghi hoặc chỉ có thể đi hỏi Thiên Đế, dù sao, Vân

Tịch cũng là người thừa kế Thiên Đế.

“Cái gì, linh thảo kia đã tiến vào nhị biến rồi? ”

Nghe xong Tần Giác miêu tả, Thiên Đế mặt mũi tràn đầy kinh ngạc.

“Nhị biến? ”

Tần Giác kinh ngạc, tình huống này là sao?

“Đúng vậy, bởi vì nàng là linh thảo hóa hình, cho nên ta cố ý cho nàng một loại công pháp có

thể không ngừng lột xác, tên là Thiên Diễn Cửu Biến. ”

ThiênĐếgiảithíchnói:menu

Trước Tiếp

Thiên Đế giải thích nói:

“Bộ công pháp này cũng là ta ngẫu nhiên đoạt được, tổng cộng có thể lột xác chín lần, mỗi

https://thuviensach.vn

lần đều sinh ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, dưới tình huống bình thường, chỉ có đạt tới

Thánh Cảnh mới có thể chạm đến nhị biến, linh thảo kia đã Thánh Cảnh rồi sao? ”

“Ách…...Không có, nàng vẫn còn Chí Tôn cảnh. ”

Tần Giác đáp.

Thiên Đế: “.....”

Chí Tôn cảnh có thể chạm đến nhị biến, nói đùa gì vậy?

Trăm mối vẫn không có cách giải Thiên Đế dứt khoát lựa chọn đi theo Tần Giác cùng đi nhìn

xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Sau một lúc lâu, hai người đáp xuống ngọn núi, Tần Giác chỉ vào Vân Tịch nằm trên bãi cỏ

cách đó không xa, điên cuồng hấp thu linh khí nói:

“Là ở chỗ này. ”

Thiên Đế theo tiếng nhìn lại, lập tức đồng tử hơi co lại, mà với thực lực Chân Thần thượng vị

của hắn, cũng nhịn không được lộ ra vẻ mặt kinh ngạc:

“Đúng là nhị biến, hơn nữa thuộc về lột xác hoàn mỹ! ”

Người khác có lẽ không rõ ràng lắm, nhưng Thiên Đế lại biết rõ Thiên Diễn Cửu Biến tiềm lực

https://thuviensach.vn

vô cùng đáng sợ, có thể nói sâu không lường được.

Hơn mười vạn năm trước, lúc Thiên Cung còn chưa bị diệt, Thiên Đế từng cho một linh thảo

hóa hình luyện bộ công pháp này, hoàn thành tứ biến, cũng đã tiếp cận Chân Thần cảnh, vô

địch cùng giai.

Đương nhiên, mỗi lần lột xác cũng có phân chia cao thấp, lúc trước linh thảo hóa hình kia

chỉ có ở nhất biến đạt được trình độ hoàn mỹ, về sau ba lượt lột xác đều là miễn cưỡng thông

qua, có hai lần còn xém chút thất bại.

Dù vậy, vẫn khiến cho thiên phú tu luyện tăng lên trên phạm vi lớn, dựa theo Thiên Đế

phỏng đoán, dù là không cách nào hoàn thành ngũ biến, có lẽ cũng có thể tiến vào Chân

Thần cảnh.

Tiếc nuối chính là, linh thảo kia cuối cùng lựa chọn cùng thông đồng với Phong Khê, đánh

lén Thiên Đế, kết quả bị Thiên Đế một cái tát chụp chết, cái gì cũng chẳng còn nữa.

Bởi vì cái gọi là cố tình trồng hoa hoa không nở, vô tâm trồng liễu làm cho gái yêu liễu thành

https://thuviensach.vn

ấm, lúc Thiên Đế truyền thụ Thiên Diễn Cửu Biến cho Vân Tịch, căn bản không có ôm hy

vọng gì, thậm chí lo lắng Vân Tịch không được, cố ý giúp nàng hoàn thành nhất biến.

Ai có thể nghĩ đến, Vân Tịch sẽ ở trong thời gian ngắn như vậy triển khai lần lột xác thứ hai,

hơn nữa vẫn thuộc về trình độ hoàn mỹ!

Nếu như như vậy kéo dài nữa, hoàn thành chín lần lột xác sẽ thì sẽ ra sao?

Quả thực không dám tưởng tượng!

Hít một hơi thật sâu, Thiên Đế nghiêm mặt nói:

“Không nên đi quấy rầy nàng, vài ngày sau sẽ tự động thức tỉnh. ”

“Được rồi. ”

Tần Giác bất đắc dĩ.

“Đúng rồi, tiền bối, ta có thể thu nàng làm đồ đệ không? ”

Thiên Đế thử thăm dò nói.

Tuy nhiên bởi vì chuyện Phong Khê, Thiên Đế hiện tại rất kháng cự thu đồ đệ, nhưng thiên

phú Vân Tịch biểu hiện ra thật sự quá kinh khủng!

Không thể không khiến Thiên Đế động tâm.

“Thật có lỗi, nàng đã là đồ đệ của ta. ”

https://thuviensach.vn

Tần Giác thản nhiên nói.

Nghe vậy, Thiên Đế có chút thất vọng, ngay lúc hắn chuẩn bị rời đi, Tần Giác lại nói:

“Bất quá ta cũng không có gì có thể dạy nàng, nếu như ngươi muốn làm sư phụ thứ hai của

nàng, ta không có ý kiến gì, huống chi, ngươi

vốn chính là một nửa sư phụ của nàng.”

Nghiêm túc mà nói, Thiên Đế xác thực xem như một nửa sư phụ của Vân Tịch, nếu như

không phải Thiên Đế cưỡng ép trợ giúp Vân Tịch cải biến thể chất, hoàn thành nhất biến,

Vân Tịch cũng không có khả năng trong nửa năm ngắn ngủi, bước vào Chí Tôn cảnh.

“Thật không? ”

Thiên Đế vốn là sững sờ, lập tức đại hỉ.

Tần Giác nhẹ gật đầu.

“Đa tạ tiền bối! Ta nhất định sẽ bồi dưỡng nàng thành linh thực hóa hình cường đại nhất!”

Thiên Đế hưng phấn kêu lên.

Trừ bỏ bị thiên phú của Vân Tịch đả động ra, bản thân Thiên Đế cũng muốn nhìn xem, cực

https://thuviensach.vn

hạn của Thiên Diễn Cửu Biến rốt cuộc tới đâu!

“.....”

Tần Giác cười khổ:

“Trước đó, ngươi hay là nhớ kỹ tên của nàng a, nàng tên Vân Tịch. ”

“Vân Tịch? Tên rất hay! ”

Thiên Đế tán thưởng.

Tần Giác: “.....”

“.....”

.....

Vài ngày sau, Tần Giác đang ở trên ngọn núi đột nhiên bầu trời tối đen, cuồng phong tàn sát

bừa bãi, sau đó nhanh chóng hình thành vòng xoáy linh khí mắt thường có thể thấy được,

một cái tiếp lấy Vân Tịch, một cái tiếp lấy bầu trời, nhấc lên từng trận năng lượng rung động

đồ sộ.

Ngay sau đó thân thể Vân Tịch chậm rãi bay lên không, bắt đầu trùng kích Truyền Kỳ cảnh!

Rầm rầm rầm!

https://thuviensach.vn

Vô số linh khí dũng mãnh tiến vào trong người Vân Tịch, truyền ra tiếng nổ mạnh đinh tai

nhức óc, mặc kim liệt thạch!

Tần Giác hai tay chắp ra sau, ở nơi xa trông xem thế nào, để tránh ngoài ý muốn xảy ra.

Cứ như vậy nửa canh giờ qua rất nhanh đi, rốt cục sau một giây, tiếng vỡ vụn 'Tạch tạch

tạch, tu vi của Vân Tịch chính thức đột phá Chí Tôn, bước vào Truyền Kỳ cảnh!

Oanh!

Thêm nữa… Linh khí hội tụ mà đến, vây quanh Vân Tịch xoay tròn, huyễn hóa ra các loại kỳ

trân dị thú, từng cái sinh diệt, đó là chỉ có lúc thiên tài tuyệt thế đột phá mới có thể xuất

hiện.

Sau nửa ngày, khí tức của Vân Tịch dần dần ổn định lại, mở ra hai con ngươi bất đồng màu

sắc, hơi có vẻ mơ hồ:

"Ta đột phá? "

Đúng vậy, ngay cả bản thân Vân Tịch cũng không rõ, nàng sao lại đột phá.

"A…...Thật đói. "

https://thuviensach.vn

Sau một giây, Vân Tịch nhíu mày, vội vàng từ không trung bay xuống, tìm kiếm Tần Giác:

“Sư phụ, ta đói quá…. ”

Tần Giác: “.....”

So với vài ngày trước, trải qua nhị biến Vân Tịch không thể nghi ngờ trở nên càng xinh đẹp

hơnlàndatinhxảohoànmỹkhôngtỳvếtnhấtlàđôimắthaimàukhácnhaukiathâm

hơn, làn da tinh xảo, hoàn mỹ không tỳ vết, nhất là đôi mắt hai màu khác nhau kia, thâm

thúy thanh tịnh, giống như bảo thạch thượng đẳng nhất.

Tiếc nhất chính là, hình thể quá nhỏ, chỉ có thể lớn bằng bàn tay, không khác gì búp bê cả.

Bá!

Đúng lúc này, Thiên Đế ngay lập tức tới.

“Là ngươi? ”

Nhìn thấy Thiên Đế, Vân Tịch lại càng hoảng sợ.

Cho dù Vân Tịch đã đi tới Thần vực hơn nửa tháng, nhưng đây là nàng lần thứ nhất gặp mặt

Thiên Đế.

“Chào. ”

Thiên Đế lễ phép lên tiếng chào hỏi.

https://thuviensach.vn

“Ách…...Chào, có chuyện gì không? ”

Vân Tịch hỏi thăm.

“Cái kia…...”

Thiên Đế vừa muốn mở miệng, Vân Tịch đột nhiên hai mắt sáng ngời, phóng tới Tần Giác:

“Sư phụ! ”

Bịch!

Vân Tịch trùng trùng điệp điệp tiến đụng vào trong lòng Tần Giác, ngẩng đầu, không thể chờ

đợi được mà nói:

“Sư phụ, ta đói a…! ”

Tần Giác: “.....”

Vẻ mặt này hình như đã gặp nhau ở nơi nào?

Vân Tịch sau khi nhất biến xong, hình như cũng là như thế.

Ngươi đối với đồ ăn chấp niệm rốt cuộc là nhiều cỡ nào a…!

bookmark_add Chương 415: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Ta Nhớ Tới Chuyện Vui

Phiên bản Dịch · 1580 chữ

https://thuviensach.vn

Không hề nghi ngờ, trải qua lần nhị biến này thiên phú tu luyện của Vân Tịch được tăng lên

biên độ lớn, cho dù chỉ có Truyền Kỳ cảnh sơ kỳ, cũng có thể chống đỡ Truyền Kỳ cảnh đỉnh

phong.

Đợi đến hoàn thành tam biến, thậm chí vượt cấp khiêu chiến cũng không phải là không thể.

Theo lời Tần Giác nói chính là, thỏa thỏa mô tuýp nhân vật chính.

Duy nhất làm cho người ta không nói được lời nào chính là, mặc kệ Vân Tịch cường đại đến

trình độ gì, tựa hồ cũng không thể rời khỏi đồ ăn, điểm này ngược lại giống với Tần Giác, bất

quá còn điên cuồng hơn Tần Giác nhiều.

Có lẽ đây chính là cái gọi là có danh sư liền có danh đồ đi!

Sau khi đi theo Tần Giác ăn uống no đủ, Vân Tịch thoải mái vỗ vỗ bụng, ngửa mặt lên trời

nằm xuống:

“Ha ha, cảm giác ăn no thật là thoải mái.”

Tần Giác: “. . .”

Thực tế khó có thể tưởng tượng, câu nói này phát ra từ một cường giả Truyền Kỳ cảnh.

“Đúng rồi, có chuyện phải nói cho ngươi.”

https://thuviensach.vn

Dường như nhớ tới cái gì, Tần Giác mở miệng nói ra.

“Chuyện gì?”

Vân Tịch hiếu kì.

menu

Trước Tiếp

“Từ hôm nay trở đi, Thiên Đế chính là sư phụ của ngươi.”

Tần Giác thản nhiên nói.

“Cái gì?”

Vân Tịch bỗng nhiên ngẩng đầu, nháy nháy hai mắt đẫm lệ mông lung:

“Sư phụ, ngươi không quan tâm ta á!”

Lời còn chưa dứt, Vân Tịch trực tiếp nhào tới ôm lấy đùi Tần Giác, cuồng loạn khóc ròng nói:

“Ta không muốn Thiên Đế gì đó đâu, ta chỉ cần sư phụ, ô ô ô!”

“. . .”

Tần Giác không nghĩ tới Vân Tịch phản ứng lớn như vậy, lập tức vội vàng giải thích nói:

“Ta không nói không muốn ngươi, chỉ là ta không có thứ gì có thể dạy ngươi, đi theo Thiên

https://thuviensach.vn

Đế học tập đối ngươi tốt hơn, yên tâm, hai chúng ta đều là sư phụ của ngươi.”

“. . .”

Nghe vậy, Vân Tịch lau nước mắt, hơi có vẻ do dự.

“Chẳng lẽ ngươi không muốn mạnh lên sao?”

Tần Giác nghiêm túc nói.

“Muốn!”

Vân Tịch dùng sức nhẹ gật đầu:

“Ta phải mạnh giống như sư phụ!”

“Đã như vậy, vì sao không muốn đi theo Thiên Đế học hỏi?”

“Thế nhưng mà. . . Ta không muốn rời khỏi sư phụ.”

Xoắn xuýt một lát, Vân Tịch rốt cục vẫn là nói ra khỏi miệng.

Tần Giác sững sờ, thì ra là thế.

“Ha ha ha, ta là để ngươi đi theo Thiên Đế học hỏi, cũng không có để ngươi rời khỏi ta.”

Thấy Vân Tịch vẫn có chút hoài nghi, Tần Giác cười nói:

“Như vậy đi, đợi chút nữa ta sẽ ở giữa hai bên tạo một thông đạo không gian, thế nào.”

“Thật sao?”

https://thuviensach.vn

Vân Tịch có chút dao động.

“Ha ha, sư phụ đã lừa ngươi bao giờ chưa.”

“Hừ, người lần trước còn gạt ta, làm hại Tô Ngạn tỷ tỷ không nấu cơm cho ta ăn!”

“Khụ khụ, kia là cái ngoài ý muốn.”

“. . .”

“. . .”

Cuối cùng, dưới sự khuyên giải của Tần Giác, Vân Tịch vẫn đồng ý đi theo Thiên Đế học tập,

mà Tần Giác cũng thực hiện hứa hẹn, ở giữa hai bên tạo một thông đạo không gian, có thể tự

do xuyên qua hai nơi, không có bất kỳ nguy hiểm gì.

Giờ này khắc này, vui vẻ nhất không ai khác ngoài Thiên Đế, mặc dù Vân Tịch từ đầu đến

cuối mặt ngoài làm ra một bộ dạng không có hứng thú gì với hắn, nhưng Thiên Đế cũng

không thèm để ý.

Cho dù thế nào, dù sao so mấy kẻ mặt ngoài cung cung kính kính, sau lưng lại nghĩ trăm

phương ngàn kế muốn giết chết hắn như Phong Khê thì hơn nhiều.

Thần vực, Thiên Cung, sân luyện võ.

https://thuviensach.vn

Thiên Đế hai tay chắp ra sau, nhìn qua Vân Tịch ở đối diện, nghiêm mặt nói:

“Toàn lực tiến công đánh ta.”

“A?”

Vân Tịch khẽ giật mình:

“Cái gì?”

“Toàn lực đánh ta, đừng có giữ lại chút lực nào.”

Thiên Đế lặp lại.

“Được a.”

Cho dù không rõ Thiên Đế rốt cuộc có ý gì, Vân Tịch vẫn nghe lời, dù sao cũng không đánh

chết được.

Bạch!

Vân Tịch thôi động linh lực, mặt đất xung quanh lập tức xuất hiện ra lít nha lít nhít linh thảo,

giống như dây leo nhanh chóng quấn chặt lấy Thiên Đế, quỷ dị vô cùng.

Đây là năng lực sau khi Vân Tịch tiến giai Truyền Kỳ cảnh mới thức tỉnh, mỗi linh thảo đều

cực kì cứng cỏi, cho dù là cường giả cùng giai cũng rất khó tránh thoát.

https://thuviensach.vn

Lập tức chỉ thấy nắm đấm của Vân Tịch lớn chừng ngón cái đấm ra một quyền, lập tức mang

theo hạo đãng kình phong, hướng thẳng đến đầu của Thiên Đế.

Đông!

Trong chốc lát, đất rung núi chuyển, toàn bộ sân luyện võ đại chấn ba lần, nhấc lên bụi bặm

đầy trời.

Khi bụi mù tán đi, tay áo Thiên Đế bay lên, không nhúc nhích tí nào đứng tại chỗ, linh thảo

xung quanh chẳng biết lúc nào đã bị kéo đứt, hóa thành vô số điểm sáng linh lực tiêu tán.

Vân Tịch thì bị mạnh mẽ bắn bay ra ngoài, may mà Thiên Đế không có vận chuyển linh lực,

nếu không tuyệt đối có thể phản phệ Vân Tịch tới trọng thương.

“Hô, dọa ta một hồi.”

Thấy lông tóc mình không tổn hao, Vân Tịch nhẹ nhàng thở ra.

Nháy mắt vừa rồi, nàng còn tưởng rằng mình sắp chết rồi.

Không có cách, ai bảo Thiên Đế là Chân Thần thượng vị cơ chứ?

“Ngươi không sao chứ?”

https://thuviensach.vn

Nếu như Vân Tịch bởi vậy mà xảy ra chuyện gì, Thiên Đế cũng không biết làm sao ăn nói với

Tần Giác.

“Không có việc gì.”

Vân Tịch lắc đầu, nhíu mày hỏi:

“Ngươi vì sao để ta công kích ngươi a.”

“Ta muốn thử xem lực lượng của ngươi mạnh bao nhiêu.”

Thiên Đế kiên nhẫn giải thích nói:

“Không ngoài sở liệu, ngươi bây giờ coi như đối mặt với Truyền Kỳ cảnh đỉnh phong, cũng

không kém bao nhiêu.”

Bởi vậy có thể thấy được, Vân Tịch đích thật là thuế biến hoàn mỹ.

Sau đó, Thiên Đế giảng cho Vân Tịch rất nhiều tri thức liên quan tới Thiên Diễn Cửu Biến ,

mặc dù cây thiên tài địa bảo kia mấy chục vạn năm trước chỉ hoàn thành tứ biến, nhưng từ

đó lấy được lực lượng mãnh mẽ, đối với Vân Tịch tu luyện không bao lâu mà nói, có thể nói

cực kỳ trọng yếu.

“Thiên Diễn Cửu Biến hết thảy có chín lần thuế biến, mỗi lần thuế biến đều có thể cải biến

https://thuviensach.vn

thể chất, nếu như ngươi có thể hoàn thành chín lần thuế biến, sẽ có được tiềm lực vô hạn,

tương lai cho dù vượt qua ta, thậm chí vượt qua tiền bối cũng không phải là không thể!”

Đương nhiên, những thứ này đều chỉ là Thiên Đế phỏng đoán thôi, dù sao, hắn còn không

biết đoạn thời gian trước Thần giới xảy ra chuyện gì.

“Mạnh hơn sư phụ, thật sao?”

Vân Tịch hai con ngươi hơi sáng:

“Như thế ta liền có thể bảo vệ sư phụ rồi!”

Thiên Đế: “. . .”

Ngươi mạnh lên chính là vì cái này sao?

“. . .”

Một ngày trôi qua rất nhanh, đảo mắt đã là ban đêm, màn đêm giáng lâm, hóa thành tơ lụa,

thôn phệ Thần vực.

Cáo biệt Thiên Đế, Vân Tịch xuyên qua thông đạo không gian, trở lại ngọn núi nơi Tần Giác

ở.

https://thuviensach.vn

Bởi vì Thiên Đế còn muốn chữa trị cho những tàn hồn Chân Thần thức tỉnh kia, cho nên

quyết định về sau mỗi ngày rút ra ba canh giờ dạy cho Vân Tịch, thẳng đến nàng triệt để

nắm giữ Thiên Diễn Cửu Biến mới thôi.

“Học thế nào rồi?”

Tần Giác tay cầm bầu rượu, tựa ở trên tảng đá hỏi.

Chẳng biết tại sao, hắn lại có loại cảm giác gia trưởng chờ đợi hài tử tan học về.

“Hì hì, Thiên Đế hôm nay dạy ta thứ gì tất cả đều ghi nhớ cả.”

Vân Tịch ngạo nghễ nói:

“Về sau ta nhất định sẽ vượt qua sư phụ!”

“Vượt qua chủ nhân? Ha ha ha.”

Đúng lúc này, bên cạnh đột nhiên vang lên tiếng cười của Thí Đạo.

“Thí Đạo tỷ tỷ, tỷ cười cái gì?”

Vân Tịch hai tay chống hông, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn ngập phẫn nộ.

“Không có gì, không có gì.”

Ý thức được không đúng, Thí Đạo lắc đầu liên tục:

“Chỉ là vừa mới nhớ tới chuyện vui.”

https://thuviensach.vn

“Chuyện vui gì?”

Vân Tịch truy hỏi.

“Ây. . . Ta hôm nay ở trong núi nhìn thấy một yêu thú sinh con.”

Thí Đạo bất đắc dĩ, đành phải thuận miệng bịa chuyện nói.

Vân Tịch: “? ? ?”

“Cái này có gì hay mà cười?”

“Xác thực không buồn cười.”

Thí Đạo nhún vai.

Vân Tịch: “. . .”

bookmark_add Chương 416: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Thiên Cung Xuất Thế

Phiên bản Dịch · 1558 chữ

Sau khi trở thành đồ đệ của Thiên Đế, Vân Tịch cơ hồ mỗi ngày đều sẽ đi về Thiên Cung, học

hỏi Thiên Đế các loại tri thức.

Đáng nhắc tới chính là, Thiên Đế dạy cũng không chỉ Thiên Diễn Cửu Biến , còn có các loại

công pháp, bí tịch cùng thần thông.

Tóm lại, đối với Vân Tịch mà nói, trăm lợi mà không có hại.

https://thuviensach.vn

Cho dù ngày sau Vân Tịch tiến giai Thái Hư cảnh, thậm chí Chân Thần cảnh, cũng có thể tạo

được tác dụng cực kỳ trọng yếu.

Về phần Tần Giác, vẫn giống bình thường ăn cơm uống rượu đi ngủ.

Bất quá từ sau khi đến Thần vực, Tần Giác liền rất ít chú ý chuyện ngoại giới, ngày này, chỗ

Tần Giác nghênh đón một vị khách quen thuộc.

” Sư thúc.”

Lạc Vi Vi hai tay ôm quyền, khom người hành lễ.

Sau nhóm năm đệ tử đầu tiên, Lạc Vi Vi cũng thu được tư cách tiến vào Thần vực, bao gồm

cả phụ thân của nàng Lạc Tầm.

Tần Giác nhấp một hớp linh tửu, nhìn Lạc Vi Vi từ trên xuống dưới, hơi có vẻ kinh ngạc:

“Đã Chí Tôn cảnh trung kỳ rồi sao?”

Nếu như hắn nhớ không lầm, lúc Lạc Vi Vi vừa về Huyền Ất Sơn, hắn chỉ có Chí Tôn cảnh sơ

kỳ mới đúng.

menu

Trước Tiếp

https://thuviensach.vn

“Ừm, may mắn đột phá.”

Lạc Vi Vi gật đầu.

Tốc độ tu luyện này, đã đủ để kinh hãi Linh Ương giới, khó trách sẽ bị Thuần Dương thánh

địa cho rằng có hi vọng chạm đến Đại Thánh cảnh, muốn cưỡng ép lưu lại.

Đặt ở vị diện cao hơn khác, Đại Thánh cảnh có lẽ không tính là gì, nhưng ở Linh Ương giới lại

là đỉnh phong, có thể khiến một gia tộc cường thịnh vài vạn năm!

“Tìm ta có chuyện gì không?”

Tần Giác hỏi thăm.

“Không có. . . Không có việc gì, chính là muốn đến thăm sư thúc một chút.”

Lạc Vi Vi gương mặt xinh đẹp ửng đỏ, lúng túng nói.

“? ? ?”

Tần Giác cười khổ, bất đắc dĩ nhún vai:

“Được a.”

“Tần sư huynh!”

Lời còn chưa dứt, Tô Ngạn từ đằng xa bay tới.

Không sai, là bay.

Trải qua gần hai tháng tu luyện, Tô Ngạn rốt cục bước vào Địa giai, có được năng lực ngự

https://thuviensach.vn

không phi hành.

“A, là ngươi?”

Nhìn thấy Lạc Vi Vi, Tô Ngạn miệng nhỏ khẽ nhếch, hơi có vẻ kinh ngạc.

Hai người trước đó gặp qua rất nhiều lần, cũng không lạ lẫm.

“Là ngươi?”

Lạc Vi Vi cũng sững sờ, rất nhanh liền chú ý đến:

“Tu vi của ngươi. . .”

Lần trước gặp mặt, Lạc Vi Vi Địa giai, Tô Ngạn Chí Tôn cảnh, nghĩ không ra mấy tháng đi

qua, hai người lại phát sinh thay đổi, tình huống này là sao?

Chẳng lẽ còn có thểnghịch tu luyện à?

“Ta tự phế tu vi, tu luyện lại từ đầu.”

Tô Ngạn không che giấu chút nào nói.

“Thì ra là thế.”

Lạc Vi Vi giật mình, nhưng lập tức có một vấn đề từ trong đầu toát ra, Tô Ngạn tại sao phải

tự phế tu vi?

Thấy Tô Ngạn không có chủ động giải đáp, Lạc Vi Vi cũng không tiện nhiều lời, vừa muốn đổi

https://thuviensach.vn

chủ đề, liền thấy Tô Ngạn phi thân nhào vào trong lòng Tần Giác, mà Tần Giác cũng trở tay

ôm lấy Tô Ngạn, tựa hồ sớm đã thành thói quen.

Trong chốc lát, Lạc Vi Vi giống như bị hóa đá, dừng lại tại chỗ.

“Ngươi. . . Các người. . .”

Lạc Vi Vi há to miệng, cuối cùng lại không nói gì ra.

Tình cảnh này, Lạc Vi Vi sao có thể nhìn không ra chuyện gì đang xảy ra?

“Sư thúc, ta còn có việc, không quấy rầy người nữa.”

Nói xong, Lạc Vi Vi ánh mắt cô đơn, quay người rời đi.

Đưa mắt nhìn Lạc Vi Vi đi xa, Tô Ngạn thở dài nói:

“Tần sư huynh, Lạc Vi Vi này hình như rất thích ngươi.”

Điểm này, từ Tô Ngạn lần đầu tiên gặp Lạc Vi Vi, loại không khí giương cung bạt kiếm kia liền

có thể nhìn ra.

“Thật sao? Ta sao không có phát hiện?”

Không hề nghi ngờ, đây là câu hỏi chí mạng, Tần Giác chỉ có thể giả vờ như cái gì cũng

không biết.

https://thuviensach.vn

Trên thực tế, Tần Giác sao nhìn không ra tâm tư của Lạc Vi Vi, chỉ là hắn vẫn luôn đối đãi với

Lạc Vi Vi như muội muội, chưa bao giờ có ý khác, nếu không há lại sẽ lựa chọn Tô Ngạn?

“Thật không có phát hiện sao?”

Tô Ngạn lộ ra nụ cười thâm sâu.

Tần Giác: “. . .”

. . .

Sau khi bước vào Địa giai, không cần ăn cơm, ngủ nghỉ Tô Ngạn bắt đầu càng thêm cố gắng

tu luyện, tới cuối cùng, dứt khoát tiến vào trạng thái bế quan.

Đối với việc này, Tần Giác cũng không có đi quản.

Dù sao con đường tu luyện, trọng yếu nhất chính là cơ sở, chỉ có cơ sở tốt, mới có thể

trưởng thành là đại thụ che trời, nếu không rất dễ dàng nghiêng hoặc là sụp đổ, cho nên Tần

Giác tuyệt đối sẽ không đốt cháy giai đoạn.

“Ha ha, thật thoải mái.”

Duỗi lưng một cái, Tần Giác từ trên tảng đá đứng lên, ánh nắng chiếu xuống, chiếu sáng núi

rừng, cắt hình ảnh thành vô số mảnh, mỹ lệ vô cùng.

https://thuviensach.vn

Đang lúc Tần Giác chuẩn bị hoạt động gân cốt một chút, lông mày gảy nhẹ, nhìn về phía

chân trời.

Cùng lúc đó, nơi xa bỗng nhiên dâng lên một khí tức cường đại, chính là Thiên Đế.

“Có người ngoài tiến vào Thần vực.”

Thiên Đế trầm giọng nói.

Bởi vì Thần vực vừa mới khôi phục không bao lâu, Thiên Đế lại đang vội vàng chữa trị cho

những tàn hồn Chân Thần kia, liền không có bố trí trận pháp, không nghĩ tới lại có người

xông vào.

. . .

Hô!

Chiến hạm đen nhánh xuyên qua tầng mây, giáng lâm Thần vực, tản ra khí tức quỷ bí khó

lường, cùng cảnh vật xung quanh lộ ra vẻ không hợp.

“Nơi này thật là Thần vực?”

Bên trong chiến hạm, một bóng người toàn thân bao phủ trong áo bào mở to hai mắt, không

https://thuviensach.vn

thể tưởng tượng nổi kêu lên.

“Sao lại biến thành dạng này?”

Một người khác cũng trợn mắt hốc mồm.

Phải biết, trong ấn tượng của bọn hắn, Thần vực ba trăm năm mới mở ra một lần, đồng thời

vẫn luôn bị sương mù bao phủ, thê lương hoang vu, không có một ngọn cỏ, lúc nào trở nên

sinh cơ bừng bừng, linh khí mờ mịt như thế?

Chẳng lẽ bọn hắn đi nhầm chỗ rồi?

“Mau nhìn, kia là linh quả cấp mười hai, Kim Khả Lạp!”

“Còn có linh dược cấp mười ba, Thánh Nguyên!”

“Cấp mười bốn, cấp mười lăm. . .”

Nhìn thấy cảnh tượng này, tất cả mọi người trong chiến hạm đều là lâm vào điên cuồng, hận

không thể lập tức lao ra, hái đi toàn bộ những linh quả, linh dược kia.

“Ta không phải đang nằm mơ chứ?”

Lời còn chưa dứt, bộp một tiếng, người kia đổ xuống, bụm mặt nói:

“Không phải đang nằm mơ!”

“Chúng ta rốt cuộc đang ở nơi nào, Thiên Đường sao?”

https://thuviensach.vn

“Bất kể thế nào, trước tiên hái những linh quả, linh dược kia rồi hẵng nói!”

Ngắn ngủi yên tĩnh qua đi, đám người mở ra cửa khoang, còn chưa kịp động thủ, một thân

ảnh nháy mắt xuất hiện trước mặt bọn hắn.

“Các ngươi là ai?”

Thiên Đế hai tay chắp ra sau lưng, từ trên cao nhìn xuống đám người, khí tức không chút nào

che lấp.

Đối mặt với uy áp của một Chân Thần thượng vị, những võ giả Thái Hư cảnh này sao có thể

tiếp nhận, lúc này nhao nhao quỳ xuống, có mấy người tu vi hơi thấp, càng là đầu rạp xuống

đất, không thể động đậy.

Nam tử hắc bào cầm đầu là cường giả Thái Hư đệ lục cảnh, cố nén uy áp của Thiên Đế, nhắm

mắt nói:

“Ta. . . Chúng ta là sứ giả của Ma tộc, đến mảnh khu vực này xem xét, không cẩn thận xông

lầm nơi đây, mong được tha thứ.”

Đến lúc này, liền xem như ngớ ngẩn cũng có thể nhìn ra Thiên Đế cường đại cỡ nào, căn bản

không có chút lực phản kháng nào.

https://thuviensach.vn

“Ma tộc?”

Thiên Đế như có điều suy nghĩ:

“Ma Ẩn của Ma tộc kia?”

Lời vừa nói ra, nam tử hắc bào toàn thân rung mạnh:

“Kia. . . Đó là lão tổ đời thứ nhất của Ma tộc bọn ta.”

“Đã như vậy, xem ở phân thượng của Ma tộc, tha cho các ngươi một mạng.”

Thiên Đế hờ hững nói.

“Đa tạ. . . Tiền bối! Đa tạ tiền bối!”

Đám người đại hỉ.

“Với lại, sau khi rời khỏi đây nói cho ngoại giới biết. . . Thiên Cung xuất thế.”

bookmark_add Chương 417: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Phản Ứng Của Thế Lực Khắp Nơi

Phiên bản Dịch · 1681 chữ

Vốn dĩ Thiên Đế tính toán đợi sau khi chữa trị xong cho tất cả tàn hồn Chân Thần, lại tuyên

bố tin tức Thiên Cung xuất thế, nhưng những cường giả Thần vực Ma tộc đi lầm vào lại làm

cho Thiên Đế thay đổi chủ ý.

https://thuviensach.vn

Dù sao trừ Tần Giác ra, giới nội căn bản không ai có thể uy hiếp được Thiên Cung, cũng

không cần tiếp tục ẩn giấu.

Thế là tin tức liên quan tới Thiên Cung ở Thần vực xuất thế, cứ như vậy nhanh chóng càn

quét toàn bộ hư không, gây nên sóng to gió lớn!

Nhất là cao tầng thế lực khắp nơi, đang tiếp nhận tin tức nháy mắt, nhao nhao trợn mắt hốc

mồm, cơ hồ không thể tin vào tai mình.

Phải biết, dù cho đối với ba cường giả Chân Thần cảnh của Bạch Long tộc, Ma tộc, Võ Thần

điện thì Thiên Cung cũng là tồn tại trong truyền thuyết, chưa hề tiếp xúc qua.

Trọng yếu nhất chính là, Thiên Cung không phải đã bị hủy diệt vào mấy chục vạn năm trước

rồi à, sao lại đột nhiên khôi phục?

Chỉ một thoáng, vô số thế lực điều động sứ giả, ý đồ muốn tiến về Thần vực tìm tòi hư thực.

https://thuviensach.vn

Dù sao, nếu như Thiên Cung thật khôi phục, như vậy đủ để phá vỡ toàn bộ hư không, thậm

chí thế cục giới nội!

Giờ phút này, cách Thần vực gần nhất trên một vùng đại lục, cường giả các phương tụ tập ở

đây, ngư long hỗn tạp, có thể nói phồn hoa chưa từng có, đồng thời thỉnh thoảng có xảy ra

chiến đấu, cực kì thảm liệt.

menu

Trước Tiếp

“Khụ khụ, các ngươi nói, tin tức Thiên Cung xuất thế, là thật sao?”

Trong tửu lâu, nam tử cao lớn bày ra kết giới, thấp giọng nói.

“Không rõ, tựa như là một đội sứ giả Ma tộc không cẩn thận xông lầm vào Thần vực, phát

hiện Thiên Cung, về phần tình huống cụ thể thế nào, chỉ sợ cũng chỉ có nội bộ Ma tộc biết.”

Một tên nam tử khác lắc đầu nói.

Liên quan tới tin tức Thiên Cung xuất thế, sớm nhất là từ Ma tộc truyền ra, nhưng Ma tộc

https://thuviensach.vn

đồng thời không có công bố quá trình xảy ra, cho nên tình huống cụ thể, rất nhiều thế lực

đều không hiểu rõ.

Nếu không cũng không cần cố ý điều động sứ giả, tiến về Thần vực điều tra.

“Thần vực mỗi ba trăm năm mở ra một lần, thời gian còn lại đều thuộc về trạng thái phong

bế, có phải là Ma tộc trong chuyện xưa biên chế ra không?”

Lúc này, một cô gái tóc ngắn cau mày nói.

Bên cạnh bàn tổng cộng có bốn người, hai nam hai nữ, đều trên Thái Hư đệ lục cảnh, trong

đó nam tử cao lớn là Thái Hư đệ thất cảnh, võ giả xung quanh sau khi nhìn thấy phục sức

trên người bọn họ, tất cả đều thức thời thối lui, không dám tới gần.

Nguyên nhân rất đơn giản, bốn người này đến từ Võ Thần điện.

Cho dù bởi vì Tần Giác, khiến cho Võ Thần điện nguyên khí trọng thương, không thể không

co thế lực lại, nhưng Võ Thần điện chung quy là một trong ba đại thế lực đỉnh phong của

vùng hư không này, cho dù đi đến nơi nào, đều không phải võ giả bình thường có thể đắc tội.

“Không bài trừ khả năng này.”

Nam tử cao lớn khẽ gật đầu:

https://thuviensach.vn

“Thần vực ba trăm năm mới mở ra một lần, trong lúc này, cho dù là điện chủ đại nhân cũng

thúc thủ vô sách, mấy sứ giả Ma tộc, làm sao có thể xông vào?”

“Sư huynh, vậy chúng ta tiếp theo nên làm sao bây giờ?”

Nữ tử cuối cùng hỏi.

“Ừm. . . Trưởng lão giao nhiệm vụ cho chúng ta là nhất định phải tự mình xác định, mặc kệ là

thật hay giả, ngày mai lái chiến hạm hư không đi qua nhìn một chút trước.”

Nam tử cao lớn trầm ngâm một lát, phân phó nói.

Với tu vi của bốn người, kỳ thật hoàn toàn có thể tung hoành hư không, một mình tiến về

Thần vực.

Sở dĩ lựa chọn lái chiến hạm hư không, là bởi vì lo lắng ven đường lọt vào phục kích.

Mặc dù bọn hắn là thành viên của Võ Thần điện, nhưng không có nghĩa là sẽ không có người

có ý đồ với bọn họ, lỡ như đây là âm mưu của Ma tộc, chẳng phải là xong đời rồi sao?

Đột nhiên, bên ngoài tửu lâu truyền đến từng trận kinh hô cùng rối loạn, khiến cho bốn

người chú ý.

https://thuviensach.vn

“Làm sao vậy?”

Nam tử cao lớn thu hồi kết giới, lộ ra vẻ mặt nghi ngờ.

Bởi vì bọn hắn ở lầu ba, cho nên có thể nhìn rõ thấy tràng cảnh trên đường phố.

“Oa, là cường giả Bạch Long tộc!”

“Thật là, ngay cả Bạch Long tộc cũng phái người đến!”

“Hắc hắc, lần này có trò hay để nhìn.”

“. . .”

Trên đường phố, võ giả các phương nghị luận ầm ĩ, hoặc là cười trên nỗi đau của người khác,

hoặc là tràn ngập hiếu kì.

Trong phạm vi quản hạt của Võ Thần điện, đại bộ phận võ giả nhân loại đều rất cừu thị Bạch

Long tộc, nhưng đại lục này thuộc về khu vực trung lập, sinh tồn rất nhiều chủng tộc, cho

nên Bạch Long tộc xuất hiện, cũng không có dẫn tới vây công, ngược lại được Yêu tu cùng

Trùng tộc hoan nghênh.

. . .

Bạch Long tộc?

https://thuviensach.vn

Bốn thành viên của Võ Thần điện hơi biến sắc mặt, theo tiếng kêu nhìn lại, quả nhiên thấy

năm khí tức mênh mông của cường giả Bạch Long tộc từ đằng xa đi tới.

Cường giả cầm đầu Bạch Long tộc toàn thân bao phủ trong hắc bào, ngăn cách linh thức,

nhìn không rõ dung mạo, bốn người còn lại thì theo thứ tự là Thái Hư đệ lục cảnh, tư thái

thon dài, dung mạo tuấn dật, đi theo cường giả cầm đầu Bạch Long tộc, tất cung tất kính.

“Hừ, nghĩ không ra ngay cả bọn hắn cũng tới.”

Cô gái tóc ngắn hàm răng cắn chặt, hai mắt lửa giận thiêu đốt, hận không thể lập tức xông

lên cùng những cường giả Bạch Long tộc kia liều mạng.

“Hắc Tuyết, chúng ta có nhiệm vụ bên người, không muốn phức tạp.”

Thấy thế, nam tử cao lớn nhíu mày nói.

“Vâng.”

Hít một hơi thật sâu, nữ tử tên Hắc Tuyết thu hồi ánh mắt, cưỡng ép khống chế chính mình.

Võ Thần điện cùng Bạch Long tộc chiến tranh đã dài đến mấy ngàn năm, trong lúc đó không

biết có bao nhiêu cường giả vẫn lạc, bao gồm cả phụ mẫu của Hắc Tuyết, bởi vậy nàng hận

https://thuviensach.vn

thấu xương Bạch Long tộc.

“Nơi đây không nên ở lâu, chúng ta vẫn là chuyển sang nơi khác đi.”

Phòng ngừa Hắc Tuyết bạo tẩu, nam tử cao lớn đề nghị.

Hắc Tuyết cũng hiểu được dụng ý của nam tử cao lớn, tự nhiên sẽ không cự tuyệt, thế là bốn

người lặng yên không một tiếng động rời khỏi tòa thành thị này.

Nhưng mà ngày hôm sau, bọn hắn không ngờ gặp năm cường giả Bạch Long tộc kia, chẳng

qua là trên chiến hạm hư không trước khi đến Thần vực.

Nếu không phải nam tử cao lớn dùng linh lực trấn áp Hắc Tuyết, chỉ sợ song phương đã đánh

lên.

“Ai, tại sao lại gặp bọn hắn.”

Nam tử cao lớn bất đắc dĩ.

“Nhiệm vụ của bọn hắn hẳn là giống như chúng ta, là đi điều tra Thần vực.”

Nam tử bên cạnh đưa ra phán đoán:

“Xem ra Bạch Long tộc cũng rất để ý chuyện Thiên Cung phải chăng xuất thế.”

“Nói nhảm.”

https://thuviensach.vn

Nam tử cao lớn trợn mắt:

“Thánh nữ Bạch Long tộc thế nhưng là vừa mới thu được truyền thừa Chân Thần không bao

lâu, nếu Thiên Cung xuất thế, đối với Bạch Long tộc trăm lợi mà không có một hại!”

Ầm ầm!

Ngay lúc hai người đàm luận, chiến hạm đột nhiên xuất hiện rung mạnh, trời đất quay

cuồng, xém chút sụp đổ!

“Chuyện gì đang xảy ra?”

Nam tử cao lớn kinh hãi, vội vàng bay ra bên ngoài.

“Là Hư Không Cự Thú, chúng ta lọt vào tập kích của Hư Không Cự Thú!”

Vừa mới đi tới bên ngoài chiến hạm chỗ boong tàu, liền có người hét lớn.

“? ? ?”

Nam tử cao lớn đầu đầy hỏi chấm, có lầm hay không, xui xẻo như vậy?

Ầm ầm!

Chiến hạm lần nữa chấn động, kết giới đủ để ngăn chặn công kích của cường giả Thái Hư đệ

ngũ cảnh đã vỡ vụn, thân chiến hạm cũng bị xé mở ra một cái khe, cả hàng trăm võ giả bị

cuốn ra ngoài, suýt nữa mất mạng.

https://thuviensach.vn

Rống!

Trong tầm mắt, một con quái thú khổng lồ xuất hiện, xúc tu như dây leo bao trùm toàn bộ

chiến hạm, che khuất bầu trời, chặt đứt tất cả đường lui.

“Đáng chết! Kia là Hư Không Cự Thú Thái Hư đệ bát cảnh, U Quỷ!”

Nam tử cao lớn sắc mặt như tro tàn, lọt vào loại tập kích của Hư Không Cự Thú này, ngay cả

chỗ để chạy trốn cũng không có.

Mắt thấy chiến hạm sắp bị phá hủy, từng luồng bạch quang bỗng nhiên nở rộ, nháy mắt đâm

xuyên qua xúc tu của Hư Không Cự Thú, chiếu sáng phạm vi ngàn dặm như ban ngày!

Ngay sau đó một thân ảnh chậm rãi bay lên không, cùng cự thú hư không giằng co.

bookmark_add Chương 418: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Xác Nhận Tin Tức

Phiên bản Dịch · 1656 chữ

“Là cường giả Bạch Long tộc kia!”

Nam tử cao lớn hãi nhiên.

Cùng Hư Không Cự Thú triển khai giằng co không phải người khác, chính là cường giả Bạch

https://thuviensach.vn

Long tộc cả người khoác hắc bào không thấy rõ dung mạo ngày hôm qua.

Giờ phút này, trong cơ thể nam tử mặc hắc bào tách ra đạo đạo bạch quang, loá mắt vô

cùng, chiếu sáng phạm vi ngàn dặm như ban ngày, cơ hồ mắt mở không ra.

Trọng yếu nhất chính là, khí tức của người mặc hắc bào không kém Hư Không Cự Thú chút

nào, thậm chí còn hơn!

Mắt thấy cảnh tượng này, nam tử cao lớn âm thầm kinh hãi, nhịn không được hô may mắn,

còn may hắn vừa rồi vẫn luôn đứng tại chỗ, nếu không một khi đánh lên, cơ hồ hắn phải chết

không nghi ngờ.

Cùng lúc đó, những võ giả khác trên chiến hạm cũng chú ý tới động tĩnh bên này, đưa mắt

trông lại, cũng không dám tới gần.

Thái Hư đệ bát cảnh chiến đấu, căn bản không phải chỗ bọn hắn có thể tham dự.

“Thần nữ điện hạ!”

Mặt khác bốn tên Bạch Long tộc cường giả thấy thế, vội vàng xông tới.

“Các ngươi tất cả lui ra, Hư Không Cự Thú này giao cho ta.”

Người mặc hắc bào ngữ khí băng lãnh, không có nửa điểm tình cảm.

https://thuviensach.vn

menu

Trước Tiếp

“Thế nhưng là. . .”

Bốn tên Bạch Long tộc cường giả hai mặt nhìn nhau, hơi có vẻ do dự.

“Lui ra!”

Người mặc hắc bào hừ lạnh một tiếng, không do dự nói.

“Vâng!”

Bốn người bất đắc dĩ, đành phải lui ra phía sau.

Thần nữ?

Nam tử cao lớn con ngươi thu nhỏ lại, lộ ra vẻ mặt bất khả tư nghị.

Theo hắn biết, Bạch Long tộc trước mắt chỉ có một thần nữ, đó chính là người cách đây

không lâu thu được truyền thừa Chân Thần, đồng thời thiên phú có một không hai trong tam

đại thế lực đỉnh phong Long Tiểu Vũ!

Ngay cả nàng cũng tới rồi sao?

Ầm ầm!

Ngay lúc nam tử cao lớn cúi đầu suy tư, người mặc hắc bào cùng Hư Không Cự Thú chiến

https://thuviensach.vn

đấu đã khai hỏa, trong chốc lát, linh lực đầy trời càn quét ra, hướng bốn phương tám hướng

khuếch tán, may mà người mặc hắc bào cố ý rời xa chiến hạm, nếu không chiến hạm rất có

thể sẽ bởi vì không chịu nổi lực lượng này mà trực tiếp sụp đổ.

Rầm rầm rầm!

Người mặc hắc bào không ngừng né tránh, khoảng cách chiến đấu cũng càng ngày càng xa,

tới cuối cùng, đã chỉ có thể nhìn thấy vô số quang mang cùng gợn sóng năng lượng.

Oanh!

Một tiếng vang kinh thiên động địa, cuối tầm mắt đột nhiên sáng lên bạch quang vô tận,

giống như mặt trời trên không, óng ánh chói mắt!

Mấy giây sau, quang mang tiêu tán, không khí khôi phục yên tĩnh.

Nửa ngày, có người nuốt ngụm nước miếng, khàn giọng nói:

“Ai thắng rồi?”

Lời còn chưa dứt, người mặc hắc bào đạp không mà đến, điềm nhiên như không có việc gì

đáp xuống trên chiến hạm, ngay cả một mảnh góc áo đều không có nhăn nhúm, đáp án rõ

https://thuviensach.vn

ràng.

“. . .”

Trầm mặc, giống như chết rồi.

Người mặc hắc bào không nói gì, nhìn nam tử cao lớn cách đó không xa, thân ảnh chớp lên,

biến mất không thấy gì nữa.

Người mặc hắc bào nhìn chăm chú nháy mắt, nam tử cao lớn lập tức như rớt vào hầm băng,

chỉ cảm thấy một khí lạnh từ lòng bàn chân đi thẳng lên đỉnh đầu, khiến hai chân hắn mềm

nhũn, xém chút quỳ xuống.

Thật đáng sợ!

Trước đó, nam tử cao lớn vẫn cho rằng lời đồn ngoại giới quá khoa trương, nếu Long Tiểu Vũ

thuộc về thế hệ trẻ tuổi, thiên phú mạnh hơn, lại có thể cường đại đến cỡ nào chứ?

Cho tới bây giờ, nam tử cao lớn mới ý thức được, thịnh danh chi hạ vô hư sĩ!

Hai vạn năm trước, nam tử cao lớn cũng là thiên tài của Võ Thần điện, nhưng so với Long

Tiểu Vũ, ngay cả xách giày cũng không xứng!

“Muốn nói chuyện này cho trưởng lão không?”

https://thuviensach.vn

Nam tử cao lớn kịp phản ứng lâm vào xoắn xuýt.

Thần nữ Bạch Long tộc chỉ xuất hiện ở đây cùng bốn hộ vệ Thái Hư đệ lục cảnh, có thể nói là

cơ hội tốt ngàn năm có một, nếu là có thể giết chết nàng, chỉ sợ ngay cả điện chủ cũng phải

khen thưởng cho hắn.

Trải qua một lát suy tư, nam tử cao lớn cuối cùng vẫn là quyết định từ bỏ.

Nguyên nhân rất đơn giản.

Một, lúc người mặc hắc bào vừa rồi nhìn về phía hắn, rất có thể đã nhìn thấu thân phận của

hắn là cường giả của Võ Thần điện, nhưng không có động thủ, chứng minh người mặc hắc

bào cũng không muốn tùy tiện lạm sát kẻ vô tội.

Nếu không với thực lực của người mặc hắc bào, muốn giết bốn người bọn hắn, quả thực dễ

như trở bàn tay.

Hai, người khác vừa cứu mình, mình lại muốn giết chết người ta, cho dù nói từ phương diện

nào, đều có chút không thể nào nói nổi.

Hạ quyết tâm, nam tử cao lớn chuẩn bị mang theo ba sư đệ sư muội còn lại rời khỏi chiến

https://thuviensach.vn

hạm, dù sao nơi này cách Thần vực đã không xa.

Không chỉ là nam tử cao lớn, võ giả các thế lực còn lại cũng nhao nhao thi triển thần thông,

rời chiến hạm, lặng yên không một tiếng động tiến về Thần vực.

Đương nhiên, bao gồm cả người mặc hắc bào.

Đáng nhắc tới chính là, như nam tử cao lớn, nam tử hắc bào đúng là Long Tiểu Vũ.

Theo lý thuyết loại chuyện này căn bản không cần Long Tiểu Vũ tự mình ra mặt, nhưng nàng

từng tiếp thu qua truyền thừa của Thiên Đế, cho nên rất hiếu kì rốt cuộc chuyện gì xảy ra,

nếu như Thiên Cung thật xuất thế, có lẽ nàng còn có thể thuận tiện đi bái phỏng ‘Sư phụ’ kia

của mình một cái .

Sau nửa canh giờ, mọi người đi tới bên ngoài Thần vực, nhìn sương mù trước mắt tán đi,

Thần vực rực rỡ hẳn lên, đều là nghẹn họng nhìn trân trối, lộ ra biểu tình khiếp sợ.

Thần vực vậy mà thật sản sinh biến hóa!

Dù cho cách nhau rất xa, vẫn có thể cảm nhận được sóng linh khí bên trong sương mù.

https://thuviensach.vn

Phải biết, ở đây đại bộ phận võ giả đều là thiên tài thế hệ trước của các thế lực khắp nơi.

Đám người vốn còn muốn vào xem, nhưng lại phát hiện bên ngoài Thần vực có tầng kết giới,

không thể phá vỡ, chỉ

có

thể lựa chọn từ bỏ.

Huống chi, nếu Thiên Cung thật ở bên trong, mà bọn hắn lại mạnh mẽ công kích, chẳng phải

là tự tìm đường chết?

Đúng lúc này, người mặc hắc bào từ đằng xa bay tới, cũng chính là Long Tiểu Vũ, nhẹ nhàng

xuyên qua kết giới, tiến vào Thần vực.

Đám người kinh ngạc,không biết thân phận của người mặc hắc bào, mặt mũi tràn đầy ngơ

ngác, cơ hồ không dám tin vào mắt mình.

Bọn hắn thử lâu như vậy cũng thúc thủ vô sách, người mặc hắc bào thế mà cứ như vậy đơn

giản đi vào rồi?

Chỉ có nam tử cao lớn từ đầu đến cuối mặt không biểu tình, sớm đã chuẩn bị tâm lý.

“Xem ra, Thiên Cung thật sắp xuất thế.”

https://thuviensach.vn

Nam tử cao lớn thở dài, trầm lặng nói.

Nếu Long Tiểu Vũ có thể xuyên qua kết giới, liền chứng minh tầng này kết giới tuyệt đối có

quan hệ với Thiên Cung.

Dù sao thật lâu trước đó có người suy đoán, những tàn hồn Chân Thần viễn cổ ở Thần vực

kia đến từ Thiên Cung mấy chục vạn năm trước, kết hợp với tin tức Ma tộc thả ra, cùng Long

Tiểu Vũ có thể xuyên qua kết giới, cơ bản đã có thể xác định tin Thiên Cung xuất thế là thật.

“Được rồi, chúng ta đi thôi.”

Hơi chút trầm ngâm, nam tử cao lớn xoay người nói.

“A?”

Nghe vậy, ba thành viên của Võ Thần điện có hơi mờ mịt, nhất là Hắc Tuyết.

“Vì sao?”

“Xác nhận tin tức, tin Thiên Cung xuất thế là thật.”

Nam tử cao lớn thản nhiên nói.

“. . .”

. . .

https://thuviensach.vn

. . .

Xuyên qua kết giới, cảnh tượng trước mặt Long Tiểu Vũ lập tức rộng mở sáng ra, còn ưu mỹ

hơn vô số lần so với bên ngoài Thần vực nhìn vào, linh khí mức độ đậm đặc không thua kém

phòng tu luyện hạch tâm của Bạch Long tộc chút nào.

Không chỉ có như thế, phóng tầm mắt nhìn tới, ánh mắt chiếu tới chỗ nào, các loại thiên tài

địa bảo, linh thực linh quả nhiều vô số kể, trải rộng sơn xuyên đại địa, giống như tiên cảnh.

Cơ hồ khi Long Tiểu Vũ tiến vào Thần vực, Thiên Đế bước ra một bước, trực tiếp xuất hiện

trước mặt Long Tiểu Vũ.

“Là ngươi?”

Thiên Đế đầu tiên là sững sờ, lập tức giật mình.

Khó trách đối phương có thể xuyên qua kết giới, tiến vào Thần vực, thì ra là có được khí tức

công pháp giống hắn.

“Sư phụ!”

Long Tiểu Vũ liền vội vàng khom người hành lễ.

bookmark_add Chương 419: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

https://thuviensach.vn

Long Tiểu Vũ Nghi Hoặc

Phiên bản Dịch · 1672 chữ

Nghiêm túc suy nghĩ mà nói, Thiên Đế xác thực được Long Tiểu Vũ xem như sư phụ, nếu

như không phải có truyền thừa của Thiên Đế, Long Tiểu Vũ tuyệt không có khả năng trong

thời gian ngắn như vậy bước vào Thái Hư đệ bát cảnh, đồng thời vượt xa cường giả cùng giai.

Mặc dù Thiên Đế bây giờ tái tạo nhục thân, nhưng cũng không khác là mấy so với lúc ở trên

Phong Thần đài, cho nên Long Tiểu Vũ một chút liền nhận ra được.

Với lại cho dù Long Tiểu Vũ toàn thân bao phủ ở bên trong hắc bào, lại hoàn toàn tránh

không khỏi thăm dò của Thiên Đế.

“Ngươi sao lại xuất hiện ởđây?”

Thiên Đế kinh ngạc, đối với Long Tiểu Vũ gọi mình là sư phụ cũng không bài xích.

“Ta nghe nói Thiên Cung xuất thế, cho nên muốn đến nhìn xem là thật hay không.”

Long Tiểu Vũ không giấu diếm chút nào.

“Thì ra là thế.”

https://thuviensach.vn

Thiên Đế như có điều suy nghĩ, đưa mắt nhìn lại, quả nhiên thấy bên ngoài Thần vực ẩn giấu

rất nhiều võ giả đến từ các thế lực khác nhau, đang dần dần rút lui.

Không cần nghĩ cũng biết, khẳng định mục đích đến đây giống với Long Tiểu Vũ, bất quá bởi

vì không có khí tức công pháp riêng biệt của Thiên Đế, cho nên không cách nào xuyên qua

kết giới, tiến vào Thần vực.

menu

Trước Tiếp

Đáng nhắc tới chính là, so với Vân Tịch, Thiên Đế lúc trước kỳ thật xem trọng Long Tiểu Vũ

hơn, dù sao Long Tiểu Vũ chính là Thần thú bạch long, lại có được huyết mạch cực kì tinh

thuần, trọng yếu nhất chính là, mấy chục vạn năm trước, Bạch Long tộc là thế lực từng

thuộc về Thiên Cung.

Bởi vậy, Thiên Đế trực tiếp truyền công pháp tự mình tu luyện cho Long Tiểu Vũ.

Nhưng mà mấy tháng đi qua, Long Tiểu Vũ mang cho Thiên Đế kinh hỉ, còn vượt xa cả Vân

https://thuviensach.vn

Tịch.

“Cái kia. . . Ta có thể tham quan Thiên Cung một chút không?”

Thấy Thiên Đế trầm mặc không nói, Long Tiểu Vũ cẩn thận từng li từng tí hỏi.

“Đương nhiên có thể.”

Thiên Đế khẽ gật đầu:

“Đúng rồi, nơi này còn có một người quen. . . .Bạn”

Do dự thật lâu, Thiên Đế cuối cùng lựa chọn dùng từ ‘bạn’ để hình dung.

“Bạn?”

Long Tiểu Vũ sững sờ, nàng không nhớ rõ mình trừ Thiên Đế ra, còn quen biết cường giả

Thiên Cung khác.

Dưới sự dẫn dắt của Thiên Đế, Long Tiểu Vũ rất nhanh liền hiểu, người bạn kia là ai.

“Tiền bối? Người cũng ở nơi đây?”

Long Tiểu Vũ đại hỉ, lập tức vui vẻ xông đi lên, bộ dáng kia, tựa hồ hận không thể trực tiếp

ôm lấy đối phương.

Trừ Tần Giác, còn có thể là ai?

“Đã lâu không gặp.”

https://thuviensach.vn

Tần Giác để bầu rượu xuống, phất tay chào hỏi.

“Đã lâu không gặp.”

Cưỡng chế nội tâm kích động, Long Tiểu Vũ phất tay bỏ đi hắc bào, lộ ra dung mạo cùng

dáng người tuyệt mỹ bên trong.

“Ừm? Chủ nhân, nàng là ai?”

Lúc này, Thí Đạo từ bên cạnh đi tới, nhìn Long Tiểu Vũ từ trên xuống dưới, hơi có vẻ nghi

hoặc.

“Nàng tên Long Tiểu Vũ, là một người bạn của ta, thần nữ Bạch Long tộc.”

Tần Giác giới thiệu nói:

“Đây là ách… Thần khí Thí Đạo.”

“Thí Đạo?”

Long Tiểu Vũ bỗng nhiên mở to hai mắt, không thể tưởng tượng nổi mà nói:

“Ngươi chính là thần kiếm Thí Đạo trong truyền thuyết có thể bổ ra thời không kia sao?”

Bởi vì Thần khí ở giới nội cực kì thưa thớt, đại bộ phận đều là từ giữa thiên địa sinh ra, cho

nên rất dễ phân biệt.

https://thuviensach.vn

Chỉ là Thí Đạo sao cũng không nghĩ tới, mấy chục vạn năm trôi qua, lại còn có người biết

nàng.

Trên thực tế, Long Tiểu Vũ cũng là bởi vì thích đọc cổ tịch tư liệu, cộng thêm lịch sử Bạch

Long tộc lâu đời, chưa hề xuất hiện qua đứt gãy, mới may mắn nhìn thấy ghi chép về Thí Đạo

ở khối ngọc giản nào đó.

“Không sai, là ta.”

Thí Đạo chắp hai tay ra sau, ngạo nghễ nói:

“Nghĩ không ra mấy chục vạn năm trôi qua, còn có người có thể nhận ra ta.”

Chờ đã!

Bạch Long tộc?

Thí Đạo giật mình, nếu như người này là thần nữ Bạch Long tộc, cũng không ngoài ý muốn

gì.

Sau đó, Long Tiểu Vũ đi theo Thiên Đế thăm quan toàn bộ Thần vực, thẳng đến mặt trời lặn

phía tây, màn đêm buông xuống, mới quay trở lại ngọn núi Tần Giác ở.

Không sai, trải qua suy tư, Long Tiểu Vũ cuối cùng quyết định tạm thời ở đây nghỉ ngơi một

https://thuviensach.vn

đêm, ngày mai lại đi.

Với điều này, Tần Giác tự nhiên sẽ không cự tuyệt, thế là Long Tiểu Vũ cứ như vậy ở lại.

Một bên khác, Thiên Đế không khỏi có chút buồn bực, hai đồ đệ của mình tựa hồ càng thích

Tần Giác hơn, quả thực khiến cho người ta rất thương tâm.

“Tiền bối, ngươi đang làm gì?”

Hắc ám như sương mù bao phủ lại toàn bộ Thần vực, giữa rừng núi mơ hồ có huỳnh quang

hiện lên, nối liền không dứt, hình thành các loại đồ án, mỹ lệ vô cùng.

Long Tiểu Vũ chậm rãi ngồi xuống, cách Tần Giác chỉ có nửa mét.

Thấy thế, Tần Giác đứng dậy tựa ở trên tảng đá, thản nhiên nói:

“Ngắm phong cảnh.”

Long Tiểu Vũ: “...”

Chẳng biết tại sao, Tần Giác trong đầu đột nhiên hiện ra rất nhiều trí nhớ của kiếp trước,

cùng một ca khúc, để trong lòng hắn có chút phức tạp.

Nói đến, hắn đã thật lâu không có hát.

Nghĩ tới đây, Tần Giác ngửa đầu nhấp một ngụm linh tửu, thấp giọng hát nói:

“Ta ngồi ở trước giường, nhìn ra ngoài cửa sổ, hồi ức đầy trời.”

https://thuviensach.vn

“Sinh mệnh là ảo giác hoa lệ, thời gian là cướp, trộm đi hết thảy.”

“...”

“Có một loại vĩnh viễn, vĩnh viễn không thay đổi như vậy hay không.”

“Mỹ lệ đã ôm qua đều không còn vỡ vụn.”

“Để hiểm trở tuế nguyệt không thể ở giương oai.”

“Để sinh ly cùng tử biệt đều xa xôi…”

“...”

“...”

Đến lúc cuối cùng một câu ca từ rơi xuống, Tần Giác hai con ngươi khép hờ, phảng phất đưa

thân vào Địa Cầu, cảm xúc cực kì bình tĩnh.

Kiếp trước, hắn chỉ là người làm công bình thường, nhận vô số mỉa mai, không cách nào làm

ra bất cứ phản kháng gì.

Một thế này, hắn không hiểu thấu có được lực lượng mạnh không gì sánh nổi, vô địch thiên

hạ, không còn ai cóthể đối vênh mặt hất hàm sai khiến hắn, tương phản mảnh liệt như thế,

quả thực không thể tưởng tượng.

Có đôi khi, Tần Giác thật hoài nghi, chính mình có phải đang nằm mơ không.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, kia là ba năm đầu khi mới xuyên qua đến Linh Ương giới.

“Nghe thật hay a!”

Long Tiểu Vũ nhịn không được tán thưởng, cho dù bên trong rất nhiều từ ngữ nàng đều

không rõ có ý gì.

Nghe vậy, Tần Giác cười khổ, với thân phận của Long Tiểu Vũ, chỉ sợ trong mười vạn năm

cũng sẽ không hiểu được hàm nghĩa của bài hát này.

Vứt bỏ những ý nghĩ loạn thất bát tao này, Tần Giác mở to mắt, ánh trăng như mặt hồ phản

chiếu trong con mắt, bạch y tung bay, giống như tiên nhân.

Kỳ thật sau lần kia cùng Long Trẫm, Tần Giác liền triệt để buông xuống chấp niệm đối với

Địa Cầu, chỉ là ngẫu nhiên nhớ tới, vẫn sẽ nhịn không được cảm khái, nhất là kết hợp với bài

hát vừa rồi kia, rất thương hải tang điền, cảnh còn người mất.

Phát hiện được bầu không khí không đúng, Long Tiểu Vũ rất thức thời không có tiếp tục

nhiều lời, mặc dù nàng vẫn thuộc về thế hệ trẻ tuổi, nhưng lại đã sống mấy ngàn tuổi, không

phải loại ngớ ngẩn cái gì cũng không biết.

https://thuviensach.vn

“Sư phụ, sư phụ, Tô Ngạn tỷ tỷ xuất quan á!”

Đột nhiên, Vân Tịch từ trên trời giáng xuống, rơi lên trên vai Tần Giác, hưng phấn kêu lên.

Sau một giây, chú ý tới Long Tiểu Vũ ở bên cạnh, Vân Tịch khuôn mặt nhỏ khẽ biến, thanh

âm im bặt, vội vàng tránh sau lưng Tần Giác.

Bởi vì Vân Tịch chính là linh thực hoá hình, mà Long Tiểu Vũ thuộc về Bạch Long tộc, với tất

cả sinh linh dị tộc đẳng cấp thấp hơn mình đều có uy áp tự nhiên, cho nên Vân Tịch từ trước

đến nay có hơi sợ hãi Long Tiểu Vũ.

Cho dù sau khi thu được truyền thừa Thiên Đế, Vân Tịch đã không bị uy áp của Long Tiểu Vũ

ảnh hưởng, nhưng vẫn không muốn tùy tiện tới gần.

Thấy thế, Long Tiểu Vũ có chút xấu hổ, đành phải tận lực thu liễm khí tức, để cho mình nhìn

qua ôn hòa một chút.

Bất quá… Tô Ngạn là ai?

Ngay khi Long Tiểu Vũ cảm thấy hiếu kì, một nữ tử tuyệt mỹ từ đằng xa đi tới, kinh diễm vô

cùng.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt khi Long Tiểu Vũ nhìn thấy nữ tử tuyệt mỹ, nữ tử tuyệt mỹ cũng vô ý thức

nhìn về phía bên này, bốn mắt nhìn nhau, đều là có thể nhìn thấy sự nghi hoặc trong mắt đối

phương.

bookmark_add Chương 420: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Vẫn Luôn Như Thế

Phiên bản Dịch · 1575 chữ

“Sư huynh, vị này là…”

Nữ tử tuyệt mỹ không phải người khác, chính là mới vừa rồi xuất quan Tô Ngạn.

Lần này bế quan, Tô Ngạn dù không có trực tiếp tấn thăng Thiên giai, nhưng cũng bước vào

Địa giai hậu kỳ, cách đỉnh phong còn lại nửa bước, tin tưởng không bao lâu liền có thể xung

kích Thiên giai.

Đương nhiên, sở dĩ nhanh như vậy, trừ Tô Ngạn thuộc về trùng tu, không có bất kỳ bình cảnh

ra, trọng yếu nhất chính là hoàn toàn không cần lo lắng vấn đề linh khí cùng tài nguyên tu

luyện.

https://thuviensach.vn

Phải biết, lúc ở Phong Lôi tông, Tô Ngạn lúc bắt đầu cũng không phải là Thánh nữ, mà là trải

qua tầng tầng tuyển chọn, cùng nhiều năm quan sát, cuối cùng mới lên làm Thánh nữ.

Trước đó, cơ hồ cùng đệ tử khác không khác gì, mỗi tháng đều chỉ có tài nguyên tu luyện cố

định.

Huống chi, Tô Ngạn khi đó cùng Tô Ngạn bây giờ, vô luận là tầm mắt hay là thiên phú tu

luyện, đều có thể xưng khác biệt to lớn.

“Nàng là bạn của ta, Long Tiểu Vũ.”

Tần Giác vẻ mặt hơi có vẻ xấu hổ, đối với hai người giới thiệu nói:

“Tô Ngạn, nữ nhân của ta.”

Nữ nhân?

Nghe vậy, Long Tiểu Vũ sững sờ, lập tức đôi mắt đẹp trừng trừng, như gặp phải trọng kích!

menu

Trước Tiếp

“Ngươi không sao chứ?”

Phát hiện được Long Tiểu Vũ khác thường, Tần Giác hỏi thăm.

https://thuviensach.vn

“Không có việc gì, không có việc gì.”

Long Tiểu Vũ nháy mắt bừng tỉnh, lắc đầu liên tục:

“Chúc mừng tiền bối.”

Long Tiểu Vũ sao cũng không nghĩ tới, ngắn ngủi mấy tháng không gặp, Tần Giác lại có nữ

nhân, may mà nàng là cường giả Thái Hư đệ bát cảnh, ngạnh sinh khống chế lại tâm tình của

mình, mới không có thất thố.

“Thì ra là bạn của sư huynh a, chào.”

Tô Ngạn lễ phép lên tiếng chào hỏi.

“Chào.”

Long Tiểu Vũ miễn cưỡng nở ra một nụ cười, đáp.

“Cái kia. . . Ta còn có việc,ta đi trước.”

Vứt xuống câu nói này, Long Tiểu Vũ nhanh chóng đứng dậy, chuẩn bị rời đi.

“Ngươi không phải nói muốn ở chỗ này nghỉ ngơi một đêm sao?”

Tần Giác nghi hoặc.

“Bởi vì ta đột nhiên nhớ tới còn có chuyện quan trọng, cho nên. . . Bất quá về sau có thời

gian, ta sẽ lại đến bái phỏng tiền bối.”

https://thuviensach.vn

Long Tiểu Vũ thấp giọng nói.

“Tốt a.”

Tần Giác bất đắc dĩ.

Cứ như vậy, Long Tiểu Vũ phóng lên tận trời, nháy mắt biến mất ở chân trời.

Đưa mắt nhìn Long Tiểu Vũ đi xa, Tô Ngạn đôi mắt nhẹ liếc, trầm lặng nói:

“Ai, lại một cô gái bị huynh làm tổn thương tâm hồn.”

“Ây… Có ý gì?”

Tần Giác kinh ngạc.

Lập tức dường như nghĩ rõ ràng cái gì, khó có thể tin há to mồm:

“Chẳng lẽ…”

“Nếu không thì sao?”

Tô Ngạn mỉm cười.

“...”

Tần Giác vẫn luôn biết chuyện Lạc Vi Vi thích hắn, nhưng lại không biết ngay cả Long Tiểu

Vũ cũng cảm thấy hứng thú với hắn, theo lý thuyết, thời gian hắn cùng Long Tiểu Vũ tiếp

https://thuviensach.vn

xúc cũng không lâu, thậm chí rất ít trò chuyện, chẳng lẽ cũng bởi vì hắn đẹp trai sao?

Tất cả mọi người là người tu luyện, có cần nông cạn như vậy không!

Không đợi Tần Giác nghĩrõràng, Tô Ngạn bỗng nhiên thuận thế tựa lên vai Tần Giác, đổi

chủ đề:

“Đêm nay ánh trăng thật xinh đẹp.”

Trong bầu trời đêm, ánh trắng như là khay ngọc treo ở chân trời, tản ra ánh sáng trắng nhàn

nhạt, thần bí mà ưu nhã.

“Đúng vậy a.”

Tần Giác nhẹ gật đầu.

“Nếu có thể vẫn luôn yên tĩnh như này thì tốt.”

Tô Ngạn thở dài.

“Vậy liền luôn như vậy đi.”

Tần Giác kiên định nói.

“Ừm.”

Trên thực tế, còn có một câu Tô Ngạn không nói.

https://thuviensach.vn

Thế giới này chuyện hạnh phúc nhất, không ai qua được người ngươi thích cũng thích ngươi.

Tô Ngạn rất may mắn, Tần Giác lựa chọn người kia là nàng.

"..."

...

Rời khỏi Thần vực, Long Tiểu Vũ hít một hơi thật sâu, trong đầu đột nhiên hiện ra bài hát

vừa rồi của Tần Giác:

"Năm bảy tuổi kia, bắt lấy con ve, là có thể bắt lấy mùa hè."

"Mười bảy tuổi năm đó, hôn qua mặt của hắn, liền cho rằng có thểcùng hắn vĩnh viễn."

"..."

Mặc dù rất nhiều ca từ Long Tiểu Vũ vẫn không rõ có ý gì, cũng đã có thể cảm nhận được

loại cảm giác bi thương kia.

"Thần nữ điện hạ, người rốt cục cũng ra!"

Lúc này, bốn cường giả Bạch Long tộc từ đằng xa bay tới, nhao nhao nhẹ nhàng thở ra.

Thấy Long Tiểu Vũ đi vào lâu như vậy cũng không có động tĩnh, dọa đến bọn hắn còn tưởng

rằng đã xảy ra chuyện gì, nếu Long Tiểu Vũ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, bốn người bọn

https://thuviensach.vn

họ đều phải bị phạt, thậm chí bị xoá bỏ.

Bình phục tâm tình, Long Tiểu Vũ nói:

“Chúng ta trở về đi.”

“Vâng!”

“...”

…

Từng sứ giả đến đây điều tra, tin tức Thiên Cung xuất thế rốt cục cũng được xác định, chỉ

một thoáng, tất cả thế lực đều lựa chọn co vào, sợ không cẩn thận xúc phạm đến Thiên

Cung.

Nhất là Bạch Long tộc cùng Võ Thần điện, hai trong tam đại thế lực đỉnh phong, bọn hắn

năm gần đây vì tranh đoạt tài nguyên tu luyện xảy ra chiến tranh nhiều lần, phạm vi lãnh thổ

cực kì rộng lớn, cho dù trước đó co vào một lần, vẫn không thể khinh thường.

Về phần Ma tộc từ trước đến nay thần bí, sớm đã chuẩn bị sẵn sàng, hận không thể núp ở

trong không gian do mình mỡ ra vĩnh viễn không ra.

https://thuviensach.vn

Mà ngoại giới là một hệ liệt phản ứng, Thiên Đế cũng không cảm kích, chính một bên chuyên

tâm dạy dỗ Vân Tịch, một bên chữa trị tàn hồn Chân Thần.

Trong bất tri bất giác, hai tháng đi qua, được sự giúp đỡ của Tần Giác, tất cả tàn hồn Chân

Thần không chỉ có hoàn toàn khôi phục, đồng thời thành công tái tạo nhục thân, ngay cả tu

vi cũng cùng khi còn sống tương xứng.

Cùng lúc đó, cao tầng hạch tâm của Huyền Ất Sơn đều đi tới Thần vực, tiến hành bế quan tu

luyện, chỉ còn lại đại trưởng lão khổ cực ở lại bên ngoài, phụ trách chủ trì đại cục, ngược lại

để hắn trải nghiệm một chút cảm giác chưởng môn.

Mặt khác, Tô Ngạn đã tấn thăng Thiên giai, tốc độ tu luyện dần dần thả chậm xuống.

Dù sao, dục tốc bất đạt.

Ngắn ngủi trong vòng nửa năm liên tục nhảy vọt bốn cảnh giới, là thời điểm nên thư giãn

một tí, nếu không rất dễ dàng hăng quá hoá dở.

Thế là tiếp một đoạn thời gian, Tô Ngạn cơ hồ mỗi ngày cùng Tần Giác dính vào nhau.

“Ha ha, tối hôm qua ngủ lúc nào.”

https://thuviensach.vn

Mơ mơ màng màng mở to mắt, Tần Giác phát hiện bên chân chất đầy bầu rượu rỗng, vừa

mới chuẩn bị đứng dậy, mới chú ý tới Tô Ngạn lại nằm sấp ở trên người hắn.

Tần Giác vỗ đầu một cái.

Tối hôm qua Tô Ngạn làm rất nhiều mỹ thực cùng hắn ăn, sau đó lại cùng nhau uống rượu,

kết quả Tô Ngạn uống chưa được mấy chén liền say ngã, nằm ở bên cạnh ngủ, sao hiện tại

chạy đến trên người hắn rồi?

Nghĩ tới đây, Tần Giác tiếp tục nằm xuống , mặc cho Tô Ngạn nằm sấp ở trên người hắn ngủ,

thẳng đến sao đầy trời, mặt trời lặn phía tây.

Dưới tình huống bình thường, võ giả Thiên giai đã không cần ăn cơm đi ngủ, nhưng Tô Ngạn

uống chính là linh tửu trăm năm, với tu vi trước mắt của nàng, dù cho vận chuyển linh lực

cũng rất khó hóa giải, nếu không cũng sẽ không lâu như vậy mới tỉnh lại.

May mà linh tửu chính là dùng thiên tài địa bảo làm ra, không chỉ sẽ không tạo thành bất kỳ

ảnh hưởng gì cho thân thể, còn tăng cường tu vi, cho nên Tô Ngạn tỉnh lại thoải mái vô cùng.

https://thuviensach.vn

Khi Tô Ngạn mở to mắt, ngay lập tức nhìn thấy chính là gương mặt của Tần Giác, mày kiếm

mắt sáng, mặt như quang ngọc, có thể xưng ba trăm sáu mươi độ không góc chết.

Dù là Tô Ngạn đã quen thuộc với gương mặt này, vẫn nhịn không được gương mặt xinh đẹp

ửng đỏ, vội vàng né tránh ánh mắt.

“Tỉnh rồi?”

Tần Giác cười nói.

“Ừm.”

Tô Ngạn vội vàng từ trên thân Tần Giác đứng lên, động tác cẩn thận từng li từng tí.

“Ha ha ha, rất lâu không nhìn thấy ngươi xấu hổ như vậy.”

Tần Giác trêu ghẹo nói.

bookmark_add Chương 421: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Cùng Ngươi Vượt Qua Năm Tháng Dài Đằng Đẵng (đại kết cục)

Phiên bản Dịch · 1628 chữ

Lại là hai tháng đi qua, dưới mệnh lệnh của Thiên Đế, ba cường giả Chân Thần cảnh tiến đến

bái phỏng tam đại thế lực đỉnh phong, đồng thời lấy danh nghĩa Thiên Cung, một lần nữa

https://thuviensach.vn

quy hoạch thế lực khắp nơi trong phạm vi giới nội.

Phải biết, mạnh như tam đại thế lực đỉnh phong, cũng chỉ có một cường giả Chân Thần cảnh

mà thôi, ba cường giả Chân Thần cảnh, đủ để nhẹ nhõm san bằng bọn hắn.

Trọng yếu nhất chính là, ba cường giả Chân Thần cảnh này chính là ‘sư phụ’ của thủ lĩnh tam

đại thế lực đỉnh phong, hiểu rõ thần thông cùng công pháp của bọn hắn vô cùng, có được áp

chế tuyệt đối.

Chính như trước đó nói, tam đại thế lực đỉnh phong sở dĩ có thể nhanh chóng quật khởi, có

một bộ phận nguyên nhân rất lớn là Phong Thần đài, bao gồm thủ lĩnh của tam đại thế lực

đỉnh phong.

Nếu không phải bọn hắn thành công thông qua Cửu Trọng Khảo Nghiệm, thu được truyền

thừa Chân Thần, tuyệt không có khả năng đơn giản bước vào Chân Thần cảnh như vậy.

Mà Thiên Đế phái ra ba cường giả Chân Thần cảnh, chính là bản thể của tàn hồn lúc trước

truyền thừa cho tam đại thế lực đỉnh phong.

Đối mặt với ‘sư phụ’ của mình, thủ lĩnh của tam đại thế lực đỉnh phong tự nhiên không dám

https://thuviensach.vn

phản kháng, huống chi cường giả Thiên Cung cùng loại còn có mười mấy người, trừ phi sống

không kiên nhẫn.

menu

Trước Tiếp

Ngay cả tam đại thế lực đỉnh phong cũng như thế, chớ đừng nói chi là những thế lực trung

lưu cùng hạ lưu kia.

Thế là dưới uy năng của Thiên Cung, giới nội triệt để tẩy bài, rất nhiều quy tắc ngầm đã từng

không hẹn mà bị đánh vỡ toàn bộ.

Trong đó ngược lại là có mấy thế lực nhỏ muốn kết minh cùng chống lại Thiên Cung, kết quả

không chờ cho Thiên Cung động thủ, liền bị những võ giả muốn lấy lòng Thiên Cung xoá bỏ.

Trên thực tế, Thiên Đế cũng không tính thống trị giới nội, cũng không muốn tuyển đệ tử, chỉ

là muốn để giới nội tạm thời bình ổn, không còn thường xuyên bộc phát chiến tranh mà thôi.

Nhất là chiến tranh giữa Bạch Long tộc cùng Võ Thần điện đã dẫn đến vô số cường giả vẫn

https://thuviensach.vn

lạc, hơn ngàn thế giới hủy diệt, nếu như tiếp tục tùy ý bọn hắn đánh tiếp, chỉ sợ giới nội sớm

muộn cũng biến thành phế tích.

Đương nhiên, đối với những chuyện này, Tần Giác từ trước đến nay không hứng thú, lúc giới

nội gió nổi mây phun, hắn mang theo Tô Ngạn cùng Vân Tịch du sơn ngoạn thủy khắp nơi,

thư giãn thích ý.

“Ha ha, rất lâu không trở về.”

Một bên sườn đồi, Tần Giác ngửa mặt lên trời nằm xuống, thoải mái duỗi lưng một cái, nhịn

không được cảm thán.

Đến Thần vực gần nửa năm, đây là lần đầu tiên Tần Giác trở lại sườn đồi, bởi vì lục thạch

cũng bị chuyển qua Thần vực, cho nên bây giờ sườn đồi có vẻ hơi trống trải, viện ở phía xa

cũng rơi đầy tro bụi, thật lâu không có người ở.

Không chỉ là sườn đồi, những nơi còn lại cũng cơ hồ không nhìn thấy bóng người, Bạch

Nghiệp cùng cao tầng hạch tâm cơ bản đều ở Thần vực bế quan, chỉ còn lại một số trưởng

lão cùng ngoại môn đệ tử ở tại nơi này.

https://thuviensach.vn

Đại trưởng lão Vương Quyền ngược lại thỉnh thoảng sẽ tới tuần tra, phòng ngừa ngoài ý

muốn nổi lên.

Về phần Long Truy cùng Kỳ Lân thì bị Tần Giác thu vào bên trong tiểu thế giới, so với Thần

vực, nơi đó thích hợp nhóm bọn hắn hơn.

Nhìn qua Thiên Cung trên đỉnh đầu, Tần Giác thần sắc hoảng hốt, có loại cảm giác khó mà

nói rõ.

Hắn chợt nhớ tràng cảnh mười một năm trước, mình vừa xuyên qua Linh Ương giới.

Khi đó, Tần Giác rất sợ hãi, không biết gì về thế giới, hoàn toàn không biết nên sống sót

bằng cách nào, cực kì tuyệt vọng.

Kết quả ngày thứ hai liền gặp một lão giả muốn thu hắn làm đồ đệ, cũng đưa hắn đến Huyền

Ất Sơn, trở thành sư thúc tổ trẻ tuổi nhất của Huyền Ất Sơn từ trước tới nay.

Chuyện xưa, bắt đầu từ nơi này.

Trong nháy mắt mười một năm trôi qua, Tần Giác đã trở thành người mạnh nhất vạn giới, vô

địch thiên hạ.

Có lẽ, chuyện xưa cũng hắn là kết thúc ở đây.

https://thuviensach.vn

“Sư huynh, ngươi đang suy nghĩ gì?”

Tô Ngạn đi tới, nằm bên cạnh Tần Giác.

Thời khắc này Tô Ngạn đã khôi phục tu vi Chí Tôn cảnh, chỉ bất quá còn chưa triệt để vững

chắc, nhưng Phong Lôi chi lực trên người lại tinh thuần hơn cả lúc còn ở Phong Lôi tông,

lăng lệ vô cùng.

“Không có gì.”

Lắc đầu, Tần Giác ý vị thâm trường nói:

“Luôn cảm thấy giống như đang nằm mơ vậy.”

Nghe vậy, Tô Ngạn sững sờ, lập tức cười nói:

“Ta cũng thế.”

Dừng một chút, lại nói:

“Nếu như là mộng, vậy liền để nó vĩnh viễn không tỉnh dậy đi.”

Nói xong, Tô Ngạn nhẹ nhàng hôn Tần Giác một cái, nàng sao lại không lo đây hết thảy đều

là chính nàng tưởng tượng ra mộng đẹp được chứ?

Vĩnh viễn không muốn tỉnh lại a…

https://thuviensach.vn

Tần Giác tự lẩm bẩm, nhịn không được cười khổ, đích xác, là chính hắn quá già mồm.

Đúng lúc này, Vân Tịch đột nhiên từ trên trời giáng xuống, thẳng tắp rơi trên người Tần

Giác:

“Hừ, sư phụ gạt người, rõ ràng đã nói hôm nay bồi ta.”

Liên tục bốn tháng đi học, Vân Tịch đã từ chỗ Thiên Đế học xong tất cả tri thức liên quan tới

Thiên Diễn Cửu Biến , cùng các loại thần thông, công pháp, tu vi càng là đạt tới Truyền Kỳ

cảnh trung kỳ, thậm chí có thể vượt cấp khiêu chiến Thánh cảnh.

Tần Giác: “...”

“Nếu không chúng ta cùng đi nấu cơm đi.”

Thấy thế, Tô Ngạn đổi chủ đề.

“Tốt tốt!”

Nghe tới có đồ ăn, Vân Tịch nháy mắt quên đi chuyện Tần Giác, liên tục gật đầu.

Cứ như vậy, ba người cười cười nói nói làm mỹ thực, Tần Giác phụ trách bắt yêu thú, Vân

Tịch phụ trách đốt lửa, Tô Ngạn phụ trách nấu.

Không bao lâu, sườn đồi liền truyền ra mùi thơm nồng đậm, từng bàn mỹ thực được làm ra,

https://thuviensach.vn

khiến người say mê.

Tần Giác lấy linh tửu, cùng Vân Tịch, Tô Ngạn nâng chén uống, sau đó ăn mỹ thực.

Sau nửa canh giờ, hai người một cọng cỏ ăn uống no đủ, trong đó Tô Ngạn cùng Vân Tịch

say như chết, chỉ có Tần Giác từ đầu đến cuối thanh tỉnh, không nhanh không chậm đi tới

sườn đồi, chậm rãi ngồi xuống, ca hát.

Không biết qua bao lâu, mặt trời lặn phía tây, ngân hà như trù đoạn treo ở chân trời, phủ lên

toàn bộ thế giới màu đỏ, mỹ lệ vô cùng.

“Chủ nhân, rốt cuộc tìm được người.”

Không gian vặn vẹo, Thí Đạo từ bên trong đi tới.

“Chuyện gì?”

Tần Giác nhíu mày.

“Khụ khụ, kéo dài lâu như vậy, là thời điểm nên bế quan.”

Chà xát tay, Thí Đạo hơi có vẻ xấu hổ:

“Ta nghĩ ta muốn tiến vào tiểu thế giới kia.”

Bởi vì muốn cùng Tô Ngạn tranh đoạt quyền nấu cơm, Thí Đạo liều mạng nghiên cứu mỹ

https://thuviensach.vn

thực, đến mức hoàn toàn quên chuyện bế quan.

Hiện tại xem ra, ở phương diện mỹ thực, Thí Đạo có lẽ được xưng tụng là toàn thắng.

Nhưng ở phương diện khác, lại thất bại thảm hại!

“Ây… Tốt a.”

Tần Giác cười khổ, đưa tay vung khẽ, thu Thí Đạo vào tiểu thế giới.

Tin tưởng lần này, Thí Đạo hẳn là sẽ thành công bước vào Chân Thần thượng vị cảnh.

“Sư huynh.”

Chẳng biết lúc nào Tô Ngạn đã tỉnh lại, dựa vào Tần Giác.

“Ừm.”

Tần Giác tiếp tục ca hát.

“Sư huynh, huynh đang hát cái gì?”

Tô Ngạn hiếu kì, mặc dù mỗi lần đều nghe không hiểu Tần Giác hát gì, lại luôn có thể khiến

người khác sinh ra cộng minh.

“Cùng ngươi vượt qua năm tháng dài đằng đẵng.”

Tần Giác cười nói.

“Cùng ngươi ôm những kỷ niệm buồn thành ấm áp.”

https://thuviensach.vn

“Cùng ngươi viết tiếp câu chuyện tình.”

“Tương lai dài cỡ nào, lại dài dằng dặc, còn có chờ mong.”

“Làm bạn ngươi, mãi cho đến chuyện cũ cho nói xong.”

“...”

Từ một góc độ nào đó mà nói, bài hát này quả thực hoàn mỹ phù hợp với kinh lịch của Tần

Giác cùng Tô Ngạn.

Thế là sau khi nghe mấy lần, Tô Ngạn cũng cùng theo hát:

“Đáp án là cùng ngươi ghi lại cảm tưởng cùng cuộc sống hằng ngày.”

“Cùng ngươi biến cô đơn một mình thành dũng cảm.”

“Lần lượt mất đi, rồi lại đến, ta không có rời đi.”

“Làm bạn là lời tỏ tình dài nhất.”

“...”

Sườn đồi, dưới trời chiều, hai thân ảnh gắn bó thắm thiết, như vậy hình thành một hình

tượng tuyệt mỹ, dần dần dừng lại.

bookmark_add Chương 422: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Mẹ Là Cường Giả Siêu Cấp, Cha Là Tửu Quỷ

Phiên bản Dịch · 1538 chữ

https://thuviensach.vn

Rừng núi yên tĩnh, linh khí phiêu đãng, ánh nắng chiếu xuống, xuyên qua khe hở giữa lá cây

chiếu xuống trên mặt đất, giống như bị cắt ra, lốm đốm lấm tấm.

Đúng lúc này, một hắc ảnh quỷ mị xuất hiện ở phía xa, tốc độ cực nhanh, căn bản là không

có cách dùng mắt thường bắt giữ.

Bạch!

Kình phong mãnh liệt xé rách không khí, sinh ra tầng tầng gợn sóng, khuếch tán ra ngoài,

hình thành độ cong mắt thường có thể thấy.

“Dừng lại, đừng chạy.”

Đằng sau hắc ảnh, một nữ hài cả người cao một mét, mặc váy màu trắng theo sát, trên

khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo tràn ngập nghiêm túc, rất không vui.

“Ngao ô!”

Mắt thấy sắp bị đuổi kịp, hắc ảnh lập tức nhịn không được rùng mình một cái, vội vàng tăng

tốc độ lên, sợ bị nữ hài bắt được.

Thấy thế, nữ hài nhếch miệng, mũi chân điểm nhẹ trên mặt đất, toàn bộ sơn lâm chấn động,

bé gái cũng mang theo cuồng phong mênh mông, một phát bắt được hắc ảnh kia.

https://thuviensach.vn

“Ngao ô, ngao ô!”

Hắc ảnh điên cuồng tru lên, tràn ngập tuyệt vọng.

menu

Trước Tiếp

Nhưng mà mặc cho nó giãy giụa thế nào cũng không thể đào thoát, lực lượng đủ để trọng

thương cường giả Bán Thần cảnh, trong tay nữ hài phảng phất nhẹ như không có vật gì.

Cho tới giờ khắc này, mới thấy rõ dáng vẻ của hắc ảnh, đúng là một con Hắc Miêu.

“Chạy, tiếp tục chạy a.”

Bé gái hừ lạnh.

Hắc Miêu: “...”

Hô!

Lại là một trận gió thổi qua, xung quanh đột nhiên nhiều thêm hai nam tử thở hồng hộc,

xém chút mệt ngất đi:

“Tiểu thư, người không có sao chứ.”

“Không có việc gì, các ngươi quá chậm.”

https://thuviensach.vn

Không quan trọng phất phất tay, nữ hài nói ra:

“Chúng ta có thể đi trở về rồi.”

Hai nam tử hai mắt nhìn nhau, khóc không ra nước mắt.

...

Nữ hài tên là Tần tiêu, năm nay tám tuổi, về phần tu vi, thì đạt tới Chân Thần cảnh, tin chắc

cùng tuổi tuyệt đối không ai là đối thủ của nàng.

Giờ phút này, Hắc Miêu nhu thuận nằm trong ngực nữ hài, mặc cho nữ hài ‘chà đạp’, cũng

không dám lại có chút động đậy, nhìn qua có hơi buồn cười.

Xa xa, đã có thể nhìn thấy đỉnh núi mà mình ở, nữ hài nói:

“Các ngươi đi đi, không cần để ý đến ta.”

Nữ hài lễ phép nói.

“Ách. . . vâng.”

Hai nam tử đầu tiên là sững sờ, lập tức quay người rời đi, không chút do dự.

Nguyên nhân rất đơn giản, không có ai có thể ở đây tổn thương nữ hài

Thoát khỏi hai ‘bảo tiêu’, nữ hài bắt đầu nói với Hắc Miêu trong lòng:

“Lần sau không được chạy loạn nha.”

“Meo ô.”

https://thuviensach.vn

Hắc miêu rụt rụt đầu, tựa hồ tại đáp lại nữ hai.

“Không biết mẹ đã trở lại chưa.”

Nữ hài cẩn thận từng li từng tí đáp xuống ngọn núi, nhìn xung quanh, sau khi xác định không

ai, vừa muốn khởi hành, bên cạnh bỗng nhiên truyền đến một thanh âm:

“Khụ khụ, lại chạy tới nơi nào rồi?”

Nữ hài trì trệ, chậm rãi quay đầu, sau khi thấy rõ trước mắt, nhẹ nhàng thở ra.

người

“Cha, người hù chết ta.”

Nữ hài vỗ vỗ ngực, như trút được gánh nặng.

“Thế nào, ta rất đáng sợ sao?”

Thanh niên tay cầm bầu rượu, như trích tiên hạ phàm, hơi có vẻ không vui.

“Không không không, cha đẹp trai nhất!”

Nữ hài lắc đầu liên tục.

“Hừ, đừng hòng nói nhảm, con vẫn chưa trả lời vấn đề của ta.”

Thanh niên nhấp một ngụm linh tửu, cau mày nói.

“Là Hắc Miêu đi ra ngoài, con đi bắt nó trở lại.”

Nữ hài đáp.

https://thuviensach.vn

“Ồ? Có đúng không.”

Thanh niên ý vị thâm trường mà nói:

“Con xác định không phải là bởi vì con khi dễ Hắc Miêu, nó mới đi ra ngoài?”

Mèo to là sủng vật tháng trước thanh niên thu, tuyệt sẽ không vô duyên vô cớ đi ra ngoài.

“Ta…”

Bị đâm thủng nói láo, nữ hài lập tức á khẩu không trả lời được.

“Buông Hắc Miêu xuống.”

“Nha.”

Nữ hài bất đắc dĩ, đành phải thả Hắc Miêu xuống.

“Meo ô.”

Hắc Miêu lập tức chạy trốn tới sau lưng thanh niên.

“Chờ ngươi khi nào không còn khi dễ Hắc Miêu, mới cùng nó chơi đùa.”

“Nha…”

Nữ hài một mặt thất lạc, lập tức ngẩng đầu, yếu ớt mà nói:

“Cha, chuyện này có thể không nói cho mẹ biết được không?”

“Có thể.”

Trầm ngâm một lát, thanh niên gật đầu.

“A, ta liền biết cha tốt nhất rồi!”

https://thuviensach.vn

Nữ hài cao hứng ôm lấy thanh niên, mặc kệ thế nào, chỉ cần đừng để mẹ biết là được.

"..."

Người khác đều là nghiêm phụ từ mẫu, một nhà bọn hắn đảo điên hết rồi.

"Hazzz, thật hết cách với con."

Vuốt vuốt đầu nữ hài, thanh niên đổi chủ đề:

"Hôm nay bài tập làm xong chưa."

"Làm xong rồi."

"Vậy đi ngủ với cha đi."

"Hả?"

"Không muốn? Vậy ta liền nói chuyện vừa rồi nói cho mẹ con biết."

"Con muốn, con muốn."

Nữ hài vẻ mặt cầu xin.

Nàng vừa rồi sở dĩ do dự, là bởi vì cha là tửu quỷ hết ăn lại nằm, chưa từng tu luyện, cũng

chưa từng vận động, trừ đẹp trai ra, cơ hồ không còn gì khác.

So ra thì, mẹ lại lợi hại vô cùng.

Tần tiêu nhớ được lần trước Trương thúc thúc bị người xấu đả thương, chính là mẹ ra mặt

https://thuviensach.vn

giải quyết, những tên hung thần ác sát kia ngay cả một chiêu của mẹ cũng không có nhận

được, liền khóc ròng, quỳ xuống đất cầu xin tha thứ.

Với lại từ sau khi Bạch bá bá thoái vị cùng Mộc di ra ngoài du lịch, Huyên Ất Sơn liền do mẹ

chưởng quản, nghe nói Huyền Ất Sơn là thế lực cường đại nhất của thế giới này, Thiên Cung

của Đế thúc thúc còn kém xa.

Tóm lại, mẹ là cường giả siêu cấp!

Trái lại cha, không chỉ không có chút tu vi, còn là tửu quỷ chính cống, cả hai khác biệt rất to

lớn.

Bởi vậy Tần tiêu có đôi khi rất hiếu kì, mẹ xinh đẹp như vậy, lợi hại như vậy, vì sao lại thích

cha chứ?

Vấn đề này Tần tiêu đã từng hỏi qua mẹ, đáp án là, cha hát rất êm tai.

A, đúng, cha hát xác thực rất êm tai.

Bất quá… Thật chỉ là bởi vì hát êm tai sao?

Không bao lâu, một lớn một nhỏ hai người liền đến bên lục thạch cách đó không xa, thanh

https://thuviensach.vn

niên thu hồi bầu rượu rỗng trong tay, ngay sau đó lại lấy ra một bình rượu khác.

“Ừng ực ừng ực.”

Ngửa đầu uống hai ngụm lớn, thanh niên lộ ra vẻ mặt thỏa mãn.

“Ngươi ngủ bàn tay nắm chặt, trên gương mặt có nhàn nhạt lúm đồng tiền.”

“Tại thời khắc này ta nhìn ngươi.”

“Muốn nói thật là nhiều cho ngươi nghe…”

“...”

Vốn dĩ có chút mâu thuẫn nhưng sau khi Tần tiêu nghe tiếng ca, nhanh chóng bình tĩnh trở

lại, lâm vào say mê.

Khó trách mẹ sẽ thích cha, thật quá êm tai!

Nghĩ như vậy, Tần tiêu đôi mắt khép hờ, uể oải nằm bên chân thanh niên, trong bất tri bất

giác ngủ đi.

Trời chiều như lửa, chiếu lên trên thân hai người, phá lệ ấm áp.

“Nếu như ngày mai ngươi liền lớn, ta có thể cảm thấy không biết làm sao.”

“Ngươi không tiếp tục để ta dắt tay của ngươi, mỗi ngày hi vọng từ lòng bàn tay ta tránh

thoát.”

https://thuviensach.vn

“Ngươi cũng sẽ yêu một người trả giá rất nhiều rất nhiều…”

“...”

“...”

Tiếng ca dần dần biến nhẹ, Tần Giác để bầu rượu xuống, cũng chầm chậm ngủ.

Màn đêm rất nhanh giáng lâm, thôn phệ đại địa, bận rộn đã hơn nửa ngày Tô Ngạn cuối cùng

từ chủ điện Huyền Ất Sơn trở về.

Nửa năm trước, Bạch Nghiệp đột nhiên tuyên bố thoái vị, muốn cùng Mộc Tử Thất ra ngoài

du lịch, rơi vào đường cùng, chỉ có thể tạm thời chọn một chưởng môn tiếp quản Huyền Ất

Sơn, mà Tần Giác từ trước đến nay không hứng thú, thế là cuối cùng liền rơi vào Tô Ngạn,

ngoại trừ Tần Giác, là người mạnh nhất Huyền Ất Sơn hiện tại.

“Nha đầu kia lại chạy đi nơi đâu.”

Thấy gian phòng bên trong không ai, Tô Ngạn chân mày cau lại, đi ra ngoài, vừa vặn nhìn

thấy bên cạnh lục thạch thanh niên cùng nữ hài, nao nao, khóe miệng nở nụ cười ngọt ngào.

Một lát sau, Tô Ngạn dựa vào vai Tần Giác, cũng tiến vào trong mộng.

bookmark_add Chương 423: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

https://thuviensach.vn

Phiên ngoại: Con Đường Quen Thuộc

Phiên bản Dịch · 1543 chữ

Ánh nắng ở chân trời bắn ra màu đỏ xán lạn, chiếu sáng cả thành thị, các loại ô tô không

ngừng đi qua đi lại, phát ra tạp âm chói tai, hết thảy đều lộ ra đâu vào đấy.

Trên đường phố, người đến người đi, hoặc là nói chuyện phiếm, hoặc là cúi đầu lướt điện

thoại, tóm lại, mỗi người đều đang bận rộn chuyện của chính mình.

Đột nhiên, một thân ảnh xuất hiện ở ven đường,khiến của mọi người chú ý.

Kia là một cái thanh niên tóc dài, nửa người trên mặc áo thun màu trắng, nửa người dưới thì

là quần jean màu đen, nhìn xung quanh, ánh mắt tràn ngập hiếu kì, lộ ra vẻ không hợp với

xung quanh.

Đương nhiên, đây không phải trọng điểm, trọng điểm là thanh niên tay cầm bầu rượu, tuấn

mỹ vô cùng, tựa như tiên nhân trong tranh đi ra, vẻn vẹn đứng ở nơi đó liền khiến cho người

ta một loại cảm giác thần thánh, thậm chí muốn quỳ xuống cúng bái.

“Thật đẹp trai!”

Một nữ tử nuốt ngụm nước miếng, nhịn không được nói.

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy a, quá tuấn tú!”

Một nữ tử khác phụ hoạ theo.

Cùng thanh niên so sánh, cái gì thần tượng, minh tinh, quả thực ngay cả xách giày cũng

không xứng.

Liền ngay cả đàn ông cũng bị chấn nhiếp, không sinh ra chút lòng ghen tị nào.

menu

Trước Tiếp

Ngắn ngủi yên tĩnh qua đi, rất nhanh liền có người lấy điện thoại di động ra chụp ảnh, nhưng

mà quỷ dị chính là, công năng quay chụp thế mà mất đi hiệu lực!

“Tại sao có thể như vậy?”

Không chờ bọn họ kịp phản ứng, thanh niên thân hình lóe lên, nháy mắt biến mất tại chỗ,

phảng phất chưa từng tồn tại.

“...”

...

...

https://thuviensach.vn

“Chủ quán, cho tô mì sợi, chén lớn.”

“Được rồi!”

Chủ quán là người trung niên chừng bốn mươi tuổi, đang ngồi ở trong phòng xem tivi, sau

khi nghe thấy thanh âm vô ý thức ngẩng đầu, hơi sững sờ.

“Làm sao vậy?”

“Không có. . . Không có gì.”

Chủ quán liền vội vàng lắc đầu, lập tức xoay người đi làm mì sợi.

Không có cách, thanh niên quá tuấn tú, muốn không chú ý cũng khó.

Một lát sau, chủ quán bưng tới một chén lớn mì sợi đặt lên bàn, tản ra nhàn nhạt mùi hương,

phía trên có vài miếng thịt, cực kì mê người.

“Thơm quá.”

Thanh niên không kịp chờ đợi dùng đũa gắp lên một đũa, lộ ra nụ cười hài lòng.

Mặc dù đã mấy trăm năm chưa từng ăn qua, nhưng hương vị vẫn quen thuộc như vậy.

Thanh niên không phải người khác, chính là xuyên qua vạn giới, thật vất vả trở lại Địa Cầu

Tần Giác.

https://thuviensach.vn

Bất quá bởi vì đã qua mấy trăm năm, Tần Giác chỉ có thể cố ý mở ra phong ấn, cưỡng ép kích

thích tuyến thời gian.

Bây giờ Tần Giác, đã mạnh hơn không biết bao nhiêu lần so với mấy trăm năm trước, hoàn

toàn có thể tùy ý điều khiển tuyến thời gian.

Nói một cách khác, Địa Cầu hiện tại mà Tần Giác đứng cũng không phải là tuyến thời gian

bình thường của Địa Cầu, mà là mấy trăm năm trước, cũng là Địa Cầu Tần Giác vừa xuyên

qua Linh Ương giới không bao lâu.

Đáng nhắc tới chính là, kiếp trước Tần Giác thường xuyên đến tiệm mì sợi, bất quá bởi vì

dung mạo phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, chủ quán cũng không có nhận ra hắn.

“Chủ quán, con của chú hắn là thi lên đại học rồi chứ?”

Tần Giác vừa ăn mì sợi, vừa nói.

“Đúng vậy a, phát huy vượt xa bình thường, thi đậu đại học Hoa Bắc, a, làm sao cậu biết?”

Chủ quán rất cao hứng, lập tức ý thức được không đúng.

“A, một người bạn nói cho ta.”

Tần Giác thuận miệng bịa chuyện nói.

https://thuviensach.vn

“Bạn?”

“Ừm, cậu ấy tên Tần Giác.”

“Tần Giác? Thì ra là thế, khó trách.”

Chủ quán cười nói:

“Tên nhóc kia đã hai tháng rồi không đến, ta còn tưởng rằng cậu ấy đi thành phố khác chứ .”

“Cậu ấy quả thực đi thành phố khác, về sau cũng sẽ không đến nữa.”

Ngửa đầu húp một hớp nước mì, Tần Giác trầm lặng nói.

“Là vậy a.”

Chủ quán thở dài:

“Vốn đang tính toán đợi lần sau lúc cậu ấy đến lại uống mấy chén, không nghĩ tới ngay cả bắt

chuyện cũng không được.”

Bởi vì Tần Giác thường xuyên đến ăn mì, hai người cơ bản không khác gì bạn bè, lúc rảnh rỗi

thỉnh thoảng sẽ ngồi cùng uống rượu, chém gió, thư giãn thích ý.

“Đã như vậy, ta thay người bạn kia uống hai chén với ông, thế nào?”

Tần Giác đề nghị.

“A?”

https://thuviensach.vn

Chủ quán khẽ giật mình, nhìn sắc trời bên ngoài dần dần tối xuống, gật đầu nói:

“Được.”

Thế là một hai ly rượu vượt qua mấy trăm năm thời gian, đụng vào nhau.

...

Ăn xong mì sợi, Tần Giác trả tiền đi ra ngoài, bên tai đột nhiên vang lên tiếng hát quen

thuộc:

“Nếu như hai chữ kia không có run rẩy, ta sẽ không phát hiện ta buồn.”

“Nói thế nào lối ra, cũng bất quá là chia tay.”

“Nếu như đối với ngày mai không có yêu cầu, dắt dắt tay tựa như du lịch.”

“...”

Kiếp trước Tần Giác kỳ thật rất thích bài ‘ mười năm’ này của anh Trần, giờ phút này nghe

được, nội tâm có chút cảm khái.

Bất quá. . . Thời gian Tần Giác rời khỏi Địa Cầu, đã vượt quá mười năm.

Sau đó, Tần Giác đến chỗ mình từng ở, cũng sử dụng linh lực bao phủ mình lại, tiến vào

trạng thái ẩn thân, phòng ngừa bị xem như gấu trúc lớn mà vây xem như trước đó.

https://thuviensach.vn

Quảng cáo quen thuộc, cửa hàng quen thuộc, còn có rất nhiều tiếng rao hàng bày quầy bán

hàng, khiến cả con đường tràn đầy sinh khí.

Nghiêm túc mà nói, thành phố này không tính là phồn hoa, nhiều nhất thuộc về hạng ba,

nhưng loại không khí yên bình lại khiến cho người ta thích vô cùng, nếu không Tần Giác

cũng sẽ không cố ý vượt qua vạn giới, kích thích tuyến thời gian, chỉ vì trở lại thăm một chút.

“Ha ha, hôm nay chơi thật vui vẻ a.”

“Ngày mai chúng ta đi xem phim a?”

Một đôi tình lữ từ bên cạnh đi qua, cười cười nói nói.

“Lâm Hoa Chuyên! Lại chạy đi nơi đâu! Mỗi ngày chỉ biết chơi!”

Nơi xa, cô gái níu lấy lỗ tai đứa nhỏ, hung thần ác sát quát.

“Đau đau đau! Mẹ, con về sau không dám!”

Đứa bé tên Lâm Hoa Chuyên liều mạng kêu khóc.

.

“Uy, ngươi biết không, gần đây rất có thể phải đánh trận!”

“Cái gì? Thật giả?”

“Không rõ, tối hôm qua báo cáo tin tức, nước Mỹ bên kia ở biển phía Nam thăm dò, lúc nào

https://thuviensach.vn

có khả năng bộc phát chiến tranh.”

“Hừ, đánh liền đánh, còn sợ đám người kia à!”

“Ngươi cho rằng đánh trận dễ như vậy…”

Mấy ông già ngồi dưới tàng cây, tay cầm quạt hương bồ, phóng khoáng tự do.

“...”

Nghe đến đó, Tần Giác như có điều suy nghĩ.

Chiến tranh a…

Mặc dù Địa Cầu mà Tần Giác hiện đang đứng thuộc về mấy trăm năm trước, nhưng cái này

không cản trở hắn làm ra một chút cử động điên cuồng, tỷ như…

Sau một khắc, Tần Giác tản ra linh thức, phóng lên tận trời.

...

Ánh nắng chiều chiếu rọi trên mặt biển, phủ nước biển thành màu đỏ máu, hình tượng duy

mỹ, yên tĩnh hài hòa.

Ầm ầm!

Cuối tầm mắt, kim quang chói mắt lấp lánh, nhấc lên sóng lớn vạn trượng, nhanh chóng càn

quét ra, kinh thiên động địa!

https://thuviensach.vn

Khi sóng biển lặng xuống, hai chiếc hàng không mẫu hạm cùng rất nhiều chiến hạm đã toàn

bộ hóa thành bột phấn, theo gió tiêu tán.

Không chỉ có như thế, ngắn ngủi năm phút, toàn bộ vũ khí của nước Mỹ bị tiêu hủy, bao gồm

súng ống hay trang bị hạng nhẹ, thẳng đến cái gì cũng không còn mới thôi.

Kỳ thật Tần Giác vốn định trực tiếp san bằng toàn bộ nước Mỹ, nhưng như vậy khó tránh

khỏi làm bị thương tới người vô tội, thế là cuối cùng lựa chọn từ bỏ.

Dù sao nước Mỹ mất đi vũ khí, không khác gì thịt cá trên thớt gỗ.

Làm xong những này, Tần Giác tiếp tục bắt đầu xem kinh lịch kiếp trước, thuận tiện nhấm

nháp mỹ thực.

Cho dù những thức ăn này không có bất kỳ linh khí gì, cũng không phải thiên tài địa bảo,

nhưng thắng ở khẩu vị tuyệt hảo, mà Tần Giác từ trước đến nay đối với linh khí không có yêu

cầu gì.

bookmark_add Chương 424: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Phiên ngoại: Mời

Phiên bản Dịch · 1707 chữ

https://thuviensach.vn

Ông ông ông!

Chiến hạm phát ra tiếng gầm rất lớn đến chói tai, bay lượn trên đỉnh núi giống như một con

vật khổng lồ, dữ tợn đáng sợ.

Thấy thế, Vân Tịch nhấp một ngụm linh tửu, tỏ vẻ khó hiểu, tình huống gì thế này?

Tần Tiêu trốn ở sau lưng Vân Tịch, vẻ mặt nàng đầy hiếu kì, nàng chưa từng thấy qua chiến

hạm cấp thấp như thế này.

Đúng lúc này, mười mấy bóng người đột nhiên từ trên chiến hạm bay xuống, đáp xuống đỉnh

núi.

Hơn mười mấy người đều mặc trang phục giống nhau, tu vi có lẽ đạt Thánh cảnh. Một nam

tử trung niên cầm đầu đã đạt tới Thánh Vương cảnh, đặt ở loại vị diện cấp thấp này, hắn được

coi là cường giả đỉnh cao.

Nhìn thấy Vân Tịch, ánh mắt mọi người đều sáng ngời, nhưng cũng nhanh chóng khôi phục

bình tĩnh. Cũng không có làm ra bất kỳ hành động gì khác thường, nếu không chỉ sợ không

biết chết thế nào.

https://thuviensach.vn

Nam tử trung niên tiến lên một bước, trầm mặc nhìn Vân Tịch và Tần Tiêu nói:

“Hai người các ngươi, có thấy qua một con yêu thú có sáu cánh không.”

“Yêu thú sáu cánh?”

Vân Tịch sững sờ, nhìn khung xương bên cạnh, con yêu thú mà họ ăn vừa rồi hình như có sáu

cánh.

menu

Trước Tiếp

Phát giác được ánh mắt của Vân Tịch, nam tử trung niên cầm đầu cũng nhìn sang. Đầu tiên

hắn khẽ nhíu mày, sau đó dường như hắn nhận ra điều gì đó, sợ hãi:

“Phong kỳ, là ngươi sao Phong kỳ!

Mặc dù huyết nhục đã bị Vân Tịch và Tần Tiêu ăn sạch, nhưng khí tức còn lại đã nói cho nam

tử trung niên này biết, đống xương cốt này thật sự thuộc về Phong kỳ!

“A a a, các ngươi là ai, dám giết Thánh Thú hộ tông của Thái Lôi Tông ta!”

Đôi mắt nam tử trung niên sắp nứt ra, gắt gao nhìn chằm chằm Vân Tịch, nơi nào còn bộ

dạng cao ngạo khi nãy.

https://thuviensach.vn

Phải biết, Phong kỳ mặc dù chỉ có Thánh cảnh, nhưng là hậu duệ Thần thú. Tương lai có hi

vọng sẽ thăng cấp Đại thánh, khiến Thái Lôi Tông tiến thêm một bước. Kết quả cứ như vậy

mà chết, ai cũng có thể tưởng tượng được nam tử trung niên kia tức giận đến mức nào.

Nghe vậy, Vân Tịch ngây ngốc, nàng lại không cẩn thận ăn một con Thánh Thú hộ tông?

“Xin lỗi, ta không biết con yêu thú này là Thánh Thú hộ tông của các ngươi.”

Vân Tịch vội vàng nói xin lỗi:

“Ta sẵn sàng bồi thường.”

Cuối cùng là nàng ăn Thánh Thú hộ tông của người khác, không nói lý. Cũng chỉ có thể giải

quyết vấn đề này bằng cách bồi thường.

Vân Tịch quả thật là một người thích ăn hàng, nhưng không có nghĩa là nàng không nói đạo

lý. Làm sai chính là làm sai, nàng tuyệt đối không bao giờ ngụy biện, cho dù đối phương thậm

chí không bằng con kiến trong mắt nàng.

Chỉ là không thể tưởng tượng được có một con Thánh Thú hộ tông đột nhiên xuất hiện

trong núi rừng này. Sớm biết như thế, Vân Tịch cũng sẽ không tấn công nó.

https://thuviensach.vn

“Bồi thường?”

Cường giả Thái Lôi Tông phẫn nộ quát:

“Cho dù bán cả hai ngươi cũng không bồi thường nổi!”

Đối mặt với sự khinh thường của Thái Lôi Tông, Vân Tịch không buồn cũng không vui, từ

trong nhẫn chứa đồ lấy ra một viên linh quả:

“Nếu là linh quả này thì sao?”

Linh quả này chỉ to bằng quả đấm, giống như hồng ngọc, tản ra linh khí nhàn nhạt, long lanh.

Gần như ngay lúc nhìn thấy linh quả, nam tử trung niên không thể tưởng tượng nổi há to

mồm:

“Thánh linh quả cấp chín! Làm sao có thể, thứ này không phải đã sớm tuyệt chủng rồi sao?”

Người khác có lẽ không biết, nhưng nam tử trung niên lại biết rất rõ, vì đây là điều hắn mơ

ước hằng ngày!

Thánh linh quả cấp chín, một loại linh quả thần kỳ có thể giúp cường giả Thánh Vương cảnh

tiến vào Đại Thánh cảnh. Theo ghi chép cổ xưa của đại lục, chỉ cần người ăn đạt tới Thánh

https://thuviensach.vn

Vương cảnh, cho dù tuổi thọ cạn kiệt, cũng có thể mạnh mẽ cưỡng ép đột phá, bước vào Đại

Thánh cảnh!

Tuy nhiên vì nhiều lý do khác nhau, thánh linh quả cấp chín sớm đã biến mất từ hàng ngàn

năm trước. Bây giờ nhiều nhất chỉ có cấp sáu, cấp bảy, dù vậy, nó vẫn là tài nguyên quan

trọng cho mọi thế lực tranh giành.

Dù sao, sức chiến đấu của Đại thánh thuộc về đỉnh cao, mà Truyền kỳ,Thánh cảnh mới là trụ

cột vững vàng.

Nam tử trung niên từng mang tâm lý may mắn tìm kiếm khắp nơi, và muốn sử dụng lực

lượng của Thánh Linh quả cấp chín để giúp hắn tiến lên Đại Thánh, đáng tiếc hắn đã thất

bại.

Không ngờ nữ tử trước mặt, thật sự có thể lấy ra Thánh Linh quả cấp chín.

Nhưng mà nam tử trung niên không biết là, Thánh Linh quả cấp chín quả thực đã biến mất

trên lục địa này, nhưng Vân Tịch đã hái nó từ các lục địa khác.

“A, nó gọi là Thánh Linh quả sao?”

Vân Tịch như có điều suy nghĩ.

https://thuviensach.vn

Nàng chỉ là tiện tay lấy ra một linh quả cấp chín, cũng không cần suy nghĩ nhiều.

“Chắc là đủ rồi nhỉ?”

“Đủ rồi đủ rồi!”

Nam tử trung niên không kịp chờ đợi gật đầu, hắn hận không thể lập tức cướp từ trong tay

Vân Tịch.

Hắn đã ở Thánh Vương cảnh đình trệ mấy ngàn năm, mắt thấy sinh mệnh gần như kiệt quệ

cũng không có hy vọng đột phá, hắn làm sao có thể bỏ qua cơ hội này.

Về phần Phong kỳ, chết thì chết.

Dù sao giới hạn cũng chỉ Đại Thánh cảnh, với lại phải mất mấy trăm năm thời gian.Sau khi

đạt được Thánh Linh quả cấp chín nam tử trung niên có lòng tin trong vòng mười năm, thậm

chí trong vòng năm năm có thể tiến vào Đại Thánh.

Đến lúc đó, thậm chí tranh giành vị trí Tông chủ cũng không phải là không thể.

Còn đám cường giả Thái Lôi Tông còn lại hai mặt nhìn nhau, cúi đầu trầm mặc, không có

cách nào, ai bảo nam tử trung niên kia là thủ lĩnh của bọn hắn chứ?

“Đã như vậy, cho ngươi.”

https://thuviensach.vn

Vân Tịch nhẹ nhàng thở phào, búng nhẹ ngón tay, đem Thánh Linh quả đưa vào trong tay

nam tử trung niên.

“Chúng ta đi thôi.”

Làm xong những việc này, Vân Tịch chuẩn bị mang theo Tần Tiêu rời đi.

“Đợi đã!”

Đột nhiên, nam tử trung niên gọi hai người lại.

“Còn chuyện gì sao.”

Vân Tịch nhíu mày.

Nàng sẵn sàng lý luận với tiền đề là đối phương không phải được một tấc lại muốn tiến một

thước, nếu không Vân Tịch không ngại dùng một bàn tay trực tiếp chụp chết.

“Cái kia, ta muốn thay mặt Thái Lôi Tông mời người đến làm khách.”

Nam tử trung niên thận trọng thu hồi linh quả, cười nói.

“Làm khách?”

Vân Tịch kinh ngạc, vừa rồi hắn còn một bộ không chết không thôi như vậy, sao hiện giờ

giống như một người bạn cũ đã nhiều năm không gặp.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, linh quả cóthể sai khiến quỷ thần.

“Chỉ cần tiên tử đồng ý, Thái Lôi Tông chúng tôi sẽ đối đãi người với tiêu chuẩn cao nhất.”

Nam tử trung niên nói tiếp.

Thần sắc Vân Tịch hơi động:

“Có đồ ăn không?”

“???”

Nam tử trung niên đầu đầy dấu chấm hỏi, nhưng hắn nhanh chóng phản ứng lại, lời thề son

sắt nói:

“Có! Thái Lôi Tông chúng ta ngoại trừ lôi pháp bên ngoài, nổi tiếng nhất chính là món ăn

ngon!”

Nghe vậy, Vân Tịch vui mừng, lập tức không chút do dự gật đầu nói:

“Được!”

Lúc này, Tần Tiêu kéo ống tay áo Vân Tịch, nhỏ giọng nói:

“Vân Di, ta cảm thấy bọn hắn giống như có âm mưu.”

“Ha ha ha, ngươi suy nghĩ nhiều rồi.”

Dừng một chút, Vân Tịch lãnh đạm nói:

https://thuviensach.vn

“Yên tâm, có ta ở đây, coi như bọn hắn có âm mưu gì cũng không cần sợ.”

Tần Tiêu: “...”

Khó trách lão cha nàng nói chỉ cần có đồ ăn, mặc kệ chỗ đó là chỗ gì Vân di cũng dám đi!

Tuy nhiên, lục địa này chỉ là vị diện cấp thấp, ngay cả Tần Tiêu cũng có thể dễ dàng quét

qua, huống chi là Vân Tịch, cũng không cần lo lắng.

Thế là dưới sự dẫn dắt của nam tử trung niên, Vân Tịch và Tần Tiêu leo lên chiến hạm.

Không gian bên trong chiến hạm không lớn, chỉ có mấy trăm mét vuông, so với chiến hạm

mà Tần Tiêu đã từng thấy ở Huyền Ất Sơn thì gần như không khác gì đồ chơi, chất liệu lẫn

đẳng cấp đều khác xa.

Ông ông ông!

Chiến hạm lần nữa gầm lên một tiếng chói tai, kéo dài một tiếng, rất nhanh liền biến mất ở

trên bầu trời.

Sau nửa canh giờ, chiến hạm đến Thái Lôi Tông, chậm rãi hạ xuống.

Trong lúc đó, Vân Tịch cuối cùng cũng hiểu được tại sao Thánh thú hộ tông của Thái Lôi

https://thuviensach.vn

Tông lại xuất hiện ở một nơi như vậy. Hóa ra trước đó nó đã rơi vào trạng thái cuồng bạo,

cưỡng ép phải rời khỏi Thái Lôi Tông.

Nhiệm vụ của nam tử trung niên và những người khác lần này là bắt giữ con Thánh thú hộ

tông này về, kết quả không ngờ lại bị hai người Vân Tịch ăn thịt.

bookmark_add Chương 425: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Phiên ngoại: Tự Tìm Đường Chết

Phiên bản Dịch · 1671 chữ

“Nơi này chính là Thái Lôi Tông sao?”

Vân Tịch nhìn những dãy núi trải dài vạn dặm bên dưới, nàng mở miệng hỏi.

“Ừm.”

Qua cuộc nói chuyện vừa rồi nàng mới biết được, nam tử trung niên tên là Liễu Mục. Hắn là

trưởng lão hạch tâm Thái Lôi Tông, địa vị khá cao, nếu không phải lần này là do Phong Kỳ

chạy ra khỏi Thái Lôi Tông, Liễu Mục cũng sẽ không đích thân đi.

Mặt khác, vì rõ ràng thực lực của đại lục này tương đương với Linh Ương giới bên ngoài,Đại

Thánh đã là cực hạn rồi. Nói một cách khác, nhận thức bên trong của bọn họ căn bản không

https://thuviensach.vn

tồn tại Thái Hư cảnh.

Bằng không, làm sao Liễu Mục có thể tức giận như vậy khi thấy Phong Kỳ bị giết?

Đương nhiên, khi Vân Tịch dùng Thánh Linh quả cấp chín để bồi thường, lửa giận của hắn

sớm đã tan thành mây khói.

Điều đáng nói chính là, Thái Lôi Tông là thế lực siêu cấp bài danh năm vị trí đầu của khối đại

lục này, không chỉ có cường giả Đại Thánh toạ trấn, mà còn chiếm được dãy núi rộng lớn với

tài nguyên tu luyện vô cùng phong phú. Tất cả võ giả Thánh cảnh trở xuống đều tu luyện

trong đó, đều có thể nhận được kết quả gấp đôi với một nửa nỗ lực.

Cho nên, toàn bộ Thái Lôi Tông đều xây dựng ở trên dãy núi này. Nhìn vào thì có các cung

điện thành đàn, lầu các sát cạnh nhau, hoặc là sừng sững trên đỉnh núi, hoặc là xếp vào giữa

menu

Trước Tiếp

sườn núi. Hoàn toàn hòa hợp với môi trường xung quanh, tóm lại, từ vẻ ngoài nhìn vào rất

https://thuviensach.vn

đẹp.

Đối với cái này, Vân Tịch và Tần Tiêu cũng không tỏ ra quá ngạc nhiên, dù sao thì cả hai đã

chán cảnh quang lộng lẫy hơn thế này từ lâu rồi.

“Hai vị, xin mời đi theo ta.”

Liễu Mục dẫn đầu bay về phía ngọn núi cách đó không xa.

Không bao lâu, ba người đáp xuống trước một tòa cung điện, Liễu Mục khom người nói:

“Hai vị tạm thời ở đây nghỉ ngơi một lát, ta sẽ cho người chuẩn bị đồ ăn.”

Nghe thấy đồ ăn, Vân Tịch hai mắt sáng lên:

“Nhân tiện cầm mấy bình linh tửu đến nữa nhé.”

“Được.”

Liễu Mục sững sờ, quay đầu đồng ý.

Hắn không nghĩ tới Vân Tịch lại không khách khí như vậy, nhưng cũng không quan trọng rất

nhanh sẽ kết thúc thôi.

Rời khỏi cung điện, Liễu Mục có dặn dò một vài người chuẩn bị đồ ăn, nhưng sau đó lại đi

thẳng vào sâu trong Thái Lôi Tông.

“A, lão Liễu, ngươi trở về rồi, Phong Kỳ đâu?”

https://thuviensach.vn

Dọc theo đường đi, lại gặp một vị trưởng lão Thái Lôi Tông khác, một lão giả tóc bạc trắng,

lão hơi nhíu mày, ngăn trước mặt Liễu Mục.

“Chết rồi.”

Liễu Mục thuận miệng qua loa nói.

“Cái gì?”

Đối phương kinh hãi:

“Phong Kỳ chết rồi? Rốt cuộc có chuyện gì?”

“Hừ, ta không có thời gian giải thích với ngươi.”

Liễu Mục tiện tay đẩy lão giả ra, hắn trầm giọng nói:

“Tông chủ ở đâu”

Ý thức được có gì đó không đúng, lão giả không tiếp tục hỏi, nghiêm túc đáp:

“Mật thất…”

Lời còn chưa dứt, lão giả chỉ nghe tiếng không khí xé rách, Liễu Mục trong nháy mắt biến

mất tại chỗ.

Thấy thế, lão giả ngạc nhiên, do dự nửa ngày, vội vàng đi theo.

“Tông chủ, ta có chuyện quan trọng cần bẩm báo.”

https://thuviensach.vn

Ngoài mật thất, Liễu Mục quỳ một chân trên đất, thái độ cung kính.

“Ta không phải đã nói, trong lúc ta bế quan, mặc kệ có chuyện gì cũng không được quấy rầy

ta sao.”

Sau một hồi im lặng thật lâu, trong mật thất truyền ra một giọng nói khàn khàn và không

kiên nhẫn.

“Ta đã tìm được Thánh Linh quả cấp chín.”

Liễu Mục nói thẳng vấn đề.

“Cái gì?”

Sau một khắc, cánh cửa mật thất vỡ vụn, từ bên trong bước ra một người thanh niên mắt

đen, nhẹ nhàng tao nhã, khí tức đã đạt đến cấp bậc Đại Thánh, chính là đương kim tông chủ

Thái Lôi Tông, Hứa Huy.

“Ngươi có chắc là Thánh Linh quả cấp chín?”

“Chắc chắn.”

Liễu Mục lấy ra linh quả, dứt khoát nói.

Hứa Huy nhận lấy linh quả, hắn cẩn thận quan sát một lát, khó có thể tin nói:

“Cái này… Đúng là Thánh Linh quả cấp chín, mà phẩm chất cực tốt.”

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, lão giả theo sau cũng mở to hai mắt, lộ ra vẻ kinh ngạc, tỏa ra nồng đậm nóng

bỏng.

Giống như Liễu Mục, lão giả đã đình trệ ở Thánh Vương cảnh nhiều năm, nếu có được đến

một viên Thánh Linh quả cấp chín, hắn nhất định có thể đột phá!

“Ngươi tìm được ở đâu?”

Hứa Huy nóng lòng hỏi.

Thánh Linh quả cấp chín ngoại trừ có thể giúp Thánh Vương thăng cấp Đại Thánh, còn có

thể luyện chế các loại đan dược cửu phẩm, tăng cao tu vi, thanh niên kia làm sao không

muốn đạt đến cấp cao hơn chứ?

Nghe vậy, Liễu Mục không chút giấu diếm, trực tiếp kể lại toàn bộ quá trình.

“Một nữ tử, có thể lấy ra Thánh Linh quả cấp chín …”

Nghe Liễu Mục miêu tả xong, Hứa Huy như có điều suy nghĩ:

“Nữ tử kia đâu?”

“Ta đã đưa nàng ta về đây, đang ở Tĩnh Tâm điện.”

Liễu Mục nói.

“Ngươi làm rất tốt.”

https://thuviensach.vn

Hứa Huy vỗ bả vai Liễu Mục, điềm nhiên nói:

“ Khởi động hộ tông đại trận, cắt đứt mọi liên lạc với ngoại giới. Mặc kệ nàng ta đến từ nơi

đâu, hôm nay cũng đừng hòng đi ra khỏi Thái Lôi Tông.”

“Vâng!”

Liễu mục khóe miệng nở một nụ cười, có chút gian tà đạt được thành công.

Trên thực tế, khi có được Thánh Linh quả cấp chín, Liễu Mục đã nghĩ cách động thủ với Vân

Tịch. Hắn thấy, Vân Tịch đã có một viên Thánh Linh quả cấp chín, chắc chắn sẽ có viên thứ

hai, thứ ba, nhưng cuối cùng hắn vẫn khống chế được mình.

Nguyên nhân rất đơn giản, Vân Tịch có thể nhẹ nhàng giết chết Phong Kỳ, điều đó chứng tỏ

trình độ tu luyện của nàng tuyệt đối không thấp hơn Thánh Vương. Liễu Mục không nắm

chắc hắn có thể thắng, vì vậy hắn chỉ có thể cố gắng đưa Vân Tịch về Thái Lôi Tông, lựa chọn

vây công, lại không nghĩ Vân Tịch lại đồng ý đơn giản như vậy.

Về phần Vân Tịch là Đại Thánh, hay thậm chí là cường giả trên cả Đại Thánh, Liễu Mục chưa

từng nghĩ tới.

https://thuviensach.vn

Ầm ầm!

Theo mệnh lệnh của Hứa Huy, toàn bộ Thái Lôi Tông khẽ chấn động, hộ tông đại trận hơn

ngàn năm không người nào dám công kích lại chậm rãi quan bế,lâu ngày hình thành hàng

rào không thể nào phá vỡ.

“Xảy ra chuyện gì? Hộ tông đại trận sao đóng lại vậy!”

“Không lẽ các thế lực khác tới đây sao?”

“Làm sao có thể!”

“...”

Động tĩnh cực lớn như vậy lập tức thu hút vô số cường giả Thái Lôi Tông quan sát, một số đệ

tử mặt mũi tràn đầy khẩn trương, còn tưởng rằng bị thế lực khác công kích.

Trong cung điện, Vân Tịch đang ăn uống thả ga đột nhiên nhướng mày, ngẩng đầu nhìn lên

trời:

“Có chuyện.”

“Sao vậy, Vân di.”

Tần Tiêu thả đồ ăn trong tay ra, một mặt hiếu kì.

https://thuviensach.vn

Có lẽ vì bình thường Tần Tiêu tương đối an nhàn, nên tính cảnh giác của nàng rất thấp, hoàn

toàn không chú ý tới có gì khác thường.

“Không có gì.”

Vân Tịch ý vị thâm trường nói:

“Xem ra chúng ta thực sự đã rơi vào âm mưu của người khác.”

Không đợi Tần Tiêu kịp phản ứng, Vân Tịch phất phất tay nói:

“Quên đi, hi vọng bọn họ không muốn tự tìm đường chết.”

Nói xong, Vân Tịch cầm lấy thịt nướng bên cạnh nhét vào miệng.

Phải nói đồ ăn ở đây rất ngon, ít nhất cũng ngon hơn vô số lần so với Vân Tịch tự mình nấu,

ngay cả Tần Tiêu cũng ăn quên cả trời đất.

Cộc cộc cộc!

Đúng lúc này, Liễu Mục đi vào, cười tủm tỉm nói:

“Hai vị đối với chiêu đãi của Thái Lôi Tông chúng ta có hài lòng không?”

“Không tệ.”

Vân Tịch nhấp một hớp linh tửu, thản nhiên nói.

“Đã như vậy, thì trả một chút đồ vật đi.”

Liễu Mục vẫn như cũ ý cười đầy mặt.

https://thuviensach.vn

“Đồ vật, cái gì?”

Vân Tịch ngạc nhiên.

“Những thức ăn này đều được làm từ các loại thiên tài địa bảo, tiên tử sẽ không định ăn

không đấy chứ?”

Liễu Mục trong nháy mắt trở mặt nói.

“Nói đi, ngươi muốn cái gì.”

Vân Tịch thực sự lười nhác nhiều lời.

“Mười viên Thánh Linh quả cấp chín.

Liễu Mục duỗi ra ngón tay, nghĩ nghĩ lại nói:

“Không, hai mươi viên, chỉ cần hai mươi viên Thánh Linh quả cấp chín là được.”

“A, ngươi nghĩ những vật này đáng giá hai mươi viên Thánh Linh quả cấp chín sao?”

Vân Tịch cười nhạo.

Nàng có thể không quan tâm lắm đến tài nguyên tu luyện, nhưng không có nghĩa là người

khác có thể lừa đảo nàng.

“Tiên tử nếu không đồng ý, cũng đừng trách chúng ta không khách khí.”

Đôi mắt Liễu Mục nhắm lại, lóe lên tia nguy hiểm, cũng không có ý định giải thích.

https://thuviensach.vn

bookmark_add Chương 426: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Phiên ngoại: Các Ngươi Quá Yếu

Phiên bản Dịch · 1622 chữ

“Tiên tử nếu không đồng ý, cũng đừng trách chúng ta không khách khí.”

Liễu Mục lạnh lùng nói.

“A, ngươi có thể làm gì ta?”

Vân Tịch quệt miệng, lơ đễnh nói.

“Ha ha.”

Liễu Mục vung tay lên:

“Động thủ!”

Ầm ầm!

Kèm theo tiếng đinh tai nhức óc, toàn bộ trần nhà cung điện đột nhiên nổ tung, hóa thành

vô số mảnh vỡ rồi tiêu tán, lộ ra cảnh tượng bên ngoài.

Tần Tiêu đưa mắt nhìn lên, phát hiện cung điện bốn phía chẳng biết lúc nào đã bị các cường

giả Thái Lôi Tông vây đầy. Từng người vũ trang đầy đủ, trận địa sẵn sàng, đều đạt đến cấp

bậc Thánh Cảnh, thậm chí có không ít trưởng lão Thánh Vương cảnh.

https://thuviensach.vn

Vì để khống chế Vân Tịch, Thái Lôi Tông đã phái gần như tất cả các cao tầng.

“Ta cho ngươi một cơ hội cuối cùng.”

Liễu Mục duỗi ngón tay ra, sát ý nghiêm nghị.

“Đây chính là át chủ bài của các ngươi sao?”

Đối mặt với đầy cường giả Thái Lôi Tông, Vân Tịch nhếch miệng, tràn ngập khinh thường:

menu

Trước Tiếp

“Sao ngươi phải tự tìm đường chết chứ?”

“Hừ, nhiều lời!”

Liễu Mục cả giận nói:

“Hôm nay bất luận như thế nào, ngươi cũng đừng hòng đi ra khỏi Thái Lôi Tông!”

“Đúng không, các ngươi có biết ta là ai không?”

Vân Tịch cười nhạo.

“Chẳng cần biết ngươi là ai, chúng ta đã hoàn toàn cắt đứt liên lạc với ngoại giới, không ai có

thể cứu được ngươi!”

https://thuviensach.vn

Liễu Mục thâm trầm nói:

“Đợi ngươi chết rồi, chúng ta sẽ xóa đi khí tức của ngươi. Đến lúc đó, ai có thể biết các ngươi

chết ở đâu?”

Liễu Mục không phải đồ ngốc, Vân Tịch đã có thể tuỳ tiện lấy ra Thánh Linh quả cấp chín

làm bồi thường, khẳng định không phải người bình thường.

Phải biết, Thánh Linh quả cấp chín sớm đã biến mất vài ngàn năm trước. Nói một cách khác,

Vân Tịch có thể lấy ra Thánh Linh quả cấp chín chỉ có hai khả năng.

Một, từ bên trong di tích thượng cổ lấy được.

Hai, Vân Tịch đến từ gia tộc ẩn thế nào đó, mà trong gia tộc ẩn thế kia có trồng Thánh Linh

quả cấp chín.

Tóm lại, mặc kệ là loại nào, trên người Vân Tịch nhất định còn có rất nhiều Thánh Linh quả

cấp chín.

Về phần Vân Tịch không thuộc về đại lục này, Liễu Mục chưa từng nghĩ tới. Trong nhận thức

của hắn, tạm thời chưa có khái niệm về thế giới khác.

Vì vậy để cho an toàn, Liễu Mục đã lập một kế hoạch chắc chắn dưới sự chỉ dẫn của Hứa Huy

https://thuviensach.vn

trước khi thực hiện. Không chỉ trực tiếp khởi động hộ tông đại trận, hắn còn mở ra không

gian cấm chế, phòng ngừa Vân Tịch chạy trốn.

Cho dù Vân Tịch thực sự đến từ gia tộc ẩn thế nào đó, cũng không ai biết chết ở Thái Lôi

Tông.

“Ta nghĩ, ngươi có lẽ đã hiểu sai rồi.”

Vân Tịch thả bầu rượu trong tay xuống, nàng chậm rãi đứng dậy:

“Ý của ta là, các ngươi quá yếu.”

“Đã như vậy, đừng trách chúng ta không khách khí, lên đi!”

Lời vừa nói ra, Liễu Mục dẫn đầu lao về phía Vân Tịch, linh lực trong nháy mắt tăng lên đến

cực hạn!

Phanh!

Thái Lôi Tông chấn động, lập tức lấy cung điện làm trung tâm, hình thành một cỗ linh lực

hiển hiện quét ngang, trùng trùng điệp điệp. Khắp nơi trên đường đi, mặt đất từng khúc nổ

tung, tạo thành những vết sẹo chằng chịt, nhìn thấy mà giật mình.

Không biết qua bao lâu, linh lực dần dần lắng xuống, cung điện lộng lẫy ban đầu biến thành

https://thuviensach.vn

phế tích. Chỉ còn lại những bức tường thành đổ nát, nhưng đỉnh núi không hề bị ảnh hưởng.

Theo lý thuyết, Liễu Mục thân là cường giả Thánh Vương cảnh, một kích toàn lực của hắn có

thể san bằng toàn bộ ngọn núi chỉ bằng một đòn, sao lại bình yên vô sự chứ?

Khi làn khói tan biến, cường giả Thái Lôi Tông bốn phía cuối cùng cũng hiểu chuyện gì đang

xảy ra.

Công kích của Liễu Mục bị đánh trả!

“Làm sao có thể?”

Mọi người nhìn nhau với vẻ mặt khó tin.

Liễu Mục cũng trợn mắt há mồm, cơ hồ không dám tin vào hai mắt của mình.

Liễu Mục tự nhận hắn không cách nào đơn độc giải quyết Vân Tịch, nếu không cũng sẽ

không đem đối phương đưa đến Thái Lôi Tông. Cho nên đã sớm dự liệu được Vân Tịch có thể

tiếp được công kích của hắn, chỉ là hắn không thể nghĩ rằng, giờ phút này đón lấy công kích

của hắn là một nữ tử chỉ mới bảy tám tuổi!

“Hừ, không cho phép ngươi khi dễ Vân di.”

https://thuviensach.vn

Tần tiêu vươn bàn tay nhỏ bé bị dính dầu ăn ra, chặn nắm đấm của Liễu Mục, coi như không

có chuyện gì.

“Cái này…”

Liễu Mục há to miệng, trong lúc nhất thời chấn kinh nói không ra lời. Mặc cho hắn thôi động

linh lực như thế nào, nắm đấm của hắn vẫn là khó tiến thêm, thậm chí không cách nào bứt ra

lui lại, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Chẳng lẽ nữ tử này còn mạnh hơn hắn?

Đùa gì chứ!

Một bên khác, Vân Tịch cũng không nghĩ tới Tần Tiêu sẽ ra tay, lập tức nhịn không được

cười khổ nói:

“Tiểu Tiêu, lui ra phía sau, còn lại giao cho ta.”

Mặc dù lấy thực lực của Liễu Mục, căn bản không thể gây ra thương tổn cho Tần Tiêu, nhưng

Vân Tịch làm sao có thể để Tần Tiêu ra mặt được?

Huống chi Tần Tiêu chỉ mới tám tuổi, chưa từng giết ai, nếu không Liễu Mục chỉ sợ đã chết.

“Nhưng …”

https://thuviensach.vn

Tần Tiêu hơi do dự.

“Làm sao, không tin Vân di à?”

Vân Tịch cười nói.

“Tin chứ.”

Tần Tiêu dùng sức nhẹ gật đầu, lúc này mới thu hồi tay nhỏ của nàng lại.

Bá!

Không chút do dự, Liễu Mục điên cuồng lùi về phía sau, vì sợ bị Tần Tiêu bắt lại, cho dù Tần

Tiêu không cao hơn thắt lưng của hắn.

“Bày trận!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên vang lên, truyền vào trong tai mỗi cường giả Thái Lôi

Tông, chính là tông chủ Thái Lôi Tông Hứa Huy.

Mọi người bỗng nhiên bừng tỉnh, nhanh chóng kết thành các đạo pháp ấn, hòa vào phía trên

đội hình hộ vệ..

Đây là bí truyền của Thái Lôi Tông, những cường giả Thánh Cảnh trở lên làm căn cứ đội

hình. Cho phép đội hình chính tăng sức mạnh trong thời gian ngắn và tiêu diệt kẻ địch, mà

https://thuviensach.vn

đội hình chính là tông chủ Thái Lôi Tông.

Vài ngàn năm trước, Thái Lôi Tông từng dựa vào bộ trận pháp này để đẩy lùi vòng vây của hai

thế lực đứng đầu khác.

Hô!

Thái Lôi Tông càng ngày càng hợp nhất linh lực của mình vào hộ tông, Hứa Huy bước lên

không trung. Hắn khoác áo lưu quang ngàn trượng, từ trên cao nhìn xuống Vân Tịch, một

chưởng vỗ xuống!

Một chưởng này ngưng tụ gần như toàn bộ uy lực của cường giả Thái Lôi Tông, dung hợp với

tu vi của Hứa Huy và hộ tông đại trận. Ngay cả cường giả Đại Thánh Cảnh cũng không thể

đánh sập.

Nhìn thấy bàn tay to lớn che khuất bầu trời sắp rơi xuống, Vân Tịch duỗi lưng một cái sau đó

búng tay một cái.

Phốc!

Một tia quang mang bắn ra, dễ dàng xuyên qua bàn tay linh lực cường đại, rồi xuyên qua hộ

https://thuviensach.vn

tông đại trận xông lên không trung biến mất không thấy gì nữa, tốc độ nhanh đến mức

không thể dùng linh thức bắt được.

Cho đến khi quang mang biến mất, Hứa Huy và nhiều cường giả Thái Lôi Tông không kịp

phản ứng.

Lập tức chỉ thấy bàn tay linh lực cường đại khẽ run lên, ầm vang vỡ nát, hộ tông đại trận

cũng ầm ầm sụp đổ, không còn sót lại chút gì.

Phụt!

Chỉ một lúc, tất cả cao tầng Thái Lôi Tông miệng mũi phun ra máu, khí tức dồn dập, một số

người có tu vi hơi thấp thì trực tiếp hôn mê.

Hứa Huy kêu lên một tiếng đau đớn, khóe miệng để lại một vệt máu, dĩ nhiên ngay cả hắn

cũng bị thương.

Nhưng Hứa Huy không quan tâm đến chuyện phản phệ của bản thân, bởi vì so sánh với một

chiêu hóa giải công kích hắn của Vân Tịch thì không trọng yếu.

Nữ nhân này quá kinh khủng!

Cho đến lúc này, Hứa Huy mới nhận ra mình ngu ngốc đến mức nào,bọn hắn đã trêu chọc

https://thuviensach.vn

vào loại người gì?

“Tiếp theo đến lượt ta.”

Vân Tịch thản nhiên nói.

“Không ổn!”

Hứa Huy kinh hãi vừa muốn bỏ chạy, lại phát hiện không gian xung quanh chẳng biết lúc nào

đã bị phong tỏa.

Sau một khắc, trên bầu trời đột nhiên tách ra vô tận quang mang, như mặt trời chói chang

trên không, lấp lánh hàng ngàn dặm sáng như ánh sáng ban ngày.

Vân Tịch nắm lấy bàn tay nhỏ của Tần Tiêu, bước đi trong tia sáng chói mắt đó.

bookmark_add Chương 427: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Phiên ngoại: Mạch Nước Ngầm

Phiên bản Dịch · 1582 chữ

“Vân di.”

“Hửm.”

“Ngươi thật sự là đồ đệ của cha ta sao?”

“Đúng vậy a.”

https://thuviensach.vn

“Nhưng cha ta không lợi hại chút nào, sao lại là sư phụ của Vân di được?”

Tần Tiêu không hiểu.

“Bởi vì sư phụ rất đẹp trai nha.”

Vân Tịch cười nói.

“...”

“Thật ra… Sư phụ rất lợi hại.”

Vân Tịch ý vị thâm trường nói:

“Nếu như không có sư phụ, Thần giới đã sớm bị hủy diệt.”

“Chẳng lẽ cha ta là đại anh hùng cứu vớt thế giới?

“Không sai.”

“Hừ, ta không tin đâu.”

Tần Tiêu cắn miếng thịt thú vào miệng, tỏ vẻ hoài nghi.

“ …”

menu

Trước Tiếp

Vân Tịch nhún vai, bất lực không thể làm gì.

Từ khi Tần Tiêu được sinh ra, Tần Giác hầu như không động tay động chân nữa. Mỗi ngày

https://thuviensach.vn

đều chỉ uống rượu đi ngủ, rồi ăn uống ca hát, Tần Tiêu tự nhiên không biết cha mình mạnh

đến mức nào.

Mười phút sau, Vân Tịch vứt xương đi, đứng lên nói:

“Ăn no chưa?”

“Ăn no rồi.”

Tần Tiêu quệt miệng, khẽ gật đầu.

“Được, chúng ta đi thôi.”

Đã bảy ngày kể từ khi họ rời khỏi Thái Lôi Tông, trong bảy ngày này Vân Tịch đã dẫn Tần

Tiêu đến nhiều thế giới khác nhau để nếm thử các loại đồ ăn ngon, chơi quên cả trời đất.

Về vấn đề của Thái Lôi Tông, đó chỉ là một khúc nhạc dạo ngắn của hai người họ, họ không

để tâm chút nào.

Đương nhiên, Vân Tịch cũng không có lạm sát người vô tội và phá hủy toàn bộ Thái Lôi Tông.

Mà nàng chỉ quét sạch tất cả những cao thủ tham gia bao vây nàng, bao gồm cả tông chủ

Hứa Huy và trưởng lão Liễu Mục.

...

https://thuviensach.vn

“Vân di, tiếp theo chúng ta sẽ đi nơi nào đây.”

Trong hư không, Tần Tiêu đi theo sau lưng Vân Tịch sau lưng, rất tò mò.

“Ách…”

Nghe vậy, Vân Tịch sững sờ, mặt mũi tràn đầy xấu hổ.

Trên thực tế, ngay cả bản thân nàng cũng quên mất mình đang ở đâu.

“Ngươi chờ một chút.“

Lấy ra định vị hư không cẩn thận quan sát trong chốc lát, Vân Tịch kinh ngạc nói:

“Mình đến đây khi nào vậy?”

“Sao vậy, Vân di?”

Tần Tiêu vội vàng hỏi thăm.

“Khụ khụ, không có gì, không có gì.”

Vân Tịch phất tay, do dự nói:

“Chúng ta… Có vẻ như đang ở bên trong phạm vi quản lý của Huyền Ất Sơn. Nếu ta nhớ

không lầm, mẹ ngươi hẳn là ở phía trước khối đại lục kia.”

Vân Tịch nói rồi chỉ vào khối đại lục ở cuối tầm nhìn của mình.

“Cái gì! Chúng ta chạy mau đi!”

https://thuviensach.vn

Tần Tiêu kinh hãi, thật vất vả nàng mới ra được một lần. Nàng cũng không muốn bị mẫu thân

bắt được.

“Đã quá muộn.”

Vân Tịch cười khổ.

Chưa kịp dứt lời, không gian bên cạnh đột nhiên vặn vẹo. Lập tức từ bên trong đi ra một nữ

tử xinh đẹp mặc áo trắng như tuyết, khí chất vô song.

“Hai người các ngươi tại sao lại ở chỗ này?”

Nữ tử lông mày cau lại, chất vấn hỏi.

“Mẹ…”

Vừa mới chuẩn bị chạy trốn Tần Tiêu đã nhìn thấy nữ tử, lập tức khuôn mặt nhỏ biến đổi,

đứng im tại chỗ.

Không sai, nữ tử này chính là Tô Ngạn đang giải quyết mâu thuẫn với Thiên Thần tộc ở

Huyền Ất Sơn.

Với cấp bậc tu vi Chứng Đạo Thần Vương của Tô Ngạn, nàng gần như đã nhận ra ngay lúc

Vân Tịch và Tần Tiêu xuất hiện trong khoảng không này.

https://thuviensach.vn

“Cái đó… Tô Ngạn tỷ tỷ, bởi vì tiểu Tiêu muốn ra ngoài chơi, cho nên muội dẫn nàng ấy ra

ngoài xem một chút.”

Vân Tịch không chút do dự lựa chọn bán đứng Tần Tiêu.

“Nghịch ngợm!”

Tô Ngạn duỗi ngón tay, búng vào trán Tần Tiêu:

“Ta đã nói bao nhiêu lần rồi, đừng chạy lung tung, lỡ gặp nguy hiểm thì sao?”

“Đau quá.”

Tần Tiêu ôm đầu, ủy khuất nói:

“Nhưng Vân di nói nếu có nàng ở cạnh, sẽ không có nguy hiểm gì.”

Vân Tịch: “...”

Này này này, ta nói vậy khi nào?

Quả nhiên không hổ danh là con gái của sư phụ!

“Vân Tịch, những gì nó nói có phải là sự thật không?”

Tô Ngạn nhìn về phía Vân Tịch, trong lời nói tràn đầy nguy hiểm.

“Giả đó!”

Vân Tịch lập tức dứt khoác nói:

“Muội chưa bao giờ nói những điều như vậy!”

“Vân di…”

https://thuviensach.vn

Tần Tiêu kéo góc áo của Vân Tịch, định làm nũng. Nhưng đáng tiếc Tô Ngạn vung tay lên,

trực tiếp tóm lấy nàng.

“Kêu ai cũng vô dụng, ta còn không biết con sao?”

Tôn

Ngạn nói xong, nàng hung hăng đánh vào mông Tần Tiêu.

“A a a, con sai rồi, về sau con không dám nữa đâu.”

Tần Tiêu mặc dù là cường giả Chân Thần cảnh, nhưng dù sao cũng chỉ mới tám tuổi. Nàng bị

mẫu thân khiển trách, rốt cuộc không nhịn được nữa mà kêu thảm thiết.

Thấy vậy, Vân Tịch có chút không đành lòng, nàng liền khuyên nhủ:

“Tô Ngạn tỷ tỷ, đừng đánh nữa. Mặc dù muội chưa nói qua câu kia, nhưng đúng là muội đã

mang tiểu Tiêu ra ngoài. Nếu tỷ muốn phạt thì phạt ta luôn đi!”

“Hừ, ta thật sự không biết nên làm gì với các ngươi nữa.”

Tô Ngạn bất lực nói:

“Được rồi, đừng khóc nữa. Lần này vì Vân Tịch, mẹ sẽ tha cho con.

“Vâng!”

https://thuviensach.vn

Nghe xong những lời này, Tần Tiêu đang khóc lóc thảm thiết lập tức nở nụ cười, cứ như

không có gì xảy ra.

Tô Ngạn: “...”

Vân Tịch: “...”

“Hai người các ngươi ra ngoài bao lâu rồi?”

Tô Ngạn im lặng một lúc, nàng liền chuyển chủ đề.

“Chắc tầm khoảng nửa tháng.”

Vân Tịch suy nghĩ nói.

“Nửa tháng? Tần sư huynh đâu?

“Cha nói có việc đi ra ngoài ạ.”

Tần Tiêu đáp.

“Đi ra ngoài? Đi đâu vậy?”

Tô Ngạn kinh ngạc, Tần Giác cũng không nói cho nàng về việc đi ra ngoài.

“Con không biết.”

Tần Tiêu mờ mịt, lúc Tần Giác gần đi. Tần Giác chỉ nói hắn sẽ đi một thời gian, nhưng hắn

không nói sẽ đi đâu và đi bao lâu.

“Quên đi, mặc kệ vậy, giờ các ngươi đi theo ta.”

https://thuviensach.vn

Sau khi suy nghĩ hồi lâu, Tô Ngạn quyết định từ bỏ.

“Hả?”

Vân Tịch nghe vậy, vẻ mặt sửng sốt có ý gì chứ?

“Sao thế, các ngươi muốn tiếp tục chạy lung tung nữa à?”

Tô Ngạn lạnh lùng nói.

“Không không không.”

Vân Tịch lắc đầu liên tục:

“Mọi chuyện sẽ do Tô Ngạn tỷ tỷ sắp xếp.”

Đùa sao, với sự giúp đỡ của Tần giác, Tô Ngạn đã bước vào Chứng Đạo Thần Vương sớm hơn

nàng. Trước mắt Tần Giác là người mạnh nhất trong Huyền Ất Sơn, Vân Tịch căn bản không

phải là đối thủ.

Huống chi, nói một cách nghiêm túc, Tô Ngạn coi như là sư mẫu của nàng. Ngay cả khi Tô

Ngạn không có tu vi gì, Vân Tịch cũng phải nghe theo lời nói của nàng ấy.

Vì vậy dưới sự dẫn dắt của Tô Ngạn, hai người bay về phía đại lục xa xôi.

Đúng như Vân Tịch đã nói, một phân bộ của Huyền Ất Sơn nằm trên khối đại lục đó, cũng là

phân bộ gần Thiên Thần tộc nhất.

https://thuviensach.vn

Ba trăm năm trước Tần Giác đem Thần giới và giới nội dung hợp,sau đó cải biến thiên địa

pháp tắc. Tộc trưởng Thiên Thần tộc Thiên Hỗn Cơ và Vạn Thần Đình chi chủ Tôn Ngộ

Không, đều đã tiến vào Thông Thiên Thần Vương, phạm vi thế lực tăng lên nhiều. Nếu không

phải có Thiên Cung và Huyền Ất Sơn cân bằng, chỉ sợ cả hai đã sớm vì tranh đoạt tài nguyên

tu luyện mà xảy ra đại chiến.

Dưới tình huống bình thường, Thiên Thần tộc tuyệt đối sẽ không dám khiêu khích Huyền Ất

Sơn. Lần này lại kinh động Tô Ngạn đích thân đến xử lý, mà đã lâu như vậy cũng không giải

quyết được, thật không thể tưởng tượng.

“Tô Ngạn tỷ tỷ, chuyện gì đang xảy ra ở đây vậy. Sao lại để tỷ tự mình đến đây.”

Vân Tịch nhịn không được hỏi.

“Ài.”

Thở dài một tiếng, Tô Ngạn trầm lặng nói:

“Hai tháng trước, phân bộ này đột nhiên bị một cường giả của Thiên Thần tộc tấn công, gây

thương vong nặng nề. Nhưng sau khi điều tra ra, đối phương không phải là người Thiên Thần

https://thuviensach.vn

tộc.”

“Không phải Thiên Thần tộc sao? Vậy là ai?”

Vân Tịch ngẩn người.

“Ta cũng không rõ lắm.”

Tô Ngạn trầm giọng nói:

“Tộc trưởng Thiên Thần tộc đã nói chuyện với ta. Các cường giả tấn công Thiên Thần tộc

đều là tộc nhân của Thiên Thần tộc vừa mới mất tích, không rõ sống chết. Có khả năng là có

kẻ giả danh bọn họ và muốn châm ngòi ly gián.”

Dừng một chút, Tô Ngạn lại nói:

“Theo suy đoán của ta, bọn họ không thuộc về Thần giới.”

bookmark_add Chương 428: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Phiên ngoại: Quân Vây Bốn Mặt

Phiên bản Dịch · 1561 chữ

“Chưởng môn đại nhân.”

“Chưởng môn đại nhân.”

“...”

Đi vào phân bộ Huyền Ất Sơn, lập tức không ngừng có cường giả cúi đầu trước Tô Ngạn, thái

https://thuviensach.vn

độ rất cung kính.

Với tư cách là chưởng môn đương nhiệm của Huyền Ất Sơn, Tô Ngạn không chỉ có uy vọng

cao trong nội bộ Huyền Ất Sơn. Mà ở trong Thần giới, ai gặp nàng cũng sẽ kính cẩn lễ phép.

Lý do rất đơn giản, Tô Ngạn bây giờ là siêu cấp cường giả duy nhất bước vào Chứng Đạo

Thần Vương. Người kia là Thiên Đế, hai người hầu như không có đối thủ, có thể được xưng là

vô địch thiên hạ.

Về phần Mặc lão, mặc dù đã thành công tiến vào Hợp Đạo Thần Vương, nhưng lại giống Tần

Giác thuộc về trạng thái ẩn thế. Tự nhiên cũng không được xếp vào đó.

“Chưởng môn đại nhân, vừa rồi người…”

Đúng lúc này, một lão giả tóc trắng xoá từ xa bay tới, vẻ mặt lo lắng.

Vừa rồi hắn đang thảo luận với Tô Ngạn về chuyện liên quan tới nguy cơ lần này, nhưng Tô

Ngạn đột nhiên im lặng biến mất, điều này khiến hắn sửng sốt.

Lời còn chưa dứt, sắc mặt lão giả đột nhiên đại biến, hắn chỉ vào Vân Tịch kêu lên:

“Ngươi, ngươi, ngươi, sao ngươi lại tới đây!?”

menu

https://thuviensach.vn

“Làm sao, không chào đón ta à?”

Vân Tịch hai tay chống nạnh, cười híp mắt nói.

“Hoan… Hoan nghênh, hoan nghênh.”

Lão giả miễn cưỡng cười một tiếng, khóc không ra nước mắt.

Người khác có lẽ không rõ, nhưng lão giả lại biết, vị nữ nhân xinh đẹp thanh tú này thực ra

còn đáng sợ hơn cả Hư Không Cự Thú!

Bởi vì con chiến thú nuôi của lão giả trước kia, chính là bị Vân Tịch ăn thịt!

Đó là một con chiến thú cấp bậc Bán Thần cảnh!

Chuyện này đã xảy ra vài chục năm, lúc ấy Vân Tịch trùng hợp đi ngang qua phân bộ Huyền

Ất Sơn. Nàng không kiếm được gì ăn, nên đã đem con chiến thú không may kia lót dạ, lão giả

tức giận suýt liều mạng với Vân Tịch.

Mãi cho đến khi Vân Tịch bồi thường hơn mười mấy khỏa thần quả, lão giả mới chịu từ bỏ.

Từ đó về sau, lão giả không khỏi sợ hãi mỗi khi nhìn thấy Vân Tịch, vì hắn sẽ lại ra tay với

những con thú khác.

https://thuviensach.vn

Trên thực tế, sự việc này có phần giống với sự việc của Thái Lôi Tông. Nếu không phải do

Liễu Mục quá tham lam, lựa chọn bao vây Vân Tịch, có lẽ sẽ không có chuyện gì.

“Hắc hắc, vậy thì tốt.”

Vân Tịch nghe vậy, hài lòng nhẹ gật đầu.

“...”

“...”

Lão giả tên là Công Tôn Kình, hắn là đường chủ của phân bộ Huyền Ất Sơn này, Thần Vương

hạ vị. Chuyên môn phụ trách về tài nguyên tu luyện và thiên tài địa bảo của Huyền Ất Sơn .

Một thời gian trước, những cường giả ngụy trang thành cường giả Thiên Thần tộc đã tập

kích phân bộ Huyền Ất Sơn cướp đoạt tài nguyên tu luyện.

Nếu không phải Công Tôn Kình kịp thời mở ra trận pháp phòng ngự, phát tín hiệu cầu cứu,

thì hậu quả khó mà lường được.

Dù vậy, phân bộ Huyền Ất Sơn như cũ vẫn bị tổn thất nặng nề, khắp nơi có thể nhìn thấy

những hố lớn và tường vỡ. Ngay cả trận pháp phòng ngự cũng bị phá hủy, có rất nhiều thành

https://thuviensach.vn

viên bị thương, trong đó có Công Tôn Kình suýt bị chết.

May mà khi Tô Ngạn đến liền dùng rất nhiều đan dược hỗ trợ trị liệu, nếu không chỉ sợ Công

Tôn Kình đã chết.

“Công Tôn trưởng lão, chúng ta tiếp tục nói chuyện vừa rồi đi.”

Tô Ngạn phất tay ngăn cản hai người lại.

“A, vâng, vâng!”

Nói xong, một tia quang mang đột nhiên từ xa bắn ra, rơi vào trong tay Công Tôn Kình.

“Hả?”

Công Tôn Kình đầu tiên là giật mình, sau đó lập tức đập vỡ quang mang và đọc thông tin bên

trong.

Một lát sau, Công Tôn Kình lộ ra vẻ khiếp sợ.

“Sao vậy?”

Tô Ngạn nhíu mày.

“Vạn Thần đình và Thiên Thần tộc bị tập kích!”

Công Tôn Kình nhanh chóng nói.

“Sao cơ?”

Tô Ngạn kinh ngạc:

https://thuviensach.vn

“Là ai?”

“Ta không rõ, nhưng xem ra không thuộc về Thần giới.”

Vừa nói, Công Tôn Kình vừa búng ngón tay, ngưng tụ thành một bức tranh.

Đó là một sinh vật có nhuyễn giáp bao trùm toàn thân,các đặc điểm trên khuôn mặt tương

tự như con người. Đôi mắt của nó rất lớn, nhưng không có tròng trắng, nhìn qua rất quỷ dị.

“Đây là…”

Tô Ngạn nghi hoặc.

“Theo thông tin truyền về, đây chính là thủ phạm đã tấn công Thiên Thần tộc và Vạn Thần

đình.”

Công Tôn Kình trầm giọng nói:

“Bọn hắn có khả năng biến thành ngoại hình của người khác.”

“Chẳng lẽ…”

“Không sai, nếu không có gì ngoài ý muốn, ngay từ đầu chính là những tạp toái này tập kích

ở đây.”

Công Tôn Kình cắn răng nói:

https://thuviensach.vn

“Xem ra lần này bọn hắn đã từ bỏ ngụy trang!”

“Bọn hắn tập kích Thiên Thần tộc và Vạn Thần đình khi nào?”

Tô Ngạn truy vấn.

“Hôm qua.”

“Mục đích là gì?’

“Giống như lần trước, là vì tài nguyên tu luyện.”

“Thiên Thần tộc và Vạn Thần đình không sao chứ?”

“Không sao, nhưng có rất nhiều cường giả Bán Thần cảnh đã bỏ mình mới đánh bật những

tạp toái kia trở về.”

“...”

Sau khi nghe Công Tôn Kình miêu tả, Tô Ngạn rơi vào trầm tư.

Dưới tình huống bình thường, nếu có cường giả ngoại giới giáng lâm Thần giới. Nàng hắn sẽ

phát hiện sớm mới đúng, nhưng tại sao từ đầu đến cuối đều không phát hiệngì?

Hơn nữa bên kia một mực cướp tài nguyên tu luyện, chẳng lẽ là bởi vì thế giới của họ thiếu

tài nguyên tu luyện sao?

https://thuviensach.vn

Không đợi Tô Ngạn nghĩ rõ, phía xa đã xuất hiện vài tia quang mang, chớp mắt đã tới.

“Đường chủ, chưởng môn.”

Quang mang tiêu tán, lộ ra bóng người bên trong, hắn khom mình hành lễ.

“Có chuyện gì?”

Công Tôn Kình hiếu kì.

Mấy người này đều là hộ pháp hắn phái đi điều tra tin tức, không có chuyện quan trọng,

tuyệt đối sẽ không đến tìm hắn.

“Chúng ta bắt gặp một người dị tộc tập kích Vạn Thần đình.”

Thanh niên đứng đầu đáp.

“Cái gì, mau dẫn ta đi xem một chút.”

Công Tôn Kình vui mừng, chỉ cần hắn bắt được một dị tộc còn sống dùng Sưu Hồn thuật,

hắn sẽ biết chuyện gì đang xảy ra.

Ngay lúc Công Tôn Kình quay người lại, thanh niên cung kính cúi đầu đột nhiên tung ra một

quả đấm. Nắm đấm phóng thẳng vào tim của Công Tôn Kình, mang theo linh lực rộng lớn với

tốc độ cực nhanh.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, những cường giả còn lại nhao nhao lấy ra vũ khí lao về phía Tô Ngạn, chuẩn bị

hợp nhau tấn công.

Đáng tiếc, bọn hắn đánh giá cao bản thân, cũng đánh giá thấp Tô Ngạn và Công Tôn Kình.

Gần như vào lúc người thanh niên ra tay, Công Tôn Kình nhướng mày bắt lấy nắm đấm của

người thanh niên bằng tay trái.

Một bên khác, Tô Ngạn cũng không nhúc nhích, áp lực tràn ra như sóng, khiến những người

còn lại đều đông cứng tại chỗ.

“Trần Nam, ngươi đang làm cái gì vậy?”

Công Tôn Kình lạnh lùng nói.

“Làm sao có thể?”

Vẻ mặt thanh niên kinh ngạc, không thể chấp nhận việc đánh lén của mình lại bị Công Tôn

Kình đón nhận dễ dàng như vậy.

“Hắn không phải Trần Nam.”

Tô Ngạn thản nhiên nói.

“Không phải Trần Nam sao?”

Công Tôn Kình khẽ giật mình, có chút ngạc nhiên.

https://thuviensach.vn

Xoẹt xẹt!

Tô Ngạn búng ngón tay, ngũ quang thanh niên đột nhiên nổ tung, nhưng kỳ lạ không chút

máu thịt bay ra, giống như một cái mặt nạ.

“A!”

Người thanh niên được gọi là Trần Nam kêu lên một tiếng đau đớn, liên tục rút lui. Bọ họ liền

biến thành một sinh vật được bao phủ bởi nhuyễn giáp và không có tròng trắng mắt.

Thấy thế, Công Tôn Kình vô cùng sửng sốt, hắn không ngờ những dị tộc này lại cải trang

thành nhóm người Trần Nam. Với lại bất luận là khí tức, thân hình, hay là dung mạo, hầu như

giống nhau như đúc.

“Ha ha ha.”

‘Trần Nam’ không những không giận mà còn cười, giống như điên cuồng:

“Đại quân của tộc ta đã đến, tất cả các người sẽ chết.”

“Đại quân?”

Tô Ngạn đưa mắt nhìn lên, quả nhiên thấy sâu trong hư không hiện ra rất nhiều thân ảnh dị

tộc lít nha lít nhít. Số lượng cao tới trăm vạn, nhanh chóng bay về phía bên này.

https://thuviensach.vn

bookmark_add Chương 429: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Phiên ngoại: Khai Chiến

Phiên bản Dịch · 1603 chữ

“Quả nhiên không thuộc về Thần giới.”

Ánh mắt Tô Ngạn lấp lóe, như có điều suy nghĩ.

So với sinh linh Thần giới, những dị tộc này ngoại trừ ngoại hình hơi đặc biệt, linh lực cũng

rất đặc thù. Khi nó đơn độc một mình có lẽ sẽ nhìn không ra cái gì, nhưng khi tụ tập cùng

một chỗ lại có thể cảm nhận được rõ ràng.

Nếu linh lực của võ giả Thần giới thuộc về trạng thái ôn hòa, thì linh lực của những cường

giả dị tộc này thuộc về trạng thái cuồng bạo, vô cùng khốc liệt.

Một bên khác, Công Tôn Kình thu hồi ánh mắt, quát to:

“Mở!”

Vừa dứt lời, gợn sóng năng lượng vô hình lan tràn, giống như cuồng phong quét qua. Nhanh

chóng bao phủ toàn bộ đại lục, ngưng tụ thành một kết giới linh lực trong suốt, dường như

không thể phá hủy.

https://thuviensach.vn

Vì đại trận phòng ngự đã bị phá hủy trong đợt tấn công vừa rồi, Công Tôn Kình chỉ có thể

tạm thời bố trí một kết giới. Tuy không thể ngăn cản cường giả cao giai công kích, nhưng ít

nhất nó cũng có thể dùng làm giảm xóc.

Động tĩnh bên này lập tức thu hút sự chú ý của các cường giả Huyền Ất Sơn khác, thậm chí

có một ít Chân Thần cảnh bay ra, bao gồm cả hai trưởng lão Thần Vương cảnh do Tô Ngạn

đưa tới.

“Chưởng môn, xảy ra chuyện gì vậy.”

menu

Trước Tiếp

Võ Anh nhíu mày hỏi thăm.

Bây giờ Võ Anh đã bước vào Thần Vương thượng vị, thuộc về cao tầng hạch tâm của Huyền

Ất Sơn, đồng thời cũng là một trong hai vị trưởng lão do Tôn Ngạn mang tới.

Không đợi Tô Ngạn trả lời, Võ Anh đột nhiên cảm thấy điều gì đó và nhìn về phía hư không.

“Kia là…”

https://thuviensach.vn

“Đó là dị tộc đã trước đó đã tập kích nơi này.”

Tô Ngạn trầm giọng nói:

“Chuẩn bị nghênh chiến đi.”

Võ Anh nghe vậy, vẻ mặt khẽ biến:

“Bọn hắn lại đánh tới sao?”

“Ừm.”

Tô Ngạn ngưng trọng nhẹ gật đầu.

Từ những dị tộc bên trong đó, nàng cảm nhận được mấy cỗ khí tức cường đại dị thường,

không thể khinh thường.

Mặt khác, dù là dị tộc tập kích trước đây, hay là dị tộc tấn công Vạn Thần đình và Thiên Thần

tộc ngày hôm qua cũng chỉ có mấy vạn thôi. Bây giờ duy nhất xuất hiện một lần mấy trăm

vạn, chứng tỏ họ có ý định tiêu diệt hoàn toàn phân bộ Huyền Ất Sơn này.

“Hắc hắc, đã lâu không được chiến đấu, vừa vặn có thể hoạt động gân cốt một chút.”

Vân Tịch kích động, không kịp chờ đợi nói.

Từ khi tiến Thông Thiên Thần Vương, Vân Tịch hầu như không còn chiến đấu nghiêm túc

https://thuviensach.vn

nữa. Đến nỗi nàng gần như quên mất đánh nhau là như thế nào, giờ đột nhiên có một đám dị

tộc bên ngoài nhảy ra, Vân Tịch quả thực cầu còn không được.

Rốt cục có thể buông tay buông chân thống khoái đánh một trận!

Ba!

Lời còn chưa dứt, Tô Ngạn đột nhiên vỗ trán Vân Tịch, dặn dò:

“Không cần ngươi động thủ.”

“A? Tại sao?”

Vân Tịch ôm đầu, mặt mũi đau khổ.

“Đợi chút nữa ngươi chỉ cần bảo vệ tốt tiểu Tiêu là được rồi.”

Tô Ngạn thản nhiên nói.

Mặc dù Tần tiêu đã là Chân Thần hạ vị, nhưng cũng chưa từng đấu với cường giả ngang hàng.

Huống chi là một trận sinh tử, Tô Ngạn làm sao có thể để cho Tần Tiêu gặp nguy hiểm.Mà

giao cho Vân Tịch Thông Thiên Thần Vương cảnh, cơ bản sẽ không có vấn đề gì.

Còn những dị tộc ngoại giới kia, cứ giao cho nàng đi.

“Nhưng…”

“Không có nhưng gì hết.”

https://thuviensach.vn

Tô Ngạn không nghi ngờ nói:

“Bất luận như thế nào, tuyệt không thể để tiểu Tiêu bị tổn thương gì.”

“Vâng.”

Vân Tịch bất đắc dĩ, đành phải gật đầu đồng ý.

Không có cách nào, ai bảo Tô Ngạn là sư mẫu nàng chứ?

“Mẫu thân, không cần bảo vệ con đâu.”

Tần Tiêu chu cái miệng nhỏ nhắn, có chút bất mãn.

“Vớ vẩn.”

Tô Ngạn cau mày, quát lớn:

“Chuyện này nhất định phải nghe ta!”

Nói xong, lòng bàn tay Tô Ngạn bỗng nhiên bùng lên thần quang. Cưỡng ép bao trùm lấy Tần

Tiêu, đưa nàng đến trước mặt Vân Tịch.

Đừng coi thường tầng thần quang này, ngay cả Thông Thiên Thần Vương cũng khó có thể

phá vỡ trong thời gian ngắn, có thể nói không có sơ hở nào.

Đúng lúc này, mấy trăm vạn dị tộc ngoại giới đã vượt qua hư không và đi vào phân bộ Huyền

https://thuviensach.vn

Ất Sơn. Dù cho cách nhau rất xa, nhưng vẫn có thể cảm nhận được cỗ linh lực khí tức cuồng

bạo.

Không chút do dự, dị tộc trực tiếp bay ở phía trước huy động linh lực, bắt đầu công kích kết

giới do Công Tôn Kình bố trí, phát ra tiếng vang đinh tai nhức óc.

Cùng lúc đó, tất cả các cường giả Thái Hư cảnh trở lên của Huyền Ất Sơn đều tụ tập ở đây.

Các cường giả vẻ mặt trang nghiêm, chuẩn bị ứng phó.

“Ha ha ha,các ngươi từ bỏ đi…”

‘Trần Nam’ ngửa mặt lên trời cười to, vô cùng đắc ý. Nhưng sau một khắc, Trần Nam đột

nhiên mở to hai mắt, cả người bỗng nhiên nổ thành sương máu, linh hồn bị hủy diệt.

“Ồn ào.”

Tô Ngạn búng tay, những dị tộc ngoại giới cải trang thành các cường giả trên Huyền Ất Sơn

còn lại cũng lập tức nổ tung, chết không thể chết lại.

Những dị tộc này chỉ có tu vi Bán Thần cảnh, thực sự không hiểu bọn chúng lấy đâu ra dũng

khí dám đánh lén Thần Vương. Nếu không thể biến thành ngoại hình của người khác, chỉ sợ

https://thuviensach.vn

rằng họ sẽ bị giết trước khi đến gần Tô Ngạn và những người khác.

Ầm ầm!

Kết giới chấn động kịch liệt, tách ra những khe hở dày đặc, giống như bầu trời vỡ vụn, nhìn

thấy mà giật mình.

Cuối cùng vào một thời điểm nhất định, không thể chịu đựng được nữa và hoàn toàn sụp đổ,

mấy trăm vạn dị tộc lao vào ngay lập tức.

Uy thế như vậy, như muốn nuốt chửng cả thế giới!

Bá!

Nhìn thấy dị tộc sắp rơi xuống, không gian xung quanh đột nhiên biến dạng. Hiện ra hình

dạng khó tin, giống như một vòng xoáy.

Thấy thế, mấy trăm vạn dị tộc lần lượt dừng lại. Lộ ra sự không chắc chắn, vì sợ vô tình bị

cuốn vào.

Phải biết rằng, cho dù là Chân Thần thượng vị không may rơi vào Khúc Cảnh Không Gian

cũng lành ít dữ nhiều, huống cấp bậc Thái hư cảnh, Bán Thần cảnh pháo hôi bọn chúng.

https://thuviensach.vn

Xoẹt xẹt!

Không gian biến dạng càng ngày càng kịch liệt, sau đó mấy trăm vạn dị tộc chỉ cảm thấy

thiên địa quay cuồng. Khi bọn hắn kịp phản ứng, thì đại lục đã biến mất!

“Cái này…”

Những dị tộc chạy tới phía trước đột nhiên nhìn nhau, trợn mắt hốc mồm, không hiểu

chuyện gì đang xảy ra.

“Nhìn kìa, đại lục đã biến mất.”

Đột nhiên, một dị tộc kêu lên, chỉ tay về phía xa.

Các dị tộc theo tiếng kêu nhìn lại, quả nhiên nhìn thấy đại lục vừa rồi. Chỉ bất quá đã ở mấy

vạn dặm bên ngoài và được một tầng ánh sáng bao phủ, nhìn qua so với kết giới trước đó còn

kiên cố hơn.

“ Có người thi triển không gian thần thông di chuyển khối đại lục kia đi.”

Một dị tộc thân hình cao lớn nói.

“Cái gì?”

Có thể một lần đi chuyển phiến đại lục như thế, đối phương cường đại cỡ nào?

https://thuviensach.vn

“Không cần tìm, ta ở đây.”

Tô Ngạn lặng yên xuất hiện không tiếng động ở trước mặt đại quân dị tộc, áo trắng như

tuyết, giống như tiên nhân hạ phàm.

Ở sau lưng hắn, Võ Anh, các trưởng lão khác cùng các cường giả của Huyền Ất Sơn đều tế ra

vũ khí cùng dị tộc đối đầu giằng co,đáng tiếc chỉ có mấy vạn người, trông vô cùng khác

biệt,hơn nữa phấn lớn đều là Thái Hư cảnh.

Trải qua đợt tập kích lần trước, phân bộ Huyền Ất Sơn này không chỉ mất hơn một nửa cao

tầng mà còn bị thương vong vô số thành viên cấp thấp. Tô Ngạn sở dĩ đem đại lục dời đi,

chính là để tránh bị ảnh hưởng.

Sau một khoảng lặng ngắn ngủi, đại quân dị tộc lập tức mang theo linh lực cường hãn bay về

phía bọn người Tô Ngạn, có ý tứ không sợ chết.

Đối mặt với mấy trăm vạn đại quân dị tộc, Tô Ngạn thần sắc tự nhiên, chậm rãi giơ cánh tay

lên.

Ở cấp bậc của các nàng, chỉ cần không cùng cảnh giới, cho dù là bao nhiêu người cũng vô

https://thuviensach.vn

dụng.

Ngay sau đó, Tô Ngạn dựng thẳng thanh kiếm, nhẹ nhàng vung ra.

Ầm ầm!

Trong chốc lát, bán kính mười vạn dặm sáng như ban ngày, khiến hai mắt đau nhức!

bookmark_add Chương 430: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Phiên ngoại: Quét Ngang

Phiên bản Dịch · 3366 chữ

Ầm ầm!

Quang mang như sấm sét chiếu sáng xuống phương viên vạn dặm, làm hai mắt người đau

nhức đến mức khó có thể mở mắt.

Sau một khắc, quang mang hóa thành một dòng lũ không ngừng xuyên qua mấy trăm vạn đại

quân dị tộc, bất cứ nơi nào nó đi qua, không gian không ngừng vỡ vụn, như muốn thôn phệ

cả thế giới.

Không biết qua bao lâu, quang mang rốt cuộc tiêu tán, những dị tộc bị quang mang chạm

vào,tất cả đều không ngoại lệ bị thần hồn câu diệt,mở ra một đại đạo giữa mấy trăm vạn đại

https://thuviensach.vn

quân dị tộc.

Toàn trường tĩnh mịch!

“...”

Mắt thấy cảnh tượng này, cho dù là cường giả phân bộ Huyền Ất Sơn hay là phần còn lại của

đại quân dị tộc. Tất cả đều bị sốc và khó có thể tin vào mắt mình.

Một số dị tộc thấp giai càng run lẩy bẩy hơn, cũng không dám tiến lên bước nào.

Chỉ có Võ Anh và một vị trưởng lão Thần Vương cảnh khác coi như miễn cưỡng trấn tĩnh, dù

sao bọn họ cũng biết rõ thực lực của Tô Ngạn đáng sợ như thế nào.

“ Làm càn!”

menu

Trước Tiếp

Đúng lúc này, trong đại quân dị tộc đột nhiên bay ra một thân ảnh cao tới hai mét. Khí tức

hắn mênh mông thâm thúy, đạt tới cảnh giới Thần Vương,mà lại là Thông Thiên Thần Vương.

Ngay sau đó là người thứ hai, thứ ba, cho tới người thứ năm mới thôi!

https://thuviensach.vn

Năm người Thông Thiên Thần Vương đứng sóng vai nhau, khiến hư không có hơi vặn vẹo,

như thể sẽ sụp đổ bất cứ lúc nào.

Nếu cỗ lực lượng này được đặt ở hàng trăm năm trước, hoàn toàn có thể quét ngang Thần

giới.

Cho dù là hiện tại, nếu Thiên Cung và Huyền Ất Sơn không nhúng tay vào, họ có thể dễ dàng

tiêu diệt Thiên Thần Tộc và Vạn Thần Đình.

Đáng tiếc, lúc này đứng trước mặt bọn hắn chính là Tô Ngạn, một vị Chứng Đạo Thần Vương

hàng thật giá thật.

Đôi mắt Tô Ngạn đảo qua năm cường giả dị tộc này, nàng dường như sớm đã đoán được:

“Rốt cục cũng chịu ra rồi sao?”

Nàng dừng một chút, lại nói:

“Nhưng mà… Ta dường như đã đánh giá quá cao các ngươi.”

Lúc đầu Tô Ngạn cứ nghĩ là sẽ có Chứng Đạo Thần Vương tồn tại, kết quả chỉ là năm Thông

Thiên Thần Vương này thôi.

Phải biết, với cấp bậc này của nàng, chỉ cần không phải cùng cảnh giới. Cho dù có bao nhiêu

https://thuviensach.vn

người cũng vô dụng, kể cả năm vị Thông Thiên Thần Vương.

Nói một cách khác, một mình Tô Ngạn có thể đè ép mấy trăm vạn đại quân dị tộc trước mặt

này.

“Hừ, muốn chết!”

Cường giả dị tộc cầm đầu nghiễm nhiên không ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề,

phẫn nộ quát:

“Ngươi chắc là người mạnh nhất vị diện này, ngoan ngoãn giao tất cả tài nguyên tu luyện ra,

có lẽ chúng ta có thể tha cho ngươi một mạng.”

“...”

Hít một hơi thật sâu, Tô Ngạn thực sự quá lười nói nhảm, dựng thẳng chỉ thành kiếm, lại

chém một cái!

So với quang mang kinh thiên động địa trước đó, lần này bình tĩnh hơn rất nhiều. Giống như

gió thoảng qua, không có động tĩnh gì, nhưng tốc độ lại cực nhanh!

Xoẹt xẹt!

Kèm theo một tiếng bén nhọn, cường giả dị tộc cầm đầu lúc này bị bay ngược ra. Trên ngực

https://thuviensach.vn

hắn hiện ra một vết thương, máu chảy đầm đìa, suýt chút nữa bị trực tiếp chém ngang lưng!

Phụt!

Cường giả dị tộc cầm đầu phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt hắn liền tái nhợt, hơi thở dồn

dập. Xương cốt toàn thân đứt thành từng khúc, thậm chí linh lực cũng gần như tán loạn.

“Làm sao có thể…”

Từ đầu đến cuối, hắn đều không thấy rõ công kích của Tô Ngạn, căn bản không kịp tránh né!

“ Thú vị.”

Thấy thế, Tô Ngạn có vẻ hơi kinh ngạc. Dưới tình huống bình thường, công kích vừa rồi của

nàng có thể đem hắn miễu sát mới đúng, nhưng dị tộc kia lại không chết.

“Là do nhuyễn giáp kia sao?”

Tô Ngạn như có điều suy nghĩ.

Cơ thể của những dị tộc này đều có một lớp nhuyễn giáp, trông chẳng có gì, nhưng có vẻ

cực kỳ kiên cố, rất có thể là lớp nhuyễn giáp kia bảo vệ tính mạng.

Cùng lúc đó, năm dị tộc Thông Thiên Thần Vương cảnh rốt cục ý thức được điều không

https://thuviensach.vn

đúng. Nàng ta tiện tay một kiếm chỉ thiếu chút nữa đã giết chết thủ lĩnh mạnh nhất trong

bọn họ, không thể nghi ngờ, thực lực của nữ nhân trước mắt vượt xa nhận thức của bọn họ!

Thậm chí có khả năng nàng ta đã đạt tới Chứng Đạo Thần Vương!

Nghĩ tới đây, bốn dị tộc còn lại hai mặt nhìn nhau, nội tâm hoảng sợ:

“Chết tiệt, làm sao lại có chuyện này!”

Không phải đã xác định qua, nơi này chỉ là một vị diện cấp thấp thôi sao?

“Nhanh thông báo cho Giới Vương!”

“...”

Bốn vị dị tộc cường giả không ngừng dùng linh lực truyền âm nói chuyện, cuối cùng đạt

được quyết định nhất trí, trốn!

Không chút do dự, bốn vị dị tộc cường giả nhao nhao thi triển thần thông, lựa chọn bỏ chạy.

Về phần thủ lĩnh và đại quân dị tộc bị thương, đâu còn tâm trí đi quản?

“Muốn chạy?”

Phát giác được không gian ba động, Tô Ngạn nhíu mày, bàn chân khẽ giậm. Một tầng năng

lượng vô hình gợn sóng khuếch tán ra, đem không gian xung quanh phong tỏa.

https://thuviensach.vn

Thế là tất cả mọi người nhìn thấy một cảnh rất hài hước, mặc cho bốn vị cường giả dị tộc thi

triển thần thông thế nào. Bọn họ đều chỉ có thể hiện ra tại chỗ, đừng nói vượt qua vạn dặm,

ngay cả một mét cũng không nhảy ra được.

Sau vài lần lặp đi lặp lại như vậy, sắc mặt của bốn vị cường giả dị tộc ngày càng khó coi. Bọn

hắn không phải đồ ngốc, làm sao có thể không phát hiện ra được vấn đề, nhưng muốn bọn

họ cứ như vậy từ bỏ thật sự không cam lòng.

Tuy nhiên, Tô Ngạn không định cho họ quá nhiều thời gian để suy nghĩ, nàng dùng ba đạo

kiếm liên tiếp xuyên qua lớp nhuyễn giáp và giết chết ba người trong số họ.

“Ngươi, ngươi, ngươi…”

Mắt thấy đồng bạn chết, bị thương, cường giả dị tộc duy nhất còn sót lại không khỏi run

toàn thân, vì sợ Tô Ngạn sẽ lại tới giết hắn.

Như nhìn thấu tâm tư của người kia, Tô Ngạn cười nói:

“Đừng lo lắng, hiện tại ta sẽ không giết ngươi.”

Nói xong, Tô Ngạn búng tay một cái, trực tiếp đem thủ lĩnh dị tộc bị thương trước đó xoá bỏ.

https://thuviensach.vn

"..."

Sở dĩ Tô Ngạn giữ lại một dị tộc Thông Thiên Thần Vương, là vì muốn dùng đến sưu hồn.

Những Thái Hư cảnh, Bán Thần cảnh pháo hôi kia đẳng cấp quá thấp, rất có thể không tiếp

xúc được cao tầng.

"Những người còn lại giao cho các ngươi, không thành vấn đề chứ?"

Tô Ngạn lại giết chết mấy dị tộc Thần Vương thượng vị, nàng quay đầu nhìn về nhóm người

Võ Anh.

"Không… Không vấn đề gì."

Võ Anh ngẩn người, vội vàng đáp.

Mất đi năm vị Thông Thiên Thần Vương và đại quân dị tộc Thần Vương thượng vị, chỉ còn lại

một chút Thần Vương hạ vị căn bản không đủ gây sợ, nhất là Võ Anh cũng không phải là

Thần Vương thượng vị bình thường.

"Rất tốt."

Tô Ngạn nghe vậy, nàng hài lòng nhẹ gật đầu. Mặc dù nàng có thể đơn độc giải quyết mấy

trăm vạn đại quân dị tộc, nhưng không cần thiết tất cả mọi chuyện đều tự thân đi làm. Nếu

https://thuviensach.vn

không nàng còn làm chưởng môn gì nữa?

Huống chi cường giả cao giai đã bị nàng giết chết, có Võ Anh ở đây, cơ bản không có vấn đề

gì.

Sau một hồi im lặng ngắn ngủi, Võ Anh dẫn đầu xông ra, khí thế liên tục tăng lên. Trong nháy

mắt đạt tới cấp độ đỉnh phong của Thần Vương thượng vị, các loại dị tượng tùy theo sinh ra,

lấy Võ Anh làm đầu nguồn, hóa thành thao thiên cự lãng, cuốn về phía đại quân dị tộc.

Theo lý thuyết, dù thiên phú tu luyện của Võ Anh có hấp thụ Chân Thần truyền thừa, cũng

không thể đạt tới Thần Vương cảnh, huống chi chỉ có mấy trăm năm.

Nhưng người nào đã cho hắn một sư thúc vô địch như vậy, có thể cưỡng ép cải biến thiên

phú chứ?

Ông ông ông!

Linh lực kinh khủng giống như Hồng Hoang quái thú nhào vào trong đại quân dị tộc. Dị tộc

sớm đã bị dọa sợ, hoàn toàn quên chống lại nhanh chóng bị áp đảo!

Thấy thế, một vị trưởng lão khác lập tức theo sát phía sau, lực lượng cũng đạt đến đỉnh

https://thuviensach.vn

phong của Thần Vương thượng vị. Vị trưởng lão này cũng không kém Võ Anh chút nào, tiếp

theo là Công Tôn Kình và các cao tầng khác, tất cả đều có khuôn mặt gớm ghiếc, muốn ăn

tươi nuốt sống dị tộc.

Đối với cái này, Tô Ngạn cũng không thèm để ý. Chỉ thấy đầu ngón tay nàng bắn ra một

luồng quang mang, dung nhập vào mi tâm của các cường giả dị tộc còn sót lại, bắt đầu sưu

hồn.

Ầm ầm!

Quang mang như sấm sét chiếu sáng xuống phương viên vạn dặm, làm hai mắt người đau

nhức đến mức khó có thể mở mắt.

Sau một khắc, quang mang hóa thành một dòng lũ không ngừng xuyên qua mấy trăm vạn đại

quân dị tộc, bất cứ nơi nào nó đi qua, không gian không ngừng vỡ vụn, như muốn thôn phệ

cả thế giới.

Không biết qua bao lâu, quang mang rốt cuộc tiêu tán, những dị tộc bị quang mang chạm

https://thuviensach.vn

vào,tất cả đều không ngoại lệ bị thần hồn câu diệt,mở ra một đại đạo giữa mấy trăm vạn đại

quân dị tộc.

Toàn trường tĩnh mịch!

“...”

Mắt thấy cảnh tượng này, cho dù là cường giả phân bộ Huyền Ất Sơn hay là phần còn lại của

đại quân dị tộc. Tất cả đều bị sốc và khó có thể tin vào mắt mình.

Một số dị tộc thấp giai càng run lẩy bẩy hơn, cũng không dám tiến lên bước nào.

Chỉ có Võ Anh và một vị trưởng lão Thần Vương cảnh khác coi như miễn cưỡng trấn tĩnh, dù

sao bọn họ cũng biết rõ thực lực của Tô Ngạn đáng sợ như thế nào.

“ Làm càn!”

Đúng lúc này, trong đại quân dị tộc đột nhiên bay ra một thân ảnh cao tới hai mét. Khí tức

hắn mênh mông thâm thúy, đạt tới cảnh giới Thần Vương,mà lại là Thông Thiên Thần Vương.

Ngay sau đó là người thứ hai, thứ ba, cho tới người thứ năm mới thôi!

Năm người Thông Thiên Thần Vương đứng sóng vai nhau, khiến hư không có hơi vặn vẹo,

như thể sẽ sụp đổ bất cứ lúc nào.

https://thuviensach.vn

Nếu cỗ lực lượng này được đặt ở hàng trăm năm trước, hoàn toàn có thể quét ngang Thần

giới.

Cho dù là hiện tại, nếu Thiên Cung và Huyền Ất Sơn không nhúng tay vào, họ có thể dễ dàng

tiêu diệt Thiên Thần Tộc và Vạn Thần Đình.

Đáng tiếc, lúc này đứng trước mặt bọn hắn chính là Tô Ngạn, một vị Chứng Đạo Thần Vương

hàng thật giá thật.

Đôi mắt Tô Ngạn đảo qua năm cường giả dị tộc này, nàng dường như sớm đã đoán được:

“Rốt cục cũng chịu ra rồi sao?”

Nàng dừng một chút, lại nói:

“Nhưng mà… Ta dường như đã đánh giá quá cao các ngươi.”

Lúc đầu Tô Ngạn cứ nghĩ là sẽ có Chứng Đạo Thần Vương tồn tại, kết quả chỉ là năm Thông

Thiên Thần Vương này thôi.

Phải biết, với cấp bậc này của nàng, chỉ cần không phải cùng cảnh giới. Cho dù có bao nhiêu

người cũng vô dụng, kể cả năm vị Thông Thiên Thần Vương.

Nói một cách khác, một mình Tô Ngạn có thể đè ép mấy trăm vạn đại quân dị tộc trước mặt

https://thuviensach.vn

này.

“Hừ, muốn chết!”

Cường giả dị tộc cầm đầu nghiễm nhiên không ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề,

phẫn nộ quát:

“Ngươi chắc là người mạnh nhất vị diện này, ngoan ngoãn giao tất cả tài nguyên tu luyện ra,

có lẽ chúng ta có thể tha cho ngươi một mạng.”

“...”

Hít một hơi thật sâu, Tô Ngạn thực sự quá lười nói nhảm, dựng thẳng chỉ thành kiếm, lại

chém một cái!

So với quang mang kinh thiên động địa trước đó, lần này bình tĩnh hơn rất nhiều. Giống như

gió thoảng qua, không có động tĩnh gì, nhưng tốc độ lại cực nhanh!

Xoẹt xẹt!

Kèm theo một tiếng bén nhọn, cường giả dị tộc cầm đầu lúc này bị bay ngược ra. Trên ngực

hắn hiện ra một vết thương, máu chảy đầm đìa, suýt chút nữa bị trực tiếp chém ngang lưng!

https://thuviensach.vn

Phụt!

Cường giả dị tộc cầm đầu phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt hắn liền tái nhợt, hơi thở dồn

dập. Xương cốt toàn thân đứt thành từng khúc, thậm chí linh lực cũng gần như tán loạn.

“Làm sao có thể…”

Từ đầu đến cuối, hắn đều không thấy rõ công kích của Tô Ngạn, căn bản không kịp tránh né!

“ Thú vị.”

Thấy thế, Tô Ngạn có vẻ hơi kinh ngạc. Dưới tình huống bình thường, công kích vừa rồi của

nàng có thể đem hắn miễu sát mới đúng, nhưng dị tộc kia lại không chết.

“Là do nhuyễn giáp kia sao?”

Tô Ngạn như có điều suy nghĩ.

Cơ thể của những dị tộc này đều có một lớp nhuyễn giáp, trông chẳng có gì, nhưng có vẻ

cực kỳ kiên cố, rất có thể là lớp nhuyễn giáp kia bảo vệ tính mạng.

Cùng lúc đó, năm dị tộc Thông Thiên Thần Vương cảnh rốt cục ý thức được điều không

đúng. Nàng ta tiện tay một kiếm chỉ thiếu chút nữa đã giết chết thủ lĩnh mạnh nhất trong

https://thuviensach.vn

bọn họ, không thể nghi ngờ, thực lực của nữ nhân trước mắt vượt xa nhận thức của bọn họ!

Thậm chí có khả năng nàng ta đã đạt tới Chứng Đạo Thần Vương!

Nghĩ tới đây, bốn dị tộc còn lại hai mặt nhìn nhau, nội tâm hoảng sợ:

“Chết tiệt, làm sao lại có chuyện này!”

Không phải đã xác định qua, nơi này chỉ là một vị diện cấp thấp thôi sao?

“Nhanh thông báo cho Giới Vương!”

“...”

Bốn vị dị tộc cường giả không ngừng dùng linh lực truyền âm nói chuyện, cuối cùng đạt

được quyết định nhất trí, trốn!

Không chút do dự, bốn vị dị tộc cường giả nhao nhao thi triển thần thông, lựa chọn bỏ chạy.

Về phần thủ lĩnh và đại quân dị tộc bị thương, đâu còn tâm trí đi quản?

“Muốn chạy?”

Phát giác được không gian ba động, Tô Ngạn nhíu mày, bàn chân khẽ giậm. Một tầng năng

lượng vô hình gợn sóng khuếch tán ra, đem không gian xung quanh phong tỏa.

https://thuviensach.vn

Thế là tất cả mọi người nhìn thấy một cảnh rất hài hước, mặc cho bốn vị cường giả dị tộc thi

triển thần thông thế nào. Bọn họ đều chỉ có thể hiện ra tại chỗ, đừng nói vượt qua vạn dặm,

ngay cả một mét cũng không nhảy ra được.

Sau vài lần lặp đi lặp lại như vậy, sắc mặt của bốn vị cường giả dị tộc ngày càng khó coi. Bọn

hắn không phải đồ ngốc, làm sao có thể không phát hiện ra được vấn đề, nhưng muốn bọn

họ cứ như vậy từ bỏ thật sự không cam lòng.

Tuy nhiên, Tô Ngạn không định cho họ quá nhiều thời gian để suy nghĩ, nàng dùng ba đạo

kiếm liên tiếp xuyên qua lớp nhuyễn giáp và giết chết ba người trong số họ.

“Ngươi, ngươi, ngươi…”

Mắt thấy đồng bạn chết, bị thương, cường giả dị tộc duy nhất còn sót lại không khỏi run

toàn thân, vì sợ Tô Ngạn sẽ lại tới giết hắn.

Như nhìn thấu tâm tư của người kia, Tô Ngạn cười nói:

“Đừng lo lắng, hiện tại ta sẽ không giết ngươi.”

Nói xong, Tô Ngạn búng tay một cái, trực tiếp đem thủ lĩnh dị tộc bị thương trước đó xoá bỏ.

https://thuviensach.vn

"..."

Sở dĩ Tô Ngạn giữ lại một dị tộc Thông Thiên Thần Vương, là vì muốn dùng đến sưu hồn.

Những Thái Hư cảnh, Bán Thần cảnh pháo hôi kia đẳng cấp quá thấp, rất có thể không tiếp

xúc được cao tầng.

"Những người còn lại giao cho các ngươi, không thành vấn đề chứ?"

Tô Ngạn lại giết chết mấy dị tộc Thần Vương thượng vị, nàng quay đầu nhìn về nhóm người

Võ Anh.

"Không… Không vấn đề gì."

Võ Anh ngẩn người, vội vàng đáp.

Mất đi năm vị Thông Thiên Thần Vương và đại quân dị tộc Thần Vương thượng vị, chỉ còn lại

một chút Thần Vương hạ vị căn bản không đủ gây sợ, nhất là Võ Anh cũng không phải là

Thần Vương thượng vị bình thường.

"Rất tốt."

Tô Ngạn nghe vậy, nàng hài lòng nhẹ gật đầu. Mặc dù nàng có thể đơn độc giải quyết mấy

trăm vạn đại quân dị tộc, nhưng không cần thiết tất cả mọi chuyện đều tự thân đi làm. Nếu

https://thuviensach.vn

không nàng còn làm chưởng môn gì nữa?

Huống chi cường giả cao giai đã bị nàng giết chết, có Võ Anh ở đây, cơ bản không có vấn đề

gì.

Sau một hồi im lặng ngắn ngủi, Võ Anh dẫn đầu xông ra, khí thế liên tục tăng lên. Trong nháy

mắt đạt tới cấp độ đỉnh phong của Thần Vương thượng vị, các loại dị tượng tùy theo sinh ra,

lấy Võ Anh làm đầu nguồn, hóa thành thao thiên cự lãng, cuốn về phía đại quân dị tộc.

Theo lý thuyết, dù thiên phú tu luyện của Võ Anh có hấp thụ Chân Thần truyền thừa, cũng

không thể đạt tới Thần Vương cảnh, huống chi chỉ có mấy trăm năm.

Nhưng người nào đã cho hắn một sư thúc vô địch như vậy, có thể cưỡng ép cải biến thiên

phú chứ?

Ông ông ông!

Linh lực kinh khủng giống như Hồng Hoang quái thú nhào vào trong đại quân dị tộc. Dị tộc

sớm đã bị dọa sợ, hoàn toàn quên chống lại nhanh chóng bị áp đảo!

https://thuviensach.vn

Thấy thế, một vị trưởng lão khác lập tức theo sát phía sau, lực lượng cũng đạt đến đỉnh

phong của Thần Vương thượng vị. Vị trưởng lão này cũng không kém Võ Anh chút nào, tiếp

theo là Công Tôn Kình và các cao tầng khác, tất cả đều có khuôn mặt gớm ghiếc, muốn ăn

tươi nuốt sống dị tộc.

Đối với cái này, Tô Ngạn cũng không thèm để ý. Chỉ thấy đầu ngón tay nàng bắn ra một

luồng quang mang, dung nhập vào mi tâm của các cường giả dị tộc còn sót lại, bắt đầu sưu

hồn.

bookmark_add Chương 431: Vô Địch Sư Thúc Tổ (Dịch)

Phiên ngoại: Kết Thúc

Phiên bản Dịch · 1849 chữ

Giết!

Võ Anh giống như lưu quang tung hoành trong đại quân dị tộc, tốc độ nhanh vô cùng. bất cứ

nơi nào hắn đi qua, gợn sóng năng lượng khuếch tán ra, dễ dàng xé nát những dị tộc này.

Ầm ầm!

https://thuviensach.vn

Vì mất đi thủ lĩnh Thần Vương thượng vị, đại quân dị tộc còn lại gần như hoàn toàn không

địch lại được Võ Anh. Thay vì nói là chiến đấu, không bằng nói là đơn phương tàn sát.

Không đến mười phút, hơn ba mươi vạn đại quân dị tộc đã chết trong tay Võ Anh, và hơn thế

nữa.

Cùng lúc đó, một vị trưởng lão và nhiều cường giả phân bộ Huyền Ất Sơn không muốn thể

hiện sự yếu đuối. Họ phóng ra những dao động linh lực kinh khủng, xuyên tới xuyên lui trong

đại quân dị tộc, như thể tiến vào chỗ không người.

Về phần những đệ tử thấp hơn Bán Thần cảnh, chỉ có thể quan sát từ đằng xa, căn bản không

dám tới gần.

Dù sao, với thực lực của bọn hắn, bất cẩn một chút sẽ làm cho Võ Anh và những người chiến

đấu khác bị trọng thương, thậm chí có thể bị chết.

Thấy đại quân dị tộc sắp bị tiêu diệt, sâu trong hư không bỗng nhiên nhấc lên một trận

cuồng phong. Trong nháy mắt vượt qua ức vạn tinh hà, bao phủ phương viên mười vạn dặm!

“Tình hình gì thế này?”

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Võ Anh hơi biến, hắn vội vàng chống đỡ kết giới, cố gắng ngăn cản. Điều kỳ dị là một

trận cuồng phong lại trực tiếp xuyên qua kết giới, thổi lên người hắn!

Phốc!

Trong phút chốc, miệng Võ Anh phun ra máu tươi, như gặp phải trọng kích, cả người bay

ngược ra. Hắn khó khăn lắm dừng lại cho đến khi đụng phải một khối thiên thạch phía sau.

Không chỉ có Võ Anh, những thành viên còn lại khác của phân bộ Huyền Ất Sơn đều bay ra

ngoài. Một số người tu vi hơi thấp đều bị hôn mê, chỉ có trưởng lão và Công Tôn Kình đi theo

Tô Ngạn là không sao cả. Dù vậy, họ cũng bị thương không nhẹ.

Trái lại những dị tộc kia, không bị bất kỳ ảnh hưởng gì, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

“Tại sao lại vậy?”

Công Tôn Kình mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, bởi vì trận cuồng phong thứ hai lại tới!

https://thuviensach.vn

Nếu lại bị đánh trúng một lần nữa, Công Tôn Kình cũng không dám cam đoan mình có thể

gánh vác được.

Vào thời khắc sinh tử, phong lôi nổi lên đột ngột, hóa thành bức bình phong chắn gió.

Phốc!

Phong lôi khẽ run lên, sau đó nổ tung, cuồng phong cũng dần dần biến mất, như chưa từng

tồn tại.

“A?”

Đúng lúc này, một giọng nói có chút kinh ngạc truyền đến: “Thật thú vị, vị diện cấp thấp như

vậy, lại có Chứng Đạo Thần Vương.

Những lời này vừa rơi xuống, một bóng người khoác nhuyễn giáp, hai con ngươi đen nhánh

xuất hiện trước mặt mọi người. Không có gì khác biệt với những dị tộc kia, chỉ khác là người

này gầy đi rất nhiều. Nhưng khí tức của hắn lại sâu không lường được, giống như vực sâu

mênh mông, khiến người ta rùng mình.

Bá!

https://thuviensach.vn

Phong lôi lấp lóe, Tô Ngạn và dị tộc triển khai giằng co, biểu lộ cực kì ngưng trọng.

“Ngươi có thể gọi ta là Giới Vương.”

Dị tộc có chút hăng hái đánh giá Tô Ngạn, có chút kinh ngạc:

“Chậc chậc, không nghĩ tới là nữ nhân.”

Dừng một chút, lại nói:

“ Giết chết thì thật đáng tiếc, nếu như ngươi đồng ý làm thuộc hạ của ta, phụng dưỡng ta. Có

lẽ ta sẽ không truy cứu ngươi vừa rồi giết chết đám phế vật kia.”

“Thật xin lỗi, không có hứng thú.”

Tô Ngạn lạnh lùng nói.

Sau khi trải qua sưu hồn, nàng đã biết chuyện gì đang xảy ra, vị Giới Vương trước mặt này là

thủ lĩnh của dị tộc. Hắn đến từ Bát Cực đại thế giới, tu vi đã đạt tới Hợp Đạo Thần Vương. Vì

hắn muốn đột phá cảnh giới cao hơn, mà tới chỗ này cướp đoạt tài nguyên tu luyện, Thần

giới chẳng qua chỉ là một trong số mục tiêu đó thôi.

Mặc dù Tô Ngạn chính là Chứng Đạo Thần Vương đỉnh phong, khoảng cách tới Hợp Đạo

Thần Vương còn lại nửa bước. Nàng nắm giữ rất nhiều thần khí uy lực lớn, nhưng nàng vẫn

https://thuviensach.vn

không nắm chắc có thể đơn độc chiến thắng Hợp Đạo Thần Vương.

Vốn dĩ Tô Ngạn dự định đem chuyện này thông báo cho Tần Giác, nhưng lại không ngờ Giới

Vương lại đến sớm như vậy.

“Vậy sao? Thật đáng tiếc.”

Giới Vương cảm thán, chậm rãi giơ cánh tay lên:

“Nếu đã như vậy, thế giới này không cần tồn tại nữa.”

Ông!

Linh lực kinh khủng ngưng tụ trong lòng bàn tay của Giới Vương, lúc đầu chỉ to bằng nắm

tay nhưng nhanh chóng biến lớn. Giống như mặt trời chói chang trên không, óng ánh chói

mắt!

Hiển nhiên, Giới Vương cũng không phải là hư trương thanh thế, hắn thật sự định hủy đi

Thần giới!

“Đi thôi.”

Bàn tay Giới Vương khẽ vung, linh lực lập tức bắn về phía Tô Ngạn.

Đối mặt với lực lượng có thể phá hủy Thần giới, Tô Ngạn căn bản không có cách nào lui.

https://thuviensach.vn

Cũng không thể lui, chỉ có thể lựa chọn tế xuất tất cả thần khí cứng đối cứng!

Khi hai nguồn năng lượng va chạm nhau, toàn bộ hư không dường như mất đi sắc thái.

Quang mang kéo dài khoảng ba phút, những thần khí được tế xuất của Tô Ngạn từng cái vỡ

vụn. Khí tức dồn dập, khóe miệng chảy xuống hai dòng máu, tựa như có thể sẽ ngã xuống

bất cứ lúc nào.

May mà các công kích của Giới Vương liên tục suy yếu, cuối cùng được hóa giải vào một thời

điểm nhất định. Nhưng chỉ với một chiêu, Tô Ngạn đã bị trọng thương và mất đi ý thức.

“Tô Ngạn tỷ tỷ, không sao chứ?”

Vân Tịch thấy vậy sợ hãi, rốt cuộc không kìm nén được, lao ra ôm lấy Tô Ngạn.

“A? Thông Thiên Thần Vương?”

Giới Vương càng thêm kinh ngạc:

“Nữ nhân nữa sao, thú vị.”

“Ngươi nhất định phải chết.”

Vân Tịch ôm Tô Ngạn đang hôn mê, cắn răng nói:

https://thuviensach.vn

“Sư phụ tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

“Sư phụ? Ngươi có sư phụ sao?”

Giới Vương hiếu kì.

“Tất nhiên!”

Vân Tịch dứt khoác nói.

“Càng ngày càng thú vị.”

Giới Vương cười nói:

“Kêu sư phụ ngươi tới đây, ta chờ.”

Hắn cũng muốn nhìn xem, một vị Thông Thiên Thần Vương thì có sư phụ như thế nào.

Vân Tịch khẽ giật mình, theo như Tần Tiêu nói. Bây giờ Tần Giác căn bản không ở Huyền Ất

Sơn, Vân Tịch lại không biết vị trí cụ thể, gọi thế nào bây giờ?

“Ngươi yên tâm, trước khi sư phụ người tới đây, ta sẽ không động thủ.”

Giới Vương thấy Vân Tịch trầm mặc, hắn cười tủm tỉm nói:

“Hay là, ngươi căn bản không có sư phụ?”

“Nực cười!”

Vân Tịch giận dữ, nàng đang muốn phản bác, bỗng nhiên có người vỗ bờ vai của nàng:

“Tiếp theo cứ giao cho ta.”

https://thuviensach.vn

Vân Tịch nghe vậy, nàng theo bản năng nhìn về chỗ phát ra tiếng nói, vui vẻ nói:

“Sư phụ, người đến rồi!”

“Ừm.”

Tần Giác mặc một bộ trang phục hiện đại nhìn vào không hợp nhau, hắn nhẹ gật đầu, nhìn

về phía Giới Vương:

“Ngươi đang chờ ta?”

“Ngươi chính là sư phụ của nàng?”

Giới Vương nhíu mày, hắn có loại dự cảm bất thường.

Dưới tình huống bình thường, bất kể là trình độ nào, chỉ cần xuất hiện trong hư không, hắn

là có linh khí linh lực. Nhưng Tần giác không có bất kỳ dao động linh lực nào, mặc cho Giới

Vương thi triển đồng thuật như thế nào đi nữa, cũng không thể xem thấu.

“Không sai.”

Tần Giác lần nữa nhẹ gật đầu.

“Sư phụ, chính hắn đả thương Tô Ngạn tỷ tỷ, người phải báo thù cho Tô Ngạn tỷ tỷ!”

Vân Tịch cả giận nói.

https://thuviensach.vn

Tần Giác quay đầu nhìn Tô Ngạn đang nằm trong vòng tay của Vân Tịch, ngữ khí lạnh dần:

“Ngươi không nên tổn thương đến nàng ấy.”

“Ha ha, ngươi có thể làm gì?”

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy Tần Giác búng tay một cái.

“Điêu trùng tiểu kỹ…”

Giới Vương bĩu môi khinh thường, đáng tiếc một giây sau, vẻ mặt kia liền ngưng trọng.

Phốc phốc!

Không chút gợn sóng nào, Giới Vương như lá khô bị xé nát, trực tiếp hóa thành huyết vụ…

Cho đến khi chết, Giới Vương cũng không phản ứng kịp.

Nếu như là mấy trăm năm trước, Tần Giác có lẽ phải mở phong ấn ra mới có thể giết chết

một vị Hợp Đạo Thần Vương. Nhưng hiện tại thì hoàn toàn không cần thiết.

Một vị Hợp Đạo Thần Vương, trong mắt hắn giống như sâu kiến không có gì khác biệt.

“...”

Chứng kiến cảnh này, tất cả mọi người nhìn nhau. Nhất là Công Tôn Kình và các cao tầng

khác, bọn họ căn bản không biết đến sự tồn tại của Tần Giác. Giờ phút này nhìn thấy ngay cả

https://thuviensach.vn

chưởng môn cũng không chiến thắng được địch nhân, lại bị Tần Giác trong nháy mắt giết

chết, có thể tưởng tượng họ sốc đến mức nào

Sau khi làm xong, đầu ngón tay Tần Giác bắn ra một tia kim quang, dung nhập vào mi tâm Tô

Ngạn. Một lát sau, Tô Ngạn mở mắt ra, không chỉ thương thế nàng khỏi hẳn, ngay cả linh lực

cũng khôi phục.

“Là huynh sao, Tần Giác.”

Tô Ngạn hỏi sau một hồi im lặng.

“Ừm.”

Tần Giác đưa tay ôm Tô Ngạn vào trong ngực:

“Chuyện ở đây không cần quản nữa, chúng ta trở về thôi.”

Tô Ngạn há to miệng, cuối cùng không nói gì, dùng sức gật đầu nói:

“ Được!”

Lúc này, bàn tay Tần Giác vồ một cái, Tần Tiêu bị Tô Ngạn giam cầm lập tức bay tới. Mặc dù

nàng bị giam cầm, nhưng nàng lại nhìn thấy rõ hình ảnh vừa rồi, lập tức hưng phấn nói:

“Cha, thì ra cha lợi hại như vậy!”

“...”

https://thuviensach.vn

Tần Giác vuốt đầu Tần Tiêu, hắn mở ra một cánh cửa không gian, mang Tô Ngạn và Tần Tiêu

thẳng đến Huyền Ất Sơn.

“Chờ đã, sư phụ, còn có ta mà!”

Vân Tịch vội vàng đi theo.

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Start

https://thuviensach.vn